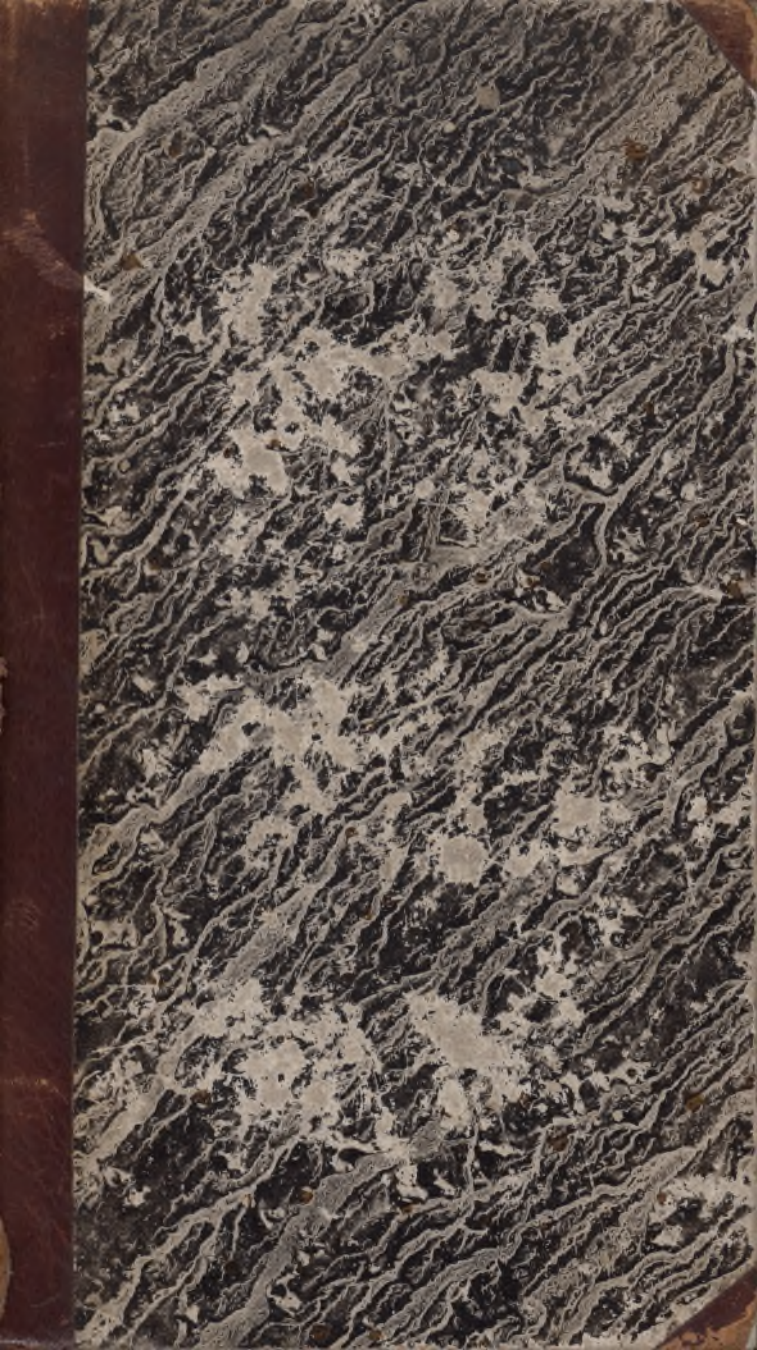

Nouveau

Dictionnaire portatif.

T. II.

Français - Polonais et Allemand.

A — K.

Nowy

Słownik kieszonkowy.

Francuzko - Polsko Niemiecki.

A — K.

.....

Nowa przeyrzana i poprawna Edycyia.

à Breslau,
chez Guillaume Théophile Korn.
1811.

Biblioteka Publiczna m. Jaworzna
Zbiory Specjalne
w Opolu

Przedmowa.

Podaię publiczności część drugą słownika kieszonkowego, ktòrego część piérwsza Polsko-Niemiecko-Francuska roku 1805 z pod prasy wyszła.

Że druk téy części tak pòźno nastąpił, spodziewam się łaskawego względu na to, iż i tém dziełem rownie potrzebie powszechnéy dogodzić chciałem, wolałem więc bydź obszernieyszym, wolałem pòźniéy ziścić moią obietnicę, iak zawieśdź publiczność.

Co

* oznacza słowa nieforemne, których czasowanie gramatyka uczy.

† zobacz na początku literę H.

w Warszawie,
13 Lutego Roku 1807.

Ian Wincenty Bandtkie.

A.

A, *prp.* do, w, na, z, ze, o, przez, po, za, według, podług, przy. Zu, in, an, auf, aus, mit, nach, um, gegen, bis, für, durch, unter, bey.

Abaissement, *m.* Zniżenie; spuszczenie, *n.* Niedriger machen, Abtragen, Abreissen, Sinken, Fallen, *n. fig.* poniżenie, upokorzenie, *n.* zniewaga; podłość, *f.* Erniedrigung; Demüthigung; Niedrigkeit, *f.*

Abaisser, *a.* zniżyć, uniżyć, nachylić; spuścić. Herunter lassen, niedriger machen, abtragen, sinken lassen; *fig.* zniewazyć, poniżyć, upokorzyć. Erniedrigen, demüthigen, s', *r.* zniżyć się; (o wodzie) upadać, opadać; (o wietrze) poprzestać, ustać; (o ziemi) ulegać się, zlegać się. Niedriger werden; (vom Wasser) fallen; (vom Winde) sich legen; vom Erdreich) sich senken.

Abalourdir, *a. fam.* zbukać, ogłuszyć, zagłuszyć. Verdutzen, dumm machen.

Abandon, *m. v.* abandonnement; laisser à l', opuścić, odbiedz co, kogoy nie dbać o co. Preis geben.

Abandonné, ée, *a.* rozpustny, sweywolny, ausgelassen, liederlich. né, *m.* Gottloser, *m.* bezbożnik, *m.* née, *f.* kurwa, nierządnica, *f.* liederliche Weibsperson, *f.*

Abandonnement, *m.* ustąpienie, *n.* cessya, *f.* opuszczenie, odbieżenie, *n.* gänzliche Verlassung, Abtretung, *f. fig* rozpusta, bezbożność, *f* nierząd, *m.* liederliche Lebensart, *f.*

Abandonner, *a.* opuścić; ustąpić; podać, zanurzyć; zapomnieć, nie dbać, verlassen; überlassen; ergeben; Preis geben. s' (*à qc*) *r.* spuszczać się, poddać się, podać się, sich überlassen, sich hingeben. *fig.* rozpuścić się na życie niegodziwe, sich der Liederlichkeit, Unzucht &c. ergeben.

Abasourdir, *a.* , abalourdir.

Abassin, ine, S *et a.* abisyńczyk, abisyński. Abissinier, abissinisch.

Abatage, *m* porąb, *m* wyrąbanie; wrębne, *n.* Holzfällen, Bauerlohn dafür, *n.*

Abatant, *m.* stolik spustny; okiennica spustna, Fallisch, *m.* Fallthüre, *f.*

Abâtardir, *a. fig.* psuć, skazić, verderben, verschlimmern. s'- *r.* wyrodzić się, psuć się, znikczemnieć, schlimmer werden, ausarten.

Abâtardissement, *m.* zepsucie, wyrodzenie się, *n.* Ausartung, Verschlimmerung, *f.*

Abat-chauvée, *f.* gatunek grubey wełny. Art geringer Wolle, *f.*

Abat-faim, *m. fam.* sycąca potrawa, sättigende Speise, *f.*

Abatis, *m.* kupa rozwalin, porozrzucanych rzeczy, *f.* gruz; zasiek, obrąb, *m.* drzewa przez wiatr powywracane; bicie, *n.* rzeź bydła, *f.* ubicie zwierza, *n.* droby, podrob, *m.* Menge über einander gestürzter, umher geworfener Sachen, *f.* Schutt, *m.* Verhau; Windbruch, *m* Metzeley; Fällung des Wildes, *f.* Gekröse, Geschlinke, *n.*

Abattement, *m. fig.* zwątpienie, tracenie serca, nadziei, *n.* słabość, mdłość, *f.* niedostatek, *m.* Niedergeschlagenheit; Mattigkeit, Kraftlosigkeit, *f.*

Abatteur, *m.* wywrociciel, obalacz, der etwas niederschlägt.

*Abattre, *a.* rozrzucić, rozwalić, obalić; wycinać, wyrąbać; zastrzelać; kosić, siec; odciąć; obiiać; obdzierać ze skóry, obłupiać, niederreißen, umwerfen, abbrechen; umbauen; niederschießen; abmähen; herunterschlagen oder hauen; abziehen, abnehmen (die Haut ꝛc.) *fig.* osłabiać, nadwątlać; poniżyć, upokorzyć, uskromić; przytłumić, przygasić, schwächen; demüthigen, niederschlagen; s'. *r.* powalić się, upaść, obalić się, (o koniu) uciszeć, przestać, ustać, (o wietrze) zlecieć, spuścić się, einstürzen, stürzen (vom Pferde), sich legen (vom Winde); sich im Fluge niederlassen; *fig.* serce stracić, zwątpić o sobie, muthlos werden.

Abattu, ue, *p. et a.* obalony, rozwalony, i. t. *d.* niedergerissen ꝛc. *fig.* słaby, wysilony, osłabiony, kraftlos, niedergeschlagen, *v.* abattre.

Abattures, *f. pl.* owoce, gałązki przez wiatr poobrywane, vom Winde abgeworfene Zweige oder Früchte, *f. pl.*

Abatvent, *m.* daszek, *m.* zasłona, *f.* Wetterdach, Schirmdach, *n.*

Abbatial, ale, *a.* opacki, opaci, abtеylich.

Abaye, *f.* opactwo, *n.* Abtey, *f.*

Abbé, *m.* opat, abe, *m.* Abt, Weltgeistlicher, *m.*

Abbesse, *f.* ksieni, Aebtissin, *f.*

Abc, *m.* obiecadło, abecadło, *n.* elementarz, *m.* Alphabet, Abcbuch, *n. fig.* początek nauki iakiey, *m.* Anfangsgründe, *m. pl.*

Abceder, *n.* jątrzyć się, zbierać się, schwären.

Abcès, *m.* otok, wrzód, *m.* wrzedzienica, *f.* Geschwür, *n.* Eiterbeule, *f.*

Abdication, *f.* złożenie urzędu, *n.* abdykacya, *f.* freywillige Niederlegung eines Amtes ꝛc. Abdankung, *f.*

Abdiquer, *a.* złożyć urząd, abdykować, uczynić abdykacyą, abdanken, freywillig niederlegen (Amt, Würde).

Abdomen, *m.* brzuch dolny Schmeerbauch, *m.*

Abec,

Abec, *m.* nota, ponęta, *f.* Lockspeise, *f.* Köder, *m.*

Abécé, *v.* abc.

Abécédaire, *m.* elementarz, *m.* Abcbuch, *n.* Abecedaryusz, Abc-Schüler, *m.*

Abée, *f.* ślôza, *f.* upust, w młynie *m.* Schleuße oder Oeffnung für das Mühlwasser, *f.*

Abeillage, *m.* prawo trzymania barci w lasach, *n.* Recht über die Bienen in seinen Wäldern, *n.*

Abeille, *f.* pszczoła, *f.* Biene, *f.*

Abel, *m.* abel, Abel, *m.* (Name.)

Abéquer, *a.* karmić dziobem, junge Vögel füttern, ätzen.

Aberration, *f.* odstęp, *m.* odstąpienie wyboczenie, *n.* Abirrung, Abweichung, *f.*

Abétir, *a.* bezrozumnym, głupim czynić, tępić rozum, dumm machen. *n. et r.* s', zgłupieć, dumm werden.

Ab hoc et ab hac, *ad.* to o tym, to o owym, z czarnego na białe, ohne Ordnung, in den Tag hinein.

Abhorrer, *a.* stronić od czego, brzydzić się, chydzić się czym, omierznąć sobie co, verabscheuen, Abscheu haben.

Abject, ecte, *a.* wzgardzony, niski, podły, verächtlich, niederträchtig, niedrig, verworfen.

Abjection, *f.* wzgarda, *f.* niskość, podłość, *f.* Verachtung, Erniedrigung, *f.*

Abîme, *m.* otchłań, tonia, przepaść, głębia; topiel, *f.* Abgrund, Schlund, *m. fig.* bezdenność, nieograniczoność, *f.* Unermeßlichkeit, Unergründlichkeit, *f.*

Abîmé, ée, *p. et a.* pogrążony w przepaści, versunken, zu Grunde gerichtet.

Abîmer, *a.* pogrążać, pogrążyć w przepaść, in einen Abgrund werfen, *fig.* zgubić, stracić, zniszczyć, zu Grunde richten, verderben. *n.* zginąć, przepaśdź, versinken, untergehen. s', *r.* rzucić się, albo skoczyć w przepaść; ginąć w przepaści, na dno iść, sich in den Abgrund stürzen; untergehen, versinken *fig.* niszczyć się, podupadać, sich zu Grunde richten. dans *qc.* utapiać myśl w czym, zatapiać się, sich worein vertiefen, sich ganz überlassen.

Ab-intestat, *ad.* bez testamentu, ohne Testament.

Abissin, Abissynie, *v.* Abyssin.

Abjuration *f.* odprzysiężenie, *n* odprzysięga, *f.* Abschwörung, *f.*

Abjurer, *a.* odprzysiąc się, abschwören; *fig* zarzekać się, zrzekać, wyrzekać się czego, entsagen.

Ablaction, *f.* odsadzenie od piersi, Entwöhnung der Kinder, *f.*

Ablais *m.* plewy, *f.* Spreu vom Getraide, *f.*

Ablaque, *v.* Ardassine.

Able, *m.* Ablette, *f.* płocica, płotka, *f.* Weißfisch, *m.*

Abiégat, *m.* poseł papieża, Abgesandter des Papstes zu gewissen Geschäften, *m.*

Ableret, *m* kłomia, *f.* pierecki ges Senkgarn, *n*

Aboi, *m.* szczekanie, *n.* Bellen eines Hundes, *n.*

Abois, *m. pl.* konanie, umieranie, *n.* Todeskampf, *m. fig.*

przepaść, *f.* niebezpieczeństwo *n*, verzweifelter Zustand einer Sache, *m.*

Abolir, *a.* znieść, zgładzić, zepsuć, abschaffen, aufheben, vernichten; un crime, puścić w zapomnienie, wybaczyć, eine böse That ungestraft hingehen lassen; s', *r.* ustać, zastarzeć, abkommen.

Abolissement, *m.* ustanie, zniesienie, *n.* Abschaffung, *f.*

Abolition, *f.* zniesienie; odpuszczenie, zapomnienie. *n.* Abschaffung; Verzeihung eines Verbrechens, *f.*

Abomasus, *m.* książki wołowe etc. unterster Magen der wiederkäuenden Thiere, *m.*

Abominable, *a.* szkaradny, przemierzły, abscheulich.

Abomination, *f.* ohyda, obrzydliwość, szkaradność, *f.* szkaradzeństwo, *n.* szkaradny uczynek, Abscheu, Gräuel, *m. pl.* Schandthaten, *f. pl.*

Abondance, *f.* dostatek, *m.* obfitość, hoyność, *f.* Ueberfluß, *m.*

Abondant, *e*, *a.* obfity, bogaty; hoyny, żyzny, reichlich, reich, häufig.

Abonder, *n.* (en qc.) mieć czego podostatkiem, obfitować, opływać w czym, im Ueberflusse haben. *fig.* en son sens, usadzić się na swoim, auf seinem Kopfe bestehen.

Abonnement, nage, *m.* kontrakt arendowny względem dochodu niepewnego, Pachtvergleich wegen ungewisser Einkünfte, *m.* zapłata z góry za co, abonnowanie, prenumerata. Vorausbezahlung auf den Besitz oder Genuß einer Sache, *f.*

Abonner, *a.* niepewne dochody za pewną sumę komu puścić w arendę, arendą, w dzierżawę, ungewisse Einkünfte um ein Gewisses anschlagen, verpachten; s', *r. avec q.* umówić się, ułożyć się z kim o sumę, sich mit einem um ein Gewisses vergleichen; *pour qch.* zapłacić z góry, *anticipative*, podpisać się z summą iaką na co, auf etwas unterzeichnen, vorausbezahlen, sich abonniren.

Abonnir, *a.* polepszyć, poprawić, verbessern. *n. et* s', *r.* poprawić się, polepszyć się, lepszym się stać, besser werden.

Abord, *m.* przystęp, *m.* przybycie, wylądowanie, *n.* zbieg wody, *f.* ziazd, *m.* Eingang, Zugang, *m.* Anlandung, Anfurt, *f.* Zulauf, Zusammenfluß, *m. fig.* przywitanie; potkanie, uderzenie na nieprzyiaciela, *n.* Aufnahme, *f.* feindlicher Angriff, *m.*

d'Abord, *ad.* zaraz, natychmiast, z początku, wprzód, pierw, alsbald, gleich anfangs, zuvor, erst, zuerst.

d'Abord que, *c.* skoro tylko, iak tylko, sobald als.

Abordable, *a.* przystępny, anlandbar; zugänglich.

Abordage, *m.* zarzucanie haków i dobycie okrętu; trącenie okrętem o okręt, *n.* Entern; Zusammenstoßen zweyer Schiffe, *n*

Aborder, *a.* (*qch. ou q.*) zbliżyć się, przystąpić; przyczepiać się do okrętu; przybydź, przypłynąć; uderzyć na nieprzyiaciela, sich nähern; an Bord legen, entern; endlich angreifen. *fig.* przystąpić, mówić do kogo; przesięwziąć. anre-

den; vornehmen. *n.* (*à*), przypłynąć, z okrętem do brzegu przybiiać, anlanden. (*de*) dość, dosiągnąć, hinzugelangen, hinzukommen.

Aborigenes, *m. pl* przodkowie nayodawnieysi, Stammvölker, *n. pl.*

Abornement, *m.* ograniczenie, Grenzsetzung, *f.*

Aborner, *a.* graniczyć, ograniczać, die Grenzen bezeichnen, Marksteine setzen.

Abortif, ve, *a.* poroniony; niedoźrzały, niedostały, unzeitig, frühzeitig.

Abouchement, *m.* ustna rozmowa, mündliche Unterredung, *f.*

Aboucher, *a.* mowić, rozmówić się z kim; do rozmówy dopomodz, mündliche Unterredung anstellen, sie vermitteln. s', *r.* (*avec qc*) zobaczyć się, rozmówić się z kim, sich besprechen.

Aboutir, *n.* (*à qc.*) graniczyć, kończyć się gdzie, zachodzić, rozciągać się aż dokąd, schodzić, stykać się; kończyć się na kształt iaki, bis an etwas gehen, sich erstrecken, grenzen, woran stoßen, an etwas anliegen; auf etwas zulaufen, ausgehen. *fig.* wychodzić na co złego, dobrego; skłaniać się ku czemu, zanosić się, zabierać się na co; mierzyć, godzić na co, auf etwas hinaus laufen, sich mit etwas endigen; zum Zwecke haben.

Aboutissans, *m.* koniec, brzeg, *m.* granica, *f.* Grenzen, *f. fig.* les tenans et les-, wszystkie okoliczności, *f.* alle Umstände, *f. pl.*

Aboyement, *v.* aboi.

Aboyer, *v.* (*à* oder *contre q.*) szczekać, brzechać na kogo, bellen, anbellen. (*après q.*) obmawiać, osławiać, szkalować kogo. Jemanden verfolgen, verschreien, ausschimpfen. (*après qc.*) piąć się o co, do czego domagać się czego, nach etwas begierig streben.

Aboyeur, *m* ogar, pies gończy, *m.* Saubeller, *m. fig. fam.* natręt, całek nalegaiący, *m.* einer, der mit Ungestüm fordert.

Abraham, *n* Abraham, *m.* Abraham, *m.* (Name.)

Abrégé, *m.* summa, *f.* summaryusz, zbiór, zbiór krótki, *m.* Auszug, Inbegriff, *m.* en, krótko, krótkiemi słowy, in der Kürze.

Abréger, *a.* skracać, skrocić; krotszemi słowy wyrazić, abkürzen, verkürzen; kurz fassen.

Abreviateur, *m.* skrociciel książki iakiey, autor zbioru, *m.* Verfasser eines Auszugs, *m.*

Abreviation, *f.* skrocenie, *n.* abrewiacya, *f.* Abkürzung im Schreiben, *f.*

Abreuver, *a.* napawać, poić bydło, tränken; *fig.* pokrapiać, oblewać, namaczać, odwilżać, besuchten, durchnässen, anfüllen; s', *r.* napić się, getränkt werden, trinken; *fig.* podpić sobie, podchmielić sobie, sich bezechen.

Abreuvoir, *m.* napawalne mieysce, koryto do napoienia, *m.* mieysce gdzie konie pławią; Tränke, Schwemme, *f.*

Abri, *m.* mieysce bezpieczne, *n.* schronia, *f.* Ort, wo man in Sicherheit ist, *m. fig.* opieka, ucieczka, *f.* bezpieczeństwo, *n.* Schutz, *m.* Zuflucht, *f.*

ál'-; (*de qc.*) na mieyscu bezpiecznym, bezpiecznie, bedeckt, ſicher.

Abricot, *m.* morela, *f.* Abrikoſe, *f.*

Abricotié, Abricoté, *m.* konfekt morelowy, cukry morelowe, *m.* überzuckerte Abrikoſenſtuckchen oder Kerne, *f.*

Abricotier, *m.* morela, *f.* morelowe drzewo. *n.* Abrikoſenbaum, *m.*

Abricotin, *m.* gatunek morelowego drzewa, *m.* Frühabrikoſenbaum, *m.*

Abrogation, *f* zniesienie, uchylenie prawa, *n.* Aufhebung eines Geſetzes, *f.*

Abreger, *a.* znieść, uchylić prawo, aufheben, abſchaffen; s', *r.* ustać. (o prawie,) ſich von ſelbſt aufheben.

Abrouti, ie, *a.* poobżerany z gałązek, z pącaków, von jungen Bäumen, deren Knospen das Vieh abgefreſſen hat.

Abrupto, ex-, *ad.* nagle, niespodziewanie, auf einmal, plötzlich.

Abrutir, *a.* głupim czynić, pomieszać, tępić komu rozum, dumm, zum Vieh machen; s', *r.* głupieć, z mozgu wychodzić, dumm, zum Vieh werden.

Abrutiſſement, *m.* głupstwo wielkie, *n* nierozum; *m.* viehiſche Dummheit, *f.*

Absence, *f.* nieprzytomność, nieobecność, niebytność, *f.* Abweſenheit, *f. fig.* d'eſprit, niebaczność, *f.* roztargnienie, *n.* Zerſtreuung, *f.*

Absent, ente, *a.* nieprzytomny, nieobecny, abweſend.

s'Absenter, *r.* oddalić się, odiachać, isdź precz, ſich entfernen.

Absinthe, *f.* piołun, *m.* Wermuth, *m. fig.* gorycz, *f.* Bitterkeit, *f.*

Absolu, ue, *a.* pełnomocny, samowładny; zrzędny, surowy, unumſchränkt, unabhängig; gebieteriſch.

Absolument, *ad.* samowładnie; koniecznie, nieuchybnie, auf eine unumſchränkte Art; ſchlechterdings, durchaus; parlant, ogółem, krótko, bez ogródki mówiąc, überhaupt davon zu reden.

Absolution, *f.* uznanie, wyrok niewinności, skazanie za kim, wyzwolenie; rozgrzeszenie, odpuszczenie grzechów. *n.* Losſprechung, *f.*

Absolutoire, *a.* winę znoszący, skazujący za kim, wyzwalający od czego, odpuszczający, losſprechend.

Absorbant, ante, *a.* bant, *m.* trawiący, t. i. co kwas i ostrość trawi, gubi, was Säure und Schärfe verzehrt.

Absorbé, ée, *p et a. fig.* zanurzony, zatopiony, verzehrt, worein vertieft.

Absorber, *a.* wysysać, połykać, wciągać w siebie, einſaugen, einſchlucken. *fig.* uymować; przemarnotrawić, przehulać, verſchwinden laſſen; verzehren; s', *r.* zniknąć, ſich verzehren, vergehen; (*dans qc.*) zanurzyć się, zatopić się w myślach, ſich verlieren, vertieft ſeyn.

Absorption, *f.* wysysanie; połykanie etc. marnotrawstwo, *n.* Einſaugen, Einſchlucken; Verzehren, *n.*

*Absoudre, *a.* osądzić za niewinnego albo niewinnym, skazać za kim; rozgrzeszyć, kogo grzech komu odpuścić, losſprechen, freyſprechen.

Absoute, *f.* rozgrzeszenie, *n.* absolucya w wielki czwartek dawana, öffentliche Abſolution am grünen Donnerſtage, *f.*

Abstème, *m. f.* wstrzymujący się od wina etc., der, die ſich des Weins ꝛc. enthält.

*s'Abstenir, *r.* (*de qc.*) wstrzymać się, powściągać się od czego wystrzegać się czego, ſich enthalten.

Abstinence, *f.* powściągliwość, wstrzemięźliwość, *f.* wstrzymanie się od czego, *n.* Enthaltſamkeit, Enthaltung, *f.*

Abstinent, ente, *a.* wstrzemięźliwy, powściągliwy, skromny, enthaltſam, mäßig, (beſonders in Eſſen und Trinken.)

Abstraction, *f.* abstrakcya, *f.* uczyniona myślą odłączenie własności i iakości od rzeczy samey, rozwaga, eine in Gedanken vorgenommene Abſonderung einer Eigenſchaft, einer Sache von der Sache ſelbſt, *f. pl.* nieuwaga, roztargnienie, *f.* Zerſtreuung, *f.*

Abstractivement, *ad.* rozważnie, samo przez się, auf eine in Gedanken abgeſonderte Art, an und für ſich.

*Abstraire, *a.* myślami odłączać własności i iakości od rzeczy, rozważać ie, abſtrahiren, Gedanken abſondern.

Abstrait, aite, *p. et a.* rozmyślny, rozważnie w myślach rozłączony; z daleka przytoczony, nader subtelny, za wysoki, abſtract, abgeſondert: ſcharf gedacht, tief ausgeſonnen. *fig.* w myślach zanurzony, posępny, tiefſinnig, zerſtreut.

Abstrus, use, *a.* niepoiętny, zawiły, dunkel, tief verborgen.

Absurde, *n.* śmieszny, nieskładny, głupi, ungereimt, abgeſchmackt.

Absurdité, *f.* nierozum, *m.* głupstwo, *n.* Ungereimtheit, *f.*

Absynthe, *v.* Absinthe.

Abus, *m.* nadużycie, złe używanie, *n.* błąd, *m.* szalbierstwo, zfałszowanie; bezprawie, *n.* niesłuszność, *f.* Mißbrauch; Irrthum, Fehler; Betrug; Rechtseingriff, *m.* de soi-même, samogwałt, onanizm, *m* Selbſtbefleckung, *f.*

Abuser, *a.* (*q*) oszukać, zwieść, betrügen. *n.* (*de q. de qc.*), nadużywać, źle używać, na złe obrócić, mißbrauchen; s', *r.* omylić się, oszukać się, zbłądzić, ſich irren.

Abuseur, *m. fam.* oszust, szalbierz, *m.* Betrüger, *m.*

Abusif, ive, *a.* niewłasny, niewłaściwy; bezprawny, mißbräuchlich, uneigentlich; widerrechtlich.

Abuter, *n.* ciskać kręgle do kuli, aby obaczyć kto pierwszym, um den Anſchub werfen.

Abyme etc. *v.* Abîme etc.

Abyssinie, *f.* Abyssynia, *f.* Abiſſinien, *n.* ssin, e, *a. et S.* abysyńczyk, abysyński, Abiſſinier, abiſſiniſch.

Acabit, *m. fam.* własność, smak w owocach, etc., *f.* gute oder ſchlechte Eigenſchaft, Art, (beſonders der Früchte) *f.*

Acacia, *m.* akacya, *f.* Acacienbaum, *m.*

Academicien, *m.* akademik, *m.* Akademiker, *m.*

Acadé-

Académie, *f.* akademia; szkoła wysoka, *f.* towarzystwo na wydoskonalenie nauki iakiey fundowane, *n.* sala, w którey takie towarzystwo zasiada; szkoła rycerska albo inna, *f.* Akademie, Universität, Lehranstalt; Gesellschaft von Gelehrten, *f.* Ort dazu, *m.* Ritterschule, *f.* Reitschule, *f.* de jeu, szulernia, *f.* öffentliches Spielhaus, *n.*

Académique, *a.* akademiczny, akademisch.

Académiste, *m.* akademik, kadet, *m.* Akademist, der auf einer Ritterakademie studirt.

Acagnarder, *a. fam* rozpuścić, rozhultaić, liederlich machen. s', *r.* gnuśnieć, próżnować, faulenzen.

Acajou, *m.* amerykańskie drzewo, Elephanten-Läusebaum, *m. m.*

Acanthacé, ée, *a.* kolczysty; osetowaty stachlicht; distelförmig (von Pflanzen).

Acariâtre, *a.* uporny, dziwny, żänkisch, mürrisch, wunderlich.

Acatalepsie, *f.* niewiadomość czego koniczna, *f.* Unmöglichkeit eine Sache zu wissen, *f.*

Accablant, ante, *a.* uciążliwy, ciężki, przykry, drückend, beschwerlich, schwer. *fig.* nieznośny, lästig.

Accablement, *m.* wielość, mnostwo rzeczy przykrych, *f.* ciężar, *m.* obciążenie, *n* Ueberhäufung, besonders mit Unglücksfällen, *f.*

Accabler, *a.* (*q. de qc.*) walić ciężar na kogo, przywalić, obalić kogo ciężarem iakim, durch allzu schwere Last zu Boden drücken, *fig.* uciskać, obciążać kogo, überhäufen, beschweren.

Accaparement, *m.* zkupowanie, *n.* Aufkauf der Eßwaaren, *m.*

Accaparer, *a.* skupować, aufkaufen zum Wuchern,

Accéder, *n.* (*à qc.*) przystąpić, równego bydź zdania, eine Sache beitreten.

Accélérateur, trice, *a.* przynaglaiący, beschleunigend.

Accélération, *f.* przynaglenie, *n.* pospiech, przyspiech, *m* Beschleunigung, *f.*

Accélérer, *a.* przynaglać, przyspieszać, beschleunigen.

Accent, *m.* ton; głos; akcent, *m.* kréska, wymowa, *f.* Accent, Ton der Stimme, *m.* Aussprache, *f.* Tonzeichen, *n.*

Accentuation, *f.* akcentowanie, kréskowanie, *n.* Setzung des Tonzeichens, *f.*

Accentuer, *a.* kreślić, akcentować, mit Tonzeichen bezeichnen.

Acceptable, *a.* przyiecia godny, pryiemny, annehmlich.

Acceptant, pteur, ptator, *m.* iściciel, bankier wypłacaiący wexel, Acceptant des Wechsels, *m.*

Acceptation, *f.* przyimowanie, przyięcie, *n.* Annehmung, *f.*

Accepter, *a.* przyiąć, annehmen; une lettre de change, akceptować wexel, einen Wechsel acceptiren, unterzeichnen.

Acception, *f.* wzgląd, *m.* T. znaczenie, zrozumienie, *n.* Rücksicht; *gramm.* Bedeutung, *f*

Accès, *m.* przystęp, *m.* Zutritt, Zugang, *m. fig.* febry, *n.* Anfall vom Fieber, *m.* zapęd, *m.* chęć, *f.* Anwandlung, *f.*

Accessible, *a.* przystępny, dostępny, zugänglich.

Acces-

Accession, *f.* przystęp, *m.* Beytritt, *m.* Gelangung, *f.*

Accessoire. *a.* przydatny, dodatny, przybyły, was hinzu kommt; przydatek, dokład, przybytek, *m.* Zusatz, Anhang, *m.* Nebensache, *f.*

Accident, *m.* przypadek, trefunek, *m.* Zufall, Unfall, *m.* zufällige Eigenschaft, *f.* par accident, *ad.* przypadkiem, trefunkiem; nieszczęściem, von ungefähr; unglücklicher Weise.

Accidentel, elle, *a.* przypadkowy, trefunkowy, zufällig.

Accise, *f.* akcyza, *f.* Accise, *f.*

Acclamateur; *m.* poklaskiwacz, *m.* der Beyfall zuruft.

Acclamation, *f.* poklaski, oklaski, wykrzyki wesołe. *m. pl.* Zuruf, *m.* Freudengeschrey, *n. par.* z powszechnym upodobaniem, mit allgemeinem Beifalle.

Accolade, *f.* uściskanie, przyciśnienia, przytulenie do serca. *n.* Umarmung. *f.*

Accolage, *m.* podwiązanie macicy winney czyli winorośli. *n.* Anbinden der Reben an die Pfähle, *n.*

Accoler, *a.* przycisnąć, przytulić do siebie, podwiązać winną macicę. umarmen; Weinstöcke an Pfähle binden.

Accolure, *f.* wić, witka, *f.* Stroh- oder Weidenband zum Anbinden der Reben. *n.*

Accommodable, *a.* ugodny, łatwy do ugody, do uspokoienia, was gänzlich beygelegt werden kann.

Accommodage. *m.* zaprawianie, przyprawianie potraw, *n.* Zubereitung, *f.*

Accommodant, ante, *a* dogodny, przygodny; chętny, ochotny, gefällig; bequemlich.

Accommodation, *f.* ugoda, umowa, *f.* Vermittelung einer Streitsache, *f.*

Accommodé, ée, *p. et a.* ubrany, ustroiony; przysposobiony, rozporządzony; maietny, aufgeputzt, gekleidet; zugerichtet; wohlhabend.

Accommodement, *m.* rozporządzenie, opatrzenie, przysobienie; iednanie, uspokoienie, *n.* ugoda, *f.* Einrichtung; Beylegung, *f.* Vergleich, *m.*

Accommoder, *a.* rozporządzić, opatrzyć, przysposobić; zgadzać, przystoynym uczynić co; posłużyć, wygodzić komu; ubrać, ustroić; fryzować, Bequemlichkeit verschaffen; in Ordnung bringen, bequem einrichten; anständig machen; bedienen; ankleiden, putzen; frisiren; (*qc. à qc.*) przysposobić, zgadzać; zaprawiać, gotować, przyprawiać, uspokoić, pogodzić; ziednać; zbić, zfukać kogo, etwas wornach richten; zurichten (Speisen); beylegen (einen Streit); übel zurichten. (*qu. de qc.*) wspomagać kogo, dogodzić komu. Jemandem etwas aus Gefälligkeit überlassen. s', *r.* ubiérać się, stroić się; przychylać się do czego, dogadzać, umieć sobie postąpić; zgodzić się, uspokoić się, sich ankleiden; sich zu schicken wissen; sich vergleichen. (*de qc.*) zgadzać się z czym, kontent bydź z czego; przywłaszczać sobie co, sich etwas wohl gefallen lassen, damit zufrieden seyn; sich etwas anmaßen. (*a qc.*) folgować, dogadzać, sich nach etwas bequemen, in etwas schicken.

Accom-

Accompagnateur, *m.* przygrawacz, *m.* przygrawaiący. der die Singstimme mit einem Instrumente begleitet, *m.*

Accompagnement, *m.* orszak, *m.* assystencya, komitywa, *f.* przyśpiewywanie, przygrawanie, *n.* Begleitung, *f.* Gefolge, *n.* Begleitungsstimme, *f.*

Accompagner, *a.* iść z kim, odprowadzić kogo: następować; przygrawać, przyśpiewywać, begleiten; bien, zdobić, zgadzać się z czym. sich zu etwas wohl schicken; s', *r.* (*de q.*) wieść, prowadzić z sobą, mieć przy sobie, przybrać sobie, mit sich führen.

Accompli, ie, *p. et a.* wypełniony, dokonany; zupełny, doskonały, vollendet, vollkommen.

Accomplir, *a.* wypełnić, dokonać czego, zadosyć uczynić czemu, vollenden, erfüllen, vollziehen. s', *r.* ziścić się, stać się, in Erfüllung kommen.

Accomplissement, *m.* wypełnienie, dokonanie, zadosyć uczynienie, *n.* Erfüllung, Vollendung, *f.*

Accon, *m.* bat płaski, *m.* Art kleiner Kahn, *f.*

Accoquiner, h. Acoquiner.

Accord, *m.* zgoda, iednomyślność; umowa, ugoda; równość, *f.* Zusammenstimmung, *f.* Vertrag, Vergleich, *m.* Uebereinstimmung, *f.* richtiges Verhältniß, *n.* d'accord; *ad.* zgoda! dobrze! gut, meinetwegen.

Accordailles, *f. pl. fam.* zrękowiny, zaręczyny, *pl.* Verlöbniß, *n.*

Accordant, ante, *a.* zgodny, zgodliwy, równy, übereinstimmend.

Accordé, *m.*, ée, *f.* pan młody; oblubieniec, *m.* Bräutigam, *m.* panna młoda; oblubienica, *f.* Braut, *f.*

Accorder, *a.* zgadzać się; zgadzać z sobą tony; łączyć co z sobą, ziednoczyć, przyłączyć. co do czego; użyczyć, udzielić; zezwolić, pozwolić zusammenstimmen; (ein Instrument) stimmen, vereinigen, bewilligen, zugeben. s', *r.* zgadzać się, rymować się w czym; zgadzać się z kim w czym albo do czego; zgodzić się, eins werden, übereinstimmen, sich zusammenschicken; sich vergleichen.

Accordoir, *m.* młotek do stroienia klawikordu, Stimmhammer, *m.*

Accort, orte, *a. fam.* grzeczny, uczynny, höflich, gefällig.

Accostable, *a. fam.* ludzki, grzeczny, leutselig.

Accoster, *a. fam.* (*q.*) przybliżyć się, przystąpić do kogo, sich zu Jemandem nähern. s', *r.* (*de qc.*) *fam.* obchodzić, obcować z kim, mit Jemandem umgehen.

Accotter, *a. fam.* wspiérać, podpiérać, anlehnen.

Accottoir, *m.* poręcze, *n.* wspora, *f.* Lehne, Stütze, *f.*

Accouchée, *f.* położnica w połogu leżąca, Wöchnerinn, Kindbetterinn, *f.*

Accouchement, *m.* połóg. *m.* rodzenie; odbieranie dzieci, Entbindung, Niederkunft, *f.* Entbinden, *n.*

Accoucher, *n.* (d'un enfant), porodzić, rodzić, powić dziecię, zledz z dziecięciem, niederkommen, entbunden werden. *fig.* rodzić, wydać co na świat, zur Welt bringen. *a.* odbiérać dzieci, babić, die Geburtshülfe thun.

Accoucheur, *m.* akuszer, położny, doktor dzieci od położnic odbieraiący, *m.* Geburtshelfer, *m.*

Accoucheuse, *f.* baba dzieci odbieraiąca, Hebamme, Wehmutter, *f.*

Accouder, *n.* et s', *r.* na łokciu opiérać się, łokciem się wspiérać. mit dem Ellbogen stützen, sich auf denselben stützen.

Accoudoir, *m.* poduszka, *f.* na poręczy; na oknie. Armlehne, *f.* Polster, *m.* Fensterkissen, *n.*

Accouple, *f.* sfora, *f.* Hundekoppel, *f.*

Accouplement, *m.* stanowienie klaczy, dopuszczanie ogiera, sforowanie psów, sprzęganie, *n.* sprężay, *m.* Paarung, Begattung; Zusammenjochung, Zusammenbindung, *f.*

Accoupler; *a.* stanowić klacz, spuszczać kanarki; zaprzęgać, paaren; zusammenfügen; s', *r.* złączać się iako bydło z bydlęciem, sich paaren, begatten.

Accourcir, *a.* skracać, kürzer machen, abkürzen; s', *r.* skrócić się, kürzer werden.

Accourcissement, *m.* skracanie, *n.* Verkürzung, *f.*

*Accourir, *a.* przybiedz, przylecieć, przypaśdź; dążyć, zdążyć, przyśpieszać, herbeylaufen, herzueilen.

Accoutrer, *a. fam.* wystroić, ubierać, herausputzen, kleiden. *fig.* oſuknąć, wyłaiać kogo, mißhandeln.

Accoutumance, *f.* nałóg, zwyczay, *m.* Gewohnheit, *f.*

Accoûtumé, ée, *p. et a.* przyzwyczaiony. przywykły; zwyczayny, gewohnt; gewöhnlich; avoir . . de, être . . . à, przyzwyczaionym bydź, pflegen.

à l'Accoutumé, *ad. fam.* iak zwyczaynie. podług zwyczaiu, gewöhnlicher Weise.

Accoutumer; *a.* nakładać, przyzwyczaiać kogo do czego, wprawiać kogo w co, gewöhnen. s', *r.* (*à qc.*) przywyknąć, przyzwyczaić się do czego, sich an etwas gewöhnen.

Accouvé, ée, *a. fam.* czaiący się. der, die sich verborgen hält.

Accréditer, *a.* wsławić kogo; kredyt komu uczynić, in guten Ruf bringen, beglaubigen. s', *r.* wsławić się, słynąć, popisać się. sich Ansehen, Credit erwerben.

Accroc, *m.* rozdarcie, *n.* rzecz zaczepiaiąca, *f.* Riß vom Hängenbleiben, *m.*; die Sache selbst, woran man hängen bleibt. *f. fig.* zawada. przeszkoda, *f.* Hinderniß, *f.*

Accroche, *f. fam.* zawada, przeszkoda, *f.* Hinderniß, *n.* Verzögerung, *f.*

Accrocher, *a.* zawiesić na hak, na goździ. an einen Haken, Nagel aufhängen, hängen. *fig.* odnieść do sądów, na delacyą podać; przeszkadzać, hamować; oszukać. odrwić kogo. anhängig machen, hindern, aufhalten, listig ertappen, an sich ziehen. s', *r.* (*à q.*) wieszać się do kogo; napastować kogo, sich an Jemanden hängen; mit Jemandem anbinden.

*Accroire, (faire . . . à *qc.*) wmawiać, władzić co w kogo, einem etwas weiß machen.

en faire... à q. odrwić. oszukać kogo, einen betrügen, ihm etwas aufbinden. s'en faire .. nadymać się, wynosić się, sich etwas einbilden.

Accroissement, *m.* przyrastanie, przybywanie, rozmnożenie, rozkrzewienie *n.* Zuwachs, *m.* Vermehrung, *f.*

* Accroître, *a.* przyczynić, pomnożyć, rozszerzyć, rozkrzewić, vermehren; vergrößern; *n.* rozszerzyć się, rozkrzewić się, zunehmen. s', *r.* mnożyć się, rość, krzewić się, sich vergrößern, wachsen.

s'Accroupir, *r.* siedzieć, usieść w kucki etc., niederhocken, niederkauern.

Accroupissement, *m.* siedzenie w kucki, *n.* Niederhocken, *n.*

Accueil, *m.* witanie, przywitanie, przyięcie, *n.* Aufnahme, *f.* Empfang, *m*

* Accueillir, *a.* przyiąć, witać, przywitać. bewillkommen, empfangen. *fig.* être accueilli de qc., bydź ogarniony, uciśnienym, von etwas überfallen werden.

Accul, *m.* kąt ciasny, *m.* enger Ort ohne Ausgang, *m.*

Acculer, *a.* przyprzeć, wpędzić, przygnać kogo w kąt ciasny, in die Enge treiben s', *r.* podpiąć się, schronić się, stanąć przy ścianie, żeby mieć plecy, sich in einen Winkel drängen, sich den Rücken frey machen.

Accumulation, *f.* gromadzenie, skupienie, zebranie, *n.* Anhäufung, Häufung, *f.*

Accumuler, *a.* w kupę zbierać, kupić, gromadzić, häufen, anhäufen. s', *r.* przybywać, powiększać się, rozkrzewiać się, sich häufen, vermehren.

Accusateur, *m.* trice, *f.* oskarzyciel, obwińca, powód, *m.* strona powodowa; *f.* Ankläger; Kläger, *m.*

Accusation, *f.* obwinienie, oskarzenie, *n.* Anklage, *f.*

Accusé *m.* ée, *f.* oskarzony, obwiniony, obżałowany, Beklagter, *m.*

Accuser, *a.* (*q de qc*) skarzyć na kogo oskarzyć, obwiniać kogo, anklagen, beschuldigen. juste, faux w opowiadaniu bydź dokładnym, obszernym lub nie etc. im Erzählen genau, oder nicht genau seyn. s', *r.* oskarzyć, obwiniać sie samemu, sich selbst anklagen, seine Fehler bekennen; angeben, anzeigen.

Acensement, *m.* arendowanie, *n.* czynsz, *m.* Verpachtung, *f.* Zinspacht, *m.*

Acense *f.* arenda, dzierzawa, Pachtgut, *n.*

Acenser, *a.* arendować komu albo u kogo maiętność, verpachten, in Zins geben.

Acenseur, *m.* arendarz; w arendę puszczaiący. Pächter, Verpächter, *m.*

à ce que, *c.* iak, podług, za, wie, zu Folge dessen, was.

Acérain, *a.* stalowy, stalisty, stahlartig.

Acéré, ée, *p. et a.* ustalony hartowany; ostry, verstählt, scharf.

Acérer, *a.* hartować, stalić; ostrzyć, stählen, verstählen, schärfen.

Aceteux, euse, *a.* octowaty, octowy; kwaśny, essigartig, säuerlich.

Achalander, *a.* nastręczyć, narzić kupców, Kunden verschaffen. s', *r.* kupców do siebie przyciągnąć, zwabić, Kunden bekommen.

Acharné, ée, *p. et a.* zapalczywy, zaiadły, begierig, erpicht.

Acharnement, *m.* drapieżność, *f.* Raubgier, *f. fig.* zaiadłość, zapalczywość, *f.* Erbitterung, heftige Begierde, *f*

Acharner, *a.* rozniuszyć, rozdrażnić rozżarzyć, gierig machen, erbittern; s', *r.* pastwić się, srożeć się nad kim, grausam gegen einander seyn. (*contre qc.*) *fig.* rozniuszyć się, rozieść się na kogo, einen aufs hitzigste verfolgen. (*à qc.*) piąć się do czego, uganiać się za czym, auf etwas erpicht seyn.

Achat, *m.* kupno, kupowanie, *n.* Kauf, *m.* Eingekaufte, *n.*

Achée, *f.* dżdżownica, glista ziemna, *f.* Regenwurm zum Angeln, *m.*

Acheminement, *m. fig.* droga, *f.* sposób; układ dobry, *m.* Weg, *m.* Mittel zu etwas; *n.* gute Einleitung, *f.*

Acheminer, *a. fig.* nakierować, naprowadzić, nakręcić, in Gang bringen, einleiten; s', *r.* wybierać się puścić się w drogę, udać się na drogę, sich auf den Weg machen; *fig.* postępować ku końcu, dążyć, im Gange seyn, vorwärts gehen.

Acheter, *a.* (*qc. de q.*) kupić, kupować, kaufen, abkaufen. *fig.* drogo co kupić, przypłacić czego, erkaufen, erringen.

Acheteur, *m.* euse, *f.* kupiec, *m.* kupuiący, Käufer, *m.*

Achevé, ée, *p. et a.* zakończony, zeendigt; *fig.* doskonały, zupełny, wyśmienity, vollkommen, vortrefflich.

Achevement, *m.* zakończenie, dokonanie; wypełnienie, *n.* Vollendung, Endigung, *f. fig.* doskonałość, *f.* erlangte Vollkommenheit, *f.*

Achever, *a.* zakończyć, dokończyć, skończyć, dorobić, dokonywać, endigen, vollenden; *fig.* (*q..*) tracić, zagubić, zniszczyć; dopoić kogo, einem den Rest geben, einen zu Grunde richten, zu Boden trinken; s', *r.* wychodzić, kończyć się, zu Ende gehen. *fig.* niszczyć się, gubić się, sich zu Grunde richten.

Achille, *m.* Achyles. Achilles, *m.* (Name.)

Achoppement, *m. fig.* pierre d', zawada przeszkoda, *f.* Stein des Anstoßes, *m.*

Achores, *m. pl.* parchy na głowie, *m.* Ausprung, (Grind auf den Köpfen der Kinder,) *m.*

Acide, *a.* kwaskowaty, säuerlich.

Acidité, *f.* kwas, *m.* kwasność, kwaskowatość, *f.* Säure, Schärfe, *f.*

Acidule, *a.* kwaskowaty, kwaskowity. säuerlich. Acidules, *f. pl.* wody kwaśne mineralizne. *m.* Sauerbrunnen, *m.*

Acier, *m.* stal. *m.* Stahl, *m.*

Acon, *m* bat płaski, flaches Boot, *n.*

Acolithe, *m.* akolut, *m.* Küster, *m*

Aconit, *m.* wilczy iad, wilcze mléko, Wolfskraut, *n.*

Acoquinant, ante. *a. fam.* roskoszny, wabiący, anziehend, zur Faulheit reizend.

Acoquiner, *a. fam.* rozbuiać, rozlenić, rozgnuśnić, rozpuścić na rozpustę kogo, verwöhnen, faul, liederlich machen; s', *r.* (*à qc.*) zbultáić, znikczemnieć,

czemnieć; wzwyczaić się, przywyknąć do czego, sich zu etwas liederlichen, Unanständigen gewöhnen, verwöhnt werden.

Acore, *m.* tatarskie ziele, Kalmus, *m.*

Acoustique, *a.* uszny, do usz, do słuchu należący, służący, Ohren, acustisch.

Acquéreur, *m.* nabywacz, *m.* Erwerber, *m.*

Acquérir, *a.* nabywać, dostawać czego; przyyść do czego; erwerben; erlangen; s', *r.* nabydź, dostać, pozyskać, sich etwas erwerben, verschaffen.

Acquiescement, *m.* zezwolenie, przestawanie, *n.* Einwilligung, Fügung, *f.*

Acquiescer, *n.* (*á qc*) zezwolić, pozwolić; przestawać na czym, einwilligen, sich etwas gefallen lassen.

Acquis, *m.* dobra nabyte, *n.* zarobek, *m.* Erwerb durch eigenen Fleiß *m.*

Acquisition, *f.* nabywanie, nabycie; dobra nabyte, *n.* Erwerbung, *f.* erworbenes Gut, *n.*

Acquisitif, ive, *a.* nabyty, nabywalny, angenommen, durch Gewohnheit erworben.

Acquit, *m.* kwit, *m.* kwitacya; zapłata, *f.* uiszczenie się, spłacenie długu, *n.* Quittung; Zahlung, Entledigung, Tilgung einer Schuld, *f.* par manière d', niedbale, lada iako, nur obenhin. jouer à l', grać o płatkę, spielen, wer alles bezahlen soll.

Acquit-à-caution, *m.* ceduła celna, *f.* kwit celny, *m.* Zollschein, *m.*

Acquitter, *a.* zaspokoić, zapłacić, spłacić, wypełnić, zahlen, abtragen, befriedigen. (*q. de qc.*) kwitować, wypuścić, uwolnić kogo, einen von seiner Schuldigkeit frey machen. s', *r.* ziścyć się, zadosyć uczynić; zapłacić; spłacić długi. (*de qc. envers q.*) sich entledigen, bezahlen.

Acre, *m.* morg, *m.* Morgen Landes, *m.*

Acre, *a.* grzyzący, ostry, szczypiący, scharf, herbe, beissend.

Acreté, *f.* ostrość, *f.* Schärfe, beissende Art, *f.*

Acrochordon, *m.* brodawka wisząca, *f.* Hängewarze, *f.*

Acroconie, *a.* długie włosy mający, einer der lange Haare hat.

Acte, *m.* dzieło, *n.* sprawa *f.* uczynek; skrypt, *m.* pismo, *n.* zapis przed sądami potwierdzony; akt solenny; akt na komedyi, *m.* wichtige Handlung, *f.* Werk, *n.* gerichtliche Handlung, Verhandlung; Urkunde davon; öffentliche Handlung, *f.* Aktus, Aufzug im Schauspiele, *m.*

Actes, *pl.* akta sądowe; akta publiczne, *n.* konstytucye, ustawy, *f.* dzieie apostolskie; dzieie świętych, *n.* Protokoll, *n.* authorisirte Aufsätze von öffentlichen Berathschlagungen und Beschlüssen, *f. pl.* Akten, Urkunden, *f. pl.* Apostelgeschichte; Geschichte der Heiligen, *f*

Actéoniser, *a.* rogi komu przyprawić. Hörner aufsetzen.

Acteur, *m* trice, *f.* aktor, *m.* orka *f.* Schauspieler, *m.* inn, *f. fig.* sprawca, sprawiciel, rozporządziciel, *m* der eine Sache betreibt, daran Theil nimmt.

Actif,

Actif, ive, *n.* czynny; dzielny; sprawny; pracowity, pilny, wirksam, thätig. *fig.* żywy, żwawy, sprawny, munter, lebhaft. actif, *m.* verbum activum, słowo czynne, *T.*

Action, *f* czyn, *m.* dzieło, *n.* uczynek, postępek, *m.* postawa, *f.* giesta (mowcy) *pl.* mowa, oracya, *f.* wyrażenie, *n.* sprawa sądowa, akcya, *f.* prawo do tego *n.* osnowa, treść w komedyi, akcya, składka na pewną sumę do kupieckiey wspólki dana, *f.* Wirkung; jede Handlung, That, *f.* Anstand (eines Redners), Vortrag, Ausdruck, *m.* Stellung; Klage vor Gericht, Besuch dazu; Hauptthandlung eines Gedichts; Akten, *f. fig.* prętkość, czerstwość, rzeżwość *f.* Lebhaftigkeit, Hastigkeit, *f.* de grâces, dzięki, *m. pl.* dziękowanie, dziękczynienie, *n* Danksagung, *f.* actions, *pl.* dobra ruchome, *n.* Mobiliarvermögen, *n.*

Actionnaire, *m.* akcyonista, akcyą od kompanii kupieckiey mający; akcye takie przedawający; der Actien hat; Actienhändler, *m.*

Actionner, *a.* zapozywać do sądów prawem co czynić, prawem kogo pociągać do sądów gerichtlich belangen.

Activement *ad.* czynnie, als ein thätiges Zeitwort. *T.*

Activité, *f.* czynność, dzielność, *n.* praca robota; prętkość, rzeżwość; pilność, *f.* Wirksamkeit Thätigkeit, Emsigkeit; *f* Fleiß, *m.*

Actrice, *v.* Acteur.

Actuel, elle, *a* w rzeczy samey będący, rzeczywisty, rzetelny, aktualny, wirklich, gegenwärtig.

Actuellement *ad.* rzeczywiście, teraz, jetzt gegenwärtig.

Acut, *m.* kréska, *f.* akcent taki: (′). *m.* Accent, *m.*

Acutangle, acutangulaire. *a.* ostrokątny, spitzwinklig.

Adam, *m.* Adam, *m.* Adam, (Name.) *m.*

Adaptation, *f.* przystosowanie, przytoczenie, *n.* aplikacya, *f.* Anpassung, Anwendung, *f.*

Adapter, *a.* (*qc. á qc.*) przystosować co do czego, anpassen, anwenden

Adatais, adatis *m.* rąbek cieniuchny z Indyów wschodnich, *m.* Art eines ostindischen Musselins, *m.*

Addition, *f.* dodawanie, *n.* dodatek *m.* przyczynienie, *n. T.* sumowanie, dodawanie, *n*, addycya *f.* Hinzufügung, *f.* Zusatz, Anhang, *m. T.* Addition, *f.*

Additionner, *a.* dodawać, przydawać, sumować, addiren, zusammen zählen.

Adelaide, *f.* Adelaida, Adelheid, *f.* (Name.)

Ademtion, *f.* odięcie, *n.* Entziehung, *f. T.*

Adepte, *m.* alchymista, *m.* Goldmacher, *m.*

Adhérence, *f.* przylgnienie, przyrośnienie do czego, *n.* Anhängen, *n*, *fig.* przywiązanie, *n.* Anhänglichkeit, *f*

Adhérent, ente, *a.* przylegaiący, przyrosły do czego, anhängend, angewachsen.

Adhérent, *m.* naśladowca, stronnik, *m.* Anhänger, *m.*

Adhérer, *n.* (*á qc.*) wieszać się, przylgnąć, przyrosnąć do czego,

go, anhängen, angewachsen seyn. *fig.* przypadać na czyie zdanie, przystać do czyiey strony, trzymać z kim, beystimmen, beypflichten.

Adhésion, *f.* sprzyianie, przylgnienie, *n.* Anhängen, *n. fig.* przyscanie do czego, trzymanie z kim, *n.* Beytritt, *m.*

Ad honores, *ad.* tytularnie, tylko co do tytułu, nur dem Titel nach.

Adjacent, ente, *a.* przyległy, przygraniczny, anliegend, angrenzend.

Adjectif, *m.* przymiotnik, *n.* Beywort, *n.*

Adjection, *f.* przydanie, przyłożenie. *n.* Zusatz, *m.*

Adjectivement, *ad.* w znaczeniu przymiotnym, als Beywort.

Adieu, *ad.* niech cię Bóg ma w opiece swoiey! bądź zdrów! żegnam się z kim, *n.* waleta, *f.* Gott befohlen! Lebe wohl! Abschied, *m.* Lebewohl, *n.*

Adige, *f.* rzéka pewna, Etsch, *f.*

*Adjoindre, *a.* (*qc. à q.*) przydać za pomocnika, zum Amtsgehülfen geben.

Adjoint, *m.* pomocnik, przydany na pomoc, *m.* Amtsgehülfe, Adjunct, *m.*

Adition, *f* obięcie dziedzictwa, *n.* Erbschaftsantretung, *f.*

Adjudant, *m.* adjutant, *m.* Adjutant, Gehülfe, *m.*

Adjudicataire, *m.* ten, któremu w sądach co przysądzono, dem etwas gerichtlich zuerkannt wird.

Adjudicatif, tive, *a.* przysądzaiący, adjudykacyyny, zuerkennend.

Adjudication, *f.* przysądzenie urzędowne, *n.* gerichtliche Zusprechung, *f.*

Adjuger, *a* przysądzić co komu, gerichtlich zuerkennen, zusprechen.

Adjuration, *f.* przysięga, *f.* przysiężenie, *n.* Beschwörung, *f.*

Adjurer, *a.* zaklinać czarta, einen bösen Geist beschwören.

*Admettre, *a.* (*q. à qc.*) przypuścić, przyiąć kogo do czego. zulassen; (*qc.*) zezwolić, dopuścić czego. przyiąć co za co, annehmen, für wahr erkennen.

Administrateur, *m.* tricc, *f.* rządzca, dozorca, administrator, *m.* Verwalter, *m.* — inn, *f.* Administrator, *m.*

Administration, *f.* dozór, *m.* szafowanie, rządzenie; sprawowanie; zawiadywanie czym, *n.* administracya, *f.* Verwaltung, *f.*

Administrer, *a.* sprawować co, rządzić, zawiadować, szafować czym, administrować, verwalten.

Admirable, *a.* dziwny, cudny, cudowny, bewundernswürdig.

Admirateur, *m.* trice, *f.* dziwuiący się, wielbiciel, estymator, *m.* Bewunderer, *m.* rerinn, *f.*

Admiratif, tive, *a.* zdumiewaiący się, zdumiały; podziwienie oznaczaiący, bewundernd; Bewunderungs-, tif, *m.* wykrzyknik, *m.* Ausrufungszeichen, *n. T.*

Admiration *f* podziwienie; poszanowanie, *n.* admiracya *f.* Bewunderung, Verwunderung, *f.*

Admirer, *a* dziwować się komu, czemu; zdumiewać się nad czym; szanować, bewundern; s', *r.* samemu sobie się dziwować, wiele o sobie trzymać, sich selbst bewundern.

Admissible, *a.* ważny, słuszny, prawny, zulässig, gültig.

Admission, *f.* przypuszczenie kogo do czego, *n.* Zulassung zu einer Stelle, zum Beweise ꝛc. *f.*

Admodier etc. *v.* Amodier.

Admonété, *m.* sądowe napominanie, *n.* przestroga, *f.* heimlicher, gerichtlicher Verweis, *m.*

Admonéter, *a.* zartem: napominać kogo: *T.* przestrzedz kogo, warnen, ermahnen.

Admoniteur, *m.* napominacz, przestrzegacz, *m.* einer, der warnt, ermahnt, erinnert.

Admonition, *f.* napominanie, *n.* przestroga, *f.* Ermahnung, Warnung, Erinnerung, *f.*

Adolescence, *f.* młodość, *f.* Jugend, *f.* Jünglingsalter, *n.*

Adolfe, Adolphe, *m.* Adolf, Adolph, *m.* (Name.)

Adonné, ée, *p. et a.* (*à qc.*) przychylny, skłonny; zatopiony w czym, ergeben.

Adonner, *r.* (*à qc., à q*) pilnować, iąć się czego; poddać się, sich ergeben, widmen.

Adopter, *a.* (*q.*) przysposobić kogo za syna, córkę, an Kindes Statt annehmen. *fig.* (*qc.*) uznawać co za swoie, za swoie udawać; sobie przywłaszczać, etwas annehmen, als das Seinige betrachten, sich etwas zueignen.

Adoptif, ive, *a.* przysposobiony, za syna, córkę, an Kindes Statt angenommen.

Adoption, *f.* przysposobienie za syna, córkę, *n.* Annahme an Kindes Statt, *f.*

Adorable, *a.* czci, poszanowania godny, anbetungswürdig.

Adorateur, *m.* trice *f.* czciciel, *m.* Anbeter, *m.* rinn, *f.*

Adoration, *f.* wzywanie Boga, uwielbienie Boga, cześć boska *f.* uszanowanie wielkie, Anbetung, Verehrung, *f.*

Adorer, *a.* czcić, chwalić, wielbić anbeten; *fig.* szanować, Ehrerbietung erzeigen.

Adosser, *a.* (*contre qc*) opierać co o co, anlehnen.

Adoucir, *a* słodzić, słodszym robić, versüßen; *fig.* zwolnić; łagodzić; uśmierzyć; ułatwić, mildern, sanfter machen; besänftigen, erleichtern; s', *r.* słodzić się, słodszym zostawać, süßer werden; *fig.* łagodnieyszym zostawać, ulżywać, lżeyszym się stać, łagodnieć; ustawać; ukoić się, uspokoić się, gelinder, sanfter werden; sich besänftigen.

Adoucissant ante, *p. et a.* ulżywaiący, folguiący, besänftigend, schmerzlindernd.

Adoucissement, *m.* słodzenie, *n.* Versüßung, *f. fig* ułagodzenie; ulżenie; łagodzenie, *n.* ulga, folga, *f.* Milderung, Linderung *f.*

Adragant, *v.* Tragacante.

Adresse, *f.* adres, *m.* adressa; podpis, napis na liście, dana wiadomość, informacya, gdzie mieysce albo kogo znaleźć *f.* memoryał od parlamentu królowi Angielskiemu podany, *m.* rzeźwość, biegłość, sposobność; chytrość, przewrotność, *f* Aufschrift (eines Briefes ꝛc.); Anweisung (einen Menschen oder Ort zu finden); (in England) schriftliche Vorstellung an den König; Geschicklichkeit,

lichkeit, Behendigkeit; Feinheit, Liſt, *f.* tours d'-, kuglarstwo, *n.* Taſchenſpielerkünſte, *f. pl.*

Adresser, *a.* (*qc. à q.*) adresować co do kogo. posłać co komu do oddania, zlecić komu co; obrócić mowę, prożbę swoią etc. do kogo, kierować; an Jemanden richten, weiſen, ſchicken; *n.* (*à qc.*) godzić w co, trafić w cel, gut zielen, treffen. s', *r.* (*à q.*) bydź do kogo wyprawionym, posłanym, adresowanym, bydź komu zaleconym; udać się, garnąć się, obrócić się do kogo; ściągać się, ſich an Jemanden wenden, an Jemanden gerichtet ſeyn.

Adrien, *m.* Adryan, Adrian, *m.* enne, *f.* Adryana, Adriane, *f.* (Namen.)

Adriatique, *a.* la mer-, morze weneckie, *n.* das adriatiſche Meer.

Adroit, oite, *a.* obrotny, sprawny, biegły w czym; sposobny do czego, hurtig, behend, geſchickt; *fig.* przewrotny, chytry, liſtig, fein.

Adverbe, *m.* przysłówek, *n.* Beywort, *n.*

Adverbial, e, *a.* adwerbialny, przysłówkowy, adverbialiſch.

Adversaire, *m. et f.* przeciwnik; nieprzyiaciel, *m.* Gegner, Feind, *m.* rinn; dinn, *f.*

Adverse, *a.* przeciwny widrig.

Adversité, *f.* przeciwność, *f.* kłopot, *m.* nieszczęście, *n.* Widerwärtigkeit, Trübſal, *f.*

Adulateur, *m.* trice, *f.* podchlebca, *m.* Schmeichler, Fuchsſchwänzer, *m.* rinn, *f.*

Adulation, *f.* podchlebstwo, *n.* niedrige Schmeicheley, *f.*

Aduler, *a.* podchlebiać, niedrig ſchmeicheln.

Adulte, *a et m.* wyrosły, dorosły, erwachſen, mannbar.

Adultération, *f.* zfałszowanie, *n.* Verfälſchung, *f.*

Adultère, *m.* cudzołostwo, *n.* Ehebruch, *m.*

Adultère, *a.* cudzołożny, cudzołożniczy, ehebrecheriſch. *fig.* zfałszowany, verfälſcht. *m.* cudzołożca, *m.* Ehebrecher, *m.* żnica, *f.* inn, *f.*

Adultérer, *n.* cudzołożyć, ehebrechen, *a.* fałszować, verfälſchen.

Adultérin, ine, *a.* cudzołożczy, w cudzołostwie spłodzony, im Ehebruche erzeugt

Aéré, ée, *p. et a.* przewietrzony, gelüftet, ausgelüftet.

Aérer, *a.* wietrzyć, przewietrzyć lüften, auslüften.

Aérien, enne, *v.* powietrzny, zur Luft gehörig, luftig; der Luft gleichend; was in der Luft geſchieht.

Aérole, *f.* pryszczel na ciele, dzbanuszek, *m.* Waſſerbläschen auf der Haut, *n.* kleiner Krug, *m.*

Aéromètre, *m.* powietrzomierz, *m.* Luftmeſſer, *m.*

Aérométrie, *f* nauka o mierzeniu powietrza, *f.* Wiſſenſchaft die Luft zu meſſen, *f.*

Aéronaute, *m.* powietrzny żeglarz, *m.* Luftſchiffer, *m.*

Aérostat *m.* balon, *m.* Luftball, *m.* Luftſchiff, *n.*

Aérostatier *m. v.* Aéronaute.

Aérostation, *f.* żegluga powietrzna, *f.* Luftſchifffahrt, *f*

Aérostatique *a* do niey należący, zu derſelben gehörig.

Aérite, *m.* kamień orli, *m.* Adlerſtein, *m.*

Affabilité, *f.* łagodność, ludzkość, rozmowność, przystępność, *f.* Leutſeligkeit, Geſprächigkeit, *f.*

Affable, *a.* łagodny, przystępny, rozmowny. leutſelig, geſprächig.

Affadir, *a.* psuć smak, obrzydzić, abgeſchmackt machen. le coeur, ckliwość sprawować, Ekel machen.

Affadiſſement, *m.* obrzydzenie czego, *n.* Ekel, *m* de coeur, ckliwość, *f.* Uebelkeit, *f.*

Affaiblir, *a.* siły zmnieyszać. siły odbierać osłabiać nad wątlić, ſchwächen, entkräften; s', *r.* osłabieć, siły tracić, ſchwächer werden, abnehmen.

Affaiblissant, ante, *a.* zwątlający, osłabiający. ſchwächend.

Affaiblissement, *m.* osłabienie, *n.* słabość, utrata sił, *f.* Schwächung, Abnahme, *f.*

Affaire, *f.* rzecz, sprawa, *f.* proces, *m.* kłótnie *f. pl.* przypadek, *m.* potyczka, bitwa, *f.* Geſchäft, *n.* Angelegenheit, Sache, *f.* Rechtshandel, Prozeß; Streit Händel; Vorfall, *m. T.* Treffen, *n.*; avoir de, potrzebować. bedürfen, brauchen, avoir à, avec qq. mieć z kim do czynienia sprawę. mit Jemandem zu thun haben; affaires, *pl.* sprawy publiczne, Staats-, Finanzgeſchäfte, *n. pl.* homme d', plenipotent, zawiadowca, sprawca, *m.* Geſchäftsbeſorger, Sachwalter, *m* chargé d', poseł, *m.* Geſchäftsträger, *m.*

Affairé, ée, *a.* zabawiony, zatrudniony, beſchäftigt.

Affaiſſement, *m.* upadnienie, ustąpienie, uleganie, *n.* Einſinken, *n. fig.* spadnienie, *n.* upadek, *m.* osłabienie. *n* Zuſammenfallen, *n.* Schwächung, *f.*

Affaiſſer, *a.* zrobić, aby co ustępowało, uchodziło, ulegało się, obiiać, machen, daß ſich etwas ſenkt, s', *r.* ustępować, uchodzić, ulegać się, ſich ſenken.

Affamé, ée, *p. et a.* zgłodniały, głodny, hungrig; *fig. de qc.*, chciwy, äußerſt begierig auf etwas.

Affamer *a.* zgłodzić, wymorzyć kogo głodem, aushungern.

Affégement, *m.* obrócenie maiętności dziedziczney w lenność, *n.* Bauerlehn, *n.*

Affégager, *a.* obrócić szlacheckie dobra w czynszowe, puścić ie posesorowi za umówiony czynsz zum Bauerlehn machen, zu Lehn geben.

Affectation, *f.* dzikie staranie, *n.* przymus, *m.* przysadzanie, przesadzanie, *n.* przysada, przesada, *f.* przysadność, wystawność, *f.* udawanie, *n.* dolegliwość, *f.* zaciągniona suma, *f.* ſonderbares Beſtreben, *n.* Sucht nach etwas, *f.* gezwungenes Weſen, *n* Ziererey, *f* empfindlicher Zuſtand eines Kranken, *m.* Hypothek, Forderung, *f.*

Affecté, ée, *p. et a.* przymuszony, wymuszony, przysadny, przesadny, nienaturalny, udany; przyłączony do czego, obciążony długiem, uciśniony, zarażony; gekünſtelt, geſucht; an etwas haftend; verpfändet; beſchwert; angegriffen, gerührt.

Affecter, *a.* (*de*), udawać, przymuszać się, przysadzać, przesadzać się, chełpić się, mit

etwas prahlen; (*qc.*) pięć się do czego, domagać się czego, udawać, wytwarzać, na przepych co czynić; złączyć co z czym, przyłączyć co do czego, nach etwas begierig streben; sich gezwungen etwas angewöhnen, affectiren; verbinden; *fig.* wzruszyć kogo, poruszyć, wzruszyć, rühren; s', *r.* (*de qc.*) śmucić się, wzruszyć się, etwas zu Herzen nehmen.

Affectif, ive, *a.* przenikaiący, wzruszaiący, rührend.

Affection, *f.* życzliwość, miłość, przychylność, łaska, *f.* afekt, *m.* przymiot, *m.* odmiana, *f.* wrażenie, *n.* Zuneigung, Gewogenheit, Liebe; Beschaffenheit, *f.* starker Eindruck, *m.*

Affectionné, ée, *p. et a.* życzliwy, przychylny, geneigt, gewogen.

Affectionner, *a.* życzliwym bydź, sprzyiać komu, kochać bardzo, gewogen seyn; besonders lieben; (*qc.*) doglądać, pilnować czego, (*qu.*) wzruszyć, sich etwas angelegen seyn lassen, rühren; s', *r.* (*à qc.*) kochać się w czym, przykładać się do czego, pilnować czego; wziąć się do czego, lieb gewinnen, etwas mit großer Lust treiben.

Affectueux, euse, *a* miły, serce przenikaiący, herzrührend, einnehmend.

Affermer, *a.* w arendę puścić, arendować komu, wieś, etc, verpachten, pachten.

Affermir, *a.* zmacniać, utwierdzić, befestigen, fest und hart machen; *fig* mocnym, silnym, czynić, utwierdzić, umocnić, stärken, befestigen. s', *r.* zmocnić się, zmocnieć, fester, stärker, härter werden.

Affermissement, *m fig.* umocnienie utwierdzenie, *n.* Befestigung, *f.*

Affété, *a.* udany, afektowany, wymyślny, wystawny, geziert, gezwungen, gesucht.

Affèterie, *f.* udawanie, przesadzanie, *n.* przesada, przesadność, wystawność, nadętość, afektacya, *f.* Ziererey, *f* (vom Frauenzimmer).

Affeurage, affeurer, *v.* afforage, afforer.

Affiche, *f.* affisz, *m.* karta z uwiadomieniem iakim publicznie przybita angeschlagener Zettel, Anschlag, *m.*

Afficher *a.* przybiiać, przylepiać, zawieszać obwieszczenie iakie, öffentlich anschlagen. *fig.* wystawiać na widok, zur Schau ausstellen. s', *r.* (*pour*) *fig* wydawać się za . . . sich ausgeben für . .

Afficheur, *m* przybiiacz obwieszczeń, *m.* der etwas öffentlich anschlägt.

Affidé, ée, *a* poufały, vertraut, *m f.* szczery przyiaciel; szczera przyiaciołka, der, die Vertraute.

Affiler, *a.* szlifować, ostrzyć, wetzen, abziehen, schleifen.

Affiliation, *f.* przysposobienie kogo za syna; przyięcie do zakonu *n.* Annahme an Kindes Statt, Aufnahme in einen Orden, *f*

Affilier, *a.* przysposobić kogo za syna; przyiąć kogo do zakonu, an Kindes Statt annehmen; in einen Orden aufnehmen.

Affinage, affinement, *m.* czyszczenie; pławienie kruszców; wyostrzanie; starcie, ztłuczenie, *n.* Feinmachen, Feinspitzen, Läutern, *n.*

Affiner, *a.* pławić kruszce, czyścić; ztłuc, zetrzeć, fein machen, reinigen, läutern; s', *r.* czyścić się; zetrzeć się, fein werden, sich reinigen.

Affinerie, *f.* drotownia, *f.* drót cienki, *m.* blacha cieniuchna, *f.* Drahtzieherey, Drathsaite, *f.* Eisenblech, *n.*

Affineur, *m.* ten, co kruszec pławi; drotownik; blachownik; cukiernik w rafineryi, *m.* Metallarbeiter; Drahtzieher, Blechschläger; Zuckersieder, *m.*

Affinité, *f.* powinowactwo, *n.* Schwägerschaft, *f. fig.* podobieństwo, *n.* związek, *m.* Verwandtschaft, *f.*

Affinoir, *m.* ochlica, *f.* feine Hechel, *f.*

Affiquet, *m.* haczek do robienia pończoch, *m.* Strickna delhalter, *m.* affiquets, *pl. fam.* wieszadła do stroiu, *m.* Kleinigkeiten zum weiblichen Putz, *f. pl.*

Affirmatif, ive, *a.* twierdzący, bejahend.

Affirmation, *f* twierdzenie, upewnianie, zeznawanie, *n.* Bejahung, *f.*

Affirmative *f.* głos albo zdanie twierdzące, bejahende Meinung, *f.*

Affirmer, *a.* twierdzić, potwierdzać, upewniać, bejahen, bekräftigen.

Affleurer, *a. fig.* graniczyć, stykać się, schodzić się, zgadzać się, sich sehr nahe berühren.

Affliction, *f.* boleść, dolegliwość, *f.* utrapienie, *n.* Bekümmerniß, *f.* Herzeleid, *n.* nieszczęście, *n.* Unglück, *n.*

Affligé, ée, *a* smutny, utrapiony, strapiony; chory. *T.* betrübt, bekümmert; krank (von einem Theile des Körpers.)

Affliger, *a.* trapić, smucić, martwić; dręczyć, męczyć, betrüben, kränken, quälen; s', *r.* smucić się, smęcić się, martwić się, sich betrüben, bekümmern.

Affluence, *f.* wpadanie rzéki do rzéki, *n.* wpływ, *m.* Zufluß. Anlauf des Wassers, *m. fig.* dostatek; ziazd, *m*, gromada, moc, *f.* Zulauf, Ueberfluß, *m.*

Affluent, ente, *a.* wpadaiący, hineinfließend.

Affluer, *n.* wpadać, wpływać, przypływać, zufließen, hineinfließen; *fig.* gromadzić się, zchodzić się, zieżdżać się, in Menge herbeikommen.

Affoiblir, etc, *v.* affaiblir etc.

Affolé, ée, *a. fam.* (*de qc.*) omamiony, vernarrt in etwas.

Affoler, *a.* omamić, närrisch machen.

Afforage, *m.* ustawa, *f.* taxowanie, szacowanie towarów, *n.* Waarentaxe, Afforer, *a.* taxować, oszacować towary, Waaren taxiren.

Affouage, *m.* wrąb wolny na opał, *m.* Recht, Brennholz für sich zu holen, *n.*

Affouagement, *m.* zregiestrowanie, spisanie dymów, domów, co podymne płacą, *n.* Aufzeichnung der Feuerstellen, *f.*

Affouragement, *m.* karmienie, danie obroku, karmu czyli paszy, *m.* Fütterung, *f.*

Affourager, *a.* karmić bydlę, füttern.

Biblioteka Zbiory Specjalne

Affranchi, ie, *p. et a.* wolny; wyzwolony, wyswobodzony, befreyt. *m. et f.* wyzwoleniec, *m.* Freygelaſſener, *m. et f.*

Affranchir, *a.* wypuścić kogo z niewoli, oswobodzić, wyzwolić od czego, frankować, befreyen, frey machen; frankiren, s', *r. fig.* wyzwolić się od czego, oswobodzić się z czego. ſich frey machen.

Affranchiſſement, *m.* wypuszczenie kogo z niewoli, wyswobodzenie, wyzwolenie, *n.* Befreyung, *f.* Freymachung, *n.*

Affranchiſſeur, *m* wyswobodziciel, wyzwalacz, wyzwoliciel, wybawiciel, *m.* Befreyer, *m.*

Affres, *f. pl.* de la mort boiaźń, *f.* strach, *m.* Schrecken des Todes, *m pl*

Affrétement, *m.* naięcie okrętu, *n.* Miethung eines Schiffes, *f.*

Affréter, *a.* naiąć okręt; towary do niego sprowadzić, ein Schiff miethen, es befrachten.

Affréteur, *m.* naymacz okrętu, *m.* Befrachter eines gemietheten Schiffes, *m.*

Affreux, euſe, *a.* straszny, straszliwy, okrutny, ſchrecklich, abſcheulich, entſetzlich.

Affriander, *a fam.* rozłakomić kogo, genäſchig machen. *fig.* wabić, przyłudzić, kogo do czego, anlocken.

Affrioler, *a. fam.* wabić, przyłudzić, durch etwas Liebliches anlocken.

Affront, *m.* hańba, obelga, zelżywość, zniewaga, obraza, *f.* Schimpf, *m.* Beſchimpfung, Schande, *f.*

Affronter, *a.* stawić czoło nieprzyiacielowi, nie wzdrygać się, nie bać się czego, die Stirn bieten, trotzen, (*q.*) zniewazyć, obelżyć kogo, grob beleidigen, *fig.* (*q. de qc.*) oszukać, oszalbierować, betrügen.

Affronteur, *m.* euſe, *f.* zelżyciel, oszust, szalbierz, *m.* frecher Beleidiger, Betrüger, *m.*

Affoblement, *m.* zawicie, odzienie, *n* Kleidung die den Kopf mit verhüllt. Verkappung *f.*

Affubler, *a.* zawić, zakryć, odziać w co, vermummen, einhüllen s', *r* (*de qc*) odziać się, zawić się w co, ſich in etwas einhüllen. *fig.* wbić sobie co w głowę, in etwas vernarrt ſeyn.

Affût, *m.* łoże u działa, u strzelb ręcznych, *n.* Lavette, *f.* Schaft an Flinten, *m.*

Affûtage, *m.* rychtowanie działa, *n.* Richten der Kanonen, *n.*

Affûter, *a* narychtować działo, die Kanone richten.

Afin que, afin de, *c.* aby, żeby, damit, auf daß, um.

Afrique, *f.* Afryka. *f.* Afrika, *n.* africain, *m.* caine, *f. et a.* Afrykańczyk, *m.* nka, *f.* ński, *a.* Afrikaner, *m.* afrikaniſch, *a.*

Agaçant, ante, *n.* drażniący, zacząpiaiący, reizend, ſtichelnd, anzüglich.

Agace, *f.* sóyka, *f.* Holzkrähe, *f.*

Agacement, *m.* tępość zębów, *f.* Stumpfwerden der Zähne, *n.*

Agacer, *a.* przytępiać, zatępiać, zęby, durch etwas Saures ſtumpf machen (Zähne, Meſſer ꝛc.) *fig.* drażnić kogo; szydzić, drwić z kogo; drzeć się z kim; zachęcać, necken, foppen; ſtacheln; anlocken; s', *r.* przedrwiewać, igrać z sobą, ſich necken.

Agacerie, *f.* drażnienie, przedrwiewanie; lubieżne kobiety zachęcanie, *n.* Neckerei, *f.* buhleriſche Lockung eines Frauenzimmers, *f.*

Agacin, *m.* odgniotek, Hühneraugе, *n.*

Agate, *f.* achatek, agat, *m.* Agat, Agatſtein, *m.* agata, *f.* Agathe, *f.* imię.

Age *m.* wiek, *m* starość, *f.* Alter; Zeitalter, *n.*

Agé, ée, *a.* stary etc.; stary, podstarzały, zgrzybiały, alt; bejahrt.

Agence *f.* agientostwo, *n.* Agentſchaft, Agentenſtelle, *f.*

Agencement, *m.* spolenie; rozporządzenie, *n.* skład, związek, porządek, *m.* geſchickte Einrichtung, Verbindung der verſchiedenen Theile eines Gemäldes, *f.*

Agencer, *a. fam.* rozporządzać, ustawiać zdobić, ubierać, zierlich ordnen, herausputzen; s', *r. fam.* stroić się, ſich putzen, ſchmücken.

Agenda, *m.* książka do zapisania czego na pamiątkę. *f.* pugilares, *m.* Denkbuch, *n.* Schreibtafel, *f.*

Agenouiller, *a* faire, kazać komu upaść na kolana albo klęknąć, niederknien laſſen. s', *r* klęknąć, na kolana upaść, niederknien.

Agenouilloir, *m.* poduszka do klęczenia, *f.* Kniepolſter, *n.*

Agent, ente, *a.* czynny, dzielny, sprawuiący, pracuiący, wirkſam, thätig.

Agent, *m.* agent, *m.* Agent, *m.*

Aggravant, ante, *a.* obciążaiący, uciążliwy, ſchwerer machend, bedrückend.

Aggravé, ée, *p. et a* obciążony, ſchwerer gemacht, beſchwert.

Aggraver, *a.* obciążać, większym, sroższym czynić, ſchwerer machen, erſchweren. s', *r.* większym, sroższym stać, większać, ſchwerer werden.

Agile, *a.* obrotny, prędki, chybki, leicht, behend, geſchwind.

Agilité, *f.* obrotność, chybkość, prędkość, Behendigkeit, *f.*

Agio, *m.* nadatek, *f.* ażyo, *n.* Aufgeld, Agio, *n.*

Agiotage, *m.* lichwa, *m.* Wucher mit Geld, Wechſeln ꝛc. *m.*

Agioter, *n.* lichwę brać niesłusznią od pieniędzy etc. mit Geld oder Wechſeln wuchern.

Agioteur, *m.* lichwiarz, *n.* Wucherer mit Geld ꝛc. *m.*

Agir, *n.* robić, czynić, pracować, thun, handeln, thätig ſeyn. sur... skutkować, sprawować wirken, auf... pour.., sprawić co, starać się o co, ein Geſchäft beſorgen, betreiben. en.. sprawować się postępować, ſich betragen als... il s'agit, idzie o co, rzecz, mowa iest o tym, tycze się tego, es betrifft, es iſt die Rede von.

Agissant, ante, *a.* pracowity, sprawny; sprawuiący, skuteczny, arbeitſam, geſchäftig; wirkend.

Agitation, *f.* ruch, *m.* ruszanie się, agitacya, poruszenie, wzruszenie; niespokoyność, smutek, *m.* heftige Bewegung, Unruhe, *f.*

Agiter, *a.* miotać; trzęść; ruchać, ruszać, rzucać, hin und her bewegen; *fig.* kłopotać kogo; kłócić, mięszać; burzyć, beunruhigen; aufwiegeln. une queſtion, zapytanie iakie roztrząsać, rozbierać, rozważać, eine Frage aufwerfen, unterſuchen. s', *r.* trzęść się, ruszać

szać się; w poruszeniu bydź, sich heftig bewegen.

Agnation, *f.* pokrewieństwo po mieczu, *n.* Agnation, *f.*

Agneau, *m.* baranek, *m.* iagnię, *n* Lamm, *n.*

Agnéler, *n* okocić się, (o owcach). lammen.

Agnelins, *m pl.* smusiki, *m. pl.* wełna ze skórek iagnięcych świeżo zdartych. *f.* Lämmerfelle, die nur auf einer Seite gegärbt sind, *n pl.* Lämmerwolle, *f.*

Agnès, *f.* Agnieszka, *f.* młoda niewinna dziewczyna, Agnes, *f.* (Name) junges ganz unschuldiges Mädchen, *n.*

Agnus, *m.* baranek boży z wosku etc. zrobiony, agnusek, *m.* wächsernes ꝛc. Lamm Gottes, *n.*

Agonie, *f.* konanie, umieranie, *n* Todeskampf, *m. fig.* utrapienie, *n* boleść, męka, *f.* Todesangst, *f.*

Agonisant, ante, *a.* konaiący, umieraiący. mit dem Tode ringend.

Agoniser, *n.* konać, umierać, mit dem Tode ringen.

Agrafe, *f.* haftka, przypinka, klamra, *f.* Häkchen, *n.* Spange; Klammer, *f.*

Agrafer, *a.* zapiąć, przypiąć, zuhäkeln, anhäkeln.

Agrandir, *a.* powiększać, rozszerzać, rozprzestrzeniać, vergrößern. s', *r.* powiększać się, rozszerzać się, etc. rosnąć, größer werden, sich ausbreiten.

Agrandissement, *m.* powiększenie, rozprzestrzenienie, rozszerzenie, podwyższenie, *n.* Vergrößerung; Zunahme, *f.*

Agréable, *a*, przyiemny, powabny, miły, angenehm. *fig.* wdzięczny, freundlich.

Agréer, *a.* upodobać sobie co, potwierdzić, łaskawie przyiąć co, genehm halten, genehmigen, *n.* raczyć, zezwolić, geruhen.

Agrégation, *f.* przyięcie kogo do bractwa etc., *n.* Aufnahme, *f.*

Agréger, *a.* przyiąć kogo do bractwa, cechu etc. in eine Gesellschaft, Gemeinschaft aufnehmen.

Agrément, *m.* zezwolenie, pozwolenie; przypodobanie, *n.* łaska, życzliwość; przyiemność, wdzięczność, przystoyność, *f.* wdzięk, *m.* ukontentowanie, *n.* Bewilligung, *f.* Beyfall, *m.* Annehmlichkeit, Anmuth, *f.* Vergnügen, *n.*

Agresser, *a.* wszczynać z kim zwadę, napastować kogo, angreifen, Zank anfangen.

Agresseur, *m.* napaśnik, napastnik, *m.* angreifende Theil, *m.*

Agression, *f.* zatarga, napaść, *f.* naiazd *m.* erster Angriff, Anfall, *m.*

Agreste, *a.* chłopski, wieyski; gruby. ländlich, bäuerisch, wild.

Agriculture, *f.* uprawa roli, rolnictwo, *n.* Ackerbau, Feldbau, *m.*

Agrier, *m.* agrière, *f.* czynsze w urodzaiach dawane, *m.* Grundzins, der in Garben gegeben wird, *m.*

s'Agriffer, *r.* agriffer, *n.* pazurami trzymać, uchwycić się, sich mit den Klauen fest halten.

Agriministre, *m. et f.* ten, ta co stroie robi, Putzmacher, *m.*

Agriotte, *f.* czarne albo kwaskowate wiśnie, saure Kirschen, *f. pl.*

Agriot-

Agriottier, *m.* wisń czarna, *f.* saurer Kirschbaum, *m*

Agripper, *a. f.* chwytać pazurami; zmykać, mit den Klauen wegreißen.

Agrouper, *v.* grouper.

Aguerir, *a.* przyuczyć, przysposobić kogo do woyskowey sztuki, do oręża, zum Kriegsleben abrichten. *fig.* przyzwyczaić, przyuczyć kogo do pracy ciężkiey, angewöhnen, abrichten; durch Gewohnheit abhärten. s', *r.* wyuczyć się rycerskiego rzemiosła, ein guter Soldat werden. *fig.* w czym pracowitym się ćwiczyć, sich in etwas mühsam üben.

Aguets, *m pl.* sidła zastawione, *n.* zasadzka. *f.* Hinterhalt, *m.* Lauer, *f.*

Ah! *i.* ach! a! o! ach! o.

Ahan, *m. fam.* usilna praca, ciężka robota, *f.* saure Arbeit, *f.*

Ahaner, *n. fam.* głowę łamać, psuć sobie nad czym; pracować, saure Arbeit verrichten.

Aheurtement, *m.* krnąbrność, hardość, *f.* upór, *m.* Eigensinn, Starrsinn, *m.*

s'Aheurter, *r.* (*à qc.*) trwać uporne przy czym, usadzić się na co, na swoim zdaniu przestawać, eigensinnig auf etwas bestehen.

Ahi, *i.* ey! hoho! niestetyż; ach! ach, ey, o weh!

Ahuri, ie, *a. fam.* pomięszany, bestürzt.

Ahurir, *a. f.* pomięszać kogo, bestürzt machen.

Ai, *m.* leniwiec, *m.* Faulthier, *n.*

Aide, *f.* pomoc, *f.* ratunek, posiłek, *m.* pomocniczka; kaplica, *f.* Hülfe, *f.* Beystand, *m.* Gehülfinn; Kapelle, *f.*

Aide, *m.* pomocnik, *m.* Gehülfe, *m.* de camp, generaladjutant, *m.* Generaladjutant. — major, adjutant regimentowy, *m.* Regimentsadjutant, *m.*

à l'Aide, *ad:* za pomocą, za, przez, vermittelst, (nur von Sachen). *i.* gwałtu! ratuycie! rata! zu Hülfe.

Aider. *a.* pomodz, dopomodz komu czym, w czym, do czego ratować. (*q. de qc.*) helfen, beystehen einem mit etwas. (*à qc.*) dopomodz komu do czego, zu etwas helfen, behülflich seyn. s', *r.* (*de qc.*) pomodz sobie, ratować się, sich womit helfen.

Aides, *f. pl* czopowe, *n.* Steuern, besonders von Getränken, *f. pl.*

Aïe! *i*, ach! o! auweh! ach!

Aïeul, *m.* e, *f* dziad, dziadek, dziadunio, *m.* babka, babunia, *f.* Großvater, *m.* Großmutter, *f.*

Aïeux, *m. pl.* przodkowie, *m.* Vorfahren, Vorältern, *f. pl.*

Aigayer, *a.* płókać, kapać, myć, waschen, schwemmen, spülen.

Aigle, *m.* orzeł, *m.* Adler, *m.*

Aiglon, *m.* orlę, *n.* junger Adler, *m.*

Aigre, *a.* kwaśny, ostry; kruchy, sauer; herbe; śpródbe (von Metallen). *fig.* gorzki, nieprzyiemny, ostry, przykry, unangenehm, hart, bitter.

Aigre, *m.* ostrość, cierpkość, *f.* kwas, *m.* Säure, *f.* Saures, *n.*

Aigre de cèdre, *m.* napóy kwaskowaty, *m.* Art Limonade, *f.*

Aigre doux, ouce, *a.* słodkokwaskowaty, säuerlich süß.

Aigrefin,

Aigrefin, *m.* gatunek ryby morskiey, Rundfisch, *m fig.* fraut, *m.* Schlaukopf, *m.*

Aigrelet, ette, *a.* kwaskowaty, ein wenig säuerlich.

Aigrement, *ad. fig.* przykro, ostro, empfindlich bitter.

Aigret, ette, *a.* przyiemno kwaskowaty, angenehm säuerlich.

Aigrette, *f.* czapla biała, *f.* łyszczak, płaskonoś, *m.* (ptak) kitka z piór tego ptaka, *f.* czub na koniach etc., *m.* kitka, *f.* przepinka z drogich kamieni, *n.* Art kleiner Reiher; Busch von Reiherfedern, *m.* Quaste auf einem Pferdekopfe ꝛc.; Zitternadel zum Putz, *f.*

Aigreur, *f.* kwasność, ostrość, *f.* kwas, *m.* Säure der Früchte, des Weins ꝛc., *f. fig.* zajątrzenie, *n.* nienawiść; gorycz, *f.* kłopot, frasunek, *m.* Erbitterung, Bitterkeit, *f.* Verdruß, *m.*

Aigrir, *a.* kwasić, kwaśno czynić, sauer machen, säuern. *fig.* jątrzyć, rozgarzać; gorszyć, erbittern, ärger machen. s', *r.* zkwaśnieć, kwaśnieć. sauer werden. *fig.* rozżarzyć się, rozjątrzyć się, sich erbittern, schlimmer werden.

Aigu, uë, *a.* ostry, kończaty, scharf, spitzig. *fig.* przeraźliwy; krzykliwy. tęgi, gwałtowny; srogi, bolesny. durchdringend, schmetternd (von der Stimme); heftig, schmerzhaft, hitzig (von Krankheiten).

Aigue-marine, *f.* tarzys, *m.* (kamień drogi), Aquamarin, *m.*

Aiguière, *f.* nalewka do rąk, *f.* dzbanuszek, *m.* Gießkanne, *f.*

Aiguierée, *f.* konew (*f.*) albo dzbanek pełen wody, *m.* Gießkanne voll, *f.*

Aiguillade, *f.* bodziec. pogoniacz, *m.* Ochsenstachel, *f.*

Aiguille, *f.* igła, *f.* języczek u wagi, *m.* szpica wieży kościelney; piramida, *f.* obelisk, skazówka, *f.* indeks (u zegarka) *m.* igliczka do nawlekania iglica *f.* (ryba morska), Nadel, Nähnadel; Radirnadel, Zunge am Wagebalken; Kirchthurmspitze; Pyramide, *f.* Obelisk, *m.* Uhrzeiger, *m.* Schnürnadel, *f* Nadelfisch, *m.*

Aiguillée, *f.* pasmo nici rozstrzyżone, *n.* nić, nitka, *f.* aufgeschnittene Strähne, *f.* Faden zum Nähen, *m.*

Aiguillette, *f.* tasiemka, *f.* sznurek, sznurek do sznurowania, *m.* Nestelschnur, *f.* Schnürband, *n.*

Aiguillettier, *m.* zonklarz, *m.* Nestelmacher, Nestler, *m.*

Aiguillier, *m.* iglarz; igielnik, *m.* Nadler, *m.* Nadelbüchse, *f.*

Aiguillon, *m.* żądło, *n.* kolec, *m.* Stachel, *m. fig.* pobudka, ponęta, *f.* Sporn, Antrieb, *m.*

Aiguilloner, *a.* poganiać bodźcem, kolcem, mit Stacheln antreiben. *fig.* pobudzać, zachęcać, anspornen.

Aiguisement, *m.* zaostrzanie, ostrzenie, *n.* Schärfen, oder Spitzigmachen, *n.*

Aiguiser, *a.* ostrzyć, zaostrzyć, szlifować, zakończyć, schärfen, spitzen.

Ail, *m.* czosnek, *m.* Knoblauch, *m.*

Aile, *f* skrzydło, *n.* Flügel, Fittig, *m. fig.* opieka, uchrona, *f.* Schutz, *m.*

Ailé; ée, *a.* skrzydlasty, geflügelt.

Aileron, *m.* skrzydełko. pióro, *n.*

n. płetwa; łopatka w kole młyńskim, *f.* Flügelchen, *n.* Flößfeder; Radeschaufel, *f.*

Ailleurs, *ad.* gdzie indziey, dokąd inąd, anderswo, anderwärts. d', zkąd inąd, z czego innego; nad to, oprócz tego, anderswoher; überdieß, sonst.

Aimable, *a.* przyiemny, miły, miłośny, ukochany, liebenswürdig.

Aimant, *m.* magnet, magnes, *m.* Magnet, *m.*

Aimanter, *a.* magnetem naciesać, magnetyzować, mit Magnet streichen.

Aimantin, ine, *a.* magnesowy; magnetisch.

Aimer, *a.* kochać się w czym, miłować kogo; zakochać się; lubić co. lieben, lieb haben; verliebt seyn; Liebhaber von etwas seyn. à..., lubić, rad mieć, czynić co. Vergnügen woran finden, etwas gern thun. aimer mieux, woleć, lieber haben, lieber wollen. s' dans un lieu, rad gdzie bywać, lubić gdzie przebywać, gern an einem Orte seyn.

Aimée, *f.* Amata, *f.* (Weibername).

Aine, *f.* łono, *n.* brzucha niższa część, *f.* prącik do wędzenia śledzi, *m* Schamleiste, *f.* Stöckchen, das man durch die Heringsköpfe steckt, *n.*

Ainé, ée, *a.* starszy, pierworodny, älter, erstgeboren; der, die ältere, älteste (Sohn, Tochter).

Ainesse, *f.* pierworodziny, *pl.* Erstgeburt, *f.*

Ainsi, *ad. et c.* tak, takim albo tym sposobem, so, also. que, tak iak; skoro tylko, tegoż czasu, so wie, eben so wie, ainsi soit-il! amen! niech się stanie! Amen!

Ajourné, *m.* pozwany, zapozwany, *m.* der Vorgeladene.

Ajournement, *m.* zapozwanie, pozew, *m.* Vorladung vor Gericht, *f.*

Ajourner, *a.* pozwać kogo, dać komu pozew, vorladen, citiren.

Ajouter, *a.* przydać przyłączyć, przyłożyć dinzusetzen, hinzufügen, beyfügen; *fig.* wierzyć, uwierzyć, Glauben beymessen.

Air, *m.* powietrze; *n.* wiatr, *m.* postać, postawa, mina, *f.* kształt, giest, sposób postępowania; melodya; arya, pieśń, piosnka, *f.* Luft, *f.* Wind, äußerliches Ansehn, *n.* Geberde, Miene; Art, sich zu betragen ꝛc. *f.* Lied oder Singstück, *n.* Arie; Melodie, *f.* prendre l', odetchnąć, frische Luft schöpfen.

Airain, *m.* gatunek miedzi, *f.* Erz, Kupfererz, *n.* d', *fig.* nieczuły, zakamieniały, hart, unempfindlich.

Aire, *f.* boisko, boiewisko, klepisko, *n.* płaszczyzna, *f.* gniazdo ptaka drapieżnego; ptaśnicze boisko; koło iasne wkoło słońca etc. *v.* Tenne; Fläche, *f.* Nest eines Raubvogels, *n* Vogelheerd; Hof um die Sonne, Mond ꝛc., *m.*

Airée, *f.* boiewisko pełne czego, *n.* eine Tenne voll Garben, *f.*

Airelle, *f.* mirtowa iagoda, *f.* mirt, *m.* Haidelbeere, *f.* Haidelbeerbusch, *m.*

Ais, *m.* deska, tarcica, *f.* Brett, *n.* Diele, *f.*

Aisance, *f.* łatwość, *f.* zaniedbanie przyiemne, *n.* nieprzesadzane maniery. *pl.* Leichtigkeit, *f.* ungezwungener Anstand, *m. fig.* maiętność; wygoda. *f.* Wohlstand, *m.* Bequemlichkeit, *f.* aisances. *pl.* prywet, *m.* heimliches Gemach, *n.*

Aise, *f.* radość, uciecha; wygoda, *f.* pokóy, *m.* wyżywienie, słuszne opatrzenie, *n.* Freude; Bequemlichkeit, Gemächlichkeit, *f.* Wohlstand, *m.* à l'-, wygodnie, bez trudności bequem.

Aise, *a.* rad, wesół, kontent, froh, freudig.

Aisé, ée, *a* łacny, łatwy, snadny; wygodny; swobodny, nieprzymuszany; maiętny. leicht, bequem, gemächlich; frey, ungezwungen; wohlhabend.

Aisement, *m.* prywet, *m.* heimliches Gemach, *n.*

Aisément, *ad.* łatwo, bez trudności, leicht, bequem.

Aisseau, *m.* siekierka, *f.* gont, *m.* kleine Axt; Dachschindel, *f.*

Aiselle, *f.* pacha. *f.* podpasze, *n.* Achsel, *f.*

Aissette, *f.* toporek, *m.* siekierka, *f.* kleine Axt, *f.*

Aissieu, *v.* Essieu.

Ajuger, *a.* przysądzić co komu, gerichtlich zuerkennen.

Ajustement, *m.* rozporządzenie, poprawianie, rozłożenie; odzienie, przyozdobienie, *n.* ozdoba, *f.* ubior, *m.* ugoda, *f.* uspokoienie, *n.* Zurechtmachen, Einrichten, Anpassen, *n.* Putz, Anzug; Vertrag, *m.*

Ajuster, *a.* sposobić, stosować do czego; narychtować, ustawić, sporządzić; poprawić; ustroić, ubrać, przyozdobić; przystosować co do czego, złączyć co z czym, pogodzić, iednać; zurecht machen, einrichten; berichtigen; genau worauf passen, richten; putzen, zierlich ankleiden; vereinigen, beylegen, schlichten. s', *r.* gotować się, przysposobić się; stosować się, przychylać się do czego, dogadzać; zgadzać się; stroić się, ubierać się, sich anschicken, sich gefaßt machen; sich wornach richten; sich mit einander verstehen; sich putzen.

Aix la Chapelle, *m.* Akwisgran, *n.* Aachen, *n*

Alaiter *a.* karmić piersiami, säugen.

Alaitement, *m.* karmienie, *n.* (piersiami), Säugen, *n.*

Alaitant, *m.* ssący osesek, *m.* Säugling, *m.*

Alambic, *m.* alembik, *m.* Destillirkolbe, Brennkolbe, Blasenhut, *m.*

Alambiqué, ée, *a. fig.* nadęty, zbyt wyniosły, weit hergeholt, schwülstig.

Alambiquer, *a.* oder: s', *r. fig.* l'esprit, psuć, łamać sobie głowę, sich den Kopf zerbrechen.

Alan, *m.* pies wielki, brytan, *m.* Bullenbeißer, *m.*

Alarguer, *n.* puścić się w morze, odbić od lądu, in See stechen.

Alarme, *f.* trwoga, *f.* hałas, zgiełk, postrach *m. fig.* strach, *m.* bojaźń, *f.* niepokóy, *m.* niespokoyność, Schrecken, *m.* Unruhe, Bestürzung, Furcht, *f.*

Alarmer, *a.* trwożyć, strwożyć, straszyć, przestraszyć, in Furcht und Schrecken setzen; Unruhe verursachen. s', *r.* zatrwożyć się, przestrraszyć się, bać się, erschrecken, sich beunruhigen.

Albanie, *f.* albania, *f.* Albanien, *n.* nois, nien, *m.* albańczyk, Albaner, *m* nien. *a.* ński, nisch.

Albâtre, *m.* alabastr. *m.* Alabaster, *m. fig.* biały kolor, *m.* weiße Farbe, *f.*

Albe, *f.* plocica, płotka, *f.* Weißfisch, *m.*

Albe Grecque, *f.* Belgrad, *m.* griechisch Weissenburg, Belgrad, *n.*

Albe Royale, *f* Białogrod wielki, *m.* Stuhlweissenburg, *n.*

Alberge, *f.* brzoskwinia mnieysza, *f.* Herzpfirsiche, *f.*

Albergier, *m.* brzoskiew, brzoskwinia mnieysza, *f.* Herzpfirsichbaum, *m.*

Albert, *m.* Woyciech, *m.* Albert, Albrecht, *m.*

Albicore, *m.* ryba morska, *f.* große Makreele, *f.*

Albin, *v.* Aubin.

Albion, *v.* Angleterre.

Albran, *m.* kaczę dzikie, *n.* junge wilde Ente, *f.*

Albrené, ée, *a. fig.* pogruchotany, pobity, übel zugerichtet.

Albrener, *n.* młode kaczki dzikie łowić, junge wilde Enten jagen.

Album, *m.* książka na pamiątkę przyiaciół przeznaczona, Stammbuch, *n.*

Alcade, *m.* sędzia w Hiszpanii, *m.* spanische Gerichtsperson, *f.*

Alcaliser, *a.* sol chymiczną z czego wyciągnąć, Laugensalz woraus ziehen.

Alce, *f.* łoś, *m.* Elendthier, *n.*

Alchimie, *f.* alchymia, *f.* Alchymie, Goldmacherei, *f.*

Alchimique, *a.* alchymiczny, alchymistisch.

Alchimiste, *m.* alchymista, *m.* Alchymist, Goldmacher, *m.*

Alcoran, *m.* alkoran, *m.* Koran.

Alcove, *f.* alkierz, *m.* Alkoven, *m.*

Alcyon, *m.* zimorodek, ptak, *m.* Eisvogel, *m.*

Alectorienne, *a. f.* pierre, kamień kapłuni, *m.* Hahnenstein, *m.*

Alègre, *a.* wesoły, ochotny, chożY, munter, lustig, aufgeräumt.

Alegresse, *f.* radość, ochota, wesołość, chybkość, *f.* Freudigkeit, Munterkeit, *f.*

Alembic, *v.* Alambic.

Alêne, *f.* szydło, *n.* szwayca, *f* Pfriem, *m.* Ahle, *f.*

Alênier, *m.* ten co szydła robi albo niemi handluie, Ahlenkrämer, Ahlenschmied, *m.*

Alénois, *m v* Cresson.

Alentir, *v.* Ralentir.

Alentour, od. à l'entour, *ad.* około, na około, ringsherum, d'alentour, okoliczny, umliegend.

Alep, *m.* Alepo, *n.* Aleppo, *a.* (miasto).

Alerte, *a.* wesoły, chożY, żywy, żwawy, munter, wachsam, lustig, lebhaft; *f. m.* hałas, *m.* unvermutheter Lärm, *m.*

Aleu, *v.* Alleu.

Alevin, *m.* narybek drobny, dróbrybi, *m* Fischbrut, *f.* junge Saßfische, *m. pl.*

Alevinage, *m.* małe rybki na narybek, *f.* Fischsaamen, junger Satz, *m.*

Aleviner, *a.* — un étang, osadzić staw narybkiem drobnym, narybić, einen Teich mit Fischbrut besetzen.

Alexandre *m f.* Alexander *m.* dra, *f* Alexander, *m.* dra, *f.*

Alexandrie, *f.* Alexandria, *f.* Alexandrien, *n.*

Alexipharmaque, Alexitère, *a.* na truciznę do zażywania dobry, dem Gifte widerstehend. *m.*

m. lékarstwo na truciznę, *n.* Mittel gegen das Gift, *n.*

Alezan, od. Alzan, ane, *a.* gniady, bułany, cisawy, fuchsroth (von Pferden.)

Alezan, *m*, koń gniady, bułany, cisawy, Fuchs, *m.* (Pferd.)

Alfane, *f.* klacz, kobyła arabska, *f.* arabische Stute, *f.*

Algarade, *f. fam.* zniewaga, hańba napaść, *f.* grobe Beleidigung, *f.*

Algazel, *f.* koza dzika, *f.* wilde Ziege, *f.*

Algèbre, *f.* algiebra, *f.* Algebra, Buchstabenrechnung, *f.*

Algébrique, *a.* algiebraiczny, zur Algebra gehörig.

Algébriser, *n. f.* kochać się w algiebrze; wiele o niey rozprawiać, sich auf die Algebra legen, viel davon sprechen.

Algebriste, *m.* algiebraista, algiebrzysta, *m.* Algebraist, *m.*

Algèr, *m.* Algier, *n.* érien, *a. et S.* Algierczyk, Algierer, *m.* Algierski, algierisch, *a.*

Algorithme, *m.* nauka rachowania liczbami, *f.* Rechenkunst, mit Zahlen, *f.*

Alguazil, *m.* pachołek czyli sługa sądowy w Hiszpanii, *m.* spanischer Scherge, *m.*

Algue, *f.* porost morski, *m.* morska trawa, *f.* Meergras, Seeschilf, *n.*

Alibanies, *f. pl.* bagazyi indyyskiey gatunek, *f.* Art indische Kattune, *f. pl.*

Alibiforain, *m. fam.* nikczemna wymówka, *f.* wykręty, *m. pl.* fahle Ausflucht, *f.*

Aliboron, *m. fam.* frant. wykrętarz, *m.* ein listiger Kauz, *m.*

Alica, *m.* gatunek pszenicy, pęczaku, Art Waizen, *m.*

Aliénable, *a.* przedayny, zbyty, zbywalny, veräußerlich.

Aliénation, *f.* pozbycie, zprzedanie, oddalenie. *n.* Veräußerung, *f. fig.* d'esprit, szaleństwo, *n.* oziębłość, nienawiść, *f.* Wahnsinn, *m.* Kälte, *f.*

Aliéner, *a.* zbywać co, pozbywać nad czym władzę, przedać co, veräußern. *fig.* odrażać, odwracać, oddalać kogo od czego, abwendig machen. l'esprit, zakręcić, zawrócić komu głowę, pomięszać rozum, den Verstand verrücken. s', *r.* (*de qc*) odrażać się, oddalać się, stronić od kogo, Jemandes Umgang meiden.

Alignement, *m.* pod sznur narychtowanie, stawianie etc. *n.* Abmessung nach der Schnur, *f.*

Aligner, *a.* pod sznur stawiać, rychtować etc. nach der Schnur abmessen.

Aliment, *m.* pokarm, *m.* żywność, strawa, *f.* Nahrungsmittel *n* Nahrung, *f.* alimens. *pl.* żywność, *f.* wyżywienie, Unterhalt, *m.*

Alimentaire, *a.* do żywności do wyżywienia czyiego służący, zum Unterhalte gehörig.

Alimenter, *a.* żywić, żywność dawać, utrzymywać kosztem swoim, ernähren. nähren.

Alinéa, *m.* nowa linia, *f* (w pisaniu), frischer Zeilenanfang, *m.*

Alinger, *a.* w bieliznę opatrzyć, mit Leinenzeug versehen.

Alison, *f.* Aizusia, Elżbietka, *f.* Elisabethchen, *n.* (Name.)

Alité, ée, *a.* chorobą złożony, bettlägerig.

Aliter, *a.* złożyć kogo w łożko (o chorobach), bettlägerig machen. s', *r.* zachorzeć, bettlägerig werden.

Alizés, *a. m. pl.* vents, wiatry coroczne na morzu, pewnego czasu tylko wieiące, *m.* Passatwinde, *m. pl.*

Allaiter, *et deriv. v.* alaiter.

Allant, *m.* idący; natret, *m.* Gehender, der sich in Alles mengt, *m.*

Allant, ante, *a.* co lubi biegać, gern herumlaufend.

Alléchement, *m.* przyłuda ponęta, *f.* powab, *m.* Lockung, Lockspeise, *f.*

Allécher, *a* łudzić, wabić, łokcić, anlocken.

Allée, *f.* przyeyście, chodzenie, *n.* ulica z drzew, alea *f* Gang; Lustgang, *m.* Allee, *f.* allées et venues, *pl.* chodzenie, bieganie latanie, *n* Hin- und Herlaufen in einem Geschäfte, *n*

Allégateur, *m.* przywodzący, przytaczaiący co, namieniacz, *m.* Anführer (einer Stelle ꝛc.), *m*

Allégation, *f.* przywodzenie, przytaczanie, *n.* cytacya, *f.* dowód, *m.* Anführung (einer Stelle), *f.* angeführter Grund, *m.*

Allégement, *m.* ulżywanie ulżenie, *n.* ulga, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.*

Alléger, *a.* uiąć ciężaru, erleichtern. *fig.* ulżywać, lindern.

Allégorie, *f.* alegorya, *f.* mówienie przez podobieństwa, *n.* Allegorie, verblümte Rede, *f.*

Allégorique, *a* alegoryczny figuryczny, niewłaściwy, allegorisch, verblümt.

Allégoriser, *a.* alegoryzować, alegorycznie mówić, tłomaczyć, verblümt reden oder auslegen

Allégoriseur, *m.* wszędzie, w każdey mowie alegoryi szukaiący, der alles auf eine verblümte Art auslegen will.

Allégoriste, *m.* alegoryata, wykładacz alegorycznych sensów, *m.* der einen Schriftsteller auf eine verblümte Art erklärt.

Alleguer, *a* przywodzić, przytaczać, anführen (eine Schrift-stelle); vorbringen.

Allemagne, *f.* Niemcy, *pl.* Deutschland, *n* mand. *m.*; *a.* Niemiec, Niemiecki, *a.* Deutscher, *m.* deutsch, *a.*

Allemande, *f.* niemiecki taniec, *m* Name eines deutschen Tanzes und Musikstücks, *m*

*Aller, *n.* iść; póyść gdzie dokąd precz; iechać, geben; fortgehen, reisen. par terre, par eau, puścić się iść, iechać lądem okrętem na wodzie, zu Lande, zu Wasser reisen. à cheval, iechać na koniu, reiten. en carosse etc., iechać w powozie, w karecie etc in der Kutsche ꝛc. fahren. en litière, dać się zanieść, nieść w lektyce, sich in der Sänfte tragen lassen. à tâtons, pomacku chodzić; niewypadać, niesklądać się, stroić, stać, tappen; stehen, anstehen, sich schicken, (von Kleidungsstücken ꝛc.) (*à qc.*) udać się przystanąć do kogo, auf einen zugehen, sich an ihn wenden. (*à qc.*) piąć się, postępować ku czemu; zmierzać, tyczeć się, nach etwas streben, auf etwas abzwecken. aux opinions do głosowania czyli do dawania kresek przystąpić, die Stimmen geben, sammeln. faire qc., udać się; iąć się, brać się do czego; iść co czynić, etwas thun wollen, es bald thun. se laisser (*à qc.*) dać się uiąć, pozwolić, niewzbraniać się, uwodzić się, sich hingeben, nicht widerstehen. se laissez-aur . . .

sur . . . spuścić się, upaść na co, hinsinken auf. il y va de qc., idzie o . . . es gilt, betrifft eine Sache. s'en aller, *r.* odeyść, odiechać, udać się dokąd, pòyść precz; uchodzić, upływać; obedrzeć się; obetrzeć się; zestarzeć się, weggehen, fortgehen; verfliegen, vergehen; sich abnutzen.

Aller, *m.* chodzenie, *n.* das Gehen, *n.*

Alleu, *m.* un franc, maiętność lenna wolna od wszystkich ciężarów, freyes Erblehn, *n.*

alleutier, *m.* dzierzawca, tenutaryusz teyże, *m.* Besitzer eines solchen, , *m.*

Alliage, *m.* zmięszanie, przymieszanie przysady, *m.* przysada, przyprawa, *f.* Vermischung durchs Schmelzen; Legirung, *f.* Zusatz, *m. fig.* zmięszanie, związanie, *n.* Beymischung, *f.*

Alliance, *f.* przymierze, powinowactwo; związek *m.* Verbindung, Verwandschaft (durch Heyrath), *f.* Bund, *m.* Bündniß, *n.*

Allié, ée, *p. et a.* złączony, ziednoczony etc. verbunden, vermischt. argent, or allié, śrebro, złoto próby iakiey, löthiges Silber, Karatgold, *m et f.* pokrewny, powinowaty; sprzymierzony. *m* Verwandte, *m. et f.* Bundesgenosse, *m.*

Allier, *a.* pomięszać, przyłączyć co do czego, złączyć z sobą, zmięszać co z czym; wiązać, złączyć kogo z familią, zpowinowacić kogo z kim, vermischen, verbinden; vereinigen (besonders durch Heyrath). s', *r.* ziednoczyć się, złączyć się z czym; zpowinowacić się z kim; weyść, wstąpić w związek, związek, przymierze czynić, sich verbinden; ein Bündniß mit einander schliessen.

Allier, *m.* siatka na przepiórki i kuropatwy, *f.* Steckgarn zum Rebhühner- und Wachtelfange, *n.*

Allobroge, *m* prostak, dureń, grubian, *m.* ungehobelter, dummer Mensch, *m.*

Allodial, ale, *a.* dziedziczny, właściwy, własny, eigen, erblich. bien, *m.* maiętność dziedziczna, Erbgut, *n.*

Allodialité, *f.* dziedzictwo, *n.* Erblichkeit, *f.*

Alloué, *m.* plenipotent, prokurator, komisarz; chłopiec rzemieślniczy, co wyterminowawszy, u maystra swego na czas za czeladnika zostać musi, *m.* Bevollmächtigter, Verweser; losgesprochener Lehrbursche, der bey seinem Meister als Gesell arbeitet, *m.*

Allouer, *a.* aprobować, przepuścić potwierdzić, (o rachunkach); einräumen, gelten lassen, (besonders nur von Rechnungen).

Allumer, *a* zapalić, anzünden. *fig.* wzniecać, podniecać, pobudzać, entzünden, erregen. s', *r.* zapalić się, zaiąć się, wszczynać się, sich entzünden.

Allumette, *f.* siarka *f.* (do krzesiwa). Schwefelhölzchen, *n.*

Allure, *f.* chód, krok, *m.* Gang, *m.* allures, *pl.* ślad, szlak, tropy, *pl. m.* Spur des Wildes, *f. fig.* postępki, *m.* Gänge, *m. pl*

l'Allusion, *f.* przytyk, *m.* Anspielung, *f.*

Almadie, *f.* czolno indyyskie, *n.* indianischer Nachen, *m.*

Almanach, *m.* kalendarz, *m.* Kalender, *m.*

Alman-

Almandine, *f.* albandyk, rubin, *m.* Karfunkel, *m.*

Aloès, *m.* aloes, *m.* aloa, *f.* Aloe, *f.* Aloesaft, *m.*

Aloi, *m.* liga, *f.* próba, cecha, *f.* (monety, złota). Gehalt des Silbers oder Goldes, *m. fig.* próba, *m* dobroć; cecha rzeczy dobra albo zła, *f.* gute oder schlechte Eigenschaft, *f.*

Alonge, *f.* dodatek, przedłużenie, Verlängerungsstück, *n.*

Alongement, *m.* rozprzestrzenienie na dłuż, *n.* Verlängerung, *f. fig.* zwłoka, odwłoka, *f.*

Alonger, *a.* przedłużać, rozciągać, verlängern; ausdehnen. *fig.* zwłaczać, przedłużać, verzögern. s', *r.* dłuższym stać się; ciągnąć się, länger werden, sich dehnen.

Alopécie, *f.* elysienie, włosów wypadanie, *n.* Ausfallen der Haare, *n.*

Alors, *ad.* w ten czas, wtedy, tedy, damals, alsdann, dann.

Alose, *f.* sardela, *f.* Alse, Else, *f.* (Fisch).

Alouchi, *m.* gummi, żywica woniąca, wohlriechendes Gummi, *n.*

Alouette, *f.* skowronek, *m.* Lerche, *f.*

Alourdir, *a. f. v.* abalourdir.

Alouvi, e, *a. fam* bardzo głody, nienasycony, heißhungrig.

Aloyage, *m.* przysada, *f.* liga kruszców, *n.* Zusatz, *m.* Legirung, *f.*

Aloyau, *m.* szrotowa pieczenia, *f.* Rindenstück, *n.*

Aloyer, *a.* przysadę, ligę złotu etc. dać legiren.

Alpargates, od. Alpargastes, *m. pl.* kurpie postoły, *pl.* Bast- oder Binsenschuhe, *m. pl.*

Alphabet, *m.* alfabet, *m.* abiecadło, *n.* elementarz, *m.* Alphabet, Abcbuch, *n.*

Alpes, *f.* góry alpiyskie, *m. pl.* Alpen, *f. pl.*

Alphabétique, *a.* abiecadłowy, alphabetisch

Alphanet, *m.* sokoł z Tunisu, *m.* Falke von Tunis, *m.*

Alphonse, *m.* Alfons, *m.* Alphons, *m.* (imię męskie).

Alquifoux, *m.* ołow pewny w Anglii, *m.* Art Bleyglanz, *m.*

Alsace, *f.* Alsacya, *f.* Elsaß, *n.*

Alte, *v.* Halte.

Altérable, *a.* odmienny, einer Veränderung fähig.

Altérant ante, *a.* pragnienia czyniący, Durst erweckend.

Altératif tive, *a.* odmienić mogący, was verändern kann.

Altération, *f.* odmiana, *f.* zfałszowanie; pomięszanie; umysłu poruszenie; łaknienie, pragnienie, *n.* nachtheilige Veränderung; Verfälschung; Bestürzung; Gemüthsbewegung, *f.* heftiger Durst, *m.*

Altercation, *f.* zwada *f.* spór, swar, *m.* Zank, Streit, Hader, *m.*

Altéré, ée, *p. et a.* odmieniony, zfałszowany, zepsuty; upragniony, łaknący; pomięszany, zdumiały, verändert, verfälscht; durstig; bestürzt.

Altérer, *a.* odmieniać w gorsze; zfałszować, psuć; pragnienie, łaknienie, czynić; pomięszać, przerazić kogo czym, verändern, besonders auf eine nachtheilige Art; verfälschen; Durst erregen; bestürzt machen. s', *r.* odmienić się w gorsze, zepsuć się, psuć się, spodlieć, schlechter werden, verderben.

Alter-

Alternatif, ive, *a.* na przemiany, abwechselnd.

Alternative, *f.* wolność iedno sobie z dwóch rzeczy obrać; alternata, przemiana, przemiaoki, *f pl.* Wahl unter zwey Dingen; Ab-, Umwechselung, *f.*

Altesse, *f* Xiążęca Mość, Durchlaucht, Hoheit, *f.*

Altier, ère, *a.* pyszny, dumny, hochmüthig, stolz.

Altimétrie, *f.* nauka o wymierzeniu wysokości, *f.* Wissenschaft, die Höhen zu messen, *f.*

Aluco, *m.* sów rodzay, *m.* Art Eule, *f.*

Alude, *f.* skóra farbowana, *f.* gefärbtes Leder, *n.*

Alvéolaire, *a.* do czeluści należący, zur Zahnlade gehörig.

Alvéole, *m.* gniazdo, łoże zębowe; dzienie, *n.* komórka z wosku w ulu; dziurka, *f* wydrążenie, *n.* czaszka u żołędzi etc. *f.* Zahnlade; Honigzelle; Höhlung, *f.* Schüsselchen der Eichel, *n.*

Alumineux, euse, *a.* halunisty, hałunowy. alaunartig.

Alun, *m.* hałun, *m.* Alaun, *m.*

Aluner, *a.* w halun namoczyć, hałunem zaprawić, napuścić, halunować, mit Alaun anmachen.

Amabilité, *f* przyiemność, *f.* Liebenswürdigkeit, *f.*

Amadis, *m.* zarękawki, *pl* Art Manschette, *f.* oder kleiner Halbärmel zum Anstecken, *m.*

Amadote *f.* amadotka gruszka, *f* Amadotenbirne, *f.*; *m.* grusza amadota, (drzewo), Amadotenbirnbaum, *m.*

Amadou, *m.* hupka, *f.* Feuerschwamm, Zunder, *m.*

Amadouement, *m.* podchlebstwo, *n.* karesy, *pl.* Schmeicheley, *f.*

Amadouer, *a.* podchlebiać; udobruchać, ułagodzić, liebkosen, schmeicheln; besänftigen.

Amadoueur, *m.* podchlebca, *m* Schmeichler, *m*

Amaigrir, *a.* wychudzić, wypłonić, wysuszyć ziemię; przyciosać, zakończać, mager machen, auszehren; scharfeckig behauen.

Amaigrissement, m. wychudzenie, *n.* chudnienie, *n* Magerwerden, Abnehmen, *n.*

Amande, *f.* migdał, *m.* iądrko w pestce, *n.* Mandel, *f* Mandelkern; Kern des Steinobstes, *m.*

Amandé, *m.* mléko z migdałów wiercianych, *n.* Mandelmilch *f*

Amandier, *m.* migdał, *m.* Mandelbaum, *m.*

Amant, *m.* ante, *f.* kochanek, *m.* nka, *f.* Liebhaber, *m.* rinn *f.*

Amaranthe, *f.* brunat, szarłat amarant, *m.* Amarant, *m.* Tausendschön, *n.* (Blume).

Amaranthe, *a.* amarantowy, amarant-farbig.

Amarántine, *f* zawilec, zawilek; gatunek tulipanów, *m.* Art Anemonen; gewisse Tulpensorte, *f.*

Amarelle, *f.* gatunek wiśni, *f* Art Kirschen, *f.*

Amas, *m.* kupa, gromada, moc, siła, *f.* Anhäufung, *f.* Haufen, *m.*

Amasser, *a.* zgromadzić, zbierać zkupić. häufen, sammlen, zusammenbringen, versammlen, s', *r.* zgromadzić się, zebrać się; schodzić się, ziechać się, sich versammeln; sich anhäufen.

Amateur, *m.* trice, *f.* kochanek, miłośnik czego, kochaiący się w czym, Liebhaber, *m.* inn, *f.*

Amazone, *f.* amazone, *f.* amazonka; rycerka heroina, *f.* Amazone, kriegerisches, *f.* beherztes Frauenzimmer, *n.*

Ambassade, *f.* poselstwo, *n.* Gesandschaft, *f* Gesandschaftspoften, *m. fam.* Botschaft, mündliche Bestellung, *f*

Ambassadeur, *m.* poseł wielki, *m.* Gesandter, Großbotschafter, *m. f.* posłaniec, *n.* Abgeschickter, *m.*

Ambassadrice, *f.* posłowa, *f.* dessen Gemahlinn, *f.* posłanka, klekotka, *f.* Abgeschickte, *f*

Ambesas, sas, *m.* oba asy, (w kostkach), zwey Asse (im Würfelspiel).

Ambidextre, *a.* oboręczny, der, die rechts und links ist.

Ambigu, ue, *a.* dwuwykładny, obostronny; wątpliwy, zweydeutig; zweifelhaft

Ambigu, *m.* kolacya, na którą potrawy z wetami i fruktami daią. *f.* Mahlzeit, wo Kaltes und Warmes, nebst Obst und Gebackenem zugleich aufgesetzt wird. *f. fig* mięszanina, *f.* Gemenge von entgegengesetzten Dingen, *n.*

Ambiguité, *f.* dwuwykładność, obostronność; wątpliwość, *f.* Zweydeutigkeit; Dunkelheit, *f.*

Ambigument. *ad.* dwuwykładnie, wątpliwie, zweydeutiger Weise.

Ambitieux, euse *a.* górnomyślny, wysokomyślny, wyniosły, pyszny; sławy chciwy, ehrsüchtig, ehrgeizig; ehrsüchtiger Mann, *m. fig.* wymyślny, wykwintny, allzu gesucht.

Ambition, *f.* ambicya, pycha, chciwość sławy, wyniosłość umysłu, *f.* Ehrgeiz, *m.* Ehrsucht, *f*

Ambitionner, *a.* piąć się, do czego z pychy, aus Ehrsucht wornach streben, sich bewerben, sehnlich wünschen.

Amble, *m.* iednochodzca, *f.* iednochodnik, *m.* Paß der Pferde; Zeltergang; Zelter, Paßgänger, *m.*

Ambleur, *m.* podkoniuszy, *m.* Unterbereiter, *m.*

Amblyopie, *f* wzrok krótki, *m.* dunkles, trübes Gesicht, *n.*

Ambon, *m.* chór w kościele, *m.* Emporkirche *f.* Singchor, *m.*

Ambre, *m.* ambra, *f.* Ambra, *f.* jaune, bursztyn, *m.* Bernstein, *m*

Ambré ée, *a.* ambrą pachnący, nach Ambra riechend.

Ambrer, *a.* ambrą kadzić przyprawić. mit Ambra räuchern, anmachen.

Ambrette, poire d'-, *f.* ambrówka, ambretka, *f.* Bisambirne, *f.*

Ambroise, *m.* Ambroży, Ambrosius, *m.* (imię).

Ambroisie, dd. Ambrosie, *f.* pokarm, *m.* albo strawa bogów, *f* Götterspeise, *f. fig.* co bardzo dobrze smakuie, przysmaczek, *m.* etwas Wohlschmeckendes, *n.*

Ambulant, ante, *a* wędruiący, tułaczy, tułacki, umherziehend, unstät.

Ambulatoire, *a.* z mieysca na mieysce przenoszący się; odmienny, was nicht an einem Orte bleibt; veränderlich.

Ame, *f.* dusza, *f.* serce; życie, *n.* duch, człowiek, *m.* sumnienie-

mnienie, *n.* Seele, *f.* Herz; Leben, *n.* Geist, Mensch, *m.* Gewissen *n fig.* dusza; treść, *f.* Hauptsache, *f.* Geist und Leben.

Amé, *a.* et féal, miły i wierny, (tytuł w kancelaryi), (im Kanzleystile) lieber Getreuer.

Améléon *f.* gatunek wina z jabłek, *n.* Art Aepfelwein, *m.*

Amélie *f.* Amalia, Amalia, *f.* (Name).

Amélioration, *f.* polepszenie majętności *n* poprawa *f.* Verbesserung (eines Grundstükkes), *f.*

Améliorer, *a.* polepszyć majętność, verbessern, (besonders von Grundstücken).

Amen! *i.* amen! zdarz to Boże Amen! es werde wahr.

Aménage, *m.* przywóz *m.* woźba *f.* przywożenie, *n.* frocht, furlon, *m.* frochtowe, *n.* fura, *f.* Zufuhr; Fracht, *f.* Fuhrlohn, *n.*

Amendable, *a.* karania godny; co może bydź poprawionym, straffällig; noch verbesserlich.

Amende, *f* wina, wina pieniężna, *f.* grzywny, *pl.* Geldstrafe, Geldbuße, *f.* honorable, przepraszanie publiczne, *n.* öffentliche Abbitte und Ehrenerklärung, *f.*

Amendement, *m.* polepszenie, *n.* poprawa, *f* gnojenie roli, *n.* nawóz gnoy, *m.* Besserung, *f.* Düngen, *n.*

Amender, *a.* grzywnami skarać, na grzywny skarać; Geldstrafe auferlegen. *fig* polepszyć, poprawić; gnoić, nawozić rolę mierzwą, bessern, verbessern; düngen. *n.* lepiey się mieć, przychodzić ku zdrowiu, sich besser befinden. *fig.* stanieć, wohlfeiler werden. s', polepszyć się, poprawić się, sich bessern.

Amener, *a.* przyprowadzić, wieść, prowadzić; przybliżyć, wprowadzić, mit sich bringen, herführen; herbey bringen; näher heranziehen; einführen. *fig.* (*q. à qc.*) przyprowadzić, naprowadzać kogo do czego, einen wohin lenken.

Aménité *f.* przyiemność, wdzięczność, *f.* Anmuth, Lieblichkeit, *f.*

Amenuiser, *a.* obheblować, abhobeln.

Amer ère *a.* gorzki, bitter. *fig.* przeciwny, przykry, empfindlich.

Amer, *m.* gorycz; żołć (w rybach), *f.* Bittre, *n.* Galle der Fische, *f.*

Amèrement, *ad. fig.* gorzko, rzewnie, bardzo, bitterlich,

Amérique, *f.* Ameryka, *f.* Amerika, *n.* méricain, *a.* et *m.* amerykański; amerykańczyk, amerikanisch; Amerikaner, *m.*

Amertume *f.* gorzkość, *f.* Bitterkeit, *f. fig.* żal, *m.* gorycz, przeciwność, *f.* smutek, *m.* Schmerz, Gram, Verdruß, *m.*

Améthyste, *f.* ametyst, *m.* Amethyst, *m* (Edelstein).

Ameublement, *m.* opatrzenie pokoiu w sprzęty, *n* sprzęty, *pl. m.* Ausmöblirung, *f.*

Ameubler, *a.* meblować, wymeblować, ausmeubliren.

Ameutement, *m.* zforowanie psów, *n.* Zusammenkoppeln der Jagdhunde, *n.*

Ameuter, *a.* psy zforować, zusammenkoppeln (Hunde). *fig.* poduszczać, buntować, aufrührerisch machen. s'. *r.* buntować się, zbiegać się, sich zusammenrotten.

Amis-

Amisgouri, *m. fam,* zawiła, nierozsądna, wyniosła mowa, *f* verwirrtes Gewäsch, *n.* schwülstige Redensart, *f.*

Ami, *m.* przyiaciel; kochanek, *m.* Freund; Liebhaber, *m.*

Amie, *f.* przyiaciołka, *f.* Freundinn, *f. fig.* nałożnica, *f.* Maitresse, *f.*

Ami, ie, *a.* łaskawy, życzliwy; przychylny, przyiazny; dogodny, geneigt, gewogen, günstig.

A mi-.., *ad.* w pół, na pół, halb.

Amiable, *a.* przyiazny; ludzki, grzeczny, freundschaftlich, leutselig. — compositeur, jednacz zwaśnionych *m.* der einen Streit in der Güte beylegt. à l', *ad,* po przyiacielsku, w zgodzie, gütlich, in der Güte.

Amiante, *m* amiant, *m.* Steinflachs, *m.*

Amical, ale, *a.* przyiazny, przyiazliwy, freundschaftlich.

Amict, *m.* humerał, *m.* płótno, którym się kapłan na mszą idący okrywa, *n.* geweihtes Tuch, das ein Meßpriester über den Kopf hängt, *n.*

Amidon, *m.* mączka, *f.* krochmal, *m.* weiße Stärke, *f.* Kraftmehl, *n.*

Amidonier, *m.* krochmalnik, Stärkemacher, — händler, *m.*

Amignarder, amignoter, *a. fam.* pieścić, podchlebiać, schmeicheln, liebkosen, verzärteln.

Amincir, *a.* rzedzić, przerzedzić, dünner machen.

Amiral, *m.* admirał, Admiral, *n* okręt admiralski, Admiralschiff, *n.*

Amiral ale, *a.* admiralowy, admiralski dem Admiral gehörig.

Amirale, *f.* admiralowa; galera admiralska, *f.* Gemahlin des Admirals; Admiralsgaleere, *f.*

Amirauté, *f.* admiralstwo, *n.* trybunał admiralski, sądy admiralskie, *m. pl.* Admiralswürde; Admiralität, *f.*

Amitié, *f* przyiaźń, *f.* życzliwość; łaska, *f.* Freundschaft, Gewogenheit, Zuneigung, *f. fig* cette étoffe n'a point d', gładkość sukna, materyiki, *f.* dieser Zeug fühlt sich rauh an.

Amitiés *f. pl.* uczynność, życzliwość, łaski wyświadczone, *f* Höflichkeitsbezeugungen, *f. pl.*

Ammoniac, aque, *a.* sel, *m.* salmiak, *m.* Salmiak, *m.* gomme, *f.* amoniak gummi, *m.* Ammoniakharz, *n.*

Amnistie, *f.* niepamięć, *f.* wieczne zapomnienie, *n.* amnestya *f* Vergebung und Vergessenheit, *f.*

Amodiateur, *m.* arendarz, dzierzawca, *m.* Pächter, *m.*

Amodiation, *f.* arenda dzierzawa, *f.* arendowanie u kogo, komu, *n.* Pacht, *f.* Verpachten, *n.*

Amodier, *a.* arendować komu, u kogo w dzierzawę brać; puścić w arendę, w dzierzawę, pachten, verpachten.

Amoindrir, *a.* umnieyszać, uymować czego, vermindern, verringern. *n. et* s', *r.* umnieyszać się, ubywać, sich verringern.

Amoindrissement, *m.* umnieyszanie, umnieyszenie, ubywanie, *n.* Verringerung, *f.*

Amollir, *a.* miękczyć, zmiękczyć, erweichen. *fig.* dać się zmiękczeć, mężność tracić, weibisch werden.

Amollissement, *m.* miękczenie, zmię-

zmiękczenie. *n.* Erweichen, *n. fig.* zniewieściałość, Weichlichmachen, *n.*

Amonceler, *a.* kupić; w kupę znosić, zbierać w kupę, häufen.

Amont *ad.* wzgórę, wswodę, aufwärts, gegen den Strom. vent d'- wiatr wschodni, *m.* Ostwind, *m.*

Amorce *f.* poneta na wędce; proch, *m.* albo posypka na panewce, *f* Lockspeise, *f.* Köder, *m* Zündkraut, *n.* Raketensatz, *m. fig.* neta, ponera, przynęta, *f.* powab, *m.* Anlockung, *f.*

Amoreer, *a.* na wędce zaczepić, nęcić, wabić; proch na panewkę sypać kłdern; mit Zündkraut versehen. *fig.* łudzić, wabić, anlocken, reizen.

Amorçoir, *m.* świder kolodziejski mnieyszy, *m.* Vorbohrer, *m*

Amortir, *a.* umorzyć, zgładzić, znieść, uśmierzyć, przytłumić przydusić; gasić, przygasić, zagasić; wstrzymać; znieść czynsze, powinności z maiętności, etc die Kraft benehmen, schwächen, tilgen, dämpfen; zinsfrey machen ein Lehn). s', ustać, gasnąć, oziębnąć; tracić siły, sich legen nachlassen; von seiner Stärke verlieren.

Amortissement, *m.* zagłada, umorzenie, uśmierzenie, przytłumienie, zagaszenie, zniesienie czynszów z maiętności. *n.* Tilgung, Dämpfung; Zinsbefreyung, *f.*

Amoudres, *f. pl* iednegoż tarliska ryby. *f.* Fische von einerley Brut, *f pl.*

Amour, *m.* miłość, *f.* kochanie; sprzyianie, *n.* Liebe, Zuneigung, Brunst, *f.* — propre, miłość samego siebie, samolubieżność, *f.* Eigenliebe, *f* — *f.* (poetisch). miłostki, zaloty, *pl.*; kochanka, *f.* buhlerische Liebe, Geliebte, *f.* amours, *f. pl.* miłostki słodycz krotofilney miłości; osoba, rzecz ulubiona, rozkosz, pociecha, *f.* Leidenschaft der Verliebten, *f.* verliebtes Wesen, *n.* geliebter Gegenstand, *m*

s'Amouracher, *r.* (*de qc.*) szalenie rozkochać się, sich thöricht verlieben.

Amourette, *f.* miłostki, zaloty, *pl* kradziona miłość, *f.* Buhlschaft, *f.* Liebeshandel, *m.*

Amoureux, euse. *a.* (*de qc.*) rozkochany. verliebt in Jemanden. (*de qc.*) kochaiący się w czym, eingenommen für etwas.

Amphibie, *a.* wodnoziemny, ziemnowodny, von Thieren, welche sowohl im Wasser als auf der Erde leben können. *m.* źwierzę takie, ein solches Thier selbst, *n. fig* z każdą stroną trzymaiący, es mit beiden Partheyen haltend.

Amphibologie, *f.* mowa wątpliwa, dwuwykładna, *f.* zweydeutige Redensart, *f.*

Amphibologique, *a.* dwuwykładny, zweydeutig.

Amphisbène *m.* wąż pręgowy, *m.* Ringelschlange, *f.*

Amphithéâtre *m.* dziwowisko, siedzenie wyniosłe naprzeciwko teatru, *n* Amphitheater, *n.* runder Schauplatz; jeder erhabene Platz dem Theater gegenüber, *m.*

Ample, *a.* przestronny, przestworny; szeroki, weit, geräumig; räumig; breit. *fig.* długi, obszerny, szérok rozciągły, weitläuftig, reichlich.

Amplificateur, *m.* przestronność, szeroкość, *f.* Weite, *f.* (besonders von Kleidern).

Amplificateur, *m.* rozszérzacz, przyczyniacz, *m.* der erweitert, ausdehnt.

Amplification, *f.* rozszérzanie; przydawanie, *n.* Erweiterung, *f.*

Amplifier, *a.* rozszérzać, rozwodzić, erweitern, weitläuftig ausführen. *fig.* przydawać, rozszérzać, vergrößern.

Ampoule, *f.* pryszczel. pęcherz, *m.* Hitzblatter, Blase auf der Haut, *f.*

Ampoulé, ée, *a.* nadęty; schwülstig, hochtrabend (vom Styl).

Amsterdam, *m.* Amsterdam, *m.* Amsterdam, *n.*

Amulette, *m.* amulet, *n.* noszenie czego na szyi od czarów etc., *n.* Amulet, Anhängmittel (bey abergläubischen Leuten), *n.*

Amusant, ante, *p. et a.* zabawny, belustigend, unterhaltend.

Amusement, *m.* bawienie kogo czym *n.* zabawa, rozrywka, *f.* Belustigung, *f.* Zeitvertreib, *m. fig.* zwodzenie próżnemi obietnicami, *n.* Aufhalten durch leere Versprechungen, *n.*

Amuser, *a.* bawić, zabawić, angenehm unterhalten, die Zeit vertreiben; unnütz aufhalten, um die Zeit bringen. (*q. de qc*) za nos kogo wodzić, chytrze kogo długo zwodzić, odwlekać, Jemanden hinhalten. s', *r.* (*à qc., à faire qc*) bawić się, zabawiać się czym aby czas zeszedł, sich zum Zeitvertreibe mit etwas beschäftigen.

Amusette, *f. fam.* fraszka, zabawka, *f.* kleiner Zeitvertreib, *m.* Spielwerk, *n.*

Amuseur, *m. fam.* zabawiacz, zwodziciel, frant, *m.* der die Leute bey der Nase herumführt.

Amusoir, *m.* amusoire, *f. fam.* krotofila, zabawka, *f.* Kurzweile; Possen, *f pl.*

Amygdales, *f. pl.* mandla, ślinna iagoda, *f.* Halsmandeln, *f. pl.*

An, *m.* rok. *m.* Jahr, *n.* le jour de l'-, nowy rok, das Neujahr, par-, co roczne, jährlich.

Anachorète, *m.* pustelnik, *m.* Einsiedler, *m.*

Anachronisme, *m.* omyłka w chronologii, *f.* Fehler in der Zeitrechnung, *m.*

Anagogie, *f.* sens mistyczny, *m.* mystischer Sinn in einer Schrift &c. *m.*

Anagogique, *a.* mistyczny, taiemny, mystisch, geheim.

Analogie, *f.* zgodność, analogia, *f.* podobieństwo. *n.* Gleichförmigkeit, Uebereinstimmung, *f.*

Analogique. *a.* równy podobny, analogiczny, gleichförmig, übereinstimmend.

Analogue, *a.* podobny, równy, zgadzaiący się, übereinstimmend, ähnlich, gleich.

Analyse, *f.* rozwiązanie, rozbieranie, rozważanie, *n.* Zergliederung; Auflösung, *f.*

Analyser, *a.* rozbierać, co na swe pierwsze początki, etwas in seine Grundstücke auflösen, zergliedern.

Analytique, *a.* rozbieraiący, etc. auflösend.

Ananas, *m.* ananas, owoc indyyski, Ananas, *f.*

Anarchie, *f.* nierząd, bezrząd, *m.* nieład, regentenloser Zustand, *m.*

Anarchique, *a.* bezrządny, was ohne Oberhaupt ist.

Anastase, *m.* Anastazyusz, Anastasius, *m.* (Name).

Anathématiser, *a.* wyklinać, klątwę na kogo rzucić, in den Kirchenbann thun. *fig.* przeklinać, verfluchen.

Anathème, *m.* klątwa kościelna, *f.* Kirchenbann, *m. fig.* przeklinanie, *a.* wyklęty, w klątwie (pod klątwą) będący, *m.* Verfluchung, *f.* Verbannter, *m.*

Anatomie, *f.* anatomia, nauka o częściach ciała ludzkiego, *f.* rozbieranie, *n.* Zergliederungskunst; Zergliederung, *f. fig.* rozbieranie, roztrząśnienie rzeczy, *n.* genaue Untersuchung, *f.*

Anatomique, *a.* anatomii służący, anatomiczny. anatomisch.

Anatomiser, *a.* rozbierać, zergliedern. *fig.* rozbierać, roztrząsać, genau untersuchen.

Anatomiste, *m.* anatomik etc. *m.* Zergliederer, *m.*

Anatron, *v.* Natron.

Ancêtres, *m. pl.* przodkowie, *pl.* Vorältern; Vorfahren; Ahnen. *m. pl.*

Anche, *f.* stroik, monostuk do muzycznych instrumentów; języczek w piszczałce organowey chrapliwy głos wydaiący. *m.* rura, przez którą mąka w pyrel wpada etc. *f.* Mundstück eines Blaseinstruments; Röhrchen an Orgelpfeifen, *n.* Ringe am Mehlkasten, an einer Presse, *f.*

Ancher, *a.* stroik, monostuk do instrumentu przyprawić, das Mundstück aufsetzen.

Anchois, *m.* sardela, *f.* Sardelle; Anchove, *f.*

Ancien, enne, *a.* starodawny, starożytny, dawny, stary, alt, (von langen Zeiten her; alt im Amte ꝛc.) ehemalig.

Ancien, *m.* starożytny autor, starszy, *m.* alter Schriftsteller; Aelteste, älterer College, *m.*

Anciennement, *ad.* zdawna, w starodawnych czasach, vor Alters.

Ancienneté, *f.* dawność, starożytność, *f.* starzeństwo, *n.* Alterthum (einer Sache); Dienstalter, *n.*

Ancone *f.* Ankona, *f.* Ancona, *n.* (Stadt).

Ancrage, *m.* grunt do zarzucenia kotwicy sposobny, *m.* kotwiczne, *n.* Ankergrund, *m.* Ankerzoll, *m.*

Ancre, *f.* kotwica, kotew; klamra na kształt litery S., *f.* inkaust, arrament, *m.* Anker, *m.* eiserne Klammer; Dinte, *f. fig.* ucieczka, pomoc, *f.* Zuflucht, *f.* être à l'-, na kotwicy stać. vor Anker liegen. mouiller l'-, kotwicę rzucić, den Anker werfen. lever l'-, podnieść kotwicę, den Anker lichten.

Ancrer, *a.* kotwice rzucić, ankern. s', *r. fam.* (dans) wkorzenić się, umocnić się, sich festsetzen.

Ancrier, *m.* kalamarz, *m.* Dintenfaß, *n.*

Andain, *m.* zaciąg, *m.* Schwade, *f.* Strich im Mähen, *m.*

Andalousie, *f.* Andaluzya, *f.* Andalusien, *m.*

Andante, *a. T.* powoli, wyraźnie, weder zu geschwind noch zu langsam, Andante, *m.*

Andouille, *f.* kiełbasa, kiszka mięsem nadziewana, *f.* Fleischwurst, *f.*

Andouillette, *f.* kluseczki z siekanki cielęcey, *m.* Kalbfleischklöschen, *n.*

André, *m.* Andrzey, Iędrzey, Andreas, *m.* (Name).

Androgyne, *m.* mięszaniec, człek obojey płci, *m.* Zwitter, *m.*

Androïde, *m.* mechaniczna figura gadaiąca, *f.* mechanische sich selbst bewegende und redende Figur, *f.*

Ane, *m.* osieł, *m.* Esel, *m. fig.* głupiec, błazen, dureń, *m.* Dummkopf, *m.*

Anéantir, *a.* zniszczyć, w niwecz obrócić, zgładzić, znieść, vernichten, zerstören. s', *r.* w niwecz się obrócić, zniszczeć, zu nichte werden. *fig.* upokarzać się, sich sehr demüthigen.

Anéantissement, *m.* zniszczenie, w niwecz obrócenie, *n.* upadek, *m.* Vernichtung, *f. fig.* upadek, *m.* upokorzanie się, *n.* äußerster Verfall, *m.* tiefste Demüthigung, *f.*

Anéantisseur, *m.* burzyciel, zniszczyciel, *m.* Zerstörer, Vernichter, *m.*

Anecdote, *f.* historya taiemna; anekdota, *f.* geheime Geschichte; Anekdote, *f.*

Anecdotique, *a.* do historyi taiemney, anekdoty należący, zu Anekdoten gehörig.

Anée, *f.* ładunek cały na osła, *m.* Eselstracht, *f.*

Anémomètre, *m. T.* wiatromierz, *m.* Windmesser, *m.*

Anémométrie, *f. T.* nauka mierzenia wiatru, *f.* Kunst den Wind zu messen, *f.*

Anémoscope, *m.* słupek szklanny odmianę pogody okazuiący, *m.* Windzeiger, *m.* Wettermännchen, *n.*

Anerie, *f.* wielkie głupstwo, grubiaństwo, *n.* nierozum, *m.* Eseley, grobe Dummheit, *f.*

Anesse, *f.* oślica, *f.* Eselin, *f.*

Anet, *m.* kopr, *m.* Dille, *f.* Dill, *m.*

Angar, *m.* szopa, *f.* Schirmdach, *n.* Schoppen, *m.*

Ange, *m.* anioł, *m.* Engel, *m.* lit d'-, łóżko bez słupków. *n.* französisches Bette ohne Säulen, *n.*

Angélique, *a.* anielski, englisch, *f.* pewny instrument muzyczny; dzięgiel ogrodny, *m.* Aniela, *f.* (imię), Art Laute; Engelwurz; Angelika, *f.*

Angelot, *m.* sér pewny w Normandyi, *m.* gatunek monety. *f.* Art kleiner normandischer Käse; Engelsthaler, *m.*

Angelus, *m.* Anioł Pański, pozdrowienie anielskie, modlitwa do Nayświętszey Panny. der englische Gruß zur heiligen Jungfrau, *n.*

Angine, *f.* duszność, *f.* Bräune, *f.* (Hals- und Brustkrankheit.)

Angle, *m.* anguł, kąt, róg, węgiel, *m.* Winkel, *m.*

Angleterre, *f.* Anglia, *f.* England, *n.*

Anglouse, *a. fam.* noix, orzech, z którego iądra nie całkiem wyłuskać można, *m.* welsche Nuß, deren Kern schwer aus der Schale herauszubringen ist, *f.*

Anglican, ane, *a.* angielski, (tylko o kościele i religii). englisch, (nur von Religion und Kirche).

Anglois, *m.* et *a.* Angielczyk, *m.* Angielski, *a.* Engländer, *m.* ; englisch, *a.*

Angoisse, *f.* tęskność na sercu, *f.* Herzensangst, Bangigkeit, *f.* poire d', gatunek gruszek cierpkich, *f.* Art herber Birnen, *f. fig.* kłóteczka, którey rozbóynicy zamiast knebla zażywaią, *f.* Maulbirn, *f.* Knebel in den Mund.

Angoisseux, *a.* tęskny, nudny, trapiący, ängstigend, quälend.

Anguillade, *f.* kańczug ze skóry węgorzey, *m.* plagi tymże dane, *f. pl.* Peitsche von Aalshaut, *f.* Schläge damit, *m. pl.*

Anguille, *f.* węgorz, *m.* Aal, *m.*

Anguillière, *f.* sadzawka, sadz na węgorze, *m.* Aalteich, *m.*

Angulaire, *a.* kątny, kątowy, narożny, węgielny, eckig. pierre-, kamien węgielny, *m.* Eckstein, *m.*

Anguleux, euse, *a.* wielokątny, wiele kątów maiący, vielwinklig.

Angustié, ée, *a.* wązki, eng, schmal.

Anicroche, *f. fam.* przeszkoda, za wada; wymówka ladaiaka, *f.* Hinderniß, *n.* nichtige Ausflucht, *f.*

Anier, *m.* ière, *f.* oślarz, *m.* Eselstreiber, — wärter, *m.*

Anil, *m.* krzewina indychowa, *f.* Indigopflanze, *f.*

Animadversion, *f.* strofowanie, *n.* uwaga, przestroga, *f.* przypisek, *m.* richterlicher Verweis, *m.* kritische Anmerkung, *f.*

Animal, *m.* źwierze, *n.* źwierz, *m.* bestya, *f.* Thier, *n. fig.* głupiec, *m.* bydlę, bydło, *n.* dummer und grober Mensch, *m.*

Animal, ale, *a.* zwierzęcy, bydlęcy, bestyalski, thierisch, sinnlich.

Animalcule, *m.* źwierzątko, *n.* Thierchen, *n.*

Animaliser, *a.* istności iakiey członki przypisywać, einem Wesen thierische Glieder zueignen.

Animalité, *f.* własność, istność bydląt, źwierząt, *f.* Zustand des thierischen Wesens, *m.*

Animation *f.* ożycie, ożywienie płodu w żywocie, *n.* Belebung (der Frucht im Mutterleibe), *f.*

Animé, ée *p. et a.* ożywiony, żywy; zapalony, rozgniewany, lebhaft; aufgebracht.

Animer *a.* ożywić, ożywiać, beleben. *fig.* zapalać, zachęcać pobudzać; rozgniewać; ożywiać, wzbudzać aufmuntern, anreizen; aufbringen; rege, munter, lebhaft machen. s', *r.* ożyć; ożywiać się, zagrzać się; rozgniewać się, zawziąć się na kogo, lebendig werden; lebhaft, munter werden; hitzig werden.

Animosité, *f.* gniew, *m.* nieprzyiaźń, nienawiść, zawziętość, *f.* Unwille, Zorn, *m.* Erbitterung, *f.*

Anis, *m.* anyż, anyżek, *m.* Anis, *m.*

Aniser, *a.* anyżem posypać, mit Anis würzen.

Ankilose, *f.* zdrętwiałość członków, *f.* Steifigkeit der Gelenke, *f.*

Annal, ale, *a.* roczny, jährlich.

Annales, *f. pl.* roczne dzieie, *pl.* Jahrbücher, *n. pl.*

Annaliste, *m.* dzieiopis, czasopis, historyk roczne dzieie piszący, *m.* Verfasser der Annalen, *m.*

Annate, *f.* annaty, *pl.* dochody, które papież z Arcybiskupstw, biskupstw, biskupstw i opactw wybiera za pierwszy rok possessyi. *m. pl.* dem Pabste gehörige Einkünfte des ersten Jahres von einer Pfründe, *f. pl.*

Anne, *f.* Anna, *f.* Anna, *f.* (Name)

Anneau, *m.* réfa, *f.* kółko, *n.*; pierścień, pierścionek, *m.* Ring; Fingerring, *m.* Anneaux, *pl.* kędziorki, włosy kędzierawe, *m. pl.* rund gekräuselte Haarlocken, *f. pl.*

Année, *f.* rok; czas roczny; dochody roczne, z iednego roku, *m. pl* Jahr, *n.* Jahrgang, *m.* jährliche Einkünfte, *f. pl.*

Anneler, *a.* kędzierzawić włosy, kräuseln.

Annelet, *m.* pierścionek, pierścioneczek, *m.* kleiner Ring, *m.*

Annelure, *f.* kędzierzawienie włosów, *n.* Kräuseln, *n.*

Annette, *f.* Anusia, Anusienka, Andziulka, Andziunia, Andzia, *f.* Annchen, *n.*

Annexe, *f.* maiętność nieruchoma do klucza albo lenności należąca, *f.* przydatek, dokład; filiał, kościół do fary należący, *m.* Zubehör (eines Guthes), *m.* Anhang, Zusatz, *m.* Tochterkirche, *f.*

Annexer, *a.* przyłączyć co do czego; wcielić, ziednoczyć, beyfügen, anhängen; einverleiben.

Annexion, *f.* przyłączenie, ziednoczenie, *n.* Beyfügung; Verbindung, *f.*

Annihilation, *f.* zniszczenie, *n.* Vernichtung, *f.*

Annihiler, *a.* zniszczyć, vernichten.

Anniversaire, *a.* roczny, doroczny, *f.* aniwersarz, *m.* coroczne exekwie, *pl.* alljährlich. — *m.* Jahrgedächtniß, *n.*

Annonce, *f.* obwieszczenie, *n.* zapowiedź małżeństwa z kazalnicy, *f.* Ankündigung, Anzeige, *f.* Aufgebot, *n.*

Annoncer, *a.* oznaymić, donieść co komu, uwiadomić kogo o czym; opowiadać, ogłaszać; opowiadać przyszłe rzeczy, przepowiadać, ankündigen, ansagen; melden; abkündigen; verkündigen.

Annonceur, *m.* oznaymiciel; ogłosiciel, oznaymuiący etc. *m.* Ankündiger, Verkündiger, *m.*

Annonciation, *f.* zwiastowanie P. Maryi, *n* uroczystość, *f.* albo święto zwiastowania P. Maryi. *n* obraz takowy. *m.* Verkündigung Mariä, *f.* Fest derselben; Gemälde davon, *n.*

Annotateur, *m.* przypiśnik, ten, co przypisy do xiążki iakiey dodaie, der über ein Buch Anmerkungen macht, *m.*

Annotation, *f.* anotacya, uwaga, *f.* przypisek, *m.* Anmerkung, *f.*

Annoter, *a.* adnotować; przypisać, anmerken.

Annuel, elle, *a.* roczny, coroczny, jährlich, jährig; *m.* msza zaduszna; danina pewna, *f.* jährliche Seelenmesse, *f.* Umgeld, *n.*

Annuellement, *ad.* rocznie, corocznie, jährlich.

Annuité, *f.* coroczne dochody wyznaczone; pożyczone pieniądze, wraz z prowizyą corocznie po trosze odpłacane. *m. pl.* jährliche Leibrente, *f.* Darlehn, welches nebst den Zinsen jährlich nach und nach wieder bezahlt wird, *n.*

Annulaire, *a.* obrączkowaty, okrągły, ringförmig, ringeicht. doigt, palec pierścieniowy, serdeczny, Goldfinger, *m.*

Annuliation, *f.* zniesienie skassowanie, *n.* Abschaffung, Aufhebung, *f.*

Annuller, *a.* znieść; wymazać rachunek etc., aufheben, vernichten.

Anoblir, *a.* nobilitować, szlachectwem nadać, adeln.

Anoblissement, *m.* nobilitacya, *f.* Erhebung in den Adelstand, *f.*

Anomal, e, *a* nieforemny, nie podług reguły idący, unregelmäßig, abweichend.

Anomalie, *f.* nieforemność, *f.* Ungleichheit, Unrichtigkeit, *f.*

Anon, *m.* osiełek, *m.* junger Esel, *m.*

Anonement, *m.* ożrzebienie się, *n.* Werfen eines Esels, *n. fam.* bełkotanie, zaiąkiwanie się, *n.* Stottern, *n.*

Anonner, *n* ożrzebić się, iak oslica, Eselsfüllen werfen. *fig. fam.* iąkać się, stottern.

Anonyme, *a.* bezmienny, bezimienny, ungenannt.

Anordie, *f.* z wiatrów północnych powstaiąca nawalnica, *f.* Sturm vom Nordwind, *m.*

Anse, *f.* antaba, *f.* ucho u statku iakiego, *n.* odnoga morska nie głęboka. *f.* Handhabe, *f.* Griff, Henkel; kleiner Meerbusen, *m.* Bucht, *f.* l'anse du panier, *fam.* obrywki, *pl.* die Schwenzelpfennige, *m. pl.*

Anséatique, *a.* (Anséatiquois), hanseatyczny, hanseatycki, hanseatisch. ville-, miasto hanseatyckie, Hanseestadt.

Anselme, m. Anzelm, Anselm, *m.*

Ansette, *f.* usako, *n.* Henkelchen, *n.*

Anspac, *m.* Anszpach, *m.* Anspach, *n.*

Anspessade, *m* gefreyter, żołnierz, co w niebytności kaprala iest namiestnikiem iego, *m.* Gefreyter beym Fußvolke, *m.*

Antagoniste, *m.* przeciwnik, nieprzyiaciel, *m.* Widersacher, Gegner, *m.*

Antécédent, ente *a.* poprzedni, poprzedniczy, vorhergehend.

Antécesseur, *m.* poprzednik na urzędzie; professor iutis na akademii, *m.* Vorfahr; Professor Juris, *m.*

Antechrist, *m.* Antychryst, *m.* Antichrist, *m.*

Antenne, *f. fig.* reia, *f.* Segelstange, *f.* Antennes, *pl.* wąsiki, wąsy u owadu, *m. pl.* Fühlhörner der Insekten, *n. pl.*

Antenois, *m.* roczniak, baran roczny, *m.* Jährling, *m.* jähriges Lamm, *n.* jährige Ziege, *f.*

Antépénultième, *a.* przedostatni, der Dritte von hinten. *T.*

Antérieur, eure, *a* poprzedni; dawnieyszy, starszy vorder; vorhergehend, der Zeit, der Lage und dem Orte nach.

Antériorité, *f.* poprzedniość, *f.* przodek, *m.* przodkowanie rzeczy przed drugą, *n.* pierwszość czego, *f.* Eherseyn, *n.* Vorzug, *m.*

Antes, *m. pl.* słupy na rogach wystawione, *m. pl.* vorspringende Pfeiler, *m. pl.*

Antesciens, *m. pl.* ludzie z tey i z owey strony równika mieszkaiący, *m.* dieſſeits und jenſeits des Aequators wohnende Völker, welche verſchiedenen Schatten von der Sonne haben, *n. pl.*

Anikel-

Anthelmintique, *a.* remedeum, lékarstwo na glisty, *n.* Mittel gegen die Würmer, *n.*

Anthologie, zbiór sielanek lub innych wierszy, *m.* poetische Blumenlese, *f.*

Anthos, *m.* kwiecie rozmarynowe, *n.* Rosmarinblüthe, *f.*

Antrax, *m.* wrzód iadowity, *m.* Pestbeule, *f.*

Antropologie, *f.* nauka o ludzkim ciele, *f.* Lehre vom menschlichen Körper, *f.*

Anthropomorphite, *m.* ten co ludzką Bogu postać przypisuie, *m.* der Gott eine menschliche Gestalt beylegt, *m*

Anthropophage, *m.* ludoiedz, ludożerca, *m.* Menschenfresser, *m.*

Anthropophagie, *f.* ludoiedztwo, ludożerstwo, *n.* Menschenfresserey, *f.*

Anti... na, przeciw, für, gegen, wider.

Antiapoplectique, *a. et m.* na przeciw apopleksyi albo nagłey śmierci służący, Mittel gegen den Schlagfluß, *n.*

Anticabinet, *n.* przedpokoik, *m.* salka między gabinetem i salą, *f.* Vorsälchen, *n.*

Antichambre, *f.* przedpokóy, *m.* Vorzimmer, *n.*

Antichrétien, enne, *a.* przeciwny Chrześciańskiey nauce, antichrystowy, widerchristlich.

Antichristianisme, *m.* nauka przeciwna nauce Chrześciańskiey, *f.* dem Christenthume entgegen gesetzte Lehre, *f.*

Anticipation, *f.* antycypacya, *f.* uprzedzenie, zabieżenie, *n.* Vorausempfangen, Zuvorkommen, *n.* Eingriff, *m.*

Anticipé, ée, *a.* zawczesny, płochy, voreilig, frühzeitig.

Anticiper, *a.* (*qc.*) przed czasem co uczynić, wziąć, odebrać, vor der Zeit thun, vorausnehmen; vo greifen. (*q.*) uprzedzić kogo w czym, einem zuvorkommen. (*sur qc.*) uszkodzić kogo w czym, Eingriffe in etwas thun.

Anticoeur, *m.* puchlina końska w piersiach nad sercem, *f.* Geschwulst an der Brust der Pferde, *f.*

Anticour, *v.* Avant-cour.

Antidate, *f.* data wcześniey położona, *f.* zu früh gesetztes Datum, *n.*

Ant dater, *n.* wcześnieyszą czyli dawnieyszą datę położyć, albo datować wcześniey, das Datum falsch zurück setzen.

Antidotaire, *m.* zbiór różnych lékarstw przeciw truciznie iakiey lub chorobie. *m* Sammlung der Gegengifte und anderer Mittel, *f.*

Antidote, *m.* lékarstwo na truciznę, *n* Gegengift, *n.*

Antidyssenterique, *a. et m.* lékarstwo na biegunkę krwawą, *n.* Mittel gegen die Ruhr, *n.*

Antiépileptique, *a. et m.* lékarstwo przeciw wielkiey chorobie. Mittel gegen die fallende Sucht, *n.*

Antifébrile, *a. et m.* lékarstwo na febrę, *n.* Fiebermittel, *n.*

Antigorium, *m.* lazur kamień; szmelc lazurowy. *m.* Lasurstein, *m* Schmelzglas am irdenen Geschirr, *n.*

Antihectique, *a. et m.* lékarstwo na suchoty, *n.* Mittel gegen die Schwindsucht, *n.*

Antihydropique, *a. et m.* lékarstwo na puchlinę wodną, *n.* Mittel gegen die Wassersucht, *n.*

Anti-

Antihypocondriaque, *a. et m.* lékarstwo na kłócie w bokach z śledziony pochodzące, *n.* Mittel gegen die Milzsucht, *n.*

Antihystérique, *a. et m.* lékarstwo na chorobę maciczną, *n.* Mittel gegen die Mutterbeschwerden, *n.*

Antilles, *m.* wyspy antilijskie, *f.* zapieradło, *n.* Antillen, *pl.* Querstange zum Verriegeln der Hausthüre, *f.*

Antilogie, *f.* przeciwnorożność. przeciwność sensu. *f.* Widerspruch, *m.*

Antimélancolique, *m. et a* lékarstwo na melankolią, *n.* Mittel wider die Melancholie, *n.*

Antimoine, *m.* antymonium, *n.* śpiszglas, *m.* Spießglas, *n.*

Antimonarchique, *a* przeciwny monarchii, monarchicznym rządom. der monarchischen Regierungsform zuwider.

Antimonial, ale, *a.* antymonialny, śpiszglasowy, zum Spießglase gehörig.

Antinéphrétique, *a. et m.* lékarstwo na kamień i inne nérkowe choroby, *n* Mittel wider den Stein und andere Nierenkrankheiten, *n.*

Antinomie, *f* przeciwność praw między sobą, niezgodność, sprzeczność, *f.* Widerspruch zweyer Gesetze, *m.*

Antioche, *f.* Antyochya, *f* Antiochien, *n.*

Antipape, *m.* antypapa, *m.* Gegenpapst, *m.*

Antiparalytique, *a. et m* lékarstwo na paraliż, *n.* Mittel gegen die Lähmung, *n.*

Antipathie, *f.* wstręt wrodzony, *m.* odraza wrodzona, *f.* natürlicher Widerwille, *m.* Abneigung, *f.*

Antipathique, *a.* z natury przeciwny. von Natur zuwider.

Antipestilentiel, elle, *a.* służący na morowe powietrze, gegen die Pest.

Antiphate, *m.* gatunek czarnych korałów, *m.* Art schwarze Koralle, *f.*

Antiphonier, od. Antiphonaire, *m* antyfonarz, *m.* xiązka, w którey są antyfony, *f.* Chorbuch, worin die vorzusingenden Verse mit Noten bezeichnet sind, *n.*

Antipode, *m* człowiek przeciwstopny na drugiey połowicy kuli ziemskiey mieszkaiący, *m.* Gegenfüßler, *m. fig* przeciwny. *m.* der einer Sache zuwider handelt.

Antiquaille, *f.* gałgany; gracy, *m. pl.* alter Plunder, *m.*

Antiquaire, *m* antykwarz, *m.* Kenner und Liebhaber der Alterthümer *m.*

Antique, *a.* stary, starożytny; starodawny; staroświecki, dawny, uralt, altväterisch, ziemlich alt; pieniądz, posąg lub inne iakie szniecerskie albo insze dzieło z starożytności, *f.* starożytny kształt roboty, *m* Antike, alte Kunstarbeit, *f.* à l', po starowiecku, altväterisch

Antiquité, *f.* starożytność. starodawność, *f.* wiek starodawny; starożytne ostatki. *m.* Altertum; Ueberbleibsel aus demselben, *n fig.* starożytność. *f.* Grecy, Rzymianie, *m.* Akten, *pl.*

Antisalle, *f.* przedsalka, *f.* Vorsaal, *m.*

Antisciens, *v.* Antesciens.

Anti-

Antiscorbutique, *a. et m.* lékarstwo na szkorbut, *n.* Mittel gegen den Scharbock, *n.*

Antiseptique, *a. et m* lékarstwo na zgniliznę, *n.* Mittel wider die Fäulniß, *n.*

Antispasmodique, *a. et m.* lékarstwo na kurcz, *n.* Mittel gegen die Krämpfe, *n.*

Antithèse, *f.* antiteza, wyrazy na przeciw drugim położone, *n* Gegensatz, *m.*

Antithétique, *a.* co antitezy w sobie zawiera, Gegensätze in sich haltend.

Antitrinitaire, *m.* aryanin, nowochrzeniec lub inny heretyk, co niewierzy w Troycę, S Dreyeinigkeitsläugner, *m*

Antivénerien, nne; *a. et m.* lékarstwo na chorobę weneryczną *n* Mittel gegen die venerische Krankheit, *n.*

Antivérolique, *a. et m.* lékarstwo na ospę, *n.* Mittel gegen die Blattern, *n.*

Antoine, *m.* Antoni, Antonius, *m.*

Antoinette, *f.* Antonia, Antoinette, *f.*

Antre, *m.* iaskinia, *f.* unterirdische Höhle, *f.*

Anvers, *m.* Antwerpia, *f.* Antwerpen, *n.*

s'Anuiter, *r.* opóźnić się aż do nocy, dopóty aż noc zaskoczy, sich verspäten, von der Nacht überfallen werden.

Anus, *m.* odbyt przyrodzony, otwór w zadku, *m.* Loch im Hintern, *n.*

Anxiété, *f.* utrapienie, *n.* ucisk, frasunek, *m.* Angst, Bangigkeit, *f.*

Aorte, *f.* wielka żyła pulsowa, *f.* große Pulsader, *f.*

Août, *m.* sierpień; czas żęcia. *m.* żniwo. Augustmonat, *m.* Aerndte, *f.*

Août, ée *a.* dostały, dozrzały, reif, zeitig.

Août, er, *a.* owoc dozrzewać, dozrzałym czynić, reif machen, zeitigen.

Août'eron, *m.* żeńca, żniwak, kosiarz, *m.* Schnitter, *m.*

Apaiser, *a.* utulić, uspokoić, ubłagać kogo; uśmierzyć, przydusić, przygasić, besänftigen, beruhigen, stillen. s' *r.* opłonąć z gniewu, uspokoić się, utulić się; poprzestać, uciszyć się sich beruhigen, sich zufrieden geben; sich legen, nachlassen.

Apanage, *m.* Ixsięstwo, państwo udzielne, *n.* powiat albo włości na opatrzenie młodszych Braci Pana, panuiącego nazna-czone, Leibgedinge, *n. fig.* ozdoba. *f.* stroy, dobytek, *m.* przynależytość. Anhang, zu etwas, *m.* Zubehör, *n.*

Apanagé, ée, *p. et a* opatrzoudzielny, abgefunden.

Apanager, *a.* opatrzyć młodszych braci, siostrę; dobra im pewne na opatrzenie naznaczyć, Leibgedinge geben, abfinden. *fig.* obdarować, obdarzyć, beschenken.

Apanagiste, apanagé, *m.* xiążę udzielny, abgefundener Herr, *m.*

Apantropie, *f.* nienawiść ludzi, mizantropia. *f.* Menschenscheu, *f.*

Aparté, *m.* słowa, które aktor tylko sam do siebie mówi, was ein Schauspieler für sich spricht, *n.*

Apathie, *f.* nieczułość, wolność od namiętności *f.* Gefühllosigkeit, Unempfindsamkeit, *f.*

Apaisi-

Apathique, *a.* nieczuły, wolny od namiętności, unempfindlich, ohne Leidenschaften.

Apathiste, *m.* człowiek nieczuły, Mensch ohne Affekten, *m.*

Apedeute, *m.* niewiadomy, nieumieiętny, *m.* Unwissender, *m.*

Apédeutisme, *m.* niewiadomość, nieumieiętność, *f.* Unwissenheit aus Mangel des Unterrichts, *f.*

Apepsie, *f* niestrawność, *f.* Mangel der Verdauung, *m.*

Apercevable, *a.* okiem dościgniony, doyrzany, co się okiem postrzedz daie, merklich.

*Apercevoir, *a.* obaczyć, postrzedz, wahrnehmen, erblicken. s', *r.* (*de qc.*) postrzedz, widzieć, poznać co, gewahr werden, anfangen einzusehen.

Apétissement, *m.* umnieyszanie, zmnieyszenie, *n.* Verkleinerung, *f.*

Apétisser, *a.* umnieyszać, zmnieyszać, zwężać, kleiner, kürzer machen. *n. et* s', *r.* zmnieyszyć się, skurczyć się, kleiner werden, einlaufen.

A peu près, *ad.* prawie, bez mała, beynahe, fast, ungefähr.

Aphonie, *f.* utrata mowy, głosu, *f.* Unvermögen zu reden oder zu singen, *n.*

Aphorisme, *m.* nauka, myśl, *f.* przysłowie, *n.* Lehrspruch, *m.*

Aphoristique, *a.* w przysłowiach etc. zawarty, pisany, aphoristisch, in Lehrsprüchen.

Aphronitre, *m.* saletra naylepsza, treść saletry, *f.* Salpeterschaum, *m.*

Aphte, *m.* gnilizna w gębie, *f.* Mundfäule, *f.* Schwämme, *m. pl.*

Api, *m.* pomme d'api, *f.* gatunek iabłek małych czerwonych, Franzapfel, *m.*

Aplanir, *a* równać, wyrównywać, gładzić, ebenen, gleich machen. *fig.* uprątnąć. (trudność). aus dem Wege räumen, bequemer machen. s', *r.* zrównać się; uprzątnionym bydź, gleich und eben werden, (auch *fig*)

Aplanissement, *m.* wyrównywanie, *n.* Ebenen, *n. fig.* uprzątnienie trudności, *n.* Hebung der Schwierigkeiten, *f.*

Aplatir, *a.* spłaszczyć, płaskim co uczynić, platt machen, platt schlagen. s' *r.* płaskim się stać, spłaszczyć się, platt werden.

Aplatissement, *m.* spłaszczenie; spłaszczenie się, *n.* Plattmachen, Plattwerden, *n.*

Aplets, *m. pl.* sieci do łowienia śledzi. *f.* Heringsnetze, *f.*

Aplomb, *m.* w pion, prostowanie według ołowianki, *n.* bleyrechte Richtung, *f. ad* prosto do góry, prostopadle, strakrecht.

Apnée, *f.* ciężkość w oddychaniu, ciężkość, duszność na piersiach, *f.* Engbrüstigkeit, *f.*

Apocalypse, *f.* obiawienie S. Jana. *n.* Offenbarung St. Johannis, *f. fig.* pismo zawile, *n.* mowa trudna do zrozumienia, *f.* dunkle, unverständliche Schrift, Rede, *f.*

Apocalyptique, *a.* prorocki; zawiły, trudny do zrozumienia, apokalyptisch, geheimnißvoll.

Apocryphe, *a.* skryty, taiemny; nieważny, niepewny, geheim, verborgen; ungültig, unächt.

Apode, *m* gatunek iaskułki, *f.* Mauerschwalbe, *f.* apodes, *pl.* od. poissons-; ryby niemaiące płetew na brzuchu, *f.* Fische ohne Bauchflossen, *m. pl.*

Apodictique, *a.* iawny, iasny, przeświadczaiący, nieodbity, überzeugend klar.

Apographe, *m.* kopia, *f.* Abschrift, Kopie, *f.*

Apologétique, *a.* obronę w sobie zamykaiący, eine Vertheidigung enthaltend.

Apologie, *f.* obrona słowna lub na pismie, apologia, *f.* Vertheidigungsrede, Schutzschrift, *f.*

Apologique, *a.* obronny, do obrony służący, zur Vertheidigung dienlich.

Apologiste, *m.* obrońca, obronę piszący etc. *m.* Vertheidiger, Schutzredner, *m.*

Apologue, *m.* podobieństwo, bayka moralna, *f.* Gleichnißrede, lehrreiche Fabel, *f.*

Apophtegme, *m.* powieść, odpowiedź, myśl węzłowata, a przy tym dowcipna, *f.* Sittenspruch, Lehrspruch, *m.*

Apoplectique, *a.* paraliżowy, apoplektyczny, von dem oder wider den Schlagfluß, *m.* lékarstwo na paraliż, *n.* Mittel dagegen, *n.*

Apoplexie, *f.* paraliż, apoplexya, *f.* Schlag, Schlagfluß, *m.*

Apostasie, *f.* odstąpienie, odpadnienie od wiary, wyrzeczenie się wiary, *n.* Abfall vom Glauben, vom Gelübde, *m.*

Apostasier, *n.* odpaść od religii, zarzec się, odstąpić wiary, vom Glauben abfallen, abtrünnig werden.

Apostat, *m.* ate, *f. et a.* odstępca, odstępnik wiary, *m.* odstępniczka wiary, *f.* Abtrünniger, *m.* Abtrünnige, *f.*

Apostème, *m.* wrzód, *m.* Geschwür, *n.*

Aposter, *a.* przenaiąć, przerobić, przygotować, nastawiać kogo na kogo, na co, zu etwas Bösem bestellen, abrichten; abrichten; auf die Lauer stellen.

Apostille, *f.* uwaga, annotacya, przestroga, *f.* przypisek; postskrypt listowny, *m.* Randglosse, Anmerkung; Nachschrift, *f.*

Apostiller, *a* przypisywać na brzegu xiązki uwagi. Anmerkungen auf den Rand schreiben; Randglossen machen

Apostolat, *m.* apostolstwo, *n.* urząd apostolski, *m.* Apostelstand, *m.*

Apostolicité, *f.* iedność, równość nauki z nauką apostolską, *f.* apostolische Beschaffenheit, *f.*

Apostolique, *a.* apostolski; papieski. apostolisch; päpstlich.

Apostrophe, *f.* obrócenie mowy do kogo, *n.* przymowa, *f.* apostrof, haczek, *m.* Anrede, *f.* Apostroph, Hinterstrich, *m. fig.* łaianie, burkanie, *n.* Verweis, *m.*

Apostropher, *a.* mowę swą do kogo obrócić; łaiać, burkać; przezwiska uszczypliwe dawać, kreskę położyć, apostrofować. sich in einer Rede an Jemanden wenden, hart anreden; Zunahmen geben; apostrophiren.

Apostume, *v.* Apostème.

Apostumer, *n.* zwiérać się, ropić się. schwären, eitern.

Apothéose, *f.* ubóstwienie, policzenie w poczet bogów, *n.* Vergötterung, *f.*

Apothicaire, *m.* aptékarz, *m.* Apotheker, *m.*

Apothicairerie, *f.* apteka, (aptyka), *f.* aptékarstwo, *n.* Apotheke; Apothekerkunst, *f.*

Apothicairesse, *f.* aptékarka, *f.* (w klasztorze panieńskim i żona aptékarza), Apothekerinn; Nonne, welche die Aufsicht über die Klosterapotheke hat, *f.*

Apôtre, *m.* apostoł, *m.* Apostel, *m.*

Apozème, *m.* dekokt, *m.* Kräutertrank, *m.*

Apparat, *m.* pompa, wspaniałość, przyprawa, *f.* przygotowanie do czego, *n.* aparat; zbiór, *m.* zbieranina, *f.* Pracht, *f.* Pomp, *m.* große Vorbereitung, Anstalt, Sammlung, *f.*

Apparaux, *m. pl.* aparat albo rynsztunek okrętowy, *m.* das sämmtliche Schiffgeräthe, *n.*

Appareil, *m.* gotowość, *f.* przygotowanie, przysposobienie, *n.* przyprawa, *f* nawiązek, *m.* Zurüstung, Anstalt, Einrichtung; Verbindung, *f.*

Appareiller, *a.* przysposobić, przygotować, zporządzić; dwoie czego złączyć, parami układać, stawiać etc., zurichten zubereiten; gatten, paarweise setzen oder ausſuchen. s', *r.* gnieździć się, łączyć się, parzyć się, łączyć się, (o ptastwie), sich paaren (von Vögeln).

Appareilleur, *m.* kamieniarz, sztukator, appretor, co robotom rękodzielnym daie appreturę, glans, i t. d. Ausmesſer der Werkſtücke; Staffirer, Seidenbereiter, *m.*

Appareilleuse, *f.* faktorka, *f.* Kupplerinn, *f.*

Apparemment, *ad.* podobno, vermuthlich, wahrſcheinlicher Weiſe.

Apparence, *f.* pozór, *m.* powierzchowność, okazałość, podobieństwo, *n.* Schein, Anſchein, *m.* äußerliches Anſehen, *n.* Wahrſcheinlichkeit, *f.*

Apparent, ente, *a.* oczywisty, pozorny; okazały, augenſcheinlich; ſichtbar, ſcheinbar; hervorſtechend, anſehnlich.

Apparenté, ée, *a* spowinowacony, verſchwägert, verwandt.

s'Apparenter, *r.* spowinowacić się z kim, ſich verſchwägern, ſich befreunden.

Appariement, *m.* parzenie, złączenie, układanie dwuch rzeczy iednego rodzaiu, *n.* Paarung, Zuſammenſtellung gleicher Sachen, *f.*

Apparier, *a.* dwoie czego z sobą złączyć, parzyć, parami układać, ustawiać, paaren, gleich und gleich zuſammenſtellen, ſetzen oder legen. s', *r.* parzyć się, łączyć się, (o ptastwie), ſich paaren (von Vögeln).

Appariteur, *m.* woźny sądu duchownego; sapient akademicki, *m.* Gerichtsdiener an geiſtlichen Höfen; Pedell, *m.*

Apparition, *f.* ziawienie się, *n.* stawianie się, *n.* Erſcheinung, *f.*

*Apparoître, *n.* (*à q.*) ukazać się, dać się widzieć, erſcheinen, ſich ſehen laſſen. il m'apparoît, que, — zdaie mi się, ich finde, ich glaube, daß...

Appartement, *m.* pokoie, *m. pl.* mieszkanie; piętro, *n.* Reihe Zimmer; Wohnung, *f.* Stockwerk, *n.*

Appartenance, *f.* przynależytość, *f.* Zubehör, Pertinenzſtück, *n.* Appartenances, *pl.* prawo przynależyte, *n.* zugehöriges Recht, *n.*

Appar-

Appartenant, ante, *a.* przynależyty, należyty, zugehörig.

*Appartenir, *n.* (*à...*), przynależeć, należeć, zugehören, gehören; angehören. il appartient à qc., należy się; powinien, iest iego obowiązkiem. es gebührt ſich, ſchickt ſich; er iſt dazu befugt, es kommt ihm zu.

Appas, *m.* pobudka, ponęta, przyłuda; przyiemność, wdzięczność, uroda, *f.* Lockung, *f.* Reiz, *m.* Anmuth, *f.*

Appât, *m.* nęta; ponęta, *f.* kluski, *m.* albo gałuszki do nadziewania gęsi etc. *f. pl.* Lockſpeiſe, (auch *fig.*) *f.* Köder, *m.* Nudeln zum Fettmachen des Federviehes, *f. pl.*

Appauvrir *a.* wynędzić, zubożyć, arm machen. s', *r.* zubożeć, znędznieć, podupaść, arm werden.

Appauvriſſement, *m* zubożenie, *n.* upadek, *m.* Verarmung, *f.*

Appeau, *m.* wabik; wab, *m.* Lockpfeife, *f.* Lockvogel, *m.*

Appel, *m.* zwoływanie; wyzywanie na poiedynek; odwoływanie się do wyższego sądu, *n.* apelacya, *f.* bębnienie, *n.* Ablesen, Ausrufen der Namen, *n.* Ausforderung; Appellation; Zuſammenforderung durch den Trommelſchlag, *f.*

Appelant, *m.* ante, *f. et a.* apelujący, odwoływaiący się do wyższego sądu, der, die appellirt.

Appelant, *m.* wab, *m.* Lockvogel, *m.*

Appelatif, tive, *a.* nazywaiący, nazywaniu służący. Nenn-, (was vielen Dingen gemein iſt). *T.*

Appelation, *f.* apelacya, *f.* odwoływanie się do wyższego sądu, *n.* Appellation, *f. T.*

Appeler, *a.* mianować, zwać, nazywać; wołać, zawołać; zwoływać; posłać po kogo, zawołać; powoływać, zapozwać kogo; apelować do wyższego się sądu odwoływać, nennen; rufen, aufrufen, verleſen; einen holen laſſen; vor Gericht laden, appelliren. *fig.* pobudzać, zachęcać; na poiedynek wyzywać, locken; auffordern, herausfordern. s', *r.* zwać się, ſich nennen, heiſſen.

Appendice, *f.* przydatek, dodatek, doklad, *m.* Anhang zu einem Werke, *m.*

Appendre, *a.* zawieszać, aufhängen (beſonders zum Andenken).

Appennins, *pl.* Apeniny, *pl.* Appenninen, *pl.*

Appentis, *m.* obdach, *m.* Schirmdach an einer Mauer, *n.* Schoppen, *m.*

Appésantir, *a.* obciążać, schwer, ſchwerfällig machen. *fig.* przytępić, przygasić, träge machen. s', *r.* ociężeć, ociężałym się stać; tępieć, znikczemnieć, ſchwer, träge werden. *fig.* auf un ſujet. — za długo się przy czym bawić, ſich zu lange bey etwas aufhalten.

Appésantiſſement, *m.* ciężkość, gnuśność, *f.* Schwerfälligkeit, *f.*

Appéter, *a.* z wrodzoney chęci czego żądać, aus Inſtinkt begehren.

Appétiſſant, ante, *a.* apetyt ostrzący, chęć do iedzenia czyniący, reizend, appetitlich.

Appétiſſer, *a.* apetyt ostrzyć, chęć do iedzenia sprawować, die Eßluſt wecken.

Appétit, *m.* apetyt, *m.* chęć do iedze-

iedzenia; żądza. chuć. *f.* Appetit, *m.* Eßlust; Begierde, *f.*

Appétitif, tive. *a.* chciwy, pożądliwy, verlangend, begehrend.

Applaudir. *n.* (*á qc*, *á q.*) *a.* (*q. ou qc.*) przyklaskiwać; oklaskiwać; pochwalić, chwalić kogo. in die Hände klatschen, (zum Zeichen des Wohlgefallens); Beyfall bezeigen, Beyfall geben; loben. s', *r.* (*de qc.*) mieć w sobie samym upodobanie, cieszyć się z czego, sich selbst wohl gefallen, sich etwas worauf einbilden.

Applaudissement, *m.* oklaski, *pl. m.* ukontentowanie, *n.* frohlockendes Händeklatschen, *n.* Beyfall, *m.*

Applicable, *a.* daiący się do czego użyć, przystosować; co ma bydź na co obrócone, anwendbar; bestimmt zu etwas.

Application, *f.* przyłożenie, (plastru etc.) *n.* Auflegen (eines Pflasters ꝛc.), *n. fig.* ściąganie się na co; przystosowanie czego do czego; przyłożenie chęci, myśli do czego, pilnowanie czego, *n.* Anwendung, *f.* Fleiß, *m.* Aufmerksamkeit, *f.* Nachdenken, *n.*

Appliqué, ée. *p. et a.* pilny, beflissen, achtsam, fleißig.

Appliquer. *a.* przyłożyć co do czego, auflegen, worauf legen. *fig.* przykładać, przyłożyć siły, rozumu do czego; obrócić co na co; aplikować, ściągać co na co, przystosować co do czego, anwenden, anpassen; anbringen; auf etwas heften. s', *r.* przykładać się, przyłgnąć, sich genau anlegen. *fig.* (*á qc.*) pilnować czego, przyłożyć się, iąć się, mieć się do czego. sich befleißigen sich worauf legen. (*qc*) przywłaszczyć sobie; na siebie ściągać, sich etwas zueignen etwas auf sich deuten.

Appoint, *m.* reszta albo suma po uczynionym rachunku pozostała, *f.* naddatek, (ażyo do pieniędzy lepszych, iak w wexlu są położone, *m.* Saldo einer Rechnung; Aufgeld Agio, *n.*

Appointé, *m.* żołnierz więcej żołdu biorący, *m.* ein höher besoldeter Soldat, Gefreyter, *m.*

Appointer, *a. T.* nakazać, przypowiedzieć stronom, co czynić maią, verordnen, beschenken; den Parteyen andeuten was zu thun sey.

Appointeur, *m.* sędzia, co stronom zeznanie swe daie, iak sobie postąpić maią; iednacz pośrzednik, *m.* Gerichtsbeysitzer bey einem Beyurtheil Schiedsmann, *m.*

Apport, *m.* rynek, targ; zbieg ziazd ludzi, *m.* Marktplatz Zulauf daselbst, *m.*

Apportage, *m.* zapłata tragarzom, *f.* Trägerlohn, *m.*

Apporter, *a.* przynieść, przynosić; przywieźć, przyprowadzić; wnieść, przynosic, bringen, mitbringen; herbey tragen, herbey führen; zubringen *fig.* donosić, oznaymić; czynić, sprawić co, bydź czego przyczyną; wnosić, przytoczyć dowód; przystosować do czego rozumem etc.. melden, benachrichtigen; verantlassen; beybringen; anwenden.

Apposer, *a.* przyłożyć, przybić, przykleić; przyłączyć, aufdrücken; ankleben; hinzusetzen, anhängen.

Appo-

Apposition, *f.* przyłożenie, przyciśnienie; przyklęienie, przybicie karty; przyrośnienie; przyłączenie, *n.* Aufdrückung; Anklebung, Auschlagung; Hinzuthuung, Beyfügung, *f.* Zusatz, *m.*

Appréciable, *a.* co można cenić, taxować. was sich schätzen läßt.

Appréciateur, *m.* szacownik, *m.* Schätzer, *m.*

Appréciation, *f.* szacowanie, taxowanie, *n.* uchwała *f.* szacunek, *m.* Schätzung, *f.*

Apprécier, *a.* cenić, ocenić, szacować, oszacować, taxować, otaxować, schätzen, taxiren.

Appréhender, *a.* obawiać się, bać się, strachać się; chwytać, łapać, więzić, fürchten, befürchten; gefänglich einziehen.

Appréhendif, *a.* boiaźliwy, tchorzowaty, furchtsam.

Appréhension, *f.* boiaźń. *f.* strach, *m.* obawa, *f.* poymanie, imanie, poimanie, łapanie: poięcie *n* Furcht, Besorgniß; Festsetzung, Ergreifung, *f.* Begreifen, Fassen, *n.*

*Apprendre. *a.* uczyć się; (*q. de qc.*) pokazać komu co, sposobić, prowadzić kogo do czego; poznać, dociekać, dochodzić, lernen; lehren; vernehmen, erfahren. (*qc. á q.*) uczyć; donieść, uwiadomić, lehren; berichten.

Apprenti, *m.* chłopiec, (u rzemieślnika, kupca), uczeń, *m.* tie, tisse, *f.* dziewczyna dana na naukę, *f.* Lehrling, Lehrjunge, Lehrbursche, *m.* Lehrmädchen, *n.*

Apprentissage, *m*, termin, *m.* terminowanie, *a.* nauka, *f.* Lehre, Lehrzeit, *f.* Lehrjahre, *n. pl. fig.* początki, *m. pl.* erster Versuch, *m.*

Apprêt, *m.* przygotowanie, *n.* gotowość, *f.* aparat, *m.* przyprawa, *f.* Zubereitung, Zurichtung, *f.*

Apprête, *f.* grzanka, *f.* lange schmale Brodschnitte, *f.*

Apprêté, ée, *p. et a.* gotowy, przygotowany, sporządzony, fertig, zugerichtet.

Apprêter, *a.* nagotować, przygotować, sporządzić, zubereiten, zurichten. *n.* przyprawiać potrawy, die Speisen zubereiten. á rire (*á q.*) okazyą, materyą dawać do śmiechu, einem etwas zu lachen machen. s', *r.* gotować się, sich bereiten, gefaßt machen.

Apprêteur, *m.* malarz, co pierwszy pokost na szkłach kładzie, przygotowywacz, *m.* Glasmaler; Zubereiter, *m.*

Appris, ise, *a. fam.* uczony, unterrichtet, gesittet.

Apprivoiser, *a.* oswoić, ugłaskać źwierzę, zähmen, zahm machen, bändigen. s', *r.* oswoić się; dać się ugłaskać, zahm werden. *fig.* (*á...*) obeznać się z kim, gewohnt werden, vertraut werden.

Approbateur, *m.* potwierdziciel, pochwalacz, *m.* der etwas billiget.

Approbatif, ive, *a.* potwierdzaiący, pochwalaiący, billigend.

Approbation, *f.* potwierdzenie, utwierdzenie, *n.* pochwała, aprobacya, *f.* Billigung, Genehmigung, günstige Meinung, *f.* Beyfall, *m.*

Approchant, ante, *a.* (*de*) prawie równy i podobny drugiemu, beykommend, ähnlich.

Appro-

Approchant, *prp.* (*de*) *et ad. fam.* blisko, prawie, ungefähr.

Approche, *f.* przybliżanie, zbliżanie, *n.* przystęp, *m.* lunette d'-, perspektywka, *f.* Fernglas, *n.*

Approcher, *a.* (*qc, de qc.*) przybliżać, przymykać, bliżey przymieść, postawić, rücken ꝛc. (*q.*) wolny mieć do kogo przystęp, bey einem Zutritt haben. *n.* (*de..*) przybliżać się, zbliżać się; równym, podobnym bydź czemu, skłaniać się ku czemu, heran nahen, näher kommen; ähnlich seyn. s', *r.* (*de...*) przybliżać się, sich nähern.

Approfondir, *a.* głębiey kopać, głębszym robić, tiefer machen. *fig.* przenikać, dochodzić czego, badać gründlich untersuchen, ergründen.

Approfondissement, *m.* wykopywanie, głębsze kopanie, *n.* Tiefermachen, *n. fig.* przenikanie, dociekanie, *n.* Ergründung, *f.*

Appropriation, *f.* przywłaszczanie sobie czego, *n.* Zueignung, Anmaßung, *f.*

Approprier, *a.* przyozdobić, rozporządzić, gehörig einrichten. s', *r.* (*qc.*) przywłaszczyć sobie co, sich zueignen, sich anmaßen.

Approvisionnement, *m.* opatrzenie żywnością, *n.* Verproviantirung, *f.*

Approvisionner, *a.* w żywność opatrzyć, verproviantiren.

Approuver, *a* potwierdzić, pochwalić, mieć co za dobre, billigen, gut heißen.

Appui, *m.* podpora; przycieś pod krzyżem w oknie, *f.* podstawek drągowi dźwigalnemu ciężar umnieyszaiący, *m.* poręcze, *n.* Stütze, Lehne; Brustmauer am Fenster; Unterlage eines Hebebaums, *f.* Geländer, *n. fig.* podpora, obrona, pomoc, *f.* Unterstützung, Stütze, *f.*

Appuyer, *a.* podpierać, wspierać; przyciskać ręką co, stützen; auflegen, anlehnen. *fig.* potwierdzić, podpierać, wspierać, bronić, unterstützen, begünstigen. (*qc. sur qc.*) gruntować, stawiać etwas worauf stützen, gründen. *n.* (*sur..*) opierać się, leżeć na czym, auf etwas ruhen, schwer aufliegen. *fig.* odwoływać się na kogo, składać się czym, sich worauf berufen. s', *r.* wspierać się, podpierać się czym, o co na czym, sich anlehnen, sich stützen. *fig.* wspierać się na kim, spuszczać się na kogo, na co, sich worauf gründen, sich verlassen.

Apre, *a.* cierpki, ostry, tęgi, rauh, herbe, strenge. *fig.* (*à qc.*) chciwy czego, łakomy na co, gierig auf etwas.

Après, *prp.* po, nach. *ad.* potym, hernach, nachher. d'-, podług, nach (von einem Muster ꝛc.) — cela, potym, hierauf. — coup, za późno, zu spät. — tout, po tym wszystkim, wszystko dobrze zważywszy; iednak, mimo tego, nach alle dem, mit alle dem; indessen. — que, gdy, kiedy, po, (często tłomaczy się przez imiesłów czasu przeszłego, kończący się na szy albo wszy), nachdem. — quoi, potym, na to, worauf.

Après-demain, *ad.* poiutrzu, na zaiutrz, übermorgen.

Après-dinée, *f.* poobiedzie; odwieczerze, *n.* Nachmittag, *m.*

Après midi, *m.* popołudnie; czas popołudniowy, *m.*

Après-soupée, *f.* powieczerze, *n.* Zeit nach dem Abendessen, *f.*

Apreté, *f.* cierpkość, ostrość; surowość, *f.* Rauhigkeit, Schärfe; Strenge, *f.*

Aptitude, *f.* (*à qc.*) sposobność, zręczność, *f.* natürliches Geschick zu etwas, *n.*

Apurer, *a.* okazać, dowieść rachunki kwitami etc., eine Rechnung schließlich ablegen; justifiziren.

Apyrexie, *f.* dzień, którego na febrę choruiący od niey iest wolny, guter Tag beym Fieber, *m.*

Aquatile, *a.* wodny, w wodzie rosnący, żyiący, was im Wasser lebt, wächst.

Aquatique, *a.* bagnisty; wodny, w wodzie żyiący etc. sumpfig, voll Wasser; was im Wasser lebt, wächst.

Aqueduc, *m.* wodociąg, *m.* Wasserleitung, *f.*

Aqueux, euse, *a.* wodnisty, wässerig.

Aquilin, *a.* nez-, nos orli, krzywy, *m.* Habichtsnase, *f.*

Aquilon, *m.* wiatr północny, *m.* Nordwind, *m.*

Aquilonaire, *a.* północny, nördlich.

Aquitanie, *f.* Akwitania, *f.* Aquitanien, *n.*

Arabe, *a.* Arabski, arabisch. *fig.* nieczuły, nielitościwy, łakomy, hartherzig, gierig. *m.* Arabczyk; Arabski iezyk, *m.* Araber, *m.* arabische Sprache, *f.*

Arabesque, *a.* Arabski; auf arabische Art.

Arabesque, *f.* arabeska, malarskie ozdoby, *f.* Art Laubwerk, Zierrath in der Malerey.

Arabie, *f.* Arabia, ziemia Arabska, *f.* Arabien, *n.*

Arabisme; *m.* właśność iezyka Arabskiego, *f.* arabische Redensart, *f.*

Arac, *m.* arak, *m.* Arack, Rack, *m.*

Araignée, *f.* paiąk, *m.* Spinne, *f.* toile d'-, paięczyna, *f.* Spinneweben, *f. pl.* Araignées, *pl.* paięczyna. Spinnwebe, *f. fig.* przędza, *f.* Gespinst, *n.*

Aramber, *a.* wieszać się, przyczepić się do okrętu nieprzyiacielskiego, entern.

Aramer, *a.* rozciągać, rozpinać sukno w krośnach, żeby ie rozszerzyć, Tuch in Rähmen spannen, um es auszudehnen.

Arantèles, *f. pl.* nitki białe na kształt paięczyny *f.* włos naycieńszy na biegach ielenich, *m.* Sommer, *m* (Art Spinnweben); Fasern an den Hirschläufen, *f. pl.*

Aras, *m* gatunek papugi. *f.* Art großer Papageien, *f.*

Arbalète, *f* kusza ręczna, *f.* Armbrust, *f.*

Arbalétrier, *m.* łucznik, co kusze robi; albo z kuszy ręczney strzela. *m* wiązanie dachowe. *n.* Armbrustschütze; Armbrustmacher; Dachstuhl, *m.*

Arbalétrière, *f.* mieysce na gałerze, gdzie się Zołnierze bronią. *n.* Fechtort auf einer Galeere, *m.*

Arbitrage, *m.* iednacki wyrok, *m.* uznanie kompromisarskie, *n.* Ausspruch des Schiedsrichters, *m.*

Arbitraire, *a.* polubowny, willkührlich.

Arbitral, ale, *a.* iednacki, roziemczy, kompromisarski, schiedsrichterlich.

Arbitrateur, *m.* roziemca, iednacz, kompromisarz, *m.* Schiedsmann, *m.*

Arbitration, *f.* taxowanie, oszacowanie, *n.* Schätzung, *f.*

Arbitre, *m.* roziemca, iednacz, kompromisarz; pan samowładny, *m.* Schiedsrichter; eigner Herr, Gebieter, *m.* le libre-, le franc-, wolność, wola nieprzymuszona, *f.* der freye Wille, *m.* Willkühr, *f.*

Arbitrer, *a.* rozeznać, rozsądzić, osądzić, taxować, oszacować, nach Gutdünken entscheiden; überhaupt schätzen.

Arborer, *a.* stawić, postawić, (masst), wywiesić, rozpościerać proporce, aufrichten, aufstecken, (von Fahnen ꝛc.) *fig.* trzymać się czego, sich öffentlich erklären.

Arbouse, *m.* iéżowka, *f.* arbuz, *m.* Sandbeere; Wassermelone, *f.*

Arbousier, *m.* iéżowka włoska, *f.* Erdbeerbaum, , *m.*

Arbre, *m.* drzewo, *n.* kołowrót, stolec; wał, walec, *m.* wrzeciono, *n.* Baum, *m.* Spindel, Welle, *f.*

Arbrisseau, *m.* drzewko, *n.* krzew. *m.* chrościna, *f.* krzak, *m.* Bäumchen, *n.* Strauch, *m.*

Arbrot, *m.* krzak lepem pomazany na ułowienie ptaków, *m.* Strauchruthen, *f. pl.*

Arbuste, *m.* chróst, *m.* krzewina, *f.* Strauch, *m.* Staude, *f.*

Arc, *m.* łuk, *m.* frambuga; obłączystość, obłączysta strona sklepu, *f.* Bogen, *m.*

Arcade, *f.* obłączysty otwór, *m.* frambuga, arkada, *f.* sklep *m.* sklepienie, *n.* bogenförmige Oeffnung, *f.* Schwibbogen, Bogengang, *m.*

Arcane, *m.* taiemnica, *f.* Geheimniß, *n.*

Arcanée, *f.* rubryka, *f.* Röthel, *m.*

Arcanson, *m.* smoła czarna; żywicy pewny gatunek, *f.* Schiffpech, *m.* Geigenharz, *n.*

Arc-en-ciel, *m.* tęcza, *f.* Regenbogen, *m.*

Archal, *m.* fil d'-, dròt mosiężny, *m.* Messingdrath, *m.*

Archange, *m.* archanioł, *m.* Erzengel, *m.*

Arche, *f.* arkada, frambuga pod mostem etc. sklepienie, *n.* iarzmo, *n.* pod mostem etc., Brückenbogen, *m.* Joch, *n.* — de Noé, korab, *m.* Arche Noa, *f.* — d'alliance, skrzynia (arka) przymierza, *f.* Bundeslade, *f.*

Archelet, *m.* obłączyk, złotnikom etc. do roboty służący, *m.* kleiner Bogen (an der Drehbank ꝛc.), *m.*

Archer, m. strzelec łuczny; pachołek, *m.* Bogenschütze; Häscher, *m.*

Archet, *m.* smyczek; łubek, obłąk u kolebki; sucha wanna, *m.* Violinbogen; Wiegenbogen, Bügel, Spriegel; Schwitzkasten, *m.*

Archétype, *m.* pierwszy wzór, *m.* obraz czego, oryginał, *n.* Urbild, Originalstück, *n.*

Archevêché, *m* arcybiskupstwo, *a.* archydyecezya, *f.* pałac arcybiskupi, *m.* Erzbisthum, *n.* erzbischöflicher Pallast, *m.*

Archevêque, *m.* arcybiskup, *m.* Erzbischof, *m.*

Archiatre, *m.* pierwszy lékarz miasta etc., *m.* vornehmster Arzt einer Stadt ꝛc., *m.*

Archichambellan, *m.* wielki podkomorzy, *m.* Oberkammerherr, *m.*

Archichancelier, *m.* wielki kanclerz, *m.* Erzkanzler, *m.*

Archidiaconat, *n.* arcydziekania, godność, dyecezya arcydziekańska, *f.* Archidiakonat, *n.*

Archidiaconé, *m.* arcydziekania, dyecezya arcydziekańska, *f.* mieszkanie arcydziekana, *n.* Kirchsprengel eines Archidiaconus, *m.* dessen Haus, *n.*

Archidiacre, *m.* arcydziekan, *m.* Archidiaconus, *m.*

Archiduc, *m.* arcyxiążę, *m.* Erzherzog, *m.*

Archiduché, *m.* arcyxięstwo, *n.* Erzherzogthum, *n.*

Archiduchesse, *f.* arcyxiężna, arcyxiężniczka, *f.* Erzherzoginn, *f.*

Archiéchanson, *m.* arcypodczaszy, *m.* Erzschenke, *m.* — tranchant, *m.* arcystolnik, *m.* Erztruchses, *m.*

Archiépiscopal, ale, *a.* arcybiskupi, erzbischöflich.

Archiépiscopat, *m.* arcybiskupstwo, *n.* erzbischöfliche Würde, *f.*

Archifou, *m.* arcygłupi, arcybłazen, *m.* Erznarr, *m.*

Archimandritat, *m.* godność archymandryta greckiego, *f.* Würde eines Archimandriten, *f.*

Archimandrite, *m.* archymandryt grecki, *m.* Archimandrit (griechischer Abt), *m.*

Archimaréchal, *m.* arcymarszałek, wielki marszałek, *m.* Erzmarschall, *m.*

Archipel, *m.* Archipelag, morze Greckie, *n.* Archipelagus, *m.*

Archipresbyteral, ale, *a.* arcykapłański, erzprieſterlich.

Archipresbytérat, *m.* godność arcyprezbitera, *f.* arcykapłaństwo, *n.* Erzprieſterſchaft, *f.*

Archiprêtre, *m.* arcykapłan, arcypresbiter, *m.* Erzprieſter, *m.*

Archiprêtré, *m.* arcypresbiterya, *f.* iego dyecezya, *f.* Amt eines Erzprieſters, *n.* deſſen Bezirk, *m.*

Archiprieur, *m.* arcyprzeor, *m.* Erzprior, *m.*

Archiprieuré *m.* arcyprzeorstwo, *n.* Erzpriorat, *n.*

Architecte, *m.* budowniczy, architekt, *m.* Baumeiſter, *m.*

Architectonographe, *m.* ten, co budynki opisuie, der Gebäude beſchreibt.

Architectonographie, *f.* opisanie wspaniałego budynku, *n.* Beſchreibung eines Gebäudes, *f.*

Architecture, *f.* budownicza albo archytektońska nauka, *f.* Baukunſt, *f.*

Architrésorier, *m.* arcypodskarbi, *m.* Erzſchatzmeiſter, *m.*

Architriclin, *m.* szafarz, *m.* Speiſemeiſter, *m.*

Archives, *f. pl.* nadania, przywileie, akta publiczne, *pl.* Urkunden, *f. pl.* mieysce, gdzie różne publiczne papiery chowaią, archiwum, *n.* metryka, *f.* Archiv, *n.*

Archiriste, *m.* archiwista, metrykant, *m.* Archivar, *m.*

Arçon, *m.* łęk u siodła; obłąk kapeluszniczy do wybiiania welny, *m.* Sattelbogen; Hutmacherbogen, *m.*

Arctique, *a.* północny, nördlich.

Ardasses, *f. pl.* Perski iedwab naypodleyszy, *m.* gröbſte perſiſche Seide, *f.*

Ardassine, *a. et f.* perski iedwab nayprzednieyszy, *m.* Perlenseide; *f.*

Ardélion *m. fam.* lekkomyślny człowiek, *m.* leichtsinniger Mensch, *m.*

Ardemment, *ad. fig.* gorąco, gorliwie, usilnie, hitzig, eifrig.

Ardent, ente, *a* zarzewisty, ognisty, palaiący, feurig, glühend, brennend, heiß. *fig.* (*à qc.*) gorący, prętki; niepowściągniony, żywy, gorliwy, zapalczywy; ognisty, rudy, (o włosach), heftig, hitzig; eifrig (worauf); brünstig; feuerroth (von Haaren). mirroir-, zwierciadło zapalaiące, *n.* Brennspiegel, *m.* verr-, szkło zapalaiące, *a* Brennglas, *n.* chapelle-, lampami illuminowana kaplica, *f.* erleuchtetes Trauergerüst, *n.* chambre, sądy gorące, co na stos kondemnuią, *m.* Feuergericht, *n.*

Ardent, *m* ogień z wyziewów i zaduchów pochodzący, świeczka błędna, Irrlicht, *n.* Ardens, *pl.* (przed tym) ogniem piekielnym zarażeni, *m.* (sonst) die vom heiligen Feuer Angesteckten.

Ardeur, *f.* gorąco, *n.* upał, *m.* Hitze, *f. fig* żarliwość, gorącość umysłu, gorliwość, *f.* zapał, *m.* Hitze, Heftigkeit, *f.* Eifer, *m.*

Ardillon, *m.* trzpień, śpień w sprzączce, *m.* Dorn in der Schnalle, *m.*

Ardoise, *f.* kamień łupny, *m.* Schiefer, Schieferstein, *m*

Ardoisé, ée, *a.* mieniący farbę, mieniony, schielend, in verschiedene Farben spielend.

Ardoisière, *f.* góry, gdzie kamień łupny łamią, *f. pl.* Schieferbruch, *m.*

Arène, *f.* piasek, *m.* Sand, *fig.* plac do zapasów, pojedynków etc. Kampfplatz, *m.*

Aréner, *n.* uginać się, ustępować (iako belka etc.), sich senken, (von Gebäuden).

Aréneux, euse, *a.* piaszczysty, sandig.

Arête, *f.* ość, *f.* Fischgräte, *f.*

Argent, *m.* śrebro, *n.* monet *f.* pieniądze, *m. pl.* Silber *n.* Silbermünze, *f.* Geld, *n.*

Argenté, ée, *p. et a.* posrebrzony; srzebrzysty, biały, versilbert, silberfärbig.

Argenter, *a.* posrebrzać; srebrem wykładać, versilbern; mit Silber belegen.

Argenterie, *f.* śrebro stołowe, srebra, *n. pl.* srebrne naczynia *m. pl.* Silberwerk, Silbergeschirr, Silberzeug, *n.* Silberarbeit, *f.*

Argenteur, *m.* ten, co posrebrza, *m.* Versilberer, *m.*

Argenteux, euse, *a. fam.* pieniężny, w pieniądze bogaty, viel Geld habend.

Argentier, *m.* kredencerz, *m.* Silberdiener, *m.*

Argentin, ine, *a.* srebrzysty, srebrobrzmiący, silberfärbig, wie Silber klingend.

Argenture, *f.* posrebrzanie, *n.* Versilberung, *f.*

Argile, *f.* glina biała, *f.* Thon, *m.*

Argilleux, euse, *a.* gliniasty, thonicht, lehmicht.

Argot, *m.* ięzyk cygański, którym złodzieie mówić zwykli, *m.* Diebessprache, *f.* Rothwälsch, *n.*

Argoulet, *m.* strzelec lucki konny, *m.* (ehedem) Bogenschütze, *m. fig.* nicpotym, wisus, *m.* schlechter Kerl, *m.*

Argousin, *m.* stróż niewolników na galerach, *m.* Profoß auf einer Galeere, *m.*

Argument, *m.* dowód, argument, *m.* materya, treść, *f.* Schluß, Beweisgrund; Inhalt, *m.*

Argumentant, *m.* oponent dysputuiący przeciw komu w publiczney dysputacyi, *m.* Opponent bey einer Disputation, *m.*

Argumentateur, *m.* argumentator, *m.* Disputirgeist, *m.*

Argumentation, *f.* dowodzenie argumentami, *n.* dowód, *m.* Art, einen Beweis zu führen, *f.* Beweis, *m.*

Argumenter, *a.* argumentować, dowodzić czego argumentami, wnioskować. co, co sobie, Schlüsse machen, schließen. (*contre qc.*) dysputować przeciw komu, czemu. Gründe gegen etwas einwenden. (*de qc.*) wywodzić, dowodzić, folgern.

Argus, *m* Argus, *m.* Argus, *m. fig.* człowiek zawistny zazdrośny, czuyny, *m.* wachsame, scharfsichtige, eifersüchtige Person, *f.*

Aride, *a.* suchy, wyschły, trocken, dürre. *fig.* chudy, tępy, skąpy, unfruchtbar, mager.

Aridité, *f.* suchość, susza, posusza, *f.* Trockenheit, Dürre, *f. fig* chudość, tępość, miałkość, *f.* Unfruchtbarkeit, *f.*

Aridure, *f.* schnienie, słabienie, *n.* Auszehrung, *f.* Schwinden, *n.*

Ariette, *f.* arytka, łatwa arytka, *f.* leichte Arie, Ariette, *f.*

Arigot, *m.* gatunek piszczałki, *f.* Art Pfeife, *f.*

Aristarque, *m.* Arystarch, Aristarch, *m.* (Name). *fig.* krytyk, cenzor ostry, *m.* strenger Kunstrichter, *m.*

Aristocrate, *m.* arystokrat, możnowładzca, *m.* Aristokrat, *m.*

Aristocratie, *f.* arystokratya, *f.* możnorządy, *m. pl.* możnorządztwo, możnowładztwo, *n.* Aristocratie, Staatsregierung durch die Vornehmsten, *f.*

Aristocratique, *a.* arystokratyczny, możnowładny, aristocratisch.

Aristodémocratie, *f.* możnorządztwo i gminowładztwo, *n.* rzeczpospolita, w którey szlachta z pospólstwem panuie, *f.* Regierung des Adels und Volks zugleich, *f.*

Arithmantie, *f.* wróżenie, wieszczenie z liczb, *n.* Wahrsagerey durch Zahlen, *f.*

Arithméticien, *m.* rachmistrz, *m.* Rechenmeister, *m.*

Arithmétique, *m.* rachowanie, rachmistrzostwo, *n.* arytmetyka, rachmistrzowska nauka, *f.* Rechenkunst, *f. a.* rachmistrzowski, rachowniczy, arithmetisch.

Arlequin, *m.* błazen, *m.* Harlekin, Hanswurst, *m.*

Arlequinade, *f.* figle, *m.* fraszki, *f. pl.* błazeństwo, *n.* Possenspiel, *n.*

Armadille, *m.* pancernik, *m* (zwierzę). Armadillthier, *n.*

Armadille, *f.* fregata, *f.* okręt mały; flotyla, mała flota. kleine Fregatte; kleine Schiffsflotte, *f.*

Armateur, *m.* kaper, armator, kupiec, pan, co okręt wysyła na dalekie handle; pan okrętu, Kaper, Freybeuter; Commisfahrer; Rheder, *m.* Kaperschiff, *n.*

Arme,

Arme, *f.* oręż, *m.* broń, zbroia, *f.* Gewehr, *n.* — à feu, broń ognista, strzelba, *f.* Schießgewehr, *n.* — blanche, broń biała, broń ręczna, *f.* blankes Gewehr (Degen, Bajonet ꝛc.) Armes, *f. pl.* broń, obronna, zbroia; gotowość woienna *f.* rynsztunek woienny; zbroy; herb, *m.* Waffen, *f. pl.* Gewehr, *n.* Kriegsrüstung, *f.* Harnisch, *m.* Wappen, *n fig.* żołnierstwo, *n.* żołnierska służba, nauka rycerska, *f.* rzemiosło rycerskie, *n.* dzielne czyny, woienne dzieła, *pl.* Kriegsdienste; Kriegsthaten *f. pl.*

Armée, *f.* woysko, *n.* Kriegsheer, *n.* Armee, *f.* — navale, woysko morskie, flota, *f.* Flotte, *f.*

Armeline, *f.* gronostay, *m.* Hermelin, *n.*

Armement, *m.* uzbroienie woyska, okrętu, *n.* przygotowanie, *n.* gotowość, *f.* wyprawa floty, woyska, *f.* rynsztunek woienny, *m.* wyprawa okrętu, *f.* ekwipaż okrętu, *m.* Kriegsrüstung; Ausrüstung; Bemannung eines Schiffes; die Mannschaft selbst, *f.*

Arménie, *f.* Armenia, Ormiańskie królestwo, *n.* Armenien, *n.* ménien, enne, *a. et m.* Ormianin, *m.* Ormiański, *a.* Armenier, *m.* armenianisch, armenisch, *a.*

Armer, *a.* uzbroić, bewaffnen, ausrüsten. *fig.* pobudzić, podduszczać kogo, Gelegenheit zum Kriege geben, aufhetzen. gotować się na woynę, Truppen werben, sich zum Kriege rüsten. s', *r.* rzucić się do broni, uzbroić się, sich waffnen, die Waffen ergreifen. *fig.* umocnić się, utwierdzić się, uzbroić się preciw etc.. sich waffnen, verwahren gegen...

Armet, *m.* helm, szyszak, *m.* Helm, *m.* Sturmhaube (eines irrenden Ritters), *f. fig.* głowa, *f.* Kopf, *m.*

Armistice, *m.* zawieszenie broni, *n.* rozcym, *m.* Waffenstillestand, *m.*

Armoire, *f.* szafa, szafka, *f.* Schrank, *m.*

Armoiries, *f. pl.* herb, *m.* Wappen, *n.*

Armoisin, *m.* gatunek kitayki cienkiey, *f.* Art eines dünnen Taffets, *f.*

Armon, *m.* półwozie przednie, *n.* ośnica przednia, *f.* Vordertheil eines Wagens, worauf die Deichsel ist, *m.*

Armorial, *m.* herbarz, *m.* xiąszka o herbach, *f.* Wappenbuch, *n.*

Armorial, ale, *a.* do herbów należący; o herbach, zum Wappen gehörig; davon handelnd.

Armorier, *a.* herb malować, wyrzynać, Wappen auf etwas mahlen oder stechen.

Armoriste, *m.* herbopis, wykładacz herbów, *m.* Wappenverständiger; Lehrer der Wappenkunst, *m.*

Armure, *f.* zbroia, *f.* Rüstung, *f. fig.* broń, obrona, ochrona, *f* Schutz, *m.*

Armurier, *m.* zbroiownik, płatnerz; kupiec, co zbroią handluie, *m.* Waffenschmied; Gewehrhändler, *m.*

Arnaud, *m.* Arnold, Arnolph, *m.* (Mannsname).

Arnoul, *m.* Arnulf, Arnulph, *m.* (Mannsname).

Aromate, *m.* korzenie, *m. pl.* Gewürze, *n.*

Aromatique, *a.* korzenny, gewürzhaft.

Aromatisation, *f.* przyprawianie korzeniami, *n.* Vermischung mit Gewürzen, *f.*

Aroma-

Aromatiser, *a.* przyprawiać korzeniami, (korzenić). würzen.

Aron, *m.* Aron, Aron, *m.* (Mannsname).

Arondelle, *f.* statek czyli okręt letki, *m.* Name eines leichten Schiffes, *m.*

Arpailleur, *m.* szukacz złota, złotomyy, złotopłuk, złotobracz. *m.* Goldwäscher, Goldsucher, *m.*

Arpent, *m.* morg, *m.* morga, *f.* Morgen Landes, *m.*

Arpentage, *m.* rozmiar gruntów, *m.* miernictwo, *n.* Feldmessen, *n.* Feldmeßkunst, *f.*

Arpenter, *a.* pola, grunta mierzyć, ein Feld messen. *fig. fam.* wielkie kroki robić, stąpać; przebiedz. große Schritte machen; durchlaufen.

Arpenteur, *m.* komornik, geometra, co grunta rozmierza, *m.* Feldmesser, *m.*

Arqué, ée, *a.* nagięty, skrzywiony. krumm, gebogen.

Arquebusade, *f* postrzał z rusznicy, *m.* Büchsenschuß, *m.* eau d'-, wódka na rany służąca, *f.* Schußwasser, *n.*

Arquebuse, *f.* rusznica, arkabuz, muszkiet staroświecki, *m.* strzelba ręczna, *f.* Büchse, *f.* Feuerrohr, *n.*

Arquebuser, *a.* zastrzelić, erschiessen.

Arquebuserie, *f.* rzemiosło rusznikarskie albo puszkarskie, *n.* Büchsenmacherkunst, *f.*

Arquebusier, *m.* rusznikarz, puszkarz; arkabuzer *m.* Büchsenmacher; Büchsenschütze, *m.*

Arquer, *n.* naginać się, zginać się. sich krümmen.

Arrachement, *m.* oderwanie, *n.* Herausreißen, *n.*

d'Arrache-pied, *ad. fam.* bez przestanku, bez przerwania, unabläßig, ohne Absatz.

Arracher, *a.* (*qc. à q.*) wyrwać, oderwać, heraus reißen, ausreißen; abreißen, wegreißen, losreißen. *fig.* (*qc de q.*) wymęczyć, wymagać co na kim, mit Mühe erhalten, erpressen. (*q. de qc.*) odrywać kogo od czego, wegbringen, abbringen. s', *r.* (*à qc.*) wydzierać się zkąd, odrywać się, opuszczać, sich wovon losreißen.

Arracheur, *m.* ten co wyrywa. der etwas ausreißt. — de dents, dentysta, lékarz, co zęby wyrywa, *m.* Zahnausreisser, *m.*

Arragon, *m.* Aragonia, *f.* Aragonien, *n.* nois; nien, *a. et m.* Aragoński, aragonisch, *a.* Aragończyk, Aragonier, *m.*

Arrangé, ée, *p. et a.* porządny, przygotowany, rozporządzony, eingerichtet, ordentlich.

Arrangement, *m.* rozporządzenie; układ, rozkład ułożenie, przygotywanie, *n.* Anordnung, Ordnung, Stellung, *f.* Arrangemens, *pl.* zamiar, zamysł, sposób, ułożenie, postępowanie, *n.* Maßregeln, *f. pl.*

Arranger, *a.* rozporządzić, rozrządzić, porządnie ustawić, ułożyć, przygotować, gehörig ordnen, in Ordnung stellen, einrichten. s', *r.* przygotować się, rozporządzić, sich einrichten. (*avec q.*) zgodzić się o co z kim, ułożyć co z kim, co miedzy sobą mit Jemandem worüber eins werden.

Arrentement, *m.* arendowanie, *n.* Verpachtung, *f.* Pachten, *n.*

Arrenter, *a.* arendować, verpachten, pachten.

Arréra-

Arrérager, *n.* se laisser, zadłużyć się w czynszach, w prowizyi etc., seine Zinsen ꝛc. aufsummen lassen.

Arrérages, *m. pl.* niewypłacone czynsze, prowizya etc, Rückstand, *m.*

Arrestation, *f.* zaaresztowanie, aresztowanie, *n.* areszt, *m.* Verhaftnehmung, *f.*

Arrêt, *m.* dekret, *m.* sentencya, *f.* wyrok, *m.* konkluzya, uchwała, *f.* Urtheil, Uthel, *n.* Rathsschluß, Bescheid, *m. fig.* rozmysł, *m.* rozmyślenie się, *n.* stałość, stateczność, *f.* areszt, *m.* aresztowanie; zatrzymanie; zatrzymanie się, *n.* przeszkoda, zawada; obietnica, *f.* przyrzeczenie, *n.* Beständigkeit, *f.* Entschluß; Arrest, Beschlag; Verhaft; Aufenthalt, *m.* Stillhalten, Stillstehen; Versprechen, *n.* Zusage, *fig.* sans-, bez stałości, bez stateczności, flüchtig.

Arrêté, *m.* układ, konkluzya, uchwała, *f.* gefaßter Schluß, *m.* — de compte, zakończenie rachunku, *n.* Abrechnung, *f.*

Arrêté, ée, *p. et a.* zatrzymany etc., pewny, stały, aufgehalten ꝛc.; fest, sicher, — dessein, rysunek zupełnie zakończony, *m.* ausgeführte Zeichnung, *f.*

Arrêter, *a.* przytrzymać, zatrzymać, utrzymać; zastanowić krew etc; wstrzymać, uśmierzyć, hamować; aresztować, wziąć kogo do więzienia; zamówić, naiąć; postanowić, stanowić; naznaczyć, dać czas, mieysce, aufhalten, hindern, hemmen; abhalten; anhalten, verhaften; miethen; dingen; bestimmen, festsetzen, beschließen. — ses yeux, sa pensée sur-, zastanowić, zwrócić na co myśl, oczy, serce, myśli, oczy wlepić w co, seine Augen ꝛc. heften auf.. *n.* bawić się, zabawić się, sich unterwegs aufhalten. s', *r.* stanąć, iść przestać, zastanowić się; bawić się, przebywać, ustać, przestać, stille stehen, stehen bleiben; sich aufhalten; aufhören. (*à qc.*) bawić się czym, pilnować czego, przyłożyć się do czego, zostawać przy czym; pytać się, dbać, stać o co; bey etwas verweilen, sich damit beschäftigen; Rücksicht darauf nehmen.

Arrêtiste, *m.* zbieracz dekretów, *m.* Sammler von Dekreten, *m.*

Arrher, *a.* dać zadatek; zadać co na rękę, Geld auf etwas geben.

Arrhes, *f. pl.* zadatek, *m.* Handgeld, *n.* Pfandschilling, *m. fig.* fant, pamiątka, *f.* Unterpfand, *n.*

Arrière en arrière, *ad.* w zad, w tył, wstecz; w tyle, za sobą demeurer, être en etc., zostać u kogo w długu, zurück, hinten nach, hinter sich, rückwärts; im Rückstande.

Arrière, *i.* fora! precz! won! idź ztąd przecz, fort! weg! zurück! packe dich! a nie pójdziesz? willst du nicht fort!

Arrière, *m.* tył okrętu, *m.* Hintertheil des Schiffes, *n.*

Arriéré, ée, *p et a.* dłużny, winien, niesłowny, im Rückstande.

Arrière-ban, *m.* pospolite ruszenie, *n.* Heerbann, *m.*

Arrière bec, *m.* róg filaru mostowego etc., *m.* ścharfe Ecke (eines Brückenpfeilers), *f.*

Arrière-

Arrière-boutique, *f.* tylna izba u warsztatu, u kramnicy, *f.* Hinterladen, *m.*

Arrière-change, *m.* prowizya od prowizyi, *f.* Zins von Zinsen.

Arrière cour, podwórze tylne, *n.* Hinterhof, *n.*

Arrière-faix, *m.* mieysce, (łożysko), *n.* błona, w którey się dziecię rodzi, Nachgeburt, *f.*

Arrière-fermier, *m.* subarendara, *m.* Unterpachter, *m.*

Arrière-fief, *m.* lenność nie od samego Zwierzchnika, lecz od Lennika trzymana, Afterlehn, *f.*

Arrière-fille, *f.* wnuczka, *f.* Enkelinn, *f.*

Arrière-fils, *m.* wnuk, *m.* Enkel, *m.*

Arrière-garant, *m.* współrękoymia, *m.* Rückbürge, *m.*

Arrière-garde, *f.* odwód, *m.* Nachtrupp, *m.*

Arrière-main, *f.* zwierzchnia część ręki, *f.* die verkehrte Hand, *f.*

Arrière-neveu, *m.* syn bratanka lub bratanki, wnuk brata albo siostry, *m.* des Bruders oder der Schwester Enkel, *m.*

Arrière-neveux, *pl.* potomstwo naypóźnieysze, naydalsze, *n.* späteste Nachkommen, *f. pl.*

Arrière-nièce, *f.* wnuczka siostry albo brata, *f.* des Bruders oder der Schwester Enkelinn, *f.*

Arrière-petite-fille, *f.* prawnuczka, *f.* Urenkelinn, *f.*

Arrière-petit-fils, *m.* prawnuk, *m.* Urenkel, *m.*

Arrière-point, *m.* wyszywana robota, *f.* wyszywanie, *n.* Steppen, *n.*

Arrière-pointeuse, *f.* wyszywaczka, *f.* Stepperin, *f.*

Arriérer, *a.* odkładać, odwłaczać zapłacenie, zurückhalten, aufschieben (eine Zahlung). *n. et s', r.* bydź oszukanym, niezapłaconym zurückbleiben, (besonders mit der Bezahlung).

Arrière-saison, *f.* schyłek iesieni, maik iesienny, *m.* babie lato, *n.* Spätjahr; Ende des Herbstes, *n. fig.* początek starości ludzkiey, wiek zgrzybiały, *m* zestarzałość, *f.* Anfang des Alters, *m.*

Arrière-vassal, *m.* lennik nie od zwierzchnika lenność trzymaiący, *m.* Afterlehnsmann, *m.*

Arrivage, *m.* przypłynienie, wylądowanie, *n.* towary co morzem przybyły, *m.* Anlandung; angekommene Waaren, *f.*

Arrivée, *f.* przybycie, przyyście, *n.* przyiazd, *m.* Ankunft, *f.*

Arriver, *n.* przybyć, przyiechać, przyyść, przypłynąć etc., anlanden, ankommen. *fig.* stać się, trafić się, zdarzyć się, sich zutragen. (*à q.*) zdarzyć się komu, spotkać kogo, einem wiederfahren, begegnen, zustoßen.

Arrogance, *f.* pycha, nadętość, duma, *f.* Hochmuth, Stolz, Uebermuth, *m.*

Arrogant, ante, *a.* dumny, pyszny, nadęty, hochmüthig, übermüthig, vermessen.

s'Arroger, *r.* zuchwale przypisywać, przywłaszczać, przyczytać co sobie, sich zur Ungebühr anmaßen.

Arrondir, *a.* okrągło, okrągłym co robić, skręcić, toczyć, wyrzynać; rozpostrzenić dobra etc., runden, rund machen; erweitern, Güter ꝛc. s', *r.* okrągłym zostać, rund werden,

Arron-

Arrondissement, *m.* czynienie okrągłym, *n.* okrągłość, *f.* rozpostrzenienie, *n.* Rundmachen, *n.* Rundung; Erweiterung, *f.*

Arrosage, *m.* pokrapianie, polewanie, *n.* Wässern, Feuchten, *n.*

Arrosement, *m.* polewanie, pokrapianie, *n.* Wässerung, *f.* Begießen, *n.*

Arroser, *a.* pokrapiać, oblewać, polewać; płynąć, (o rzekach), befeuchten, begießen, besprengen, benetzen, wässern.

Arrosoir, *m.* polewaczka, *f.* Gießkanne, *f.*

Ars, *m. pl.* żyły, które kowal koniom zwykł zacinać, *f.* herb na koniach wypiątnowany, *m.* Adern im Beine eines Pferdes, *f. pl.* eingebranntes Wappen an einem Pferde, *n.*

Arsenal, *m.* arsenał, cekauz, *m.* zbroiownia, *f.* Zeughaus, *n.*

Arsenic, *m.* arszenik, Arsenik, *m.*

Arsenical, ale, *a.* arszenikowy, arszeniczny, arsenikalisch, giftig.

Arsis, *m.* przykry zapach wina, niby od spalenizny, *n.* brandiger Geruch des Weins, *m.*

Art, *m.* nauka, umieiętność; sztuka, *f.* fortel, przemysł, *m.* Kunst, Geschicklichkeit; Feinheit, *f.* maitre de l'-, znaiący się na rzeczy, *m.* Kunstverständiger, *m.* les beaux arts, wyzwolone nauki. *f. pl.* die schönen Künste, *f. pl.*

Artère, *f.* żyła pulsowa, żyła oddechowa, *f.* Pulsader, Schlagader, *f.*

Artériel, elle, *a.* pulsowy, zu den Pulsadern gehörig.

Artériologie, *f.* nauka o żylach pulsowych. *f.* Lehre von den Pulsadern, *f.*

Artériotomie, *f.* krwi puszczanie z żyły pulsowey, *n.* Oeffnen der Pulsadern, *n.*

Arthritique, *a. et f.* lékarstwo na podagrę; podagryczny, wider die Gicht; gichtisch.

Artichaut, *m.* karcioł, karczoch, *m.* Artischocke, *f.*

Article, *m.* wstaw w ciele, obrót; artykuł, *m.* część, sztuka, *f.* kawałek; artykuł w gramatyce, *m.* Gelenk, Glied, *n.* Punkt, Artikel, Theil, *m.* Stück; Geschlechtswort, *n.*

Articulaire, *a.* do wstawów w ciele należący, die Glieder und Gelenke angehend. maladie, łamanie w kościach, *n.* Gliederkrankheit, *f.*

Articulation, *f.* spoienie, złożenie wstawów, *n.* wymowa piękna, *f.* głos wyraźny, *m.* Gliederfügung; deutliche Aussprache, *f.*

Articuler, *a.* wyraźnie wymawiać; artykułami albo punktami co pisać. deutlich aussprechen; artikelsweise, Punkt für Punkt aufsetzen, abfassen.

Artifice, *m.* kunst, *m.* sztuka, sztuczna robota, *f.* Kunst, Geschicklichkeit, *f. fig.* przemysł, fortel, *m.* sztuka, chytrość, *f.* Argliſt; Schelmerey, *f.* Kunstgriff, *m.* feu d'-, fejerwerk, *m.* kunsztowne ognie, *m. pl.* Feuerwerk, *n* Artifices, *pl.* machiny kunsztowne, *f. pl* Kunstwerke, *n. pl.*

Artificiel, elle, *a.* stuczny, sztucznie zrobiony, künstlich.

Artificier, *m.* puszkarz, co działa rychtuie; feierwerkier, co kunsztowne robi ognie, *m.* Feuerwerker, *m.*

Artificieux, euse, *a.* sztuczny, frantowski, chytry; zdradliwy, przewrotny, fein, listig, argliſtig.

Artiller, ou. Artillier, *m.* ludwisarz; puszkarz, *m.* Stückgießer; Constabler, *m.*

Artillerie, *f.* artylerya, armaty, *f.* działa, *n. pl.*; artylerya, *f* artylerzyści, *m. pl.* Geschützkunst, *f.* grobes Geschütz; Artillerekorps, *n.*

Artilleur, *m.* artylerysta, *m.* Artilleriſt, *m.*

Artisan, *m.* rzemieślnik, *m.* Handwerksmann, *m. fig.* sprawca, stworzyciel, sprawiciel, *m.* Urheber, Stifter, *m.*

Artison, *m.* robak w drzewie, czerw, *m.* Holzwurm, *m.*

Artisonnée, ée, *a.* robaczywy, robaczysty, od robaków toczony, wurmſtichig.

Artiste, *m.* artysta, *m.* Künſtler, *m. fig.* aktor, komedyant, *m.* Schauſpieler, *m.*

Artistement, *ad.* sztucznie, künſtlich.

As, *m.* es na kostkach, as w kartach Francuzkich; tuz, *m.* Aß (die Eins auf Karten und Würfeln), Daus, *n.*

Asbeste, *m.* asbestowy kamień, *m.* Asbeſt, *m.*

Ascendant, *m.* krewny w linii w górę postępuiącey; przodkowie. *m.* Blutsfreund in aufſteigender Linie, *m. fig.* władanie sercem czyim, *n.* moc nad kim, *f.* przodkowanie w rozumie etc., *n.* duma, zrzędność. Vorzug, *m.* Herrſchaft, *f.* Gewalt über Jemandes Gemüth, *f.* Stolz, *m.*

Ascendre, *n.* wznosić się, wstępować, hinauf ſteigen.

Ascension, *f.* wschód, *m.* wzbijanie się wzgórę cieczy iakiey w rurze, *n.* w niebowstąpienie Chrystusa Pana; święto, *n.* Aufſteigen eines Geſtirnes; Steigen einer Flüßigkeit in einer Röhre, *n.* Himmelfahrt Chriſti, *f.* Feſt derſelben, *n.*

Ascète, *m.* człowiek bogomyślnością bawiący się, *m.* Aſcet, strengfrommer Menſch, *m.*

Ascetique, *a.* bogomyślny, ascetisch, strenggeiſtlich.

Asciens, *m. pl* bezcienne narody co żadnego cienia od słońca południowego koło siebie nie widzą. Leute ohne Schatten, (die unter der Linie wohnen), *f pl*

Asiatique, *a.* Azyatyczny, Azyatycki, aſiatiſch. *fig.* nadęty, rozciągły, rozwlekły wystawny, ſchwülſtig, weichlich; pomphaft.

Asie, *f.* Azya, *f.* Aſien, *n.*

Asile, *m.* schronia, ucieczka, *f.* publiczne ucieczki, *pl.* Freyſtätte, *f fig.* ucieczka, *f.* Zuflucht, *f.*

Asine, *a.* bête-, osieł, *m.* oślica, *f.* Eſel, *m.* Eſelinn, *f.*

Asmodée, *m.* Asmody, diabeł niezgody małżeńskiey; niezgoda (w małżentwie), *f.* gatunek węża, *m.* Eheteufel, *m.* Königsſchlange, *f.*

Aspect, *m.* wzrok, widok, *m.* postać, postawa, *f.* Anblick, *m.* äußeres Anſehen, *n.*

Asperge, *m.* szparag, *m.* Spargel, *m.*

Asperger, *a.* kropić, pokropić święconą wodą, beſprengen, (nur bey gottesdienſtlichen Handlungen).

Aspergès, *m.* czas, dzień skropienia święconą wodą, *m.* Zeit der Beſprengung mit Weihwaſſer, *f. vid.* aspersoir.

Aspérité, *f.* chropowatość, cierpkość, przykrość, nieprzyiemność, *f.* Härte, Rauheit, *f. fig.* dzikość, *f.* upór, *m.* Unbiegsamkeit, *f.*

Aspersion, *f.* skropienie, pokrapianie święconą wodą, Besprengung (besonders mit Weihwasser), *f.*

Aspersoir, *m.* kropidło do święconey wody, *n.* Weihwedel, *m.*

Asphaltique, lac-, morze martwe, *n.* das todte Meer, *n.*

Asphyxie, *f.* mdlenie, omdlenie, zemdlenie, *n.* mdłości, *f. pl.* höchster Grad der Ohnmacht, *m.*

Aspic, *m.* żmiia, *f.* Natter, *f. fig.* człowiek złośliwy, *m.* żmiia *f.* Schmähsüchtiger, *m.*

Aspirant, *m.* ante, *f.* pragnący czego, pnący się do czego; głośnobrzmiący, Bewerber, *m.* laut ausgesprochen, aspirirt.

Aspiration, *f.* oddech, *m.* oddychanie, *n.* głośnobrzmiąca wymowa litery H. *f.* ubieganie się do honorów etc.; wzdychanie, westchnienie do Boga; ciągnienie wody w pompach, *n.* Athemholen, *n.* laute Aussprache des H. *f.* Streben, *n.* Seufzer zu Gott, *m.* Ziehen des Wassers in der Pumpe, *n.*

Aspirer, *a.* oddychać, przyimować, wsiąkać, Athem holen, in sich ziehen. *n.* (*à qc.*) dopinać się, zabiegać, żądać czego, nach etwas streben, sich um etwas bewerben.

Assa-foetida, *m. v.* Asse.

Assabler, *a.* zapiaskować, piaskiem zasypać, zamulić, verſanden. s', *r.* piaskiem się zamulić; osiąknąć, uwiąznąć, na piasku, voll Sand werden; auf dem Sande sitzen bleiben.

Assaillant, *m.* naieźdnik, szturmuiący, *m.* Angreifer, *m. fig.* napastnik, *m.* Urheber eines Streites, Zankes, *m.*

*Assaillir, *a.* uderzyć na kogo, naiechać kogo, szturmować, angreifen, stürmen; überfallen. *fig.* napaść, nagabać, anfallen, bestürmen.

Assaisonnement, *m.* przyprawa, *f.* Würzung, Würze, *f. fig.* ozdoba, okrasa, *f.* wdzięk, *m.* Anmuth, *f.*

Assaisonner, *a.* przyprawiać, zaprawiać, würzen. *fig.* okrasić, ozdobić, przyozdobić czym, angenehm machen.

Assaisonneur, *m.* przyprawiacz, zaprawiacz, einer der etwas würzt.

Assassin, *m.* zabóyca, mężobóyca, zbóyca, *m.* Meuchelmörder, *m.*

Assassin, ine, *a.* zabóyczy, meuchelmörderisch.

Assassinant, ante, *a.* zabóyczym sposobem gładzący ze świata tego, mörderisch, meuchelmörderisch, *fig.* morduiący; przykry, nieznośny, höchst beschwerlich.

Assassinat, *m.* zabóystwo, *n.* zdradziecki zabóy, *m.* mężobóystwo, *n.* napaść zdradziecka. *f.* Meuchelmord; verrätherischer Ueberfall, *m.*

Assassiner, *a.* zabić; zdradzieckim sposobem napaść, meuchelmörderisch umbringen; ermorden; verrätherisch anfallen. *fig.* uprzykrzać się czym komu, dręczyć, trapić, zabijać kogo, höchst beschwerlich fallen.

Assaut, *m.* szturm, *m.* szturmowanie, *n.* Anfall, Angriff, Sturm, *m.* *fig.* usilna prożba; pokusa, *f.* pochop, *m.* dringendes Anhalten, *n.* Kampf, *m.*

Asse, assa foetida, *f.* czartowe łayno, *n.* smrodzeniec, *m.*

Asséer, *a.* rozłożyć podatek na poddanych podług każdego osiadłości, die Steuern nach eines Jeden Vermögen eintheilen.

Asséeur, *m.* poborca, *m.* Steuereinnehmer auf dem Lande, *m.*

Assemblage, *m.* zebranie, zgromadzenie, złączenie różnych rzeczy, *n.* zbiór, *m.* sklejenie, spoienie, wiązanie, *n.* Zusammenfügung, Vereinigung, *f.*

Assemblée, *f.* zgromadzenie, *n.* schadzka, *f.* ziazd, *m.* mieysce, dokąd się schodzą, *n.* Gesellschaft, Zusammenkunft, Versammlung, *f.* Sammelplatz, *m.*

Assembler, *a.* znosić do kupy, gromadzić, zbiérać; ściągać, zwołać; związać, spoić, złączyć, versammeln. s', *r.* zgromadzić się, schodzić się, ziechać się, ściągać się, sich versammeln.

Assener, *a.* (*à q. un coup de..*) uderzyć, wyciąć, rznąć kogo czym, einem einen heftigen Stoß, Schlag womit versetzen.

*Asseoir, *a.* posadzić, stawiać, kłaść; stanowić, rozłożyć, sumę podatkową na obywatele, niedersetzen, setzen, legen; ansetzen, fest setzen, einrichten, (von Steuern). *fig.* zakładać na czym zdanie, wyrok, gründen. (un jugement). s', *r.* siąść, usiąść, sich setzen, sich niederlassen.

Assertion, *f.* propozycya, mowa twierdząca, *f.* twierdzenie, *n.* Behauptung, *f.*

Asservir, *a.* zniewolić, podbić, zwyciężyć, opanować, unterjochen. s', *r.* poddać się; podbić sobie, opanować kogo, sich an etwas binden, sich dazu bequemen; sich unterwerfen.

Asservissement, *m.* zniewolenie, *n.* niewola, *f.* iarzmo, opanowanie kogo, *n.* Unterwerfung, Unterjochung, Dienstbarkeit, *f.*

Assesseur, *m.* assessor, *m.* Beysitzer, Assessor, *m.*

Assez, *ad.* dosyć, dość, genug.

Assidu, ue, *a.* (*à qc.*) pilny, pracowity; często powtarzany, nieustanny, emsig, fleißig; oft wiederholt; unablässig.

Assiduité, *f.* pracowitość, pilność, *f.* nieustanność, Emsigkeit, *f.* Fleiß, *m.*

Assiégeant, ante, *a.* oblegaiący, belagernd. Assiégeans, *m. pl.* oblężeńce, Belagerer, *m.*

Assiégement, *m. v.* siège.

Assiéger, *a.* oblec, oblegać, belagern. *fig.* opasać, otoczyć, umgeben. (*q.*) leżeć, siedzieć komu nad głową, nad szyią, na karku, einem immer auf dem Halse liegen.

Assiégés, *m. pl.* oblężeni, *m. pl.* Belagerte, *m. pl.*

Assiette, *f.* położenie, *n.* sytuacya, *f.* grunt, fundament; talérz, *m.* Stellung, Lage, *f.* Stand; Teller, *m. fig.* położenie, *n.* humor, *m.* Stimmung, Fassung, *f.*

Assiettée, *f. fam.* talérz pełny czego, *m.* ein Teller voll, *m.*

Assignation, *f.* asygnacya, *f.* zapis; pozew, *m.* zaposwanie do sądu, *n.* Anweisung; Ladung, Citation vor Gericht, *f.*

Assigner, *a.* naznaczyć, przeznaczyć, przekazać, asygnować komu co; pozwać kogo do sądu, anweisen, eine Anweisung geben; anzeigen.

Assimiler, *a.* porównywać, rownać, gleich, ähnlich machen.

Assis, ise, *a.* siedzący, sitzend.

Assistance, *f.* asystencya, obecność, przytomność; pomoc, *f.* ratunek, posiłek, *m.* zgromadzenie, *n.* Beystand, *m.* Hülfe; versammelte Gesellschaft, *f.*

Assistant, ante, *a.* obecny, przytomny, *m.* pomocnik, pomagacz, *m.* anwesend. — *m.* Beystand, Gehülfe, *m.*

Assister, *n. et a.* bydź obecnym; pomagać, dopomagać komu w czym; pomagać co czynić; asystować komu w czym, bydź, stać przy kim, beywohnen; beystehen, helfen, einen zur Unterstützung begleiten.

Association, *f.* związek; wspólka; handel spólny, *m.* kontrakt na wspólkę. *m.* Verbindung; Handelsgesellschaft, *f.* Kontrakt darüber, *m.*

Associé, ée, *a.* wspólnik, *m.* wspólniczka, *f.* der, die mit einem in Gesellschaft steht, Mitgenosse.

Associer, *a.* przybrać sobie towarzysza, wspólnika; kogo za towarzysza; przysposobić kogo sobie za pomocnika, uczynić kogo uczestnikiem czego, zugesellen; zum Theilhaber einer Gesellschaft aufnehmen. s', *r.* (*avec q*) przybrać sobie wspólnika; obchodzić z kim wiele, mit einem in Gesellschaft treten; viel mit Jemandem umgehen.

Assommer, *a.* paiką, kiiem zabiiać; na rzeź bić, zabić; walić, bić, zbić; trupem położyć, todt schlagen, schlachten, (mit Keulen ꝛc.); mit Schlägen übel zurichten. *fig.* dręczyć, męczyć; przywalić, obciążać nieznośnym ciężarem zniszczyć, überlästig seyn; zu Grunde richten.

Assommoir, *m.* łapka, pułapka na szczury etc. *f.* Art Ratten- oder Murmelthierfalle, *f.*

Assomption, *f.* wniebowzięcie, wniebowstąpienie N. P. Maryi, *n.* Mariä Himmelfahrt, *f.*

Assonance, *f.* dźwięk, rym, *m.* albo kadencya słów, *f.* Klang, Reim der Wörter, *m.*

Assorti, ie, *a.* rozgatunkowany, ułożony, zgodny, skléyny, składny, geordnet, was sich wohl zusammen schickt. *fig.* opatrzony w towary rozmaite, mit Waaren wohl versehen.

Assortiment, *m.* ułożenie, rozgatunkowanie, składność, zgodność, skléyność, zbiór rzeczy zgadaiących się z sobą; przygotowanie całe, apparat, zbiór towarów, sortyment xiążek, towarów rożnych, Ordnung, Vereinigung, *f.* oder Vorrath von solchen Dingen, die sich gut zusammen schicken; ganzer Zubehör, *m.* Sortiment, *n.*

Assortir, *a.* rozgatunkować, przybierać, dobierać, przystosować; w potrzebne albo rozmaite opatrzyć towary, sortiren, schicklich aus einander oder zu einander zusammen suchen, theilen, schicklich mit einander vereinigen, zusammen wählen, auswählen; mit Waaren versehen. *n.* (*à qc.*) zgadzać się z czym, zdobić, stroić co, sich zusammen schicken.

Assor-

Assortissant, ante, *a.* zgadzaiący się, przybrany, stosowny, sich zusammen schickend, passend.

Assoter, *a. et n. vulg* błaznem zrobić kogo, omamić; oszaleć, błaznem zostać, zum Narren machen oder werden. s'. *r.* (*de q.*) szaleńie się w kim zakochać, sich in etwas vernarren.

Assoupir, *a.* uspić kogo, rozmarzyć kogo, einschläfern, schläfrig machen. *fig.* przygasić, przytłumić, lindern, hemmen. s', *r.* usnąć, zasnąć, einschlummern.

Assoupissant, ante, *a.* usypiaiący, sen sprawuiący, schläfrig machend.

Assoupissement, *m.* sen twardy, *m.* ospałość, spiączka, *f.* Schläfrigkeit, *f. fig.* ociężałość, ospałość, *f.* przygaszenie, przytłumienie *n.* träge Nachlässigkeit; Hemmung, *f.*

Assouplir, *a.* obrótnym czynić, biegsam, gelenkig machen.

Assourdir, *a.* zagłuszyć, ogłuszyć kogo, betäuben. s', *r.* ogłuszeć, taub werden.

Assouvir, *a.* pastwić, nasycić, völlig sättigen.

Assouvissement, *m. fig.* wypełnienie żądzy etc. *n.* Sättigung, *f.*

Assujettir, *a.* podbić pod moc, zwoiować, zwyciężyć; zmocnić, mocno przywiązać, związać, unterwürfig machen, bezwingen; befestigen. *fig.* (*à qc.*) przyniewalać, przymuszać do czego, zu etwas nöthigen. s', *r.* (*à qc.*) poddać się, posłusznym bydź, sich unterwerfen.

Assujettissant, ante, *a.* przyniewalaiący, zniewalaiący, zwangsvoll.

Assujettissement, *m.* poddanie się, poddaństwo, posłuszeństwo. *n.* Zwang, *m.* Unterwürfigkeit, *f.*

Assurance, *f.* pewność, *f.* upewnienie; bezpieczeństwo; rękoiémstwo, ręczenie, *n.* zastaw, *m.* nadzieia, ufność, *f.* zaufanie, *n.* podufałość, śmiałość; assekuracyá, *f.* Gewißheit; Sicherheit, Versicherung; Bürgschaft, *f.* Pfand; Zutrauen, *n.* Dreistigkeit; Assekuranz, *f.*

Assuré, ée, *a.* pewny, upewniony, niepochybny; odważny, nieustraszony versichert, sicher; beherzt, unerschrocken. — *m.* ten, co kontrakt assekuracyyny uczynił, der eine Assekuranz hat.

Assurément, *ad.* pewnie, zapewne, pewno, niepochybnie, sicherlich, gewiß.

Assurer, *a* upewnić, twierdzić, potwierdzić; zaręczyć, dać zastaw, zadatek, versichern, für gewiß behaupten; bezpieczyć; Pfand, Sicherheit wofür geben; Handgeld geben. *fig.* serca komu dodawać; ugruntować, umocnić, stwierdzić, Muth einflößen, beherzt machen; fest stehend machen. s', *r.* (*de qc.*) utwierdzić, umocnić sobie co; wziąć w swe schowanie, sich einer Sache vergewissern, versichern. (en *q.*) spuścić się na kogo, ufać komu; pod straż do więzienia wziąć, sich auf einen verlassen; sich einer Person versichern, sie in Verhaft nehmen.

Assureur, *m.* warownik, assekurant, *m.* Assekurant, *m.*

Assyrie, *f.* Asyrya, *f.* Assyrien, *n.* rien, *a. et m.* Asyryyski, assyrisch,

assyrisch, *a.* Asyryyczyk, Assyrer, *m*

Asthmatique, *a.* duszny, dychawiczny, engbrüstig; der, die Engbrüstige.

Asthme, *m.* dychawica, duszność, *f.* Engbrüstigkeit, *f.*

Astral, ale, *a.* gwiazdny; gwiazdowy, Stern-, zum Gestirn gehörig.

Astre, *m.* gwiazda, *f.* Gestirn, *n.* Stern, *m. fig.* wspaniałość piękność, *f.* (o osobach) vorzüglich schöne oder verdienstvolle Person, *f.*

*Astreindre, *a.* (*q. à qc.*) przymuszać, przyniewalać, nöthigen, zwingen. s', *r.* (*à qc*) obowiązać się do czego; trzymać się, nie odstępować czego, sich wozu verbindlich machen; sich woran binden.

Astringent, ente, *a.* ściągaiący, lékarstwo ściągaiące, *a.* zusammenziehend. — *m.* zusammenziehendes, anhaltendes Mittel, *n.*

Astrologie, *f.* astrologia, nauka wróżenia z gwiazd, *f.* Sterndeuterkunst, *f.*

Astrologique, *n.* astrologiczny, astrologisch.

Astrologue, *m.* astrolog, praktykarz, *m.* Sterndeuter, *m.*

Astronome, *m.* astronom, gwiazdarz, *m.* Sternkundiger, *m.*

Astronomie, *f.* astronomia, nauka gwiazdarska, *f.* Sterkunde, *f.*

Astronomique, *a.* astronomiczny, astronomisch.

Astuce, *f.* chytrość, *f.* Arglist, *f.*

Asturies, *f. pl.* Asturya, prowincya Hiszpańska, *f.* Asturien, *n.*

Asyle, *v.* Asile.

Atabale, *m.* bebenek murzyński, *m.* Kesseltrommel (der Mohren), *f.*

Atelier, *m.* warsztat, *m.* Werkstätte, *f. fig.* robotnicy w warsztacie, *m.* sämtliche Arbeiter darin, *m. pl.*

Atermoyement, *m.* przedłużenie terminu zapłaty, *n.* Zahlungsfrist, *f.*

Atermoyer, *a.* przedłużyć, dłużnikowi termin, die Zahlungsfrist verlängern. s', *r.* w terminach przeznaczonych wierzycielom płacić, sich mit einem Gläubiger auf gewisse Termine setzen.

Athanase, *m.* Atanazy, Athanasius, *m.* (Name).

Athée, *m.* ateista, ateusz, bezboznik, *m.* Gotteslängner, *m.*

Athée, *a.* ateiski, bezbożny, atheistisch, gottlos.

Athéisme, *m.* ateizm. *m.* zapieranie się Boga, *n.* bezbożność, *f.* Gotteslängnung, *f.*

Athènes, *f. pl.* Ateny w Grecyi, *pl.* Athen, *n.* nien, *a. et m.* Ateńczyk, Athener, *m.* Ateński, atheniśch, *a.*

Athlète, *m.* zapaśnik, zawodnik, *m.* Kämpfer bey den Alten, *m. fig.* człowiek tęgi, wysoki, t. i. dobrego wzrostu, *m.* starker zu Leibesübungen geschickter Mann, *m.*

Athlétique, *f.* zapasy, pasowanie się, *n.* Ringekunst, *f.*

Atinter, *a. fam.* upstrzyć, wystroić, bunt anziehen, übertrieben putzen. s', *r.* wystroić się, wysmukać się, sich herausputzen.

Atlas, *m.* atlas, *m.* xiążka, albo zbiór map. Landkartensammlung, *f.* Atlas, *m.*

Atmosphère, *f.* powietrznia, *f.* powietrze ziemię otaczaiące, *n.* Dunstkreis, *m.*

Atole, *m.* lemieszka z kukurucy. Brey von türkischem Waizenmehl, *m.*

Atome, *n.* proszek nierozdzielny iak naymnieyszy, *m.* Sonnenstäubchen, *n.*

Atour, *m.* stroie białogłowskie, *pl. m.* weiblicher Putz, Staat, *m.*

Atourner, *a. fam.* wystroić, stroić, zdobić, putzen, herausputzen.

A-tout, *m.* kozera, (graiąc w karty), *f.* Trumpf, *m.*

Atrabilaire, *a.* melancholiczny, gallsüchtig. *fig.* swarliwy, kłótliwy, hämisch, zankśüchtig.

Atrabile, *f* melancholia. *f.* Schwermuth, *f.*

Atre, *m.* ognisko, *n.* Feuerheerd, *m.*

Atroce, *a.* okrutny, srogi, abscheulich, grausam.

Atrocité, *f.* okrutność, srogość, *f.* Abscheulichkeit, *f.*

Atrophie, *f.* suchoty, *pl.* schnienie, *n.* Dürrsucht, Auszehrung, *f.*

s'Attabler, *r. fam.* zasiadać, siadać do stołu, sich zu Tische setzen.

Attachant, ante, *a. fig.* powabny, ponętny, wabiący, anziehend.

Attache, *f.* powiąsło, *n.* wstęga, wstążka, *f.* rzemyk, postronek, powróz. *m.* etc. t. i. każda rzecz do wiązania służąca — jedes Ding, womit man etwas anbindet, Band, *n.* Schnur, *f.* Riemen, *m. fig.* ochota, chęć. przychylność, skłonność, *f.* Hang, *m.* Anhänglichkeit, *f.* chien d'-, pies na łańcuchu, *m.* Kettenhund, *m.* lettre d'-, *et* attache, list, ordynans, komis na wykonanie rozkazu iakiego dany, *m.* Brief, *m.* Ordre zur Vollziehung, *f. v.* afiche.

Attaché, ée, *a.* przywiązany przyprawiony etc. angeheftet &c. *fig.* przywiązany, przychylny, skłonny, sehr ergeben

Attachement, *m.* przywiązanie *n.* przychylność, skłonność, *f.* Anhänglichkeit, Zuneigung. *f.*

Attacher, *a.* przywiązać, przyprawić, przylepić, przybić, etc., fest machen, befestigen, anbinden, anheften, anhängen &c. *fig* (*à qc.*) wiązać, przywiązać kogo do kogo, binden, fesseln an ... s', *r.* trzymać się, chwytać się, przylgnąć do czego sich anhängen, anklehen. *fig.* (*à q.*) wiązać, przywiązać się do kogo, sich einem ergeben, zu ihm halten. (*à qc*) siedzieć nad czym, przykładać starania do czego, przylgnąć do czego; trzymać się czego, sich eifrig worauf legen; sich fest halten an....

Attaquant, *m.* napaśnik, napastnik, *m.* Angreifer, Anfänger eines Streites, *m.*

Attaque, *f.* natarczka, nacieranie, uderzenie na kogo, *n.* naiazd, *m.* przymówka, *f.* przycinanie; nagabanie, *n.* pokusa, *f.* Angriff, Anfall, *m.*

Attaquer, *a.* nacierać, uderzyć, na kogo, na co, zaczepiać, angreifen. *fig.* (*q. sur qc.*) fukać, łaiać kogo za co, auf einen wegen etwas losziehen, s', *r.* (*à q.*) napastować kogo, rzucić się na kogo, mit einem anbinden.

s'Attarder, *r.* opoźnić się, sich verspäten.

*Attein-

*Atteindre, *a.* dosiągnąć, dogonić, doścignąć kogo, erreichen einholen. *fig.* dogonić, dochodzić kogo w czym, gleich kommen *n* (*à qc.*) dosiągnąć czego, etwas erreichen. *fig.* dobiiać się, dopinać się czego, przyyść do czego, zu etwas gelangen.

Atteint, einte, *p. et a.* (*de.*,) dosięzony, trafiony; poruszony, zdięty, afektem etc., erreicht, getroffen; befallen.

Atteinte, *f.* dotknienie, *n.* zadzierg, *m.* rana, *f.* Berührung; Streifung; Verletzung, *f. fig.* ból, żal, smutek, *m.* przeciwność, uraza, *f.* Stoß, Anfall, Eingriff, *m.* donner ou porter à (*qc.*), porywać się na co, szkodzić, etwas angreifen, zu schmälern suchen. hors d', bezpiecznie, gesichert, schußfrey.

Attelage, *m.* zaprząg, sprzężay, *m.* para koni, *f.* szory, *m. pl.* Gespann, *n.* Zug Pferde, *m.* Wagengeschirr, *n.*

Atteler, *a.* zaprzęgać, spannen, anspannen.

Attelier, *v.* atelier.

Attelle, *f.* łubek, *m.* deszczułka na nogę, *f.* Beinschiene, *f.*

Atteloire, *f.* sworzeń, *m.* Deichselnagel, *m.*

Attenant, ante, *a.* przyległy, pograniczny, anstoßend, angrenzend.

Attenant, *ad. et prp.* wedle, podle, blisko, przy, dicht an, neben an.

*Attendre, *a.* (*q. ou qc.*) czekać, oczekiwać kogo, co; oczekiwać, obawiać się czego, warten auf .., erwarten. (*après q. ou qc.*) niespokoynie, z niespokoynością oczekiwać kogo, czego, sehnlich auf etwas warten. *fig.* spodziewać się czego, sich versprechen, hoffen. s', *r.* (*à qc.*) spodziewać się; obawiać się, sich worauf Rechnung machen; vermuthen, fürchten.

En attendant, *ad.* tym czasem; aż, tak długo aż, unterdessen; so lange...

Attendrir, *a.* miększym, kruchym co czynić, weich, mürbe machen. *fig.* zmiękczyć kogo, poruszyć kogo do żalu, erweichen, rühren. s', *r.* miękczeć, zmiękczeć, weich, mürbe, und *fig.* zmiękczyć się, zlitować się, erweicht werden.

Attendrissant, ante, *a. fig.* tkliwy, rührend.

Attendrissement, *m. fig.* litość, *f.* politowanie, użalenie, *n.* Rührung, Erweichung des Herzens, *f.*

Attendu, *prp.* względem, in Rücksicht.. — que, *c.* gdy, że, ponieważ, weil.

Attentat, *m.* zdrada, krzywda, niesłuszność, *f.* bezprawie, *n.* zamach na prawa etc., *m.* Frevelthat, *f.* Eingriff in Rechte, *m.*

Attentatoire, *a.* przeciwprawny, przeciw prawom będący, bezprawny, widerrechtlich, angemaßt.

Attente, *f.* ufność, nadzieia, *f.* oczekiwanie, spodziewanie się, *n.* Erwartung, Hoffnung, *f. fig.* młodzieniec wielkiey nadziei, *m.* hoffnungsvoller Jüngling, *m.* pierres d'-, zęby na końcu muru zostawione do przymurowania, *m. pl.* Verzahnungen *f.*

Attenter, *a.* (*contre, ou sur qc.*) dopuścić się szkaradnego zamysłu na zdrowie czyie etc. zasadzić się, dybać, zdradliwie następować na co, na kogo, frevelu mit..., aus bösen Absichten nach etwas trachten. (*à qc.*) szkodzić, szkodę uczynić, sich vergreifen an...

Attentif, ive, *a.* (*à qc.*) baczny, dbały, pilny, aufmerksam.

Attention, *f.* uwaga, baczność; pilność, *f.* Aufmerksamkeit; Achtung; Dienstbeflissenheit, *f.*

Atténuatif, tive, *a.* rozwalniaiący, zertheilend (von Arzneyen.)

Atténuation, *f.* rozwolnienie osłabienie; rozrzedzenie, *n.* Schwächung, Verdünnung, *f.*

Atténuer, *a.* rozwalniać, osłabiać, wycieńczać, schwächen, verringern, entkräften.

Atérage, *m.* przystań, mieysce, gdzie przylądować można, *n.* Anlände, *f.*

Atérir, *n.* przylądować, do lądu przypłynąć, przybiiać, landen.

Atterrer, *a.* rzucić, obalić kogo na ziemię, zu Boden werfen. *fig.* zagubić, zniszczyć kogo; przestraszyć, zasmucić, zu Grunde richten; niederschlagen.

Atterrissement, *m.* przysepisko, odsepisko, *n.* Anwachs des Ufers durch Anschwemmung, *m.*

Attestation, *f.* zaświadczenie, *n.* schriftliches Zeugniß, *n.*

Attester, *a.* zaświadczać, świadczyć co, dać świadectwo, bezugen. (*q.*) świadczyć kim, brać kogo za świadka, zum Zeugen anrufen.

Attiédir, *a.* oziębiać, oziębić ostudzić, *fig.* przytępić, przygasić, oziębłym czynić, lau machen. s', *r.* ochłodnąć, oziębnąć; ustawać, gasnąć, lodowacieć, lau werden.

Attiédissement, *m. fig.* oziębłość, ociężałość, lodowatość, *f.* Lauichkeit, Erkaltung, *f.*

Attifer, *a. fam.* piękrzyć, stroić, wysmukać, sorgfältig putzen.

Attinter, *v.* Atinter.

Attique, *f.* Ateńska okolica, *f.* Attica, *n.*; *a.* Ateński, attisch. sel, subtelność, *f.* dowcip, *m.* Scharfsinn, *m.* Feinheit, *f.*

Attirail, *m.* narzędzia, *n. pl.* obłogi, któremi się kto obkłada, zawady podróżne, *pl.* Zubehör, Geräthe, Zeug; Geschirr ꝛc., *n.*

Attirant, ante, *a. fig.* powabny, łagodny, anziehend, reizend.

Attirante, *f. fam.* róża ze wstęgi na spódnicy białogłowskiey, *f.* Bandschleife auf dem Unterrocke eines Frauenzimmers, *f.*

Attirer, *a* przyciągnąć do siebie, herbey oder an sich ziehen. *fig.* zwabić, przyłudzić, przynęcić; pozyskać sobie kogo. anlocken; an sich ziehen. — sur soi, nabawić się czego, sich zuziehen. s', *r.* (*qc.*) narządzić sobie, nabawić się czego, nabydź, dostąpić czego, sich etwas zuziehen, erwerben.

Attiser, *a.* le feu, wzniecić, rozniecić ogień, das Feuer anschüren. *fig.* wzniecać, podniecać, zachęcać, erregen, anblasen, Oel ins Feuer gießen.

Attiseur, *m.* ten, co ogień rozżarza, *m.* der das Feuer schürt.

Attissonnoir, *m.* ożog, *m.* Feuerhacken, *m.*

Attitrer, *a. fig.* naprawiać, przenaiąć, przekupić, bestellen; bestechen.

Attitude, *f.* postawa, pozytura, *f.* skład, *m.* położenie. *n.* Stellung, Leibesstellung, *f.*

Attouchement, *m.* dotknienie, dotykanie czego, *n.* Anrührung, Anfühlen, *n.* Berührung, *f.*

Attractif, ive, *a.* powabny, do siebie przyciągający, anziehend.

Attraction, *f.* przyciąganie, *n.* Anziehung, anziehende Kraft, *f.*

*Attraire, *a.* przywabić, przyłudzić, anziehen, anlocken.

Attrait, *m.* przyiemność przyrodzona, *f.* wdzięki wrodzone, *m. pl.* Reiz, *m.* Lockung, *f.*

Attrape, *f.* sidło, *n.* Schlinge, Falle, *f.* Fallstrick, *m.*

Attrape-mouché, *f.* klepaczka, *f.* Fliegenfalle, *f.*

Attraper, *a.* złapać; oberwać, zarwać co, dochrapać się czego; dostąpić czego, otrzymać co; dogonić, doścignąć kogo; nadeyść kogo na czym; trafić, fangen, (in einer Schlinge &c.); erwischen; erhaschen, erschnappen; gut treffen. *fig.* oszukać, podeyść kogo, überlisten.

Attrapoire, *f.* samołówka, połapka, łapka, *f.* sidło, *n.* Falle, *f.* Fallstrick, *m. fig.* sztuka, zdrada, *f.* oszukanie, *n.* Kunstgriff, *m.*

Attrayant, ante. *a. v.* attirant.

Attribuer, *a.* przywłaszczać, przypisać co komu, zueignen, zuschreiben, beymessen. s', *r.* przypisać, przywłaszczyć sobie, sich zuschreiben, anmaßen.

Attribut, *m.* przymiot, *m.* własność, *f.* Eigenschaft, *f.*

Attributif, tive. *a.* przymiotny, przywłaszczający, przysądzający, zueignend, beylegend.

Attribution, *f.* przysądzenie, nadanie, *n* przywiley; przydatek (do żołdu), *m.* Verleihung; Zueignung; Zulage (zu Besoldung), *f.*

Attristant, ante. *a.* żałośny, betrübend, traurig.

Attrister, *a.* zasmucić, smucić, betrüben.

Attroupement, *m.* zbieg, *m.* zbieżenie, gromadzenie się ludu, *n.* unerlaubter Auflauf, Zusammenlauf, *m.*

Attrouper, *a.* gromadzić ludzi, haufenweise versammlen, Auflauf verursachen. s', *r.* zbiegać się, gromadzić się, schodzić się, zusammen laufen.

Au, *art. du dat.* temu, dem.

s'Avachir, *r.* rozłazić się, nietęgim, nie trwałym bydź, zgnuśnieć, zleniwieć. schlaff, welk werden; träge werden. *fig. fam* bardzo otyć, utyć, (o kobietach, (vom Frauenzimmer), dick und fett werden.

Aval, *ad.* z góry na dół, Strom ab. vent d'-, wiatr zachodni, Abendwind, *m.*

Aller à vau-l'eau, rzéką na dół płynąć z wodą, den Strom hinunter fahren. *fig. fam* na opak iśdź, niknąć, krebsgängig werden.

Avalage, *m. fam.* spław wodny, *m.* spuszczanie czego rzéką, *n.* zapłata za to, *f.* spuszczanie towarów do piwnicy *n.* Hinabfahren auf einem Flusse, *n.* Lohn dafür, *m.* Einschroten in den Keller, *n.*

Avalaison, od. Avalasse, *f.* potok pod wody po wielkich dészczach, zapęd powodzi, *m* to co z sobą porywa i prowadzi. Wasserfluth, Regenfluth, *f.* was mit ihr fortgerissen wird.

Avalanche, od. Avalange, *f.* zamieć śniegów z gór spadająca, *f.* Schneelawine, *f.*

Aval-

ler, *a.* pożerać, połykać; łykać, żłopać, verschlucken, verschlingen; hinunter schlürfen. *fam.* spuszczać co na dół, towary do piwnicy. in den Keller hinab lassen, schroten. *fig. fam.* uciąć; ściąć; strawić, połknąć, zgryźć. (wstyd hańbę). verhauen; hinein fressen, verschlucken, (einen Schimpf &c.). *n.* spuszczać na dół statki, wkuty, galary i t. d. den Strom hinunter fahren. s', *r.* dać się połknąć; pożerać się; bardzo na dół wisieć. sich verschlucken, verschlingen lassen; sehr herunter hängen.

leur, *m. fam.* marnotrawca, obżerca. *m.* Fresser, der etwas verschluckt, *m.*

ines, *f. pl.* wełna z owiec zarzniętych. *f.* Wolle von geschlachteten Schafen oder Hammeln, *f.*

loire, *f.* naczynie do spuszczania czego na dół sposobne, *n. fam.* żarłok. *m.* Werkzeug etwas hinab zu lassen, *n.* großes Maul, *n.* Freßgurgel, *f.*

rance, *f.* wystawa, początek, zawód, pochop; pieniądze z góry, t. j. przed czasem wypłacone, *m.* uprzedzanie kogo w czym, wprzód czynienie, sprawienie czego; wynawanie, *n* wypukłość, *f.* Vorsprung, *m.* Vorarbeit, *f.* Vorschuß; Ueberhang, *m.* Herausragung, *f.* Avances, *pl.* postępek, postępki, *m.* erste Schritte, Fortschritte, *m. pl.*

rance, par Avance, *ad.* wprzód, przed czasem, z góry, voraus, im voraus.

rancement, *m.* postępek, *m.* postępowanie w czym; awans, wstąpienie na wyższy urząd, podwyższenie, *n.* promocya; zapłata z góry, którą komu przed czasem wygodzono. *f.* Fortgang, *m.* Beförderung, Vermögens-, Standes-Erhöhung; Vorausbezahlung, *f.*

Avancer, *a.* pomykać, posuwać co; wyciągnąć przed sobą rękę, nogę; pędzić, przynaglić, przyśpieszyć; zapomagać, pomagać, wynosić; z góry, przed czasem co płacić; pożyczyć, fortrücken, vorwärts rücken, oder strecken; befördern, beschleunigen; voraus bezahlen; vorschießen. *fig.* udawać co, przekładać, powiedać, mówić, utrzymywać, vorbringen, behaupten. *n.* iść, postępować, przybliżać się, zbliżać się do czego; zawcześnie, za prędko iść (o zégarze) wybiegać, wystawać, vorwärts gehen, vorrücken; zu geschwind, zu früh gehen (von der Uhr); hervor ragen. (*dans qc.*) czynić, postępować daléy w naukach etc. mieć, czynić dobry postępek w naukach, worin zunehmen, Fortschritte machen. s', *r.* zbliżać się, przystąpić, przybliżać się, przymknąć się; wybiegać z czego, wisieć nad czym, vorwärts gehen, sich nähern; hervorragen. *fig.* kwitnąć, iść dobrze, zdarzyć się, powieść się; bardzo się w co wdawać, einen guten Fortgang haben; sich zu weit einlassen.

Avanie, *f.* zdzierstwo, *n.* krzywda, *f.* gwałt, *m.* Gelderpressung, muthwillige Beleidigung, *f.*

Avant, *prp.* przed; wprzód, prędzey, pierw, pierwéy, vor, vorher. — *ad.* głęboko; wskroś; bardzo, wielce, weit hin, tief hinein; sehr tief, weiten, wprzód; daléy wprzód, vorwärts,

vorwärts, weiter hinaus. mettre en- proposować, przełożyć co komu, vorschlagen, vorbringen.

Avant, *m.* szataba, *m.* Vordertheil des Schiffes, *n.*

Avantage, *m.* zysk, pożytek, fortel, *m.* dobra okazya; prerogatywa, *f.* przodek, prym; dar natury, fortuny, *m.* góra nad nieprzyiacielem wzięta, *f.* zwycięstwo, *n.* Vortheil, Nutzen; Vorzug, *m.* Vorrecht, *n.* Ueberlegenheit, *f.*

Avantager, *a.* (*q.*) zyskownie obmyśleć kogo, większą częścią działu wypłatą z góry etc., begünstigen, zum voraus geben, vermachen.

Avantageux, euse, *a.* zyskowny, pożyteczny, vortheilhaft. *fig. fam.* chelpliwy, ruhmredig.

Avant-bec, *m.* zastrzał, podmurowanie filaru u mostu murowanego, *m.* Gegenpfeiler an einer steinernen Brücke, *m.*

Avant-bras, *m.* łokieć, *m.* Vorderarm, *m.*

Avant-coeur, *m.* dołek na piersiach, *m.* Herzgrube, *f.*

Avant-cour, *f.* podwórze przednie, *n.* Vorhof, *m.*

Avant-coureur, *m.* poprzednik, *m.* Vorläufer, Vorbote, *m.*

Avant-courrière, *f.* poprzedniczka, *f.* (poetisch) Vorläuferin, *f.*

Avant-dernier, ère, *a.* przedostatni, der, die, das Vorletzte.

Avant-garde, *f.* przednia straż woyska, *f.* pierwszy szereg w szyku. *n.* Vortrab, *m.* erste Linie einer Armee, *f.*

Avant-goût, *m.* przeczucie smaku, *n.* przysmak, *m.* przeczucie rozkoszy, Vorschmack, *m.*

Avant-hier, *ad.* onegday, tegesterń.

Avant-jour, *m.* czas przed świtem słońca, *ad.* przedo dniem przed świtem. Zeit vor Aufgang der Sonne, *f.*

Avant-main, *f.* spodnia część dłoni. *f.* flache Hand, *f.*

Avant-midi, *m.* czas przedo biedni, przed południem. *n.* przedpołudnie, *a.* Vormittag, *m. ad* przed południem, vormittags.

Avant-mur, *m.* przymurek, *m.* przedmurze, *n.* Vormauer, *f.*

Avant-part, *f.* pierwsze brania części dziedzictwa etc. *n.* Voraus (in Erbschaften ꝛc.) *m.*

Avant-pêche, *f.* brzoskwinie wczesne, wcześnie dozrzałe. *f.* Frühpfirsiche, *f.*

Avant-pied, *m.* przednia część nogi, *f.* Vorderfuß, *m.*

Avant-poignet, *m. vid.* avant-main.

Avant-portail, *m.* brama przednia, *f.* Vorderthor, *n.*

Avant-propos, *m.* przedmowa, *f.* wstęp, *m.* Vorbericht, *m.* Einleitung, *f.*

Avant-quart, *m.* dzwonek w zęgarkach niektórych dzwoniący, gdy kwadranse bić maią, *m.* dzwonienie, bicie tegoż, *n.* Glöckchen in den Repetiruhren, welches vor den Viertelstunden anschlägt; dieses Anschlagen selbst, *n.*

Avant que, avant de oder avant que de, *c.* nim, pierwey niż, ehe, ehe als, bevor.

Avant-scène, *f.* scena lub mieysce na przodzie teatru, Vorderscene, *f.*

Avant-

Avant-toit, *m.* obdach, obdaszek, *m.* Vordach, *n.*

Avant-train; *m* przednie koła u woza, działa, *n. pl.* proca, *f.* Vordergestell eines Wagens, *n.* Protzwagen, *m.*

Avant-veille, *f.* dzień onegdayszy, przed wilią pewnego dnia, *m.* der zweyte Tag vorher, *m.*

Avare, *a.* skąpy, łakomy, geizig. *fig.* (*de qc.*) nieszczodry, oszczędny, skąpy mit etwas sparsam. — *m.* łakomiec, skąpiec, sknéra, *m.* Geizige, Geizhals, *m.*

Avarice, *f.* skąpstwo, łakomstwo, *n.* Geiz, *m.*

Avaricieux, euse, *a.* skąpy, geizig, karg. — *m.* et *f.* skąpiec, sknéra; *m.* Geizhals, *m.*

Avarié, ée, *a.* na morzu uszkodzony, zepsuty. (o towarach) verdorben, beschädigt, (von Waaren auf dem Schiffe).

Aval, *v.* Val.

Aubade, *f.* serenada, muzyka, którą kto komu pod czas świtu daie, *f.* Morgenständchen, *n. fig.* fuk, *m.* łaianie, *n.* Lärm zur Beschimpfung, *m.*

Aubaine, *f.* droit d'-, kaduk, kadukowe prawo po cudzoziemcu zmarłym, *n.* Recht des Heimfalls der Verlassenschaft eines Fremden an den Landesherrn, *n. fig.* zysk przypadkowy, unverhoffter Vortheil, Fund, *m.*

Aube, *f.* alba kapłańska, *f.* Vorhemd, *n.* — du jour, świt, *m.* zorza zaranna, iuszenka, *f.* Anbruch des Tages, *m.* Morgendämmerung, *f.* — de moulin, łopata u koła młyńskiego, *f.* Schaufel am Mühlrade, *f.*

Aubépin, *m.* od. Aubépine; *f.* bodlak, bodzieniec, *m.* tarń, *f.* Weißdorn, Hagedorn, *m.*

Aubère, *a.* blado-rożowego koloru, blado-różowy. pfirsichblüthfarben, falb. cheval-, koń gniady, Falbe, *m. et f.*

Auberge, *f.* austerya; gospoda, *f.* dom gościnny, zaiezdny, *m.* Wirthshaus, *n.* Gasthof, *m.* Herberge, *f.*

Aubergiste, *m.* karczmarz, gospodarz, *m.* Gastwirth, *m.*

Aubert, *m. v.* Albert.

Aubier, *m.* biel na drzewie, *f.* Splint, *m.* oder zarte Holz zunächst unter der Rinde, *n.*

Aubifoin, *m.* modrak, bławat, modrzeniec, *m.* blaue Kornblume, *f.*

Aubin, *m.* Albin, Albinus, *m.* (Mannsname).

Aubri, *m.* Alberyk, Alberich, *m.* (Name).

Aucun, une, *pr.* żaden, keiner, keine, keines, kto, ktoś, Jemand.

Aucunement, *ad.* żadnym sposobem, keineswegs, gar nicht.

Audace, *f.* śmiałość, odwaga, *f.* zuchwalstwo, *n.* Kühnheit, *f.*

Audacieux, euse, *a.* odważny, zuchwały, kühn, verwegen, vermessen.

Au deça, *ad. et prp.* z tey strony, na tey stronie, diesseits.

Au de là, *ad. et prp.* z tamtey strony, na tamtey stronie, za, jenseits.

Au-dessous, *prp.* pod, unter, unterhalb. — *ad.* na dół, na dole, darunter.

Au-dessus, *prp.* nad, przez, über. — *ad.* na górze, na górę, darüber.

Au-devant, *ad. et prp.* przeciw, ku, entgegen.

Audience,

Audience, *f.* audyencya, *f.* przystęp, *m.* słuchanie stron etc; zasiadanie do rady, do sądów, *n.* rada, *f.* sądy, *pl. m.* zgromadzenie, sala audyencyonalna; izba sądowa, *f.* Gehör; Verhör, *n.* Versammlung, *f.* Audienzzimmer, *n.* Gerichtsstube, *f.*

Audiencier, *a. m.* huissier, woźny, *m.* Gerichtsdiener, *m.* grand-, susceptaut, *m.* vornehmer Kanzelleybeamter, der die Schriften vor der Unterfiegelung durchsieht, *m.*

Auditeur, *m.* słuchacz, uczeń; audytor regimentowy; sędzia, assessor w różnych sądach, *m.* Zuhörer; Auditeur oder Regimentsrichter; Rath und Beysitzer in unterschiedenen Gerichten, *m.* — des comptes, rachmistrz rachunków publicznych, *m.* Rechnungsrath, *m.*

Auditif, ive, *a.* do słuchu należący, was zum Gehör gehört, dazu dienlich.

Audition, *f.* des temoins, słuchanie świadków, *n.* Zeugenverhör, *n.* — de compte, odbieranie rachunków, *n.* Anhörung einer Rechnung, *f.*

Auditoire, *m.* słuchalnia; izba sądowa, *f.* audytoryum, *n.* słuchacze kogo słuchający, *m.* Hörsaal, Lehrsaal, *m* Gerichtsstube; Versammlung, *f.* Zuhörer, *m. pl.*

Avé, oder Avé Maria, *m.* Zdrowaś Marya; pozdrowienie Anielskie, Awe Marya, paciórki na różańcu, różaniec. koronki. *m. pl.* englischer Gruß, *m.* das Ave Maria; Kügelchen am Rosenkranze, *n. pl.* początek, wstęp kazania, *m.* (u katolików), erster Eingang der Predigt, (bei den Katholiken), *m.*

Avec, *prp.* z, ze, oraz, mit, nebst, sammt.

*Aveindre, *a. fam.* dobywać czego, wyjąć z czego co, hervor langen.

Aveine, *v.* Avoine.

Aveline, *f.* orzech laskowy, *m.* (owoc), Haselnuß, *f.*

Avelinier, *m.* leszczyna, *f.* Haselstaude, *f.*

Avenage, *m.* owies czynszowy, *m.* Haberzins, Haberzehent, *m.*

Avenant, ante, *a.* przystojny, piękny, składny, von gutem Ansehn. à l'-, *ad. fam.* podług okoliczności, nach Verhältniß.

Avènement, *m.* wstąpienie na tron; obięcie tronu, *n.* albo początek panowania, *m.* przybycie Mesyasza, *n* Thronbesteigung, *f.* Regierungsantritt, *m.* Ankunft des Messias, *f.*

*Avenir, *n.* stać się, przytrafić się, zdarzyć się, sich zutragen, geschehen.

Avenir *m.* czas przyszły, *m.* przyszłość, *f.* rok, termin, w sądach, *m.* Zukunft, *f.* Termin, *m. T.* à l'-, *ad.* na dal, na przyszły czas, ins Künftige.

Avent, *m.* adwent, *m.* Advent, *m.*

Aventure, *f.* przypadek, trafunek niespodziany, *m.* przygoda, *f.* miłostki, *f. pl.* Zufall, *m.* Abentheuer, *n.* Glücksfall, *m.* Buhlschaft, *f.* à l', bez uwagi, niebacznie, na los szczęścia, aufs Gerathewohl. d'-, od. par-, z trefunku, trefunkiem, von ungefähr, etwan.

Aventurer, *a.* ważyć na co, wagen. s', *r.* odważyć się na co, sich in Gefahr setzen.

Aventu-

Aventureux, euse, *a.* odważny, verwegen.

Aventurier, *n.* awanturnik; włoczęga; odważny człowiek; miłośnik niestatecznych gach *m.* Abentheurer; Landstreicher; Wagehals; verliebter Ritter, *m.* vaisseau-, okręt z kontrebandą, *m.* Schleichhändlerschiff, *n.*

Aventurière, *f.* włoczęga, białogłowa wszeteczna, *f.* herumziehende Buhlschwester, *f.*

Avenue, *f.* weyście, *n.* przystęp, m. droga, ulica z obu stron drzewami wysadzona, *f.* Zugang, Paß, *m.* Allee gegen einen Ort zu, *f.*

Avérer, *a.* sprawdzić, dowieść, als wahr beweisen; bewähren.

Averne, *m.* piekło, *n.* otchłań piekielna, *f.* (poetisch) Hölle, *f.*

Averse, *f. fam.* ulewa, dészcz bardzo wielki, *m.* Gußregen, Plagregen, *m.*

Aversion, *f.* odraza, *f.* wstręt, *m.* obrzydliwość, nienawiść, *f.* Abscheu, Widerwille, *m.*

Avertin, *m.* zawrót głowy, *m.* (osobliwie o owcach, z czego się ustawicznie w koło kręcą), krnąbrność, *f.* upór, *m.* dziwactwo, *n.* Taumel, Schwindel, (besonders der Schafe); mürrischer Eigensinn, *m.*

Avertir, *a.* (*q. de qc.*) uwiadomić kogo o czym; przestrzedz, ostrzegać kogo, einen von etwas benachrichtigen, ihm etwas berichten; einen vor etwas warnen.

Avertissement, *m.* uwiadomienie, obwieszczenie, *n.* przestroga; przedmowa, *f.* znak czego, *m.* Nachricht; Warnung, kleine Vorrede; Ankündigung, *f.*

Aveu, *m.* zeznanie, wyznanie; zezwolenie, pozwolenie potwierdzenie, *n.* Geständniß, Bekenntniß, *n.* Bewilligung, *f.* homme sans-, tułacz, włoczęga, *m.* Landläufer, *m.*

Aveugle, *a.* ślepy, blind. *fig.* bezrozumny, nieuważny, niebaczny, verblendet, unbesonnen. *m. et f.* ślepy; ślepak, ślep, *m.* Blinder, *m.* Blinde, *f.* à l'-, ślepo, oślep, nieuważnie blindlings.

Aveuglement, *m.* ślepota, *f.* Blindheit, *f. fig.* błąd, *m.* zaślepienie, omamienie, *n.* Verblendung, *f.*

Aveuglément, *ad.* oślep, ślepo, na oślep, niebacznie, blindlings.

Aveugler, *a.* oślepić kogo, wykłuć, wypalić oczy; blask czynić, przerażać blaskiem oczy, blind machen; blenden. *fig.* zaślepić, omamić, verblenden. s', *r.* werok tracić, sobie psuć, sich blenden; verblenden. *fig.* (*sur qc.*) bydź zaslepionym, blind bey etwas seyn.

à l'Aveuglette, *ad. fam.* po ciemku, oślep, nieuważnie, im Dunkeln tappend; blindlings.

Auge, *f.* żłob, *m.* koryto, *n.* Krippe, *f.* Trog, *m.*

Augée, *f.* koryto pełne czego, Trog voll, *m.*

Auget, *m.* korytko ptasie, *n.* rożek do wody w klatce, *m.* Vogelnäpfchen, *n.*

Augment, *m.* przydatek, *m.* Zusatz, *m.* — de dot, wyprawa, oprawa, *f.* wiano, *n.* Gegenvermächtniß, *n.*

Augmentateur, *m.* rozszerzacz, przyczyniacz, *m.* Vermehrer, *m.*

Augmen-

Augmentatif, ive, *a.* siły, mocy przyczyniaiący, pomnażaiący, vermehrend.

Augmentation, *f.* przyczynienie, pomnożenie, *n.* Vermehrung, Vergrößerung, *f.*

Augmenter, *a.* przyczyniać, przymnażać, pomnażać czego, vermehren; vergrößern, erweitern. *n. et* s', *r.* przybywać, przyrastać, pomnażać się, zunehmen, sich vermehren.

Augsbourg, *v.* Ausbourg.

Augural, ale. *a.* ptaszowieszczy, wąs żur Wahrsagung aus dem Vogelfluge gehörig.

Auguration. *f.* ptaszowieszczenie, *n.* Wahrsagung aus dem Fluge der Vögel, *f.*

Augure, *m.* ptaszowieszczenie, *n.* ptaszowieszczek, wieszczbiarz z ptaków, przepowiedzenie, *n.* znak szczęścia albo nieszczęścia przyszłego, *m.* Wahrsagung aus dem Fluge und Geschrey der Vögel, *f.* ein solcher Wahrsager, *m.* Vorbedeutung, *f.*

Augurer, *a.* wieszczyć z ptaków; wróżyć, przeczuwać, przepowiadać co przyszłego, aus dem Vogelfluge weissagen; muthmaßen, prophezeihen.

Auguste, *a.* wspaniały, prześwietny, groß, erhaben, ehrwürdig, majestätisch.

Auguste, *m.* August, Auguſt, *m.* (Mannsname).

Augustin, *m.* ine, ine, *f.* Augustyanin, *m.* (zakonnik). Augustyanka, *f.* Augustinermönch, *m.* — nonne; *f.* Augustyn, Augustin, *m.* (Mannsname).

Avide, *a.* (*de qc.*) chciwy, gierig, begierig.

Avidité, *f.* chciwość, *f.* pragnienie, *n.* Gierigkeit, Begierde, *f.*

Avilir, *a.* znieważać, poniewżać, verächtlich machen, erniedrigen. *n. fam.* ztanieć, do dół spaść, iść, (o cenie) wohlfeiler werden. s', spodlec, znikczemnieć, sich niederträchtig machen, herabwürdigen. *fam.* bardzo ztanieć. spott wohlfeil werden.

Avilissant, ante, *a.* znieważaiący. herabwürdigend.

Avilissement, *m.* poniewaženie, znieważenie, *n.* wzgarda, hańba, *f.* upadanie ceny, *n.* verächtlicher Zustand, *m.* Herabwürdigung, Abschlagung im Preise, *f.*

Avillons, *m. pl.* poślednie pazury u szpony ptaka drapieżnego, *m.* Hinterklauen eines Raubvogels, *f. pl.*

Aviné, ée, *a.* winem nakrapiany, pachnący; co wiele wina pije, weingrün; des Weins gewohnt.

Aviner, *a.* winem nakrapiać, mit Wein anfeuchten.

Aujourd'hui. *ad.* dziś, dzisiay; teraz, czasu teraźniejszego, heute; heut zu Tage. d'-, dzisieyszy. heutig.

Aviron, *m.* wiosło, *n.* Ruder für kleine Fahrzeuge, *n.* Avirons, *pl* skrzydła (ptasze); pióra lotne. *n. pl* pletwy, *pl.* (ryby). Schwingfedern; Flossfedern, *f. pl.*

Avis, *m.* zdanie, *n.* rozsądek o czym uczyniony, *m.* przestroga, rada, *f.* napomnienie, *n.* informacya; wiadomość; nowina, *f.* Meinung, *f* Gutachten, *n* Rath, *m.* Warnung, *f.* Bericht, *m.* Nachricht, *f.*

Avisé, ée. *a.* mądry, rozumny, ostrożny. klug, vorsichtig, behutsam.

Aviser,

Aviser, *a.* uwiadomić kogo, dać wiadomość komu o czym; przestrzegać, Nachricht geben; warnen. *fam.* obaczyć, postrzedz, erblicken, ansichtig werden. *n.* (*à qc.*) pamiętać, myśleć o czym. auf etwas bedacht seyn. s', *r.* (*de qc.*) myśleć o czym; wymyśleć, zmyśleć co, namyślać się, rozmyślać, umyśleć, an, auf etwas denken; auf einen Einfall gerathen; sich etwas einfallen lassen.

Avitaillement, *m.* opatrzenie żywnością, w żywność, *n.* Verproviantirung, *f.*

Avitailler, *a.* opatrzyć w żywność, verproviantiren.

Avitailleur, *m* ten, co fortece etc., w żywność opatruie, der einen Platz ꝛc. verproviantirt.

Aulique. *a.* cour-, rada nadworna Niemieckiego Cesarstwa, *f.* kaiserlicher Reichshofrath, *m.* conseiller, konsyliarz nadworny rzeszy, *m.* ein Reichshofrath, *m.*

Aumailles, *a. f. pl.* un troupeau de bête-, trzoda bydła rogatego, *f.* eine Heerde Hornvieh, *f.*

Aumône, *f.* iałmużna; wina, grzywny, kara pieniężna dla ubogich przeznaczona, *f.* Almosen, *n* Geldstrafe zum Besten der Armen, *f.*

Aumôner, *a.* iałmużnę dawać, karę pieniężną na nią przeznaczoną, als ein Almosen geben, besonders zur Strafe.

Aumônerie, *f.* iałmużnictwo, urząd tego, co iałmużną zawiaduie, *m.* Amt des Almosenpflegers, *m.*

Aumônier, *m.* iałmużnik, elemozynarz, xiądz w klasztorze etc. nad iałmużną przełożony; kapelan na okręcie; kapelan, kaznodzieia regimentu, *m.* Almosenirer, Almosen-Pfleger; Schiff-, Feld-Prediger, *m.*

Aumônier, ère, *a.* dobroczynny (względem ubogich), wohlthätig gegen die Armen.

Aumônière, *f.* zakonnica, iałmużnę rozdzielaiąca, *f.* woreczek do zbierania iałmużny, *m.* Almosenpflegerinn, *f.* Almosenbeutel, Klingelbeutel, *m.*

Aumusse, *f.* mantolet, m. langer Pelzmantel der Domherren und Kanonissinnen, *m.*

Aumussiers, *m. pl.* czapniki, kramarze w Paryżu, co czapki i różne towary wełniane przedawaią, *m.* Baretkrämer in Paris (nach ihren Statuten) *m. pl.*

Aunage, *m.* mierzenie czego łokciem, *n.* łokieć, *m.* (miara), Messen mit der Elle; Ellenmaaß, *n.*

Aunace, *f.* gay olszowy, *m.* olszyna *f.* Erlenwald, *m.*

Aune, *m.* olsza, *f.* Erle, *f.* Erlenbaum, *m*

Aune, *f.* łokieć, *m.* Elle, *f.*

Auner *a.* łokciem mierzyć; mit der Elle messen.

Auneur, *m* miernik przysięgły, *m.* geschworner Messer, *m.*

Avocasser. *a. fam.* pieniactwem bawić się, pieniaczem bydź, das Handwerk eines Rabulisten treiben.

Avocasserie, *f. fam.* pieniactwo, *n.* Rabulisterey.

Avocat, *m.* patron, adwokat, prawnik, prokurator, rzecznik, *m.* Advokat, Sachwalter, *m. fig.* obrońca, zastępca, pa-

tron, *m.* Fürsprecher, Beystand, *m.*

Avocate, *f. fig.* obronicielka, patronka. *f.* Fürsprecherinn, *f.*

Avoine, *f.* owies, *m.* Haber, *m.* Avoines, *pl.* owies zielony na polu, *m.* grüner Haber, *m.*

*Avoir, *a. et aux.* mieć, haben, besitzen. avoir à.... mieć co do czynienia, müssen. n'avoir qu'à faire etc., tylko to czynić etc. trzeba, masz, powinienes, es nur thun ꝛc dürfen.

Il y a. *i.* iest, są, es iſt, es ſind, es giebt.

Avoir. *m. fam.* maiętność, *f.* Habſeligkeit, *f.*

Avoisinement, *m.* graniczenie, ciąg, stykanie się, *n.* Annäherung, *f.*

Avoisiner, *a.* (*qc.*) graniczyć z czym, ciągnąć się ku czemu, angrenzen, nahe daran liegen.

Avortement, *m.* poronienie, porzucenie płodu, (o źwierzętach, trucie płodu, *n.* unzeitiges Gebähren der Thiere; Abtreiben der Frucht, *n.*

Avorter, *n.* poronić, porzucić, porodzić niewczesny płód (o źwierzętach). zu früh gebähren, verwerfen, (von Thieren). se faire, truć płód, ſich die Frucht abtreiben. *fig.* nie poszczęścić się, nie udać się, nie nadać się, fehlſchlagen, verunglücken.

Avorton, *m.* pomiotek. porzutek, płód niedonoszony; wyrodek odrodek. *m.* unzeitige Geburt, Frucht; Mißgeburt, *f. fig.* robota niedoskonała, *f.* unzeitige, ſchlechte Arbeit, *f.*

Avoué, *m.* (przedtym) prokurator klasztoru, *m.* (ehedem) Schirmvogt einer Kirche, *m.*

Avouer, *a.* zeznawać, bekennen, geſtehen. (*qc.*) przyznawać się do czego, uznawać kogo. ſich zu etwas bekennen. (*q. de qc.*) potwierdzić. ſich, aprobować co, gut ſen, was einer thut. s', *r.* znawać się do czego, ſich kennen als, für... (*de q.*) woływać się na kogo, ſich Jemanden berufen.

Avoyer, *m.* sołtys. *m.* Schheiß, *m.* (in der Schweiz).

Auparavant, *ad.* wprzód, wy dy, przedtym, zuvor, vor

Au pis aller, *ad.* co bądź bądź, bądź co bądź; gorsza. aufs ſchlimmſte.

Auprès, *ad.* tuż przy tym, dzo blisko, ganz nahe be — *prp.* u, przy, blisko; w dem, bey, nahe bey, neben im Verhältniſſe gegen, in gleichung mit.

Auréle. *m.* Aureliusz, Aure *m.* (Name).

Aurélie. *f.* Aurelia, Aurelia (Name).

Aurélien, *m.* Aurelian, Aure *m.* (Name).

Auréole, *f.* glorya, *f.* koło iasność, *f.* albo promi około głów świętych etc. Glorie, *f.*

Auriculaire, *a.* uszny, zum gehörig. confession, spow ustna. *f.* Ohrenbeichte, *f.* moin, świadek, co słyszał *m.* Ohrenzeuge, *m.*

Aurifique. *a.* vertu-, w z obracaiący, przemieniaj Kraft etwas in Gold zu wandeln.

Avril, *m.* kwiecień, *m.* A *m. fig.* kwiat, kwiecień, beſte Zeit, Blüthe, *f.* k glupiec, co się zwodzić *m.* Aprilnarr, *m.*

Aurore, *f.* iutrzenka, zorn ranna, *f.* Morgenröthe, *f.* wschód, *m.* (dichteriſch) Orient, *m.* — boréale, zorza czyli iutrzenka północna, Nordlicht, *n.* — *a.* płowy, aurorfarben, hochgelb.

Ausbourg, *m.* Augszburg, *m.* Augsburg, *n.*

Auspice, *m.* ptaszowieszczek, *m.* ptaszowieszczenie, *n.* wieszczbiarska nauka z ptaków, *f.* znak szczęścia etc. wyrok, *m.* Wahrſager aus dem Fluge und Geſange der Vögel, *m.* Wahrſager daher, *n.* Vorbedeutung, *f. fig.* obrona. protekcya, powaga; władza, waleczna ręka, *f.* Schutz, *m.* Begünſtigung; Anführung, *f.*

Aussi, *c.* i. i też, też, także; także tak; ieszcze, auch; eben so., noch. aussi bien, tak też, nie mniey, auch, ohnehin, doch. aussi bien que, tak, iak też i, eben ſowohl als, ſo gut als. aussi peu, tak mało iak, nie wiecey, eben ſo wenig.

Aussitôt, *ad.* zaraz, natychmiast, ſogleich. — que, *c.* skoro tylko, iak tylko, ſo bald als.

Austère, *a.* ostry, surowy; cieerpki, strenge; rauh; herbe.

Austérité, *f.* ostrość, surowość, *f.* Strenge, Härte, *f.*

Austral, ale, *a.* południowy, *m.* (poetiſch) Südwind, *m*

Autaunt, *ad.* tyle, tak wiele, tak baurdzo, eben ſo viel, ſo ſehr. — que, *c.* tyle — ile, tak wiriele, iak; tak, iak, tak bardzo, iak, in ſo fern; in ſo weit als. d'-, plus, *ad.* tym bardziey, tym więcey, um ſo vielel mehr. d'-, mieux; tym lepiey, deſto beſſer. d'-, moins, *ad.* tym mniey, deſto weniger. d'-, que, gdy, ponieważ, da, weiril.

Autel, *m.* ołtarz, *m.* Altar, *m.* maître-autel, ołtarz wielki, *m.* Hochaltar, *m.*

Autelet, *m.* ołtarzyk, *m.* Altärchen, *n.*

Auteur, *m.* fundator, założyciel, wynalezca, sprawiciel, wykonywacz; autor. pisarz xiąźki, *m.* Stifter; Erfinder; Verfaſſer, Schriftſteller, *m.*

Authenticité, *f.* prawność, pewność, *f.* Rechtsgültigkeit, Bewährtheit, *f.*

Authentique. *a.* prawny. pewny, autentyczny, rechtsbeſtändig, glaubwürdig.

Authentiquer, *a.* autentycznym uczynic, glaubwürdig machen, beglaubigen. une femme, kobiecie cudzołostwo popełnione dowieść, za to ią ukarać, eine Frau des Ehebruchs ſchuldig erklären.

Autographe, *a.* własną ręką pisany, eigenhändig geſchrieben. — *m.* autograf, autentyk, *m.* pisanie własney ręki, *n.* Unterſchrift, *f.*

Automate, *m.* samoruch. samoruszna sztuka, machina, *f.* ſich ſelbſt bewegende Maſchine, *f.* Automat, *n. fig.* ten, co się bez nauczyciela czego sam nauczył; dureń, *m.* bydło, *n.* Selbſtlehrling; Dummkopf, *m.*

Automnal, ale, *a.* iesienny, herbſtlich.

Automne, *m. f.* iesień, *f.* Herbſt, *m.*

Autorisation, *f.* upoważnienie, potwierdzenie, *n.* Gutheißung, Bevollmächtigung, *f.*

Autoriser, *a.* upoważniać. — nić; potwierdzić, ſtwierdzić, bevollmächtigen; billigen; gutheißen. (*d qc.*) dać komu co, czego,

czego, prawo, zu etwas berechtigen. s', r. przyiść do wielkiey powagi i kredytu, sich in Ansehn setzen, Ansehn bekommen.

Autorité, f. powaga, prawodawcza władza; moc, władza, f. kredyt; dowód nieodbity z autorów sławnych. m. gesetzmäßige Macht, Gewalt, f. Ansehen, Zeugniß, n (aus Schriften). Autorités constituées, pl. rządy, władze ustawione, m. pl. Staatsbeamte, m. pl. d'autorité, gwałtem, mocą. mit Gewalt. de son — privée, swoią władzą, wolą, po swoiey woli. eigenmächtig.

Autour, prp. et ad. koło, około, na około, wkoło, um, herum.

Autour, m. iastrząb, m. Habicht, Taubenfalk, m.

Autourserie, f. unoszenie iastrzębia, Kunst, Habichte abzurichten. f.

Autoursier, m. sokolnik, co iastrzębie unosi i wprawuie, m. Falkenier, der Habichte abrichtet, m.

Au travers (de), à travers (le, la etc. prp. przez, przez środek, poprzek, w poprzek, mitten durch, quer durch.

Autre, pr. et a. inszy, inny, drugi, ander, der, die, das andere, anders. l'un, l'autre, ieden drugiego, einander. l'un et l', obadwa, oba, alle beyde. l'un ou l', ieden z nich. einer von beyden. ni l'un, ni l'autre, żaden z nich, ani ten, ani ow, keiner von beyden. à d'autres; frazka! bayki! wiem to lepiey! Possen! das müßt ihr andern weiß machen.

Autrefois, ad. przed tym, niegdyś, zdawna, ehemals, v mals, vor diesem.

Autrement, ad. inaczey, szym sposobem, bo; w pr ciwnym razie, anders; so wo nicht.

Autre-part, ad. gdzie indz dokąd inąd, anderswo, zkąd inąd; w ostatku, ostatek, anders woher; ge gens.

Autriche, f. Austrya, f. Oe reich, n. —chien, ne, m. e Austryak, Oesterreicher, Austryacki, österreichisch, a

Autruche, f. struś, m. Str m.

Autrui, m. cudzy, inszy, bli drugi, ein anderer, andere te, der Nächste.

Auvent, m. obdaszek m. Sch dach, Wetterdach, n.

Auvergne, f. Auwernia, Pro cya Francyi, Auvergne, n.

Auvesque, m. gatunek ia cznika, m. Art Aepfelwein der Normandie, m.

Auxiliaire, a. posiłkowy, Hü helfend. armée, woysko siłkowe, n. Hülfsarmee, f.

Avignon, m. Awenion, m. vignon, n.

Axiome, m. twierdzenie, pr dło, allgemeiner Grundsatz, Axiom, n.

Axonge, Axunge, f. sadło, Schmalz, Fett, n. de v piana na materyi, z któ szkło robią. f. Glasgalle,

Aye! Ayeul etc. v. Aïe etc.

Aynet, m. pręcik do wędz śledzi, m. Stäbchen zum ringsräuchern, n.

Azerole, f. niesplik mały, Art Mispeln, f.

Azerolier, m. niesplik Wło m. (drzewo). Azerolenbaum,

Azur, ur, m. lazur, (kamień), m. farba z tegoż, f. błękitny, niebieski, modry kolor, m. Lasurstein, m. Lasurblau; Himmelblau, n.

Azuré, e, a. błękitnawy, hochblau, himmelblau.

Azurer, a. błękitno farbować, hochblau färben.

Azurin, ne, a. modrawy, ciemnomodry, bläulicht, dunkelblau.

Azyme, a. pain, niekwaszone ciasto, n. przaśny chléb, prasnik, m. ungesäuertes Brod, n. (in der Bibel).

Azymite, m. ten co chleba prasnego używa, m. der sich des ungesäuerten Brodes bedienet.

B.

Babelel, m. la tour de-, wieża Babilońska, f. Thurm zu Babel, n. fig. wielkie zamieszanieie, n. große Verwirrung, f.

Babetet, Babiche, f. Elżbietka, f. Lieschen, n.

Babeteure, Babeurre, m. maślanka, f. Buttermilch, f.

Babichiche, f. piesek kudłaty, m. sucuczka, f. kleine Hündinn, f. Schoßhündchen, n.

Babil, il, m. fam. świegotliwość, gadadatliwość, f. klekotanie, n. szczebietliwość, f. Geschwätz, n. i.

Babilbillard, m. — arde, f. świegotot, klekot, szczebiot, m — gotlotka, kotka, biotka, f. rinn, f. —, — a. świegotliwy, szczebietietliwy, geschwätzig.

Babillbiller, a, fam. gadać. szczebiotiotać, świegotać, glegótać, plaulaubern, schwatzen.

Babinbine, f. pysk, m. wargi, pl. gębgeba, f. (u bydła). Lefze der Thi Thiere, f.

Babiotbiole, f. Babioles, pl. cacka, n gn grzechotki; fraszki, f. pl. Spi Spielzeug, n. Kinderey; Kleinigkeit, f.

Baboubouches, f. pl. papucie, babucbucie, pl. Art türkischer Schuhe; Pantoffeln; Ueberschuhe, m. pl.

Babouin, (Babou), m. pawian, m. Pavian, m. fig. fam. baba, (figura śmieszna), którą żołnierze za wykroczenie iakie całować muszą, f. lächerliche Figur, welche Soldaten wegen eines Versehens zur Strafe küssen müssen, f.

Babouin, m. — ine, f. malpa, f (o dzieciach), Maulaffe, m. (von Kindern).

Babylone, f Babilon, m. Babilon, Babel, n. Babylonie, f. Babilonia, ziemia Babilońska, f. Babilonien, n. lonien, ne, a. et S. Babiloński, babilonisch, a. Babilończyk, Babilonier, m.

Bac, m. prum, m. kadź, f. koryto; gatunek koryta. n. Fähre, f. Braubottich; Brunnenkasten; Art Trog, m.

Bacaliau, m. ryba morska na kształt sztokfiszu, f. czórna gatunek, n. gedörrter Stockfisch, m. Art Fahrzeug, n. Kahn, m.

Baccalauréat, m. godność Bakalarska, f. Würde eines Baccalaureus, f.

Baccha-

Bacchanale, *f.* obraz malowany święta na cześć Bachusa odprawianego, *m.* Abbildung eines Bachusfestes, *f. fig.* mięsopust *n.* zapusty, *f. pl.* lärmende Gesellschaft, *f.*

Bacchanales, *f. pl.* święto na cześć Bachusa odprawiane, *n.* zapusty, *f. pl.* Bachusfest, *n.*

Bacchantę, *f.* Bachantka, kobieta, która pod czas święta Bachusowego szaleie, Bachantinn, *f. fig.* białogłowa szaleiąca, szalona, *f.* rasendes Weib, *n.*

Bacchas, *m.* drożdże, *pl* albo fusy, fusy z soku cytrynowego, *m.* Zitronensaftbefen, *f. pl.*

Bacchus, *m.* Bacchus, *m.* Bachus, Gott des Weins, *m.*

Bacha, *m.* Basza Turecki, *m.* Bassa, *m.*

Bache, *f.* opona, płachta, *f.* (na wozach furmańskich), grobe Leinwand über einem Wagen; Plane, *f.*

Bachelard, *m.* fryerz, gach, zaletnik, *m.* Buhler, *m.*

Bachelier, *m.* bakałarz; (przedtym) zaletnik, fryerz; panicz; cechmistrz, *m.* Baccalaureus; (ehedem) junger Freyer; Edelmann Altmeister, Beysitzer einer Zunft, *m.*

Bacher, *a.* płachtą, oponą wóz opiąć, (Wagen) mit der Plane bedecken.

Bachique, *a.* Bachusowy, dem Bachus gehörig oder gewidmet.

Bachot, *m.* czółno, *n.* łodź, *f.* bacik, *m.* Nachen, *m.* kleine Fähre, *f.*

Bachotage, *m.* przeprawa, *f.* przeprawianie przez rzekę, *n.* przewóz, *m.* zapłata za to, *f.* przewoźne, *n.* Uebersetzen über einen Fluß; Fährgeld, *n.*

Bachoteur, *m.* przewoźnik, *m.* Fährmann, *m.*

Bachoue, *f.* naczynie drewniane na górze szérokie, na dole wąskie, *n.* hölzernes Gefäß, das oben weit und unten enge ist, *n.*

Baclage, *m.* naznaczenie stanowiska okrętom w porcie, *n.* kotwiczne, palowe, *n. a* pieniądze, które za to płacą, *m. pl.* zamknięcie portu, *n.* Stellung der Schiffe im Hafen zum bequemen Aus- und Einladen; Gebühr dafür; Sperrung eines Hafens, *f.*

Baclé, ée, *p. et a.* zamknięty, zawarty, gesperrt &c. *fig. fam.* dokończony, zawarty, abgethan, ausgemacht.

Bacler, *a.* zamknąć, zawrzeć, sperren, verschließen.

Bacleur, *m.* ten co port łańcuchem etc. zamyka, co dozór nad portem ma, Hafenschließer, *m.*

Badaud, *m.* — aude, *f. fam.* małpa, *f.* dureń, błazen, *m.* Maulaffe, Tölpel, *m.*

Badauder, *n.* rozdziewiać gębę, przypatrując się czemu, Maulaffen feil haben, angaffen.

Badauderie, *f.* — daudage, *m.* błazeństwo, głupstwo, rozdziewanie gęby u głupca, *n.* Gebehrden eines Maulaffen, Dummheit, *f.*

Badigeon, *m.* tynk, polepa, *f.* (z odłupków kamiennych), gelblicher Steinmörtel; Bildhauerkitt, *m.*

Badigeonner, *a.* takim tynkiem tynkować, mit Steinmörtel oder Bildhauerkitt überstreichen.

Badin, ine, *a.* ucieszny, śmieszny, żartobliwy, zabawny, scherzhaft, lustig, muthwillig. *fig.* głupi, łáppiśch. — *m. et f.* balamut, figlarz, żartownik, m. Spaßvogel, *m.*

Badinage, *m.* żart, *m.* żartowanie, igranie, *n.* Scherz, Spaß, *m.* Schäkerey, *f. fig.* osobliwy sposób postępowania, *m.* przyjemna, miła wesołość w mowieniu etc. *f.* gewisse eigene Handlungsweise; angenehme Munterkeit im Umgange, in der Schreibart, *f.*

Badinant, *m.* koń luźny, na przyprążce; *m.* Handpferd, Zupferd, *n.*

Badine, *f.* laseczka, *f.* Spazierstöckchen, *n.* Badines, *pl.* obręgi małe do ognia, *pl.* kleine Feuerzange, *f.*

Badiner, *a.* żartować, igrać, balamucić, figlować, figle stroić, scherzen, schäkern, spaßen, tändeln.

Badinerie, *f.* żart, figiel, *m.* głupstwo, balamuctwo, *n.* Spielerey, *f.* Narrenpossen; *f. pl.*

Bafouement, *m.* hańba, *f.* łajanie, fukanie; urąganie się, *n.* Schimpf, *m.* Verachtung, *f.*

Bafouer, *a.* wyfukać, wyłajać; zhańbić kogo; urągać się z kogo, schmähen; verächtlich behandeln.

Bâfre, *f. fam.* biesiada huczna, *f.* żarłoctwo, *n.* chciwe pożeranie, *n.* fetter Schmaus, *m.* zamáśiges Fressen, *n.*

Bâfrer, *n. fam.* chciwie, łakomo żreć, gierig fressen.

Bâfreur, *m. fam.* żarłok, obżerca, *m.* Fresser, Vielfraß, *m.*

Bagace, Bagasse, *f.* trzcina cukrowa, *f.* ausgepreßtes Zuckerrohr, *n. v.* Bagasse.

Bagago, *m.* sprzęty; bagaż, bagaża, *f.* zawady albo ciężary wojenne, *m. f. pl.* Reisegeräthe; Gepäck, *n.* plier, ou trousser- uciekać zkąd, sich heimlich aus dem Staube machen.

Bagarre, *f. fam.* wrzask, hałas, *m.* Lärm und Zank, Tumult, *m.*

Bagasse, *f. fam.* kurwa, *f* kurwisko, *n.* gemeine Hure, *f.* Commißnickel, *m.*

Bagatelle, *f.* fraszka, drobnostka, *f.* Kleinigkeit, *f.*

Bagne, *m.* więzienie, w którym Turcy niewolników swoich trzymają, Sklavenkerker bey den Türken, *m.*

Bagnolet, *m.* Bagnolette, *f.* kwefik, gaza, zasłona kobiet polowę twarzy okrywaiąca, *f.* Frauenzimmerschleyer, der das Gesicht nur halb bedeckt, *m.*

Bague, *f.* pierścionek, pierścień; pierścien, do którego gonią, *m* Ring, Fingerring mit Edelsteinen; Ring bey dem Ringelrennen, *m.*

Baguenauder, *n. fam.* balamucić, błaznować, fraszkami się bawić, Kindereyen treiben, tändeln.

Baguenaudier, *m. fig.* balamut, figlarz, *m.* Possentreiber, *m.*

Baguer, *a.* w fałdy układać, zszywać, in Falten reihen.

Baguette, *f.* prącik, *m.* laseczka; rózga długa i gibka; laska, *f.* sztępel do nabijania fuzyi etc. *m.* pałka do bębnienia; laska u racy, *f.* dünner Stecken, *m.* Spießruthe, *f.* Ladestock, Pauken- oder Trommelschlägel; Raketenstab, *m.* —

divinatoire, rózga wieszczabiarska, rózga laskowa do szukania skarbów etc. *f.* Wünschelruthe, *f.*

Bagnier, *m.* futeralik na pierścionki, Ringkästchen, Schmuckkästchen, *n.*

Bahut, *m* wielki kufer, *m.* groſser Koffer, *m.*

Bahutier, *m.* kufernik, *m.* Koffermacher, Kiſtenmacher, *m.*

Bai, aie, *a.* cisawy, kasztanowaty (o koniach), braun, braunroth, (von Pferden).

Baie *f.* odnoga morska, *f.* wybrzeże *n* iagoda, *f.* Bay, Bucht; Beere, *f fig.* figiel, *m.* ſcherzhafter Betrug, *m.*

Baïette, *f.* baia kosmata, *f.* Boy, *m.* (Zeug).

Baigner, *a.* kąpać; płynąć przy czym, oblewać, baden; nahe vorbey flieſſen. *fig* pokrapiać, benetzen. *n.* moczyć się, in etwas Naſſem liegen, weichen.

Baigneur, *m.* euse, *f.* ten, ta, co się kąpie; łaziebnik, *m.* — bniczka, *f.* der, die ſich badet; Bader, *m.* — rinn, *f.*

Baignoir, *m. fam.* łazienka, łaźnia, *f.* Badeort, *m.*

Baignoire, *f.* wanna do kąpania, *f.* Badewanne, *f.*

Bail, *m.* dzierżawa, arenda, *f.* kontrakt arendowny. *m.* Pacht, *m.* Verpachtung, *f.* Pachtbrief; Miethkontrakt, *m.*

Bâillement, *m.* ziewanie, poziewanie, *n.* Gähnen, *n.*

Bâiller, *n.* ziewać, poziewać, gähnen. *fig.* rozstępować się, rozwierać się, rozdziewiać się, von einander klaffen, ſtehen. faire-q., nudzić kogo, einem Langeweile machen.

Bailler, *a.* w arendę dać, puścić, in Pacht geben, übergeben.

Bailleresse, *f.* dziedziczka w dzierżawę, (w naiem) puszczaiąca, *f.* Verpächterinn, Vermietherinn, *f.*; *f.* von Bailleur.

Baillet, *a. m.* rydzawy, gniady, (o koniach). rothgelb, fahl (von Pferden).

Bailleul, *m.* lékarz, co członki wywinione, w kłobę wstawia, *m.* der verrenkte Glieder und zerbrochene Ribben wieder einrichtet, *m.*

Bâilleur, *m.* ziewacz, *m.* der oft gähnt.

Bailleur, *m.* dziedzic w dzierżawę (w naiem) co puszczaiący, *n.* Verpächter, Vermiether, *m.*

Bailli, lif, *m.* rządzca iakiey krainy; sędzia ziemski, starosta grodowy. *m.* Amtmann; Landvogt; Landrichter; Balley, *m.*

Bailliage, *m.* sądy ziemskie, *pl.* grod, *m.* starostwo grodowe, *n.* Amt; Amthaus, *n.* Landvogtey; Balley, *f.*

Baillive, *f.* sędzina ziemska *f.* Amtmännin, *f.*

Bâillon, *m.* knebel, *m.* Knebel, Maulkorb, *m.*

Bâillonner, *a.* kneblować, zakneblować, knebeln.

Bailloques, *f.* pstre pióra, *n. pl* bunte Federn, *f. pl.*

Baillotte, *f.* ceberek, węborek, *m.* kleiner Zuber auf Schiffen, *m.*

Bain, *m.* kąpiel; łaźnia, *f.* łazienki, *pl.* izba łaziebna; wanna do kąpania; wszystko, w czym się kąpać można, *m.* Bad; Badehaus, *n.* Badeſtube; Badewanne; jede Flüſſigkeit, worin gebadet wird, *f.* Bains, *pl.* cieplice, *pl.* von Natur warmes Bad, *n.*

Bajoire, *f.* moneta, na ktorey dwie głowy na iedney stronie są wybite, *f.* Münze mit zwey Geſichtern, *f.*

Baionnette, *f.* bagnet, *m.* Bajonett, *n.*

Bajoue, *f.* szczęka wieprzowa do gotowania, *f.* Schweinsbacken, *m. fig.* szczękal, osoba z wielką szczęką, *f.* Perſon mit großen, ſchlaffen Backen, *f.*

Baisemains, *m. pl.* uniżony pokłon, ukłon, *m.* Kompliment, *n.* Gruß, *m.* à belles-, *fam.* z nayuniżeńszą prozbą, mit ergebenſter Bitte.

Baisement, *m.* całowanie nóg Oyca S., *n.* Fußkuß bey dem Pabſte, *m.*

Baiser, *a.* całować, küſſen. — les mains (*à q.*) pocałować, całować kogo w rękę, einem die Hände küſſen. *fig.* przywiązanie swoie komu okazywać; ukłon komu oddawać, kłaniać się, ihm ſeine Ergebenheit verſichern; ſein Kompliment machen. se, *r.* całować się, ſich küſſen. tykać się, ſich nahe berühren, nahe zuſammenſtoßen.

Baiser, *m.* pocałowanie, całowanie, *n.* Kuß, *m*

Baiseur, *m.* — euse. *f.* co rad całuie, co lubi całować, der oder die gern küſſet.

Baisotter, *a. fam.* często, ustawicznie całować, oft küſſen.

Baisse, *f.* upadanie ceny, stanienie, *n* Fallen, Abnehmen (des Preiſes), *n.*

Baissé, ée, *p. et a.* nachylony, schylony etc., niedergelaſſen ꝛc. *fig.* tête baissée, niezmrużonym okiem, odważnie, blindlings, unerſchrocken.

Baisser, *a.* spuścić, zniżyć, nachylić. niżey co położyć; postawić, herunter laſſen, nieder laſſen, niedriger ſtellen ꝛc. — les yeux, spuścić oczy na dół, w ziemię patrzyć, die Augen nieder ſchlagen. — schylać się; opadać, upadać; słabieć, osłabieć, niedriger werden; fallen, abnehmen, ſinken. se, *r.* schylić się, ſich bücken.

Baissière *f.* drożdże, *pl.* lagier, *m.* néga, *f.* Neige, *f.* Bodenſatz, *m.*

Baisure, *f.* przylepka u chleba, *f.* Anſtoß am Brod, Anſchieber, *m.*

Bal, *m.* bal, taniec, *m.* Ball, *m.* Tanzgeſellſchaft, *f.*

Baladin, *m.* ine, *f.* błazen, *m.* — znica, *f.* (przedzym) tanecznik, *m.* nica, *f.* Poſſenreiſſer, *m.* rinn, *f.* Pickelhering, *m.* (ehedem) Theatertänzer, *m.* rinn, *f.*

Balafre, *f.* krésa, rana długa, *f.* blizna, *f.* Schmarre im Geſichte; Narbe, *f.*

Balafrer, *a.* (*q.*) wyciąć komu krésę, bliznę na twarzy, twarz posiekać, einem eine Schmarre im Geſichte hauen, es zerfetzen.

Balai, *m.* miotła, *f.* Beſen, *m.*

Balais, *a. m.* rubis-, rubin bladoczerwony, *m.* Ballas, blaßrother Rubin, *m.*

Balance, *f.* waga do ważenia; szala, szalka. *f.* szalki, *f. pl.* Waage, Waagſchaale, *f. fig.* równość wagi, równowaga, *f.* trwanie w równey wadze; powątpiewanie, *n.* niepewność, *f.* bilans, balans handlu, *m.* Gleichgewicht, *n.*

Ungewiß-

Ungewißheit, Unentschlossenheit, *T.* Bitanz, *f.*

Balancement, *m.* ważenie się z iedney strony na drugą; utrzymanie się w równey wadze, *n.* Schwebung, Schwingung, Haltung des Gleichgewichts, *f.*

Balancer, *v.* (*qc*) równość wagi trzymać, w równey wadze utrzymać co, kołysać, im Gleichgewicht halten; schaukeln. *fig.* rozważać, wziąć co na rozwagę, na rozmysł, roztrząsnąć, überlegen, erwägen. se, *r.* kołysać się; buiać na powietrzu (o ptakach). sich schaukeln: in der Luft schweben, (von Vögeln). *n.* wachać, przechylać się, hin und her wanken. *fig.* powątpiewać, wątpić, niewiedzić, co czynić, unschlüßig seyn.

Balancier, *m.* rzemieślnik, co wagi, gwichty robi, wagami i gwichtami handluie, *m.* Waage- und Gewichtmacher oder Händler, *m. T.* minuta (w zégarze); prasa mińczarska; kluby, które wagę trzymaią; rękoieść u laski w pompie; laska, *f.* albo drąg do utrzymania się w równey wadze, *m.* Unruhe im Uhrwerke, *f.* Druckwerk in der Münze, *n.* Klobe des Wagebalkens, *f.* Pumpenschwengel, *m.* Balancirstange, *f.*

Balançoire, *f.* kołyska, chustawka, *f.* Schaukelholz, *n.* Schaukel, *f.*

Balançons, *m. pl.* wiązka drew sosnowych na przedaż, *f.* Stückchen Tannenholz zum Verkaufe, *n. pl.*

Balant, *m.* nie natężona, nie mocno przywiązana część liny, *f.* schlaffes Stück eines Taues, *n.*

Balasse, *f.* siennik, *m.* Sprensack, Bettsack, *m.*

Balast, *m.* balast, *m.* gruz, piasek, kamienie zamiast ładunku do okrętu włożone, Ballast, *m.*

Balaustier, *m.* granat, drzewo granatowe leśne, *n.* wilder Granatbaum, *f.*

Balayer *a.* zamiatać wymiatać, umiatać, kehren, fegen.

Balayeur, *m.* euse, *f.* wymiatacz, zamiatacz, *m.* der, die Kehrt, Gassenkehrer, *m.*

Balayures, *f. pl.* śmiecie, *pl.* Kehricht, *n.*

Balbutiement, *m.* iąkanie, zaiąkiwanie się, *n.* Stammeln, Stottern, *n.*

Balbutier, *n.* zaiąkać się, iąkać się stammeln stottern. *fig.* nierozumnie, niewyraźnie mowić, wymawiać, verwirrt reden. *a.* bełkotać, heraus stottern.

Balcon, *m.* ganek, *m.* galerya *f.* Erker, *m.* Fenstergeländer, *n.* offener Gang am Hinter theile der Schiffe, *m.*

Baldaquin, *m.* baldachin, *m.* Thronhimmel, Baldachin, *m.*

Bâle, Basle, *f.* Bazylea, *f.* Basel, *n.*

Baleine, *f.* wieloryb, *m.* kość wielorybia, *f.* róg, fiszbin, *m.* Wallfisch, *m.* Fischbein, *n.* huile de-, tran z wieloryba, *m.* Fischthran, *m.*

Baleineau *m.* wielorybię, *n.* junger Wallfisch, *m.*

Balenas, *m.* żyła wielorybia czyli korzeń albo członek wieloroba do płodzenia; *f.* Geburtsglied des Wallfisches, *n.*

Balèvre, *f.* spodnia warga, *f.* Unterlippe, *f.*

Baline, *f.* pakłak, zgrzebne płótno płótno bardzo grube, *n.* Packtuch, *n.*

Baliseur, *m.* ten, co nad brzegami i rzeczami z morza wyratowanemi ma dozór, *m.* Strandvogt, *m.*

Baliustre, *m.* dozorca nad procami. *m.* Aufseher über die Wurfmaschinen, *m.*

Baliste, *f.* proca albo kusza woienna, *f.* (w starożytności), ehemalige Wurfmaschine, *f.*

Baliverne, *f. fam.* błazeństwo, *a.* bayki, *f. pl.* Schwank, *m.* Possen, Frazzen, *f. pl.*

Baliverner, *a. fam.* figle wyrabiać, baiać. Schwänke machen.

Ballade, *f.* ballada, duma, taniec i rodzay wierszy, *m.* Ballade, *f.*

Ballain, *m.* gatunek sokołów, *m.* Art von Falken, *m.*

Balle, *f.* piłka do grania; bela towarów; kula, *f.* Ball, Spielball; Ballen (Waare), *m.* Kugel, *f. fig* fraszka. rzecz nie wiele warta, *f.* schlechte Waare, *f.*

Ballet, *m.* balet, *m.* Ballet, *n.* Art Oper mit Tanz, *f.*

Ballon, *m.* piłka wielka z pęcherzów. *f.* pęcherz nadęty, Blasenball, Ballon, *m.* — aérostatique, *T.* balon, *m.* fußball, *m.*

Ballonier, *m.* rzemieślnik balony robiący, Ballonenmacher, *m.*

Ballot, *m.* bela towarów, *f.* großer Pack, Ballen, *m.*

Ballottage, *m.* kreskowanie, głosowanie, dawanie kresek czyli głosów przez gałki, *n.* Kugelgreifen bey einer Wahl.

Ballotte, *f.* gałka losowa, *f.* Wahlkugel, Looskugel, *f.*

Balloter, *n.* dać kreskę gałką, kreskować, durch Kugeln loosen, ballotiren. *T.* grać w piłkę, Ball schlagen. *n.* (*à qc.*) rostrząsać, rozważać, etwas überlegen. (*q.*) drwić z kogo, za nos kogo wodzić, einen zum Besten haben.

Balnéable, *n.* eau-, woda do kąpieli służąca, *f.* zum Baden dienliches Wasser, *n.*

Balourd, *m.* de, *f. fam.* błazen, głupiec, *m.* błaźnica, *f.* Tölpel, *m.*

Balourdise, *f.* błazeństwo, głupstwo, *n.* Tölpeley, *f.*

Balsamine, *f.* balsamina, balsaminka, *f.* Balsamine, *f.* (Pflanze.)

Balsamique, *a.* balsamowy, balsamiśch.

Baltasard, Balthasard, *m.* Balcer, Balthasar, *m.* (Name).

Baltique, *a.* la mer-, morze Baltyckie, *n.* baltische Meer, *n.* Ostsee, *f.*

Balustrade, *f.* ballustrada, ganek, *m.* szranki, słupki, *pl.* durchbrochenes Geländer, *n.*

Balustre, *m.* balas, słupik, słupek, szczebel, *m.* Geländer; Säule oder Docke, *f.*

Balustrer, *a.* ogrodzić co balasami, słupkami etc., mit einem Geländer versehen.

Balzan, *a. m.* cheval-, koń białonogi, *m.* schwarzes oder braunes Pferd mit weißen Zeichen unten an den Füßen, *n.*

Balzane, *f.* plama biała, łysina na nodze końskiey, *f.* weiße Zeichnung unten an den Pferdefüßen, *f.*

Bambin, *m. fam.* dzieciątko przy piersiach, niemowiątko, *n.* Säugling, *m.* Kindchen, *n.*

Bambo-

Bambocho, *f.* lalka wielka, *f.* grobe Puppe, *f. fig.* człowiek gruby małego wzrostu. *m.* trzcina bambusowa, (laska), kurze, dicke Person, *f.* Bambusstock, *m.*

Bambou, *m.* trzcina bambusowa, *f.* Bambusrohr, *n.*

Ban, *m.* obwieszczenie, ogłoszenie rozkazu, obwołanie pozwu, *n.* zapowiedź małżeństwa; bannicya, *f.* wywołanie, *n.* öffentliche Ausrufung eines Befehls, *f.* Aufgebot der Verlobten, *n.* Achtserklärung, Landesverweisung, *f.* Bann, *m.* four à-, piec, w którym pewni mieszkańcy chléb swóy piec powinni, *m.* Zwangofen, *m.* moulin à, młyn, w którym wsi pewne mleć powinny, *m.* Zwangmühle, *f.* — et arrière-ban, pospolite ruszenie, *n.* Heerbann, Heeres-zwang, *m.*

Banal, ale, *a.* dworski, pański, der Zwangerechtigkeit unterworfen. *fig.* zawsze gotow, immer fertig und bereit.

Banalité, *f.* prawo na przymuszenie obywateli do czego, *n.* okolica, prawu temu podległa, *f.* Zwanggerechtigkeit, *f.* Zwangrecht; Gebiet, wo es ausgeübt wird, *n.*

Banc, *m.* ława, ławka; bank; piaski, *m. pl.* odsep, *m.* odsepisko, *n.* wiosłowa ława na galerze; murawa, murawka, *f.* Bank; Wechsel-, Sand-, Ruder-, Rasenbank, *f.*

Bancalle, *f. fam.* koślawa kobieta, krummbeiniges Weibsbild, *n.*

Bancelle, *f.* ławeczka długa, kleine lange, schmale Bank, *f.*

Bancroche, *m. fam.* koślawiec, *m.* krummbeinige Mannsperson, *f.*

Bandage, *m.* nawiązki. *f.* p… obwiązło; zawiązanie cz… ka zranionego, *n.* pas na k… łę, *m.* szyny na obwod… koła wozowego, *f.* narzęd… do odwiedzenia kurka … strzelby, *n.* Verbinden, … Verband, *m.* Binde dazu, … Bruchband, *n.* Radschiene, … Spanner zu einem Feuerr… &c., *m.*

Bandagiste, *m.* cyrulik, … bandaże, paski dla kilow… tych robi, *m.* Bruchbänder-macher, *m.*

Bande, *f.* binda; wąska strel… (albo wąski kawałek) płótn… etc.; szyna u koła wozow… go; gromada, *f.* związek, … towarzystwo, *n.* Binde, … Band, *n.* schmaler Streif … Leinwand &c., *m.* Radschiene; Gesellschaft, Bande, *f.*

Bandé, ée, *p. et a.* obwi… obwiązany; napięty, natęż… ny, verbunden; gespannt.

Bandeau, *m.* binda do zawi… zania głowy, zasłona, *f.* z… wicie, *n.* naczelnik, *m.* Bi… de, Stirnbinde, Kopfbinde, … Ueberschlag auf die Stirne, …

Bandége, *m.* taca, tacka bl… szana, *f.* Art Thee-, Kaffe… bret, *n.*

Bandelette, *f.* binda mał… wązka, wstążka; strefa mał… *f.* kleine Binde, *f.* Streifchen, *n.*

Bander, *a.* w bindę co obw… nąć, zawiązać, związać c… bindą; naciągać, napina… binden, verbinden; spannen. *fig.* — son esprit, natężać myśli, siły do czego, seinen Kopf an… strengen. (*q. contre q.*) pod… szczu…

szczuwać, pobudzać kogo na kogo, wider einander aufhetzen, se, *r.* zbuntować się, powstać przeciw komu, sich zusammen rotten, verbinden.

Banderau, *m.* sznur, na którym trąba wisi, *m.* Trompetenschnur, *f.*

Banderole, *f.* bandera, chorągiewka na maszcie, *f.* frezle i kutasy, *pl.* tabliczka, na której stoi cena drew, węgli etc., *f.* Wimpel am Mast, *m.* Quaste; Tafel, worauf der Preis des Brennholzes und der Kohlen steht, *f.*

Bandit, *m.* bandyt, zbóyca … rzenaięty; rozbóynik, *m.* Bandit; Straßenräuber, *m.*

Brigandage, *m.* zbóyca, rozbóynik; tułacz, włoczęga, *m.* Taschklepper; Landstreicher, *m. fam.* bezbożny człowiek, *m.* Lotterbube, *m.*

Bandoulier, *m.* zbóyca, rozbóynik; tułacz, włoczęga, *m.* Taschklepper; Landstreicher, *m. fam.* bezbożny człowiek, *m.* Lotterbube, *m.*

Bandoulière, *f.* bandoliera, pas, na którym ładownica wisi, *m.* Patrontaschenriemen, *m.* Bandolier, *n.*

Banlieue, *f.* okolica około miasta albo grodu do iurysdykcyi mieyskiey albo grodzkiey należąca; okolica, w której kto ma prawo obywatelów do czego przymuszać, *f.* Weichbild, Gebiet einer Stadt, *n.* Burgbann, *m.*

Banne, *f.* opona, grube płótno do nakrycia czego, *n.* połkownek; wóz z koszem do wożenia węgli, *m.* grobes Tuch, *n.* Plane, *f.* Wagenkorb; gemachter Kohlenkarren, *m.* Kohlenfuhre, *f.*

Banner, *a.* płachtą, oponą co pokryć, mit einer Plane bedecken.

Banneret, *a.* Seigneur-, Pan chorągiewny, *m.* Bannerherr, *m.*

Banneton, *m.* sadź rybna; wielka miska do pieczenia, Fischkasten, *m.* Backschüssel, *f.*

Bannette, *f.* koszyk, *m.* plecionka do towarów, *f.* Waarenkorb, *m.*

Banni, *m.* banit, wywołaniec, *m.* Verbannter, Verwiesener, *m.*

Bannière, *f.* chorągiew, *m.* bandera, *f.* Panier, *n.* Standarte; Fahne; Flagge, *f.*

Bannir, *a.* wywołać kogo z kraiu, verbannen. *fig.* wypędzić, odegnać, ausschließen, entfernen. se, *r.* stronić, oddalić się od czego, sich entschlagen, entfernen.

Bannissable, *a.* wywołania wart, verbannungswürdig.

Bannissement, *m.* wywołanie, *n.* banicya, *f.* Verbannung, *f.*

Banque, *f.* bank, (bankierski; w karty graiąc), *m.* kupczenie pieniędzmi, bankierstwo, *n.* bank, wexlowy lub inny, *m* Bank, (Wechselbank; Spielbank), *f.* Wechselgeschäfte, *n.* öffentliche Kasse, *f.*

Banqué, *a. m.* navire-, okręt przeznaczony na łowienie sztokfiszu, *m.* ein zum Stockfischfange auf der großen Bank von Terre-neuve ausgerüstetes Schiff, *n.*

Banqueroute, *f.* bankrut, *m.* zbankrutowanie, *n.* Bankerott, *m. fig. fam.* faire (*à qc.*) nie dotrzymać obietnicy, słowa danego, einem sein Versprechen nicht halten. à l'honneur, nie uczciwie sobie postępować, wider seine Ehre handeln.

Banqueroutier, *m.* ière, *f.* bankrut, *m.* Bankerottier, *m.* — rinn, *f.*

Banquet, *m.* biesiada, uczta, groſes Gaſtmahl, Banket, *n.*

Banqueter, *n.* biesiadować, bankietować, ſchmauſen, viele Gaſterenen halten.

Banquette. *f.* krzeslo bez poręczy, *n.* droga, ścieszka podwyższona iako u mostu, *f.* Sitz ohne Lehne, Auftritt, *m.*

Banquier, *m.* bankier, *m.* Wechsler, Banquier, *m.*

Banse, *f.* kosz wielki do przenoszenia towarów, *m.* groſer viereckigter Waarenkorb, *m.*

Banvin, *m.* prawo wyszynku wina przez czas pewny, *n.* Zeit, *f.* und Recht ſeinen Wein verkaufen zu können, *n.*

Baptême, *m.* chrzest, *m.* Taufe, *f. fig.* wiązanie chrzestne, *m.* Pathengeld, *n.*

Baptiser, *a.* chrzcić, ochrzcić, taufen.

Baptismal, ale, *a.* do chrztu należący, chrzestny, zur Taufe gehörig.

Baptiste, *m.* chrzciciel; Baptysta, *m.* Täufer; Baptiſt, *m.* (Name).

Baptistère, *m.* kaplica, *f.* mieysce, gdzie chrzcelnica stoi, *n.* Taufkapelle, *f.* Ort des Taufſteins, *m.*

Baptistère, *a.* registre-, metryka kościelna imiona zawieraiąca. *f.* Taufbuch, *n.* extrait-, metryka chrzestna, *m.* Taufſchein, *m.*

Baquet, *m.* cebrzyk, szaflik, *m.* kleiner Kübel oder Zuber, *m.*

Baqueter, *a.* łopatą wodę wyczerpać, Waſſer mit einer Schaufel ausſchöpfen.

Baquetures, *f. pl.* ukapki pod beczką wina, *pl.* Tropfwein, *m.*

Bar, *m. v.* Bard.

Baragouin, od. Barogouinage, mamotanie, bełkotanie, mowa niezrozumiana, *f.* welſch; Kauderwelſch, *n.*

Baragouiner, *a. et n.* niewźnie mówić, źle mówić, mamotać, bełkotać, kauderwelſchen, ſprechen.

Baragouineur, *m.* euse, *f.* kot, *m.* tka, *f.* człowiek, słów dobrze nie wymawia *m.* der oder die Kauderwelſch redet.

Baraque, *f.* baraka, szałas, ta żołnierska w polu; łupa, iama, *f.* Feldhütte, Soldatenhütte, *f.* jedes flüchtig ſchlecht gebaute Haus, *n.*

se Baraquer, *r.* szałasy, sobie wystawiać, Hütten ſchlagen.

Barat, *m.* Baratterie, *f.* zmy nie, *n.* kradzież towaru szyprowi powierzonych, Unterſchleif, Betrügerey Seehandel, *f.*

Baratte, *f.* maślnica, *f.* Butſaß, *n.*

Baratter, *n.* masło robić, tern, Butter machen.

Barbacane, *f.* strzelnica, dziw murze do strzélania, Schießſcharte, *f.*

Barbare, *a.* barbarzyński, ot tny, tyrański, barbariſch, menſchlich, grauſam.

Barbare, *m. et f.* barbarzyniec tyran, okrutnik; dziki człowiek, Barbar; Unmenſch, Wilder, *m.* Wilde, *f.*

Barbarie, *f.* barbarzyństwo okrucieństwo, tyraństwo, dzikość, gruba nieumiętność; Barbarya (kray), Barbarey; Grauſamkeit; Wildheit, grobe Unwiſſenheit, *f.* Mangel an Kultur, *m.* Barbarey (Land), *f.*

Barbariser, *n. fam.* omylki, barbaryzmy popełniać, dzikim, ścudzoziemczyzm sposobem pisać, Fehler wider die Reinigkeit der Sprache machen. *a.* okrutnym robić, dziczyć, barbariſch machen.

Barbarisme, *m.* barbaryzm, błąd, *m.* omyłka przeciw własności iezyka, *f.* Fehler gegen die Reinlichkeit der Sprache, *m.*

Barbe, *f.* broda, *f.* (u ludzi i niektórych źwierząt), wąsy, *pl.* podbrodek, *m.* pleśń, *f.* chropawe mieysce na brzegu papieru etc. *n.* Barbara, *f.* (imię). Bart (der Menſchen, Thiere und anderer Dinge); Anſatz vom Schimmel; rauher Rand am Papiere ꝛc. *m.* Barbara, *f.* (Name). Barbes, *pl.* broda, ość u kłosa. *f.* pierze u pióra, *n.* broda, *f.* albo hak, haczek u wędki, strzały, *m.* kosmatość na sukni schodzoney, *f.* paski, kurasiki z koronek etc., *pl. m.* Bart an der Aehre, *m.* Schleißen am Federkiele, *f. pl.* Widerhacken einer Angel; Zacken eines Pfeiles, *m. pl.* Faſern am Kleide; Streifen von Spitzen ꝛc. an Kopfzeugen, *f. pl.*

Barbe, *m.* barbarzyniec, (koń z Barbaryi krainy), *m.* Barber, (Pferd aus der Barbarey). *m.*

Barbeau, *m.* barwena, barzana, *f.* bławat, bławatek, chaber, *m.* Barbe, (Flußfiſch); blaue Kornblume, *f.*

Barbelé, ée, *a.* zębaty, zackig, zahnig, mit Widerhacken verſehen.

Barbet, *m.* ette, *f.* pudel, pies kudłaty, *m.* Pudel, Pudelhund, *m.*

Barbette *f.* rąbek napiersny, napiersnik mniszek, *m.* Bruſtſchleyer der Nonnen, *m.*

Barbichon, *m.* piesek kudłaty, *m.* Pudelhündchen, *m.*

Barbier, *m.* cyrulik, barwierz, Barbier, *m.*

Barbillon, *m.* barwenka, *f.* wąsy u niey i innych ryb, *m. pl.* kleine Barbe (Fiſch), *f.* Bart der Fiſche, *m.*

Barbon *m.* brodacz, brodaty, *m.* Graubart, *m.*

Barbonnage, *m.* niedogodność, zgrzędność, *f.* mürriſches Weſen, *n.*

Barbote, *f.* węgorz morski; lipień, *m.* Quappe; Aalraupe; Eſche, *f.*

Barboter, *n.* gmérać, pyszczeć w błocie, w wodzie, (o kaczkach etc.), mit dem Schnabel im Schlamme wühlen und ſchnattern. *fig* pluskać w wodzie, im Waſſer plätſchern. *fam.* mruczeć pod nosem, zwiſchen den Zähnen murmeln.

Barboteur, *m.* kaczka domowa, *f.* zahme Ente, *f.*

Barbouillage, *m.* bazgranina, *f.* bazgranie, *n.* Schmiererey, Sudeley *f. fig.* mowa niezrozumiana, niewyraźna, *f.* unverſtändliches Geſchwätz, *n.*

Barbouillé, ée, *p et a.* spaskudzony, pobazgrany, pomazany etc., beſchmiert ꝛc. *fam.* se moquer à la barbouillée, głupio, nierozumnie gadać; nie dbać o co, ungereimtes und lächerliches Zeug ſprechen; ſich nichts daraus machen.

Barbouiller, *a* pomazać, pobazgrać, spaskudzić; farbować, pomalować ściany; mazać,

zać, bazgrać, smarować, beschmieren, besudeln; anstreichen; schmieren, schlecht schreiben, sudeln. — un recit, niewyraźnie opowiadać, verwirrt erzählen. se, r. zwalać się, zesmolić się, spaskudzić się, sich beschmuzen, besudeln. *fig. fam.* il s'est bien barbouillé dans le monde, pogardy godnym się zrobił. er hat sich verächtlich gemacht.

Barbouilleur, *m.* tynkarz, malarz, co ściany maluie; bazgracz, mazgal, *m.* Tüncher; Schmierer, *m.*

Barboute, *f.* gatunek grubego cukru, *m.* Lumpenzucker, *m.*

Barbu, ue, *a.* brodaty, bärtig.

Bard, *m.* nosidła, *n.* tragi, *m. pl.* Trage, Tragbahre, *f.*

Bardane, *f.* łopian, *m.* Klette, Klettenkraut, *n.*

Barde, *f.* zbroie na konia, *m. pl.* cienko kraiana słonina do szpikowania przepiórek etc., *f.* Pferdeharnisch, *m.* dünn geschnittenes Stück Speck zum Braten des Geflügels, *n.*

Barde, *m.* Bard, Poëta Celtów starożytny, Barde, *m.* Sänger, *m.*

Bardeau, *m.* gont, *m.* Schindel, Dachschindel, *f.*

Barder, *a.* konia we zbroie ubrać; na tragi, nosidła kłaść, brać; kurcze etc słoniną do pieczenia obkładać. dem Pferde einen Harnisch anlegen; auf eine Trage laden; Vögel zum Braten mit Speck umwickeln.

Bardeur, *m.* tragarz, ten co co nosi. *m.* Bahrenträger, Tagelöhner, *m.*

Bardit, *m.* wiersze dawnych poëtów, *v.* Barde. Bardengesang, *m.*

Bardoty, *m.* muł wzrostu m... go. *m.* kleiner Maulesel, *fig.* wół, człowiek umie... dobrze dźwigać, *m.* Pack... *m. T.* xiążka, w której... kuszy kilka brak, *f.* arku... pozostałe do kompletowa... *m. pl.* defektes Exemplar ... Buches; Defektpacket, *n.*

Baret, *m.* krzyk słonia i n... rożca, *m.* Geschrey des ... phanten und des Nasehorns...

Barge, *f.* gatunek bekasów, kupa siana, drew, *f.* bat... Leimschuepfe, *f.* Haufen ... oder Holz, *m.* kleines Boot...

Barguignage, *m. fam.* namy... nie się, *n.* Zaudern, *n.* ... schlüssigkeit, *f.*

Barguigner, *n. fam.* namy... się, targować się długo, ... schlüssig seyn, zaudern, kni...

Barguigneur, *m.* — euse, ... *fam.* długo się namyślaj... targuiący, *m.* Zauderer, ... ker, *m.*

Baril, *m.* baryłka, beczka, ... Fäßchen, *n.*

Barillage, *m.* nalewanie w... w butelki etc. wwożenie ... na w butelkach etc. *n.* ... len des Weins in Fläs... kleines Gefäße, *n.* Einfuhr ... Weins in Flaschen ꝛc., *f.*

Barilleur, *m.* piwniczny okrętach, *m.* Kellermeister ... den Schiffen, *m.*

Barillet, *m.* beczułka, barr... rura pompowa, *f.* kle... Tönnchen, Fäßchen, *n.* P... penröhre, *f.*

Bariolage, *m. fam.* pstro... *pl.* upstrzenie, *n.* bunte M... rey, *f.*

Barioler, *a. fam.* upstrzyć, ... bemalen, anstreichen.

Bariquaut, *m.* beczka mała, kleines Faß, *n.*

B...

Barique, *v.* Barrique.

Bariton, *m.* basetla, *f.* bas, *m.* Baßgeige, *f.*

Barlong, ongue, *a.* nierówny, podkasały, krzywo obrzynięty, zipflig, ungleich.

Barnabé, *m.* Barnabas, Barnabas, *m.* (Name).

Barnache, *f.* rodzay dzikich gęsi, *f.* Art wilder Gänse, *f.*

Baromètre, *m.* barometer, *m.* ciężkomierz, Wetterglas, *n.*

Baron, *m.* —onne, *f.* Baron, *m.* małżonka iego, Baronowa, *f.* Baron, Freyherr, *m.* Baronesse, Freyfrau, *f.*

Baronnet, *m.* Baronet, szlachcic w Anglii, co nie iest Baronem, lecz więcey, niż prosty szlachcic, *m.* Baronet, *m.* (Adelicher in England zwischen Baron und Ritter.).

Baronnie, *f.* Baronia, *f.* Freyherrschaft, *f.*

Baroque, *a.* nie gładkokrągły, nie okrągły, schiefrund (von Perlen). *fig.* nieregularny, osobliwy, śmieszny, unregelmäßig; sonderbar, seltsam, lächerlich.

Barque, *f.* czółno, *n.* bat, *m.* barka, *f.* Barke, *f.* kleines Fahrzeug, *n.* Nachen, *m.*

Barquerolle, *f.* statek mały na morzu bez masztów, *m.* kleines Luftschiff ohne Masten, *n.*

Barquette, *f.* bacik, *m.* gatunek ciasta, *n.* kleine Barke; Art Gebackenes, *f.*

Barrage, *m.* mostowe; brukowe; cło, myto od towarów, *n.* Brückenzoll, *m.* Wegegeld Geleite, ꝛc. *n.*

Barragger, *m.* celnik, *m.* Geleitseinnehmer, *m.*

Barrass, *m.* żywica sosnowa, *f.* Fichtenharz, *m.*

Barrat, *m.* koń rosły wysoki, *m.* untersetztes Pferd, *n.*

Barre, *f.* drąg, *m.* zapieradło, zawieradło, *n.* zasuwa; przewora; rogatka, *f.* rogatki, *f. pl.* rzemień, *m.* kreska, *f.* przekréślenie, podkréślenie, *n.* piaski przy uyściu rzéki lub przed portem. *f* Stange, *f.* Riegelholz, Queerholz, *n.* Riegel; Riemen; Stall-, Stand-, Schlagbaum Stich, *m.* Sandbank am Hafen und Ausflusse der Ströme, *f.*

Barreau, *m.* pręt żelazny do krat, *f.* zapieradło, *n.* sądowa izba, *f.* szranki, *pl. T.* Gitterstange, *f.* Riegel, *m.* Gerichtsstube, *f.* Schranken in den Gerichten, *f. pl.* style du-, styl sądowy, *m.* Gerichtsstyl, *m.*

Barrer, *a.* zapierać, zatarasować, prętami żelaznemi obwarować, verriegeln, versperren; mit eisernen Gitterstangen verwahren. *fig.* przekréślić, wymazać, ausstreichen (eine Schrift.) — les veines d'un cheval, zawiązać żyłę koniowi zacietą, einem Pferde die Ader verbinden.

Barrette, *f.* czapka, *f.* biret; kardynalski; sztyfcik w zégarku, *m.* Barret, *n.* Kardinalshut; Stift im Federhause der Uhr, *m.*

Barricade, *f.* zatarasowanie, *n.* krata, *f.* łańcuch do zawarcia czego, *m.* kobylica. *f.* Versperrung, Verrammelung, *f.* Schutzgatter, *n.* Schlagbaum, *m.*

Barricader, *a.* zawalić, zarąbać etc. zatarasować drzwi etc. versperren, verrammeln. se, *r.* zatarasować się, zawrzeć się, sich verrammeln, verschanzen.

fig. zamknąć się w izbie swoiey, sich in seine Stube einsperren.

Barrière, *f.* wszystko, co drogę przystęp zawala, zamyka; krata; kobylica, *f.* ostrog, zasiek, *m.* obrona woienna z belek etc. forteca pograniczna, *f.* przedmurze, *n.* szranki, *pl.* alles was einen Zugang versperrt: Gatter, *n.* Schlagbaum; Verhau, *m.* Landwehr, Grenzfestung, Vormauer, *f.* Schranken, *f. pl. fig.* przeszkoda, zawada, trudność, *f.* Hinderniße, *f. pl.* Einhalt, *m.*

Barrique, *f.* beczka wielka, *f.* großes Faß, *n.*

Barses, *pl.* cynowe puszki, w których herbatę z Chin przywożą *f. pl* zinnerne Büchsen, worin der chineſiſche Thee verführt wird, *f.*

Bartavelle, *f.* rodzay kuropatwy, rothfüßiges Rebhuhn, *n.*

Barthélémi, *m.* Bartłomiey, Bartholomäus, Bartel, *m.* (Name).

Bas, basse, *a.* niski. niewysoki; dolny; niższy. niedrig; tief; unter. *fig.* cichy, niegłośny; podły. leiſe, ſachte; geringhaltig. *fig.* podły; niski; nikczemny ſchlecht, gering, niedrig, verächtlich. à basse note, głosem cichym, cicho. mit leiſer Stimme. vue basse, wzrok krótki, *m.* kurzes Geſicht, *n.*

Bas, *ad.* nisko, na dół, z góry na dół. nieder, niedrig, unten. *fig.* cicho, po cichu, niegłośno, leicht, ſachte. à bas, na dół; o ziemię, herunter. en bas, par bas, na dole, na dół, unten. d'en bas, z dołu. od dołu, von unten her. là bas, tam na dole, dort u
ici bas, tu na dole, na
na tym świecie, hier u
hienieden.

Bas, *m.* spodek, spód, *m.*
spodnia; pończocha. *f.*
tere; Untertheil, *n.* Str
m.

Basalte, *m.* bazalt, *m.* Ba
Säulenſtein, *m.*

Basane, *f.* iroba szara, ba
skórka, *f.* braunes Schaf
n.

Basané, ée, *a.* ogorzały, o
ny od słońca, von der S
verbrannt, ſchwarzbraun.

Bascule, *f.* żorsw, *m.* kob
u mostu zwodzonego, *f.*
łyska. deska na belce d
łysania; klapka, *f.* Sch
gel; Schlagbalken einer
brücke, *m.* Schaukelbret,
Klappe, *f.*

Base, *f.* podstawa, zasad
fundament, podstawek,
kład, *m. T.* linia. płasz
zna, na której figura
podwalina. *f* Grund,
Boden, *m. T.* Baſis, G
linie; Grundfläche, *f.*
grunt, fundament, *m.*
pora, *f.* Fundament, *n.* G
ſtütze, *f.*

Bas-fond, *m.* miałczyzna,
miejsce mialkie, niegłęb
n. Untiefe, *f.*

Basile, *m.* Bazyli, Wasil,
lius, *m.* (Name).

Basilic, *m.* bazyliszek, *m.*
ſilisk, *m.*

Basilicon, *m.* maść na ran
Königesalbe, Wundſalbe, *f.*

Basilique, *f.* bazylika, ko
głowny; pałac królewski,
dynek wielki, *m.* Name
wiſſer Kirche, *m.* königl
und anderes große Gebäude,

Basin, *m.* bomzyn, *m.* materya bawełniana, *f.* ein gekürperter Zeug, feiner Barchet, *m.*

Basque, *f.* łono u sukien, *n.* Schooß am Leibchen oder an einem Mannsrocke, *m.*

Basque, *m.* Biskayczyk, *m.* Biskayer, *m.* tambour de, bębenek z dzwonkami, *m.* Schellentrommel, *f.*

Bas-relief, *m.* robota na pół wypukła sznycerska, *f.* halb erhabene Bildhauerarbeit, *f.*

Basse, *f.* bas; basista, *m.* baſetla, *f.* Baß; Baſſiſt, *m.* Baßgeige, *f.* — continue, generalbas, bas generalny, *m.* begleitender Baß, Generalbaß, *m.*

Basse-contre, *f.* bas; basista; *m.* tiefer Baß, Baſſiſt, *m.*

Basse-cour, *f.* podwórze dla drobiu gospodarskiego, *n.* Viehhof, Hühnerhof, *m.*

Basse-eau, *f.* miałczyzna, podwódź, *f.* ustęp, odlew morza, *n.* Untiefe; Ebbe, *f.*

Basse-lisse, *f.* kobierzec, kilimek półiedwabny, *m.* obicie, *n.* halbſeidene und halbwollene Tapeten, *f. pl.*

Basse lissier, *m.* rzemieślnik, tkacz takich kobierców etc., *m.* Weber ſolcher Tapeten, *m.*

Bassement, *ad. fig.* podle, nikczemnie, niedrig, niederträchtigs.

Bassess, *f. pl.* miela, *f.* miałczyzny, *f. pl.* Untiefen, *f. pl.*

Bassesse, *f.* podłość urodzenia, stanu etc., *f.* Niedrigkeit des Standes ꝛc., *f. fig.* podłość ucuczynku, *f.* Niederträchtigkeit, *f. f.*

Bassinet, *m.* iamnik, dax, *m.* Dachs, Dachshund, *m. fig.* niziołek, człowiek krótkie no-
gi maiący, *m.* Menſch mit zu kurzen Beinen, *m.*

Basse-taille, *f.* tenor; tenorysta, *m.* tiefer Tenor; tiefer Tenoriſt, *m.*

Bassin, *m.* miednica; miska wielka płaska; szala u wagi, *f.* dno studni, *n.* obszerny zbior wody, *m.* Becken, *n.* Schale, große Schüſſel; Wageſchale, *f.* Waſſerbehälter, *m.* Brunnenbecken, *n. fig.* w dolinie széroka płaszczyzna piękna na około górami otoczona, *f.* mit Bergen umſchloſſene ſchöne Ebene, *f.*

Bassiner. *a.* szkandelą zagrzewać, rozgrzewać, mit der Wärmpfanne erwärmen.

Bassinet, *m.* brzeg széroki u lichtarza wielkiego, *m.* panewka u strzelby. *f.* oberſter Rand eines Kirchenleuchters, *m.* Zündpfanne, *f.*

Bassinoire, *f.* szkandela do zagrzewania pościeli, *f.* łożogrzey, *m.* Bettwärmer, *m.* Wärmflaſche, *f.*

Basson, *m.* fagot; fagotysta, *m.* Fagot, *n.* Fagotiſt, *m.*

Bastant, ante, *a. fam.* sposobny, zdolny, hinlänglich, gewachſen.

Baste, *m.* basta, *f.* es treflowy, *m.* Baſte, *f.* Treffelaß, *n.*

Baste, dość tego, genug, es mag ſeyn.

Baste, *f.* kosz do noszenia ciężarów, *m.* Tragkorb für Laſtthiere, *m.*

Bastille, *f.* zamek staroświecki, z wielą wieżami, *m.* (przedtym) zamek (*m.*) i więzienie w Paryżu, *n.* altes mit vielen Thürmen befeſtigtes Schloß, *n.* ehedem die Baſtille zu Paris, *f.*

Bastion, *f.* baszta, *f.* basztyon, *m.* Baſtey, *f.* Bollwerk, *n.*

Bastionné, *ée. a.* tour-, mała baszta, *f.* Art kleiner Bollwerke, *f.*

Bastonnade, *m.* bastonada, *f.* batogi, *n.* Stockſchläge, *m. pl.*

Bastonner, *a.* batem, kiiem, kogo bić, wytrzepać, ausprügeln.

Bastude, *f.* sieci pewne do łowienia ryb, *f.* Netz zum Fiſchen in Satzteichen, *n.*

Bas-ventre, *m.* brzuch dolny, *m.* Unterleib, *m.*

Bat, *m.* ogon rybi, *m.* Schwanz des Fiſches, *m.*

Bât, *m.* iuki, burdy, *f. pl.* (na bydło iuczne), Saumſattel, *m.*

Bâtage, *m.* cło od bydła iucznego, *n.* Zoll von Laſtthieren, *m.*

Batail, *m.* serce we dzwonie, *n.* Glockenklöppel, *m.*

Bataille, *f.* potyczka, bitwa, *f.* Schlacht, *f.* Treffen, *n.* champ de-, poboiowisko, *n.* Wahlſtatt, *f.* Schlachtfeld, *n.* cheval de-, bachmat od potrzeby woienney, *m.* Streitroß, *n. fig.* zwyczay, *m.* rzecz ulubiona, *f.* Steckenpferd, *n.*

Batailler, *n. fig.* potykać się, bić się, wadzić się, swarzyć się, ſich heftig herum ſtreiten, ſchlagen, zanken.

Bataillon, *m.* batalion piechoty, hufiec, *m.* Bataillon, *n.*

Bâtard, *m.* — arde, bękart, syn naturalny, *m.* bękartka, córka nieprawego łoża, *f.* uneheliches Kind, *n.* Bâtard, *a.* naturalny, nieślubny, unehelich. *fig.* nieprawy, nieprawdziwy; z dwoiakiego rodzaiu zrodzony; mieszaniec, unächt, falſch; von zwey Arten abſtammend, (von Thieren, Pflanzen ꝛc.)

Bâtardière, *f.* płonnik w ogrodzie, *m.* Baumſchule gepfropfter Stämme, *f.*

Bâtardise, *f.* urodzenie nieprawe, *n.* stan bękarci, *m.* uneheliche Geburt, *f.*

Bateau, *m.* łodź, *f.* czółno, *n.* zrąb, *m.* pudło drewniane karety, *n.* Fahrzeug, Flußſchiff, *n.* groſſer Nachen, *m.* Hohlwerk am Kutſchkaſten, *n.*

Batelage, *m.* kuglarstwo; sztuki kuglarskie, *m. pl.* zapłata za przewóz, za przeprawę, *f.* Taſchenſpielerey, *f.* Schiffslohn, *m.*

Batelée, *f.* ładunek szkuty, łyżwy lub galarka, *m.* Ladung eines Flußſchiffes, *f. fig. fam.* kupa ludzi, *f.* Schwarm Leute, *m.*

Batelet, *m.* łodka, *f.* Nachen, Kahn, *m.*

Bateleur, *m.* euse *f.* kuglarz, błazen, *m.* Taſchenſpieler, Gaukler, *m.*

Batelier, *m.* ière, *f.* flis, łodnik, szkutnik, przewoźnik, *m.* Schiffer, *m.* (auf einem Fluſſe.)

Bâtême etc. *v.* Baptême etc.

Bâter, *v. a.* iukami osiodłać. (ein Laſtthier) ſatteln.

Bâtier, *m.* siodlarz, co iuki robi, *m* Saumſattelmacher, *m*

Batiſoler, *n fam.* żartować, igrać, ſchäkern.

Bâtiment, *m.* budowanie, *n.* budynek, dom; okręt. *m.* Bau, *m.* Gebäude; Schiff, *n.*

Bâtir, *a.* budować; założyć, bauen. *fig.* (*sur qc.*) spuszczać się na co, auf etwas bauen.

Bâtisse, *f.* budowanie, wystawianie budynków, *n.* Bau, *m.* Bauen, *n.*

Bâtisseur, *m. fam.* budownik wielki, co lubi budować, *m.* Bauliebhaber, Baunarr, *m.*

Batiste, *f.* batyst, *m.* Batiſt, *m.*

Bâton, *m* laska, *f.* kij, *m.* buława, *f.* drąg, *m.* Stock, Stab, Stecken; Prügel, *m.* Stange, *f.* Commandoſtab, *m.* tour du-, obrywki. *pl.* Nebenvortheile, *m. pl.* Sporteln, *f. pl*

Bâtonner, *a.* bić, trzepać kogo kiiem, laską, prügeln. — des ſerviettes, serwety składać, Servietten brechen.

Bâtonnier, *m.* starszy, co laskę bractwa duchownego, cechu nosi; starszy prokuratorów, *m* Stabträger einer Zunft oder Brüderſchaft; Vorſteher der Advokaten, *m.*

Batrachite, *f.* żabieniec, żabinek, *m.* Froſchſtein, *m.*

Battage, *f.* młócenie cepami, *n.* zapłata za to, *f.* Dreſchen, *n.* Dreſcherlohn, *m.*

Battant, *m.* serce w dzwonie; skrzydło u drzwi etc., *n.* Glockenſchwengel oder — klöpfel; Thürflügel, *m.*

Battant, aate, *a.* métier battant, krosna, na których tkacz robi, *pl.* Weberſtuhl, worauf eben gearbeitet wird, *m.* porte battante, drzwi, które się same przez się zamykaią, *pl.* Thüre, die von ſich ſelbſt zufällt, *f.* tout battant neuf, nowiutenki, funkelnagelneu.

Batte, *f.* klepadło, *n.* szlaga, *f.* tłuk, młot do ubiiania czego, *m.* kiianka; ławka, na której chusty mydlą, piorą; klapaczka, *f.* Schlägel, *m.* Patſche, *f.* Stößel; Waſchbläuel, *m.* Waſchbret, *n.* Peitſche des Harlekins, *f.*

Battement, *m.* bicie, tłuczenie; klaskanie, tupanie, *n.* Klopfen, Schlagen, *n.*

Batterie, *f.* bitwa, zabiiatyka, *f.* zaczepki, *pl.* Schlägerey, *f.* Pfannendeckel, *m. T.* baterya; pokrywka na panewce, *f.* Batterie, *f. fig.* sztuka, *f.* zabiezenie, *n.* fortel, sposób, *m.* droga do czego, *f.* Mittel, *n.* Anſchläge, *m. pl.*

Batteur, *m. fam.* zawadyak, *m.* zuch, *m.* Schläger, *m.* — en en grange, młocek, *m.* Dreſcher, *m.* — d'or, guldzlager; rzemieślnik, co drót śrebrny albo złoty w młynie splaszcza, *m.* Goldſchläger, Goldplätter, *m.* — de soute, ten, co korzenie etc. w możdzierzu tłucze, Stößer in der Apotheke, *m.* — de pavé *fig.* brukowiec, włoczęga, *m.* Pflaſtertreter, Tagedieb *m.* — d'estrade, iezdziec na wzwiady wysłany, *m.* Reiter beym Recognosciren, *m.*

Battoir, *m.* klepadło, *n* kiianka. *f.* rakieta, pilnik do bicia piłki, *m.* cierlica, tarlica do konopi, *f.* Schlägel; Waſchbläuel, *m.* Schlagracket, *n.* Hanfbreche, *f.*

Battologie, *f.* niepotrzebne powtarzanie w mowie, *n.* wielomowność; *f.* unnütze Wiederholung in einer Rede, *f.* leeres Geſchwätz, *n.*

*Battre, *a.* bić, uderzyć, tłuc, trzepać, ſchlagen; ſtampfen, ſtoßen; querlen. — du blé ou en grange, młócić, dreſchen. — le fer, kuć, ſchmieden. — des oeufs, iaia bić. Eyer rühren. — du beurre, masło zrobić,

robić, buttern. — monnoie, bić monete, münzen. — le tambour, la caisse, bębnić, trommeln. — la campagne, latać, biegać, ieździć, herumstreifen. *fig.* niewyraźnie mówić, baiać, verwirrt reden, faseln. *n.* bić; ruszać, ruchać się. (o podkowach). klopfen; schlagen; wackeln (von Hufeisen). — des ailes, bić skrzydłami, skrzydła rozpościerać, fliegen. — de l'aile, trzepietać albo trzepotać się, flattern. — des mains, klaskać rękoma, in die Hände klatschen. se *r.* bić się, szamotać się, sich schlagen, balgen.

Battu, ue, *p. et a.* bity etc. geschlagen ꝛc. du fer-, blacha, *f.* Eisenblech, *n.* chemin, droga bita, *f.* gebahnter Weg, *m.* avoir les yeux battus, krótki mieć wzrok, matte, trübe Augen haben.

Bayard, *m.* arde, *f. fam.* świegot, klekot, *m.* Schwätzer, *m.* —*a.* świegotliwy, szczebietliwy, geschwätzig.

Bavarder, *n. fam.* świegotać, klekotać, peplać, schwatzen, plaudern.

Bavarderie, *f.* świegotanie etc., *n.* Geschwätzigkeit, *f.*

Bavardise, *f. fam.* głupie gadanie, baianie, *n.* Gewäsche, *n.*

Bavarois, e, *m. et a.* Bawarczyk, Bayer, *m.* Bawarski, bayerisch, *a.*

Bavaroise, *f.* herbata z syropem kapilorowym, *f.* Thee mit Syrup de Capillaire, *m.*

Baudet, *m.* osieł, *m.* Esel, *m. fig.* głupiec, *m.* dummer Mensch, *m.*

Baudouin, *m.* Baldwin, Balduin, *m.* (Name.)

Baudri, *m.* Balderyk, Baldrich, *m.* (Name.)

Baudrier, *m.* pas, pendent, *m.* torba, *f.* Wehrgehenk, *n.* Quersack, *m.*

Baudroie, *m.* rodzay ryby, *f.* Froschfisch, *m.*

Baudruche, *m. T.* cienki pergamin do robienia złota płatkowego potrzebny, *m.* Goldschlägerblättchen, *n.*

Baudruffle, *f. v.* Toupie.

Bave, *f.* ślina, wężów iad; piana, kleiowatość śliska ślimaków, *f.* Geifer, Gift der Schlangen; Schleim der Schnecken, *m.*

Baver, *n.* ślinić się; pienić się, geifern.

Bavette, *f.* fartuszek pod podbrodkiem śliniącego się przywiązany, *m.* Geifertuch, Geiferlätzchen, *n.*

Baveux, euse, *a.* śliniasty, smarkaty, geifernd, omelette baveuse, grzybek niedosmażony, *m.* nicht ausgebackener Eyerkuchen, *m.*

Bauge, *f.* legowisko dzików, błoto, w którym się walaią; błocisko, *n.* Lager des Schwarzwildes, *n.* Ort, wo es sich wälzt, *m.* Lache, *f.* à-, *ad. fam.* podostatkiem, dosyć, vollauf.

Bavière, *f.* Bawarya, *f.* Bayern, *n.* —varois, *m. a.* rczyk, Bayer, *m.* rski, bayerisch, *a.*

Baume, *m.* balsam, *m.* maść, na rany, *f.* Balsam, *m.* Salbe, *f. fig.* pociecha, *f.* Trost, *m.*

Baumor, *m.* Baldomir, Baldomir, *m.* (Name).

Baumier, *m.* balsamowe drzewko, *n.* Balsambaum, *m.*

Bavolet, *m.* zawicie wieśniaczek, *n.* Art Topfputz der Bauermädchen, *m.*

Bayer, *n.* (*à qc.*) rozdziewiać gębę, patrząc na co, nach etwas gaffen. *fig.* (*après qc.*) chciwie czego żądać, pragnąć czego, begierig wornach trachten. — aux corneilles, *m.* ielków patrzyć, próżnować, Maulaffen feil machen.

Bayeur, *m.* euse, *f.* przypatrujący się z rozdziewioną gębą, gap, *m.* Gaffer, *m.*

Bazzo, *m.* moneta Niemiecka, *f.* Batzen. *m.* (4 Kreuzer.)

Bé, *m.* bek, *m.* beczenie owiec, *n.* Blöken der Schafe, *n.*

Béant, ante, *a.* rozdziewiony, otwarty, klaffend, offen, aufgesperrt.

Béat, *m.* ate, *f.* człowiek nabożny, bogoboyny; nabożniczek, *m.* —czka, dewotka, *f.* andächtiger Mensch; Frömmling, *m.* Betschwester, *f.*

Béat, *m.* który w grze o stawkę nie gra, i nie płaci. der in einem Spiele um die Zeche weder mit spielt, noch bezahlt.

Béatification, *f.* podniesienie do chwały wieczney, błogosławienie, *n.* Seligsprechung, *f.*

Béatifier, *a.* zwać błogosławionym, błogosławić kogo, selig sprechen.

Béatifique, *a.* zbawienny, błogosławiony, selig machend.

Béatilles, *f. pl.* podrób, różne specyaliki w pasztetach, *m. pl.*; robotki wyszywane, i inne, iakie po klasztorach robią zakonnice etc., *f. pl.* allerley Leckerbissen in Pasteten, *m. pl.* kleine Nonnenarbeiten, *f. pl.*

Béatitude, *f.* zbawienie, *n.* wieczna chwała, *f.* Seligkeit, *f.*

Beau, bel, belle, *a.* piękny; dobry; śliczny, cudny, wyśmienity, schön; gut; vortrefflich. il fait beau piękna, dobra (iest) pogoda, es ist schönes Wetter. il fait beau dans.. piękna, przyiemna iest. , es ist angenehm in .. — *ad.* il a beau, nic nie wskóra, nic nie sprawi, daremnie się stara, er bemüht sich umsonst. on a beau lui dire, daremnie mu się mówi, vergebens sagt man ihm. il a beau parler, dobrze może o tym mówić, er hat gut reden. bien et beau, bel et beau, *ad. fam.* zupełnie, bez ogródki, gänzlich, ohne Umstände. tout beau! powoli! cicho! gemach! sachte!

Beau, *m.* piękność, przyiemność, *f.* das Schöne, *n.*

Beaucoup, *ad.* wiele; bardzo, viel; sehr.

Beau-fils, *m.* pasierb; zięć, *m.* Stiefsohn, Schwiegersohn, *m.*

Beau-frère, *m.* szwagier; brat z inszey matki albo z inszego oyca, *m.* Schwager, Stiefbruder, *m.*

Beau-père, *m.* oyczym; teść, świekr, *m.* Stiefvater; Schwiegervater, *m.*

Beauté, *f.* piękność, *f.* Schönheit, *f. fig.* piękna białogłowa, *f.* schönes Frauenzimmer, *n.*

Bec, *m.* dziób, *m.* Schnabel, *m. fig.* gęba, *f.* pysk, *m.* Maul, *n.* coup de bec, uszczypka, *f.* słowa uszczypliwe, *n. pl.* Sticheirede, *f.* —affilé, dobrze rosprawiać umieiący, szczebiot. *m.* gutes Mundwerk, Plauderwerk, *n.*

à-, na ustroniu, ustnie i poufale, unter vier Augen.

Bécasse, *f.* bekas, *m.* Schnepfe, *f.*

Bécasseau, *m.* bokasik, *m.* junge Schnepfe, Wasserschnepfe, *f.*

Bécassine, *f.* bekas mały, *m.* Wasserschnepfe, *f.*

Beccard, *m.* łosoś ikrzasty, *m.* Rogenlachs, *m.*

Bec-de lièvre, *m.* gęba zaięcza, *f.* szczerbate wargi, *f. pl.* Hasenscharte, *f. fig* osoba z zaięczą gębą, *f.* Person mit derselben, *f.*

Bec figue, *m.* figoiadka, *f.* Feigenschnepfe, *f.*

Bêche, *f.* rydel; chrząszcz zielony, *m.* Grabscheit, *n.* Graten; kleiner Käfer mit grünlicher Schale, *m.*

Bêcher, *a.* rydlem kopać, mit dem Grabscheit graben.

Béchet, *m.* szczupak; wielbłąd z dwoma garbami, *m.* Hecht, *m.* Kameel mit zwey Buckeln, *n.*

Béchu, beccu, e, *a.* dziobaty, dziób maiący, geschnäbelt. *fig. m.* nos orli maiący, der eine Habichtsnase hat.

Bec-jaune, *v.* Béjaune.

Becquée, *f.* dziób ptaszy pełen czego, *m.* Schnabel voll, *m.*

Becqueter, *a.* dziobać, mit dem Schnabel picken. *se. r.* dziobać się, sich schnäbeln; sich mit dem Schnabel herumbeissen.

Bècune, *f.* szczupak morski, *m.* großer Seehecht, *m.*

Bédaine, *f. fam.* brzuch wielki, *m.* dicker Wanst, *m.*

Bedeau, *m.* sapient akademicki; sługa kościelny, *m.* Pedell; Famulus eines Küsters, *m.*

Bedon, *m.* przedtym zamiast, tambour, *fig.* brzuchal, brzuch wielki, *m.* Dickbauch, *m.*

Bée, *a.* à gueule-, otworem, ganz und gar offen.

Beffroi, *m.* strażnica z dzwonem, *f.* dzwon, w który na trwogę biią, *m.* dawonienie na pacierz, *n.* zrąb, *m.* wiązanie w dzwonicy, *n.* Wachtthurm mit einer Glocke, *m.* Sturm-, Lärm-, Bet-, Thorglocke, *f.* Glockenstuhl, *m.*

Bégaiement, *m.* iąkanie, zaiąkanie, *n.* Stammeln, Stottern, *n.*

Bégayer, *n. et a.* zaiąkiwać się, nie dobrze słowa wymawiać, stammeln, stottern, lallen.

Bègue, *a.* zaiąkliwy, stammelnd, stotternd.

Begueule, *f. fam.* małpisko, *n.* (głupia białogłowa), Maulaffe, *m.* dummes Weibsbild, *n.*

Béguin, *m.* czapeczka dziecinna, *f.* Kinderhäubchen, *n.*

Béjaune, *m.* ptasię, ptasze, *n.* smarkacz, młodzik, *m.* Gelbschnabel (Vogel), *m.* auch *fig. fam.*

Beige, *f.* materya z wełny niefarbowaney robiona, *f.* Zeug aus gefärbter Schafwolle, *m.*

Beignet, *m.* ciasto pewne. *n.* (na kształt naleśników), Pfannenkuchen, *m.* Küchelchen, *n.*

Bel, v. Beau.

Bêlement, *m.* beczenie owiec, *n.* Blöken der Schafe, *n.*

Bêler, *n.* beczeć, iak owce, blöken.

Bel-esprit, *m.* człowiek dowcipny, geniusz, *n.* Schöngeist, *m.*

Belette, *f.* łasica, *f.* Wiesel, *f. et n.*

Belge, *m.* Niederlandczyk, Niederländer, *m.* gique. *a. f.* Niederlandski, niederländisch, *a.* Niederlandy. *pl.* Niederlande, *pl.* Belgien, *n.*

Belgrade, *f.* Belgrad, albo Białogrod Grecki, *m.* Belgrad, Griechisch-Weissenburg, *n.*

Bélier, *m.* baran, taran, *m.* Widder, Schafbock; Sturmbock, *m.*

Bélière, *f.* kolce, na których serce we dzwonie wisi, *f.* koło żelazne, na którym lampa wisi, *n.* Glockenring, Lampenring, *m.*

Bélitraille, *f.* hultaystwo, *n.* Lumpengesindel, *n.*

Bélître, *m.* hultay, *m.* Bettler, Lumpenkerl, *m.*

Bellâtre, *a. et m.* nie bardzo piękny, gekünstelt, fade, schön.

Belle, *f.* piękna, śliczna kobieta, panna, dziewczyna, *f.* Schöne, *f. fig.* kochanka; *f.* Geliebte, *f.*

Belle-fille, *f.* pasierbica, synowa, cieść, *f.* Stieftochter, Schwiegertochter, *f.*

Bellegarde, *f.* gatunek brzoskwini, *f.* Art Pfirsiche, *f.*

Bellement, *ad. fam.* cichutenko, pocichu, powoli, gemach! sachte!

Belle-mère, *f.* macocha, świekra, teścia, teściowa, *f.* Stiefmutter, Schwiegermutter, *f.*

Belle-soeur, *f.* siostra przyrodzona; bratowa, *f.* Stiefschwester; Schwägerinn, *f.*

Belligérant, ante, *a.* woiuiący, Krieg führend.

Belliqueux, euse, *a.* waleczny, kriegerisch.

Bellissime, *a. fam.* nadzwyczaynie piękny; *f.* gatunek gruszek, (*f.*) tulipanów, (*m.*) überaus schön. — *f.* Art Birne; Art Tulpe, *f.*

Bellone, *f.* bogini woyny, *f.* Kriegsgöttinn, *f.*

Bellot, otte, *a. fam.* piękny, nadobny, niedlich.

Belvéder, *m.* widok piękny, *m.* Ort, von welchem man eine schöne Aussicht hat, *m.*

Bémus, *m.* głupiec, dudek, *m.* einfältiger Tropf, *m.*

Bénarde, *f.* zamek z obustron się otwieraiący *m.* Schloß, das auf beiden Seiten schließt, *n.*

Bénate, *f.* kosz do soli, *m.* Salzkorb, *m.*

Bénatier, *m.* ten, co kosze takie solą napełnia, albo ie robi, *m.* der Salzkörbe füllt oder flechtet, *m.*

Bénédicité, *m.* żegnanie stołu, *n.* modlitwa przed używaniem pokarmów, *f.* Gebet vor Tische, *n.*

Benedicte, *f.* lambitywum zwolna purguiące, *n.* gelind abführende Lattwerge, *f.*

Bénédictin, *m.* ine, *f.* Benedyktyn, *m.* nka, *f.* Benediktiner, *m.* —inn, *f.*

Bénédiction, *f.* błogosławieństwo, *n.* benedykcya kościelna, *f.* przeżegnanie biskupie, kapłańskie; powinszowanie szczęścia, *n.* Segen, *m.* Einsegnung, *f.* Glückwunsch, *m.*

Bénéfice, *m.* dobrodzieystwo, dobrodzieystwo prawne, (*beneficium juris*), *n.* łaska, *f.* przywiley; zysk, fortel, zarobek, profit, *m.* *beneficium*, *n.* godność kościelna z dochodem, *f.* benefis, *m.* Wohlthat, Rechtswohlthat, Freyheit,

Begünstigung, *f.* Gewinn, Nutzen, Vortheil, *m.* Pfründe, *f.*

Bénéficiaire, *n.* héritier, successor, co *beneficium inventarii* otrzymał, *m.* Erbe, der das *beneficium inventarii* erhalten hat, *m.*

Bénéficial, ale, *a.* beneficyalny, kościelny, zu Pfründen gehörig.

Bénéficier, *m.* beneficyant, *m.* Pfründenbesitzer, *m.*

Bénéficier, *n.* (*sur qc.*) zysk mieć z czego, zyskać na czym, an etwas gewinnen, Vortheil daraus ziehen.

Benêt, *a. m.* głupi, — głupiec, prostak, *m.* dumm, einfältig. — *m.* Dummkopf, Pinsel, *m.*

Bénévole, *a.* życzliwy, przychylny, (besonders im Scherze) günstig, geneigt.

Benigne, *m.* Benignus, Benignus, *m.* (Name.)

Bénignité, *f.* dobrotliwość, ludzkość, łaskawość, *f.* Güte, Leutseligkeit, *f.*

Bénin, Bénigne, *a.* dobrotliwy, ludzki, łaskawy; łagodny, gütig, liebreich; gelind.

*Bénir, *a.* poświęcać, przeżegnać, żegnać co; błogosławić, pobłogosławić; dobrorzeczyć; chwalić, wychwalać, wysławiać; uszczęśliwiać, einweihen; einsegnen; segnen; loben; preisen; beglücken.

Bénit, ite, *a.* święcony, geweiht.

Bénitier, *m.* kropielnica. *f.* kanfas w kościele, *m.* Weihkessel, *m.*

Benjamin, *m.* Beniamin, Benjamin, *m.* (Name.)

Benne, *f.* kosz do noszenia ciężarów bydła iucznego, *m.* Tragkorb der Lastthiere, *m.*

Bénoît, *m.* Benedykt, Benedikt, *m.* (Name).

Béquillard, *m. fam.* kulawy, co na kulach chodzi, kulawiec, *m.* Mensch, der an der Krücke geht, *m.*

Béquille, *f.* kula, (*scil.* dla kulawego), *f.* Krücke, *f.*

Béquiller, *n.* na kulach chodzić, an der Krücke gehen.

Berberis, *v.* Epina — vinette.

Bercail, *m. fig.* (owczarnia, *f.* trzoda, *f.* Schafstall, *m.*

Berceau, *m.* kolébka, *f.* Wiege, *f. fig.* dzieciéństwo, *n.* wiek dzieciony; początek czego, *m.* ulica w ogrodzie wysoka sklepisto pleciona, *f.* erste Kindheit, *f.* Anfang einer Sache, *m.* Bogenlaube, *f.*

Bercer, *a.* kołysać dziecię, ein Kind wiegen. *fig.* ukołysać, ugłaskać, bawić kogo, vergeblich aufhalten, einschläfern.

Berche. *f.* półdziałek okrętowy, *m.* kleine Schiffskanone, *f.*

Bergame, *f.* obicie, (*n.*) kilim, (*m.*) podłego gatunku, Art schlechter Tapeten, *f.*

Bergamote, *f.* bergamotka, *f.* bergamot, *m.* Bergamotenbirne, *f.* Bergamotessenz, *m.*

Berge. *f.* nadrzécze wysokie, *n.* rzéki brzeg przykry, *m.* gatunek barki, *f.* hohes oder steiles Ufer, *n.* Art Barke auf Flüssen, *f.*

Berger, *m.* ère, *f.* pasterz, owcarz, owczarczyk, *m.* rka, *f.* Schäfer, *m.* — inn, *f. fig.* l'heure du-, chwila miłośna, *f.* Schäferstunde, *f.*

Bergère, *f.* gatunek kornetów, *m.* krzesło wygodne z poręczami, *n.* Art Frauenzimmerhaube, *f.* bequemer Lehnstuhl, *m.*

Bergerotte, *f. fam.* pasterka, młoda owczarka, *f.* trunek z miodu i wina robiony, *m.* junge Schäferinn, *f.* Trank aus Wein und Honig, *m.*

Bergerie, *f.* owczarnia, Schafstall, *m.* Schäferey, *f.* Bergeries, *pl.* skotopaski, *pl.* Hirtengedichte, *n. pl.*

Bergeronnette, *f.* pliszka, *f.* trzęsiogonek, *m.* Bachstelze, *f.*

Berlin, *m.* Berlin, *m.* Berlin, *n.*

Berlingot, Brelingot, *m.* kolaska, *f.* koczyk, *m.* Halbchaise, *f.*

Berlue, *a.* wzrok słaby, *m.* zaćmienie oczu, *n.* Blitzen vor den Augen, *n.* Blendung des Gesichts, *f. fig.* zaćmienie rozumu, *n.* nieuwaga, *f.* Verblendung, Unachtsamkeit, *f.*

Bernable, *a.* godzien oszukania, prellenswerth. *fig.* godzien wyksykania, śmieszny, auslachenswerth.

Bernard, *m.* Bernard, Bernhard, *m.* (Name.)

Bernardin. *m.* ine, *f.* Bernardyn, *m.* nka, *f.* Bernhardinermönch, *m.* — nonne, *f.*

Berne, *f.* wyrzucanie kogo do góry z prześcieładła etc. rozciągnionego, *n.* Fuchsprelle, *f.* Prellen, *n.*

Bernement, *m.* szydzenie, drwienie z kogo, *n.* drwiny, *pl. f.* Prellen, *n. vid.* Berne.

Berner, *a.* z prześcieładła etc. kogo w górę wybijać, wyrzucać, prellen, *fig.* (*q.*) szydzić, drwić z kogo, wyśmiewać się z kogo, einen lächerlich machen, auslachen.

Berneur, *m.* ten co co w górę kogo z prześcieładła wyrzuca, *m.* Preller, *m. fig.* szyderz, wyśmiewca, naśmiewca, *m.* grober Spötter, *m.*

Berniquet, *m. fam.* ostatnie ubóstwo, żebractwo, *n.* Bettelstab, *m.*

Berte, *f.* Berta, Berta, *f.* (Name.)

Bertrand, *m.* Bertrand, Bertram, *m.* (Name).

Besace, *f.* torba; mantyka, *f.* biesagi, *pl.* Quersak, Bettelsack, *m. fig. vid.* Berniquet.

Besacier, *m. fam.* co torbę ma na plecach; żebrak, *m.* der einen Quersack trägt; Bettler, *m.*

Besaigre, *a.* kwaskowaty, kwaśny (o winie), säuerlich (vom Weine).

Besaiguë, *f.* siekiéra obosieczna, *f.* młotek szklarski, *m.* Quersart, *f.* Glaserhammer, *m.*

Besançon, *m.* Bizanc, *m.* Bisanz, *n.* (Stadt.)

Besicles, *f. pl.* gatunek okularów, *pl.* maszka z szkiełkami do oczu, *f.* Art Brillen mit Bändern, *f. pl.* Larve mit gläsernen Augen, *f.*

Besogne, *f.* robota, praca, *f.* zatrudnienie, *n.* Arbeit, *f.* Geschäft, *n.*

Besognette, *f. fam.* robota nie wielkiey wagi, *f.* geringe Arbeit, *f.*

Besoin, *m.* potrzeba; rzecz potrzebna; biéda, dolegliwość, *f.* ucisk, *m.* Bedürfniß, *n.* Noth, Nothwendigkeit; Nothdurft, *f.* avoir-, (*de qc.*) potrzebować czego, potrzeba komu czego, etwas nöthig haben, bedürfen.

Bessière, *v.* Baissière.

Bestial, ale, *a.* bestyalski, viehisch.

Bestialité, *f.* życie, (*n.*) albo uczynek bestyalski, *m.* bezecność sodomska z bydlęciem

ciem popełniona, *f* viehisches Betragen, *n.* Sodomiterey, *n.*

Bestiaux, *m. pl.* (von Betail), bydło, *n.* allerhand Vieh, *n.*

Bestiole, *f.* bestyyka, *f.* zwierzątko, *n.* Thierchen, *n. fig.* młody, głupi człowiek, *m.* dummes Thierchen, *n.*

Bêta, *m. fam.* un gros-, wielki wół, *m.* ein großes Rindvieh, *n.* ein großer Dummkopf, *m.*

Bétail, *m.* bydło, *n.* Vieh zur Nahrung und zum Gebrauche des Menschen, *n.*

Bête, *m.* bydlę, zwierzę, *n.* zwierz, *m.* bestya, *f.* Thier, Vieh, Wildpret, *n. fig.* błazen, *m.* Dummkopf, *m.* bêtes à corne, à laine, bydło rogate; bydło mnieysze, *n.* Horn-, Schafvieh, *n.* bêtes de charge de somme, bydło iuczne, ciężarowe, *n.* Lastthier, Saumthier, *n.* bêtes de voiture, bydło cugowe, robotne, *n.* Zugvieh, *n.* bêtes fauves noires, ielenie, łanie, daniele; dziki, *m. pl.* zwierzyna, *f.* Roth-, Schwarzwild, *n.*

Bêtement, *ad.* głupio, dummer Weise.

Betille, *f.* gatunek muszlinu, *m.* bagazya malowana z Bengali, *f.* Art Musselin; bengalischer Kattun, *m.*

Bêtise, *f.* głupstwo, *n.* nierozum, *m.* Dummheit, *n.* Unverstand, *m.*

Béton, *m.* wapno z piaskiem do zakładania fundamentu, *n.* Mörtel zum Grundlegen, *m.*

Bette, *f.* ćwikła, *f.* Beete, *f. pl.* Mangold, *m.*

Betterave, *f.* bòrak, *m.* ćwikła, *f.* bòraki, *m. pl.* rothe Rübe, *f.*

Betuse, *f.* beczka na ryby, *f.* Fischfaß, *n.*

Beuglement, *m* ryczenie, *n.* ryk wołów, *m.* Brüllen des Rindviehes, *n.*

Beugler, *n.* ryczeć, brüllen, blöken.

Beurre, *m.* masło, *n.* Butter, *f.* —fondu, *m.* roztopione, rozpuszczone, *n.* Schmelzbutter, *f.* —fort, *m.* gorzkawe, stare, *n.* alte oder ranzige Butter, *f.* —noir, *m.* nad ogniem przyrumienione, *n.* braune Butter, *f.*

Beurré, *m.* baba, *f.* bera, *f.* Butterbirn, *f.*

Beurrée, *f.* chleb z masłem, *m.* Butterbrod, *m.* Butterbämme, Butterschnitte, *f.*

Beurrer, *a.* masłem nasmarować; w rozpuszczonym maśle maczać; masłem okrasić, mit Butter bestreichen; in zerlassene Butter; damit anmachen.

Beurrier, *m.* ière, *f.* przekupnik; *m.* przekupka, co masło przedaie, *f.* Butterhändler, *m.* —rinn, *f.*

Beurrière, *f.* faska od masła *f.* Butterfäßchen, *n.*

Beveau, v. Biveau.

Bévue, *f.* błąd wielki, *m.* wada, omyłka, *f.* Versehen, *n.* Fehler; Schnitzer; Bock, *m.*

Biais, *m.* ukos, Schräge, Schiefe, *n.* Queere, *f. fig.* sposób, (*m.*) droga do czego, *f.* Art und Weise, eine Sache anzusehen, *f.* biais gras, maigre, aigu, *T.* kąt rozwarty, ostry, *m.* stumpfer, scharfer, spitziger Winkel, *m.* de biais, *ad* na ukos, ukośnie, krzywo, schief, schräge, krumm.

Biaisement, *m.* ukos, *m.* krzywość, *f.* Queere, Krümme, *f.*

Biaiser

Biaiser, *n.* krzywo iść, schylać się, nachylać się na iedno stronę, schief seyn, schräge gehen. *fig.* nie szczérze postępować; wykrętów, wymówek szukać, nicht offen handeln, krumme Wege, Umschweife nehmen; kurze Auswege wählen.

Biambonées, *f. pl.* płótno Indyyskie z kory drzewa robione, *n* ostindischer Zeug aus Baumrinde, *m.*

Biasse, *f.* iedwabiu gatunek, *m.* tohe levantische Seide, *f.*

Biberon, *m.* piiak, łapikufel, konewecka dziecinna z smockiem, *f.* Zecher, *m.* Nutschfläschchen, *n.*

Bible, *f.* biblia, *f.* Bibel, *f.*

Bibliographe, *m.* biegły w wykładaniu starodawnych autorów, *m.* Bücherkenner, *m.*

Bibliographie, *f.* znaiomość literatury, *f.* Bücherkenntniß; Kenntniß alter Handschriften, *f.*

Bibliomane, *m.* szalony xiążek przyiaciel, Büchernarr, *m.*

Bibliomanie, *f.* szalona chciwość mieć xiążek wiele, *f.* Büchersucht, *f.*

Bibliophile, *m.* ten, co xiążki lubi, *m.* Bücherliebhaber, *m.*

Bibliothécaire, *m.* bibliotekarz, *m.* Bibliothekar, *m.*

Bibliothèque, *f.* biblioteka *f.* xięgarnica, *f* Büchersammlung, Bibliothek, *f.* Büchersaal, *m.* volante, zbiór różnych pism, *m.* Sammlung kleiner Schriften, *f.*

Bibus, de-, *fam.* ladaiaki, podły mizerny, nichtswürdig, elend.

Bicêtre, *m.* dom poprawy przy Paryżu, *m.* Zuchthaus bey Paris, *n.*

Biche, *f.* łani, *f.* Hündinn, Hirschkuh, *f.*

Bichet, *m.* (miara zbożowa, *f.*) korzec, *m.* gewisses Kornmaaß, *n.* Scheffel, *m.*

Bichetage, Bichenage, *m.* korcowe, Auflage auf jeden Scheffel Getraide, der auf dem Markt verkauft wird, *f.*

Bichon, *m.* onne, *f.* rodzay małych psów kudłatych, *m.* Art kleiner Hunde mit langen Haaren und kurzer Nase, *f.*

Bicoque, *f.* miasteczko nie bardzo obronne, *n.* chata, ciupa, *f.* kleiner schlecht befestigter Ort, *m.* Nest; Häuschen, *n.*

Bidet, *m.* iednochodnik, koń małego wzrostu, *m.* krzesło z poręczami, *n.* krócica, miednica, wanienka do umywania dla dam, *f.* Klepper, *m.* kleines Pferd, *n.* Art Lehnstuhl; Sackpuffer, *m.* besonderes Waschwännchen für Damen, *n.*

Bien, *m.* dobro; bogactwo, *n.* dostatek; dar natury, szczęścia, *m.* poczciwość, uczciwość; pochwała, *f.* Gut, Beste, Wohl; Vermögen, *n.* Reichthum, *m.* Glück, *n.* Rechtschaffenheit, *f.* Lob, *n.* faire du-, bydź pożytecznym, dobrze czynić, Gutes thun, Vortheil bringen, zuträglich seyn. vouloir du- (*à q.*) sprzyiać, dobrze życzyć komu, einem wohl wollen. Biens, *pl.* dobra, *n. pl.* maiętność, *f.* Güter, *f. pl.* Vermögen, *n.*

Bien, *ad.* dobrze; słusznie; siła, wiele; bardzo; rad; prawie, około, gut; wohl; sehr, viel; zwar; gern; beynahe, ungefähr.

Bien-aimé, *m.* ée, *f. et a.* nayukochańszy, ulubiony. — faworyt, *m.* ta, *f.* vielgeliebt.

m.

m. et f. der, die Vielgeliebte, Liebling, *m.*

Bien-aise, *a.* kontent, zufrieden, vergnügt.

Bien-dire, *m. fam.* wymowa, grzecznomowność, *f.* Wohlredenheit, *f.*

Bien-disant, ante, *a.* wymowny; ten, ta, co każdego chwali, beredt, beredsam; der, die gern von Jedermann Gutes spricht.

Bien-être, *m.* powodzenie, *f.* szczęście, *n.* dostatki, *m. pl.* Wohlstand, *m.* reichliches Auskommen, *n.*

Bien-faire, *a.* czynić zadosyć swoiey powinności, dobrze czynić, sprawić, seine Pflicht thun; wohl thun, wohl verrichten.

Bienfaisance, *f.* dobroczynność, *f.* Wohlthätigkeit, *f.*

Bienfaisant, ante, *a.* dobroczynny, wohlthätig.

Bienfait, *m.* dobrodzieystwo, *n.* Wohlthat, *f.*

Bienfait, aite, *a.* piękny; dobrze zrobiony, rosły, wyrobiony; wspaniały, przedziwny, wohl gebildet; gut gearbeitet; vortrefflich.

Bienfaiteur, *m.* trice, *f.* dobrodziey, *m.* eyka, *f.* Wohlthäter, *m.* —inn, *f.*

Bienheureux, euse, *a.* szczęśliwy, błogosławiony, sehr glücklich, selig.

Bien loin que, oder de, *c.* zamiast żeby, daleko od tego żeby, weit gefehlt, anstatt daß.

Biennal, ale, *a.* dwuletni, zwey Jahre dauernd.

Bienque, *c.* choć, chociaż, obschon, obgleich, wiewohl.

Biensèance, *f.* przystoyność; rzecz wygodna, wygoda, *f.* fortel, *n.* Wohlstand, *m.* was einem vortheilhaft, anständig ist.

Bien-tenant, *m.* ante, *f. T.* tenutaryusz, posessor, Innhaber, Besitzer, *m.* —inn, *f.*

Bientôt, *ad.* zaraz, natychmiast, bald.

Bienveillance, *f.* życzliwość, *f.* sprzyianie, *n.* favor, *m.* Gewogenheit, Gunst, *f.*

Bienveillant, ante, *a.* życzliwy sprzyiaźny, gewogen.

Bienvenu, ue, *a.* miły, przyiemny, willkommen.

Bienvenue, *f.* przyiazd szczęśliwy, *m.* przywitanie, *n.* uczta w dzień przybycia czyiego dna, *f.* glückliche Ankunft, *f.* Willkommen, Anrittsschmaus, *m.*

Bienvoulu, ue, *a.* przyiemny, miły każdemu, wohlgelitten, geliebt.

Bière, *f.* trumna, *f.* mary, *pl.* Sarg, *m.* Todtenbahre, *f.*

Bière, *f.* piwo, *n.* Bier, *n.*

Bièvre, *m.* bobr; ostrzyż, (ptak wodny), *m.* Biber; Fischaar, *m.*

Biffer, *a.* wymazać, przekreślić, wyskrobać pismo, eine Schrift durchstreichen, ausstreichen.

se Bifurquer, *r. fam.* rozdzielić się, rozłupać się, sich in zwey Zacken theilen.

Bigaille, *f.* owad lataiący, *m.* Insektengeschmeiß, *n.*

Bigame, *a.* dwoyżenny, dwie żony razem maiący, in zweyfacher Ehe lebend. *m.* dwoyżeniec, dwoyżon, *m.* Mann, der zwey Weiber zugleich hat. *T.* ten, co drugą po zmarłey poiął żonę, der in der zweyten Ehe lebt.

Bigamie, *f.* dwoyżeństwo, małżeństwo z dwiema razem żonami, *n.* doppelte Ehe, *f. T.* małżeństwo powtórne, *n.* zweyte Ehe, *f.*

Bigarade, *f.* pomarańcza wielka kwaśna, *f.* große, saure Pomeranze, *f.*

Bigarré, ée, *p. et a.* pstry, upstrzony, buntscheckig.

Bigarreau, *m.* marmurki, wiśnie żotowe, pstre wiśnie wielkie, *f. pl.* bunte Herzkirsche, *f.*

Bigarreautier, *m.* marmurka, *f.* (drzew), Herzkirschbaum, *m.*

Bigarrer, *a.* upstrzyć, buntscheckig machen.

Bigarrure, *f.* upstrzenie, *n.* patrocina, *f.* Buntscheckige, *n. fig.* mięszanina, *f.* wunderliches Gemenge, *n.*

Bigle, *m.* chart z Anglii, *m.* englischer Jagdhund, *m.*

Bigle, *a.* zézowaty, schielend.

Bigler, *n.* zézem patrzyć, schielen.

Bigue, *f.* gus na głowie od uderzenia, *m.* Beule an der Stirne vom Schlage ꝛc., *f.*

Bigot, ote, *a.* obłudnie nabożny, obłudny, święty; zabobonny, scheinheilig, frömmelnd. —*m. et f.* nabożniczek zmyślony, świętoszek, dewot, *m.* tka, *f.* Scheinheiliger, *m.* ge, *f.*

Bigoterie, *f.* obłuda; udane, zmyślone nabożeństwo; guśla, *pl. n.* zabobon, *m.* Scheinheiligkeit, *f.* Aberglaube, *m.*

Bigotisme, *m.* nabożeństwo zabobonne, *n.* Hang zur Andächteley, *m.*

Bijon, *m.* terpentyny gatunek, *f.* Art feiner Terpentin, *m.*

Bijon, *m.* kleynot; kamień drogi, *m.* Kleinod, *n.* Schmuck, *m.* Juwele; Kostbarkeit, *f.*

Bijouterie, *f.* iubilerstwo, kupczenie z kleynotami, *n.* Juwelenhandel, *m.*

Bijoutier, *m.* jubiler; kochaiący się w kleynotach, *m.* Juwelenhändler; Liebhaber von Juwelen, *m.*

Bilan, *m.* bilans, balans, *m.* Bilanz, *f.* (Berechnung der Aktiv- und Passivschulden).

Bile, *f.* żołć, *f.* Galle, *f. fig.* gniew, *m.* zaiątrzenie, *n.* Zorn, *m.*

Bilieux, euse, *a.* żółciowy, koleryczny, kolery wiele maiący, gallig, gallsüchtig. *fig.* gniewliwy, popędliwy, zornig.

Billard, *m.* bilar, *m.* laska bilarowa, *f.* Billardspiel, *n.* Billiardtafel, *f.* Billiardstock, *m.*

Bille, *f.* gałka ze słoniowey kości, kula bilarowa, *f.* Billiardball, *m.* d'acier-, czworograniasta sztuka stalu, *f.* viereckiges Stück Stahl, *n.*

Billebarrer, *a. fam.* dziko upstrzyć, buntscheckig machen oder ausgieren.

Billebaude, *f. fam.* mięszanina, *f.* nieporządek, *m.* Verwirrung, *f.* à la-, nieporządnie, Ohne alle Ordnung, drunter und drüber.

Billet, *m.* listek, bilet, *m.* kartka; karteczka, *f.* los *m.* bilet; zapis, *m.* obligacya, *f.* paszport, *m.* Billet, *n.* Brief; Zettel, *m.* Lotterielos; Billet, *n.* Einlaßzettel; Schuldschein; Paß, *m.*

Billeter, *a.* karteczki do towarów przyszywać, przywiązywać, Zettelchen an die Waaren machen.

Billeteur, *m. fam.* ten, co żołnierzom karteczki na kwaterę czyli gospodę pisze, daie, der die Quartierzettel für die Soldaten schreibt, und ihnen ihre Quartiere anweiset.

Billevesées, *f. pl. fam.* głupstwo; baianie głupie, *n.* albernes Geschwätz, *n.* Narrenspossen, *f. pl.*

Billion, *m.* bilion, *m.* Billion, (1000 Millionen.)

Billon, *m.* bilion, drobne pieniądze; pieniądze nad ordynacyą menniczną w feynie większą maiące przysadę, *m. pl.* mieysce w mennicy, gdzie ie można wymienić, *n.* gałązka, roszczka winnorośli, *f.* Scheidemünze; geringhaltige, verrufene Münze, *f.* Ort, wo man sie auswechselt, *m.* Rebstämmchen, das man beym Beschneiden hat stehen lassen, *n.*

Billonnage, *m.* obrywki i zyski z wywołanych pieniędzy, *pl.* Handel mit verbotenen Münzsorten, *m.* Kipperey und Wipperey, *f.*

Billonnement, *m.* bicie monety podłey ligi, *n.* Kippen und Wippen, *n.*

Billonner, *n.* sfałszować monetę, monetę fałszywą bić, kupczyć fałszywą monetą, mit verrufenem Gelde wuchern, kippen und wippen.

Billonneur, *m.* fałszerz monety, ten co fałszywe pieniądze skupuie etc., *m.* Kipper und Wipper, *m.*

Billot, *m.* kloc, pień, pniak; kawałek drewna, co psom do szyi przywiązuią, *m.* przewora między końmi na targ etc. idącemi; połapka (na myszy), *f.* Klotz, Block, Stock; Knüttel, Klöppel der Hunde, *m.* Stange der Koppelpferde; Mäusefalle mit einem Klötzchen, *f.*

Bimauve, *f.* ślaz polny płonny, *m.* Eibisch, Ibisch, *m.*

Bimbelot, *m.* cacko, *n.* zabawki, *pl. f.* Spielzeug, *n.*

Bimbeloterie, *f.* cacko, *n.* handel cackami, *m.* Spielwerk, *n.* Handel damit, *m.*

Bimbelotier, *m.* ten, co cacka etc. robi, der Spielzeug verfertigt.

Binage, *m.* odwracanie roli, radłowanie, *n.* zweite Bearbeitung der Aecker oder des Weinbergs, *f.* Zwiebrachen, *n.*

Binaire, *a.* podwóyny, aus zwey Einheiten bestehend.

Binard, *m.* wóz o 4 kołach równowysokich do ciężarów, *m.* Blockwagen, *m.*

Binement, *m.* radłowanie, przeorywanie, odwracanie roli etc. *n.* Zwiebrachen, *n.*

Biner, *a.* przeorywać, odwracać rolą, uprawioną winnicę wskopywać, das Feld zwiebrachen; den Weinberg zum zweyten Male zurichten.

Biner, *n.* dwa razy w iednym dniu Mszą S. odprawować, zwey Messen in einem Tage lesen.

Binet, *m.* lichtarz doręczny, *m.* profitka, *f.* Handleuchter; Lichtknecht, *m.* Profitchen, *n.*

Binocle, *m.* perspektywa dwóyrurna, *f.* Gebrohr mit doppelten Röhren für beyde Augen, *n.*

Biographe, *m.* życiopis, *n.* Lebensbeschreiber, *m.*

Biographie, *f.* życiopismo, opisanie życia, *n.* Lebensbeschreibung, Biographie, *f.*

Bipédal,

Bipédal, ale, *a.* dwustopny, na dwie stopy długi, szeroki, das Maaß von zwey Schuh habend.

Bipède, *a.* dwunożny, zweyfüssig.

Birambrot, *m. fam.* drobianka z piwa, kalteszon, *f.* Bierspeise; Bierkaltschale, *f.*

Bire, *f.* gatunek wierszy na ryby, *f.* Fischreuse, *f.*

Birème, *f.* galera, *f.* Schiff mit zwey Ruderbänken auf jeder Seite, *n.*

Biribi, *m.* gra pewna w karty, *f.* Biribispiel, *n.*

Biroir, *m.* haczek, styft u okien, *m.* Fensterwirbel oder Haken zu auswärts geschobenen Schöbchen, *m.*

Bis, ise, *a.* czarnawy (o chlebie, ciastach), schwarzbraun, (besonders vom Brode).

Bisaieul, *m.* pradziad, *m.* Aeltervater, *m.*

Bisaieule, *f* prababa, prababka, Aeltermutter, *f*

Bisannuel, elle, *a* dwuletni (o roślinach), zweyjährig, (von Pflanzen).

Bisbille, *f. fam.* hałas, wrzask, *m.* szemranie, *n.* Gemurre, *n.* Zänkerey, *f.*

Bis-blanc, *a* pain-, chléb bielszy od śrzedniego chleba, halbweiß, (nur vom Brode).

Biscké, *a, m.* oeuf-, iaie, w którym się iuż kurcze zalęgło, *n.* angebrütes Ey, *n.*

Biscornu, ue, *a. fam.* nieskształtny, übel gestaltet, unförmlich. *fig.* śmieszny, dziwaczny, seltsam, wunderlich.

Biscotin, *m.* suchárek cukrowy, *m.* Zuckerplätzchen, *n.*

Biscuit, *m.* biszkokt biały; suchar, *m.* Zuckerbrod, *n.* Zwieback, *m.* Schiffbrod, *n.*

Bise, *f.* pomorszczyzna, *f.* wiatr północny, *m.* spólnica, ryba morska, *f.* Nordostwind; Art Thunfisch, *m.*

Biser, *n.* w śnieć się obracać, śniecić się, spodleć, czernieć, grau, schwarz werden, ausarten, (vom Getraide). — *a.* powtórnie farbować, przefarbować, umfärben.

Biset, *m* trukawka; gatunek bułki, *f.* Holztaube, Steintaube, Lochtaube; Art Semmel, *f.*

Bisette, *f.* gatunek koronek wąskich i podłych, *f.* geringe schmale Zwirnspitze, *f.* Bisettière, *f.* kneplarka, co ie knepluie, die sie macht.

Bismuth, *m.* markazyt cynowy, *m.* Wißmuth, *m.*

Bison, *m.* zubr, *m.* bizon, *m.* Bisenochs, amerikanischer wilder Ochs, *m.*

Bisque, *f.* polewka silna, *f.* rosół posilaiący, *m.* Kraftsuppe, *f.*

Bissac, *m.* biesągi, *pl.* torba dziadowska, *f.* Queersack; Bettelsack, *m.*

Bissètre, *m.* nieszczęście, *n.* unglücklicher Zufall, *m.*

Bissexte, *m.* przybycień, przybysz, *m.* Schalttag, *m.*

Bissextil, ile, *a.* an bissextil, année bissextile, rok przybyszowy, *m.* Schaltjahr, *n.*

Bistoquet, *m.* laska do popychania gałek na biliarze, *f.* Masse im Billardspiele, *f.*

Bistourner, *a.* walaszyć konia, nakręceniem moszenek, die Hoden eines Thieres verdrehen oder quetschen.

Bistre, *f.* czernidło, *n.* sadze do malowania i rysowania preparowane, *pl.* Bister, *m.* Rußschwarz, *n.*

Bitton, *m.* pal na lądzie do przycumowania galery, *m.* Galeerenstock (Pfahl am Ufer zum Anbinden einer Galeere), *m.*

Bitume, *m.* kléy ziemny, *m.* Erdpech, Bergharz, *n.*

Bitumineux, euse, *a.* kleisty na kształt smoły, erdpechartig.

Bivalve, *f.* podwòyna muszla, zweyschaliges Schalthier, *n.*

Biveau, *m.* węgielnica, *f.* Winkelmaaß, *n.*

Biviaire, *a.* dwòydrożny, wo zwey Wege sich scheiden.

Bivoie, *f* rozstanie drog, *n.* Wegescheide, *f.*

Bizarre, *a.* dziwny, śmieszny, uparty, seltsam, wunderlich, eigensinnig.

Bizarrerie, *f.* dziwactwo, *n.* upòr, *m.* mięszanina, *f.* seltsames, wunderliches Betragen, *n.* Eigensinn, *m.* wunderliche Abwechselung, *f.*

Blafard, arde, *a.* blady, bleich, blaß, matt.

Blaireau, *m.* zbik, iaźwiec, *m.* Dachs, *m.*

Blaise, *m.* Błaży, Blasius, *m.* (Name).

Blemable, *a.* nagana, przygana, *f.* Tadel, Vorwurf, Verweis, *m.*

Blâmer, *a.* (*q. de qc.*) ganić, za złe mieć co komu, tadeln, mißbilligen, verargen. *T.* strofować, dać strofowanie, einen öffentlichen Verweis geben.

Blanc, blanche, *a.* biały, czysty; błyszczący się, weiß; blank; rein, nicht schmutzig. *fig.* niewinny, czysty, rein, unschuldig. fer blanc, blacha, *f.* żelazo pobielane, *n.* weißes Blech), *n.* argent blanc, srebrne pieniądze, *pl.* Silbergeld, *n.* billet blanc, nita, *f.* Niete in der Lotterie, *f.* carte blanche karta bez figury, *f.* Karte in der Hand ohne Bild, *f.* *fig.* pełnomoc, pełna moc, *f.* volle Macht in einer Sache zu verfahren, *f.* magie blanche, białoksięstwo; cudotworstwo naturalne, *n.* weiße Kunst; natürliche Zauberey, *f.* vers blancs, wieraze bez kadencyi, *m. pl.* reimlose Verse, *m. pl.* armes blanches, biała broń, *f.* blankes Gewehr, (kein Schießgewehr), *n.*

Blanc, *m.* biały kolor, *m.* białość, *f.* bielidło, *n.* cel, (do którego strzelaią), *m.* Weiß, *n.* weiße Farbe; Schmiede, Schießscheibe, *f.* — de baleine, sperma ceti. Wallrath, *m.* en blanc, *ad.* nieoprawiony, naturalny, surowy; niezapisany, czysty, niefarbowany, ungebunden, roh, unbeschrieben; ungefärbt.

Blanc-bec, *m. fam.* chłostek, *m.* junger Laffe, *m.*

Blanchaille, *f.* ryby małe różne, *f. pl.* allerley kleine Weißfische, *m. pl.*

Blanchâtre, *a.* białawy, weißlich.

Blanche, *f.* Blanka, Blanka, *f.* (Name.).

Blancher, *m.* białoskòrnik, garbarz, *m.* Weißgerber, *m.*

Blancherie, *f.* bléch, *m.* folusz, młyn blacharski, gdzie żelaza pobielaią, *m.* Bleiche, *f.* Weißblechhammer, *m.*

Blanchet, *m.* kaftanik biały, *m.* Art von weißem Kamisol, *n.*

Blancheur, *m.* biały kolor, *m.* białość, *f.* Weiße, *n.* weiße Farbe, *f.*

Blanchiment, *m.* bielenie, bléchowanie; pranie; pobielanie blach etc. mincarskich blanek, *n.* ceber złotniczy etc., w którym śrebra etc. pobielaią, *m.* Bleichen, Weißmachen, Weißsieden, Verzinnen, *n.* Ort zum Weißsieden der Münzstücke; Zuber der Goldschmiede zum Weißmachen, *m.*

Blanchir, *a.* pobielać; bielić, bléchować; prać, weißen, bleichen, reinigen, waschen. *fig.* (*q*) wybielić się, usprawiedliwić się, Jemandes Unschuld darthun. *n.* zbieleć; siwieć, ziwieć, weiß werden; grave Haare bekommen. *fig.* ne faire que, nic nie wskòrać, nic nie sprawić, fruchtlos seyn, nichts ausrichten.

Blanchissage, *m.* bléchowanie; pranie etc., *n.* zapłata od tego, *f.* Bleichen, Waschen, *n.* Bleicherlohn, Wäscherlohn, *n.*

Blanchisserie, *f.* bléch, *m. m.* pralnia, *f.* Bleiche, *f.* Waschhaus, *n.*

Blanchisseur, *m.* euse, *f* pracz, *m.* praczka, *f.* blécharz, *m.* rka, *f.* pobielacz *m.* Wäscher, Bleicher, *m.* —inn, *f.* Tünicher, *m.*

Blanc-scellé, *m.* blankiet, papier niezapisany z pieczęcią pańską, *m.* Papier, worauf weiter nichts, als das Siegel eines großen Herrn steht, gemeiniglich zur Vollmacht, *n.*

Blanc-signé, Blanc-seing, *m.* blankiet, *m.* Blankett, *n.*

Blandices, *f. pl* dissement, *m.* podchlébstwo, *n.* Schmeicheley, *f.*

Blandissant, sseur, diteur, *m.* podchlébca, *m.* Schmeichler, *m.*

Blanque, *f.* fortuna, *f.* xiążka z białemi i czarnemi kartami do losów, Stechbuch, *n.* Glückstopf, *m.*

Blanquette, *f.* pewny gatunek gruszek, *f.* wino białe nie bardzo dobre, *n.* bigos, *m.* Art Sommerbirn, *f.* geringer weißer Wein in Languedoc, *m.* Fricassee von Kalb- oder Lammfleisch, *n.*

Blaser, *a.* psuć, szkodzić, niszczyć, verderben, zu Grunde richten, (von starken Getränken und Ausschweifungen), se, *r.* zdrowie swe niszczyć, tracić, sich um seine Gesundheit bringen, *fig.* être blasé sur, (*qc*) o nic więcey nie dbać, iak o..., auf etwas ganz erpicht seyn, keinen Geschmack mehr an etwas haben.

Blason, *m.* tarcza herbowna; nauka herbowna, herbopismo, *f.* Wappenschild, *n.* Wappenkunst, *f.*

Blasonnement, *m.* wykładanie herbów, *n.* Erklärung der Wappen, *f.*

Blasonner, *a.* należytemi herb wymalować farbami; herby wykładać, Wappen ausmalen; erklären. *fig.* (*q.*) źle o kim mówić, kogo opisywać, ganić, einen übel abschildern, verläumden.

Blasonneur, *m.* biegły w herbowney nauce, *m.* Wappenverständiger, *m.*

Blasphémateur, *m.* trice, *f.* bluźnierca, bluźnierz, *m.* rka, *f.* Gotteslästerer, *m.* —inn, *f.*

Blasphématoire, *a.* bluźnierski, gotteslästerlich.

Blasphème, *m.* bluźnierstwo, *n.* Gotteslästerung, *f.*

Blasphémer, *a. et n.* bluźnić, Gott lästern, fluchen.

Blatier, *m.* przekupień zboża, zbożem handluiący, *m.* Kornhändler, *m.*

Blaude, *f. fam.* gzło, *n.* sukmana z płótna grubego, *f.* Fuhrmannskittel, *m.*

Blé, Bled, *m.* zboże; żyto, *n.* pszenica, *f.* Getraide, *n.* Saat, *f.* Korn, *n.* Waizen, *m.*—noir ou sarrasin, tatarka, *f.* Buchwaizen, *m.* Haidekorn, *n.* — de Turquie, kukuruca, pszenica Turecka, *f.* türkischer Waizen, *m.*

Blêche, *a. fam.* zniewieściały, weichlich, weibisch.

Blême, *a.* blady, blaß, bleich, (vom Gesicht).

Blêmir, *n.* zblednieć, zblednąć, erblassen, sich entfärben.

Bléreau, *v.* Blaireau.

Blesser, *a.* zranić, poranić, obrazić, kaleczyć; uciskać, verwunden, verletzen, beschädigen; wehe thun, drücken. *fig.* obrazić, naruszyć, ranić, beleidigen, Schaden thun, nachtheilig seyn, verletzen. se, *r.* zranić się, skaleczyć się, obrazić się; porodzić płód niedoszły, poronić, sich verwunden; sich wehe, Schaden thun; vor der Zeit niederkommen.

Blessure, *f.* rana, *f.* zranienie, skaleczenie, *n.* Wunde, Verwundung, Verletzung, *f fig.* uraza, obraza, krzywda, *f.* Beleidigung, *f.*

Blet, ette, *a.* nagniły, zwiędły, teigicht, überreif.

Bleu, euse, *a.* modry, błękitny, niebieski, blau. parti bleu-, podiazd, *m.* czata, partya, *f.* Streifpartheyen, *f.* contes bleus, bayki, *f. pl.* Altweibermährchen, *n. pl.*

Bleu, *m.* modry, błękitny kolor, *m.* farba takaż, *f.* Blau, *n.* blaue Farbe, *f.* céleste-, niebieski kolor, himmelblau, —turquin-, kolor ciemnomodry, granatowy, dunkelblau, hochblau. mourant-, kolor bladomodry, blaßblau.

Bleuâtre, *a.* modrawy, bläulich.

Bleuir, *a.* modrym robić; modro szmelcować, blau machen. *n.* modrym się zrobić, zmodrzeć, blau werden.

Bloc, *m.* pniak, pień, kloc; bałwan, *m.* bryła; kupa wielka czego, *f.* Block; Klotz; Haufen, (besonders von Waaren), *m.* en-, ogółem, überhaupt, in Bausch und Bogen.

Blocage, *m.* Blocaille, *f.* kamienie do usypania fundamentu, *m. pl.* Bruchsteine, Füllsteine, *m. pl.*

Blocus, *m.* blokada, *f.* opasanie fortecy woyskiem, *n.* Blockirung, Einschließung einer Festung, *f.*

Blond, onde, *a.* płowy, żółtawy, żołtoblady, (o włosach), blond, weißgelb, (besonders von Haaren).

Blond, *m.* kolor płowy; mężczyzna płowe włosy maiący, *m.* blonde Farbe, *f.* Mannsperson mit blonden Haaren, *f.*

Blonde, *f.* gatunek iedwabnych koronek; kobieta włosy płowe maiąca, *f* Blonde, (seidene Spitze); Blondine, *f.*

Blondin, *m.* ine, *f.* osoba płowe włosa maiąca. *f.* Person mit blonden Haaren, *f. fig. fam.* galant, *m.* Stutzer, *m.*

Blondir, *n.* płowieć; płowe dostać włosy; żółcieć, żółknieć, blond, gelb werden.

Blon-

Blondissant, ante, *a. fig.* żółknieiący, gelb werdend.

Bloquer, *a.* une place, opasać fortecę, otoczyć woyskiem, eine Stadt einschließen, blokiren. — la bille-, galkę w dziurę narożną wpędzić na billarze, den Billiardball durch einen starken Stoß in ein Eckloch spielen.

Blottir, *n.* wcisnąć się w kąt, przytulić się do ziemi, kryiąc się, (iak kuropatwy), sich zusammen schmiegen, sich kauern, ducken (wie Rebhühner).

Blouse, *f.* woreczek w billarze, *m.* dziura billarowa, *f.* Eckloch, *n* oder Beutel am Billiard, *m.*

Blouser, *a. T.* gałkę w dziurę wpędzić, einen Billiardball machen. se, *r.* własną gałkę w dziurę billarową wpędzić, sich verlaufen (auf dem Billiard). *fig. fam.* mylić się, błądzić, sich irren, sich versehen.

Bluet, *m.* bławatek, modrzeniec, *m.* blaue Kornblume, *f.*

Bluette *f.* iskierka, *f* Funkchen, *n fig.* bluettes d'esprit-, iskierka rozumu, dowcipu, *f.* leichter Witz, *m.*

Bluetter, *n. fam.* iskry wyrzucać, Funken sprühen.

Bluteau, Blutoir, *m.* pytel, *m.* sito do przesiewania mąki, *n.* Mühlbeutel, *m.* Mehlsieb, *n.*

Bluter, *a.* pytlować mąkę, Mehl beuteln.

Bluterie, *f.* pytel, *f.* Beutelkammer, *f.*

Bobèche, *f.* rurka lichtarzowa, *f.* Leuchterdille, *f.*

Bobine, *f.* cewka, *f.* kołko, *n.* Spule, *f.*

Bobiner, *a.* nawiiać nici etc., na cewki, spulen, aufwinden.

Bobinette, *f.* kołeczko, cewka, kleine Spule, *f.*

Bobineuse, *f.* ta co nici etc. nawiia, zwiia, Spulerinn, *f.*

Bobo, *m.* ból niewielki, *m.* (do dzieci małych mówią). (in der Kindersprache), kleiner Schmerz, *m.* Weh, *n.*

Bocage, *m.* lasek, gaik, *m.* Gebüsch, Lustwäldchen, *n.*

Bocager, ère, *a T.* w gaikach, w lasach mieszkaiący, (dichterisch) in Gebüschen wohnend.

Bocal, *m.* kubek, puhar *m.* kula szklanna wodą napełniona. *f.* Becher, Pokal, *m.* mit Wasser angefüllte Glaskugel, *f.*

Bodine, *f.* tram, *m*, Schiffskiel, *m.*

Boëte, *v.* Boite.

Boeuf, *m.* wół. *m.* mięso wołowe. *n.* wołowina. *f.* Ochs, *m.* Rindfleisch, *n fig.* wół. *m.* dummer Mensch, *m.* — à la mode, w łowina duszona, *f.* gedämpftes Rindfleisch, *n.*

Bogue *f.* łupina, łuszczyna od kasztanów, buczyn, *f.* äußere Kastanien- oder Buchecker-schale, *f.*

Bohème, *f.* Czechy, *f. pl.* Böhmen, *n.* hème, *m. et f.* Czech, Böhme, *m.* Czeszka, Böhmin, *f.*

Bohémien, *m.* une, *f.* Cygan, Zigeuner, *m.* Cyganka, Zigeunerin, *f.* (*v.* Bohème, *m. et f.*)

Boiard, *m.* Boiar. *m.* Bojar, *m.*

Boie, *f.* baia, *f.* Boy, *m.* (Zeug.)

Boire, *a. et n.* pić, upiiać się; ciągnąć w się; przebiiać, zalewać się, (o papierze), trinken, saufen, zechen, einsaugen

gen, (vom Schwamme ꝛc.); durchschlagen, (vom Papiere). — la oder à la santé de (*q*) pić na zdrowie czyie, eines Gesundheit trinken. — dans (*qc*) pić z czego, aus etwas trinken. donner pour, dać komu co na piwo, ein Trinkgeld geben. *fig.* un affront-, połknąć, strawić zniewagę, einen Schimpf einstecken.

Boire, *m.* picie, *n.* trunek, *m.* Trinken, Getränk, *n.*

Bois, *m.* drwa, *pl n.* drewno, *n.* las, bór, gay, *m.* krzaki, *m. pl* drzewa, *n. pl.* Holz, *n.* Wald, *m.* Holzung, *f.* Gehölz, *n.* — blanc, drzewo miękkie, weiches Holz, *n.* — vif, drzewo żywe, twarde, grünes, hartes Holz, *n.* — flotté-, tratwy, *pl.* Floßholz, *n.* — chablis-, łom, *m.* Windbrüche, *m. pl.* — taillis-, porąb, *m.* Schlagholz, *n.* — mort-, drzewo na pniaku uschłe, auf dem Stamme verdorrtes Holz, *n.* mort-bois-, drzewo owocu nie rodzące, geringes Holz, Heckenholz, *n.* — de lit-, łóżko drewniane, *n.* Bettgestell, *n.*

Boisé, ée, *a.* wykładany, futrowany; lesisty, knieisty, gaisty; getäfelt; mit Holzung versehen.

Boiser, *a.* taflować drzewem etc., täfeln.

Boiserie, *f.* Boisage, *m.* boazerya, taflowanie etc., *f. pl.* Tafelwerk, Getäfel, *n.*

Boiseux, euse, *a.* drzewisty, holzig, holzartig.

Boisseau, *m.* korzec, *m.* Scheffel, *m.*

Boisselée, *f.* korzec czego, Scheffel voll, *m.*

Boisselier, *m.* ière, *f.* rzemieślnik, co korce, sita, przetaki, pudełka robi albo nimi handluie, sitarz, *m.* Scheffel-, Sieb-, Schachtelmacher oder -händler, *m.*

Boisson, *f.* trunek, napóy, *n.* Getränk, *n.*

Boîte, *f.* pudełko, *n.* puszka, *f.* pudełko czego; puzderko, *n.* macica, panewka, *f.* moździerz mały do strzelania, *m.* Schachtel, Büchse; Schachtel voll; Kapsel, *f.* Gehäuse; Kästchen, *n.* Art Böller, *m.*

Boite, *f.* czas, w którym młode wino pić można, *m.* Zeit, da junger Wein trinkbar ist, *f.*

Boiter, *n.* kulawieć, chromać, hinken.

Boiteux, euse, *a. et s.* kulawy, chromy, hinkend; Hinkender, *m.*

Boîtier, *m.* puzderko do plastrów, maści, *n.* pierściennica, *f.* Salbenbüchse, Schmuckkästchen, *n.*

Boitout, *m. fam.* kieliszek bez nóżki, m. Glas ohne Fuß, *n.*

Bol, *m* rodzay glinki, Bolus oder Fettthon, *m.*

Bologne, *f.* Bononia, Bologna, *n.*

Bombance, *f. fam.* bankietowanie, *n.* rozrsutność, *f.* schwelgerisches Gastmahl, Wohlleben, *n.*

Bombardement, *m.* bombardowanie, *n.* bombardament, *m.* Bombardiren, *n.*

Bombarder, *a.* bombardować, bomby rzucać do miasta, bombardiren, mit Bomben beschießen.

Bombardier, *m.* bombardyer, *m.* Bombardirer, *m.*

Bombe, *f.* bomba, *f.* Bombe, *f.*

Bombement, *m.* obłączystość, pękatość, *f.* Wölbung, Bäuchung, *f.*

Bomber, *a. T.* obłączysto co naginać, wölben. *n.* obłączystym bydź, bogenförmig erhaben seyn.

Bon, bonne, *a.* dobry; wyśmienity, przedziwny; prawdziwy, arcy-; mocny, silny; łaskawy; głupi, gut, vortrefflich, kräftig, stark; gütig, gelinde; einfältig, schwach am Geiste. (*v. qc.*) zposobny, zdatny, dobry do czego, zu etwas tüchtig, tauglich, brauchbar. — de bonne heure, de bon matin-, wcześnie, za wczasu, früh, zeitig. à la bonne heure-, w sam czas, właśnie; dobrze! niech tak będzie, zur rechten Zeit; gut! meinetwegen! de bonne foi-, szczérze prawdziwie, aufrichtig. bon marché-, tanio, wohlfeil bonne fortune, szczęście, *n.* Glück beim Frauenzimmer, *n.*

Bon, *m.* dobro, *n.* dobroć, *f.* zysk, profit, pożytek, *m.* uznanie za dobre, *n.* Gutes, *n.* Vortheil, Gewinn, *m.* Genehmigung, *f.*

Bon, *ad. et i.* dobrze, ey dobrze! gut! ey recht so! tout de bon, bez żartu, prawdziwie, in allem Ernste, wirklich.

Bonace, *f.* cisza morska, *f.* Meeresstille, *f. fig.* pokóy, *m.* Ruhe, *f.* und Friede, *m.*

Bonasse, *a. fam.* prosty, szczéry; prostak, głupiec, *m.* einfältig, gut, *m. f.* guter Narr, *m.*

Bonbane, *m.* gatunek kamienia białego, *m.* Art weißer Steine, *m. pl.*

Bonbon, *m.* bonbonek; cukierek, *m.* cukierki, *pl. m.* Naschwerk, Zuckerwerk, *n.*

Bon-chretien, *m.* gatunek gruszek, *f.* Art Birnen, *f.*

Boncore, *m.* gatunek narcyzów, *m.* Art Narzissen, *f.*

Bond, *m.* odskoczenie czego, *n.* skoki, *m. pl.* Abprallen, Zurückprallen; Hüpfen, *n.* Sprung, *m.*

Bondir, *n.* odskakiwać; skakać, abspringen, abprallen; hüpfen *fig.* odbiiać się; odrzucać się, aufstoßen (vom Magen).

Bondissement, *m.* skoki, *m. pl* podskakiwanie, *n.* Hüpfen (der Ziegen ꝛc.), *n. fig.* odbiianie się, *n.* ckliwość, *f.* Aufstoßen im Magen, *n.*

Bondissant, ante, *a.* skaczący, podskakuiący, hüpfend.

Bondon, *m.* szpunt u beczki, *m.* Spund, *m.*

Bondonner, *a.* zaszpuntować, zuspünden.

Bondonnière, *f* świder bednarski, *m.* Spundlochbohrer, *m.*

Bonheur, *m.* szczęście, *n.* Glück, *n.*

Bonhomie, *f. fam.* dobre serce, *n.* dobrotliwość, *f.* Gutherzigkeit, *f.*

Boniface, *m.* Bonifacy, Bonifacius, *m.* (Name).

Bonifier, *a.* polepszyć, poprawić; gnoić, nawozić rolą; nadgrodzić, verbessern, düngen, vergüten. — une baleine, oprawić wieloryba, na tran przewarzać, Wallfischspeck einhauen.

Bonjour, *m.* dzień dobry! guten Tag!

Bonne, *f.* Bona; guwernantka, (w mowie dziecinney), *f.* Bonne, (Name), Hofmeisterinn, *f.* (in der Kindersprache).

Bonne-

Bonnement, *ad.* szczérze, nieobłudnie; w prawdzie, właśnie, aufrichtig, redlich, eigentlich.

Bonnet, *m.* czapka, *f.* czepiec; biret doktorski, *m.* Mütze, Haube, Kappe, *f.* Doktorhut, *m.*

Bonnetade, *f. fam.* zdeymowanie czapki, kapelusza, *n.* ukłony, *m. pl.* Hutabziehen, *n.* tiefer Bückling, *m.*

Bonneter, *a. fam.* (*q.*) zdiąć kapelusz etc. przed kim, kłaniać się komu, einem tiefe Bücklinge machen, sich vor einem immer bücken.

Bonneterie, *f.* cech, kunszt czapników, *m.* Strumpfwirkerey, Strumpfwirkerzunft, *f.*

Bonneteur, *m fam.* szalbierz, oszust, *m.* höflicher Betrüger, *m.*

Bonnetier, *m.* czapnik, pończośnik; co niemi handluie, *m.* Strumpfwirker, Mützen- oder Hauben-Macher, oder — krämer, *m.*

Bonsoir. *m.* dobry wieczór! guten Abend!

Bonté, *f.* dobroć, dobrotliwość, łaska; grzeczność, uczynność, *f.* dobre serce, *n.* Güte, Höflichkeit, Gutherzigkeit, *f.*

Borax, *m.* borax, *m.* Borax, *m.*

Borborigme, Borborisme, *m.* burczenie w brzuchu, *n.* wiatry, *m. pl.* Knurren im Leibe von den Winden, *n.* diese selbst, *m. pl.*

Bord, *m.* brzeg; oblamowanie, *n.* obłoga, listwa, wstęga, *f.* galon, *m.* Rand, Bord, *m.* Ufer, *n.* Besetzung, Einfassung, Borte, Tresse, *f.* Bord à bord, *ad.* aż do brzegu, bis an den Rand, dem Rande gleich.

Bordager, *n. T.* lawirować okrętem, laviren.

Bordé, *m.* listwa, obłoga, *f.* oblamowanie, *n.* Bordirung, Besetzung, *f.*

Bordé, ée, *p. et a.* oblamowany etc. obstawiony, obsadzony, eingefaßt, am Rande hin besetzt.

Bordel, *m.* bordel, *m.* dom nierządny, kurewski, *m.* Hurenhaus, *n.*

Bordelier, *m.* nierządnik, wizytecznik, kurewnik, *m.* Hurenjäger, *m.*

Bordelière, *f.* nierządnica, kurwa, *f.* Hure, *f.*

Border, *a.* obszywać, obrębować, oblamować; obstawić, obsadzić, einfassen, besetzen. — un vaisseau, obijać okręt tarcicami, dylami; iść za okrętem; trzymać się pobrzeża, przy pobrzeżu żeglować; zbliżyć się do okrętu, weyśdź w okręt, ein Schiff bordiren, verkleiden; nachsegeln; längs dem Ufer segeln; in ein Schiff hinein steigen.

Bordereau, *m.* kartka, na którey gatunki pieniędzy są zapisane, *f.* extrakt, wyiątek rachunków, obrachunek, *m.* xiążka kupiecka od sum odebranych i wypłaconych, *f.* Sortenzettel der Münzen; Auszug aus einer Rechnung, *m.* Rechnungsbuch, *n.*

Bordigue, *f.* pegrodka na pobrzeżu morskim na ryby trzciną ogrodzona, *f.* Fischzaun, *m.*

Bordure, *f.* obrąbienie, obszycie, oblamowanie, *n.* obrąbek, *m.* obsadzenie, obstawienie, *n.* rama, ramki, *f. pl.* Einfassung, *f.* Rand, Rahmen, *m.*

Boréa-

Boréal, ale, *a. T.* północny, nördlich.

Borée, *m.* (ał. poetyckie). wiatr północny, *m.* (in der Poesie,) Nordwind, *m.*

Borgne, *a.* iednooki, einäugig. *fig.* niesławny, fințer, verdächtig.

Borgnesse, *f. fig. fam.* iednooka bezecna kobiéta, *f.* garstiges, böses Weibsbild, *n.*

Bornage, *m. T.* kopców sypanie, stawianie znaków granicznych, *n.* Setzen der Grenzsteine, *n.*

Borne, *f.* kopiec, znak graniczny; słup, kamień na rogu kamienicy etc., Grenzstein; Eckstein, *m.* Grenze, *f.* Bornes, *pl.* kres zamierzony, *m* szranki, *m. pl.* Grenzen, Schranken, *f. pl.*

Borner, *a.* kopce, granice usypać, ograniczyć, begrenzen, einschränken *fig.* określić, miarkować, hamować, mäßigen. se-, (*à qc.*) w szrankach się trzymać, kontentować się, sich auf etwas einschränken, sich damit begnügen.

Bornoyer, *a.* iednym okiem mierzyć, odmierzać, mit einem Auge abmessen.

Bornoyeur, *m,* iednym okiem mierzący etc., der mit einem Auge abmißt.

Borysthène, *m.* Niepr, Dniepr, Dnieper, *m.* (Fluß.)

Bosan, *m.* trunek Turecki z iagieł robiony, *m.* türkisches Getränk aus Hirsen, *n.*

Bosphore, *m.* cieśnina morska, *f.* Meerenge, *f.*

Bosquet, *m.* gaik, lasek, *m.* Lustwäldchen, *n.*

Bosse, *f.* garb; guz, *m.* Buckel, Höcker, *m.* Beule, *f.*

Bosselage, *m.* detowyniosła robota, *f.* getriebene Arbeit auf Silber, *f.*

Bosselé, ée, *a.* guzowaty, (o liściach), narbig, (von Blättern).

Bosseler, *a.* bitą, dętą robić robotę, getriebene Arbeit machen.

Bosselure, *f.* guzy, *m. pl.* dołkowatość, (na liściu), *f.* das Narbige auf gewissen Blättern.

Bosseman, *m.* podstérnik, *m.* Hochbootsmann, *m.*

Bossetier, *m.* rutgiser, mosiężnik; szklarz hutny, hutnik, *m.* Gelbgießer; Glasblaser, *m.*

Bossette, *f.* pukiel na monsztuku końskim etc., *m.* Buckel am Pferdegeschirre ꝛc. *m.*

Bossu, ue, *a.* garbaty; górzysty, buckelig; höckerig; bergig. *m. et f.* garbaty, *m.* ta, *f.* Buckeliger, *m.* —ge, *f.*

Bossuer, *a.* guzy porobić w czym; dętą robić robotę, Beulen in Gefäße schlagen; getriebene Arbeit machen.

Bosuel, *m.* tulipan pachnący, *m.* wohlriechende Tulpe, *f.*

Bot, *a.* pied-, niekształtna, krzywa noga *f.* ungestalteter Fuß, Klumpfuß, *m.* Person, die einen solchen hat, *f.*

Bot, *m.* bat, *m.* Bot, *n.*

Botanique, *f.* nauka o ziołach, o roślinach, botanika, *f.* Botanik, Kräuterkunde, *f.* — *a.* do tey nauki należący, zielny, botaniczny, botanisch.

Botaniste, *m.* zielnik, ziołopis, botanik, *m.* Botaniker, Kräuterverständiger, *m.*

Botanologie, *f.* ziołopismo, *n.* opisanie ziół, *n.* Beschreibung der Pflanzen, *f.*

Botte,

Botte, *f.* wiązka, wiązań, *f.* pęk, *m.* kupa, *f.* gatunek beczki do wina, *f.* bót; sztych, raz, *m.* pchnięcie, *n.* drzwi u karety *pl.* wstopień, *m.* Bund, Bündel, *n.* Haufen, *m.* Art Weinfaß, *n.* Stiefel; Stoß beym Fechten; Schlag an einer Landkutsche; Einsteigetritt an einer Kutsche, *n. fig.* przymówka uszczypka, *f.* Stich im Reden, *m.* Bottes, *f. pl.* błoto, *n.* śnieg na bótach, pod podeszwami, *m.* Kothklumpen oder Schneeballen, die sich an die Schuhe anhängen, *m. pl.*

Bottelage, *m.* wiązanie siana w wiązki, *n.* zapłata za to, *f.* Heubinden, *n.* Lohn der Heubinder, *m.*

Botteler, *a.* wiązać w wiązki, in Bündel zusammen binden.

Botteleur, *m.* ten, co wiąże siano w wiązki, *m.* Heubinder, *m.*

Botter, *a.* bóty robić; obuwać kogo w bóty, Stiefel machen; einem die Stiefel anziehen. se, *r.* obuć się w bóty; ubłocić się, zwalać sobie bóty w błocie, śniegu, seine Stiefeln anziehen; sich Koth oder Schnee an die Füße treten.

Bottier, *m.* szewc, co tylko bóty robi, *m.* Stiefelschuster, *m.*

Bottine, *f.* bócik, *m.* ciżmy, *pl.* Halbstiefel, *m.*

Bouc, *m.* kozioł; wór ze skóry, *m.* Bock; Ziegenbock; Schlauch, *m.*

Boucan, *m.* chałupa u Amerykańczyków bez komina, *f.* rozst drewniany u nich do wędzenia mięsa, *m.* Rauchhütte der Wilden; Fleischdörre derselben, *f. fam.* nieładny dom; hałas straszny, *m.* schlechtes Hurenhaus, *n.* Teufelslärm, *m*

Boucaner, *a.* mięsiwo na rożnie Amerykańskim wędzić, piec; skóry wyprawiać takim sposobem jak Amerykanie, nach Art der Wilden Fleisch räuchern oder rösten; nach Art derselben Leder bereiten, *n.* na polowanie dzikich wołów lub zwierza innego iść, jedynie tylko dla skóry; po domach nierządnych chodzić, Thiere der Felle wegen jagen; die Hurenhäuser besuchen.

Boucanier, *m.* Amerykanin, co się tylko polowaniem i rabowaniem bawi, zwł. der wilde Thiere jagt; amerikanischer Jäger, *m.*

Boucassin, *m.* parchan do podszewek, *m.* Futterbarchent, Doppelbarchent, *m.*

Boucassiné, ée, *a.* na kształt takowego parchanu robiony, wie Barchent zubereitet.

Boucaut, *m.* beczka do towarów, *f.* Packfaß, *n.*

Bouche, *f.* gęba, *f.* pysk; otwór, *m* dziura, *f.* uyście, *n.* Mund, *m.* Maul (gewisser Thiere); Loch, Ofenloch, *n.* Oeffnung, Mündung, *f.* la bonne-, przysmak, przyiemny smak, *m.* angenehmer Nachgeschmack, *m* faire la petite-, (*de qc. ou sur qc.*) myśli swoie pokrywać, taić, nie wyraźnie mówić, mit der Sprache nicht recht herauswollen. de, *ad.* ustnie, mündlich. Bouches à feu, armaty. *f.* działa, *n.* moździerze, *m. pl.* Feuerschlünde, Kanonen, Mörser, *pl.*

Bouchée, *f.* tyle czego, ile w gębę wziąć można, kawałek, (kęs, kąsek), *m.* Mund voll, Bissen, *m.*

Boucher,

cher, *a.* zatkać; zagrodzić, zarabać, zamurować, verstopfen, zustopfen, versperren. *fig.* les yeux, les oreilles, zatkniać sobie oczy, zatykać sobie uszy, nie chcieć czego widzieć, słyszeć, nicht sehen, nicht hören wollen.

cher, *m* rzeźnik, *m.* Fleischer, Metzger, *m. fig.* okrutnik, tyran; cyrulik nieumiejętny, *m.* blutgieriger Mensch; unverständiger Wundarzt, *m.*

chère, *f.* rzeźniczka, *f.* Fleischerinn, *f.*

cherie, *f.* iatki rzeźnickie, Schlachthaus, *n.* Fleischbank, Metzgerey, *f fig.* rzeź, Niedermetzeln, Blutbad, *n.*

chet, *m.* trunek z wody, cukru i cynamonu, *m.* Trank aus Wasser, Zucker und Zimmt, (Art Hypocras), *m.*

cheture, *f.* ogrodzenie, *n.* zagroda, *f.* parkan, płot, ogrodzone łąki, sadu, *m.* Verzäunung, *f.* Gehege, *n.*

choir, *m.* zasuwa blaszana do pieca, *f.* Schieber, *m.* Ofenblech, *n.*

chon, *m.* korek, *m.* zatyczka, *f.* wiecha przed domem winiarskim, *f.* Stöpsel, Pfropf, *m.* Wein- oder Bierzeichen, *n. fig.* karczma, *f.*

chieć, *m.* gatunek wełny angielskiey, *f.* Wirthshaus, Strohwisch, *m.* Art englische Wolle, *f. fam.* mon petit-, bachusek, *m.* pieścidełko, *n.* (o dzieciach małych), mein kleines Püppchen, *n.* (zu Kindern).

chonner, *a. fam.* w kupę co ścisnąć, w kłębek zwinąć, pognieść, in einen Klumpen zusammen drücken, zerknüllen, — un cheval, konia wiechciem obcierać, chędożyć, ein Pferd mit einem Strohwische abreiben. — un enfant, pieścić się z dziecięciem, ein Kind liebkosen.

Boucle, *f.* kółko, *n.* sprzączka, *f.* kędziorek, włos kręty, *m.* Ring, *m.* Schnalle; Haarlocke, *f.* — de porte, młotek na drzwiach do kołatania, *m.* Thürklopfer, *m.* — d'oreille, kólczyk, *m.* zausznice, zauszniczki. *f pl.* Ohrringe, *m.* Ohrgehänge, *n.* — de baudrier, blaszki u pendenta, *f. pl.* Beschläge am Degengehenke, *n.*

Boucler, *a.* zapiąć sprzączkę, zamknąć, zawrzeć; kędzierzawić, zuschnallen, einschließen, einsperren, Haare locken.

Bouclier, *m.* tarcza, *f.* puklerz, *m.* Schild, *m. fig.* tarcza, obrona, *f.* Stütze, *f.*

Boucon, *m.* trucizna, *f.* Giftbissen, Gifttrank, *m.*

Bouder, *n.* mruczeć; nos zwiesić, maulen, schmollen, trotzen.

Bouderie, *f.* mruczenie, dziwactwo, mruki, *m. pl.* Maulen, Trotzen, *n.*

Boudeur, *m.* euse, *a.* markotny, *m. f.* mruk, dziwak, *m. m.* dziwaczka, *f.* sauertöpfisch. — *m. f.* Trotzkopf, Maulhänger, *m.* —inn, *f.*

Boudin, *m.* iątrznica; kiszka skórzana siarczystą natkana saprawą; wypukłość na dole u słupów, *f.* Blutwurst, Rothwurst, Pulverwurst, *f.* Pfuhl an einer Säule, *m.*

Boudine, *f.* guzik w poszrodku szyby okrągłey, *m.* Knöpfchen in der Mitte einer runden Glasscheibe oder Glasplatte, *n.*

Boudinier, *m.* kiełbaśnik, Wurstmacher, *m.*

Boudinière, *f.* kiełbaśnica do nadziewania kiszek, *f.* Wursthorn, *n.* Wurststrichter, *m.*

Boudoir, *m.* kąt do mruków wygodny; komórka osobna, *f.* gabinecik, *m.* Trostwinkel, *m.* Kämmerchen, allein zu seyn, *n.*

Boue, *f.* błoto, *n.* ropa, *f.* Gassenkoth, Unflath, Schlamm; Eiter aus einem Geschwüre, *m.*

Boueur, *m.* ten, co ulice zamiata; śmiecie, błoto wywozi; dozorca ich, *m.* Gassenkehrer; Dreckkarrenmann; Aufseher darüber, *m.*

Boueux, euse, *a.* błocisty, błotnisty, błotny, kothig

Bouffant, ante, *a.* nadęty, bauschig, aufgeblasen.

Bouffée, *f.* pęd wichru, burza wiatru wielkiego, *m.* wybuchnienie dymu, smrodu etc, *n.* schneller Windstoß; jählinger Rauch; jählinger Gestank ꝛc., *m. fig.* przystęp febry; rzyganie, rzygnienie; odbijanie się z żołądka, *n.* Anfall vom Fieber ꝛc.; Rülps, *m.* Aufstoßen, *n.* par bouffées, czasem, nie iednostaynie, ruckweise.

Bouffer, *a.* nadymać, aufblasen. *n.* nadymać się, sich pauschen, sich aufblasen.

Bouffette, *f.* kutasik, *m.* kleine Quaste, Troddel, *f.*

Bouffi, ie, *p. et a.* napuchły, nadęty, aufgeschwollen, aufgebunsen. *fig.* nadęty, o stylu, aufgeblasen, schwülstig.

Bouffir, *a. et n.* nadymać, opuszać, opuchnąć, aufblasen, aufschwellen.

Bouffissure, *f.* puchlina, *f.* Geschwulst, *f. fig.* nadętość stylu. *f.* schwülstige Schreibart, *f.*

Bouffoir, *m.* rurka, którą rożnik mięsiwa nadyma, *f.* Röhrchen, das Fleisch aufzublasen, *n.*

Bouffon, *m.* onne, *f.* błazen; żartownik, ucieszny człowiek, *m.* Possenreißer; Narr, Lustigmacher, *m.* — inn, lustige Person, *f.*; *a.* ucieszny, żartobliwy, lustig, spaßhaft

Bouffonner, *n.* figle wyrabiać, bąki strzelać, Possen reißen, Spaß machen.

Bouffonnerie, *f.* figle, *m.* głupstwa, *n. pl.* żart, *m.* Narrenspossen, *f. pl.* Spaß, *m.*

Bouge, *m.* przepirzenie. *n.* komórka, ciupa, ciasna, mała izba *f.* Verschlag neben einem Zimmer, *n.* Kämmerchen, *n.* kleine schlechte Stube, *f.*

Bougeoir, *m.* lichtarz nizki z trzonkiem; lichtarz, *m* albo puszka do stoczka, *f.* kleiner Handleuchter, *m.* Wachsstockschachtel, *f.*

Bouger, *n.* ustąpić, ruszyć się zkąd, von seiner Stelle weichen.

Bougette, *f.* tłomoczek. *m.* taistra, *f.* kleines Felleisen, *n.* Reisesack, *m.*

Bougie, *f.* świéca woskowa, *f.* stoczek, *m.* Wachslicht, *n.* Wachskerze, *f.* Wachsstock, *m.*

Bougran, *m.* płótno gumowane, kleione, *n.* Steifleinwand, *f.*

Bougrané, ée, *a.* tęgi, gumowany, iak to płótno, steif wie die steife Leinwand.

Bougre, *m.* sodomczyk; hultay, skurwysyn, *m.* Knabenschänder; Schuft, nichtswürdiger Kerl, *m.*

Bougresse, *f.* kurwisko, *n.* liederliche Vettel, *f.*

Bouillant,

Bouillant, ante, *a.* wrzący; rozpalony, siedend, kochend. *fig.* wrzący, gorący, hastig, aufbrausend.

Bouilli, *m.* gotowane mięso, *n.* gekochtes Fleisch, *n*

Bouillie, *f.* papa, papka; masa, z którey papier robią, *f.* Brey, *m* Pappe, *f.* Haderlumpenbrey, *T. m.*

Bouillir, *n. et a.* wrzeć, warzyć się; gotować się, sieden, kochen. faire-, warzyć, gotować co, kochen lassen, kochen. *fig.* wrzeć, gähren, brausen, aufbrausen.

Bouillon, *m.* piana, *f.* war na wrzącey się wodzie; rosół (z mięsa), *m* Wall, *m* Aufwallen des siedenden Wassers ꝛc., *n.* Fleischbrühe, *f. fig.* gorącość porywczey młodości etc., *f.* fałdy, *pl.* fontaż z wstęgi, *m.* woda wytryskająca, wybuchaiąca z czego, *f.* Aufwallung, Heftigkeit, Ausbruch, *f.* Bausch an Kleidern, *m.* Bandrose, *f.* Brudel vom Wasser, *m.*

Bouillonnant, ante, *a.* wytryskający etc., sprudelnd.

Bouillonnement, *m.* warzenie, wytryskanie, wybuchanie, *n.* Aufwallen; Sprudeln, *n.*

Bouillonner, *a. et n.* wrzeć, wrzyć się; wytryskać, wynikać, wybuchać (o źrzodłach ꝛc.); fontaziami, rożami z wstążek robionemi obszywać, aufsieden aufwallen; sprudeln (von Quellen); mit Bandrosen besetzen. — un malade, rosoły choremu ieść kazać, einem kranken Brühen verordnen.

Bouis, *m.* *v.* Buis.

Boulaire, *f.* gaik, lasek brozowy, *m.* Birkenwäldchen, *n.*

Boulanger, *m.* ère, *f.* piekarz, *m.* rka, *f.* Bäcker, *m.* — inn, *f.*

Boulanger, *a.* chleb mięsić, piec. Teig kneten und Brod backen.

Boulangerie, *f.* piekarstwo, *n.* piekarnia, *f.* Bäckerey, *f.* Bäckerhandwerk, Backhaus, *n.* Backstube, *f.*

Boule, *f.* kula; gałka. *f.* Kugel, *f.* à (od. à la) boule vue, nieostrożnie, nieuważnie, unbesonnen.

Bouleau, *m.* brzoza, *f.* Birke, *f.*

Boulée, *f.* fusy łoiu, *pl.* Bodensatz des Talgs, *m.*

Bouler, *n.* nadymać, napuszać gardziel, (o gołębiach) u korzenia wyrastać (o roślinach), den Kropf aufblasen (von Tauben); an der Wurzel auswachsen (von Pflanzen)

Boulet, *m.* kula, kula armatna, *f.* Stückkugel, Kanonenkugel, *f.* — rouge, kula rozpalona, glühende Kugel, *f.*

Boulette, *f.* gałka z mięsa robiona; galeczka, kuleczka, *f.* Fleischklöschen; Kügelchen, *n.*

Boulevard, Boulevart, *m.* basza, *f* wał, *m.* Bollwerk, *n.* Wall, *m. fig.* obrona, *f.* przedmurze, *n.* Vormauer, *f.*

Bouleversement, *m.* zburzenie, *n.* nierząd, *m.* mięszanina, burza, *f.* zamięszanie, *n.* Umsturz, *m.* Zerstörung, Zerrüttung, *f.*

Bouleverser, *a.* zburzyć, wywrócić, zniszczyć, pomięszać, umstürzen, gänzlich umkehren.

Bouleux, *m.* koń mały tylko do roboty dobry, *m.* kurzes und dickes Pferd, Karrengaul, *n.*

Boulier,

Boulier, *m.* gatunek sieci do łowienia ryb, *f.* Art Fischernetz, *n.*

Boulimie, *f.* wielki, wilczy głód, *m.* Febra, *f.* Heißhunger, *m.* Frostfieber, *n.*

Boulin, *m.* gniazdo gołębie, *n.* gatunek garka, *m.* Taubennest, *n.* irdener Topf als Taubennest, *m.* Boulins, *pl. T.* standary do rósztowania, *m. pl.* Rüststangen, *f. pl.* trous de-, dziury w murze do rósztowania, *f. pl.* Rüstlöcher, *n pl.*

Bouliner, *n.* żeglować wiatrem pobocznym, mit einem Seitenwinde segeln. *a. fam.* kraśdź w obozie własnym, im Feldlager stehlen, mausen.

Boulineur, *m.* złodziey, co w własnym obozie kradnie, *m.* Soldat, der im Felde stiehlt, *m.*

Boulingrin, *m.* murawa, *f.* Rasenstück, *n.* (Grasplatz in einem Garten).

Boulinier, *m.* okręt wiatrem pobocznym żegluiący, płynący, *m* Schiff, das mit einem Seitenwinde segelt, *n.*

Bouque, *f.* cieśnina, *f.* wąwóz, *m.* enger Paß, *m.* enge Durchfahrt, *f.*

Bouquer, *n. et a.* z musu całować, gezwungen küssen (von Affen). *fig. fam.* przymuszonym bydź do czego; z przymusu co czynić; upokorzyć się, sich gezwungen sehen, etwas zu thun; zu Kreuz kriechen.

Bouquet, *m.* bukiet, bukiecik, *m.* Blumenstrauß, Büschel, *m. fig.* powinszowanie na imieniny w wierszach, *n.* zbiór zabawnych rzeczy, *m.* Gedicht auf einen Namenstag, *n.* Sammlung artiger Geschichten ꝛc., *f.*

Bouquetier, *m.* doniczka, *f.* wazonik do kwiatków, *m.* Blumentopf, *m.*

Bouquetière, *f.* kobieta, co bukiety robi, kwiatki przedaie, *f.* Strausmacherinn, Blumenverkäuferinn, *f.*

Bouquetin, *m.* kozioł dziki, *m.* Steinbock, *m.*

Bouquin, *m.* kozioł stary; zaiąc, królik samiec; starzec iurny, psotliwy; satyr; parkot u człowieka, *m.* xiążka stara nie wiele warta, *f.* alter Bock; Rammler, (von Hasen, Kaninchen); alter, geiler Mann; Satyr; Bocksgestank, *m.* altes schlechtes Buch, *n.* alte Scharteke, *f.* sentir le-, parkotem śmierdzieć, bockinzen, wie ein Bock stinken.

Bouquiner, *n. fam* stare xiążki skupować, czytać; łączyć się, (o zaiącach). alte Scharteken aufsuchen, sie lesen; rammeln, (von Hasen).

Bouquineur, *m.* ten, co lubi stare xiążki nie wiele warte czytać, co ie skupuie, *m.* der gern alte Scharteken sucht und liest.

Bouquiniste, *m.* ten co staremi xiążkami handluie, *m.* der mit alten Scharteken handelt, *m.*

Boura, *f.* materya pewna iedwabna i wełniana, *f.* Art seidener und wollener Zeug, *f.*

Bouracan, *m* parchan, *m.* burkatela, *f.* Berkan; ziegen- oder kamelhärner Zeug, *m.*

Bouracanier, *m.* tkacz tychże materyy, *m.* Berkan ꝛc. Fabrikant, *m.*

Bourbe, *f.* muł, szlam, kał w rękach etc., *m.* Schlamm, Morast, *m.*

Bourbeux, euse, *a.* mulisty, kałuzisty, błotnisty, morastig, schlammig.

Bourbier, *m* błocisko, *n.* kałuża *f.* dół błotnisty *m.* Sumpf, Morast, *m.* Mistpfütze, *f. fig.* kłopot, *m.* sprawa zawiła, kiepska, *f.* schlimmer Handel, *m*

Bourbillon, *m* drdzeń wrzodu lub sprawiaiący, *m.* Eiterpfropf in einem Geschwüre, *m.*

Bourdaine, *f.* rodzay wierzby, *f.* Beinweide, *f.*

Bourdalou od. Bourdaloue, *m.* podługowaty urynał, *m.* Art länglicher Nachtgeschirre, *n.*

Bourdaloue, *f* gatunek materyi nie bardzo drogiey, *f.* gatunek płótna *n.* galon, *m.* albo wstążka na kapeluszu z sprzączką. *f* Art schlechten Zeuges, *m* buntgewirkte Leinwand; Hutrosse, *f.* oder Hutband mit einer Schnalle, *n.*

Bourde, *f. fam.* łgarstwo, kłamstwo, *n.* grobe Lüge, *f.*

Bourder, *n. fam.* łgać, kłamać, lügen.

Bourdeur, *m.* euse, *f. fam.* łgarz, kłamca, *m.* łgarka, *f.* Lügner, *m.* — inn, *f.*

Bourdillon *m.* dębowe drzewo na klepki, *n.* Eichenholz zu Fassdauben, *n.*

Bourdon, *m.* szerszeń; bas, *m.* piszczałki naygrubsze w organach. *f. pl.* Hummel; Drohne, *f.* Brummbaß; Regalzug in der Orgel, *m.* faux-, iednostayna muzyka, *f.* einförmige Musik, wo die Stimmen einander Sylbe für Sylbe begleiten, *f.*

Bourdonnement, *m.* beczenie much pszczół etc.; szemranie, *n.* gwar, *m.* Summen, Gesumme, Gebrumme; Gemurmel, *n.* — d'oreille, szumienie, dzwonienie w uszach, *n* Ohrensausen, *n.*

Bourdonner, *n.* beczeć o muchach etc szemrać, mruczeć, summen, sumsen, brummen, murmeln.

Bourg, *m.* miasteczko, *n.* Marktflecken, *m.*

Bourgade, *f.* miasteczko małe, podle, *n.* kleiner Marktflecken, *m.*

Bourgeois, *m.* mieszczanin, Bürger, *m.*

Bourgeois, oise, *a.* mieyski, bürgerlich

Bourgeoise, *f.* mieszczanka *f.* gatunek tulipanu, *m.* Bürgerinn; Bürgersfrau; Tulpe, *f.*

Bourgeoisie, *f.* mieszczanie, *m. pl.* Bürgerschaft, *f.* droit de-, prawo mieyskie, *n.* Bürgerrecht, *n.*

Bourgeon, *m.* latorośl, *f.* wyrostek, pączek, *m.* Knospe, Sprosse, *f. fig.* krosta na twarzy, piega. *f.* Finne im Gesichte, *f* Bourgeons, *pl.* cienka wełna, *f.* feine oder Rupfwolle, *f.*

Bourgeonné, ée, *a.* krostawy, piegowaty, finnig im Gesichte.

Bourgeonner, *n.* pączki latorośli puszczać, rozwiiać się; krostawieć, piegi na twarzy dostać. Knospen oder Sprossen treiben, ausschlagen, im Gesichte finnig werden.

Bourgillon, *m.* stary niezgrabny mieszczanin, *m.* Spießbürger, *m.*

Bourgmestre, *m.* burmistrz, *m.* Bürgermeister, *m.*

Bourgogne, *m.* Burgundya, *f.* Burgund, *n. fam.* wino Burgundskie, *n.* Burgunder Wein, *m.* Burguignon, *m.* Burguńczyk, Burgunder, *m.*

Bourguignotte, *f.* szyszak, *m.* przyłbica, *f.* Art Sturmhaube, *f.*

Bourjassotte, *f.* gatunek fig, *f.* dunkelvioletter Feigensorte, *f.*

Bourlet, *v.* Bourrelet.

Bourras, *m. v.* Bure.

Bourrasque, *f.* nawałność, nawalnica, *f.* wicher, *m.* płötzlicher Sturmwind, Windstoß, *m. fig.* przypadek nowy niespodziany, *m.* burza; zapalczywość, *f.* gniew, *m.* neuer heftiger Anfall; Sturm, *m.* ungestümes Auffahren, *n.*

Bourre, *f.* sierć do wypychania, natkania czego, *f.* pakuły, czop do ładunku, *m.* Füllhaar zum Ausstopfen, *n.* Pfropf auf die Ladung, *m.* Vorladung, *f. fig. fam.* materye, rzeczy w xiązce iakiey niepotrzebne, *f. pl.* Unnützes in Büchern, *n.* bourre-lanice, wyczoski, *pl.* Flock- oder Kratzwolle, *f.* bourre-tontice. postrzyżyny, *pl.* barwica, *f.* Scheerwolle, *f.* bourre de soie wyczoski iedwabne, *pl.* Flockseide, *f.*

Bourreau, *m.* hycel; kat, *m.* Henker, Scharfrichter, Nachrichter, *m. fig.* okrutnik, tyran, morderca, *m.* Henker, Peiniger, *m.*

Bourrée, *f.* wiązka drew, chrostu, *f.* taniec pewny, *m.* Reißbund, Bund Reißig, *n.* Art Tanz, *m.*

Bourreler, *a.* gryźć, trapić, męczyć, katować, martern, quälen, (besonders vom Gewissen).

Bourrelet, Bourlet, *m.* gurb wypchany, *m.* czapka wypchana, *f.* burlet, burlecik, *m.* kółko, *n.* wieniec siercią wytkany na głowę do noszenia ciężarów; wypukłość, guz na drzewie około szczepu; pierścień, *m.* obwod wyścia u działa, *n.* lina gruba do obwinienia masztów, *f.* chomąto, *n.* zły fałd w sukoie, *m.* nabrzmiałość, puchlina w bokach na puchlinę chorniącego, *f.* ausgestopfte Wulst, *f.* Fallhut; Tragring (auf den Kopf); Ring über dem Pfrofreis; Ring um die Mündung einer Kanone, Kopf derselben, *m.* dickes Geflecht von Tauen und Schnüren um die Masten in einem Seegefechte; Kummet, *n.* falsche Falte im Tuche; Geschwulst um die Lenden der Wassersüchtigen, *f.*

Bourrelier, *m.* chomontarz, co chomąta robi, *m.* Kummetmacher, *m.*

Bourrelle, *f.* katowa, *f.* des Henkers Weib, *n. fig. fam.* katówka, tyranka, okrutnica, *f.* Henkerinn, Rabenmutter, *f.*

Bourrer, *a.* natkać, napychać sierć w co, siercią co; wbić czop, *m.* zatykadło, *n.* na ładunek, mit Haaren ausstopfen; den Pfropf auf die Ladung setzen. *fig.* kułaki dawać, wytrzepać, wybić; okrzyknąć, ogłuszyć kogo; derb abprügeln, Rippenstöße geben; stark zu Leibe gehen, wacker zusetzen (im Disputiren).

Bourriche, *f.* gatunek koszów bez uszka, *m.* Art Korb ohne Henkel, *m.*

Bourriers, *m. pl.* plewy, *pl.* Spreu, *f.*

Bourrique, *f.* osieł, *m.* oślica; nakapa, *f.* Esel, *m.* — inn; Schindmähre, *f.*

Bourriquet, *m.* osiełek, *m.* Eselchen, *n.*

Bourru, ue, *a.* dziwaczny, dziwny, mürrisch, wunderlich.

Boursault, *m.* rodzay wierzby, *f.* Art Weiden, *f.*

Bourse, *f.* worek, *m.* sakiewka; giełda, bursa, *f.* dom, do którego się kupcy zchodzą; kiesa, to iest 500 talarów lewkowych w Turczech; worek do włosów, bursa, konwikt na akademiach, *m.* mieysce w takim konwikcie, *n.* sieć na króliki, sance, *f.* woreczek, w którym się żółć zamyka, *m.* łuszczka, łuszczka ziarnka, *f.* pudro do korporału, aparatu ołtarzowego, *n.* Beutel, *m.* Börse; Börse der Kaufleute, *f.* in der Türkey, Beutel, *m* oder Summe von 500 Löwenthalern, Haarbeutel, *m.* Stipendienhaus, *f.* Stipendium, *n.* Freytisch, *m.* Kaninchennetz, *n.* Blase der Galle, *f.* Balg, *m.* Hülse der Saamenkörner, *f.* Futteral des Altartuches, *n.* Bourses, *pl.* moszny, *m. pl.* Hodensack, *m.*

Bourseron, *v.* Boursoir.

Boursier, *m.* rękawicznik, zamesznik; student ubogi, co ma z konwiktu wyżywienie; ekonom, syndyk w klasztorach; podskarbi, skarbnik (w Szwaycaryi), *m.* Beutler, Säckler, Täschner, *m.* Stipendiat, Convictorist; Pfennigmeister (in Klöstern); Schatzmeister (in der Schweitz), *m.*

Boursiller, *n.* składać się, złożyć się z kim na co, Geld zusammen schießen.

Boursin, *v.* Bousin.

Boussole, *m.* kieszonka, *f.* Hosentasche, Uhrtasche, *f.*

Boursouflé, ée, *a.* opuchły, aufgeschwollen, aufgedunsen *fig.* nadęty, aufgeblasen, schwulstig

Boursouflement, *m* nadymanie, opuchnienie, *n.* Aufblasen, *n.*

Boursoufler, *a.* nadymać opuchłym czynić, aufblasen, aufschwellen machen (die Backen ꝛc.)

Bouse, Bouze, *f.* gnoy od bydła rogatego, *m.* Kuhmist, Ochsenmist, *m.*

Bousillage, *m.* polepa, oblepa; lepianka, *f.* Klebwerk, *n.* Lehmwand, *f. fig.* partactwo, *n.* licha robota, *f.* Pfuscherey, *f.*

Bousilleur, *m.* lepiarz, *m.* Lehmklecker, *m. fig* partacz, robotnik pisarz etc. mizerny, *m.* Pfuscher, Sudler, *m*

Bousin, Boursin, *m.* skorupa niedożrzała na kamieniu łamanym, *f.* weiche verwitterte Erdkruste an Bruchsteinen, *f.*

Boussole, *f.* kompas morski, *m.* igła magnesowa, *f.* Seekompaß, *m.* Magnetnadel desselben, *f. fig.* przewodnik, *m.* Wegweiser, Führer, *m*

Boustrophédon, *m.* pisanie od prawey ręki do lewey, a od lewey do prawey, *n.* Schreiben von der Rechten zur Linken, und wieder zurück, *n.*

Bout, *m.* koniec; ostatek; kawałek, kawaleczek *m* sztuczka czego; brodawka na piersiach; okówka, skówka, *f.* obicie na końcu rzeczy iakiey, *n.* przyprawiony płatek, *m.* przyszyta łata na końcu

rzeczy, *f.* puklerzyk, *m.* wypukłość, róża mała na sprzączce. *f.* Ende, *n.* Spitze, *f.* Zipfel, *m.* Ecke, *f.* Stückchen, Restchen, Endchen, *n.* Brustwarze, *f.* Beschläge an dem Ende eines Dinges, *n.* lederner Flickfleck, *m.* Plättchen am Ende der Schnalle eines Degengehenkes, *n.* — d'or, d'argent, sztaba śrebra, złota, *f.* *V.* Gold-, Silberstange zum Drathziehen, *f.* — de l'an, rocznica, *f.* auiwersarz, *m.* Seelenmesse für einen Verstorbenen, *f.* être à, zginąć, nie wiedzieć, nie umieć, módz sobie iuż poradzić, pomódz, sich nicht mehr zu helfen wissen, fertig seyn. venir à-, (*de qc.*) zakończyć, przyyść do końca czego, dokonać, mit etwas zu Stande kommen, fertig werden. pousser, (*q. à-*), do ostatniego stopnia przywieśdź, przymusić kogo, einen aufs äußerste treiben. tirer à — portant, w sam cel, w same serce strzelać, nie uchybić, einen gewissen Schuß thun. au bout du compte, *ad.* wszystko dobrze rozważywszy, am Ende, alles wohl erwogen.

Boutade, *f.* dzika myśl, *f.* dziwne uroienie, *n.* koncept dziwny, *m.* popędliwość umysłu, porywczość, *f.* schneller wunderlicher Einfall, *m.* Laune, *f.* par boutades, podług upodobania, nach Laune, stoßweise.

Boutarque, *f.* ikra rybia solona i przyprawiona octem, *f.* gesalzener und in Essig eingemachter Fischrogen, *m.*

Boute, *f.* stągiew na okrętach od wody do picia, *f.* Butte, Tonne zum Trinkwasser auf Schiffen, *f.*

Bouté, ée, *a.* prostonogi. (*o koniu*), geradbeinig vom Knie bis an die Krone, (von Pferden).

Boute-en-train, *m.* wabik, ptak, króren drugie ptaki do śpiewania zachęca, *m.* Sangvogel, der andere zum Singen aufmuntert, *m. fig.* człek drugich rozweselaiący, do roboty zachęcaiący, *m.* Aufmunterer zum Lustigseyn, zum Arbeiten, *m.*

Boute-feu, *m.* podpalacz; buntownik; puszkarz, *m.* Mordbrenner; Aufwiegler; Constabler, *m. T.*

Boute-hors, *m.* gra dzieciana: niemasz tutay sitka, *f.* Kämmerchenspiel, *n. fig. fam.* szczebietliwość, wielomowność, *f.* Fertigkeit im Reden, *f.*

Bouteille, *f.* butelka; butelka czego; bańka, *f.* bąbel na wodzie, *m.* Flasche; Flasche voll; Wasserblase, *f.*

Bouteillier, *m.* ten, co butelki, flaszki robi, Flaschenmacher, *m. v.* Boutillier.

Boute-tout-cuire, *m. fam.* arcyrozrzutny człowiek, marnotrawca, *m.* Erzverschwender, *m.*

Boutillier, *m.* grand-, podczaszy koronny, *m.* Kronoberschenk, *m.*

Boutique, *f.* sklep, kram, *m.* buda, *f.* warsztat; sadz na czółnie, *m.* Bude, *f.* Kramladen, Laden; Kram, *m.* Fischkasten in einem Fahrzeuge, *m.*

Boutiquier, *m.* kramarz, *m.* Ladenbesitzer, Krämer, *m.*

Bouton, *m.* pączek; guzik, *m.* gałka, *f.* Knospe, *f.* Knopf, *m. fig.* krosta na twarzy, krosty małe na ciele, Finne, *f.* Hitzblätterchen auf der Haut, *n. pl.* — de feu, żegadło, kauteryum, żelazo do palenia, *n. T.* Brenneisen der Wundärzte, *n.*

Boutonné, ée, *p. et a.* zapięty, zugeknöpft, *fig.* krostowaty; nieotwarty, skryty, finnig; geheimnißvoll, verschlossen.

Boutonner, *n.* pączki puszczać. *a* na guzik, guzikiem zapiąć, Knospen treiben. — *a.* zuknöpfen.

Boutonnerie, *f.* towary, (*m. pl.*) rzemiesło guzikarskie, *n.* Knopfmacherwaare, *f.* — handwerk, *n.*

Boutonnier, *m.* guzikarz, *m.* Knopfmacher, *m.*

Boutonnière, *f.* dziura do zapinania guzika, *f.* Knopfloch, *n.*

Bouts-rimés, *m. pl.* kadencye na pewną materyę podane, *f.* vorgeschriebene Reimsylben, *f.*

Bout-saigneux, *m.* gardło krwią zbroczone bydlęcia zarzniętego, *n.* blutiger Theil vom Halsstücke eines Hammels ꝛc., *m.*

Bouture, *f.* latorośl do sadzenia; wyrostek u drzewa, *m.* Ableger; Schößling, *m.*

Bouverie, *f.* wołownia, *f.* Ochsenstall, *m.*

Bouvier, *m.* ière, *f.* pastuch, pasterz wołów wołopas, wolarz, *m.* Ochsentreiber, Ochsenhirt, *m.* — inn, *f. fig.* grubianin, grubian, *m.* grober Lümmel, *m.*

Bouvillon, *m.* ciołek, *m.* junger Ochs, *m.*

Bouvreuil, *m.* gil, *m.* Dompfaffe, Blutfinke, Gimpel, *m.*

Bovau, *m.* kiszka, *f.* ielito, *n.* Darm, *m. fig.* miasto, (*n.*) wieś ciasna i długa, *f.* langer und schmaler Ort, *m.*

Boyautier, *m.* rzemieślnik, co strony muzyczne robi, przedaie, *m.* Darmsaitenmacher, — händler, *m.*

Bracelet, *m.* manela, *f.* braselet, *m.* Armband, *n.*

Brachet, *v.* Braque.

Brachio, *m.* niadźwiedź młody, niedźwiadek, *m.* Junge eines Bären, *n.*

Bracmane, Bramine, Bramin, Brami, *m.* Bramine, (indianischer Philosoph oder Priester), *m.*

Braconner, *a.* ukradkiem bez pozwolenia po cudzych łasach polować, heimlich im fremden Gehege jagen.

Braconnier, *m.* ukradkiem poluiący; myśliwy, co wiele zwierzyny zabiia, *m.* Wildschütze auf fremdem Gehege, Wilddieb, *m* der viel Wild ohne Unterschied wegschießt

Bractéole, *f* blaszka złota, *f.* Goldplättchen, *n.*

Braguer, *n* wesoło żyć; chełpić się, wychwalać się, lustig leben; aufschneiden.

Brai, *m.* smoła do dychtowania okrętów *f.* Schiffstheer, *m.*

Braïe, *f.* pieluchy, *pl.* Windel, *f.* Stopflappen. *m.* Braïes, *pl.* spodnie, portki. *pl.* (przedtym), ehemals Hosen, *f pl.*

Braillard, arde, Brailleur, euse, *a* krzykliwy, wrzaskliwy, wrzeszczący, laut schreyend; Schreyer, *m.* — inn, *f.*

Brailler *n.* wrzeszczeć, laut schreyen, plärren — *a.* śledzie solić i łopatką przewracać, Heringe einsalzen und mit der Schaufel umwenden.

*Braire,

*Braire, *n.* krzyczeć, iak osieł, wie ein Esel schreyen.

Braise, *f.* żar, węgle żywe, żarzyste, *pl* zapał, *m.* Gluth, glühende Kohle, *f.* u. *fig.*

Braisier, *n.* skrzynia, *f.* kocioł u piekarzów, w który węgle wygasłe sypią, *m.* Kohlenkasten der Bäcker, *m.*

Braisière, *f.* kocioł, w którym piekarz żarzyste węgle wygasza, *m.* Gluthkessel, *m.* Gefäß der Bäcker zum Kohlendämpfen, *n.*

Bramer, *n.* krzyczeć, iak ieleń, wie ein Hirsch schreyen.

Bramine, *v.* Bracmane.

Bran, *m.* gnoy człowieczy, *m.* gówno, *n.* Menschenkoth, *m.*

Bran, *i.* fe! pfuy!

Brancades, *f. pl.* łańcuchy na galerach, *m. pl.* Galeerenſklavenketten, *f. pl.*

Brancard, *m.* lektyka, *f.* dyszel, *m.* nosidło, *n.* Tragbahre, *f.* Tragſeſſel; Schwangbaum einer Kutſche; Steinkarren, *m.*

Brancardier, *m.* ten, co lektykę nosi, tragarz, *m.* Sänftenträger, Brancardführer, *m.*

Branchage, *m.* gałęzie na drzewie, *f. pl.* Aſtwerk eines Baumes, *n.*

Branche, *f.* gałąź, *f.* Aſt, Zweig, *m. fig.* linia rodu poboczna; żyła z większey wychodząca, *f.* Nebenlinie eines Stammbaumes, *f.* Adernaſt, *m.* — de commerce, gatunek handlu, *m.* Handlungszweig, *m.*

Branches, *pl.* rogi ielenie, na których są sęki, *pl.* drążek żelazny u uzdeczki, *m.* połowa nożyczek, *f.* pręt, *m.* ramię, *n.* rękoieści u trag. *f.* Stangen des Hirſchgeweihes, an einem Pferdegebiſſe ꝛc.; Blätter oder Arme an einer Scheere ꝛc.; Neſſtöcke, *f. pl.*

Brancher, *a.* obwiesić kogo na gałęzi, an einen Aſt aufhängen. *n.* siedzieć na gałęzi, auf einem Aſte oder Zweige ſitzen, (von Vögeln).

Branchette, *f.* gałązka, *f.* Aeſtchen, *n.* Branchettes, *pl.* gatunek podłych koralów, *n.* eine ſchlechte Gattung Korallen, *f.*

Branchier, *a. m.* oiseau-, gałeźnik, *m.* Aeſtling, junger Raubvogel, *m.*

Branchies, *f. pl.* skrzele, *f. pl.* Kiemen, *f. pl.* Fiſchohren, *n. pl.*

Branchu, e, *a.* gałęzisty, äſtig.

Brand, *f.* krzaki, *m. pl.* kleines Staudenwerk auf den Haiden, *n.* Brandes, *pl.* pola, na których tylko krzaki rosną; zarośla, *n. pl.* dieſe Haiden ſelbſt, *f. pl.*

Brandebourg, *m.* Margrabstwo Brandenburskie, *n.* Brandeburgia, *f.* Mark Brandenburg, *f.* gatunek surduta, płaszcza; galon, *m.* Art Ueberrock, *m.* Borte, *f.*

Branderie, *f.* gorzelnia, *f.* Brandweinbrennerey in Holland, *f.*

Brandevin, *m. fam.* gorzałka, wódka, *f.* Brandwein, *m*

Brandevinier, *m.* ière, *f. fam.* winiarz, gorzelnik, co wodkę pali, pędzi, przedaie, *m.* Brandweinbrenner, — verkäufer, (bey den Armeen), *m.* — inn, *f.*

Brandillement, *m.* kołysanie się, *n.* Schaukeln, *n.*

Brandiller, *a.* kołysać, ſchaukeln, ſchwingen, ſchlenkern, se, *r.* się, ſich ſchaukeln.

Brandilloire, *f.* kołyska, chustawka, *f.* Schaukel, *f.*

Brandon, *m.* słoma, (*f.*) łuczywo do świécenia, *n.* Stroh-, holzfackel, *f.*

Brandant, ante, *a.* kołysaiący się, ruszaiący się, wackelnd.

Brandle, *m.* kołysanie, ruszanie, trzesienie, chwianie, *n.* Schwanken, *n.* Schwung, *m. fig.* niepewność, *f.* powątpiewanie, wachanie się, *n.* ochota do czego, *f.* taniec, w którym wkoło tańcuią, *m.* pierwsza para w tańcu, *f.* Klugewißheit; Luſt zu etwas, *f.* Rundtanz, Vorreihen, *m.*

Brandlement, *m.* kołysanie się, chwianie się, trzesienie, *n.* Wackeln, Schütteln, Schwanken, *n.*

Brandle-queue, *v.* Hochequeue.

Brandler, *a.* kołysać, kiwać, trząsać, schütteln, ſchlenkern, wackeln machen. *n.* ruszać się, kiwać się, chwiać się; ruszyć się z mieysca, ustąpić, wakować, weichen, wanken. *fig.* powątpiewać, wahać się, chwiać się, zweifelhaft ſeyn.

Brandoire, *f.* deska do kołysania, *f.* Schaukelbret, *n.*

Braque, *m. f.* ogar, *m.* Brack, Art Spürhund, *m.*

Braquement, *m.* kierowanie, nawracanie woza dyszlem; rychtowanie dział, *n.* Lenken, Richten nach einer Seite hin,

Braquer, *a.* kierować, nawrócić woz; rychtować działo, lenken, richten, (beſonders Kanonen).

Braques, *f. pl.* nożyce u raka, *pl.* Krebsſcheeren, *f. pl.*

Bras, *m.* ręka aż do ramienia, ramię, poręcze u krzesła; ramię u różnych rzeczy, *n.* koniec, *m.* lustro, *n.* odnoga morska, rzeczna, *f.* nożyce u raka, kleszcze; pletwy wielorybie, *pl.* der Arm, d. i. die ganze Hand bis zur Achſel; Arm an einem Stuhle, Wandleuchter ſelbſt; Arm eines Fluſſes, *m.* Krebsſcheere; Floſſfe der des Wallfiſches, *f. fig.* moc, pomoc, obrona; waleczność, odwaga, *f.* Macht, Gewalt, Tapferkeit, *f.* Bras, *pl.* wyrostek kręcony u melonów etc., Ranken einiger Pflanzen, *f. pl.* à bras, *ad.* rękoma, mit den Händen. à tour de bras, *ad.* z naywiększą usilnością, aus allen Leibeskräften. avoir qc. sur les-, mieć za sobą, na karku, etwas auf dem Halſe haben. demeurer les — croisés, próżnować, baraszkować, ręce złożyć, składać, die Hände in den Schooß legen, müßig gehen.

Braser, *a.* lutować przy węglach, bey Kohlen löthen.

Brasier, *m.* żar, *m.* fajerka do węgłów, *f.* Gluth, Kohlengluth; Gluthpfanne, *f. fig.* zapał, płomień miłości, *m.* Liebesgluth, *f.*

Brasillet, *a.* smażyć na rożnie, auf Kohlen ein wenig röſten. *n.* świécić się, czerwonawy wydawać blask (o morzu), einen Feuerſchein von ſich geben, (vom Meere).

Brassage, *m.* część śrebra etc., co się mincarzowi należy. *f.* Schlagſchatz, *m.* Münzgebühr, *f.*

Brassard, *m.* naramienica, *f.* naramiennik, *m.* Armſchiene *f.* Armſtück, *n.* Ballonſtancher *m.*

Brasse, *f.* sążeń; miara włoska,

ska, *f.* Klafter, *f.* italieniſches Ellenmaaß, *n.*

Brassée, *f.* naręcze czego, Arm voll, *m.*

Brasser, *a.* mięszać, zamięszać; piwo warzyć, ſtark umrühren, durcheinander rühren; Bier brauen.

Brasserie, *f.* browar, *m.* browarnia, *f.* Bierbrauerey, *f.* Brauhaus, *n.*

Brasseur, *m.* euse, *f.* piwowar, *m.* rka, *f.* Bierbrauer, *m.* —inn, *f.*

Brassicourt, *a. et m.* koń od natury krzywonogi, *m.* Pferd mit natürlich gebogenen Vorderſchenkeln, *n.*

Brassières, *f. pl.* kamizeleczka, *f.* Weiberkamiſölchen, Bruſtlätzchen, *n.*

Brassin, *n.*, kadź, *f.* war piwa, *m.* Braupfanne, *f.* Braukeſſel, *m.* Gebräude, *n.*

Bravache, *m.* samochwał, chełpliwiec, *m.* Großprahler, *m.*

Bravade, *m.* zuchwałość, groźba, chełpliwość *f* Trotzbieten, Hohnſprechen, *n.* Prahlerey, *f.*

Brave, *a.* odważny, mężny, waleczny; poczciwy, tapfer, wacker, brav, rechtſchaffen. *fam.* ustroiony, ſtattlich geputzt. — *m.* człowiek odważny; furyat, brawura, śmiałek, *m.* tapferer Mann; Schläger, Raufer, Waghals, Renommiſt, *m.* un faux-, samochwał, chełpliwiec, *m.* ein Prahlhans, *m.*

Bravement, *ad.* odważnie, mężnie; łepsko, wyśmienicie, herzhaft, tapfer, brav, vortrefflich.

Braver, *a.* (*q.*) zuchwalić się na kogo, urągać się komu, einem trotzen, trotzig begegnen. (*qc.*) pogardzać czym; nie stać, nie dbać o co, etwas verachten.

Braverie, *f. fam.* suknie bogate drogie, *f. pl* zbytek w tym, *m.* Kleiderpracht, Prahlerey, *f.*

Bravoure, *f.* męstwo, *n.* odwaga, *f* Tapferkeit, Herzhaftigkeit, *f.* Bravoures, *pl.* czyny dzielne, *m.* dzieła rycerskie, albo bohatyrskie, *n.* Heldenthaten, *f pl.*

Brayette, *f.* rozpòr u spodni, *m.* Hoſenſchlitz, *m.*

Bréane, *f.* gatunek płótna, *n.* Art Leinwand in der Normandie, *f.*

Bréant, *m.* klesk, grabołusk, *m.* Kernbeißer, *m.*

Brébiage, *m. fam.* cło od owiec, *n.* Schafzoll, *m.*

Brebis, *f.* owca, *f.* Schaf, *n.*

Brèche, *f.* rysa, rozwalina muru; walu; dziura, *f.* szczérb, *m.* Bruch, Riß, Wallbruch, *m.* Breſche; Oeffnung; Scharte; Lücke *f. fig.* uszczerbek, *m.* utrata, *f.* umnieyszenie, *n.* Schaden, Abbruch, *m.*

Brèche-dent, *a.* szczérbaty, zahnlückig.

Brechet, *m.* kość mostkowa, *f.* dołek na piersiach, *m.* Bruſtbein, *n.* Herzgrube, *f.*

Bredouillement, *m.* zaiąkiwanie się, *n.* Stammeln, Stottern, *n.*

Bredouiller, *n. et a.* zaiąkiwać się, iąkać się, ſtammeln, ſtottern.

Bredouilleur, *m.* euse, *f.* iąkacz, *m.* Stotterer, Stammler, *m.* —inn, *f.*

Bref, *m. T.* brewe papieskie, *n.* kalendarz kościelny; paszport, paſport. *m.* päbſtliches Schreiben, Breve, *n.* kleiner Kirchenkalender; Paß, *m.*

Bref, brève, *a.* krótki, kurz.

Bref, *ad. fam.* krótko, iednym słowem, endlich, kurz, enkrótce, iednym słowem, kurz.

Brehaigné, *a. f.* niepłodny, (osobliwie o źwierzętach), unfruchtbar, (beſonders von Thieren).

Brelan, *m.* gra pewna w karty, *f.* Triſchäck oder Krimpenſpiel, *n. fam.* szulernia, *f.* Spielhaus, *n.*

Brelander, *n.* ustawicznie grać w karty, w kostki; szulerować, ſtets Karten ſpielen, in Spielhäuſern liegen.

Brelandier, *m.* ière, *f.* szuler, gracz, kostera, *m.* Erzſpieler, *n.* —inn, *f.*

Brelandinier, *m.* ière, *f.* kramarz, co budę tylko ma, *m.* Standkrämer, *m.* —inn, *f.*

Breloque, *f.* fraszka, *f.* ozdòbka, *f.* artige, zierliche Kleinigkeit, *f.*

Breluche, *f.* drogiet z wełny i ze lnu, *m.* Art Droguet, halbwollener Zeug, *m.*

Brème, *f.* leszcz, *m.* Braſſen, *m.*

Breneux, euse, *a.* gòwnem zwalany człowieczym, zgnoiony, mit Menſchenkoth beſudelt, beſchmutzt.

Brésil, *m.* Brazylia; brezylia, *f.* Braſilien; Braſilienholz, *n.*

Brésiller, *a* na trociny potrzeć, porąbać; brezylią farbować, zebröckeln; mit Braſilienholz färben.

Breslau, *m.* Wrocław, *m* Breslau, *n.*

Breste, *f.* rózga lepem napuszczona na ptaki, *f.* Leimruthe, *f.*

Bretagne, *f.* Bretania, *f.* Bretagne, *f.* ton, *m.* Bretańczyk, einer aus Bretagne.

Bretailler, *n.* ustawicznie się bić, szamotać się, öfters fechten, ſich gern raufen.

Bretailleur, *m.* zawadyak, iunak, szermierz, *m.* der ſich gern im Fechten übt; Raufer, *m.*

Bretauder, *a.* uszy koniłowi urznąć; za krótko albo nie równo włosy obstrzyć. (einem Pferde) die Ohren ſtutzen; (die Haare) kurz abſchneiden; nie równo sukno postrzydz (Tuch) ungleich ſcheeren.

Bretelle, *f.* pas tragarski, *m.* Tragband, *n.* Gurtriemen, *m.* Bretelles, *pl.* szleyki, *pl.* poduszka na piersiach u pasamannika, *f.* Hoſenträger, *m.* Bruſtkiſſen des Bortenwirkers, *n.*

Breton, *m.* biała muszla do okładania ścian w grotach, *f.* weiße Muſchel zu Grottenwerk, *f.*

Bretonner, *a.* iąkać się, zaiąkiwać się, ſtottern.

Brette, *f.* szpada długa i széroka, *f.* breiter langer Raufdegen, Hieber, *m.*

Bretté, ée, *a.* zębaty, zackig.

Bretteur, *m.* napaśnik, napaśnik; zwadźca, kłòtnik; iunak, *m.* Raufer, Zänker, Renommiſt, *m.*

Bretture, *f.* ząbkowatość, *f.* zęby u różnych instrumentów, *m.* karby, kréski na robocie sznicerskiey. *pl.* Zacken, Zähne an Werkzeugen; Zackenſtriche, *m. pl.*

Brevet, *m.* patent, *m.* diploma, *n* list frochtowy, *m.* Patent, Diplom, *n.* Gnadenbrief, Frachtschein eines Schiffers, *m* — d'apprentissage, kontrakt o terminowanie z rzemieślnikiem zawarty; list świadeczny, że chłopiec terminował u rzemieślnika, *m.* Lehrkontrakt, Lehrbrief, *m.*

Brevetaire, *m.* ten, co list od króla na urząd, godność kościelną otrzymał. der einen Gnadenbrief wegen einer geistlichen Pfründe erhalten hat.

Breveter, *a.* list komu na urząd etc. dać, nadać, ein Patent zu einem Amte ꝛc. ertheilen.

Bréviaire, *m.* brewiarz, *m.* Brevier, *n.*

Breulet, *m.* potrzask, *m.* sidło na ptaki, *n.* Sprenkel, *m.*

Breuvage, *m.* trunek, napóy; dekokt dla bydlęcia chorego, *m.* Getränk, *n* Trank; Arzneytrank für krankes Vieh, *m.*

Bribe, *f. fam* kawał, *m.* sztuka wielka chleba, *f.* großes Stück Brod, *n.* Bribes, *pl.* niedoiadki; okruchy, *pl.* Brocken, *m. pl.*

Bricole, *f. T.* rzemień do wstrzymania ogara, *m.* odbijanie się, odskoczenie piłki etc. od czego, *n.* Sprungriemen; Widersprung, Rückprall des Balles ꝛc., *m fig.* donner une-, (*à q.*) łgać, zmyślać przed kim, einen mit Lügen berichten de oder par bricole, wykrętami, przeskokami, durch Umwege. Bricoles, *pl.* pasy, rzemienne tragarskie, *m pl.* gatunek sieci, *f.* lederne Tragriemen, *m pl.* Art Jägernetz, *n.*

Bricoler, *n.* odbiiać, zurück prallen machen. *fig.* wykręcać się, wykrętami, wymówkami narabiać, Ausflüchte suchen.

Bride, *f.* uzda, uzdeczka, *f.* cugiel, *m.* Zaum, Zügel, *m. T.* klamerka na końcu dziurki do guzika etc., *m.* tasiemka, wstążka do podwiązania pod brodą u czapki, kapelusza etc., *f.* Riegel an den Knopflöchern ꝛc, *m.* Band zum Zubinden der Haube oder Mütze, *n.* à toute, à — abattue, *ad.* cwałem; z popuszczonemi cuglami, mit verhängtem Zügel, spornstreichs.

Brider, *a.* obuzdać; mocno zawiązać; ściskać, uciskać, ściśle na kim leżeć, zäumen; fest zubinden; zu fest anliegen. *fig.* wstrzymywać, hamować, einschränken. cison bridé, *fig.* gołowąs, *m.* gęś, *f.* Maulaffe, *m.* dumme Gans, *f.*

Bridoir, *m.* wstążka do podwiązania czepka, *f.* Nachthaubenband, *n*

Bridon, *m.* uzdeczka na młode konie; strefa płótna u welona zakonnic, *f.* Trense, *f.* Kinntuch am Nonnenschleyer, *n.*

Brièvement, *ad.* krótko, krótkiemi słowy, kürzlich.

Brièveté, *f.* krótkość, *f.* Kürze, *f.*

Brifer, *a. fam.* pożerać, połykać, pochłonąć, gierig essen, fressen.

Brifeur, *m.* ease, *f. fam.* żarłok, *m.* Vielfraß, *m.*

Brigade, *f. T.* brygada, *f.* pólk, *m* Brigade, *f* (ein Corps aus etlichen Bataillons, oder auch ein Theil einer Kompagnie).

Brigadier, *m. T.* brygadyer, *m.* Brigadier, *m.* (Generalmajor oder Korporal).

Brigand, *m.* zbóyca, rozbóynik, *m.* Straßenräuber, *m. fig.* ździerca, łupiezca, *m.* Gelderpresser, Räuber, *m.*

Brigandage, *m.* rozbóy *m.* rozbijanie, *n.* Straßenräuberey, *f. fig.* ździerstwo, łupiestwo, *n.* Erpressung, *f.*

Brigandeau, *m. fam.* rozbóynicżek, rabuś, *m.* kleiner Straßenräuber, *m.*

Brigander, *n.* rozbijać na drodze, Straßenraub treiben, rauben.

Brigandine, *f.* kirys, *m.* Art Panzer, *m.*

Brigantin, *m.* brygantyna, okręt lekki woienny Brigantine, *f.* (leichtes Kaperschiff).

Brigide, Brigitte, *f.* Brygita, Brigitta, *f.* (Name).

Brignole, *f.* gatunek śliwek, *f.* Prunelle, *f.*

Brigue, *f.* zachodzenie, zabieganie koło czego, dopinanie się czego przez osoby na to wysłane, *n* fakcya, partya, *f.* eifriges Anhalten, Bewerben durch andere, *n.* Cabale, Partey, *f.*

Briguer, *a.* (*qc.*) piąć się do czego, wdzierać się do czego, sich um etwas eifrig bewerben.

Brigueur, *m.* ten co się o co usilnie stara, der nach etwas begierig strebt.

Brillant, ante, *a.* błyszczący się, lśniący się, świecący się, glänzend, funkelnd. *fig.* żywy, wesoły; roztropny, lebhaft; aufgeräumt.

Brillant, *m.* blask, *m.* dyament rżnięty, brylant, *m.* Glanz; Rautendiamant, Brillant, *m. fig* żywość; roztropność bystrość rozumu, *f.* Lebhaftigkeit, *f.*

Brillanté, ée, *p. et a.* świecący się, błyszczący się, glänzend. *fig.* pełen fałszywego blasku, voll falschen Glanzes.

Brillanter, *a.* szlifować brylanty, brillantiren. *fig.* błyszczeć, glänzen.

Briller, *n.* świecić się, błyszczeć się, lśnić się, glänzen, funkeln, schimmern, blinken. *fig.* wspaniale się okazywać, celować, przewyższać, glänzen.

Brimbale, *f.* rękoieść u pompy, Pumpenschwengel, *m.*

Brimbaler, *a. fam.* nieprzystoynie kiwać nogami etc.; brzękać, dzwonić, womit schaukeln, klimpern, klingeln.

Brimborions, *m. pl. fam.* fraszki, *f. pl.* Kleinigkeiten, Lumpereyen, *f. pl.*

Brin, *m.* wyrostek, prątek, kieł, *m.* ziarnko, zdrobło, *n.* odrobinka, *f.* trochę; wzrost drzewa, *m.* Halm, Stengel, *m.* Stückchen, Hälmchen, Sprößchen, Bißchen, Körnchen, Splitterchen, Fäserchen, *n.* Wuchs, Schuß, Stamm, *m.* Brin-à-brin, *ad.* po trosze; po kawałeczku; iedno po drugim, stückchenweise. Brin d'estoc, laska, na którey opiera się przeskakuiący przez rów, *f.* Springstock, *m.*

Brindille, *f.* kawałeczek, *m.* odrobinka, *f.* kleines Reis, Stückchen, *n.*

Brioche, *f.* placek pewny z iay, masła i mąki przedniey, czasem i z sera robiony, *m.* Butterstollen, *m.* Käskäulchen, *n.* (Art Gebackens).

Brion, *m.* mech, *m.* Moos an Bäumen, (besonders an Eichen), *n.*

Briquail-

Briquaillons, *m. pl.* grus, *m.* Schutt von Ziegelsteinen, *m.*

Brique, *f.* cegła, *f.* Ziegelstein, Backstein, Mauerstein, *m.*

Briquet, *m.* krzesiwo, krzesiwko, *n.* Feuerstahl, *m.*

Briquetage, *m.* kupa cegieł, murowana ściana, *f.* mur, *m.* malowanie na kształt cegieł murowanych, *n.* Haufen Ziegelsteine, *m.* Ziegelgemäuer, *n.* nachgemalte Ziegelsteine, *m. pl.*

Briqueter, *a.* ceglami murować; ceglami obkładać, obłożyć; mur na kształt cegieł murowanych pomalować, mauern, mit Ziegeln bauen, mit Ziegeln belegen; auf Ziegelart anstreichen.

Briqueterie, *f.* cegielnia, *f.* ceglarskie rzemiosło. *n.* Ziegelbrennerey, Ziegelhütte, *f.* Ziegelstreichen, *n.*

Briquetier, *m.* strycharz, ceglarz, cegielnik, *m.* Ziegelstreicher, Ziegelbrenner, *m.*

Bris, *m.* gwałtowne złamanie; rozbicie; podruzgotanie czego, rozbicie okrętu, *m. pl.* Bruch, *m.* Brechen, *n.* Schiffbruch, *m.* Stücke gescheiterter Schiffe, *n. pl.*

Brisans, *m. pl.* rafa, skała pod wodą ukryta; fala, *f.* wał morski o skałę się rozbijaiący, *m.* blinde Klippen; Wellen, die sich an den Felsen brechen, *f. pl.*

Brise, *f.* wiatr zachodni, *m.* Westwind, *m.*

Brisé, ée, *p. et a* złamany, połamany; pogruchotany, zerbrochen, gebrochen.

Brise cou, *m. fam.* złe, śliskie wschody, *pl.* zły stopień na wschodach, *m.* Halsbrecher, *f.*

Brise-glace, *m.* izbica, *f.* Eisbock, *m.*

Brisement, *m.* bicie, łamanie się wałów morskich od skały się odbijaiących, *n.* Anschlagen und Brechen der Wellen, *n. fig.* de coeur, skruszenie serca, *n.* Zerknirschung des Herzens, *f.*

Briser, *a.* złamać, połamać; roztłuć, potłuc; podruzgotać, zerbrechen, zerstoßen, zerschlagen. *fig.* potargać, przerwać, zrzucić; zniszczyć, wysilić, zerbrechen; ganz abmatten. *n.* rozbić się, rozbiiać się, łamać się. (o wałach morskich), scheitern; (von Wellen) sich brechen. se, *r.* złamać się, połamać się, stłuc się; składać się (iako okna etc.), brechen, zerbrechen, sich zusammen legen lassen, (von Thüren, Fenstern ꝛc.).

Brise-vent, *m.* zasłona w ogrodzie, *f.* Windschirm, *m.*

Briseur, *m.* burzyciel, ten co łamie co, *m.* Zerbrecher, *m.* — d'images, obrazoborca, *m.* Bilderstürmer, *m.* — de sel, ten co sól w żupach tłucze, Knecht, der die Salzklumpen zerstößt, *m.*

Brisoir, *m.* cierlica, międlica, *f.* Flachsbreche, Hanfbreche, *f.*

Britannique, *a.* Brytański, brittisch.

Broc, *m.* miara pewna do wina, *f.* dzban wielki do wina, *m.* Schleifkanne, *f.* großer Weinkrug, *m.*

Brocanter, *n.* handlować, kupczyć obrazami starodawnemi etc., mit allerhand, besonders mit Kunstsachen, Bildern ꝛc. handeln.

Brocan-

Brocanteur, *m.* kupiec, co tym handluie, *m.* Kunsthändler, *m.*

Brocard, *m.* ieleń iednoroczny, *m. fam.* przymówka, *f.* uszczypki, *f. pl.* Spießhirsch; beißender Scherz, *m.* empfindliche Sticheley, *f.*

Brocarder, *n. fam.* przymawiać, przycinać komu, sticheln.

Brocardeur, *m.* euse, *f. fam.* szyderz, naśmiewca, *m.* rka, *f.* beißender Spötter, *m.* —inn, *f.*

Brocart, *m.* brokat, *m.* materya złotem lub śrebrem tkana. *f.* Brocat) *m.* (seidener Gold, oder Silberstoff).

Brocatelle, *f.* brokatella, *f.* materya takaż sama, lecz podleysza, *f.* gatunek marmóru patrego, *m.* Brocatell. (Art geringer Brocat) Art bunter Marmor, *m.*

Broche, *f.* rożen, prątek do maczania świec etc.; gwóźdź we środku celu; kołeczek w beczce przy szpuncie, *m.* igła, *f.* drót do robienia pończoch, *m.* Bratspieß; hölzerner Spieß; Lichtspieß; Nagel der Scheibe; Zwick, *m.* Zäpfchen am Fasse, *n.* Nadel zum Wirken, *f.* Broches, *pl. T.* kły naydłuższe u dzika, *m. pl.* Hauzähne eines wilden Schweines, *m. pl.*

Brochée, *f.* rożen pełen czego, ein Spieß voll, *m.*

Brocher, *a.* haftować, wyszywać; robić pończochy, stricken, durchziehen, stricken. *T.* szywać, zszyć xiążkę etc., ein Buch verloren heften, broschiren. *fig.* iak na pozbyt co robić, nagle i nie dbale co czynić, nabazgrać. flüchtig entwerfen, hinsudeln.

Brochet, *m.* szczupak, *m.* Hecht, *m.*

Brocheton, *m.* szczupaczek, *m.* kleiner Hecht, *m.*

Brochette, *f.* drewniany gwóźdź, ustrugany prącik; rożenek; kawałeczki wątroby etc. na nim pieczone, *pl. m.*; łopateczka drewniana, którą iadło ptaszętom daią, *f.* Speiler, Spreißel; kleiner Bratspieß, *m.* daran gebratene Scheibchen Kalbsmilch, Stückchen Leber ꝛc., *n. pl.* Hölzchen, junge Vögel zu füttern, *n.*

Brochetter, *a.* przybić, przypiąć, przyszpilić, anspeilern.

Brocheur, *m.* euse, *f.* ten. co xiążki zszywa; pończośnik, co pończochy robi, *m.* Bücherhefter; Strumpfstricker, *m.* —inn, *f.*

Brochure, *f.* xiążeczka alla rustyka, to iest zszyta tylko i lekko oprawna, kleine Schrift, Broschüre, *f.*

Brodequin, *m.* bócik, obów staroświecki, *m.* Art Halbstiefel bey feyerlichen Gelegenheiten, oder mit hohen Absätzen für tragische Schauspieler, *m.* Brodequins, *pl.* łystścianki drewniane do tortury, *f. pl.* spanische Stiefel, *m. pl.* (Tortur).

Broder, *a.* haftować, wyszywać; obszyć, oblamować kapelusz, sticken, ausnähen, einfassen (einen Hut). *fig.* smyślać, dodawać, przyozdabiać, mit erdichteten Zusätzen ausschmücken.

Broderie, *f.* haftarska robota, *f.* wyszywanie, haftowanie, *n.* Stickerey, gestickte Arbeit, *f. fig.* smyślania, *n.* smyślone ozdoby w opowiadaniu, *f. pl.* erdichtete Zusätze, *m. pl.*

Brodeur, *m.* euse, *f.* haftarz, wyszywacz, *m.* rka, *f.* Stik-

ker,

ker, *m.* —inn, *f. fig.* autant pour le-, niech wierzy, kto chce, komu się podoba, wymysł to goły, glaub es, wer es will.

Brodoir, *m.* kółko, cewka, do iedwabiu, *n.* Seidenspule, *f.*

Broie, *v.* Broye.

Broiement, *m.* roztarcie, starcie, stłuczenie; rozcieranie, *n.* Zerreiben, Zerstoßen, *n.*

Bronchade, *f.* potknienie, potknięcie się, *n.* ustyrk, *m.* (o koniach), Stolpern, *n.* Fehltritt (der Pferde), *m.*

Broncher, *n.* potknąć się, ustyrknąć się, stolpern, straucheln. *fig.* zbłądzić, zaiąkiwać się w mowie, fehlen, irren; anstoßen in der Rede.

Bronze, *m.* bronz, *m.* spiża; bronzowa, spiżowa figura, *f.* Erz, *n.* Glockenspeise; Figur oder alte Denkmünze von Erz, *f.*

Bronzer, *a.* bronzować, spiżowy kolor dawać, eine Erzfarbe geben, bronziren.

Broquart, *m.* jeleń iednoroczny, Spießhirsch (Hirsch von 1 Jahr), *m.*

Broquette, *f.* ćwiek, ćwieczek, *m.* Zwecke, *f.* kleiner Nagel, *m.*

Brossailles, *v.* Broussailles.

Brosse, *f.* szczotka, *f.* Bürste, *f. T.* pęzel wielki z szczeciny, *m.* großer Pinsel von Schweinsborsten, *m.*

Brosser, *a.* wyczesać, wychędożyć szczotką, bürsten, ab-, ausbürsten, biegać po lasach; schodzić lasy, in dicksten Wäldern umherstreichen.

Brossier, *m.* szczotkarz, *m.* Bürstenbinder, *m.*

Brou, *od.* Brout, *m.* łupina zielona na orzechach etc., *f.* grüne Nußschaale, *f.*

Brouailles, *f. pl.* wnętrzności ryb i ptaków, *f. pl.* Eingeweide der Fische und Vögel, die man zum Essen zubereitet, *n. pl.*

Brouée, *f.* dészcz drobny, *m.* mgla, *f.* feiner Regen, Nebel, *m.*

Brouet, *m.* polewki gatunek, *f.* Art Kraftsuppe, *f.*

Brouette, *f.* taczki, *pl.* biéda, *f.* wóz o dwóch kołach, *m.* Schubkarren; Handwagen mit zwey Rädern, *m.*

Brouetter, *a.* na taczkach wozić; iechać na biédzie etc. mit oder auf einem Schubkarren fahren; in einem Handwagen herumfahren.

Brouetteur, *m.* ten, co wozi kogo na biédzie albo na wozie o dwóch kołach, der die Leute in einem Handwagen fährt.

Brouettier, *m.* ten, co na taczkach co wiezie, Schubkärner, Karrenschieber, *m.*

Brouhaha, *m.* wykrzyk pochwalaiących słuchaczów, *m.* lärmender Beifall der Zuhörer, *m.*

Brouillamini, *m. fam.* mięszanina, rzecz pomięszana, zawiła, *f.* zawiklanie, *n.* Verwirrung, *f.* Wirrwarr, *m.*

Brouillard, *m.* mgla, *f.* Nebel, *m. a.* papier-, bibula, *f.* Löschpapier, *n.*

Brouillement, *m. fam.* mięszanina, *f.* mięszanie, *n.* Verwirrung, Vermischung, *f.*

Brouiller, *a.* mięszać, pomięszać, zmięszać, unordentlich durcheinander mischen oder rühren, vermengen; durch Rütteln trübe machen. *fig.* za-, powikłać, pomięszać, zawiłym uczynić; rozłączyć, poróżnić, rozdwoić przyiaciół, verwirren, verunreinigen. *n.* pomięszać, alles unter einander werfen, mengen. se, *r.* pomięszać się; zachmurzyć się na dészcz, in Verwirrung gerathen, irre werden; sich trüben. *fig.* powadzić się, poróżnić się, rozdwoić się, sich entzweien.

Brouillerie, *f.* niezgoda, mięszanina; zwada, *f.* spór, *m.* Verwirrung, *f.* Streit, Zwist, *m.*

Brouillon, onne, *a.* swarliwy, niespokoyny podszczuwacz, pobudziciel, zwadźca, *m.* unruhe stiftend; unruhiger Kopf, Zänker, *m.*

Brouillon, *m.* koncept; notuła, *m.* xięga kupiecka do zapisywania różnych rzeczy, *f.* erster Entwurf, *m.* Concept, *m.* Kladde, Strafe der Kaufleute, *f.*

Brouir, *a.* zwiędłym czynić, opalić, (von der Sonne) verbrennen, versengen. *n.* zwiędnąć, uschnąć, verwelken.

Brouissure, *f.* uschnienie liścia, zboża, *n.* srzeżoga, *f.* Schade an Gewächsen von dem Reife oder Mehlthaue, *m.*

Broussailles, *f. pl.* krzewy, krzaki, chrościny, *pl.* Gesträuch, Buschwerk, *n.*

Broussin d'érable, *m.* paski, pręgi na iaworze, *pl.* Maßen am Ahornbaume, *f.*

Brout, *m.* wyrostki na drzewie, *pl.* Treibreis, *n.* junger Ausschlag am Stangenholze, *m.*

Broutant, ante, *a.* bêtes broutantes, *T.* zwierzęta ogryzające wyrostki, gałązki, z drzew, *n. pl.* Wild, welches den jungen Auswuchs der Bäume gern abfrißt, *n.*

Brouter, *a. et n.* ogryźć, obwieden, abfressen, abgrasen.

Broutilles, *f. pl.* chróst, z którego wiązki wiążą, *m.* abgehauenes Reisholz, *n. fig. fam.* graty, gałgany, fraszki, *pl.* Plunder, *m.*

Broye, *f.* cierlica, miedlica, *f.* Hanf- oder Flachsbrecht, *f.*

Broyer, *a.* trzeć, rozetrzeć, zetrzeć, stłuc, reiben, zerreiben, zerstoßen.

Broyeur, *m.* ten, co farby trze, rozciera, Farbenreiber, *m.*

Bru, synowa, *f.* Schwiegertochter, *f.*

Bruges, *f.* Bryga, (miasto), Stadt Brügge, *f.*

Brugnon, *m* brzoskwinia czerwona, *f.* Blutpfirsche, *f.*

Bruine, *f.* dészcz drobny, śrzonisty, zadymek dżdżysty, *m.* kalter Staubregen, *m.*

Bruiné, ée, *a.* od śrzoni zepsuty, von kaltem Regen oder Reif beschädigt.

Bruiner, *i.* mżyć się, prószyć się, iak dészczyk zimny padać, rieseln, reifen.

*Bruire, *n.* huczeć, szumieć; szeleścić; mruczeć, brausen, rauschen, sausen.

Bruissement, *m.* huk, szum; szelest, *m.* huczenie; szumienie; szelestanie; mruczenie, *n.* Rauschen, Brausen, Sausen, *n.*

Bruit, *m.* huk, puk; szum; szelest; pisk; trzask; wrzask; ryk, *m.* ryczenie; mruczenie, *n.* szczęk, dwięk, *m.* brzękanie, brzmienie, *n.* sława, *f.*

dobre

dobre mienie, *n.* wieść, *f.* rozruch; zgiełk, swar, hałas, *m.* Geräusch, Getöse, *n.* Lärmen, *m.* Geräſſel, Geprasſel, Gemurmel, Gebrülle, Krachen, Sauſen, Brauſen, Geklirre, Knarren, Geſumſe, *n.* Knall, *m.* Aufſehen, *n.* Ruf, *m.* Gerücht, *n.* Zank, Streit, Auflauf, *m.*

Brûlant, ante, *a.* gorący; pałający, zapalony czym, brennend, heiß, hitzig.

Brûlé, *m.* smak, zapach rzeczy przypaloney, *m.* Brand, brandigter Geruch oder Geſchmack, *m.*

Bruler, *a.* palić, spalić; sparzyć; zapalić, verbrennen, in Brand ſtecken, brennen. *fig.* rozpalić, zapalić, ſtark erhitzen, entzünden. la cervelle (*à q.*) palnąć, strzelić komu w łeb, einem eine Kugel durch das Gehirn jagen. *n.* palić się, spalić się, zgorzeć; rozpalić się, rozgrzać się, brennen, verbrannt werden; ſehr heiß ſeyn *fig.* pałać miłością; unosić się, zapalić się gniewem etc.; usilnie się o co starać, gorąco czego żądać, pragnąć, brennen, (vor Begierde ꝛc.) se, *r.* spalić się; sparzyć się; spalić sobie co, ſich brennen, ſich verbrennen.

Brûleur, *m.* de maisons, podpalacz, zapalacz, *m.* Mordbrenner, *m.*

Brûlot, *m.* brander, *m.* okręt stary rzeczmi ognistemi napełniony dla zapalenia okrętów nieprzyiacielskich, *f.* Brander, *m.* Brandſchiff, *n.* (dawniey) strzała ognista, *f.* (ehemals) feuriger Pfeil, *m. fig.* kawałeczek, kąsek przesolony i przepieprzony, *m.* ein zu ſtark geſalzener und gepfefferter Biſſen, *m. fam.* człowiek porywczy, *m.* Hitzkopf, *m.*

Brulure *f.* oparzelizna, sparzelizna, *f.* Brandſchaden, Brandflecken, *m.* Brandmaal, *n.*

Brumal, ale, *a.* zimowy, was zur Winterszeit iſt.

Brume, *f.* mgła na morzu, *f.* dicker Nebel auf der See, *m.*

Brun, brune, *a.* brunatny, *m.* kolor brunatny; mężczyzna brunet, *m.* braun. — *m* Braun, *n.* Mann mit braunen Haaren, *m.* Brune, *f.* brunatka, *f.* Brünette, *f. fam.* sur la fin, gdy się zmierzchało, gdy zmrok padał, in der Abenddämmerung.

Brunâtre, *a.* brunatny, braun. *fig.* posępny, melankoliczny, ſchwermüthig.

Brunet, ette, *a. et s.* brunatny mężczyzna, kobieta włosy brunatne maiąca, brunet, *m.* brunetka, *f.* bräunlich, *m.* ſchwarzbrauner Mann, *m.* ſchwarzbraunes Mädchen, *n.* Brünette, *f.*

Brunette, *f.* piosnka miłosna, *f.* Liebesliedchen, *n.*

Brunir, *a.* brunatno co farbować; polerować, wycierać, braun machen, braun anſtreichen; poliren, glätten. *n.* zbrunatnieć, brunatnieć, braun werden.

Brunissage, *m.* polerowanie, Poliren, *n.*

Brunisseur, *m.* ten, co śrebro etc. poleruie, *m.* Polirer der Silbergeſchirre, *m.*

Brunissoir, *m.* żelazo etc. do polerowania, *n.* Polirſtahl, *m.* Glätteiſen, *n.*

Brunswic, *m.* Brunszwik, *m.* Braunſchweig, *n.*

Brusque, *a.* porywczy, popędliwy, gruby, uporny, ungeſtüm, hitzig, grob, trotzig.

Brusquer, *a.* (*q.*) obchodzić się, postępować sobie z kim popędliwie, porywczo; ofukać kogo. Jemandem hitzig begegnen, anfahren. une attaque, z wielkim pędem wziąć się, nacić się do czego, dokazać czego. zu hitzig verfahren, eine Sache raſch durchſetzen. une place, szturmem fortecę dobywać, do niey szturmować, einen Ort hitzig angreifen, durch Sturm einnehmen.

Brusquerie, *f.* porywczość, popędliwość, *f.* postępek porywczy, popędliwy. *m* ungeſtüme Begegnung, *f.* Anfahren, *n.*

Brut, ute, *a.* surowy; niewypolerowany, roh, unbearbeitet. *fig.* niewyrobiony, niewypolerowany, unausgearbeitet.

Brutal, ale, *a.* bestyalski, bydlęcy, zwierzęcy; bezrozumny, gruby, niepolityczny. — *m.* grubianin, *m.* viehiſch, grob und dumm; tollkühn. — *m.* grober Kerl, *m.*

Brutaliser, *a.* obchodzić się, postępować z kim niegrzecznie, po grubiańsku, grob begegnen, mißhandeln.

Brutalité, *f.* żądza, przychylność lubieżna, *f.* bestyalski nieludzki uczynek, *m.* grubiaństwo, *n.* nieobyczayność, nieludzkość, *f.* viehiſche Begierde; viehiſche Handlung; Grobheit, *f.*

Brute, *f.* bestya, *f.* bydlę, zwierzę bezrozumne, *n.* unvernünftiges Thier, Vieh, *n. fig.* wół, człowiek arcygłupi, *m.* erzdummer Menſch, *m.*

Brute-bonne, *f.* gatunek gruszek, *f.* Art Franzbirn, *f.*

Bruxelles, *f.* Bruxella, *f.* Brüſſel, *n.*

Bruyant, ante, *a.* huczny, hukliwy, szumny, szumiący, huczący, lärmend, rauſchend, brauſend.

Bruyère, *f.* zarośle, *n.* zarośla, *n. pl.* rola nieuprawiona pełna krzaków, *f.* Heide, *f.*

Buanderie, *f.* pralnia, *f.* Waſchhaus, *n.*

Buandier, *m.* ière, *f.* bléchars, pracz, *m.* rka, czka, *f.* Bleicher, Wäſcher, *m.* — inn, *f.* (zum Auswaſchen der noch ungebrauchten Leinwand.)

Bubale, *m.* mały bawół, *m.* Zwergbüffel, *m.*

Bube *f.* krosta na ciele, *f.* kleine Blatter oder Blaſe auf der Haut, *f.*

Buberon, *v* Biberon.

Bubon, *m.* dymienica; morówka; guz weneryczny albo z powietrza morowego. Drüſenbeule, Leiſtenbeule, *f.*

Bubonocèle, *f.* ruptura koło członka wstydliwego, albo nad nim. *f.* Darmbruch in der Schaamſeite am Gemächte, *m.*

Bucoin, *m.* gatunek ślimaka, Hornſchnecke, Poſaunenſchnecke, *f.*

Bûche, *f.* polano drzewa, *n.* kłoda, *f.* kloc, *m.* Scheit Holz, *n.* Klotz, *m. fig.* durnisko, błaźnisko, *n.* dummer Menſch, *m.*

Bûcher, *m.* drwalnia, drewutnia, *f.* stos, *m.* Holzſtall; Scheiterhaufen, *m.*

Bûcheron, *m.* rąbacz (drew), *m.* Holzhauer, *m.*

Buchette,

Buchette, *f.* chròst; wiòry, *pl. m.* kleines Holz, *n.* Abfall vom Holze im Walde, *m.* Späne, *m. pl.*

Bucolique, *a.* pastuszy, pasterski, hirtenmäßig. poëme, skotopaski, *pl.* Schäfergedicht, *n.*

Bucoliques, *f. pl.* skotopaski, *pl.* Hirtengedichte (Virgils), *n. pl. fam.* zbiór różnych fraszek, Sammlung von allerley geringschätzigen Kleinigkeiten, *f.*

Bude, *f.* Budzyń, *m.* Buda, *f.* Budy, *pl.* Ofen, *n.* (Stadt).

Budisse, *f.* Budysyn, *m.* Bautzen, *n.*

Buffet, *m.* bufet, szafa do śrebra stołowego, *f.* kredens, *m.* śrebro stołowe, *n.* Schrank, Silberschrank; Schenktisch, Credenztisch, Tafelaufsatz, *m.*

Buffeter, *a.* dziurkę wywiercieć w beczce, i pić przez nią wino z niey wyciekaiące, (o furmanach), Weinfässer anbohren, (von Fuhrleuten).

Buffeteur, *m.* furman to czyniący, *v.* buffeter. Fuhrmann, der den Wein auszapft, *m.*

Buffetin, *v.* Buffletin.

Buffle, *m.* bawół, *m.* skòra bawola, bawolowa, *f.* kolet ze skóry takiey, *m.* Büffelloch, *m.* Büffelleder; Kollet davon, *n. fig.* głupiec, bawół, *m.* Erzdummkopf, *m.*

Buffletin, *m.* bawolec, *m.* bawolę, *n.* skòra z niego, *f.* Büffelkalb; Fell davon, *n.*

Buire, *f.* dzban, kufel wielki do nalewania napoiów, *m.* große Schenkkanne, *f.*

Buis, *m.* bukszpan, *m.* Buchsbaum, *m.*

Buisson, *m.* krzak, krzew; krzaki, krzewie, *pl. m.* krzewina, *f.* niziołek, *m.* drzewo niskie owocowe, *n.* Busch, Strauch, Zwergobstbaum, *m.* Gebüsch, *n.*

Buissonnet, *m.* krzaczek, *m.* Büschgen, *n.*

Buissonnier, ère, *a.* lapins buissonniers, *pl.* króliki z ogrodzenia w lesie, *m. pl.* Buschkaninchen, *n. pl.* faire l'école buissonnière, omieszkać szkoły idąc na spacer, hinter die Schule laufen.

Bulbe, *f.* cebula ziol, kwiatów, *f.* Gewächszwiebel, *f.*

Bulbeux, euse, *a.* cebulowaty, cebulowy zwiebelartig, zwiebelicht.

Bullaire, *m.* zbiór bul papieskich, bularz, Sammlung päbstlicher Bullen, *f.*

Bulle, *f.* bula papieska, bula Karola IV. Cesarza w Niemczech, *f.* babel *m.* banka na wodzie, *f.* päbstliche Bulle; goldne Bulle Karls IV. Wasserblase, *f.*

Bullé, ée, *a.* pieczęciami potwierdzony, autentyczny. mit einer Bulle versehen, wohl versiegelt und bekräftigt.

Bulletin, *m.* cedulka zwinięta przy elekcyi papieskiey; karta, karteczka oznaymuiąca, donosząca co; kartka, cedula na gospodę dla żołnierza wydana, *f.* list świadeczny od zwierzchności, że kto z mieysca iedzie zdrowego, *m.* kartka na przepuszczenie towarów etc. wydana, gazety pisane, *f. pl.* Wahlzettel, (besonders bey der Papstwahl); täglicher Berichtzettel; Rapportzettel; Einquartierungszettel, Gesundheitspaß; Passirzettel etc., *m.* geschriebene Zeitung, *f.*

Bunette, *f.* gatunek wròbla, *m.* Heckensperling, *m.*

Bupreste, *f.* paskudnik, *m.* Stinkkäfer, *m.*

Burail, *m.* materya pewna półjedwabna, *f.* Art Sarsche, *f.* oder Ratin, *m.*

Buraliste *m.* poborca. *m. T.* Einnehmer in einer Expedition, *m.*

Burat, *m.* sukno grube do habitów kapucyńskich etc., *n.* Borat (Zeug,) *m.*

Buratine *f.* materya pewna półjedwabna, *f.* Art halbseidner Zeug, *m.*

Bure, *f.* gatunek sukna albo materyi bardzo podłey. grubey, *m.* grobe Sorte wollener Tücher und Zeuge, *f.*

Bureau, *m.* materya pewna grube, *f.* stół do rachowania pieniędzy; pulpit, *m.* biórko, (biuro), *n.* pisarnia; expedycya, izba pisarska, poczty etc. *f.* Art grober dicker Zeug; Zähl. Schreibtisch *m.* Schreibpult, *n* Schreibstube, *f* Expeditionszimmer, *n* Commissionsstube, *f.* d'adresse, mieysce, gdzie każdy o wszystkich do publiczności należących sprawach dowiedzieć się może, *n.* Addreßkomptoir, *n.* de la guerre, kancelarya woyskowa, *f.* Kriegskanzley, *f.* des finances, skarb, *m.* skarbowa izba, *f.* Rentkammer, *f. fig.* esprit towarzystwo uczonych ludzi, *n.* Versammlung schöner Geister, *f.*

Buret, *m.* szarlatnik, *m.* Pursuschnecke, *f.*

Burette, *f.* dzbanuszek, *m.* ampułka (przy Mszy), *f.* kleiner Krug, *m.* Kännchen, bey der Messe, *n.*

Burettier, *m.* kościelny, co ampułki do Mszy S. przed Xiędzem nosi, *m.* Altardiener, *m.*

Burgandine, *f.* naylepszy gatunek macicy perłowey *f* schönste Art Perlmutter, *f.*

Burgrave, *m.* burgrabia, *m.* Burggraf, *m.*

Burgraviat, *m* burgrabstwo, *n.* Burggrafschaft, *f.*

Burgravine, *f.* burgrabini, *f.* Burggräfin, *f.*

Burin, *m.* rylec, *m.* dłòtko, dłòtko barwierskie, *n.* Grabstichel; Zahnmeißel, *m.*

Buriner, *a.* tyć co rylcem; zęby oskrobać, mit dem Grabstichel arbeiten, stechen, eingraben; die Zähne putzen.

Burlesque, *a.* żartobliwy, zabawny, ucieszny, krotofilny, trafny, *m* pismo żartowne, trafne, possirlich, kurzweilig, lächerlich, *m.* possirliche Schreibart, *f.*

Bursal, *a. m* edit-, uniwersał na wybieranie pieniędzy wydany, *m.* obrigkeitliche Verordnung zu einer Auflage, *f.*

Busc, *m.* brykla, *f.* Blankscheit, *n.*

Buse, *f* sokół morski mnieyszy drapieżny, *m.* Bußhard, (Art Falke), *m. fig.* głupiec, dudek, *m.* Dummkopf, *m.*

Busquer, *a.* ściągać sznòrówkę brykla, bryklę wsadzić, ein Blankscheit in die Schnürbrust stecken. *fam.* fortune, szczęścia swego szukać, usilnie o nie się starać, sein Glück zu machen suchen.

Busquière, *f.* mieysce na bryklę w sznòrówce, *n.* baczek do

do pasa białogłowskiego, *m.* Scheide des Blankscheits, *f.* Vorsteckelatz; Gürtelhaken, *m.*

Bussard, *m.* beczka do wina, gorzałki, *f.* breite, aber kurze Tonne zu Wein oder Branntwein, *f.*

Buste, *m.* popiersie, *n.* obraz głowę aż do piersi wyrażaiący, *m.* Brustbild, *n.* Büste, *f.*

Bustrophe, *f. v.* Boustrophédon.

But, *m.* cel, *m.* (meta, *f.*) Ziel, *n. fig.* kres, zamysł, *m.* przedsięwzięcie, *n.* Zweck, Vorsatz, *m.* de but en blanc, *ad. fig.* nieuważnie, nierozsądnie, ohne Ueberlegung, geradezu. but à but, równym sposobem, w niczym prymu niemaiąc, völlig gleich, ohne Vortheil, weder auf der einen, noch auf der andern Seite.

Buté, ée, *a.* (*à qc.*) stały, nieporuszony w przedsięwzięciu, fest zu etwas entschlossen.

Buter, *n.* piłką cel trafić, (na biliarze, i w piłkę graiąc); zmierzać, celować do celu, das Ziel treffen (beym Billiard- und Ballspiele); zielen, (*fig. à qc*) zamyślać, zachodzić koło czego, zmierzać na co, nach etwas zielen, trachten. se *r.* (*à qc*) determinować się do czego, trzymać się do czego, trzymać się czego; sprzeciwiać się, sich fest wozu entschließen; einander völlig entgegen seyn.

Butin, *m.* zdobycz, *f.* łupy woienne, *pl.* Beute, *f.*

Butiner, *n.* wyść na zdobycz; łupy zabierać, zdobyć, auf Beute ausgehen; Beute machen.

Butireux, euse, *a.* maślany, butterartig.

Butor, *m.* bąk, *m.* Rohrdommel, *f. fig.* głupiec, dudek, *m.* Tölpel, *m.* Butorde, *f. fig.* błaźnica, gąska, *f.* eine dumme Gans, *f.*

Butte, *f.* pagórek; wzgórek, *m.* ściana za celem, do którego strzelaią, meta, zkąd strzelaią, *f.* celsztad, *m.* Erdhügel, *m.* Erhöhung von Erde oder Mauerwerk hinter der Schießscheibe, *f.* Stand der Scheibenschützen, *m.* Schießhaus, *n.* poudre de-, proch, którym do celu strzélaią, *m.* Pulver der Scheibenschützen, *n. fig.* être en butte, (*à qc.*) bydź wystawionym na co przykrego. etwas Unangenehmen ausgesetzt seyn.

Buttière, *f.* rusznica, *f.* strzelba, z którey do celu strzelaią, *f.* Scheibenbüchse, *f.*

Buvable, *a.* pity, co pić można, trinkbar.

Buveau, *v.* Biveau.

Buvetier, *m.* gospodarz, *m.* Herrenschenk; Schenkwirth, *m.*

Buvette, *f.* izba, gdzie tylko piią; piwnica ratuszowa, *f.* Trinkstübchen, *n.* Rathhauskeller, *m.* Buvettes, *pl. fam.* uczta, biesiada, *f.* związek, kleiner Schmaus, *m.* Kränzchen, *n.*

Buveur, *m.* piiak, piiaczysko, *m.* Trinker, Säufer, *m.* Buveur, euse d'eau, ten, ta, co tylko wodę piie. Wassertrinker, *m.* — inn, *f.*

Buvoter, *n. fam.* nie wiele, ale często pić, popiiać sobie, wenig, aber oft trinken, nippen.

By, *m.* przekop, rów głęboki w stawie ku upustowi idący. Graben durch einen Teich nach dem Ständer hin, *m.*

ase, *m.* len bardzo cienki i materya z niego, w starożytności bisior, *m.* Byssus, (Art seidenartigen Flachses bey den Alten); Zeug daraus, *m.*

Byzance, *v.* Constantinople.

C.

Çà *i.* nu tedy, nuż, nu, nun, wohlan! *ad.* day sam, pódź sam, tu sam, tutay, her, hierher. (*pr. fam.* to zamiast cela, für cela, das.) ça et là, tam i tam, tam i sam, hier und da, hin und her. de ça et de là, tędy i owędy, z tey i owey strony, hin und her.

Caablé, *a.* bois-, drzewo od wiatru obalone, łom, *n.* Windfall, Windbruch, *m.*

Cabale, *f.* żydowska kabala, *f.*; kabały, podstępy, *pl.* fakcya, intryga, *f.* spisek, *m.* Kabbala, (geheime Weisheit der Juden); Cabale, *f.* heimliches Verständniß, *n.*

Cabaler, *n.* (*pour qc,*) kabały, bunty, fakcye robić, spiknąć się na co; intrygować o co, Cabalen schmieden; ein Complott machen.

Cabaleur, *m.* fakcyonista, *m.* intrygant, Cabalenmacher, *m.*

Cabaliste, *m.* kabalista, *m.* intrygantka, Cabalist, *m.*

Cabalistique, *a.* kabalistyczny, cabalistisch.

Cabane, *f.* chata; chałupa, *f.* ptaszyniec, *m.* łóżka mayków po stronach w okręcie, *n.* buda szyperska; opona, *f.* nakrycie z płótna na czółnie etc. *n.* Hütte; Vogelhecke; Lagerstelle der Bootsknechte; Cajüte auf kleinen Schiffen, *f.* Verdeck von Leinwand über einem Nachen, *n.*

se Cabaner, *r.* chaty wystawić, chałupy budować, Hütten aufschlagen, sich Hütten bauen.

Cabaret, *m.* dom szynkowny, *m.* szynkarnia, austerya, karczma, *f.* gościniec, *m.* taca, *f.* rodzay dzwońców, *m.* Schenke, *f.* Wirthshaus; Kaffeebret, Theebret, *n.* Art kleiner Hänflinge, *m.* borgne, karczmisko, *n.* schlechtes Wirthshaus, *n.*

Cabaretier, *m.* ière, *f.* szynkarz karczmarz, gospodarz, *m.* Wirth, Schenkwirth, *m.*

Cabarétique, *a.* do karczmy, austeryi etc., należący, (im Komischen) zum Wirthshause gehörig.

Cabas, *m* kosz do fig. *m.* rund der Feigenkorb von Binsen, *m.*

Cabillaud, *m* kablion *m.* Kabliau, *m* (Art Stockfisch, den man frisch ißt)

Cabille, Cabilah, *f.* horda Arabczyków, *m.* unter einem Oberhaupte stehender Stamm Araber, *m.*

Cabinet, *m.* gabinet, kabinet, kabinecik, pokoik, *m.* izdebka, *f.* pokoik do nauk do czytania; kabinet różnych widzenia godnych rzeczy; prywet, sekret, *m* Cabinet, Nebenzimmer, Studirzimmer; Zimmer, wo eine Sammlung Kostbarkeiten und Seltenheiten ist; heimliches Gemach, *n.* Abtritt,

tritt, *m. fig.* zbiór sam takich rzeczy, *m.* szafa wiele szufladek maiąca; altanka, *f.* chłodnik, *m.* dieſe Sammlung ſelbſt, *f.* (Münzkabinett, Naturalienkabinett ꝛc.); Schrank mit vielen Schubladen, *m.* Gartenlaube, *f. fig.* kabinet, zada taiemna; sprawy taiemne publiczne, *pl. f.* geheimer Staatsrath, *m.* geheime Staatsgeſchäfte, *n. pl.* d'orgue, lada do organ. (*f.*) i organy w niey, *pl.* Kaſten an einer Orgel, und dieſe ſelbſt darin, *f.*

Câble, *m.* lina wielka, cuma, *f.* kiersztak, *m.* Kabeltau, Ankertau, *n.*

Câbleau, *m.* lina mała na okrętach, *f.* kleines Tau, Zugſeil, *n.*

Câbler, *a.* liny kręcić, ein Seil drehen.

Cabochard, arde, *a. fam.* wielkogłowy, wielką głowę maiący, głowacz, *m.* großköpfig, Großkopf, *m.*

Caboche, *f.* gwoździ w trzewikach; hufnal popsuty, stary, *m.* breitköpfiger Schuhnagel; alter Hufnagel, *m. fig fam.* łeb, *m.* głowa, *f.* Kopf, *m.*

Cabochon, *m.* surowy, polerowany, ale nierznięty rubin; gwoździ mały do trzewików, *m.* polirter aber ungeſchliffener Rubin oder Granat; kleiner Schuhnagel, *m.*

Cabosse, *f.* łupina z orzecha kokosowego etc., *f.* Schale der Cokosnuß ꝛc. *f.*

Cabotage, *m.* żeglówka po brzegach ladu, *f.* Schifffahrt an den Küſten hin, *f.*

Caboter, *n.* żeglować nad pomorzem, przy brzegach ladu, längs den Küſten hin ſchiffen.

Cabotier, Caboteur, *m.* Cabotière, *f.* okręcik mały do żeglówki przy ladzie, *f.* kleines Fahrzeug zur Fahrt längs den Küſten hin, *n.*

Cabrer, *n.* faire-le cheval, wspinać konia, ein Pferd bäumen laſſen. *fig.* gniewać, drażnić kogo, Jemanden böſe machen. se, *r.* wspinać się, ſich bäumen. *fig.* rozgniewać się, ſich entrüſten.

Cabri, *m.* kozielek. *m.* junge Ziege, *f.* Ziegenböckchen, *n.*

Cabriole, *f.* kozioł, koziołek, kapriol, skok, *m.* Luftſprung, *m.* Capriole, *f.*

Cabrioler, *n.* kapryole stroić, koziołki, kozły przewracać, skakać, Luftſprünge machen, Capriolen ſchneiden.

Cabriolet, *m.* mały wòzek o dwòch kołach, *m.* karyolka, taradayka, *f.* Carriole, *f.* Carriol, *n.* (kleiner zweyräderiger Wagen).

Cabrioleur, *m.* ten, co kapriole, koziołki prewraca, stroi, *m.* Capriolenmacher, *m.*

Cabron, *m.* ircha kozłowa wyprawna z młodych koźląt, *f.* junges Ziegenfell, *n.*

Cabus, *a, m.* chou-, kapusta, etc. w główkach, głowiasta, *f.* Kopfkohl, *m.*

Caca, *m. fam.* kaka, gòwno, haytuś, *interj.* (do dzieci mòwiąc), Kacke, *f.* Menſchenkoth, *m.* (in der Kinderſprache).

Cacaber, *n.* krzyczeć, iak kuropatwa, wie ein Rebhuhn ſchreyen.

Cacade, *f. fam.* kakanie, *n.* Kacken, *fig.* głupstwo, *n.* dummer Streich, *m.*

Caca-

cagogne, *m. et a, m.* maść wolec ułacniaiąca, *f.* Stuhlgang befördernde Salbe, *f.*

cao, *m.* kakaowy orzech, *m.* Kakaobohne, *f.*

cayer, *m.* drzewko kakao, *m.* Kakaobaum, *m.*

chalot, *m.* ludoiad. rodzay wieloryba, *m.* Pottfiſch, Kachalot, *m.*

che, *f. fam.* kąt, taynik, *m.* skryte mieyſce, skrycie, *n.* Verſteckwinkel, *m.* (heimlicher Ort etwas zu verbergen).

chectique, *a.* nadwerężonego zdrowia, chorowity, von übler Geſundheit wegen verdorbener Säfte.

cher, *a.* kryć, chować, taić; skrywać, zawiiać, verſtecken, verbergen; verhüllen, bedecken. *fig.* kryć się z czym przed kim, taić, pokrywać, zataić, verhehlen. se, *r.* skryć się, kryć się, ſich verſtecken, verbergen. (*à q.*) kryć się przed kim, vor Jemandem ſich nicht ſehen laſſen. *fig.* (*de q.*) taić swe zamysły etc. przed kim, kryć się z niemi, pokrywać swe zawody, uczynki, ſeine Handlungen, Abſichten vor einem geheim halten, zurückhaltend ſeyn.

chet, *m.* sygnet, *m.* pieczątka, pieczęć. *f.* billet, znak nauczycielowi za lekcyą dany, *m.* Petſchaft; Siegel, *n.* Marke für einen Lehrer, *f.* volant, pieczątka tak wyciśniona, że list bez odpieczętowania otworzyć można, *f.* fliegendes Siegel *n.* lettre de, list królewski na poymanie czyie wydany, *m.* königl. Geheim- oder Verhaftsbrief, *m.*

cheter, *a.* zapieczętować; pieczęć, pieczątkę wycisnąć, przyłożyć, zuſiegeln, verſiegeln.

Cachette, *f. fam.* kącik; taynik, *m.* Schlapfwinkel, *m.* en-, *ad.* skrycie, potaiemnie, ukradkiem, heimlich, verſtohlener Weiſe.

Cachexie, *f.* chorowitość, cera źla od flegmy, *f.* üble Geſundheit wegen verdorbener Säfte, *f.*

Cachot, *m.* ciemnica, więzienie ciemne i niezdrowe, *n.* taras, *m.* zamknięcie, *n.* ciupka, przewora, kluza na szalonych, *f.* Kerker, *m.* finſteres Loch, *n.* Narrenkaſten, *m.*

Cachottetie, *f. fam* sekretna mina w rzeczach małoważnych, *f.* geheimnißvolles Betragen bey Kleinigkeiten, *n.*

Cacique, *m.* kniaź, xiążę Mexykański; wòdz hord dzikich ludzi w Ameryce etc., *m.* Titel Mexikaniſcher Fürſten, *m.* Oberhaupt eines Stammes Amerikaniſcher ꝛc. Wilden, *n.*

Cacochyme, *a.* niezdrowy, chorowity, pełen flegmy. ungeſund, voll verdorbener Säfte. *fig.* dziwny, wunderlich, grillenfängerig.

Cacochymie, *f.* wilgotność, flegma szkodliwa w ciele, krew zepsuta, *f.* verdorbener Zuſtand der Säfte im menſchlichen Körper, *m.*

Cacodémon, *m.* zły duch, diabel, *m.* böſer Geiſt, *m.*

Cacophonie, *f.* dźwięk słów niezgodny, niepryiemny, *m.* Ueberklang, Uebellaut, *m.*

Cadastre, *m.* katastr, *m.* xięgi, (*f.*) regiestra poborowe, podatkowe, czynszowe, *m. pl.* Steuerregiſter, Lagerbuch, *n.*

Cada-

Cadavereux, euse, *a.* trupi, trupiego koloru, leichenartig.

Cadavre, *m.* trup, *m.* todter Körper, Leichnam, *m.*

Cadeau, *m.* cug, *m.* ozdoba pisarska, *f.* zierlicher Federzug, *m. fig.* sztuczna, przyiemna lecz niepozyteczna robota, rzecz; uczta, biesiada, (dla dam,) *f.* podarunek *m.* mehr angenehme als nützliche Sache, *f.* Gastmahl, (besonders dem Frauenzimmer zu Ehren), *m.* Geschenk, *n.*

Cadédis, *i.* do diachła! Potz sapperment! (gemeiner gaskonischer Fluch).

Cadenas *m.* kłótka: pochewka, *f.* futeralik na nóż, widelce i łyżkę, *m.* Vorlegeschloß; Tafelbesteck, *n.*

Cadenasser, *a* na kłótkę, kłótką co zamknąć, mit einem Vorlegeschlosse verschließen.

Cadence, *f. T.* kadencya, takt; dźwięk zgadzaiący się, *m.* melodyine zakonczenie, *n.* gładkość peryodu; kadencya w poezyi, *f.* kroki konia dobre. *pl.* chòd porządny, *m.* Takt, *m.* Cadenz (wohlklingender Schluß oder Fall einer Musik, einer Periode); schulrechte Bewegung eines Pferdes, *f.*

Cadencer, *n.* takt, kadencyą etc. zachowywać. Takt, Cadenz beobachten. *a.* ses periodes, peryod gładki pisać, seine Perioden runden.

Cadène, *f.* łańcuch liny u bòrtu trzymaiący; łańcuch niewolników na galerze; gatunek kilimów, *m.* Kette an den Mastwänden, (ehemals) Galeerensklavenkette, *f.* Art Teppich aus der Levante, *m.*

Cadenette *f.* warkocz pleciony, *m.* geflochtener Zopf, *m.*

Cadet, *m.* ette, *f.* młodszy, naymłodszy z dzieci, urzędników etc.; kadet, *m* der, die Jüngere oder Jüngste unter den Kindern, Geschwistern, im Amte ꝛc. *m.* Cadet, *m* (junger Edelmann, der die Kriegswissenschaft lernt, oder Zögling einer Kriegsschule).

Cadi *m.* kady, sędzia Turecki, Cadi (türkischer Richter), *m.*

Cadis, *m.* pewna cienka materya wełniana, *f.* Art wollener Sarsche, *f.*

Cadisé, *m.* gatunek drogietu, *m.* Art Droguet, *m.*

Cadmie, *f.* galman (galmay) kobolt, *m.* tucya, *f.* mosiężne odchòdki, odmioty, *pl.* Cadmie, *f.* (Mineral), Kobalt; Galmay, *m.*

Cadran, *m.* kompas, zégar słoneczny; cyferblat, *m.* tablica, tarcza zégarowa, *f.* Sonnenuhr, *f.* Zifferblott, *n*

Cadre, *m.* rama, ramka, *f.* Rahmen, *m.* Einfassung, *f.*

Cadrer, *a.* kwadrować, na kwadrat przemienić viereckig machen. *n.* avec (*qc*) zgadzać się, stosować się, składać czyli rymować się z czym, sich zusammen schicken, passen, angemessen seyn.

Caduc, uque, *a.* słaby, chorowity, zgrzybiały; walący się, zniszczony, zły. hinfällig, alt und schwach, baufällig. *fig.* nietrwały, znikły, marny, vergänglich. mal caduc, kaduk, *m.* wielka choroba, *f.* fallende Sucht, *f.* legs caduc, succession caduque, kadukowy, bez dziedzica zostaiący, maiątek, *m.* verfallenes Vermächtniß, *n.* voix caduque, nieważny głos, *m.* nieważna kréska, *f.* unkräftiges Votum, *n.*

Caducée, *m.* laska Merkurego; laska poselska, *f.* Merkurius-Stab; Heroldsstab, *m.*

Caducité, *f.* słabość, chorowita starość; zestarzałość, *f.* Hinfälligkeit, Baufälligkeit, *f.*

Cafard, arde, *a.* obłudny, heuchlerisch. *m. f.* obłudnik, nabożniczek, *m.* dewotka, *f.* Heuchler, *m.* —inn, *f.* d'amas-, gatunek adamaszku półiedwabnego, *m.* halbseidener Damast, *m.*

Cafarderie, *f.* obłuda, zmyślona pobożność, *f.* Heucheley, *f.*

Café, *m.* kawa; kawiarnia, *f.* kafenhauz, *m.* Kaffeebohne, *f.* Kaffee, *m.* Kaffeehaus, *n.*

Cafetan, *m.* kaftan Turecki, *m.* Kaftan, *m.* (Ehrenkleid der Türken).

Caféière, Caféyère, *f.* mieysce, pole do sadzenia kawy przeznaczone, *n.* Kaffee-Plantage, *f.*

Cafetier, *m.* kawiarz, kawiarnik, *m.* kafetyer, Kaffeeschenk, *m.*

Cafetière, *f.* dzbanuszek, garnuszek do kawy, *m.* Kaffeetopf, *m.* Kaffeekanne, *f.*

Caféier, *m.* kawowe drzewo, na którym kawa rośnie, *n.* Kaffeebaum, *m.*

Cage, *f.* klatka, *f.* Käfig, Vogelbauer, *m. fig.* więzienie, *n.* domek, pokoik ciasny. *m.* ciupa, *m.* Gefängniß; enges Gemach oder Häuschen, *n.*

Cagée, *f.* klatka pełna ptaków etc., *f.* Käfig voll, *m.*

Cagnard, arde, *a. fam.* leniwy, gnuśny, nikczemny, leniwiec, leniuch, *m.* faul, liederlich. Faulenzer, Tagedieb, *m.*

Cagnarder, *n. fam.* próżnować, baraszkować, faulenzen.

Cagnardise, *f. fam.* gnuśność, *f.* lenistwo, próżnowanie etc. *n.* Faulenzerey, *f.*

Cagneux, euse, *a.* krzywonogi, krzywogoleni, mit einwärts gebogenen Knieen oder Beinen, krummbeinig.

Cagot, otte, *a.* *m.* obłudnik, nieszczérze nabożny, nabożniczek. *m.* czka, *f.* heuchlerisch. Scheinheiliger, *m.* —lige, *f.*

Cagoterie, *f.* nieszczera, obłudna nabożność, *f.* Scheinheiligkeit, *f.*

Cagotisme, *m.* umysł nieszczérze nabożny, obłudny, *m.* heuchlerische Gesinnung, *f.*

Cagou, *m. fam.* odludek; oszukaniec potaiemny, *m.* leutscheuer Mensch, lichtscheuer Betrüger, *m.*

Cague, *m.* okręt pewien Holenderski, *f.* Kaag, *n* (Art holländischer Fahrzeuge).

Cahier, *m.* sextern, *m.* xiążeczka z papieru, pergaminu zszyta, *f.* arkuszy kilka drukowanych w kupę złożonych; heft, sexternik nauczyciela, *m.* Heft Papier oder Pergament, *n.* Lage eines Buches, *f.* Heft, woraus ein Lehrer diktirt.

Cahin-caha, *ad. fam.* iako tako, niechetnie, se so, oben hin.

Cahot, *m.* trzęsienie woza, *n.* Stoßen des Wagens, *n.*

Cahotage, *m.* ustawiczne woza trzęsienie, *n.* vielfältiges Stoßen eines Fuhrwerks, *n.*

Cahoter, *a.* trzęść kogo na wozie, (von einem Wagen) stoßen, zusammenrütteln.

Cahute, *f. fam.* chata, *f.* chałupisko,

łupisko, domisko, *n.* elende Hütte, *f.* schlechtes Häuschen, *n.* kaita, *f* die Cajüte, *f.*

Caïc, Caïque, *m.* bat przy galerze idący, albo rozbójników morskich, *m.* Beyfchiff einer Galeere, *n.* Räuberbarke, *f.*

Caïes Caves, *f. pl.* piaski, syrty skały na morzu *pl.* Sandbänke, *f.* Felsen in der See, *m. pl.*

Caïeu, *m.* wyrostek (*m.*) główeczka u cébulek kwiatkowych *f.* kwiatek z cébulki. *m* Zwiebelbrut an Blumenzwiebeln; Blume aus einer jungen Zwiebel, *f.*

Caille *f.* przepiórka, *f.* Wachtel, *f.*

Caillé, *f. p. et a.* zsiadły, *m.* zsiadłe mléko *n.* geronnen. *m.* geronnene Milch, *f.*

Caillebotte, *f* kawałek mléka zsiadłego, *m.* Stück geronnene Milch, *m.*

Caillement, *m.* zsiadanie mléka, krwi, skrzepienie krwi *n.* Gerinnen der Milch, des Blutes, *n.*

Cailler, *a.* mléko zsiadać t. i. zsiadł m, krew krzepić t. i. skrzepłą robić, gerinnen machen, gerinnen lassen. se *r.* zsiadać się, skrzepnąć się, gerinnen, zusammen laufen.

Cailler, *m.* siéć na przepiórki, *f.* Wachtelnetz, *n.*

Cailletage, *m.* peplanie, głupie gadanie, *n.* läppisches Plaudern, *n.*

Cailleteau, *m.* przepiórka młoda, *f.* junge Wachtel, *f.*

Caillette, *f* ślaz; peplak, bełkot; plotka, *m.* unterster Magen wiederkäuender Thiere, *m.* plauderhafte Person, Klatsche, *f.*

Caillot, *m.* kawałek krwi skrzepły, *m.* Stück geronnenes Blut, *n.*

Caillou *m.* kamyk kamyczek, *m.* Kiesel, Kieselstein, *m.*

Cailloutage, *m* kupa kamyków; grota etc. z kamyków zrobiona *f.* Haufen Kieselsteine, *m.* Arbeit von zusammengesetzten Kieselsteinen, *f.*

Caïman, *m.* krokodyl wielki. *m.* Caiman, *m.* (großes Krokodill.)

Caimand *m.* ande, *f.* Caimandeur, *m.* euse. *f. fam.* wieczęga, tułacz, leniwy żebrak, *m.* Landstreicher, fauler Bettler, *m.* — inn, *f.*

Caimander *n. fam.* z lenistwa żebrać, aus Faulheit betteln. *a fig. fam.* wyżebrać, erbetteln.

Cajoler, *a.* głaskać kogo, podchlébiać komu, liebkosen, schmeicheln, durch Schmeicheleyen zu verführen suchen.

Cajolerie, *f.* podchlébstwo, *n.* Schmeicheley, *f.*

Cajoleur, *m.* euse, *f.* podchlébca, *m.* —bnicska, *f.* Schmeichler, *m.* —inn, *f.*

Caïque, *v.* Caïc.

Caisse, *f.* skrzynia, skrzynka; kasa do pieniędzy, *f.* boben, *m.* Kiste, *f.* Kasten, *m.* Kasse, Geldkasse; Trommel, *f.* pieniądze, *pl. m.* Geld, *n.*

Caissette, *f.* skrzyneczka, *f.* Kistchen, *n.*

Caissier, *m.* kasyer, *m.* Kassirer, *m.*

Caisson, *m. T.* wóz prowiantowy, *m.* prochownia skrzynka pod kozłem u karety, *f.* Munitionskasten, Proviantwagen, Pulverwagen; Kasten unter dem Kutscherſitze, *m.* de bombes, skrzynia z bombami zakopana, *f.* Bombenkiste, *f.*

al, *m.* skóra twarda na ręce etc. *f.* otręt, odręt, *m.* Hornhaut, Schwiele, *f.*

ament, *m.* Calamente, *f.* lechodka, *f.* Ackermünze, wilder Poley, *f.*

aminaire, *a.* do galmanu, do tucyi należący, zum Galmey gehörig.

amine, *f.* galman, *m.* tucya, *f.* Galmey, *f.*

amistrer, *a. fam.* czesać, kudzierzawić, trefić, zawijać włosy, Haare kräuseln.

amite, *f.* magnet, magnes, *m.* igła magnesowa, *f.* Magnet, *m.* Magnetnadel, *f.*

amité, *f.* nieszczęście, *n.* nędza, mizerya, *f.* utrapienie, *n.* allgemeines Elend, Unglück, Noth, Trübsal, *f.*

amiteux, euse, *a.* nieszczęsny, nieszczęśliwy, utrapiony, unglückvoll, trübselig.

andre, *f.* skowronek, kołko czarniawe około szyi maiący; wolek, robak czarny w życie *n.* walkownica do walkowania sukna etc., magiel, *m.* Calanderlerche, *f.* Kornwurm, *m.* Zeugrolle, Mangel, *f.*

andrer, *a.* walkować, maglować, rollen, mangeln.

andreur, *m.* walkarz, *m.* der die Zeuge rollt, *m.*

caire, *a* wapnowaty, wapnisty, kalkartig.

cédoine, *f.* kalcedon, *m.* Calcedonier, *m.* (Edelstein).

cédoineux, euse, *a.* nakrapiany na kształt kalcedonu, wie ein Calcedonier gefleckt.

cination, *f.* w proch obrócenie, rozwiązanie kruszca etc. kalcynowanie, *n.* Verkalkung, Auflösung, *f.*

Calciner, *a. T* w proch obrócić, rozwiązać co ogniem, sztychwaserem, kalcynować, calciniren, verkalken.

Calcite, *m.* koperwas od natury kalcynowany, w proch obrócony, *m.* ruda miedziana *f. T.* natürlich calcinirter Vitriol, *m.*

Calcul, *m.* kalkulacya, *f.* wy-, po-, zrachowanie, *n.* kamień w nérce, w pęcherzu, *m.* Rechnung, Ausrechnung, *f.* Blasen-, Nierenstein, *m.*

Calculable, *a.* co można zrachować, wyrachować, was ſich berechnen läßt.

Calculateur, *m.* rachownik, kalkulator, *m.* Rechner, *m.*

Calculer, *a.* z-, wy., porachować, zliczyć, kalkulować, ausrechnen, berechnen, überrechnen.

Cale, *f.* wiór, drewno do podstawek, *m.* czapka płaska, *f.* Span, *m.* Holz zum Unterlegen, *n.* Unterlage unter den Fuß des Tisches; Art platte Mütze, *f.*

Calebasse, *f.* banía podługowata; flasza z niey, Flaschenkürbis, *m.* Kürbisflasche, *f.*

Calebassier, *m.* drzewo Amerykańskie banie podługowate rodzące. *n.* Flaschenkürbisbaum, *m.*

Calèche, *f.* kolaska, *f.* gatunek kapeluszów kitayskowych, *m.* Kalesche, leichte offene Kutsche, *f.* Art taffener Sonnenhüte, *m.*

Caleçons, *m. pl.* gatki, kalsony, *pl.* Unterhosen, *f. pl.*

Caleçonnier, *m.* krawiec, co gatki

gatki robi, *m.* der Unterhosen macht, *m.*

Calemar, *m.* pennal, piórnik, *m.* Federbüchse, *f.*

Calémare, *f. v.* Calmar oder Cornet.

Calendes, *f. pl.* dzień każdego miesiąca pierwszy u Rzymian; ziazd Plebanów na rozkaz Biskupi złożony, *m.* erster Tag eines jeden Monats bey den alten Römern, *m.* Versammlung der Landgeistlichen eines Kirchsprengels bey ihrem Bischof, *f.*

Calendrier, *m.* kalendarz, *m.* Kalender, *m.*

Calenture, *f.* gorączka, *f.* bitziges Fieber zur See, *n.*

Caler, *a.* podłożyć pod stół etc. wiór, klinek. einen Span, Keil unter den Fuß des Tisches ꝛc. legen.

Calfat, *m.* zgrzebie z włokna lnianego, pakuły do dychtowania, zatykania okrętów; zatykanie, dychtowanie okrętu, dłóto do tego, *n.* ten co zatyka i nasmala szpary w okręcie, *m.* Werg zum Kolfatern (Verstopfen der Spalten eines Schiffes); Kalfatern; Instrument dazu, *n.* Kalfaterer, *m.*

Calfeutrage, *m.* zatykanie, zalepianie dziur, szpar, *n.* zgrzebie, pakuły, *pl.* kleyster, kléy do tego, *m.* Verstopfen, verkleistern; Werg oder Kleister dazu, *n.*

Calfeutrer, *a.* szpary, w oknach etc. zatykać, zalepiać, Ritze an Fenstern ꝛc. verstopfen, verkleistern.

Calibre, *m.* wielkość, *f.* światło uyścia działowego etc. *n.* kaliber, *m.* Mündung des Geschützes ꝛc., *f.*

Calice, *m.* kielich; kłobuk, kłobuczek, *m.* Kelch; Blumenkelch, *m.*

à Califourchon, *ad.* na oklep, ieżdżąc, iadąc iak na koniu przewieśiwszy nogi, reitend, rittlings.

Câlin, *m.* (ine, *f.*) *fam.* leniwiec, leniuch, *m.* träger, einfältiger Mensch, *m.*

se Câliner, *r. fam.* w gnuśności żyć, in Trägheit leben.

Calixte, *m.* Kalixt, Kalixt, *m.* (Name).

Calleux, euse, *a.* gruboskóry, twardoskóry, schwielig, dickhäutig, knorrig.

Calligraphe, *m.* piękną rękę piszący, Schönschreiber, *m.*

Calligraphie, *f.* kunszt, *m.* nauka pisania pięknego, *f.* Schönschreibekunst, *f.*

Callosité, *f.* twarda, gruba skóra na rece, *f.* harte, dicke Haut auf der Hand ꝛc., *f.*

Calmande, *f.* kalmanka, *f.* (materya), Kalmank, *m.* (Zeug).

Calmar, od. Cornet, *m.* kałamarz, *m.* kałamarka, czernica, *f.* Tintenfisch, Blackfisch, *m.*

Calmar, *v.* Calemar.

Calme, *a.* cichy, spokoyny, — *m.* cisza morska, *f.* still, ruhig, — *m.* Windstille, Meerstille, *f. fig.* pokóy, *m.* spokoyność, *f.* Ruhe, *f.*

Calmer, *a.* uśmierzyć, uspokoić, ułagodzić, ukoić, stillen, besänftigen, beruhigen. se, *r.* uspokoić się, still und ruhig werden.

Calomniateur, *m.* trice, *f.* potwarca, osławiacz, oczerniciel, *m.* Verläumder, *m.*

Calomnie, *f.* potwarz, *f.* osławianie, oczernienie, *n.* Verläumdung, *f.*

Calomnier, *a.* osławiać, oczerniać, potwarzać kogo, verläumden.

Calomnieux, euse, *a.* potwarliwy, verläumderisch.

Calonière, *v.* Canonnière.

Calotine, *f.* gatunek wierszów żartobliwych, satyrycznych, *m.* Art scherzhafte und satyrische Verse, *m. pl.*

Calotte, *f.* płaska czapeczka osobliwie kardynalska, *f.* Plattmütze, *f.* Käppchen, *n.* (besonders der Kardinäle ꝛc.) *fig.* godność kardynalska; czapka, iaka błazen nosi, *f.* Kardinalswürde; Narrenkappe, *f.*

Oreilles-, kaptur, *m.* Kappe, die die Ohren bedeckt, *f.*

Calottier, *m.* ten, co czapki płaskie robi, der Plattmützen macht.

Calotin, *m.* gach, błazen, *m.* Pfaffennarr, Geck, *m.*

Calvaire, *m.* kalwarya, *f.* pagórek z bożą męką, *m.* Schädelstätte, *f.* kleiner Erdhügel mit einem Kreuze, *m.*

Calvanier, *m.* robotnik, co w stodołach snopy na warsztwy układa, *m.* Garbenschichter, Banser, *m.*

Calville, *m.* gruchawka (iabłko), *f.* Schlotterapfel, *m.*

Calvinisme, *m.* kalwińska nauka, religia, *f.* Lehre des Calvins, *f.*

Calviniste, *m.* kalwin, *m.* Calvinist, Reformirter, *m.*

Calvitie, *f.* łysina, *f.* Kahlheit, Platte, *f.*

Calus, *m.* twarda skóra, albo narobiona na ręce, *f.* Schwiele, Verhärtung, *f. fig.* twardość, nieczułość, *f.* Verhärtung des Herzens, *f.*

Camaïeu, *m.* kamea, *f.* rznięty kamień; kamień z różnemi figurami z natury, *m.* malowanie iedną farbą, *n.* Kamee (geschnittener Stein von zwey Farben; Bilderstein, *m.* einfarbiges Gemälde, *n.*

Camail, *m.* płaszcz biskupi, *m.* Bischofsmäntelchen, *n.*

Camarade, *m. et f.* towarzysz; spólnik; spółuczeń, spólmieszkaniec, *m.* Kamerad, Mitgesell, Gefährte, *m.* Gespielinn, *f.*

Camard, arde, *a.* płaskonosy, stumpfnäsig. — *m. et f.* Stumpfnase, *f.*

Cambage, *m.* czopowe od piwa, *n.* Trankſteuer, Bierauflage, *f.*

Cambiste, *m.* wexlarz, bankier, *m.* Wechsler, der mit Wechseln handelt, *m.*

Cambouis, *m.* maź z piasty wozowey ciecząca, *f.* herabtriefende Wagenschmiere, *f.*

Cambrai, Cambrésis, *m.* kamerak, *m.* Kämmerich, *n.*

Cambrer, *a.* sklepisto, obłączysto co robić, nakrzywiać, zginać, naginać co, bogenförmig ausarbeiten, krümmen.

Cambrure, *f.* obłączystość, *f.* nakrzywienie etc. czego, *n.* bogenförmige Krümmung, *f.*

Camée, *m.* gatunek kamienia rzniętego, *m.* Kamee, *m.* (geschnittener Edelstein.)

Caméléon, *m.* chameleon, wiatrożył, *m.* Chamäleon, *n. fig.* człowiek niestały, *m.* unbeständiger Mensch, *m.*

Camélcopard, *m.* wielbłądoryś, *m.* wielbłąd Abisyński pstry na kształt lamparta, *m.* Kameelpardel, *m.*

Camelot, *m.* kamlot, (czamlot), *m.* (materya). Kamelot, *m.* (Zeug.)

Cameloté, ée, *a.* na kształt kamlotu tkany. wie Kamelot gewirkt.

Camelotier, *m.* gatunek prostego, podłego papieru, *m.* Art schlechtes Papier, *n.*

Camelotine, *f.* materya cienka na kształt kamlotu, *f.* dünner kamelotartiger Zeug, *m.*

Camerier, *m.* komornik, podkomorzy u papieża, *m.* päbstlicher Kämmerer, *m.*

Camerière, *f.* hochmistrzyni przy dworze Hispańskim, *f.* spanische Kammerfrau, *f.*

Cameriste, *f.* hochmistrzyni przy niektórych dworach, *f.* Kammerfrau einer Prinzessin, (oder an gewissen Höfen), *f.*

Camerlingat, *m.* godność wielkiego Podskarbiego papieskiego, *f.* podskarbstwo, *n.* Würde eines päbstlichen Kämmerlings, *f.*

Camerlingue, *m.* wielki podskarbi papieski, *m.* Kardinal-kämmerling, *m.*

Camisade, *f.* naiazd nocny, szturm w nocy przypuszczony. *m.* nächtlicher Ueberfall, *m.*

Camisole, *f.* kamizelka, *f.* Kamisol, Westchen, *n.*

Camoiard, *m.* gatunek materyi, *f.* Art Zeug von wilden Ziegenhaaren, *m.*

Camomille, *f.* rumień; rumianek, *m.* maruna, *f.* Kamille, *f.* (Pflanze).

Camouflet, *m.* finfa, *f.* angezündete Papierdüte, wodurch man einem zum Possen den Rauch unter die Nase bläst, *f. fig.* afront, *m.* zniewaga, zelżywość, *f.* wyłaianie, *n.* Beschimpfung, derber Verweis, *m.*

Camp, *m.* obóz, *m.* woysko, *n.* Lager, Feldlager, *n.* gelagerte Armee, *f.* —volant, woysko letkie na podiazd lub inną wyprawę iaką wysłane, *n.* fliegendes Lager, (kleines herumstreichendes Kriegsheer), *n.*

Campagnard, *m.* arde, *f. et a.* wieyski, ziemianin, *m.* ländlich; der, die auf dem Lande wohnet, Landmann, *m.*

Campagne, *f.* pole, *n.* trakt, *m.* wyprawa woienna, kampania, *f.* Feld, Land, Gefilde, *n.* Feldzug, *m.* maison de-, mieszkanie letnie, *n.* Landhaus, *n.* pièce de, działo polowe, *n.* półdziałek, *m.* Feldstück, *n.* aller à la-, poiechać na wieś, aufs Land gehen. aller en-, iśdź w pole, iechać, iśdź na woynę, na wyprawę woienną, in den Krieg, zu Felde ziehen. battre la-, ieździć po polu, das Feld durchstreichen. *fig.* wiele niepotrzebnych przytaczać rzeczy (w pismach). ausschweifen (in Schriften).

Campagnol, *m.* szczur polny, kleine Feldratze, *f.*

Campane, *f.* kutas, Troddel, Quaste, *f.*

Campaniforme, *a.* dzwonkowaty, do dzwona podobny, glokkenförmig.

Campanille, *f.* dzwonica, *f.* wierzchnia część kupoły, *f.* Glockenthurm, *m.* (oberster Theil einer Kuppel).

Campa-

Campanini, *m.* marmór włoski z Karary, *m.* Art hellklingenden italienischen Marmors, *m.*

Campanule, *f.* powóy, *m.* dzwonki, *pl.* Glockenblume, *f.*

Campe, *m.* drogiet do sukna podobny, *m.* tuchartiger Droguet, *m.*

Campêche, *m.* drzewo kampesz Amerykańskie do farbowania, *n.* Kampescheholz, *n.*

Campement, *m.* obozowanie, rozstanowienie obozu, *n.* obóz, *m.* Lagern, Kampiren; Feldlager, *n.*

Camper, *a.* obozem stanąć, obozem się położyć; mocno postawić, lagern, ein Lager aufschlagen; etwas fest hinstellen. *fig.* (*q.*) opuścić, porzucić, zostawić kogo, einen gehen lassen. —*n* obozem stać, obozować, gelagert seyn. *se r.* obozem stanąć, się położyć; stanąć, usiesdź, rozpostrzenić się, sich lagern; sich hinsetzen, sich hinpflanzen.

Camphre, *m.* kamfora, *f.* Kampher, *m.*

Camphré, ée, *a.* kamforowany, kamforą przyprawiony, mit Kampher angemacht.

Camphrer, *a.* kamforować, przy-, zaprawiać co kamforą, mit Kampher anmachen.

Camphrier, *m.* drzewo kamforowe, *n.* Kampherbaum, *m.*

Campine, *f.* kurczę młode karmne, *n.* Art ganz kleiner gemästeter junger Hühner, *f.*

Campos, *m.* rekreacya, *f.* dzień od szkoły wolny, *m.* Schulfeyertag, *m. fam.* święta, *n. pl.* wakacye, Ferien, *f. pl.*

Camus, *m.* use, *f. et a* płaskonosy, stumpfnäsig; Stumpfnase, *f. fig. fam.* zawstydzony, zasmucony wyłaiany, der, die eine Nase bekommen hat.

Canaille, *f.* hultay, kanalia, *m.* hultaystwo, *n.* chalastra, *f.* Lumpenhund; niedrigster Pöbel, *m.* Lumpengesindel, *n.*

Canal, *m.* kanał, rów do sprowadzenia wody, *m.* koryto rzéki; przesmyk, *m.* cieśnina, *f.* wąskie między dwiema brzegami morze, *n.* Kanal, Wassergang, Graben, *m.* Bett eines Flusses, *n.* Meerenge, *f. fig.* droga, *f.* sposób, *m.* Weg, *m.* Mittel, *n.*

Canapé, *m.* kanapa, *f.* Kanapee, Ruhebett, *n.*

Canapsa, *m. fam.* torba, taistra, *f.* tłomoczek, *m.* Schnappsack, *m.* Ränzel, *n.*

Canard, *m.* kaczka, *f.* kaczor; gąsior pies kudłaty, pływacz, *m.* Ente, *f.* Entrich, Gänserich; Wasserhund, *m.*

Canarder, *a.* z daleka, z zasadzki kogo zastrzelić, zabić, ubić, von fern oder aus einem Hinterhalte niederschießen.

Canardière, *f.* chata, *f.* domek, skąd na kaczki dzikie strzelaią, *m.* polowanie na kaczki; iezioro, na którym kaczki są dzikie; mieysce skryte, z którego bezpiecznie strzelać można, *n.* Hütte zum Entenfange, *f.* Entenfang; Ententeich, sonst, bedeckter Ort, woraus man sicher schießen konnte, *m.*

Canari, rin, *m.* kanarek, *m.* Kanarienvogel, *m.*

Canaries, *f. pl.* wyspy kanaryiskie, *f. pl.* kanarische Inseln, *f. pl.*

Canasse, od. Canastre, *m.* knaster, (kosz do pakowania tego tytuniu), *m.* Knasterbart, *m.*

m. (eigentlich, Korb zum Verschicken desselben).

Cancanias, *m.* atlas Indyiski, *m.* ostindischer Atlas, *m.*

Cancel, *m* chór, *m.* kratkami ogrodzone mieysce przy ołtarzu wielkim; mieysce, gdzie pieczęć chowaią, *n.* umgitterter Chorraum bey dem hohen Altare, *m.* Siegelkammer in der Kanzelley, *f.*

Cancelle, *m.* czerwony raczek morski, *m.* kleiner Meerkrebs, *m.*

Cancer, *m.* rak, *m.* (choroba), Krebs, *m.* (Geschwür.)

Cancre, *m* raczek morski okrągły, paiąk morski, *m.* Krabbe, *f.* (Meerkrebs). *fig. fam* skąpiec, sknéra, *m.* Knicker, Filz, *m.*

Candelabre, *m.* lichtarz wielki, świecznik, *m.* Armleuchter, großer Kronleuchter, *m.*

Candeur, *f.* szczérość, otwartość, *f.* Redlichkeit, Aufrichtigkeit, *f.*

Candi, ie, *a.* lodowaty, kandyzowany, kandirt. du sel candi, cukier lodowaty, *m* Kandiszucker, Kandiszucker, *m.*

Candidat, *m* kandydat, *m.* Kandidat, *m.*

Candide, *a.* szczéry, otwarty, offenherzig, aufrichtig, redlich.

Candie, *f.* Kandya. *f.* Insel Candia, *f.* diot, *m.* rodem z niey, Candier.

Candir, *n.* se, *r.* lodowacieć, zkandyzować się, sich kandiren, in Krystallen anschießen, (von Zucker ꝛc.)

Cane, *f.* kaczka, samica, *f.* Ente, *f.* Entenweibchen, *n. fig. fam.* faire la-, stracbać się, bać się, sich ducken, verzagt seyn.

Canepetière, *f.* ptak podobny do dropia, tylko że mnieyszy, *m.* kleiner Trappe, Grieltrappe, *m.*

Canepin, *m.* cienka skórka iagnięca, wyprawna, *f.* dünnes und zartes Schafleder, *n.*

Canequin, *m.* bagazya biała Indyiska, *f.* podły kattun, weisser indianischer Kattun, *m.*

Caneter, *n. fam.* dreptać, iak kaczka chodzić. dybać, watscheln wie eine Ente.

Caneton, *m.* kaczę, *n.* junge Ente, *f.*

Canette, *f.* kaczę, *n.* junge oder kleine Ente, *f.*

Canevas, *m.* kanewas, *m.* płótno grube, *n.* Cannevaß, *m.* (grobe Leinwand); steife ungebleichte Leinwand, *f. fig.* układ, plan, *m.* pierwsza delineacya pisma, *f.* erster Entwurf, Plan, *m.*

Cangrène etc. *v.* Gangrène etc.

Caniche; *f.* suka kudłata, *f.* Pudelhündin, *f.*

Caniculaire, *a.* kanikularny, zum Hundsstern gehörig. jours caniculaires, kanikuła, *f.* Hundstage, *m. pl.*

Canicule, *f.* kanikuła, *f.* Hundsstern, Syrius, *m.* Hundstage, *m. pl.*

Canide, *m.* papuga czubata, *f.* Art Papagey, *m.*

Canif, *m.* scyzoryk, *m.* Federmesser, *n.*

Canine, *a. f.* faim-, głód wilczy, psi. wielki, *m.* wüthender Heishunger, *m.* dent-, ząb wystawaiący, *m.* Hundszahn, *m.*

Caniveaux, *m. pl.* rząd kamieni szérokich na bruku, *m.* Reihe breiter Pflastersteine, *f.*

Canna-

nage, *m.* mierzenie łokciem, s. Ausmessen nach der Elle, *n.*

naie, *f.* trzcina, *f.* trzcinisko, *n.* Rohrsumpf, *m.*

ne, *f.* miara pewna łokciowa; trzcina, *f.* (ziele i laska), gewisses Ellenmaaß, (½ Pariser Stab), *n.* Schilf, Rohr; spanisches Rohr, *n.* Spazierstock, *m.* — à sucre, trzcina, z któ-ey cukier warzą, *f.* Zuckerrohr, *n.*

nelas, *m.* cynamon w cukrze smażony, cukry cynamonowe, *pl. m.* überzuckerter Zimmet, *m.*

nelle, cynamon; kurek u beczki etc. *m.* Zimmetrinde, *f.* Hahn an einem Fasse, *m.*

nellé. ée, *a.* cynamonowy, zimmetfarbig.

nellier, *m.* drzewo cynamonowe, *n.* Zimmetbaum, *m.*

ner, *a.* łokciem mierzyć, mit der Elle ausmessen.

netille, *f.* drót złoty czyli srebrny, szych spłaszczony, *m.* Cantille, *f.* (gedrehter Silber- oder Golddraht).

nette, *v.* Canette.

nnibale, *m.* ludożerca, ludoiad, *m.* Cannibale, Menschenfresser, *m.*

non, *m.* armata, *f.* działo, *n.* głownia, rura strzelbowa; rura, rurka; goleniowa kość w nodze przedniey końskiey; puszka, *f.* słoik aptekarski wysoki, *m.* céwka pudłogowata tkacza; wędzidło, *n.* monsztuk we środku się składaiący, *m.* łystcianki, pończochy bez szkarpetek. Kanone, *f.* schweres Geschütz, *n.* Flinten- oder Pistolenlauf, *m.* Röhre, *f.* Rohr, *n.* Röhre am Beine des Pferdes: längliche Apothekerbüchse; lange Weberspule, *f.* hohles Mundstück am Pferdegebisse, *n.* Strumpf ohne Fuß, *m.*

Canon, *m. T.* kanon, *m.* ustawa kościelna, *f.* Kanon, *m.* Regel, Vorschrift, *f.* Kirchengesetz, *n.* le droit-, prawo kanoniczne, kościelne, *n.* das kanonische Recht, *n.* — des écritures, xięgi kanoniczne. *f. pl.* die kanonischen Bücher, *f. pl.* gros-, petit-, kanon wielki i mały, *m.* (litery drukarskie), die grobe, kleinere Kanon, *f.* (Art grober Buchdruckerschrift). — emphytéotique, czynsz od roli, maiętności, *m.* Erb, oder Grundzins, *m*

Canonial, ale, *a.* kanoniczny, kapłański. einen Domherrn angehend, ihm gehörig; heures canoniales, pacierze, godziny kapłańskie w brewiarzu, *pl.* Theil des Breviers, welchen die katholischen Geistlichen täglich zu gewissen Stunden beten müssen, *n.*

Canonicat, *m.* kanonia, *f.* kanonikowstwo, *n.* Domherrnstelle, Stiftspfründe, *f.*

Canonicité, *f.* prawdziwość kanonicznych xiąg etc., *f.* Eigenschaft dessen, was kanonisch ist.

Canonique, *a.* kanoniczny, den Kirchengesetzen gemäß, kanonisch.

Canonisation, *f.* kanonizacya, *f.* kanonizowanie, *n.* Heiligsprechung, *f.*

Canoniser, *a.* kanonizować, w poczet świętych policzyć, kanonisiren, heilig sprechen. *fig.* bardzo chwalić, wychwalać, sehr loben.

Cano-

Canoniste, *m.* kanonista, *m.* Lehrer des kanonischen Rechts, *m.*

Canonnade, *f.* bicie, palenie, strzelanie z dział, *n* Schiessen mit Kanonen, Kanonenfeuer. *n.*

Canonner, *a.* z dział bić, palić strzelać, mit Kanonen schießen, beschießen.

Canonnier, *m.* puszkarz, kanonier, *m.* Kanonier, Konstabler, *m*

Canonnière, *f* namiot na dwóch drągach rozpięty, *m* dziura w murze do strzelania; pukawka dziecinna, *f.* Soldatenzelt ohne Seitenwände, Constablerzeit, *n.* Schießscharte, Klatschbüchse, *f.*

Canot, *m.* czółno z drzewa całego wydrążone, *n.* kleiner Boot, *n.* Nachen, *n*

Canotier, *m.* który takim czółnem iedzie, der ein solches Boot oder Nachen führt.

Cantate, *f* kantata, *f.* Cantate, *f.*

Cantatille, *f.* kantatka, *f.* kleine Cantate, *f.*

Cantatrice, *f.* śpiewaczka, *f.* Sängerinn, *f*

Cantharide, *f.* kantaryda, *f.* spanische Fliege, *f.*

Cantine, *f* puzdro do wina, *n.* piwnica, gdzie butelki z winem stoią, *f.* szynkarz w fortecy. *m.* Flaschenfutter, *n.* Flaschenkeller, *m.* Bier- oder Weinschenke in Festungen, *f.*

Cantinier, *m.* szynkarz w fortecy. *m.* Bier- oder Weinschenke in Festungen, *m.*

Cantique, *m.* pieśń nabożna na chwałę Bożą. *f.* geistliches Lied, *n.* Lobgesang zu Gottes Ehre, *m.* — des cantiques, pieśń nad pieśniami, das hohe Lied Salomonis.

Canton, *m.* kanton, powiat, *m.* ziemia, *f.* Bezirk, Canton, Kreis, *m.*

Cantonnade, *f.* mieysce za teatrem, *n.* innere Seite des Theaters, *f.*

Cantonnement, *m.* kantonowanie, *n.* Cantonirung der Soldaten, *f.*

Cantonner, *a. et n.* kantonować, po wsiach woysko rozłożyć, bydź rozłożonym, Truppen in Dörfern verlegen, cantoniren, se, *r* okopać się, sich an einem Orte zusammenziehen und verschanzen.

Cantonnière, *f.* płotek u nóg łóżka, *f.* schmaler Bettvorhang unten am Bette, *m.*

Cap, *m.* przylądek, *m.* nadmorska góra; przód przodek okrętu, *m* Vorgebirge; Vordertheil des Schiffes, *n.* de pied en cap, od pięty aż do głowy, vom Fuße bis auf das Haupt.

Capable, *a.* (*de qc.*) sposobny, zdatny do czego; sprawny; biegły w czym; obszerny, obeymuiący, obietny, zu etwas fähig, geschickt, tüchtig; geräumig, weit, (besonders nur mit tenir und contenir)

Capacité *f.* sposobność, sprawność, zdatność do czego; wielkość, obietność, przestrzeń, *f.* Fähigkeit, Tüchtigkeit, Geschicklichkeit, Weite, *f.* Raum, *m.*

Caparaçon, *m.* deka, dera, *f.* kilim na konia, *m.* Pferdedecke, *f.*

Caparaçonner, *a.* kilimem, deką konia na-, okryć, dem Pferde die Decke auflegen.

pe, *f.* opończa, *f.* kwef, *m.*

apa, kapica, *f.* Regenmantel, *m.* Kappe, Kapuze, *f. fig.* rire sous-, po cichu się naśmiewać, wyśmiewać, ins Fäustchen lachen.

pelan, *m.* pop mizerny, bamboszan, *m.* armseliger Priester, *m. v.* Caplan.

peline, *f* gatunek kapelusza słomianego, *m.* Art Strohoder Sonnenhut, *m.*

pendu, *m.* pomme de-, gatunek iabłek zimowych, *n.* Name eines Winterapfels, *m.*

pillaire, *a.* cienki, cieniuchny, iak włos, dünn, wie ein Haar.

pillament, *m.* Capillature, *f.* włócie długie cienkie albo kłaczonki u ziół, *m. pl.* Haarn Wurzel- oder Blätterwerk an den Gewächsen, *n.*

pilotade, *f.* bigos, *m.* Ragout von schon gekochtem und zusammengeschnittenem Fleische, *n.*

pitol *m.* dziekan kapitulny, *n.* Dombechant in einigen Stiftern, *m.*

pitaine, *m.* kapitan, *m.* Hauptmann, Capitain, *m.*

pitainerie, *f.* kapitaństwo; burgrabstwo, *n.* urząd łowczego etc.; dom iego; powiat nad którym ma dozór, *m.* Hauptmannschaft: Amt und Würde eines Schloßhauptmanns, Jagd-Capitäns ꝛc. *f.* dessen Gebiet, Haus, *n.*

Capitainesse, *v.* Capitane.

Capital, ale, *a.* główny, przedniejszy, nayważnieyszy, vornehmste, wichtigste. lettres capitales, wielkie litery na początku, wersały, *pl* große Anfangsbuchstaben, Capitälchen, *pl.* crime capital występek główny, *m.* Hauptverbrechen, *n.* peine capitale, kara pod gardłem, *k.* śmierci, *f.* Todesstrafe, *f.*

Capital, *m* kapitał, *m.* iścizna, suma główna pieniędzy, *f.* nayprzedniejszy, nayważnieyszy punkt, *m* Hauptsumme, *f* Kapital, *n.* Hauptsache, *f.* Hauptwerk, *n.*

Capitale, *f* stolica, *f.* miasto stołeczne, *n.* litera wielka, *f.* Hauptstadt, *f* großer Buchstabe, *m.*

Capitaliste, *m.* kapitalista, *m.* Kapitalist, *m.*

Capitan, *m.* fanfaron, *m.* Großsprecher, Prahler, *m.*

Capitane, *f* galera hetmańska, *f.* Hauptgaleere, *f.*

Capitation *f.* pogłowne, *n.* Kopfsteuer, *f.*

Capiteux, euse, *a.* głowę zawracaiący in den Kopf steigend, berauschend.

Capitole, *m* kapitolium Rzymskie *n.* das Kapitolium, *n.* (Festung und Tempel im alten Rom).

Capiton, *m* naygrubszy iedwab, *m.* wycinki iedwabne, *pl.* grobe Flockseide, *f*

Capitulaire, *m.* zbiór ustaw Królów Francuzkich, *m.* Sammlung von Verordnungen ehemaliger französischer Könige, *f.*

Capitulaire, *a.* należący do kapituły, kapitulny, kanoniczy, zu einem Stifte oder Kapitul gehörig.

Capitulairement, *ad.* według praw, zwyczaiów kapitulnych, nach Stiftsgebrauch.

Capitulant, *m.* głos i mieysce w kapitule maiący, der Sitz und Stimme im Kapitel hat.

Capitulation, *f.* kapitulacya, *f.* Kapitulation, (Vergleich wegen Uebergabe einer Stadt ꝛc.); Wahlkapitulation (bey der deutschen Kaiserwahl), *f.* jeder Vergleich, *m.*

Capituler, *n.* kapitulować, podać, spisać punkta o poddaniu fortecy miasta, kapitulieren, einen Vergleich treffen, (besonders wegen Uebergabe einer Stadt ꝛc.)

Caplan od. Capelan, *m.* rybka pewna znayduiąca się w okolicy, gdzie stokfisze łowią, *f.* Kleiner Fisch in der Gegend des Stockfischfanges, *m.*

Capnomance, *f.* wieszczba, *f.* wróżenie z dymu, *n.* Wahrsagerey aus dem Rauche, *f.*

Capolin, *m.* wiśnia Amerykańska, *f.* gewisser amerikanischer Baum, dessen Frucht den Kirschen gleicht, *m.*

Capon, *m. fam.* dowcipny gracz, szuler, okpiéwacz, *m.* schlauer Spieler, *m.*

Caponner, *n. fam.* okpiéwać, oszukiwać, graiąc w karty, im Spiele betrügen.

Caporal, *m.* kapral, *m.* Korporal, *m.*

Capot, *m.* opończa z kapturem, *f.* kaptur, kasztelan, *m.* sucha burda, *f.* (graiąc w karty). kapota, kapotka, *f.* surtut, *m.* Regenmantel mit einer Kappe, Kaputrock, Matsch (im Spiele), *m. fig. fam.* être ou démeurer-, zamieszanym i zawstydzonym bydź, beschämt und bestürzt da stehen.

Capote, *f.* kapotka, *f.* Ueberkleid der Weiber, *n.*

Câpre, *f.* kapara, *f.* Kaper, *f.*

Capre, *m.* armator, kaper, frayter, co za zezwoleniem zwierzchności okręty nieprzyiacielskie zabiera; okręt iego, *m* Kaper, privilegirter Seeräuber, *m.* Kaperschiff, *n.*

Caprice, *m.* upór, *m.* dziwactwo, *n.* myśl dzika, *f.* koncept zabawny, *m.* Eigensinn, *m.* Grille, *f* munterer lebhafter Einfall, *m.*

Capricieux, euse, *a.* uparty, uporny, dziwny, eigensinnig.

Capricorne, *m.* koziorożec, *m.* *T* Steinbock (im Thierkreise), *m.*

Câprier, *m.* kapary, krzewina, na którey kapary rosną, *f.* Kapernstrauch, *m.*

Capron, *m.* rodzay poziemek wielkich; sztuka sukna podługowata nowicyuszów kapucyńskich, *f.* Art grosser Erdbeere, *f.* Art Gewand der Capuziner-Novizen, *n.*

Capse, *f.* puszka, w którą wota kładą, *f.* Kapsel oder Büchse, worin die Stimmen gesammelt werden, *f.*

Capsule, *f.* futeralik, *m.* komorka iabłek, gruszek etc. w

w którey są iaderka, *f.* Kapsel, *f.* Kerngehäuse, *n.*

Captateur, *m.* zabiegacz, łapacz dziedzictwa, *m.* Erbschleicher, *m.*

Captation, *f.* podeyście, *n.* sztuka, *f.* List, *f.* Kunstgriff, *m.*

Captatoire, *a.* podeyściem nabyty, otrzymany, durch List erschlichen.

Capter, *a.* podeyściem nabydź, otrzymać, durch List erschleichen, gewinnen.

Captieux, euse, *a.* zdradliwy, podchwytliwy, listig, verfänglich.

Captif, ive, *a.* poymany (w niewolą wzięty), gefangen.

Captiver, *a. fig.* niewolić, opanować, podbić pod swoią władzę, fesseln, bezwingen, unterwerfen. se, *r. fig.* samego siebie iak w więzieniu trzymać, powściągać się, hamować się, sich Zwang anthun, sich mäßigen.

Captivité, *f.* niewola, *f.* Gefangenschaft, *f. fig.* mus, *m.* iarzmo, *n.* großer Zwang, *m.*

Capture, *f.* zdobycz, *f.* plon, łupy, *m. pl.* zabranie zakazanych towarów; imanie, łapanie dłużnika, złoczyńcy, *n.* Fang, *m.* Beute; Wegnehmung verbotener Waaren, *f.* Einsetzen eines Schuldners, Verbrechers, *n.* Verhaft, *m.*

Capuce, *m.* kapica, *f.* kaptur, *m.* Kapuze, Mönchskappe, *f.*

Capuchon, *m.* kapica podróżnych, *f.* kaptur, *m.* Kapuze, Regenkappe, *f.*

Capucin, *m.* Kapucyn, Kapuziner, *m.* cine, *f.* nka, *f.* —nernonne, *f.*

Capucinade, *f.* śmieszne kapucyńskie kazanie, *n.* lächerliche Predigt, *f. fig.* głupstwo, *n.* dummer Streich, *m.*

Caque, *f.* beczka do śledzi, prochu, *f.* Härings- oder Pulvertonne, *f.*

Caquerolle, *v.* Casserolla.

Caquesangue, *f.* (żartuiąc) biegunka, *f.* dryzdaczka, *f.* (im Komischen) Durchfall, *m.*

Caquet, *m.* gdakanie kokosze, *n.* Gackern der Hühner, *n. fig.* świegotanie, klekotanie, *n.* Geplauder, Geschwätz, *n.*

Caqueter, *n.* gdakać, iako kury, gackern (von Hühnern). *fig.* klekotać, świegotać, klepać, pleść, plaudern, klatschen.

Caqueterie, *f.* świegotanie, klekotanie etc, *n.* Schwatzen, Plaudern, *n.*

Caqueteur, *m.* euse, *f.* świegot, klekot, *m.* Plauderer, Schwätzer, *m.*

Caquetoire, *f. v.* Babiloire.

Car, *c.* bo, bowiem, albowiem, denn.

Carabé, *m.* bursztyn, *m.* Bernstein, *m.*

Carabine, *f.* karabin, *m.* Karabiner, *m.*

Carabiner, *a.* gwintować broń, karabin, ein Flintenrohr ziehen. *n.* strzelać, iak karabin, wie ein Karabiner schießen. *fig.* grać w dorywczą, niewytrwać, etwas wagen und gleich davon eilen.

Carabinier, *m.* karabinier, *m.* Karabinier, *m.*

Caracol, *m. T.* escalier, en-, *m.* wschody okrągłe, kręcone, *pl.* Wendeltreppe, *f.*

Caracoler, wywiiać się na koniu; szprynce z nim wyrabiać, obracać konia, schnelle Wendungen mit dem Pferde machen, es herumtummeln.

Caracoli, *m.* gatunek tombaku, *m.* Art Tomback, *m.*

Caracouler, *n.* gruchać, gurren, girren wie eine Taube.

Caractère, *m.* znak, *m.* litera, *f.* charakter, *m.* ręka, *f.* pismo, *n.* figury, *f.* charakterystyczne, *m. pl.* własność, *f.* przymiot; charakter, rytuł. *m.* godność, *f.* Zeichen, Merkmal, *n.* Buchstabe, *m.* Schrift; Handschrift, Hand, *f.* magisches Zeichen, *n.* Eigenschaft, *f.* Stand, Charakter, Titel, *m.* Würde, *f.*

Caractériser, *a.* opisać co, bezeichnen, schildern. se, *r.* w prawdziwey pokazać się postaci, sich recht kenntlich machen.

Caractéristique, *a.* znaczny, znakomity, prawdziwy, właściwy, charakterystisch, bezeichnend. — *f.* ou lettre-, litera charakterystyczna, *f.* Stammbuchstabe, *m.*

Carafe, *f.* flaszeczka, karafinka, *f.* gläsernes Fläschgen, *n.* Caraffine, *f.*

Carafon, *m.* statek lodem napełniony; flasza wielka, *f.* Kühleimer, *m.* große gläserne Flasche, *f.*

Caragne, *f.* karanna, *f.* guma, Caranna, Gummi, *n.*

Caramoussail, Caramoussat, *m. T.* kupiecki okręt Turecki z tyłem bardzo wysokim, *m.* türkisches Kauffahrteyschiff mit hohem Hintertheile, *n.*

Carapace, *f.* skorupa żołwia zwierzchnia, *f.* oberste Schale der Schildkröten, *f.*

Caraque, *f.* okrągły okręt Portugalski, *m.* Karacke, (portugiesisches Schiff), *f.*

Carat, *m. T.* karat, *m.* Karat, *n.* (Gewicht). Carats, *pl.* dyamenciki małe, *m. pl.* kleine Diamanten, die man nach dem Gewichte verkauft, *m. pl.*

Caravane, *f.* karawan, *m.* wyprawa woienna kawalerów Maltańskich, *f.* Karavane, *f.* Kreuzzug der Maltheserritter zur See, *m.*

Caravanier, *m.* ten, co wielbłąda przy karawanie prowadzi, *m.* Kameelführer einer Karavane, *m.*

Caravanserail, *m.* dom wielki gościnny dla podróżnych w wschodnich kraiach, *m.* große öffentliche Herberge für die Karavanen ꝛc. in Morgenländern, *f.*

Caravelle, *f.* okręt okrągły mały Portugalski, *m.* Karavelle, *f.* (kleines Schiff).

Carbatine, *f.* skóra z bydlęcia świeżo odarta, frisch abgezogenes Thierfell, *n.*

Carboncle, *m.* wrzód iadowity, karbunkul, *m.* Art giftiges Geschwür, *n.* Karfunkelstein, *m.*

Carbon-

Carbonnade, *f.* na rożnie pieczone mięso, *n.* karbonada, *f.* Rostbraten, *m.*

Carcadoire, *f.* łańcuch na muła, *m.* Halskette eines Maulthiers, *f.*

Carcailler, *n.* śpiewać, iak przepiórka, wie eine Wachtel schlagen.

Carcan, *m.* kuna, pręgierz, *m. f.* Halseisen, *n.* Pranger, *m.*

Carcasse, *f.* szkielet, *m.* kości, *f. pl.* Gerippe, *n. fig.* człek bardzo chudy, *m.* sehr magere Person, *f.* — de vaisseau, więzanie, (*n.*) budynek okrętowy, *m.* Rumpf eines Schiffes, *m.*

Carcinomateux, euse, *a.* skancerowany, trędowaty, krebsartig.

Carcinome, *m.* rak, wrzód ciało wyiadaiący, *m.* Krebs, *m.*

Cardamine, *f.* rzeżucha wodna, *f.* Bergkresse, *f.*

Cardamome, *m.* kardamom, *m.* rayskie ziarka, *n. pl.* Cardamome, *f.*

Cardasse, *f. T.* grępla wielka do grępłowania iedwabiu etc., figa Indyyska, *f.* Kardätsche, *f.* großer Kamm zur Flockseide; indianischer Feigenbaum, *m.*

Carde, *f.* głąb, *m.* mięso we środku liści niektórych roślin, *n.* ęstbare Ribbe in der Mitte der Blätter einiger Pflanzen, *f. T.* grępla, *f.* Wollkratze, Kardätsche, *f.*

Cardée, *f.* grępla pełna czego, *f.* Kardätsche voll, *f.*

Carder, *a.* wełnę, iedwab grępłować, Wolle, Seide kämmen oder kratzen, kardätschen.

Cardeur, *m.* euse, *f.* grępłownik, *m.* Wollkämmer; Seidenstreicher, *m.*

Cardialgie, *f.* bolenie żołądka, *n.* Herzgespann, *n.*

Cardialogie, *f.* nauka o sercu, *f.* Lehre von dem Herzen, *f.*

Cardiaque, *a.* serdeczny, serce posilaiący, herzstärkend.

Cardier, *m.* rzemieślnik, co grępłe robi, ten co niemi handluie, *m.* Kardätschenmacher oder —händler, *m.*

Cardinal, ale, *a.* głowny, celny, nayprzednieyszy, hauptsächlich, vornehmste. les nombres cardinaux, liczby głowne, kardynalne, *f. pl.* die Haupt- oder Grundzahlen, *f. pl.*

Cardinal, *m.* kardynał; dzięcioł z dziubem czerwonym, *m.* Cardinal; Cardinalsvogel, *m.*

Cardinalat, *m.* kardynalstwo, dostoieństwo, *n.* godność kardynalska, *f.* Cardinalswürde, *f.*

Cardinale, *f.* kwiat kardynalski, Cardinalsblume, *f.*

Cardiogme, *m.* zgaga, *f.* Sodbrennen, *n.*

Cardon, *m.* karcioch, karczoch Hiszpanski, *m.* spanische Artischocke, *f.*

Carême, *m.* wielkopostne, *n. pl.* Fasten, Fastenzeit, *f.* Fastenpredigten, *f. pl.*

Carême-prenant, *m.* zapusty, mięsopusty, *pl.* die drey letzten Tage

Tage vor Aschermittwoche. *m. pl. fig.* maszkarnik, mięsopustnik, *m.* Fastnachtsnarr, *m.*

Carénage, *m.* warsztaty, gdzie okręty naprawiaią; dychtowanie onych, *n.* Schiffwerft; Kalfatern, *n.*

Carène, *f.* trama, *f.* dno, *n.* spodek okrętu, *m.* Schiffskiel, Schiffsraum, *m.*

Caréner, *a.* dychtować, naprawiać dno okrętu na umyślnie na iedne stronę położonego, ein Schiff auf die Seite legen, um es zu kalfatern.

Caressant, ante, *a.* podchlébny, podchlebiaiący, przymilaiący się, liebkosend, einschmeichelnd.

Caresse, *f.* podchlébstwo, przymilenie się, *n.* karesy, *m. pl.* Liebkosung, *f.*

Caresser, *a.* podchlébiać, przymilać się komu, głaskać kogo, liebkosen, streicheln.

Caret, *m.* żołwia gatunek, *m.* Caretschildkröte, *f.*

Cargaison, *f* ładunek okrętowy, *m.* Schiffsladung, *f.*

Carie, *f.* brant, zapał, *m.* spróchniałość kości, *f.* próchnienie zba etc., *n.* Beinfraß, *m.* Fäulniß der Zähne ꝛc., *f.*

Carié, ée, *p. et a.* sprochniały; robaczywy, annefressen, angefault; wurmstichig.

Carier, *a.* kość zarasić, próchnić, toczyć; spróchniałym, robaczywym co zrobić, anfressen, (Knochen, Getraide.) se, *r.* zbotwieć, spróchnieć, verfaulen.

Carillon, *m.* etc. *v.* Carrillon etc.

Carisel, *m.* gatunek płótna grubego, *n.* Kirschey, *m.* (Art grobe Leinwand).

Caristade, *f. fam.* ialmużna, *f.* Allmosen, *n.*

Carlet, *v.* Carrelet.

Carme, *m.* karmelita, *m.* Karmelitermönch, *m.* Carmes, *pl.* wszystkie czwórki, *pl.* (graiąc w kostki), alle Vieren (im Würfeln), *f. pl.*

Carmelite, *f.* karmelitka, *f.* Karmeliternonne, *f.*

Carmin, *m.* karmin, *m.* Carmin, *m.* Carminroth, *n.*

Carnage, *m.* siekanina, rąbanina, rzeź, bitwa krwawa, *f.* wybiianie zwierząt, *n.* ponęta, *f.* ścierwo do przynęcenia zwierząt drapieżnych, *m.* Blutbad, *n.* Wildfällung, *f.* Aas zum Anlocken wilder Thiere, *n.*

Carnassier, ière, *a.* mięso iedzący; drapieżny, fleischfressend, reißend; wild.

Carnassière, *f.* torba myśliwska, *f.* Jagdtasche, *f.*

Carnaval, *m.* karnawał, *m.* zapusty, *pl.* Carnaval, *n.* Fastnachtszeit; Fastnachtslust, *f.*

Carne, *f.* róg u stołu etc., *m.* áuszerster Winkel, *m.* Kante, Ecke, (eines Steines, Tisches ꝛc.), *f.*

Carné, ée, *a.* cielisty, (o kwiatach), fleischfarbig (von Blumen).

Carnèle, *f* brzeg karbowany na pieniędzach, *m.* gekerbter Rand der Münzen, *m.*

Carneler, *a.* narzynać, karbować brzeg monety, einen gekerbten Rand an Münzen machen, riefen.

Carniole,

Carniole, *f.* Karniola, xięstwo Kraińskie, Karniolskie, *n.* Crain, *n.*

Carnivore, *a. et m.* mięso iedzący, mięsem się żywiący, fleisch fressend.

Carnosité, *f.* dziwe, dzikie mięso w ranie, *n.* wildes Fleisch in Wunden, *n.*

Carogne, *f. fam* ścierw, *m.* ścierwo, *n.* Rabenaas, Schindluder, *n.*

Carotte, *f.* marchew; sztuka tytuniu kręconego, *f.* gelbe Rübe, Möhre, Mohrrübe; Tabacksstange, *f.*

Carotter, *n.* skąpo, boiaźliwie grać, filzig spielen.

Carottier, *m.* ière, *f.* gracz boiaźliwy, *m.* furchtsamer Spieler, *m.*

Caroube, Carouge, *m.* rożki, *pl* chléb S. Jana, *m.* Johannisbrodt, *n.*

Caroubier, *m.* chléb S. Jana, *m.* (drzewo), Johannisbrodtbaum), *m.*

Carpe, *f.* karp, *m.* Karpfen, *m.*

Carpeau, *m.* karnik mały na zarybek, *m.* kleiner Karpfen, Setzkarpfen, *m.*

Carpettes, *f. pl.* pakłak, *m.* sukno, płótno grube do pakowania towarów, *n.* grobes gestreiftes Packtuch, *n.*

Carpier, *m.* sadzawka mała na karpie, *f.* kleiner Teich für die Karpfenbrut, *m.*

Carpière, *f.* sadz (osobliwie na karpie), *m.* Fischhälter, (besonders zu Karpfen), *m.*

Carpillon, *m. v.* Carpeau.

Carpin, *m.* grab, *m.* grabina, *f.* Hage: oder Steinbuche, *f.*

Carquois, *m.* saydak, *m.* Köcher, *m.*

Carrare, *m.* gatunek pięknego marmoru, *m.* Art schöner Marmor, *m.*

Carre, *f.* zwierzchnia, górna część kapelusza, sukni od ramion do pasa, *f.* bót etc. bez nosa, okrągły, *m.* oberster Theil des Hutkopfs, des Kleides über der Schulter), *m.* stumpfe Spitze (am Schube), *f.*

Carré, ée, *a.* czworograniasty, viereckig.

Carré, *m.* czworogran, czworobok, kwadrat, *m.* figura czworograniasta, *f.* Viereck, Quadrat, *n.* — de mouton, łopatka skopowa, *n. pl.* Vorderviertel eines Hammels, *n.*

Carreau, *m.* czworogran, czworobok, kwadrat, kwadratowy kamień; bruk, *m.* posadzka kamienna; szyba; poduszka, *f.* żelazko, żelazo, *n* kamień piorunowy *m* strzałka; strzała, *f.* viereckige Figur, viereckige Platte, *f.* Gassenpflaster, *n.* Fußboden, *m.* Fensterscheibe, *f.* Kissen; Bügeleisen, *n* Donnerkeil; Bolzen, *m* — de pierre, kamień ciosowy, *m.* Quaderstein, *m.* Werkstück, *n.* demeurer sur le, zostać, paść na placu, auf dem Platze bleiben.

Carrefour, *m.* krzyżowa droga, *f.* róg ulicy, *m.* Kreuzweg, *m.* Gassenecke, *f.*

Carrelage, *m.* sadzenie posadzki *n.* posadzka; zapłata od posadzki, *f.* Pflastern mit Steinplatten; Steinpflaster selbst, *n.* Lohn dafür, *m.*

Carreler, *a.* sadzić, robić posadzkę kamienną; podselować, podeszwę przyszyć, łatać bót etc. mit viereckigen Platten belegen; alte Schuhe oder Stiefel besohlen.

Carre-

Carrelet, *m.* płaszczka, ryba, *f.* Plattfisch, *m.* Platteise *f.*

Carrelettes, *f. pl* pilnik do polerowania żelaza, *m.* Polirfeile, *f.*

Carreleur, *m.* rzemieślnik, co posadzki kamienne robi, *m.* Steinleger, *m.*

Carreluse, *f.* nowe podeszwy u starych bótów, trzewików *f. pl.* neue Sohlen an alten Schuhen, Stiefeln, *f. pl.* (*v.* carrelage).

Carrément, *a.* czworograniasto, w kwadrat, ins Gevierte, viereckig.

Carrer, *a.* czworograniasto robić, kwadrować, viereckig machen. se, *r. fam.* szumno stąpać, nadymać się, rozpościerać się, sich breit machen, sich brüsten.

Carrier, *m.* kamiennik, co łamie w górach kamienie, co niemi handluie, *m.* Steinbrecher, Steinhändler, *m.*

Carrière, *f.* góry, gdzie kamienie łamią; szranki, *pl.* bieg, *m.* droga *f.* Steinbruch, *m.* Rennbahn, Laufbahn, *f. fig.* bieg życia ludzkiego, czas urzędu, *m.* Lebenslauf, *m.* Zeit, da man ein Amt verwaltet, *f.*

Carrillon, *m.* dźwięk dzwonów zgodny, *m.* dzwonienie składne; kunsztowne dzwonków granie na organach etc., *n.* Glockenspiel, *n.* Glockenklang, *m. fig.* hałas, wrzask, *m.* Lärm, *m.* Geschrey, *n.*

Carrillonner, *n* grać na dzwonkach; dzwonić dzwonami zgodnemi, das Glockenspiel spielen; ein schönes Geläute machen.

Carillonneur, *m.* ten, co na dzwonkach gra; ten co dzwoni, Glockenspieler, Glockenläuter, *m.*

Carriole, *f.* karyolka, *f.* Carriol, *n.* (Art leichter Postchaisen).

Carrosse, *m.* karéta, *f.* Kutsche, *f.*

Carrossée, *f.* kareta pełna czego, *f.* Kutsche voll, *f.*

Carrossier, *m.* stalmach, siodlarz, co karety robi; koń dobry do karety, *m.* Kutschenmacher, *m.* Kutschenpferd, *n.*

Carrousel, *m.* karusel, *m.* igrzysko rycerskie, *pl.* mieysce do tego przeznaczone, *n.* Carrousell, *n.* (feyerliches Ritterspiel, Ringelrennen), Platz dazu, *m.*

Carrousse, *fam.* faire-, iesć, pić i hulać, schmausen und schwärmen.

Carrure, *f.* szérokość plec, ramion; czworograniastość, *f.* Schulterbreite, *f.* Raum eines Vierecks, *m.*

Cartaux. *m. pl.* mappy marynarskie, *f. pl.* Seekarten, *f. pl.*

Carte, *f.* gruby, kléiony papier, *m.* karta do grania, *f.* rachunek gospodarza, *m.* Pappe; Karte, Spielkarte, *f.* Kartenblatt, *n.* Rechnung eines Wirthes, *f.* — du diner, kartka, na którey stoi, iakie potrawy są na obiad, *f.* Küchenzettel, *m.* de géographie ob. géographique, mappa, *f.* Landkarte, *f.* marine, karta, mappa marynarska, *f.* Seekarte, *f.* Cartes, *pl.* talia kart, *f.* pieniądze od kart, *m. pl.* kartowe, *n.* Kartenspiel; Kartengeld, *n.*

Cartel, *m.* kartel, kartelusz, *m.* wyzwanie na poiedynek, *m.* ugoda względem wydania zbiegów, ieńców etc., handlu, (osobliwie na morzu pod czas woyny), *f.* Ausforderungsbrief, *n.* Cartell, *n.* Auslösungsvertrag (wegen der Gefangenen, Ueberläufer ꝛc.), Handelsvergleich (besonders zur See in Kriegszeiten), *m.*

Cartelet, *m.* gatunek materyi wełnianey, *f.* Art wollener Zeug, *m.*

Cartelette, *a. f.* ardoise-, tabliczka z kamienia łupnego, *f.* kleiner Schieferstein, *m.*

Cartelle, *f.* tarcica gruba, *f.* forszt, *m.* drzewo do sadzoney roboty, *n.* Bohle, *f.* dickes Brett; Holz zum Einlegen, *n.*

Cartero, *m.* pugilares, pulares, *n.* Brieftasche, *f.*

Carteron *v.* Quarteron.

Cartier, *m.* kartownik, rzemieślnik karty robiący, karciarz; papier do zawiiania kart, *m.* Kartenmacher, *m.* Kartenpapier, *n.*

Cartilage *m.* chrząstka, *f.* Knorpel, *m.*

Cartilagineux, euse, *a.* chrząstkowaty; chrząstkowy, knorpelig; knorpelicht.

Cartisane, *f.* iedwab przędzony, (*m.*) złoto, śrebro nitkowe na pergaminie, karcie wyrzynaney nawiiane, *n.* gesponnene Srbe, *f.* oder dergleichen Gold, Silber auf ausgeschnittenen Karten oder Pergament, *n.*

Carton, *m.* papier gruby kléiony; arkusz, *m.* karta przedrukowana; delineacya, *f.* abrys, *m. T.* Pappe, *f.* Pappendeckel, *m.* unllgedrucktes Blatt, *n.* Carton, *m. T.*

Cartonner, *a.* w kléiony oprawić papier; przedrukowaną kartą włożyć, in Pappe einbinden, ein umgedrucktes Blatt einlegen.

Cartonnier, *m.* papiernik, co gruby papier kléiony robi, przedaie, *m.* Pappenmacher oder —händler, *m.*

Cartonnière, *f.* rodzay osy, *f.* Cartonwespe, *f.* (Art amerikanischer Wespen), *f.*

Cartouche, *f.* ładunek, *m.* kartecza; kartka drukowana na urlop, abszyt; sznycerskie, malarskie ozdoby około obrazu etc., *pl. f.* Patrone, Kasbung; Kartätsche, *f.* gedruckter Urlaub oder Abschiedszettel, *m.* Schnitzwerk, *n.* Zierrath um ein Bild ꝛc., *f.*

Cartouchier, *m.* ładownica, *f.* Patrontasche, *f.*

Cartulaire, *m.* metryka kościelna, *f.* Urkundensammlung einer Kirche ꝛc., *f.*

Carvi, *m.* kmin, anyż polny, *m.* Feldkümmel, *m.*

Cas, *m.* przypadek, trafunek, kazus; uczynek, postępek, *m.* stolec *n* łayno, Fall, Zufall, *m.* That, *f.* Stuhlgang, *m. T.* przypadek, *m.* Casus, Fall, *m. fig.* faire cas (*de qc*) szanować co bardzo, viel auf etwas halten. en od au cas que, *c.* w przypadku gdyby, ieźliby, im Falle daß. en tout cas, w każdym razie; przynaymniey, auf alle Fall; allenfalls.

Cas, casse, *a.* słaby, cichy, ucięty, (o głosie), gebrochen, dumpf, (nur von der Stimme).

Casanier, *m.* ière, *f.* piecuch, domak, *m.* Stubenhocker, *m.* — *a.* mene une vie casanière

re, être d'humeur casanière, żyć samotnie, w domu zawsze siedzieć, wenig ausgehen.

Casaque, *f.* płaszcz z guzikami i z rękawami, *m.* Reiserock, Rettrock, *m fig* tourner-, chwycić się, przeyśdź do strony przeciwney; odstąpić, von einer Partey zur andern übergehen, umlatteln.

Casaquin *m* kaftan, *m.* kurzer Ueberrock, *m.*

Cascade, *f.* katarakta, *f.* spadek, spad wody, próg, *m.* Wasserfall, *m. fig.* skok, zły związek w mowie, *m.* Sprung in der Rede, *m.*

Cascanes, *f. pl.* podziemny chòd pod bastyonem, *m.* Wallkeller, *m.*

Case, *f.* pole na szachownicy etc., *n.* dwa warcaby w iednym stoiące rzędzie. *m.* chata murzyńska. *f.* Feld auf dem Dam- oder Schachbrette; Band im Bretspiele, *n.* Neger. *f. fam.* patron de la-, gospodarz, pan domu, *m.* Hausherr, *m.*

Casemate, *f.* sklep, *m.* mieysce skryte z strzelnicami, kazemata, *f.* Mordkeller, *m.* Casemate, *f.*

Caserette, *f.* tworzydło drewniane, forma drewniana do robienia serów, *f.* hölzerne Käseform, *f.*

Caserne, *f.* koszary, *pl. f* Caserne, Soldatenwohnung, *f.*

Caserner, *n.* mieszkać w koszarach, in Casernen wohnen. — *a.* postawić, umieścić w koszary, in Casernen legen.

Caseux, euse, *a.* sérny, sérowy, käsig.

Casque, *m.* hełm, szyszak; rodzay ślimaka, *f* Sturmhaube, *f.* Helm, *m.* Sturmhaubenschnecke, *f.*

Cassade, *f. fam.* kłamstwo w potrzebie, w żarcie. *n.* sztuka większa, *f* Spaßlüge, Nothlüge, *f.* Mehrbieten im Spiele, *n.*

Cassant, ante, *a* łomisty, kruchy, zerbrechlich, spröde, brüchig.

Cassation, *f.* zniesienie, skasowanie, *n.* Vernichtung, Aufhebung, *f.*

Casse, *f.* kasya, *f.* Cassia, *f.*

Cassé, ée, *p. et a.* złamany, połamany, zerbrochen. *fig.* cichy, słaby, (o głosie); stary, słaby, gebrochen, (von der Stimme); alt, schwach.

Casse-cou, *m.* niebezpieczne mieysce, gdzie kark złamać można, *n.* Halsbrecher, *f.* (gefährlicher Ort).

Casse-cul, *m. fam.* upadnienie na zadek, *n.* Fall auf den Hintern, *m.*

Casse-museau, *m. fam.* uderzenie w chrząstkę nosową, w mordę, gatunek ciasta, *n.* Schlag auf die Nase oder Schnauze; Schneeballen, (Art Gebackenes), *m.*

Casse-noisette, *m.* dziadek (do rozłupania orzechów); dzięcioł, *m.* Nußknacker; Blauspecht, *m.*

Casse-noix, *m.* orzechołomiec, *m.* (ptak), Nußbeißer, *m.* (Vogel).

Casse-nole, *f. T.* galas, *m.* dębianka, *f.* Gallapfel, *m.*

Casser, *a.* złamać, połamać; po-, roztłukiwać, zerbrechen, zerstoßen, zerschlagen. *fig.* abdankować, rozpuścić żołnierze, zwiiać chorągwie; znieść, skasować; osłabić, nadwątlić. abdanken, den Abschied geben; für ungültig erklären, zernichten; schwächen, entkräften. se, r. roz-, połamać się, roz-, potłuc się, zerbrechen. *fig.* osłabieć, słabieć, alt und schwach werden.

Casserolle, *f.* rondel, *m.* Casserolle, *f.* Kasstroll, *n.* (Art Pfanne ohne Füße).

Casse-tête, *m.* niebezpieczna głowę zawracaiąca robota, nauka, *f.* mocne wino, *n.* pałka do zabiiania, *f.* kopfbrechende Arbeit, *f.* starker Wein, *m.* Mordkeule, *f.*

Cassette, *f.* skrzyneczka; szkatułka, *f.* Kästchen, *n.* Schatulle, *f.*

Casseur, *m.* grand-de raquettes, *fig. fam.* fanfaron, *m.* Prahler, *m.*

Cassie, *f.* kasya, *f.* Cassie, *f.*

Cassier, *m.* kasya, *f.* (drzewo), Cassienbaum, *m.*

Cassis, *m.* porzéczka, *f.* Johannisbeerstaude, *f.*

Cassolette, *f.* faierka do kadzenia, kadzielniczka, *f.* wonny z niey zapach, *m.* Räucherpfännchen, *n.* Geruch daraus, *m.*

Cassonade, *f.* faryna biała, *f.* Farinzucker, *m.*

Cassure, *f.* załomek, szczérb, *m.* Bruch, *m.* (Ort, wo etwas entzwey ist).

Castagnette, *f.* gatunek materyi, *f.* Art Zeug, *m.* Castagnettes, *pl.* grzechotka do tańca, *pl.* Klapper zum Tanze, *f.*

Castagneux, *m.* rodzay nurka, *m.* Art Taucher, Arschfuß, *m.* (Vogel).

Castellane, *f.* kobyły, kobyłki, śliwki zielone, *f.* Art grüner Pflaumen, *f.*

Castelogne, *f.* gatunek kołdry z bardzo cienkiey wełny, *f.* Art gewirkter Bettdecken von sehr feiner Wolle, *f.*

Castille, *f.* Kastylia. *f.* Castilien, *n. fam.* swar, spór, *m.* Zwist, *m.* kleine Zänkerey, *f.*

Castor, *m.* bobr; kapelusz kastorowy, *m.* Bieber; Hut von Bieberhaaren, *m.*

Castoreum, *m.* bobrowe stroie, *pl.* Biebergeil, *n.*

Castrat, *m.* kastrat, rzezaniec, *m.* Castrat, Verschnittener, *m.*

Castration, *f.* kastracya, *f.* rzezanie, kastrowanie, *n.* Entmannung, *f.*

Casualité, *f.* przypadek, trafunek, *m.* Zufall, *m.*

Casuel, elle, *a.* przypadkowy, trefunkowy, niepewny; zufällig, ungewiß.

Casuel, *m.* dochòd przypadkowy, zufälliges Einkommen, *n.* Accidenzien, *f. pl.*

Casuite, *m.* kazuista teolog, *m.* Theolog, der Gewissensfragen entscheidet, *m.*

Catacombes, *f. pl.* pieczary, lochy podziemne, a oraz i groby dawne we Włoszech. *pl.* Begräbnißgrüfte der Alten, *f. pl.*

Catafalque, *m.* Prachtleichengerüst, *n.*

Catalan, *m.* Katalończyk, Catalonier, *m.*

Catalecte, od. Catalectique, *a.* vers, wiersz, któremu iedna albo więcey syllab nie dostaie,

dostaie, *m.* Vers, an dessen Ende eine oder mehrere Sylben mangeln, *m.*

Catalepsie, *f. T.* paraliż głowy napadaiący, *m* Art konvulsivischer Starrsucht, *f.*

Cataleptique, *a* paraliżem takim ruszony, mit solcher Starrsucht befallen.

Catalogne, *v.* Catelogne.

Catalogue, *m* katalog, spis, regiestr. *m.* Verzeichniß, *n.*

Catalotique, *m.* lékarstwo bliszny wygładzaiące, *n.* Mittel, die Narben von der Haut zu vertreiben, *n.*

Cataplasme, *m.* plastr zmiękczaiący, *m.* erweichender Umschlag, *m.*

Cataracte, *f.* katarakta, błonka na oku, *f.* skaz; spadek, spad, pròg wody, *m.* Augenstaar; großer Wasserfall, *m.* Cataractes, *pl* rozbicie się obłoków; stawidło u upustu, *n.* krata żelazna, *f.* Wolkenbrüche, *pl.* Fallgatter, Gatter, *m.*

Cataracté, ée, *a.* błonkę na oku maiący, mit dem Staar behaftet.

se Cataracter, *r.* skaz, błonkę na oku dostać, den Staar bekommen.

Catarre, *m.* katar, rumatysm, *m.* Fluß im Körper, Katharr, *m.*

Catarreux, euse, *a.* na katar, rumatysm chory, skłonny do tey choroby, mit Flüssen behaftet, dazu geneigt.

Catastrophe, *f.* zakończenie, *n.* koniec smutny tragiedyi, *m.* letzte Hauptbegebenheit in einem Trauerspiele, *f. fig.* koniec smutny, żałosny, *m.* trauriges Ende, *n.*

Cataut, ton, tin, *f.* Katarzynka; Kasia, *f.* Cathrinchen, *n.*

Catéchèse, *f.* katechism, *m.* Katechismuslehre, *f.*

Catéchiser, *a.* katechizmu uczyć, katechizować, den Katechismus lehren, *fig.* namawiać, napominać, do czego naprowadzać, recht unterrichten, vorpredigen.

Catéchisme, *m* katechizm, *m.* (xiązka i nauka), katechizacya, *f.* Katechismus, *m.* Katechismuslehre, Kinderlehre, *f.*

Catéchiste, *m.* katechista, katechizmu uczący, *m.* Kinderlehrer, Katechet, *m.*

Catéchistique, *a.* podług katechizmu, nach dem Katechismus.

Catéchumenat, *m.* czas uczenia się wiary Chrześciańskiey, *m* Zeit, da man Katechumen ist, *f.*

Catéchumène, *m. f.* uczący się katechizmu, *m.* (przed chrztem S.), der, die im Christenthume unterrichtet wird; Katechismusschüler, *m.*

Catégorie, *f. T.* kategoria, *f.* Kategorie, (systematische Klassenordnung), *f. fig.* gatunek, rodzay, *m.* klassa, *f.* Art, Klasse, *f.*

Catégorique, *a.* kategòryczny, pewny, własny, kategorisch, bestimmt, passend.

Catéroux, *v.* Catarreux.

Cateroles, *f. pl.* iamy królików, *f. pl.* Kaninchenhöhlen, *f. pl.*

Cathédrale, *f. et a.* église-, katedra, *f.* katedralny kościół, *m.* Kathedral-, Stifts-, oder Domkirche, *f.*

Cathédrant, *m.* prezydent w disputacyi; docent, uczący na katedrze, *m.* Präses bey einer Disputation; Docent auf dem Katheder, *m.*

Catherine, *f.* Katarzyna, *f.* Katharina, *f.* (Name).

Catholicisme, *m. T.* wiara katolicka, katholischer Glaube, *f.*

Catholicité, *f.* kościół katolicki, *m.* prawowierność, prawdziwość wiary, *f.* katholische Kirche; Rechtgläubigkeit, Richtigkeit der Lehre, *f.*

Catholicon, *m.* lékarstwo uniwersalne, *n.* dykcyonarz uniwersalny, powszechny, *m.* Universalarzney, *f.* Universalwörterbuch, *n.*

Catholique, *a.* powszechny; katolicki, prawowierny, *m.* katolik, *m.* allgemein; katholisch. — *m. f.* Katholik, *m.*

en Catimini, *ad. fam.* skrycie, po kryiomu, znieobaczka, dybkiem, im Verborgenen, heimlich.

Catin, *f.* hultayka, nierządnica, *f.* liederliches Weibsbild, *n.*

Catoptrique, *f.* nauka o robieniu zwierciadeł i ich promieniach, *f.* Katoptrik, *f.*

Cavagnole, *m.* gatunek gry hazardowney, *f.* Art Hazardspiel, Art Biribi, *f.*

Cavalage, *m.* stanowienie klaczy; parzenie się zoiwiów, *n.* Zulassen des Hengstes zur Stute; Begatten der Schildkröten, *n.*

Cavalcade, *f.* kalwakata, kawalkada; przeiażdżka, *f.* prächtiger Aufzug zu Pferde; Spazierritt mehrerer, *m.*

Cavalcadour, *a. m.* ecuyer-, koniuszy nadworny, *m.* Hofstallmeister, *m.*

Cavale, *f.* klacz, kobyła, *f.* Stute, *f.*

Cavalerie, *f.* iazda, konnica, kawalerya, *f.* Reuterey, *f.*

Cavalier, *m.* ieździec, kawalerzysta, konny; kawaler, *m.* Reuter; Cavalier, *m.*

Cavalier, ière, *a.* kawalerski, grzeczny; swawolny, rozpustny, trochę pysżny, dumny, artig; frey, ungezwungen; ein wenig stolz, trotzig. à la cavalière, po kawalersku, wie ein Cavalier.

Cavalot, *m.* koń młody, *m.* gatunek armaty żelazney, *f.* junges Pferd, *n.* Art eiserner Kanonen, *f.*

Cavalquet, *m.* trąbienie pewne na ciągnienie woyska, *n.* Art Trompetenmarsch, *m.*

Cauchemar, *m.* mara, *f.* duszenie mary, *n.* Alp, *m.* Alpdrücken, *n.*

Caudataire, *m.* ten, co ogon u sukni za kim nosi, *m.* Schleppenträger, *m.*

Cave, *f.* piwnica, *f.* gròb murowany, *m.* puzdro do wina, *n.* skrzyneczka do gotowalni, *f.* pieniądze przed graczem leżące, *pl.* bank, *m.* Keller, *m.* Gewölbe, *n.* Gruft, *f.* Flaschenfutter; Toilettenkästchen; vor sich hingelegtes Spielgeld, *n.*

Cave, *a. T.* veine-, żyła wątrobna naywiększa, *f.* Hohlader, *f.* lune-, miesiąc xiężycny, *m.* Mondenmonat (von 29 Tagen), *m.*

Caveau, *m.* piwniczka, *f.* gròb murowany, *m.* kleiner Keller, *m.* Todtengruft, *f.*

Cavée, *f.* wąwòz, *m.* Hohlweg, *m.*

Caver, *a.* wydrążyć, wykopać, aushöhlen. *fig.* odważyć się na

na wszystko, sein Aeußerstes wagen.

Caverne, *f.* iaskinia, *f.* loch, *m.* Höhle, *f.*

Caverneux, euse, *a.* iamisty, lochowaty, voll Höhlen.

Cavernosité, *f.* próżne miewsce, *n.* leerer Raum eines hohlen Körpers, *m.*

Cavesson, *m.* kaganiec, *m.* Kappzaum, *m.*

Caviar, *m.* kawiar, *m.* Caviar, gesalzener Störrogen, *m*

Cavillation, *f.* zły argument, dowòd podły, *m.* Sophisterey, *f.*

Cavin, *m.* wąwòz, rów suchy, *m.* hohler Weg oder Graben (im Kriegswesen), *m.*

Cavité, *f.* dołkowatość, iamka, *f.* Höhlung, Höhle, *f.*

Cauris, Coris, *m.* małż czyli muszla, która zamiast pieniędzy w Afryce etc. służy, *m.* kleine Muschel, deren man sich in Afrika ꝛc. statt des Geldes bedient, *f.*

Causalité, *f.* skutek przyczyny, *m.* Wirkungsart einer Ursache, *f.*

Causant, ante, *a.* świegotliwy, gadatliwy, szczebietliwy, gern plaudernd.

Cause, *f.* przyczyna, racya, *f.* powòd; początek, *m.* sprawa, strona, partya; sprawa, *f.* proces, *m.* Ursache, *f.* Beweggrund; Ursprung, *m.* Sache, Angelegenheit; Partey; Rechtssache, *f.* Prozeß, *m.* à-de, *prp.* dla, wegen, um, willen, von wegen. à-que, *c.* gdy, że, ponieważ, bo, weil. pour, *ad. fam.* z różnych, pewnych przyczyn, aus gewissen Ursachen.

Causer, *a.* przyczyną bydź czego, czynić, sprawować, verursachen. — *n.* klekotać, świegotać, rozprawiać, schwatzen, plaudern.

Causerie, *f. fam.* świegotanie etc., *n.* Geplauder, Gewäsche, *n.*

Causeur, *m.* euse, *f.* świegot, klekot, *m.* Schwätzer, *m. a. v.* causant.

Caustique, *a.* wygryzaiący, wypalaiący, brennend, beißend. *fig.* uszczypliwy, beißend, satyrisch.

Cauteleux, euse, *a.* chytry, zdradliwy, fałszywy, hinterlistig, arglistig.

Cautère, *m.* żegadło, kauteryum, *n.* dziurka przepalona, *f. T.* Fontanell, Aetz- oder Brennmittel, *n.*

Cautérisation, *f.* kauteryzowanie, przepalenie apertury, przegryzienie, *n.* Brennen der Haut, Wegbeizen, *n.*

Cautériser, *a.* kauteryzować, aperturę, w skòrze przepalać; gryźć, przegryźć, ein Fontanell setzen; wegbeizen, auffressen.

Caution, *f.* rękoiemstwo, zaręczenie, *n.* poręka, zaręka, *f.* rękoimia, zaręcznik, *m.* Bürgschaft, *f.* Bürge, *m.*

Cautionnement, *m.* ręczenie, zaręczenie, *n.* Bürgleistung, *f.*

Cautionner, *a.* (*q*) ręczyć, zaręczyć za kogo, für Jemanden Bürgschaft leisten, sich verbürgen.

Ce, cet, cette, *pr.* ten, ta, to, dieser, diese, dieses. ce que, ce qui. co, was, welches.

Céans, *ad.* tu, na tym miewscu, w tym domu, hier in diesem Hause, hierin.

Ceci, *pr.* ten tu, to, dieses hier.

Cécile, *f.* Cecylia, *f.* Cecilia, *f.* (Name).

Cécité, *f.* ślepota, *f.* Blindheit, *f.*

Céder, *a.* ustąpić, prawo swoie ślać na kogo abtreten, überlassen. — *n.* (*à q.*) ustępować komu w czym, posłgować, einem weichen, nachgeben. céder oder le-. (*q en qc.*) pierwszeństwo dać komu w czym, einem in etwas nachstehen.

Cédille, *f.* haczek zowie się tak pod literą c.: (ç.) w którym razie wymawia się iak s.

Cédrat, *m.* cytryny gatunek, *f.* drzewo cytrynowe rakie, *n.* wohlriechende Citrone, *f.* der Baum selbst, *m.*

Cèdre, *m.* cedr, *m.* drzewo cedrowe, *n.* Ceder, *f.* Cedernbaum, *m.*

Cédrie, *f.* żywica cedrowa, *f.* Cedernholz, *n.*

Cédule, *f.* kartka, cedułka, *f.* zapis; karta, obligacya, *f.* oblig, *m.* kleiner Zettel, *m.* Handschrift, *f.*

Ceindre, *a.* opasać, przypasać; otoczyć, obwodzić, gürten, umgürten, umgeben.

Ceinture, *f.* pas, *m.* opaska, przepaska, *f.* pas u spodni etc. *m.* Gürtel, Gurt; Bund an Hosen und Weiberröcken, *m. fig.* biodra, *n. pl* lędźwie, *f. pl.* Lenden, *f. pl.*

Ceinturette, *f.* rzemyczek u trąby myśliwskiey, *m* lederner Riemen am Jägerhorne, *m.*

Ceinturier, *m.* pasnik, *m.* Gürtelmacher, Gürtler, *m.*

Ceinturon, *m.* pas, pendent, kruczek do spady, *m.* Degengehänge, Degenkoppel, *n.*

Cela, *pr.* to, ta rzecz, dieses, das, jenes.

Céladon, *m.* seledynowy, iabłonkowy kolor, *m.* Seladongrün, *n. fig.* umizgany kuptci biały bardzo grzeczny, *m.* galanter, gegen das Frauenzimmer sehr artiger Mann, *m.*

Célébrant, *m.* xiądz w kościele solennizuiący, celebruiący, *m.* Priester, welcher die Messe liest, oder das Hochamt verrichtet, *m.*

Célébration, *f.* solennizowanie, odprawowanie czego; święcenie, obchodzenie, celebracya, *f.* Feyer, feyerliche Begehung, feyerliche Verrichtung, *f.*

Célèbre, *a.* sławny; uroczysty, berühmt, feyerlich.

Célébrer, *a.* solennizować, odprawować; święcić, obchodzić, uroczyście celebrować; wysławiać, wychwalać, feyern, feyerlich begehen; sehr rühmen, preisen.

Célébrité, *f.* celebracya, *f.* święcenie; *n.* wziętość, sława, *f.* Feyerlichkeit, *f.* Ruhm, *m.*

Céler *a.* taić, kryć, zamilczeć, verbergen, verschweigen, verhehlen, verheimlichen.

Célerie, *f.* selera, *f.* Sellerie, *f.* (*m*)

Célerin, *m.* rodzay sardellów czyli słodków morskich, *m.* Art Seesardelle, *f.*

Célérité, *f.* prędkość, *f.* Geschwindigkeit, *f.*

Céleste, *a.* niebieski; cudny, himmlisch, eig. fig.

Célestin, *m.* Celestyn, zakonnik, *m.* Cölestinermönch, *m.*

Céliaque, *f. et a.* flux, gatunek biegunki, *f.* Bauchfluß, *m.*

artère-,

artère-, żyła pulsowa pod brzuchem, *f.* Bauchpulsader, *f.*

Célibat, *m.* bezżeństwo, *n.* eheloser Stand, *m.*

Célibataire, *m.* bezżenny, kawaler, *m.* der im ehelosen Stande lebt, Hagestolz, *m.*

Cellerage, *m.* czopowe od wina w piwnicach, *n.* Lagergeld, *n.* (Auflage auf den Wein im Keller).

Cellererie, *f.* szafarstwo, *n.* urząd piwnicznego i szafarza w klasztorze, *m.* Amt eines Kellners oder einer Kellnerin in Klöstern, *n.*

Cellerier, *m.* ière, *f.* piwniczny, *m.* — na, *f.* (w klasztorze), Kellner, *m.* (in Klöstern).

Cellier, *m.* spiżarnia; piwnica, w którey iest spiżarnia, *f.* Speisegewölbe, *n.* Speisekeller, *m.*

Cellule, *f.* cela, *f.* Zelle, *f.*

Celui, celle, *pr.* ten, ta, ów, derjenige, diejenige, dieser, diese, der, die.

Cémétérial, *a.* do cmentarza należący, zum Kirchhofe gehörig.

Cendre, *f.* popiół, *m.* Asche, *f.* — de plomb, szrót drobny na ptaki, *m.* Vogeldunst, *m.* Vogelschrot, *n.* — verte, bergryn, *m.* (farba zielona) Berggrün, *n.* — gravelée, popiół z wyasztynu, *m.* Weinsteinasche, *f.* Cendres, *pl. T.* popielec, Aschermittwoch, popiół poświęcony, *m.* geweihte Asche (in der katholischen Kirche), *f.*

Cendré, ée, *a.* popielaty, popielisty, myszaty, aschfärbig.

Cendrée, *f.* piana ołowiana, *f.* szrót drobniuchny na ptaki, *m.* Bleyschaum; Vogeldunst, *m.*

Cendreux, euse, *a.* pełen popiołu, popiołowy, popielasty, popielisty, voll Asche; äschericht.

Cendrier, *m.* mieysce w piecu do popiołu; *n.* statek do popiołu; popielnik, co popiół przedaie, *m.* Aschenloch; Aschengefäß, *n.* Aschenbrenner, *m.*

Cendrille, *f.* iaskółka popielata *f.* aschgraue Lerche, *f.*

Cène, *f.* wieczerza pańska czyli wielka Chrystusa Pana, *f.* umywanie nóg ubogim, *n.* komunia, *f.* Christi Abendmahl; Fußwaschen; Abendmahl, *n. T.*

Cénobite, *m.* zakonnik, *m.* Klostermönch, *m.*

Cénobitique, *a.* zakonny, mniszy, zum Klosterleben gehörig.

Cénotaphe, *m.* grób próżny, *m.* trunna próżna, *f. T.* leeres Grab, Ehrengrabmaal (bey den Alten), *n.*

Cens, *m.* czynsz od gruntu, *m.* Lehnzins, Grundzins, *m.*

Censal, *m.* faktor kupiecki, *m.* Mäkler, Sensal, *m.*

Censé, ée, *a.* oszacowany, miany, wofür gehalten, geachtet, geschätzt.

Censerie, *f.* faktorstwo, *n.* zapłata za nie, *f.* Mäklerlohn, *m.*

Censeur, *m.* censor, *m.* Censor (bey den alten Römern), Richter, Tadler, Beurtheiler, Kunstrichter, *m.*

Censier, *a. m.* seigneur, Pan czynszu, *m.* Zinsherr, *m.*

Censier, *m.* ière, *f.* arendarz, *m.* Pächter, *m.* (eines Weierhofes).

Censitaire, *m.* czynszownik, *m.* Zinsmann, *m.*

Censive, *f.* czynsz z gruntu, grun-

ntowy; grunt czynszowy, Grundzins; zinsbarer Di-kt, *m.*

uel, elle, *a.* czynszowy, co ynsz daie, zum Grundzins ötig; zinspflichtig.

urable, *a.* naganny, naga-, strofowania godny; censure podpadaiący tadelhaft; Zensur unterworfen.

ure, *f.* urząd censora, *m.* nsura; nagana, *f* strofowa-, *n.* Amt eines Censors, *n.* urtheilung, Censur, *f.* Ta-, *m.*

urer, *a.* ganić, przyganiać; lać o czym; ostro cenzuwać (xiążkę), tadeln, beurlen; für verwerflich erklär (ein Buch).

, *a.* sto, *a.* et *n.* hundert. -m. Hundert, *n.*

aine, *f.* sto, *n.* sto sztuk, taia, sotnia, *f.* Hundert, *n.* aure, *m.* centaur, *m. T.* ntaur, *m.* (fabelhaftes Thier, ch ein Gestirn).

nurée, *f.* centurzya, *f* ianiec, *m.* Tausendgülden-ut, *n.*

énaire, *a.* stoletni, hundertjährig, nombre-, setny, *f.* ein underter

ene, *f.* urząd setnika, *m.* ürde eines Centenier, *f*

enier, *m.* setnik, *m.* Hauptann über 100; Bürgerhaupt,

ième, *a.* setny, der ꝛc. undertste.

on, *m.* poezya z wierszów nych poetów złożona, *f.* aus den Versen anderer ten zusammengesetztes Geicht, *n.*

tral, ale, *a.* centralny, posiedni, central, (in oder um n Mittelpunkt, dahin gevich-t).

Centre, *m.* środek, punkt, *m.* centrum, *m.* Mittelpunkt, *m.* — de gravité, środni punkt ciężaru, na którym sam przez się stać może, *m.* Schwerpunkt, *m.*

Centrifuge, *a.* od środka odbiiaiący, od środka oddaźny, vom Mittelpunkte abweichend.

Centripète, *a.* do środka cisnący, ciągnący, idący, gegen den Mittelpunkt hinstrebend.

Centumvir, *m.* setnik, *m.* Centumvir, *m.* —virat, *m.* setnictwo, zgromadzenie, *n.* godność setników, *f* Versammlung; Würde derselben, *f.*

Centuple, *a.* stokrotny hundertfach.

Centupler, *a.* stokrotnie pomnożyć, hundertfach vermehren.

Centurie, *f.* setnia, rota centurya; rota ze stu człowieka złożona, *f.* Centurie, Anzahl von Hundert, *f.*

Centurion *m.* setnik Rzymski, *m* Hauptmann über 100, (bey den alten Römern), *m.*

Cep, *m.* macica winna, *f.* Weinstock, *m.* Cepa, *pl.* pęta na nogi i ręce, *n pl.* ehedem, Fesseln an Händen und Füßen, *f. pl.*

Cepée, *f.* wyrostki u pniaków, *pl. m.* Busch von Schößlingen aus einem Stamme, *m.*

Cependant, *ad.* tym czasem, iednak, zaczym; choć, chociaż unterdessen; dessen ungeachtet, gleichwohl, doch.

Céraste, *m.* wąż dwóyrogi w Afryce, *m.* afrikanische Hornschlange, *f.*

Cérat, *m.* cerat, *m.* cerata, *f.* maść z woaku i oliwy, *f.* Wachssalbe, *f.*

Cerbère, *m.* cerber, pies trójgłowy piekielny, *m.* Höllenhund, *m. fig.* niegrzeczny odźwierny, *m.* unfreundlicher Pförtner, *m.*

Cerceau, *m.* obręcz; palak, sieć na ptaki, *m.* Faßreif, Reif zum Wassertragen; Sprenkel, *m.* Art Vogelnetz, *n.* Cerceaux, *pl.* pióry, pióra nayważkie w skrzydłach ptaków drapieżnych. *pl.* äußerste Schwungfedern der Raubvögel, *f. pl.*

Cercelle, *f.* cyranka, *f.* Kriechente, *f.*

Cercle, *m.* cyrkuł, *m.* koło, *n.* krąg, okrąg; obręcz, *m.* resa, *f.* Zirkel, Kreis; Ring, Reif, *m. fig.* kompania, *f.* Gesellschaft, *f.*

Cercler, *a.* pobiiać beczkę, etc. Reifen um etwas legen.

Cercler, *m.* bednarz, rzemieślnik, co obręcze robi, *m.* Reifmacher, *m.*

Cercueil, *m.* trumna, trunna, *f.* Sarg, *m.*

Cérémonial, *m.* agienda kościelna, xięga ceremonialna, *f.* obrządki, *m. pl.* Ceremonienbuch; Ceremoniel, *n.*

Cérémonial, ale, *a.* obrzędny, obrządkowy, ceremonialny, podług obrządków, die Ceremonien betreffend, dem Ceremoniel gemäß.

Cérémonie, *f.* obrządy, obrządki kościelne, *m.* ceremonie, *pl.* pompa, *f.* ceremonie, *f. pl.* Ceremonie, *f.* äußerlicher Gottesdienst, *m.* Gepränge, *n.* Complimente, *n. pl.* sans-, bez ceremonii, ohne Umstände.

Cérémonieux, euse, *a.* ceremoniat, w ceremeniach się kochaiący, zu viel Ceremonien, Umstände machend.

Cerf, *m.* ieleń, *m.* Hirsch, *m.*

Cerf-volant, *m.* ielonek; latawiec z papieru, *m.* Hirschkäfer, Schröter; papierner Drache, *m.*

Cérisaie, *f.* ogród wiśniowy, *m.* Kirschgarten, *m.*

Cerise, *f.* wiśń, *f.* Kirsche, *f.*

Cerisier, *m.* wiśnia, drzewo, *f.* Kirschbaum, *m.*

Cerne, *m.* krąg, okrąg na ziemi, piasku, (osobliwie czarnoxięski); krąg, okrąg niebieski, siniawy pod oczami, około rany, *m.* Kreis auf der Erde oder im Sande; Zauberkreis; blauer Rand um die Augen oder um eine Wunde, *m.*

Cerné, ée, *a.* siny pod oczami, vom blauen Ringe um die Augen.

Cerneau, *m.* połowa iądra orzecha Włoskiego, *f.* całe iądro tegoż, *n.* Hälfte des Kerns einer frischen Wallnuß, *f.* ganzer frischer Wallnußkern, *m.* vin de cerneaux, gatunek wina, które pod czas doyźrzewania orzechów Włoskich pić trzeba, *n* Art rosenrother Wein, gut zu trinken zur Zeit der welschen Nüsse, *m.*

Cerner, *a.* okrążyć co iak, otoczyć, obwieść, obrzynać; wyrzynać dokoła (orzechy wyłuszczać), einen Kreis um etwas machen; in die Wunde einschneiden, rund herum ausschneiden, (Nüsse auskernen). — une fortresse, obegnać twierdzę, berennen eine Festung.

Céropisse, *f.* plastr ze smoły i wosku zrobiony, *m.* Pflaster von Pech und Wachs, *n.*

Cerquemaneur, *m.* komornik, geometra przysięgły, *m.* geschworner Grenzscheider, *m.*

…rre, *m.* dąb liście dłuższe i …ieńsze od pospolitego maią…, *m.* Zirneiche, *f.*

…tain, aine, *a.* pewny, niemylny, niepochybny; pewny, …pisany, gewiß, wahr, zuverlässig; bestimmt. — *pr.* pewny, nieiaki, niektóry, ein gewisser, eine gewisse.

…tes, *ad.* pewno, zapewne, niechybnie, gewiß, in Wahrheit.

…tificat, *m.* zaświadczenie, …wiadectwo, *n.* list świadczący, *m.* schriftliches Zeugniß, …Schein, *m.*

…tificateur *m.* świadectwo daiący; rękoimia, *m.* der ein Zeugniß ausstellet, Bürge, *m.*

…rtification, *f.* świadectwo, *n.* certifikacya, *f.* Bescheinigung, *f.*

…titude, *f.* pewność, nieomylność; stateczność, stałość, *f.* statek, *m.* Gewißheit; Beständigkeit, *f.*

…rveau, *m.* mòzg, *m.* Gehirn, *n. fig.* rozum, *m.* Verstand, *m.*

…rvelas, *m.* cervelada, gatunek kiełbasek, *f.* Hirnwurst, *f.*

…rvelet, *m.* część tylna mòzgu, *m.* der hintere kleine Theil des Gehirns, *m.*

…rvelle, *f.* mòzg, *m.* (osobl. zwierzęcy), Gehirn, Hirn, *n. fig.* rozum, *m.* Verstand, *m.*

…rvier, *m.* loup-, ryś, ostrowidz, *m.* Luchs, *m.*

…ruse, *f.* bleywas, *m.* bielidło, *n.* feines Bleyweiß, *n.*

…sar, *m.* Cezar; Cesarz, *m.* Cäsar; Kaiser, *m.*

…sant, ante, *a.* przestawaiący, aufhörend.

…sation, *f.* przestanie, przestawanie, ustanie, ustawanie, *n.* Aufhören, *n.* Stillstand, *m.*

Cesse, *f.* przestanek, *m.* Aufhören, *n.* sans, bez przestanku, unaufhörlich.

Cesser, *a.* (*qc.*) *et n.* przestać, poprzestać, ustać; zatrzymać, wstrzymać, aufhören; einhalten.

C'est, *i.* to iest, es ist, das ist, das heißt. c'est fait, c'en est fait, stało się, es ist geschehen, beschlossen. c'est fait de lui, zginął, es ist um ihn geschehen, er ist verloren. c'est pourquoi, *c.* ztąd, dla tego, zatym, deswegen; darum. c'est que, *c.* gdy, że, ponieważ, z przyczyny że, weil; das macht, die Ursache ist, daß. ce n'est pas que, *c.* nie dla tego, iak gdyby; nie dla tego, że, nicht als wenn, nicht als ob. si ce n'est, *c.* chyba że, ieżeli, wyiąwszy, es sey denn daß, ausgenommen. si ce n'étoit que, *c.* ieżeli nie, kiedy nie, wenn nicht.

Cet, cette, *v.* Ce.

Cétacée, *a. m. et f.* do rodzaiu zwierząt wielkich morskich, osobliwie wieloryba należący, zum Geschlechte der großen Seethiere, besonders der Wallfische gehörig.

Chableur, *m.* rotman, przewodnik, co szkuty przez niebezpieczne mieysca przepowadza, *m.* Schiffsführer auf Flüssen, *m.* (Art Lotse).

Chablis, *m.* łom. *m.* drzewo w lasach od wiatru wyrwane, *n* Windbruch, Windfall in Wäldern, *m*

Chabot, *m.* kielb, kielbik, *m.* Kaulkopf, *m.* (Fisch).

Chacelas, *v.* Chasselas.

Chacun, une, *pr.* każdy, każdy człowiek, Jeder, Jede, Jeder mann.

Chafouin, ine, *a. et m. f. fam.* szczupły, mizerny, schmächtig, klein und mager, unansehnlich.

Chagrin, *m.* kłopot, frasunek, smętek, smutek, *m.* troski, *pl.* zgryzota, *f.* utrapienie, *n.* skóra twarda chropawa, *f.* szagryn, Kummer, Gram; Verdruß, Aerger, Unwille; Schagrin, *m.* (Leder).

Chagrin, inn, *a.* markotny, smutny, strapiony, ponury, verdrießlich, unlustig, unwillig.

Chagrinant, ante, *a.* przykry, markotny, ärgerlich.

Chagriner, *a.* gryźć, kłopotać, troszczyć, zasmucać; gniewać kogo, Verdruß, Gram, Unwillen verursachen; ärgern. se, *r.* troszczyć się, kłopotać się, gryźć się, sich grämen, sich ärgern.

Chaîne, *f.* łańcuch, *m.* okowy, kaydany, *pl.* Kette; Fesseln, *f. pl. fig.* niewola, *f.* iarzmo; pasmo, źrzódło, *n.* Gefangenschaft, Sklaverey; ununterbrochene Reihe, *f.* — de pierres, kamienie ciosowe spoione, *m. pl.* auf einander gesetzte Quadersteine, *m. pl.* — de montagnes, góry pasmem się ciągnące, *f. pl.* Gebirgskette, *f.*

Chaînette, *f.* łańcuszek, *m.* Kettchen, *n.* Uhrkette, *f.*

Chaînettier, *m.* rzemieślnik, co łańcuszki robi, iglarz, *m.* Kettler, Nadler, Gürtler, *m.*

Chaînon, *m.* ogniwo, *n.* Glied einer Kette, *m.*

Chair, *f.* mięso, *n.* mięsistość, *f.* Fleisch, *n. fig.* ciało, człowieczeństwo, *n.* słabość, ułomność; żądze cielesne, *pl. f. T.*; ciało, *n.* płeć, skóra na ciele, *f.* (in der Bibel) menschliche Natur; menschliche Schwachheit; Fleischeslüste, *pl.* Haut, Hautfarbe, *f.*

Chaire, *f.* stolica apostolska, (Biskupia) katedra; ambona, kazalnica; katedra, *f.* bischöflicher, päbstlicher Stuhl, *m.* Kanzel, *f.* Lehrstuhl, Katheder, *m. fig.* urząd Professorski, *m.* Professur, *f.*

Chaise, *f.* krzesło, *n.* stolek, *m.* lektyka; gatunek kolaski, *f.* Stuhl, Sessel; Tragsessel, *m.* Sänfte; Schäse, (Art leichter Kutschen), *f.* — percée, stolec, *m.* Nachtstuhl, *m.*

Chaland, *m.* ande, *f.* znaiomy, kupiec, co u kogo zwykł kupować, *m.* Kunde, Kundmann; Käufer, *m.*

Chaland, Chalant, *m.* czółno płaskie i długie, *n.* Art Barke, *f.*

Chaland, *a. m.* pain, chléb gruby biały, *m.* Art hart gebackenes weißes Brod, Kundenbrod, *n.*

Chalandise, *f.* kupowanie u iednego kupca, *n.* Kundschaft, *f.*

Chalcite, *v.* Calcite.

Chaldée, *f.* Chaldea, *f.* Chaldáa, *n.* een, *m.* deyczyk, dáer, *m.* daïque, *a.* deyski, dáisch, *a.*

Chale, *m.* szal, *m.* Schawl, *m.* Leibtuch, *n.*

Châlet, *m.* szałas, *m.* chałupa, chata, w ktorey séry robią, *f.* (w Szwaycaryi), Käsehütte, *f.* (in der Schweiz).

Chaleur, *f.* ciepło, *n.* ciepłość; gorąco, *f.* upał, *m.* palenie się, *n.* Wärme, Hitze; Brunst, *f. fig.* gorąco, gorliwość, ochota, *f.* Eifer, *m.* Feuer, *n.*

Chaleureux, euse, *a.* gorący, hiżig (besonders nur von Menschen).

Chalon,

Chalon, *m.* gatunek sieci rybiey wielkiey; gatunek materyi welnianey, *f.* Art großer Fischernetze, *n.* Art wollenen Zeuges, *m. pl.*

Chaloupe, *f.* bat przy okręcie, Schaluppe, *f.* Schiffsbot, *n.*

Chalumeau, *m.* rurka; piszczałka pasterska, albo na dudach, *f.* Röhrchen, *n.* Halm, *m.* Schäferpfeife, Schallmey; Pfeife am Dudelsack, *f.*

Chamailler, *n. et se, r.* bić się, tuc się, szamotać się, rąbać się, sich herum schlagen, balgen. *fig.* wadzić się, swarzyć się, sich herum zanken, streiten.

Chamaillis, *m. fam.* bitwa, bijatyka, rąbanina, *f.* Gefecht, Gebalge, *n. fig.* swar, *m.* swada, *f.* Zank, *m.*

Chamarrer, *a.* bramować, oblamować, obszyć, verbrämen, besetzen.

Chamarrure, *f.* bramowanie etc., *n.* Verbrämung, Besetzung, *f.*

Chambellan, *m.* podkomorzy, *m.* szambellan, *m.* stół marszałkowski, Kammerherr, *m.* Marschallstafel, *f.*

Chambertin, *m.* gatunek dobrego wina Burgundskiego, *n.* gute Art Burgunder Wein, *m.*

Chambre, *f.* izba, komora, *f.* pokóy, gmach; pokóy królewski, wszyscy urzędnicy królewscy pokoiowi, *pl. m.* imię różnych izb sądowych, sądów etc. *n.* rówek żłobkowaty u siodła, *m.* Kammer, Stube, *f.* Zimmer, Gemach; Zimmer des Fürsten, *n.* zum Kammerdienste gehörige Hofleute, *f. pl.* Name verschiedener Büreaus und Gerichte, *m.* Kammer beym Sattel, *f.* — haute ou des Pairs, senat, parlamentu Angielskiego wyższa izba, Oberhaus, *n.* — basse ou des communes, niższa izba, *m.* Unterhaus (im englischen Parlamente), *n.* — garnie, pokóy wymeblowany, *m.* ausmöblirtes Zimmer, *n.*

Chambrée, *f.* współeczność, towarzystwo w wspólnym pomieszkaniu, *n.* spółmieszkańce, *m. pl.* pokóy pełny czego, *m.* kompania spektatorów na komedyi; suma pieniężna od niey na komedyi wybrana, *f.* Kameradschaft; eine Stube voll; Anzahl der Zuschauer bey einem Schauspiele; Einnahme davon, *f.*

Chambrelan, *m. fam.* partacz; komornik, pokomornik, *m.* Pfuscher; Bewohner eines Zimmers, *m.*

Chambrelant, ante, *a.* presses chambrelantes, prasy drukarskie pokątne, *f. pl.* Winkelpressen, Winkeldruckereyen, *f. pl.*

Chambrer, *n.* mieszkać z kim w iedney izbie, beysammen wohnen; Kameradschaft machen. *a.* (*q.*) zamykać kogo w izbie etc. więzić; na bok kogo wziąć, einen in einem Zimmer ꝛc. eingeschlossen halten; einen beyseite führen, um mit ihm zu sprechen ꝛc. — une selle, wyżłobkować łęki u siodła, gdzie uciskaią konia einen Sattel da, wo er das Pferd drückt, hohl machen.

Chambrerie, *f.* szafarstwo, kanafarstwo w klasztorze, *n.* Amt eines Verwalters in Klöstern, *n.*

Chambrette, *f. fam.* izdebka, komórka, *f.* Stübchen, Kämmerchen, *n.*

Cham-

Chambrier, *m.* szafarz, kanafarz, w klasztorze. *m.* Verwalter in Klöstern, *m.*

Chambrière, *f.* izdebna, służebna, *f.* Kammermagd, *f.*

Chame, *v.* Came.

Chameau, *m.* wielbłąd; kamelot, *m.* Kameel; Kameelhaar, *n.*

Chamelier, *m.* wielbłądnik, *m.* Kameeltreiber, *m.*

Chamois, *m.* koza dzika, giemza; skóra z kozy dzikiey, *f.* kolor izabelowy, *m.* Gemse, *f.* Gemsenhaut; Art Isabellfarbe, *f.*

Chamoiserie, *f.* garbarstwo zamszowe, skóra zamszowa, *f.* Sämischgärberey, *f.* sämisches Leder, *n.*

Chamoiseur, *m.* zamesznik, *m.* Sämischgärber, *m.*

Champ, *m.* rola, ziemia, *f.* grunt, *m.* pole, *n.* Acker, *m.* Land, Feld, *n. fig.* pora, sposobność, okazya, *f.* powód, *m.* pole otwarte, *n.* Anlaß, *m.* Gelegenheit, *f.* sur le-, *ad.* natychmiast, zaraz, bez długiego rozmysłu, auf der Stelle, sogleich. Champs, *pl.* pola, *pl.* pole otwarte, *n.* das Land, freye Feld, *n.* Flur, *f.* battre aux- marsz bębnić t. j. na ciągnienie woyska, den Feldmarsch schlagen. *fig.* mettre (*q.*) aux, rozgniewać kogo, einen zornig machen. à travers-, w przek pola, quer Feld ein.

Champagne, *m.* wino szampańskie. *n.* Champagnerwein, *m.*

Champart, *m.* wytyczna dziesięcina, wytycz, *f.* Kehrzehent, *m.*

Champarter, rtir, *a.* wybierać, wytykać snopy na dziesięcinę, lub na czynsz, Kehrzehenten einnehmen, erheben.

Champarteresse, *f.* stodoła pańska do snopów czynszowych, *f.* Kehrzehntenscheune, *f.*

Champarteur, *m.* wytykacz, wytycznik, *m.* Kehrzehentereinnehmer, *m.*

Champeaux, *m. pl.* łąki, *f. pl.* Wiesen, *f. pl.*

Champêtre, *a.* polny, wieyski; chłopski, wieśniacki, prosty. — *m.* pole, *n.* zum Felde gehörig; ländlich. — *m.* Gesinde, *n.*

Champi, *m.* gatunek papieru do ram okiennych, *m.* Art Papier zu Fensterrahmen, *n.*

Champignon, *m.* grzyb, *m.* pieczarka, *f.* rodzay wrzodu. *m.* Erdschwamm, Gliedschwamm, *m.* — de lampe, grzybek na knocie u lampy, świecy, *m.* Rose am brennenden Dochte, *f.*

Champignonnière, *f.* inspekta, na których pieczarki rosną, Mistbeet zu Erdschwämmen, *n.*

Champion, *m. fam.* rycerz, mocarz, walecznik, woiownik; rycerz zastępca, *m.* Kämpfer, Streiter, Held, *m.*

Chance, *f.* gatunek gry w kostki, *f.* pasz, *m.* oka w tey grze, *pl.* rzucenie samo kostek. *n.* Art Würfelspiel; aufgegebene Augen darin, *n.* der Wurf selbst, *m. fig.* szczęście, *n.* Glück, *n.*

Chancelant, ante, *a.* chwiejący się, wahaiący się, taczaiący się, wankend, taumelnd. *fig.* odmienny, niestateczny, wankelmüthig, unentschlossen.

Chanceler, *n.* chwiać się, taczać się, potaczać się, potknąć się, wahać się, wanken, strauchelu, taumeln. *fig.* chwiać się, niestatecznym bydź, wankelmüthig, unentschlossen seyn.

Chancelier, *m.* kanclerz, *m.* Kanzler, *m.*

Chancelière, *f.* kanclerzyna, (żona); skrzyneczka, *f.* kosyk do grzania nóg, *m.* Kanzlerinn, *f.* Fußkasten oder Fußkörbchen (zur Erwärmung), *n.*

Chancellement, *m.* chwianie się, taczanie się, potaczanie się, *n.* Wanken, Taumeln, *n. fig.* niestateczność, odmienność umysłu, *f.* Unbeständigkeit, *f.* Wankelmuth, *m.*

Chancellerie, *f.* kancelarya, *f.* Kanzelley, *f.*

Chanceux, euse, *a. fam.* szczęśliwy w czym, nieszczęśliwy, glücklich, unglücklich.

Chancir, *n. et se, r.* spleśnieć, schimmeln, schimmlig werden.

Chancissure, *f.* pleśń, *f.* Schimmel, *m.*

Chancre, *m. T.* rak, (wrzód), *m.* krosta nabrzmiała na ięzyku, na wargach; nieczystość na zębach; wilk, *m.* rdza na korze drzew, *f.* Krebs, *m.* krebsartiges Geschwür, *n.* Hitzblatter an der Zunge oder Lippen; Unreinigkeit an Zähnen, *f.* Krebs an Bäumen, *m.*

Chancreux, euse, *a.* rakiem zarażony, krebsartig.

Chandeleur, *f.* gromnice, *f. pl.* Lichtmesse, *f.* Fest der Reinigung Mariä, *n.*

Chandelier, *m.* mydlarz, świecarz; lichtarz, *m.* Lichtzieher; Leuchter, *m.*

Chandelle, świeca, *f.* Licht, Talglicht, *n.* — de veille, świeca nocna, *f.* Nachtlicht, *n.*

Change, *m.* zamiana, przemiana, *f.* wexel, *m.* wexlarstwo, *n.* bank, *m.* placa, *f.* zysk od wexlu; kurs wexlowy, *m.* Tausch; Wechsel, *m.* Wechselbank, Wechselhandlung, *f.* Wechslerlohn, Aufwechsel, Wechselkours, *m. fig.* prendre le-, oszukać się, dać się wywieść w pole, einen für das andere nehmen, sich täuschen lassen. donner le-, (*à q.*) odwieść kogo od czego, wywieść kogo w pole, einen listig von etwas abbringen, ihn täuschen.

Changeant, ante, *a.* odmienny, niestały, mieniący farbę, mieniony, veränderlich; schielend (von Farben).

Changement, *m.* odmiana, *f.* Veränderung, *f.*

Changer, *a.* zamienić, przemienić, tauschen. (*qc.*) pour oder contre (*qc.*) mieniać się na co, pomieniać co za co, zmienić, (pieniądze); odmienić; przemienić, etwas gegen etwas vertauschen; (Geld) wechseln verwechseln; ändern, verändern; verwandeln. — *n.* (*de qc.* odmienić; przemienić się, ändern, umwechseln; sich ändern, sich verändern.

Changeur, *m.* wexlarz, *m.* Geldwechsler, *m.*

Chanoine, *m.* kanonik, *m.* Kanonikus, Stiftsherr, Chorherr, Domherr, *m.*

Chanoinesse, *f.* kanoniczka, Kanonissin, Stiftsfräulein, *n.*

Chanoinie, *f.* kanonia, godność kanoniczka, *f.* kanonikowstwo, *n.* Kanonikat, *n.* Stiftsherrnstelle, *f.*

Chanson, *f.* pieśń, piosnka, *f.* Lied, *n. fig.* bredzie; bayki, plotki, *pl.* leeres Geschwätz, *n.* Possen, *f. pl.*

Chansonner, *a.* piosenkę, pieśń na kogo napisać, Lieder auf Jemanden machen.

Chansonnette, *f.* piosenka, piosnka, piosneczka, *f.* Liedchen, *n.*

Chansonnier, *m.* ière, *f. fam.* rymotworca pieśni, pieśniotwórca, *m.* Liederdichter, *m.*

Chant, *m.* śpiewanie; pienie, *n.* pieśń, melodya, nóta, *f.* Gesang, *m.* Weise, Melodie, — du coq. pianie koguta, *n.* Hahnengeschrey, *n.* — de la cigale, świerczenie świerczka, konika *n.* Zirpen, Schwirren der Grille, *n.*

Chantant, ante, *a.* łatwy do śpiewania, leicht zu singen, singbar.

Chanteau, *m.* kawałek chleba nadkraianego, chleba święconego; kawałek materyi, sukna odkroionego; klin. (u sukni, koszuli etc.). *m.* Brodanschnitt, *m.* oder Stück vom Brode; Stückchen geweihtes Brod; abgeschnittenes Stück Tuch oder Zeug, *n.* Zwickel an Mänteln, Kleidern ꝛc. *m.*

Chanter, *a. et n.* śpiewać, nócić; piać, (kogut); świerczeć; wysławiać, wychwalać, singen; krähen; zirpen; öffentlich loben, preisen. *fam.* mówić, sagen. pain à-, hostia, *f.* Hostie, Oblate, *f.*

Chanterelle, *f.* kwinta, (strona na instrumencie muzycznym), *f.* wabik, wab, *m.* Quinte (auf einem Saiteninstrumente), *f.* Lockvogel, *m.*

Chanteur, *m.* euse, *f.* śpiewak, śpiewacz; śpiewak (ptak), *m.* Sänger, *m.* Singvögelchen, *n.*

Chantier, *m.* wiorzysko, wierzysko, mieysce gdzie drwa składaią i przedawaią, *n.* warsztat ciesielski; brzeg, *m.* mieysce gdzie okręty buduią, *m.* waly, *pl. m.* kętnar, *m.* wozownia, szopa do karet etc. *f.* Holzhof, Bauhof; Zimmerhof, Zimmerplatz; Werft; Stapel; Lagerbaum, *m.* Kellerlager, *n.* Wagenschoppen, *m.*

Chantourné, *m.* ozdoba u głów łożka, *f.* zierliches Häupterstück an einer Bettstelle, *n.*

Chantre, *m.* kantor, śpiewak kościelny; śpiewak, *m.* Kantor, Vorsänger, Kirchensänger, Sänger, *m.*

Chantre, *f.* kantorka (w klasztorze), *f.* Vorsängerin in einem Nonnenkloster, *f.*

Chantrerie, *f.* urząd kantorski, *f.* kantorstwo, *n.* Kantorey, Kantorstelle, *f.*

Chanvre, *m.* konopie, *f. pl.* Hanf, *m.*

Chanvrier, *m.* ten, co konopie wybiia; co niemi handluie, *m.* Hanfbereiter; Hanfhändler, *m.*

Chaos, *m.* chaos, *m.* Chaos, *n. fig.* zamięszanie, *n.* nieporządek, nieład, *m.* Wirrwarr, *m.*

Chape, *f.* płaszcz obszerny długi, *m.* alba kapłańska, *f.* płaszcz kardynalski, *m.* kapica, kapa; blaszana pokrywka na półmiski, *f.* langer und weiter Mantel; Chorrock; Cardinalsrock, *m.* Kappe; blecherne Stürze, *f.*

Chapeau, *m.* kapelusz, *m.* Hut, *m. fig.* dostoieństwo kardynalskie, kardynalstwo, *n.* Cardinalswürde, *f. fam.* męszczyzna, *m.* Mannsperson, *f.* — de fleurs, wieniec z kwiatów uwity, *m.* Blumenkranz, *m.* — d'escalier, poręcze na wierzchu wschodów, *n.* Treppengeländer oben herum, *n.*

Chapelan, *m.* kapelan, *m.* Kapellan, *m.*

Chapeler, *a.* — du pain, oskrobać, oberznąć skórkę u chleba, die oberste Rinde des Brodes abschaben oder abraspeln.

Chapelet, *m.* różaniec, *m.* rzemyki do strzemion nad siodłem spięte *n pl.* Rosenkranz, *m.* Paternoster, *n.* ein Paar auf dem Sattelknopfe befestigte Steigbügelriemen, *f. pl.* — de macarons, wieniec kasztanów pieczonych, *m.* Schnur gebratner Kastanien, *f.*

Chapelier, *m.* ière, *f.* kapeluśnik, *m.* Hutmacher, *m.*

Chapelle, *f.* kaplica; kapela, *f.* Kapelle, *f.* — ardente, katafalk świecami i lampami obstawiony, *m.* erleuchtetes Trauergerüst, *n.*

Chapellenie, *f.* oskrobiny, okrawki ze skórki chléba, *pl.* Abgeschabte vom Brode, *n.*

Chaperon, *m.* zawóy staroświecki, *m.* kapica, *f.* haftowanie ornata etc., *n.* Hauptdecke; Kappe, *f.* gesticktе Zierrath auf den Mänteln der Prälaten ꝛc., *m.*

Chapier, *m.* duchowny w albie kapłańskiey do Mszy świętey ministruiący, *m.* szafa w zakrystyi na ornaty etc. *f.* Kirchendiener in einem Chorhemde bey dem hohen Amte; Chorhemdenschrank, *m.*

Chapiteau, *m.* kapitela, makowica, *f.* naglowek słupa; gzemsy na szafach, *pl. m.* Säulenknauf, *m.* Gesimse eines Schrankes, *a.*

Chapitre, *m.* rozdział; (w xiąźce) kapitularz, *m.* kapituła, *f.* Kapitel, *n.* Abschnitt, *m.* Domkapitel, *n fig.* punkt, *m.* rzecz, materya, *f.* Punkt, *m.* Sache, *f.*

Chapitrer, *a. fam.* kapitułę wyrznąć komu, wyłaiać kogo, einen Verweis geben, das Kapitel lesen.

Chapon, *m.* kapłun, *m.* sztuka chleba w garnku z potrawą gotowana, *f.* Kapaun, *m.* im Fleischtopfe gekochtes Stück Brod, *n.*

Chaponneau, *m.* kapłunek, *m.* junger Kapaun, *m.*

Chaponner, *a.* kogutka kapłunić, Hähne kappen, Kapaunen.

Chaponnière, *f.* gatunek panwi do warzenia kapłunów, *f.* Art Pfanne zum Kochen der Kapaunen, *f.*

Chaque, *pr.* każdy, a, e. jeder, jede, jedes.

Char, *m.* wóz, *m. T.* wóz tryumfalny, *m.* zweyräderiger Wagen der Alten bey ihren Spielen, Schlachten und im Triumphe; (poetisch) prächtiger Wagen, *m.*

Charade, *f.* zagadka z syllab złożona, *f.* Art Sylbenspiel, Worträthsel, *n.*

Charançon, *m.* wołek, robak w życie, *m.* Kornwurm, *m.*

Charavari, *m.* szarawary, *pl.* weite und lange Beinkleider der Ungarn, *f. pl.*

Charbon, *m.* węgiel, *m.* Kohle, *f. v.* Carboncle. — de terre, ziemny czyli kamienny węgiel w górach kopany, *m.* Steinkohle,

kohle, *f.* — de saule, węglik do rysowania, *m.* Reißkohle, *f.*

Charbonnée, *f.* pieczenia na roższcie pieczona, *f.* Roſtbraten, *m.*

Charbonner, *a.* czernić co węglem; rysować, pisać węglikiem malarskim, mit Kohlen ſchwärzen; mit Kohlen ſchreiben.

Charbonnier, *m.* węglarz, (co węgle pali, przedaie), *m.* węglarnia, gdzie palą albo chowaią węgle, *f.* Kohlenbrenner, Köhler; Kohlenträger, Kohlenmann; Kohlenhändler, *m.* Kohlenhaus, *n.*

Charbonnière, *f.* węglarka; węglarnia, *f.* Köhlerinn; Kohlenfrau; Kohlenbrennerey, *f.*

Charbouiller, *a. T.* śrzeżogą sparzyć, zapsuć, durch Mehlthau verderben.

Charbucle, *f.* śrzeżoga, *f.* Brand im Getraide, *m.*

Charcuter, *a.* siekać mięsiwo, (ehemals) Fleiſch klein backen. *fig* przy stole nie dobrze rozkrawać, rozbierać, ungeſchickt vorſchneiden, übel zerſchneiden.

Charcuterie, *f.* niezgrabne rozkrawanie, rozbieranie, *n.* garkuchnia, *f.* mieysce gdzie słoninę i kiełbasy przedaią. *n.* ungeſchickte Zerſchneidung; Garküche, *f.* Speck- und Wurſthandel, *m.*

Charoutier, *m.* ière, *f.* garkuchniarz; słoniniarz etc., *m.* Garkoch; Speckkrämer, *m.* —inn, *f.*

Chardon, *m.* oset, *m.* Diſtel, *f.*

Chardonneret, *m.* szczygieł, *m.* Diſtelfink, Stieglitz, *m.*

Chardonnette, gatunek karciochu dzikiego, *m.* Golddiſtel, Art wilder Artiſchoken, *f.*

Chardonnière, *f.* zarośl, *f. et m.* pole osetem zarosłe, *n.* Diſtelfeld, *n.*

Charée, etc. *v.* Charrée etc.

Charge, *f.* ciężar; ładunek; wóz, *m.* fura, *f.* Laſt, Bürde; Ladung, Tracht, *f.* Fuder, *n. fig.* ciężar, *m.* ciężkość, przykrość, *f.* dozór, zlecenie, *n.* podatek; urząd, *m.* godność, *f.* Laſt, Beſchwerlichkeit; Sorge, *f.* Auftrag, *m.* Auflage, Abgabe, *f.* Amt, *n.*

Charges, *pl.* delata, *f.* obwinienie, doniesienie występku do sądu, *n.* Anzeigen und Beweiſe gegen einen peinlichen Beklagten, *m. pl* à la Charge, *c.* (*de* ob. *que*). pod tą kondycya, unter der Bedingung. à la charge d'autant, *ad* pod zobopolnym obowiązkiem, auf Wiedervergelten.

Chargé, ée, *p. et a.* obciążony; nabity, beladen, geladen. *fig.* nadto obciążony, überladen. temps chargé, niepogoda *f.* pochmurne niebo, *n.* trübes Wetter. *n.* chargé d'affaires, *m.* plenipotent, *m.* Geſchäftsträger, *m.*

Chargement, *m.* ładunek okrętowy; frochtbryf, list frochtowy, *m.* Schiffsladung, *f.* Frachtbrief, *m.*

Charger, *a.* ładować, naladować; obciążać; nabiiać, beladen, -belaſtigen, beſchweren, laden. *fig.* obciążać; szerzyć się, rozwodzić się; nacierać; uderzyć na nieprzyiaciela, überladen, übertreiben, den Feind angreifen. (*q. de qc.*) zlecić co komu, dać zlecenie, auftragen, Auftrag geben.

se, *r.* (*de qc.*) obciążyć się czym, ſich mit etwas beladen. *fig.* wziąć na się co, etwas übernehmen.

Chargeur, *m.* drążnik, tragarz; puszkarz, co działo nabiia; officyer, który każe nabiiać; miernik, układacz drew, *m.* Ladeder; Befrachter; Stückladder; Offizier, der die Ladung kommandirt; Aufſeher beym Holzmeſſen, Holzleger, *m.*

Charge, *m.* powóz, *m.* woźba, *f.* wozenie, *n.* powóz, wóz; Fuhrlon. *m.* zapłata od fury, *f.* Fuhre, *f.* Fuhrwerk, *n.* Fuhrlohn, *m.*

Charrier, *a.* wieźć; prowadzić z sobą, fahren; herbey oder mit ſich führen. *n.* iśdź, puszczać, (o lodzie na rzekach), (von Flüſſen) mit Grundeis gehen.

Charrier, *m. v.* Charrier.

Charriot, *m.* wóz, wózek; wózek dziecinny, *m.* Wagen, Feuerwagen; Kinderwagen, *m.*

Charitable, *a.* dobroczynny, miłosierny, litościwy, gutthätig, gütig, mildе.

Charité, *f.* miłość chrześciańska; iałmużna, *f.* szpital, dom ubogich, *m.* chriſtliche Liebe; milde Gabe, *f.* Almoſen; Hoſpital, Armenhaus, *n.*

Charivari, *m.* kołatanie, bicie w kotły, i inne naczynia kuchenne przed drzwiami wdowy, która za mąż idzie, zamiast muzyki nocney, *n.* verwirrter Lärm mit Keſſeln, Pfannen ꝛc. vor dem Hauſe einer alten Wittwe ꝛc. die ſich wieder verheirathet, Polterabend, *m. fig.* hałas, swar, *m.* muzyka ladaiaka, kiepska, *f.* gewaltthätiger Lerm, *m.* elende Muſik, *f.*

Charlatan, *m.* ciarlatan, iarmarkowy lékarz *m.* Marktſch ey er, Quackſalber, *m. fig.* iu ak, fanfaron, *m.* Aufſchneider, Windbeutel, *m.*

Charlataner, *a. fam.* przypodchlebiać komu; podchlebiać, aby co urwać, beſchwatzen, zu übertölpeln ſuchen.

Charlatanerie, *f.* oszukaństwo; iunactwo, *n.* chluba, *f.* Marktſchreyerey, Aufſchneiderey, *f.*

Charlatanisme, *m.* sposób postępowania chlubnego etc., *m.* Marktſchreyerweſen, *n.*

Charles, *m.* Karol, Karl, *m.* lot, *m.* Karolek, Karluś, *m.* Karlchen, *n.* lotte, *f.* Karolina, Karlusia, *f.* Karolina, Lotte, *f.* Lottchen, *n.*

Charmant, ante, *a.* powabny, przyiemny, miły, reizend, allerliebſt, bezaubernd.

Charme, *m.* czary, *m. pl.* oczarowanie, *n.* Zauberey, *f.* Zauber, *m.* Zauberwerk; Zaubermittel, *n. fig.* powab, wdzięk wrodzony, *m.* przyiemność, ponęta, *f.* grab, *m.* grabina, (drzewo), *f.* Reiz, *m.* Anmuth, *f.* Hagebuche, Weißbuche, *f.*

Charmer, *a.* oczarować, bezaubern, behexen, beſprechen. *fig.* podchwycać, wabić, unosić, serce, niezmiernie się komu upodobać, zranić serce; ukoić, uśmierzyć żal, einnehmen, ſehr gefallen; wegzaubern. être charmé (*de qc.*) niezmiernie się z czego cieszyć, über etwas entzückt, ſehr erfreut ſeyn.

Charmeur, *m.* czarownik, *m.* Zauberer, *m.*

Charmeuse, *f. fam.* kochanka, zywalka, *f.* Buhlerinn, *f.*

Char-

Charmille, *f.* grab młody, *m.* mieysce tym osadzone, *n.* junge Hagebuche, *f.* damit bepflanzter Ort, *m.*

Charmoie, *f.* grabowina, gaiek grabowy, *m.* Hagebuchenbecke, *f.*

Charnel, elle, *a.* cielesny, lubieżny, fleischlich.

Charnier, *m.* kostnica; komórka do chowania mięsiwa, *f.* mieysce w kościele, gdzie lud komknikuie, *n.* pęk tyczek do winnic, *m.* Beinhaus, *n.* Fleischkammer; Gallerie um eine Pfarrkirche, wo das Abendmahl ausgetheilt wird, *f.* Bund Weinpfähle, *n.*

Charnière, *f.* nit, *m.* zanitowanie, *n.* gwint, *m.* Scharnier, Gewinde, Gewebe, *n.*

Charnu, ue, *a.* mięsisty; cielisty, fleischig.

Charnue, *f.* cielistość; mięsistość; skóra na ciele, *f.* Fleischtheile, *f. pl.* Fleisch, *n.*

Charogne, *f.* ścierwo, *n.* zdechlina, *f.* Aas, *n.*

Charoyeur, *m. v.* Charretier.

Charpente, *f.* cębrowina, *f.* cębrowanie, *n.* Zimmerwerk, *n. fig* skład kości, *m.* Knochengerüst, *n.* bois de, cębrowina, *f.* cębry, *pl.* Zimmerholz, Bauholz, *n.*

Charpenterie, *f.* ciesielstwo, *n.* robota ciesielska *f.* Zimmerkunst, Zimmerhandwerk, *f.*

Charpentier, *m.* cieśla, *m.* Zimmermann, *m.*

Charpie, *f.* flextuch, *m.* Charpie, gezupfte Leinwand, *f.*

Charrée, *f.* łużyny, *pl.* żoła, *f.* Laugenasche, *f.*

Charretée, *f.* karra pełna czego, fura, *f.* Karren voll, *m.*

Charretier, *m.* karownik, woźnica, *m.* Kärner; Fuhrmann, *m.*

Charrette, *f.* karra, *f.* Karren, *m.*

Charrier, *m.* płachta do przecedzania ługu, *f.* Laugentuch, *n.*

Charroi, *m.* woźba, *f.* wożenie *n.* fura, *f.* furlon, *m.* Fahren, *n.* Fuhre, *f.* Fuhrlohn, *n* —rois, *pl.* podwody, *m. pl.* Frohnfuhren, *f. pl.* Fuhrwesen der Armee, *n.*

Charron, *m.* stalmach, kołodziey, *m.* Wagner, Stellmacher, *m.*

Charronnage, *m.* kołodzieyska robota, *f.* Wagnerarbeit, *f.*

Charrue, *f.* pług, *m.* Pflug, *m.*

Charte, Cartre, *f.* stare papiery na dowód czego; es, *pl.* listy, nadania dawne state, *m. pl.* alte Urkunde, *f.* alte Briefschaften, *pl.*

Chartil, *m.* wasąg; wóz do zwożenia zboża etc, *m.* wozownia, *f.* Wagengestelle, *n.* Aerndtewagen; Wagenschoppen, *m.*

Charteuse, *f.* kartuzya, *f.* klasztor kartuzyański, *m.* kartuzyanka, *f.* Carthause, Carthäuserinn, *f.*

Chartreux, *m.* kartuz, kartuzyanin, *m.* Carthäuser, *m.*

Chartrier, *m.* metryka klasztorna, kościelna, *f.* metrykant, *m.* Archiv einer Kirche, eines Klosters, *n.* Archivar, *m.*

Chas, *m.* uszko (u igły), *n.* szlichta, *f.* kléy z mąki i wody, *m.* śrzódwaga mularska, *f.* Nadelöhr, *n.* Schlichte, *f.* Weberkleister, *m.* Bleywage, *f.*

Chaseret, *m. v.* Chaserette.

Châsse,

Châsse, *f.* relikwiarz, *m.* okularów etc. oprawa, *f.* okładki u brzytwy *pl.* kluba u wagi, *f.* futeralik, *m.* blaszka z guzikiem u sprzączki, *f.* Reliquienkästchen; Scheermesserheft, *n.* Wagekloben, *m.* Brilleneinfassung, Kapsel, *f.* Gewebe einer Schnalle, *n.*

Chasse, *f.* polowanie, myśliwstwo, *n.* łowy, *pl.* Jagd, Jägerey, *f. fig.* ucieczka, *f.* Flucht, *f.*

Chasse-avant, *m.* dozorca, co robotników dogląda, *m.* Arbeitsvogt, *m.*

Chasse-coquin, *m.* psiarz, wyganiacz, co psy, dziadów z kościoła wygania. *m.* Hundepeitscher, Bettelvogt, *m.*

Chasse-cousin, *m. fam.* wino podłe, *n.* rapier nie zginaiący się, *m.* schlechter Wein, *m.* steifes Rappier, *n.*

Chasse-marée, *m.* rybak, co ryby morskie na przedaż przywozi, *m.* der frische Seefisch: geschwind verführt, *m.*

Chasse-morte, *f. fig.* daremny układ, proiekt, *m.* daremna praca, *f.* aufgegebener Anschlag, *m.* verlohrne Mühe, *f.*

Chasse-mouches, *m.* klepaczka, oganka, *f.* Fliegennetz, *n.* Fliegenwedel, *m.*

Chasse-mulet, *m.* mularz, mułnik w młynie, *m.* Maulesel-treiber in einer Mühle, *m.*

Chasse-pointe, *f.* młoteczek do lutowania, *m.* Niethämmerchen, *n.*

Chasser, *a.* gonić, rozpędzić, rozprószyć, rozegnać, wygnać, wypędzić; gonić, pędzić przed sobą; wbijać, jagen, weg-, ver-, fortjagen; vor sich herjagen, treiben; in etwas einschlagen. *n.* polować, łowić, strzelać, jagen.

Chasseur, *m.* euse, *f.* myśliwy; łowczy, *m.* Jäger; Jagdliebhaber, *m.*

Chasseresse, *f.* myśliwa, *f.* (poetisch) Jägerin, *f.*

Chassie, *f.* płynienie oczu, *n.* Augentriefen, *n.*

Chassieux, euse, *a.* oczu płynących, triefäugig.

Chassis, *m.* ramy, ramki, *pl.* rama, *f.* Rahmen, *m.* Einfassung; *f.* double-, okno dubeltowe, podwóyne Vorfenster, *n.* — de papier, okno papierowe, *n.* Papierfenster, *n.* — d'osier, kratka z prącików pleciona przed oknami, *f.* Fensterkorb, *m.* — dormant, rama przybita, nie otwieraiąca się, *f.* festgemachter Rahmen, *m.*

Chaste, *a.* czysty, niewinny, keusch, züchtig.

Chasteté, *f.* czystość, *f.* Keuschheit, *f.*

Chasuble, *f.* ornat kapłański, *m.* Meßgewand, *n.*

Chasublier, *m.* rzemieślnik, co ornaty takie robi; kupiec co niemi handluie, *m.* der Kirchenschmuck macht und verkauft.

Chat, *m.* kot, *m.* Katze, *f.* Kater, *m.* ts, *pl.* kotki, *pl.* Kätzchen an den Haselstauden, Weiden, *f. pl.*

Châtaigne, *f.* kasztan, *m.* Kastanie, *f.*

Châtaigneraie, *f.* kasztanowy lasek, gaik, *m.* Kastanienwald *m.*

Châtaignier, *m.* kasztan, *m.* kasztanowe drzewo, *n.* Kastanienbaum, *m.*

Châtain, *a. m.* ciemny, (o włosie

sie ludzkim), kasztanowaty (o maści koni), kastanienbraun (von Haaren).

Chateau, *m.* zamek; kasztel, pałac okrętowy. *m.* Schloß, *n.* Burg, *f.* Kastell auf Schiffen, *n.*

Châtelain, *m.* kasztelan, *m.* (przed tym), (ehemals) Kastellan, Burgvogt, *m.*

Châtellenie, *f.* kasztelania, *f.* Kastellaney, *f.*

Chat-huant, *m.* sowa, *f.* puchacz, *m.* Nachteule, *f.* Käutzchen, *n.*

Châtiable, *a.* karania, strofowania godny, strafbar, schelt-würdig.

Châtier, *a.* karać, züchtigen, strafen. *fig.* wydoskonalić, poprawić (styl), wohl ausfeilen (den Styl).

Chatière, *f.* dziura, przez którą koty przełażą, *f.* Katzenloch, *n.*

Châtiment, *m.* kara, *f.* karanie, *n.* Züchtigung, *f.*

Chaton, *m.* kocię, *n.* kotek, *m.* pierścieniowa głowica, łuszczyna orzechowa, żołędzia; gałeczka nasienna w tulipanie, *f.* Kästchen, *n.* Kasten des Ringes, worin der Stein sitzt, *m.* Eichel, Nußhülse; Samenhülse einer Tulpe, *f.* Chatons, *pl. vid* Chats.

Chatouillement, *m.* łechtanie, łaskotanie, *n.* Kitzeln, *n.* Kitzel, *m.*

Chatouiller, *a.* łechtać, łaskotać, kitzeln. *fig.* łechtać, przyiemne sprawować uczucia, angenehm reizen.

Chatouilleux, euse, *a.* łechciwy, łaskotliwy, łeskliwy. kitzlig. *fig.* delikatny, urażliwy, niebezpieczny, empfindlich, bedenklich, mißlich.

Chat-pard, *m.* zwierz drapieżny do kota i lamparta podobny. Katzenpardel, *m.*

Chatré, *m.* rzezaniec, kastrat, Verschnittener, Kastrat, *m.*

Châtrer, *a.* rzezać, kastrować; czyszcić, wałaszyć, kapłunić, kastriren, entmannen, verschneiden. *fig.* ukroić, obeznać, uiąć, etwas wegschneiden, wegnehmen.

Châtreur, *m.* rzeżyciel, rabin; ten, co czyści, wałaszy, *m.* Verschneider; Schweinschneider, *m.*

Chatte, *f.* kotuś. *m.* kisia, kotka, *f.* Katze, Kieze, *f.*

Chattée, *f.* gniazdo kociąt, *n.* Wurf junger Katzen, *m.*

Chattemite, *f. fam.* nabożniczek, hypokryt, obłudnik, *m.* Scheinheiliger, Schleicher, Gleißner, *m.*

Chatter, ttonner, *n.* okocić się, junge Katzen werfen.

Chaud, aude, *a.* gorący, ciepły, warm, heiß. *fig.* uporny, krwawy; rozpalony, wściekły, (o zwierzętach), hitzig, läufig, rossig, brünstig.

Chaud, *ad.* gorąco, ciepło, warm, heiß *fam* tout, natychmiast, zaraz, sogleich.

Chaud, *m.* ciepło, gorąco, *n.* ciepłość, gorącość, *f.* Wärme, Hitze, *f.*

Chaude, *f. T.* żar, ogień, *m.* rozpalenie, *n.* starkes Feuer, *n.* Glühung, Glühe, *f.* à la-, *ad. fam.* w pierwszym zapale, zapędzie, in der ersten Hitze.

Chaudeau, *m.* polewka dla nowożeńców, *f.* Brautsuppe, *f.*

Chaude-

Chaudement, *ad.* gorąco, ciepło, warm. *fig.* upornie, hitzig. *fam.* natychmiast, schnell, auf der Stelle.

Chaude-pisse, *f. fam.* gonorea, płynienie nasienia popsutego, *n.* Tripper, *m.*

Chaudier, *n.* grzać się, bestwić się, (o sukach), läufig werden (von Jagdhunden).

Chaudière, *f.* kocieł wielki, *m.* großer Kessel, *m.*

Chaudron, *m.* kocieł, *m.* Kessel, *m.*

Chaudronnée, *f.* kocieł pełny czego, *m.* Kessel voll, *m.*

Chaudronnerie, *f.* naczynia, (*a.*) statki miedziane, *m. pl.* Kupfergeschirr, *n.* Keßlerarbeit, *f.*

Chaudronnier, *m.* kotlarz, *m.* Kupferschmied, Keßler, *m.*

Chauffage, *m.* opał, *m.* palenie, *n.* Feuerung, *f.* bois de-, drwa na opał, *n. pl.* Brennholz, *n.* droit de-, wrąb wolny na opał w lesie cudzym, *m.* Recht, eine gewisse Quantität Brennholz im Walde zu hauen, *n.*

Chauffe-chemise, *m.* kosz do grzania bielizny, (koszułogrzey), *m.* Wärmkorb, *m.*

Chauffe-cire, *m.* sługa w kancelaryi, co wosk do pieczętowania rozpuszcza, *m.* Kanzelleydiener, der das gefärbte Wachs zu den Siegeln wärmt, *m.*

Chauffe-lit, *m.* łożogrzey, *m.* Bettwärmer, *m.*

Chauffe-panse, *m.* komin w pokoiu nizki, *m.* niedriges Kamin, *m.*

Chauffe-pied, *m.* faierka do rozgrzewania nóg. Fußwärmer, *m.*

Chauffer, *a.* grzać, rozgrzać, palić, opalać, wärmen, erwärmen, heizen. *n.* rozgrzać się, rozpalić się, warm werden, warm seyn. se, *r.* grzać się, sich wärmen.

Chaufferette, *f.* faierka do rozgrzewania nog, *m.* Feuerstübchen, *n.* Feuerkike, *f.*

Chauffeur, *m.* ten, co miechami robi, *m.* Blasebalgzieher, *m.*

Chauffoir, *m.* izba napalona; chustka rozgrzana, do obcierania, do grzania członka chorego, *f.* Wärmstube, *f.* warmes Tuch zum Abwischen, Erwärmen ꝛc., *n.*

Chaufour, *m.* wapiennica, *f.* piec wapienny, *m.* komórka do chowania wapna, *f.* Kalkofen, *m.* Kalkbehältniß, *n.*

Chaufournier, *m.* wapiennik, *m.* Kalkbrenner, *m.*

Chaume, *m.* ściernie, *n.* et *pl.* rzysko, *n.* słoma do poszycia dachów, *f.* Stoppel, *f.* Stoppelfeld; Stroh zu Dächern, *n.*

Chaumer, *a. et n.* wyrywać, kosić ściernie z zagonów, die Stoppeln ausreißen oder abschneiden.

Chaumette, *f.* kosa do ściernia, Stoppelsense, *f.*

Chaumière, *f.* chałupa z poszyciem, Strohhütte, *f.*

Chaumine, *f.* chałupka poszyta *f.* kleine Strohhütte, *f.*

Chaussage, *m.* zapłata na obuwie, trzewiki i pończochy, *pl.* obuwie, *n.* Schuhgeld, *n.* Schuh und Strümpfe, *f. pl.*

Chaussant, ante, *a. fam.* za, uwisty, (o pończochach) leicht anzuziehen (von Strümpfen).

Chausse, *f.* od. — d'Hypocras cedziworek, *m.* Filtriersack, *m.* — d'aisance, rura w piecu, *f.* Abtrittröhre, *f.*

Chaus-

Chausséage, *m.* cło, myto, *n.* od drogi robioney, Wegegeld, *n.*

Chaussé, ée, *a.* obuty, beschuht.

Chaussée, *f.* tama, grobla; droga ubita, *f.* gościniec, *m.* aufgeworfener Damm; Hochweg, Dammweg, *m.*

Chausser, *a.* wdziać, obuć, (trzewiki etc.). Schuhe oder Strümpfe anziehen. (*q.*) robić dla kogo trzewiki, für Jemanden Schuhe machen. *n.* dobrze leżeć na nodze (o trzewikach etc.). anliegen (von Schuhen und Strümpfen). à tant de points, trzewiki tak a tak długie nosić. Schuhe tragen, die so und so viel Stiche lang sind. se *r.* obuć się, obuwie włożyć na nogi, seine Schuhe und Strümpfe anziehen.

Chausses, *f. pl.* portki, spodnie, *pl.* Hosen, *f. pl.* Beinkleider, *n. pl.*

Chaussetier, *m.* pończośnik; ten, co pończochami handluie. *m.* Strumpfmacher, — händler, *m.*

Chausse-trape, *f.* angliczka; samołówka, *f.* Fußangel; Wolfsfalle, Fuchseisen, *n.*

Chaussette, *f.* onòżka, pończocha płócienna, *f.* Unterziehstrumpf, *m.*

Chausson, *m.* szkarpetka, *f.* trzewik do tańcowania, lechtowania. *m* Fußsocke, *f.* Tanz-, Fechtschuh, *m.*

Chaussure, *f.* obuw, *m.* obuwie, *n.* Fußwerk, *n.* Bekleidung der Füße, *f.*

Chauve, *a.* łysy, kahl.

Chauve-souris, *f.* nietopérz, niedopérz, *m.* Fledermaus, *f.*

Chauveté, *f.* łysina, *f.* olysienie, *n.* Kahlheit, *f.*

Chauvir, *a.* —des oreilles, nastórczyć uszy, die Ohren spitzen.

Chaux, *f.* wapno, *n.* Kalk, *m.* —vive, *m.* niegaszone, ungelöschter, —éteinte, w. gaszone, *n.* gelöschter Kalk, *m.*

Chef, *m.* głowa człowiecza, świętego etc., *f.* Menschenkopf, *m.* Haupt, *n. fig.* głowa, *f.* przedniejszy, starszy, wódz, *m.* Oberhaupt, *n.* Vornehmste; Anführer; General, *m.* de file, pierwszy żołnierz w szeregu, *m.* Flügelmann, *m.* General-, naczelnik, hetman wielki, *m.* Obergeneral, *m.* de son-, *ad.* z swoiey własney mocy, swą głową, aus eignem Triebe, aus eigner Macht und Gewacht.

Chef-d'oeuvre, *m.* sztuka, robota doskonała, *f.* Meisterstück, *n*

Chef-lieu, *m.* stolica, *f.* miasto stołeczne, głowne, Hauptort, Hauptsitz, *m*

Chégros, *m.* dratwa, *f.* Schuhdrath, *m.*

Chemer, *n. et se, r.* schnąć, mager werden, abnehmen.

Chemin, *m.* droga, *f.* Weg, *m.* Straße, *f. fig.* sposób, *m* droga, *f.* Mittel, *n.* Weg, *m.* le grand, gościniec, *m.* die Landstraße, *f.* en faisant, w drodze, unter Weges. Chemin faisant, *ad. fig.* po drodze, przy zdarzoney porze, auf einem Wege, im Vorbeygehen, nebenher.

Cheminée, *f.* komin; dymnik, *m.* Kamin; Schornstein, *m.*

Cheminer, *a.* wędrować, iśdź, wandern, auf dem Wege fortgehen. *fig.* postępować; płynąć, brnąć, (o stylu), vorwärts gehen, (vom Style) fließend seyn.

Chemise, *f.* koszula, *f.* Hemde, *n.*

Chemisette, *f.* półkoszulka; zasłóżka, kamizelka. *f.* Halbhemde; Futterhemde; Kamisölchen, *n.*

Chênaie, *f.* dąbrowa, dębina, dębowy las, Eichwald, *m.*

Chenapan, *m.* złodziey, hultay, *m.* Schnapphahn, Strauchdieb, *m.*

Chêne, *m.* dąb, *m.* Eiche, *f.* Eichbaum, *m.*

Chêneau, *m.* rynna, *f.* Dachrinne, *f.*

Chenet *m.* wilk (kuchenny), *m.* Feuerbock, Brandbock *m.*

Chêne vert, *m.* więzozłd, *m.* Steineiche, Stecheiche. *f.*

Chêneteau, *m.* dąb młody, *m.* junge Eiche, *f.* Laßreis, *n.*

Chenevière, *f.* zagon konopny, *m.* konopisko, *n.* Hanfacker, *m.*

Chenevis, *m.* siemię konopne, *n.* Hanfsaame, *m.*

Chenevotte, *f.* paździerze, *pl.* źdźiobło, *m.* paździorek. *m.* Hanfstengel, *m.* Schäbe, Achel davon, *f.*

Chenevotter, *n.* szczupłym pracikiem wachodzić, schwaches, dünnes Holz treiben.

Chenil, *m.* psiarnia, *f.* Hundestall, *m. fig.* chlew, *m.* niechlubne mieszkanie, *n.* unsaubere Wohnung, *f.*

Chenille, *f.* gąsienica, gąsionka, liszka; ozdoba z iedwabiu kręcona do bramowania, *f.* gatunek surduta, *m.* Raupe, *f.* auf Sammetart gewirkte seidene Borten oder Schnüre, *f. pl.* Art Oberrock, *m.*

Chenu, ue, *a.* siwy, osiwiały, eisgrau vor Alter, *fig.* (w poezyi) biały, iak śnieg, (poetisch) schneeweiß.

Cher, ère *a.* miły, kochany; drogi, lieb, werth; kostbar; theuer. Cher, *ad.* drogo, theuer.

Chercher, *a.* szukać; starać się o co. suchen, aufsuchen, forschen.

Chercheur, *m.* euse, *f.* szukacz, *m.* Sucher *m.*

Chère, *f.* stół, *m* iedzenie, iadło; częstowanie, przyimowanie łaskawe *n.* Mahlzeit, gute Kost; Bewirthung, *f.*

Chèrement *ad.* serdecznie, drogo. herzlich, theuer.

Chéri ie, *p. et a* serdecznie kochany, nayukochańszy, zärtlich geliebt.

Chérir, *a.* serdecznie kochać, zärtlich lieben, sehr lieb und werth halten.

Chérissable, *a.* kochania godny, liebenswürdig.

Cherté, *f.* drogość, drożyzna, *f.* Theurung, *f.*

Chérubin, *m* cherubin, *m.* Cherub, Cherubin, *m.*

Chétif, ive, *a.* mizerny, podły, ubogi, elend, armselig, schlecht.

Cheval *m.* koń, *m.* Pferd, Roß, *n.* —entier, ogier, *m.* Hengst, *m.* — de frise, ostrwie, ostrze, *n.* rogatka, *f.* spaniścher Reuter, *m.* —fondu, gra dziecinna, w którey ieden drugiego na barkach nosi, *f.* Spiel der Knaben, da sie auf einander reiten, *n.* Chevaux, *pl.* konie, *m. pl.* konnica, *f.* Pferde, *f. pl.* Mannschaft zu Pferde, Reiterey, *f.* Chevaux-légers, konnica lekka,

ka, *f.* leichte Reiterey, *f.* un Chevaux-léger, konny z teyże, lekko-konny, *m.* ein leichter Reiter, *m.*

Chevaler, *n.* tam i sam ieździć, biegać, (fonst) oft hin und her reiten oder laufen. — *a.* podpierać ściane, eine Wand zum Unterbauen stützen.

Chevalerie, *f.* dostoieństwo kawalera orderu iakiego, *n.* Ritterwürde, *f.* l'ordre de-, order kawalerski, *m.* Ritterorden, *m.*

Chevalet, *m.* (przed tym) tortura, *f.* (ehemals) Folterbank, *f. T.* koń drewniany, osieł, (na karę); podstawek u skrzypców etc., *m.* podpora, *f.* kozły, *pl.* koziel, *m.* das hölzerne Pferd, *n.* Esel; Steg auf den Instrumenten, *m* Baustütze, *f.* Rüstbock, *m.* jedes Gerüst, worauf die zu bearbeitende Sache gelegt wird, *n.*

Chevalier, *m*, kawaler, (orderu iakiego), *m.* Ritter, *m. T.* konik, *m.* (w szachach), Springer im Schachspiele, *m.* — du guet, porucznik straży nocney, Hauptmann der Scharwache, *m.* — de l'arquebuse, towarzysz strzelecki, Schützenbruder, *m. fam.* d'industrie, filut, oszust, *m.* feiner Betrüger, Gauner, *m.*

Chevaucher, *n.* — court ou long, przypiąć strzemiona długo, krótko; długo, krótko wisieć, mit kurzen oder langen Steigbügeln reiten.

à Chevauchons, *ad. fam.* ieżdżąc, przewiesiwszy nogi, na oklep, rittlings.

Chevelu, ue, *a.* długowłosy, langhaarig. racines chevelues, korzenie kosmate, *m. pl.* Haarwurzeln, *f. pl.* comète chevelue, kometa promieniisty, *m.* strahlichter Komet, *m.*

Chevelu, *m.* korzonki, *m. pl.* kosmaciny u korzeniów, *f. pl.* Faśern an den Wurzeln, *f. pl.*

Chevelure, *f.* włosy, *m. pl.* (na głowie), Haupthaar, *n. fig.* promienie około komety; korzonki cienkie; liście na drzewie; *m. pl.* Strahlen des Kometen, *m.* Wurzelfaśern, *f. pl.* Laub der Bäume, *n.*

Chevet, *n.* poduszka pod głowę, *f.* węzgłowie, *n.* podgłowek; to, co się pod głowę kładzie, *m.* głowy u łóżka, *f. pl.* Kopfkissen; alles, was man, um zu ruhen, unter den Kopf legt; Kopfende des Bettes, *n.*

Chevêtre, *m.* uzdzienica, *f.* (alt) Halfter, *f.*

Cheveu, *m.* włos, *m.* (na głowie), Haar (vom Menschenhaupte), *n.*

Chevillage, *m.* zagwożdżenie, zaklinowanie, *n.* Verkeilung, *f.*

Cheville, *f* gwóźdź, kołek; kołek u skrzypców, *m.* Pflock, hölzerner Nagel; Wirbel einer Geige ꝛc., *m. fig.* tatanina w poezyi, *f.* Flickwort, *n.* — ouvrière, szpaga, *f.* eiserner Schlußnagel, *m.* — du pied, kostka u nogi, *f.* Knöchel, *m.*

Chevillé, ée, *a.* gwoździami drewnianemi spięty, przybity, mit Pflöcken befestigt.

Cheviller, *a.* gwoździami drewnianemi spiąć, przybić, mit hölzernen Nägeln befestigen.

Chevillure, *f.* koniec, sęk na rogu ieleniowym, *m.* Gehörn des Hirsches, *n.*

Chevir, *n. fam.* (*de q.*) dóyśdź z kim sprawy, ładu, mit einem fertig werden.

Chèvre, *f.* koza; winda, *f.* Ziege, Geiß, *f.* Hebebock, *m.*

Chevreau, *m.* koźlę, *n.* koziołek, *m.* junge Ziege, *f.*

Chèvre-pied, *a.* kozionogi, ziegenfüßig.

Chevreter, *v.* Chevroter.

Chevrette, *f.* sarna samica, *f.* mazinet, macinet, raczek morski; wilk mały (na komiuku), *m.* Hindinn, *f.* Art kleiner Meerkrebse; kleiner Feuerbeck, *m.*

Chevreuil, *m.* rogacz, sarn, *m.* sarna, *f.* Rehbock, *m.*

Chevrier, *m.* koziarz, koźlarz, *m.* Ziegenhirt, *m.*

Chevrillard, *m.* sarnię, *n.* Rehkalb, *n.*

Chevron, *m.* krokiew, *f.* Sparren, Dachsparren, *m.*

Chevrotage, *m.* podatek od kóz, *m.* Ziegenzins, *m.*

Chevroter, *n.* okocić się (o kozach), junge Ziegen werfen. *fig. fam.* skakać, iak koza; mruczeć, narzékać; skrzepić, łamać głos w śpiewaniu, hüpfen wie eine Ziege; ungeduldig werden; meckern im Singen.

Chevretin, *m.* skóra koźla, z kożlęcia, *f.* zubereitetes Ziegenfell, *n.*

Chez, *prp.* u, do, w domu, bey, zu, zu Hause.

Chiasse, *f.* piana kruszcowa, *f.* zużel; gnóy much, komarów, *m.* Metallschaum; Mückenkoth, Würmerdreck, *m.*

Chicane, *f.* subtelnostki, *pl.* prześladowanie, *n.* wykręty, (w sprawach), *pl.* zwada, *f.* swar, *m.* wybiegi, *pl. m.* Schikane, verfängliche Spitzfindigkeit, Rechtsverdrehung, (besonders bey Prozessen); unnütze Zänkerey, *f.* betrügliche Kniffe, Ränke, *f. pl.*

Chicaner, *n. et a.* prześladować, wykrętów używać, kręcić, wykręcać, zaczepiać kogo, kłócić się; wszystko bez przyczyny ganić, schikaniren, betrügliche Spitzfindigkeiten, Ränke gebrauchen; unnöthig Streit, Händel anfangen; Alles ohne Grund tadeln. *fig.* gryźć, kłopotać kogo, ärgern, zu schaffen machen.

Chicanerie, *f.* wykrętarstwo, *n.* wykręty, *pl. m.* mięszanie, pieniactwo, *n.* spitzfindige Streitigkeiten, *f. pl.* Advokatenränke, *m. pl.* Rabulisterey, *f.*

Chicaneur, *m.* euse, *f.* zaczepiacz, zwadzca, wykrętarz, machlarz, pieniacz, *m.* Schikanenmacher, *m.*

Chicanier, *m.* ière, *f. fam.* kłótnik, zwadzca, człowiek swarliwy, *m.* der, die über Streitigkeiten Händel anfängt. *a.* przykry, ärgerlich.

Chiche, *a.* skąpy, sknérowaty, karg, knauserig. pois chiches, cieciórka, ciecierzyca ogrodna, *f.* Kichererbsen, *f. pl.*

Chicoracée, *a.* do cykoryi podobny, tak smakuiący, cichorienartig.

Chicorée, *f.* cykorya, *f.* Cichorie, *f.*

Chicot, *m.* pień, odziomek drzewa; koniec, (gałęzi ułamaney); karz; gnz sęk, (na drzewie), *m.* drzazga, *f.* pieniek, opienek, trzonek, kielek (zęba spróchniałego), *m.*

Stumpf, Sturz (von einem Baume oder Zweige); Knoten (am Baumstamme) Holzsplitter; Stift von einem Zahne, *m.*

Chicoter, *n. fam.* o małą rzecz się wadzić, über Kleinigkeiten zanken.

Chien, *m.* pies, *m.* Hund, *m.* T kurek u strzelby, *m.* Hahn am Schlosse eines Gewehrs, m.

Chienne, *f.* suka, sobaka, *f.* Hündinn, Petze, *f.*

Chienner, *n.* oszczenić się, junge Hunde werfen.

Chien-marin, *m.* pies morski, *m.* Seehund, *m.*

Chier, *n.* srać, Nothdurft verrichten.

Chieur, *m.* euse, *f.* sral, srala, *m.* einer der seine Nothdurft verrichtet, *m.*

Chiffe, *f.* paięczyna, cienka podła materya, *f.* dünner schlechter Zeug, *m.*

Chiffon, *m.* płat, gałgan, *m.* Lumpen, Lappen, *m.*

Chiffonnet, *a.* zgnieść, pognieść, zerknittern, zerdrücken. *fig. fam* naprzykrzać się; gnieść, macać, szarpać (białogłowę), beunruhigen; herumzerren (ein Frauenzimmer).

Chiffonnier, *m.* ière, *f.* zbieracz gałganów, gałganiarz, *m.* Lumpensammler, *m. fig.* plotkarz, gazeciarz; ganiciel, *m.* Mährchenträger, Krittler, *m.*

Chiffre, *m.* liczba; cyfra, *f.* znak, *m.* pismo taiemne, *n.* Ziffer, Zahlfigur, *f.* Zeichen, *n.* Geheimschrift, *f. fig.* cyfra imienia, *f.* Namenszug, *m.*

Chiffrer, *a.* liczbami znaczyć, liczby pisać, numerować co; znakami co pisać cyfrować, mit Zahlen bezeichnen; mit geheimen Zeichen schreiben. *n.* piórem co rachować, mit der Feder rechnen.

Chiffreur, *m.* rachmistrz, liczby piszący, Rechner, *m.*

Chignon, *m.* kark; włosy w górę przypięte, na grzebień wzięte u kobiet, *pl. m.* Nacken, *m.* hinaufgeschlagene Hinterhaare der Frauenzimmer, *f. pl.*

Chimère, *f.* zwierz wymyślony, *m.* erdichtetes Wunderthier, *n. fig.* wymysł goły, chymera, *f.* Hirngespinnst, *n.* Grille, *f.*

Chimérique, *a.* zmyślony, chymeryczny, eingebildet, grillenhaft.

Chimériser, *n.* chymerycznemi głowę nabijać myślami, wunderliche Chimären hegen.

Chimie, *f.* chymia, *f.* Chemie, Scheidekunst, *f.*

Chimique, *a.* chymiczny, chemisch.

Chimiste, *m.* chymik, chymista, *m.* Chemiker, Scheidekünstler, *m.*

Chine, *f.* Chiny, *pl.* China, *n.*

Chinfreneau, *m. fam.* guz, *m.* blizna, *f.* (na głowie od uderzenia etc.), Schmarre, Flatsche (von einem Hiebe oder Schlage im Gesicht), *f.*

Chinquer, *n. fam.* pić tęgo, derb zechen.

Chipot, *m. fam.* fraszka, *f.* Kleinigkeit, *f.*

Chipoter, *n. fam.* guzdrać, żuć, klisać, ogryzać tylko potrawy; o fraszki się wadzić, zaudern, tändeln; beym Essen nur knaupeln; um Kleinigkeiten zanken.

Chipoterie, *f.* tage, *m.* swar, *m.* kłótnia o fraszkę, *n.* Zank um Kleinigkeiten, *m.*

Chipotier, *m.* ière, *f.* guzdracz; swarliwy człowiek, kłótnik, *m.* Zauderer, Tändler, Zänker, *m.*

Chique, *f.* robaczek okrągły na wyspach Antylskich, który się w ciało wgryza, *m.* filiżanecka; gałeczka, kulka do grania, *f.* Art Milbe oder Reitlaus auf den Antillen; sehr kleine Kaffeetasse, *f.* Schnellkäulchen, *n.* Schusser, *m.*

Chiquenaude, *f.* szczutka (w nos), *f.* Nasenstüber, *m.*

Chiquet, *m. fam.* kawałeczek, *m.* trochę, ein Bischen, *n.* chiquet à chiquet, *fam.* małemi ratami, po trochu, nach und nach, in kleinen Summen.

Chiquette, *f.* ukroyka, ukrawka, *f.* urzynek od skóry, *m.* vom Schaafscheerer abgeschnittenes Stückchen Fell, *n.*

Chiragre, *f.* łamanie w ręku, chyragra, *f.* Gicht, *f.* Zipperlein in den Händen, *n.* — *m.* łamanie w ręku cierpiący, der die Gicht in den Händen hat.

Chirographaire, *a.* creancier, wierzyciel na gołą kartę, na zapis ręczny, Gläubiger, dessen Recht sich nur auf eine Handschrift gründet, *m.*

Chirologie, *f.* mowa przez migi, *f.* Händesprache, *f.*

Chiromancie, *f.* rękowieszczenie, Wahrsagerey aus den Händen, *f.*

Chiromancien, *m.* enne, *f.* rękowieszczek, wieszczbiarz z ręki, *m.* der, die aus den Händen wahrsagt.

Chirurgical, ale, *a.* cyrulicki, chirurgisch.

Chirurgie, *f.* cyrulictwo, *n.* Wundarzneykunst, Chirurgie, *f.*

Chirurgien, *m.* cyrulik, *m.* Chirurg, Wundarzt, *m.*

Chirurgique, *a.* cyrulicki, chirurgisch.

Chiûre *f.* gnoy much, *m.* Fliegenkoth, *m.*

Choc, *m.* uderzenie, naiechanie, *n.* naiazd, *m.* natarczka, *f.* Stoß; Anfall, Angriff, *m. fig* utrata, *f.* nieszczęście, *n.* Verlust, *m.* Unglück, *n.*

Chocailler, *n. fam.* upić się, sich voll saufen.

Chocaillon, *f. fam.* piiaczka, *f.* versoffenes Weibsbild, *n.*

Chocolat, *m.* czekulata, *f.* Schokolade, *f.*

Chocolatier, *m.* ten, co czekulatę robi, ią szynkuie, czekulatnik, *m.* Schokoladenmacher, —schenk, *m.*

Chocolatière, *f.* czekulatniczka, *m.* Schokoladenkanne, *f.*

Choeur, *m.* chòr, *m.* Chor, *n. et m.* enfant de-, choralista, Chorschüler, Chorist, *m.*

Choir, *n.* upaśdź, podupaśdź, fallen.

Choisi, ie, *p. et a.* obrany, wybrany, ausgesucht, auserlesen.

Choisir, *a.* obrać, wybrać, wählen, aussuchen, auslesen.

Choix, *m.* obieranie, wybieranie, *a.* wolność obierania. *f.* Wahl, *f.* faire (*de q.*) obrać kogo, einen wählen.

Chômable, *a.* święty, uroczysty, co obchodzić trzeba (święto), zu feyern (von Festen).

Chômage, *m.* odpoczynienie od roboty, próżnowanie etc. *n.* Feyern, *n.*

Chômer, *n.* próżnować, nie robić, nie miéć roboty, (o rzemieślni-

mieślnikach); odłogiem leżeć, fevern, ohne Arbeit feyn, brach liegen. — *a.* obchodzić święto, święcić, (ein Fest) fevern.

Chopine, *f.* półkwarty, *n.* Schoppen, *m.* Nößel, *n.*

Chopiner, *n. fam.* pić mało, ale często, schöppeln, oft und viel trinken.

Chopinette, *f.* kwaterka, *f.* Schöppchen, Nößlchen, *n.*

Choppement, *m.* ustérk, *m.* potknienie się, *n.* Stolpern, Straucheln, *n.*

Chopper, *n.* potknąć się, ustyrknąć się, stolpern, straucheln.

Choquant, ante, *a.* urażliwy, obraźliwy, anstößig, beleidigend.

Choquer, *a.* trącić co, o co, anstoßen. *fig.* obrazić; urazić; niepodobać się, beleidigen; mißfallen, zuwider seyn. se, *r.* spotkać się, zeyść się, (o dwóch woyskach), auf einander stoßen, (von zwey Armeen).

Chorévêque; *m.* szufragan, *m.* Chorbischof, *m.*

Choriste, *m* choralista, *m.* Chorsänger, *m.*

Chorographie *f.* opisanie kraiu, kraiopisanie, *n.* Beschreibung eines Landes, *f.*

Chorographique, *a.* kraiopisarski, zur Landesbeschreibung gehörig.

Chorus, *m.* faire-, spiewać razem, einen Chor anstimmen, mit einander singen.

Chose, *f.* rzecz; sprawa, *f.* Sache, *f.* Ding, *n. fam.* rzecz, osoba, którą kto swym naswiskiem nazwać nie chce lub nie może, *f.* Sache, Person, die man nicht nennen kann oder will, *f.* — publique, rzeczpospolita, *f.* das gemeine Wesen, *n.* Staat, *m* quelque chose, *m.* coś, cości, Etwas, *n.*

Chou, *m.* kapusta, *f* iarmuż, *m.* Kohl, *m.* Kraut, *n.* — fleur, karafioł, *m.* Blumenkohl, *m.* — cabus, *v.* cabus.

Choucas, *m.* kawka, z dziobem i nogami czerwonemi, *f.* Art Krähen, Dohle, *f.*

Chouette, *f.* sowa, *f.* Nachteule, *f.* Kautz, *m.*

Chou-navet, *m.* kalarepa, *f.* Kohlrübe, *f.*

Chou rave, od. Chou de Siam, *m.* brukiew, Kohlrabi, *m.*

Choyer, *a. fam.* pieścić się z czym, zärtlich mit etwas umgehen, sorgfältig in Acht nehmen. se, *r.* dogadzać sobie, sich pflegen und warten.

Chrême, *m.* Chrisma, *n.* Chrysam, *n.*

Chrémeau, *m.* czapeczka dziecięcia do chrztu, *f.* Taufmützchen, *n.*

Chrétien, *m.* enne, *f.* chrześcianin, *n.* anka, *f.* Christ, *m.* inn, *f.* — chrześciański, christlich.

Chrétienté, *f.* chrześciaństwo, *n* Christenheit, *f.*

Chrismal, *m.* flaszeczka, puszeczka do oleiu świętego, *f.* Gefäß zu dem geweihten Oele, *n.*

Chrismation, *f.* bierzmowanie: namaszczanie oleiem świętym, *n.* Firmelung, Salbung mit dem Chrisma, *f.*

Christ, *m.* Chrystus Pan; obraz Chrystusa Pana na krzyżu ukrzyżowanego, *m.* Christus; Gemälde, *n.* oder Kupferstich, der den Heiland am Kreuze darstellt, *m.*

Christianisme, *m.* chrześciaństwo, wiara, nauka chrześciańska, *f.* Christenthum, *n.*

Christine, *f.* Krystyna, *f.* Christine, *f.* (Name).

Christophle, tophle, *m.* Krzysztof, Christoph, *m.* (Name).

Chronique, *f.* kronika, *f.* dzieie, *m. pl.* Chronik, Zeitgeschichte, *f.*

Chronologie, *f.* chronologia, *f.* czasopisanie, *n.* Zeitrechnung, *f.*

Chronologique, *a.* chronologiczny, czasopisarski, zur Zeitrechnung gehörig, chronologisch.

Chronologiste, Chronologue, *m.* chronolog, czasopis, *m.* Zeitschreiber, *m.*

Chrysalide, *f.* poczwarka, *f.* którey motyl się robi, Puppe einer Raupe, *f.*

Chrysocolle, *f.* bergryn, *m.* maszyna do lutowania złota etc. *f.* gatunek kamienia drogiego, *m.* Berggrün, *n.* Goldgrün, *m.*

Chrysolite, *f.* chryzolit, (kamień złotawy), *m.* Chrysolith, *m.* (Edelstein).

Chrysomèle, *m.* chrabąszcz złoty, *m.* Goldkäfer, *m.*

Chrysoprase, *f.* Chrysoprasin, *m.* chryzopas, beryl zielonawy, *m* Chrysopras, *m.* (Edelstein).

Chuchoter, *n.* świergotać, wie ein Sperling schreyen, zirpen.

Chuchoter *n.* szeptać komu w ucho, flistern, heimlich ins Ohr reden.

Chuchoterie, *f fam.* szeptanie, *n.* Flistern, Zischeln, *n.*

Chuchoteur, *m.* ause, *f.* szepiacz, *m.* Person, die immer flistert, *m.*

Chut! i. *fam* cyt! still!

Chute, *f.* upadnienie, *n.* upadek, *m.* Fall, *m.* Fallen, *n. fig* nieszczęście, *n.* upadek. *m.* Unglück, *n.* Unfall, *m.*

Chypre, *v.* Cypre, (Cypr.)

Ci, *ad.* tu, tutay, hier. ci-après, *ad.* po tym, nach diesem, nachher.

Ciboire, *m.* cyborium, *n.* monstrancya, *f.* Monstranz, *f.*

Ciboule, *f.* rodzay cébulek, *f.* kleine Zwiebel, Zipolle, *f.*

Ciboulette, *f.* cébulka, *f.* kleine Zipolle, *f.*

Cicatrice, *f.* blizna, *f.* Narbe, *f. fig.* plama, *f.* piętno, *n.* Schandfleck, *m,*

Cicatricule, *f.* blizenka etc. *f.* mały biały krążek na skórce w żółtku iaia, *m.* Närbchen, *n.* kleiner weißer Kreis auf dem Dotterhäutchen des Eyes, *m.*

Cicatriser, *a.* siekać blizny robić, Narben machen. se, *r.* zagoić się, w bliznę się zbiérać, vernarben, zuheilen.

Cicerole, *f.* cieciórka, ciecierzyca, *f.* kleine Art Kichererbsen, *f.*

Cicle, *v.* Cycle.

Ci-devant, *ad.* przedtym, kiedyś, dawniey, vor diesem, vormals, weiland.

Cidre, *m.* jabłecznik, gruszecznik, *m.* Aepfelwein, Cider, *m.*

Ciel, *m.* niebo, *n.* okolica, *f.* kray, *m.* powietrze, *n.* pogoda, *f.* Himmel, Himmelsstrich, *m.* Luft, *f. fig.* pawilon; baldachin, *m.* Bett-, Traghimmel, *m.*

Cierge,

Cierge, *m.* świeca woskowa; gromnica, *f.* Wachskerze, *f.*

Cigale, *f.* konik, skoczek, *m.* Heuschrecke, *f.*

Cigare, *m.* tytuń w trąbkę kręcony, którą to trąbkę bez lulki palić można *f.* Sorte Rauchtaback in Röllchen, welche man gewöhnlich ohne Pfeife raucht, *f*

Cigne, *v.* Cygne.

Cigogne, *f.* bocian, *m.* Storch, *m.*

Cigogneau, *f* bocianię, *n.* bocianek, *m.* junger Storch, *m.*

Ciguë, *f.* świnia wesz szaleń, szaley, *m.* ziele, Schierling; Gifttrank davon, *m.*

Cil, *m* włosek u powieki, *m.* ein Härchen am Augenliede, *n.* Cils, *pl.* rzęsy, *pl.* Augenwimper, *f.*

Cilice, *m.* włosienniça, *f.* härnes Hemd, Bußkleid, *n.*

Cilié, ée, *a.* kosmaty, mazyty, (o liściach), borstig, gefranzt (von Blättern).

Cilindre, *v.* Cylindre.

Cillé, ée, *a.* cheval-, koń białe maiący brwi, *m.* Pferd mit weißen Augenbrauen, *n.*

Cillement, *m.* mruganie oczu, Blinzen mit den Augen, *n.*

Ciller, *a.* mrugać, blinzen, blinzeln.

Cime, *f.* wierzch, wierzchołek, szczyt, *m.* Gipfel, *m.*

Ciment, *m.* kit, *m* mertel, *m.* wapno z piaskiem etc. zmięszane, *n.* Cement, *n.* Art Mörtel, Kitt, *m.*

Cimenter, *a* wapnem takim co murować; zakitować, mit Cement mauern; verkitten. *fig.* umocnić, utwierdzić, befestigen.

Cimentier, *m.* rzemieślnik, co kit robi i przedaie, *m.* Cementirer, Cementmacher, *m.*

Cimeterre, *m.* szabla długa, *f.* pałasz, *m.* Säbel, Pallasch, *m.*

Cimetière, *m* cmentarz, *m.* Kirchhof, Gottesacker, *m.*

Cimetre, *f.* podczos, wyrostek, iarmużowy, *m.* Kohlsprößling, *m.*

Cimir, *m.* cąber wołowy, *m.* sztuka krzyżowa, *f.* Lendenstück, *n.* Ziemer, *m.*

Cinabre, *m.* cynober, *m.* Zinnober, *m.*

Cinéraire, *a.* urne, *f.* urna, *f.* Aschenkrug, *m.*

Cinération, *f.* Cinéfaction, *f.* obrócenie w popiół, *n.* Verbrennung zu Asche, *f.*

Cinérier, Cinéfier, *a.* w popiół obrócić, veräschern. *T.*

Cingler, *n.* z rozwiniętemi, pełnemi żaglami płynąć, mit vollen Segeln fahren. — *a.* siec, smagać, biczować; siec, rznąć, (iako wiatr etc.), mit einer Peitsche, Spießruthe hauen; in das Gesicht schneiden (vom Winde).

Cinique, *v.* Cynique.

Cinnamome, *m.* cynamon, *m.* Zimmet, *m.*

Cinq *a.* pięć, fünf, — *m.* Fünfe, *f.*

Cinquain, *m.* szyk woyska z pięciu batalionów, *m.* Art Schlachtordnung von 5 Bataillons, *f.*

Cinquantaine, *f.* liczba pięciudziesiętna, *f.* pięćdziesiątek, *m* Zahl von funfzig, *f.*

Cinquante, *a.* pięćdziesiąt, funfzig.

Cinquantenier, *m.* pięćdziesiątnik, tnik, *m.* der 50 Mann kommandirt, *m.*

Cinquantième, *a.* pięćdziesiąty, (der, die, das) funfzigste, — *m.* część pięćdziesiąta, *f.* der 50ste Theil, *m.*

Cinquième, *a.* piąty, fünfte. — *m.* piąta część, *f.* uczeń z piątey szkoły, *m.* — *f.* piąta szkoła, *f.* fünfte — *m.* Fünftel, *n.* Quintaner, *m.* — *f.* Quinte, die fünfte Klasse, *f.*

Cinquille, *f.* lomber, w którym 5 osób gra, *m.* Lomberspiel zu 5 Personen, *n.*

Cintre, *m.* obłączystość, *f.* sklepienie; rusztowanie mularskie do budowania sklepienia, *a.* Bogen, *m.* Gewölbe, *n.* Bogenrüstung, *f.*

Cintré, ée, *p. et a.* sklepiony, gewölbt.

Cintrer, *a.* sklepić, sklepienie robić, einen Bogen machen, wölben.

Cioutat, *m.* gatunek winagrona białego, *n* Petersilientraube, *f.*

Cipollini, *m.* marmór Włoski zielony, *m.* grüner italienischer Marmor, *m*

Cirage, *m.* wosk do bótów, *m.* woskowanie, *n.* Wichsen, *n.* Wichse, *f.*

*Circoncire, *a.* obrzezać kogo, beschneiden.

Circoncis, *a.* obrzezany, beschnitten. *m.* obrzezaniec, *m.* Beschnittener, *m.*

Circonciseur, *m.* obrzeżyciel, obrzężacz, der die Beschneidung verrichtet.

Circoncision, *f* obrzezanie, *n.* Beschneidung, *f.*

Circonférence, *f.* okrąg, obwód, *m.* Umfang, Umkreis, *m.*

Circonflexe, *a.* accent, daszek, akcent daszkowaty nad literą iaką: ^, Circumflex, *m.* (das Tonzeichen ^).

Circonlocution, *f.* opisywanie, *n.* Umschreibung mit Worten, *f.*

Circonscription, *f.* określenie, ograniczenie, *n.* Umgrenzung, Einschließung in gewisse Grenzen, *f.*

*Circonscrire, *a.* określić, otoczyć, opisać co wkoło, umgrenzen, in Grenzen einschließen.

Circonscrit, *m.* te, *f.* napis, *m.* słowa około czego napisane, *n. pl.* Umschrift, *f.*

Circonspect, ecte, *a.* ostrożny, baczny, przezorny, behutsam, vorsichtig, bedächtig.

Circonspection, *f.* ostrożność, baczność, przezorność, *f.* Behutsamkeit, Vorsichtigkeit, Bedachtsamkeit, *f.*

Circonstance, *f.* okoliczność, *f.* Umstand, *m.*

Circonstancier, *a.* wyokoliczniać, wyszczególniać, umständlich erzählen oder beschreiben.

Circonvallation, *f.* okopy, szańce obozowe, na około, *pl.* Circumvallationslinie, *f* I.

*Circonvenir, *a.* podeyśdź, oszukać kogo, listig hintergehen.

Circonvention, *f.* podeyście, osaukanie, *n.* Hinterlist, listiger Betrug, *m.*

Circonvoisin, ine, *a.* okoliczny, przyległy, umliegend.

Circuit, *m.* okrąg, obwód, *m.* okolica, *f.* Umfang, Umkreis, *m. fig.* de paroles, okoliczność, *f.* wielomowność, *f.* Umschweif mit Worten, *m.*

Circulaire, *a.* okrągły, zirkelrund, kreisförmig. lettre-, oder —*f.* listy okólne, uniwersały, *m. pl.* Circularschreiben, *n.* Umlauf, *m.*

Circulateur, *m.* włóczęga, *m.* Herumstreicher, *m.*

Circulation, *f.* cyrkulacya; kurencya, *f.* kurs, *m.* Umlauf, Kreislauf, *m.*

Circuler, *n.* cyrkulować, przechodzić; toczyć się, kursować, kurs mieć dobry, umlaufen, im Umlaufe seyn, sich im Kreise bewegen.

Cire, *f.* wosk, *m.* świéca woskowa; pieczęć z wosku; gnóy z ucha, *m.* Wachs, *n.* Wachslichter, *f. pl* Kanzleysiegel; Ohrenschmalz, *n.* — d'Espagne, lak (do pieczętowania), *m.* Siegellack, *m. et n.*

Cirer, *a.* woskować co, wichsen.

Cirier, *m.* stoczkarz; blécharz, woskownik, ten co woskiem handluie. *m.* Wachsziehер, —bleicher, —bossirer, —händler, *m.*

Ciron, *m.* robaczek zaskórny biały i okrągły. *m.* kroста od tego, *f.* Milbe, Miete, Reitlaus; kleine Blatter davon, *f. fig.* kropka, kropeczka, *f.* punkt, punkcik, *m.* kleiner Punkt, *m.*

Cirure, *f.* woskowanie, *n.* wosk, szuwax do butów, *m.* Wichsen, *n.* Wichse, *f.*

Cisailler, *a* postrzydz, pokraiać co nożycami, mit einer großen Scheere in Stücke zerschneiden.

Cisailles, *f. pl.* nożyce; obrzynki, okrawki, *pl. T.* große Scheere, *f.* das Abgeschnittene von Münzen, *n.*

Ciseau, *m.* dłóto, *m.* Meißel, *m.* Ciseaux, *pl.* nożycki; nożyce, *pl.* Scheere, *f.*

Ciseler, *a.* ryć, rzezać, dłubać, rznąć, mit dem Meißel oder Grabstichel arbeiten.

Ciselet, *m.* dłótko, *n.* rylec, *m.* Grabmeißel, *m.*

Ciseleur, *m.* ten, co dłótkiem w śrebrze etc. ryie; wyrzyna, der ausgestochene Arbeit macht.

Ciselure, *f.* dłubana, rznięta, ryta robota, *f.* ausgestochene Arbeit, *f.*

Ciste, *m.* koszlep, *m.* Cistenröschen, *n.*

Cistre, *v.* Sistre.

Citadelle, *f.* zamek, *m.* fo teca mała, cytadela, *f.* Citadelle, kleine Festung in oder bey einer Stadt, *f.*

Citadin, *m.* ine *f.* mieszczanin (po niektórych miastach we Włoszech) *m.* Bürger, *m.* (gewisser Städte Italiens).

Citateur, *m.* ten, co z pisma innego co przytacza, dowodzi, der Schriftstellen anführt, *m.*

Citation, *f.* przytaczanie, dowodzenie (z xiążek etc.) zapozwanie, *n.* pozew *m.* Anführung (einer Schriftstelle); Vorladung (vor ein Gericht), *f.*

Citer, *a.* przytoczyć, przywodzić, dowodzić; pozwać do sądu; powiedzieć, wymienić tego, od którego co mamy, Stellen anführen; vorladen; den nennen, von dem man etwas hat.

Citérieur, -eure, *a.* z tey strony leżący, diesseitig.

Citerne, *f.* krynica, *f.* Cisterne, *f.* Wasserfangkasten, *m.*

Citerneau, *m.* kryniczka przy wielkiey krynicy, *f.* kleines Wasserbehältniß neben einer Cisterne, *n.*

Citole, *m.* gatunek cytry, *f.* Art Zither (bey den Alten), *f.*

Citoyen, *m.* enne, *f.* mieszczanin; obywatel, *m.* Bürger, freyer Staatsbürger, *m.*

Citragon, *m.* miętkiew. miętka cytrynowa, *f.* Citronenmelisse, *f.*

Citrin, ine, *a.* cytrynowy, koloru cytrynowego, citronenfarbig.

Citron, *m.* cytryna, *f.* Citrone, *f.* — *a.* cytrynowego koloru, citronenfarbig.

Citronnat, *m.* cytrynat, *m.* (skórki cytrynowe w cukrze), Citronat, *m.* (eingemachte unreife Citronenschalen).

Citronné, ée, *a.* cytrynowany, cytrynami przyprawiony, smakuiący, pachniący mit Citrone gewürzt, darnach schmeckend, riechend.

Citronnelle, *f.* miętkwi, miętki rodzay; wódka cytrynowa, *f.* Melissenkraut, *n.* Citronenbranntwein, *m.*

Citronnier, *m.* cytrynowe drzewo, *n.* Citronenbaum, *m.*

Citrouille, *f.* bania, dynia, *f.* Kürbis, *m.*

Cive, *f.* szczypiór, *m.* rodzay cebulek, *f.* Schnittlauch, *m.*

Civet, *m.* zaiąc z iuszką, z czarnym sosem gotowany, *m.* Hasenschwarz, *n.*

Civette, *f.* szczypiorek; zybet, *m.* kleiner Schnittlauch, *m.* Zibethkatze, *f.* Zibeth, *m.*

Civière, *f.* nosidło, *n.* Tragbahre, *f.*

Civil, ile, *a.* domowy, mieyski; grzeczny, obyczayny, bürgerlich; höflich. *T.* cywilny, civil.

Civiliser, *a.* obyczaić, uobyczaiać, wykrzesać, okrzesać, wypolerować, höflich, gesittet machen.

Civilité, *f.* grzeczność, obyczayność, *f.* Höflichkeit, *f.* Civilités, *pl* komplementy, grzeczności, uklony, pokłony. *m. pl.* Complimente, *n pl.* Grüße, *m. pl.*

Civique, *a.* obywatelski, bürgerlich, dem Bürger zukommend.

Clabaud, *m.* ogar. co nie w czas szczeka, *m.* Kläffer, *m. fig.* peplacz; kapelusz z obwisłemi brzegami. *m.* dummer grober Schwätzer; Schlapphut, *m.*

Clabaudage, *m.* szczekanie psów, *n.* Kläffen der Hunde, *n. fig.* halas, wrzask o fraszki, *m.* Lärm über Kleinigkeiten, *m.*

Clabauder, *n.* szczekać. kläffen. *fig.* wrzeszczeć, hałasować bez przyczyny, ohne Ursache lärmen und schreyen.

Clabauderie, *f.* wrzask, krzyk, hałas niepotrzebny, *m.* unnützes Geschrey, *n.*

Clabaudeur, *m.* euse, *f. fam.* wrzaskał, wrzaskun, *m.* Schreyer, *m.*

Claie, *f.* płotka, plecionka, *f.* sanice. *pl.* Hürde, Flechte, Schleife, *f.*

Clair, aire, *a.* iasny, świetny; klarowny, przeźroczysty, polerowany, glancowny; cienki, klar, hell; polirt; glänzend; dünn *fig.* iasny, wyraźny, pewny, nieodbity. klar, deutlich, verständlich, unläugbar.

Clair, *ad.* wyraźnie, iaśnie, głośno, klar, hell, deutlich.

Claire,

Claire, *f.* Klara, Clara, *f.* (Name).

Clairet, ette, *a.* czerwony, czerwonawy, röthlicht. vin clairet, *m.* klaret wino, *m.* bleichrother Wein, *m.* eau clairette, *f.* gorzałki czerwoney gatunek, *f.* wiśniak, *m.* Art rother Branntwein; Kirschbranntwein, *m.*

Clairon, *m.* puzan, *m.* trąba krzykliwa, *f.* nayglośnieysze u organ regiestra, *pl.* Klarin, *f.* Zinkenregister in der Orgel, *n.*

Clair-semé, ée, *a.* rzadko siany, dünn geſäet.

Clairures, *f. pl.* rzadkość w suknie, materyi, *f.* dünne Stellen im Tuche ꝛc. *f. pl.*

Clair-voyance, *f.* bystrość rozumu, przezorność, roztropność, *f.* Scharfſichtigkeit, *f.*

Clair-voyant, ante, *a.* bystry, roztropny, przezorny, ſcharfſichtig.

Clamesi, *m.* gatunek stalu, *m.* Limouſiner Stahl, *m.*

Clameur, *f.* wrzask, krzyk, *m.* groſſes Geſchrey, *n*

Clameuse, *a. f.* chasse-, polowanie z krzykiem odprawiane, *n.* geräuſchvolle Jagdluſt, *f.*

Clamp, *m.* żelazo, *n.* obręcz żelazna u czego, *m.* Wange am Maſtbaume, *f.* eiſernes Band, *n.*

Clamponnier, od. Claponnier, *m. et a. m.* bosuf-, wół nogi za długie, i za cienkie maiący, *m.* Ochſe, deſſen Füße zu lang und dünn ſind, *m.*

Clan, *m.* gromada pod wodzem własnym, *f.* Horde, die ihr eigenes Oberhaupt hat, *f.*

Clandestin, ine, *a.* potaiemny, pokątny, heimlich, nach den Geſetzen verboten.

Clandestinité, *f.* pokątność, potaiemność, *f.* heimliche und verbotene Art etwas zu unternehmen.

Clapet, *m.* klapka, zapadka, pokrywka, *f.* Klappe, *f.* (Art kleiner Ventile).

Clapier, *m.* nora, iama królików; królikarnia, *f.* krolicznyniec; królik tam wychowany, mizerny, *m.* Kaninchengang, *m.* Kaninchenhaus, *n* darin aufgezogenes oder ſchlechtes Kaninchen, *n.*

Clapir, *n* wrzeszczeć, iak królik, wie ein Kaninchen ſchreyen. se, *r.* kryć się wleźć w norę, (o królikach), ſich verbergen, ſich verkriechen, (beſonders von Kaninchen).

Claque, *f. ſam.* plask, klask, kuepie, gatunek trzewików, *m.* Klatſch, *m.* Art Ueberſchuhe, *m. pl.*

Claque *m.* kwiczoł, *m.* (Art Weindroſſel, *f.*

Claquebois, *m.* cymbałki słomiane, *pl. m.* Strohfiedel, *f.*

Claquedent, *m. ſam.* hultay, gałgan; świegot, pepiacz, Lumpenhund; Schwätzer, *m.*

Claquement, *m.* szczękanie, zgrzytanie zębami, *n.* klask, plask, trzask, *m.* Zähnklappen, Klatſchen, *n.*

Claquemurer, *a. fam.* zamknąć, zawrzeć do ciemnicy, einkerkern, einſperren.

Claque-oreille, *m. fam.* kapepeluszysko z wiszącemi brzegami, *m.* Schlapphut, *m.*

Claquer, *n.* trzaskać, klaskać, szczękać, zgrzytać zębami, klatſchen; klappern mit den Zähnen.

Claquet, *m.* grzechotka w młynie, *f.* Klapper, Mühlklapper, *f.*

Clarification, *f.* klarowanie czego, *n.* Läuterung, Abklärung, *f.*

Clarifier, *a.* klarować, läutern, abklären.

Clarine, *f.* dzwonek dla krowy etc. *m.* Kuhſchelle, *f.*

Clarinette, *f.* klarynet, *m.* Clarinette, *f.*

Clarté, *f.* iasność, światłość, *f.* światło, *n.* przezroczystość, *f.* Klarheit, *f.* Schein, *m.* Helle; Durchſichtigkeit, *f. fig.* wyraźność, *f.* Deutlichkeit, *f.*

Clas, *v.* Glas.

Classe, *f.* rząd, *m.* klassa; szkoła, *f.* Klaſſe, Ordnung oder Eintheilung von Perſonen oder Sachen, *f*

Classique, *a.* klassyczny, klaſſiſch.

Clauir, *n.* szczekać ustawicznie, beſtern, oft und viel bellen.

Claude, *m.* Klaudyusz, Claudius, *m.* dim. *f.* Klaudya, Claudia, *f.* (Name).

Claudication, *f.* kulawienie, *n.* hinken, *n.*

Claveau, *m.* ogień piękielny, *m.* Schafpocken *f. pl.*

Clavecin, *m.* klawikort, *m.* Clavier, *n.*

Clavelé, ée, *a.* piekielnym ogniem zarażony (o owcach) pocki (von Schafen).

Clavelée, *f. v.* Claveau.

Clavier, *m.* kółko na klucze, *n.* klawiatura u organ etc. *f.* Schlüſſelring, *m.* Clavier an einer Orgel, an einem Clavier ꝛc. *n.*

Clause, *f.* klauzula, *f.* warunek, *m.* okoliczność rzeczy, *f.* Clauſel, Bedingung, *f.* Vorbehalt; Umſtand, *m.*

Claustral, ale, *a.* klasztorny, zakonny, klöſterlich.

Claye, *r.* Claie.

Clayer, *m.* plecianka wielka, *f.* groſſe Flechte, Hürde; *f.*

Clayon, *m.* plecianka do suszenia serów etc. *f.* sernik, *m.* geflochtener Korb, beſonders darauf zu trocknen; Käſekorb, *m.*

Clayonnage, *m.* oplecienie, *n.* płot, *m.* opłotek, *m.* Hürdung, *f.* geflochtener Zaun, *m.*

Clef, *f.* klucz, *m.* Schlüſſel, *m. fig* forteca graniczna, *f.* Grenzfeſtung, *f.* fausse-, wytrych, *m.* Nachſchlüſſel, Dieterich, *m.* à-, na klucz, kluczem, mit dem Schlüſſel, ſous la-, zamknięty, pod kluczem, verſchloſſen.

Clémence *f.* łaska, łaskawość, *f.* Gnade, Huld, *f.*

Clément, *m.* Klemens, Clemens, *m.* (Name).

Clément, ente, *a.* łaskawy, gnädig.

Clenche, *v.* Clinche.

Clepsydre, *f* klepsydra, *f.* Waſſeruhr, Sanduhr, *f.*

Clerc, *m.* kleryk duchowny, pisarz; (przed tym) człowiek uczony *m.* Geiſtlicher; Schreiber; (ehedem) Gelehrter, *m.*

Clergé, *m.* duchowieństwo, *n.* xięża *pl. m.* Cleriſey, Geiſtlichkeit, *f.*

Clérical, ale, *a.* duchowny, klerycki, geiſtlich.

Cléricat, *m.* Cléricature, *f* stan duchowny, *m.* geiſtlicher Stand, *m.*

Clèves, *f.* Kliwia, *f.* Cleve, *n.*

Client, *m.* ente *f.* klient, *m.* strona *f* Client, *m.*

Clientélaire, *a.* do strony, do klienta należący, die Clienten betreffend.

Clientèle, *f.* klienci wszyscy Pana, Patrona iakiego, *pl.* sämmtliche Clienten eines Patrons, *f. pl. fig.* protekcya, *f.* Schutz, *m.*

Clifoire, *f.* sikawka z bzu zrobiona, *f.* Spritze von Hollunder, *f.*

Clignement, *m.* mruganie oczami, *n.* Blinzen mit den Augen, *n.*

Cligne-mussette, *f.* ciuciubabka, ślepa babka, blinde Kuh, *f.* (Spiel).

Cligner, *a.* zmrużyć oko, mrugać oczami, blinzen, blinzeln.

Clignotement, *m.* mruganie oczami ustawiczne, *n.* beständiges Blinzeln, *n.*

Clignoter, *n.* często oczami mrugać, oft blinzeln.

Climat, *m.* powietrze, *n.* kray, *m.* okolica, *f.* Clima, *n.* Himmelsstrich, Erdstrich, Landstrich, *m.*

Climatérique, *a.* an od. année, rok podeyrzany, klimakteryczny, *m.* Stufenjahr, *n.*

Clin, *m.* d'oeil, oka mgnienie, *n.* Augenwink, Augenblick, *m.*

Clincaille, Clincaillerie etc. *v.* Quincaille etc.

Cliche, *f.* rękoieść u klamki, *f.* Drücker an einer Thürklinke, *m.*

Clinique, *a.* chory, chorobą złozony, bettlägerig.

Clinquant, *m.* dròt śrebrny, złoty splaszczony, *m.* blaszka, *f.* Lahn, *m.* Rauschgold, Flittergold, *n. fig.* fałszywy blask, pozór omylny; stroy nikczemny, *m.* falscher Glanz; Flittertaat, *m.*

Cliquart, *m.* gatunek kamieni łamanych, *m.* Art Bruchstein, *m.*

Clique, *f. fam.* kupa, gromada, *f.* Rotte, *f.*

Cliquet, *v.* Claquet.

Cliqueter, *n* klekotać, klappern.

Cliquetis, *m.* szczęk, dźwięk broni, *m.* Getöse, Geklirre, (von Waffen), *n.*

Cliquette, *f.* grzechotka, klekotka ze dwuch kości, drewienek, *f.* Klapper, Cliquettes, *pl.* kamienie u nawłoki sieci. *m. pl.* Steine am Sackgarne, *m. pl.*

Clisse, *f.* plecionka, krata z prącików pleciona, łupki, *f.* Kasehorde, Hürde, Schiene, *f.*

Clissé, ée, *p. et a.* opleciony; w łupki, leszczòtki obwiązany, umflochten, geschient.

Cloaque, *f.* kloaka, *f.* wychòd, stek pospolity podziemny, *m.* Cloake, Schleuße unter der Erde, *f.*

Cloaque, *m.* kloaka, *f.* Cloake, Miſtgrube, *f. fig.* obrzydliwe, plugawe mieysce, *n.* człowiek obrzydliwy, plugawiec, *m.* unflätiger Ort oder Mensch, *n.*

Cloche, *f.* dzwon. *m.* bania ze szkła do nakrywania roślin w ogrodzie, *f.* pryszczel, pęcherz, *m.* Glocke; Glasglocke; Blase auf der Haut, *f.*

Clochement, *m.* kulawienie, *n.* Hinken, *n.*

Cloche-pied, *m.* gatunek iedwabiu ze trzech nitek kręconego, conego, *m.* materya z tegoż, *f.* dreydräthige Orgasinseide, *f.* Art Stoff davon, *m. à-, ad.* na iedney nodze, auf einem Beine.

Clocher, *m.* dzwonnica, *f.* Glockenthurm, *m. fig.* paraña, *f.* Kirchspiel, *n.*

Clocher, kulawieć, hinken. *fig.* niedoskonałym bydź, mangelhaft seyn. *a.* przykryć co w ogrodzie bania szklaną, mit einer Glasglocke bedecken.

Clocheton, *m.* dzwonek, *m.* kleine Glocke, *f.*

Clochette, *f.* dzwonek, dzwoneczek; powòy płotowy, dzwonki płotowe, *pl. m.* Glöckchen, *n.* Schelle, Klingel; Glockenblume, *f.*

Cloison, *f* przegroda; zagroda, *f.* przepirzenie, *f.* ogrodzenie, *n.* płot, mur około czego, *m.* Verschlag, *m.* Zwischenwand, Scheidewand, *f.*

Cloisonnage, *m* przegrody różne, *pl. f.* obwodzenie, płotem etc. obmurowanie, przegrodzenie, przepirzenie, *n.* allerhand Scheidewände, *f. pl.* Verschlagen, *n.*

Cloisonné, ée. *a.* z przegròdką, (o ślimakach etc.) mit einer Scheidewand (von Muscheln etc.).

Cloisonner, *a.* przegrodzić, obwieśdź co czym, verschlagen, einen Verschlag machen.

Cloître, *n.* klasztòr; korytarz, *m.* Kloster, *n.* Kreuzgang, *m.*

Cloîtrer, *a.* wsadzić, oddać kogo do klasztoru, in ein Kloster stecken.

Cloîtrier, *m.* mnich, zakonnik, *m.* Klostermönch, *m.*

Clopin-clopant, *ad. fam.* kulawo, hinkend.

Clopiner, *n. fam.* kulawieć, chromać, ein wenig hinken, lahmen.

Cloporte, *m.* stonòg, *m.* Assel, *f.* Kellerwurm, *m.*

Clorre, *a.* zamknąć; otoczyć, ogrodzić, obmurować; zakończyć, skończyć, zuschließen; einschließen, umgeben; schließen, zu Ende bringen, *n.* zamknąć się, schließen, zugehen.

Clos, ose, *p. et a.* zamknięty, verschlossen, eingeschlossen.

Clos, *m.* mieysce ogrodzone, *n.* eingeschlossenes Stück Land, *n.*

Closeau, *m.* ogrodzony ogròd, dom na wsi, *m.* zagroda, *f.* umschlossenes Baumgärtchen, *n.* kleine Meierey, *f.*

Clossement, *m.* gdakanie kury, *n.* Glucken der Henne, *n.*

Closser, *n.* gdakać, glucken.

Clôture, *f.* ogrodzenie, *n.* mur, płot, rów, *m.* krata, zagroda, *f.* Befriedigung, Mauer, *f.* Zaun, Graben, *m.* Gitter, *n.* Verschlag, *m. fig.* klauzura klasztorna, *f.* ślub, zakon, *m.* Clausur, *f.* Klostergelübde, *n.*

Clou, *m.* gwoździ, *m.* Nagel, *m. fig.* szyszka, *f.* wrzòd w ciele, *m.* Blutgeschwür, *n.* — de girofle, gwoździk, *m.* Gewürznelke, *f.*

Clouer, *a.* przybić, zbić gwoździami, annageln, nageln.

Clouter, *a.* gwoździami, sztyfcikami obić, mit Nägeln beschlagen, mit Stiftchen versehen.

Clouterie, *f.* kuźnia, gdzie tylko gwoździe kuią, *f.* handel gwoździami, *m.* robota gwoździa-

dziarska, *f.* Nagelschmiede, *f.* Handel mit Nägeln, *m.* Nagelschmiedsarbeit, *f.*

Cloutier, *m.* gwoździarz, *m.* Nagelschmied, *m.*

Cloutier-épinglier, *m.* szpilkarz, *m.* Nadler, *m.*

Cloutière, *f.* kuźnia gwoździarska, *f.* Nagelschmiedswerkstatt, *f. v.* Clouvière.

Clouvière, *f.* żelazo z dziurkami do robienia gwoździ, *n.* Nageleisen, *n.*

Clystère, *m.* enema, *f.* Klystier, *n.*

Co-accusé, *f.* współobwiniony, — oskarżony, *m.* Mitbeklagter, *m.*

Coactif, ive, *a.* przymuszaiący, zwingend.

Coadjuteur, *m.* trice, *f.* koadiutor; pomocnik, *m.* Coadjutor, *m.* Amtsgehülfe, *m.*

Coadjutorerie, *f.* koadiutorstwo, *n.* Würde eines Coadjutors oder einer Coadjutorinn, *f.*

Coagulation, *f.* zsiadanie, skrzepienie czego, *n.* Gerinnen, *n.*

Coaguler, *a.* zsiadać, skrzepiać co, gerinnen machen. se, *r.* zsiadam się, skrzepnąć, gerinnen.

Coalescence, *f.* zrośnienie, *n.* Zusammenwachsen, *n.*

Coassement, *n.* rzekot, *m.* rzekotanie żab, *n.* Quaken der Frösche, *n.*

Coasser, *n.* rzekotać, iak żaby, quaken.

Cobalt, *m.* kobalt, wilk kruszcowy, *m.* Kobald, *m.*

Cocarde, *f.* kokarda, *f.* Cocarde, Masche oder Bandschleife am Hute, *f.*

Coche, *m.* landara, *f.* Landkutsche, *f.* — d'eau, szkuta, *f.* statek, co iak poczta od miasta do miasta idzie, *m.* Marktschiff, Botschiff, *n.*

Coche, *f.* herb, *m.* Einschnitt, *m.* Kerbe, *f. fam.* świnia, maciora, *f.* Sau, *f.*

Cochemar, *v.* Cauchemar.

Cochenille, *f.* czerwiec, *m.* szarłatowy robaczek, *m.* karmazynowa iagoda, *f.* Cochenille, *f.* Purpurwurm, *m.* Scharlachbeere, *f.*

Cochenillier, *m.* szarlat (drzewo), *m.* Cochenillenbaum, *m.*

Cocher, *m.* staugret, (woźnica) *m.* Kutscher, *m.*

Cocher, *a.* łączyć się, deptać, (o kogucie i innych ptakach), treten (vom Hahne oder von Vögeln).

Cochère, *a. f.* porte-, brama, *f.* wrota, *pl.* Thorweg, *m.* Hausthor, *n.*

Cochet, *m.* kogutek, *m.* junger Hahn, *m.*

Cochevis *m.* dzierlatka, *f.* Haubenlerche, *f.*

Cochon, *m.* wieprz, *m.* Schwein, *n.* — de lait, prosię, *n.* Spanferkel, *n.* — d'engrais, wieprz karmny, *m.* Mastschwein, *n.* — d'Inde, świnka, świneczka morska, *f.* Meerschwein, *n*

Cochonnée, *f* gniazdo prosiąt iedney maciory, *n. pl.* Wurf Ferkel, *n.*

Cochonner, *n.* oprosić się, ferkeln.

Cochonnerie, *f. fam.* świństwo, niechluystwo, *n.* Schweinerey, Unreinigkeit, *f.*

Cochonnet, *m.* kostka dwunastościenna; kula do celu rzucona, *f.* (we grze). prosię, *n.* Kugel mit 12 Seiten (zu einem gewissen Spiele); ausgeworfene Kugel zum Ziele, *f.* Ferkel, *n.*

Coco, *m* orzech kokosowy, *m.* drzewo kokosowe, *n.* Cokusnuß, *f.* Cokusbaum, *m.*

Cocon, *m.* poczwarka iedwabnicy, *f.* przędza iedwabnicy, *f.* Puppe des Seidenwurms, *f.* Seidengehäuse, *n.*

Cocotier, *m.* drzewo kokosowe, *n.* Cokusbaum, *m.*

Coction, *f.* gotowanie, palenie; warzenie, trawienie, *n.* Kochung; Verdauung, Zubereitung, *f.*

Cocu, *m.* rogacz, któremu żona rogi przyprawiła, *m.* kukawka, *f.* Hahnrey; Kukuk, *m.*

Cocuage, *m.* przyprawienie rogów, *n.* Hahnreyschaft, *f.*

Cocufier, *a.* rogi komu przyprawić, zum Hahnrey machen.

Code, *m.* zbiór praw, *m.* Codex, *m.* Gesetzbuch, *n.*

Codécimateur, *m* ten, co z kim oraz dziesięcinę wybiéra, *m.* Theilnehmer am Zehenten, *m.*

Coeffe, *v.* Coiffe.

Coévêque, *m.* sufragan, *m.* Weihbischof, *m.*

Coeur, *m.* serce, *n.* czasém znaczy: żołądek, *n.* Herz, *n.* zuweilen für Magen, als; malade, Uebelkeit, *f. fig.* męstwo, *n.* odwaga, *f.* srzodek, *m.* komórka iądrek w owocach, *f.* drzeń w drzewie, *m.* Muth, *m.* Herzhaftigkeit, *f.* Mitte, *f.* Inwendige in einer Sache, *n.* Grieb; Kern des Holzes, *m.* par, *ad.* na pamięć, auswendig machen.

Coeuret, *m.* gatunek wiśni, *f.* Herzkirsche, *f.*

Coéxister, *n.* w ten sam czas, oraz bydź, zu gleicher Zeit mit was vorhanden seyn.

Coffine, *a.* ardoise, rodzay kamienia łupnego, *m* gewölbter Schieferstein, *m.*

se Coffiner *r* kurczyć się, więdnąć, (o liściach kwiatków); paczeć się skrzywić się, (o deskach). sich krümmen, (von Blumenblättern); sich werfen (von Bretern).

Coffre, *m.* kufer, *m.* Koffer, Kasten, *m.* — fort skrzynia do pieniędzy, *f.* Geldkasten, *m*

Coffrer, *a. fam.* wsadzić kogo do więzienia, ins Gefängniß werfen.

Coffret, *m.* skrzyneczka, *f.* kuferek, *m.* Kästchen, *n* kleiner Koffer, *m.*

Coffretier, *m.* rzemieślnik, co kufry robi, *m.* Koffermacher, *m.*

Cognasse, *f.* pigwa, *f.* wilde Quitte, *f.*

Cognassier, *m.* pigwa, *f.* (drzewo), wilder Quittenbaum, *m.*

Cognat, *m* powinowaty osobliwie po matce *m* Seitenverwandter, besonders mütterlicher Seite, *m.*

Cognation, *f.* powinowactwo osobliwie po kądzieli, *n.* Verwandschaft, besonders von der mütterlichen Seite, *f.*

Cognée, *f.* siekiera, *f.* Beil, *n.* Axt, *f.*

Cogne-fétu, *m. fam* człowiek daremnie sobie wiele pracy zadaiący, *m.* der bey vieler Mühe nichts ausrichtet.

Cogner, *a.* wbić, einschlagen, einkeilen. — *n. fam.* uderzyć, trącić, kołatać, schlagen, stossen, klopfen.

Cohabitation, *f.* cielesna sprawa, współka, *f.* fleischliche Beywohnung, *f.*

Cohabiter, *a.* mieszkać, grzéch cielesny popełnić, żyć iak z kim, miéć do czynienia z kim, fleischlich beywohnen.

Cohéritier, *m.* ière, *f.* spółdziedzic, *m.* Miterbe, *m.*

Cohier, *m.* dąb z małą żołędzią. *m.* Eiche mit kurzen Eicheln, *f.*

Cohorte, *f.* kohorta, część legii u Rzymian, *m.* römische Kriegsschaar, *f. fig.* gromada, kupa, *f.* Trupp, *m.*

Cohue, *f. fig.* gromada ludzi hałasuiących, *f.* tłum, gwar, *m.* Haufen lärmender Leute, *m.* Gewühle, *n.*

Coi ie, *a.* spokoyny, cichy, ruhig, still.

Coiffe, *f.* kornet, czépek, *m.* podszewka w czapce, w kapeluszu, siatka w peruce, *f.* Haube, Kappe, *f.* Mützen-, Hutfutter, Perückennetz, *n.*

Coiffé, ée, *p. et a.* ustroiony, ubrany, (na głowie) aufgesetzt, geputzt (von dem Kopfe). *fig.* (*de*) omamiony, uwiedziony, eingenommen.

Coiffer, *a.* ubrać, ustroić, głowę, włożyć na głowę; dobrze fryzować, das Haupt bedecken, aufsetzen, putzen; gut frisiren — une bouteille, zawiązać, zatkać dobrze butelkę, um den Pfropf herum wohl vermachen. — une liqueur, zmięszać ieden trunek z drugim einen Saft vermischen. — un livre, nitki na grzbiecie xiązki skleić, ein Buch kapitälen. *fig.* (*q.*) głowę komu zawrócić. rogi komu przyprawić, upoić kogo, einem etwas in den Kopf setzen; Hörner aufsetzen, einen betrunken machen. *n.* do twarzy bydź. (o peruce etc.) gut sitzen, stehen, (von Perücken ꝛc.) se. *r.* kornet etc. włożyć na głowę, głowę ubrać, sich die Haube, Mütze aufsetzen, sich den Kopf zurecht machen. *fig.* (*de*) sprzyiać komu bardzo, zbyt kochać ślepo kogo, eingenommen seyn für.

Coiffeur, *m.* euse, *f.* co stroi damskie robi, co damy na głowie opina, ubiera, der, die den Damen den Kopfputz macht, sie aufsetzt; Putzmacherinn, *f.*

Coiffure, *f.* opięcie, stroy każdy na głowie kobiet, *m.* Kopfzierde, *f.* Kopfputz, Aufsatz, *m.* Kopfzeug, *n.*

Coignée, *v.* Cognée.

Coin, *m.* kąt, róg, *m* piątno, *n.* stępel wybity, wycisniony, *m.* osełka masła, *f.* klin, (do łupania etc., na pończosze), *m.* szafeczka w kącie stoiąca, *f.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* Ende, *n.* Stempel, Münzstempel, *m.* Gepräge, *n.* Weck, (Butter); Keil; Zwickel, *m.* Eckschränkchen, *n.*

Coin (Coing), *m.* pigwa, *f.* Quitte, *f.*

Coincider, *n.* schodzić się. zusammentreffen.

Coïon, *m. fam.* piecuch, tchórz, *m.* Bärenhäuter, *m.*

Coïonner *a. fam.* kpać, łukać, schimpflich behandeln, hudeln.

Coïonnerie, *f. fam.* tchórzostwo, *n.* gnuśność, *f.* kpanie, łukanie, *n.* Bärenhäuterey, Grobheit, Hudeley, *f.*

Coït, *m.* łączenie, przypuszczenie bydlęcia, *n.* Begattung. *f.*

Cojusticier, *m.* współzwierzchnik sądowy, Mitgerichtsherr, *m.*

Col, *m. v.* Cou; ałastuk; kołnierz; wąwóz, *m.* Halsbinde, *f.* Kragen; enger Paß, *m.*

Colachon, *m.* gatunek lutni, *f.* Art Laute, *f.*

Colas, *m.* Mikołay. Claus, *m.* (Name).

Colature, *f.* cedzenie, przecedzanie, *n.* rzecz przecedzona, *f.* Durchseigung; durchgeseigte Sache, *f.*

Colère, *f.* gniéw, *m.* Zorn, *m.* — *a.* gniewliwy, zornig.

Coleret, *m.* sieć iakaś na ryby, *f.* Art Fischernetz, *n.*

Colérique, *a.* choleryczny, gniewliwy, cholerisch, zornig.

Colibri, *m.* kolibryt, *m.* Colibri, *m. fig.* trzpiot, *m.* kleiner flatterhafter Mensch, *m.*

Colifichet, *m.* frazki, ozdoby proste; patrocinny, błyskotki, *pl.* geringe Zierrathen, *f. pl.* Flitterkram, *m.*

Colin, *m.* Mikołaiek, *m.* Cläuschen. *n.* (Name).

Colin, Colimbe, *m.* nurek, *m.* (ptak), Taucher, *m.* (Vogel.)

Colin-maillard, *m.* ciuciu babka, ślepa babka, *f.* Blindekuhspiel, *n.*

Colin-tampon, *m.* uderzenie w bębeu, bębnienie po Szwaycarsku, *n.* Schweizertrommelschlag, *m fig.* błazeństwo, *n.* nichtswürdige Sache, *f.*

Colique, *f.* kolka, *f.* ślimaczek pewny, *m.* Kolik, Darmgicht; Art kleiner Porzellänschnecke, *f.*

Collaborateur, *m.* trice, *f.* kolaborator, pomocnik, *m.* Mitarbeiter, *m.*

Collatéral, ale, *a.* poboczny, (o powinowatych); pokrewny po oycu, powinowaty po matce, *m.* zur Seitenlinie gehörig; Seitenverwandte, *m. et f.*

Collateur, *m.* kollator, podawca prebendy kościelney, *m.* der eine Pfründe zu vergeben hat; Patron, *m.*

Collatif, ive, *a.* (o prebendzie) podawczy von einer Pfründe, die vergeben werden kann.

Collation, *f.* kollacya, *f.* porównanie, przeyrzenie oryginału z przepisem; podawanie prebendy kościelney; *n.* leichtes Abendessen, Vesperbrod, *n.* Gegeneinanderhaltung der Abschrift gegen das Original; Vergebung einer Pfründe, *f.*

Collationner, *n.* ieść kolacyą, podwieczorek; *a.* porównać, przeyrzéć oryginał z prepisaną kopią. ein geringes Vesperbrod oder Abendessen zu sich nehmen; *a* die Kopie gegen das Original halten.

Colle, *f.* kléy, klayster, *m.* Leim, Kleister, *m. fam.* łgarstwo, kłamstwo *n.* plotki, *pl.* Lüge, *f.* blauer Dunst, *m.*

Collecte, *f.* wybieranie podatków, poborów, *n.* składka, *f.* kolekta, *f.* Kollekte oder Einsammlung der Steuern; milde Beysteuer, *f.*

Collecteur, *m.* poborca, *m.* Einnehmer, *m.*

Collectif, tive, *a.* nom-, słowo zbiorowe, *n.* Nennwort, das eine Menge in der einfachen Zahl bedeutet, *n.*

Collection, *f.* zbiór, *m.* Sammlung, *f.*

Collégataire, *m. et f.* spółlegataryusz, *m.* der, die mit Antheil an einem Vermächtnisse hat.

Collège, *m.* kollegium, zgromadzenie, *n.* szkoły, *pl.* szkoła, *f.* Kollegium, *n.* Versammlung, öffentliche Schulgebäude, *n.*

Collégial, ale, *a.* szkolny, żakowski, was zur Schule gehört; pedantisch. église collégiale, *od.* collégiale, *f.* kollegiata, *f.* Kollegialkirche, Stiftskirche, *f.*

Collégue, *m.* kolega; spółurzędownik, *m.* Kollege, Amtsgenosse, *m.*

Coller, *a.* kleić; przykleić; przyklaystrować, leimen, anleimen, ankleistern. — du vin, klarować wino, Wein mit Hausenblase klären. se, *r.* przykleić się, przylepić się, ankleben. *fig. fam.* wśpierać się, leżeć na czym, lgnąć do czego. sich dicht anlehnen ꝛc.

Collerette, *f.* chustka wieśniaczek. *f.* Art Halstuch der Bäuerinnen, *n.*

Collet, *m.* kołnierz u płaszcza etc., *m.* sidło na różne zwierzęta, *n.* kollet, *m.* Halskragen, Ueberschlag der Geistlichen ꝛc., *m.* Schlinge zu Füchsen ꝛc., *f.* — de buffle, kolet, *m.* Koller von Büffelleder, Kollet, *n.*

Colleter, *a.* porwać, uchwycić kogo za szyię, za łeb, beym Halse oder Kragen fassen, anpacken. *n.* sidła nastawiać, Schlingen stellen. se, *r.* porwać się za łby; za pasy z kim chodzić, sich beym Halse oder Kragen packen.

Colletier, *m.* rzemieślnik, co kołnierze, kołety robi, Kollet-, Kollermacher, *m.*

Colletin, *m.* kamizela, *f.* skórzany płaszczyk pielgrzymski, *m.* Wamms ohne Aermel; ledernes Mäntelchen der Pilgrime, *n.*

Collier, *m.* sznurek pereł etc. łańcuszek na szyię, *m.* chomąto; kółko przyrodzone na szyi niektórych zwierząt, *n.* Halsschnur, *f.* Halsband; Kummet, *n.* natürlicher Ring um den Hals einiger Thiere, *m.*

Colline, *f.* pagórek, *m.* Hügel, *m.*

Collignation, *f.* roztopienie, topienie, *n.* Schmelzung, *f.*

Colliſion, *f.* tłuczenie się iednego o drugie, zeyście się dwuch rzeczy niezgodnych; a dla tego zayście, *n.* sprzeczka, *f.* Zusammenstoßen, *n.* Colliſion, *f.*

Collocation, *f.* kollokacya, *f.* urzędowa ustawa względem porządku zapłacenia kredytorom, *f.* gerichtliche Classification der Gläubiger, *f.*

Colloque, *m.* rozmowa, *f.* Unterredung, *f.* Gespräch, *n.*

Colloquer, *a.* umieścić, położyć, posadzić, postawić, setzen, stellen, aufnehmen.

Collyre, *m.* maść na oczy, *f.* äußerliche Augenarzeney, *f.*

Colombe, *f* gołąb, *m.* gołębica, *f.* Taube, *f.*

Colombier, *m.* gołębnik, *m.* Taubenhaus, *n.*

Colombin, *m.* ruda, z którey ołow topią, *f.* Bleyerz, *n.*

Colombin, ine, *a.* czerwonofiołkowy, colombinfarbig, zwischen roth und violblau.

Colombine, *f.* gnoy gołębi; orlik, cynowód, *m.* (kwiatek), Taubenmist, *m.* Akeley, *f.* (Pflanze).

Colon, *m.* kmieć, chłop; osadnik

dnik, *m.* Bauergutsbesitzer; Kolonist, Pflanzbürger, *m.*

Colonel, *m.* pułkownik, *m.* Obrist, Oberster, *m.*

Colonel, elle, *a.* pułkownikowski, pułkowniczy, dem Obersten gehörig. (la compagnie) colonelle, leybkompania, pierwsza regimentu kompania, *f.* die Leibkompagnie.

Colonie, *f.* osada, (wola), *f.* Kolonie, Pflanzstadt, *f.* Pflanzbürger, *m. pl.*

Colonnade, *f.* filarowanie, *n.* filarów rząd, *m.* Säulenstellung, *f.* Säulengang, *m.*

Colonne, *f.* słup, filar, *m.* kolumna, *f.* Säule, *f.* Pfeiler, *m. fig.* podpora, *f.* Stütze, *f.* T. kolumna, strona w xiąszkach, *f.* szyk, pułk woyska, *m.* Kolumne, Seite in Büchern; Reihe, *f.* Haufen Truppen, *m.*

Colophane, *f.* kolofonia, *f.* Geigenhart, *n.*

Coloquinte, *f.* ośli ogórek, kolokwintyda, *f.* Coloquinte, (Art Gurke), *f.*

Colorant, ante, *a.* farbuiący, färbend.

Colorer, *a.* farbować, färben. *fig.* kolorować, pokrywać, udawać co pod pozorem pięknym, beschönigen. se, *r.* farbować się, Farbe bekommen.

Colorier, *a. n.* farby na obrazie dobrze wyrazić, wybrać, rozłożyć, kolorować, die Farben gut mischen, auftragen.

Coloris, *m.* rozłożenie, *n.* wybor farb, *m.* Kolorit, *n.* Farbengebung. *f. fig.* farba żywa, iasna, *f.* natürlich frische, schöne Farbe, *f.*

Coloriste, *m.* malarz znaiący się dobrze na farbach, *m.* Kolorist, *m.* (der in seinen Gemälden die natürlichen Farben trifft).

Colossal, ale, *a.* kolosalny, wielkości olbrzymskiey, kolossalisch (von Riesengröße).

Colosse, *m.* kolos, *m.* Koloß, *m.* Riesenstatue, *f. fig.* człowiek słuszny, nadzwyczaynie wysoki, *m.* sehr großer Mensch, *m.*

Colportage, *m.* baraszkowanie, chodzenie po domach etc. z drobnemi na sprzedaż towarami, *n.* Umhertragen der Waaren, Hausiren, *n.*

Colporter, *a.* baraszkować t. i. z drobnemi towarami po domach etc. chodzić, Waaren zum Verkaufe herumtragen, hausiren.

Colporteur, *m.* barasznik, baryszník, kramarz, co po domach towary drobne roznosi, co ustawy urzędowe drukowane, xiąszki przedaie, *m.* Tablettkrämer, Hausirer; Ausrufer und Verkäufer gedruckter obrigkeitlicher Befehle; Büchertröbler, *m.*

Columelle, *f.* wewnętrzny skład skorupy ślimaczey, *m.* das Innere eines Schneckengehäuses.

Colure, *f.* cyrkuł obrotu słonecznego, *m.* Sonnenwendekreis, *m.*

Colzat, *m.* rzepak, *m.* Rübsaat, *f.* Rübsen, *m.*

Coma, *f.* spiączka, *f.* Schlafsucht, *f.* —ateux, euse. *a.* spiączkę maiący, sprawuiący, was dieselbe verursacht, schlafsüchtig.

Combat, *m.* walka, potyczka, bitwa; woyna, *f.* Kampf, Streit, *m.* Gefecht, Treffen, *n.*

Com-

Combattant, *m.* woiownik, walecznik; bitny, orężny żołnierz, *m.* Kämpfer, Streiter, *m.*

*Combattre, *a. et n.* bić, walczyć; nacierać (na kogo); bić się, potykać się, streiten, fechten, schlagen, kämpfen. *fig* wacret czynić, odpór dawać; znieść zbijać dowody czyie etc., kämpfen, widerstehen, niederschlagen.

Combien, *ad.* siła, iak wiele, iak bardzo, iak, wie viel, wie sehr, wie.

Combinaison, *f.* kombinacya, skład, związek, wniosek, *m.* składanie, *n* Zusammenfügung, Zusammensetzung, *f.*

Combiner, *a* składać, przystosować, gatunkować; przekładać, przedstawiać, wnioskować, zusammen setzen, zusammen verbinden, vielfältig verändern oder versetzen.

Comble, *m.* nadmiarek, *m.* przysypka, dosypka, *f* szczyt, wierzch, *m.* (u kamienicy), Uebermaaß; Dachwerk; Dach, *n. fig.* naywyższy stopień, szczyt, *m.* höchster Grad, Gipfel, *m.*

Comble, *a.* pełny, z przysypką, z koroną, z wieńcem, übervoll, gehäuft.

Combler, *a* z dosypką, z wieńcem mierzyć zasypać, wyrownać, häufen, gehäuft voll machen, ausfüllen, verschütten. *fig.* (*de qc.*) wylewać, walić na kogo co, przyciskać kogo czym einen womit überhäufen.

Combourgeoir, *m* spólmieszczanin; Pan okretu spólny, *m.* Mitbürger, Mitbesitzer eines Schiffes, *m.*

Combrière, *f.* niewód, gatunek sieci na ryby, *f.* großes Fischernetz, *n.*

Combuger, *a.* polewać, namoczyć beczkę, Fässer einquellen.

Combustibilité, *f.* palność, *f.* Brennbarkeit, *f.*

Combustible, *a.* palny, brennbar, verbrennlich.

Côme, *m.* Kosmus, Cosmus, *m.* (Name).

Comédie, *f.* komedya; krotofila, *f.* przypadek ucieszny, *m.* komedyalnia, *f.* Lustspiel, *n.* Komödie; jede theatralische Vorstellung, *f.* Komödienhaus, *n. fig.* figle, sztuki, żarty, *pl.* udawanie, *n* scherzhafte, lächerliche Handlungen, Possen, *f. pl.* Verstellung, *f.*

Comédien, *m.* ienne, *f.* komedyant, *m* Schauspieler, *m. fig.* szalbierz, obłudnik, *m.* Heuchler, *m.*

Comestible, *a.* śniedny, iadalny, co ieść można, eßbar. Comestibles *pl.* żywności, *f. pl.* Eßwaaren, *f. pl.*

Comète, *f.* kometa, miotła na niebie, *f.* Komet, Schwanzstern, *m.*

Comices, *m. pl.* seym u Rzymian, *m.* Staatsversammlung der alten Römer, *f.*

Cominge, *f.* gatunek bomb wielkich, *f.* große Art Bomben, *f.*

Comique, *a.* komiczny, do komedyi należący, komisch, zum Lustspiel gehörig. *fig.* krotofilny, wesoły, śmieszny, komisch, lustig, scherzhaft. — *m.* akt wesoły; komedyant, *m.* das Komische; komischer Schauspieler, *m.*

Comite, *m.* dozorca wiosłarzów, przełożony nad niewolnikami na galerze, *m.* Rudermeister auf den Galeeren, Galeerenvogt, *m.*

Comité, *m.* wybór osób o czym naradzaiących się, *m.* delegacya do czego wysnaczona, *f* Ausschuß (berathschlagender Personen), *m.* Untersuchungskommission, *f.*

Comitiel, e, *a.* seymowy, Versammlungs-, *v.* Comices.

Comma, *m* kreska, *f* Komma, Abtheilungszeichen: (,) *n.*

Commandant, *m.* od officier-, komendant, *m.* Befehlshaber in einer Festung &c., Kommandant, *m* dante, *f* owa, żona iego, *f.* desselben Frau, *f.*

Commande, *f.* zlecenie do kupienia, uczynienia czego komu dane, *n.* Vollmacht, *f.* oder Auftrag etwas zu kaufen oder zu betreiben, *f.* de, obstalowany, nakazany, befohlen, bestellt, verordnet. *fig.* maladie de, zmyślona choroba, *f.* verstellte Krankheit, *f.*

Commandement, *m.* rozkaz, *m,* przykazanie, *n.* komenda, władza woienna, *f.* Befehl, *m.* Gebot; Kommando, *n.*

Commander, *a.* kazać, rozkazać; nakazać; zamówić, obstalować; rządzić, prowadzić, komenderować woysko, befehlen, gebieten, verordnen, bestellen, kommandiren, anführen. *n.* (*à*) władać czym, rozkazywać swym żądzom etc., beherrschen, herrschen.

Commanderie, *f.* komendorstwo, *n* Comthurey, *f.*

Commandeur, *m.* orderu kawalerskiego komendor, *m.* Comthur, Ordensritter, *m.*

Commandite, *f. T.* towarzystwo kupieckie, w którym iedni pieniędzmi drugich handel prowadzą *n* Handlungsgesellschaft, wo einer oder einige das Geld beschießen, andere die Handlung führen, *f.* taire, *m.* kupiec z tego towarzystwa, *m.* Mitglied einer solchen Gesellschaft, *n.*

Comme, *ad.* iak tak; iakby iakoby gdy; niby, prawie, wie, gleichwie; als; gleichsam. — *c. ad.* ponieważ, że, gdy, weil, da.

Commémoraison, *f.* święto na pamiątkę Świętego iakiego ustanowione, *n.* Gedächtnißfest eines Heiligen, *n.*

Commémoratif, ive, *a.* przypominaiący, erinnernd.

Commémoration, *f.* pamięć, pamiątka zmarłych, (osobliwie w modlitwie). *f.* Gedächtniß, Andenken der Verstorbenen, (besonders im Gebete), *n. fam.* wzmianka, *f.* Erwähnung, *f.*

Commençant, *m.* ante, *f.* początkuiący, *m.* Anfänger, *m.*

Commencement, *m.* początek, *m.* Anfang, *m.* au-, z początku, anfangs, anfänglich. Commencemens *pl.* nauka początkowa *f.* Unterricht in den Anfangsgründen, *m.*

Commencer, *a. et n.* zacząć, począć, anfangen. (*q.*) w początkach nauki kogo ćwiczyć, nauki początkowe dawać komu einem den ersten Unterricht ertheilen.

Commendataire, *m.* komendarz, der die Einkünfte einer Kommende genießt.

Commende, *f. T.* komenda, *f.* Kommende, *f.*

Commender, *a.* nadać komu preben-

prebendę, beneficium kościelne, eine Pfründe verleihen.

Commensal, *m.* stołownik, razem z kim iadaiący, *m.* Tischgenoß, *m.*

Comment? *ad.* iak? co? iakim sposobem? dla czego? czemu? wie? warum?

Commentaire, *m.* wykład, *m.* Auslegung, Erklärung, *f.* Commentaires, *pl.* xięgi pamiętne, *f. pl.* dziennik, *m.* miętne, *f. pl.* dziennik, *m.* historische Nachrichten, *f pl.*

Commentateur, *m.* wykładacz, tłumacz, *m.* Ausleger, *m.*

Commenter, *a.* wykładać, tłumaczyć, adnotacye przypisy do czego pisać, dodawać, auslegen, erklären, durch Anmerkungen erläutern. *n.* przydawać zmyślać, übel auslegen, hinzusetzen.

Commer, *n. fam.* przyrównywać co źle do czego, üble Vergleichung anstellen.

Commerçable *a.* przedayny, co łatwo przedać można, handelbar, verkäuflich.

Commerçant, *m.* kupiec hurtem handluiący hurtownik, *m.* Kaufmann, der im Großen handelt, *m.* Commerçante, *f.* kupcowa, *f.* Handelsfrau, *f.*

Commerçant ante, *a.* przedaiący, przedawaiący, handluiący, handelnd.

Commerce *m.* handel, *m.* kupczenie, kupiectwo rzemieslo, *n.* Handlung, *f.* Handel, *m* Gewerbe, *n fig.* obchodzenie, obcowanie z kim, *n.* Umgang, *m.* — de lettres, korespondencya, *f.* Briefwechsel, *m.*

Commercer, *n.* handlować, kupczyć, Handlung treiben, handeln.

Commère, *f.* kuma, kmotrka, *f.* Gevatterinn, *f. fam.* wścibska, plotka, *f.* Stadtklatsche, *f.* bonne-, dobra kobieta, *f.* gutes Weib, *n.*

Commettant, *m.* zlecaiący komu sprawę iaką, Kommittent, *m.* (der einen Auftrag giebt.)

Commettre, *a.* popełnić grzech etc. dopuścić się występku; grzechu, begehen (einen Fehler, ein Verbrechen) (*qc. à q.*) powierzyć, zlecić komu co, einem etwas auftragen, anvertrauen. (*q. à* od. *pour qc.*) przeznaczyć, postawić, osadzić kogo do czego, einen wozu bestellen, ernennen. deux personnes l'une avec l'autre, powadzić, podszczuwać iednego na drugiego, zwey Personen zusammenhetzen. (*q.*) nabawić kogo kłopotu, niebezpieczeństwa, einen in Verlegenheit oder Gefahr setzen. se, r, wystawić się na niebezpieczeństwo, narazić się, sich einer Verlegenheit aussetzen. (*avec q.*) wdawać się z kim, sich mit einem einlassen.

Commis, *m.* faktor kupiecki, czeladnik; sprawca; pisarz, *m.* Faktor, Handlungsdiener, Sekretär, Schreiber, *m.*

Commisération, *f.* miłosierdzie, *n.* litość, *f.* Erbarmung, *f.* Erbarmen, *n.*

Commissaire, *m.* komisarz, *m.* Kommissär, Bestellter, Verordneter, *m.*

Commissariat, *m.* kommissya, expedycya t. i. izba, *f.* Expeditionsstube; Faktorey der Kommissarien, *f.*

Com-

Commission, *f.* zlecenie komu dane, *n.* sprawa; komissya, *f.* obstalunek, sprawunek, *m.* Auftrag, *m.* Geschäft, *n.* Kommission, *f.* péché de-, grzech uczynkowy, *m.* Begehungssünde, *f*

Commissionaire, *m.* faktor, sprawca, sprawiciel, *m.* Commissionär, Geschäftsverwalter, Faktor, *m.*

Commodat, *m.* pożyczka, pożyczona rzecz do używania, *f.* Darlehn, *n* taire, *m.* pożyczaiący dłużnik, der ein Darlehn bekommen hat.

Commode, *a.* wygodny; łagodny, niesurowy, bequem, füglich, allzu gelinde.

Commode, *f.* komoda, *f.* Schrank mit Schubladen, *m.* Kommode, *f.*

Commodément, *ad.* wygodnie, łatwo, bequem, bequemlich.

Commodité, *f.* wygoda; pora, sposobność, *f* czas wygodny, *m.* Bequemlichkeit, gute Gelegenheit, *f.* Commodités, *pl.* prywet, *m.* das heimliche Gemach, *n.*

Commun, une, *a.* pospolity; powszechny; społeczny, spólny; zwyczayny, pospolity, prosty, gemein, allgemein, gemeinschaftlich, gewöhnlich, schlecht.

Commun, *m.* dobra, rzeczy wspolne, *pl.* gmin, *f.* lud pospolity, *m.* pospólstwo, *n.* czeladź, *f* gemeinschaftliches, gemeines Gut, *n.* gröste Haufen, *m.* gemeine Volksklasse, *f.* Gesinde, *n.* en-, *ad.* spólnie, społecznie, w społeczności, gemeinschaftlich.

Communal, ale, *a.* do gromady należący, zur Gemeinde gehörig.

Communauté, *f.* gromada, *f.* bractwo, *n.* cech, *m.* społeczność, *f.* Gemeinde, Gesellschaft, Zunft, Gemeinschaft, *f.*

Commune, *f.* gromada we wsi etc. *f.* Gemeinde einer Stadt, eines Dorfes, *f.* Communes, *pl.* lud *m* pospólstwo ze wsi; pospolite dobra, *pl. n.* Landvolk; Gemeingut, *n.*

Communément, *ad.* zwyczaynie, pospolicie, powszechnie, gemeiniglich, überhaupt, insgemein.

Communiant, *m.* ante, *f.* komunikant, *m.* Kommunikant, *m.*

Communicabilité, *f.* zaraźliwość; sposobność, *f.* sposób złączenia czego, *m.* Mittheilbarkeit, Möglichkeit, Art etwas zu vereinigen, *f.*

Communicable, *a.* zaraźliwy; przystępny; łatwy do złączenia, mittheilbar, vereinbarlich.

Communicatif, ive, *a.* zaraźliwy; łatwo komu czego udzielaiący, przystępny, sich leicht und gern mittheilend.

Communication, *f.* udzielenie komu czego, *n.* związek, *m.* kommunikacya; zaraza, zaraźliwość, społeczność, *f.* obcowanie, obchodzenie z kim, porozumienie, *n.* przechód, przeiazd, *m.* Mittheilung; Gemeinschaft, *f.* Umgang, *m.* Vertraulichkeit; Vereinigung, Zusammenfloßung zweyer Dinge, *f.*

Communier, *n.* kommunikować, przystępować do stołu Bożego, kommuniziren. — *a.* dawać komu Sakrament Przenayświętszy, das Abendmahl reichen.

Com-

Communion, *f.* zbór, *m.* zgromadzenie ludzi iedney religii, *n.* komunia, *f.* Glaubensgemeinde, *f.* Genuß des Abendmahls, *m*

Communiquer, *a.* udzielić komu czego, pożyczyć komu co, czego; oznaymić, uwiadomić kogo o czym; donosić komu co, odkryć, mittheilen, entdecken, offenbaren. — *n* (*de qc. avec* od. *à q.*) naradzać się, rozmawiać się z kim o czym, sich mit Jemandem wegen einer Sache unterreden. (*avec q*) obchodzić, przestawać z kim mit Jemandem umgehen, in Verbindung stehen. (*à . . .* von Zimmern ꝛc.) schodzić się, łączyć się, stykać się, an einander stoßen, in einander gehen se. *r.* (*à*) zarażać, rozszerzać się; zwierzyć się komu; ludzkim, przystępnym bydź; zniepoważać się, wdawać się; schodzić się. złączać się, stykać się, sich mittheilen; leutselig seyn, sich gemein machen; (von Zimmern ꝛc) an einander stoßen, in einander gehen.

Commutative, *a. f.* justice-, *f.* sprawiedliwość, *f.* rzetelność, Gerechtigkeit im Handel und Wandel, *f.*

Compacte, *a.* dychtowny, gęsty, dicht, fest.

Compagne, *f.* towarzyska; rowienniczka, pomocniczka; małżonka, *f.* Gesellschafterinn, Gespielinn, Gefährtinn, Gattinn, *f.*

Compagnie, *f.* towarzystwo, *n.* kompania, *f.* ziazd, *m.* zgromadzenie, kollegium; towarzystwo kupieckie, *n.* kompania regimentowa, *f.* Gesellschaft, Versammlung, Handlungsgesellschaft, Kompagnie; *f.*

— de Jésus, *f.* OO. Jezuici *pl. m.* Jesuiterorden, *m.*

Compagnon, *m.* wspólnik, towarzysz; rówieśnik; czeladnik, *m.* Kamerad, Mitgeselle, Gesellschafter, Handwerksgeselle, *m. fig.* wesoły człowiek; człowiek niebezpieczny; chudy pachołek, golec; rodzay gwoździków, *m.* lustiger Bruder; schlimmer Gast; armer Schelm, *m.* gewisse neikenartige Blume *f.*

Compagnonnage, *m.* stan czeladniczy rzemieślnika, *m.* zgromadzenie rzemieślniczków, *n.* Gesellenjahre, *f. pl.* Versammlung der Handwerksgesellen, *f.*

Comparable, *a.* (*à avec*) do porównania (zdatny), co można z czym porównać, vergleichbar.

Comparaison, *f.* porównanie, przyrównanie czego z czym, podobieństwo, przystosowanie czego do czego, *n.* Vergleichung, *f.* Gleichniß, *n.* ende, w porównaniu z czym, względem, in Vergleichung mit, gegen. par-, porównywaiąc co do czego, co z czym, vergleichungsweise.

Comparatif, *m.* drugi stopień przymiotników, *m.* Comparativ, *m. T.*

Comparer, *a.* (*à*) przyrównywać co do czego, z czym, vergleichen.

Comparoir, *n.* stanąć przed sądem, vor Gericht erscheinen.

Comparoître, *n.* stawić się, stanąć u prawa, sich vor Gerichte stellen.

Compartiment, *m.* kunsztowny podział, *m.* ułożenie, *n.* künstliche Ein-, Ab- oder Vertheilung, *f.*

Com-

Compartir, *a.* podzielić na różne figury, rozkładać, in verschiedene Abtheilungen bringen.

Comparation, *f.* stawienie się, stanie przed sądem, *n.* Erscheinung vor Gericht, *f.*

Compas, *m.* cyrkiel *m.* miara szewska, *f.* kompas, *m* Zirkel, *m.* Maßlade der Schuster, *f.* Kompaß, *m.*

Compasser, *a.* cyrklować, odcyrklować, abzirkeln. *fig.* przymierzyć, naradzić; rozradzić, ułożyć; rozważyć co dobrze, einrichten; genau überlegen.

Compassion, *f* litość. *f.* miłosierdzie, *n.* Mitleiden, *n.*

Compaternité, *f.* kumowatwo, powinowactwo duchowne, *n.* Gevatterschaft, *f.*

Compatibilité, *f.* zgadzanie się jedney rzeczy z drugą, *n.* Verträglichkeit zweyer Dinge, Verbindungsfähigkeit, *f.*

Compatible, *a.* zgadzaiący się z drugim, verträglich, vereinbar.

Compatir, *n.* (*à*) zlitować się, użalić się nad kim; pobłażać komu, znosić cierpliwie; (*avec*) w zgodzie z kim żyć, Mitleiden haben oder empfinden; mit Jemandes Schwachheiten Geduld haben; (*avec*) sich vertragen.

Compatissant, ante, *a.* miłosierny, litościwy, mitleidig.

Compatriote, *m. et f.* ziomek, *m.* Landsmann, *m.* Landsmänninn, *f.*

Compendium, *m.* krótkie wyobrażenie, *n* zbiór, *m.* kurzer Begriff, Auszug, *m.*

Compensation, *f.* nadgroda kompenzacya, *f.* Ersatz, *m.* Ersetzung, Vergütung, *f.*

Compenser, *a.* nadgrodzić; porachować, wytrącić komu dług, przeciwny; gegen einander aufheben oder vergleichen.

Compérage, *m.* kumostwo, powinowactwo duchowne, *n.* Gevatterschaft, *f*

Compère, *m.* kum, kmotr, *m.* Gevatter, *m. fig.* filut; łepski, zabawny człowiek, *m.* schlauer Gast, lustiger Gesellschafter, *m.*

Compétence, *f.* przynależytość sądu, należność urzędu, *f.* Competenz des Richters, *f. fig.* sposobność, moc, *f.* Fähigkeit, Gewalt, *f.*

Compéter, *n.* należeć, przynależeć zukommen, zustehen. *T.*

Compétiteur, *m.* kompetytor, konkurent o co, *m.* Mitwerber, *m.*

Compilateur, *m.* zbieracz (z xiążek), *m.* Compilator, Sammler, *m.*

Compilation, *f.* zbieranie z różnych xiążek, *n.* zbiór, *m.* Sammeln und Zusammentragen aus andern Schriften, *n.* Sammlung, *f.*

Compiler, *a.* zbierać z różnych xiążek, aus Schriften sammeln, und in ein Werk zusammen tragen.

Compisser, *a.* oszczać, bepissen, beseichen.

Complaignant, *m.* te, *f. et S.* skarżący, strona powodna, *f.* powód, *m.* Klagend; Kläger, *m. T.*

Complaindre, *a.* żałować, opłakiwać, beklagen, bewelnen.

Complainte, *f.* skarga, *f.* zażalenie, *n.* Klage wegen erlittenen Unrechts, *f. fig.* treny, *m. pl.* Klagelied, *n.*

*Complaire, *n.* dogadzać, przypodo-

podobać się komu, sich gefällig erweisen, willfahren. se. r. sobie samemu się podobać, sich selbst gefallen.

Complaisance, f. dogadzanie, przypodobanie się komu, n. grzeczność, uczynność, f. Gefälligkeit, f. — sances, pl. grzeczności, f. przypodobanie się, n. Gefälligkeiten, f. pl. Wohlgefallen, n.

Complaisant, ante. a. uczynny, grzeczny, gefällig, willfährig, dienstfertig. — S. hołdownik, zabiegaiący o łaskę, przyiaźń czyią, m. Augendiener, m.

Complet, ète. a. cały, supełny, ganz, vollständig.

Complètement, ad. zupełnie, gänzlich, vollkommen.

Compléter, a. dodać, dołożyć, ergänzen, vollzählig, vollständig machen.

Complexe, a. składany, złożony, zusammengesetzt, mehrere Dinge in sich fassend.

Complexion, f. ułożenie ciała, przyrodzenie, n. natura, f. temperament, umysł, m. Leibesbeschaffenheit, Natur, f. Temperament, n.

Complice, m. et f. uczęstnik, spółwystępca, m. Mitschuldige, m. et f. — a. spółwinny, mitschuldig.

Complicité, f. uczęstnictwo, n. spółwystępek, m. Theilnehmung an einem Verbrechen, Mitschuld, f.

Compliment, m. ukłon, kompliment, m. grzeczność, f. Kompliment, n. Ehren- oder Höflichkeitsbezeigung durch Worte, f.

Complimenter, a. winszować komu; mile, grzecznie witać, przywitać, przyimować, przyiąć, komplimentować, seinen Glückwunsch abstatten; höflich empfangen; Komplimente machen.

Complimenteur, m. euse, f. w komplimentach się kochaiący, ceremoniat, m. der, die viele Komplimente macht.

Compliqué, ée. a. zawiły, pomięszany, verwickelt, verworren.

Complot, m. bunt, spisek, m. bóser und heimlicher Anschlag, m. Komplott, n.

Comploter, a. et n. spiknąć się, zbuntować się. einen bösen Anschlag anspinnen, ein Komplott machen. (qc.) uknować co przeciw komu, heimlich auf etwas umgehen.

Commotion, f. skrucha, f. żal, m. Zerknirschung des Herzens, f.

Comporter, a. et n. cierpieć, znosić; przypuścić co na kogo, leiden, zulassen, gestatten. se, r. postępować, sprawować się, zachowywać się, sich aufführen, sich betragen.

Composé, m. rzecz złożona z wielu innych, f. zbiór, skład, m. zusammengesetztes Ding, n.

Composer, a. składać, zbierać; składać, pisać, robić; zmyślać, wynaleźć, udawać, zusammen setzen, verfertigen, ausarbeiten, erdenken, erfinden, vorgeben. T. komponować (w muzyce); składać słowa etc. (z liter drukarskich). (in der Musik und bey den Buchdruckern) zusammen setzen. — n. (avec q) ułożyć się, ugodzić się z kim, uspokoić kogo; kapitulować, kapitulacyą układać, umówić, sich mit einem

nem setzen, abfinden, vergleichen, kapituliren. se. r. minę, postawę iaką przybrać, sobie dać, w postawę etc. się przybrać, ejne gewisse Miene, Stellung, ꝛc. den Umständen gemäß annehmen.

Composeur, m. autor, m. (szydząc), (ironisch) Verfasser, m.

Compositeur, m. komponista; składacz, m. Tonsetzer, Komponist; Setzer, m. amiable-iednacz, roziemca, m. der einen Streit gütlich beylegt.

Composition f. składanie, złożenie, złączenie; pisanie, n. kompozycya, f. składanie liter etc., (w drukarni), Zusammensetzung, Vermischung, Ausarbeitung, f. Aufsatz, m. Setzkunst, f. fig. ugoda, umowa, f. Vertrag, gütlicher Vergleich, m. T kapitulacya, umowa względem poddania fortecy, f. Kapitulation, f.

Compote, f. owoce duszone albo pieczone, cukrem przyprawione; duszone gołąbki, m. pl mit Zucker eingemachtes oder gedämpftes Obst, n. Zurichtung junger Tauben auf gedämpfte Art, f

Comprehensible. a. poietny, łatwy do poięcia, begreiflich.

Compréhension, f. poiętliwość, f. poięcie rozumem, n. Fassungskraft, f.

*Comprendre, a zawierać, zamykać co w sobie; wspomnieć, donosić o czym, enthalten, begreifen, Meldung thun fig. poiąć, zrozumieć, verstehen, fassen, begreifen.

Compresse, f. płatek płócienny w kilkoro złożony na ranę, m. Bäuschgen auf Wunden, n.

Compressibilité, f. zgiętkość, gibkość, f. co się da ścisnąć, zbić do kupy, Eigenschaft, sich zusammen drücken zu lassen, f.

Compressible, a. ścisnąć, utłoczyć się daiący, giętki, ściskliwy, was zusammen gedrückt werden kann.

Compréssion, f. ścisnienie, utłoczenie, n. Zusammendrückung, Zusammenpressung, f.

Comprimer, a. ścisnąć, utłoczyć, zusammenpressen, zusammendrücken. fig. ścisnąć, (serce), beklemmen (das Herz).

*Compromettre, n zdać się na, poddać się pod rozsądek, sąd roziemcy, mit einander eins werden, eine streitige Sache dem Ausspruche eines Schiedsrichters zu überlassen. — a. (q. od. qc.) nabawić kogo kłopotu etc., der Gefahr eines Verdrusses ꝛc. aussetzen. se, r. zniepoważyć się, szkodzić sobie, sich etwas vergeben. (avec q.) wdawać się z kim, sich mit einem in einen unanständigen Streit einlassen.

Compromis, m. kompromis, m. (zdanie się na sąd kompromisarski). Kompromiß, n. (eingewilligte Ueberlassung der Sache an einen Schiedsrichter). fig mettre (q. od. qc.) en, wystawić kogo na niebezpieczeństwo, narażać, einen, oder etwas einer Gefahr, Verlegenheit ꝛc aussetzen.

Compromissaire, m iednacz, roziemca, kompromisarz, m. Schiedsrichter, m.

Comprotecteur, m. spółobrońca, m. Mitschutzherr, m.

Comptable, a. zdawaniu rachunków podległy; ten co się komu sprawiać, odpowiadać

dać za co powinien, *m.* der die Rechnung ablegen muß, Rechnungsbeamter, *m.* quittance-, kwit do zdawania rachunków potrzebny, *m.* Belegquittung, *f.*

Comptant, *a. m.* gotowy, gotowe pieniądze, *pl.* gotowy grosz, *m* baar *m.* baares Geld, *n.* Baarschaft, *f.*

Compte, *m.* rachunek, *m.* rachunków zdawanie; zachowanie, *n.* liczba, *f.* liczenie, *n.* zysk, pozytek, *m* Rechnung, Berechnung; Zahl, *f.* Zählen, *n.* Vortheil, *m.* rendre-, (*de qc.*) sprawiać się komu z czego, odpowiadać za co, donosić, Rechnung von etwas ablegen faire son, (*de od. que..*) spodziewać się, pewnego bydź zdania, że, denken, hoffen. faire son-sur., rachować pewno na co, spodziewać się czego, rechnen auf... faire, (*de qc.*) poważać, szacować co, viel wovon halten à, na rachunek, auf Abschlag à bon-, tanio, wohlfeil.

Compter, *a.* rachować, liczyć; policzyć między.... mieć, trzymać za co; zapłacić, wyliczyć, zäblen, rechnen, schätzen, dafür halten, bezahlen. *n.* rachunek zdać, oddać, rechnen, Abrechnung halten. sur..... spuścić się na kogo, co; szczycić się czym; spodziewać się czego, Rechnung machen auf..., sich verlassen auf..., sich vornehmen, denken.

Compteur, *m.* ten, co rachuie, liczy, einer, welcher rechnet, zählet.

Comptoir, *m.* stolik do rachowania pieniędzy, *m.* komtor, (kantor), *m.* pisarnia, *f.* skład, dom handlowny, *m.* Zähl- oder Rechentisch, *m.* Schreibestube, Niederlage, Faktorey, *f.*

Comptoriste, *m.* buchhalter; człowiek, co księgi kupieckie utrzymuie, *m.* Buchhalhalter; Mensch, der in der Schreibstube arbeitet, *m.*

Computiste, *m.* ten, co w kalendarzu kościelnym potrzebne rzeczy rachunkiem wyśledza, *m* der die im Kirchenkalender gehörigen Sachen ausrechnet.

Comtal, ale, *a.* hrabiowski, gräflich.

Comte, *m.* hrabia, graf, *m.* Graf, *m.*

Comté, *m.* hrabstwo, *n.* Grafschaft, *f.*

Comtesse, *f.* hrabini, *f.* Gräfinn, *f.*

Con, *m. fam.* sromota niewieścia. *f.* weibliche Schaam, *f.*

Concasser, *a.* grubo co tłuc, utłuc, gröblich klein klopfen oder stoßen.

Concave, *a.* wpukły, żłobkowaty, rund ausgehöhlt, rund hohl.

Concavité, *f.* wpukłość, żłobkowatość, *f.* runde Höhlung, rund ausgehöhlte Fläche, *f.*

Concéder, *a.* użyczyć; pozwolić, zezwolić na co, verleihen, verwilligen.

Concélébrer, *a.* razem obchodzić, mit feyern.

Concentration, *f.* koncentrowanie, *n.* Concentration, *f.*

Concentrer, *a.* koncentrować, w kupę, w ieden punkt zebrać, złączyć, concentriren, in die Enge oder auf einen Punkt zusammenziehen.

Con-

Conception, *f.* poczęcie, *n.* Empfängniß, *f. fig.* poięcie, zrozumienie, *n.* Begreifungskraft, *f.*

Concernant, *prp* co się (czego) tycze, względem, betreffend, anlangend, in Betreff.

Concerner, *a.* należeć do czego, tykać się czego, co się tycze, betreffen, angehen.

Concert, *m.* koncert, *m.* Concert, *n. fig.* zgoda, iednostayność, *f.* Uebereinstimmung, *f.* de-, *ad.* podług umowy, zgodnie, verabredeter Maßen, einstimmig.

Concertant, ante, *a.* głowny, powtarzaiący w muzyce. — *m.* koncercista, *m.* concertirend. — *m. f.* Concertspieler oder —sänger, *m.*

Concerté, ée, *a.* umówiony, zmówiony, verabredet. *fig.* na zbyt wytworny, zmyślony, gezwungen, affektirt.

Concerter, *a.* probować muzyczną sztukę, ein Musikstück mit einander probiren. *fig.* umówić co z kim, verabreden. — *n.* koncert dać, ein Concert aufführen.

Concession, *f* nadanie, dozwolenie, uprzywileiowanie, *n.* wolność, *f.* kawał gruntu w osadzie komu nadany, *m.* Bewilligung, Verleihung, *f.* verwilligtes Stück Land in einer Kolonie, *n.*

Concessionnaire, *m. et f.* nadany, któremu co dozwolono, nadano, dem etwas bewilligt worden ist.

Concetti, *m.* błyskotki, myśli niby dowcipne, *m. f.* schimmernde, nur sinnreich scheinende Einfälle, *f. pl.*

Concevable, *a.* poietny, do zrozumienia łatwy, begreiflich.

Concevoir, *a. et n.* począć, w ciążą zayść, brzemienną zostać, empfangen, schwanger werden. *fig* poiąć, zrozumieć; spisać, napisać, podać co, begreifen, fassen, abfassen. — de l'esperance, de l'amour etc., chwycić się, iąć się czego, wzniecać, powziąć nadzieię, miłość etc., Hoffnung, Liebe ꝛc. schöpfen oder fassen.

Conchier, *a.* osrać, posrać, bescheißen.

Conchites, *f pl.* muszle, ślimaki zakamieniałe, *m. pl.* versteinerte Muscheln, *f. pl.*

Conchyle, *m.* muszla szarłatowa, *m.* Purpurschnecke, *f.*

Concierge, *m. et f.* burgrabia zamkowy, dozorca domu, pałacu; odźwierny w komedyalni; stróż, dozorca więźniów, *m.* Burgvogt, Aufseher über ein vornehmes Haus, Bettmeister, Beschließer, Thürhüter eines Komödienhauses; Kerkermeister, *m.*

Conciergerie, *f.* burgrabstwo; więzienie; mieszkanie dozorcy tegoż, *n.* Burgvogtey, *f.* Gefängnißhaus, *n.* Wohnung des Aufsehers darüber, *f.*

Concile, *m.* zbór, sobór, *m.* ziazd powszechny, duchownych, *m.* ustawy ich, *f. pl.* Kirchenversammlung, *f.* deren Schlüsse, *f. pl.*

Conciliabule, *m.* ziazd, *m.* zgromadzenie bezprawne duchownych, *n.* unrechtmäßige Versammlung der Geistlichkeit, *f. fig.* schadzka podeyrzliwa, *f.* verdächtige Zusammenkunft, *f.*

Conci-

Conciliant, ante, *a.* zgodny, do zgody skłonny, verträglich, zu einem Vertrage geneigt.

Conciliateur, *m.* trice, *f.* iednacz, pośrzednik, *m.* Mittelsperson, *f.* Vereiniger, *m.*

Conciliation, *f.* ziednanie, porównanie, *n.* Vergleichung, Vereinigung, *f.*

Concilier, *a.* porównać; poiednać, godzić, pogodzić; pozyskać, ziednać, vergleichen, vereinigen, aussöhnen, verschaffen. se *r.* ziednać, pozyskać, sobie przyiaźń; uiąć sobie kogo, sich erwerben (die Freundschaft ꝛc.).

Concis, ise, *a.* krótki, zwięzły, kurz gefaßt, gedrängt.

Concision, *f.* zwięzłość stylu etc. *f.* Kürze in der Rede oder Schreibart, *f.*

Concitoyen, *m.* enne, *f.* spółmieszczanin, *m.* Mitbürger, *m.*

Conclave, *m.* mieysce w Watykanie, gdzie kardynałowie papieża obieraią; same kolegium, zgromadzenie kardynałów przy tym. *n.* Ort der Versammlung der Cardinäle zur Pabstwahl, *m.* diese Versammlung selbst, *f.*

Conclaviste, *m.* pokoiowy kardynałowi papieża obieraiącemu posługuiący. *m.* Bedienter eines Cardinals im Conclave, *m.*

Concluant, ante, *a.* dowodny, nieodbity, beweisend, bündig.

*Conclure, *a. et n.* zakończyć; ustanowić, stanowić, umówić; wnosić, schließen, abschließen, folgern.

Conclusion, *f.* wninsek, *m.* zdanie; zakończenie, *n.* koniec, *m.* Schluß, *m.* Folgerung, *f.* Beschluß, *m.*

Concoction, *f.* trawienie, *n.* strawność, *f.* Verdauung, *f.*

Concombre, *m.* ogórek, *m.* Gurke, *f.*

Concordance, *f.* zgadzanie się, *n.* zgodność, *f.* (osobliwie w biblii); regiestr wszystkich słów pisma świętego, *m.* Uebereinstimmung, besonders der heiligen Schriftsteller, *f.* biblisches Concordanzbuch, *n.*

Concordancier, elle, *a.* na kształt takiego regiestru układany, concordanzmäßig.

Concordat, *m.* ugoda, *f.* koonkordat, *m.* Concordat, *n.*

Concorde, *f* iednomyślność, zgoda; konkordya, *f.* Einigkeit, Eintracht; Concordia, *f.* (Name).

*Concourir, *n.* (*à qc.*) przykładać się, przyczynić się do czego, wchodzić w co, mitwirken, beytragen. (*pour qc.*) ubiegać się wraz z kim, o urząd etc.; zabiegać z kim o nadgrodę etc, gleiche Ansprüche auf etwas machen, um etwas mitwerben; mit einander streiten (um den Preis).

Concours, *m.* zbieg, tłum, *m.* przykładanie się, przyczynianie się do czego; zabieganie, *n.* konkurrencya, *f.* Zusammenlauf, *m.* Mitwirkung, Mitbewerbung, *f*

Concubinage, *m.* nałożnictwo, *n.* Concubinat, *m.* Unehe, *f.*

Concubinaire, *m.* nałożnik, *m.* der sich eine Beyschläferinn hält.

Concubine, *f.* nałożnica, *f.* Beyschläferinn, *f.* Kebsweib, *n.*

Concupiscence, *f.* żądza, chuć do czego, pożądliwość, *f.* böse Begierde, *f.*

Conco-

Concupiscible, *a.* appétit-, pożądliwość, *f.* Begehrungsvieh, *n.*

Concurremment, *ad.* konkurując z kim, spólnie, wspólnie, współeczności, mitbewerbungsweise, gemeinschaftlich.

Concurrence, *f.* spólne zabieganie do czego; ubieganie się z drugim o co; staranie się o co, *n.* Mitbewerbung; bliskie Nachfrage, *f. jusqu'à*, od. *jusqu'à la de.*, względem pewney summy, w summie tylko pewney, bis auf die Summe von...

Concurrent, *m* ente, *f.* konkurent, o to się staraiący, co i drugi. *m.* Mitwerber, *m.*

Concussion, *f.* uciemiężenie, uciążenie, ździerstwo, *n.* Erpressung, Plackerey, *f.*

Concussionnaire, *m.* łupieżca, ździerca, *m.* Placker, Schinder, *m.*

Concussionner, *a.* uciemiężać, uciskać, ździerać, placken, schinden.

Condamnable, *a.* ukarania, strofowania godny, przyganny, verdammlich, strafbar, verwerflich.

Condamnation, *f.* osądzenie, skazanie, *n.* Verurtheilung, *f.* Urtheil, *n.*

Condamnatoire, *a.* do osądzenia należący; kary godny, was zur Verurtheilung gehört; straffällig.

Condamner, *a.* potępiać, osądzić, skazać; ganić, odrzucać co, verdammen, verurtheilen, verwerfen. *fig.* zamurować, zabić, (okno etc.) vermauern, vernageln (ein Fenster ꝛc.) se, *r fig* potępiać, osądzić, siebie samego, wyznawać winę swoią, sich schuldig geben.

Condensabilité, *f.* przymiot rzeczy daiącey się stłoczyć, zgęścić, Eigenschaft eines Körpers, der sich verdichten, verdicken läßt.

Condensation, *f.* ściśnienie, zgęszczenie, *n.* Verdickung, *f.* Verdichtung, *f.*

Condenser, *a.* ścisnąć, zgęścić, verdicken, verdichten.

Condescendance, *f.* pobłażanie, folgowanie; dogadzanie, unizenie, *n.* Nachgeben, *n.* Willfährigkeit, Herablassung, *f.*

Condescendant, ante, *a.* folguiący, pobłażaiący, unizaiący się, nachgebend, willfährig, herablassend.

Condescendre, *n* (*à*) dogadzać, folgować, pobłażać komu; snizać się; przez szpary patrzeć, nachgeben, sich gefallen lassen, willfahren; sich herablassen; Nachsicht haben.

Condisciple, *m.* społuczeń, *m.* Mitschüler, *m.*

Condition, *f.* stan, *m.* okoliczność, własność, *f.* stan *m.* życie, *n.* służba, usługa; kondycya, *f.* warunek, *m.* Zustand, *m.* Eigenschaft, Beschaffenheit, Lage, *f.* Stand, *m.* Herkommen, *n* Dienst, *m.* Bedienung; Bedingung, *f.* à quelque ... *c*, pod tą kondycyą, pod tym warunkiem, żeby, mit oder unter der Bedingung, daß ...

Conditionné, ée, *p. et a* sporządzony, opatrzony, beschaffen.

Conditionnel, elle, *a.* warowny, bedingt, bedingungsweise.

Conditionner, *a.* obwarować, warować co; przysposobić, opatrzeć co, mit den gehörigen Eigenschaften versehen.

Condoléance, *f.* użalenie, oświadczenie żalu, *n.* Beileidsbezeugung, *f.*

Condor, *m.* rodzay orłów naywiększych, *m.* Condor, *m.* (großer Vogel), *fam.* gryf, *f.* Vogel Greif, *m.*

Conducteur, *m.* trice, *f.* wódz, przewodnik, dozorca, *m.* Führer, Aufseher, *m.*

*Conduire, *a.* wieśdź, prowadzić; odprowadzić; mieć dozór, prowadzić; rządzić czym, führen, leiten, begleiten, Aufsicht haben, anführen, regieren. se, *r.* sprawować się, postępować sobie, sich aufführen, sich betragen.

Conduit, *m.* rura, rynna, *f.* kanał, rów, *m.* Röhre, Rinne, *f.* Kanal, *m.*

Conduite, *f.* prowadzenie, przewodzenie; odprowadzanie, *n.* dozór; postępek, *m.* sprawowanie się, *n.* Führung, Leitung; Begleitung; Anführung; Aufführung, *f.*

Confabulateur, *m. fam.* rozmawiaiący się z kim poufale, der sich vertraut unterhält.

Confabulation, *f. fam.* rozmawianie, *n.* rozmowa przyiacielska, poufała, *f.* vertrautes Gespräch, *n.*

Confabuler, *n. fam.* rozmawiać się z kim, baiać, mit einander schwatzen.

Confédération, *f.* sprzymierzenie, *n.* związek, *m.* konfederacya, *f.* Bündniß, *n.* Bund, *m.*

Confédéré, ée, *a.* związkowy, sprzymierzony, skonfederowany, verbündet. Confédérés, *m. pl.* konfederaci, sprzymierzeni, związkowi, *m. pl.* Bundesgenossen, *m. pl.*

se Confédérer, *r.* skonfederować się, związek uczynić, ein Bündniß treten, sich verbinden.

Conférence, *f.* równanie, porównanie, znoszenie; schodzenie się, znoszenie się z kim, *m.* konferencya, umowa, *f.* układ, *m.* Vergleichung, Gegeneinanderhaltung; Zusammenkunft zur Berathschlagung oder Unterhandlung; diese Unterhandlung selbst, *f.*

Conférencier, *m.* ten, który na konferencyi prezyduie, który co wnosi, mówi, der bey einer Conferenz den Vorsitz oder das Vortrag hat.

Conférer, *a.* porównywać, znosić, co z czym; dać, nadać, vergleichen, gegen einander halten; verleihen, ertheilen. — *n.* mieć konferencyą z kim, naradzać się, znosić się, eine Unterredung halten; Unterhandlung pflegen.

Confesseur, *m.* wyznawca wiary chrześciańskiey; spowiednik, *m.* Bekenner der christlichen Religion; Beichtvater, *m.*

Confession, *f.* wyznanie; przyznanie się do czego, *n.* spowiedź, *f.* Bekenntniß, Geständniß, *n.* Beichte, *f.* — de foi, wyznanie wiary prawowierney, konfesya, *f.* Glaubensbekenntniß, *n.*

Confessionaire, *m.* spowiednik, *m.* Beichtvater, *m.*

Confessionnal, *m.* konfesyonał, spowiednia, *f.* Beichtstuhl, *m.*

Confessionniste, *m.* dyssydent Auszpurskiego Wyznania, *m.* der sich zur Augsburgischen Confession bekennt.

Confiance, *f.* ufanie, zaufanie, *n.* ufność; śmiałość, duma zuchwałość, *f.* Vertrauen, *n.* Zuversicht, *f.* Zutrauen, *n.* Dreistigkeit, *f.* Selbstvertrauen, *n.* Einbildung, *f.*

Confiant, ante, *a.* dumny, uprzedzony o sobie; poufały; łatwowierny, eingebildet; zutraulich; leichtgläubig.

Confidemment, *ad.* poufale, im Vertrauen.

Confidence, *f.* poufałość, *f.* zwierzenie taiemnicy; trzymanie prebendy pod imieniem drugiego, który tylko tytuł z niey ma, *m.* Vertrauen, *n.* Anvertrauung eines Geheimnisses, *f.* Besitz einer Pfründe im Namen eines Andern, der nur davon den Titel hat, *m.*

Confident, *m.* ente, *f.* poufały przyiaciel, *m.* Vertrauter, *m.* — te, *f.*

Confidentiellement, *ad.* poufale, w poufałości, zutraulich, mit Zutrauen.

Confidentiaire, *m.* posessor prebendy kościelney zmowny, *m.* der eine Pfründe für einen Andern besitzt.

Confier, *a.* (*qc. à q.*) powierzyć, zwierzyć, poruczyć co komu, vertrauen, anvertrauen. se, *r.* (*en q. od. qc.*) zwierzyć się komu w czym, mieć w kim zaufanie, spuścić się na kogo, ufać, zaufać komu, sich einem vertrauen, sein Vertrauen auf einen setzen, sich auf einen oder etwas verlassen.

Configuration, *f.* powierzchnia postać, powierzchowność, *f.* äußerliche Gestalt oder Bildung, *f.*

Confiner, *n.* graniczyć z czym, angrenzen, anstoßen. — *a.* wywołać, posłać kogo na wygnanie dokąd, an einen Ort verweisen. se, *r.* iść, udać się na samotne mieysce etc., sich in die Einsamkeit &c. begeben.

Confins, *m. pl.* granice, *f. pl.* pogranicze, *n.* Grenzen, *f. pl.*

*Confire, *a.* zaprawiać, smażyć, einmachen.

Confirmatif, ive, *a.* approbuiący, potwierdzaiący, bestätigend, bekräftigend.

Confirmation, *f.* potwierdzenie; bierzmowanie, *n.* Bestätigung; Firmelung, *f.*

Confirmer, *a.* potwierdzić, utwierdzić; umocnić; bierzmować, bestärken, befestigen, bestätigen, bekräftigen; firmeln. se, *r.* umocnić się, utwierdzić się, upewnić się; potwierdzić się, fester, dauerhafter werden; sich bestätigen.

Confiscable, *a.* konfiskowaniu podległy, verfallen, konfiscirlich.

Confiscation, *f.* konfiskata, skonfiskowanie, zagrabienie, zabranie do skarbu, *n.* rzeczy zabrane, zagrabione, *f. pl.* Einziehung der Güter; Wegnehmung verbotener Waaren, *f.* konfiscirte Dinge, *n. pl.*

Confiseur, *m.* cukiernik, *m.* Zuckerbäcker, *m.*

Confisquer, *a.* konfiskować, skonfiskować, zagrabić, zabrać, gerichtlich einziehen, konfisciren.

Confit, ite, *p. et a.* smażony, przyprawiany, zaprawiany czym, eingemacht. *fig.* — en dévotion etc., pełen nabożeństwa etc., ganz voll Andacht &c.

Confiteor, *m.* modlitwa, która przed spowiedzią mówią, *f.*

Gebet, welches vor der Beichte, bey der Messe ꝛc. gebetet wird, *n.*

Confiture, *f.* konfitury, owoce smażone, przyprawiane, *pl.* Zuckerwerk, Konfekt, *n.*

Confiturier, *m.* ière, *f.* cukiernik, (co konfitury robi), *m.* Zuckerbäcker, *m.*

Confluent, *m.* zeyście, zbieg rzek, *n.* Ort des Zusammenflusses zweyer Flüsse, *m.*

Confluer, *n.* zbiegać się, schodzić się, zusammenfließen.

Confondre, *a.* mięszać, pomięszać, zmięszać; omylić się w czym, brać rzecz iaką zamiast inney; zawstydzić, zmięszać kogo, vermengen, vermischen; verwechseln; verwirrt, bestürzt machen, beschämen.

Conformation, *f.* ułożenie, *n.* skład, pomiar ciała, *m.* Bildung, Einrichtung der Theile eines Körpers, *f.*

Conforme, *a.* stosowny, równy czemu, zgadzaiący się z czym, gleichförmig.

Conformer, *a.* przyrównać, przystosować, przysposobić co do czego; uczynić, ułożyć co podług czego, gleichförmig machen; einrichten.

Conformité, *f.* podobieństwo, *n.* równość, *f.* Gleichförmigkeit, Gleichheit, *f.*

Confrairie, *f.* bractwo, *n.* konfraternia, *f.* Brüderschaft, *f.*

Confraternité, *f.* bractwo duchowne, *n.* konfraternia; umowa względem sukcessyi uczyniona, *f.* geistliche Brüderschaft; Erbverbrüderung, *f. T.*

Confrère, *m.* brat; kolega, *m.* Mitbruder; Amtsbruder, *m.*

Confrontation; *f.* konfrontacya, *f.* przekonanie oskarżonego przez stawienie świadków naocznych; porównanie, zeszenie pisma, *n.* Abhörung der Zeugen in Gegenwart des Beklagten; Gegeneinanderhaltung, Vergleichung, *f.*

Confronter, *a.* przeświadczać, przekonywać kogo świadkami (porównywać, znosić (pismo), dem Beklagten die Zeugen unter die Augen stellen; gegeneinanderhalten, vergleichen.

Confus, se, *a.* zamięszany, zawiły, pomięszany; nieporządny; nieiasny, niewyraźny; zękniony, pomięszany; zawstydzony, vermischt; verwirrt; unordentlich; dunkel; bestürzt; beschämt.

Confusion, *f.* zamięszanie, *n.* konfuzya, *f.* nierząd, *m.* pomięszanie, zawstydzenie, *n.* Verwirrung; Unordnung; Bestürzung, Beschämung, *f.*

Congé, *m.* urlop; abszyt, *m.* odprawa, (ze służby), *f.* wypowiedzenie mieszkania, *n.* rekreacya w szkołach, *f.* Urlaub; Abschied, *m.* Entlassung aus dem Dienste; Auffagung der Wohnung, *f.* Schulferientag, *m.*

Congédier, *a.* abszytować, rozpuścić woysko; odprawić, wypuścić ze służby; dać urlop; żegnać się z kim, verabschieden, Abschied geben; beurlauben; von sich lassen.

Congelation, *f.* zmarznienie, skrzepnienie; zgęszczenie, *n.* Gefrierung, Gerinnung; Verdickung, *f.*

Congeler, *a.* zmrozić, zamrozić, skrzepić, lodem ściąć, zmarznąć, zamarznąć; *act.* zgęszczać, gefrieren, gerinnen lassen,

lassen, verdicken. se, *s.* skrzepnąć, zmarznąć, zamarznąć, gerinnen, gefrieren.

Conglutination, *f.* skleienie, *n.* Zusammenleimung, *f.*

Conglutiner, *a.* skleić, zlepić; zgęścić, oślizgać, kleiowatym co robić, leimen; zähe machen. se, *r.* kleiowatym się zrobić, zähe werden.

Congratulation, *f.* powinszowanie, *n.* Glückwunsch, *m.*

Congratuler, *a.* winszować, Glück wünschen.

Congre, *m.* węgorz morski, *m.* Meeral, *m.*

Congrégation, *f.* bractwo, zgromadzenie duchownych, *n.* kongregacya, *f.* sądy kardynalskie w Rzymie, *m. pl.* katholische Brüderschaft; Versammlung der Geistlichkeit, *f.* papstliche hohe Gerichte, *f. pl.*

Congrès, *m.* ziazd posłów dla zawarcia pokoiu etc., Zusammenkunft von Gesandten, einen Frieden ꝛc. zu schließen, *f.*

Congru, ue, *a.* przyzwoity, podług reguł ięzyka gramatycznych; należyty, przyzwoity, richtig, nach den Regeln der Grammatik; schicklich, gehörig, zulänglich.

Conjectural, ale, *a.* domyślny, muthmaßlich.

Conjecture, *f.* domysł, *m.* dorozumienie się, *n.* Muthmaßung, Vermuthung, *f.*

Conjecturer, *a.* domyślać się, dorozumiewać się, dochodzić czego przez domysł, muthmaßen, vermuthen.

Congrument, *ad.* przyzwoicie, należycie, słusznie, schicklich, richtig.

Conjoindre, *a.* spoić, złączyć, związać; zusammenfügen, vereinigen, mit einander verbinden.

Conjoint, e, *a.* złączony, spoiony, verbunden. — ts. *pl. m.* małżonkowie; krewni, *pl.* Eheleute; Anverwandte, *f. pl.*

Conjointement, *ad.* spólnie, współ, razem z kim, mit einander, gemeinschaftlich.

Conjonctif, tive, *a.* particulętive, spoynik, *m.* Bindewort, *n.* —tif, *m.* tryb łączący, *m.* Conjunctiv, *m. T.*

Conjonction, *f.* związek, *m.* społeczność, *f.* złączenie, *n.* Zusammenfügung, Verbindung, Vereinigung, *f.*

Conjoncture, *f.* okoliczność, *f.* przypadek, *m.* Umstand, *m.* Lage, Beschaffenheit, *f.*

Conjugaison, *f.* czasowanie, *n.* koniugacya, *f.* Abwandlung der Zeitwörter, *f.*

Conjugal, ale, *a.* małżeński, ehelich.

Conjuguer, *a.* czasować, koniugować słowo, ein Zeitwort abwandeln.

Conjurateur, *m.* sprzysiężony; zaklinacz duchów, *m.* Verschworner, Geisterbeschwörer, *m.*

Conjuration, *f.* sprzysiężenie się, *n.* spisek, *m.* zaklinanie duchów, *n.* próżba usilna, *f. f.* Verschwörung Geisterbeschwörung; heftige Bitte, *f.*

Conjurer, *a.* spiknąć się, sprzysięgać się, spisek zrobić, sich zusammen verschwören. (qc.) do czego, o co, na co, zu etwas. zaklinać, usilnie prosić, beschwören, inständig bitten. duchów, czarta etc. zaklinać, Geister ꝛc. beschwören, bannen.

Conjurés, *n. pl.* sprzysiężeni, *m. pl.* Verschworne, *m. pl.*

Connaissable, *a.* znaczny, co można poznać, kennbar, kenntlich, merklich, merkbar.

Connaissance, *f.* wiadomość, umieiętność, *f.* uznanie, poznanie, zrozumienie, *n.* przytomność; znaiomość, *f.* Kenntniß, Wissenschaft um etwas, Erkenntniß, *f.* Bewußtseyn, *n.* Bekanntschaft, *f.*

Connaissement, *m.* list frochtowy, *m.* T. Frachtbrief zur See, *m.*

Connaisseur, *m.* euse, *f.* znaiący się na czym, *m.* Kenner, *m.*

*Connaître, *a.* znać, poznać, widzieć, rozumieć, umieć co, kennen, erkennen, uznać, rozsądzić co iako sędzia, erkennen, als Richter in einer Sache sprechen. se, *r.* znać się na czym, umieć co, sich worauf verstehen.

Connétable, *m.* (przed tym): hetman wielki Francuzki, *m.* — *f.* żona iego, *f.* (ehemals) Kronfeldherr in Frankreich, *m.* — dessen Gemahlin, *f.*

Connétablie, *f.* sądy hetmańskie, *m. pl.* Marschallsgericht, *n.*

Connexion, *f.* związek, *m.* Zusammenhang, *m.* Verbindung, *f.*

Connexité, *f.* związek, *m.* związanie dwóch rzeczy na siebie się ściągaiących, *n.* Verbindung zweyer auf einander sich beziehender Sachen, *f.*

Connivence, *f.* dopuszczenie, dozwolenie, wybaczenie, przebaczenie, *n.* folga, *f.* pobłażanie, *n.* Nachsicht, *f.* Ueberraschen und Dulden, *n.*

Conniver, *n.* przebaczyć, wybaczyć; dopuszczać, dozwalać, pobłażać. zulassen, übersehen, dulden. *fam.* (à) przez szpary patrzeć, durch die Finger sehen.

Connoissable, Connoissance, Connoître, *v.* Connaissable etc.

Connotation, *f.* znaczenie ieszcze inne, potoczne, *n.* Nebenbedeutung, *f.*

Connu, ue, *p. et a.* znaiomy, znany; poznany; sławny, gekannt, erkannt, bekannt.

Conque, *f.* ślimak wielki morski, *m.* czyli skorupa ślimacza, *f.* große Seemuschel oder Schneckenschale, *f.*

Conquérant, *m.* zwycięzca, mocarz narodów, woiownik, *m.* Eroberer, *m.*

*Conquérir, *a.* podbić, zawoiować, zwoiować, dobydź, erobern.

Conquête, *f.* zdobycz, *f.* nabytek orężem, *m.* podbicie, zawoiowanie, zwoiowanie, *n.* kray, narod podbity, *m.* Eroberung, *f.*

Consacrant, *a. et m.* biskup na biskupstwo kogo poświęcaiący, *m.* Bischof, der einen andern einweiht, *m.*

Consacrer, *a.* poświęcać, poświęcić, ofiarować, weihen, einweihen, einsegnen, widmen. se, *r.* (à *qc.*) poświęcić się, ofiarować się komu, czemu, sich einer Sache widmen.

Consanguin, ine, *a.* krewny; po oycu, *m.* Blutsverwandter; von einem Vater her verwandt, *m.*

Consanguinité, *f.* krewność, *f.* pokrewieństwo, *n.* Blutsfreundschaft, *f.*

Conscience, *f.* sumnienie, *n.* Gewissen, Bewußtseyn, *n.* en, *ad.* na sumnienie, w prawdzie, auf mein, dein ꝛc. Gewissen; wahrhaftig.

Consciencieux, euse, *a.* sumienny, gewissenhaft.

Consécrateur, *m.* konsekrator, poświęciciel, *m.* der die Weihe giebt.

Consécration, *f.* poświęcenie, *n.* Einweihung, Einsegnung, *f.*

Consécutif, ive, *a.* ciągły, nieprzerwany, po sobie następuiący, der Zeit nach auf einander folgend.

Consécutivement, *ad.* ciągiem, nieprzerwanie, bez przerwy, nach einander.

Conseil, *m.* rada, porada; rada, *f.* (mieysce radzieckie), wyrok, *m.* postanowienie, ustanowienie, *n.* radzca, *m.* Rath, Rathschlag, *m.* Rathsversammlung, *f.* Entschluß, Rathschluß, Rathgeber, *m.*

Conseiller, *a.* radzić, poradzić co komu, rathen, Rath geben.

Conseiller, *m.* ère, *f.* rayca, rady; radzca; radziciel, *m.* konsyliarz, Rath, Rathgeber, *m.* —inn; Rätbinn, *f.*

Consentement, *m.* zezwolenie, pozwolenie, *n.* Einwilligung, *f.*

Consentir, *n.* (à *qc.*) pozwolić, zezwolić co; zezwalać na co, einwilligen, beypflichten.

Conséquemment, *ad.* podług rzeczy, do rzeczy; stąd, więc, der Vernunft und Sache gemäß; folglich.

Conséquence, *f.* wniosek, *m.* następstwo, następowanie, *n.* ważność, waga, *f.* Folgerung, *f.* Schluß, *m.* Folge; Wichtigkeit, *f.* en.. *ad.* podług tego, za . . . . zu Folge, dem zu Folge.

Conséquent, ente, *a.* ten, co zawsze do rzeczy, rozumnie mówi, czyni, der, die der Natur der Sache gemäß redet oder handelt.

par Conséquent, *ad.* stąd, zatym, folglich, demnach, mithin.

Conservateur, *m.* trice, *f.* obrońca, obroniciel, *m.* Erhalter, *m.*

Conservation, *f.* zachowanie, utrzymanie, *n.* całość, *f.* Erhaltung, *f.*

Conserve, *f.* konserwa, *f.* skrzynia rumusowa, *f.* Conserve, *f.* Kräuterzucker; Wasserbehälter, *m.* ves, *pl.* okulary na wzmocnienie wzroku, *pl.* Brille zur Stärkung der Augen, *f.*

Conserver, *a.* przechowywać, konserwować; zachowywać, utrzymywać, strzedz co, erhalten, aufbewahren, beybehalten se, *r.* chować się, konserwować się; utrzymać się; szanować się, sich erhalten, frisch und gesund bleiben; sich wohey erhalten.

Considérable, *a.* znaczny; ważny, beträchtlich, ansehnlich, wichtig.

Considérablement, *ad.* znacznie, bardzo, beträchtlich, stark, sehr.

Considérant, ante, *a. fam.* ostrożny, baczny, bedächtig, achtsam.

Considération, *f.* rozwaga, uwaga, baczność, ostrożność, *f.* cel, pochop, *m.* poszanowanie, uszanowanie, *n.* waga, ważność, *f.* wzgląd, *m.* Ueberlegung, Betrachtung; Behutsamkeit; Absicht, *f.* Beweggrund, *m.* Hochachtung; Wichtigkeit, *f.* Ansehen, *n.* Rücksicht, *f.*

Considérer, *a.* rozważyć, rozbierać co; pomyśleć; mieć wzgląd; szanować, betrachten; überlegen, erwägen; Rücksicht nehmen; hochachten, schätzen.

Consignation *f.* poręka, *f.* złożenie sądowe pieniędzy, *n.* Hinterlegung, Niederlegung einer Summe, *f. T.*

Consigner, *a.* złożyć co u kogo, powierzyć, dać co komu do schowania; wpisać, verwahrlich niederlegen; aufzeichnen.

Consistance, *f.* zgęszczenie, *n.* gęstość, krzepkość, tęgość; przynależytość, *f* utrzymanie się, *n.* trwałość, *f.* Festigkeit, Verdickung, *f.* Bestand, Dauer, *f.*

Consistant, ante, *a.* zawieraiący w sobie, składaiący się z., bestehend.

Consister, *n.* (*en dans qc.*) składać się z czego, zawierać w sobie, aus etwas bestehen. (*à*) na czym zależeć, zawisnąć, worauf ankommen, in etwas bestehen.

Consistoire, *m.* konsystorz, *m.* Consistorium, *n.* Kirchenrath, *m.*

Consistorial, ale, *a.* konsystorski, zum Consistorium gehörig.

Consolable, *a.* łatwy do uspokoienia, do cieszenia tröstbar.

Consolant, ante, *a.* pocieszny, tröstend, tröstlich, trostreich.

Consolateur, *m.* trice. *f.* pocieszyciel *m.* Tröster, *m.*

Consolation, *f.* pocieszenie, cieszenie, *n.* pociecha, *f.* Trost, *m.*

Consoler, *a.* cieszyć, pocieszyć, uspokoić, trösten. se, *r.* uspokoić się, utulić się, żal swóy ukoić, sich trösten.

Consolidation, *f.* zagoienie, spoienie rany; utwierdzenie, zmocnienie; złączenie. Zuheilung einer Wunde; Befestigung, Vereinigung, *f.*

Consolider, *a.* goić, spoić ranę, zuheilen. *fig.* złączyć; utwierdzić, zmocnić, vereinigen, befestigen.

Consommateur, *m.* pożerca, trawiciel; dokończyciel, *m.* Verzehrer, Vollender, *m.*

Consommation, *f.* dokończenie, dokonanie, wypełnienie, strawienie, *n.* konsumcya *f.* Vollendung, Erfüllung; Verzehrung, *f.* Verbrauch, *m.*

Consommé, *m.* rosół tęgi, *m.* Kraftbrühe, *f.*

Consommé, ée, *p. et a.* dokonany, doskonały, zupełny, vollendet, vollkommen.

Consommer, *a.* wypełnić, dokonać czego; strawić, konsumować, vollenden; vollziehen; verbrauchen, verzehren.

Consomption, *f.* strawienie; schnienie od suchot, *n.* gänzliche Aufzehrung, *f.* Verbrauch, *m.* Aufzehrung, *f.*

Consonnance, *f.* zgodny dźwięk; iednakie brzmienie słow, *m.* Zusammentönung, *f.* Gleichlaut der Buchstaben, *m.*

Consonnant, *a. m.* zgodny, zusammenstimmend.

Consonne, *a. f.* spółbrzmiący. — *f.* spółgłoska, *f.* mitlautend. — *f.* Mitlauter, *m.*

Consort, *m.* wspólnik, towarzysz; uczęstnik, *m.* Mitgeselle, Mitgenoß *m.*

Conspirateur, *m.* sprzysiężnik, sprzysięgły, *m.* Mitverschworner, *m.*

Conspi-

Conspiration, *f.* spisek, *m.* sprzysiężenie, spiknienie się, *n.* Verschwörung, *f.*

Conspirer, *n.* bydź w spisku iakim, należéć do niego; zmówić się, spiknąć się, sprzysiąc się na spisek, zu irgend einem Zwecke mit einander verbunden seyn; sich zusammen verschwören. *fig.* (*à qc.*) pomagać, sprzyiać komu w czym, do czego, sich zu etwas vereinigen, mitwirken. — à la ruine etc., (*de q.*) zachodzić koło czego, dybać, czuwać na zgubę czyią etc., einem den Untergang ꝛc. schwören.

Conspuer, *a.* opluć kogo, plunąć na kogo, anspeyen. *fig.* pogardzać kim, verachten.

Constamment, *ad.* statecznie; pewnie, bez wątpienia, standhaft, beständig, gewiß, sicherlich.

Constance, *f.* stateczność, stałość; trwałość; Konstancya, *f.* Standhaftigkeit, Beständigkeit; Constantia, *f.* (Name).

Constant, ante *a* stateczny, stały; trwały; pewny, niewątpliwy, standhaft, beständig, gewiß.

Constater, *a.* potwierdzić, dowieść, bestätigen, bekräftigen, außer allem Zweifel setzen.

Constellation, *f.* gwiazd pewna liczba, konstelacya, *f.* znamię niebieskie, *n.* Gestirn, Sternbild, *n.*

Consternation, *f.* zadumienie, *n.* struchlałość, *f.* przestrach, *m.* Bestürzung, *f.*

Consterner, *a.* zadumiałym, struchlałym czynić, przelęknąć, przestraszyć, bestürzt machen.

Constipation, *f.* zatwardzenie żołądka, *n.* konstypacya, *f.* Verstopfung, Hartleibigkeit, *f.*

Constipé, ée, *p. et a.* zatwardzenie cierpiący, verstopft, hartleibig.

Constiper, *a.* zatwardzać, zatwardzenie sprawiać, verstopfen, hartleibig machen.

Constituant, ante, *a.* ustanawiaiący, stanowiący, pełnąmoc daiący, der, die einem Prokurator Vollmacht wozu ausgestellt hat.

Constitué, ée, *p. et a.* ustanowiony etc., bestehend ꝛc. bien ou mal., dobrego, złego ułożenia dobrey etc. natury, von guter oder schlechter Leibesbeschaffenheit.

Constituer, *a.* stanowić, ustanawiać, składać, wynosić, czynić; postanowić; nakazać, (ein Ganzes) ausmachen; setzen, bestehen lassen (in . . .), einsetzen, bestellen; verordnen. — une rente etc., dać pieniądze w czynsz nieodkupny. eine Rente stiften se, *r.* z własney mocy się czego iąć, czym zostać, sich selbst zu etwas machen, einsetzen.

Constitution, *f.* skład. *m.* ułożenie; założenie czynszów dożywotnych, pensyi, *n.* ustawa, konstytucya. *f.* ułożenie ciała; postanowienie, *n.* Zusammensetzung; Errichtung einer Leibrente, Pension ꝛc, Verordnung, *f* Gesetz, *n.* Constitution, Staatsverfassung; Leibesbeschaffenheit; Einrichtung, *f.*

Construction, *f.* budowanie, wystawianie; ułożenie, *n.* skład, *m.* składnia, konstrukcya, *f.* Bau, *m* Erbauung; Anordnung; Wortfügung, *f.*

Con-

*Construire, *a.* budować; składać, pisać; składać słowa, bauen; verfertigen; konstituiren.

Consul, *m.* konsul; radzca, burmistrz; agient; sędzia przy sądach kupieckich, *m.* Consul, Büraermeister, abgesandter Agent oder Handelsrichter in einem Handlungsplatze, *m.* Consuls, *pl.* sądy kupieckie, *m. pl.* Handelsgericht mit seinem Bezirk, *n.*

Consulaire, *n.* konsularny, zur Würde, zum Amte des Consuls gehörig.

Consulat, *m.* urząd konsula, *m.* Amt des Consuls, *n.*

Consultant, *a. et m.* poradny, poradnik, konsulent, ten co się kogo radzi, *m* Rathgeber, Consulent, der um Rath fragt, *m.*

Consultation, *f.* rada, *f.* naradzanie się; zdanie, *n.* konsulta, *f.* Berathschlagung, *f.* Bedenken, Gutachten, *n.* Consultations, *pl.* izba w sądach konsulentów, *f.* (przed tym), (ehedem) Ort der Consulenten im Gerichtshofe, *m.*

Consultative, *a. f.* avoir voix-, prawo dać swe zdanie, das Recht haben, in einem Collegio seine Meinung zu eröffnen.

Consulter, *a.* (*qc.*) radzić się kogo, um Rath fragen, zu Rathe ziehen. (*qc.*) pytać się, radzić się względem czego; rozważać, (etwas, auch wegen etwas) sich Raths erholen; erwägen. *n.* naradzać się z kim, berathschlagen, mit einander überlegen. se, *r.* rozważyć co sobie, mit sich selbst zu Rathe gehen.

Consumer, *a.* trawić; psuć, niszczyć, verzehren. — beaucoup de temps (*à qc.*), strawić, mitrzyć wiele czasu nad czym, viel Zeit auf etwas verwenden. se, *r.* znikać, gasnąć, trawić się; niszczeć, nędznieć, sich verzehren; sich abzehren.

Contadin, *m.* wieśniak, *m.* Landmann, *m.*

Contagieux, euse, *a.* zaraźliwy, ansteckend.

Contagion, *f.* zaraza; powietrze morowe, *n.* Ansteckung; Seuche, Pest, *f.*

Contailles, *a. f. pl.* soies, jedwab naypodleyszy, *m.* Flockseide, *f.*

Conte, *m.* bayka; powieść, *f.* Erzählung, *f.* Mährchen, *n.* — bleu, *v.* Bleu. — gras, bayka plugawa, *f.* schmutzige Erzählung, Zote, *f.*

Contemplateur, *m*, trice, *f.* rozmyślający, rozważający co, nad czym, der, die über etwas tief nachsinnt.

Contemplatif, ive, *a*, rozmyślający, rozważający, tief nachsinnend, beschaulich.

Contemplation, *f.* rozważanie, rozmyślanie, *n.* tiefe Betrachtung, Beschauung, *f.* en-, względem, in Betracht.

Contempler, *a.* rozważać, uważać co, aufmerksam betrachten. *n.* myśleć rozmyślać nad czym, nachsinnen.

Contemporain, aine, *a.* współczesny, rowienny, współczesnik, rowiennik, gleichzeitig. — *m. f.* Zeitgenoß, *m.*

Contenance, *f.* treść, wewnętrzność; postawa, *f.* skład ciała, *m.* trzymanie się, *n.* powaga, mina, *f.* ułożenie, *n.* stałość, *f.* Inhalt; körperlicher Anstand, *m.* Stellung, Fassung, *f.*

Conte-

Contenant, ante, *a.* zawierający w sobie, enthaltend.

Contenant, *m.* wnętrzność, *f.* przestrzeń wewnętrzna, innerer Raum, *m.*

Contendant, ante, *a.* sporny, streitig. Contendans, *m. pl.* strony sprawę o co wiodące. *f. pl.* streitende Partheyen, *f. pl.*

*Contenir, *a.* zamykać, zawierać w sobie, in sich halten, enthalten. *fig.* wstrzymać, hamować, zurück halten, im Zaume halten. se, *r.* zataić; zawstrzymać; wstrzymać się, hamować się, an sich halten, sich mässigen, sich enthalten.

Content, ente, *a.* (*de*) kontent z czego, przestawaiąc na czym, vergnügt, zufrieden (mit, über).

Contentement, *m.* ukontentowanie, *n.* rozkosz, *f.* kontentowanie się czym, przestawanie na czym, *n.* spokoyność, *f.* Zufriedenheit, *f.* Vergnügen, *n.*

Contenter, *a.* dogodzić, za dosyć uczynić, zaspokoić; zapłacić, befriedigen, Genüge leisten. se, *r.* (*de qc*) przestawać na czym, kontentować się czym, sich mit etwas begnügen, damit zufrieden seyn.

Contentieux, euse, *a.* swarliwy, sporny, streitig, zänkisch.

Contention, *f.* spór, swar, *m.* sprzeczka, popędliwość, *f.* sapal, *m.* Streit, Zank, *m.* Heftigkeit, Anstrengung des Geistes, *f.*

Contenu, *m.* treść, materya, *f.* Inhalt, *m.*

Contenu, ue, *p. et a.* zamykaiący w sobie etc., enthaltend &c.

Conter, *a.* powiadać, opowiadać erzählen. en-, (*à p.*) łgać, zmyślać, baiać co przed kim, einem etwas weiß machen. en-à une femme, kobiecie wiele zmyślonych grzeczności powiadać. einem Frauenzimmer viel Schönes vorsagen.

Contestable, *a.* sporny, streitig.

Contestant, ante, *a.* sporny swarliwy, zankśächtig. strona sporna. *f.* streitende Parthey, *f.*

Contestation, *f.* spór, *m.* sprzączka, *f.* Streit, Hader, *m.*

Contester, *a.* spór o co wieśdź, dysputować, streiten, bestreiten.

Conteur, *m.* euse, *f.* opowiadacz; baiacz, *m.* Erzähler, Schwätzer, *m.*

Contexture, *f.* związek, *m.* związanie, spoienie, *n.* Zusammenfügung, *f.* Gewebe, *n. fig.* związek mowy, *m.* einer Rede.

Contigu, uë, *a.* przyległy, pograniczny, dotykaiący się, anstoßend, angrenzend.

Contiguité, *f.* przyległość, *f.* graniczenie, *n.* Anstoßen, Angrenzen, *n.*

Continence, *f.* wstrzemięźliwość, powściągliwość, *f.* Enthaltsamkeit, *f.*

Continent, ente, *a.* powściągliwy, wstrzemięźliwy, enthaltsam, keusch.

Continent, *m.* ląd stały, albo ciągły, *m.* das feste Land.

Contingence, *f.* przypadek, *m.* Zufälligkeit, *f.*

Contingent, ente, *a.* przypadkowy, zufällig.

Contingent, *m.* porcya, część na kogo przypadaiąca, *f.* Antheil, Beytrag, *m.* Contingent,

Continu, ue, *a.* nieprzerwany; ustawiczny. an einander hängend; fortwährend. Continu, *m* całość, *f.* Ganze, *n.* à la Continue, *ad.* na dal, z czasem. in der Länge, mit der Zeit.

Continuateur, *m.* kontynuator, *m.* Fortsetzer, *m.*

Continuation, *f.* kontynuacya, dalszy ciąg, *m.* trwanie, nieustawanie, *n.* Fortsetzung; Fortdauer, *f.*

Continuel, elle, *a.* ustawiczny, nieprzerwany, immerwährend, beständig, unaufhörlich.

Continuement, Continûment, *ad.* bez przestanku, nieprzerwanie, ununterbrochen, ohne Unterlaß.

Continuer, *a.* daley ciągnąć, daley popierać, daley prowadzić, kontynuować, nieprzestawać; przedłużyć, fortfahren, fortsetzen, verlängern. — *n.* trwać, nieustawać, fortdauern, anhalten. se, *r.* ciągnąć się, fortgesetzt werden, fortgehen.

Continuité, *f.* ciągłość, *f.* wciąż idący związek, *m.* nierozdzielność, trwałość, *f.* trwanie, *n.* Zusammenhang, *m.* Stätigkeit, *f.* beständiges Anhalten, *n.*

Contorsion, *f.* przekręcenie, wykrzywienie, *n.* Verdrehung, Verzerrung, *f.*

Contour, *m.* obwód; okrąg, *m.* okrążenie, *n.* skład, *m.* Umriß, Umfang, Umkreis, *m.*

Contourné, ée, *p. et a.* przekręcony, krzywy, nagięty, verdreht, krumm. bien, wyraźny, dobrze rysowany. gut gezeichnet.

Contourner, *a.* rysować, obwodzić, wyrazić, części figury; nakrzywiać, naginać. einen Umriß machen oder geben; biegen, wenden. *fig.* (*q.*) wypytywać się, wybadywać kogo, Jemanden auszuforschen suchen.

Contractant, ante, *a.* umowę czyniący, *m.* Contrahent, der oder die einen Vertrag mit Jemandem macht, *m.*

Contracte, *f. et a. f.* skrócony, (o sylabach), zusammen gezogen (von Sylben).

Contracter, *a. et n.* ugodzić, umówić, ugodzić się, kontraktować, umówić się, einen Vertrag ꝛc. machen oder schließen. *a.* — des dettes, długów narobić, zadłużyć się. Schulden machen. — une maladie, nabawić się choroby, sich eine Krankheit zuziehen. — une obligation, podiąć na siebie obowiązek. eine Verpflichtung eingehen. — une habitude, przyiąć (obyczay iaki etc.) przyzwyczaić się do czego, sich etwas angewöhnen. se, *r.* ściągać się, sich zusammen ziehen.

Contractuel, elle, *a.* ugodny, umowny, kontraktowy, kontraktmäßig.

Contradicteur, *m.* przeciwnik, *m.* Widersprecher, Gegner, *m.*

Contradiction, *f.* przeczność, przeczenie, *n.* kontradykcya, *f.* Widerspruch, *m.*

Contradictoire, *a.* przeczny, niezgodny, nie zgadzaiący się, sprzeczaiący, widersprechend.

Contraindre, *a.* przymusić, przyniewolić do czego, zwingen, nöthigen. *fig.* trapić, męczyć, dręczyć; uciskać. drücken. se, *r.* męczyć się z czym, przymuszać się, sich Zwang anthun.

Contraint,

Contraint, ainte, *a.* przymuszony, przyniewolony, przesadny, wymyślny, nie naturalny; wciśniony, utłoczony, gezwungen, unnatürlich, eingepreßt.

Contrainte, *f.* gwałt, wstręt, mus, *m.* przymuszanie, *n.* niewola, niechęć, *f.* Zwang, *m.* Zurückhaltung, *f. fig.* uciskanie; przymuszenie sądowe więzieniem etc., *n.* Drücken; gerichtliches Zwangsmittel, *n.*

Contraire, *a.* przeciwny, sprzeczny, szkodliwy, entgegengesetzt, zuwider, schädlich.

Contraire, *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegentheil, *n.* au-, *ad.* przeciwnie, przeciwnym sposobem, im Gegentheil.

Contrariant, ante, *a.* sprzeciwiaiący się, opieraiący się, sprzeczny, widerwärtig, widersprechend.

Contrarier, *a.* sprzeciwiać się, opierać się, przeczyć, przeszkadzać, widersprechen, hindern.

Contrariété, *f.* przeciwność, rzecz przeciwna; zawada, trudność *f.* Widerspruch, *m.* Hinderniß, *n.*

Contraste, *m.* przeciwność, znaczna różnica niezgoda, *f.* Contrast, auffallender Abstand, Abstich, *m.*

Contraster, *a. et n.* niezgadzać się, różnić się; rozłożyć, ułożyć co przeciwnie, różnie, contrastiren, gegen einander abstechen.

Contrat, *m.* kontrakt, *m.* umowa, *f* Contract, Vertrag, Vergleich, *m.*

Contravention, *f.* niezachowanie, gwałcenie umowy etc. *n.* kontrawencya, *f.* Zuwiderhandeln, *n.* Uebertretung, *f.*

Contre, *prp. et ad.* przeciw, przeciwko; przy, blisko kogo, wider, gegen, dagegen, neben, nahe dabey. *m.* racya, *f.* zdanie przeciw komu będące *n.* was wider eine Sache ist oder gesagt werden kann.

Contre-allée, *f.* ulica poboczna z drzew usadzona, *f.* Neben- oder Seitenallee, *f.*

Contre-Amiral, *m.* trzeci admirał floty; okręt iego, *m.* dritter Flaggenoffizier, *m.* dessen Schiff, *n.*

Contre-balancer, *a.* tyle co drugie ważyć, odważyć, w równey wadze odważyć, powiesić, dadź, położyć etc., gegeneinander wägen, abwägen im Gleichgewichte. *fig.* tyle ważyć, znaczyć, die Waage halten.

Contrebande, *f.* przemycenie, towarów zakazanych, zakazane towary, rzeczy, *pl.* verbotene Waare, *f.* Unterschleif, *m.*

Contrebandier, *m.* ière, *f.* ten, ta co zakazanemi towarami handluie, albo ie wprowadza, przemyca, der, die mit verbotenen Waaren handelt.

Contre-bas, *ad.* z góry na dół, von oben herab, hinabwärts.

Contre-basse, *f.* basetla, *f.* groſze Baßgeige, *f.* Contrabaß, *m.*

Contre-bondir, *n.* odskoczyć, odbiąć się od czego, abspringen, abprallen.

Contrecarrer, *a.* sprzeciwiać się, przeszkadzać, zabiegać, opierać się komu w czym, einem zuwider arbeiten, zuwider seyn.

Contre-

Contre-échange, *m.* zamiana, *f.* Gegentausch, *m.*

Contre-charme, *m.* odczarowanie, *n.* wzaiemne wdzięki, *pl. m.* Gegenzauber, *m.*

Contre-châssis, *m.* okno podwóyne, *n.* Vorfenster, Winkelfenster, *n.*

Contre-coup, *m.* uderzenie czego o co; odbiiánie się, odskoczenie, *n.* Gegenstoß; Rückprall, *m. fig.* żal wzaiemny, *m.* Mitempfindung, *f.*

Contre-danse, *f.* taniec, w którym wielu na przeciwko sobie tańcuie, *m.* Contratanz, *m.*

*Contredire, *a.* (*q*) przeczyć, sprzeczać się komu, einem widersprechen. se, *r.* nie przestawać na iedney mowie, sich widersprechen.

Contredisant, ante, *a.* sporny, sprzeczny, der oder die gern widerspricht.

Contredit, *m.* spór, *m.* przeczenie, *n.* Widerspruch, *m.*

Contre-écrit, *m.* pismo, *n.* xiążka przeciw innym wydana, *f.* Gegenschrift, *f.*

Contré, *f.* okolica, ziemia, *f.* powiat, trakt, *m.* Landschaft, Gegend, *f.*

Contr'écaille, *f.* spodnia skorupa; spodnia część łuszczki, *f.* Untertheil der Schale, der Schuppe, *n.*

Contr'espalier, *m.* szpalera na przeciw inney postawiona, gegenüber stehendes Spalier, *n.*

Contr'effort, *m.* moc przeciwna, *f.* Gegenbestrebung, *f.*

Contre-façon, *f.* zrobienie czego podług czego bezprawne, zakazane; przedrukowanie xiążki przeciw przywileiowi, *n.* betrügliches Nachmachen, *n.* Nachdruck, *m.*

Contre-facteur, *m.* przedrukiwacz, ten co xiążki drukuie przeciw przywileiowi im nadanemu, Nachdrucker, *m.*

Contre-faction, *f.* przedrukowanie xiążek bezprawne, *n.* Nachdruck, *m.*

*Contre-faire, *a.* naśladować, podług czego zrobić; udawać kogo, co; przedrukować xiązki przeciw przywileiom im nadanym, nachthun, nachmachen, verstellen, verfälschen, nachdrucken. se, *r.* udawać, zmyślać, sich verstellen.

Contre-faiseur, *m.* naśladowca, udawca, udawacz; obłudnik, *m.* Nachäffer; Heuchler, *m.*

Contre-fait, aite, *a.* niekształtny, ungestaltet, häßlich.

Contre-fenêtre, *f.* okno podwóyne, *n.* okiennica, *f.* Doppelfenster; Fensterladen, *n.*

Contre-feu, *m.* ekran, *m.* zasłona, *f.* (u kominka), Feuerschirm, *m.*

Contre-finesse, *f.* zdrada, *f.* podeyście wzaiemne, *n.* Gegenlist, *f.*

Contre-hâtier, *m.* wilk kuchenny wielki, *m.* groser Bratbock, *m.*

Contre-jour, *m.* iasność przeciwna, *f.* Gegenlicht, *n.* à-, przeciw światłu, gegen das Licht.

Contre-jumelles, *f. pl.* dwa rzędy wielkich kamieni we środku rynsztoku, *m. pl.* doppelte Reihe Steine in der Mitte der Straßenrinne, *f.*

Contre-lates, *f. pl.* laty wzdłuż między krokwami leżące, *pl.* Gegenlatten, *f. pl.*

Contre-

Contre-latter, *a.* łaty przybiiać, mit Gegenlatten versehen.

Contre-lettre, *f.* rewers, *m.* Gegenbeschreibung, *f.* Rückschein, Gegenrevers, *m.*

Contre-mailler, *a.* dwa rzędy nałęczów (fontaziów) robić na czym, doppelte Maschinen machen.

Contremandement, *m.* odkaz, rozkaz inny pierwszy znoszący, *m.* Gegenbefehl, *m.*

Contremander, *a.* odkazać, inszy rozkaz dać; odobstalować, odmówić, Gegenbefehl ertheilen; absagen, abbestellen.

Contre-marche, *f.* marsz przeciwny, *m.* Gegenmarsch, *m.*

Contre-marée, bieg, pęd wody przeciwny, *m.* Gegenfluth, *f.*

Contre-marque, *f.* znak, billet dany za inszy, Gegenzeichen, Beyzeichen, zweytes Billet gegen Abgebung des ersten, *n.*

Contre-marquer, *a.* swoim co także znakiem oznaczyć, naznaczyć, mit einem Beyzeichen versehen.

Contre-mine, *f.* podkop przeciwny, *m.* zdrada wzaiemna, przeciwna, *f.* zabieg przeciwny, *m.* Gegenmine; Gegenlist, Gegenanstalt, *f.*

Contre-miner, *a.* podkopać się przeciw minom nieprzyiacielskim, gegenminiren. les desseins de (*qu.*) zabiegać zamysłom czyim, Jemandes Absichten vorbauen.

Contre-mont, *ad.* w górę, na górę, ku górze, wzgórę, aufwärts, Berg an. à-, przeciw wody, wzwodę, gegen den Strom.

Contre-mur, *m.* podmurek, przymurek mur wspiéraiący, *m.* Gegenmauer, *f.*

Contre-murer, *a.* podmurować, przymurować przymurek, eine Gegenmauer machen.

Contre-ordre, *m.* odkaz, rozkaz inny pierwszy znoszący, *m.* Gegenbefehl, *m.*

Contre-percer, *a.* wierciéć na przeciw dziurze niedowierconey, entgegen bohren.

Contre-peser, *a. fig.* w równey wadze trzymać; równać się; ważyć tyle, iak, das Gleichgewicht halten; aufwiegen.

Contre-pied, *m.* opaczność rzeczy etc., rzecz przeciwna, *f.* Gegentheil, widrige, verkehrte Sache, *f.*

Contre-pois, *m.*, przeciwwaga, waga równość utrzymuiąca, *f.* drąg powrozobiegunów, *m.* Gegengewicht, Ubrgewicht, *n.* Balancirstange, *f.*

Contre-poil, *m.* nie po włosie, przeciw włosom, Gegenstrich des Haares, *m.* à-, w górę, przeciw włosom, gegen den Strich. *fig.* na opak, przewrotnie, verkehrt.

Contre-pointer, *a.* przeszywać, stępnować, steppen, durchnähen. *fig.* sprzeciwiać się, widersprechen.

Contre-poison, *m.* lékarstwo na truciznę, n. Gegengift, *n. fig.* sposób, *m.* lékarstwo na co, *n.* Gegenmittel, *n.*

Contre-porte, *f.* podwóyne wrota, drzwi, *pl.* doppelte Thüre, *f.* oder Thor, *n.*

Contre-porter, *a.* des marchandises. *v.* colporter.

Contre-poser, *a.* źle, nienależycie co zapisać (w xiędze kupie-

kupieckiey), unrecht eintragen in Handlungsbücher).

Contre-position, *f.* omylne zapisanie czego w xiędze kupieckiey, *n.* unrechtes Eintragen in die Handlungsbücher, *n.*

Contre-ruse, *f.* podeyście, *n.* sztuka wzaiemna, *f.* Gegenlist, *f.*

Contre-sanglon, *m.* rzemyk do przywiązania popręgu, *m.* Gegengurt am Sattelbogen, *m.*

Contre-scel, *m.* pieczęć na przeciw inney położona, *f.* Gegensiegel, *n.*

Contre-sceller, *a.* przypieczętować przyłożyć pieczęć małą naprzeciwko wielkiey, ein Gegensiegel aufdrucken.

Contre-seing, *m.* podpis sekretarza etc. naprzeciw innego dodany, *m.* Gegenunterschrift, Unterschrift des Sekretairs, *f.*

Contre-sens, *m.* myśl przeciwna, *f.* znaczenie przeciwne, nice, nice *n.* Widersinn, *m.* unrechte Seite, *f.* à-, *ad.* przeciwnie, przewrotnie, opacznie, widersinnig, verkehrt.

Contre-signer, *a.* podpisać się z kim mit unterschreiben, contrasigniren.

Contre-signal, *m.* znak wzaiemny na inszy dany, *m.* Antwort auf ein gegebenes Zeichen, *f.*

Contre-temps, *m.* przypadek niespodziany, nieprzyiemny; czas do czego niesposobny, *m.* unvermutheter, verdrüßlicher Vorfall, *m* Unzeit, *f.* tomber dans un-, nie w czas co czynić, etwas zur unrechten Zeit unternehmen, à-, *ad.* nie w czas, nie na czas, zur Unzeit.

Contre-tenant, *m.* przeciwnik, *m.* Gegner, *m.*

Contre-terrasse, *f.* wzgórek z ziemi usypany nad terasą czyli podwyższeniem ziemi, Erhöhung über einer Terrasse, *f.*

Contre-tirer, *a.* odrysować na okńie, przez papier oleiem napuszczony; wybić koperszych; abziehen; nachzeichnen.

Contrevallation, *f.* szańce obozowe, *pl.* Gegenverschanzung, *f.*

Contrevenant, *m.* ante, *f.* gwałciciel przestępca prawa etc. *m.* Uebertreter, *m.*

*Contrevenir, *n.* (*à qc.*) gwałcić, łamać prawa etc. wystąpić, wykroczyć przeciw czemu, übertreten, entgegen handeln.

Contrevent, *m.* okienuica; podpora pod krokwami, *f.* Fensterladen, Windladen, *m.* Stütze unter den Dachsparren, *f.*

Contre verité, *f.* rzecz, mowa przeciwna prawdzie; pochwała szyderska, *f.* szyderstwo, *n.* Rede wider die Wahrheit, Ironie, *f.*

Contribuable, *a.* podatkuiący, poborowy, pobór płacący, steuerbar.

Contribuer, *n. et a.* (*à qc.*) przyłożyć się; dopomodz do czego; podatkować, podatki opłacać; opłacać się, kontrybucyą dawać, beytragen, mithelfen; steuern; Brandschatzung geben.

Contribution, *f.* składka, *f.* składanie sie na co *n* podatki, *m. pl.* kontrybucya, *f.* Beytrag, *m.* Steuer; Brandschatzung, *f.*

Contrister, *a.* zasmucić, żal i zmartwienie komu sprawić, betrüben, Gram und Sorgen verursachen.

Contrit, ite, *a.* skrussony, smutny, strapiony, zerknirscht, betrübt, reuig.

Contrition, *f* skrucha serca, *f.* Zerknirschung des Herzens, *f.*

Contrôle, *m.* rachunki, regiestra powtórne, *pl.* urząd takiego pisarza, *m.* wpisywanie powtórne w xięgi czego dla większey pewności, *n.* Gegenregister, Gegenbuch, *n.* Gegenrechnung, *f.* Amt eines Gegenschreibers, *n.* Gegenschreiberey, *f. T.* dziennik maiora, *m.* Tagebuch eines Majors über die Offiziere beym Regimente, *n.*

Contróler, *a. T.* zapisać w xięgę inną powtórnie, ins Gegenregister ein chreiben, *fig.* ganić, strofować, tadeln, durchziehen.

Contróleur, *m.* pisarz co drugi raz co zapisuie dozorca, *m.* Gegenschreiber; Aufseher, *m.* leur, *m.* euse *f. fig. fam.* ganiciel, *m.* Tadler, *m.*

Controverse, *f.* sprzéczka, kontrowersya, *f.* roztrząsanie, wątpliwości, *n.* (w telogii, filozofii), Streit, *m.* Streitsache, (besonders in der Theologie und Philosophie), *f.*

Controversé, ée, *a.* sprzéczny, zaprzeczony wątpliwy, niepewny, streitig.

Controversiste, *m.* sprzécznik, kontrowersista, *m.* der Glaubensstreitigkeiten abhandelt

Controuver, *a.* wymyśleć, zmyśleć, wynaleźć co, erdichten, ersinnen (eine Unwahrheit).

Contumace, *f.* kontumacya, nieposłuszeństwo, *f.* niestawanie u prawa, *n.* Außenbleiben vor Gericht, *n. T.*

Contumacer, *a.* wzdadź, kondemnować, osądzić niestawaiącego przed sądem, wegen Außenbleiben verurtheilen *T.*

Contumax, *m.* niestawaiący przed sądem, ein Ungehorsamer, *m. T.*

Contusion; *f.* stłuczenie, zgniecenie, *n.* Quetschung, *f.*

Convaincant, ante, *a* przeświadczaiący, przekonywaiący, dowodny, nieodbity, überzeugend, überführend.

*Convaincre, *a.* (*q. de qc.*) przekonywać kogo czym; dowodzić na kogo co, überführen, überzeugen.

Convalescence, *f.* ozdrowienie, *n.* Genesung, *f.*

Convalescent, ente, *a.* ozdrowiały, der oder die auf dem Wege der Genesung ist.

Convenable, *a.* przyzwoity; należyty; potrzebny, schicklich; verhältnißmäßig; zuträglich, rathsam.

Convenance, *f* zgoda umowa, równość, przyzwoitość, *f* podobieństwo, *n.* przystoyność, *f.* Uebereinkunft, Gleichheit, *f.* Verhältniß, *n* Wohlanständigkeit, *f* Wohlstand, *m.*

*Convenir, *n.* (*de qc.*) zgodzić się do czego, na co; zgadzać się w czym, übereinkommen, eins werden, verabreden; eingestehen, zugeben. *à q.* (*ou qc.*) stósować się do czego, zdobić kogo, służyć komu, sich schicken, anständig seyn.

Conventicule; *m.* schadzka potaiemna, *f.* heimliche Versammlung, *f.*

Convention, *f.* umowa, ugoda, *f.* Uebereinkunft, *f.* Vertrag, Vergleich, *m.*

Conventionnel, elle, *a.* ugodą stwierdzony, według ugody, auf einem Vergleiche beruhend.

Conventionnellement, *ad.* z umowy, z ugody, mittelst eines Vertrags.

Conventualité, *f.* stan, *m.* zgromadzenie, życie żyiących w klasztorze, *n.* Stand der im Kloster Lebenden, *m.* Klosterleben, *n.*

Conventuel, elle, *a.* klasztorny, zakonny, klösterlich.

Conventuel, *m.* zakonnik, co zawsze w iednym może zostać klasztorze, *m.* Conventual (der immer im nämlichen Kloster zu bleiben das Recht hat), *m.*

Conversation, *f.* rozmowa, *f.* obchodzenie się z kim, *n.* Gespräch, *n.* Umgang, *m.*

Converser, *n.* (*avec qc*) rozmawiać się; obchodzić, bawić się z kim, sich mit Jemanden im Gespräche unterhalten, Umgang haben, umgehen.

Conversion, *f.* obrócenie, przerobienie, przeobrażenie, przeistoczenie czego w co, nawrócenie, *n.* odmiana wiary, *f.* obrót, *m.* obrócenie się, *n.* Verwandlung, Veränderung, Bekehrung, Veränderung des Glaubens; Schwenkung, *f.*

Converti, ie, *p. et a.* obrócony w co; nawrócony, verwandelt, bekehrt.

Convertir, *a.* obrócić, przerobić, przeobrazić, przeistoczyć co w co, odmienić, zamienić, przemienić; przekuć, przetopić, verwandeln; umtauschen, umsetzen; umschmelzen, umprägen. *fig.* nawracać kogo, bekehren. se, *r.* nawrócić się, sich bekehren.

Convertissement, *m.* obrócenie czego w co; przekucie, przetopienie; przemienienie, *n.* Verwandlung; Umschmelzung; Umsetzung, *f.*

Convertisseur, *m. fam.* nawróciciel, *m.* Bekehrer, *m.*

Convexe, *a.* wypukły, rund erhaben.

Convexité, *f.* wypukłość, *f.* äußere Rundung, *f.*

Conviction, *f.* przekonanie, przeświadczenie, przekonanie, *n.* Ueberzeugung, Ueberführung, *f.*

Convié, *m.* gość, zaproszony, *m.* Gast, Eingeladener, *m.*

Convier, *a.* zaprosić, einladen. *fig.* zachęcać, wabić, anreizen.

Convive, *m.* spółzaproszony, gość, *m.* Mitgast, Gast, *m.*

Convocation, *f.* zwołanie, *n.* Zusammenberufung, *f.*

Convoi, *m.* kondukt, *m.* duchowni umarłego do grobu prowadzący, *pl.* pogrzeb, *m.* załoga, *f.* konwóy, przy flocie, *m.* flota kupiecka pod konwoiem, t. i. pod strażą, załogą zbroynych, woiennych okrętów; żywności lub inne zapasy pod załogą do woyska idące, Leichenbegleitung, *f.* Leichenbegängniß, Geleitsschiff, *n.* Kauffahrteyflotte mit demselben; Zufuhr mit ihrer Bedeckung, *f.*

Convoiter, *a.* żądać czego, mieć chętkę na co, gelüsten, sich gelüsten lassen, begehren.

Convoitise, *f.* żądza, pożądliwość, chęć, *f.* Lüsternheit, Begierde, *f.*

Convo-

Convoler, *n.* (en secondes nôces) do powtórnego postąpić małżeństwa, zur zweyten Ehe schreiten.

Convoquer, *a.* zwołać, zusammen berufen.

Convoyer, *a.* odprowadzać, bronić, strzedz, iako załoga, konwóy (okręty lub zapasy iakie), begleiten, escortiren (Schiffe oder Zufuhr).

Convulsif, ive, *a.* gwałtowny; kurczący, łamiący, convulsivisch, mit Zuckungen begleitet; was dies verursacht.

Convulsion, *f.* skurczenie, łamanie członków, *n.* Zuckung der Glieder, *f.*

Convulsionnaire, *m.* ten, ta, co na kurcz choruie, der, die mit Zuckungen behaftet ist.

Coobligé, *m.* spółobowiązany, *m.* Mitverpflichteter, *m.*

Cooperateur, *m* trice, *f.* spółsprawca, spółrobotnik, pomocnik, *m.* Mitwirker, Mitarbeiter, *m.*

Coopérer, *n.* (*à qc*) współnie robić, dopomagać; przykładać się, wchodzić do czego, mitwirken, woran mitarbeiten.

Cooptation, *f.* obieranie, przyimowanie członka do towarzystwa, *n.* Wahl, Aufnahme eines Mitgliedes, *f.*

Coopter, *a.* obierać, przyimować kogo do towarzystwa, ein Mitglied wählen, aufnehmen.

Copal, *m.* gumi kopal, *m.* Kopal, Kopalgummi, *m.*

Copartageant, eante, *a.* spółuczestny, theilnehmend. — *m. f.* spółuczestnik, *m.* Theilhaber, *m.*

Copeau, *m.* wiór, *m.* heblowiny, *pl. f.* Span, Hobelspan, *m.* vin de-, wino heblowinami klarowane, *n.* Wein, der mit Hobelspänen klar gemacht ist, *m.*

Copec, *m.* kopiyka, *f.* (moneta) Kopeke, *f.* (Münze).

Copie, *f.* kopia, *f.* Kopie, Nachahmung, Abschrift, *f.* — figurée, kopia oryginałowi we wszystkim równa, *f.* dem Originale vollkommen gleiche Kopie, *f.*

Copier, *a.* przekopiiować, przepisać; podług czego formować, rysować, malować, robić co etc., abschreiben; nachbilden; nachzeichnen, nachahmen, nachmachen.

Copieux, euse, *a.* obfity, dostateczny, hauſig, reichlich.

Copiste, *m.* kopista, pisarz przepisuiący co; ten co podług czego robi etc., *m.* Kopist, Abschreiber, Nachahmer, *m.*

Copon, *m.* bisior z Chin, *m.* Art feiner Leinwand aus China, *f.*

Copreneur, *m.* spółarendarz, spółnaiemnik, *m.* Mitpachter, Mitmiether, *m.*

Copropriétaire, *m.* spółdzierzawca, Pan maiętności spólny, *m.* Miteigenthümer, *m.*

Copter, *a.* bić w dzwon sercem tylko z iedney strony, mit dem Glockenklöppel nur auf einer Seite anschlagen.

Copulatif, tive, *a.* wiążący co w co, z czym, verbindend, *T.*

Copulation, *f.* cielesna sprawa, *f.* ślub, *m.* fleischliche Vermischung; Trauung, *f.*

Copule, *f.* spoynik, *m.* Verbindungswort, *n.*

Coq, *m.* kogut, *m.* chorągiewka na dachu etc., *f.* Hahn, Wetterhahn, *m.*

Coq-à-l'âne, *m.* mowa nieymowna, zdrożna, mieszanina, *f.* ungereimte Rede, *f.* Quodlibet, *n.*

Coquâtre, *m.* kapłun nie należycie kapłuniony, *m.* halb kastrirter Hahn, *m.*

Coque, *f.* skorupa z iaia; łupina migdała, orzecha; łuszczka; przędza, komorka iedwabnicy, *f.* Eyer-, Mandel-, Nußschaale, *f.* Bälglein; Gehäuse der Seidenraupe, *n.*

Coquelicot, *m.* maczek, *m.* wilder Mohn, *m.*

Coqueliner, *n. fam.* piać, iak kogut, wie ein Hahn krähen.

Coqueluche, *f.* kaszel ciężki, *m.* heftiger Husten, *m. fig. fam.* osoba wszędzie miła, *f.* Person, die überall wohl gelitten ist, *f.*

Coqueluchon, *m.* kapica, *f.* Art Kappe oder Kapuze, *f.*

Coquemar, *m.* flaszka balbierska, *f.* naczynie u góry węższe, iak u dołu do warzenia wody etc., *n.* Flaschenkessel, *m.* Gefäß, welches oben enge ist mit einer Handhabe, worin man Wasser ꝛc. heiß macht, *n.*

Coqueret, *m.* miechunki. żórawiny, garliczki, *pl. f.* Judenkirsche, *f.* Judenkirschbaum, *m.*

Coquerico, *m.* kukuryku, piamie koguta, *n.* Krähen des Hahnes, *n.*

Coqueriquer, *a.* piać (kogut), krähen.

Coqueron, *m.* kuchnia na przedzie okrętu, *f.* Kammer oder Küche im Vordertheile des Schiffes, *f.*

Coquesigrue, *f.* zmyślony ptak, *m.* fraszka, *f.* fabelhafter Vogel, *m.* Kinderposse, Chimäre, *f.*

Coquet, *m.* łódka, *f.* czółno małe, *n.* Art kleiner Flußschiffe, *n.*

Coquet, ette, *a.* gamracki, gachowski, zaletny, gefallsüchtig, bublerisch. — *m. f.* galant, gach, gamrat, *m.* Gefallsüchtiger, *m.*

Coqueter, *n.* starać się przypodobać, umizgać się, zu gefallen suchen, buhlen.

Coquetier, *m.* przekupnik, co kury, iaia przedaie, *m.* miseczka do gotowanych iay, *f.* Eyer-, Hühnerhändler im Großen, *m.* Schälchen zu gesottenen Eyern, *n.*

Coquetterie, *f.* gachowstwo, staranie się przypodobać komu, *n.* mifostki, *pl.* Sucht zu gefallen, Buhlerey, *f.*

Coquillage, *m.* ślimaki, *pl. m.* Muschelwerk, Schalthiere, *n. pl.* Muschel, *f.*

Coquille, *f.* skorupa ślimacza, *f.* ślimak, *m.* skorupa z iaia; łupina, *f.* Muschelschale, Muschel, *f.* Schneckengehäuse, *n.* zerbrochene Eyer- oder Nußschale, *f.*

Coquillier, *m.* gabinet ślimaków, *m.* mieysce na to, *n.* Muschelsammlung, *f.* Ort dazu, *m.*

Coquin, ine, *a.* hultayski, nikczemny, liederlich, nichtswürdig.

Coquin, *m.* hultay, *m.* Schurke, *m.* Coquine, *f.* hultayka, *f.* liederliches Mensch, *n.*

Coquinaille, *f.* hultaystwo, *n.* gołota, *f.* Lumpengesindel, *n.*

Coqui-

Coquiner, *n.* życie prowadzić hultayskie, liederliches Leben führen.

Coquinerie, *f. fam.* hultaystwo, *n.* nikczemność, *f.* schurkischer Streich, *m.*

Cor, *m.* trąba, trąbka, *f.* odgłosiotek, Horn, Waldhorn; Hühnerauge, *n.* à, et à cri, *ad.* trąbiąc i krzycząc, mit Blasen und Schreyen. *fig.* gwałtem, ze wszech sił, mit Ungestüm.

Corail, *m.* koral, *m.* Koralle, *f.*

Corailler, *n.* krakać, krukać, schreyen, wie ein Rabe.

Corailleur, *m.* koralołowca, *m.* Korallenfischer, *m.*

Corallin, ine, *a.* koralowy, korallenartig, korallenfarbig.

Corassin, *m.* karaś, *m.* Karausche, *f.* (Fisch).

Corbeau, *m.* kruk, *m.* Rabe, *m. fig.* ten, co umarłych pod czas powietrza morowego chowa, Todtengräber zur Pestzeit, Pestmänner, *m. pl.*

Corbeille, *f.* kosz, koszyk, *m.* Korb, *m.* Körbchen, *n.* Corbeilles, *pl.* kosze (ziemią napełnione). *pl. T.* mit Erde gefüllte Schanzkörbe, *f. pl.*

Corbeillée, *f.* kosz pełny czego, *m.* Korb voll, *m.*

Corbillard, *m.* wóz wielki pleciony, *m.* großer Korbwagen, *m.*

Corbillat, *m.* kruczę, *n.* kruczek, junger Rabe, *m.*

Corbillon, *m.* koszyk bez uszek; koszyk do gry, *m.* Körbchen ohne Henkel; Körbchenspiel, *n.*

Cordage, *m.* liny, postronki, powrozy, *pl.* mierzenie drew podług sążni, *n.* Seil-, Strick-, Tauwerk; Tau; Messen nach Klaftern, *n.*

Cordager, *n.* liny etc. kręcić, Seile drehen.

Corde, *f.* lina, *f.* postronek, powróz, *m.* cięciwa u łuku etc. strona (do instrumentów). *f.* sznurek u wędki, *m.* sążen, *f.* Strick, *m.* Seil, *n.* Sehne am Bogen ꝛc.; Saite; Angelschnur; Klafter, *f. fig.* szubienica, *f.* Galgen, *m.*

Cordeau, *m.* lina, *f.* powróz; sznur mierniczy, *m.* Schnur, Meßschnur, *f.*

Cordé, ée, *p. et a.* pleciony, kręcony; mierzony etc. (o drwach); łykowaty, sparciały, (o rzepie etc.), gespونnen, gedreht; gemessen, (vom Holze); pelzicht (von Rüben).

Cordeler, *a.* pleść, flechten.

Cordelette, *f.* sznureczek, *m.* Strickchen, Schnürchen, *n.*

Cordelier, *m.* bernardyn, (zakonnik), *m.* Franciskanermönch, *m.* liére, *f.* bernardynka, *f.* Franziskanernonne, *f.*

Cordelle, *f. fig.* sznureczek, *m.* Schnürchen, Strickchen, *n.*

Corder, *a.* sznury, powrozy kręcić; tutuń kręcić w trąbki, w role; drwa mierzyć, w sążnie układać; okrępować, związać co, Seile drehen; Taback spinnen; Holz messen, in Klaftern aufsetzen; beschnüren, umbinden. *se. r.* twardnieć, twardzieć, łykowacieć, parcieć, łykowatym się robić (o owocach ogrodowych), pelzicht, fasericht werden (vom Wurzelwerke).

Corderie, *f.* warsztat powroźniczy, *m.* Seilerbahn, *f.*

Cordial, ale, *a.* serdeczny, serce posilaiący, herstärkend. *fig.* serdeczny, szczéry, aufrichtig, herzlich.

Cordial,

Cordial, *m.* kordyak, *m.* Herzstärkung, *f.*

Cordialité, *f.* serdeczność, szczérość, *f.* Aufrichtigkeit, Herzlichkeit, *f.*

Cordier, *m.* powroźnik, *m.* Seiler, *m.*

Cordon, *m.* sznurek, pasek, (do kapelusza etc.); pas, *m.* wstęga; zawiązka, *f.* Schnur, Hutschnur, *f.* Band, Bändchen, Schnürchen, *n. T.* kordon, (na granicy etc.), Kordon, (von Truppen) *m.*

Cordonner, *a.* skręcić, spleść, zusammen drehen, flechten.

Cordonnerie, *f.* szewstwo, *n.* targ szewski, *m.* Schusterhandwerk, *n.* Schuhmarkt, *m.*

Cordonner, *m.* sznureczek, *m.* Schnürchen, *n.*

Cordonnier, *m.* szewc, *m.* Schuster, Schuhmacher, *m.*

Corduan, *m* korduan, kordyban, *m.* Korduan, *m.*

Corduanier, *m.* kordybannik, *m.* Korduanmacher, *m.*

Coriace, *a.* twardy, żáhe. *fig.* skąpy, łakomy, geizig.

Coriandre, *f.* koleandra, *f.* Koriander, *m.*

Corinthe, *f.* Korynt, *m.* Korinth, *n.* thien, *a. m.* rynтski, thisch, ntczyk. ther, *m.*

Corlieu, *v.* Courlis.

Corme, *m.* iarzębiny, *f. pl.* Speyerling, *m.*

Cormier, *m.* iarzębina, *f.* (drzewo), Speyerlingsbaum, *m.*

Cormoran, *m.* kruk morski, *m.* Seerabe, *m. fig.* szczupły, chudy człowiek wysokiego wzrostu, *m.* langer, hagerer Mensch, *m.*

Cornac, *m.* ten, co w Indyach słoniów wodzi, Elephantenführer in Indien, *m.*

Cornard, *m. fam.* mąż z przyprawionemi od żony rogami, *m.* Hahnrey, *m.*

Cornardise, *f.* noszenie rogów od żony przyprawiouych, *n.* Hahnreyschaft, *f.*

Corne, *f.* ròg, (na głowie, u nóg), *m.* kopyto, *n.* Horn am Kopfe oder an Füßen, *n.* Huf, *m.* — de cerf, róg ielení, *m.* Hirschhorn, *n.* — d'abondance, *T.* ròg obfitości, *m.* Füll-, Fruchthorn, *n.*

Corné ée, *a.* rogowy, hornig, hornicht.

Corneille, *f.* wrona, *f.* Krähe, *f.*

Cornemuse, *f.* dudy, gaydy, *pl.* Dudelsack, *m.*

Corner *a.* trąbić; wrzeszczéć komu w uszy, auf einem Horne blasen; in die Ohren schreyen, blasen. *fig. n.* dzwonić, (w uszach komu); śmierdzieć, cuchnąć, (o mięsiwie), klingen (von Ohren); müffig riechen. *a. fig.* trąbić, ogłaszać, rozgłaszać, ausposaunen, unbedachtsam ausplaudern.

Cornet, *m.* ròg do trąbienia, *m.* trąba, trąbka; trąbka głuchych do słuchania. *f.* kałamarz rogowy z kolcem; kubek rogowy kosterski; papier w rurkę zwiniony *m.* trąbka, *f.* ciasto formiane w trąbkę zwite, *n.* banka cyrulicka, *f.* ròg, rożek do prochu, *m.* Hörnchen, Horn, *n* Sprachrichter; Tintenstecher, *m* Tintenfäßchen, *n.* Würfelbecher, *m.* Düte; Hippe (dünner Kuchen), *f.* Schröpfkopf, *m.* Pulverhorn, *n.*

Corne-

Cornetier, *m.* rogownik, *m.* Hornarbeiter, *m.*

Cornette, *f.* kornet; sztandara, chorągiew; bandera biała na okręcie, ostrożka. *f.* Cornette, Weibermütze, *f.* Standarte; weiße Flagge, *f.* Ritterſporn (Blume), *m.*

Cornette, *m.* kornet, chorąży, *m.* Cornet, Standartenträger, *m.*

Corniche, *f.* gzémsy, kornesy, *pl.* cyga, tryga, *f.* Kranz, *m.* Karnieß, *n.* Kreißel, *m.*

Cornichon, *m.* rożek; ogóreczek zaprawiany w occie etc. *m.* Hörnchen, *n.* eingemachte kleine Gurke, *f.*

Cornière, *f.* rynna (na dachu) *f.* Kehlrinne, Dachrinne, *f.*

Cornillas, *m.* wronię, *n.* junge Krähe, *f.*

Cornouille, *f.* dereniowa iagoda. *f.* Kornelkirsche, *f.*

Cornouiller, *m.* derén, *m.* Kornelkirschbaum, *m.*

Cornu, ue, *a.* rogaty. gehörnt. *fig.* rogaty, węglasty, kątny, kończaty, viele Ecken und Spitzen habend.

Cornuet, *m.* rogal, *m.* Art Gebackenes in Gestalt zweyer Hörnchen, *n.*

Corporal, *m.* korporał na ołtarzu, *m.* Altartuch zur Messe, *n.*

Corporalier, *m.* puzderko, *n.* woreczek do chowania korporału, *m.* Futteral der Meßtücher, *n.*

Corporel, elle, *a.* cielesny ciało maiący, materyalny, körperlich, leiblich.

Corporifier, *a.* obrócić w swą własność materyalną, verkörpern. se, *r.* zmięszać się, zienoczyć się, wcielić się, sich einer Sache einverleiben.

Corps, *m.* ciało; towarzystwo, zgromadzenie, bractwo, *n.* cech, *m.* gromada; rota żołnierzy, *f.* hufiec; zbiór, *m.* xiega, *f.* Körper, Leib; Leichnam, *m.* Gesellschaft, Gemeine, Innung, *f.* Haufen Kriegsvölker, *m.* Corps, *n.* Sammlung Schriften, *f fig.* siła, dobroć, moc, gęstość rzeczy, *f.* Stärke, Dichtigkeit, *f.* — de garde, warta, straż; kordygarda. *f.* Wache, *f.* Wachhaus, *n.* Wachstube, *f.* — de jupe, sznurówka, *f.* Schnürbrust, *f.* Schnürleib, *m.* — de logis, budynek główny, *m.* Hauptgebäude, *n.* à-perdu, *ad.* oślep, na oślep, ohne Schonung, mit Ungestüm. à sondefendant, *ad.* niechcąc, z musu, nierad, mimo woli, wider seinen Willen, aus Noth.

Corpulence, *f.* otyłość, *f.* Corpulenz, Körperdicke, *f.*

Correct, ecte, *a.* doskonały, bezbłędny, czysty, wytworny, (w pisaniu i w mówieniu), fehlerfrey, richtig (im Schreiben und Sprechen).

Correcteur, *m.* poprawiacz; ten co w szkole dzieci bije, karze. *m.* Verbesserer; Züchtiger (in Schulen), *m.* — d'imprimerie; korektor, poprawiacz korekty drukarskiey, *m.* Korrektor, *m.*

Correctif, *m.* łagodzenie, *n.* poprawa, *f.* Milderung, *f.* Temperirmittel, *n.*

Correction, *f.* poprawa, naprawa, *f.* polepszenie; strofowanie, łaianie, karanie, *n.* karność; doskonałość, wytworność; kamera do rewizyi rachunków, *f.* przeznaczona,

Cor-

Verbesserung, *f.* Verweis, *m.* Zucht, Strafe, Nichtigkeit; Rechnungskammer, *f. T.* korrekta, korrektura, *f.* (druku), Korrektur, *f.* maison de, dom poprawy, *m* Zuchthaus, *n.* sauf- od. sous-, *ad.* za pozwoleniem, bez urazy, mit Gunst, mit Erlaubniß.

Correctionnel elle, *a.* do poprawy się ściągaiący, poprawiaiący, verbesserend.

Correctrice, *f.* poprawiaczka, ta która poprawia, karze, *f.* eine, welche verbessert, züchtiget.

Corrégence, *f.* spółrząd, *m.* spółrządzenie; *n.* Mitregierung, *f.*

Corrégent, *m.* spółrządzca, *m.* Mitregent, *m.*

Corrégidor, *m.* sędzia mieyski w Hiszpanii, *m.* Stadtrichter in Spanien, *m.*

Corrélatif, ive, *a.* ściągaiący się na co, sich worauf beziehend.

Corrélation, *f.* ściąganie się na co, *n.* Beziehung, *f.*

Correspondance, *f.* zgodność, zgoda, *f.* zgadzanie się, *n.* znaiomość, społeczność; korrespondencya, *f.* korespondent, *m.* Uebereinstimmung; Verbindung; Correspondenz, *f.* Briefwechsel; Correspondent, *m.*

Correspondant, ante, *a.* odpowiadaiący, zgadzaiący się z sobą, was sich zusammen schickt; in Verbindung stehend.

Correspondant, *m.* korespondent, *m.* Correspondent, *m.*

Correspondre, *n.* (*à q* od. *à qc.*) postępować, sprawować się według czego, odpowiadać czemu, übereinkommen, entsprechen, se, *r.* zgadzać się; na przeciwko leżeć, stać; bydź złączonym z czym, in symmetrischen Verhältnissen mit einander stehen; auf einander zutreffen; mit einander verbunden seyn.

Corridor, *m.* ganek, *m.* galerya, *f.* Gang an, in einem Gebäude, *m.*

Corriger, *a.* poprawiać; ganić, strofować, napominać, verbessern, tadeln, strafen, se, *r.* poprawić się, polepszyć się, sich verbessern.

Corrigible, *a.* co się poprawić może, co poprawić można, verbesserlich.

Corroboratif, ive, *a.* posilaiący, posilaiące lékarstwo, *n.* stärkend, *m.* Stärkungsmittel, *n.*

Corroborer, *a.* posilać, stärken.

Corrodant, ante, *a.* *v.* Corrosif.

Corroder, *a.* gryźć, zgryźć, skruszyć; zgryźć, pogryźć, beizen, wegbeizen, zernagen.

Corroi, *m.* garbowanie, *n.* ostatnia wyprawa skóry, *f.* Gerben, Garmachen, *n.* letzte Zubereitung des Leders, *f.*

Corrompre, *a.* popsuć; sfalszować, verderben, verschlimmern, verfälschen, *fig.* przekupić; psuć, zwodzić kogo, bestechen; verführen se, *r.* psuć się, gnić; botwieć; pruchnieć, verderben, schlimmer werden, faulen.

Corrosif, ive, *a.* gryzący, wygryzaiący, ostry, ägend, fressend.

Corrosion, *f.* wygryzaiąca własność, *f.* wygryzienie, *n.* Aetzung, *f.* Durchfressen, *n.*

Corroyer, *a.* garbować, wyprawić ostatni raz skórę, Leder zubereiten, zurichten.

Corro-

Corroyeur, *m.* garbarz, wyprawiacz skór, *m.* Lederbereiter, *m.*

Corrude, *f.* polny szparag, *m.* wilder Spargel, *m.*

Corrupteur, *m.* trice, *f.* zwodziciel; fałszérz; przekupiciel, *m.* Verderber, Verführer, Bestecher, *m.*

Corruptibilité, *f.* skazitelność; zgniłość, zbutwiałość, spruchniałość, *f.* Verderblichkeit, Verweslichkeit, *f.*

Corruptible, *a.* skazitelny, zepsuciu ete. podległy, verderblich, verweslich. *fig.* przedajny, przekupny, ten co się da przekupić, bestechlich.

Corruption, *f.* zepsucie, *n.* zgniłość, zbutwiałość, spruchniałość, *f.* Verderbniß, Fäulniß, Verwesung, *f.* *fig.* zepsucie obyczaiów dobrych, *n.* skaza, *f.* przekupienie; zwodzenie, *n.* Sittenverderbniß, Verderbtheit, Bestechung, Verführung, *f.*

Corsage, *m.* wzrost, *m.* postać człowieka, *f.* Leibesgestalt, *f.* Leib, *m.*

Corsaire, *m.* rozbóynik morski; okręt rozbóyniczy, *m.* Corsar, Seeräuber, *m.* Raubschiff, *n.* *fig.* lupiéżca, zdzierca, *m.* Leuteschinder, *m.*

Corselet, *m.* kirys, *m.* blacha na piersi, *m.* Bruststück, *n.* Brustschild, *m.*

Corset, *m.* gorset, *m.* Corsett, Leibchen, Mieder, *n.*

Cortége, *m.* orszak, *m.* Staatsgefolge, *n.*

Cortical, ale, *a.* podobny do kory, rindenartig.

Corvéable, *a.* pańszczyzniany, roboczy, do pańszczyzny obowiązany, pańszczyznę odbywaiący, *a. m.* frohnbar. — *m.* Fröhner, *m.*

Corvée, *f.* pańszczyzna, robocizna, *f.* Frohne, *f.* Frohndienst, Hofedienst, *m.*

Corvette, *f.* okręt długi z wiosłami, *m.* Rennschiff, *n.* Corvette, *f.*

Coryphée, *m.* herszt, wódz, *m.* głowa, *f.* Vornehmste; Oberhaupt, *n.*

Cosaque, *m.* Kozak, *m.* Kosak, *m*

Co-seigneur, *m.* spółzwierzchnik lenności, *m.* Mitlehnsherr, *m*

Cosmétique, *a. et m.* co cerę, ciało białym, pięknym robi, was die Haut schön macht, Mittel dazu, *n.*

Cosmographe, *m.* światopis, światopisarz, *m.* Weltbeschreiber, *m.*

Cosmographie, *f.* światopisarstwo, Weltbeschreibung, *f.* phique, *a.* zski, *a.* was dazu gehört.

Cosmologie, *f.* nauka o świecie, *f* Lehre von der Welt. *f.* logique, *a.* co do niey należy, zur Cosmologie gehörig.

Cosmopolite, *m. f.* od. Cosmopolitain, *m.* aine, *f.* obywatel świata, na świecie żyiący, *m.* Weltbürger, *m.*

Cosse, *f.* łuszczka, łupina na grochu etc. *f.* Hülse von Erbsen ꝛc. *f.*

Cosser, *n.* od. se, *r.* trykać się, tryskać się (iako kozy), mit den Hörnern gegen einander stoßen, stutzen.

Cosson, *m.* wołek, robak w życie; pączek na winorośli, *m.* Kornwurm, *m.* Auge am Weinstocke, *n.*

Cossu,

Cossu, e. a. łupiniasty, dickhülsicht. fig. bogaty, maiętny, wohlhabend.

Costume, m. rzecz zwyczayna, moda, f. sposób noszenia się, m. Uebliche, n. Modegebrauch, m. Art sich zu tragen, f. Costüme, n.

Côte, f. żebro; pomorze, n. brzeg morski; pagórek, m. górka, f. Rippe; Seeküste, f. Gestade, n. Abhang, Hügel, m. fig. ród, m. pokolenie, plemię, n. Abkunft, f. — rouge et — blanche, gatunki séra dobrego, m. Arten guter Käse, m. — rôtie, gatunek wina czerwonego Francuzkiego, n. Art rother Franzwein, m.

Côte à côte, ad. przy boku, obok, neben einander. à mi-côte, ad. na śrzodku pagórka, góry, auf der Mitte der Anhöhe.

Côté m. bok, m. strona, f. Seite, f. à, prp przy boku, obok, wpo-lle, blisko czego, auf der Seite, zur Seite, neben ad. z boku, seitwärts. de-, ad. w bok, z boku, ukośnie, na ukos; von der Seite, seitwärts, schief.

Côteau, m. pagórek, m. Hügel, Abgang, m.

Côtelette, f. żeberko cielęce etc. n. Rippchen von einem Kalbe ꝛc., mit dem Fleisch daran, n.

Coter, a. naznaczyć krótko treść listu na brzegu; przytoczyć, den Inhalt eines Briefes ꝛc. kurz an der Seite bemerken; anführen.

Coteret, m. v. Cotret.

Cotrerie, f. związek, m. schadzka, f. geschlossene Gesellschaft, f. Kränzchen, n.

Cothurne, m. obuwie staroświeckie komedyine, n. Art Theaterstiefeln der Alten, f. fig. nadęty styl, m. hochtrabender Styl, m.

Coti, ie, p. et a. v. Cotir.

Côtier, m. stérnik, rotman, znaiacy dobrze brzegi lądu, m. Steuermann, der die Küsten gut kennt, Lootse, m.

Côtière, f. brzeg, m. pomorze, n. grzęda w ogrodzie przy murze, f. Reihe von Küsten am Meere, f. Gartenbeet an einer Mauer, n.

Cotigniac, m. chleb pigwowy, m. Quittenbrod, n.

Cotillon, m. spódnica, f. weiblicher Unterrock, m.

Cotir, a. przygnieść, natłuć, (o owocach), beschädigen, quetschen (vom Obste).

Cotisation, f. układ, anszlag, m. rozkład podatków, f. ocenienie, oszacowanie, n. szacunek, m. Anschlag, m. Schätzung, f.

Cotiser, a. oszacować, ułożyć, iak wiele każdy płacić ma, einen Anschlag machen, schätzen, was ein Jeder zahlen soll. se, r. złożyć się, dać swoią część, seinen Antheil beytragen, zusammenschießen.

Cotissure, f. fam. nagniecienie, stłuczenie (na owocach), n. Anstoß, Fleck am Obste, m.

Coton, m. bawełna, f. mech, m. kosmaczina (na owocach etc), f. kosmki, pl. m. Baumwolle, f. Wollichte (auf Blättern ꝛc.), n. fig. mech, m. (na brodzie), Milchhaare, f. pl.

Cotonné, ée. a. kosmaty, welnisty, wollicht, kraus.

Coton-

Cotonnée, f. materya półbawełniana, f. halbbaumwollener Zeug, m.

Cotonner, a. bawełną podszywać, mit Baumwolle füttern. se, r. kosmacieć, wollicht, rauch, faserig werden.

Cotonneux, euse, a. łykowaty, welniecy, (o owocach etc. pelzicht, flockig, faserig, (vom Obste ꝛc.)

Cotonnier, m. krzak bawełniany, m. Baumwollenpflanze, Baumwollenstaude, f.

Cotonnine, f. gatunek materyi grubey na żagle, f. Art eines groben Zeuges zu Segeltuch, m.

Côtoyer, a. brzegu etc.; się trzymać, nad podbrzeżem żeglować etc. obok z kim, przy boku czyim chodzić, längs einer Sache hin und her gehen oder fahren; einem zur Seite gehen.

Cotret, m. chróst, m. wiązka chróstu, drew, f. Reisig, Bund Brennholz, n.

Cotte, f. spódnica, f. gemeiner Weiberrock, m.

Cotteron, m. krótka, kusa spódniczka, f. kurzes Weiberröckchen, n.

Cotuteur, m. spółopiekun, m. Mitvormund, m.

Cou, m. szyia, f. Hals, m. v. Col.

Couchant, m. zachód, m. zeyście słońca, n. Niedergang der Sonne, Westen, Abend, m. — a. zachodzący, untergehend. chien-, pies legawy, wyżeł, m. Hühnerhund, m. fig. podły podchlebca, m. niedriger Schmeichler, m.

Couche, f. łóżko; łoże małżeńskie, n. połóg, m. pieluchy, pl. warszta, f. Bett, Bettgestelle; Ehebett; Kindbett, n. Niederkunft, Entbindung; Windel; Lage, Schicht, f.

Couchée, f. nocleg, m. Nachtherberge, f. Nachtlager, n.

Coucher, a. położyć; położyć w łóżko, kłaśdź kogo spać; porzucić, obalić; stawić w grze legen, niederlegen; zu Bette bringen; niederwerfen; im Spiel setzen. — en joue (qc. ob q.) zmierzać, mierzyć strzelbą do czego, przyłożyć strzelbę; miéć chętkę, zmierzać na co anschlagen, das Gewehr anlegen, nach etwas zielen, etwas auf dem Korne haben. — sur le papier napisać, aufschreiben. n. leżeć; spać; nocować, przenocować, liegen; schlafen; übernachten se, r. położyć się; iśdź spać, kłaśdź się spać; zachodzić (gwiazdy, słońce), sich niederlegen; zu Bette gehen; untergehen, (von der Sonne und Sternen).

Coucher, m. czas, gdy spać idą; nocleg, m. koszula nocna, f. zachód, m. zeyście gwiazd, n. Schlafengehen; Nachtlager; Betzeug, n. Untergang der Gestirne, m.

Couchette, f. podle, małe łóżeczko, n. geringes Bettchen, n.

Coucheur, m. euse, f. spółsypiaiący, m. Beyschläfer, m.

Coucou, m. kukułka, kukawka, f. Kukuk, m.

Coude, m. łokieć; zawrót, zakręt, m. zakrzywienie, n. Ellbogen, m. Krümme, Beugung, f.

Coudée, f. długość od łokcia aż do końca palca średniego; miara téy długości, f. łokieć,

łokieć, *m.* Länge vom Ellbogen bis an die Fingerspitzen, *f.* Maaß von solcher Länge, *n.*

Coude-pied, *m.* zakrzywienie nogi, *n.* Fußbiege, *f*

Couder, *a.* zkrzywić, iak kolano; łokieć do sukni przykrawać. zszywać. knieförmig umbiegen; den Ellbogen am Kleide schneiden, nähen.

Coudoyer, *a.* łokciem trącać, szturchać, mit dem Ellbogen stoßen.

Coudraie, *f.* leszczyna, *f.* Haselnußgebüsch, *n.*

Coudran, *m.* etc. *v.* Goudron etc.

*Coudre, *a.* szyć, zszywać, nähen, heften. *fig.* łatać, składać, zusammenflicken.

Coudre, Coudrier, *m.* leszczyna, *f.* Haselstrauch, *m.*

Co-vendeur, *m.* spółprzedawacz, spółprzekupień, *m.* Mitverkäufer, *m.*

Couenne, *f.* skóra świnia, szpérka słoniny, *f.* Schweinshaut, Speckschwarte, *f.*

Couenneux, euse, *a.* słoninowaty. dickhäutig, speckhäutig.

Couliage, *m.* rodzay grochu, *m.* Art Bohnen, gut gegen die Wasserjucht, *f.*

Couille, *f. fam.* członek wstydliwy. *m.* männliches Glied, *n.*

Couillon, *m. fam.* iądro, *n.* Testikel, *m.*

Coulamment, *ad. fig.* płynnie, fließend.

Coulant, ante, *a.* płynący; płynny, fließend, eig. u. fig. noeud, fontaż, Schleife, Schlinge, *f.*

Coulant, *m.* diament na sznurku pomykaiący się do noszenia na szyi, *m.* Anhänger (ein oder mehrere Edelsteine, die die Frauen immer am Halse tragen), *m.*

Coule, *f.* habit zakonny, *m.* Kutte, *f.*

Coulement, *m.* płynienie, cieczenie, *n.* Fließen, *n.*

Couler, *n.* płynąć; ciec; upływać, znikać, schodzić; wyśliznąć się, zemknąć się; posunąć się; wkradać się, zmykać się, przysuwać się dokąd; opadać, (o owocach), fließen laufen, rinnen; verfließen; rutschen; schleichen; ausgleiten, unreif abfallen (von Früchten) — bas od. à fond, tonąć, zatonąć, untersinken. — *a.* przecedzić, seigen, seihen, durchseihen. *fig.* wsunąć, włożyć, wsebić, wemknąć, unvermerkt hinein bringen, stekken, schieben. se, *r.* wkradać się, sich unvermerkt einschleichen.

Couleur, *f.* farba, *f.* kolor, *m.* cera, *f* Farbe, *f fig* kolor, pozór, *m.* Schein, Vorwand, *m.* Couleurs, *f. pl. fig.* liberya, *f.* Livree, *f.*

Couleuvre, *f.* wąż, *m.* Natter, Schlange, *f.*

Couleuvreau, *m.* wężyk, *m.* junge Natter oder Schlange, *f.*

Couleuvrine, *f.* śmigownica, wężownica, *f.* Feldschlange, *f. T.*

Coulis, *m.* rosół przecedzany. *m.* durchgeseihte Kraftbrühe, *f.*

Coulis, *a. m.* vent-, wiatr przewiewaiący, *m.* Zugwind, *m.*

Coulisse, *f.* wycięcie, *n.* karb, *m.* okno, *n.* albo okiennica do zasuwania; ściana na teatrze, którą odsunąć można, kulisa, *f.* Fall, *m.* Fuge, *f.* Schiebfenster, *n.* Schiebladen. *m.* Theaterwand, *f.*

Couloir, *m.* sitko do cedzenia, *n.* durszlak; leiek, *m.* Seiher, *m.* Seihruch, *n* Durchschlag; Seihtrichter, *m. fam.* ganek, przechod wąski, *m.* Schlupfgang, *m.*

Couloire, *f* kraiyk do przecedzania; durszlak, *m.* Seihkorb, Durchschlag, *m.*

Coulpe *f.* wina, *f.* błąd, *m.* Sündenschuld, *f.*

Coup, *m.* raz, cios, mach, zamach, pocisk, postrzał, *m.* uderzenie; cięcie; nacięcie; rznięcie; pchnięcie, wystrzelenie, *n.* łyk, *m.* połykanie, picie, *n.* Schlag, Stoß, Hieb, Stich, Schnitt, Strich; Wurf; Streich; Schuß, Knall; Trunk; Zug, *m.* — d'oeil, rzut oka, *m.* spoyrzenie, *n.* widok, *m.* miara oka, *f.* Blick, Anblick, *m.* Aussicht, *f* Augenmaß, *n.* — de theatre, niespodziany przypadek, *m.* Theaterstück, *m.* — de grâce. dobiia *f.* Gnadenstoß, *m.* — d'essai, próba, *f.* Probestück, *n.* un etc., le premier etc. raz, ein ꝛc. Mal, das erste ꝛc. Mal. tout à- *ad.* niespodzianie, raptownie, raptem, plötzlich. tout d'un, *ad.* razem, od razu, auf ein Mal. à-sûr, *ad.* pewnie, bez wątpienia, gewiß, unfehlbar. — sur-, raz po raz, iedno po drugim, hintereinander. après-, *ad* za pożno, po czasie nach geschehener That. pour le- à ce-, *ad* tego razu, dießmal, für dießmal. à tous coups, co moment ustawicznie, zawsze, alle Augenblicke.

Coupable, *n.* winny, schuldig, strafbar. — *m.* winny, winowayca, *m.* Schuldige, *m.*

Coupe, *f.* kraianie, narzynanie, nacięcie, narznięcie, przerznięcie, przekroienie, *n.* cios, *m.* zbieranie kart, *n.* Schneiden, Einschneiden, *n.* Schnitt, Durchschnitt, *m.* Abheben der Karten, *n.* — de bois, rabanie drew w lesie, *n.* Holzfällen, *n.*

Coupe, *f.* kubek, czaszka z nóżką, czarka; czaszka zołędziowa, *f.* kielich (do kommunii), *m.* Trinkschale, Schale, *f.* Köpfchen der Eichel, *n.* Kelch beym Abendmahle, *m.*

Coupé, ée, *p. et a.* kraiany, pokrainy, uciety etc. geschnitten ꝛc. *fig.* węzłowaty, krótki; rowami, rzekami etc. poprzedzielany. kurz, lakonisch; mit Gräben, Flüssen ꝛc. durchschnitten.

Coupeau, *m.* szczyt, wierzch, wierzchołek góry, *m.* Gipfel eines Berges, *m.*

Coupe-bourgeon, *m.* mały robak pączki drzew ogryzaiący, *m.* Knospenkäfer, *m.*

à Coupe-cu, *ad.* jouer-, raz na zawsze, bez dania satysfakcyi, nur ein Spiel, nur eine Parthie spielen.

Coupe-gorge, *m.* zbóiarnia, iaskinia zboycow, *f.* łochy zboieckie, *pl.* Mördergrube, *f. fig.* każde mieysce, gdzie tylko ludzi zawsze oszukuią, ich zdziercaią *n.* jeder Ort, wo man bestohlen, betrogen wird ꝛc, *m.*

Coupe-jarret, *m.* zbóyca nięty bandit. *m.* Straßenräuber, Meuchelmörder, Strauchdieb, *m*

Coupe-pâte, *m.* kołeczko mosiężne na trzonku się obracaiące do kraiania ciasta. *n.* Teigmesser, Teigrädchen, *n.*

Couper, *a.* kraiać, rznąć, strzydz, okrawywać, obrzynać, obcinać, obstrzygać; urzynać, ucinać, ustrzygać, ukrawywać; przecinać etc.; siec. kosić. schneiden, beschneiden, abschneiden, durchschneiden, hauen, abhauen. *fig.* (graiąc w karty), zbierać zdeymować. (im Kartenspiele) abheben, stechen. (*q.*) zaskoczyć, zabiedz zayśdź drogę komu, uprzedzić kogo. einem den Weg abrennen, zuvorkommen. — du vin różne wina zmieszać, mehrere Weine mit einander vermischen. — du lait, wody w mléko nalać, Milch mit Wasser vermischen. — *n.* kraiać, rznąć, strzydz, bydź ostrym. schneiden, scharf seyn *fig. fam* — court, przerwać mowę, przestać mówić, kurz abbrechen. se *r.* zarsnąć się; przerzynać się, przecinać się, sich schneiden; einander durchschneiden *fig.* przeciwko siebie mówić, siebie samego zbiiać, sich widersprechen.

Couperet, *m.* siekacz, *m.* Hackmesser, *n.*

Couperose, *f.* koperwas, Kupferwasser, *n.* Vitriol, *m.*

Couperosé, ée, *a.* trędowaty na twarzy. kupfrig, finnig.

Coupe-tête, *m.* gra dziecinna, w którey ieden przez drugiego na raczku stoiącego przeskakuie. *f.* Spiel der Knaben, da sie einander über die Köpfe springen, *n.*

Coupeur, *m.* euse, *f.* ten, ta co rznie, urzyna; żeniec, kosiarz etc.; na spółkę graiący w pewney grze, *m* der, die etwas schneidet; Weinleser, Schnitter; Mitspieler im Landsknechte, *m.* — de bourse, rzeźymieszek, *m.* Beutelschneider, *m.*

Coupis, *m.* bagażya Indyiska, *f.* ostindischer Kattun, *m.*

Couple, *f.* para; sfora, *f.* rzemień do sfory, *n.* Paar, *n.* Koppel, *f.* Koppelriemen, *m.*

Couple *m.* para rozkochanych, *f.* stadło małżeńskie *n.* Paar Verliebte oder Eheleute, *n.*

Coupler, *a.* parami związać, złączyć; sforować, paarweise zusammen thun, zusammen koppeln. *fig.* dwie osoby w iednę umieścić izbę. zwey Personen zusammen in ein Quartier legen.

Couplet, *m.* strofa, *f.* wierszów kilka, Strophe, *f.*

Coupleter, *a. fam.* wiersze na kogo satyryczne pisać, skomponować, einen in Versen durchziehen.

Coupoir, *m.* nożyce do kraiania blachy etc. Münz-, Blechscheere, *f.*

Coupon, *m.* reszta, *f.* ostatek, *m.* Reschen von Tuch, Zeug ꝛc., *n.*

Coupure, *f.* naięcie, narznięcie, *n.* cios, *m.* Schnitt, Einschnitt, *m.*

Cour, *f.* podwórze, *n.* dwór; trybunał, *m.* sądy państwa, *pl. m.* Hof, *m.* Hofhaltung, *f.* Hofstaat; Gerichtshof, *m. fig.* faire la cour, (*à q.*) wizyty oddawać, uniżoność swoią oświadczyć, okazywać komu, einem seine Aufwartung machen.

Courage, *m.* odwaga, otucha, *f.* męstwo, serce, *n.* Herzhaftigkeit, *f.* Muth, *m.* — *i.* żywo! zwawo! munter! lustig!

Courageux, euse, *a.* odważny, mężny, śmiały, muthig, herzhaft, beherzt.

Couram-

mment, *ad.* prędko, bieżie, bez zaiąknienia się, geschwind, ohne Anstoß, fertig.

Courant, ante, *a.* płynący, biekacy, laufend, fließend. *fig.* płatny, kurencyą maiący, zwyczayny, gangbar. tout-, od prędko, biegące, bez zaiąknienia się, fertig, ohne Anstoß, leicht.

Courant, *m.* płynienie, *n.* spław, pąd, zatop, wir. *m* Fluth, *f.* Strom, Lauf, *m. fig.* du marché cena targowa, *f.* Marktpreis, *m.*

Courbatu, ue. *a.* wypracowany, zmachany, przecharsły (koń), steif, herzschlächtig.

Courbature, *f.* przecharsłość, *f.* (o koniach), Steifigkeit, Herzschlächtigkeit, *f.*

Courbe, *a.* krzywy, nagięty, obłączysty, krumm, gebogen.

Courbé, ée, *p. et a. v.* Courber.

Courber, *a.* naginać, zginać, zakrzywiać, krümmen, biegen. *n.* od. se, *r.* zginać się, naginać się, nachylać się, schylać się, sich krümmen, bücken, biegen.

Courbette, *f.* korwet, *m.* korweta *f.* Kourbette, *f* Mittelsprung des Pferdes, *m. fig.* nikczemne podchlebstwo, *n.* niedrige Schmeicheley, *f.*

Courbetter, *n.* korwetować, Kourbetten machen.

Courbure, *f.* krzywość, *f.* nagięcie, *n.* Krümmung, Krümme, *f.* Bug, *m.*

Courcaillet, *m.* (śpiewanie przepiórki, *n.*); wabik (do wabienia przepiórek), *m.* (Schlagen der Wachtel, *n.*) Wachtelpfeife, *f.*

Coureur, *m.* biegun; biegacz; włóczęga, *m.* Läufer, Renner, *m.* Coureurs, *pl.* konni na wzwiady albo podiazd wysłani, *m. pl.* Reuter zum Streifen oder Kundschaften, *m. pl.*

Coureuse, *f.* tułaczka, włóczęga, nierządnica, hultayka, *f.* Landläuferinn, Gassenhure, *f.*

Courge, *f.* dynia, bania, *f.* pałąk, drąg do noszenia wody, *m.* Kürbis, *m.* Wasserstange, *f.*

Courgée, *f.* latorośl winney macicy długa, *f.* lang hinaufgezogene Weinruthe, *f.*

Courier, *v.* Courrier.

Courir, *n.* biedz, lecieć, pędzić, biegać, łatać; roznosić się; gruchnąć, chodzić po ludziach etc.; ieździć; płynąć, ciec; biedz, ubiegać, schodzić. (o czasie etc.), laufen, rennen, jagen; hin und her, herum laufen; gangbar seyn; reisen; fließen, verfließen. *fig.* dążyć do czego; spieszyć się, eilen *a.* gonić; biegać, łatać po tańcach etc.; włóczyć się, ieździć, przeieżdżać; lezeć, ciągnąć się, *T.* im Laufe verfolgen oder jagen; durchreisen, durchstreichen; nach einer Gegend gerichtet seyn, laufen, sich erstrecken. *fig.* przebiedz, ptzeyrzeć, przeczytać co; ubiegać się za czym, zabiegać czego, schnell durchlaufen, durchsehen; wornach begierig streben. — la poste, pocztą ieździć, iechać, mit der Post reisen.

Courlis, Coulieu, *m.* ptak pewny wodny czarnoczerwonemi nakrapiany plamami, *m.* Brachvogel, Wettervogel, *m.*

Couronne, *f.* wieniec, *m.* korona,

na, *f.* Kranz, *m.* Krone, *f. fig.* korona, *f.* królestwo, *n.* korona u katolickich xiezy na głowie: koronka, *f.* różaniec; papier régalowy ze znakiem korony, *m.* Staat, *m.* Königreich, *n.* Platte der katholischen Geistlichen, *f.* kleiner Rosenkranz von Kügelchen, *m.* Kronenpapier, *n.*

Couronné, ée, *p. et a.* koronowany etc., gekrönt ꝛc. chevaiкoń na kolanach łysy. Pferd, das durch öfteres Fallen an den Knieen eine kahle Stelle hat, *m.*

Couronnement, *m.* koronacya, *f.* koronowanie, *n.* Krönung, *f. fig* doskonałość, *f.* Vollkommenheit, *f*

Couronner, *a.* koronować; uwieńczyć, krönen, bekränzen. *fig.* opasać, otoczyć; nadgrodzić, uszanować; chwalebnie dokończyć, umgeben; belohnen, beehren; ruhmlich beendigen. se, *r.* starzeć, nie rośnąć więcey. (o drzewach), alt werden (von Bäumen).

Courre, *a.* biedz, lecieć; gonić, laufen, jagen. *v.* Courir.

Courrier, *m.* kuryer, goniec; każdy extrapocztą iadący, *m.* Kourier, Eilbothe, jeder der Extrapost reitet oder fährt, *m.*

Courroie, *f.* rzemień, *m.* lederner Riemen, *m.*

Courroucer, *a.* rozgniewać, hestig erzürnen. se, *r.* rozgniewać się, sich erzürnen.

Courroux, *m.* gniew, *m.* srogrość, *f.* heftiger Zorn, Grimm, *m.*

Cours, *m.* bieg; spacér, *m.* przechadzka, *f.* Lauf, Gang, Spatzierplatz, *m. fig.* upłynienie, *n.* bieg; kurs, *m.* kurencya pieniędzy, *f.* używanie, *n.* zwyczay, *m.* długość niektórych towarów, *f.* Verlauf, Fortgang, *m.* Gangbarkeit; Breite, *f. T.* kurs, czas do nauki iakiey potrzebny, *m.* notacye do téy nauki należące, *f. pl.* Zeit zur Erlernung einer Wissenschaft, *f.* Hefte darüber, *f. pl.* Cursus, *m.* — de ventre, biegunka. *f.* Bauchfluß, Durchfall, *m.* — du marché, targ, *m.* cena zwyczayna na targu, *f.* Marktpreis, *m.* — du change, kurs wexlowy, *m.* Wechselcours, *m.*

Course, *f.* bieg, *m.* bieganie, *n.* gonitwa; droga, *f.* podróż, *f* naiazd, *m.* wtargnienie nieprzyiacielskie; wyprawa, zabór okrętów na morzu, *n.* nadgroda kuryera, *f.* Laufen, *n.* Wettlauf, *m.* Reise, *f.* Weg, *m.* Streiferey, Kaperey, *f.* Lohn des Kouriers, *m. fig.* droga, *f.* cel, *m.* laufbahn, *f.*

Coursier, *m.* rumak, koń mocny, tęgi, *m.* Renner, *m.* Schlachtroß, *n.*

Court, courte, *a.* krótki, kurz, klein. Court, *ad.* krótko, kurz. demeurer od. rester, urwać, nagle przestać mówić, (w mowie); zamilknąć, stecken bleiben (in der Rede); verstummen.

Courtage, *m.* litkupnictwo, *n.* litkup, *m.* litkupnicze, *n. a.* Mäkeley, *f.* Mäklerlohn, *m.*

Courtaud, aude, *a.* ucięty, kusy, abgekürzt. *m. f.* człowiek otyły niskiego wzrostu, *m.* kurze untersetzte Person, *f.*

Courtaud, *m.* kucyk, pies, koń z obciętemi łuszami, z obciętym ogonem, koń anglizowany, *m.* piszczałka wielka w dudach, *f.* Hund, *m.* Pferd mit abgestützten Ohren und Schwanze, *n.* Baßpfeife am Dudelsacke, *f.*

Courtauder, *a.* psom, koniom uszy, ogon obcinać; konia anglizować. Pferden und Hunden den Schwanz oder die Ohren stutzen.

Court-bouillon, *m.* zaprawa, przyprawa do czego, osobliwie do ryb. *f.* kurze Brühe, besonders zu Fischen, *f.*

Court-bouton, *m.* drewniany kołek, do którego woły do dysla zaprzęgaią. *m.* hölzerner Nagel zur Befestigung der Ochsen an die Deichsel, *m.*

Court-botte, *f. fam.* karzeł, niziołek, *m.* kurzer dicker Mensch, *m.*

Courte-boule, *f.* gra pewna w kregle, *f.* Kurzboseln, *n.* (Spiel).

Courte-haleine, *f.* dychawica, *f.* krótki oddech, *m.* Engbrüstigkeit, *f.*

Courte-paille, *f.* słomek wyciąganie, *n.* (gra pewna), Halmchenziehen, *n.* (Spiel).

Courte-paume, *f.* gra pewna w piłkę, *f.* Art Ballspiel, *n.*

Courte-pointe, *f.* kołdra przeszywana, *f.* gesteppte oder abgenähte Bettdecke, *f.*

Courte-pointier, *m.* ten, co takie kołdry robi, der solche Bettdecken macht.

Courtier, *m.* machlerz, baryznik, litkupnik, rayfur, nastręczyciel, *m.* Mäkler, Unterhändler, *m.*

Courtilière, *f.* robak pewny korzonki zboża etc. ugryzuiący, *m.* Reitwurm, *m.* Werre, *f.*

Courtine, *f.* mur, wał między dwiema basztami, *m.* Mittelwall, *m.* (*v.* Rideau.)

Courtisan, *m.* dworzanin; podchlebca, *f.* Hofmann, Höfling, *m.*

Courtisane, *f.* nierządnica z niepodlego stanu, *f.* Buhlerinn, vornehme Hure, *f.*

Courtiser, *a. fam.* dla zysku swego podchlebiać; kobietom posługować, zalecać się, aus Gewinnsucht schmeicheln; dem Frauenzimmer den Hof machen.

Courtoisie, *f. fam.* grzeczność, *f.* Höflichkeit, *f.*

Courtou, *m.* konopie naykrótsze, *m. pl.* kurzer Hanf, *m.*

Couru, ue, *p. et a.* goniony etc., gejagt ꝛc. *fig.* être fort-a do czego bardzo często chodzą, czego często szukaią etc., stark gesucht werden, starken Zulauf haben.

Cous, *m.* oselka, osła, *f.* Wetzstein, Schleifstein, *m.*

Cousin, *m.* brat stryieczny, wuieczny; komar; gatunek placka, *m.* Vetter, *m.* kleine Mücke, Schnacke, *f.* Art Kuchen, *m.*

Cousinage, *m.* stryieczne, wuieczne pokrewieństwo, *n.* Vetterschaft, *f.*

Cousine, *f.* siostra cioteczna, wuieczna, stryieczna, *f.* Base, Muhme, *f.*

Cousiner, *a.* wuiać, wuiem bratać, bratem etc., kogo zwać. Jemanden Vetter nennen. *r.* wuiać, bratać się, sich Vetter nennen.

Cousinière, *f.* zasłona z gazy, gaza do zasłonienia twarzy od komarów. *f.* Mückenflor; Bettvorhang davon, *m.*

Coussin, *m.* poduszka, *f.* węzgłowie, *n.* Kissen, Polster, *n.*

Coussinet, *m.* poduszeczka, *f.* kleines Kissen oder Polster, *n.*

Cousu, ue, *p. et a.* szyty etc., genähet ꝛc. *fig.* bardzo chudy; pełny, pełniutenki, sehr mager; ganz voll. bouche cousue! proszę o sekret! proszę sekret zachować! reinen Mund gehalten!

Coutant, *a. m.* prix-, cena, co kogo samego kosztuie, *f.* Einkaufspreis, *m.*

Coûtarde, *f.* gatunek ciasta, *n.* Art Gebackenes, *n.*

Couteau, *m.* nóż, *m.* szpada, szabelka, *f.* Messer; kurzes Seitengewehr, *n.* — de chasse, kordelas, *m.* Hirschfänger, *m.* Waidmesser, *n.* — de tripière, nóż obosieczny, *m.* zweyschneidiges Messer, *n.*

Coutelas, *m.* kordelas, *m.* Hirschfänger, *m.*

Coutelier, *m.* nożownik, *m.* Messerschmied, *m.*

Coutellerie, *f.* nożownictwo, *n.* warsztat, sklep nożowniczy, *m.* robota iego, *f* Messerschmiedhandwerk, *n.* dessen Laden, *m.* dessen Arbeit, *f.*

Coûter, *n.* kosztować, kosten.

Coûteux euse, *a.* kosztowny, kostspielig.

Coutier, *m* tkacz, co cwélich robi, *m.* Zwillichweber, *m.*

Coutil, Coutis, *m.* cwélich, *m.* Zwillich, *m.*

Coutoir, *m.* ślimak iakiś, *m.* Art Muscheln, *f.*

Coutre, *m.* lemiesz, *m.* Pflugeisen, Sech, *n.*

Coutume, *f.* zwyczay, nałóg; obyczay; (w prawie): zwyczaie: podatki, *pl. m* daniny zwyczayne, *f. pl.* Gewohnheit, *f.* Gebrauch, *m.* Herkommen; Gewohnheitsrecht, *n.* hergebrachte Gefälle, *f. pl.* avoir-, zwyknąć, miéć zwyczay, pflegen.

Coutumier, ière, *a. fam.* przyzwyczaiony, zwykły gewohnt, zwyczayny, dawny, zum alten Herkommen gehörig.

Coutumier, *m.* prawo ziemskie, *n* statut, zbiór praw i zwyczaiów ziemi, powiatu, miasta, *m* Land-, Stadtrecht, *n.*

Couture, *f.* szew, *m.* szycie, *n.* szyta robota; blizna, krésa, *f.* Nath; Nähterey, *f.* Nähen, *n.* Narbe, *f. v.* Couturerie.

Couturerie, *f.* (w niektórych klasztorach;) izba do szycia, krawiecka, *f.* Nähestube; Schneiderey, *f.*

Couturier, *m.* ten, co dobrze szyie; krawiec wieyski, *m.* der gut näht; Bauernschneider, *m.*

Couturière, *f.* szwaczka, *f.* Nähterinn, *f.*

Couvée, *f.* gniazdo (wylęgle i niewylęgle), *n.* junge Brut, *f.* Nest voll Eyer, *n. fig.* plemię obrzydliwe, *n.* Brut, *f.*

Couvent, *m.* klasztor, *m.* Kloster, *n.*

Couver, *a. et n.* siedzieć na iaiach, wysiedzieć, wylęgać; *fig.* knuć, pokrywać nienawiść etc. brüten, ausbrüten. *fig.* bydź ukrytym, utaionym. verborgen stecken. se, *r.* tleć się, (iako ogień w popiele), unter der Asche glimmen ꝛc.

Couvercle, *m.* nakrywka, pokrywka, *f.* wieko, *n.* Deckel, *m*

Couvert, erte, *p et a.* przykryty etc.; odziany, ubrany, bedeckt, gekleidet, bekleidet. *fig.* skryty, taiemny, verdeckt, heimlich. vin-, wino ciemnoczerwone, *n.* dunkelrother Wein, *m.* pays-, kray lasem okryty, *m.* waldiges Land, *n.* temps-, pochmurna pogoda, *f.* trübes Wetter, *n.*

Couvert, *m.* dach, dom, *m.* gospoda, *f.* cień, *m.* mieysce cieniste, *n.* koperta listu, *f.* potrzeby stołowe, iako: obrus, serwety, noże etc. Obdach, *n.* Herberge, *f.* schattiger Ort; Umschlag eines Briefes, *m.* Tischgeräth, Tischzeug; Gedeck; Besteck, *n.* à-, *ad.* bezpiecznie, bedeckt, sicher.

Couverte, *f.* polewanie, *n.* glazura, *f.* pokład okrętu, *m.* T. Glasur, *f.* Verdeck (eines Schiffes der Levantefahrer), *n.*

Couvertement, *ad.* skrycie, po kryiomu, taiemnie, heimlich.

Couverture, *f.* nakrycie, *n.* kołdra, *f.* dach, *m.* Decke, Bettdecke, *f.* Dach, *n. fig.* pozór, pretext, *m.* pokrywka, *f.* Deckmantel, *m.*

Couverturier, *m.* rzemieślnik, co kilimy, koldry robi, niemi handluie, *m.* Deckenmacher, —händler, *m.*

Couvet, *m. v.* Chaufferette.

Couveuse, *f.* kokosz na iaiach, *f.* Brüthenne, *f.*

Couvi, *e. m.* oeuf-, zaparstek, *m.* iaie zalęgle, *n.* angebrütetes Ey; verdorbenes Ey, *n.*

Couvre-chef, *m.* rańtuch, *m.* podwika wieśniaczek, *f.* zawicie na głowie, *n* Art Schleyer der Bauerweiber, *m.* Kopfhülle, *f.*

Couvre-feu, *m.* ekram, blacha, zasłona od ognia, *f.* dzwonienie na nieszpory, *n.* Feuerblech, *n.* Kohlendeckel; Bratschirm; *m.* Abendgeläute, *n.*

Couvre-pied, *m.* przykrycie na nogi, *n.* Fußdecke, *f.*

Couvreur, *m.* ten, co dachy nakrywa, *m.* Dachdecker, *m.*

Couvreuse, *f.* żona tegoż; rogożniczka, co stołki ze słomy plecie, *f.* des Dachdeckers Frau; Stuhlflechterinn, *f.*

Couvrir, *a.* przykryć, pokryć, nakryć; okleić; powlec czem; ubierać, decken, bedecken, zudecken; überziehen; kleiden, bekleiden, *fig.* pokrywać co, kryć się z czym; (o koniach etc.) stanowić, verbergen; (von Pferden ꝛc.) bespringen, belegen. — une carte, stawić na kartę, auf eine Karte setzen. — une enchère, wyższą cenę nad drugiego podać na licitacyi, in der Auktion einen andern überbieten. se, *r.* nakryć się, przykryć się; kapelusz włożyć na głowę; zachmurzyć się, sich bedecken; den Hut aufsetzen; sich umwölken.

Coyer, *v.* Cous.

Coyon etc. *v.* Coïon.

Crabe, *m.* rak morski, *m.* Krabbe, *f.* Taschenkrebs. *m.* Garnele, *f.*

Crabier, *m.* czapla rakami się żywiąca, *f.* Krebsfresser, *m.* (Vogel.)

Crac, *m. fam.* trzask, łomot, huk, *m.* Krachen, Gekrach, *n.* — *i.* nagle, plötzlich, auf einmal.

Crachat, *m.* ślina, *f.* plwociny, *pl.* Auswurf, Speichel, *m.*

Crachement, *m.* plucie, plwanie, wypluwanie. *n.* Ausspeyen, *n.*

Cracher, *a, et n.* plwać, pluć, wypluwać, charchać, ausſpeyen, auswerfen. *fig. fam.* — du latin, łaciny ustawicznie używać w mowie, mit lateiniſchen Brocken um ſich werfen. — au bassin workiem przyplacić, in die Büchſe blaſen.

Cracheur, *m.* euse, *f.* plwacz, *m.* der, die oft ausſpeyet.

Crachoir, *m.* plwalnik, *m.* Speynapf, Spucknapf, *m.*

Crachotement, *m.* plwanie, charchanie, *n.* öfteres Ausſpeyen, *n.*

Crachoter, *n.* wypluwać często, chrachać, charchać, öfters ausſpeyen.

Craie, *f.* kréda, *f.* Kreide, *f.*

Craindre, *a.* bać się czego, kogo; obawiać się czego; wzdrygać się na co, fürchten, befürchten, beſorgen, ſcheuen.

Crainte, *f.* boiaźń, *f.* obawianie się, *n.* Furcht, Beſorgniß, *f.* — de-, de od, que, z boiaźni, aby nie, aus Furcht ꝛc.

Craintif, ive, *a.* boiaźliwy, furchtſam.

Cramoiſi, *m.* karmazyn, *m.* Carmeſinroth, *n.*

Cramoiſi, ie, *a.* karmazynowy, carmeſinroth.

Crampe, *f.* kurcz, *m.* Krampf, *m.* goutte, podagry nie długo trwaiącey rodzay, *f.* Art kurzdauerndes Podagra, *n.*

Crampon, *m.* klamra, *f.* Krampe, Klammer, *f.*

Cramponné, ée, *p. et a.* klamrami spięty etc., angeklammert.

Cramponner, *a.* klamrami spinać, klamrować; (konia) ostro podkuć, mit Klammern befeſtigen; (ein Pferd) ſcharf beſchlagen. se, *r.* mocno się czego trzymać, ſich anklammern.

Cramponnet, *m.* klamerka, mała klamra, *f.* kleine Krampe oder Klammer, *f.*

Cran, *m.* karb, wrąb, *m.* zacięcie, narznięcie, *n.* Kerbe, *f.* Einſchnitt (in Eiſen ꝛc.), *m.*

Crâne, *m.* czaszka (głowy), *f.* Hirnſchale, *f.*

Crapaud, *m.* ropucha, *f.* Kröte, *f.*

Crapaudille, *v.* Crépodaille.

Crapaudière, *f.* kałuża, w którey tylko są żaby i ropuchy, *f.* Krötenpfütze, *f. fig. fam.* mieysce nieczyste, wilgotne, *n.* ſchmutziger Ort, *m.*

Crapoussin, *m.* ine, *f. fam.* kaléka, *m.* poczwara, *f.* Krüppel, kleiner übel geſtalteter Menſch, *m.*

Crapule, *f.* piiaństwo, *n.* piiatyka, *f.* Völlerey, Schwelgerey, *f.*

Crapuler, *n. fam.* hulać, pić, kufla pilnować, ſaufen und ſchwelgen.

Crapuleux, euse, *a.* piiaństwu podległy, der Völlerey ergeben.

Craquelin, *m.* obwarzanek, *m.* Brezel, *f.*

Craquelot, *m.* śledź świeżo wędzony, *m.* Bückling, *m.*

Craquement, *m.* trzeszczenie, *n.* łoskot, huk, *m.* Krachen, Knacken, *n.*

Craquer, *n.* trzeszczeć, trzaskać, huczeć, krachen, knacken, knarren. *fig. fam.* łgać, wychwalać się, chełpić się, lügen, prahlen.

Craquerie, *f. fam.* łgarstwo, kłamstwo, chełpienie się etc. *n.* chluba, *f.* Lügen, *n.* Prahlerey, *f.*

Craquè

Craquètement, *m.* zgrzytanie zębami, *n.* Zähnknirſchen, *n.*

Craqueter, *n.* trzeszczeć, huczeć, krachen, praſſeln, kniſtern. — dents, zgrzytać zębami, mit den Zähnen knirſchen.

Crassane, *f.* rodzay smacznych gruszek, *f.* Art guter Birnen, *f.*

Crasse, *f.* brud, *m.* plugastwo, *n.* piana, *f.* zuzel kruszców, *m.* Schmutz, Koth, *m.* Unreinigkeit, *f.* Metallſchaum, *m. fig.* skąpstwo, sknérstwo, *n.* podły stan, *m.* ſchmutziger Geiz, *m.* ſchlechte Herkunft, *f.*

Craſſe, *a.* gruby, dick, ſtark, grob; *fig.* fig.

Craſſeux, euse, *a.* bruduy, plugawy, ſchmutzig, kothig. — *et f. fig.* sknéra, skąpiec, *m.* Filz, Geizhals, *m.*

Cratère, *m.* czasza, czara, (u Rzymian); czeluście, *f. pl.* Trinkſchale bey den alten Römern, *f.* Krater eines Vulkans, *m.*

Cravan, *m.* rodzay gęsi, (*f.*) i ślimaków, *m.* Baumgans; ſchottiſche Gans; Art Seemuſchel, *f.*

Cravate, *f.* ałeztuch, krawat, *m.* Halsbinde, Halskrauſe, *f.* Halstuch der Mannsperſonen, *n.*

Crayon, *m.* ołówek, *m.* rubryka, kréda iak ołówek uskrobana, *f.* rysunek, *m.* rysowanie tym zrobione, *n.* Stift zum Zeichnen ꝛc.; Röthel, Bleyſtift, *m.* Zeichnung damit, *f. fig.* abrys, uklad, *m.* erſter Entwurf, *m.*

Crayonner, *a.* rysować ołówkiem etc.; określić, wyrysować, mit einem Stifte zeichnen; entwerfen, ſkiziren.

Crayonneur, *m.* rysuiący ołówkiem, der mit einem Stifte zeichnet.

Crayonneux, euse, *a.* krédowaty, krédsisty, kreidig; kreidicht.

Créance, *f.* rozkaz, *m.* zlecenie sekretne, *n.* instrukcya ministra, *f.* dług, *m.* geheimer Auftrag, *m* Inſtruktion eines Miniſters; Schuldforderung, *f.* lettre de-, list świadeczny posłowi dany, *m.* Kreditiv, Beglaubigungsſchreiben, *n.* chien de bonne-, pies dobrze uczony, wprawiony, *m.* wohl abgerichteter Hund, *m.*

Créancier, *m.* ière, *f.* wierzyciel, *m.* Gläubiger, *m.*

Créat, *m.* podbereyter, *m. T.* Unterbereiter bey einer Akademie, *m.*

Créateur, *m.* stworzyciel, stwórca, *m.* Schöpfer, *m. fig.* wynalazca, *m.* Urheber, *m.*

Création, *f.* stworzenie, *n.* Schöpfung, *f. fig.* ustanowienie, wyznaczenie, mianowanie, *n.* nominacya, *f.* Errichtung, Ernennung, *f.*

Créature, *f.* kreatura, *f.* stworzenie, *n.* Geſchöpf, *n.* Kreatur, *f.*

Crébèbe, *m.* gatunek korzeniów do pieprzu podobny, *m.* Cibebe, *f.* (pfefferartiges Gewürz).

Créielle, *f.* grzechotka, *f.* Schnarre, Klapper, *f.*

Crécerelle, *f.* pustołka, *f.* (ptak), Wannenweiher, *m.*

Crêche, *f.* żłob, (nie dla koni); żłob, (Chrystusa Pana), *m.* iasła, iasły, *pl.* Krippe (nicht von Pferden); Krippe des Heilandes, *f.*

Crédence, *f.* stolik mały przy ołtarzu stoiący; *m.* Kredenztiſch zur Seite des Altars, *m.*

Crédi-

Crédibilité, *f. T.* godność wiary, *f.* podobieństwo, Glaubwürdigkeit, *f.*

Crédit, *m.* kredyt, borg, *m.* powaga, sława, *f.* Kredit, *m.* Treue, *f.* und Glaube, *m.* Ansehen, *n.* faire, pożyczać, kredytować, Kredit geben, borgen. lettre de-, list dla kredytu komu dany, *m.* Kreditbrief, *m.* à-, na kredyt, na borg, auf Borg. *fig.* daremnie, niegruntownie, niedowodnie, vergebens, ohne Grund.

Créditer, *a.* *T.* zapisać, kredytować, kreditiren, gut schreiben.

Créditeur, *m.* *T.* wierzyciel, *m.* Gläubiger, *m.*

Crédō, *m.* wyznanie wiary apostolskie, *n.* apostolisches Glaubensbekenntniß, *n.*

Crédule, *a.* lekkowierny, leichtgläubig.

Crédulité, *f.* lekkowierność, *f.* Leichtgläubigkeit, *f.*

Créer, *a.* stworzyć, erschaffen. *fig.* tworzyć, ustanowić, obrać; fundować, einsetzen, errichten, stiften; anlegen.

Crémaillère, *f.* kuchenny hak, (do zawieszenia kotła w kominie), *m.* żelazo karbowane do różnych rzeczy, *n.* Kesselhacken, *m.* gekerbtes Eisen an verschiedenen Dingen, *n.*

Crémaillon, *m.* hak kuchenny mnieyszy, *m.* kleiner Kesselhaken, *m.*

Crème, *f.* śmietana, śmietanka, *f.* Milchrahm, *m.* Sahne, *f.* *fig.* wybór, *m.* sama treść rzeczy, das Beste. — de tartre, wyasztyn w ogniu czyszczony, *m.* gereinigter Weinstein, *m.*

Crémeau, *v.* Chrémeau.

Crèmer, *n.* w śmietanę się zbierać, śmietany dostawać, Rahm geben, sahnen.

Crèmière, *f.* kobieta, co mléko przedaie, *f.* Sahnenfrau, *f.*

Créneau, *m.* blanki, kramzansy, *pl.* Zinne, Schießscharte, *f.*

Créneler, *a.* karbować, nacinać, narzynać; blankami, kramsansami opatrzéć, kerben; mit Zinnen oder Schießscharten versehen.

Crénelure, *f.* zębkowatość, *f.* ząbki, *pl.* narzynanie, *n.* ausgezackte Arbeit, *f.*

Créole, *m.* *et f.* człowiek od Europeyczyków w Ameryce srodzony, *m.* Kreole, *m.* Kreolin, *f.* (von europäischen Aeltern in Amerika Geborne).

Crépage, *m.* kutnerowanie, barwienie krepy, *n.* Krausmachung des Flors, *n.* Kräuselung desselben, *f.*

Crêpe, *m.* krepa, *f.* Flor, Kreppflor, *m.*

Crêpé, *m.* gatunek fryzury, *f.* Kreppe, Art Frisur, *f.*

Crêper, *a.* kędzierzawić, strzępić się, kraus werden, sich kräuseln.

Crépi, *m.* tynkowanie chropowate ściany, *n.* krause Tünche, *f.* Kalkwurf, *m.*

Crépin, *m.* Saint-, S. Kryszpin; tłomoczek wędrującego szewca, *m.* der heil. Crispin; Handwerkssack der wandernden Schuster, *m.* *fig.* *fam.* chudoba, *f.* Bischen Habseligkeiten, *n.*

Crêpine, *f.* gatunek frandzli; odzieżka, błona cielęca, barania, *f.* *T.* Art Franzen, *f.* Lamm-, Kalb-Netz, *n.*

Crépir, *a.* ścianę chropawo tynkować; skórę chropowato wyprawiać, eine Mauer übertünchen; Leder krispeln.

Crépissure, *f.* chropowate tynkowanie ściany, *n.* Bewerfen einer Mauer, *n.* Kalkwurf, *m.*

Crépodaille, *f.* krepa, gaza cienka do czepków, *f.* dünner Haubenflor, *m.*

Crépon, *m.* baia, *f.* krepon, *m.* (materya welniana), Art krauser wollener Zeug, *m.*

Crépu, ue, *a.* kędzierzawy, (o włosie), kraus (von Haaren).

Crépuscule, *m.* zmierzch, świt, *m.* Dämmerung, *f.*

Cresson, *m.* rzeżucha, *f.* Kresse, Brunnenkresse, *f.*

Cressonnière, *f.* mieysce, gdzie wiele rzeżuchy rośnie, *n.* Ort, wo viele Kresse wächst, *m.*

Crétacée, *a.* krédowaty, kreidenartig.

Crête, *f.* grzebień, (u koguta etc.); czub, czubek (u niektórych ptaków), *m.* korona, (węża) *f.* rząd ości grzbietowych, u niektórych ryb, *m.* ziemia wykopana przy rowie, *f.* Kamm (der Hähne &c.), Schopf, Federbusch (gewisser Vögel), *m.* Krone (der Schlangen); Reihe Gräten am Rückgrath einiger Fische; aufgeworfene Erde neben einem Graben, *f.*

Crételer, *n.* gdakać. (o kurach), kackern, (vom Geschrey der Henne).

Cretonne, *f.* gatunek płótna białego, *n.* Art weißer Leinwand, *f.*

Crévaille, *f.* *fam.* obżarstwo, *n.* bankiet, *m.* Fresserey, *f.*

Crevasse, *f.* rysa, rozpadlina, *f.* Riß, Spalt, *m.*

Crevasser, *a.* rysy, rozpadliny robić, Risse machen. *n.* *et* se *r.* rozpadać się, rozpękać, rysy dostawać, Risse bekommen, aufbersten.

Crevé, ée, *p.* *et a.* rozpadły etc., geborsten. *fig.* un grosune grosse-, pampuch, *m.* Dickwanst, *m.*

Crève-coeur, *m.* żal, żałość, *f.* utrapienie, *n.* Herzeleid, *n.*

Crever, *a.* rozsadzić, rozepchnąć, rozerwać, bersten machen, zersprengen. — les yeux, wyłupać, wykłóć oczy, die Augen ausstechen. *fig.* cela vous crève les yeux, wpada to W. Panu w oczy, das liegt Ihnen vor Augen. cela crève le coeur, przenika, ześaża to serce, das geht durchs Herz. — un cheval, spędzić, zmachać konia, ein Pferd zu Tode reiten. *fig.* (*q.*) napchać, naładować kogo, komu żołądek aż do rozpęknienia, einen zum Zerplatzen mit Essen und Trinken überladen. — *n.* pękać, rozpukać, rozpadać się, bersten. *fig.* zdechnąć, krepiren. se, *r.* rozpękać, rozpadać się; łamać się, bersten, zerspringen.

Crevette, *f.* rodzay raczków morskich, *m.* Steuerkrabbe, *f.* (kleiner Seekrebs).

Creuser, *a.* *et n.* kopać, wykopać; wydrążyć, graben, aushöhlen. *fig.* badać, roztrząsać, dociekać, ergründen.

Creuset, *m.* tygiel do topienia kruszców, *m.* Schmelztiegel, *m.*

Creux, euse, *a.* próżny, głęboki, hohl, tief. *fig.* głupi, verwirrt, närrisch. — *ad.* songer-, rozmyślać o rzeczach próżnych, über Hirngespinste nachdenken.

Creux, *m.* dół, *m.* iama, *f.* bas gruby, *m.* Höhle, Grube, Vertiefung, *f.* tiefer Ton, Baß, *m.*

Cri, *m.* krzyk, *m.* krzyczenie; hasło woienne; wywoływanie publiczne, *n.* Schrey, *m.* Geschrey, Schreyen; Kriegsgeschrey; öffentliches Ausrufen, *n.*

Criailler, *n. fam.* ustawicznie wrzeszczeć; gderać, mruczeć, łaiać, stets schreyen, schmälen und keifen.

Criaillerie, *f. fam.* wrzask, krzyk, *m.* wrzeszczenie, krzyczenie, *n.* wiederhohltes Geschrey, Gezänke, *n.*

Criailleur, *m.* euse, *f. fam.* człowiek wrzaskliwy, swarliwy, kłótnik, *m.* Schreyer, Zänker, *m.*

Criant, ante, *a.* krzyczący, schreyend, himmelschreyend.

Criard, arde, *a.* krzykliwy, schreyend. dettes criardes, długi drobne. *m. pl.* Läpperschulden, *f. pl.* — *m. f.* człowiek wrzaskliwy. *m.* Schreyer, *m.*

Criarde. *f.* płótno bardzo glancowane, *n.* raschelnde Leinwand, *f*

Crible, *m.* przetak, *m.* rzeszoto, *n.* Sieb, Kornsieb, *n.*

Criblement, *m.* przesiewanie, *n.* Sieben, *n.*

Cribler, *a.* przesiewać, sieben, sichten. *fig.* être criblé de coups, osypany ranami, voller Wunden seyn.

Cribleur, *m.* przesiewacz, *m.* Sieber, *m.*

Criblure, *f.* przesiewki, podsiewki, *pl.* Weggesiebtes, *n.*

Cric, *m.* winda, *f.* kafar, *m.* Hebewinde, Wagenwinde, *f.*

Criée, *f.* wywoływanie urzędowe. *n.* gerichtlicher Ausruf, *m.*

Crier, *n. a.* krzyczeć, wrzeszczeć, wołać; wywoływać, obwoływać schreyen, ausrufen. *fig.* skarzyć, żalić się; skrzypieć. laut klagen, knarren. *T.* przewrzaskiwać, wołać, krzyczeć, (o psach), anschlagen (von Jagdhunden).

Crierie, *f.* wrzask, krzyk, *m.* Geschrey, *n.*

Crieur, *m.* euse, *f.* człowiek wrzaskliwy; obwoływacz, wywoływacz, *m.* Schreyer, Ausrufer, *m.*

Crime, *m.* zbrodnia, *f.* występek, *m.* Verbrechen, *n.* Frevel, *m.*

Criminaliste, *m.* kryminalista, *m.* Schriftsteller über das peinliche Recht, Rechtsgelehrter darin, *m.*

Criminel, *m.* elle, *f.* złoczyńca, zbrodzień. *m.* Verbrecher, *m.* — *a.* godny kary, winny; kryminalny, występny, straf bar, schuldig; peinlich, verbrecherisch.

Crin. *m.* włosy końskie i inne długie, *m. pl.* langes Haar der Pferde und anderer Thiere, *n.* Crins, *pl.* grzywa, *f.* Mähne der Pferde, *f.*

Crinier, *m.* ten, co włosy do materaców etc. wyprawuie, Haarbereiter, *m.*

Crinière, *f.* grzywa, *f.* zawicie, w które grzywa końska zawiniona bywa, *n.* Mähne; Halskappe, *f.* Mähnenstück am Fliegennetze, *n. fig.* włosy rozczochrane. *pl. m.* peruka miserna, störrige Menschenhaare, *n. pl.* schlechte Perücke, *f.*

Crique, *f.* port mały od natury, *m.* kleiner natürlicher Seehafen, *m.*

Criquer,

Criquer, *n.* trzeszczeć, knistern.

Criquet, *m.* żmudziak, (koń małego wzrostu), *m.* Krakke, *f.* (schlechtes Pferd).

Crise, *f.* odmiana. *f.* (choroby). Crisis, *f.* Wechsel der Krankheit, *m.*

Crisser, *a.* zgrzytać zębami, mit den Zähnen knirschen.

Cristal, *m.* kryształ, *m.* Krystall, *m.* — de montre, szkło, wypukłe na zégarku, *n.* Uhrglas, *n.*

Cristallin, ine, *a.* kryształowy, przeźroczysty, krystallinisch, krystallhell.

Cristallisation, *f.* krystalizacya, *f.* Krystallisation, *f.*

Cristalliser, *a. et n.* krystalizować, przeźroczystym robić, in Krystallen anschießen lassen; hell machen wie Krystall. se, *r.* w kryształ zamieniać się, osiadać; przeźroczystym iak kryształ się robić, sie stać, in Krystallen anschießen; krystallhell werden.

Critiquable, *a.* przyganny; krytyce, przyganie podległy. tadelhaft, der Kritik unterworfen.

Critique, *a.* krytyczny; ten co lubi co krytykować, ganić; ważny, zapewniaiący. kritisch, tadelsüchtig, entscheidend *fig.* niebezpieczny, gefährlich. — *m.* krytyk; roztrząsacz; ganiciel. *m.* Kunstrichter, Kritiker, Splitterrichter, Krittler, *m.* — *f.* krytyka, *f.* roztrząsanie, *n.* przygana, nagana, *f.* Kritik, gelehrte Beurtheilung; Tadelsucht, *f.*

Critiquer, *a.* krytykować, roztrząsać, ganić, kritisch beurtheilen, tadeln.

Crossement, *m.* krakanie, *n.* Krächzen, Rabengeschrey, *n.*

Crosser, *a.* krakać, krächzen, wie ein Rabe schreyen.

Croc, *m.* hak, bosak; opienek, *m.* Haken, Feuerhaken, Bootshaken; Stift vom abgebrochenen Zahne, *m. fig. fam.* szalbierz, *m.* feiner Spieler, Betrüger, *m.* Crocs, *pl.* kły, zęby haczyste, *m.* wąsiska wielkie, *pl. n.* Hakenzähne, Spitzähne, *f. pl.* großer Knebelbart, *m.*

Croc-en-jambe, *m.* podstawienie nogi, *n.* Beinunterschlagen, Beinstellen, *n.*

Croche, *a.* krzywy, krumm.

Croche, *f.* ogonatka, nóta z ogonkiem, *f.* geschwänzte Note, *f.*

Crochet, *m.* haczek; wytrych; przemian, *m.* Haken, *m.* Häkchen, *n.* Dietrich, *m.* Schnellwage, *f* Crochets, *pl.* kędziorki, faworytki na czole; kły, *m pl.* kleine Haarlocken auf der Stirne, *f. pl.* Hakenzähne, *f. pl.* — de portefaix, iasła, *pl. n.* Reff des Lastträgers, *n.*

Crocheter. *a.* wytrychem otwierać, odmykać. mit einem Dietrich aufmachen.

Crocheteur, *m.* euse, *f.* tragarz; ślósarz wytrychem zamki otwieraiący, *m* Reffträger, *m.* der, die ein Schloß mit einem Dietrich aufmacht.

Crochetier, *m.* mosiężnik, *m.* Gürtler, Spängler, *m.*

Crochetons, *m. pl.* rogi, rękoieści u iazeł, *pl.* Arme am Reff, *f. pl.*

Crochu, ue, *a.* nagięty, zagięty, haczysty, krumm, gebogen, hakenförmig.

Crocodile, *m.* krokodyl, *m.* Krokodill, *n.*

Crocus, *v.* Safran.

Croire,

•Croire, *a.* (*qc. q.*) wierzyć; myśléć, mniemać; uwierzyć, poczytać, trzymać, miéć kogo za, glauben, meynen, dafür halten, trauen. (*à q. ou à qc.*) wierzyć komu, czému, spuścić się na kogo, an einen oder etwas glauben. — *n.* wierzyć, miéć wiarę, glauben, Glauben haben.

Croisade, *f.* krucyata, *f.* Kreuzzug, *m.* Kreuzfahrt, *f.*

Croisé, ée, *p. et a.* krzyżowy, na krzyż idący, leżący, gekreuzt

Croisé, *m.* krzyżak, *m.* Kreuzfahrer, *m.*

Croisée, *f.* krzyż, *m.* (w oknie); pręt żelazny u kotwicy, *f.* nitki, paski w przędzy na krzyż idące, *pl.* Fensterkreuz, *n* Kreuzstock, *m.* Ankerkreuz, *n.* Kreuzfäden eines Gewebes, *f pl.*

Croiser, *a.* na krzyż położyć, kłaśdź, trzymać; w poprzek czego iśdź; na krzyż przekreślić przemazać, kreuzweise legen oder setzen; quer über etwas gehen; durchkreuzen, ausstreichen. *fig.* (*q.*) szkodzić, przeszkadzać komu, einem in den Weg treten. — *n.* krążyć po morzu, tam i sam żeglować; przekładać się, leżeć na krzyż, kreuzen (zur See); über einander gehen (von Kleidern). se, *r.* wziąć na się znak krzyża S. na krucyatę; na krzyż leżeć, przechodzić, przecinać się, sich zum Kreuzzuge anschicken; sich durchkreuzen.

Croiseur, *m.* kapitan okrętu po morzu krążący, *m.* Kapitän eines kreuzenden Schiffes, *m.*

Croisière, *f.* okolica, *f.* mieysce, gdzie okręty krążą, *n.* Ort, wo Schiffe kreuzen, *m.*

Croisson, *m.* drewno poprzeczne krzyżowe, *n.* Querholz eines Kreuzes, *n.*

Croissance, *f.* dorosłość, *f.* wzrost, *m.* Wachsthum, *m.*

Croissant, *m.* przybywanie xiężyca, *n.* zunehmender Mond, *m. fig.* półxiężyca, *n.* miesiączek z blachy w kominie do zawieszania łopatki etc. *m.* was die Gestalt eines halben Mondes hat; krummes Eisen in Kaminen zur Feuerschaufel ꝛc., *n.*

Croisure; *f.* wątek w osnowie, *m.* Kreuzwebung, *f*

Croît, *m.* przyplodek, roczny przychówek, *m.* Zuwachs, *m.* Zuzucht, *f.*

•Croître, *n.* rosnąć, przyrastać, przybywać, mnożyć się, szérzyć się, rozkrzewić się, wachsen, zunehmen, sich vermehren.

Croix, *f.* krzyż, *m.* Kreuz, *n. fig.* krzyż, kłopot, *m.* męka, *f.* Trübsal, *f.* en-, *ad.* na krzyż, kreuzweise.

Croix de par Dieux, *f* abecadło, *n.* Abc, Abcbuch, *n. fig.* początek rzeczy, *m.* Anfang einer Sache, *m.*

Crone, *m.* winda okrętowa, *f.* Schiffskrahn, *n. T.*

Croquant, *m. fam.* wyłudzacz, hultay, gałgan, *m.* verächtlicher Kerl, Schuft, *m.*

Croquant, ante, *a.* trzeszczący, chrupiący (między zębami), krachend (unter den Zähnen). Croquante, *f.* gatunek torty chrupiącey między zębami, *f.* Torte, welche unter den Zähnen kracht, *f.*

Croque,

Croque, *f.* manger (*qc.*) à la-, au sel, tylko z solą bez wszelkiey przyprawy co ieśdź, etwas blos mit Salz essen.

Croquer, *n.* chrupać, unter den Zähnen krachen. — *a.* chrupać; chciwie ieśdź, knorpeln; giezig essen. *fig.* schwycić, sprzątnąć, wegschnappen. *fig.* grubo tylko odrysować; prędko, niedbale co robić, grob hinzeichnen, hinwerfen; schlechtweg machen.

Croquet, *m.* piernik cienki, suchy, *m.* dünner und harter Pfefferkuchen, *m.*

Croquignole, *f.* szczutka, *f.* Nasenstüber, *m.*

Croquignoler. *a. fam.* szczutki komu dawać, Nasenstüber geben.

Croquis, *m.* zaczęty, nakreślony dopiero rysunek pierwszy malarza, *m.* erster Gedanke, Entwurf eines Malers, *m.*

Crosse, *f.* pastorał, *m.* gałka, pałka u laski do gry pewney, *f.* Bischofsstab, Krummstab; Kolben zum Spielen, *m.* — de fusil, kolba (u fuzyi), *f.* Flintenkolben, *m.* — d'aiguière, ucho zakrzywione u nalewki do polewania, *n.* krummer Handgriff einer Gießkanne, *m.*

Crossé, ée, pastorał maiący, einen Bischofsstab tragend.

Crosser, *n. T.* popychać kulę laską zakrzywioną na wierzchu, mit den Kolben spielen. *fig. fam.* c'est un homme à-, iest to człowiek pogardy godny, es ist ein verächtlicher Mensch.

Crosseur, *m.* popychaiący kulę nakrzywioną laską w grze pewney, Kolbenspieler, *m.*

Crotte, *f.* błoto, *n.* gnóy, (niektórych zwierząt), bobek kozi, owczy, *m.* Gassenkoth; Koth gewisser Thiere, *m.*

Crotté, ée, *p. et a.* błotnisty, zbłocony, kothig.

Crotter, *a.* zaszargać, błotem zwalać, zbłocić, kothig machen. se, *r.* zaszargać się, sich im Gehen voll Koth machen.

Crottin, *m.* gnóy suchy, *m.* trockener Mist, *m.*

Croulant, ante, *a.* zły, stary, walący się, baufällig.

Croûlement, *m.* obaliny, *pl.* zapadnienie, obalenie się domu, *n.* Einsturz, *m.*

Crouler, *n.* zapaśdź, obalić się, nachylać się, einstürzen, sich senken. — *a. T.* spuszczać okręt w wodę, (ein Schiff) vom Stapel lassen.

Croulier, ère, *a.* miałki, bagnisty, was unter den Füßen nachgiebt.

Croulière, *f.*, trzęsawica, *f.* Erde, in welche man sinkt, *f.*

Croupe, *f.* krzyż, (u konia etc.), wierzch, wierzchołek góry, *m.* należenie do sumy iakiey, *n.* Kreuz der Pferde und Lastthiere, *n.* Bergspitze, *f.* Gipfel; Antheil an einem Geldgeschäfte, *m.*

à Crouperons, *ad.* kucząc się, skuczywszy się; na zadku się czołgać, heckend; auf dem Hintern fortrutschend.

Croupier, *m.* szuler w współce z drugim, z bankierem; współnik w kupiectwie, *m.* Gehülfe des Banquiers im Spiele; Theilhaber an dem Gewinnste von einer Unternehmung, wozu er Geld mit beyschießt, *m.*

Crou-

Croupière, *f.* podogonie, *n.* Schwanzriemen, *m.*

Croupion, *m.* kuper, *m.* guzica, gastrzyca, kustrzyca, *f.* Steißbein, *n.* Steiß, Bürzel, *m.*

Croupir, *n.* stać, nie płynąć, (o wodach). still stehen (vom Wasser); *fig.* dans (*qc.*) walać się, gnić w czym, in etwas stecken, verderben.

Croupissant, ante, *a.* stoiący, gniiący, still stehend und dem Verderben ausgesetzt.

Croupon, *m.* skóra wyprawiona bez głowy i brzucha, *f.* zubereitete Ochsenhaut ohne Kopf und Bauch, *f. T.*

Croustille, *f.* skórki chleba kawałek; ozdoba pewna u kornetów, *f.* Rindchen Brod, *n.* Art Verzierung an Kopfzeugen, *f.*

Croustiller, *a. fam.* ieść kawałek skórki chleba pijąc co, przekąsić chleba, ein Rindchen Brod beym Trinken essen.

Croustilleux, euse, *a. fam.* śmiészny, zabawny, drollig, kurzweilig.

Croute, *f.* skórka, (na chlebie, paszteciu etc.) *f.* kawał chleba, skórki w rosole gotowaney, *m.* Rinde, Kruste (am Brode, an Pasteten ꝛc.), *f.* großes Stück Brod mit viel Kruste in Fleischbrühe gekocht, *n. fig.* skorupa, *f.* kozuch, strup, *m.* Kruste, Rinde, Schale, *f.*

Croutelette, *f.* kawałeczek skórki chleba, *m.* Brodrindchen, *n.*

Croutier, *m.* tandeciarz, staremi handluiący obrazami, *m.* Trödler mit alten schlechten Gemälden, *m.*

Crouton, *m.* kawałeczek skórki chleba, *f.* Stückchen Brodrinde, *f.*

Croyable, *a.* wiary godny, podobny do prawdy, glaublich, glaubwürdig.

Croyance, *f.* religia, wiara, *f.* zdanie, wierzenie czego, *n.* Glaube, *m.* Meinung, Glaubenslehre, *f.*

Croyant, *m.* ante, *f.* wierny, prawowierny, *m.* Gläubiger, *m.*

Cru, *m.* grunt, *m.* ziemia, na którey się owoc zrodził, *f.* urodzay *m.* Boden, worauf etwas wächst, *m.* Gewächs, *n.*

Cru, ue, *a.* surowy; niewyprawiony, niewyrobiony; niestrawny, roh, ungekocht, unbearbeitet, unverdaulich. *fig.* gruby, niedoskonały, grob, hart. à Cru, *ad.* boso, na gołe ciało; oklep, barfuß, auf der bloßen Haut; ohne Sattel.

Crusauté, *f.* okrucieństwo, *n.* srogość, *f.* Grausamkeit, *f.*

Cruche, *f.* dzban, dzbanek, Krug, *m fig.* dudek, *m.* dummer Mensch, *m.*

Cruchée, *f.* dzban pełen czego, *m.* Krug voll, *m.*

Crucherie, *f. fam.* głupstwo wielkie, *n.* große Dummheit, *f.*

Cruchon, *m.* dzbaneczek, dzbanuszek, *m.* Krügelchen, *n.*

Crucifère, *a.* co krzyż nosi, kreuztragend.

Crucifiement, *m.* ukrzyżowanie, *n.* Kreuzigung, *f.*

Crucifier, *a.* krzyżować, kreuzigen.

Crucifix, *m.* krucyfix, *m.* Crucifix, *n.*

Crud, *e. a. v.* Cru.

Crudité, *f.* surowizna; niestrawność, *f.* Rohheit, Unverdaulichkeit, *f.* grubość obyczaiow, *f.* grubiaństwo, *n.* rohes Wesen, *n.*

Crue, *f.* rośnienie, przybywanie; dorośnienie, *n.* dorosłość, *f. f.* wzrost, *m.* pomnożenie, *n.* Wuchs, Anwachs, Zuwachs, *m.* Vermehrung, *f.*

Cruel, elle, *a.* okrutny, srogi, surowy, grausam, hart.

Cruement, *ad.* grubo, po grubiańsku, auf eine grobe, rauhe Art.

Crypte, *f.* pieczary, *pl. f.* loch podziemny, *m.* unterirdische Höhle, *f.*

Cryptographie, *f.* nauka pisania znakami, literami taiemnemi, *f.* Geheimschreibkunst, *f.*

Cryptographique, *a.* do téy nauki należący, zu der Geheimschreibkunst gehörig.

Cu, *m.*, *v.* Cul.

Cube, *m.* sześcian, kostka, *f.* liczba kubiczna, *f.* Würfel, *m.* Cubikzahl, *f.* Cube, Cubique, *a.* sześcienny, kubiczny.

Cubèbe, *f.* kubeba, *f.* Cubebe, *f.*

Cubital, *m.* poduszka pod łokieć, *f.* Ellbogenpolster, *n.*

Cubitus, *m.* łokciowa rura, *f.* Ellbogenröhre, *f.*

Cucurbitain, Cucurbitaire, *m.* robak podobny do pestki melonowey, *f.* Wurm, der wie ein Melonenkorn aussieht, *m.*

Cueilleret, *m.* regiestr czynszów, podatków, *m.* Zinsregister, Steuerbuch, *n.*

Cueillette, *f.* składka (dla ubogich); (przed tym) żniwo, zbieranie owoców, *n.* Kollekte; (ehemals) Aerndte, *f.*

Cueilleur, *m.* euse, *f.* zbieracz, *m.* Einsammler, *m.*

*Cueillir, *a.* zbierać, sprzątać, rwać, zrywać, odłamywać, einsammeln, lesen, pflücken, abbrechen (Früchte, Blumen ꝛc.).

Cueilloir, *m.* koszyk, (do owoców, kwiatków), *m.* Obst-, Blumenkörbchen, *n.*

Cuider, *m.* kosz podługowaty do owoców, *m.* langer Obstkorb, *m.*

Cuiller, *f.* łyżka; warząchew; kielnia, *f.* podosek, *m.* (żelazo pod osią będące,) Löffel, *m.* Kelle, *f.* Eisen vorn um die Achse am Wagen, *n.*

Cuillerée, *f.* łyżka pełna czego, *f.* ein Löffel voll, *m.*

Cuilleron, *m.* czaszka u łyżki, *f.* Schale des Löffels, *f.*

Cuillier, *m.* gęś dzika płaskonosa, *f.* Löffelgans, *f.*

Cuir, *m.* skóra, *f.* Haut, *f.* Fell, Leder, *n.*

Cuirasse, *f.* kirys, *m.* Küraß, *m.*

Cuirassé, ée, *a.* kirys na sobie maiący, uzbroiony, geharnischt.

Cuirasser, *a.* kirys na kogo włożyć, mit einem Küraß versehen.

Cuirassier, *m.* kiryśnik, kirasyer, *m.* geharnischter Reuter, *m.*

*Cuire, *a. et n.* gotować, warzyć; piec; palić; gryźć; trawić; boleć. kochen, sieden; backen; braten, brennen; verdauen; schmerzen.

Cuisant, ante, *a.* gryzący, gryźliwy, ostry, bardzo bolący, brennend, heftig schmerzend.

Cuisine, *a.* kuchnia, *f.* kucharstwo, *n.* czeladź kuchenna; korzennica, skrzyneczka z przegródkami, *f.* Küche, Kochkunst,

kunst, *f.* zur Küche gehörige Bediente, *f. pl.* Gewürzschachtel, *f.*

Cuisiner, *n. fam.* kucharzyć, warzyć i gotować, die Küche besorgen.

Cuisinier, *m.* ière, *f.* kucharz, kuchmistrz, *m.* Koch, *m.* (kucharka, Köchinn, *f.*)

Cuissart, *m.* żelazne nabiodrki, *pl.* Beinharnisch, *m.*

Cuisse, *f.* udo; udko, *n.* Schenkel, *m.* Keule, *f.*

Cuisson, *f.* gotowanie, warzenie; pieczenie, *n.* ból, *m.* palenie, kłócie (w ranie), *n.* Kochen, Sieden, Braten, Backen, *n.* Schmerz, *m.* Brennen, *n.*

Cuissot, *m.* udziec, *m.* Keule von einem Wildprete, *f.*

Cuistre, *m.* kucharzysko; bakalarz, *m.* Pfaffenkoch; Schulfuchs, *m.*

Cuit, ite, *p. et a.* gotowany, pieczony etc. gekocht, gebacken ꝛc. *v.* Cuire.

Cuite, *f.* palenie, (cegieł, wapna etc.) *n.* cegły iedną razą palone, *pl.* Brennen (der Ziegel, des Kalks ꝛc.), *n.* Brand, (Ziegel ꝛc.) *m.*

Cuivre, *m.* miedź, *f.* Kupfer, *n.*

Cuivrette, *f.* klapka na instrumentach, dętych, *f.* Klappe an blasenden Instrumenten, *f.*

Cuivreux, euse, *a.* miedziasty, miedzisty, kupferhaltig, kupfericht.

Cul, *m.* zadek, pośladek, *m.* dupa, *f.* Hintere, Steiß, *m.* *fig.* tył; spodek, *m.* dno, *n.* Hintertheil, *n.* Boden, *m.* — de basse fosse, więzienie, *n.* Kerker, *m.* — de-jatte, kaléka, co nóg nie ma i w nie-

cułce siedząc na zadku się czołga, *m.* Krüppel an Beinen und Schenkeln, der in einer Mulde sitzend auf dem Hintern fortrutscht, *m.* — de sac, ulica kątna bez wyiazdu, *f.* Gasse ohne Ausgang, *f.* Sack, *m.*

Culasse, *f.* dno działowe, *n.* szruba tylna u strzelby, *f.* Hintertheil (einer Kanone), *n.* Schwanzschraube, *f.*

Culbute, *f.* koziołek przewrócony, *m.* upadnienie nogami do góry, *n.* upadek, *m.* Purzelbaum; Fall, *m.*

Culbuter, *a. et n.* koziołka przewrócić, upaśdź, obalić kogo nogami do góry, uderzyć kim o ziemię, purzeln, überstürzen, über den Haufen werfen. *fig.* zwyciężyć, zwalić, stürzen.

Culier, *a. m.* boyau-, kiszka odbytowa, *f.* Mastdarm, *m.*

Culière, *f.* kamień wielki wyciosany, z którego woda dészczowa z dachu w rynsztok ścieka, *m.* Gosstein unter der Dachtraufe, *m.*

Culot, *m.* naymłodsze, ostatnie ptaszę, kurcze etc. *n.* letzte Junge, Nestküchlein, *n.* *fig. fam.* naymłodsze, ostatnie dziecię, *n.* namłodszy w towarzystwie, cechu, *m.* letztgebornes Kind, *n.* Jüngster in einer Gesellschaft, *m.*

Culotte, *f.* spodnie, portki, *pl.* Hosen, *f. pl.* Beinkleider, *n. pl.* — de pigeon, kuper gołębi, *m.* Bürzel einer Taube, *m.*

Culottin, *m.* gatunek ciasnych spodni, *pl.* Art enger Hosen, *f. pl. fam.* dziécie, co zaczyna w portkach chodzić, *n.* Kind, das anfängt Hosen zu tragen, *n.*

Culte,

Culte, *m.* nabożeństwo, *n.* cześć, *f.* czczenie, *n.* Gottesdienst, *m.* Verehrung, *f.*

Cultivateur, *m.* oracz, rolnik, *m.* Ackersmann, Landwirth, Bauer, *m.*

Cultivation, *f.* rolnictwo, *n.* uprawa roli, *f.* Anbauen der Ländereyen, *n.*

Cultiver, *a.* uprawiać rolę; siać, sadzić; wychować, das Feld bauen; anpflanzen; anbauen, ziehen. *fig.* ćwiczyć; wydoskonalić, wykształtować; czcić, szanować, üben, bearbeiten, ausbilden, in Ehren halten.

Culture, *f.* uprawianie, *n.* uprawa roli, *f.* sadzenie, sianie, *n.* Anbau, *m.* Pflanzung, *f.* *fig.* wydoskonalenie, wykształtowanie, *n.* Ausbildung, Verfeinerung, *f.*

Cumin, *m.* kmin, *m.* Kümmel, *m.*

Cumuler, *n.* kupić, skupiać, zbierać, gromadzić, häufen, zusammenhäufen.

Cunégonde, *f.* Kunigunda, Kunegunde, *f.* (Name).

Cupidité, *f.* (*de qc.*) chciwość, żądza, chuć, Gierigkeit, Lüsternheit, *f.* (nach etwas.)

Cupidon, *m.* kupidyn, *m.* Liebesgott, *m.*

Curage, *m.* czyszczenie, chedożenie, *n.* Reinigen, Säubern, *n.*

Curailles, *f. pl.* śmiecie, *pl.* Kehricht, *n.*

Curatelle, *f.* kuratela, *f.* opieka, *f.* opiekuństwo, *n.* Pflege, Pflegschaft, Curatel, *f.*

Curateur, *m.* opiekun, kurator, *m.* Pfleger, Curator, *m.*

Curatif, ive, *a.* zaleczyty, zgoiły, heilend.

Curation, *f.* léki, *pl.* leczenie, *n.* Heilart, Kur, *f.*

Curatrice, *f.* opiekunka, kuratorka, *f.* Pflegerinn, Curatorinn, Vormünderinn, *f.*

Curcuma, *m* kurkuma, *f.* Curcumey, Gelbwurz, *f.*

Cure, *f.* léki, *pl* leczenie, *n.* parafia, plebania, *f.* dom plebański, *m.* lékarstwo laxuiące dla ptaków, *n.* Kur, Heilung; Pfarre, *f.* Pfarrhaus; Abführungsmittel für Vögel, *n.*

Curé, *m.* xiądz, pleban, *m.* Pfarrer, *m*

Cure-dent, *m.* drewienko, piórko etc. do zębów, *n.* Zahnstocher, *m.*

Curée *f. T.* mettre en-, rozniuszyć psy, begierig machen (Jagdhunde). *fig* rozgniewać, zapalać, auch von Menschen.

Cure-oreille, *m.* uszka, łyżeczka do usz, *f.* Ohrlöffel, *m.*

Curer, *a.* chędożyć, wychędożyć, wy-, czyścić, ausräumen, ausfegen. se les dents, les oreilles, dłubać, wydłubywać sobie w zębach; wychędożyć sobie uszy, sich in Zähnen stochern, die Ohren ausräumen.

Cureur, *m.* — de puits, studziennik, *m.* Brunnenfeger, *m.*

Curial, ale, *a.* plebański, zur Pfarre gehörig.

Curieux, euse *a.* ciekawy, neugierig, wißbegierig; neu, selten, vortrefflich. *m. et f.* ciekawiec, ciekawy, *m.* ciekawa, *f.* zbieracz rzeczy sztucznych ciekawych, *m.* der, die Neugierige; Kunstliebhaber, *m.*

Curiosité, *f.* ciekawość; reprezentacye ciekawe, optyczne, *f. pl.* Neugierde, *f.* Vorwitz; Raritätenkasten, *m.* Curiosités, *pl.*

pl. różne widzenia godne rzeczy, *f. pl.* Seltenheiten, *f. pl.*

Curoir, Curon, *m.* kozica, *f.* patyk do chędożenia radła, *m.* Pflugreute, *f.*

Curures, *f. pl.* kał, muł z stawów etc. wydobyty, *m.* aus einem Teiche ꝛc. ausgeworfener Schlamm, Unrath, *m.*

Cussoné, ée, *a.* robaczliwy, robaczywy, wurmstichig.

Custode, *f.* puszka do N. Sakramentu; kapa przy ołtarzu; poduszeczka w karécie; firanka u ołtarza, *f.* Hostiengefäß, *n.* Pistolenhalfterkappe, *f.* Ohrkissen in einer Kutsche, *n.* Altarvorhang, *m.*

Custode, *m.* kustosz, namiestnik prowincyała kapucyńskiego etc.; podskarbi kościelny; xiądz. (przy niektórych kościołach), *m.* Custos oder Verweser des Provinzials bey den Kapuzinern und Barfüßern; Aufseher des Kirchenschatzes ꝛc.; Pfarrer (bey einigen Kirchen), *m.*

Custodial, *a.* namiestniczy, do kustosza etc. należący. was einem Custos zukommt.

Custodie, *f.* dozór nad częścią prowincyi duchowney, *m.* Aufsicht über einen Theil einer geistlichen Provinz, *f.*

Cutanée, *a.* zaskórny, na skórze będący. zur Haut gehörig, in der Haut.

Cutter, *m.* statek pewny z iednym żaglem, *m.* Kutter, *m.* (englisches Fahrzeug mit einem Segel).

Cuve, *f.* kadź, stągiew, *f.* Kufe, *f.* Bottich, *m.* Bütte, Küpe, *f.*

Cuveau, *m.* kadź mała, *f.* kleine Kufe, *f.*

Cuvée, *f.* kadź pełna czego, *f.* Kufe voll, *f.*

Cuveler, *a.* wycembrować miny, *T.* die Einfahrt der Schachte verzimmern.

Cuver, *n.* zostać, wyleżeć się w kadzi, (o winagronach). in der Kufe oder Bütte stehen bleiben (vom Weine). — *a.* son vin, wyspać się, wytrzeźwić się, seinen Rausch ausschlafen.

Cuvette, *f.* wanienka do wypłókiwania kieliszków, *f.* pewny statek do zbiérania wody, *m.* Schwenkkessel, *m.* Art Wassergefäß, *n.*

Cuvier, *m.* wanna, zolnica, *f.* Laug-, Bäuch-, Waschfaß, *n.*

Cycle, *m.* przeciąg bieg, cyrkuł lat wyznaczonych, *m.* Zirkel von einer gewissen Anzahl Jahre, *m.*

Cyclique, *a.* o wierszopisach przy okazyi piszących, lub wierszach w ten czas pisanych, von Gelegenheitsdichtern und Gedichten.

Cygne, *m.* łabędź, *m.* Schwan, *m.*

Cylindre, *m.* wał, wałek, słup okrągły, *m.* Cylinder, *m.* Walze, *f.*

Cylindrique, *a.* wałkowaty, okrągłosłupisty, walzenförmig, cylindrisch.

Cymbale, *f.* cymbały, *pl. m.* Cymbel, *f.*

Cynique, *a.* niechluyny, bezwstydny, cynisch, unflätig, unzüchtig. — *m.* bezwstydnik, niechluy, *m.* unflätiger Mensch, *m.*

Cynisme, *m.* bezwstydność, *f.* niechluystwo, *n.* cynisches Betragen, *n.*

Cyprès, *m.* cyprys, *m.* Cypresse, *f.*

Cyprien, *m.* Cypryan, Cyprian, *m.* (Name.)

Czar, *m.* car, *m.* Zar, russischer Kaiser, *m.*

Czarine, *f.* carowa, *f.* Zarine, *f.*

Czarowitz, *m.* carewicz *m.* Sohn des Zaren, Großfürst, *m.*

D.

Da, *i.* oui-da. przecię, iednak, ey ja, ja doch, ja freylich. non-da, nie, przecie nie, ey nein, nicht doch.

D'abord, *v.* Abord.

Dactylolalie, Dactylologie, *f.* mowa, *f.* rozmawianie się na palcach, *n.* Fingersprache, *f.*

Dactylomie, *f.* rachowanie na palcach, *n.* Rechnen an den Fingern, *n.*

Dada, *m.* konik, koń, *m.* (w mowie dziecinney), Steckenpferd, Pferd (in der Kindersprache), *n.*

Dadais, *m. fam.* gap, dudek, *m.* Dummkopf, Schöps, *m.*

Dagorne, *f.* krowa iednoroga, *f.* einhörnige Kuh, *f. fam.* baba swarliwa, maszkara, *f.* altes mürrisches Weib, *n.*

Dague, *f.* gatunek puginału, *m.* Art Dolch, *m.* — de prévôt, cuma, którą na okrętach biią, *f.* Dosg des Schiffsprofoß (Tau zur Züchtigung), *n.*

Daguet, *m.* ieleń o drugim rogu, *m.* Spießhirsch, *m.*

Daigner, *a.* rzczyć, uczynić łaskę, łaskawym bydź, würdigen, geruhen, die Gewogenheit haben.

D'ailleurs, *v.* Ailleurs.

Daim, *m.* daniel, *m.* Dammhirsch, *m.*

Daine, *f.* danielica, samica, daniela, *f.* Dammhirschkuh, *f.*

Dais, *m.* baldachin *m.* Thronhimmel, Altarhimmel, Tragehimmel, *m.*

Dalle, *f.* tablica kamienna; rynna; oselka do ostrzenia kosy. Steinplatte, Rinne, *f.* Gosstein, Wetzstein der Mäher, *m.* — de poisson, *v.* Darne.

Dalmatie, *f.* Dalmacya, *f.* Dalmatien, *n.* tique, *a.* acki. tisch. te, *m. f.* atzyk, *m.* atka, *f.* tier *m.*

Dalmatique, *f* dalmatyka, *f.* Art Meßgewand, *n.*

Dam, *m.* à son etc., na iego, etc. szkodę, zu seinem ꝛc. Schaden. peine du-, nieogladanie, niewidzenie twórcy, *n.* Beraubung des Anschauens Gottes, *f.*

Damas, *m.* damaszek (miasto); adamaszek (materya), *m.* damascena, śliwa; szable z głownią damaszkową, *f* Damaskus (Stadt in Syrien), *n.* Damast (Zeug); Damascener Pflaume, *f.* Säbel mit einer Damascener Klinge, *m.* acier de-, stal z Damaszku, *m.* Damascener Stahl, *m*

Damasquine, *v.* Damasquinure.

Damasquiner, *a.* blachmalować. złotem nabiiać, damasciren, d. i, Figuren in Eisen oder

Stahl einlegen; blau anlaufen lassen.

Damasquineur, *m.* rzemieślnik, co blachmalową robi robotę, *m.* Damascirer, *m.*

Damasquinure, *f.* blachmal, *m.* blachmalowa robota, *f.* damascirte Arbeit, *f.*

Damassé, ée, *p. et a.* na kształt adamaszku tkany, adamaszkowy, damasten.

Damasser, *a.* tkać na kształt adamaszku, auf Damastart weben, *f.*

Damassure, *f.* adamaszkowa robota, *f.* Damastarbeit, *f.*

Dame, *f.* dama, pani; rządzicielka, *f.* dama w warcabach, *m.* królowa w szachach, w kartach, *f.* król w kręglach, *m.* próbowanie, *n.* (grając w pilkę). Dame, Frau; Gebieterinn, *f.* Bretstein, *m.* Königinn im Schach und in der Karte, *f.* König der Kegel, *m.* Probeschlag im Ballspiele, *m.* Dames, *pl.* tama, grobla, *f.* Klopfdamm, *m.*

Dame, *i. fam.* w prawdzie! prawdziwie! ey! wahrlich! potztausend!

Dame-dame, *m.* gatunek séra, *m.* Art Käse, *m.*

Dame-damée, *f.* pani wysokiey godności, *f.* sehr vornehme Frau, *f.*

Dame-jeanne, *f. fam.* gąsiór, gąsiorek do picia, *f.* große Trinkflasche, *f.*

Damer, *a.* nakryć damę, (grając w warcaby). eine Dame machen, aufdamen.

Dameret, *m.* gach, gamrat, *m.* Jungfernknecht, *m.*

Damier, *m.* warcabnica, *f.* Damenbret, *n.*

Damnable, *a.* przeklęty, potępienia godny, diabelski, verdammlich, abscheulich, schändlich.

Damnation, *f.* potępienie, *n.* Verdammniß, *f.*

Damné, ée, *p. et a.* potępiony, verdammt. — *m.* potępieniec, *m.* Verdammter, *m.*

*Damner, *a.* potępić, verdammen, die Verdammniß zuziehen. se, *r.* w piekło, do piekła na łeb lecieć, sich in die Verdammniß stürzen.

Damoiseau, Damoisel, *m.* (przed tym) młody szlachcic, *m* (ehemals) junger Edelmann, ehe er Ritter ward, *m. fam.* gach, gamrat, *m.* Jungfernknecht, *m.*

Damoiselle, *f.* panna szlachecka, (w Sądach), adeliches Fräulein (im Gerichtsstyl) *n. n.*

Dandin, *m. fam. v.* Dadais.

Dandinement, *m.* głupie kołysanie nogami, rękami, *n.* Schaukeln, *n.* alberne Bewegung, *f.*

Dandiner, *n. et* se, *r.* kołysać, kołysać się głupio nogami, rękami, sich albern hin und her bewegen, wackeln.

Danemarc, *m.* Dania, *f.* Dänemark, *n.* nois, *m.* Duńczyk. Dâne, *m.* Duński, dâniśch, *a.*

Danger, *m.* niebezpieczeństwo, *n.* Gefahr, *f.*

Dangereux, euse, *a.* niebezpieczny, gefährlich.

Daniel, *m.* Daniel, Daniel, *m.* (Name).

Dans, *pr.* w, we; u; podług, według, in; bey; nach.

Danse, *f.* taniec, *m.* Tanz, *m.*

Danser,

Danser, *a.* tańcować, tańczyć, tanzen.

Danseur, *m.* euse, *f.* tanecznik, *m.* Tänzer, *m.* — de corde, powrozobiegun, *m.* Seiltänzer, *m.*

Dansick, *m.* Gdańsk, *m.* Danzig, *n.*

D'après, *v.* Après.

Dard, *m.* dziryt, *m.* dzida, *f.* Wurfpfeil, Wurfspieß, *m.*

Dards, *m. pl. T.* rożki, wąsiki w kwiatkach, *pl. m.* Staubfäden der Blumen, *f. pl.*

Dardanaire, *m.* zakupień, skupujący zboże, *m.* (ehedem) Monopolist, Kornwucherer, *m.*

Darder, *a.* dzirytem rzucać, ciskać, robić; nim przeszyć, przebić, einen Wurfpfeil werfen, damit durchstoßen *fig.* rzucać promienie. Strahlen werfen.

Dardeur, *m.* dzirytnik, *m.* der einen Wurfspieß abschießt.

Dariole, *f.* placuszek śmietankowy, *m.* Rahmtorte, *f.* Sahntörtchen, *n.*

Dariolette, *f* (przed tym) pokojowa panna, przyiaciołka, którey pani swe sekretne zwierzała miłostki, *f.* (ehedem) Vertraute einer Romanheldinn, *f.*

Darne, *f.* dzwono, dwonko ryby, *n.* Schnitt von einem Fische, *m.*

Dartre, *f.* liszay, *m.* Schwinde, Flechte, *f.*

Dartreux, euse, *a.* liszaiem zarażony, mit Flechten behaftet.

Dataire, *m.* prezydent kancelaryi papieskiey, *m.* päbstlicher Kanzleypräsident, *m.*

Date, *f.* data, *f.* Datum, *n.*

Dater, *a.* datę położyć, napisać, datować, datiren.

Daterie, *f.* kancelarya papieska w Rzymie, *f.* urząd prezydenta kancelaryi teyże, *m.* päbstliche Kanzelley, *f.* Amt eines Datarius *n.*

Datif, *m. T.* trzeci przypadek, *m.* Dativus, *m.*

Datte, *f.* daktyl, *m.* Dattel, Dattelpflaume, *f.*

Dattier, *m.* daktyl, *m.* daktylowe drzewo, *n.* Dattelbaum, *m.*

Dature, *f.* szaley, *m.* Stechapfel, *m.*

Davantage, *ad.* więcey, bardziey, mehr, noch mehr, darüber.

Daube, *f.* duszenie potrawy; mięso duszone, *n.* Dämpfen der Speisen; gedämpftes Fleisch, *n.*

Dauber, *a.* dusić mięso, Fleisch dämpfen. *fam* pięściami bić; drwić, szydzić z kogo, mit Fäusten schlagen, vexiren.

Daubeur, *m. fam.* szyderca, szyderz, drwiący z drugich, *m.* der Andere durchzieht.

Daucus, *m. v.* Carotte.

David, *m.* Dawid, David, *m.* (Name.)

Dauphin, *m.* delfin (ryba morska); tytuł przedtym królewiców następców Francuzkich, *m.* małżonki tychże Dauphine zwano. Delphin, (Seefisch); Titel des ehemaligen französischen Kronprinzen, *m.* dessen Gemahlinn Dauphine hieß.

D'autant, *v.* Autant.

De. *art. et prp.* z, ze; od; przez, pod czas, w; z, (s piątym przypadkiem); o, von, bey, zu, mit.

Dé, *m.* kostka, *f.* naparsztek, *m.* Würfel, Fingerhut, *m.* — de fer, żelazo czworograniaste do nabijania karteczy, *n.* viereckiges Stück Eisen zum Laden der Kartätschen, *n.*

Débâcle, Débâclement, *m.* puszczanie rzék zamarzłych; rumowanie, wyprzątanie portu. *n.* Eisbruch, Eisgang, *m.* Räumung eines Hafens, *f.*

Débâcler, *n.* iśdź, puszczać, (o rzékach zamarzłych). losgehen, aufgehen (vom Eise). — *a.* wyprowadzać, wyprzątać co z czego, sprzątać, zbierać, aufbrechen, abräumen.

Débagouler, *n. fam.* pluć, śpeyen. *fig. fam.* baiać, pleść, klekotać, unbesonnen reden.

Débagouleur, *m. fam.* baiacz, klekot, *m.* unbesonnener Plauderer, *m.*

Déballer, *a.* wypakować, rozpakować, auspacken.

à la Débandale, *ad.* w naywiększym nieporządku, in der größten Unordnung.

Débandement, *m.* rozsypka woyska, żołnierzy, unordentliches Auseinanderlaufen der Soldaten, *n.*

Débander, *a.* spuścić; odwiązać, rozwiązać, odiąć, abspannen; losbinden, eine Binde abnehmen. se, *r.* spuścić się, spuścić; zwolnieć; rozchodzić się, rozsypać się, (o żołnierzach) losgehen, nachlassen, aus einander laufen, (von Soldaten).

Débanquer, *a.* bank wygrać, die Bank im Spiele sprengen.

Débaptiser, *a.* se faire, dać się przekrzcić, dem Taufbunde entsagen.

Débarbouiller, *a.* zmywać brud, myć, (ręce, twarz,) abwaschen, reinigen (von Gesicht und Händen).

Débarcadour, *m.* przystań, *f.* przybrzeże, *n.* przylądek na wyładowanie towarów sposobny, *m.* Ort zur Abladung eines Schiffes, *m.*

Débardage, *m.* wyładowanie drzewa etc. z okrętu. *n* Ausladen des Holzes aus einem Schiffe oder Fluße, *n.*

Débarder, *a.* drzewa, drwa, (towary) wyładować z okrętu, Holz (oder Waaren) aus dem Schiffe ausladen, ans Land bringen.

Débardeur, *m.* tragarz, co drwa z okrętu na ląd wynosi, *m.* Auslader des Holzes, *m.*

Débarqué, *m.* nouveau-, przybysz, przybycień, przychodzień do miasta stołecznego z prowincyi, *m.* Ankömmling aus der Provinz in die Hauptstadt, *m.*

Débarquement, *m.* wyładowanie, przybicie, wysiadanie z okrętu; wyładowanie na ląd, *n.* Landung, Ausschiffung, *f.*

Débarquer, *a.* wyładować z okrętu, wylądować, ausschiffen. — *n.* przybić, przypłynąć do lądu, wysiadać z okrętu, landen, ans Land steigen.

Débarrasser, *a.* uwolnić, oswobodzić, wybawić kogo od czego; uprzątnąć, sprzątnąć; uwolnić, odwrócić, oderwać serce, myśli od czego, von Verwirrung, Hinderniß, Unruhe befreyen; aufräumen, frey machen. se, *r.* (*de qc.*) wyplątać się, wykręcić się, z czego, von etwas sich los machen.

Débar-

Débarrer, *a.* rogatki etc. otworzyć, zasuwkę odsunąć, odemknąć, den Schlagbaum ꝛc. wegnehmen, aufriegeln.

Débat, *m.* spór, *m.* sprzeczka, *f.* Streitigkeit, *f.* Wortstreit, *m.*

Débâter, *a.* rossiodłać, zdiąć siodło, absatteln, den Sattel abnehmen.

Débattre, *a.* kłócić się, sprzeczać się, bestreiten, mit Worten anfechten, se, *r.* bić, robić rękami, nogami, sich sträuben. *fig.* kłopotać się, trosczyć się, męczyć się, sich quälen.

Débattu, ue, *p. et a.* sprzeczny, dobrze rozważony, bestritten, genau untersucht.

Débauche, *f.* nierząd, *m.* rozpusta, *f.* wszetecześtwo. *n.* biesiada, *f.* Schwelgerey, Ausschweifung, *f.* Schmaus, *m.*

Débauché, *m.* nierządnik, wszetecznik, rozpustnik, *m.* liederlicher, ausschweifender Mensch, *m.* agréable-, miły, wesoły człowiek, *m.* angenehmer Tischgesellschafter, *m.*

Débaucher, *a.* rozpuścić, rozwieźć, popsuć, kogo, verführen. se, *r.* rozpuścić się, psuć się; rozhultaić się, rozhulać się, liederlich werden.

Débet, *m.* dług, *m.* reszta, *f.* Schuld, *f.* Rest, Rückstand, *m.*

Débiffer, *a. fam.* zepsuć, zniszczyć, schwächen, verderben, zerrütten.

Débile, *a.* słaby, schwach, matt.

Débilitation, *f.* słabość, *f.* osłabienie, *n.* Schwächung, *f.*

Débilité, *f.* słabość, *f.* Schwachheit, Schwäche, *f.*

Débiliter, *a.* osłabiać, schwächen.

Debiller, *n.* wyprzęgać konie statek trelniące, die Zugpferde eines Schiffes abspannen.

Débit, *m.* odbyt, pokup, *m.* skupność, *f.* Verkauf, Absatz, Abgang, Vertrieb, *m. fig.* wymowa, wymowność, *f.* Vortrag, *m.*

Débitant, *m.* antc, *f.* kramarz, *m.* Krämer, *m.*

Débiter, *a.* przedawać, rozprzedawać, zbywać towary, verkaufen, absetzen, vertreiben. *fig.* opowiadać, powiadać, vortragen, erzählen.

Débiteur, *m.* euse, *f. fig.* gazeciarz, babiarz, *m.* Neuigkeitskrämer, *m.*

Débiteur, *m.* trice, *f.* dłużnik, *m.* Schuldner, *m.*

Déblai, *m.* wywożenie ziemi wykopaney, *n.* Wegschaffung ausgegrabener Erde, *f. fig. fam.* uwolnienie, *n.* koniec kłopotu. *m.* Befreyung, Luftmachung, *f.*

Déblayer, *a.* gruz, ziemię wykopaną wywozić, Schutt wegführen, wegräumen, aufräumen. *fig. fam.* pozbydź się czego, Luft machen.

Déboire, *m.* niesmak, smak przykry po czym, *m.* widriger Nachgeschmack, *m. fig.* niesmak, kłopot, *m.* Ekel, Verdruß, *m.*

Déboîté, ée, *p. et a.* wywinięty (ze stawu), verrenkt.

Déboîtement, *m.* wywinienie członka, *n.* Verrenkung, *f.*

Déboîter, *a.* wywinąć ze stawu członek; wyiąć, wyrwać z fugi, z dziury czopowey, verrenken; aus den Fugen bringen.

Débondement, *m.* wyięcie czopu, szpuntu, zastawki; od-

szpun-

szpuntowanie, *a.* Wegnehmung des Zapfens, *f.*

Débonder, *a.* stawidło otworzyć, zastawkę wyiąć (u spustu) staw spuścić; odszpuntować, den Zapfen ausziehen, ablassen. *n et se, r.* wybuchnąć, wylewać się, rozlewać się, heraus strömen, sich ergießen.

Débondonner, *a.* odszpuntować, szpunt wyiąć, aufspünden.

Débonnaire, *a.* łagodny, łaskawy, sanftmüthig, gütig.

Débordé, ée, *a.* rozpustny, lieberlich.

Débordement, *m.* wylanie, wezbranie wody, zalanie, *n.* powódź, *f.* Ergießung, Ueberschwemmung, *f.* Austreten, *n. fig.* naiazd, *m.* wtargnienie nieprzyiacielskie, *n* nierząd, *m* rozpusta, swawola, *f.* Einbruch der Barbaren in ein Land, *m.* Ausgelassenheit, *f.* unordentliches Leben, *n.*

Déborder, *a.* odprucć galony etc. odciąć, oderznąć od czego brzeg, den Rand, die Borte ꝛc. abtrennen, abnehmen. — *n. et se, r.* wylewać, wzbierać, (o wodach); rozlewać się; wystawać, wybiegać; oderwać się od okrętu nieprzyiacielskiego, austreten, sich ergießen; hervotragen oder stehen; sich vom Bord eines Schiffes los machen. se-en toutes sortes de vices, walać się w niecnotach, sich in allen Lastern wälzen.

Débotter, *a* (*q.*) zesuć, wyzuć komu bóty, einem die Stiefeln ausziehen. se, *r.* sobie samemu, wyzuć się, sich die Stiefeln ausziehen.

Débouché, Débouchement, *m.* wyiście; uyście, *n.* Ausgang, Ausfluß, *m. fig* okazya, *f.* sposób do sprzedania towarów, odbyt, *m.* Mittel zum Absatz der Waaren ꝛc., *n.*

Déboucher, *a.* odtykać, otwierać, etwas Verstopftes öffnen. — *n.* przebyć, przeyśdź, aus einem engen Passe hervorrükken.

Déboucler, *a.* odpiąć; kędziorki wyczesać, aufschnallen, losschnallen; die Haarlocken auskämmen.

Débouquement, *m.* wychodzenie okrętów z kanałów, z odnóg morskich, *n.* Herausschiffen aus den Meerengen, Kanälen ꝛc., *n.*

Débouquer, *n.* z kanałów, z odnóg morskich wychodzić, aus Kanälen und Meerengen herausfahren.

Débourber, *a.* z błota wyciągnąć, dobydź, ochędożyć; wymulić, wyślamować, aus dem Kothe ziehen, davon reinigen, ausschlämmen.

Débourrer, *a.* naygrubszą sierść wybrać, die gröbste Wolle wegnehmen. *fig.* wyćwiczyć, wypolerować, zufuszen, abhobeln. se, *r.* wypolerować się, sich zu bilden anfangen.

Déboursé, *m.* wyłożone pieniądze, *pl.* nakład, wydatek, *m.* ausgelegtes Geld, *n.* Auslage, *f.* Vorschub, *m.*

Déboursement, *m.* wypłacenie, wyłożenie pieniędzy, *n.* wydatek, *m.* Auszahlen, *n.* Vorschuß, *m.*

Débourser, *a.* wypłacić, wydać; wydać, wyłożyć za kogo, auszahlen, den Beutel ziehen, auslegen, vorschießen.

Débout, *ad.* prosto, stoiąc, stoiączką, aufgerichtet, stehend, aufrecht, auf. *T.* wzwiatr, pod wiatr, ku wiatrowi, dem Winde entgegen. — *i.* wstaway! auf! steh auf!

Déboutonnement, *m.* rozpinanie, rozpięcie, *n.* Aufknöpfen, *n.*

Déboutonner, *a.* rozpinać; rozpiąć, aufknöpfen. se, *r.* rozpiąć, rozpinać się albo sobie co, sich aufknöpfen. *fig.* wyżalić się, poufale, otwarto z kim mówić, sein Herz ausschütten. Rire, manger à ventre deboutonné, śmiać się, jeśdź do rozpuku, aus vollem Halse lachen, sich recht satt essen.

se Débrailler, *a.* piersi obnażyć, z gołemi chodzić piersiami, sich den Hals und die Brust entblößen.

Débrider, *a.* wyuzdać, abzäumen. *fig. fam.* przebiedz, iak na odbyt co robić, in Eile verrichten. sans-, *fig. fam.* nieodpoczywaiąc, bez przestanku, in einem fort.

Débris, *m.* ostatki; rozwaliny, ruiny, *pl.* Trümmer, *f. pl.* Wrack, *m. fig.* ostatek, *m.* reszta, *f.* Ueberrest, *m.*

Débrouillement, *m.* wywikłanie, rozwięzywanie, *n.* Entwickelung, *f.*

Débrouiller, *a.* wywikłać, rozporządzić, urządzić, in Ordnung bringen. *fig.* wywikłać, rozwięzywać, aus einander sezen, entwickeln.

Débrutir, Débroutir, *a.* polerować, wyszlifować, poliren, abschleifen.

Débusquement, *m.* spędzenie etc., *n.* Wegtreiben, Vertreiben, *n.*

Débusquer, *a.* spędzić, zegnać, wypędzić, wygnać, verjagen, vertreiben. *fig.* (*q.*) wyrugować kogo, einen ausstechen.

Début, *m.* pierwsze rzucenie, pchnienie, *n.* (we grach). erster Wurf, Schlag ꝛc. im Spielen, *m. fig.* początek; wstęp, *m.* Anfang, *m.*

Débuter, *a.* zacząć, (w niektorych grach) den Anfang machen in gewissen Spielen. *fig.* (i o innych rzeczach), auch in andern Dingen. — *a.* od celu rzucić kulę, seine Kugel vom Ziele abspielen.

Deçà, *ad. et prp.* z tey strony, tutay, diesseits, hierher.

Décacheter, *a.* odpieczętować, entsiegeln.

Décade, *f.* dziesiątek, *m. T.* dziesięć dni, Zehend, *n.* Decade, *f. T.*

Décadence, *f.* upadek, podupadek, schyłek, *m.* Verfall, *m.* Abnahme, *f.*

Décaisser, *a.* wypakować; przesadzać ze skrzyni w ziemię, auspacken, aus dem Kasten thun.

Décalogue, *m.* dziesięcioro przykazania Boskiego, *n.* die zehn Gebote Gottes, *n pl.*

Décampement, *m.* ruszenie, zwinienie obozu, Aufbruch des Lagers, *m.*

Décamper, *n.* obóz zwinąć, obozem ruszyć, aus dem Lager aufbrechen. *fig. fam.* uciec, umknąć, sich fortmachen.

Décanal, ale, *a.* dziekański, dem oder zu dem Dechant gehörig.

Décanat, *m.* dziekaństwo, *n.* dziekania, Dechantstelle, *f.* Decanat, *n.*

Décapiter, *a.* ściąć, ścinać kogo, enthaupten.

Décarreler, *a.* kamienie, flizy wymować, wyłamywać, die Pflastersteine, Fliesen aufheben.

Décasyllabe, *a.* dziesięciosylabiczny, zehnsylbig.

Décédé, ée, *a.* zmarły, umarły, verstorben, todt.

Décéder, *n.* umrzeć, verscheiden, sterben.

Déceler, *a.* wydać, odkryć, wyiawić, entdecken, verrathen.

Décembre, *m.* grudzień, *m.* December, Christmonat, *m.*

Décence, *f.* przystoyność, *f.* Wohlanständigkeit, *f.* Wohlstand, *m.*

Décennal ale, *a.* dziesięcioletni, zehnjährig.

Décent, ente, *a.* przystoyny, anständig, wohlanständig.

De ce que, *c.* że dla tego że, ponieważ, weil, deswegen, daß.

Décercler, *a.* obręcze zdiąć, odbić, abreifen, die Reife abnehmen.

Décerner, *a.* przysądzić, przypisać; osądzić, stanowić, postanowić, erkennen, gerichtlich beschließen, zuerkennen.

Décès, *m.* śmierć, *f.* zeyście ze świata, *n.* Tod, Hintritt, *m.*

Décevant, ante, *a.* omylny, fałszywy, betrüglich, verführerisch.

Décevoir, *a.* oszukać, zwieść, zawieść betrügen, hintergehen, täuschen.

Déchaînement, *m. fig.* łaianie, *n.* gniew jad *m.* Ausbruch heftiger Erbitterung, *m.* Wüthen, Toben, *n.*

Déchaîner, *a.* rospętać, łańcuchy zdiąć z kogo, losketten. *fig.* podszczuwać kogo na kogo, aufhetzen. se, *r. fig.* (*contre q.*) łaiać; iad, gniew swoy na kogo wylewać, wyświérać, heftig auf einen losziehen, toben, wüthen.

Déchalander, *v.* Désachalander.

Déchanter, *n.* ustąpić od czego, powolnieyszym się okazać, von seinen Forderungen nachlassen, nachgeben. il y a bien à-, daleko do tego, es fehlt noch viel daran, es geht noch viel davon ab.

Décharge, *f.* wyładowanie; wystrzelenie, wypalenie; wyzwolenie, uwolnienie; ulżenie, *n.* ulga, *f.* kwit, rewers, *m.* komorka do chowania gratów, *f.* gnoiewisko, *n.* splaw, *m.* Abladen, Ausladen, Löchen, Abfeuern, *n.* Salve; Losśprzechung; Erleichterung; Quittung; Gerüllkammer, *f.* Kehrichtwinkel; Abfluß, Abzug, *m.* — de coups de bâton, zbicie, zwalenie kiiem, *n.* Tracht Schläge, *f.*

Décharger, *a.* z-, wyładować; zwalić, składać; ulżyć; wypróżnić, wyprowadzić; wypalić, wystrzelić; ładunek wyiąć; wyzwolić, uwolnić, niewinnym kogo osądzić; skwitować, wymazać dług, ausladen, abladen, entladen, erleichtern; losschießen; die Ladung heraus ziehen, frey sprechen; quittiren. se, *r.* zdiąć, złożyć z siebie ciężar; wypróżnić się; wpadać, wpływać (o rzekach); zblakować (o kolorach), sich erleichtern, sich entladen; (von Flüssen) sich ergießen in . . .; (von Farben) verschießen. *fig.* (*sur q. de qc.*) zlecić, poruczyć komu co; winę na kogo składać, zwalić, Jemanden etwas

etwas auftragen, aufbürden (Geschäft ꝛc.); die Schuld auf Jemanden wälzen, schieben.

Déchargeur, *m.* ten, co wyładuie, zładuie, *m.* Ab-, Ausladet, *m.*

Décharmer, *a.* odczarować, entzaubern.

Décharné, ée, *p. et a.* chudy, wychudły etc. entfleischt, hager, mager.

Décharner, *a.* kość z mięsa obierać; chudzić, wychudzić, das Fleisch ablösen, mager machen.

Décharpir, *a. fam.* rozrywać za łeb się biorących, Schlagende aus einander bringen.

Déchasser, *a.* wybić gwoździ, einen Nagel heraus schlagen.

Déchaussé, ée, *p. et a.* bosy, barfuß.

Déchaussement, *m.* okopanie, wzruszanie ziemi koło korzenia drzewa, *n.* Umgraben und Aufhacken der Erde um die Wurzeln der Bäume, *n.*

Déchausser,* *a.* wyzuć, zzuć trzewiki etc. zdiąć pończochy komu z nóg; okopać, wzruszać ziemię, T. Schuhe und Strümpfe ausziehen; die Wurzeln lüften.

Déchet, *m.* umnieyszenie, *n.* utrata, strata, *f.* Abfall, Abgang, Verlust, *m.*

Déchevelé, ée, *a.* z rozpuszczonemi włosami, mit fliegenden Haaren.

Décheveler, *a.* roztargać, rozczochrać włosy komu; czépek z głowy zedrzeć, die Haare zerzausen; die Haube herunter reißen.

Déchevêtrer, *a.* wyuzdać z uździenicy, die Halfter abnehmen.

Déchiffrable, *a.* łatwy do odcyfrowania, was sich entziffern läßt.

Déchiffrement, *m.* odcyfrowanie, *n.* Entzifferung, *f.*

Déchiffrer, *a.* decyfrować, entziffern, erklären. *fig.* odkryć co, doyśdź czego, aufklären, entdecken. (*q.*) wystawić, opisać kogo, einen abschildern.

Déchiffreur, *m.* decyfrant, odcyfruiący pismo, Erklärer einer Geheimschrift, *m.*

Déchiqueter, *a.* narzynać, karbować; wycinać, wyrzynać (w ząbki), Einschnitte machen, ausżacken.

Déchiqueture, *f.* narzynanie etc. *n.* żackiger Ausschnitt, *m.*

Déchirage, *m.* bois de-, drzewo z starych okrętów, *n.* Holz von alten Schiffen, *n.*

Déchirement, *m.* rozdarcie, rozrywanie, *n.* Zerreißung, *f. fig.* — d'entrailles, rznięcie w brzuchu, *n.* Reißen im Leibe, *n.* — de coeur, ból serca, żal, *m.* utrapienie, *n.* Herzensangst, *f.* heftiger Kummer, *m.*

Déchirer, *a.* rozerwać, rozedrzeć, rozszarpać; oderwać, odedrzeć, zerreißen, anfreißen. *fig* obmawiać, oczerniać, verlästern, herunter machen. — le coeur, kraiać, gryźć serce, męczyć, das Herz zerreißen, heftig angreifen.

Déchirure, *f.* rozdarcie, *n.* dziura, *f.* Riß, *m.* Loch, *n.*

*Déchoir, *n.* padupaśdź: spaśdź z czego; schudnąć, verfallen, in Verfall gerathen; abnehmen.

Décidé, ée, *p. et a.* gotów, mężny, *v. verb.* entschlossen.

Déci-

Décidément, *ad.* mężnie; wyraźnie, mianowicie, fest entschlossen; ausdrücklich.

Décider, *a.* (*qc.*) rozsądzić; rozwiązać, entscheiden. (*q.*) przywieśdź, przyprowadzić kogo do czego, einen bestimmen, zum Entschluß bringen. — *n.* (*de qc.*) sądzić o czym, rsądzić czym, etwas entscheiden. se, *r.* namyślić się, rozmyślić się, sich entschließen.

Déciller, *v.* Dessiller.

Décimable, *a.* dziesięcinny, dziesięcinie podległy, zehentbar, zehentpflichtig

Décimal, e, *a.* należący do dziesięciny, den Zehnten betreffend.

Décimateur, *m.* dziesięcinę wybierający, Zehntherr, *m.*

Décimation, *f.* dziesiątkowanie; losowanie o dziesiątego żołnierza; dawanie dziesięciny, *n.* Aushebung des zehenten Mannes; Losung um denselben; Abgebung des Zehenten, *f.*

Décime, *f.* dziesiąty grosz z dóbr duchownych czasem wybierany. *f.* Zehentsteuer von den Einkünften der Geistlichen bey besondern wichtigen Vorfällen, *f.* (Décimes, *pl* lepiey.)

Décimer, *a* dziesiątkować dziesiątego na karę, um den zehnten Mann losen.

Décirer, *a.* wosk z czego zdeymować, das Wachs abmachen.

Décisif, ive, *a.* finalny; ważny, entscheidend.

Décision, *f.* rozsądzenie, rozwiązanie, *n.* Entscheidung, *f.* Ausspruch, *m.*

Déclamateur, *m.* mowca, deklamator, *m.* Redner oder Vorleser (in Ansehung des Tons und Ausdrucks), *m.*

Déclamation, *f.* mowa, deklamacya, *f.* Rede, *f.* Vortrag, (in Ansehung der Aussprache, des Tons ꝛc.) *m. fig.* mowa nadęta, *f.* łaianie, kpanie, *n.* Wortgepränge, *n.* heftiger Ausfall mit Scheltworten ꝛc., *m.*

Déclamatoire, *a.* deklamacyiny, declamatorisch.

Declamer, *a. et n.* mowę mieć, deklamować, declamiren, eine Rede halten, öffentlich vortragen. *fig.* (*contre q*) mówić przeciw komu, wider Jemanden heftig losziehen.

Déclaration, *f.* oświadczanie się, świadczenie, obwieszczenie, oznaymienie, okazanie, *n.* deklaracya; ustawa; *f.* wystawienie; obiaśnienie, *n.* Erklärung, Bekanntmachung; Verordnung, Darstellung, Darlegung, *f.*

Déclarer, *a* świadczyć, oświadczyć, zeznawać, oznaymić, obwieścić, deklarować; opowiedzieć, donieść; obwieścić, ogłosić (kogo generałem etc.) erklären, ankündigen, kund thun; entdecken; ernennen (zum General ꝛc.) se, *r.* powiedzieć wolą swoię, oświadczyć się; (o chorobie) pokazać się, wyskoczyć na członku pewnym, sich erklären (von Krankheiten); sich zeigen, ausbrechen.

Déclencher, *a.* otworzyć klamkę, aufklinken.

Déclic, *m.* baba do wbiiania palów, *f.* Ramme, *f.*

Déclin, *m.* schyłek; schód, *m.* zeyście, ubywanie, *n.* Abnehmen, Sinken, *n.*

Déclinant, *a. m.* cadran-, ustępuiący, ustępny kompas, *m.* abweichende Sonnenuhr, *f.*

Décliner, *n.* nachylać się, na schyłku

schyłku bydź; podupaśdź, spodleć; ubywać; ustępować, uchodzić, abnehmen, zu Ende gehen, abweichen. — *a. T.* przypadkować (rzeczowniki etc.); odwracać, co od siebie, wypraszać się z czego, (ein Nenn- oder Fürwort) abändern, decliniren; von sich lehnen. — son nom, imię swoie powiedzieć, seinen Namen ansagen, angeben.

Déclorre, *a.* rozrzucić, zrzucić, znieść płot, ogrodzenie, die Umzäunung, den Zaun niederreißen.

Déclos, ose, *p. et a.* otwarty, nieogrodzony, offen, nicht mehr umzäunt.

Déclouer, *a.* odbić, oderwać co przybitego, das Angenagelte losmachen, losbrechen.

Décocher, *a.* wypuścić strzałę, wystrzelić z łuku, einen Pfeil abschießen.

Décoction, *f.* dekokt, *m.* abgetochter Trank, *m.*

Décoiffer, *a.* kornet z głowy zdiąć; włosy poczuchrać, den Kopfputz abnehmen, die Haare in Unordnung bringen. *fig.* żywicę i pęcherz z korka z butelki zdeymować, eine mit Blase und Pech vermachte Bouteille aufmachen.

Décollation, *f.* ścięcie S. Jana, n Enthauptung (Johannis des Täufers), *f.*

Décollement, *m.* odkleienie, *n.* Losgehen oder Losmachen des Leims, *n.*

Décoller, *a.* odkleić, odedrzeć co przykleionego; piłkę na billarze od krawędzi, od brzegu odepchnąć, odpędzić, enthaupten; das Geleimte losmachen; die Billardkugel von der Bande abspielen. se, *r.* odkleić się, losgehen (vom Geleimten).

Décolleter, *a.* piersi, szyię odkryć, den Hals oder die Brust entblößen.

Décoloré, ée, *p, et a.* blady, zblakły, zblakowały, zblakowany, blaß, bleich, verschossen.

Décolorer, *a.* blakować, bladym robić, die Farbe benehmen, blaß machen. se, *r.* zblaknąć; zbladnąć, die Farbe verlieren.

Décombrer, *a.* gruz zkąd wywieźć, wyprzątnąć, den Schutt wegräumen.

Décombres, *m. pl* gruz; wióry, *m. pl* heblowiny, *pl.* Schutt; Abraum von Holz, *m.*

Décomposer, *a.* rozwiązać, rozłożyć, auflösen, zerlegen. (*v.* Déconcerter).

Décomposition, *f.* rozwiązanie, rozłożenie, *n.* Auflösung, Zertheilung, *f.*

Décompte, *m.* wytrącenie, *f.* reszta, *f.* Abrechnung, *f.* Abzug, Rückstand, *m.*

Décompter, *a.* (*et n. fig.*) wytrącić, odrachować, abrechnen, abziehen.

Déconcerter, *a.* pomięszać w muzyce kogo, ein Conzert irre machen. *fig.* pomięszać, verwirren, bestürzen, aus der Fassung bringen. se, *r.* pomięszać się, zdumieć, odeyśdź od siebie, aus der Fassung kommen.

Déconforter, *a.* serce komu psuć, odiąć, den Muth benehmen. se, *r.* serce tracić, zwątpić o sobie, den Muth verlieren.

Déconseiller, *a.* odradzać, abrathen.

Décon-

Décontenancer, *a.* pomięszać kogo, aus der Fassung bringen.

Déconvenue, *f. fam* nieszczęście, złe powodzenie, *n.* Widerwärtigkeit, *f.* Unfall, *m.*

Décoration, *f.* dekoracya, *f.* przyozdobienie, *n.* ozdoba, *f.* Auszierung, Verzierung, *f.* Ehrenzeichen, *n.*

Décorder, *a.* rozkręcić, rozpleść (powròz), aufdrehen (ein Seil.)

Décorer, *a.* ozdobić, przyozdobić, verzieren, auszieren, zieren.

Décortication, *f.* obłupienie kory etc. z czego, *n.* Abschälen der Rinde, Schale ꝛc., *n.*

Décorum, *m. fam.* garder le-, zachowywać przystoyność należytą, den Wohlstand beobachten.

Découcher, *n.* nie w domu, w inszym łòżku spać, auswärts oder außer seinem gewöhnlichen Bette schlafen. *a.* z łòżka kogo wyrugować, wygnać, aus seinem Bette vertreiben.

*Découdre, *a.* od, rozpruć, ab, auftrennen. en, *u. fig. fam.* iśdź przeciw komu, odważyć się na co. eins gegen einander wagen, darauf losgehen. se, *r.* odpruć się, aufreissen (von einer Naht). *fig.* źle, gorzey się miéć, (rzeczy, interesa) schlimmer werden (von Umständen).

Découlement, *m.* ściekanie, *n.* spław, *m.* Abfluß, *m.*

Découler, *n.* ściekać, spływać, herab fließen, tröpfeln.

Découper, *a.* poroz, rozrzynać, po-, rozkrawać; wyrzynać, wycinać, zerschneiden, ausschneiden.

Découpeur, *m.* euse, *f.* wyrzynaiący co, Ausschneider, *m.*

Découplement, *m.* rozsforowanie psòw, *n.* Loslassen der Hunde, *n.* (lepiey Découpler.)

Découpler, *a. et n.* odwiązać, rozwiązać, rozsforować, losskoppeln. *fig.* posłać, puścić w pogoń za kim, losshetzen. — *m. v.* Découplement.

Découpure, *f.* wyrzynanie, *n.* robota wyrzynana, *f.* Ausschnitt, *m.* ausgeschnittene Arbeit. *f.*

Décourageant, ante, *a.* wątlący, trwożący, serce paiący, muthlos machend.

Découragement, *m.* utracenie serca, zwątpienie o sobie, *n.* Muthlosigkeit, Verzagtheit, *f.*

Décourager, *a.* serce komu psuć, odeymować, trwożyć kogo; odstraszyć, muthlos, verzagt machen, abschrecken, die Lust benehmen.

Décours, *m.* zachòd, schòd, *m.* ubywanie xiężyca, *n.* schylek choroby, *m.* Abnehmen des Mondes, einer Krankheit, *n.*

Décousu, ue, *p. et a.* odpròć etc., abgetrennt ꝛc. *fig.* związku niemaiący, powikłany, unzusammenhängend, zerrissen.

Décousure, *f.* rozpròcie, *n.* szew rozpruty, *m.* aufgetrennte Naht, *f.*

Découvert, erte, *p. et a.* odkryty, goły, aufgedeckt, blos, offen. à-, *ad.* nie okryto; pod niebem; z gołą głową. unbedeckt, offen, frey, mit entblößtem Haupte. otwarto, szczérze, bez ogròdki, unverhohlen, freymüthig.

Découverte, *f.* wynalezienie, *n.* wynalazek, *m.* Entdeckung, Erfindung, *f.*

*Découvrir, *a.* odkryć; wynaleźć, doyśdź, postrzedz, aufdecken, bedecken, abdecken; entblößen; entdecken, erfinden. se, *r.* odkryć się, kapelusz, czapkę zdiąć, sich entblößen, den Hut abnehmen. *fig.* zwierzyć się, wydać się komu; nie strzedz się, sich entdecken, sich bloß geben.

Décrasser, *a.* chędożyć, ocierać, ścierać brud, säubern, reinigen; *fig.* ociosać, okrzosać kogo, gesittet machen. se, *r. fig.* wynieść się, podnieść się, sich aus dem Staube empor heben.

Décréditement, *m.* utrata, powagi wiary, (kredytu) *f.* Verlust des Ansehens, Kredits, *m.*

Décréditer, *a.* uymować, psuć komu wiarę (kredyt), um den Kredit bringen. *fig.* (*q.*) uszczerbiać, uymować komu sławy, Jemandes Ansehen schwächen. se, *r.* tracić wiarę (kredyt), sławę, sich um seinen Kredit, sein Ansehen bringen.

Décrépit, ite, *a.* starzuchny, zgrzybiały, sędziwy, betagt, steinalt.

Décrépitude, *f.* wiek zgrzybiały, zeszły, *m.* sędziwość, *f.* hohes Alter, *n.*

Décret, *m.* dekret, *m.* ustawa sądowa, *f.* wyrok, *m.* Decret, *n.* obrigkeitliche Verordnung, *f.* Schluß, *m.*

Décréter, *a. et n.* dekretować, dekret wydać, postanowić, wyrok uczynić, wydać, gerichtlich beschließen, verordnen, decretiren. — une maison, dekret na przedanie kamienicy etc. wydać, ein Haus gerichtlich zum Verkauf anschlagen.

Décri, *m.* wywołanie urzędowne, (zakazanych pieniędzy, towarów), *n.* Verrufung, der Münzen, Waaren), *f. fig.* niesława, *f.* osławienie, złe mienie, *n.* übler Ruf, *m.*

Décrier, *a.* wywołać, zakazać, (towary etc.), verrufen. *fig.* osławiać, niesłusznie, źle mówić o czym, verschreyen.

*Décrire, *a.* opisać, beschreiben.

Décrocher, *a.* zdiąć co z haku, losshaken, losshäkeln.

Décroissement, *m.* ubywanie, umnieyszenie, *n.* Abnahme, *f.* Abnehmen, *n.*

*Décroître, *n.* ubywać, zmnieyszać się, abnehmen, sich vermindern.

Décrotter, *a.* z błota co ochędożyć, vom Kothe säubern, putzen.

Décrotteur, *m.* ten, co trzewiki, bòty chędoży, Schuhputzer, *m.*

Décrottoire, *f.* szczotka do bòtòw etc., *f.* Schuhbürste, *f.*

Décu, ue, *p. et a.* oszukany, zawiedziony, betrogen.

Décuire, *a.* rozrzedzać, rzadszym robić, verdünnen, (Syrup, Konfituren). se, *r.* rozrzednieć, dünner werden. *T.*

Décuple, *m.* dziesięć razy tyle, zehnmal so viel. — *a.* dziesięć razy większy. zehnmal größer.

Décupler, *a.* dziesięć razy pomnożyć, zehnmal vergrößern.

Dédaigner, *a. et n.* gardzić, pogardzać kim, czym, verachten, verschmähen.

Dédaigneux, euse, *a.* gardzący etc. czym, wzgardliwy, hòhnisch, verschmähend.

Dédain, *m.* wzgarda, pogarda, *f.* Geringschätzung, stolze Verachtung, *f.*

Dédale, *m.* labirynt, *m.* Labyrynt, *n.* Irrgarten, Irrgang, *m.*

Dédamer, *n.* warcab z damy zdiąć, eine Dame aufmachen. *T.*

Dédans, *ad.* w, we, wewnątrz, darin, hinein, inwendig. par-, z wewnątrz, wewnątrz, przez, von innen, inwendig, durch. de-, z części wewnętrzney, von innen heraus. — *m.* wnątrze, wnętrze, *n* część wnętrzna czego; galerya, *f.* ganek w pilarni, *m.* Inn're, Inwendige, *n.* Gallerie eines Ballhauses, *f.*

Dédicace, *f.* poświęcanie kościoła, przypisanie xiązki komu, *n.* dedykacya, *f* Einweihung, Kirchmesse; Zueignung, Zueignungsschrift, *f.*

Dedicatoire, *a. f.* épitre-, przypisanie xiązki, *n.* dedykacya, *f.* Zueignungsschrift, *f.*

Dédier, *a.* poświęcać, (kościół) poświęcić, przeznaczyć co do czego; przypisać, dedykować xiązkę komu, einweihen, widmen, zueignen (ein Buch). se, *r.* (*á qc.*) poświęcić się czemu, sich einer Sache widmen.

*Dédire, *a.* (*q.*) odwoływać, zbijać, nie uiszczać słowo czyie. Jemandes Wort umstoßen, nicht gelten lassen. se, *r.* (*de qc.*) odwołać, nie dotrzymać słowo dane; odstąpić, opuścić co, sein Wort widerrufen oder zurücknehmen, zurück treten.

Dédit, *m.* odwoływanie, *n.* Widerruf, *m.*

Dédommagement, *m.* nadgrodzenie, *n.* nadgroda, *f.* Entschädigung, Schadloshaltung, *f.*

Dédommager, *a.* (*q. de qc.*) szkodę komu nadgrodzić za co, einen für etwas schadlos halten, entschädigen.

Dédorer, *a.* pozłotę z czego oskrobać, odetrzeć, die Vergoldung wegmachen, abnützen. se, *r.* pozłotę tracić, die Vergoldung verlieren.

Dédormir, *n fam.* faire-, de l'eau, wodę zagrzać trochę, Wasser ein wenig verschlagen lassen.

Dédoubler, *a.* wypruć, wyiąć podszewkę, das Unterfutter abtrennen, wegnehmen. — un régiment, zmnieyszyć regiment o połowę ludzi, ein Regiment um die Hälfte vermindern.

Déduction, *f.* wytrącenie (sumy); wywodzenie, dowodzenie czego. *n.* Abzug von der Summe, Abschlag, *m.* ausführliche Vorstellung oder Erzählung, *f.*

Déduire, *a.* wytrącić, uiąć; wywodzić, dowodzić, abziehen, ausführlich erzählen.

Déesse, *f.* bogini, *f.* Göttinn, *f.*

se Défâcher, *r. fam.* uspokoić się, z gniewu opłonąć, udobruchać się, wieder gut werden (nach dem Zorne).

Défaillance, *f.* osłabienie na siłach, omdlewanie, *n.* mdłość, *f.* Schwachheit, Ohnmacht, *f.*

*Défaillir, *n. v.* Manquer; osłabieć, mdleć, schwach, matt werden.

*Défaire, *a.* rozwiązać; rozebrać; rozrzucić; w niwecz, obrócić, zruinować; zabić, stracić; wyciąć w pień zniszczyć, (woysko) łosmachen, auflösen, aufmachen; zerlegen; vernichten; umbringen; gänzlich schlagen *fig.* przechodzić kogo, wygórować nad kogo w czym; wysuszyć, wychudzić, (choroba), Jemanden verdunkeln; abzehren. (*q. de qc.*) wyzwolić, wybawić kogo z czego, einem etwas vom Halse schaffen. se, *r.* (*de qc.*) wyzwolić się, wybawić się z czego, uwolnić się od czego; pozbydź się czego; przedać; zabić się; skwaśnieć, wywietrzeć (wino), sich von etwas losmachen, es abschaffen, veräußern, verkaufen; sich umbringen; (vom Weine) schal werden. *fig.* zmieszać się, przelęknąć się, aus der Fassung kommen.

Défait, aite, *p. et a.* rozwiązany etc.; chudy, wyschły, aufgelöst ꝛc.; mager, abgezehrt.

Défaite, *f.* klęska, rozsypka, *f.* rospröszenie woyska, *n.* odbyt towarów, *m.* Niederlage, *f.* Abgang der Waaren, *m fig.* wymówka, *f.* wykręty, *pl.* Ausflucht, *f.*

Défalcation, *f.* wytrącenie, (sumy), *n.* Abzug einer Summe, *m.*

Défalquer, *a.* wytrącić, uiąć, abziehen, abrechnen.

Défaveur, *f.* niełaska, *f.* podeyrzenie, *n.* Ungunst, *f.* Mißkredit, *m.*

Défavorable, *a.* niełaskaw; szkodliwy, ungünstig.

Défaut, *m.* niedostatek czego; błąd, *m.* wada, przywara, *f.* Mangel, Fehler, *m.* Gebrechen, *n.* — des côtes, słabizna pod żebrami, *f.* Weiche, *f* au défaut de . . ., *ad.* w niedostatku, zamiast, miasto, in Ermangelung, an Statt.

Défection, *m* odstąpienie, odpadnienie, *n.* Abtrünnigkeit, *f.* Abfall, *m.*

Défectueux, euse, *a.* niedostateczny, niedoskonały, niecały, mangelhaft.

Défectuosité, *f.* wada; przywara; niedoskonałość, *f.* Mangel, *m.* Unvollständigkeit, *f.*

Défendeur, *m.* deresse, *f. T.* strona odporna, oskarzona, *f.* der, die Beklagte.

Défendre, *a.* bronić, zabronić, zakazać, vertheidigen; verbieten. se, *r.* bronić się, sich wehren. (*de qc.*) wymawiać się, wzbraniać się od czego; targować się, natargować się; wstrzymać się, powściągać się od czego; zasłaniać się od czego, etwas von sich ablehnen, sich es verbitten; Einwendungen machen (gegen einen Preis); sich einer Sache enthalten; sich gegen etwas schützen.

Défense, *f.* obrona, *f.* odpór, wstręt; zakaz, *m.* zakazanie czego, *n.* Vertheidigung, Rechtfertigung, *f.* Verbot, *m.* kły dzika, *pl. m.* Hauzähne des wilden Schweins, *m. pl.*

Défenseur, *m.* obroniciel, obrońca, *m.* Vertheidiger, Beschützer, *m.*

Défensif, ive, *a.* odporny, do obrony, odporu służący, zur Vertheidigung dienend.

Défensive, *f* odpór, *m.* obrona, *f.* Gegenwehr, *f.*

Déférant, ante, *a.* powolny, nachgebend.

Déference, *f.* powolność, *f.* względ, respekt, *m.* Nachgiebigkeit aus Gefälligkeit und Achtung, *f.*

Déférer, *n.* (*á*) ku woli czynić, dogadzać komu, szanować wolą, zdanie czyie; bydź zdania czyiego; słuchać rady czyiey etc., aus Achtung nachgeben,

geben, beypflichten, sich Jemandes Einsichten unterwerfen. — *s.* ofiarować, przyznać (przysięgę), dać, (komu urząd); donosić, oskarżyć, zuerkennen; antragen; angeben.

Déferrer, *a.* podkowę oderwać; żelazo iakie od czego odiąć, die Hufeisen abreißen, den Eisenbeschlag abmachen. *fig.* (*q*) pomięszać zmięszać kogo, aus der Fassung bringen, irre machen. *se, r.* podkowę zgubić, das Eisen verlieren. *fig.* pomięszać się, zmięszać się, aus der Fassung kommen.

Défi, *m.* wyzywanie, (na poiedynek), *n.* Ausforderung, *f.*

Défiance, *f.* podeyrzenie, powątpiewanie, niedowiarstwo, *n.* Mißtrauen, Argwohn, *m.*

Défiant, ante, *a.* podeyrzliwy niedowierzaiący, mißtrauisch, argwöhnisch.

Déficit, *m.* to, czego nie ma (w rachunku, w kassie), niedobór, niedostatek, *m.* das Fehlende (besonders in Rechnung oder Kasse).

Défier, *a.* wyzywać (na poiedynek) wyzywać kogo do czego, na co; urągać się z czego; pogardzać czym, nie dbać o co, heraus fordern, auffordern, Trotz bieten. *se, r.* (*de q., de qc.*) nie dowierzać komu; mieć kogo, co, w podeyrzeniu; nie ufać czemu, obawiać się czego; przewidywać co, einem nicht trauen, argwöhnen, Mißtrauen in einen oder etwas setzen, muthmaßen, vorausſehen.

Défigurer, *a.* zepsuć, oszpecić, verunstalten, entstellen, verderben.

Défilé, *m.* wąwóz, *m.* droga, przeprawa ciasna, *f.* enger Weg, Paß, *m.*

Défiler, *a.* zdeymować ze sznurka; rozplatać, abreihen, einen Faden wieder abziehen. *n.* iść długim rzędem ieden po drugim, nach einander in einer Reihe gehen, defiliren. *se, r.* zsunąć się, spaść, (ze sznurka), rozpleść się, rozerwać się, sich abreihen; losgehen, aus einander fallen.

Défini, *m.* rzecz opisana, *f.* definirtes Ding, *n.*

Défini, ie, *p. et a.* opisany; postanowiony, erklärt, bestimmt, entschieden.

Définir, *a.* opisać, określić; postanowić, uznać; przeznaczyć, bestimmen, genau beschreiben, erklären, entscheiden, festsetzen.

Définitif, tive, *a.* ostateczny, finalny, zupełny, entscheidend. en définitive, *ad.* ostatecznie, finalnie, finalną sentencyą, ostatecznym wyrokiem, durch ein Endurtheil.

Définition, *f.* opisanie, *n.* opis, *m.* definicya; uchwała, *f.* dekret, *m.* Bestimmung, eigentliche Beschreibung, Entscheidung, *f.*

Définitivement, *ad.* ostatecznie, finalnie, zupełnie, entscheidend, gänzlich.

Défleurir, *n.* okwitnąć, przekwitnąć, verblühen. — *a.* ogołocić z kwiecia drzewo, obetrzeć ze śliwki dozrzały kolor niebieskawy, die Blüthe abfallen machen; das Blaue von den Pflaumen ꝛc. wegwischen.

Défloration, *f.* zgwałcenie wianka panienskiego, *n.* Beraubung der Jungferschaft, *f.*

Défl-

Déflorer, *a.* zgwałcić pannę, dziewczynę, eine Jungferschaft schwächen.

Défoncement, *m.* wybicie dna z beczki, *m.* Einschlagen eines Faßbodens, *n.*

Défoncer, *a.* wybić dno z beczki, den Boden einschlagen, einstoßen. *se, r.* wypaśdź, (o dnie beczki etc.), den Boden verlieren.

Déformer, *a.* zepsuć, zniekształcić, aus der Form bringen.

Défourner, *a.* wyiąć z pieca, aus dem Backofen nehmen, ausschieben.

Défrai, *m.* zaplacenie za kogo, *n.* Freyhaltung, *f.*

Défrayer, *a.* (*q.*) utrzymywać kogo, zapłacić za kogo, einen frey halten. *fig. fam.* — la compagnie, bawić, rozweselać kompanią, die Gesellschaft angenehm unterhalten, derselben etwas zu lachen geben oder zum Gelächter dienen.

Défrichement, *m.* karczowanie, uprawianie, wyrabianie nowiny, *n.* Urbarmachen, *n.*

Défricher, *a.* karczować, uprawiać, wyrabiać nowinę, umbrechen, urbar machen. *fig.* rozwikłać, wywikłać mięszaninę, aus einander setzen.

Défricheur, *m.* karczownik, uprawiacz roli. *m.* Anbauer, *m.*

Défriser, *a.* kędzierzawość włosów wygładzić, zepsuć, die Krause der Haare benehmen oder verderben. — une perruque, wyczesać włosy, papiloty perzuki, eine aufgewickelte Perrücke auskämmen.

Défroncer, *a.* wygładzić, wymarszczyć fałdy, die Falten ausmachen, ausstreichen. *fig.* — les sourcils, weselszą, przyiemnieyszą przybrać minę, die Stirn entrunzeln.

Défroque, *f.* puścizna po zakonniku, *m.* Verlassenschaft eines Ordensbruders, *f. fam.* pozostałość, puścizna po kim *f. pl.* nachgelassene Mobilien, Effekten, *f. pl.*

Défroquer, *a.* zrzucić suknią zakonną, kapicę, die Mönchskutte ablegen. *fig.* ogołocić, odrzeć kogo ze wszystkiego, ausplündern, ausziehen. *se, r.* z klasztoru wystąpić, den Mönchsstand verlassen.

Défunt, unte, *a.* zmarły; nieboszczyk, *m.* unlängst verstorben; der, die Verstorbene.

Dégagé, ée, *p. et a.* wolny; niezmyślony; otwarty, zuchwały, frey, los, ungezwungen, offen, freymüthig.

Dégagement, *m.* wykupienie, *n.* wolność, swoboda, *f.* wypełnienie, dotrzymanie, albo odwołanie słowa swego, *n.* Auslösung, Losmachung; Erleichterung; Erfüllung oder Zurücknehmung (seines Wortes), *f. fig.* otwartość, zuchwałość, *f.* Ungezwungenheit, *f.*

Dégager, *a.* wykupić; uwolnić, oswobodzić, einlösen, auslösen, losmachen, erleichtern, frey machen. — sa parole, uwolnić się od słowa danego; dotrzymać, wypełnić słowo dane, sein Wort zurück nehmen oder erfüllen. *se, r.* (*de qc.*) uwolnić się, wyswobodzić się, wywikłać się z czego, sich von etwas losmachen, befreyen, heraus helfen.

Dégaine, *f. fam.* d'une belle, śmiesznym, niezgrabnym sposobem, auf eine ungeschickte,

 plum-

plumpe Art. voilà une belle-, wielkie to głupstwo, das ist ein dummer Streich.

Dégaîner, *a.* dobydź z pochwy, aus der Scheide ziehen. *n.* rzucić się do broni, vom Leder ziehen.

Déganter, *a. et se, r.* zdiąć rękawiczki, die Handschuhe ausziehen.

Dégarnir, *a.* ozdoby, sprzęty znieść, zdiąć; (fortecę) ogołocić z żołnierza, die Zierrath, die Möbeln wegnehmen; (eine Festung) von Soldaten entblößen. *se, r.* lekko się ubrać, sich leichter als gewöhnlich kleiden.

Dégât, *m.* spustoszenie, zniszczenie; rozszafowanie czego, strawienie czego niepotrzebne, *n.* Verwüstung, *f.* unnöthiger Verbrauch, *m.*

Dégel, *m.* odwilż, odmięcz, *f.* taienie, *n.* Aufthauen, Thauwetter, *n.*

Dégeler, *a. n. et i. se, r.* taiać, rozmarznąć, aufthauen.

Dégénération, *f.* wyrodzenie się, zgorszenie się, *n.* Ausartung, *f.*

Dégénérer, *n.* (*de, en qc.*) wyradzać się, przemienić się w gorsze, zgorszyć się, ausarten.

Dégingandé, *ée*, *a. fam.* niezgrabny, kiwaiący się w chodzeniu, der, die schlotterich geht, lendenlahm.

Dégluer, *a.* z lepu odrywać, vom Vogelleime losmachen. *se, r.* z lepu się oderwać, ulecieć, sich vom Vogelleime losmachen. se les yeux, wytrzeć sobie oczy, die Augenbutter auswischen.

Dégobiller, *a. fam.* wywomitować, wybluć, spyen, heraus brechen.

Dégobillis, *m. fam.* wybluty wymiot, *n.* Gespiene, *n.*

Dégorgement, *m.* rozlanie, wylanie; wpadnienie (rzéki w morze); rumowanie, wyszlamowanie, *n.* Ergießen, Ausbrechen, Ausräumen, Ausschlämmen, *n.*

Dégorger, *a. et n.* rumować, wyszlamować, chędożyć; wypłókać, (wełnę etc.) ausräumen, aufthun, reinigen; abschwemmen, abspülen (Wolle ꝛc.) faire, le poisson, przesadzić rybę w wodę żywą z wody szlamowatey, den Fisch aus einem schlammigen Wasser in ein reines versetzen. *se, r.* wpadać (o rzékach); wyczyścić się (o rybach), sich reinigen (von Fischen).

Dégoter, *a. fam.* wyrugować kogo z mieysca, von seinem Posten vertreiben.

Dégourdir, *a.* odziębić, ożywić (członki zdrętwiałe), das Erstarren vertreiben. faire — de l'eau, zagrzać trochę zimną wodę, kaltes Wasser verschlagen lassen. *fig.* (*q.*) ociosać, zwawszym, grzecznieyszym kogo zrobić, einem das steife Wesen abgewöhnen, ihn munter, manierlicher machen. *se, r.* ożywieć, odziębić się, wieder warm und gelenk werden, aufthauen. *fig.* żwawszym, grzecznieyszym, politycznieyszym się zrobić, zostać, munter, manierlicher werden.

Dégourdissement, *m.* ożywienie, odziębienie zdrętwiałych członków, *n.* Benehmung der Erstarrung *f.*

Dégoût, *m.* brzydzenie się, *n.* obrzydliwość; ochyda, *f.* obrzydzenie sobie, *n.* Ekel, Abscheu, *m. fig.* niechęć, *f.* niesmak, *m.* nieukontentowanie, *n.* Widerwillen, Verdruß, *m.*

Dégoûtant, ante, *a.* obrzydliwy, ekelhaft.

Dégoûter, *a.* obrzydzić, obrzydliwość sprawować, Ekel verursachen. *fig.* (*q de qc*) odrażać kogo od kogo; psuć komu ukontentowanie w czym, zumider, unangenehm machen, verleiden. *se, r.* (*de qc.*) obmierznąć sobie, uprzykrzyć sobie co, eine Abneigung gegen etwas bekommen, überdrüssig werden.

Dégoûtant, ante, *a.* ściekaiący, cieczący, triefend, tröpfelnd.

Dégoutter *n.* kapać, ciec, ściekać, tröpfeln, triefen, abtriefen.

Dégradation, *f.* odsądzenie czci, wyzucie, zrzucenie z godności; spustoszenie, *n.* szkoda (w lesie poczyniona), *f.* Entsetzung von einer Würde oder Ehre, *f.* Schade in einem Walde, *m.* Verschlechterung, *f.*

Dégrader, *a.* od czci, godności odsądzić, wyzuć, zrzucić kogo z godności, uwłaczać sławie czyiey, kaléczyć sławę czyią: psuć, pustoszyć, seiner Würden und Ehren entsetzen, herab, herunterreißen, beschädigen, verschlimmern.

Dégraffer, *a.* rozpiąć, odpiąć (haftki). losbökeln, aufhaken.

Dégraisser, *a* tłustość zbierać z czego; plamy z tłustości pochodzące wywabiać; z tłustości obierać, czyścić co, das Fett abschöpfen, die Fettflecken ausmachen, vom Fette reinigen. *fig. fam.* (*q.*) oskubać bogatego, einem einen Theil seines Reichthums nehmen, ihn rupfen.

Dégraisseur, *m.* wywabiacz plam, Fleckausmacher, *m.*

Dégravoiement, *m.* podbieranie, podmywanie, *n.* Abspülen des Sandes, der Erde am Fuße einer Mauer ꝛc., *n.*

Dégravoyer, *a.* podbierać, podrywać brzegi (o rzékach), den Sand, die Erde unten wegspülen und dadurch beschädigen.

Degré, *m.* wschody, *pl.* stopień, *m.* Treppe, Stufe, Staffel. *f* Grad, *m.*

Dégringoler, *a. fam.* szybko na dół lecieć, bieżeć, geschwind herunter springen oder laufen.

Dégrossir, *a.* wycieńczać, wykrzesać, aus dem Gröbsten arbeiten. *fig* do porządku przyprowadzać, anfangen in Ordnung zu bringen.

Déguénillé, *ée*, *a.* obdarty, zerrissen, zerlumpt.

Déguerpir, *a. et n. T.* opuścić, porzucić co, wyrzec się czego, sein Vermögen verlassen, den Schuldnern überlassen. *fig. fam.* uciec, umknąć, aus Furcht einen Ort verlassen, sich davon machen.

Dégueuler, *n. fam.* womitować, bluć, sich brechen, spyen.

Déguider, *a.* źle kogo prowadzić, zbłąkać, zbłądzić, auf Abwege führen.

Déguisement, *m.* przebranie się; *n* Verkleidung, *f. fig.* zmyślanie, pokrywanie czego, *n.* ułożona postawa, *f.* Verstellung, *f.*

Déguiser, *a.* przebrać kogo, verkleiden. *fig.* zmyślać, udawać; pokrywać co czym, taić, verstellen, verbergen, verhehlen. *se, r.* przebrać się, sich verkleiden. *fig.* inszą wziąć, przybrać na siebie postać, udawać, sich verstellen.

Déhâler, *a. et n.* ogorzałość spędzić, cerę wybielić, den Sonnenbrand vertreiben. se, *r.* wybieleć, wieder weiß werden.

Déhanché, ée, *a.* słaby na lędźwie, lendenlahm.

Déharnachement, *m.* rozebranie konia z szoru, wyprzężenie, *n.* Abschirren, *n.*

Déharnacher, *a.* rozebrać konia z szorów, wyprządz, abschirren.

Dehors, *ad.* na dwór, na dworze, hinaus, draußen, auswärts. par-, powierzchownie, zewnątrz, z wierzchu, zewnętrznie, von außen. *prp.* z za, (o mieyscu mówiąc), von außen, heraus. en-, zewnątrz, heraus, hervor, auswärts. de-, ze dworu, von draußen herein. — *m.* powierzchność, *f.* Aeußere, *n.* Außenseite, *f.* au-, zewnątrz, z wierzchu, äußerlich. Dehors, *pl.* wały, i różne powierzchne obrony fortecy, *pl.* Außenwerke einer Festung, *f. pl. fig* pozor, *m.* okazałość, *f.* äußerlicher Schein, *m.*

Déjà, *ad.* iuż, schon, bereits.

Déicide, *m.* bogobóystwo, zabicie syna Bożego, *n.* popełniaiący ie, *m.* Gottesmord (am Heilande); der ihn verübt, *m.*

se Déjeter, *r.* skrzywić się, wypaczyć się, (o drzewie), sich werfen, krümmen (vom Holze).

Déjeûné, od. Déjeûner, *m.* śniadanie, *n.* Frühstück, *n.*

Déjeûner, *n.* śniadanie iedź, frühstücken.

Déification, *f.* policzenie między bogów, *n.* Vergötterung, *f.*

Déifier, *a.* policzyć między bogów, vergöttern.

Déjoindre, *a.* rozłączyć, rozbić, rozedrzeć, rozłupać, aus einander machen, aus den Fugen reißen. se, *r.* odłączyć się, odłupać się, rozchodzić się, aus einander gehen, losgehen.

Déjouer, *n.* obracać się za powiewaniem wiatru, sich nach dem Winde drehen (von Wetterhähnen ꝛc.) — *a.* zepsuć, vereiteln.

Déisme, *m.* wiara w Boga, *f.* Deismus, *m.*

Déiste, *m. et f.* w Boga wierzący, deista, *m.* Deist, *m.* (der keine Offenbarung annimmt).

Déité, *f.* Bóstwo, *n.* istota Boska, *f.* Gottheit (Poes.), *f.*

Déjucher, *a. et n.* kury etc. spędzić z grzędy; zlecieć, zeskoczyć z niey, Hühner ꝛc. von der Stange jagen; von derselben hüpfen oder fliegen, *fig. fam.* spędzić, wygnać, herunter treiben.

Delà, *ad.* ztąd, z tego mieysca, od tego czasu, von da, daher, — *prp.* z tamtey strony, jenseits.

Délabrement, *m.* spustoszenie, *n.* nierząd, podupadek, nieład, *m.* zerrütteter Zustand, Verfall, *m.*

Délabré, ée, *p. et a.* obdarty; popsuty etc., zerrissen; im schlechten Zustande.

Délabrer, *a.* zepsuć, popsuć, rozedrzeć, verderben; zerreissen. *fig.* zruinować, w niweco obrócić, popsuć, verderben, zerrütten.

Délacer, *a.* rozesznurować, aufschnüren.

Délai, *m.* odwłoka, *f.* Aufschub, *m.*

Délais-

Délaissement, *m.* opuszczenie w biedzie, *n.* Hülfslosigkeit, *f.*

Délaisser, *a.* opuścić, verlassen.

Délassement, *m.* odpoczynek, *m.* przerwanie roboty dla nabrania sił, *n.* Ausruhen, *n.* Erholung, *f.*

Délasser, *a.* posilić, pokrzepić kogo, odpoczynek dać komu die Müdigkeit benehmen, Erholung verschaffen, erquicken. se, *r.* odpocząć, sił nabrać po robocie, posilić się, ausruhen, sich erholen.

Délateur, *m.* trice, *f.* donosiciel, oskarzyciel, *m.* Angeber, *m.*

Délation, *f.* doniesienie, oskarzenie, obwinienie, *n.* Angebung bey der Obrigkeit, *f.*

Délatter, *a.* łaty odrywać, zdewnować die Latten losmachen, abbrechen.

Délavé, ée, *a.* blady, (o kolorach), blaß, blich (von Farben).

Délaver, *a.* blado malować, bladym robić, eine Farbe schwächen.

Délayement, *m.* rozczynienie; rozpuszczenie; zarobienie, *n.* Verdünnung, *f.* Einrühren, Erweichen, *n.*

Délayer, *a.* rozczynić; zarobić; rozpuścić, einrühren, verdünnen. — la chaux, wapno gasić, Kalk löschen.

Délectable, *a.* przyiemny, miły, angenehm, lieblich.

Délectation, *f.* rozkosz, uciecha, *f.* Ergötzung, Lust, *f.*

Délecter, *a.* rozweselić, ucieszyć, cieszyć, erfreuen, ergötzen. se, *r. fam.* (*à qc.*) cieszyć się z czego, miéć swe ukontentowanie w czym, an etwas Vergnügen finden.

Délégation, *f.* komisya do rozsądzenia czego etc; asygnacya (przekaz;) na spłacenie długu innym długiem, *f.* Abordnung, (zur Entscheidung, Untersuchung); Anweisung eines Schuldners auf einen andern Schuldner, *f.*

Délégué, *m.* komisarz, deputat, *m.* Abgeordneter, *m.*

Déléguer, *a.* zesłać, deputować na komisyą, abordnen.

Délibérant, ante, *a.* wątpliwy, niepewny, überlegend, unentschlossen

Délibératif, tive, *a.* poradny, deliberacyiny, głos maiący, zur Berathschlagung gehörig, eine Stimme habend.

Délibération, *f.* rada, *f.* naradzanie, *n.* deliberacya, *f.* rozważanie, namyślanie się, *n.* uchwała, *f.* Berathschlagung, Ueberlegung, *f.* gefaßter Schluß, *m.*

Délibéré, ée, *p. et a.* rozważony etc.; wolny; odważny, nieustraszony, überlegt ꝛc.; frey, ungezwungen, entschlossen. de propos délibéré, umyślnie, mit gutem Bedachte, mit Vorsatz.

Délibérément, *ad* mężnie, odważnie; umyślnie, unverzagt, entschlossen; mit gutem Bedachte.

Délibérer, *n.* (*sur qc.*) namyślać się o czym, rozważać co, über etwas berathschlagen, etwas überlegen. (*de qc.*) postanowić, uchwalić, etwas beschließen.

Délicat, ate, *a.* smaczny; subtelny; delikatny, köstlich, lieblich von Geschmack; zart, fein, zärtlich, niedlich; schwächlich, weich-

weichlich. *fig.* uraźliwy, dotkliwy; wymyślny, wygodny; czuły; rozkoszny; śliski, niebezpieczny, empfindlich; eitel, sehr eigen, fein fühlend; sinnreich; mißlich, kitzlich.

Délicater, *a.* pieścić się z kim, pieścić, rozpieścić kogo, żartobliwie, verzärteln, se, *r.* pieścić się, sich zu zärtlich halten.

Délicatesse, *f.* smak wyborny, *m.* subtelność; delikatność; pieszczota, *f.* Wohlgeschmack, *m.* Feinheit, Zartheit, Schwächlichkeit, Weichlichkeit, *f. fig.* uraźliwość, dotkliwość, czułość, *f.* Zartgefühl, *n.* Délicatesses, *pl.* — de la langue, subtelności języka, *pl.* Feinheiten der Sprache, *f. pl.* — de la table, wymyślne, wyborne potrawy, *f. pl.* köstliche Speisen, *f. pl.*

Délice, *m.* rzecz przyiemna, *f.* etwas Köstliches, Liebliches, *gew. ces, pl. f.* rozkosz, uciecha, *f.* Vergnügen, *n.* Lust, *f.*

Délicieux, euse, *a.* delikatny, przyiemny, miły, köstlich, lieblich, sehr angenehm.

Délicoter, *a.* uździenicę zdiąć z konia, die Halfter abnehmen. se, *r.* uździenicę zemknąć, zrzucić, die Halfter abwerfen.

Delié, ée, *p. et a.* rozwiązany etc.; cienki, wysmukły, zgrabny, subtelny; losgebunden &c. dünne, zart, schlank. *fig.* ostry, bystry; dowcipny, fein, pfiffig.

Délier, *a.* rozwiązać, losbinden, aufbinden; *fig* lösen.

Délinéation, *f.* abrys, model, *m.* Riß, Entwurf, *m.*

Délinquant, *m.* złoczyńca, winowayca, zbrodniarz, *m.* Delinquent, Missethäter, *m.*

Délinquer, *n.* (tylko délinqué używane) występek popełnić wykroczyć, etwas begehen, verbrechen. *T.*

Délire, *m.* szaleństwo, szalenie, *n.* zawrót głowy, *n.* Wahnwitz, *m.* Phantasiren, *n.*

Délit, *m.* występek, *m.* zbrodnia, *f.* Verbrechen, *n. T.*

Délivrance, *f.* wybawienie, uwolnienie, ratowanie kogo; porodzenie, powicie; podawanie, wydawanie, *n.* Befreyung; Entbindung einer Schwangern; Lieferung, Auslieferung, *f.*

Délivre, *m. fam.* mieysce, *n.* błona, w którey się dziecię rodzi, *f.* Nachgeburt, *f.*

Délivrer, *a.* wybawić, uwolnić, wyzwolić, ratować; dać, wydać, wydać, podać, wyliczyć, wypłacić; dopomagać rodzącey, befreyen, erlösen; ausliefern; in Kindesnöthen beystehen. se, *r.* uwolnić, się, sich befreyen. (d'un enfant), porodzić, powić, entbunden werden.

Délogement, *m.* przeprowadzanie się; odciągnienie, ruszenie woyska, *n.* Abzug der Truppen, *m.*

Déloger, *n* wyprowadzić się; przeprowadzić się; obozem ruszyć, daléy ciągnąć, auszihen; aufbrechen, abmarschiren. — *a.* spędzić, wyrugować, wygnać kogo zkąd, vertreiben, verjagen.

Déloyal, ale, *a.* niewierny, ungetreu, treulos.

Déloyauté, *f.* niewierność, *f.* Treulosigkeit, *f.*

Déluge, *m.* potop świata, *m.* Sündfluth, *f. fig.* powódź, *f.* zatopienie, *n.* Fluth, *f.*

Démagogue, *m.* wódz, zwodziciel ludu, *m.* Dämagog (Anführer einer Parthey aus dem Volke), *m.*

Démailloter, *a.* dziecię z pieluch wywiiać, ein Kind auswickeln, aus den Windeln nehmen.

Demain, *ad,* iutro, morgen. — matin, *ad.* au matin, au soir, iutro rano, iutro wieczór, Morgen früh, Morgen Abend. après-, poiutrze, übermorgen.

Démancher, *a.* wyiąć trzonek, rękoieść, toporzysko, den Stiel oder Heft abmachen. se, *r.* wypaśdź z rękoieści etc. vom Stiele, Hefte losgehen. *fig.* chwiać się, niestatecznym bydź, hapern.

Demande, *f.* prozba, *f.* żądanie; pytanie, *n.* Bitte, *f.* Begehren, *n.* Frage, *f.*

Demander, *a. et n.* (*à q. qc.*) prosić kogo o co, żądać czego od kogo; pytać się kogo o co, einen um etwas bitten, fragen. (*q.*) szukać kogo, pytać się o kogo; żądać czego; wyciągać, wymagać, potrzebować; żebrać, nach einem fragen; verlangen, begehren, fordern; erfordern; betteln.

Demandeur, *m.* euse, *f.* żebrak, *m.* Bettler, *m,*

Demandeur, *m.* eresse, *f. T.* powód, *m.* powodowa strona, *f.* Kläger, *m.*

Démangeaison, *f.* świerzbienie, *n.* Jucken, *n.* Kitzel, *m. fig.* chuc, *f.* Gelüsten, *n.*

Démanger, *n.* świerzbić, jucken.

Démantélement, *m.* rozwalenie, zniesienie murów miasta, *n.* Abreißen der Ringmauer, *n.*

Démanteler, *a.* zwalić, rozwalić, znieść mury miasta, eine Ringmauer niederreißen.

Démantibuler, *a. fig.* roserwać, popsuć, złamać, aus den Fugen bringen, aus einander reissen.

Démarche, *f.* chòd, krók, *m.* chodzenie, *n.* Gang, *m. fig.* postępek, sposób postępowania, *m.* zachowywanie się, *n.* Schritt, *m.* Verfahren, Betragen, *n.*

Démarier, *a.* rozwodzić, die Ehe trennen, scheiden. se, *r.* rozwieśdź się, wziąć rozwód, sich scheiden lassen.

Démarquer, *a.* z-, wymazać znak iaki, das Zeichen wegnehmen, auslöschen.

Démarrer, *a.* odcumować, odwiązać, von den Tauen losmachen. *fig. fam.* z mieysca ruszyć, von der Stelle bringen. — *n.* odbić od brzegu, podnieść kotwicę, absegeln *fig. fam.* ruszyć się z mieysca, von der Stelle weichen.

Démasquer, *a.* zdiąć maszkę z twarzy; odkryć, wyiawić, entlarven. se, *r.* zdiąć maszkę z twarzy, seine Larve oder Maske abnehmen.

Démastiquer, *a.* kit zdiąć z czego, den Kitt von etwas abmachen.

Démâter, *a.* maszt zbić, z maszru okręt ogolić, entmasten. — *n.* maszt utracić, mastlos werden.

Démêlé, *m.* spór, *m.* zwada, waśń, *f.* Streit, Zank, *m.* Händel, *f. pl.*

Démêler, *a.* rozplątać, rozwić, rozpleść, wywiklać, aus einander machen, von einander absondern. *fig.* rozeznać; dowśdź, dociec, odkryć; uspokoić, zakończyć, erkennen; unterscheiden; aus einander setzen.

(*qc.*

(*qc. avec q.*) miéć z kim sprawę, miéć z kim co do czynienia. Händel mit Jemandem haben, etwas mit ihm auszumachen haben. se, *r.* wywikłać się, wykręcić się z czego, sich heraus wickeln.

Démembrement, *m. fig.* rozbieranie, rozrywanie, rozszarpanie etc., *n.* podział, *m.* część oderwana, *f.* Zerstückelung, Vereinzelung, Zertheilung, *f.* abgetrenntes Stück, *n.*

Démembrer, *a.* rozbierać, rozszarpać, zergliedern, zerstücken. *fig.* rozerwać, podzielić, zertheilen, zertrennen.

Déménagement, *m.* wyprowadzanie się, *n.* wyprowadziny, *pl.* Ausräumen aus einem Hause, *n.*

Déménager, *a.* wywozić, wynosić, ausräumen. — *n.* wyprowadzić się, przeprowadzić się (aus einem Hause) ausziehen.

Démence, *f.* szaleństwo, *n.* zawrót głowy, *m.* Wahnsinn, *m.*

se Démener, *r.* uwijać się koło czego, napracować się, usilnie się o co starać, sich heftig hin und her bewegen, sich zerarbeiten.

Dément, *m.* zadanie fałszu, *n.* zarzut kłamstwa, *m.* Beschuldigung einer Lüge, *f.* donner un-, (*à q*) zadać, zarzucać komu kłamstwo, fałsz, Jemanden Lügen strafen. recevoir un-, wstyd za kłamstwo ponieść, Lügen gestraft werden. *fig.* wstyd z zamysłu niedopiętego. *m* Schimpf von einem mißlungenen Unternehmen, *m.*

*Démentir, *a.* (*q.*) zadać, zarzucić komu fałsz, kłamstwo, Jemanden Lügen strafen. *fig.* zapierać się czego; dowodzić co przeciwnie, verläugnen; widerlegen, zurecht weisen. — sa naissance etc., zaprzeć się szlachectwa etc., podłemi obyczajami, szpecić, znieważyć stan swóy etc., seine Geburt ꝛc verläugnen; Dinge thun, die derselben nicht gemäß sind. se, *r.* przeciw sobie samemu mówić, widersprechen. *fig.* ustawać w czym, ustanąć; psuć się, rozpadać się, abweichen von seiner Güte ꝛc.; schadhaft werden, Risse bekommen.

Démérite, *m.* występek, uczynek kary godny, *m.* Verschuldung, *f.* das Strafbare in einer Handlung.

Démériter, *n.* zasłużyć na co, zgrzeszyć, verschulden (etwas bey Jemandem).

Démesuré, ée, *a* niezmierny, übermäßig, unmäßig.

*Démettre, *a.* zsadzić, zrzucić z urzędu, oddalić od urzędu; wywinąć rękę etc., obrzęn, eines Amtes entsetzen; verrenken. se, *r.* d'une charge, złożyć urząd; wywinąć sobie rękę etc, ein Amt, eine Ehrenstelle niederlegen; sich ein Glied verrenken.

Déméublement, *m.* wyprzątanie sprzętów z domu, *n.* Ausräumung des Hausraths, *f.*

Déméubler, *a.* wyprzątać z domu sprzęty, den Hausrath wegräumen.

Démeurant, ante, *a.* mieszkaiący gdzie etc., wohnhaft.

au Demeurant, *ad. fam.* w reszcie, übrigens.

Demeure, *f.* mieszkanie, przebywanie, bawienie się gdzie, *n.* trwałość, *f.* Wohnung, *f.* Aufenthalt, *m.* Dauer, *f.*

Demeu-

Demeurer, *n.* mieszkać, przebywać; bawić się gdzie; zostać się; długo się bawić; zostać, pozostać, wohnen; bleiben; sich aufhalten, ausbleiben; übrig bleiben. en-là, poprzestać, przestać na czym, es dabey bewenden lassen.

Demi, ie, *a.* pół, halb, à-, *ad.* pół, na pół, halb, zur Hälfte.

Demie, *f.* pół godziny, halbe Stunde, *f.*

Demi-métal, *m.* półkruszca, *n.* półmetal, *m.* Halbmetall, *n.*

Démission, *f.* składanie, złożenie urzędu, *n.* Abdankung, Niederlegung eines Amtes, *f.*

Démissionnaire, *m.* któremu co ustąpiono, zu dessen Gunsten eine Abtretung geschehen.

Démocratie, *f.* gminowładztwo, *n.* Volksregierung, *f.*

Démocratique, *a.* gminowładny, demokratisch.

Demoiselle, *f.* panna; szlachcianka, *f.* Jungfer, *f.* Fräulein, Frauenzimmer, *n.*

Démolir, *a.* zwalić, zburzyć, rozwalić, obalić, znosić, znieść, niederreißen, einreißen, abbrechen.

Démolition, *f.* zwalenie, rozwalenie etc, *n.* Niederreißen, Abbrechen, *n.*

Démon, *m.* duch; czart, diabel, *m.* Dämon, Geist; böser Geist; Teufel, *m. fig.* człowiek niespokojny, złośliwy, *m.* böser Mensch, *m.*

Démoniaque, *a. et m. f.* opętany, vom Teufel besessen. *fig.* szalony, zły, rasend, toll.

Démonstrateur, *m.* dowodzca, *m.* Erklärer, *m.*

Démonstratif, ive, *a.* dowodny, nieodbity, beweisend, bündig, überzeugend.

Démonstration, *f.* dowód *m.* okazywanie, świadczenie, *n.* Beweis, *m.* Bezeugung, *f.*

Démonter, *a.* zsadzić z konia; zrzucić z siebie (o koniu; konia komu zabrać; rozbierać, rozkładać, rozbijać. einen Reuter abwerfen, ihm sein Pferd nehmen; aus einander legen oder nehmen. *fig.* pomięszać, przerwać, pomylić, aus der Fassung bringen, in Verwirrung setzen.

Démontrable, *a.* dowodny, erweislich.

Démontrer, *a.* dowodzić, wywodzić, beweisen, erweisen.

Démordre, *n.* puścić, upuścić (co zębami uchwyconego), loslassen (aus den Zähnen). *fig.* (*de qc.*) ustąpić czego, von etwas abstehen.

Démouler, *a.* z formy wyjąć, aus der Form nehmen.

*Démunir, *a.* ogołocić z murów etc. miasto, von Munition oder Festungswerken entblößen.

Démurer, *a.* przebić drzwi, okna zamurowane, eine zugemauerte Thüre, ein Fenster wieder aufbrechen.

Dénatter, *a.* zdiąć matę z czego, rozpleść, ausflechten.

Dénaturé, ée, *a.* nieludzki, okrutny, unnatürlich, unmenschlich.

Dénégation, *f.* przeczenie, zaprzeczenie, zapieranie się czego. *n. T.* Läugnen vor Gericht, *n.*

Déni, *m.* zaprzeczenie, zapieranie się czego; odmówienie komu czego. *n.* Weigerung, Läug-

Läugnung; Versagung des Rechts, *f.*

Déniaisé, *m.* frant, filut, *m.* listiger, durchtriebener Mensch, *m.*

Déniaisement, *m.* ociosanie, wykrzesanie czyie, drwiny głupiego rozumu uczące, *pl.* Klügermachen, *n.*

Déniaiser, *a.* (*q.*) mędrszym kogo zrobić, ociosać, okrzesać; oszukać, podeyść kogo, einen klüger machen; witzigen; übervölpeln.

Dénicher, *a.* z gniazda wybierać, aus dem Neste nehmen. *fig.* wyrugować, wygnać kogo zkąd, verjagen. *n.* wylecieć, ausfliegen. *fig.* umknąć, uciec zkąd, sich aus dem Staube machen.

Dénier, *a* zaprzeczać, zapierać się czego, odmówić co komu, läugnen, abläugnen; verweigern.

Denier, *m.* denar, fenik; prowizya, *f.* Denier, Pfennig, Heller, *m.* Interessen, *f. pl.* — à Dieu, zadatek, grosz świętoiański, *m.* Handgeld, Draufgeld, *n.* — de fin od. de loi, feyn złota, śrebra, *m.* Gehalt einer Silbermünze, &c., *m.* à douze deniers, śrebro navprzednieysze, *n.* sechszehlöthig, — de monnoyage, moneta każda w mennicy bita, *f.* ausgeprägtes Silber, *n.* — de boîte, pieniądze w mennicy na próbę chowane, *m. pl.* Probemünze, *f.* Déniers, *pl.* pieniądze, *pl.* Geld, *n.*

Dénigrement, *m.* czernienie, oczernienie, osławianie, *n.* hańba, ochyda, *f.* Anschwärzung, Verläumdung, Verachtung, *f.*

Dénigrer, *a.* czernić, osławiać; pogardliwym kogo robić, upodlać, anschwärzen, verächtlich machen.

Denis, *m.* Dionizy, Dionysius, *m.* se, *f.* —sia, —zya, *f.* (Name.)

Denombrement, *m.* wyliczanie; liczenie, *n.* Zählung, *f.*

Dénominateur, *m.* mianownik, *m.* Nenner, *m. T.*

Dénomination, *f.* zwanie, nazwanie, mianowanie, *n.* mianowiny, *pl.* Benennung, *f.*

Dénommer, *a.* zwać, nazwać imieniem mianować, benennen, nahmhaft machen.

Dénoncer, *a.* obwieścić, ogłosić, obwołać, opowiadać; donosić, donieść, oskarzyć kogo, ankündigen, anzeigen; gerichtlich angeben.

Dénonciateur, *m.* donosiciel, oskarzyciel, *m.* Ankläger, Angeber, *m.*

Dénonciation, *f.* obwieszczenie, ogłoszenie etc.; oskarzenie; doniesienie, *n.* Ankündigung, Angebung, Anzeige, *f.*

Dénotation, *f.* oznaczenie, znaczenie etc., *n.* Bezeichnung, *f.*

Dénoter, *a.* oznaczyć, naznaczyć, znaczyć, bezeichnen, beschreiben, anzeigen.

Dénouable, *a* łatwy do rozwiązania, auflösbar.

Dénouement, *m.* rozwiązanie, roztrząsanie, *n.* koniec, *m.* Entwickelung, *f* Ausgang, *m.*

Dénouer, *a.* rozwiązać (węzeł), (einen Knoten) aufknüpfen. *fig.* rozwiązać, rozwikłać; sposobnieyszym, obrotnieyszym zrobić, okrzosać kogo, auflösen, entwickeln; geschmeidiger, gelenker machen. *se, r.* rozwiązać się, sich auflösen. *fig.* skrzętnieyszym obrotnieyszym się zrobić, zostać; rosnąć; skończyć się, gelenker, geschmeidiger werden; sich entwickeln.

Denrée, *f.* żywność na targu, *f.* Eßwaare, *f pl.* żywności, *pl.* Lebensmittel, *f. pl.*

Dent, *f.* ząb, *m.* Zahn, *m. fig.* ząb, szczerb, *m.* Zacke, Scharte, *f.*

Dentale, *a. f.* lettre-, litera przez zęby wymawiana, *f.* Zahnbuchstabe, *m.*

Denté, ée, *a.* zębaty, ząbkowaty, gezähnelt, zackig, ausgezackt.

Dentelé, ée, *a. v.* Denté.

Denteler, *a.* ząbkowato nacinać, wycinać, wyrzynać, ausjacken, auskerben.

Dentelle, *f.* koronki, *pl.* Spitze, Tente, *f.*

Dentifrice, *m.* proszek etc. na zęby, *m.* Zahnmittel, Zahnpulver, *n.*

Dentiste, *m.* dentysta, *m.* cyrulik, co zęby wyrywa, *m.* Zahnarzt, *m.*

Dentition, *f* wyrastanie zębów, *n.* Zahnen, *n.*

Denture, *f.* rząd zębów, zęby, *m. pl.* Gebiß; Zahnwerk, *n.*

Denué, ée, *p. et a.* ogołocony, sam, bez, entblößt, ohne.

Dénuement, *m.* ogołocenie, *n.* Entblößung, *f.*

Dénuer, *a.* ogołocić, obnażyć kogo ze wszystkiego, entblößen, berauben.

Dépaqueter, *a.* wypakowywać, wykładać, auspacken.

De par, *prp. T.* na rozkaz, imieniem, ze strony, z ramienia czyiego, auf Befehl, im Namen.

Déparager, *a.* wydać dziewczynę za męża stanu nie równego, ein Mädchen unter ihren Stand verheyrathen.

Dépareiller, *a.* rozłączyć, rozerwać zusammen gehörende Sachen von einander trennen.

Déparer, *a.* obrać co z ozdoby; szpecić, oszpecić, den Schmuck von etwas wegnehmen; verstellen, verunstalten.

Déparier, *a.* parę rozłączyć, rozerwać, paarweise zusammen gehörige Dinge trennen.

Départ, *m.* odiazd, *m.* Abreise, *f.*

Département, *m* podział, dział, wydział; powiat, departament, wydział, *m.* Vertheilung, Austheilung, Abtheilung, *f.* Departement, *n fig.* urząd, *m.* powinność, *f* Fach, Amt, *n.* tal, *e, a.* powiatowy, zum Departement gehörig.

Départir, *a.* oddać, podzielić; zlecić, austheilen, vertheilen. *se, r.* (*de qc*) ustąpić czego, odstąpić od czego; zaniechać, zaniedbać, von etwas abstehen, abgehen, aus den Augen setzen.

Dépasser *a.* wyciągnąć, wyiąć, wieder heraus ziehen.

Dépaver, *a.* odbrukować, bruk zdiąć, das Pflaster aufreißen.

Dépayser, *a.* (*q*) wysłać kogo, oddalić od oyczyzny, einen in die Fremde schicken. *fig.* oduczyć, odzwyczaić kogo od wad oyczystych; wyrugować, spędzić zkąd; omamić, w błąd kogo wprowadzić, einem seine Landesart abgewöhnen, manierlicher machen; einen von einem vortheilhaften Orte wegziehen; einem falsche Begriffe von etwas beybringen, einen blauen Dunst vormachen.

Dépêche-

Dépécement; *m.* rozsiekanie, pokraianie etc. *n.* Zerstücken, Zerhauen, *n.*

Dépécer, *a.* rozsiekać, pokraiać, porąbać, zerstücken, zerstückeln, zerhacken, zerschneiden.

Dépêche, *f.* list w sprawach publicznych, *m.* Brief über Staatsangelegenheiten, *m.* ważne papiery, listy, *m. pl.* wichtige Briefschaften, Papiere, *f. pl.*

Dépêcher, *a.* przynaglić, kwapić się, spieszyć się; wygotować, zrobić co zaraz, beschleunigen, geschwind fertig machen. (*q.*) wyprawić, wysłać kogo dokąd. Jemanden eilig absenden, abfertigen. *fig.* sprzątnąć z świata, pozbawić kogo życia, in die andere Welt schicken. se, *r.* śpieszyć się, nie bawić się, eilen.

*Dépeindre, *a.* odmalować, opisać, schildern, abmalen.

Dépenaillé, ée, *a.* obdarty, zerlumpt.

Dépendamment, *ad.* przez, za wolą czyią, vermittelst.

Dépendance, *f.* niewoboda, niewola, *f.* mus, *m.* Abhängigkeit, *f.* Dépendances, *pl.* przynależytości, przynależności, *f.* Pertinentien, Pertinentstücke, *f. pl.*

Dépendant, ante, *a.* poddany, podległy; pochodzący, należący, abhängig.

Dépendre, *a.* spuścić, zdiąć co wiszącego, abhängen, das Ausgehängte herab nehmen. — *n.* (*de ...*) należeć komu, do kogo, podlegać, bydź komu podległym, poddanym; zawisnąć od woli czyiey; pochodzić, płynąć zkąd, abhangen, abhängig seyn; aus etwas folgen.

Dépens, *m.* koszt, nakład, *m.* expensa, *pl.* Kosten, Unkosten, *f. pl.*

Dépense, *f.* wydatek, koszt, *m.* śpiżarnia, *f.* Ausgabe, *f.* Aufwand, *m.* Speisekammer, *f*

Dépenser, *a.* wydawać niepotrzebnie, rozrzucać, sypać pieniądze, Geld ausgeben, verzehren. — en-, (*qc.*) łożyć na co pieniądze, auf etwas verwenden.

Dépensier, ière, *a.* rozrzutny, marnotrawny, der, die viel Geld verthut, verschwenderisch. — *m. f.* rozrzutnik, marnotrawca; szafarz klasztorny, *m.* Verschwender, *m.* Speisemeister (in einigen Klöstern), *m.*

Dépérir, *n.* psuć się, niszczeć, ginąć, znikać, ubywać, w niweca się obracać, podupadać; zapadać się, schwächer, schlechter werden, verderben, in Verfall gerathen, baufällig werden.

Dépérissement, *m.* ubywanie etc. *n.* upadek *m.* zguba, *f.* Verfall, *m.* Abnahme, *f.*

Dépêtrer, *a.* wyplątać nogi, die Füße loswickeln. se, *r. fig. fam.* (*de qc.*) pozbydź się kogo, uwolnić się od kogo, sich von Jemanden losmachen.

Dépeuplement, *m.* spustoszenie, ogołocenie kraiu z ludności, *n.* Entvölkerung, Verödung, *f.*

Dépeupler, *a.* spustoszyć, ogołocić kray z obywatelów; wyrąbać, spustoszyć (las); wyłowić (sadzawkę), entvölkern; verröden (einen Wald); entblößen (einen Teich von Fischen &c.)

Dépiécer, *a.* *v.* Dépécer.

Dépilatif, ive, *a.* opadanie włosów sprawuiący, die Haare wegnehmend.

Dépilation, *f.* opadanie włosów, *n.* Wegnehmen oder Ausfallen der Haare, *n.*

Dépiler, *a.* łysym robić, opadanie włosów sprawić, die Haare ausfallend machen.

Dépiquer, *a. fam.* uśmierzyć żal, frasunek, uspokoić, cieszyć kogo, den Verdruß, Groll benehmen, wieder gut machen.

Dépit, *m.* kłopot, gniew, frasunek, *m.* niechęć, *f.* Verdruß, Aerger, Unwille, *m.* en-, (*de f.*) na złość komu, einem zum Trotze, zum Possen.

* Dépiter, *r.* gniewać się, gryźć się, dąsać się, sich ärgen, unwillig, böse werden.

Déplacement, *m.* ruszenie z mieysca, *n.* Verrückung, Versetzung, *f.*

Déplacé, ée, *p. et a.* ruszony z mieysca swego; nie na mieyscu swoim położony, von seinem Platze gerückt; am unrechten Orte, übel angebracht.

Déplacer, *a.* ruszyć, co z mieysca swego, versetzen, verschieben, verrücken. (*q.*) wyrugować kogo, Jemandem seinen Platz nehmen.

*Déplaire, *n.* nie podobać się komuś; urazić kogo, przykrość komu czynić, mißfallen, Unlust erwecken; Verdruß machen. se, *r.* nie podobać się, czuć niezkontentowanie; nie chować się, nie przyiąć się. (o zwierzętach i roślinach), mißvergnügt, unzufrieden seyn; nicht gut an einem Orte fortkommen (von Pflanzen und Thieren).

Déplaisance, *f.* niechęć, *f.* niesmak, *m.* nieukontentowanie, *n.* Widerwille, *m.*

Déplaisant, ante, *a.* przykry, nieprzyiemny, unangenehm, widerlich.

Déplaisir, *m.* kłopot frasunek, niesmak, niesnasek, *m.* niechęć, *f.* nieukontentowanie, *n.* Unlust, Betrübniß, *f.* Kummer, *m.* Mißvergnügen, *n.* Verdruß, *m.*

Déplanter, *a.* przesadzić (rośliné), verpflanzen.

Déplier, *a.* rozwiiać, rozkładać, rozpościerać, aus einander legen.

Déplisser, *a.* fałdy wymarszczać, die Falten heraus machen. se, *r.* wymarszczać się, stracić fałdy, die Falten verlieren.

Déplorable, *a.* żałosny, opłakany. bedauernswürdig, erbärmlich.

Déplorer, *a.* opłakiwać co, żałować czego, beweinen, bedauern, bejammern.

Déployer, *a.* rozwiiać, rozpościerać, entfalten, ausbreiten. *fig.* wystawiać, wylewać (erudycyą swoią), auskramen, zeigen. rire à gorge déployée, śmiać się na głos do rozpuku, aus vollem Halse lachen.

se Déplumer, *r.* piora stracić, pierzyć się, die Federn verlieren.

De plus, *v.* Plus.

Dépolir, *a* glanc zepsuć, den Glanz benehmen.

Dépopulation, *f.* spustoszenie, ogołocenie kraiu z ludzi, *n.* Entvölkerung, *f.*

Déportation, *f.* wywołanie, wygnanie z kraiu, *n.* Landesverweisung, Verbannung, *f.*

Déportement, *m.* (osobliwie,

wie, *pl.*) nierząd, *m.* złe sprawowanie się, *n.* złe postępki, *m. pl* Aufführung, (gewöhnlich schlechte), *f.*

Déposant, te, *a. et m. f.* świadectwo składaiący, świadek, *m.* der, die vor Gericht als Zeuge aussagt, *m. f.* świadek wysłuchany, *m.* abgehörter Zeuge, *m.*

Déposer, *a.* złożyć, składać; dać do schowania; powierzyć, odsetzen, niederlegen, deponiren; übertragen, anvertrauen. — un corps, złożyć ciało gdzie przed pogrzebem, einen Leichnam beysetzen. — *n.* świadczyć, gerichtlich aussagen.

Déposittaire, *m.* pokładnik, pokład przyimuiący, *m.* Verwahrer, *m.*

Dépositeur, *m.* lepiey: celui qui dépose, qui met en dépôt.

Déposition, *f.* złożenie z urzędu; świadectwo, *n.* Absetzung; Zeugenaussage, *f.*

Déposséder, *a.* (*q de qc*) wyzuć z włości, posiadłości, odiąć, odebrać komu osiadłość (possessyą), einen aus dem Besitze einer Sache treiben.

Dépossession, *f* wyzucie z possessyi etc, *n.* Vertreibung aus dem Besitze, *f.*

Déposter *a.* (*q.*) spędzić, wyrugować zkąd, einen von seinem Posten vertreiben.

Dépôt, *m.* dobro powierzone, *n* pokład, *m.* mieysce, *n.* skrzynia do chowania metryki zakonney, *f* skład, *m.* wilgotności, humory w części pewney ciała, *pl.* mety w urynie, *m.* anvertrautes Gut, *n.* Hinterlegung, *f.* Verwahrungsort, Kasten zu dem Klosterarchiv, *m.* Niederlage; Sammlung gewisser Feuchtigkeiten an einem Orte des Leibes, *f.* (Bodensatz des Urins), *m.*

Dépoter, *a.* z donicy przesadzać. Gewächse aus den Töpfen thun.

Dépoudrer, *a.* puder obcierać, otrząsać z czego, den Puder abwischen, abschütteln.

Dépouille, *f.* skóra z zwierzęcia zdarta; wylina; suknie znoszone, *pl. f.* żniwo, *n.* zdobycz, *f.* łup; spadek, *m.* puszcizna, *f.* abgestreifte Haut, *f.* Balg, *m.* abgezogenes Fell, *n.* abgelegte Kleider, *f pl.* Ernte; Beute; Verlassenschaft, *f.* Nachlaß, *m.*

Dépouillement, *m.* wstrzymanie się dobrowolne od czego, zapieranie się czego, *n.* wypis krótki z rachunków, protokołu etc., *m.* freywillige Beraubung, Enthaltung des Genusses einer Sache, *f.* Auszug aus einer Rechnung, einem Protokolle ꝛc., *m.*

Dépouiller, *a.* zrabować, wyzuć kogo z sukien; obłupić, odrzeć ze skóry, obnażyć; zerwać otrząść liście z drzewa, ausziehen, der Kleider berauben; die Haut abziehen; entblößen; entlauben. *fig.* ogołocić, wyzuć kogo z czego; składać; sprzątać zboże z pola, zwozić: krótki wypis z rachunków etc. zrobić, berauben; ablegen: abernten, einernten; einen Auszug aus einer Rechnung ꝛc machen. se, *r.* składać, zdiąć z siebie suknie; odmieniać skórę; liście tracić, seine Kleider ausziehen: sich häuten; die Blätter verlieren.

*Dépourvoir, *a* obnażyć, ogołocić kogo z czego, entblößen.

Dépourvu, ue, *a.* ogołocony, obnażony z czego, entblößt, beraubt. au- *ad.* niespodziane, znienacka, unversehens.

Dépravation, *f.* zepsucie, psucie dobrych obyczaiów, *n.* Verderbniß, Verderbtheit, *f.*

Dépraver, *a.* psuć, zepsuć, verderben.

Déprécation, *f.* przepraszanie, *n.* Abbitte, *f.*

Dépréciation, *f.* spuszczenie, zmnieyszenie ceny, *n.* Herunterſetzung des Werthes, *f.*

Déprécier, *a.* za mało co cenić, zmnieyszyć, spuścić cenę, zu gering schätzen, herab würdigen, herab setzen.

Déprédateur, *m.* łupieżca, pustoszyciel, *m.* Räuber, Verwüster, *m.*

Déprédation, *f.* łupiestwo, zdiernstwo, plondrowanie; pustoszenie; oszukiwanie, *n* Rauben und Plündern, *n.* Verwüstung dadurch; Veruntreuung, *f.*

Dépréder, *a.* plondrować, pustoszyć; okraśdź, plündern und verwüsten, berauben.

Dépreindre, *a.* oderwać, od-, ongnąć, losmachen. se, *r.* odłączyć się, oderwać się, sich losmachen.

Dépres, *v.* Près.

Dépression, *f.* przyciskanie, *n.* Druck, *m. fig.* ucisk, *m.* uciemiężanie, *a.* Unterdrückung, *f.*

Déprévenir, *a.* wybić komu z głowy fałszywe zdanie, oświecić kogo, ein Vorurtheil benehmen. se, *r.* uwolnić się od swych fałszywych zdań, sich von seinen Vorurtheilen frey machen.

Déprier, *a.* wymówić się z czego u zaproszonego, odmówić, podziękować, einem wozu Eingeladenen wieder absagen.

Déprimer, *a.* uciskać, gnębić; poniżać, unterdrücken; verächtlich behandeln.

Dépriser, *a.* lekce co cenić, ważyć, gering schätzen, verringern.

Dépuceller, *a*, panieństwo odebrać, entjungfern.

Dépucellement, *m.* odebranie panieństwa, *n.* Entjungferung, *f.*

Depuis, *prp.* od, seit, von . . ., an . . ., *ad.* potym, od tego czasu, seitdem, seither. — que, *c.* od tego czasu, odtąd iak, seitdem.

Députation, *f.* deputacya, *f.* wysłanie, *n.* deputaci, *m. pl.* Absendung; Deputation, *f.* Abgeordnete, *f. pl.*

Député *m.* deputat, *m.* Abgeordneter, *m.*

Députer, *a.* deputować, wysłać, abordnen, absenden.

De quoi, *v.* Quoi.

Déracinement, *m.* wykorzenienie, wyrwanie z korzeniem, *n.* Ausreißen mit der Wurzel, *n.*

Déraciner, *a.* wykorzenić, z korzeniem wyrwać, entwurzeln, mit der Wurzel ausreißen. *fig.* wykorzenić, ausrotten.

Déraison, *f.* nierozum, *m.* Unvernunft, *f.*

Déraisonnable, *a.* nierozumny, unvernünftig.

Déraisonner, *n.* nierozumnie mówić, gadać, unvernünftig reden.

Déran-

Dérangement, *m.* nieład, nieporządek, *m.* Unordnung, *f. fig.* nierząd. *m.* pomięszanie, *n.* Zerrüttung, *f.*

Dérangé, *ée, p. et a.* nieporządny, pomięszany, in Unordnung gebracht, unordentlich; zerrüttet.

Déranger, *a.* rozrzucić, pomięszać; pomylić, in Unordnung oder aus der Ordnung bringen, verrücken; stören, verwirren.

Dératé, *ée, a. fig. fam.* żwawy, żywy; chytry, munter, lustig; schlau.

Derechef, *ad.* znowu, abermals, von neuem.

Déréglé, *ée, a.* nieporządny, rozpustny, unordentlich, liederlich.

Déréglement, *m.* nieporządek, *m.* mięszanina, pomięszanie, zamięszanie, *n.* Unordnung, Unregelmäßigkeit; Verwirrung, *f. fig.* nierząd. *m.* rozpusta, *f.* Liederlichkeit, *f.*

Déréglement, *ad.* nieporządnie; rozpustnie, unordentlich.

Dérégler, *a.* pomięszać, psuć, in Unordnung bringen, verderben. se, *r.* pomięszać się, psuć się, in Unordnung kommen.

Dérider, *a.* zmarszczki wymarszczać, entrunzeln, entfalten.

Dérision, *f.* pośmiech, *m.* pośmiewisko, *n.* Hohngelächter, *n.* Spott, *m.*

Dérivation, *f.* pochodzenie, wywodzenie, *n.* Abstammung, Ableitung, *f.*

Dérivé, *m.* słowo pochodzące, *n.* abgeleitetes Wort, *n.*

Dériver, *n.* pochodzić, herkommen, abstammen. — *a.* wywieść, wywodzić, ab-, herleiten.

Dernier, ère, *a.* ostatni; największy, der, die, das letzte vorige; äußerste, höchste. en dernier lieu, na koniec, zum letzten, zuletzt, endlich. ne vouloir jamais avoir le dernier, nieznosić ostatniego ciosu, niemals den letzten Schlag, und *fig.* stets das letzte Wort haben wollen.

Dernièrement, *ad.* nie dawno, ostatniego razu, neulich, letzthin.

Dérobé, *ée, p. et a.* ukradziony; skryty, gestohlen; heimlich, verborgen. à la dérobée, *ad.* skrycie, potaiemnie, ukradkiem, heimlich, verstohlener Weise.

Dérober, *a.* kraśdź, ukraśdź; kryć, taić; ukryć, wyrwać, stehlen, entwenden; verbergen; entziehen; geheim halten. se, *r.* odeymować sobie czego, wstrzymać się od czego, sich entziehen. (*à qc*) uwalniać się od czego, unikać czego, einer Sache ausweichen. — d'une compagnie, wykraśdź się, uciec, sich unvermerkt wegschleichen.

Dérocher, *a.* pędzić zwierzę, aż z góry ze skały skoczy; pławić, czyścić złoto, vom Felsen herab stürzen (von Thieren); (Gold) reinigen.

Dérogeant, eante, *a.* uwłaczający, uymuiący ważności, nachtheilig.

Déroger, (*à qc.*) uwłaczać, uymować czego, szkodzić czemu, znosić co, ungültig machen, schmälern, Abbruch thun, wieder aufheben, zuwider handeln. — à la noblesse od. déroger, tracić przez co szlachectwo, sich seines Adels verlustig machen.

Déroi-

Déroider, *a.* uiąc tęgości, rozwolnić, schlaff machen.

Dérouger, *a.* czerwoność (z rozwy) spędzić, die Röthe benehmen. — *n.* u. se, *r.* odbladnąć; opłonąć, die Röthe verlieren, bleich werden.

Dérouiller, *a.* rdzę odskrobać, wycierać, den Rost abputzen, abreiben. *fig.* wypolerować, okrzosać kogo, gesitteter machen, bilden. se, *r. fig.* grzeczności nayszym etc. zostać, wypolerować się, gebildet, verfeinert werden.

Dérouler, *a.* rozwiiać, aufwikkiwać, ab-, auf-, aus einander rollen.

Déroute, *f.* klęska, rozsypka woyska, *f.* unordentliche Flucht einer Armee, *f. fig.* nieporządek; podupadek, *m.* Unordnung, Verwirrung, *f.* Verfall, *m.*

Dérouter, *a.* odwieśdź kogo z prawey drogi, vom rechten Wege abbringen. *fig.* pomięszać kogo; oddalić, odwrócić kogo od celu swego, aus der Fassung bringen, verwirrt machen; Jemandes Plan vereiteln.

Derrière, *prp.* za, hinter. — *ad.* zasad, wzad, w tył, w tyle, hinten, hinten nach. — *m.* tył; zadek, *m.* Hintertheil, *n.* Hinterne, *m.*

Derviche, *f.* taniec pewny, *m.* ein Tanz, *m.*

Dervis, Derviche. *m.* derbisz, *m.* Derwisch (türkischer Mönch), *m.*

Des, *art.* tych, (w polskim ięzyku drugi przypadek, *pl.*) der; einige.

Dès, *prp.* od, z, ze, seit, von —an. — que, c. skoro tylko, als tylko, sobald als.

Désabusement, *m.* naprowadzenie oblakanego, wyprowadzenie z błędów; odstąpienie błędu, *a.* Zurechtweisung, Ablegung eines Irrthums, *f.*

Désabuser, *a.* (*q. de qc.*) wywieśdź kogo z błędu, den Irrthum benehmen, eines Bessern belehren. se, *r.* odstąpić błędu, den Irrthum fahren lassen.

Désaccord, *v.* Discorde.

Désaccorder, *a.* przestroić instrument, verstimmen.

Désaccoupler, *a.* rozsworować, rozwiązać, loskoppeln, von einander machen.

Désaccoutumer, *a.* (*q. de qc.*) odzwyczaić, oduczyć kogo czego, einem etwas abgewöhnen, ihn von etwas entwöhnen. se, *r.* (*de qc.*) odzwyczaić się czego, sich etwas abgewöhnen.

Désachalander, *a.* odstręczać, odrażać komu kupców, um die Kundschaft bringen.

Désagencer, *a.* pomięszać, popsuć porządek, aus der zierlichen Ordnung bringen.

Désagréable, *a.* przykry, niemiły, unangenehm, verdrießlich.

Désagréer, *n.* nie podobać się, mißfallen.

Désagrément, *m.* przykrość; wada, *f.* Unannehmlichkeit, *f.* Fehler, Mißstand, *m.*

Désajuster, *a.* pomięszać, porozrzucać, in Unordnung bringen, verrücken. *fig.* przeszkodzić, zatrzymać, aus dem Gange bringen.

Désaltérer, *a.* gasić, ugasić pragnienie, den Durst löschen.

Désancher, *a.* zdiąć monsztuk z instrumentu, das Mundstück von

von einem Blaseinstrumente wegnehmen.

Désancrer, *n.* podnieść kotwicę, den Anker lichten.

Désappareiller, *v.* Dépareiller.

Désappliquer, *a.* odrywać, odwodzić kogo od pilności, von dem Fleiße abziehen.

*Désapprendre, *a.* zapomnieć co, czego się kto nauczył, verlernen.

Désappropriation, *f.* wyrzekanie się własności dóbr, *n.* Begebung des Eigenthums, *f.*

se Désapproprier, *r.* (*de qc.*) wyrzec się własności dóbr, dem Eigenthume entsagen.

Désapprouver *a.* nie chwalić, ganić, mißbilligen.

Désarçonner, *a.* wysadzić z siodła, zrzucić z konia, aus dem Sattel heben, abwerfen. *fig.* gębę komu zaiąć, pomięszać kogo beym Disputiren zum Stillschweigen bringen.

Désargenter, *a.* ścierać, oskrobywać z czego śrebro, die Versilberung abmachen. *fig.* (*q.*) oskubać kogo, einen ausbeuteln.

Désarmement, *m.* rozbroienie; odeymowanie broni, złożenie broni; rozpuszczenie woyska, *n.* Entwaffnung; Abdankung der Soldaten, *f.*

Désarmer, *a. et n.* rozbroić, odiąć, odebrać komu broń, o. e: rozpuścić woysko, entwaffnen; Truppen abdanken. *fig.* ubłagać, uspokoić, besänftigen.

Désarroi, *m.* nieporządek, *m.* pomięszanie, (w interesach etc.). *n.* Unordnung (Verwirrung in Geschäften ꝛc.), *f.*

Désassembler, *a.* rozbierać, rozłożyć, zerlegen, aus einander nehmen.

Désassocier, *a.* rozerwać, rozłączyć towarzystwo, oderwać, odłączyć od niego, eine Gesellschaft oder von derselben trennen. se, *r.* wystąpić z towarzystwa, rozłączyć, rozstać się z nim, von einer Gesellschaft abgehen.

Désassorti, ie, *p. et a.* rozerwany etc.; niedoskonały, zertrennt ꝛc.; unvollständig.

Désassortir, *a.* rozerwać, rozłączyć, zusammen gehörige Dinge trennen, zertrennen.

Désastre, *m.* zawiśny wyrok, *m.* nieszczęście, *n.* Unstern, *m.* Unglück, *n.* Unfall, *m.*

Désastreux, euse, *a.* nieszczęsny, zawiśny, unglücklich.

Désattrister, *a.* rozweselić, die Traurigkeit benehmen.

Désavantage, *m.* krzywda, *f.* uszczerbek, *m.* utrata, uyma; szkoda, *f.* szkodowanie na czym, przykre położenie, *n.* minderer Vortheil; Nachtheil, Verlust, *m.*

Désavantager, *a.* ukrzywdzić dziecię, (w testamencie), ein Kind verkürzen, zu seinem Nachtheile andere begünstigen.

Désavantageux, euse, *a.* przykry, szkodę przynoszący, szkodliwy, niefortelny, nachtheilig, ungünstig.

Désaveu, *m.* zaprzeczka, *f.* odwoływanie; zaparcie, zapieranie się czego, nieprzyznawanie się do czego, *n.* Abläugnung, Wiederrufung; Nichterkennung, *f.*

Désaveugler, *a. fig.* obiaśnić kogo oczy komu otworzyć, die Augen öffnen.

Dés-

Désavouer, *a.* zapierać się czego, nieprzyznawać się do czego; odwoływać, läugnen, widerrufen, nicht anerkennen, sich nicht zu etwas bekennen.

Décaceller, *a.* z kitu etc, wyrwać, odrywać; (odpieczetować) vom Kitte ꝛc. losreißen, (entsiegeln.)

Décendance, *f.* familia, *f.* rod, *m.* urodzenie, *n.* Herkunft, Abstammung, *f.*

Décendant, ante, *a.* zstępuiący, schodzący, absteigend, niedziedziczny.

Décendans, *m. pl.* potomkowie, *pl. m.* Nachkommen, *m. pl.*

Décendre, *n, et a.* zstępować z góry, schodzić, na dół iechać, iśdź etc.; ściekać, spływać; zsiadać, wysiadać; wiązać, iśdź, wysieść; spuścić, spuścić strony, niżey nawroić; wylądować, przybić do lądu, wtargnąć, wkroczyć w kray, absteigen, herab, herunter steigen, gehen, fahren ꝛc.; herab reichen, herab hangen; niederlassen, herunter lassen, nehmen, hängen ꝛc.; niedriger stimmen (Saiten); eine Landung thun, ans Land steigen, einen Einfall zu Lande thun, pochodzić; podupaśdź; zniżać się, poniżać się, abstammen; erniedrigt werden, stellen; sich herablassen, sich erniedrigen. — la garde, zeyśdź z warty, złozować wartę, von der Wache abziehen, eine Wache ablösen.

Décente, *f.* zstępowanie, schodzenie, wysiadanie, zsiadanie etc., spuszczenie etc.; mieysce pochodziste; wylądowanie, wtargnienie nieprzyiacielskie, *n.* Herabsteigen, —fahren; Herunternehmen, *n.* Abhang, *m.* Landung, *f.* feindlicher Einfall, *m.*

Descriptif, ive, *a.* opisuiący, beschreibend, schriftlich darstellend.

Description, *f.* opis, *m.* opisanie; spisanie. *n.* reiestr, spis, *m.* Beschreibung, *f.* Verzeichnung, *n.*

Désemballage, *m.* wypakowanie, *n.* Auspacken, *n.*

Désemballer, *a.* odpakować, wypakować, auspacken.

Désembarquement, *m.* wyładowanie, wylądowanie z okrętu, *n.* Wiederausschiffen, *n.*

Désembarquer, *a.* wyładować, wysadzić, wylądować z okrętu, wieder ausschiffen.

Désembarrasser, *v.* Débarrasser.

Désembourber, *a.* z błota wydobydź, aus dem Kothe helfen.

Désemparement, *m.* ustąpienie zkąd, opuszczenie mieysca; ustąpienie czego. *n.* Räumung, Verlassung eines Ortes; Wiederabtretung, *f.*

Désemparer, *a. et n.* ustąpić zkąd, opuścić mieysce; ustąpić czego, abziehen, räumen, veranlassen.

Désempeser, *a.* krochmal z bielizny wypłókać, die Stärke wieder auswaschen.

Désemplir, *a.* odlać, wypróżnić aż dokąd, abfüllen, abgießen, zum Theile ausleeren. — *n. et* se, *r.* wypróżnić się, próżnym zostać, leer werden.

Désemprisonner, *a. fam.* z więzienia wypuścić, uwolnić, auf freyen Fuß stellen.

Désenchantement, *m.* odczarowanie, *n.* Entzauberung, *f.*

Désenchanter, *a.* odczarować, entzaubern. *fig.* (*q.*) uwolnić kogo od namiętności mocney, einen von einer heftigen Leidenschaft befreyen.

Désenclouer, *a.* wyrwać, wyiąć gwoździ, einen Nagel heraus ziehen.

Désendormi, ie, *a.* rozespany, nie ze wszystkim obudzony, śpiący, halb wach.

Désenfler, *a.* puchlinę spędzić, die Geschwulst vertreiben. *n. et* se, *r.* puchlinę stracić, pozbydź się iey, die Geschwulst verlieren.

Désenflure, *f.* ubywanie, opadanie puchliny, *n.* Abnehmen der Geschwulst, *n.*

Désenger, *a.* ochędożyć co z owadu, vom Ungeziefer reinigen.

Désenivrer, *a.* trzeźwić, otrzeźwić kogo, nüchtern machen. — *n.* otrzeźwić się, nüchtern werden.

Désenlacement, *m.* wyięcie z sidła, *n.* Losmachen von einer Schlinge, *n.*

Désenlacer, *a.* wyiąć z sidła, von der Schlinge losmachen.

Désennuyer, *a.* bawić, zabawiać (dla przepędzenia czasu etc.) die lange Weile vertreiben. se, *r.* bawić się, sich die lange Weile vertreiben.

Désenrager, *a. et n.* hamulec zdiąć, die Hemmkette losmachen.

Désenrhumer, *a.* kataru pozbawić kogo, den Schnupfen vertreiben. se, *r.* kataru się pozbydź, pozbawić się, sich den Schnupfen vertreiben, den Schnupfen verlieren.

Désenrólement, *m.* wymazanie z reiestru, *n.* Ausstreichen aus der Rolle, *n.*

Désenrôler, *a.* wymazać z reiestru, abszyt dać, aus der Rolle oder Liste ausstreichen, Abschied geben. se, *r.* abszyt wziąć, seinen Abschied nehmen (beydes von Soldaten).

Désenrouer, *a.* chrapki pozbydź, pozbawić kogo, die Heiserkeit vertreiben. se, *r.* chrapki się pozbydź, pozbawić się, die Heiserkeit verlieren.

Désensevelir, *a.* wyiąć trupa, ciało z prześcieladła, z płótna, w które był obwinioney, einen Leichnam aus dem Leichentuche nehmen.

Désensorceler, *a.* odczarować kogo, von Zauberey, oder *fig.* od miłości, heftiger Liebe befreyen.

Désensorcellement, *m.* odczarowanie, *n.* Entzauberung, *f.*

Désentêter, *a.* (*q. de qc.*) wybić co komu z głowy, einem etwas aus dem Kopfe bringen.

Désentortiller, *a.* *v.* Détortiller.

Désentraver, *a.* rozpętać konia spętanego, die Fesseln oder Spannstricke von den Füßen eines Pferdes losmachen.

Désenvenimer, *a.* truciznę z czego wyciągnąć, die Vergiftung benehmen.

Déséquipper, *a.* rozbroić okręt, ein Schiff abtakeln.

Désert, erte, *a.* pusty, wüste, öde.

Désert, *m.* pustynia, puszcza, *f.* dzikie pole, *n.* Wüste, Einöde, Wildniß, *f.*

Déserter, *a.* opuścić; spustoszyć, verlassen; verwüsten. *n. n.* uciec od woyska, ausreissen, heerflüchtig werden.

Déserteur, *m.* zbieg, *m.* Ausreisser, *m.* *fig.* odszczepieniec, *m.* Abtrünniger, *m.*

Désertion, *f.* ucieczka od woyska, *n.* Ausreißen, *n.* Heerflucht, *f.* *fig.* odstąpienie, *n.* Weggehen, Abtrünnigwerden, *n.*

à la Désespérade, *f. ad. fam.* po desperacku, desperacko, wie ein Rasender, ganz verzweifelt.

Désespérant, ante, *a.* desperacki, verzweifelnd.

Désespéré, ée, *a.* zwątpiony, będący bez ratunku; desperacki, rozpaczny, gwałtowny, verzweifelt schlimm; der, die in einem verzweifelten Zustande ist. — *m.* desperat, *m.* Verzweifelter, Wüthender, *m.*

Désespérément, *ad.* po desperacku; w wielkim stopniu, verzweifelt; in einem hohen Grade.

Désespérer, *n.* (*de qc.*) zwątpić, powątpić o czym, nadzieię tracić, rozpaczać, an etwas verzweifeln. — *a.* (*q.*) przywieśdź kogo do rozpaczy, einen zur Verzweifelung bringen. se, *r.* rozpaczać, trapić się, smucić się, gryźć się, in Verzweiflung seyn oder gerathen.

Désespoir, *m.* rozpacz, *f.* zwątpienie, *n.* Verzweiflung, *f.* être au-, w rozpaczy bydź, in Verzweiflung seyn. *fig.* bardzo żałować czego, bardzo się o co martwić, smucić, nicht sehr bedauern, äußerst verdrüßlich seyn (de . . . über . .).

Déshabillé, *m.* suknia białogłoska domowa, nocna, *f.* Nachtkleid, Nachtzeug, Hauskleid, *n.*

Déshabiller, *a.* rozbierać kogo, auskleiden. se, *r.* rozbierać się; zdiąć, złożyć habit, sich auskleiden, den priesterlichen Schmuck ablegen.

Déshabité, ée, *a.* pusty, unbewohnt.

Déshabituer, *a.* (*q. de qc.*) odzwyczaić, oduczyć kogo czego, einem etwas abgewöhnen. se, *r.* (de *qc.*) odzwyczaić się czego, sich etwas abgewöhnen.

Déshériter, *a.* wydziedziczyć, enterben.

Déshonneur, *m.* zelżywość, niesława, *f.* wstyd, *m.* Unehre, Schande, *f.*

Déshonorable, od. Déshonorant, ante, *a.* honorowi szkodzący, nieuczciwy, entehrend, schimpflich.

Déshonorer, *a.* w niesławę podać, wstydu nabawić, znieważyć, zelżyć, entehren, verunehren, beschimpfen.

Déshumaniser, *a.* odmawiać, odbierać komu ludzkie przymioty, unmenschlich machen.

Désignatif, ive, *a.* oznaczaiący, bezeichnend.

Désignation, *f.* oznaczenie, opisanie; naznaczenie, przeznaczenie kogo do czego, *n.* Bezeichnung, Ernennung, *f.*

Désigner, *a.* oznaczyć, opisać; naznaczyć, przeznaczyć co, kogo do czego, na co, bezeichnen, kenntlich machen, anzeigen; bestimmen; ernennen.

Désincorporer, *a.* rozłączyć co w iedno ciało spoione, das Einverleibte absondern.

Désinfatuer, *a.* (*q. de qc*) wywieśdź, wyprowadzić kogo z błędu, von einer Thorheit heilen.

Désinfecter, *a.* zarazliwość zatrzymać, hamować, die Ansteckung hemmen.

Désinfection, *f.* uwolnienie od iakiey zarazy, *n.* Befreyung von einer Seuche, *f.*

Désintéressé, ée, *a.* bezstronny, bezinteresowny, uneigennützig, unparthepisch.

Désintéressement, *m.* bezstronność, *f.* Uneigennützigkeit, *f.*

Désintéresser, *a.* zaspokoić kogo, Jemanden befriedigen, abfinden.

Désir, *m.* żądanie, życzenie *n.* Verlangen, *n.* Wunsch, *m.* Begierde, Sehnsucht, *f.*

Désirable, *a.* pożądany, przyiemny, wünschenswerth.

Désirer, *a.* żądać, pragnąć, życzyć sobie czego; nie dostawać, verlangen, wünschen, begehren, sich nach etwas sehnen; vermissen, ausetzen.

Désireux, euse, *a.* pożądliwy, chciwy czego, begierig.

Désistement, *m.* ustąpienie czego, *n.* Verzicht (auf ein Recht ꝛc.), *m.*

se Désister, *r.* (*de qc.*) ustąpić, zaniechać czego, von etwas abstehen, ablassen.

Dès-lors, *ad.* wtedy, odtąd, od tego czasu, damals, von da an.

Désobéir, *n.* (*à q.*) nieposłuszanym bydź komu, niesłuchać kogo, ungehorsam seyn, nicht gehorchen.

Désobéissance, *f.* nieposłuszeństwo, *n.* Ungehorsam, *m.*

Désobéissant, ante, *a.* nieposłuszny, ungehorsam.

Désobligeant, ante, *a.* nieobyczayny, niepolityczny, niegrzeczny, unhöflich, unartig.

Désobliger, *a.* (*q.*) nie przysłużyć się komu; urazić, obrazić kogo, einem einen schlechten Dienst, schlechten Gefallen thun, ihn vor den Kopf stossen.

Désoccupation, *f.* próżnowanie, *n.* Geschäftlosigkeit, *f.*

Désoccupé, ée, *p. et a.* wolny od pracy, roboty, próżnuiący, unbeschäftigt, müssig.

se Désoccuper, *r.* uwolnić się od roboty, pracy, sich der Geschäfte entschlagen.

Désoeuvré, ée, *a.* próżnuiący, müssig.

Désoeuvrement, *m.* próżnowanie, *n.* Müssiggehen, *n.* Unthätigkeit, *f.*

Désolant, ante, *a.* smutny, nieznośny, betrübt, traurig, unleidlich.

Désolateur, *m.* pustoszyciel, burzyciel, *m.* Verwüster, *m.*

Désolation, *f.* spustoszenie, *n.* smutek, frasunek, żal, *m.* Verwüstung; große Betrübniß, *f.*

Désolé, ée, *p. et a.* spustoszony; zasmucony, skłopotany, verwüstet; sehr betrübt, trostlos.

Désoler, *a.* spustoszyć, zburzyć, zniszczyć; zasmucić, trapić kogo, dokuczyć komu, verwüsten; schmerzlich betrüben, empfindlich kränken.

Désopiler, *a.* rusyć, skutkować, purgować, die Verstopfung heben.

Désordonnée, ée, *a.* nieporządny; niezmierny, unordentlich, liederlich, unmässig.

Désordre, *m.* nieporządek, nieład, nieład, *m.* zamięszanie, życie rospustne, *n.* rospusta; niezgoda, *f.* Unordnung, Verwirrung; Ausschweifung; Uneinigkeit, *f.*

Dés-

Désorienter, *a.* pomięszać; zmieśdź względem strony świata, in Absicht der Himmelsgegend irre machen. *fig.* pomięszać kogo, aus dem Gleise, aus der Fassung bringen.

Désormais, *ad.* na przyszłość, potym, od tego czasu, in Zukunft, von nun an.

Désosser, *a.* kości obierać; ości wybierać, ausbeinen, ausgräten.

Despote, *m.* samowładzca, *m.* Despot, unumschränkter Beherrscher, *m.*

Despotique, *a.* samowładny, despotisch, unumschränkt.

Despotisme, *m.* samowładztwo, *n.* samowładność, *f.* unumschränkte Gewalt, *f.* Despotismus, *m.*

Dessaisir, *a.* z własności, z dzierżawy wyzuć, wyrzucić, aus dem Besitze setzen. se, *r.* (*de qc.*) oddać co, ustąpić czego, wypuścić z rąk, etwas abtreten, aus den Händen geben.

Dessaisissement, *m.* Dessaisie, *f.* ustąpienie, czego, *n.* Abtretung, *f.*

Dessalé, *m.* frant, *m.* durchtriebener Bursche, *m.*

Dessaler, *a.* moczyć; na-, wymoczyć, wässern; ein-, auswässern.

Dessangler, *a.* roz-, odgurtować, ab-, aufgürten.

Dessaouler, *a.* otrzeźwić, nüchtern machen. — *n.* otrzeźwieć, otrzeźwić się, nüchtern werden.

Desséchant, ante, *a.* wysuszaiący, austrocknend.

Desséchement, *m.* wyschnienie; wysuszenie, *n.* Austrocknung, *f.*

Dessécher, *a.* suszyć, wysuszyć, austrocknen.

Dessein, *m.* zamysł, zamiar, *m.* myśl, wola, *f.* przedsięwzięcie, *n.* plan, abrys, model; wzór, wzorek, *m.* Vorhaben, *n.* Absicht, *f.* Vorsatz, Entwurf, *m.* Zeichnung ꝛc., *f. v.* Dessin.

à Dessein, *ad.* umyślnie; w tym zamiarze, aby, żeby, mit Vorsatz, mit Fleiß, in der Absicht.

Desseller, *a.* rozsiodłać, rozkulbaczyć, absatteln.

Desserre, *f.* popuszczenie, spuszczenie etc, *n.* Lösmachen. *n. fam.* être à la-, bydź skąpym, zähe, geizig seyn.

Désserrer, *a.* popuszczać, rozpuszczać, spuszczać co ściągnionego etc. los, locker, von einander machen, nachlassen. *fam.* — un soufflet etc. (*à q.*) dać komu w pysk, uderzyć kogo w twarz, einem eine Ohrfeige geben.

Dessert, *m.* wety, *pl.* Nachtisch, *m.*

Desserte, *f.* potrawy ze stołu zebrane, *pl. m.* abgetragene Speisen, *f. pl.*

*Desservir, *a.* sprzątać, zbierać ze stołu, die Speisen abtragen. (*q.*) psikus komu wyrządzić, źle się komu przysłużyć, einem böse Streiche spielen, einem schaden.

Dessiler, *a.* otworzyć oczy, die Augen öffnen.

Dessin, *m.* rysunek, abrys, model, *m.* rysowanie, *n.* Zeichnung, *f.* Riß, Entwurf, *m.* Zeichenkunst, *f.*

Dessinateur, *m.* rysownik, *m.* Zeichner, *m.*

Dessi-

Dessiner, *a.* rysować, zeichnen, reißen, entwerfen.

Dessouder, *a.* odlutować, ablöthen se, *r.* się, puszczać, losgehen (von gelötheten Sachen).

Dessous, *ad. et prp* na dolę, pod, pod czym; na dół, z, ze, unten, unter. — *m.* spód, spodek, *m.* część spodnia czego, *f.* — *m.* Untere, *n.* untere Theil, *m.*

Dessus, *ad. et prp.* na, na górze, nad, auf, oben, oben darauf, über. — *m.* wierzch, *m.* część wierzchnia czego, *f.* tytuł, podpis, *m.* Obertheil, *m.* Aufschrift, *f. fig* pierwszeństwo, prym, *m.* góra, *f* Oberhand, *f.* là-, *ad.* na to, dar-, hierüber, darauf, hierauf.

Destin, *m.* wyrok, los, *m.* przeznaczenie, *n.* Schicksal, Geschick, *n.*

Destination, *f.* naznaczenie, przeznaczenie. *n.* Bestimmung, *f.*

Destinée, *f.* wyrok, los, *m.* przeznaczenie. *n.* Schicksal, Verhältniß, *n.*

Destiner, *n.* postanowić, przedsięwziąć, beschließen, sich vornehmen. — *a.* na-, przeznaczyć, bestimmen.

Destituable, *a.* ten co z urzędu złożony, zrzucony bydź może, absetzbar.

Destitué, ée, *a.* złożony z urzędu; ogołocony, opuszczony, abgesetzt; beraubt, entblößt.

Destituer, *a.* z urzędu złożyć, zrucić, absetzen entsetzen.

Destitution, *f.* złożenie z urzędu, *n.* Absetzung (von einem Amte), *f.*

Destructeur, *m.* trice, *f.* pustoszyciel, *m.* Verwüster, Zerstörer, *m.*

Destructibilité, *f.* zepsucie, *n.* Zerstörbarkeit, *f.*

Destructif, ive, *a.* psuiący, niszczący, zerstörend.

Destruction, *f.* spustoszenie, zniszczenie, burzenie. niszczenie. zburzenie, *n.* Zerstörung, *f. fig.* ruina, *f.* upadek, *m.* Untergang, *m.*

Désunion, *f.* niezgoda, *f.* rosterk, *m.* odłączenie, *n.* Uneinigkeit, Trennung, *f.*

Désunir, *a.* od-, rozłączyć; powadzić, rozdwoić, trennen, veruneinigen. se, *r.* rozerwać się, puszczać; powadzić się, rozdwoić się, trennen, uneins werden.

Détachement, *m.* oddalenie się, wstrzymanie się od namiętności iakiey etc., *n.* oddział woyska, *m.* Losmachung von einer Leidenschaft, Meinung ꝛc., *f.* Detaschement, Truppenkorps, *n.*

Détacher, *a.* rozłączyć, roz-, odwiązać, oderwać, losmachen, losbinden, losreißen ꝛc. se, *r.* roz-, odwiązać się, oderwać się etc. sich losmachen, losgehen, aufgehen ꝛc.

Détacheur, *r.* Dégraisseur.

Détail, *m.* handel na łokcie, na funty, *m.* obszerne opowiadanie, rozbieranie, *n.* wszystkie rzeczy okoliczności, *pl. f.* einzelner Verkauf, *m.* umständliche Erzählung, *f.* besondere Umstände derselben, *m. pl.* en, na łokcie funty, po części, sztuki, im Kleinen, einzeln.

Détailler, *a.* na łokcie, na funty przedawać, obszernie opowiadać, rozbierać, einzeln, stückweise verkaufen; umständlich erzählen.

Détailleur, *m.* kramarz, kupiec na łokcie etc. przedawaiący, *m.* Krämer, Kaufmann im Kleinen, *m.*

Détalage, *m.* składanie, sprzątanie towarów, *n.* Einlegen, *n.*

Dételer, *a. et n.* towary rozłożone składać, sprzątać, einlegen. *fig. fam.* einpacken, *fam.* umknąć, uciec, sich fortpacken.

Détaper, *a. v.* Déboucher.

Déteindre, *a.* wyciągać. zmieniać. psuć kolor, die Farbe benehmen. ce, *r.* zblaknąć, zblakować, verschießen.

Dételer, *a.* wyprzęgać, ausspannen.

Détendre, *a.* spuszczać, zdiąć; zwiiać co rozwitego; rozbierać, abspannen, losmachen und herab nehmen; aus einander nehmen. se, *r.* ustawać, nachlassen.

Détenir, *a.* przy-, zatrzymać; trzymać w więzieniu, vorenthalten; gefangen halten.

Détente, *f.* cyngiel (do spuszczenia kurka), *m.* spuszczenie kurka, wystrzelenie. *n.* Drücker am Gewehre, *m.* Losdrücken, *n.*

Détenteur, *m.* dzierżawca, possesor, *m.* dermaliger Besitzer, *m.*

Détention, *f.* więzienie; zatrzymanie, przytrzymanie. *n.* Gefangenschaft; Vorenthaltung, *f.*

Détenu, ue, *p. et a.* zatrzymany; w więzieniu trzymany; chory, vorenthalten; in Verhaft; bettlägerig.

Détériorer, *a.* zgorszyć, psuć, verschlimmern, verderben.

Déterminant, ante, *a.* przeznaczaiący, bestimmend.

Détermination, *f.* rozmysł, *m.* determinacya, *f.* wyrok, *m.* uchwała, *f.* Entschließung, *f.* Schluß, *m.*

Déterminé, ée, *p. et a.* przeznaczony, ustanowiony; zuchwały, odważny. entschieden, beschlossen, bestimmt; entschlossen, verwegen, kühn.

Déterminé, *m.* zuchwalec, *m.* tollkühner Mensch. *m.*

Déterminer, *a.* przeznaczyć, określić, rozsądzić; ustanowić, entscheiden, fest setzen; beschließen; bestimmen. *n.* postanowić co, beschließen. se, *r.* (*à qc.*) postanowić sobie co, przedsięwziąć, sich zu etwas entschließen.

Déterrer, *a.* wykopać, ausgraben. *fig.* dociec czego, odkryć, entdecken.

Détestable, *a.* bezecny, obrzydliwy. szkaradny, abscheulich.

Détestation, *f.* obrzydliwość; nienawiść, pogarda, *f.* Gräuel, Abscheu, *m.* Verabscheuung, *f.*

Détester, *a.* brzydzić się czym, wzdrygać się na co; przeklinać, verabscheuen, verwünschen.

Détirer, *a.* rozciągać, rozpinać, recken, durchs Ziehen ausdehnen.

Détiser, *a.* wy-, zagasić, aus einander schüren.

Détonation, *f.* wypadnienie z tonu, *a.* falsches Singen, *n.*

Détoner, *n.* wypaśdź z tonu, falsch singen. *fig* nie równey bydź dobroci, nicht im gleichen Tone seyn.

Détordre, *a.* rozkręcać, rozwiiać, aufdrehen. se-le pied la bras, wywinąć sobie rękę etc., sich den Fuß, den Arm verdrehen, verrenken.

Détorquer, *a.* wy-, przekręcać, kręcić, verdrehen.

Détortiller, *a.* rozwikłać, rozkręcać, rozmotać, rozplątać, aus einander wickeln oder drehen, aufflechten.

Détouper, *a.* odtykać, czop, korek wyiąć, das Zugestopfte aufmachen.

Détour, *m.* nakręt, zawrót; zatok, manowiec, *m.* Krümme, *f.* Umweg, *m. fig.* okrążenie, szérzenie się *n.* wymówka, *f.* wykręty, *pl. m.* Umschweif, *m.* Ausflucht, *f.*

Détourné, ée, *p. et a.* z prawey sprowadzony drogi etc.; na ustroniu leżący, abgebracht ꝛc., abgelegen.

Détourner, *a.* z prawey sprowadzić drogi, odwodzić; sztucznie co ukraśdź, sprzątnąć, abwenden, abbringen; auf die Seite schaffen. *fig.* — le sens d'une loi, wy. przekręcać prawo, einem Gesetze einen andern Verstand geben. (*q. de qc.*) odwracać, odciągać, odwodzić kogo od czego; odradzać komu co, einen von etwas abbringen, abhalten; einem etwas widerrathen. *n.* z prawey zeyśdź, ziechać drogi, w bok się udać, umlenken, seitwärts gehen. se, *r.* iśdź manowcami, zstąpić, z drogi; odstąpić, opuścić, einen Umweg nehmen; etwas fahren lassen.

Détracter, *a.* (*de qc.*) osławiać, oczerniać kogo, einen verleumden, verkleinern.

Détracteur, *m.* osławiacz, oczerniciel, *m.* Verleumder, *m.*

Détraction, *f.* osławianie etc., *n.* potwarz, *f.* Verleumdung, *f.*

Détraquer, *a.* zepsuć, przekręcić, verderben, verrücken. *fig.* odwodzić od cnoty etc. zwodzić, verführen. se, *r.* niedorze iśdź (iako zégarek); zepsuć się, unrichtig gehen; schlecht werden.

Détrempe, *f.* farba malarska wodna, *f.* obraz nią malowany, *m.* Wasserfarbe; Malerey damit, *f.*

Détremper, *a.* rozczyniać, zarobić; odhartować, zmiękczyć stal, einrühren; den Stahl weich machen.

Détresse, *f.* smutek, żal, *m.* utrapienie, Herzensangst, Beklemmung, *f.*

Détriment, *m.* szkoda, *f.* uszczerbek, *m.* Schade, Nachtheil, *m.*

Détroit, *m.* cieśnina, *f.* wąwóz; powiat, *m.* ziemia, *f.* Meerenge, *f.* enger Paß, *m.* Gerichtsbarkeit, *f.*

Détromper, *a.* wywieśdź, wyprowadzić kogo z błędu, einem den Irrthum benehmen. se, *r.* postrzedz się błędu swego, seinen Irrthum erkennen.

Détrôner, *a.* z tronu zrzucić, von dem Throne stoßen.

Détrônisation, *f* zrzucenie z tronu. *n.* Entthronung, *f.*

Détrousser, *a.* spuścić (co podkasanego, podpietego), abstecken, abschürzen. *fig. fam.* zrabować, ausplündern.

*Détruire, *a.* niszczyć, pustoszyć, psuć, burzyć, einreißen, zerstören, verderben. *fig.* w niwecz obracać, psuć; czernić, osławiać, zu Grunde richten; anschwärzen. se, *r.* psuć się, niszczyć się; zapadać, eingehen, einfallen.

Dette, *f.* dług, *m.* Schuld, *f.*

Dévaliser, *a.* zrabować, splondrować, plündern, ausplündern.

Dévancer, *a.* (*q.*) poprzedzić; kogo; iśdź przed kim, zuvorkommen; vorhergehen, vorgehen. *fig* przewyższać, przechodzić kogo w czym, übertreffen.

Dévancier, *m.* ière, *f.* poprzednik, *m.* Vorgänger, Vorfahrer, *m.* Dévanciers, *m. pl.* przodkowie, *m. pl.* Vorfahren, *m. pl.*

Dévant, *prp.* przed, przy, naprzeciwko, vor; gegenüber. — *ad.* wprzód, wprzódy, przodkiem, na przedzie, vorne, vorn. — *m.* część przednia czego, *f.* Vorderste, *n.* Vordertheil, *m.*

Dévantier, *m. fam.* fartuch, *m.* Schürze, *f.*

Dévantière, *f.* spódnica do iazdy kobietom służąca, *f.* Reitrock der Weiber, *m.*

Dévastation, *f.* spustoszenie, *n.* Verwüstung, Verheerung, *f.*

Dévaster, *a.* pustoszyć, niszczyć, verwüsten, verheeren.

Développement, *m.* rozwiązanie etc. *n.* Entwickelung, *f.*

Développer, *a.* roz-, wywiiać, aufwickeln, loswickeln. *fig.* rozwiązać, wykładać, wyiawić, odkryć, entwickeln, erklären. se, *r.* rozwiiać się; wydobyć się czego, sich loswickeln. *fig.* wyiawić się, wydać się, sich entwickeln.

Dévenir, *n.* zostać, stać się, bydź czym, werden.

Dévergondé, ée, *a. fam.* bezwstydny, niewstydliwy, unverschämt.

Dévertouiller, *a.* zygiel, zasuwkę odemknąć, odsunąć, aufriegeln.

Devers, *prp.* ku, do, u, gegen, bey.

Déverser, *n.* nie prosto stać, nachylać się, schief stehen, auf eine Seite hängen.

se Dévêtir, *r.* rozbierać się, sich auskleiden.

Dévider, *a.* zwiiać, abhaspeln.

Dévideur, *m.* euse, *f.* zwiiacz, nawiiacz, co nici etc. zwiia, *m.* Haspler, Garnwinder, *m.*

Dévidoir, *m.* szpulka, *f.* motowidło, *n.* Haspel, *m.* Garnwinde, Weife, *f.*

Dévier, *n. fig.* zeyśdź z drogi, obłakać się, opuścić drogę, abweichen. — *a.* (*q.*) odciągać, odwodzić kogo z drogi, vom rechten Wege abbringen, abwendig machen.

Deuil, *m.* smutek, *m.* żałoba, *f.* pogrzeb, obchód pogrzebny, *m.* Traurigkeit, Trauer, *f.* Trauerkleid, *n.* Leichenzug, *m.*

Devin, Devineur, *m.* wieszczbiarz, wróżek, *m.* Wahrsager, *m.*

Deviner, *a.* wróżyć; zgadnąć, domyślić się czego, wahrsagen, rathen, errathen.

Devineresse, *f.* wieszczka, wróżka, *f.* Wahrsagerinn, *f.*

Devis, *m.* rachunek, *m.* obrachowanie do wystawienia budynku należące, *n.* (przed tym) rozmowa, *f.* Anschlag, Bauanschlag, *m.* (ehedem) Unterredung, *f.*

Dévisager, *a.* twarz podrapać, das Gesicht schänden, zerkratzen.

Devise, *f.* obraz z napisem przyłożonym; napis, *m.* godło, hasło, *n.* Sinnbild, *n.* Wahlspruch, *m.*

Deviser,

Deviser, *n.* rozmawiać się, (przed tym) (ehedem) sich unterreden.

Dévisser, *a.* odszróbować, abschrauben, aufschrauben.

Dévoiement, *m.* biegunka; dyssenterya, *f.* Durchfall, *m.* Ruhr, *f.*

Dévoilement, *m. fig.* odkrycie, wyiawienie, *n.* Enthüllung, *f.*

Dévoiler, *a.* zdiąć, odkryć zasłonę, entschleyern. *fig.* odkryć, wyiawić, enthüllen.

Dévoir, *s.* bydź winnym komu co; obowiązanym bydź do czego, musieć, miéć, schuldig seyn; zu verdanken haben; sollen, müssen. — *m.* powinność, *f.* Schuldigkeit, Pflicht, *f.*

Dévolutif, *a. m.* appel-, apellacya, przez którą sprawa do wyższego sądu się dostaie, *f.* Appellation, wodurch ein Prozeß vor ein höheres Gericht gelangt, *f.*

Dévorant, ante, *a.* pożeraiący, trawiący, fressend, zeissend.

Dévorateur, Dévoreur, *m. fig.* pożeracz, połykacz, *m.* Fresser, Verschlinger, *m.*

Dévorer, *a.* pożerać, zrzeć, połykać; trawić, niszczyć, fressen, verschlingen, verzehren.

Dévot, ote, *a.* nabożny, pobożny, andächtig, fromm, *m. f.* nabożny, bogobojny; nabożniczek, *m.* Andächtiger, Scheinheiliger, *m.*

Dévotion, *f.* pobożność, bogobojność, *f.* nabożeństwo, *n.* Andacht, Frömmigkeit, *f. fig.* powolność, uprzeymość, *f.* völlige Ergebenheit, *f.*

Dévoué, ée, *p. et a.* poświęcony, oddany etc, gewidmet, ergeben.

Dévouement, *m.* oddanie się, poddanie się, *a.* gänzliche Ergebenheit, *f.*

Dévouer, *a.* poświęcać, ofiarować, widmen, weihen. *se. r.* oddać się, poddać się, ofiarować się, sich widmen, sich aufopfern.

Dévoyer, *a.* od prawey drogi odciągać, odwodzić, zwodzić, vom rechten Wege abbringen, irre führen.

Deux, *a.* dwa; obadwa, zwey; beyde. — *m.* dwa; dwóyka, *f.* Zwey, *f.*

Deuxième, *a.* drugi, zweyte.

Deuxièmement, *ad.* po wtóre, zweytens.

Deux-ponts, *m.* Bipont, *m.* Dwumosty, *pl.* Zweybrücken, (Stadt.) *n.*

Dextérité, *f.* sposobność, zręczność, sprawność, *f.* Geschicklichkeit, Fertigkeit, *f.*

Dia! *i. sa!* sa! ksobie! (u furmanów: na lewą rękę, w lewą), wist! schwude! (Zuruf der Fuhrleute an ihre Pferde, links zu gehen).

Diable, *m.* diabeł, czart, *m.* Teufel, *m.*

Diablement, *ad. fam.* po diabelsku, diable, verteufelt.

Diablerie, *f.* djabelstwo, *n.* czary, *pl.* Teufeley, Hexerey, *f.*

Diablesse, *f.* diablica, *f.* verteufeltes Weib, *n.*

Diablezot! *i. fam.* nie iestem takim głupcem, so ein dummer Teufel bin ich nicht.

Diablotin, *m.* diabełek; cukierek z czekulady zrobiony, *m.* Teufelchen; überzuckertes Schokolatenküchelchen, *n.*

Diabolique, *a.* diabelski, teuflisch.

Diaco-

Diaconat, *m.* dyakonia, *f.* dyakonstwo, *n.* Diaconat, *n.*

Diaconesse, *f.* xieni, *f.* Diaconissin, *f.*

Diaconie, *f.* szpital, *m.* kaplica, *f.* Hospital, *n.* Art Kapelle, *f.*

Diacre, *m.* dyakon, *m.* Diaconus, *m.*

Diadème, *m.* korona, *f.* königliche Hauptbinde, *f.* Diadem, *n.*

Diagonal, ale, *a.* ligne diagonale, *od.* diagonale, *f.* linia przekątna, dyagonalna, *f.* Diagonallinie, *f.*

Dialecte, *m.* dyalekt, *m.* różność ięzyka iednego narodu, *f.* Mundart, *f.*

Dialectique, *f.* dyalektyka, logika, *f.* Dialektik, Logik, *f.* ticien, *m.* dyalektyk, logik, *m.* Dialektiker, Logiker, *m.*

Dialogisme, *m.* nauka pisana rozmów, *f.* Kunst, Gespräche zu machen, *f.*

Dialogue, *m.* rozmowa, *f.* Gespräch, *n.*

Dialoguer, *a.* na kształt rozmowy pisać, mehrere Personen redend einführen.

Diamant, *m.* dyament, *m.* Diamant, Demant, *m.*

Diamantaire, *m.* jubiler, *m.* Diamantschneider, —händler, *m.*

Diamétral, ale *a.* dyametralny, zum Durchmesser gehörig.

Diamétralement, *ad.* przez środnicę, przez środek, den Kreis mitten durchschneidend. *fig.* sobie bardzo przeciwny, w brew czemu będący, einander gerade entgegengesetzt.

Diamètre, *m.* środnica, *f.* dyameter, *m.* Durchmesser, *m.*

Diane, *f.* Dyana, bogini łowów; pobudka, *f.* T. Diane, Göttin der Jagd, T. Reveille, *f.*

Diantre, *m. fam.* kaduk, czart, *m.* Teufel, *m.*

Diapasme, *m.* proszek wonny, *m.* wohlriechendes Pulver, *n.*

Diaphane, *a.* przezroczysty, durchsichtig.

Diaphanéité, *f.* przezroczystość, *f.* Durchsichtigkeit, *f.*

Diaphragme, *m.* otoczyna, *f.* osierdzie, *n.* Zwergfell, *n.*

Diarrhée, *f.* biegunka, *f.* Durchfall, *m.*

Diatessaron, *m.* kwarta w muzyce, *f.* Quarte in der Musik, *f.*

Diatribe, *f. v.* Dissertation.

Dictateur, *m.* rządca naywyższy rzymski, dyktator, *m.* Dictator, (oberster Befehlshaber bey den alten Römern) *m.*

Dictature, *f.* dyktatura, *f.* (dostoieństwo, urząd iego), Würde oder Amt des Dictators, *n.*

Dictée, *f.* dyktowanie; dyktowane, *n.* rzecz dyktowana, *f.* Dictiren, Dictirte, *n.*

Dicter, *a.* dyktować; dać, stanowić; natchnąć, dictiren, vorsagen, eingeben.

Diction, *f.* sposób mówienia, pisania, przekładania rzeczy, *n.* Vortrag, *n.* Schreibart, *f.*

Dictionnaire, *m.* słownik, *m.* Wörterbuch, *n.*

Dicton, *m.* sentencya, powieść poważna, *f.* sprüchwörtliche Redensart, *f.*

Didactique, *a.* uczący, nauczaiący, didaktisch, belehrend. — *f.* nauka uczenia. *f.* Lehrkunst, *f.*

Dideau, *m.* sieć wielka, *f.* grosej Fischernetz, *n.*

Didier,

Didier, *m.* Dezyderyusz, Desiderius, *m.* ère, *f.* derya, deria, *f.*

Diète, *f.* mierność, *f.* pożycie pomiarkowane, *n.* Lebensordnung, Diät, *f.*

Diététique, *a.* do mierności etc. należący, zur Diät gehörig. — *f.* nauka o utrzymaniu zdrowia przez mierność, *f.* Diätetik, *f.*

Dieu, *m.* Bóg, *m.* Gott, *m.*

Diffamant, ante, *a.* haniebny, osławiaiący, schimpflich, ehrenrührig.

Diffamateur, *m.* osławiacz, obmówca, potwarca, *m.* Verleumder, *m.*

Diffamation, *f.* osławianie, *n.* obmowa, potwarz, osława, *f.* Verleumdung, *f.*

Diffamatoire, *a.* osławiaiący, potwarliwy, ehrenrührig.

Diffamer, *a.* osławiać, obmawiać, zelżyć, zniepoważyć, verschreyen, beschimpfen, verleumden, entehren.

Différemment, *ad.* różnie, różnym sposobem, inaczey, verschiedentlich, anders.

Différence, *f.* różnica, różność, *f.* Unterschied, *m.* Verschiedenheit, *f.*

Différencier, *a.* czynić między czym różnicę, różnić co od czego, rozeznawać co, unterscheiden.

Différent, ente, *a.* różny, nierówny, różniący się od czego, unterschieden, verschieden.

Différant, Différend, *m.* spór, *m.* sporka, sprzeczka; rzecz sporna, *f.* Streit, *m.* Streitigkeit, streitige Sache, *f.*

Différer, *a.* odkładać, zwłaczać, przeciągać co, aufschieben, verschieben. — *n.* różnym bydź, różnić się, unterschieden, verschieden seyn.

Difficile, *a.* ciężki, trudny, schwer, mühsam. *fig.* uparty, dziwny, eigensinnig, wunderlich.

Difficulté, *f.* trudność, *f.* zarzut, *m.* zawada, przeszkoda; spórka, różność, *f.* Schwierigkeit, Einwendung, Bedenklichkeit, Beschwerlichkeit, kleine Streitigkeit, *f.*

Difficultueux, euse, *a.* czyniący wiele trudności, der, die viel Schwierigkeiten macht.

Difforme, *a.* niekształtny, niesoremny; brzydki, szpetny, unförmlich, ungestaltet, häßlich.

Difformité, *f.* niekształtność, brzydkość, szpetność, *f.* Ungestaltheit, Häßlichkeit, *f.*

Diffus, use, *a.* rozciągły, obszerny, weitläuftig, weitschweifig.

Diffusément, *ad.* rozciągło, obszernie, weitläuftig.

Diffusion, *f.* rozszerzanie się, rozpościeranie się, *n.* Weitläuftigkeit, *f.*

Digame, *v.* Bigame.

Digérer, *a.* trawić, verdauen. *fig.* rozważać, rozsądzić; znieść, ścierpieć, połknąć, überdenken, verschmerzen.

Digestif, ive, *a.* dopomagaiący trawieniu, die Verdauung befördernd.

Digestion, *f.* trawienie, *n.* strawność, *f.* Verdauung, *f.*

Digne, *a.* (*de qc.*) godny, werth, würdig.

Dignement, *ad.* godnie, przystoynie, nach Würden, gebührend.

Dignitaire, *m.* dignitarz, urzędnik kapitulny, *m.* Canonicus, der eine besondere Würde bekleidet, *m.*

Dignité, *f.* godność, *f.* dostoieństwo, *n.* zacność, wspaniałość, powaga, *f.* Würde, *f.* Ansehen, *n.*

Digression, *f.* odstąpienie od rzeczy, opuszczenie materyi, *n.* Abschweifen, Abweichen von der Hauptsache, *f.*

Digue, *f.* grobla, tama, *f.* Damm, *m. fig* zawada, przeszkoda, *f.* Hemmung, *f.*

Dilacération, *f.* przerwanie gwałtowne, *n.* gewaltsame Zerreißung, *f.*

Dilacérer, *a.* przerwać, zerreißen.

Dilapidation, *f.* rozrzutność, *f.* marnotrawstwo, *n.* Verschwendung, *f.*

Dilapider, *a.* marnotrawić, verschwenden, vergeuden.

Dilatation, *f.* rozprzestrzenienie, rozciągnienie, *n.* Ausdehnung, *f.*

Dilater, *a.* rozprzestrzenić, rozciągać, rozpościerać, erweitern, ausdehnen. se, *r.* rozpościerać się, rościągać się, sich erweitern.

Diligence, *f.* pilność, prędkość, pośpiech; powoz prędzey iadący, iak zwyczaynie, diligens, *m.* Emsigkeit, Eilfertigkeit, Geschwindigkeit, *f.* Fleiß, *m.* Geschwindkutsche, *f.*

Diligent, ente, *a.* pilny, prędki, hurtig, geschwind, emsig, fleißig.

Diligenter, *a.* przy-, pośpieszyć, przynaglić, beschleunigen. — *n.* ob, se, *r.* śpieszyć się, starać się, Fleiß anwenden, sich befördern.

Dimanche, *m.* niedziela, *f.* Sonntag, *m.*

Dime, *f.* dziesięcina, *f.* Zehent, *m.* *v.* Dimerie.

Dimension, *f.* pomierzenie, *n.* wymiar, *m.* Ausmessung, Ausdehnung, *f.*

Dimer, *a.* dziesięcinę wybierać, zehenten.

Dimerie, *f.* okolica dziesięcinie podległa, *f.* Zehentflur, *f.*

Dimeur, *m.* wybieraiący dziesięcinę, wytykacz, *m.* Zehentner, *m.*

Dimier, *m.* podległy dziesięcinie, *m.* Zehentknecht, *m.*

Diminuer, *a.* umnieyszać, zmnieyszać, vermindern, verringern. — *n* ubywać, zmnieyszać się, wolnieć, abnehmen, sich vermindern.

Diminutif, ive, *a.* zmnieyszaiący, verringernd, verkleinernd.

Diminution, *f.* umnieyszenie, ubywanie, *n.* uyma, *f.* spuszczenie, ustąpienie sumy, *n.* Verminderung, *f.* Nachlaß, Abschlag, *m.*

Dimissoire, *m.* od. lettres dimissoriales *f. pl.* zezwolenie Biskupa na piśmie na poświęcanie na kapłaństwo w inszey dyecezyi; zezwolenie na ślub bez zapowiedzi lub na branie ślubu u inszego xiędza, *n* schriftliche Einwilligung eines Bischofs, daß ein zu seiner Diöces gehöriger Geistlicher von einem andern Bischofe ordinirt werden könne, *f.* Erlaubnißschein, sich ohne Aufgebot, oder auch von einem andern Geistlichen trauen zu lassen, *m.*

Dinanderie, *f.* towary mosiężne, *pl. m.* Messingwaare, *f.*

Dinandier, *m.* mosiężnik, *m.* Messingschläger, Rothgießer, *m.*

Dinatoire, *a* heure, czas obiadu, *m.* Stunde der Mittagsmahlzeit, *f.* déjeûner, grand, wielkie śnia-

śniadanie, *n.* großes Frühstück, *n.*

Dinde, *f.* indyczka. *f.* kalekutische Henne, Truthenne, *f.*

Dindon, *m.* indyk, *m.* (samiec) kalekutischer Hahn, Truthahn, *m.*

Dindonneau, *m.* indyczę, *n.* junger kalekutischer Hahn, *m.*

Dindonnier, *m.* ère, *f.* mężczyzna, kobieta, co indyki pasie, niemi handluie, Person, die mit welschen Hühnern handelt, sie hütet, wartet. *fig.* szlachcic, szlachcianka na wsi wychowana, wieśniak, wieśniaczka, Dorfjunker, *m.* Dorffräulein, *n.*

Dîné, Dîner, *m.* obiad, *m.* Mittagsmahlzeit, *f.* Mittagessen, *n.*

Dînée, *f.* zapłata za obiad, *f.* popas w południe, *m.* Mittagszeche, *f.* Mittagsquartier, *n.*

Dîner, *n.* obiad ieść, obiadować, zu Mittage speisen.

Dîneur, *m. fam.* gość na obiad zaproszony; obżerca, *m.* Mittagsesser, starker Esser, *m.*

Diocésain, aine, *a.* dyecezański, do biskupstwa należący, zur Diöces gehörig.

Diocèse, *m.* dyecezya, *f* powiat duchowny, *m.* Diöces, *f.* Kirchsprengel, *m.*

Diphtongue, *f.* dwugłoska, *f.* Doppellauter, *m. T.*

Diplomatique, *f.* nauka o starodawnych dokumentach, diplomatyka, *f.* Wissenschaft von den alten Urkunden, Diplomatik, *f.* — *a.* diplomatyczny, diplomatisch.

Diplome, *m.* nadanie, *n.* dokument starodawny, *m.* diploma, *n.* Urkunde, *f.* Diplom, *n.*

Dipsas, *m.* Dipsade, *f.* rodzay węża, którego ukąszenie nieugaszone sprawuie pragnienie, *m.* Durstschlange, *f.*

*Dire, *a.* powiedzieć; powiedać; mówić, rzec, kazać, dać znać, znaczyć; uznać, stanowić, *T.* sagen, hersagen; heißen, befehlen, bedeuten; gerichtlich erkennen. trouver à-, postrzedz, że czego nie dostaie, nie ma, brakuie; garder co. finden, daß etwas fehlt, vermissen; etwas woran auszusetzen haben. — *m.* świadectwo, *a.* mowa, *f.* Aussage, *f.*

Direct, ecte, *a.* prosty, wciąż, gerade, in gerader Richtung, *f.*

Directement, *ad.* prosto, wciąż, wprost, gerade, in gerader Linie, *fig.* prosto, geradezu.

Directeur, *m.* trice, *f.* rządzca, dozorca, dyrektor, prezydent, *m.* Führer, Vorsteher, Direktor, *m.*

Direction, *f.* zawiadowanie, sprawowanie, doglądanie czego, *n.* dozór, *m.* wyprostowanie, *n.* bieg, *m.* Führung, Oberaufsicht, Direktion, Richtung, *f.*

Directoire, *m.* przezydentostwo, *n.* Direktorium, *n.*

Diriger, *a.* zawiadować czym, rozporządzić, sprawować co; nakłonić, nakierować, führen, leiten, vorstehen, wohin richten.

Disceptation, *f.* dysputa, dysputacya, *f.* Streit über eine Frage, die untersucht wird, *m.*

Discernement, *m.* różnica, *f.* Unterschied, *m. fig.* rozsądek, *m.* rozeznanie, *n.* Unterscheidungskraft, *f.*

Discerner, *a.* rozeznać, rozsądzić, unterscheiden.

Disci-

Disciple, *m.* uczeń, *m.* Schüler, Jünger, *m.*

Disciplinable, *a.* poiętny, gelehrig, folgsam.

Discipline, *f.* ćwiczenie, *n.* karność, nauka; dyscyplina, *f.* Zucht, Lehre, Geißel, *f.*

Discipliné, ée, *p. et a.* wyćwiczony, gezogen, abgerichtet.

Discipliner, *a.* ćwiczyć, trzymać w karności, wprawić w porządek; bić, ćwiczyć dyscypliną, in Zucht und Ordnung halten, dazu anführen; geißeln.

Discontinuation, *f.* przerwanie, poprzestanie, *n.* Unterbrechung, *f.*

Discontinuer, *a. et n.* przerwać, przestać, aufhören, nicht fortsetzen, liegen lassen.

Disconvenance, *f* nierówność, *f.* Ungleichheit, *f.* Mangel an Uebereinstimmung, *m.*

*Disconvenir, *n.* (*de . . .*) zapierać się, mówić, że nie, niezgadzać się, różnić się w czym, läugnen, in Abrede seyn.

Discord, *a. m.* przestroiony, verstimmt, nicht übereinstimmend. (*v.* Discorde).

Discordant, ante, *a.* przestroiony, niezgodny, nicht stimmend, falsch. *fig.* niezgodny, nicht zusammen stimmend.

Discorde, *f.* niezgoda, *f.* rostérk, *m.* Uneinigkeit, Zwietracht, *f.*

Discorder, *n.* nie zgadzać się, nicht stimmen.

Discoureur, *m.* euse, *f.* świegot, gadacz, *m.* Schwätzer, *m.*

*Discourir, *n.* mówić, gadać, rozmawiać się, reden, Gespräche halten.

Discours, *m.* mowa. rozmowa; rozprawa, *f.* Rede, *f.* Gespräch, *n.* Abhandlung, *f.*

Discrédit, *m.* podupadek, schyłek rzeczy, *m.* umnieyszenie sił etc. *n.* Mißkredit, Verfall, *m.*

Discrédité, ée, *a.* osławiony, bez zaufania będący, verrufen, im üblen Credit.

Discret, ète, *a.* skromny; rozumny; sekretny; ostrożny, bescheiden, verständig, verschwiegen, vorsichtig.

Discrétement, *ad.* skromnie; ostrożnie, bescheiden, vorsichtig.

Discrétion, *f.* skromność; ostrożność, *f.* milczenie, zamilczenie; upodobanie, *n.* wola, *f.* Bescheidenheit; Vorsichtigkeit; Verschwiegenheit, *f.* Belieben, *n.* Willkühr, *f.* à-, podług upodobania, po żołniersku żyć, nach Gefallen hausen, se rendre à-, poddać się na dyskrecyą nieprzyiaciela, sich auf Gnade und Ungnade ergeben. gager, jouer une-, grać, założyć się o rzecz niewyznaczoną, um einen unbestimmten Preis wetten, spielen.

Disculper *a* usprawiedliwiać, oczyrzcać, rechtfertigen. se, r, się, seine Unschuld beweisen.

Discussion, *f.* roztrząsanie, rozbieranie; oszacowanie i sprzedanie sądowe dóbr dłużnika, *n* genaue Untersuchung, *f.* Wortwechsel, *m.* gerichtliche Schätzung und Veräußerung der Güter eines Schuldners, *f.*

Discuter, *a.* roztrząsać, rozbierać; oszacować dobra dłużnika na zapłacenie długów, genau untersuchen; die Güter eines Schuldners gerichtlich schätzen.

Disert, erte, *a.* wymowny, gadatliwy, beredt, redſelig.

Disette, *f.* niedostatek, *m.* nędza, bieda, *f.* Mangel, *m.* Armuth, Noth, *f.*

Diseur, *m.* eure, opowiadacz, powiadacz, *m.* Erzähler, Sprecher, *m.* — de bonne aventure, wieszczbiarz, wróżek, *m.* Wahrſager, *m.*

Disgrace, *f.* niełaska, nieszczęście, *n.* Ungnade, *f.* Unglück, *n.* Unfall, *m.*

Disgracié, ée, *p. et a.* w niełasce zostaiący, in Ungnade gefallen. *fig.* niewdzięczny, nieprzyiemny, ungeſtaltet.

Disgracier, *a.* niełaskę komu okazać, z niełaski kogo oddalić. Ungnade auf Jemanden werfen.

Disgracieux, euse, *a.* nieprzyiemny, przeciwny, unangenehm, widerwärtig.

*Disjoindre, *a.* rozłączyć, odłączyć, rozerwać co od czego, trennen (unkörperliche Dinge).

Dislocation, *f.* wywichnienie członka, Verrenkung, *f.*

Disloquer, *a.* wywichnąć członek, wybić ze stawu, verrenken. se, *r.* wywichnąć sobie członek iaki, ſich etwas verrenken.

*Disparaître, *n.* znikąć, verſchwinden.

Disparate, *f.* nieprzystoyność, zdrożność, nieprzywoitość; różność osobliwsza umysłu, *f.* Unſchicklichkeit, Ungereimtheit, ſeltſame Ungleichheit des Charakters, *f.* — *a.* nie zgadzaiący się, ungereimt, ſich nicht zuſammen ſchickend.

Disparité, *f.* nierówność, różność. *f.* Ungleichheit, *f.* Unterſchied, *m.*

Disparition, *f.* zniknienie, s. Verſchwindung, *f.*

Dispendieux, euse, *a.* kosztowny. koſtſpielig.

Dispensateur, *m.* trice, *f.* dawca, rozdawacz, udzielnik, *m.* Ausſpender, *m.*

Dispensation, *f.* rozdawanie, udzielenie, *n.* Ausſpendung, Austheilung, *f.*

Dispense, *f.* odpuszczenie, wyięcie od zakazu, ustawy; pozwolenie, *n.* Erlaſſung, Dispenſation, Erlaubniß, *f.*

Dispenser, *a.* rozdawać, udzielać, austheilen. (*q. de qc.*) uwolnić kogo od czego, odpuścić komu co, befreyen, erlaſſen, verſchonen.

Disperser, *a.* rozsypać, rozdawać, udzielać; rozproszyć, rozpędzić, ausſtreuen, auswerfen, austheilen, vertheilen, zerſtreuen.

Dispersion, *f.* rozproszenie, *n.* rozsypka, *f.* Zerſtreuung, *f.*

Disponible, *a.* woli i mocy czyiey podiegły, worüber man frey ſchalten und walten kann.

Dispos, *a. m.* żwawy, żywy, prędki, munter, behend.

Disposé, ée, *a.* (*pour q.*) przychylny do czego, gotów, geneigt, geſinnt.

Disposer, *n.* rozporządzić; ułożyć, ustawić, ordnen, anordnen, in Ordnung bringen, ſtellen. (*q. a qc.*) przysposobić, przywieśdź, przygotować kogo do czego, einen zu etwas vorbereiten, vermögen, bewegen. (*pour qc.*) przygotować, ułożyć, einrichten, veranſtalten, beſorgen. — *n.* (*de q.* od. *de qc.*) podług woli swey czym władać, rządzić; sprzedać, schalten und walten; veräußern. se, *r.* (*à qc.*) wybierać się, przygotować się do czego, ſich anſchicken, ſich bereit oder gefaßt machen (zu).

Disposition, *f.* porządek uczyniony, *m.* ułożenie, rozporządzenie; postanowienie, ustanowienie, *n* wola, moc, wolność; skłonność, sposobność, chęć; przychylność; mysl, *f.* stan; zamysł, *m.* przedsięwzięcie, *n.* Einrichtung, Anordnung; Veranſtaltung, Verfügung; freye Macht und Gewalt, Anlage, natürliche Fähigkeit; Neigung; Geſinnung, *f.* Zuſtand; Vorſatz, *m.* Vorhaben, *n.* être en bonne ou mauvaise-, miéć się dobrze, źle; bydź w dobrym lub złym humorze. ſich wohl oder übel befinden, nicht wohl aufſeyn.

Disproportion, *f.* nierówność, proporcya zła *f.* Ungleichheit, *f.* ungleiches Verhältniß, *n.*

Disproportionné, ée, *a.* nierówny, nieproporcyonalny, ungleich.

Disproportionner, *a.* nierównym robić, z proporcyi należytey wyrwać, ungleich machen, aus dem gehörigen Verhältniſſe ſetzen.

Disputable, *a.* sporny, ſtreitig.

Disputaillerie, *f.* spór o fraszkę, *m.* leeres Gezänk, *n.*

Dispute, *f.* spór, *m.* zwada, dysputacya, *f.* Streit, Wortwechſel, *m.* Streitübung, *f.*

Disputer, *n.* bronić zdania iakiego, odbiiać dowody, ſtreiten. — *a.* (*a qc.*) spór wiesdź o co, nieustępować komu w czym; bronić czego, um etwas ſtreiten, ſtreitig machen. se, *r.* wadzić się, swarzyć się, ſich ſtreiten. (*qc.*) wadzić się o co, einander etwas ſtreitig machen.

Disputeur, *m.* swarliwy człowiek, *m.* der gern ſtreitet und widerſpricht.

Disquisition, *f.* rozstrząsanie, rozbieranie; pismo co rozstrząsaiące, *n.* Unterſuchung, Abhandlung, *f.*

Dissecteur, *v.* Disséqueur.

Dissection, *f.* rozbieranie trupa etc., *n.* Zergliederung eines Körpers ꝛc., *f.*

Dissemblable, *a.* niepodobny, różny, unähnlich.

Dissemblance, *f.* niepodobieństwo, *n.* różność, *f.* Unähnlichkeit, *f.*

Dissention, *f.* niezgoda, *f.* rosterk, *m.* Uneinigkeit, Mißhelligkeit, *f.*

Disséquer, *a.* rozbierać ciało etc. (rozkrawać), einen Körper ꝛc. zergliedern.

Dissèqueur, *m.* rozbieracz, *m.* Zergliederer, *m.*

Dissertateur, *m.* o każdey rzeczy piszący, der über alles ſchreibt.

Dissertation, *f.* roztrząśnienie materyi iakiey uczone, *n.* gelehrte Abhandlung, *f.*

Disserter, *n.* pisać o czym, roztrząsać, rozbierać co, abhandeln, eine Abhandlung machen.

Dissident, *m.* dyssydent, *m.* Diſſident, *m.* (Name der Lutheraner, Reformirten und Griechen in Polen).

Dissimulateur, *m.* zmyślacz, pokrywacz, *m.* einer der ſich zu verſtellen weiß.

Dissimulation, *f.* zmyślanie, udawanie, pokrywanie, *n.* Verstellung, *f.*

Dissimulé, ée, *a.* skryty, pokryty, fałszywy, verstellt, heimtückisch.

Dissimuler, *a.* pokrywać, udawać, zmyślać co, verbergen, nicht merken lassen, sich verstellen.

Dissipateur, *m.* trice, *f.* marnotrawca, rozrzutnik, *m.* Verschwender, *m.*

Dissipation, *f.* rozrzutność, *f.* marnotrawstwo, *n.* strata, *f.* rozstargnienie, *n.* Verschwendung, Zerstreuung, *f.*

Dissiper, *a.* przemarnować, rozproszyć, oddalić, verschwenden, durchbringen, zerstreuen, zertheilen.

Dissolu, ue, *a.* rozpustny, wszetecany, niewstydliwy, liederlich, ausschweifend; schändlich.

Dissoluble, *a.* co rozwiązać można, auflösbar.

Dissolution, *f.* rozwiązanie, *n.* śmierć; rozpusta, *f.* nierząd, *m.* Auflösung, Trennung, Scheidung; Liederlichkeit, Ausschweifung, *f.*

Dissonance, *f. T.* dźwięk niezgodny, *m.* zadzieranie, *n.* Mißklang, *m.*

Dissonant, ante, *a.* niezgodny, zadzierający, falsch klingend.

*Dissoudre, *a.* rozpuszczać, roztapiać, rozwiązać, rozerwać, auflösen; trennen. se, *r.* rozpuszczać się, rozpłynąć, roztopnąć; rozwiązać się, rozerwać się, sich auflösen, sich trennen.

Dissuader, *a.* (*q. de qc.*) odradzać, wymówić komu co, ausreden, widerrathen, abrathen.

Dissuasion, *f.* odradzanie, *n.* odrada, *f.* Abrathen, Widerrathen, *n.*

Dissyllabe, *a.* dwusylabny, zweysilbig.

Distance, *f.* odległość, *f.* oddalenie, *n.* Abstand, *m.* Weite, Entfernung, *f. fig.* różnica, różność, *f.* Unterschied, Abstand, *m.*

Distant, ante, *a.* odległy, oddalony, entfernt.

Distillateur, *m.* dystylator, *m.* Destillirer, *m.*

Distillation, *f.* dystylowanie, palenie wódek, *n.* Destilliren, Abziehen; abgezogenes Wasser, *n.*

Distiller, *a.* dystylować, palić wódki, abziehen, destilliren. *fig.* — sa rage etc., wylać, wywrzeć gniew, iad swóy na kogo, seinen Zorn ausschütten, auslassen.

Distinct, incte, *a.* różny; issny, wyraźny, unterschieden, deutlich, vernehmlich, klar.

Distinctif, ive, *a.* istotną różnicę czyniący, unterscheidend.

Distinction, *f.* rozeznawanie, rozdzielenie, *n.* część; różnica, różność, *f.* respekt, *m.* uszanowanie, *n.* godność, ważność, *f.* wysoki stan, *n.* Unterscheidung, Abtheilung, *f.* Unterschied; Vorzug, *m.* Achtung, *f.* vornehmer Stand, *m.*

Distingué, ée, *p. et a.* różny; szanowany, czczony więcey nad innych; wysoki, znaczny, verschieden; ausgezeichnet, angesehen, vornehm.

Distinguer, *a.* (*qc. d'avec qc.*) rozeznawać, rozdzielić, czynić różnicę w czym, między czym; w większym mieć kogo uszanowaniu, bardziey szanować od innych, unterscheiden; auszeichnen. se, *r.* różnić się, popisywać się w czym, sich auszeichnen, hervorthun.

Distraction, *f.* rostargnienie; rozerwanie, rozdzielenie, *n.* Zerstreuung; Zerstückelung, Zertheilung, *f.*

*Distraire, *a.* rozrywać kogo, przeszkadzać komu; odwodzić kogo od czego; rozłączyć, oderwać, rozdzielić, zerstreuen, stören; abhalten; zerstücken, zertheilen; absondern. se, *r.* dadź się od czego odwieśdź; nie uważać; szukać rozrywki, zabawy, sich abwendig machen, sich zerstreuen.

Distrait, aite, *a.* rostargniony, niedbały, unachtsam, zerstreut.

Distribuer, *a.* rozdawać; podzielić, porozdzielać, poddzielać, austheilen, vertheilen, eintheilen, abtheilen. — un procès, sprawy między assessorów do referowania podzielić, rozdać, den Räthen die Akten zum Berichte übergeben.

Distributeur, *m.* trice, *f.* rozdawca, *m.* Austheiler, *m.*

Distributif, ive, *a.* rozdawaiący, austheilend, zutheilend.

Distribution, *f.* rozdawanie etc. *n.* Austheilung, Vertheilung; *f.*

District, *m.* powiat, dystrykt, *m.* Gebiet, *n.* Bezirk, Distrikt, *m.*

Dit, *m.* słowo, *n.* przypowieść, *f.* Spruch, *m.* sinnreiches Wort, *n.*

Dit, ite, *p. et a.* rzeczony, wspomniony, nazwany, besagt, bemeldet, benannt.

Diraguer, *n.* rozwodzić się nadto, ausschweifen (im Reden und Schreiben).

Divan, *m.* dywan, (rada wielka w Turczech), Divan *m.* (geheimer Rath des türkischen Kaisers).

Divers, erse, *a.* różny, rozmaity, verschieden, mancherley.

Diversifier, *a.* rozmaitym sposobem odmieniać, robić, rozkładać, rozstawiać; odmieniać, auf mancherley Art verändern, machen oder vorstellen; abwechseln.

Diversion, *f.* odciągnienie, odwrócenie, odwiedzenie kogo czego, *n.* Ablenkung (von einem Gegenstande), *f.*

Diversité, *f.* różność, rozmaitość, *f.* Verschiedenheit, Mannigfaltigkeit, *f.*

Divertir, *a.* rozweselać, bawić; kraśdź, na swoie potrzeby cudze wydawać pieniądze; odwodzić, odciągać, odwracać, belustigen, ergötzen; Geld entwenden, unterschlagen; anders wohin verwenden. se, *r.* weselić się, cieszyć się, bawić się, sich ergötzen, belustigen. (*de q.*) drwić sobie z kogo, sich über Jemanden lustig machen.

Divertissant, ante, *a.* ucieszny, zabawny, wesoły, ergötzlich, lustig.

Divertissement, *m.* uciecha zabawa, rozrywka, *f.* obrócenie pieniędzy na złe; ukradnienie, zamknienie czego, *n.* Belustigung, Ergötzlichkeit, Lustbarkeit; üble Verwendung; Unterschlagung, Entwendung, *f.*

Divin, ine, *a.* boży, boski, göttlich *fig.* wyborny, nieporównany, übernatürlich.

Divination, *f.* wieszczba, *f.* wieszczenie, *n.* Wahrsagerkunst, Wahrsagung, *f.*

Divinatoire, *a.* baguette-, różga rosochata do szukania skarbów etc., *f.* Wünschelruthe, *f.*

Diviniser, *a.* czcić iak Boga, göttlich verehren, vergöttern.

Divinité, *f.* bóstwo, *n.* Gottheit, *f.*

Diviser, *a.* dzielić, roz-, podzielić; powadzić, pokłócić kogo z kim, theilen, zertheilen, eintheilen, abtheilen, vertheilen; uneins machen *se, r.* dzielić się; pokłócić się, powadzić się, sich theilen; uneins werden.

Diviseur, *m.* dzielnik, *m.* Theiler, *m.*

Divisibilité, *f.* rozdzielność, *f.* Theilbarkeit, *f.*

Divisible, *a.* rozdzielny, theilbar.

Division, *f.* po-, roz-, dzielenie, *n.* podział, *m* część. *f.* Theilung, Zertheilung, Eintheilung, Abtheilung, Vertheilung, *f. fig.* niezgoda, *f.* rostarek, *m.* Spaltung, Uneinigkeit, *f.*

Divorce *m.* rozwód. *m*, niezgoda, zwada. *f.* Ehescheidung, Uneinigkeit, *f.*

Diurnal, *m. T* brewiarz. dyurnal. *m.* katholisches Gesangbuch, *n*,

Divulgation, *f.* rozgłoszenie etc. *n.* Ausbreitung, *f.*

Divulguer, *a.* rozgłosić, roznieść, unter die Leute bringen, ausbreiten

Dix, *a.* dziesięć, zehen, zehn. — *m.* liczba dziesięć; dziesiątka. *f.* Zehne, *f.* Zehner, *m.*

Dixième, *a.* dziesiąty, zehente. — *m.* iedna dziesiąta część, *f.* Zehntel, *n.*

Dixièmement, *ad.* po dziesiąte, zehntens.

Dixme, etc. *v.* Dime etc.

Dizain, *m* poezya z dziesięciu wierszów złożona; koronka. *f.* różaniec z dziesięciu paciorków, *m.* Gedicht von 10 Versen, *n.* Rosenkranz von 10 Korallen, *m.*

Dizaine, *f.* dziesiątek, *m.* dziesięcioro czego, *n.* liczba dziesiątna *f.* Zehner, *m.* Zahl von zehn.

Dizeau, *m.* dziesiątek snopów, *m.* Haufen von 10 Garben, von 10 Bündel Heu, *m.*

Dizenier, *m.* dziesiątnik, *m.* der über zehn gesetzt ist.

Docile, *a.* potulny; posłuszny, gelehrig, folgsam.

Docilité potulność, *f.* posłuszeństwo, *n.* Gelehrigkeit, Folgsamkeit, *f.*

Docte, *a.* uczony, gelehrt.

Docteur, *m.* doktor, *m.* Doktor, Lehrer, *m.*

Doctoral, ale, *a.* doktorski, zur Doktorwürde gehörig.

Doctorat, *m.* doktorstwo, *n.* Doktorwürde, *f.*

Doctorerie, *f.* promocya na doktora, *f. T.* Doktorwerden (in der Theologie), *n.*

Doctrinal, ale, *a.* uczony, gelehrt. *v.* Avis.

Doctrine, *f.* umieiętność, nauka, *f.* Gelehrsamkeit, Wissenschaft, Lehre, *f.*

Document, *m.* dokument, *m.* Urkunde, *f.* Document, *n.*

Dodécagone, *m.* dwunastokąt, dwunastogran, *m.* Zwölfeck, *n.*

Dodine, *f.* sos pewny do kaczek. *m.* Art Sauce zu Enten, *f.*

Dodiner, *n.* kołysać się, sich hin und her bewegen. *se, r. fam.* pieścić się, sich pflegen.

Dodo,

Dodo, *m.* (w mowie dziecinney), (in der Kindersprache), Faire-, spać, schlafen.

Dodu, ue, *a. fam.* tłusty, otyły, dick und fett, fleischig.

Dogat, *m.* dożostwo, dostoieństwo doży, *n*, czas panowania iego, *m.* Würde eines Doge; Zeit seiner Regierung, *f.*

Doge, *m.* doża, *m.* Doge, *m.* Dogesse, *f.* dożyni, małżonka iego, *f.* dessen Gemahlin, *f.*

Dogmatique, *a.* nauczaiący, do nauczenia służący, dogmatyczny, lehrmäßig, dogmatisch.

Dogmatiser, *n.* nauki fałszywe rozsiewać, uczyć; uczyć, nauki dawać, eine falsche Religionslehre aufbringen; im entscheidenden Tone sprechen, belehren wollen.

Dogmatiseur, *m.* rozsiewacz nauk fałszywych; mędrek, *m.* Irrlehrer, *m.* der Alles besser wissen will.

Dogmatiste, *m.* utrzymywaiący pewne nauki, der gewisse Lehrsätze behauptet.

Dogme, *m.* nauka, reguła, nauka wiary iakiey, *f.* Lehrsatz, *m.* Glaubenslehre, *f.*

Dogre, *m.* okręt Holenderski do łowienia śledzi przeznaczony, *m.* holländisches Fahrzeug zum Heringsfang, *n.*

Dogue, *m.* bryran, *m.* Dogge, *f.* (Hund).

se Doguer, *r.* trykać się, bośdź się. (o baranach etc.). sich stoßen wie die Hämmel ꝛc.)

Doguin, *m.* ine, *f.* brytanię, *n*, kleine Docke, *f.*

Doigt, *m.* palec; pazur. *m.* szpon, odrobina, *f.* Finger, *m.* Zehe; Kralle, *f.* Fingerhut voll, *m.*

Doigter, *n. T.* przebierać palcami, Applicatur haben. — *m.* przebieranie palcami, *n.* Applicatur, *f.*

Doigtier, *m.* paluch, palec od rękawiczki na chorym palcu, *m.* Fingerling, Däumling, *m.*

Doléances, *f. pl.* skargi. *pl. f.* żalenie się, utyskiwanie, *n.* Klagen, *f. pl.*

Dolent, ente, *a.* smutny, żałośny, bolesny, traurig, kläglich.

Doler, *a.* heblować, hobeln.

Doliman, *m*, ubiór pewny, osobliwie na teatrze używany, *m.* Dolman, *m.* (Theaterkleid).

Dom, Don, *m.* Pan, *m.* (tytuł Hiszpański), Herr, *m.* (Ehrentitel in Spanien).

Domaine, *m.* dobra dziedziczne, królewskie, *n. pl.* królewszczyzna, ekonomia, *f.* Gut, Erbgut, Kammergut, Nationalgut, *n.*

Domanial, ale, *a.* ekonomiczny, do królewszczyzny należący, zu den Domainen gehörig.

Dôme, *m.* kopuła. *f.* kościół katedralny, *m.* Kuppel; Haube; Domkirche, *f.*

Domerie, *f.* nazwisko niektórych opactw. *n.* Name gewisser Abteyen, *m.*

Domestieité, *f.* stan domowników, *m.* Hausgenossenschaft, *f.*

Domestique, *a* domowy; chowany; oswoiony, häuslich; einheimisch; zahm. — *m.* sługa, służący, *m.* czeladź, *f.* gospodarstwo, *n.* domownicy, *pl. m.* Bedienter, *m.* sämtliche Bedienten. *f. pl.* Gesinde; Hauswesen, *n.*

Domicile, *m.* mieszkanie, mieysce mieszkania, *n.* Wohnort, *m.* Wohnung, *f.*

Domi-

Domicilié, ée, *a.* osiadły, mieszkaiący gdzie, wohnhaft.

se Domicilier, *r.* osieśdź, osadzić się, postanowić się gdzie sich häuslich niederlassen.

Dominant, ante, *a.* panuiący etc., herrschend.

Dominateur, *m.* rządzca, mocarz, pan, *m.* Beherrscher, *m.*

Domination, *f.* panowanie, *n.* moc, władza, *f.* Herrschaft, Gewalt, *f.*

Dominer, *n.* panować, rządzić, władać czym; przechodzić, przodkować w czym, herrschen, gebieten, die Oberhand haben. — *a.* rządzić, panować, beherrschen.

Dominicain, *m.* aine, *f.* dominikan, *m.* Dominicaner, *m.*

Dominicale, *a. f.* oraison-, Oycze nasz, (modlitwa pańska), Vater unser, *n.* lettre-, niedzielna litera, *f.* Sonntagsbuchstabe, *m.* — *f.* ewangielia niedzielna, *f.* Sonntagsevangelium, *n.*

Dominique, *m. f.* dominik, *m.* ka, *f.* Dominik, *m.* ka, *f.* (Name).

Domino, *m.* domino, *n.* gra pewna, *f.* Ballkleid; Dominospiel, *n.*

Dommage, *m.* szkoda, utrata, *f.* Schade, Schaden, Verlust, *m.*

Dommageable, *a.* szkodliwy, szkódlich.

Domptable, *a.* uskromić, oswoić się daiący, bezwinglich; zu bändigen.

Dompter, *a.* zwyciężyć, uśmierzyć, uskromić; oswoić, ugłaskać, bezwingen, bezähmen, bändigen.

Dompteur, *m.* zwycięzca, uskromiciel, *m.* Bezwinger, *m.*

Don, *m.* podarunek, dar, talent, *m.* Geschenk, *n.* Gabe, *f.*

Donataire, *m.* podarunek odbieraiący, donataryusz, Donatarius, *m. T.*

Donateur, *m.* trice, *f.* dawca, darodawca, *m.* Schenker, *m. T.*

Donation, *f.* darowizna, *f* darowanie, *n.* Schenkung, *f.*

Donc, *c* więc, przeto, zatym; tedy, dlatego, demnach, also; folglich, denn, doch.

Dondon, *f. fam.* dziewka wzrostu zwięzłego z rumieńcem, *f.* dicke, rothbäckige Weibsperson, *f.*

Donjon, *m.* wieża na zamku; altana na dachu, *f.* Schloßthurm, *m.* Thürmchen mit einem Zimmer auf dem Dache, *n.*

Donnant, ante, *a.* hoyny, szczodrobliwy, freygebig.

Donner, *a.* dadź, darować; dadź, podadź; sprawić, czynić, bydź przyczyną; przypisywać, przywłaszczać, geben, schenken, weggeben, hingeben, abgeben, verursachen, verschaffen, beylegen. — *n.* trafić, uderzyć w co, na co; leżeć ku . . . (o izbie etc.), stoßen oder schlagen (an, auf, gegen etwas); gehen in, auf . . (von Zimmern ꝛc.) se, *r.* dać sobie samemu; przypisywać, przywłaszczać sobie co. sich geben ꝛc. (á . .) poddać się; oddać się, poświęcić się, sich ergeben.

Donneur, *m.* euse, *f.* dawca, *m.* Geber, *m.*

Dont, *prp* którego, którey, czego, o którym, o którey, których, ych, o czym, dessen, deren, davon, von welchem, womit, wovon, davon ꝛc.

Donzelle, *f. fam.* kobieta złych obyczaiów, *f.* verdächtiges Frauenzimmer, *n.*

Dorade, *f.* złotobrew, *m.* (ryba), Goldfisch, *m.*

Doré, ée, *a.* pozłacany; iasnożołty, vergoldet; hellgelb.

Dorée, *f.* (w mowie dziecinney), chleb z masłem, *m.* (in der Kindersprache) Butterbrod, *n.*

Doréavant, *ad.* na potym, potym, na przyszły raz, künftig, ins künftige.

Dorer, *a.* złocić, wyzłacać, pozłacać, vergolden.

Doreur, *m.* euse, *f.* pozłotnik, *m.* Vergolder, *m.*

Dorloter, *a. fam.* pieścić, rozpieścić, verzärteln.

Dormant, ante, *a.* śpiący, we śnie; stoiący na mieyscu, cichy, schlafend; stehend, unbeweglich.

Dormeur, *m.* śpioch, ospalec, *m.* Schläfer, Langschläfer, *m.*

Dormeuse, *f.* śpioszka, *f.* gatunek czepka nocnego, *m.* Langschläferin; Art Nachthaube, *f.*

Dormir, *n.* spać, schlafen. — *m.* sen, *m.* spanie, *n.* Schlaf, *m.*

Dormitif, *a.* sprawuiący sen, schlafmachend. — *m.* lékarstwo sen sprawuiące, *n.* Schlafmittel, *n.*

Dortoir, *m* sypialnia w klasztorach, *f.* Schlafzimmer im Kloster, *n.*

Dorure, *f.* pozłota; żółtość na ciastach, *f.* Vergoldung, *f.* gelber Anstrich des Gebackenen, *m.*

Dos, *m.* grzbiet, *m.* Rücken, *m.*

Doso, *f.* dozys, miara, porcya, *f.* Dosis, *f. T.*

Dossier, *m.* wspora, *f.* tył w karecie; fascykuł aktów; napis na tymże, *m.* Lehne, Rückwand, *f.* Packakten; Umschlag darum, *m.*

Dossière, *f.* pasy końskie, w których dyszle od woza o dwóch kołach wiszą, *m. pl.* Tragriemen (am Geschirre der Karrenpferde), *m.*

Dot, *f.* posag, *m.* Heyrathsgut, *n.* Aussteuer, *f.*

Dotal, ale, *a.* posagowy, posażny, zum Heyrathsgute gehörig.

Dotation, *f.* nadanie kościoła etc, dochodami, Begabung (einer Kirche ꝛc. mit Einkünften), *f.*

Doter, *a.* posag dać, wyposażyć; kościół etc. czym obdarować, aussteuern; eine Kirche ꝛc. mit gewissen Einkünften versehen.

Douaire, *m.* oprawa wdowia, *f.* Witthum, Leibgeding, *n.*

Douairier, *m.* dziecię oprawy z nie oczystych dóbr się trzymaiące, *n.* der dem väterlichen Erbe entsagt, und bloß mit dem Leibgedinge seiner Mutter zufrieden ist.

Douairière, *f.* wdowa oprawę znaczną maiąca, *f.* Wittwe von Stande, *f.*

Douane, *f.* cło, *n.* komora gdzie cło opłacaią, *f.* skład, *m.* Zoll, *m.* Zollhaus; Zollamt; Kaufhaus, *n.* Packhof, *m.*

Douaner, *a. v.* Plomber.

Douanier, *m.* celnik, *m.* Zöllner, Zolleinnehmer, *m.*

Double, *a.* podwóyny, dwoisty, doppelt.

doppelt, zweyfach. *fig.* chytry, fałszywy, falsch. — *ad.* podwòynie, dwa razy, doppelt. — *m* tyle drugie, iescze zas tak wiele; duplikata, kopia podwòyna, *f.* szeląg Francuzki miedziany, *m.* Doppelte; Duplicat, *n.* Doppel, (Heller), *m.* zu-, *ad.* we dwòynasòb, dwa razy tyle, doppelt.

Double, *f.* żwacz, *m.* Bansen, (erster Magen wiederkäuender Thiere), *m.*

Doublement, *ad.* wedwòynasòb, podwòynie, doppelt.

Doubler, *a.* dwa razy pomnożyć, tyle drugie, przydać; podszyć; podbić, obić, verdoppeln; füttern. — *n.* po-, mnożyć się, sich mehren, mehr werden.

Doublet, *m*, kamień fałszywy z kryształu; dubler, dwa, *m.* (graiąc w kostki). Dublette, *f.* (falscher Edelstein); Pasch (im Würfelspiele), *m.*

Doublon, *m.* pewna moneta Hiszpańska, *f.* Dublone, *f.* (Münze).

Doublure, *f.* podszewka, *f.* Futter, Unterfutter, *n.*

Doucain, *m.* rodzay iabłoni, *f.* Süßapfelbaum, *m.*

Douceâtre, *a.* słodkawy, süßlich.

Doucement, *ad.* cicho, powoli; skromnie, łagodnie, mile, leise, sachte, gelind, gemächlich, langsam, tout- iako tako, so, so, ziemlich, leidlich.

Doucerette, *f. fam.* kobieta na pozòr skromna, *f.* ein dem Scheine nach sanftes, bescheidenes Mädchen, *n.*

Doucereux, euse, *a.* przykrosłodki; milośniczy, łagodny, süßlich; fade.

Doucet, *a.* słodkawy, trochę słodki; grzeczny, a przy tym miłośny, rozkochany, ein wenig süß, freundlich und dabey etwas schalkhaft und verliebt.

Douceur, *f.* słodkość, słodycz; przyiemność, łagodność; skromność, cichość, nadgroda, *f.* podarunek, *m.* Süßlichkeit, Lieblichkeit, Freundlichkeit, Annehmlichkeit, Sanftmuth, Erkenntlichkeit, kleine Verehrung, *f.* Douceurs, *pl.* słowa łagodne, podchlebstwa, *n. pl.* Süßlichkeiten, Schmeicheleyen, *f. pl.*

Doucin, *m.* woda lądowa z wodą morską zmięszana, *f.* süßes Wasser mit Seewasser vermischt, *n. v.* Doucain.

Douegne, *f.* bofmistrzyni, *f.* Hofmeisterinn, *f.*

Douer, *a.* obdarzyć, begaben. (assigner un douaire à une femme).

Douille, *f.* rurka do wsadzenia czego, *f.* Dille, kurze Röhre zu einem Stiele ꝛc., *f.*

Douillet, ette, *a.* miętki, łagodny; pieszczotliwy, delikatny, zart, weich, sanft, weichlich, zärtlich.

Douleur, *f.* ból; żal, smutek, *m.* Schmerz, *m.*

Douloureux, euse, *a.* bolesny; żałosny, smutny, schmerzhaft, schmerzlich, jämmerlich.

Doute, *m.* wątpliwość, boiaźń, *f.* wątpienie, powątpiewanie, *n.* Zweifel, *m.* Besorgniß, *f.* sans-, *ad.* bez wątpienia, pewnie, ohne Zweifel, ganz gewiß.

Douter, *n.* (*de qc.*) wątpić o czym, zweifeln (an etwas). se, *r.* (*de qc.*) spodziewać się, przeczuwać, obawiać się, domyślać się czego, etwas vermuthen, sich ahnden lassen.

Douvain, *m.* wanczos, *m.* Faßdaubenholz, Stabholz, *n.*

Douve, *f.* klepka do beczki, *f.* wanczos; rów około zamku, *m.* Faßdaube, Daube, *f.* Schloßgraben, *m.*

Doux, douce, *a.* słodki, przyiemny, łagodny, skromny, cichy, miły, süß, lieblich, gelinde, sanft. — *ad.* powoli, cicho, zwolna, sachte, gemach.

Douzain, *m.* moneta stara Francuzka 12 denierów w sobie zawieraiąca, *f.* wiersz z 12 rymów złożony. *m.* alte Schildemünze von 12 Deniers, *f.* Gedicht von 12 Versen, *n.*

Douzaine, *f.* tuzin, *m.* Dutzend, *n.*

Douze, *a.* dwanaście, zwölf.

Douzième, *a.* dwunasty, zwölfte. — *m.* dwunasta część, iedna z dwunastych, *f.* Zwölftel, *n.*

Douzièmement, *ad.* po dwunaste, dwunasty raz, zwölftens.

Doxologie, *f.* (w brewiarzu) chwała Bogu Oycu etc., *f.* ostatni wiersz pieśni iakiey na chwałę Boską pisaney, *m.* (im Brevier) das Gloria Patri, *n.* letzter Vers eines Lobgesangs, *m.*

Doyen, *m.* starszy; dziekan, *m.* Aelteste, Dechant, Diaconus, *m.*

Doyenne, *f.* xieni w zakonach niektórych, *f.* Decanissinn, Dechantinn, *f.*

Doyenné, *m.* dziekania, *f.* dziekaństwo, *n.* Dechaney, *f.* Decanat, *n.*

Dracuncule, *m.* robak zaskórny, *m.* Hautwurm, *m.*

Dragée, *f.* drobne cukry, *m.* cukrowe ziarka, *n. pl.* szròt gruby, sarni szrót, *m.* wyka, *f.* Zuckerkörner, *f. pl.* kleines Zuckerwerk, *n.* Schrot (zum Schießen), *m.* Mangkorn, *n.*

Drageoire, *f.* fuga, wkładka, *f.* Zarge, Falze, *f.*

Drageon, *m.* wyrostek, *m.* Schößling, *m.*

Drageonner, *n.* wyrostki puszczać, Sprößlinge treiben.

Dragme, *f.* dragma, *f.* Drachme, *f. T.*

Dragon, *m.* smok; dragon, *m.* plama na szrzenicy, *f.* Drache; Dragoner; Flecken am Augapfel, *m.*

Dragonne, *f.* marsz dragoński; kutas u szpady, *m.* Dragonermarsch, *m.* Degenquaste, *f.*

Dragonneau, *v.* Dracunenle.

Dramatique, *a.* teatralny, komedyiny, dramatyczny, zum Schauspiele gehörig, dramatisch. *m.* dramatyka, *f.* dramatische Fach, *n.*

Drame, *m.* drama, *n.* wiersze teatralne, *m. pl.* Schauspiel, Drama, *n.*

Drap, *m.* sukno; prześcieradło, *n.* Tuch, Betttuch, *n.* — d'or, d'argent, de soie, złotogłów, *m.* materya złotem, śrebrem tkana, materya iedwabna, *f.* Goldstoff, Silberstoff, seidener Stoff, *m.*

Drapeau, *m.* płatek, płat, galgan, *m.* chorągiew, *f.* Lumpen, Lappen, *m.* Fahne, *f.* Drapeaux, *pl.* pieluchy, *m. p.* Windeln, *f. pl.*

Drapé, ée, *p. et a.* czarno obity; włochaty, (o liściach etc.) schwarz ausgeschlagen; wollicht, (von

(von Blättern ꝛc.) bas drapés, wełniane pończochy walkowane, *f. pl.* gewalkte wollene Strümpfe, *f. pl.*

Draper, *a.* obić, powlec co suknem czarnym; odzież malować, w odzież przyobierać, mit schwarzem Tuche ausschlagen; (eine Figur) drapiren, bekleiden. *fig. fam.* nicować kogo, drwić z kogo, durch die Hechel ziehen.

Draperie, *f.* sukiennictwo, *n.* manufaktura sukienna, *f.* handel sukienny, *m.* sukna, *pl.* malowanie odzieży, *n.* Tuchmanufaktur, *f.* Tuchhandel, *m.* Tuchwaaren, *pl.* Bekleidung, *f.* Gewand der Figuren, *n.*

Drapier, *m.* sukiennik, *m.* Tuchmacher; Tuchhändler, *m.*

Drapière, *f.* handel sukienny, *m.* Tuchhandel, *m.*

Drayure, *f.* oskrobiny ze skór, *pl.* Abschabsel vom Leder, *n.*

Drêche, *f.* słód, *m.* słodziny, *pl.* Malz, *n.*

Dréger, *a.* łen bić, Flachs riffeln.

Dresser, *a.* prostować, wyprostować; wy-, postawić; ociosać, ubiiać, równym robić; przysposabiać; (potrawy) przygotować, przyprawiać; ćwiczyć, uczyć, wprawiać, richten, gerade richten; aufsetzen, aufrichten; platten; ebenen; zurichten; (Speisen) anrichten; unterrichten, abrichten. — *n.* stać do góry, powstawać (o włosach) in die Höhe stehen (von Haaren).

Dressoir, *m.* ławka do postawienia naczynia wypłuczonego, *f.* kredens, *m.* Abtropfbank, *f.* Credenztisch, *m.*

Drille, *f.* gałgany, płatki do robienia papieru, *m pl.* Lumpen (zum Papiermachen), *m.*

Drillier, *n. fam.* biedz; uwijać się, geschwind laufen; sich hurtig umwenden und drehen.

Drillier, *m.* zbierający gałgany i płatki na papier, *m.* Lumpensammler, *m.*

Drogman, *m.* tłumacz, *m.* Dollmetscher (in der Levante), *m.*

Drogue, *f.* korzenie, *m.* materye do potraw, malowania, lekarstwa etc. służące, *f pl.* Material- oder Specereywaare, Farbenwaare, Apothekerwaare, *f. fig* brak, drobiazg, *m.* schlechte Waare, *f.*

Droguer, *a. fam* wiele lekarstwa komu dawać, zapisywać, zu viel Arzney verordnen oder eingeben.

Droguerie, *f.* korzenie, *m. pl.* Materialwaaren, *f. pl.*

Droguet, *m.* drogiet, *m.* (materya półwełniana), Droguett (halbwollener Zeug), *m.*

Droguier, *m.* szafa z przegródkami; aptecaka, *f.* Naturalienschrank, *m.* Arzneykästchen, *n.*

Droguiste, *m.* korzennik, *m.* Specereyhändler, Materialist, *m.*

Droit, ite, *a.* prosty; dobry, szczery, nieobłudny, gerade; recht, gerecht, redlich, aufrichtig. — *ad.* prosto; szczérze, nie obłudnie, gerade, gerades Weges; aufrichtig. — *m.* prawo. *n.* pobór, podatek, dochód, *m.* Recht, *n.* Rechtsgelehrsamkeit, Gebühr; Auflage, Abgabe, *f.* à bon-, *ad.* słusznie, sprawiedliwie, mit Recht, billig. à tort ou à-, *ad.* nierozsądnie, słusznie lub niesłusznie, recht oder nicht; unbedachtsam.

Droite, *f.* prawa ręka, prawa strona, *f.* rechte Hand, rechte Seite, *f.* à-, w prawo, rechts, rechter Hand.

Droitier, ière, *a.* ten, co nie jest mańkutem, der, die rechts ist.

Droiture, *f.* szczérość, prostość, słuszność, *f.* Geradheit, Redlichkeit, Aufrichtigkeit, *f.* en-, *ad.* prosto dokąd, geradezu, gerades Weges.

Drôle, *a.* ucieszny, zabawny, śmieszny, drollig, lustig, schnakisch, possierlich. — *m.* człowiek ucieszny, *m.* drolliger Kerl, Bube, *m.*

Drôlerie, *f. fam.* figiel, żart, *m.* lustiger Streich, Schwank, *m.*

Drôlesse, *f. fam.* łaydaczka, *f.* Bübin, *f.*

Dromadaire, *m.* dromedarz, *m.* Dromedar, Trampelthier, *n.*

Dronte, *m.* ptak pewny do strusa podobny, *m.* Straußkasuar, *m.*

Drossart, *m.* komisarz, *m.* Drost, Oberamtmann, *m.*

Drouine, *f.* torba kotlarska, *f.* Kesselflickersack, *m.*

Drouineur, *m.* kotlarz, co kotły naprawia, m. Kesselflikker, *m.*

Drousettes, *f. pl.* gręple, *f. pl.* Wollkämme, *f. pl.*

Drousseur, *m.* greplarz, *m.* Grobkämmer der Wolle, *m.*

Dru, ue, *a.* niepipiasty, dorosły; wesoły; gęsty, flück; munter, lustig, aufgeräumt; dicht. Dru, *ad.* gęsto, dick, häufig, stark.

Druide, *m.* druida, *m.* Druide, *m.*

Dryade, *f.* bogini kniei, *f.* Waldnymphe, *f.*

Dû, ûe, *p. et a.* winny, należyty, schuldig, gebührend.

Dû, *m.* dług, *m.* powinność, *f.* Schuld, Forderung, Pflicht, *f.*

Duc, *m.* xiążę; puchacz, *m.* Herzog, *m.* Horneule, *f.*

Ducal, ale, *a.* xiążęcy, herzoglich.

Ducat, *m.* czerwony złoty, dukat, *m.* Dukaten, *m.*

Ducaton, *m.* moneta srebrna ⅓ dukata wynosząca, *f.* Dukaton, *m.* (Silbermünze von ⅓ Dukaten).

Duché, *m.* xięstwo, *n.* Herzogthum, *n.*

Duchesse, *f.* xiężna, *f.* Herzoginn, *f.*

Ductile, *a.* ciągły, gibki, dehnbar, geschmeidig.

Ductilité, *f.* ciągłość, gibkość, *f.* Dehnbarkeit, Geschmeidigkeit, *f.*

Duel, *m.* poiedynek, *m.* Zweykampf, Duell, *n.*

Duelliste, *m.* poiedynkownik, *m.* Duellant, Schläger, *m.*

*Duire, *n. fam.* (*obs.*) przystać, przydadź się, podobać się komu, (alt) zuträglich seyn, gefallen.

Dulie, *f.* culte de-, cześć, która się Świętym daie, *f.* Verehrung der Heiligen, *f.*

Dûment, *ad.* należycie, wie sichs gebührt, gehörig.

Dune, *f.* pagórek piaszczysty na przymorzu, *m.* Düne, *f.* (Sandhügel an der Seeküste.)

Dupe, *f.* dudek, błazen, *m.* gra pewna w karty, *f.* Betrogene, *m. et f.* Narr, *m.* der oder die leicht zu betrügen ist; gewisses Kartenspiel, *n.*

Duper,

Duper, *a.* zwieść, oszukać, betrügen, anführen.

Duperie, *f.* oszukaństwo, szalbierstwo, *n.* Betrügerey, *f.*

Duplicata, *m.* podwoyny skrypt czego, *m.* doppelt ausgefertigte Schrift, *f.*

Duplication, *f.* podwoienie, *n.* Verdoppelung, *f.*

Duplicité, *f.* dwoistość, *f.* Doppelsinn, *n. fig.* obłuda, nieszczerość, *f.* Falschheit, *f.*

Dur, dure, *a.* twardy; niemiłosierny; niegładki, nieprzyjemny; nieczuły; ciężki, hart; rauh; strenge; unempfindlich, schwer. Dur, *ad.* ciężko, trudno, hart, schwer.

Durable, *a.* trwały, dauerhaft.

Duracine, *f.* gatunek brzoskwiń, *f.* Hertpfirsiche, *f.*

Durant, *prp.* przez, während.

Durcir, *a.* stwardzać, hartować, härten. — *n. et se, r.* stwardnieć, hart werden.

Dure, *f.* twarda, goła ziemia, *f.* harte, bloße Erde, *f.*

Durée, *f.* trwanie, *n.* trwałość czego, *f.* Dauer, *f.*

Durer, *n.* trwać; wytrzymać, dauern, währen; aushalten.

Duret, ette, *a.* twardawy, härtlich.

Dureté, *f.* twardość, *f.* zatwardzenie, *n.* odręt *m.* Härte, Verhärtung, *f. fig.* nieczułość, nielitościwość, *f.* Unempfindlichkeit, *f.* Duretés, *pl.* grubiaństwa, *n. pl.* Grobheiten, *f. pl.*

Duvillon, *m.* odręt, *m.* Schwiele, *f.*

Durillier, *n.* twardnieć, hart werden.

Duriuscule, *a.* twardawy, trochę twardy, ein wenig hart.

Dusil, od. Dusi, *m.* czop u beczki, *m.* hölzerner Zapfen an einem Fasse, *m.*

Duvet, *m.* puch; (o brodzie) mech, *m.* kosmaczyna na owocach niektórych, *f.* Flaumenfeder, *f.* Milchbart, *m.* Wollichte an Früchten, *n.*

Duveteux, euse, *a.* wiele puchu maiący, kosmaty (o owocach), viel Flaumenfedern habend, wollicht (von Früchten).

Dynaste, *m.* pan, rządzca, *m.* Dynast, *m.* (Beherrscher eines kleinen Staates).

Dynastie, *f.* państwo; następstwo rządzców z iednego pokolenia, *n.* Herrschaft; Folge von Regenten, *f.*

Dyscole, *m. f.* mruk, dziwny człowiek, *m.* mürrische Person, *f.* Sonderling, *m.*

Dyssenterie, *f.* bieguncka krwawa, dysenterya, *f.* rothe Ruhr, *f.*

Dyssentérique, *a.* do niey podobny, należący, ruhrartig, zur Ruhr gehörig.

Dysurie, *f.* rozpalenie, *n.* gorącość uryny, *f.* Harnstrenge, *f.*

E.

Eau, *m.* woda; dészcz, *f.* glanc na perłach etc., *m.* Wasser, *n.* Regen; Glanz der Edelsteine ꝛc., *m.* Eaux, *pl.* wody; cieplice, *f. pl.* Bäder, *n. pl.* Gesundbrunnen, *m.* Brunnenkur, *f.*

Eaux

Eaux et Forêts, *f. pl.* trybunał leśniczy i wodnicy, *m.* Oberforstamt, *n.*

Ebarber, *a.* obrobić, wygładzić, beschneiden, das Raube, den Bart von etwas wegnehmen.

Ebaubi, ie, *a.* zdumiały, verwundert, erstaunt.

Ebauche, *f.* pierwszy abrys, model, wizerunek, *m.* erster Entwurf; *m.*

Ebaucher, *a.* naznaczyć, odrysować; wy-, obrobić z grubego, wykształcić; na ochlicy albo szczotce pierwszy raz konopie wyczesać, flüchtig entwerfen; aus dem Groben bereiten; den Hanf durch die gröbste Hechel ziehen.

Ebène, *f.* heban, *m.* drzewo hebanowe, *n.* Ebenholz, *n.*

Ebener, *a.* hebanować, na kształt hebanu farbować, schwarz wie Ebenholz beizen.

Ebenier, *m.* heban, (drzewo), *m.* Ebenholzbaum, *m.*

Ebeniste, *m.* stolarz, tokarz od hebanowey roboty, *m.* Kunsttischler, Ebenist, *m.*

Eblouir, *a.* w oczy bić, blask czynić, przerażać oczy, blenden. *fig.* omamić, zaślepić, zwieść kogo, täuschen, verblenden, verführen.

Eblouissant, ante, *a.* w oczy bijący etc., blendend.

Eblouissement, *m.* przerażenie, zaćmienie oczu od słońca etc, *n.* Blendung, *f. fig.* omamienie, zaćmienie, *n.* Verblendung, *f.*

Eborgner, *a.* wykluć, wybić; wylupać komu oko, einäugig machen. *fig.* odiąć światło, das Licht benehmen.

Ebouillir, *n.* wywarzyć się, einkochen.

Eboulement, *m.* obalenie się, zapadnienie, *n.* Einfallen, Einsinken, *n.*

Ebouler, *n. et* s', *r.* obalić się, zapaśdź, einfallen, einstürzen.

Eboulis *m.* rozwaliny, obaliny, *f. pl.* Schutt, Steine von einer eingefallenen Mauer, *m.*

Ebourgeonnement, *m.* obrywawanie, obcinanie wilków, latorośli niepotrzebnych, *n.* Abbrechen der überflüßigen Knospen ꝛc., *n.*

Ebourgeonner, *a.* obrywać, obcinać wilki, latorośli niepotrzebne, überflüßige Knospen oder Schoßreiser abbrechen.

Ebouriffé, ée, *a.* rostargany, roszochrany, zerzaust.

Ebranchement, *m.* obcinanie wilków, *n.* Ausästen, *n.*

Ebrancher, *a.* obcinać, obrzynać wilki, gałęzie niepotrzebne, ausästen, beschneiden.

Ebranlement, *m.* zatrząśnienie, obruchanie; poruszenie etc. *n.* Erschütterung, *f.*

Ebranler, *a.* zatrząsnąć czym, obruchać, poruszyć co, erschüttern, stark bewegen. *fig.* nadwątlić, wankend machen. s', *r.* zatrząsnąć się; poruszyć się, erschüttern. *fig.* chwiać się, cofać się; przelęknąć się, wankend werden.

Ebrécher, *a.* wyszczerbić, szczerb w czym zrobić, schartig machen, ausbrechen.

Ebrener, *a.* oczyścić, opatrzyć dziecię powite, ein Kind, das sich unrein gemacht hat, säubern.

s'Ebrouer, *r.* sapać, schnauben, (o koniach) *T.*

Ebruiter, *a.* rozgłosić, roznieść, ausplaudern. s', *r.* się. ruchbar werden.

Ebuard,

Ebuard, *m.* klin do łupania drew, *m.* Keil zum Holzspalten, *m.*

Ecaché, ée, *a.* płaski, platt, breit.

Ecachement, *m.* roz-, zgniecienie; spłaszczenie, *n.* Zerquetschung, *f.*

Ecacher, *a.* roz-, zgnieść; spłaszczyć, quetschen, zerquetschen, platt drücken oder schlagen.

Ecacheur d'or, *m.* guldszlagier, *m.* Goldschläger, *m.*

Ecaille, *f.* łuszczka; skorupa; skorupa z żołwia, *f.* Schuppe; Schale; Schildkrötenschale, *f.*

Ecaillé, ée, *p. et a.* ołuszczony; łuszczkowaty, łuszczkawy, geschuppt, schuppig.

Ecailler, *a.* ołuszczyć, oskrobać, schuppen. s', *r.* łuszczyć się, odpadać, odłupywać się, sich schuppen, sich schiefern.

Ecailler, *m.* ère, *f.* kupiec ostrzygami handluiący, *m.* Austerhändler, *m.*

Ecailleur, *m. v.* Ecailler.

Ecailleux, euse, *a.* łuszczkawy; łupiący się, łupny, schuppicht, schiefericht.

Ecaillon, *m.* kieł u konia, *m.* Hakenzahn eines Pferdes, *m.*

Ecale, *f.* skorupa na iaiu; łupina na orzechu; łuszczyna, łuska, *f.* Eyerschale; Nußschale; Hülse, Schale, *f.*

Ecaler, *a.* wyłupywać, wyłuszczać, aus der Schale machen, schälen, abhülsen. s', *r.* łuszczyć się, obłupiać się, sich schälen.

Ecarbouiller, *a. fam.* zgnieść, potłuc, pogruchotać, zerquetschen, zerschlagen.

Ecarlate, *m.* szarlat, *m.* Scharlach, *m.*

Ecarlatin, *m.* jabłecznik czerwonawy, *m.* Art Aepfelwein, *m.*

Ecarquillement, *m. fam.* roszkraczenie nóg; wywalenie oczu, *n.* Auseinandersperren, *n.*

Ecarquiller, *a. fam.* roskraczyć nogi; wywalić, wytrzészczeć oczy, aus einander sperren.

Ecart, *m* odwrót, *m.* odwrócenie się; odstąpienie od rzeczy; odskoczenie, *n.* Ausweichen, *n.* Seitensprung, Seitenschritt, *m. fig.* wykroczenie, *n.* niestatek, *m.* Ausschweifung, *f.* à l'-, *ad.* na ustroniu, osobno, na stronę, bey Seite.

Ecarté, ée. *p. et a.* odległy, daleki; oddalony etc. entfernt ꝛc., abgelegen.

Ecarteler, *a.* ćwiertować, viertheilen.

Ecartement, *m.* odłączenie, oderwanie, *n.* ucieczka, *f.* opuszczenie urzędu iakiego, *n.* Absonderung, Entweichung, *f.* Abtritt von einer Bedienung, *m.*

Ecarter, *a.* oddalić, odłączyć, oderwać; rozprószyć; odwrócić, entfernen, absondern, zerstreuen, entwenden. s', *r.* oddalić się, ustąpić; odstąpić od czego, opuścić drogę, rzecz; zabłąkać się, sich entfernen, sich verirren, abweichen.

Ecclésiaste, *m.* kaznodzieia Salomon, *m.* der Prediger Salomo, *m.*

Ecclésiastique, *a.* duchowny, kościelny, geistlich. — duchowny, *m.* xięgi Jezusa, Syna Syrachowego, *f. pl.* Geistlicher, *m.* das Buch Jesus Sirach, *n.*

Ecer-

Ecervelé, ée, *a.* bez mózgu, bezrozumny głupi, birnlos, unverständig, unbesonnen.

Echafaud, *m.* teatr, *m.* rósztowanie, *n.* rósztowanie na stracenie złoczyńcy wystawione, *n.* Gerüst, Blutgerüst, Schaffot, *n.* Blutbühne, *f.*

Echafaudage, *m.* wystawienie rósztowania; rósztowanie, *n.* Aufschlagen eines Gerüstes, dieses selbst, *n.*

Echafauder, *n.* rósztować, wystawić rósztowanie, ein Gerüst aufrichten.

Echalas, *m.* pal, tyczka do wina, *m.* Weinpfahl, Pfahl, *m.*

Echalassement, *m.* wbiianie palów w winnicy, Einstecken der Pfähle, *n.*

Echalasser, *a.* [illegible] wbiić, mit Pfählen versehen.

Echalier, *m.* płot z palów albo z chróstu, *m.* Zaun von Pfählen oder dürrem Reisig, *m.*

Echalotte, *f.* rodzay małych cébulek do potraw, *f.* Schalotte, *f.*

Echampeau, *m.* koniec wędy do łowienia stokfiszu, *m.* Ende der Angelschnur zum Stockfischfange, *n.*

Echancrer, *a.* obłączysto, okrągło co wyrzynać, wykraiać, bogenartig ausschneiden, ausschweifen.

Echancrure, *f.* wyrznięcie, wycięcie obłączyste, *n.* runder Ausschnitt, *m.*

Echandole, *f.* gont, *m.* Dachschindel, *f.*

Echange, *m.* zamiana, *f* frymark, *m.* Tausch, *m.* Auswechselung, *f.* en-, *ad.* z drugiey strony, w nadgrodę w zamian, dagegen, dafür.

Echanger, *a.* frymarczyć, zamieniać co za co, vertauschen, auswechseln.

Echanson, *m.* podczaszy, *m.* Mundschenk, *m.*

Echansonnerie, *f.* podczastwo, *n.* Schenkamt, *n.* Hofkellerey, *f.*

Echantillon, *m.* próbka, proba, *f.* model, *m.* Probe, *f.* Muster, *n.*

Echantillonner, *a.* korzec wymierzony etc. cechą urzędową znaczyć, aichen, visiren.

Echanvrer, *a.* len, konopie czyścić, wybiiać, Hanf oder Flachs schwingen.

Echanvroir, *m.* opałka do przewiewania lnu, konopi, *f.* Hanf- oder Flachsschwinge, *f.*

Echappatoire, *f. fam.* wykręty, *m. pl.* Ausflucht, *f.* Ausflucht, *m. pl.* Ausflüchte, *f. pl.*

Echappé, *m.* mięszaniec, (o końiach), *m.* Zwitterpferd, *n.* Bastard, *m.*

Echappée, *f.* lekkomyślność, popędliwość, *f.* Unbesonnenheit, *f.*

Echapper, *a.* wymknąć się, uchodzić, entgehen, entrinnen. — *n.* (*de . . .*) uciec, entwischen, entlaufen, entkommen, entfliehen, entspringen. (*à . . .*) zniknąć; wymknąć się; wyśdź, uniknąć, entwischen, sich dem Auge entziehen; entfallen, entgehen, entfahren. s', *r.* uciec, wymknąć się, entwischen, entfliehen. *fig.* zapomnieć się, zapamiętać się, słowem wyiechać; odprući się; w gałęzie rosnąć, chrościć, wybiegać, sich vergessen, sich übereilen; sich lostrennen; zu sehr ins Holz schießen.

Echarbot, *m.* orzech wodny, *m.* Wassernuß, Stachelnuß, *f.*

Echarde, *f.* drzazga, *f.* cierń, *f.* Dorn, Splitter, *m.*

Echardonner, *a.* oset wypielać, wyrywać. Disteln ausjäten.

Echardonneur, *m.* neuse, *f.* plewiarz ostu, *m.* Distelausjäter, *m.*

Echardonnoir, *m.* sierp do wyrywania ostu, *f.* Distelhacke, *f.*

Echarpe, *f.* szarpa; binda, *f.* Schärpe, Binde, *f.* en, *ad.* na ukos, ze strony, ślozem, schief, seitwärts, schräg.

Echarper, *a.* ślosem ciąć; uderzyć, einen Querhieb geben.

Echars, arse, *a.* (*obs.*) skuérowaty, skąpy, (alt) karg.

Echarseté, *f.* umnieyszenie należytey pieniedzom ligi i wartości, *n.* Geringhaltigkeit einer Münze, *f.*

Echasses, *f. pl.* szczudła, *n.* podpory w rósztowaniu, *f. pl.* calnica mularska, *f.* Stelzen; Rüstbäume, *f. pl.* hölzerner Maaßstab der Maurer, *m.*

Echauboulé, ée, *a.* krostawy, voll Hitzblattern.

Echaubouture, *f.* krostka, *f.* Hitzblatter, *f.*

Echaudé, *m.* gatunek ciasta, *n.* Art Gebackenes, *n.*

Echauder, *a.* o-, wy-, sparzyć, brühen, aus-, ab-, verbrühen. s', *r. fig. fam.* sparzyć się, sich die Finger wobey verbrennen.

Echaudoir, *m.* kocioł do wyparzania czego, *m.* mieysce do wyparzania, czego, *n.* Brühkessel, Brühtrog, *m.* Brühhaus, *n.*

Echauffaison, *f.* rozgrzanie krwi, *n.* Erhitzung, *f.* (Krankheit).

Echauffé, *m.* sentir l'-, być przydymionym, brandigt riechen.

Echauffement, *m.* grzanie, zagrzewanie czego; zapalenie krwi, *n.* Erwärmung, Erhitzung, *f.*

Echauffer, *a.* grzać, zagrzać, rozgrzać; zapalać, wznieciać, erwärmen, erhitzen. s', *r.* rozgrzać się, zapalić się, hitzig werden.

Echauffourée, *f. fam.* popędliwość, *f.* postępek popędliwy, głupi, *m.* potyczka, *f.* unbesonnes Unternehmen; unordentliches Zusammentreffen, Handgemenge, *n.*

Echauffure, *f.* krosta na ciele, *f.* Hitzblatter, *f.*

Echauguette, *f.* strażnica, *f.* Warte, *f.*

Echéance, *f.* termin, dzień, czas zapłaty etc. *m.* Verfall, *m.* Verfallzeit, *f.*

Echec, *m.* T. szach! Schach! *fig.* klęska, utrata, *f.* Verlust, Schaden, *m. fig.* tenir en-, ściśle, w posłuszeństwie trzymać, in Furcht halten. Echecs, *pl.* szachy; figury w szachach, *pl.* Schachspiel, *n.* Steine oder Figuren dazu, *f. pl.*

Echelette, *f.* drabinka, *f.* kleine Leiter, *f.*

Echelier, *m.* ostrwia, *f.* Krauleiter, *f.*

Echelle, *f.* drabina, *f.* Leiter, *f.*

Echelon, *m.* szczebel, *m.* Sprosse, *f. fig.* stopień, *m.* Stufe, *f.*

Echenal, Echeneau. Echenet, *m.* rynna drewniana dachowa, *f.* hölzerne Dachrinne, *f.*

Echeniller, *a.* obrać, ochędożyć drzewo z gąsienic, raupen, abraupen.

Eche-

Écheveau, *m.* pasmo, *n.* wiązka, *f.* Strähn, *m.* Gebinde Garn, *n.*

Échevelé, ée, *a.* rozczochrany, potargany, mit zerzausten Haaren.

Échevin, *m.* ławnik, *m.* Schöppe oder Schöffe, *m.*

Échevinage, *m.* ławnikostwo, *n.* Schöppenamt, *n.* Schöppenstuhl, *m.*

Échiffre, *m.* ściany wschodowe, *f. pl.* mur do wschodów, *m.* Stufenmauer, schräge Mauer zu einer Treppe, *f.*

Échine, *f.* kość pacierzowa, *f.* Rückgrad, *m.*

Échiner, *a.* pacierzową kość przetrącić, złamać; zbić, wytłuc kogo, den Rückgrad zerbrechen, lendenlahm machen. *fig. fam.* zabić, todt schlagen.

Échiquier, *m.* szachownica; sieć czworograniasta, *f.* (przedtym) sądy ziemskie w Normandyi; sądy skarbowe w Anglii, *m. pl.* Schachbret; niemieckiges Fischnetz, *n.* (ehedem) Landgericht in der Normandie; Finanzkollegium in England, *n.*

Écho, *m.* odgłos, *m.* echo, *n.* Echo, *n.* Wiederschall, *m.*

Échoir, *n.* opaśdź na kogo, dostać się komu; przypadać jako termin; przepadać, zgasnąć; wypaśdź, zufallen, verfallen, fällig seyn; ausfallen.

Échoppe, *f.* kram, *m.* buda; szopa, *f.* Krambuch, *f.* Schoppen, *m.*

Échouement, *m.* rozbicie okrętu, *n.* Stranden, *n.*

Échouer, *n.* rozbić się, osiąknąć, (okręt), stranden. *fig.* nie udać się, nie poszczęścić się, mißlingen, fehlschlagen. — *a.* okręt na skały, brodowinę napędzić, auf den Strand setzen.

Écimer, *a.* wierzchołek z drzewa ściąć, einen Baum köpfen.

Éclabousser, *a.* obryzgać błotem, zaszargać, mit Koth bespritzen.

Éclaboussure, *f.* błoto nabryzgane, *n.* angespritzter Koth, *m.*

Éclair, *m.* błyskawica, *f.* blask, *m.* Blitz; Schein, *m.*

Éclairage, *m.* utrzymywanie latarni wieczorem w mieście, *n.* gewöhnliche Beleuchtung einer Stadt, *f.*

Éclairci, *m.* mieysce w lesie zupełnie wyrąbane, *n.* freyer Platz im Walde, *m.*

Éclaircir, *a.* wyiaśnić, wypogodzić; klarować, wyklarować; przerzedzać, aufhellen, ausklären, hell machen, abklären, läutern; lichten, dünn machen. *fig.* wykładać, obiaśnić, tłumaczyć; wyrwać z wątpliwości etc., aufklären, erläutern; Aufschluß geben; (einen Zweifel &c.) heben.

Éclaircissement, *m.* wykład, *m.* wyłożenie, obiaśnienie, *n.* Aufklärung, *f.* Aufschluß, *m.* Erklärung, *f.*

Éclairé, ée, *p. et a.* iasny, widny, erleuchtet, hell. *fig.* oświecony, światły, aufgeklärt.

Éclairer, *i.* błyskać się, blitzen, leuchten. — *a.* świecić, oświecić, erleuchten. *fig.* oczywiście czego dowieśdź, co pokazać; oświecić, obiaśnić; pilnować, miéć na oku kogo, aufklären; besser unterrichten, beobachten, ausspähen. — *n.* świecić się, scheinen. (*à q.*) świecić, poświecić komu; błyskać się, lsknąć się, einem leuchten, funkeln.

Eclanche, *f.* ćwiartka skopowiny, *m.* Schöpsenkeule, *f.*

Eclat, *m.* drzazga, *f.* wiór odłupany; odłupek; blask, *m.* światłość, *f.* grzmot, huk *m.* Schleißt, *f.* Span, Splitter; Glanz; starker Schall, Knall, *m. fig.* wrzask, *m.* wspaniałość, powaga, świetność, jasność, *f.* Lärm, *m.* Aufsehen, *n.* Glanz, *m.*

Eclatant, ante, *a.* iasny, świecący się, glänzend. *fig.* wspaniały, poważny, znaczny; czysty, przeraźliwy, glänzend, hell klingend.

Eclater, *n.* połupać, potrzaskać; łupać się, rozłupać się, potrzaskać się; huczyć, świecić się, błyszczeć się, lśnąć się, reißen, spalten; zerspringen, zersplittern; knallen, prasseln; glänzen. *fig* wybuchnąć, pokazać się iawnie, ausbrechen, kund werden. s', *r.* łupać się, rozłupać się, potrzaskać się, reißen, spalten, zerspringen &c.

Eclectique, *a.* nie należący do żadney sekty, zu keiner besondern Sekte oder Schule gehörig.

Eclipse, *f.* zaćmienie xiężyca etc., *n.* Verfinsterung, Finsterniß, *f.* (von den Planeten).

Eclipser, *a.* zaćmić, vymować, uwłaczać, verfinstern, verdunkeln. se, *r.* zaćmić się; zniknąć, sich verfinstern, verfinstert werden; verschwinden, unsichtbar werden.

Ecliptique, *f. T.* ekliptyka, *f.* droga słoneczna, *f.* Sonnenstraße, *f.* — *a. T.* ekliptyczny, ekliptisch.

Eclisse, *f.* łubek, *m.* deszczułka, *f.* prącik rozszczepiony do koszów, *m.* forma pleciona z prącików do robienia sérów, *f.* Schiene; gespaltene Weidenruthe zu Körben, *f.* Teller von Binsen &c. zum Käsemachen, *m.*

Eclisser, *a.* w łubki wstawić, schienen.

Ecloppé, ée, *a. fam.* kulawy, chromy; chorowity, ein wenig hinkend; kraftlos, kränklich.

*Eclore, *n.* wykluć się, wylęgać się; wschodzić, rozwiać się, rospuknąć, ausbrechen, aufblühen.

Eclos, ose, *p.* wylęgły; rozwity, rozpukły, ausgekrochen, aufgeblüht.

Eclosion, *f.* wylęgnienie, wykłucie; rozwicie, rospuknienie, *n.* Auskriechen, Aufblühen, *n.*

Ecluse, *f.* śloża; brama, *f.* wrota w śłozie, *pl.* Schleuße, *f.* Schleußenthor, *n.*

Eclusée, *f.* tyle, wody, ile się w śłozie zmieścić może, so viel Wasser als eine Schleuße durchläßt oder fassen kann, *n.*

Eclusier, *m.* śluznik, *m.* Schleußenmeister, *m.*

Ecolâtre, *m.* scholastyk, *m.* Scholaster, *m.*

Ecole, *f.* szkoła, *f.* Schule, *f.*

Ecolier, *m.* ière, *f.* uczeń, dyscypuł, m. Schüler, *m.*

*Econduire, *a.* zbydź się, pozbydź się kogo, odmówić co komu, abweisen.

Economat, *m* zawiadowanie dobrami iakiemi, ekonomstwo, *n.* Verwaltung der Güter, *f.*

Econome, *a.* oszczędny, haushältig, ökonomisch. — *m f.* ekonom, administrator, gospodarz, *m*, Oekonom, Haushälter, Verwalter, Landwirth, *m.*

Economie, *f.* ekonomika, *f.* gospodarstwo, *n.* oszczędność, *f* Oekonomie, Haushaltung, Wirthschaft, Sparsamkeit, *f. fig* porządne, dobre ułożenie, *n.* rząd, *m.* zweckmäßige Anordnung, *f.*

Economique, *a.* ekonomiczny, gospodarski, haushältig, wirthschaftlich, ökonomisch.

Economiser, *a.* gospodarować, oszczędzać, wirthschaften, haushalten, sparen.

Eponge, *f.* czerpak, *m.* szufla do wyczerpania wody, *f.* Wasserschauffel, *f.*

Ecorce, *f.* kora, skóra na drzewie; skórka, *f.* Rinde, Baumrinde, Schale, *f.*

Ecorcer, *a.* obłupić, schälen, abschälen

Ecorche-cu, *ad.* na zadku się czołgaiąc, auf dem Hintern rutschend. *fig. fam.* nie rad, niechętnie, z nieochotą, mit Gewalt, mit Verdruß.

Ecorcher, *a.* odzierać, łupić ze skóry, zadrzeć, zdrapać, die Haut abziehen, schinden, beschädigen. — la gorge, le palais, drapać, (w gardle), im Halse kratzen. *fig.* — une langue, łamać ięzyk, słowa źle wymawiać, eine Sprache radebrechen. s', *r.* zadrzeć się o co, zadrasnąć się, zdrapać sobie skórę czym, osednić się, sich schinden, sich die Haut aufreißen, sich wund reiten.

Ecorcherie, *f.* ścierwisko, mieysce, gdzie zdechlinę odzierają, *n.* Schindgrube, *f.* Schindanger, *m.*

Ecorcheur, *m.* hycel; zdzierca, łupieżca, *m.* Schinder, *m.* fig. fig.

Ecorchure, *f.* zadzierg, *m.* zadarcie, *n.* zdrapana skóra na ciele, *f.* sedno od ieżdżenia, *n.* Abreibung der Haut, *f.* Wolf vom Reiten, *m.*

Ecore, *f.* brzeg ostry, spadzisty, *m.* jáher Ort am Meerufer, *m.*

Ecorner, *a.* rogi ułamać, utrącić; utracić; utracić, die Hörner, die Ecken abstoßen, bestoßen. *fig.* nadwątlać, osłabiać co, narusżyć co, schmälern.

Ecornifler, *a.* podchlébiać, schmarotzen.

Ecornifleur, *m.* euse, *f.* podchlébca; pasobrzuch, *m.* Schmarotzer, Tellerlecker, *m.*

Ecornure, *f.* odłupek, *m.* abgestoßenes Stück von der Ecke eines Steins, *n.*

Ecosse, *f.* łuszczyna, łupina; Szkocya, *f.* Hülse der Erbsen &c., *f.* Schottland, *n.* — ssois, e, *a.* Szkocki, Schottisch. — *m.* Szkot, Schotte, *m*

Ecosser, *a.* wyłuszczać, aushülsen.

Ecosseur, *m.* euse, *f.* wyłuszczaiący groch etc., *m.* Aushülser, *m.*

Ecot, *m.* karb, dług w karczmie, w austeryi, *f.* Zeche, geschlossene Gesellschaft im Wirthshause, *f.*

Ecouer, *a.* ogon urznąć, uciąć, den Schwanz stutzen.

Ecoufle, *m.* kania, *f.* Hühnergeyer, *m.*

Ecouler, *n.* faire-, laisser-, spuszczać, wylewać, zlewać, abfließen, ablaufen lassen. s', *r.* ściekać, spływać; rospływać się, abfließen, abs. auslaufen. *fig.* schodzić, upływać; wykradać się, ukradkiem uchodzić, verfließen, verlaufen, sich wegschleichen.

Ecour-

Ecourter, *a.* przyciąć, uciąć, skrócić, abkürzen, stutzen.

Ecoutant, ante, *a.* słuchaiący, podsłuchuiący, zuhörend.

Ecoute, *f.* mieysce do podsłuchywania sposobne *n.* Horchwinkel, *m. fig. fam.* être aux-, szpiegować, czatować, auf der Lauer seyn.

Ecouter, *a. a.* słuchać; podsłuchywać; przysłuchywać się, hören, zuhören, horchen, behorchen, anhören. s', *r.* zbytnie staranie mieć o zdrowie swoie, zu ängstlich für seine Gesundheit besorgt seyn.

Ecouvillon, *m.* szczotka do wycierania działa, *f.* pomiotło do chędożenia pieca, *n.* Stückwischer, Ofenwischer, *m.*

Ecouvillonner. *a.* wycierać, wychędożyć działo, piec, mit dem Wischer ausputzen.

Ecran, *m.* ciennik, *m.* zasłona, *f.* Feuerschirm, Ofenschirm, *m.*

Ecrancher, *a.* fałdy wygładzać, wymarszczać, Falten ausstreichen.

Ecrasé, ée, *p. et a.* po-, zgruchotany; płaski, zerschmettert, platt, eingedrückt.

Ecraser, *a.* po-, zgnieść, zdeptać, potrzaskać, zerschmettern, zerquetschen, zermalmen, zertreten, zerdrücken. *fig.* zniszczyć, wniwecz obrócić, ganz zu Grunde richten.

Ecrémer, *a.* śmietanę z mléka zbierać, abrahmen, absahnen.

Ecrevisse, *f.* rak, *m.* Krebs, *m.*

s'Ecrier, *r.* krzyczeć, wołać, zawołać, schreyen, ausrufen.

Ecrille, *f.* pogródka, *f.* ogrodzenie przed upustem, *n.* Fischwehr, *n.*

Ecrin, *m.* pieściennica, *f.* Schmuckkästchen, *n.*

*Ecrire, *a. et n.* pisać, napisać, schreiben.

Ecrit, *m.* pismo, *n.* skrypt; zapis, cyrograf, *m.* Schrift, Handschrift, *f.* par-, *ad.* na pismie, schriftlich.

Ecriteau, *m.* napis, *m.* kartka przylepiona z napisem, *f.* Aufschrift, *f.* angeschlagener Zettel, *m.*

Ecritoire, *f.* kałamarz, *m.* szkatułka, *f.* Schreibzeug, *n.*

Ecriture, *f.* pismo, *n.* skrypt; charakter, *m.* ręka, *f.* Schrift, Handschrift, Hand, *f.*

Ecrivailleur, Ecrivassier, *m.* gryzmoła, gryzmolarz, *m.* Schmierer, *m.*

Ecrivain, *m.* pisarz; autor, *m.* Schreiber, Schreibmeister, Schriftsteller, *m.*

Ecrou, *m.* macica ślósarska, *f.* rejestr więźniów, *m.* Schraubenmutter; Liste der Gefangenen, *f.*

Ecroues, *f. pl.* dziennik, rejestr wydatków dworskich, *m.* Tagezettel über den Aufwand bey Hofe, *m.*

Ecrouelles, *f. pl.* wòl, *m.* Kropf, *m.*

Ecrouelleux, euse, *a.* wolowaty, kropfig.

Ecrouer, *a.* zapisać imię więźnia w rejestr, in das Register der Gefangenen einschreiben.

Ecrouir, *a.* hartować, młotem zbiiać kruszce, Metalle durch Schlagen härten.

Ecrouissement, *m.* hartowanie, zbiianie młotem kruszców, *n.* Härten der Metalle durch Schlagen, *n.*

Ecroulement, *m.* obalenie się, zapadanie, wzruszenie, *n.* Einsinken, *n.* Einsturz, *m.*

s'Ecrouler, *r.* walić się, obalić się, zapaśdź, sypać się, einsinken, einfallen, zusammenstürzen.

Ecrouter, *a.* skòrkę z chleba poobrzynać, zdiąć, abrinden (vom Brode).

Ecru, ue, *a.* surowy (o iedwabiu etc.), roh (von der Seide &c.).

Ecrues de bois, *f. pl.* wyrostki, krzewiny, *pl.* neugewachsenes Holz auf artbarem Lande, *n.*

Ecu, *m.* tarcza, *f.* talar, *m.* Schild; Thaler, *m.*

Ecueil, *m.* skała, rafa, *f.* Klippe, *f.*

Ecuelle, *f.* czara, głęboka miska, *f.* Napf, *m.* tiefe Schale, *f.*

Ecuellée, *f.* miska pełna czego, *f.* Napf voll, *m.*

Ecuisser, *a.* potrzaskać drzewo, drzazgami od odziemku odrąbać, einen Baum splitterweise abhauen.

Eculer, *a.* trzewik, bòt wydeptać, Schube, Stiefel übertreten. s', *r.* wydeptać się, sich übertreten.

Ecumant, ante, *a.* pieniący się, schäumend.

Ecume, *f.* piana, *f.* szumowiny, *pl. f.* Schaum, *m.*

Ecumer, *n. et a.* pienić się, pianę rzucać; szumować, szumowiny zbierać, schäumen, abschäumen. *fig.* — les mers, les côtes, rozbijać po morzu, Seeräuberey treiben.

Ecumeur, *m.* — de marmite, podchlébca, *m.* Schmarotzer, *m.* — de mer, pirata, rozbòynik morski, *m.* Seeräuber, *m.*

Ecumeux, euse, *a.* pieniący się, pienisty, schäumend, schäumig.

Ecumoire, *f.* warząchew do szumowania, *f.* Schaumlöffel, *m.*

Ecurer, *a.* szorować, pomywać; rumować, czyścić, scheuern, reinigen, fegen.

Ecureuil, *m.* wiewiòrka, *f.* Eichhörnchen, *n.*

Ecureur, *m.* studziennik, co studnie rumuie; prywetnik, *m.* Brunnenfeger, Sekretfeger, *m.*

Ecureuse, *f.* pomywaczka, *f.* Scheuerfrau, — magd, *f.*

Ecurie, *f.* staynia; masztalnia, *f.* Stall, Pferdestall, Marstall, *m.*

Ecusson, *m.* tarcza herbowa, *f.* Wappenschild, *m. T.* enter en-, szczepić, szczepić, okulizować, in die Rinde pfropfen, okuliren.

Ecussonner, *a. v.* enter en écusson.

Ecussonnoir, *m.* nożyk do okulizowania, *m.* Okulirmesser, *f.*

Ecuyer, *m.* (przedtym) giermek; szlachcić, który niemiał ieszcze tytułu *chevalier*; koniuszy; przełożony szkoł rycerskich, kawalkator; dworzanin damie służący, *m.* (ehedem) Waffenträger, Schildträger; Titel der Neugeadelten; Stallmeister; Bereiter; Damenbegleiter, *m.* — en tranchant, krayczy, *m.* Vorschneidir, *m.* — de cuisine, kuchmistrz, *m.* Küchenmeister, *m.*

Eden, *m.* ray, *m.* Eden, Paradies, *n.*

Edenté, ée, *a.* bezzęby; wyzębiony, zahnlos.

Edenter, *a.* wyzębić; powyrywać zęby, die Zähne ausbrechen, verderben.

Edi-

Edifiant, ante, *a.* budujący, erbaulich.

Edificateur, *m.* budownik, *m.* Bauherr, *m.*

Edification, *f.* budowanie; zbudowanie, *n.* Erbauung, *f.*

Edifice, *m.* budynek, *m.* Gebäude, *n.*

Edifier, *a.* budować, budynek wystawić, bauen. *fig.* zbudować; uspokoić, erbauen; zufrieden stellen.

Edit, *m.* edykt, rozkaz publiczny. *m.* Edikt, *n.* öffentlicher Befehl, *m.*

Editeur, *m.* wydawca, *m.* Herausgeber, *m.*

Edition, *f.* edycya, *f.* wydanie, *n.* druk xiążki, *m.* Ausgabe, Auflage eines Buchs, *f.*

Edouard, *m.* Éduard, Eduard, *m.*

Edredon, *m.* puch zimorodków, *m.* Eiderdunen, *f. pl.*

Education, *f.* edukacya, *f.* wychowanie, *n.* Erziehung, *f.*

Efaufiler, *a.* rozstrzępić, ausfasen, aussasern.

Effaçable, *a.* łatwy do wymazania, auslöschlich.

Effacer, *a.* wymazać, przekreślić, wyskrobać. ausstreichen, auswischen, auslöschen, ausradiren. *fig.* zaćmić, przechodzić; wygładzić, zatrzeć, zniszczyć, verwischen, austilgen, verdunkeln. — le corps, les epaules, głowę etc. zasłaniać, okrywać od szychu, Kopf und Schultern ein wenig einziehen. *T.*

Effaçure, *f.* wymazane, wyskrobane, *n.* mazanina etc., *f.* das Ausgestrichene.

Effaré, ée, *a.* pomięszany, zdumiały, bestürzt, außer sich.

Effarer, *a.* pomięszać, przestraszyć, bestürzt machen. s', *r.* pomięszać się, zdumieć, bestürzt werden.

Effaroucher, *a.* przestraszyć, okrzyknąć, verscheuchen. *fig.* odrażać, spłoszyć, abschrecken.

Effectif, ive, *a.* istny, prawdziwy, rzeczywisty, wirklich, baar.

Effectivement, *m.* prawdziwe, w istocie, w rzeczy samey, wirklich, in der That.

Effectuer, *a.* uskutecznić, do skutku przyprowadzić, sprawić, dokazać; wypełnić. bewerkstelligen, bewirken, zu Wege bringen, erfüllen.

Efféminé, ée, *a.* zniewieściały, niewieści, weibisch. — *m.* niewieściuch, pieściuch, *m.* Weichling, *m.*

Efféminer, *a.* zniewieścić, psuć, pieścić, weibisch machen. s', *r.* zniewieścieć, weibisch werden.

Effervescence, *f.* kipienie, *n.* Aufbrausen, *n.*

Effet, *m.* skutek, *m.* rzecz sama, *f.* dokazanie, dokonanie; ruchome dobra, *n. pl.* Wirkung, That, *f.* bewegliches Gut, *n.* — ts, *pl.* maiątek, sprzęty, *pl.* Vermögen, *n.* Effekten, *pl.* pour cet-, à cet-, na ten koniec, w tym zamiarze, zu diesem Ende, in dieser Absicht. à l'- de . . . w tym celu, zamiarze, aby, in der Absicht, daß . . . en, w rzeczy samey, w istocie, istotnie, in der That.

Effeuiller, *a.* obrywać liście z drzewa, ablauben, entblättern. s', *r.* liście tracić; odkleić się, das Laub verlieren, sich blättern; sich spalten, sich ablösen.

Efficace, *a.* skuteczny, silny, kräftig, kräftig, wirksam. — *f.* moc, siła, skuteczność, *f.* skutek, *m.* Kraft, Wirkung, Wirksamkeit, *f.*

Efficiente, *a. f.* cause-, skutek sprawiający, skutkuiący, wirkende Ursache, *f.*

Effigie, *f.* obraz, *m.* wyobrażenie, malowanie, *n.* Bild, Bildniß, *n.*

Effigier, *a.* wypełnić dekret na obrazie, im Bildnisse hinrichten. *T.*

Effilé, *m.* frędzla; chustka żałobna z frędzlami, *f.* Franze *f.* Trauertuch mit Franzen, *n.*

Effilé, ée, *p et a.* wystrzępiony; chudy, szczupły, ausgefädelt; hager, zu schlank.

Effiler, *a.* wysnuć, wystrzępić, ausfasen, ausfädeln. s', *r.* strzępić się, wysnuć się, sich ausfädeln.

Effilure, *f.* wystrzępione nici u materyi iakiey. *f. pl.* das Ausgefaserte an einem Zeuge, *n.*

Effilanqué, ée, *p. et a.* zbieżony, zgłodzony; chudy, wychudły, abgemergelt; mager.

Effilanquer, *a.* zmordować, spędzić, zbieżec konia, wymorzyć, ein Pferd abmergeln.

Effleurer, *a.* dotknąć, natrącić; zadrzeć, zadrasnąć, streifen, ritzen, schrammen. *fig.* naruszyć co, spomnieć tylko o czym, nur obenhin berühren.

Effondrement, *m.* głębokie wskopanie ziemi, *n.* tiefe Umgrabung, *f.*

Effondrer, *a.* głęboko wskopać; wylamać, wybić, wydeptać; wypatroszyć, wyprawić (ptaka), tief umgraben; einstoßen, eintreten, einschlagen; (Gewölbe) ausnehmen.

Effondrilles, *f. pl.* szlam, muł, *m.* Bodensatz, Satz, Schlamm, *m.*

s'Efforcer, *r.* usiłować, starać się, sich anstrengen, sich bemühen, sich bestreben.

Effort, *m.* usiłowanie, usilne staranie, *n.* moc, siła, *f.* Anstrengung, Bemühung, Mühe, *f.* faire un-, usiłować, angreifen.

Effraction, *f.* gwałtowne drzwi wyłamanie, *n* Einbruch, *m.*

Effrayant, ante, *a.* straszny, straszliwy, fürchterlich, schrecklich.

Effrayer, *a.* przestraszyć, erschrecken. s', *r.* (*de qc.*) przelęknąć się, zlęknąć się, über etwas erschrecken.

Effréné, ée, *a. fig.* wyuzdany, rozchełznany, unbändig, zügellos, ungezähmt, frech.

Effroi, *m.* strach, postrach, *m.* Schrecken, *m.*

Effronté, ée, *a.* niewstydliwy, bezwstydny, zuchwały, unverschämt, frech.

Effronterie, *f.* niewstyd, *m.* niewstydliwość etc., *f.* Unverschämtheit, Frechheit, *f.*

Effroyable, *a.* straszny, srogi, niesłychany. erschrecklich, entsetzlich, fürchterlich.

Effusion, *f.* wylanie, rozlanie, *n.* Ausgießung; Vergießung; Ergießung, *f.*

Egal, ale, równy, prosty, gleich, eben. à l'- de, równie iak, eben so sehr, so wie. — *m.* równy, równego stanu, seines Gleichen.

Egalement, *ad.* równie; równo, gleich; eben so.

Egaler, *a.* równać, gleich oder eben machen. (*q. à q.*) równać, porównywać co z czym,

czym, vergleichen. — *n.* (*q.*) równać kogo w czym, einem gleich kommen. s', *r.* (*à q.*) równać się. porownać się komu, sich einem gleich stellen.

Egalité, *f.* równość, *f.* Gleichheit, *f.*

Egard, *m.* poszanowanie, *n.* wzgląd, respekt, *m.* Achtung, Rücksicht, *f.* à l'-de, względem; w porównaniu, in Anschung, in Betreff; in Vergleichung mit. en-à . . . względem. in Betrachtung, in Rücksicht.

Egarement, *m.* zbłądzenie, zbłąkanie, *n.* Irregehen, *n.* Verirrung, *f. fig.* rospusta, *f.* nieząd; błąd, *m.* Ausschweifung, *f.* Irrthum, *m.*

Egarer, *a.* z drogi prawey kogo sprowadzić, zabłąkać, irre führen. *fig.* pomięszać; zgubić. zarzucić, irre machen; verlegen. s', *r.* zabłąkać się, z drogi zstąpić, zeyść; zbłądzić. sich verirren.

Egayer, *a.* rozweselić; weselszym, przyiemniejszym robić, aufmuntern, aufheitern, angenehmer machen.

Egée (la mer). *f.* morze Greckie, *n.* Aegeische Meer, *n.*

Eglantier, *m.* róża polna, *f.* wilder Rosenstock, *m.*

Eglantine, *f.* głóg, *m.* wilde Rose, *f.*

Eglise, *f.* kościół, *m.* gromada, *f.* Kirche; Gemeinde, *f.*

Eglogue, *f.* sielanka. *f.* skotopaski, *pl.* Hirtengedicht, *n.*

Egohine *f.* ręczna piła, piłka, *f.* Handsäge, Lochsäge, *f.*

Egoïser, *n.* za wiele o sobie mówić, za wielkie o sobie mieć zdanie, zu viel von sich selbst sprechen, selbstsüchtig seyn.

Egoïsme, *m.* samoistwo, samochwalstwo, *n.* własna chwała, *f.* Selbstsucht, *f.* Egoismus, *m.*

Egoïste, *m.* samochwalca, samoiściec, *m.* Selbstgefälliger, Egoist, *m.*

Egorger, *a.* przerznąć gardło, zarznąć, zabić, zadusić, die Kehle abschneiden, schlachten; abwürgen, erwürgen, umbringen. *fig.* wniwecz kogo obrócić, zniszczyć, zu Grunde richten, stürzen.

s'Egosiller, *r.* ochrzypieć, ochrzypnąć od wrzeszczenia, sich heischer schreyen.

Egout, *m.* ściekanie wody, *n.* rynna, *f.* ostatnie gonty, dachówki na dachu trochę wypuszczone, *pl.* rynnstok, stek, spław, *m.* Abfluß des Wassers, *m.* Traufe, Dachrinne; Gosse; Abzucht, Cloake, *f. fig.* schadzka samego hultaystwa, *f.* Sammelplatz von liederlichem Gesindel, *m.*

Egoutter, *n.* faire-, laisser-, osączać, wysączać, abtropfen lassen. r', *r.* ściekać, abtropfen.

Egouttoir, *m.* ławka do osaczania, *f.* durslak, *m.* Tropfbrett, *n.* Durchschlag, *m.*

Egrapper, *a.* iagody od winograna obrywać, Weintrauben abbeeren.

Egratigner, *a.* drapać, drapnąć, podrapać, kratzen, ritzen.

Egratignure, *f.* zadzierg. *m.* rana od drapania pochodząca, *f.* Ritz, *m.* Schramme, *f.*

Egrener, *a.* nasienie, iadrka, ziarka wybierać, auskörnen. s', *r.* wypadać, opadać; kruszyć sie, ausfallen, abfallen, sich zerbröckeln.

Egrenoire, *f.* klatka mała, *f.* kleiner Käfig, *m.*

Egril-

Egrillard, arde, *a. fam.* wesoły, żywy, żwawy, lebhaft, lustig, aufgeweckt.

Egrilloir, *m.* krata, przegrodka w stawach, *f.* Rechen in einem Teiche, *m.*

Egrugeoir, *m.* moździerzyk drewniany, *m.* tarka, *f.* Stampfbüchse, *f.* Reibeisen, *n.*

Egruger, *a.* tłuc; trzeć, klein stossen, stampfen, reiben.

Egrugeure, *f.* rzecz utłuczona, *f.* das Gestoßene, Zerstoßene, *n.*

Egueuler, *a.* dziub, szyię od naczka utrącić, ułamać, die Schnauze oder den Hals von einem Gefäße abbrechen. s', *r. fam.* ochrzypieć, ochrzypnąć od wrzeszczenia, sich ganz heiser schreyen.

Egypte, *f.* Egipt, *m.* Egypten. *n.* ien, nne, *a.* Egipski, ptisch, -s, Egipczyk, ptier, *m.*

Eh! i, hey! ey, ey doch!

Ehanché, *v.* Déhanché.

Eherber, *v.* Sarcler.

Ehonté, ée, *a.* niewstydliwy, schamlos.

Ehouper, *a.* wierzcholek z drzewa ściąć. Bäume köpfen.

Elaboration, *f. T.* wyrobienie, *n.* Ausarbeitung, *f.*

Elaborer, *a. T.* wyrobić, ausarbeiten. s', *r.* wyrobić się (o krwi), sich ausarbeiten (vom Blute).

Elaguer, *a.* drzewo obcinać, einen Baum ausschneiden, ausputzen. *fig.* skrócić, abkürzen.

Elan, *m.* łoś; skok, *m.* Elenthier, *n.* Sprung, Satz, *m.*

Elans, *pl.* uczucia. uniesienia serca, *n. pl.* zapędy, *m. pl.* schnelle Bewegungen, Gefühle der Seele, *f. pl.*

Elancé, ée, *a.* chudy, dünnleibig, lang und hager.

Elancement, *m.* kłócie, *n.* ból w ciele, *m.* westchnienie do Boga, *n.* Stechen im Körper, *n.* Erhebung der Seele zu Gott, *f.* Stoßseufzer, *m.*

Elancer, *n.* kłóć, stechen. s', *r.* rzucić się na kogo; skoczyć na co; podskoczyć: zerwać się. auf etwas zu stürzen, rennen, springen &c.; sich hinauf schwingen; schnell aufspringen; hervor prellen.

Elargir, *a.* rosprzestrzenić, rozszérzyć; uwolnić, wypuścić z więzienia. erweitern, weiter, breiter machen; in Freyheit setzen. — *n. et* s', *r.* rozszérzyć się, szérzyć się, rozprzestrzenić się. breiter werden, sich erweitern.

Elargissement, *m.* rozszérzenie, rozprzestrzenienie, *n.* Erweiterung, Loslassung, *f.*

Elargissure, *f.* rosprzestrzenienie, popuszczenie sukni, *n.* angesetztes Stück zur Erweiterung, *f.*

Elasticité, *f.* sprężystość, *f.* Schnellkraft, Federkraft, *f.*

Elastique, *a.* sprężysty, elastisch.

Electeur, *m.* elektor, *m.* Churfürst, *m.* —trice, *f.* torka, *f.* —fürstinn, *f.* — torat, *m.* elektorstwo, *n.* Churwürde, *f.* Churfürstenthum, *n.* — toral, e *a.* elektorski, elektoralny, churfürstlich.

Election, *f.* elekcya, *f.* obieranie, *n.* Wahl, *f.* —tif, tive, *a.* elekcyiny, Wahl.

Electricité, *f.* elektryczność, *f.* elektrische Kraft, *f.*

Electrique, *a.* elektryczny, elektrisch.

Electri-

Electrisation, *f.* elektryzowanie, *n.* elektryzacya, *f.* Elektrisiren, *n.*

Electriser, *a.* elektryzować, elektrisiren. *fig* przerazić, wzruszyć. in Feuer setzen, angenehm erschüttern.

Electuaire, *m.* lambitywum, *n.* Latwerge, *f.*

Elégamment, *ad.* pięknie, gładko, elegancko, schön, zierlich.

Élégance, *f.* piękność gładkość, *f.* Schönheit, Zierlichkeit, *f.*

Élégant, ante, *a.* piękny, gładki, grzeczny, elegancki, zierlich, schön, artig.

Élégie, *f.* treny, *pl.* Elegie, *f.* Klagegedicht, *n*

Elément, *m.* żywioł, *m.* Element, *n.* Urstoff, *m.* Elemens, *pl.* początki; fundamenta, *pl.* Anfangsgründe, Grundsätze, *f. pl.*

Élémentaire, *a.* żywiołowy, elementarisch.

Elemi, *m.* kléy z oliwnego drzewa, *m.* Oelbaumharz, *n.*

Eléphant, *m.* słoń, *m.* Elephant, *m.*

Eléphantiasis, *f.* trąd, *m.* Art von Aussatz oder Krätze, *f.*

Eléphantin, e; tique, *a.* słoniowy, den Elephanten betreffend.

Eléonore, *f.* Eleonora, Eleonora, *f.*

Élévation, *f* wy-, podwyższenie, *n.* wysokość, *f.* pagorek, *m.* mieysce wyniosłe, *n.* Erhöhung, Höhe, Anhöhe, *f. fig.* podniesienie, podwyższenie, *n.* wspaniałość, wyniosłość, Erhebung, Erhabenheit, *f.*

Elève, *m. et f.* uczeń, wychowaniec, *m.* Zögling, Schüler, *m.*

Elever, *a.* wy-, podwyższać, stawiać, wystawiać; poanieść, ciągnąć do góry. erhöhen; aufführen, aufrichten, errichten; in die Höhe ziehen. *fig.* podnieść, wznieść, wznieść serce do Boga; wychować. wyuczyć, wyćwiczyć. erheben; erziehen. s', *r.* podnieść się, wzbiiać się w górę. wzlecieć, podlecieć; powstać. (burza) sich erheben, aufsteigen. *fig.* wynosić się, pyszuić się, übermüthig werden. (*contre q.*) powstać, buntować się przeciw komu, sich wieder einen auflehnen.

Elevure, *f.* krostka na ciele, *f.* Hitzblatter, *f.*

Elider, *a.* samogłoskę, literę wyrzucić, einen Buchstaben auslassen, verbeißen. *T.*

Éligibilité, *f.* sposobność do obrania, *f.* Wahlfähigkeit, *f.*

Eligible, *a.* sposobny do obrania, wahlfähig.

*Elire, *a.* obrać; wybrać, wählen, erwählen.

Elision, *f.* wyrzucenie litery ze słowa, *n.* Auslassung eines Buchstabens, *f. T.*

Elisabeth, *f.* Elżbieta, Elisabeth, *f.*

Elite, *f.* wybór. *m* sama treść, *f.* das Auserlesenste, Kern, *m.* Auswahl, *f.*

Elle, *pr.* ona, sie.

Ellébore, *m.* ciemierzyca, *f.* Nieswurz, *f.*

Eloge, *m.* pochwała, *f.* wychwalanie, wystawianie, *n.* Lob, *n.* Lobspruch, *m.* Lobeserhebung Lobrede, *f.*

Elogiste, *m. fam.* wystawiacz, wychwalacz, *m.* Lobredner, *m.*

Eloignement, *m.* odległość, *f.* oddalenie, *n.* nieprzytomność, niebytność; odraza, niechęć, *f.* niesmak, *m.* Entfernung, Ferne, *f.* Abstand, *m.* Abwesenheit; Abneigung, *f.* Widerwille, *f.*

Eloigner,

Eloigner, *a.* oddalić; odkładać, odwlaczać; odrażać, odstręczać, entfernen, aufschieben, verzögern; abwendig machen. s', *r.* oddalić się; dalekim bydź od, nie mieć ochoty do czego. sich entfernen; abgeneigt seyn.

Eloquence, *f.* wymowa, *f.* krasomowstwo, *n.* Beredsamkeit, *f.*

Eloquent, ente, *a.* wymowny, beredt.

Elu, *m.* wybrany, obrany; konsyliarz poborowy, *m.* Auserwählter; Unterstenerrath, *m.*

Elucubration, *f.* dzieło z wielką pracą w nocy wyrobione, *n.* bey vielen Nachtwachen ausgearbeitetes Werk, *n.*

Eluder, *a.* zniszczyć, odwrócić, przekręcić, wykręcić vereiteln, fruchtlos machen, listig ausweichen.

Elysée, *m.* elizyum, *m.* Elysium. *n.* Champs élysées od. élysiens, elizeyskie pola, *n. pl.* die elysäischen Felder. *n. pl.*

Email, *m.* szmelc, *m.* robota szmelcarska, *f.* Schmelz, *m.* Schmelzwerk, *n. fig.* kolor piękny, lazur, *m.* Glasür, *f.*

Emailler, *a.* szmelcować, emailliren, in Schmelzwerk arbeiten. *fig.* zdobić, piękrzyć, schmücken.

Emailleur, *m.* szmelcarz, *m.* Schmelzarbeiter. *m.*

Emaillure, *f.* robota szmelcarska; sztuka iey robienia. *f.* Schmelzarbeit; Kunst derselben, *f.*

Emanation, *f.* spływanie, pochodzenie, *n.* Ausfluß, *m.*

Emancipation, *f.* wypuszczenie syna, córki z mocy oycowskiey lub opiekuńskiey, *n.* Freylassung von der väterlichen oder vormundschaftlichen Gewalt, *f.*

Emanciper, *a.* wypuścić syna, córkę z mocy teyze. für mündig erklären, frey sprechen. s', *r. fig.* za wiele sobie pozwalać, sich zu viel heraus nehmen.

Emaner, *n.* wynikać, pochodzić, ausfließen, herrühren.

Emargement, *m.* zapisanie, zanotowanie czego na brzegu, *n.* aufzeichnen am Rande, *n.*

Emarger, *a.* zapisać, zanotować na brzegu, am Rande aufzeichnen, auswerfen.

Emasculer, *a.* kastrować, rzezać, wyrzezać, entmannen.

Embabouiner, *a. fam.* omamić, zwieść, namowić, mit List beschwatzen.

Emballage, *m.* obszycie, zapakowanie towarów; płótno etc. do tego potrzebne, *n.* zapłata od tego. *f.* Einballen; Zubehör dazu, *n.* Packerlohn, *m.*

Emballer, *a.* obszyć, obwinąć, zapakować, einballen, einpacken.

Emballeur, *m.* robotnik, co się tym zatrudnia, *m* Ballenbinder, *m. fam.* pędziwiatr, świszczypałka, *m.* Windbeutel, *m.*

Embarcadère, *m.* port, *m.* Ort zum Einschiffen, *m.*

Embargo, *m.* zatrzymanie okrętów *n.* Beschlag, Arrest des Schiffe, *m. T.*

Embarillé, ée, *a.* w baryły ułożony, pakowany, in Fässer eingepackt.

Embarquement, *m.* wsiadanie, ładowanie na okręt, *n.* Einschiffung, *f.*

Embar-

Embarquer, *a.* ładować na okręt, einschiffen. *fig.* wplątać, wciągać kogo w co, in eine Sache verwickeln s', *r. (pour)* wsiadać na okręt do ..., sich einschiffen (nach,..) *fig. (dans* od. *à qc.)* wdawać się, wplątać się w co, sich in etwas einlassen.

Embarras, *m.* zawikłanie, *n.* przeszkoda, *f.* Hinderniß, *n.* Sperrung im Wege, *f. fig.* niepokóy, nieporządek, *m.* pomięszanie, *n.* zawiłość, trudność, *f.* Unruhe, Verwirrung; Verlegenheit; Schwierigkeit, *f.* Hinderniß, *n.*

Embarrassant, ante, *a.* zawiklany, przeszkodliwy, przeszkadzaiący, troszczący, beschwerlich, in Verlegenheit setzend.

Embarrasser, *a.* zawikłać, przeszkadzać; zatrzymać, hamować; pomięszać; kłopotu kogo nabawić, versperren, hemmen, hindern; verwickeln, verwirren, in Verlegenheit setzen. s', *r.* kłopotu się nabawić, kłopotać się, frasować się; zawikłać się w co; osieść na piersiach. (o flegmie), sich Verlegenheit verursachen, sich beunruhigen; sich verwickeln in.. sich auf die Brust werfen (vom Schleime).

Embasement, *m.* podwalina, *f.* Grundmauer, *f.*

Embatage, *m.* okucie, obicie koła szynami, *n.* Beschienen der Räder, *n.*

Embâter, *a.* bydło iuczne okulbaczyć, den Saumsattel auflegen. *fig. fam.* włożyć na kogo co, belästigen.

Embatre, *a.* obić, okuć koło wozowe, Räder beschlagen, beschienen.

Embattes, *m. pl.* wiatry coroczne pewnego czasu na strzodziemnym morzu wieiące, *m. pl* Winde, gewöhnlich auf dem mittelländischen Meere nach den Hundstagen, *m. pl.*

Embauchage, *m.* naraienie, nastręczenie czeladnika na robotę, *n.* konsolacya, *f.* Verdingen eines Gesellen, *n.* Schmaus dabey, *m*

Embaucher, *a.* naraić, nastręczyć czeladnika, einen Gesellen in Arbeit bringen. *fam.* chytrym sposobem werbować, durch List werben.

Embaucheur, *m.* starszy czeladnik, co czeladników nastręcza, naraia, Altgeselle, der den Gesellen Arbeit verschafft, *m. fam.* werbownik chytry, m. listiger Werber, *m.*

Embaumement, *m.* balzamowanie umarłego, *n.* Einbalsamirung, *f.*

Embaumer, *a.* balzamować; przekadzić, balsamiren, einbalsamiren; durchräuchern.

Embéguiner, *a.* zawiązać głowę chustką etc., den Kopf mit einer Beguine, einem Tuche ꝛc. verhüllen. *fig. fam. (q. de qc.)* zawrócić komu czym głowę, einem etwas in den Kopf setzen.

Embellir, *a.* zdobić, ozdobić, stroić, verschönern. — *n. et* s', *r.* piękniey szym się zrobić, zostać, schöner werden.

Embellissement, *m.* stroy, *m.* ozdoba, *f.* Verschönerung, Zierde, *f*

s'Emberlucoquer, *r. fam.* na bić sobie czym głowę, sich etwas närrischer Weise in den Kopf setzen.

Embesogné, ée, *a.* (żartem) zatrudniony, (im Scherze) beschäftigt.

d'Em-

d'Emblée, *ad.* za pierwszym uderzeniem, szturmem. im ersten Anfalle, wie mit Sturm.

Emblématique, *a.* emblematyczny, sinnbildlich.

Emblème, *m.* malowanie sensu iaki moralny maiący, *n.* Sinnbild, *n.*

Emboiser, *a. fam.* namówić do czego, zu etwas bereden.

Emboiseur, *m.* euse, *f.* namawiacz, *m.* der, die zu etwas beredet.

Emboiter, *a.* wstawić, wprawić członek wywiniony; wprawić, włożyć, wfugować, fügen, hineinpassen, einpassen. s', *r.* wfugować się, zwierać się, wchodzić, sich in einander fügen.

Emboiture, *f.* wfugowanie, złączenie etc., *n.* fuga, *f.* Fuge, Einfügung, *f.*

Embonpoint, *m.* otyłość, *f.* Völligkeit des Körpers, Fleischigkeit, *f.*

Emborduer, *a.* w ramę, w ramki oprawić, in einen Rahmen einfassen.

Embouchement, *m.* przyłożenie, *n.* przykład, *m.* (o instrumentach muzycznych), Ansetzen, *n.* Ansatz, *m.* (von Blaseinstrumenten.)

Emboucher, *a.* ochełzać, okiełznać konia, przyłożyć do gęby instrument muzyczny, ein Gebiß anlegen; ein Blaseinstrument ansetzen. *fig. (q)* kłaść komu słowa w usta, nauczyć kogo co mówić, einem die Worte in den Mund legen. s', *r.* wpadać, (o rzékach), sich ergießen (von Flüßen).

Embouchoir, *m.* prawidło, *n.* Stiefelholz, *n.*

Embouchure, *f.* uyście, *n.* wiazd; monsztuk, *m.* wędzidło, *n.* czeluść do pieca, *f.* monsztuk do instrumentów muzycznych, *m.* Mündung, *f.* Mundloch, Mundstück; Ofenloch, *n.* Ansatz (bey der Flöte ꝛc.), *m.*

Embourber, *a.* wprowadzić, wwieśdź w błoto, w błocie uwięzić, in den Koth oder Morast hinein führen. *fig. fam.* zawikłać; uwięzić kogo w co, in eine schlimme Sache verwickeln. s', *r.* zabrnąć, wpaśdź w błoto, uwięznąć, ugnąć w błocie. im Kothe stecken bleiben. *fig. fam.* zawikłać się, zabrnąć w sprawę iaką sich einlassen in einen schlimmen Handel.

Embourrer, *v.* Rembourrer.

Embourser, *a.* schować, włożyć do worka etc., in den Beutel stecken.

Embranchement, *m.* przeplatanie gałęźmi, *n.* Durchflechtung mit Zweigen, *f.*

Embrancher, *a.* przeplatać gałęźmi, mit Zweigen durchflechten. s', *r.* przewiiać się, przechodzić; zamotać się, zawikłać się, sich durch einander schlingen; sich verwickeln.

Embrasement, *m.* pożar, ogień, *m.* pogorzenie, zgorzenie, *n.* Feuersbrunst, *f.* Brand, *m. fig.* rozruch, *m.* Aufruhr, *m.*

Embraser, *a.* zapalić; wniecać, pobudzać, anzünden, entzünden, in Brand stecken. s', *r.* zapalić się, sich entzünden.

Embrassade, *f.* przyciśnienie do serca, uściskanie, *n.* herzliche Umarmung, *f.*

Embrassement, *m.* ściśnienie, przyciśnienie do serca, *n.* Umar-

Umarmung, *f.* — mens, *pl.* obcowanie z kobietą, *n.* eheliche Beywohnung, *f.*

Embrasser, *a.* obiąć co chwycić rękoma; otoczyć, obwieśdź, opasać, umarmen, umklaftern. *fig.* obeymować, zaymować; zawierać w sobie, obrać sobie co, trzymać się, chwycić się czego, umgeben, umfassen, enthalten; ergreifen, sich erklären für . . .

Embrasure, *f.* dziura w murze do wypalenia działa, *f.* Schießscharte, *f.*

Embrener, *a. fam.* zwalać gównem, osrać, besudeln (mit Menschenkoth).

Embrévement, *m.* wfugowanie, *n.* Kerbenfügung, *f.*

Embréver, *a.* wfugować, in eine Fuge oder Kerbe einpassen.

Embrocher, *a.* wsadzić na rożen, an den Spieß stecken.

Embrouillement, *m.* zamięszanie, *n.* Verwirrung, *f.*

Embrouiller, *a.* mięszać, zawikłać, verwirren. s', *r.* wdać się, uwikłać się w co, zawikłać się w czym, sich verwirren, irre werden, sich verwickeln (in . . .)

Embruiner, *a.* zwarzyć, zepsuć, (iako mróz owoce), durch Frost, Reif beschädigen.

Embrumé, ée, *a.* mglisty, nebelig.

Embryon, *m.* płód w żywocie macierzyńskim, *m.* Frucht im Mutterleibe, *f.* Embryo, *m.*

Embûche, *f.* legowisko zwierza, *n.* Lager eines wilden Thieres, *n. fig.* zasadzka, *f.* sidła, *n. pl.* hinterlistige Nachstellung, Schlinge, Falle, *f.*

Embuscade, *f.* zasadzka, *f.* Hinterhalt, *m.*

s'Embusquer, *r.* zasadzić się na kogo, na zasadzce czatować, sich in einen Hinterhalt legen.

Emeraude, *f.* szmaragd, *m.* Schmaragd, *m.*

Emeri, *m.* szmergiel, *m.* Schmergel, *m.*

Emérillon, *m.* drzemlik, kobusek, *m.* Schmeri, Lerchenfalk, *m.*

Emérillonné, ée, *a. fam.* żywy, czérstwy, zdrowy, munter, lustig.

Emérité, *a. m.* wysłużony, *m.* der sein Amt nicht mehr verwalten kann.

Emerveiller, *a.* zdumić, zadziwić, zastanowić, in Verwunderung setzen. s', *r.* (*de qc.*) zdumieć, zadziwić się, zastanowić się, sich verwundern.

Emétique, *m.* lekarstwo na womity, *n.* Brechmittel, *n.* — *a.* na womity służący, zum Brechen.

Emeute, *f.* rozruch, tumult, *m.* Aufstand, Auflauf, *m.*

Emier, Emietter, *a.* kruszyć, pokruszyć, zerbröckeln, krümeln.

Emigrant, *m.* ante, *f.* emigrant, zbieg, *m.* der, die auswandert, Emigrant, *m.*

Emigration, *f.* wyiście z kraiu, *n.* Auswanderung, *f.*

Emigrer, *n.* dla religii albo z inney przyczyny wyiśdź, wywendrować z kraiu, der Religion ꝛc. wegen aus dem Lande ziehen, auswandern.

Emigré, *m.* ée, *f.* ten, co z kraiu wyszedł, co kray opuścił, Ausgewanderte, Emigrirte, *f. pl.*

Emincée, *f.* kawałek mięsa cienko odkrojonego, *m.* Schnittchen Fleisch, *n. pl.*

Emin-

Emincer, *a.* cienko kraiać mięso, Fleisch in dünne Stückchen schneiden.

Eminence, *f.* pagórek, *m.* dostoyność, *f.* (tytuł), Anhöhe; Eminenz, *f.* (Titel)

Eminent, ente, *a.* wyniosły, wysoki, erhaben, hoch. *fig.* wysoki, wyniosły znaczny; oczewisty, vortrefflich, vorzüglich, bevorstehend.

Eminentissime, *a. m.* Naydostoyniessy, (tytuł kardynalski) Hochwürdigster (zu Kardinälen).

Emissaire, *m.* wysłaniec, *m.* Fundschafter, Emissär, *m.*

Emmagasiner, *a.* w magazynie złożyć, in ein Magazin bringen.

Emmaigrir, *v.* Amaigrir.

Emmaillotter, *a.* powić w pieluchy, einwindeln, in Windeln einwickeln.

Emmancher, *a.* wprawić w rękoieść, trzonek, osadzić, mit einem Stiele oder Hefte versehen, stielen.

Emmancheur, *m.* osadnik, co w rękoieści etc. co osadza, *m.* Stiel- oder Heftmacher, *m.*

Emmantelée, *a. f.* corneille, rodzay wrony, *f.* Nebelkrähe, *f.*

Emmariné, ée, *a.* w maytki etc. opatrzony; do morza przyzwyczaiony, bemannt; der See gewohnt.

Emmariner, *a.* w maytki, żołnierze okręt opatrzyć, ein Schiff bemannen.

s'Emmarquiser, *r. fam.* Markizem zostać; Markiza udawać, Marquis werden; den Marquis spielen.

Emménagement, *m.* ułożenie gospodarstwa, *n.* Einrichtung der Wirthschaft, *f.*

s'Emménager, *r.* ułożyć gospodarstwo swoie, sich einrichten, sich Hausgeräthe anschaffen.

Emmener, *a.* zabrać, wziąć z sobą, weg-, fortführen, mitnehmen.

Emmenotter, *a.* kaydany na ręce włożyć, Handfesseln anlegen.

Emmieller, *a.* miodem posmarować, przyprawić mit Honig bestreichen oder anmachen.

Emmitoufler, *a. fam.* zakryć, zawinąć, einhüllen.

Emmuseler, *a.* kaganiec włożyć, einen Maulkorb anlegen.

Emoëller *a.* szpik wymować, das Mark herausnehmen.

Emoi, *m.* (*obs*) frasunek niepokoy, *m.* Unruhe, *f.* Kummer, *m.*

Emolument, *m.* pożytek, zysk, *m.* Nutzen, Vortheil, *m.* Emolumens, *pl.* dochody poboczne, *m. pl.* Accidenzien, *f. pl.*

Emolumenter, *n.* o swoim zysku i pożytku myśleć, obrywać, auf seinen Nutzen bedacht seyn, seinen Schnitt machen.

Emonder, *a.* obrzynać niepotrzebne gałęzie, wyrostki, einen Baum ausputzen.

Emondes, *f. pl.* chróst, *m.* gałęzie z drzewa wycięte, *f. pl.* Reisholz von beschnittenen Bäumen, *n.*

Emotion, *f.* poruszenie nienaturalne, *n.* zapał, *m.* auferordentliche Bewegung, sowohl im Körper, als im Gemüthe, *f. fig.* wrzawa, *f.* rozruch, *m.* Gährung, *f.*

Emotter, *a.* grudy tłuc, potluc, die Erdschollen zerschlagen.

Emoucher, *a.* muchy oganiać, odganiać, die Fliegen abwehren.

Emouchette, *f.* sieć pleciona do łapania much i komarów, *f.* Fliegennetz, Mückengarn, *n.*

Emouchoir, *m.* oganka od much, *f.* Fliegenwedel, *m.*

*Emoudre, *a.* ostrzyć, szlufować, schleifen.

Emouleur, *m.* szlufiers, *m.* Schleifer, *m.*

Emoulu, ue, *pr. et a.* wyostrzony, ostry, geschliffen, scharf.

Emousser, *a.* tępić, przytępić, tępym zrobić, stumpf machen, *fig.* tępić, słabić; z mechu obierać, schwächen; vom Moose reinigen. s', *r.* stępieć, stumpf werden.

*Emouvoir, *a.* wzruszać, roszruchać; obruchać, trząsać; oburzyć, wzniecać, bewegen, erregen, rühren, reitzen. s', *r.* ruchać się, zdiętym, wzruszonym bydź; oburzyć się, buntować się, powstać, sich bewegen, bewegt, gerührt werden; unruhig, aufrührerisch werden.

Empailler, *a.* słomą natkać, napchać, przekładać, w słomę obwinąć, mit Stroh ausstopfen, umwinden, in Stroh einwickeln oder einpacken.

Empailleur, *m.* euse, *f.* ten, ta, co słomą natyka etc., der, die mit Stroh ausstopft ꝛc.

Empalement, *m.* na pal wbicie, *n.* Spießen, *n.*

Empaler, *a.* na pal wbić, spießen.

Empan, *m.* piędź, *f.* Spanne, *f.*

Empanacher, *a.* piórami, kitką przyozdobić, wystroić, mit einem Federbusche versehen.

Empaqueter, *a.* pakować, układać, einpacken. s', *r.* uwinąć się w co, sich einhüllen.

s'Emparer, *r.* (*de qc.*) opanować, obiąć, osieść, zabrać co, sich bemächtigen.

Empâtement, *m.* lepkość, kleiowatość, *f.* Klebrige, *n.*

Empâter, *a.* lepkim, kleiowatym robić; sprzychować kogo, teigig, klebrig machen; Speichen einzapfen.

Empaumer, *a.* dłonią w co uderzyć, bić, odbie, mit der flachen Hand oder mit dem Racket auffangen und wegschlagen, *fig.* ująć chwycić, uchwycić, wohl angreifen, packen, sich einer Sache bemächtigen.

Empaumure, *f.* część rękawiczki wewnętrzna, *f.* inwendiger Theil eines Handschuhes, *m.*

Empêché, ée, *p. et a.* przeszkodzony; zatrudniony, verhindert; mit Geschäften überhäuft.

Empêchement, *m.* zawada, przeszkoda; *f.* Hinderniß, *n.* Verhinderung, *f.*

Empêcher, *a.* przeszkodzić, zawadzać, hindern, verhindern. s', *r.* (*de qc.*) wstrzymać się, hamować się od czego, sich einer Sache enthalten.

Empeigne, *f.* przyszwa (u trzewika, u bóta), Oberleder (an Schuhen), *n.*

Empennes, *f. pl* pióra u strzały, *n. pl.* Pfeilgefieder, *n.*

Empenner, *a.* pióra przyprawić do strzały, befiedern (einen Pfeil).

Empereur, *m.* Cesarz, *m.* Kaiser, *m.*

Empesage, *m.* krochmalenie bielizny, *n.* Stärken der Wäsche, *n.*

Empesé, ée, *p. et a.* krochmalony, gestärkt. *fig.* nienaturalny, wymyślny, steif, gezwungen.

Empeser, *a.* krochmalić chusy, Leinenzeug stärken.

Empeseur, *m.* euse, *f.* krochmalnik, *m.* der, die Leinenzeug stärkt.

Empester, *a.* zarazić; powietrzem zarazić, anstecken, vergiften, verpesten.

Empêtrer, *a.* spętać konia etc., die Füße binden. *fig.* (*q. dans qc.*) uwikłać, usidlić kogo w co, einen worein verwickeln. s', *r.* uwikłać się, usidlić się, sich verwickeln.

Emphase, *f.* moc w wyrazie, w mówieniu, *f.* Nachdruck im Reden, *m.*

Emphatique, *a.* moc mający, ważny, nachdrücklich.

Emplâtrer, *a. et n.* przywłaszczać sobie co, sich etwas zueignen. (*sur qc.*) wtrącać się w prawa czyie, uwłaczać co komu, Eingriff in Etwas thun.

Empiffrer, *a. fam.* karmić, tuczyć, napchać jedzeniem kogo, mit Essen vollstopfen, dick und fett machen. s', *r.* napchać się; tyć, tuczyć się, sich voll stopfen; dick und fett werden.

Empiler, *a.* w kupę, w stos układać, in einen Haufen aufsetzen, aufstellen.

Empirance, *f.* umnieyszenie ligi i waloru w monecie *n.* utrata na towarach, *f* Verringerung der Münzen, *f.* Schade an Waaren, *m.*

Empire, *m.* władza, moc, *f.* panowanie; państwo, cesarstwo, *n.* Gewalt, Herrschaft, Regierung, *f.* Reich, Kaiserthum, *n.*

Empirer, *a.* nadpsuć, psuć, gorszym robić, verschlimmern. — *n.* gorszym, podleyszym się robić, psuć się, schlimmer werden, sich verschlimmern.

Empirique, *m.* medyk z doświadzenia leczący; ciarlatan, *m.* Empiriker, (Arzt, der nach bloßen Erfahrungssätzen kurirt); Quacksalber, *m.* — *a.* empiryczny, empirisch.

Empirisme, *m.* nauka lekarska z doświadczenia, *f.* empirische, medizinische Kenntniß, *f.*

Emplacement, *m.* plac, *m.* mieysce na budynek przeznaczone; schowanie czego *n.* Baustelle, *f.* Platz, *m.* Hinlegung zur Aufbewahrung, *f.*

Emplacer, *a.* schować, sypać na kupę do schowania, (sól), hinlegen, aufschütten, (Salz).

Emplâtre, *m.* plaster, *m.* Pflaster, *n.*

Emplâtrier, *m.* skrzynka do chowania plastrów, plastrowia, *f.* Pflasterkasten, *m.*

Emplette, *f.* kupno, *n.* kupione rzeczy, *f. pl.* Einkauf, *m.*

Emplir, *a.* napełnić, anfüllen. s', *r.* napełnić się, sich anfüllen, voll werden.

Emploi, *m.* obrócenie, łożenie czego na co, zażywanie czego do czego, *n.* urząd, *m.* Gebrauch, *m.* Anwendung, Anlegung; Bedienung, *f.* Amt, *n.* Dienst, *m.*

Employé, *m.* urzędem opatrzony, urząd jaki maiący, urzędnik, *m.* der eine Bedienung hat, Angestellter, *m.*

Employer, *a.* łożyć, obrócić co na co, zażyć, używać co do czego; opatrzyć, obmyślić kogo urzędem; umieścić, anwenden, gebrauchen, anstellen, unterbringen. s', *r.* (*à qc.*) bawić

wić się czym, pilnować czego, sich auf etwas legen, zu etwas brauchen lassen. (*pour q.*) uymować się za kim, wspierać kogo, sich für einen verwenden.

Emplumer, *a.* w pióra opatrzyć, befiedern, bekielen.

Empocher, *a. fam.* włożyć do kieszeni, einstecken.

Empoigner, *a.* uchwycić, chwycić, ująć co ręką, mit der Hand oder Faust ergreifen, fassen.

Empois, *m.* krochmal, *m.* Stärke, *f.* (zum Leinenzeuge).

Empoisonnement, *m.* otrucie, etc. *n.* Vergiftung, *f.*

Empoisonner, *a.* truć, otruć; zarazić, vergiften.

Empoisonneur, *m.* euse, *f.* truciciel, truciznik, *m.* Giftmischer, *m. fig.* kopciuch, kucharz niedoskonały; zwodziciel, *m.* schlechter Koch; Verführer, *m.*

Empoisser, *a.* na-, osmolić, smołą, na-, omazać, theeren, pichen.

Empoissonnement, *m.* zarybienie stawu, *n.* Besetzung eines Teiches mit Brut, *f.*

Empoissonner, *a.* zasadzić staw rybami, zarybić staw, mit jungen Fischen oder Brut besetzen.

Emporté, ée, *a.* popędliwy, porywczy, szalony, aufahrend, heftig, jähzornig, hitzig, toll.

Emportement, *m.* popędliwość, porywczość, *f.* gniew porywczy; zapał, *m.* gorliwość, żarliwość, *f.* heftige Bewegung, *f.* Auffahren, *n.* Jähzorn, *m.* Hitze, Uebereilung, *f.* Ungestüm, *m.*

Emporte-pièce, *m. fig.* satyryk, szyderca, *m.* Satyriker, *m.*

Emporter, *a.* wziąć, zabrać; wynieść, przenieść, znieść; urwać, zerwać, zwalić; sprzątać, pożerać, wegnehmen, wegholen, wegtragen, wegreißen, wegraffen. *fig.* unosić, uwodzić; sprawić, pociągać za sobą; otrzymać, odnieść, (zwycięstwo etc.) hinreißen; nach sich ziehen; erlangen; gewinnen. (*l'-, sur qc.*) górę brać nad czym, przeważać, przewyższać, przechodzić kogo w czym, den Vorzug vor etwas haben, es übertreffen, über etwas siegen. s', *r.* dadź się gniewowi unosić, unieść się, zapędzić się; *T.* w słup, w gałęzie rosnąć, wybiegać, sich heftig erzürnen, auffahren; *T.* (von Bäumen) zu sehr ins Holz treiben.

Empoter, *a.* w dóniczki przesadzać, sadzić, in Töpfe setzen oder legen.

Empoudrer, *a.* nakurzyć; na-, opudrować, bestäuben, einpudern.

Empourprer, *a.* (u poetów), purpurować, rumienić, (poetisch) purpurroth färben.

Empreindre, *a.* wycisnąć, aufdrücken. *fig.* wyrazić, prägen, einprägen.

Empreinte, *f.* wyrażenie, wyciśnienie pieczątki, stępla, wyrycie, sztychowanie na pieczęci etc., *n.* Abdruck, *m.* Gepräge, *n.*

Empressé, ée, *a.* pilny, uwijający się, eifrig, emsig, geschäftig.

Empressement, *m.* pilność wielka, *f.* usilne staranie, usiłowanie, *n.* Eifer, Fleiß, *m.*

s'Empresser, *r.* usilnie się o co starać, domagać się czego, uwijać się, kręcić się około czego, sich eifrig bemühen, sich befreben.

Emprisonnement, *m.* osadzenie, wsadzenie do więzienia, więzienie, *n.* Gefangensetzung, *f.* Verhaft, *m.*

Emprisonner, *a.* osadzić więzienia, wsadzić do więzienia, więzić, in Verhaft nehmen.

Emprunt, *m.* rzecz pożyczona, *f.* pieniądze pożyczone, *m. pl.* Entlehnung; Anleihe, *f.* Darlehn, *n.*

Emprunter, *a.* (*qc. de* od. *q.*) pożyczyć czego u kogo; mieć, brać co od kogo, leihen, lehnen, entlehnen.

Emprunteur, *m.* euse, *f.* pożyczający co u kogo, der, die etwas lehnet.

Empuantir, *a. fam.* smrodem napełnić, zasmrodzić, mit Gestank erfüllen. s', *r.* zaśmierdnąć się, wątchnąć się, stinkend werden.

Empuantissement, *m.* zaśmierdnienie, *n.* Stinkendwerden, *n.*

Emulateur, *m.* trice, *f.* Emule, *m. et f.* naśladowca. *m.* Nacheiferer, *m.*

Emulation, *f.* naśladowanie, *n.* emulacya, *f.* Nacheiferung, *f.* Nacheifer, Wetteifer, *m.*

En *prp.* w, we, na, do; przez, podczas, w; za, w przeciągu etc., in, an, nach, bey, auf, innerhalb, mit, zu, unter, über, vor etc. — *pr. rel.* stąd, ztamtąd, to, tego, o tym, od tego etc.; iako, po . . ., na kształt, davon, daher, damit, dafür, daraus, darüber, deswegen, dessen, deren etc.

Enarrher, *v.* Arrher.

Encadrement, *m.* oprawienie w ramki, *n.* Einfassung, *f.*

Encadrer, *a.* oprawić w ramki, w ramy, mit einem Rahmen einfassen.

Encager, *a.* w klatkę wsadzić, in einen Käfig setzen. *fig.* wsadzić do więzienia, gefangen setzen.

Encaissement, *m.* układanie, pakowanie czego w skrzynię; przesadzenie drzewa w skrzynię etc.; koryto rzéki wąskie między górami, wysypanie gościńca piaskiem, *n.* Einpacken in Kisten; Setzen eines Baumes in einen Kasten etc., *n.* enger Paß eines Stroms zwischen Gebirgen, *m.* Ausfüllung einer Landstraße mit Kies, *f.*

Encaisser, *a.* układać, pakować w skrzynię; chować, zamykać pieniądze w skrzyni; przesadzać drzewo w skrzynię etc., in Kisten packen, Geld in eine Kiste verschließen; Bäume in Kasten oder in ein Loch setzen.

Encan, *m.* przedaż publiczna, licytacya, *f.* Versteigerung, Auktion, *f.*

s'Encanailler, *r.* z hultaiami, z nikczemnikami obchodzić, sich zu schlechten Leuten halten.

s'Encapuchonner, *r. fam.* za-, okapturzyć się, sich vermummen.

Encaquer, *a.* w beczki kłaść, pakować, in Tonnen, in Fässer schlagen, packen.

Encarter, *a.* w papier zawinąć, in ein Papier einpacken.

Encastillement, Encastrement, *m.* wfugowanie, spoienie, *n.* Einfügung, *f.*

Encastiller, Encastrer, *a.* wfugować, spoić; wprawić, wbić co w co, einfugen, zusammenfügen.

Enca-

Encavement, *m.* zstawienie do piwnicy, *n.* Einlegen in den Keller, *n.*

Encaver, *a.* zstawiać, spuszczać do piwnicy, in den Keller einlegen, einschroten.

Encaveur, *m.* robotnik co beczki z winem etc., w piwnicę spuszcza, *m.* Schröter, Wein-, Bierschröter, *m.*

Encaustique, *f.* pd. painture, malowanie woskowe, *n.* Wachsmalerey, *f.*

*Enceindre, *a* ogrodzić, otoczyć, umgeben, einschließen.

Enceinte, *a, f.* brzemienna, w ciąży, schwanger.

Enceinte, *f.* okrąg obchód koło czego, *m.* otoczenie, *n.* Umkreis, Umfang, *m.* Einschließung, *f.*

Encens, *m.* kadzidło, *n.* Weihrauch, *m. fig.* pochwała, *f.* Lob, *n.*

Encensement, *m.* kadzenie w kościele, *n.* Räuchern in der Kirche, *n.*

Encenser, *a.* kadzić; okadzić, räuchern, beräuchern. *fig.* chwalić, wychwalać, podchlebiać, sehr loben, schmeicheln, anpreisen.

Encenseur, *m. fig.* podchlebca, *m.* Schmeichler, *m.*

Encensoir, *m.* kadzidlnica, *f.* turybularz, *m.* Rauchfaß, *n.*

Enchainement, *m.* związek, Ankettung, *f. fig.* związek węzeł, łańcuch, *m.* Verkettung, Kette, *f.*

Enchainer *a* łańcuchy na kogo kładźć w łańcuchy okuć, an die Kette legen, anlegen. *fig.* spiąć, złączyć, wiązać; usidlić, an einander ketten, fesseln.

Enchanté, ée, *p. et a.* oczarowany, bezaubert. *fig.* przedziwny, podziwienia godny, bezaubernd, reizend.

Enchanteler, *a.* na legary, kołnary kłaśdź; układać w stos drzewo, auf Lagerbäume legen; (Holz) schichten.

Enchantement, *m.* oczarowanie, omamienie, *n.* czary, *m. pl.* Bezauberung, *f.* Zauber, *m.* Zauberey, *f.*

Enchanter, *a.* oczarować; omamić, bezaubern, beheren, beschreyen, *fig.* zachwycenie, podziwienie uczynić, sprawić, entzücken.

Enchanteur, *m.* eresse, *f.* czarownik, *m.* —niczka, *f.* Zauberer, *m.* Zauberin, *f.* — *a.* przyiemny, przedziwny, bezaubernd.

Enchaperonner, *a.* w kapicę głowę uwinąć, verkappen.

Enchâsser, *a.* oprawić, wprawić co w co, fassen, einfassen, (Steine ꝛc.) *fig.* położyć, umieścić co gdzie, einschalten.

Enchâssure, *f.* oprawa, obsada kamienia drogiego etc., *f.* Fassung eines Edelsteines ꝛc. *f.*

Enchère, *f.* podkup, *m.* podkupowanie na publiczney licytacyi, *n.* Gebot, Höherbieten bey öffentlichen Versteigerungen, *n.* solle- przepłacenie rzeczy, *n.* Renkauf, *m.*

Enchérir, *a.* podadź, postępować więcey, iak drudzy; zdrożyć, höher bieten, steigern, vertheuern. (*sur q.*) podkupować, przekupić kogo, einen überbieten. *fig.* przechodzić, übertreffen. — *n.* zdrożeć, w górę pòydźć, (o cenie), theurer werden, aufschlagen. *fig.* (*sur q.*) przechodzić kogo, celować przed kim, einem zuvorthun, einen übertreffen.

Enchérissement, *m.* podwyższenie ceny, zdrożenie etc., *n.* Erhöhen der Preise, Vertheuern, *n.*

Enchérisseur, *m.* podkupnik, podawca ceny, *m.* Steigerer, Meistbietende, *m.*

Enchevêtrer, *a.* za-, okiełznać konia, die Halfter anlegen. s', *r.* uwikłać się w uzdzienicę, sich verhalftern. *fig.* zabrnąć w sprawy zawikłe, sich verwickeln.

Enchifrènement, *m. fnm.* ryma, *f.* katar, *m.* Verstopfung in der Nase, *f.*

Enchifrener, *a.* katar sprawować, den Schnupfen verursachen.

Enclave, *f.* kray, *m.* okolica, wioska, *f.* kray cudzą okolicą otoczony, *m.* Bezirk, Bann, *m.* eingeschlossenes Stück Land, *n.*

Enclavement, *m.* wprawienie, wpuszczenie czego w co; położenie, *n.* sytuacya w pośrodku kraiu, klucza, *f.* Einschließen, Liegen innerhalb eines Bezirkes, *n.*

Enclaver, *a.* otoczyć; położyć, umieścić w pośrodku kraiu; wprawić, wfugować, einschließen (in einen Bezirk); einfugen.

Enclin, ine, *a.* (*à qc.*) skłonny do czego, geneigt zu etwas.

Enclolitrer, *a.* do klasztoru oddadź, w klasztorze kogo zamknąć, ins Kloster sperren.

*Enclorre, *a.* otoczyć, opasać, einschließen, umgeben.

Enclos, *m.* mieysce murami etc. otoczone; ogrodzenie, *n.* inner Platz oder Bezirk zwischen Mauern ꝛc.; Gehäge, *n.* Befriedigung, *f.*

s'Enclótir, *r.* kryć się w iamę, sich in ein Loch verkriechen.

Enclôture, *f.* brzeg obrąbiony, obrębek koło haftowaney roboty, *m.* Einfassung einer Stickerey, *f.*

Enclouer, *a.* zagwoździć, (konia, działo), vernageln (von Pferden und Kanonen).

Enclouûre, *f.* zagwożdżenie konia, *n.* rana ztąd pochodząca, *f.* Vernageln eines Pferdes, *n.* Schaden daher, *m. fig.* zawada, przeszkoda, trudność, *f.* Hinderniß, *n.* Schwierigkeit, *f.*

Enclume, *f.* kowadło, *n.* Amboß, *m.* —meau, *m. dim.*

Encochement, *m.* nałożenie cięciwy w fugę strzały, *n.* Einlegen der Sehne in die Kerbe, *n.*

Encocher, *a.* cięciwę w fugę strzały nałożyć, włożyć; karbować, nakroić, in die Kerbe legen, einkerben.

Encoffrer, *a.* w skrzynię schować, zamknąć, in einen Kasten schließen. *fig.* wsadzić do więzienia, einsperren.

Encoignure, *f.* kąt, *m.* szafka kątowa, *f.* Winkel, *m.* Ecke, *f.* Eckschrank, *m.*

Encolure, *f.* szyia końska, *f.* Hals eines Pferdes, *m. fig.* postać, mina, *f.* äußerliches Ansehen, *n.*

Encombrement, *m.* zawalenie drogi etc. gruzem, *n.* przeszkoda ztąd pochodząca; hardość, *f.* upór, *m.* Versperren eines Weges ꝛc. durch Schutt, *n.* Hemmung daher, *f.* sperriges Wesen, *n.*

Encombrer, *a.* zawalić, zasypać drogę etc. gruzem mit Schutt anfüllen, verschütten, dadurch versperren.

Encontre, *f. obs. v.* Aventure, *fig.* aller à l'—, (*de qc*) sprzeciwiać się, bydź przeciwnym rzeczy iakiey. sich einer Sache widersetzen, ihr entgegen arbeiten.

Encore, Encor, *ad* ieszcze; ieszcze raz; daley, dłużey, przynaymniey, noch, noch einmal, ferner, wenigstens — que, *c.* obgleich, obwohl, wiewohl.

s'Encornailler, *r. fam.* watapić w stan rogi od żon przyprawione noszących sich in die Zahl der Hörnerträger begeben.

Encorné, ée, *p. et a.* rogaty, gehörnt.

Encorner, *a.* w róg oprawić, mit Horn beschlagen.

Encouragement, *m.* zachęcanie, *n.* pobudka, *f.* Aufmunterung, *f.*

Encourager, *a.* zachęcać, pobudzać, zapalać, aufmuntern, wozu ermuntern.

*Encourir, *a.* (*qc.*) nabawić się czego; wpaśdź w co, sich etwas zuziehen, in etwas verfallen.

Encrasser, *a.* zwalać, zbrudzić, schmutzig machen. s', *r.* zwalać się, zbrudzić się, schmutzig werden, sich beschmutzen. *fig.* pogardliwym się stać, zostać sich verächtlich machen.

Encre, *f.* atrament, inkaust, *m.* czernidło drukarskie, *n.* Dinte, Druckerschwärze, *f.* — de la Chine, tusz, *m.* Tusche, *f.*

Encrier, *m.* kałamarz, *m.* Dintenfaß, *n.*

s'Encuirasser, *r.* stwardnieć od brudu, vom Schmutze ganz steif werden.

Encuvement, *m.* namoczenie, włożenie w kadź skór etc., *n.* Schütten in eine Kufe, *n.*

Encuver, *a.* włożyć, kłaśdź w kadź, namoczyć, in eine Kufe thun, darin einweichen.

Encyclopédie, *f.* zbiór nauk iednego gatunku, *m.* encyklopedya, *f.* Inbegriff aller oder mehrerer Wissenschaften einerley Art, *m.* Encyklopädie, *f.* —pédique, *a.* encyklopedyczny, encyklopädisch.

Endenter, *a.* w zęby wycinać, wprawiać, zahnen, mit Zähnen oder Zacken versehen.

Endetté, ée, *p. et a.* zadłużony, verschuldet.

Endetter, *a.* zadłużyć, mit Schulden beladen, in Schulden setzen. s', *r.* się, w długi zabrnąć, sich in Schulden stecken, Schulden machen.

Endévé, ée, *a. fam.* markotny, niespokoyny, störrisch, verdrießlich.

Endéver, *n. fam.* szaleć, rozgniewać się, unwillig werden, toben.

Endiablé, ée, *a.* szalony, opętany, teufliſch, verteufelt.

s'Endimancher, *r. fam.* ustroić się, ubrać się w niedzielne suknie, seinen Sonntagsstaat anziehen.

Endoctriner, *a.* uczyć, unterrichten.

Endommager, *a.* za-, u-, szkodzić, beschädigen.

Endormeur, *m. fig.* oszukaniec, oszust, *m.* Einschläferer, *m.*

*Endormir, *a.* uspić, zaspić, zdrętwić; *fig.* zamydlić komu oczy, einschläfern. s', *r.* zasnąć, znąć, usnąć; zdrętwieć; niedbalym, ospałym zostać, einschlafen.

Endosse, *f. fam.* ciężar, kłopot, trudy, *m. pl.* Last, Mühe, *f.*

Endossement, *m. v.* Endossure.

Endosser, *a* podpisać, napisać; oblec, wdziać co, na grzbiecie nosić. zawiesić. auf den Rücken schreiben, überschreiben; auf den Rücken nehmen, anlegen. *fig. fam.* zwalić na kogo co, aufbürden.

Endossure, *f.* podpis, napis, *m.* Rück-, Auf-, Ueberschrift, *f.*

Endroit, *m.* mieysce, *n.* plac, *m.* strona, okolica, *f.* lice, *n.* strona prawa materyi, *f.* Ort, *m.* Stelle, Stätte, *f.* Platz, *m.* rechte Seite eines Zeuges, *f.*

*Enduire, *a.* tynkować; napuścić czym, überziehen, überstreichen, bewerfen.

Enduit, *m.* tynk, *m.* Anwurf, *m.* Tünche, *f.*

Endurant, ante, *a.* cierpliwy, geduldig.

Endurcir, *a.* hartować, zatwardzić, härten, härter machen. *fig.* wprawić, przyzwyczaić kogo do zniesienia wszelkich przeciwności, abhärten, verhärten. s', *r.* hartować się, twardzieć, stwardnąć, hart werden. *fig.* (*à qc*) przywykać do pracy etc.; zakamienieć, zatwardzieć, sich gegen etwas abhärten; sich bey etwas verhärten.

Endurcissement, *m. fig.* upór, *m.* zakamienistość, *f.* Verstockung, Herzenshärte, *f.*

Endurer, *a.* cierpieć, znosić, leiden, ausstehen, erdulden, ertragen.

Energie, *f.* moc, siła, *f.* Nachdruck, *m.* Kraft, *f.*

Energique, *a.* silny, skuteczny, kraftvoll.

Energumène, *m. et f.* opętany, opętaniec, *m.* opętana, *f.* der, die Besessene.

Enerver, *a.* osłabiać, wysilać; siłę odiąć, entnerven, entkräften, schwächen.

Enfaiteau, *m.* gąsior, *m.* dachówka szeroka wierzchowa, *f.* Hohlziegel, Forstziegel, *m.*

Enfance, *f.* dziecinstwo, *n.* Kindheit, Kinderey, *f.*

Enfant, *m. et f.* dziećię, *n.* Kind, *n.*

Enfantement, *m.* porodzenie, *n.* połóg, *m.* Gebähren, *n.* Geburt, *f.*

Enfanter, *a.* rodzić, gebähren.

Enfantillage, *m.* dziecinność, *f. f.* kindisches Wesen, *n.* Kinderey, *f.*

Enfantin, ine, *a.* dziecinny, kindisch.

Enfariné, ée, *p. et a.* mąką obsypany, mit Mehl bestreut. *fig. fam.* uięty, uwiedziony od..., pełen czego, eingenommen, voll.

Enfariner, *a.* mąką obsypać, umączyć, mit Mehl bestreuen.

Enfer, *m.* piekło, *n.* Hölle, *f.* Enfers, *pl.* dusz mieszkanie, *n.* Reich der Schatten, *n.*

Enfermé, ée. *p. et a.* zamknięty etc., eingeschlossen &c. sentir l'enfermé, stęchlizną śmierdzieć, dumpfig riechen.

Enfermer, *a.* zamknąć; zamykać, zawierać w sobie, einschließen, verschließen, einsperren; enthalten. s', *r.* zamknąć się, sich einschließen.

Enfer-

Enferrer, *a.* pchnąć, przebić, durchstechen, durchbohren. s', *r.* przebić się, wpaśdź na szpadę et., sich den Degen ꝛc. in den Leib stoßen. *fig.* swemi słowami sobie szkodzić, przeciw sobie samemu mówić, sich im Reden verhauen.

Enfilade, *f.* rząd (pokoiów), *m.* Reihe (Zimmer), *f.*

Enfiler, *a.* nawlec iglę; nawlec, zebrać na nitkę perły, paciorki. einfädeln; anreihen. *fig.* weyśdź, wiechać (na drogę, na ulicę), wszczynać, przytoczyć. (dyskurs) przebić, przestrzelić. (einen Weg) einschlagen; (ein langweiliges Gespräch) anfangen; durchbohren. s', *r.* wpaśdź, wbieda na szpadę, przebić się; uwikłać się, zabrnąć w sprawę iaką, sich selbst spießen, sich in einen schlimmen Handel verwickeln.

Enfin, *ad.* na koniec, na ostatek; słowem, w reszcie, endlich, zuletzt; kurz, mit einem Worte.

Enflammer, *a.* zapalić, entzünden, in Flammen setzen. *fig.* zapalać, wzniecać, pobudzać, erhitzen, entflammen. s', *r.* zapalić się, sich entzünden. *fig.* rozpalić się, wpaśdź w zapał, entbrennen.

Enfler, *a.* nadymać, wzbierać się, (rzeki), aufblasen, aufschwellen. *fig.* dodawać serca, nadzieiy; nadymać, Muth, Herz machen; stolz machen. *n. et* s', *r.* wzbierać, rosnąć; nadymać się; napuchnąć, schwellen, anlaufen. *fig.* pysznić się, nadymać się, stolz thun aufgeblasen werden.

Enflure, *f.* puchlizna, *f.* Geschwulst, *f. fig.* — du style, nadętość mowy, *f.* Schwulst, *m.* — du coeur, pycha, *f.* Aufgeblasenheit, *f.* Stolz, *m.*

Enfoncage, *m.* zasadzenie dna beczkowego, zaszpuntowanie onegoż, *n.* Einsetzen der Böden in die Fässer; Zuschlagen derselben, *n.*

Enfoncement, *m.* wbiianie, wbicie, wepchnienie etc. *n.* głębokość. dolina, *f.* oddalenie, *n.* Einschlagen, Einstoßen, Einstoßen, Einbrechen, *n.* Tiefe, Vertiefung, *f.* Hintergrund, *m.*

Enfoncer, *a.* wbić, wpędzić, wepchnąć, wtłoczyć; pogrążyć; wybić, wylamać. przełamać; głębokim, głębszym zrobić, einschlagen, einstoßen, eintreiben; vertiefen. — *n.* zatonąć, na dno iść, sinken, versinken. s', *r.* (*v. n.*) głęboko wchodzić, zapuścić się gdzie; głęboko w co zabrnąć, zanurzyć się, tief in etwas hineingehen, sich vertiefen.

Enfonceur, *m. fig.* — de portes ouvertes, człowiek chełpliwy, *m.* Großprahler, *m.*

Enfoncure, *f.* dno beczki, *n.* deszczki do dna, *pl.* dołkowatość, *f.* dół, *m.* Boden, *m.* Bodenbretter, *n. pl.* Grube, Tiefe, Vertiefung, *f.*

Enforcir, *a.* posilić, zmocnić, sił dodawać, verstärken, stärker machen. *n. et* s', *r.* zmocnieć, siłoym zostać, stärker werden.

Enformer, *a.* na formę wbić, włożyć, über die Ferm schlagen.

Enfouir, *a.* zakopać, vergraben.

Enfourcher, *a. fam.* — un cheval, oklep iechać, stanżeć na koniu, mit überschlagenen Beinen sitzend reiten.

Enfourner, *a.* w piec wsadzić, włożyć, in den Ofen schieben. *fig. fam.* zacząć, den Anfang machen.

Enfreindre, *a.* łamać, gwałcić, nadwątlić, übertreten, brechen.

Enfroquer, *a. fam.* (*q.*) mnichem kogo zrobić, w klasztorze zamknąć, einem die Mönchskutte anziehen, einen ins Kloster stecken.

s'Enfuir, *r.* uciekać. tył podać, entfliehen, davon laufen. *fig.* wykipieć, auslaufen, überlaufen.

Enfumer, *a.* dymić, kopcić, okopcić; gnoić rolę räuchern, einräuchern, räucherig machen; düngen.

Enfutailler, *a.* kłaśdź, pakować w beczki, in Fässer packen.

Engageant, ante, *a.* uymuiący serce, einnehmend.

Engagement, *m.* zastawienie czego u kogo, *n.* zastaw; obowiązek, *m.* obowiązanie; przyłączenie; spoienie, *n.* związek, *m.* zawerbowanie, *n.* werbunek, *m.* kapitulacya, *f.* zadatek, *m.* potyczka, utarczka, *f.* Verpfändung, *f.* Pfand, *n.* Verbindlichkeit; Verbindung, Einlassung; Anwerbung; Kapitulation, *f.* Handgeld; Handgemenge, Treffen, *n.*

Engager, *a.* zastawić, w zastaw dadź, zawerbować. verpfänden, versetzen, anwerben. (*à qc.*) obowiązać, przymusić, przywieśdź kogo do czego, zu etwas vermögen, nöthigen, veranlassen, verbinden. s', *r.* (*à qc.*) obowiązać się do czego; przystać, do kogo, służbę przyiąć; przystać do żołnierzy, sich zu etwas verbindlich machen, sich verdingen; sich anwerben lassen. (*pour q.*) za-, ręczyć za kogo, sich für einen verbürgen. (*dans qc.*) uwikłać się, uplątać się w co, sich in etwas verwickeln. *fig.* uwikłać się, zapiątać się, wdadź się w sprawę iaką, sich in eine Sache verwickeln, sich einlassen. dans un bois etc., głęboko, daleko weyśdź w las etc., sich zu weit in einen Wald ꝛc. wagen.

Engainer, *a.* w pochwę włożyć, in die Scheide stecken.

Engaller, *a.* galasem farbować, mit Gallapfeln färben.

Engeance, *f.* rodzay, *m.* złe plemię, *n.* Art, Brut, *f.* eigfig.

Engelure, *f.* odmroż, *m.* Frostbeule, *f.*

Engendrer, *a.* spłodzić, zeugen, erzeugen. *fig.* rodzić, czynić, sprawić, verursachen, veranlassen. s', *r.* powstać, rodzić się, entstehen, sich erzeugen.

Engrr, *a. fam.* zarazić, obdarzyć kogo czym, anstecken, beladen mit ꝛc.

Engerber, *a.* w snopy wiązać; na kupę układać, in Garben binden; auf einander legen.

Engin, *m.* winda, *f.* kołowrotek do obracania wietrznego młyna; każdy instrument rzemieślniczy, *m* Winde. Rückwelle bey der Windmühle, *f.* jedes Werkzeug, *n.*

Englober, *a.* złączyć, związać. mehrere Sachen mit einander vereinigen.

Engloutir, *a.* połknąć, pochłonąć, verschlucken, verschlingen. *fig.* przemarnować, verschwenden.

Engluer, *a.* lepem namazać, posmarować, mit Vogelleim bestreichen. s', *r.* ulgnąć na lepie, an der Leimruthe kleben bleiben.

Engoncer, *a.* oszpecić suknią źle zrobioną, durch übelgemachte Kleider verunstalten.

Engorgé ée, *a.* zatkany, zu voll, verstopft.

Engorgement, *m.* zatkanie, zamulenie (rury), *n.* Verschleimung, Verstopfung (einer Röhre), *f.*

Engorger, *a.* zatkać, zamulić, zapchać, verschleimen, verstopfen. s', *r.* zatkać się, zamulić się, sich verstopfen, vollstopfen

Engouement, *m. fam* dawienie, dławienie się, *n.* Würgen, *n. fig.* uporczywe uprzedzenie, *n.* hartnäckiges Vorurtheil, *n.*

Engouer, *a. fam.* dawić, die Kehle oder den Schlund verstopfen, würgen. s', *r.* dawić się, sich verschlucken, würgen. *fig.* (*de qc.*) nabić sobie czym głowę, bydź o czym uprzedzonym, für etwas hartnäckig eingenommen seyn.

s'Engouffrer, *r.* zatkać się, tłoczyć się, kręcić się; wpadać w przepaść, sich verfangen; sich in einen Abgrund verlieren.

Engouler, *a. fam.* połknąć, verschlingen.

Engourdir, *a.* zdrętwić, zdrętwiałym czynić, ogłuszyć; tępić, erstarren machen, betäuben. s', *r.* drętwieć, zdrętwieć, erstarren. *fig.* z-, gnuśnieć; stępieć, erschlaffen.

Engourdissement, *m.* z-, drętwienie etc., *n.* Erstarrung, *f.*

Engrais, *m.* opas, *m.* paszenie, karmienie, tuczenie, *n.* gnoy, *m.* Mast, Mastung, *f.* Dünger, *m.*

Engraissement, *m* uprawa, *f.* ugnojenie gruntu, *n.* Düngung, *f.*

Engraisser, *a.* tuczyć, karmić, paść; gnoić rolę; stłuścić, tłustością zwalać, mästen; düngen; mit Fett beschmieren, beschmutzen. — *n.* tyć, utyć, tuczyć się, fett werden. s', *r.* tyć, utyć; tuczyć się, utuczyć się; zwalać się; zgęścieć, dick und fett werden; sich mästen; schmutzen; fettig, zähe werden.

Engranger, *a.* do stodoły zwieźć, sprowadzić, in die Scheuer bringen.

Engraver, *a.* wpędzić, mit dem Schiffe auf den Sand treiben.

Engréner, *a, et n.* za-, w-, nasypać (we młynie); tuczyć ziarnami, aufschütten (in der Mühle); mit hartem Futter füttern. *fig. fam.* — bien ou mal, źle, dobrze zacząć, gut oder schlecht einleiten, anfangen. — *n. et* s', *r.* zacinać, wpadać w zęby koła drugiego, in einander greifen (von Rädern).

Engrosser, *a. fam.* obciążyć kobietę, schwängern.

s'Engrumeler, *r.* skrupieć, zgruszowacieć, gerinnen.

Enguenillé, ée, *a. fam.* obdarty, zerlumpt.

Enhardir, *a.* serca, męstwa dodawać, odważnym czynić, beherzt machen. s', *r.* odważyć się, ośmielić się, serca nabrać, sich erkühnen, ein Herz fassen.

Enharnachement *m.* osiodłanie, zakiełznanie; ubranie konia, *n.* Satteln und Zäumen; Anschirren, *n.*

Enharnacher, *a.* ubrać konia, szory na konia włożyć, osiodłać, anschirren, satteln.

Enjabler, *a.* zasadzić dno w statek, statek, den Boden eines Gefäßes einfalzen.

Enjambée, *f.* krok, *m.* Schritt, *m.*

Enjamber, *n. et a.* przekroczyć, wielkie kroki robić, überschreiten, lange Schritte machen. *fig.* wkraczać, wbiegać, über etwas hinaus gehen. (*sur qc.*) wkraczać, mięszać się w co niesprawiedliwie. Eingriff thun. (*qc.*) przywłaszczać sobie co, sich etwas anmaßen.

Enjaveler, *a.* pokos na kupę kłaść, Getraide in Haufen legen.

Enjeu, *m.* stawka, *f.* (we grze), Satz im Spiel, Einsatz, *m.*

Enigmatique, *a.* niezrozumiany, räthselhaft.

Enigme, *f.* gadka, zagadka, *f.* Räthsel, *n.*

*Enjoindre, *a.* przy-, nakazać, einschärfen, scharf anbefehlen.

Enjôler, *a.* łudzić, wabić, zwodzić, durch Schmeicheley anlocken, hintergehen.

Enjôleur, *m.* euse, *f.* zwodziciel, *m.* listiger Betrüger, *m.*

Enjolivement, *m.* ozdoba, *f.* Zierrath, *m.* Verzierung, *f.*

Enjoliver, *a.* przyozdobić, zdobić, verzieren.

Enjoliveur, *m.* rzemieślnik, co różne ozdoby robi, *n. p.* kozalki etc., der kleine Zierrathen macht.

Enjolivure, *f.* różne ozdoby, *f. pl.* kleiner Zierrath, *m.*

Enjoué, ée, *a.* wesoły, zabawny, lustig, aufgeweckt, aufgeräumt, munter, scherzhaft.

Enjouement, *m.* umysł wesoły, *m.* wesołość, *f.* Munterkeit, Lustigkeit, *f.*

Enivrant, ante, *a.* głowę zawracaiący, trunken machend.

Enivré, ée *p. et a.* pijany, betrunken, berauscht.

Enivrement, *m* pijaństwo, upicie się *n.* Trunkenheit, *f. fig.* zaślepienie, omamienie, *n.* Taumel, *m.*

Enivrer, *a.* poić, upoić pijanym czynić, zawrócić głowę, trunken machen, berauschen. *fig.* zaglusyć; zaślepić, omamić, berauben; verblenden. s', *r.* upić się, sich betrinken.

Enkiridion, *m.* krótki zbiór, *m.* krutze Anleitung, *f.* Handbüchlein, *n.*

Enlacement, *m.* wplatanie, zawikłanie, wplatanie etc., *n.* Flechten, Einflechten, *n.*

Enlacer, *a.* w-, przeplatać; zawikłać, uśidlić; zmałtować, zsyć, flechten, in einander schlingen, an einander hetzen.

Enlaidir, *a.* szpecić, oszpecić, häßlich machen. — *n.* szpetnieć, oszpetnieć, häßlich werden.

Enlèvement, *m.* wykradzenie, panny, zabranie, zagrabienie, *n.* Entführung, Wegnehmung, *f.*

Enlever, *a.* podnosić, ciągnąć, wciągać w górę; wyrwać, oderwać, wysadzić, obalić; wykraśdź, porwać pannę; porwać, zabrać; spędzać, wywabiać (plamę), skupować, aufheben, in die Höhe heben; weg-, fortreißen; entführen, wegführen, wegtragen, wegnehmen, wegraffen; weg-, aufkaufen. *fig.* unosić, uymować, hinreißen. s', *r.* zlazić, (o skórze), sich ablösen (von der Haut).

Enligner, *a.* pod sznur, podług sznura

sznurá stawiać, nach der Schnur richten.

Enluminer, *a.* illuminować, obiaśniać, illuminiren. *fig. fam.* zapalić, zarumienić, twarz, das Gesicht feuerroth machen.

Enlumineur, *m.* eure, *f.* malarz, co kóperszłychv illuminuie, *m.* der, die etwas illuminirt.

Enluminure, *f.* sztuka illuminowania; figura farbami illuminowana. *f.* Illuminirkunst, illuminirte Arbeit, *f.*

Ennemi, *m.* ie, *f.* nieprzyiaciel, przeciwnik, *m.* Feind, *m.* — *a.* nieprzyiacielski, przeciwny, feindselig, feindlich.

Ennoblir, *a.* wykształcić wydoskonalić, wyrobić, veredeln.

Ennui, *m.* nudy, *pl.* tęskność, *f* kłopot, frasunek, *m.* lange Weile, *f.* Verdruß, Kummer, *m.*

Ennuyant, ante; Ennuyeux, euse, *a.* nudny, przykry, langweilig, verdrießlich, überlästig.

Ennuyer, *a.* nudzić, lange Weile verursachen. s', *r.* nudzić się, tęsknić, lange Weile haben.

Enoncer, *a.* wyrazić, przełożyć, oświadczyć, ausdrücken, vorbringen. s', *r.* oświadczyć się, zdanie swoie powiedzieć, sich ausdrücken, sich erklären.

Enonciation, *f.* wyrażenie, przełożenie, obwieszczenie, *n.* Ausdruck, Vortrag, *m.*

Enorgueillir, *a.* nadymać pysznym czynić, stolz machen. s', *r.* pysznić się, nadymać się, spyszniéć, stolz, hochmüthig werden.

Enorme, *a.* (Enormément, *ad.*) wielki, niezmierny, ogromny, okrutny, übermäßig, unmäßig. *fig.* straszny, srogi, niesłychany, abscheulich, unerhört.

Enormité, *f.* wielkość, niezmierność, *f.* Uebermäßigkeit, *f.* *fig.* srogość, szkaradność, *f.* Abscheulichkeit, *f.*

Enquérant, ante, *a. fam* ciekawy, wścibski, vorwitzig.

s'Enquérir, *r.* (*à q. de qc.*) dowywiadywać się, wypytywać się, sich erkundigen, nachfragen.

Enquête, *f* inkwizycya sądowa, *f.* rostrząsanie; słuchanie świadków, *n* gerichtliche Untersuchung, *f.* Zeugenverhör, *n*

s'Enqueter, *r.* (*de qc.*) pytać się, dowiadywać się, sich erkundigen, nachfragen.

Enraciner, *n. et* s', *r.* wkorzenić się, einwurzeln.

Enragé, ée, *p. et a.* szalony, wściekły, rasend, toll, wüthend. Enragé, *m. v. a.* Rasender, toller Mensch, *m.*

Enrageant, ante, *a. fam.* szaleństwa nabawiaiący, toll machend.

Enrager, *n.* oszaleć, wściec się; szaleć, rasend, toll werden, rasen, toben.

Enrayer, *a.* sprychować koło; hamować wóz łańcuchem, Speichen in ein Rad machen; (die Hemmkette) einhängen.

Enrayure, *f.* zapora, *f.* łańcuch do hamowania woza, *m.* pierwsza brózda, *f.* Radspertz, Hemmkette; erste Furche, *f.*

Enrégistrement, *m.* wpis, *m.* wpisanie, *n.* Protokolliren, *n.*

Enrégistrer; Enregitrer, *a.* wpisać, zapisać w protokół, ins Protokoll einschreiben.

Enrêner, *a.* cugle na konia włożyć. Zügel anlegen.

Enrhumer, *a.* katar sprawować, den Schnupfen verursachen. s', *r.* kataru dostać, den Schnupfen bekommen.

Enrichir, *a.* bogacić, zbogacić; przydadź, pomnożyć, bereichern. *fig.* przy-, o-, zdobić, zieren. s', *r.* zbogacić się; namnożyć się, sich bereichern, reich werden.

Enrichissement, *m.* zbogacenie; przyozdobienie, *n.* ozdoba, *f.* Bereicherung; Zierde, *f.*

Enrôlement, *m.* werbunek, zaciąg; rejestr werbunkowy *m.* wpisanie w teneż *n.* Werbung, Werbeliste, Einschreibung in dieselbe, *f.*

Enrôler, *a.* werbować, zawerbować, w rejestr werbunkowy wpisać, werben, anwerben. s', *r.* przystać do żołnierzy, sich anwerben lassen.

Enrôleur, *m.* werbownik, *m.* Werber, *m.*

Enroué, ée, *a.* chrapliwy, ochrapiały, heischer.

Enrouement, *m.* chrapka, ochrypłość. *f.* Heischerkeit, *f.*

Enrouer, *a.* chrapkę etc. sprawić, heischer machen. s', *r.* ochrzypnąć, ochrapieć, heischer werden.

Enrouiller, *a.* zardzewiać. rostig machen. *fig.* tępić, trâge machen. s', *r.* za-, rdzewieć, rostig werden, verrosten. *fig.* tępieć, stumpf werden.

Enrouler, *a.* zwinąć, zusammen rollen.

Ensablement, *m.* piaski, *m. pl.* Sandhaufen, *m.*

Ensabler, *a.* wpędzić statek na piaski, auf den Sand setzen (von Flußschiffen).

Ensacher, *a.* w wór włożyć, wsypać, einsacken.

Ensanglanter, *a.* skrwawić, krwią zbrocząć, blutig machen, mit Blut besudeln.

Enseigne, *f.* znak, *m.* chorągiew, *f.* Merkmal, Kennzeichen; Schild an Häusern, *n.* Fahne, *f.*

Enseigne, *m.* chorąży, *m.* Fähnrich, *m.*

Enseignement, *m.* nauka, *f.* przykazanie, *n.* Unterweisung, Lehre, *f.*

Enseigner, *a.* (*qc. à q.*) uczyć, nauczyć kogo, czego, pokazać, powiedzieć komu co, lehren, unterrichten, unterweisen, zeigen.

Ensellé, ée, *a.* cheval-, koń z grzbietem wgiętym. Pferd mit einem eingebogenen Rücken.

Ensemble, *ad.* razem, oraz, z sobą, zugleich, mit einander, zusammen. — *m.* całość, *f.* das Ganze, *n.*

Ensemencement, *m.* za-, sianie, *n.* Säen, *n.*

Ensemencer, *a.* zasiać, besäen.

Ensevelir, *a.* pochować umarłego, begraben, beerdigen. *fig.* schować, zagrzebać, skryć, verbergen, vergraben.

Ensevelissement, *m.* pochowanie umarłego, *n.* Beerdigung, *f.*

Ensorceler, *a.* oczarować, bezaubern, behexen.

Ensorcellement, *m.* oczarowanie, *n.* czary, *m. pl.* Bezauberung, Zauberey, *f.*

Ensorceleur, *m.* czarownik, *m.* Zauberer, *m.*

Ensoufrer, *a.* siarkować, nasiarkować, siarką napuszczać, schwefeln.

Ensuite, *prp. de . . . et ad.* według, podług, nach, laut. potym, bernach, hierauf.

s'Ensuivre, *r.* iść za czym, następować, folgen. (*de qc.*) pochodzić, aus etwas folgen.

Entaille, Entaillure, *f.* karb, *m.* fuga, *f.* nacięcie, *n.* Fuge, *f.* Einschnitt, *m.*

Entail-

Entailler, *a.* nacinać, nakarbować, einschneiden.

Entamer, *a.* napocząć, odkroić; drasnąć, zadraśnąć; zranić, anschneiden; ritzen; angreifen, verletzen. *fig.* zacząć, anfangen. se laisser, dadź się odwieśdź od czego, dadź się uwieśdź, sich mißbrauchen, hinreißen laſſen.

Entamure, *f.* brzeżek, *m.* kromka, *f.* zadzierg, *m.* zadraśnienie, *n.* Anſchnitt, *m.* Schramme, *f.*

En tant que, *c.* ile, iako, ſo fern, in ſo weit, als.

Entassé, ée, *p. et a.* w kupę ułożony, skupiony, gehäuft. *fam.* homme entassé, człowiek otyły małego wzrostu, *m.* kurzer, unterſetzter Menſch, *m.*

Entassement, *m.* układanie w kupę, skupienie etc., *n.* Anhäufung, *f.*

Entasser, *a.* w kupę układać, skupić, gromadzić; pomnażać, aufhäufen, anhäufen.

Ente, *f.* sraz, *m.* latorośl do szczepienia, *f.* szczep, *m.* drzewo szczepione, *n.* Pfropfreis, *n.* gepfropfter Baum, *m.*

Entenai, *m.* latorośl winna do przesadzenia, *f.* junger Abſenker, *m.* Rebſchoß, *n.*

Entendement, *m.* rozum, *m.* zrozumienie, poięcie, *n.* Verſtand, *m.* Vernunft, *f.*

Entendre, *a.* słyszeć; rozumieć, zrozumieć, poiąć; myśleć, spodziewać się, hören, vernehmen, verſtehen, begreifen, meynen. — *n.* chcieć, wollen. (*à qc.*) zezwolić, pozwolić na co, in etwas einwilligen. donner à-, dadź znać, dadź do zrozumienia co komu, zu verſtehen geben. s', *r.* znać się, rozumieć się, einander hören oder verſtehen. (*à* od. *en qc.*) znać się na czym, bydź w czym biegły, ſich worauf verſtehen, Kenntniſſe davon haben. (*avec q.*) porozumiewać się, mieć porozumienie z kim, ſich mit einem verſtehen.

Entendu, ue, *p. et a.* słuchany, zrozumiany, poięty etc.; biegły; rozłożony, rosporządzony, gehört, verſtanden ꝛc.; erfahren, geſchickt; eingerichtet, angeordnet. bien, *ad.* bardzo, iak naylepiey, allerdings. bien entendu que, *c.* pod tym warunkiem, żeby, mit dem Bedinge, oder wohl zu verſtehen, daß.

Entente, *f.* sens, *m.* znaczenie słowa, *n.* Verſtand eines Wortes, *m.*

Enter, *a.* szczepić drzewo; wfugować; zaczopować, pfropfen, impfen; T. einfugen; einzapfen.

Entérologie, *f.* nauka o wnętrznościach, *f.* Lehre von den Eingeweiden, *f.*

Enterré, ée, *p. et a.* pochowany; nisko leżący, begraben; niedrig liegend.

Enterrement, pochowanie umarłego, *n.* pogrzeb, *m.* Beerdigung, *f.* Begräbniß, *n.*

Enterrer, *a.* pochować umarłego; zakopać, beerdigen, begraben, vergraben.

Entêté, ée, *a.* (*de bc.*) uięty, zaślepiony czym, eigenſinnig, eingenommen.

Entêtement, *m.* upór, *m.* dziwactwo, *n.* Eigenſinn, *m.*

Entêter, *a.* zawrócić, pomięszać głowę, den Kopf einnehmen. *fig.* zaślepić, omamić, blenden, blendet, ſtolz machen. s', *r.* (*de qc.*) zaprzątnąć, nabić sobie czym głowę; uparnie na czym obstawać, ſich etwas in den Kopf ſetzen; eigenſinnig dabey beharren.

Enthousiasme, *m.* zapał, *m.* natchnienie, zachwycenie, *n.* Begeiſterung, Entzückung, Schwärmerey, *f.*

Enthousiasmer, *a.* zachwycić, w zachwycenie wprawiać, entzücken, begeiſtern.

Enthousiaste, *m et f.* fantaſtyk, *m.* Schwärmer, *m.*

Entiché, ée, *a.* nagniły, ausgefault. *fig.* (*de qc.*) zarażony czym, angeſteckt.

Entier, ière, *a.* cały; zupełny, doskonały; uparty, uparty, ganz, gänzlich, völlig; halsſtarrig. en son-, en leur-, nieodmiennie, w całkowitości, ganz, unverletzt.

Entièrement, *ad.* wcale, zupełnie, doskonale, ganz, völlig, gänzlich.

Entoilage, *m.* płótno cienkie korónkami obszyte, *n.* korónki na krosnach robione, *f. pl.* feine Leinwand, woran man Spitzen näht; gewirkte Spitzen, *f. pl.*

Entoiler, *a.* płótno etc. obszyć korónkami; podkleić płótnem, Leinwand ꝛc. mit Spitzen benähen; auf Leinwand ziehen (einen Kupferſtich ꝛc.)

Entoir, *m.* nożyk do szczepienia, *m.* Pfropfmeſſer, *n.*

Entoiser, *a.* sążniami mierzyć, układać, aufklaftern, klaftern.

Entomologie, *f.* nauka o owadach, *f.* Inſektenlehre, *f.*

Entonnement, *m.* nafasowanie, układanie etc. w beczki, *n.* Faſſen, Füllen in Fäſſer, *n.*

Entonner, *a.* nafasować, układać, wlewać, wsypać w beczki; zacząć pieśn, zanucić. faſſen, in Fäſſer füllen; anſtimmen. s', *r.* zatrzymać się (o wiatrze), ſich fangen, (vom Winde).

Entonnoir, *m.* lelek, *m.* Trichter, *m.*

Entorse, *f.* wywinienie członka, *n.* Verrenkung eines Gliedes, *f.*

Entortillé, ée, *a. fig.* zawiły, verwickelt, verwirrt.

Entortillement, *m.* winienie się, *n.* Winden, Krümmen, *n. fig.* zawiłość w stylu, *f.* Verwirrung der Schreibart, *f.*

Entortiller, *a.* obwiiać, okręcać, umwickeln, umwinden, umſchlingen. *fig.* zawiło pisać, verwickeln. s', *r.* wić się, obwiiać się; zawikłać się, ſich einwickeln, um etwas herum wickeln.

Entourer, *a.* opasać, otoczyć, ogrodzić, umgeben, umringen.

Entournure, *f.* kroy, *m.* wykroienie rękawa, *n.* Ausſchnitt um Aermel, *m.*

Entours, *m. pl.* okolica, *f.* umliegende Gegend, *f.*

s'Entr'accuser, *r.* wzaiemnie się oskarżać, einander anklagen.

Entr'acte, *m.* scena inna między dwiema aktami, *f.* Zwiſchenakt, *m.* Zwiſchenſpiel, *n.*

s'Entr'aider, *r.* dopomagać sobie wzaiemnie, einander beyſtehen.

Entrailles, *f. pl.* wnętrzności, *f. pl.* Eingeweide, *n. pl. fig.*

litość, miłość, *f.* Mitleiden, *n.* Liebe, *f.*

s'Entr'aimer, *r.* wzaiemnie się kochać, einander lieben.

Entraînant, ante, *a. fig.* wymuiący, hinreißend.

Entraîner, *a.* zawlec, zabrać, fortreißen. *fig.* uiąć, wabić, ciagnąć do siebie, hinreißen, an sich ziehen. — *avec soi.* prowadzić z sobą, mieć skutek, nach sich ziehen.

Entrant, ante, *a.* miły, uprzeymy, einnehmend, einschmeichelnd.

s'Entr'appeler, *r.* wzaiemnie się wołać, einander zurufen.

s'Entr'avertir, *r.* wzaiemnie się uwiadomiać, sobie donosić, einander Nachricht geben.

Entraves, *f. pl.* pęta, *n. pl.* hamulec, *m.* Fessel, Spannkette, *f. fig.* Entrave, przeszkoda, zawada, *f.* Hinderniß, *n.*

Entre, *prp.* między, zwischen, unter, in. d'-, z, aus, von.

Entre-bâillé, *a.* na pół otwarty, halb offen.

s'Entre-baiser, *r.* całować się wzaiemnie, einander küssen.

Entrebandes, Entrebates, *f. pl.* krayka, *f.* Sahlleiste, *f.* Sahlende, *f.*

Entrebas, *m.* nieiednakowa robota materyi tkaney, *f.* ungleiches Gewebe, *n.*

Entrechat, *m.* założenie nóg na krzyż w podskoku, *n.* Kreuzsprung, *f. T.*

s'Entre-choquer, *r.* wzaiemnie na się uderzyć, się trącić, einander stoßen. *fig.* wzaiemnie się sprzeciwiać, na wzaiem bydź sobie przeciwnym, einander entgegen, zuwider seyn.

Entrecouper, *a.* przerzynać, durchschneiden. *fig.* przerywać, unterbrechen.

Entrecuisses, *f. pl.* odległość nogi od nogi, *f.* Raum zwischen den Schenkeln, *m.*

Entre-deux, *m.* międzymiersce, *n.* rzecz między dwoma rzeczami znayduiąca się, *f.* przepierzenie, *n.* Zwischenraum, *m.* Mittelstück, *n.* Scheidewand, *f. ad.* między, zwischen inne, dazwischen.

s'Entre-donner, *r.* na wzaiem sobie dawać, einander geben.

Entrée, *f.* wchód, wstęp, wiazd; przystęp; przetwór, *m.* weyście; wstąpienie; zaczęcie, *n.* początek, *m.* pierwsze potrawy, *f. pl.* cło od inwekt, *n.* Eingang, *m.* Einfahrt, *f.* Eintritt, Einzug, Zutritt, Anfang, *m.* Voressen, *n.* Eingangszoll, *m.* d'-, de jeu, *ad.* z początku, zaraz na początku, gleich im Anfange, sogleich.

Entrefaites, *f. pl.* dana cesur ces-, tym czasem, w tym, pod ten czas, mittlerweile.

s'Entre-frapper, *r.* na wzaiem się bić, einander schlagen.

Entregent, *m. fam.* sposób postępowania, *m.* grzeczność, *f.* Art sich zu betragen, Artigkeit, *f.*

s'Entr'égorger, *r.* na wzaiem się zabiiać, einander umbringen.

Entrelacement, *m.* przeplatanie, *n.* przeplatanka, *f.* Durchschlingen, Geschlungenes, *n.*

Entrelacer, *a.* przeplatać, in einander schlingen, durchflechten.

Entrelais, *m.* przeplatanka; floryzowana robota, *f.* durchflochtene Arbeit, *f.* Kettenzüge, *f. pl.*

Entrelardé, ée, *a.* przerastały, durchwachsen.

Entrelarder, *a.* szpikować, durchspicken.

Entre-ligne, *f.* mieysce między dwoma wierszami, *m.* wiersz między dwa inne wpisany, *m.* Raum zwischen zwey Linien, *m.* das dazwischen Geschriebene, *n.*

s'Entre-manger, *r.* wzaiemnie się pożerać, einander auffressen.

Entremêler, *a.* przymięszać, przyczynić, dodadź co do czego, untermengen, untermischen. s', *r. fam.* (*de qc.*) mięszać się w co, sich in etwas mischen.

Entremets, *m.* noszenie potraw ostatnie, *n.* Zwischenspeisen, *f. pl.* Beyessen, *n.*

Entremetteur, *m.* pośrzednik, *m.* Unterhändler, *m.*

Entremetteuse, *f.* pośredniczka, *f.* Kupplerinn, *f.*

s'Entremettre, *r.* wdawać się, wtrącać się w co, sich ins Mittel schlagen. (*de qc.*) udadź się za czym, mięszać się w co, sich für etwas verwenden, sich in etwas mischen.

Entremise, *f.* pośrzednictwo, *n.* Vermittelung, *f.*

s'Entre-nuire, *r.* wzaiemnie sobie szkodzić, einander schaden.

Entrepas, *m.* kłus koński, *m.* Mittelpaß der Pferde, *m.*

s'Entre-percer, *r.* wzaiemnie się przebić, przerwać, einander durchstechen, durchbrechen.

Entreposer, *a.* złożyć w skład towary, in eine Niederlage legen.

Entreposeur, *m.* dozorca składu, *m.* Aufseher einer Niederlage, *m.*

Entrepôt, *m.* skład, *m.* Niederlage, *f.*

Entreprenant, ante, *a.* odważny, śmiały; zuchwały, unternehmend, kühn, verwegen.

Entreprendre, *a.* podiąć się czego; przedsięwziąć, postanowić, unternehmen, übernehmen. (*q.*) napastować, napadać kogo. sich an einen machen, ihm zu Leibe gehen. (*sur qc.*) dybać, czuwać na co; wdzierać się, wrywać się w co, targać się na co, sich etwas anmaßen; sich an etwas vergreifen.

Entrepreneur, *m.* euse, *f.* podeymuiący się czego, naymacz, *m.* Unternehmer, *m.*

Entrepris, ise, *p. et a.* podięty, przedsięwzięty; opanowany; chromy, kulawy, unternommen ꝛc.; eingenommen; lahm.

Entreprise, *f.* podięcie się czego, *n.* zamysł; uszczerbek, *m.* Unternehmen, *n.* Unternehmung, *f.* Eingriff, *m.*

s'Entre-quereller, *r.* wadzić się, kłócić się z sobą, sich mit einander zanken.

Entrer, *n.* wchodzić, wstępować, wieżdżać, wbiegać etc., hinein oder herein gehen, treten, fahren, reiten, laufen, einlaufen ꝛc. — à table, zasieść do stołu, sich zu eben zu Tische setzen. — en religion, wstą-

pić do zakonu, in einen geistlichen Orden treten. — en charge, wstąpić na godność, ein Amt antreten. — en exercice, zacząć urzędem zawiadywać, anfangen, sein Amt zu verwalten.

s'Entre-répondre, *r.* odpowiadać sobie, einander antworten.

*s'Entre-sécourir, *r.* wzaiemnie się wspierać, einander unterstützen.

Entre-sourcil, *m.* mieysce między brwiami, *n.* Raum zwischen beyden Augenbraunen, *m.*

*s'Entre-suivre, *r.* na-, postępować po sobie, auf einander folgen.

Entretemps, *m.* czas między dwiema czasy, *m.* Zwischenzeit, *f.*

*Entretenir, *a.* trzymać co w kupie, do kupy; żywić, opatrywać, w dobrym stanie trzymać, utrzymywać; zachowywać; bawić; zatrzymywać, zusammen halten, unterhalten, erhalten, aufhalten. s', *r.* bawić się, rozmawiać się; utrzymywać się, opatrywać się, sich unterhalten, sich erhalten.

Entretien, *m.* wikt, *m.* wyżywienie; utrzymywanie, opatrywanie, *n.* zabawa, rozmowa, *f.* Unterhalt, *m.* Erhaltung, Unterhaltung, Unterredung, *f.* Gespräch, *n.*

*Entrevoir, *a.* postrzedz, zobaczyć, nur halb, nur im Blicke sehen. *fig.* pomiarkować, poczuć, von weitem merken. s', *r.* wzaiemnie się odwiedzić, widzić, sich einander besuchen.

Entrevue, *f.* schadzka, rozmowa, *f.* widzenie się z kim na umowę czego, *n.* Zusammenkunft, *f.*

*Entr'ouir, *a.* usłyszeć co niewyraźnie, nur halb, undeutlich hören.

Entr'ouvert, erte, *a.* na pół otwarty, halb offen.

*Entr'ouvrir, *a.* trochę, na pół otworzyć, odemknąć, halb oder ein wenig öffnen.

Enture, *f.* pukiel na drzewie od zaszczepioney latorośli, *m.* Erhöhung am Stamme vom Pfropfreise, *f.*

Envahir, *a.* naiechać, napaśdź, wtargnąć; zabrać, dobydź mocą, überfallen, einfallen, mit Gewalt an sich reißen.

Envahissement, *m.* naiazd, *m.* napadnienie etc., *n.* gewaltsamer Einfall, Eingriff, *m.*

Enveloppe, *f.* powłoka, *f.* obwicie, okrycie, *n.* koperta, *f.* Umschlag, *m.* Decke, *f.*

Enveloppement, *m.* obwinienie, uwinienie, *n.* Einwickeln, *n.*

Envelopper, *a.* uwinąć, obwinąć co w co, einwickeln, einen Umschlag um etwas machen. *fig.* pokrywać, einhüllen, verstecken.

Envenimer, *a.* truć, iadem napuszczać, vergiften. *fig.* psuć, gorszym robić; podszczuwać, rozątrzyć, rozgniewać, verschlimmern, erbittern.

Envers, *prp.* ku; gegen. — *m.* nice sukna etc., *pl.* unrechte Seite des Tuches ꝛc., *f.* à l'-, *ad.* opak, na opak, opacznie, verkehrt, rückwärts.

Envi, *m.* à l'-, *ad.* ubiegaiąc się, na wyścigi, um die Wette.

Envie, *f.* nienawiść, zazdrość; żądza, chęć, pożądliwość, *f.* znamie, *n.* zanokcica, *f.* Neid, *m.* Mißgunst, Lust, Begierde, *f.* Verlangen; Muttermaal, *n.* Neidnagel, *m.*

Envieilli, ie, *a. fig.* zastarzały, wkorzeniony, alt, eingewurzelt.

Envier, *a.* zazdrościć co komu; pragnąć, żądać czego, beneiden, mißgönnen; mit Sehnsucht verlangen.

Envieux, euse, *a.* zazdrośny, zazdrościwy, neidisch, mißgünstig.

Envilasse, *f.* gatunek hebanu, *m.* Art Ebenholz, *n.*

Enviné, ée, *a.* winem pachnący, nach Wein riechend.

Environ, *ad. et prp.* około, koło; do, ungefähr.

Environner, *a.* otoczyć, opasać, obwodzić, obstąpić, umgeben, umringen.

Environs, *m. pl.* okolica, *f.* umliegende Gegend.

Envisager, *a.* w oczy komu spoyrzeć, patrzyć, ins Gesicht sehen. *fig.* przypatrzyć się czemu, wskróś przeyrzeć, ansehen, betrachten.

Enumération, *f.* wyliczanie czego, *n.* Herzählung, *f.*

Envoi, *m.* za-, prze-, posłanie, *n.* Versendung, Sendung, *f.*

Envoisiné, ée, *a. fam.* sąsiady maiący, Nachbarn habend.

s'Envoler, *r.* wy-, od-, ulecieć, davon fliegen.

Envoûtement, *m.* oczarowanie woskowym obrazkiem, *n.* Beherxen mit einem Wachsbildchen, *n.*

Envouter, *a.* przez czary woskowym obrazkiem kogo zgubić, durch Zauberey mit einem Wachsbildchen tödten.

Envoyé, *m.* poseł, *m.* Abgesandter, *m.*

Envoyée, *f.* posłowa, *f.* dessen Gemahlinn, *f.*

Envoyer, *a.* za-, prze-, wy-, posłać, senden, schicken.

Epagneul, *m.* eule, *f.* pies Bonończyk *m.* Art zottiger Jagdhunde, *m. pl.*

Epais, aisse, *a.* gęsty, gruby, rzęsisty, dick, dicht.

Epaisseur, *f.* grubość; gęstość, rzęsistość, *f.* Dicke, Dichte, *f.*

Epaissir, *a.* zgęszczać, verdikken. *n. et* s', *r.* z-, gęścieć, zgęstnąć, zsiadać się, dick oder dichter werden.

Epaississement, *m.* zgęstnienie, zgęszczanie, *n.* Verdikkung, *f.*

Epamprement, *m.* obrywanie liścia winnego, *n.* Ablauben des Weinstockes, *n.*

Epamprer, *a.* obrywać liście winne, den Weinstock ablauben.

Epanchement, *m.* (*fig.*) wyrozlanie, *n.* Ergießung, *f.*

Epancher, *a.* wy-, rozlać, ausgießen, verschütten. *fig.* — son coeur, wylać swoie serce przed kim, sein Herz ausschütten.

Epandre, *a.* rosproszyć, rozsypać, rospościerać, rozszerzać; rozgłaszać, ausbreiten, ausstreuen. s', *r.* rozlewać się; szerzyć się; rozgłaszać, sie.

się, sich ergießen, sich ausbreiten.

Epanouir, *a. fig.* — la rate, cieszyć się, ucieszyć się sich lustig machen. s', *r.* rozwiiać się. rozpukać się, roskwitnąć, aufblühen, aufbrechen. *fig.* rozmarszczać się, rozwesclać się, sich entfalten.

Epanouissement, *m.* roswiianie się kwiatów, roskwitnienie, *n.* Aufblühen, *n. fig.* wylanie serca *n.* Ergießung, Ausschüttung, *f.*

Epargnant, ante, *a.* oszczędny, sparsam, haushältig.

Epargne, *f.* oszczędność; rzecz oszczędzona, *f.* Sparsamkeit, *f.* Ersparnes, *n.*

Epargner, *a.* oszczędzać, chować, sparen, ersparen. *fig.* ochraniać, zachować, schonen, s', *r.* szanować się, sich schonen.

Eparpiller, *a.* rospraszać, rozrzucać, rozwiewać, zerstreuen; aus einander werfen.

Epars, arse, *a.* rospròszony, zerstreut.

Epaté, ée, *a.* nez-, nos gruby płaski, *m.* dicke und platte Nase, *f.* verre-, kieliszek z odtłuczoną nóżką, *m.* Glas mit einem abgebrochenen Fuße, *n.*

Epave, *a.* błędny, opuszczony, verlaufen, herrnlos. — *f.* rzecz opuszczona, niczyia, *f.* herrnlose Sache, *f.* droit d', prawo na rzeczy od morza wyrzucone, *n.* Strandrecht, *n.*

Epaule, *f.* ramię, *n.* łopatka, *f.* Schulter, Achsel, *f.* Bug, *m.*

Epaulée, *f.* potrącanie, popychanie ramieniem, *n.* Schieben mit der Schulter, *n.*

Epauler, *a.* ramię, łopatkę wywinąć, buglahm machen. *fig.* wspierać, dopomagać, beystehen.

Epaulette, *f.* ramiączko u sznurowki etc, *n.* naramiennik, *m.* szlufa, *f.* szew natamienny, *m.* Achselstück, Achselband, *n.* Achselnaht, *f.*

Epeautre, *m.* orkisz, *m.* szpelta, *f.* Spelt, Spelz, Dinkel, *m.*

Epée, *f.* szpada, *f.* Degen, *m. fig.* żołnierka, *f.* żołnierstwo, *n.* Soldatenstand, *m.* — de mer, ostropysk, *m.* (ryba), Schwertfisch, Sägefisch, *m.*

Epeiche, *f.* gatunek dzięcioła, Rothspecht, *m.*

Epeler, *a.* sylabizować, buchstabiren.

Eperdu, ue, *a.* zdumiały, przelękniony, bestürzt, ganz außer sich.

Eperdument, *ad.* strasznie, okrutnie, szalenie, heftig, auf's äußerste.

Eperon, *m.* ostroga, *f.* koguta pazur wielki, *m.* marszczki przy oku, *f. pl.* Sporn, *m.* Runzel am Augenwinkel, *f.*

Eperonné, ée, *a.* marszczki maiący; przy ostrogach, gespornt; was Spornen (Runzeln) hat.

Eperonnier, *m.* ostrogarz, *m.* Sporer, *m.*

Epervier, *m.* krogulec, *m.* sieć siatka do łowienia ryb, *f.* Sperber, *m.* Wurfgarn der Fischer, *n.*

Ephèbe, *m.* młodzieniec w 18 roku, *m.* junger mannbarer Mensch, *m.*

Ephélides, *f. pl.* piegi, *pl.* Sommerflecken, *m pl.* Sommersprossen, *f. pl.*

Ephémère, *a.* dzień tylko ieden albo, *fig.* krótki czas trwaiący jestka, *f.* das nur einen Tag und nur kurze Zeit dauert. — *m.* robaczek iednodniowy, *m.* Eintagsfliege, *f.* Haft, *n.* (Insekt.)

Ephémérides, *f. pl.* dziennik, *m.* Tagebuch, *n.*

Epialtes, *m. v.* Cauchemar.

Epi, *m.* kłos, *m.* czupryna u konia, *f.* Aehre, *f.* Pferdeschopf, *m. is. pl.* haki, kolce żelazne u krat etc., *pl.* eiserne Haken, Spitzen an Mauern ꝛc., *pl.*

Epice, *f.* korzenie, *m. pl.* Gewürz, *n.* Würze, *f.* Epices, *pl. fig.* sądowe, pamiętne, *n.* Gerichtssporteln, *f. pl.*

Epicède, *m.* pieśń żałobna; mowa pogrzebowa, *f.* Trauergedicht, *n.* Leichenrede, *f.*

Epicer, *a.* korzeniami przyprawić, würzen.

Epicerie, *f.* korzenie, *pl.* handel korzenny, *m.* Specereywaare, *f.* Gewürzhandel, *m.*

Epicier, *m.* ière, *f.* korzennik, *m.* Specerey- oder Gewürzhändler, — krämer, *m.*

Epidemie, *f.* zaraza, *f.* Seuche, *f.*

Epidémique, *a.* zaraźliwy, epidemisch, ansteckend.

Epier, *n.* kłosy puszczać, in Aehren schießen.

Epier, *a.* wy-, śpiegować, belauern, ausspähen.

Epierrer, *a.* wybierać kamienie z czego, von Steinen reinigen.

Epieu, *m.* oszczep łowczy, *m.* Fangeisen, *n.* Saufpieß, *m.*

Epigramme, *f.* fraszka, *f.* Sinngedicht, *n.* — matique, *a.* fraszkopisarsky, epigrammatisch. — matiste, *m.* fraszkopisarz, der Sinngedichte macht.

Epigraphe, *f.* napis, *m.* moto, *n.* Ueberschrift, *f.* Motto, *n.*

Epilepsie, *f.* wielka choroba, *f.* fallende Sucht, *f.*

Epileptique, *a.* cierpiący, ią do niey należący, mit der fallenden Sucht behaftet, dazu gehörig.

Epiler, *v.* Dépiler.

Epilogue, *m.* zakończenie mowy, *n.* Schluß einer Rede ꝛc., *m.*

Epiloguer, *n. et a. fam.* ganić, przyganiać, krytykować. tadeln, Anmerkungen über etwas machen.

Epilogueur, *m. fam.* ganiciel, przyganiacz, *m.* Tadler, *m.*

Epinards, *m. pl.* szpinak, *m.* Spinat, *m.*

Epine, *f.* cierń, *m.* Dorn, *m.* — du dos, kość pacierzowa, *f.* Rückgrath, *m.*

Epinette, *f.* szpinet, *m.* Spinett, *n.*

Epineux, euse, *a.* cierniasty, dornig, stachelig. *fig.* przytrudny, niebespieczny, bedenklich, schwer, gefährlich.

Epingle, *f.* szpilka, *f.* Stecknadel, *f.* Epingles, *pl.* porękawiczne, szpilkowe, *n.* Trinkgeld, Nadelgeld, Schlüsselgeld, *n.*

Epinglier, *m.* ière, *f.* iglarz, szpilkarz, *m.* Nadler, *m.*

Epinière, *a. f.* moelle-, śpik

w pacierzowey kości, *m.* Rückenmark, *n.*

Epinieres, *m. pl.* ciernie, *m. pl.* ciernisko, *n.* Dorngebüsch, *n.*

Epinoche, *f.* iazgarek, *m.* (ryba). Stichling, *m.* (Fisch). — *m.* nayiepszy gatunek kawy, *f.* beste Sorte Koffee, *m.*

Epiphanie, *f.* ziawienie Pańskie, *n.* Fest der Erscheinung Christi, *n.*

Epique, *a.* heroiczny, rycerski, zum Heldengedicht gehörig.

Episcopal, ale, *a.* biskupi, biskupski.

Episcopat, *m.* biskupstwo, *n.* bischöfliche Würde, *f.*

Episcopisant, *m. fam.* o biskupstwo się staraiący. *m.* der nach einem Bisthume strebt.

Episcopiser, *n. fam.* o biskupstwo się starać, się zabiegać, biskupa udawać, nach der bischöflichen Würde streben, den Bischof machen.

Episode, *f.* wplatanie materyi nienależący do rzeczy. *n.* Episode, *f.* — dier, *a.* przeplatać tym sposobem, Episoden einschalten. — dique, *a.* przeplatany, mięszany, episodisch.

Epispastique, *a. et m.* lékarstwa, plastr wyciągaiący, Zugmittel, Zugpflaster, *n.*

Epistolaire, *a.* do stylu listownego należący, listowny, zum Briefstyle gehörig. Epistolaires, *m. pl.* autorowie w listach piszący, *m. pl.* Schriftsteller in Briefen, *m.*

Epitaphe, *f.* nadgrobek, *m.* Grabschrift, *f.*

Epithalame, *m.* wiersze weselne, *m. pl.* Hochzeitgedicht *n.*

Epithème, *m.* plastr lékarski na żołądek, *m.* Magenpflaster, *n.*

Epithète, *f.* przymiotnik, *m.* nazwisko, *n.* Beywort, *n.* Benennung, *f.*

Epitome, *m.* krótki zbiór, *m.* kurzer Begriff, Auszug, *m.*

Epître, *m.* list, *m.* Brief, *m.* Epistel, *f.*

Eploré, ée, *a.* łzami zalany, zaplakany, ganz in Thränen.

Epluchement, *m.* wy-, obrywanie, obrzynanie, *n.* Ausrupfen, Abrupfen, Auspflücken, *n.*

Eplucher, *a.* opierać, ob-, wyrywać, obskubywać, obrzynać, klauben, herausklauben, lesen, säubern, reinigen, herausrupfen. *fig.* rostrząsać, rozbierać, genau untersuchen.

Eplucheur, *m.* euse, *f.* obieraiący etc., co, der, die etwas säubert. *fig.* zbieracz, wybieracz słów, *m.* Wortklauber, Sylbenstecher, *m.*

Epluchures, *f. pl.* obierki, okrawki, obrzynki etc., *pl.* Weggelesene, Abgeputzte, *n.*

Epointer, *a.* koniec u-, odłamać, die Spitze abbrechen.

Eponge, *f.* gąbka, *f.* Schwamm, *m.*

Eponger, *a.* gąbką obetrzeć, mit einem Schwamme abwischen.

Epopée, *f.* wiersz heroiczny, *m.* Heldengedicht, *n.*

Epoque, *f.* epoka, *f.* Epoche, *f.* Zeitpunkt, *m.*

Epoudrer, *a.* o-, wytrzepać, abs, ausstäuben.

s'Epouffer, *r. fam.* wykraśdź się, uciec zkąd, heimlich davon laufen.

Epouiller, *a.* wy-, iskać, lausen.

Epoullin, Epoulet, *m.* szpulka, *f.* Weberspule, *f.*

Epoumoner, *a.* spędzić, zgonić, smachać, außer Athem setzen. s', *r.* nakrzyczeć się, nabiegać się etc., sich außer Athem laufen, schreyen ꝛc.

Epousailles, *f. pl.* ślub, *m.* Trauung, Vermählung, *f.*

Epouse, *f.* małżonka, żona; panna młoda. *f* Gattinn, Gemahlinn; Braut, *f.*

Epousée, *f.* panna młoda, *f.* Braut, *f.*

Epouser, *a.* żenić się, ożenić się, heyrathen, ehelichen. *fig.* wziąć się, przystąpić trzymać stronę czyią, annehmen, beytreten. s', *r.* poyśdź za kogo, ożenić się, einander heyrathen.

Epouseur, *m.* zaletnik, *m.* der wirklich heyrathen will.

Epousseter, *a.* wytrzepać; zmiatać kurzawę, ausstäuben, ausfegen. *fig* wytrzepać kijem kogo, abprügeln.

Epoussette, *f.* szczotka do sukien, *f.* Kehrbürste, *f.*

Epouri, *m.* kurz na suknie etc., *m.* Schmutz im Tuche ꝛc, *m.*

Epouvantable, *a.* straszny, straszliwy, erschrecklich, fürchterlich, entsetzlich.

Epouvantail, *m.* straszydło, *n.* Schreckenbild, *n.* Scheuche, *f.*

Epouvante, *f.* strach, przestrach, *m* boiaźń, *f.* Entsetzen, *n.* Schrecken, *m.*

Epouvanter, *a.* przeo-, straszyć, erschrecken, in Schrecken setzen. s', *r.* przeo-, zlęknąć się, erschrecken, in Schrecken gerathen.

Epoux, *m.* małżonek, mąż, *m.* Mann, Gatte, Gemahl, *m.* Epoux, *pl.* małżonkowie, *m. pl.* Eheleute, *f. pl.*

Epreindre, *a.* wyciskać sok, ausdrücken, (Saft.)

Epreuve, *f.* próba, *f.* próbowanie, *n.* Probe, *f.* Versuch, *m.*

Epris, ise, *a.* (*de*) uięty, uniesiony, eingenommen, verliebt.

Eprouver, *a.* próbować; doświadczać, doznawać, probiren, prüfen, versuchen; erfahren, empfinden.

Epta corde, *f.* lira z 7 stronami, *f.* Leyer mit 7 Saiten, *f.*

Eptagone, *n.* siedmiokąt, *m.* Siebeneck, *n.*

Epucer, *a.* pchły szukać, flöhen.

Epuisement, *m.* wyczerpanie, przebranie, wysilenie *n.* Erschöpfung, Entkräftung, *f.*

Epuiser, *m.* wyczerpać, przebrać; gruntownie rostrząsać, rozbierać, ausschöpfen, erschöpfen.

Epuisette, *f.* siateczka na ptaki, *f.* Art kleiner Vogelnetze, *n. pl.*

Epurer, *a.* czyścić; klarować, przecedzać, reinigen, läutern. s', *r.* czyścić się, oczyszczać się, sich reinigen. *fig.* wydoskonalać się, sich veredeln.

Equarrir, *a.* w kostkę, w kanty ociosać, viereckig behauen, schneiden.

Equerre, *f.* węgielnica, *f.* Winkelmaaß, *n.*

Equestre, *a.* rycerski; na koniu siędzący, konny, (o posągach) titterlich; zu Pferde, (von Bildſäulen).

Equiangle, *a.* równokątny, gleichwinkelig.

Equidistant, ante, *a.* równoodległy, gleichweit von einander abſtehend.

Equilibre, *m.* waga równa, równość wagi, siły etc., *f.* Gleichgewicht, *n.*

Equinoxe, *m.* porównanie dnia z nocą, *n.* Tag- und Nacht gleiche, *f.*

Equinoxial, ale, *a.* równonocny i równodzienny, zur Tag- und Nachtgleiche gehörig.

Equipage, *m.* potrzeby, sprzęty podróżne, narzędzia, *pl.* kareta i konie, *f.* orszak; ubiór, *m.* czeladź okrętowa, *f.* Reiſegeräthe, *n.* Geräthſchaft, *f.* Kutſche und Pferde, *f. pl.* Aufzug, *m.* Kleidung, *f.* Schiffsvolk, *n.*

Equipée, *f.* głupstwo, *n.* głupi uczynek, *m.* Unbeſonnenheit, *f.* alberner Streich, *m.*

Equipement, *m.* opatrzenie okrętu rynsztunkiem i żywnością, *n.* Ausrüſtung eines Schiffes, *f.*

Equiper, *a.* opatrzyć kogo, co czym, w co, obmyślić kogo czym, ausrüſten, ausſtaffiren.

Equipollent, ente, *a.* (*à qc.*) równy w siłach, równy, gleichen Werth habend, gleich. à l'équipollent, *ad.* w proporcyi, w umiarkowaniu, nach Verhältniß.

Equipolle, *a.* (*qc.*) *et n.* (*à qc.*) równym bydź w wadze i walorze, równać się, dem Werthe nach gleich ſeyn.

Equitable, *a.* słuszny, sprawiedliwy, billig, gerecht.

Equité, *f.* słuszność, sprawiedliwość, Billigkeit, *f.*

Equivalent, ente, *a.* równy w cenie, von gleichem Werthe.

Equivalent, *m.* równa cena, rzecz równey ceni i wagi *f.* Aequivalent, *n.* Gegenwerth, *m.*

Equivoque, *a.* oboiętny, dwuwykładny, zweydeutig.

Equivoquer, *n.* oboiętnie, dwuwykładnie mówić, pisać, zweydeutig reden oder ſchreiben. s' *r. fam.* omylić się w mówieniu, ſich verſprechen.

Erable, *m.* jawór, *m.* Ahorn, Ahornbaum, *m.*

Eraflure, *f.* zadzierg, *m.* rana, *f.* Ritz, *m.* Schramme, *f.*

Eraillé, ée, *p. et a.* s-, wykrzywiony; czerwony, rospalony (o oku), verſchoben; rothſtreifig, (von Augen).

Erailler, *a.* s-, wykrzywić; przedrapać, zadrasnąć, verſchieben, verzerren; ſchlitzen.

Eraillure, *f.* skrzywienie, rozerwanie nitek w materyi, *n.* das Verſchobene (im Zeuge).

Erater, *a.* śledziono wyrznąć, die Milz ausſchneiden. *fig.* rozweselić, aufmuntern, luſtig machen.

Ere, *f.* początek czasu, epoki, *m.* Anfang einer Zeitrechnung, *m.* und dieſe ſelbſt.

Erection, *f.* podwyższenie, podniesienie *n.* Aufrichtung, Errichtung, Erhebung, *f.*

Ereinter, *a.* zbić, potłuć, krzyż przetrącić, złamać, kreuzlahm machen, den Rückgrath zerbrechen.

Epré-

matique, *a.* pustelniczy, einſiedleriſch.

ge, *c* ztąd, zatym, więc, wszelich, ało — *m. fam.* zakończenie, *a.* konkluzya, *f.* Schluß, *m.*

gne, *m.* ostroga ostrożka u kopyta, *f.* kopyto, nadkopycie, *n.* pazur tylny u nogi psiey etc., *m.* Spora beym Hahne ꝛc. *m.* weiches Horn über dem Hufe der Pferde, *n.* Klaue am Fuße des Hundes ꝛc., *f.*

gné, ée, *a.* ostrogi, kopyta maiący, mit Spornen oder Nebenklauen, zeigle ergoté, noiedz, *f.* Mutterkorn, *n.*

gueter, *a.* kłocić się o kazdą frasakę, über jede Kleinigkeit ſtreiten.

gueterie, *f.* kłótnie o frasaki, *f. pl.* Zanken über Kleinigkeiten, *n.*

gueteur, *m. fam.* niespokoynik, zwadzca, *m.* Widerſprecher, Haberecht, *m.*

iger, *a.* wystawiać, ustawiać; podwyższyć, wyniesć, aufrichten, errichten, erheben. s', *r.* (*en*) czynić się czym, pośrzdź na co, ſich zu etwas aufwerfen.

mitage, *m.* pustelnia, *f.* Einſiedeley, *f.*

mite, *a.* pustelnik, *m.* Einſiedler, *m.*

rotique, *a.* roskochany, rospustny, verliebt, wollüſtig.

rrant, ante, *a.* błąkaiący się, tułaiący się, błędny, irrend, herumirrend.

rrata, *m. pl.* omyłki drukarskie, *m. pl.* Druckfehler, *m. pl.*

rrer, *a.* błąkać się, tułać się; zbłądzić, omylić się, irren, herumirren.

Erreur, *f.* błąd, *m.* omyłka, *f.* Irrthum, Fehler, *m.* Erreurs, *pl.* błąkanie, *n.* błędy, *m. pl.* Verirrungen, *f. pl.*

Erroné, ée, *a.* błędny, błędliwy, irrig.

Eructation, *m.* odbiiianie się, *n.* Aufſtoßen, *n.*

Erudit, *a.* uczony, gelehrt. — *m.* uczony; niedouczony, *m.* Gelehrter, Halbgelehrter, *m.*

Erudition, *f.* umieiętność, nauka, *f.* przypisy, *m. pl.* Gelehrſamkeit, gelehrte Anmerkung, *f.*

Erugineux, euse, *a.* zaśniedziały, grünroſtig.

Eruption, *f.* wybuchnienie, *n.* Ausbruch, *m.*

Escabeau, *m.* Escabelle, *f.* podnóżek, *m.* ławeczka, *f.* Fußſchemmel, *m.*

Escabellon, *m.* Escablon, *m.* podstawek pod posągiem, *m.* Fuß eines Bruſtbildes, *m.*

Escache, *m.* wędzidło podługowato okrągłe, *n.* ovales Gebiß am Pferdezaume, *n.*

Escadre, *f.* eskadra, część floty, *f.* Geſchwader, *n.*

Escadron, *m.* szwadron, *m.* rota, *f.* Schwadron, *f.*

Escadronner, *n.* stanąć rotami, na roty podzielić się, ſich ſchwadronenweiſe ſtellen.

Escalade, *f.* szturmowanie, dobycie szturmem, *n.* Erſteigung mit Sturmleitern, *f.*

Escalader, *a.* dobydź szturmem, szturmować, mit Sturmleitern erſteigen.

Esca-

Escalier, *m.* wschody, *pl.* Treppe, Stiege, *f.*

Escamote, *f.* galeczka kuglarska. *f.* Muskate, *f.* Taschenspielerkügelchen.

Escamoter, *a.* kuglarskie sztuki robić pokazywać. Taschenspielerstreiche machen. *fam.* myszować, kraśdź, mausen.

Escamoteur, *m.* kuglarz, *m.* Taschenspieler, *m. fam.* szalbierz, złodziey dowcipny, listiger Dieb, *m.*

Escamper, *a.* uciec, zemknąć, entwischen, ausziehen.

Escampette, *f. fam.* prendre la poudre d'-, uciekać, zmykać, das Hasenpanier ergreifen.

Escarbillard, arde, *a. fam.* wesoły, swawolny, lustig, aufgeräumt.

Escarbot, *m.* chrabąszcz, *m.* Käfer, *m.*

Escarboucle, *f.* karbunkuł, *m.* Karfunkel, *m.*

Escarcelle, *f.* woreczek z sprzężyną. *m.* Bügeltasche, *f. fam.* kieszeń, *f.* Schubsack, *m.*

Escargot, *m.* ślimak w skorupie. *m.* Schnecke mit einem Gehäuse, *f.*

Escarmouche, *f.* potyczka, utarczka, *f.* Scharmützel, *n.*

Escarmoucher, *n.* potykać się, harcować, scharmuziren.

Escarmoucheur, *m.* harcownik, *m.* der auf Scharmützel ausgeht.

Escarpé, ée, *a.* przepaściasty, spadzisty. steil, jähe, schroff.

Escarper, *a.* przepaściste robić, stawiać, steil, jähe machen.

Escarpin, *m.* trzewik lekki, *m.* leichter Schuh, Tanzschuh, *m.* Escarpins, *pl.* krępulec, *m.* (tortury gatunek). spanische Stiefel, (Art Tortur) *m. pl.*

Escarpolette, *f.* chustawka z powrozów zrobiona. *f.* Strickschaukel, *f.*

Escarre, *f.* strup, *m.* rysa, rospadlina, dziura, *f.* Grind, Schorf; Riß, *m.* Lücke, *f.*

Esclandre, *m. fam.* przypadek nieszczęsny, uszczerbek honoru, *m.* verdrießlicher und schimpflicher Zufall, *m.*

Esclavage, *m.* niewola, *f.* Sklaverey, *f.*

Esclave, *m. et f.* niewolnik, *m.* nica, *f.* Sklave, *m.* vinn, *f.* niewolniczy, sklavisch.

Escoffion, *m. fam.* czepek prostych kobiet, *m.* Haube einer gemeinen Frau, *f.*

Escoperche, *f.* stępel, drąg w rozstowaniu, *m.* Gerüststange, *f.*

Escopette, *f.* karabinek, *m.* Stutzbüchse, *f.* Stutz, *m.*

Escorte, *f.* konwóy, orszak, *m.* Geleit, *n.* Bedeckung, *f.*

Escorter, *a.* konwoiować, zbroyną ręką prowadzić, odprowadzać, begleiten, geleiten, decken.

Escouade, *f.* kapralstwo, *n.* Korporalschaft, *f.*

Escourgée, *f.* bicz rzemienny, harapnik, *m.* lederne Peitsche, *f.*

Escourgeon, *m.* sześciorak, gatunek ięczmienia; rzemień, *m.* Art Frühgerste, *f.* lederner Riemen, *m.*

Escousse, *f. fam.* zawodzenie się, zasadzenie, *n.* Anlauf, *m.*

Escrime, *f.* nauka fechtarska, *f.* fechtowanie, *n.* Fechtkunst, *f.*

Escrimer, *n.* fechtować, fechten. s', *r. fam.* (*de qc.*) znać się na czym, mit etwas umzugehen wissen.

Escrimeur, *m.* fechtarz, *m.* Fechter, *m.*

Escroc, *m.* oszust, szalbierz, *m.* Gaudieb, Gauner, *m.*

Escroquer, *a.* oszukiwać kogo sztucznie, durch List betrügen.

Escroquerie, *f.* oszukanie, szalbierstwo, *n.* Gaunerey, *f.*

Escroqueur, *m.* euse, *f.* oszust, szalbierz, *m.* listiger Betrüger, *m.*

Espace, *m.* mieysce, *n.* przestwór plac, *m.* przestrzeń, odległość, *f.* przeciąg, bieg czasu, *m.* Raum; Zeitraum, *m.*

Espacement, *m.* międzymieysce, *n.* Zwischenraum, *m.*

Espacer, *a.* w równey odległości co porozstawiać, rozsadzić, gehörigen Raum zwischen etwas lassen.

Espadon, *m.* multan, miecz wielki; ostropysk, *m.* (ryba), Haudegen; Schwertfisch, *m.*

Espadonner, *a.* bić, siec multanem, mieczem wielkim, mit dem Haudegen fechten.

Espagne, *f.* Hiszpania, *f.* Spanien, *n.* gnol, e, *a.* S. pański, spanisch. ńczyk, Spanier, *m.*

Espalier, *n.* szpaler, *m.* Spalier, *n.*

Espatule, *f.* szpatela, barwierska, aptekarska, *f.* Spatel, *m.*

Espèce, *f.* gatunek, rodzay, *m.* Gattung, Art, *f.* Espèces, *pl.* gatunek pieniędzy, *m.* rzecz wartość maiąca, *f.* Münzsorten, Geldsorten, Sachen von Geldeswerth.

Espérance, *f.* nadzieia, otucha, *f.* spodziewanie się, *n.* Hoffnung, Erwartung, *f.*

Espérer, *a.* spodziewać się hoffen.

Espiègle, *a. et m. fam.* chytry; trafny; swawolny, figlarz, swawolnik, *m.* schlau, verschmitzt; possierlich, muthwillig; der possierliche Streiche macht.

Espièglerie, *f. fam.* figiel, *m.* swawola, *f.* Muthwille, Eulenspiegelstreich, *m.*

Espion, *m.* onne, *f.* śpieg, *m.* Kundschafter, Spion, *m.*

Espionner, *a.* wy-, śpiegować, spioniren, auskundschaften.

Esplanade, *f.* plac równy, wyrównany, otwarty, freyer ebener Platz, *m.*

Espoir, *m.* nadzieia, *f.* Hoffnung, *f.*

Esprit, *m.* rozum, *m.* myśl, *f.* duch; sens; dowcip; umysł; duch, strach, *m.* Geist, Verstand, Sinn, Scharfsinn, Witz, *m.* Einsicht, *f.* Gemüth; Gespenst, *n.*

Esquif, *m.* bat okrętowy, *m.* Boot, *n.* Kahn, *m.*

Esquille, *f.* odłupek kości, *m.* Knochensplitter, *m.*

Esquiman, *m.* pomocnik sternika, *m.* Bootsmannsgehülfe, *m.*

Esquipot, *m.* skarbonka w barwierni, *f.* Sparbüchse der Barbiergesellen, *f.*

Esquisse, *f.* pierwszy abrys, model,

model, *m.* Skizze, *f.* erster Entwurf, *m.*

Esquisser, *a.* pierwszy abrys, model zrobić, skizziren, entwerfen.

Esquiver, *a. et n.* unikać, uchodzić czego, behend ausweichen; vermeiden. s', *r.* wykradać się, wymknąć się, sich sachte davon schleichen.

Essa, *m.* próbowanie, doświadczenie, *n.* próba, *f.* Versuch, *m.* Probe, *f.*

Essaim, *m.* ròy pszczół, *m.* Bienenschwarm, *m. fig.* tłum, burm, *m.* Schwarm, *m.*

Essaimer, *n.* roić się, (o pszczołach), schwärmen, (von Bienen).

Essanger, *n.* chusty namoczyć, Wäsche einweichen.

Essarter, *a.* karczować, wycinać krzaki, wyrywać ciernie z gruntu, urbar machen, (durch Ausrottung des Holzes ꝛc.)

Essayer, *a. et n.* próbować, doświadczać, versuchen, probiren. s', *r.* próbować się, dochodzić sposobności swoiey, seine Kräfte versuchen.

Essayeur, *m.* probierz mincarski, *m.* Münzwardein, *m.*

Esse, *f.* lon w osi, *m.* Lünse am Rade, *f.* Achsnagel, *m.*

Esseau, *m.* gont; taparek, *m.* Dachschindel; kleine gekrümmte Axt, *f.*

Essence, *f* istność, istota, natura; esencya, *f.* Wessen, *n.* Essenz, *f.*

Essencier, *a.* wonną wòdką pokropić, przyprawić, mit wohlriechender Essenz besprengen, anmachen.

Essencifier, *a.* esencyą palić, eine Essenz destilliren.

Essentiel, elle, *a.* istotny, główny, potrzebny, wesentlich, durchaus nothwendig.

Essentiel, *m.* grunt, fundament, *m.* Wesentliche, *n.* Hauptsache, *f.*

Essieu, *m.* oś wozowa, *f.* Achse am Rade, *f.*

Essimer, *a.* wypłonić sole, ausziehen, ausmergeln den Acker.

Essor, *m.* lot ptaka, *m.* Flug, Schwung (eines Vogels), *m.*

Essorer, *a.* na wietrze suszyć, an der Luft trocknen. s', *r.* u-, podlecieć, sich in die Luft schwingen.

Essoriller, *a.* uszy urznąć, die Ohren, und *fam.* włosy przystrzydz, die Haare stutzen.

Essoucher, *a.* wykopywać pnie, ausstocken.

Essouffler, *a.* zmordować, auf dem Athem bringen.

Essui, *m.* suszarnia, *f.* plac do suszenia czego, *m.* Trockenplatz, *m.*

Essuie-main, *m.* ręcznik, *m.* Handtuch, *n.*

Essuyer, *a.* o-, obcierać; suszyć, wysuszać; wytrzymać, znosić, cierpieć, abtrocknen, abwischen; ausstehen, aushalten, leiden, erdulden.

Est, *m.* wschòd, *m.* Ost, *m.*

Estaffette, *f.* sztafeta, *f.* Staffette, *f.*

Estafflier, *m.* lokay, sługa, *m.* Bedienter, Nachtreter, *m.*

Estafilade, *f.* cięcie, *n.* raz, *m.* rozdarcie, *n.* dziura, *f.* Schmarre, *f.* Riß, *m.*

Estafilader *a.* posiekać komu twarz, eine Schmarre ins Gesicht machen, zerfetzen.

Estame,

Estame, *f.* pończoszkowa robota z wełny, *f.* gestrickte wollne Arbeit, *f.*

Estaminet, *m. v.* Tabagie.

Estampe, *f.* kòperstych, *m.* wyciśnienie pieczęci etc., *n.* Kupferstich; Abdruck, *m.*

Estamper, *a.* wycisnąć, wybić, wyprasować; bić, prägen, abdrucken, abziehen, stämpeln.

Estampille, *f.* stępel z cyfrą etc., *m.* Stempel mit dem Namenszuge ꝛc., *m.*

Estampiller, *a.* stęplować, stempeln.

Estere, *f.* rogoża, *f.* Schilfmatte, *f.*

Esthétique, *f. T.* estetyka, *f.* Aesthetik, Geschmackslehre, *f.* — *a.* estetyczny, ästhetisch.

Estimable, *a.* poszanowania godny, schätzbar.

Estimateur, *m.* szacownik, rzecz szacuiący, *m.* Schätzer, *m.*

Estimation, *f.* oszacowanie, *n.* szacunek, *m.* Schätzung, *f.*

Estime, *f.* poszanowanie, *n.* szacunek, respekt, *m.* Achtung, Hochachtung, *f.*

Estimer, *a.* szanować, w respekcie miéć; o-, szacować, taxować; rozumiéć, trzymać, schätzen, hochachten; meinen, dafür halten.

Estoc, *m.* szpada przedtym długa, *f.* (ehedem) Stoßdegen, *m. fig.* tablica, linia pokolenia, *f.* Stammbaum, *m.*

Estocade, *f.* sztych, zamach, *m.* pchnięcie, *n.* weit ausgeholter Stoß, *m. fig. fam.* usprzykrzenie się o pieniądze, żebractwo, *n.* beschwerliches Ansuchen um Geld, *n.* Betteley, *f.*

Estocader, *n.* fechtować, na sztych się bić, mit einem Stoßdegen fechten.

Estomac, *m.* żołądek, *m.* Magen, *m.*

s'Estomaquer, *r. fam. de qc.)* gniewać się, dąsać się, oburzyć się o co, sich über etwas ärgern, ungehalten werden.

Estrade, *f.* mieysce w pokoiu podwyższone, *n.* (przedtym) droga, *f.* erhöheter Platz in einem Zimmer, Auftritt; (ehedem) Weg, *m.*

Estrapasser, *a.* zmachać, zmordować kunia, (ein Pferd) sehr abmatten.

Estraper, Estrapoire, *v.* Etraper, etc.

Estrapontin, *v.* Strapontin.

Estrasse, *f.* iedwab gruby, *m.* Flockseide, *f.*

Estropiat, *m. fam.* kaléka, *m.* Krüppel, *m.*

Estropié, ée, *p. et a.* skaléczony, chromy, verkrüppelt, verstümmelt, gelähmt.

Estropier, *a.* skaléczyć, ochromić kogo, zum Krüppel machen; lähmen, verstümmeln.

Esturgeon, *m.* iesiotr, *m.* (ryba), Stör, *m.* (Fisch).

Esule, *f.* wilczy mlecz, *m.* wilcze mléko, *n.* Wolfsmilch, *f.* (Pflanze).

Et, *c.* i, a, und et, et, tak, iak; i, i, sowohl, als auch.

Etablage, *m* stałenne; targowe, iarmarkowe, *n* Stallgeld, Standgeld, *n.*

Etable, *f.* obora, *f.* chlew, *m.* (staynia), *f.* Stall, *m.*

Etabler,

Etabler, *a.* bydło do obory, koni do stayni zaprowadzić, einstallen.

Etableries, *f. pl.* staynie, obory, *f. pl* Stallungen, *f. pl.*

Etabli, *m.* warsztat, *m.* Werktisch, *m.*

Etablir, *a.* u-, po-, stanowić; opatrzyć czym, umieścić; wprowadzić; założyć; wystawić, fest setzen; versorgen; bestellen, einsetzen; einführen; stiften, errichten, anlegen; aufrichten. s', *r.* osieść; postanowić się gdzie; nastać, w zwyczay weyść, sich wohnhaft niederlassen, sich setzen, sich einrichten; aufkommen.

Etablissement, *m.* u-, po-, stanowienie; założenie, *n.* fundacya, *f.* wprowadzenie; opatrzenie; osadzenie się gdzie, *n.* Befestigung, Errichtung, Stiftung, Anstalt, Einrichtung, Einsetzung, Versetzung, Niederlassung, *f.*

Etage, *m.* piętro, *n.* Geschoß, Stockwerk, *n. fig.* stopień, *m.* Stufe, *f.*

Etager, *a.* —les cheveux, włosy nierównie obstrzygać, zbierać, die Haare stufenweise schneiden.

Etaie, *f.* podpora, *f.* Stütze, *f.*

Etaiement etc. *v.* Etayement.

Etaim, *m.* gatunek wełny cienkiey, *f.* feine Wolle, *f.*

Etain, *m.* cyna, *f.* Zinn, *n.*

Etal, *m.* kramnica w iatkach, *f.* Fleischbank, *f.*

Etalage, *m.* wykładanie towaru na przedaż; iarmarkowe, targowe, *n.* Auslegen; Standgeld, *n. fig.* stróy, *m.* chełpliwość, *f.* Aufputz, *m.*

Étaler, *a.* wy-, poroskładać; pokazywać, wystawiać, auslegen, ausframen.

Etaleur, *m.* kramarz mały, *m.* kleiner Standkrämer, *m.*

Etalon, *m.* stadnik koń, ogier, *m.* waga, miara pomierna, *f.* lokieć główny, *m.* Hengst, Beschäler, *m.* Aiche, *f.* Aichmaas, *n. T.*

Etalonner, *a.* wagi wyważać, miary wymierzać, aichen, eisren. *T.*

Etalonneur, *m.* miarą i wagą urzędową inne wyważaiący i wymierzaiący, Aicher, Aichmeister, *m. T.*

Etamage, *m.* pobielanie cyną, *n.* Verzinnen, *n.*

Etamer, *a.* cyną pobielać, pocynować, verzinnen.

Etameur, *m.* pobielaiący cyną, *m.* Verzinner, *m.*

Etamine, *f.* pytel; etamin, *m.* (materya wełniana), Gebeutuch, Beuteltuch, *n.* Etamin, (Zeug), *m.* — de brin, sito, *n.* Haarsieb, *n.* Etamines, *pl. T.* nitki pyłu, *f. pl.* Staubfäden, *m. pl.*

Étamure, *f.* pobielanie cyną, *n.* Verzinnung, *f.*

Etanchement, *m.* zatamowanie, zatrzymanie, zatkanie, *n.* Stillen, *n.* Hemmung, *f.*

Étancher, *a.* zatamować, zatrzymać; zatkać; zagasić, stillen, verstöpfen.

Etançon, *m.* podpora, *f.* Stütze, *f.*

Etançonner, *a.* podpierać, stützen.

Etang, *m.* staw, *m.* sadzawka, Teich, Weiher, *m.*

Etape, *f.* skład; dom prowiantowy, magazyn, *m.* porcya, rata codzienna dla żołnierza. *f.* Stapel, *m.* Niederlage, *f.* Proviantthaus, *n.* tägliche Ration an Brod, Fleisch, &c., Haber, Heu für Soldaten, *f.* droit d'-, skład, *m.* prawo na skład, *n.* Stapelrecht, *n.*

Etapier, *m.* prowiantmayster, *m.* Proviantmeister, *m.*

Etat, *m.* stan, byt, *m.* okoliczność, *f.* położenie, ułożenie, postanowienie, *n.* reiestr, poczet, *m.* kalkulacya, *f.* rachunek; rządy, *m. pl.* państwo, *n.* Stand, Zustand, *m.* Liste, *f.* Verzeichniß, *n.* Ueberschlag; Staat, *m.* Land, *n. fig.* faire, (*de*) szacować, wysoko co ważyć, trzymać, szanować, hochschätzen. (*que*) spuszczać się, wierzyć myśleć, vermuthen, gedenken. Etats, *pl.* Stany, die Stände, *m. pl.*

Etau, *m.* szrubsztok; kram, *m.* buda, kramnica, *f.* Schraubstock; Stand, *m.* Fleischbank, *f.*

Etayement, *m.* podpieranie, *n.* Stützen, *n.* Unterstützung, *f.*

Etayer, *a.* podpierać, unterstützen.

Été, *m.* lato, *n.* Sommer, *m.*

Éteignoir, *m.* rożek, kapturek do zagaszenia świécy, *m.* Dämpfer, *m.* Löschhorn, Löschhütchen, *n.*

Éteindre, *a.* z-, za-, wygasić; uśmierzyć, przytłumić. löschen. auslöschen; dämpfen, schwächen. *fig.* wykorzenić, zniszczyć, wygubić, tilgen, vertilgen. s', *r.* zgasnąć, zginąć, zniknąć; wymrzeć, verlöschen, erlöschen; aussterben.

Éteint, einte, *p. et a.* zgaszony etc., zgasły, wygasły, ausgelöscht &c., erloschen.

Etendart, *m.* sztandarta; flaga galerowa, *f.* Standarte, Fahne; Flagge einer Galeere, *f.*

Etendre, *a.* rozciągać, rozpościerać, rozpinać, rozprzestrzeniać, pomykać, przedłużyć; smarować, ausbreiten; ausdehnen, ausspannen, verlängern; streichen, strecken, ausstrecken, erweitern, vergrößern. s', *r.* rozciągać się, ciągnąć się, szérzyć się, sich ausbreiten, sich erstrecken.

Etendue, *f.* przeciąg, przetwór, *m.* rozległość, rozciągłość, wielkość, *f.* bieg, przeciąg czasu, *m.* Ausdehnung, Weite, Größe, *f.* Strich, Umfang, Zeitraum, *m.*

Eternel, elle, *a.* wieczny, ewig. Eternel, *m.* Bóg przedwieczny, *m.* der Ewige, Gott, *m.*

Eterniser, *a.* uwiecznić, verewigen.

Eternité, *f.* wieczność, *f.* Ewigkeit, *f.*

Eternuer, *n.* kichać, niesen.

Eternument, *m.* kichanie, *n.* Niesen, *n.*

Etésies, vents étésiens, *m. pl.* wiatry miło wiejące, *m. pl.* sanfte Winde, *f. pl.*

Etêtement, *m.* ścięcie wierzchołka, *n.* Abköpfen, Koppen, *n.*

Etêter, *a.* ściąć wierzchołek z drzewa, abköpfen, koppen, (Bäume).

Etouf, *m.* piłeczka do grania, *f.* kleiner Ball zum Spielen, *m.*

Eteule, Esteuble, *f.* rzysko, *n.* Stoppel, *f.*

Ethèr, *m.* nadpowietrze, *n.* Aether, *m.* Himmelsluft, *f.*

Ethéré, ée, *a.* nadpowietrzny, ätherisch.

Ethiopie, *f.* Etyopia, *f.* Aethiopien, *n.* pien, ne, *a.* S. pski, pisch. pczyk, pier, *m.*

Ethique, *f.* moralna nauka, *f.* Sittenlehre, *f.*

Ethologie, *f.* opisanie obyczajów i obrządków. *n.* Abhandlung von den Sitten und Gebräuchen, *f.*

Etienne, *m.* Szczepan, Stephan, *m.* (Name).

Etincelant, ante, *a.* błyszczący, się etc., funkelnd.

Etinceler, *a.* błyszczyć się, lsknąć się, lśnieć się, funkeln, schimmern.

Etincelette, *f.* iskierka, *f.* Fünkchen, *n.*

Etincelle, *f.* iskra, *f.* Funken, *m.*

Etincellement, *m.* błyszczenie, się, lśnienie się etc., *n.* Funkeln, *n.*

s'Etioler, *r.* wysilać się, wybiegać iako płonka etc., dünn aufschießen, (von Pflanzen ꝛc.)

Etique, *a.* na suchoty chorujący; chudy, wychudły, schwindsüchtig, ausgezehrend, abgezehrt.

Etiqueter; *a.* naznaczyć, kartkę z napisem przylepić, przywiązać, napisać, ein Zeichen, einen Zettel auf etwas machen.

Etiquette, *f.* znak, podpis napis, *m.* kartka na czym, *f.* porządek spraw dwornych, *m.* Zeichen oder Zettelchen an oder auf etwas, *n.* Aufschrift, *f.* Hofceremoniel, *n.*

Etisie, *f.* suchoty, *f. pl.* Schwindsucht, *f.*

Etoffe, *f.* materya, *f.* materyał, *m.* Stoff, Zeug, *m.* *fig.* pokolenie, *n.* Abkunft, *f.*

Etoffer, *a.* przybrać, wybrać co do czego; przyozdobić, opatrzyć co czym, das Gehörige zu einer Sache nehmen, mit Allem wohl versehen.

Etoile, *f.* gwiazda, *f.* Stern, *m.*

Etoilé, ée, *a.* gwiaździsty, pełen gwiazd, gesternt.

Etonnant, ante, *a.* dziwny, podziwienia godny, erstaunend, wunderbar.

Etonnement, *m.* podziwienie, zdumienie etc., *n.* Erstaunen, *n.* Verwunderung, Bewunderung, *f.* *fig.* wzruszenie, *n.* Erschütterung, *f.*

Etonner, *a.* zadziwić, zdumić, podziwienie, zadziwienie sprawić, in Verwunderung setzen, *fig.* wzruszyć, erschüttern, s', *r.* (*de qc.*) dziwić się, dziwować się; zlęknąć się, lękać się, sich wundern, sich verwundern, erschrecken.

Etou, *m.* koryto do rznięcia, bicia baranów etc., *n.* Schlachtbank, *f.* Schlachttisch, *m.*

Etouffant, e, *a.* duszący, etc. stickend.

Etouffement, *m.* duszenie, *n.* duszność, *f.* Beklemmung, Engbrüstigkeit, *f.*

Etouffer, *a. et n.* u-, za, dusić: u-, za-, dusić się, ersticken. *fig.* przydusić, przytłumić, uśmierzyć, wstrzymać, unterdrücken.

Etouffoir, *m.* pokrywka do wygaszenia węgli, *f.* Kohlendämpfer, *m.*

Etoupe, *f.* zgrzebie, pakuły, *pl.* Werg, *n.*

Etouper, *a.* zgrzebiami, pakułami zatkać, mit Werg verstopfen, zustopfen.

Etouperie, *f.* płótno grube, *n.* Werg-Leinwand, *f.*

Etourderie, *f.* lekkomyślność, *f.* uczynek głupi, *m.* Unbesonnenheit, *f.*

Etourdi, ie, *a.* lekkomyślny, zapamiętały, unbesonnen, à l'étourdie, *ad.* zapamiętale, lekkomyślnie, na oślep, unbesonnener Weise.

Etourdir, *a.* za, ogłuszyć, betäuben. *fig.* zmięszać, zastanowić, bestürzt machen. s', *r.* (*sur qc.*) uspokoić się, wybić sobie z głowy. sich etwas aus dem Sinne schlagen (*de qc.*) wbić sobie co w głowę, sich etwas in den Kopf setzen.

Etourdissant, ante, *a.* zagłuszający, betäubend.

Etourdissement, *m.* za-, ogłuszenie, *n.* Betäubung, *f.* *fig.* zmięszanie, zastanowienie, *n.* Bestürzung, *f.*

Etourneau, *m.* szpak, *m.* (ptak), Staar, *m.* (Vogel).

Etrange, *a.* niezwyczayny, dziwny, niesłychany, osobliwy, ungewöhnlich, seltsam, wunderlich, sonderbar.

Etranger, ère, *a.* obcy, cudzoziemski; cudzy, fremd, ausländisch. — *m. f.* cudzoziemiec, *m.* mca, *f.* Fremder, *m.* de, *f.*

Etranger, *a.* wygnać, oddalić, odprawić, verjagen, verscheuchen. s', *r.* (*de*) odzwyczaić się od, sich von einem Ort weggewöhnen.

Etranglé, ée, *p. et a.* u-, zaduszony, erwürgt. *fig.* ciasny, ścisły, enge, gedrängt.

Etrangler, *a.* u-, zadusić; u-, zadawić, erwürgen, erdrosseln, ersticken. *fig.* ściśle stawiać, ściskać, ściągać, zu enge stellen, oder machen, oder seyn.

Etrape *f.* sierp do rzyska, *m.* Stoppelsichel, *f.*

Etraper, *a.* rzysko wycinać, die Stoppeln abschneiden.

*Etre, *n. et aux*, bydź; przynależeć; zawisnąć, seyn, daseyn, stehen, zugehören — *m.* istota, *f.* iestestwo, *n.* Wesen, Daseyn, *n.* Etres, *pl.* kąty, przechody skryte, *pl.* Gelegenheiten in einem Hause, *f. pl.*

Etrécir, *a.* zwężyć, ścieśnić, enger, schmäler machen. s', *r.* się, zstępować się, enger, schmäler werden, einlaufen.

Etréciſsement, *m.* Etréciſsure, *f.* zwężenie, ścieśnienie, *n.* cieśń, cieśnia, *f.* Verengung, *f.*

*Etreindre, *a.* mocno ściskać, ściągać, fest zusammendrücken oder ziehen.

Etreinte, *f.* ściskanie etc., *n.* Zusammendrücken, *n.*

Etrenne, *f.* kolenda, *f.* piérwszy targ, *m.* piérwsze sprzedanie, *n* Neujahrsgeschenk, Handsgeld, *n.* *fig.* pierwsze rzeczy używanie, *n.* erster Gebrauch von einer Sache, *m.*

Etrenner, *a.* dadź komu kolendę, co na kolendę; piérwszy targ, początek mieć, dadź; piérwszy raz rzeczy użyć, ein Neujahrsgeschenk geben;

ben; Handgeld zu lösen geben; zum erstenmale eine Sache gebrauchen.

Etrésillon, *m.* podpora, *f.* Strebe, Stütze, *f.* — ner, *a.* podpierać, sztużen. *T.*

Etrier, *m.* strzemię, *n.* Steigbügel, *m.*

Etrière, *f.* rzemyk do przywiązania strzemion do siodła, *m.* Steigbügelriemen, *m.*

Etrille, *f.* grzebło, *n.* Striegel, *f.*

Etriller, *a.* czesać, chędożyć grzebłem, striegeln. *fig. fam.* wybić, wytrzepać, abprügeln.

Etripper, *a.* wypatroszyć, ein Thier ausnehmen

Etrivière, *f.* puślisko, *n.* rzemień do strzemion, *m.* Steigriemen, *m.* (*pl.*) bicz, *m.* Peitsche, *f.*

Etroit, oite, *a.* wązki, ciasny, enge, schmal. *fig.* ścisły; ostry, surowy, genau, strenge. à l'étroit, *ad.* ciasno, enge. *fig.* nędznie, w ubóstwie, genau, armselig.

Etron, *m.* gówno, *n.* Koth, Dreck, *m.*

Etronçonner, *a.* obciąć wszystkie gałęzie z drzewa, einen Baum ganz köpfen.

Etude, *f. T.* uczenie się, ćwiczenie się w naukach, *n.* nauka, nauki, *pl.* izba do nauk, do pisania przeznaczona, *f.* Studiren, *n.* Wissenschaft, Gelehrsamkeit; Studirstube, Schreibstube, *f.*

Etudiant, *m.* student, uczący się, Student, Studirender, *m.*

Etudié, ée, *p. et a.* wytworny, kunsztowny; zamyślony, affektowany, studirt, künstlich ausgesonnen; gezwungen, erdichtet.

Etudier, *a. et n.* uczyć się, ćwiczyć się w naukach; myśleć o czym; uczyć się na pamięć, studiren, sinnen, auswendig lernen. s', *r.* (*de qc.*) usiłować, starać się, przyłożyć się do czego, sich befleißigen.

Etudiole, *f.* szafka z przegródkami na biórku stojąca, *f.* Schränkchen auf einem Schreibtische, *n.*

Etui, *m.* puzdro, puzderko, *n.* sztuciec, *m.* Futteral; Besteck, *n.*

Etuve, *f.* łaźnia; kąpiel sucha, *f.* Schwitzstube, Badstube, *f.* Schweiß-, Dampfbad, *n.*

Etuvée, *f.* duszenie, smażenie potraw, *n.* potrawa duszona, *f.* Dämpfen, Schmoren der Speisen, *n.* gedämpfte Speise, *f.*

Etuvement, *m.* naparzanie, rozgrzewanie; *n.* Bähung, *f.*

Etuver, *a.* naparzać, rozgrzewać, bähen.

Etuviste, *m.* łaziebnik, *m.* Bader, *m.*

Etymologie, *f.* źrzódłosłów, *m.* Etymologie, Wortforschung, *f.*

Etymologique; *a. T.* źrzódłosłowny, etymologisch.

Etymologiste, *m.* źrzódłosłownik, *m.* Wortforscher, *m.*

Evacuation, *f.* ustąpienie woyska zkąd, opuszczenie, *n.* Räumung, *f.*

Evacuer, *a.* opuścić mieysce, ustąpić, wyiść z woyskiem, räumen.

s'Evader, *r.* umknąć, uciec wykraść się, entwischen, durchgehen.

Evagation, *f.* nieprzytomność myśli, *f.* buianie myślami, *n.* Herumflattern der Gedanken, *n.* Ausschweifung, *f.*

s'Evaltonner, *r. fam.* pozwalać sobie za wiele; silić się, zbytnie pracować. sich allzu viel Freiheit heraus nehmen, sich übernehmen.

Evaluation, *f.* oszacowanie, taxowanie, *n.* Schätzung, Würdigung, *f.*

Evaluer, *a.* o-, szacować, taxować, wyrachować, schätzen, anschlagen, würdigen, berechnen.

Evangelique, *a.* ewangieliczny, evangelisch.

Evangeliser, *a. et n.* ewangielizować, ewangielii uczyć, das Evangelium predigen.

Evangéliste, ewangielista, *m.* Evangelist, *m.*

Evangile, *m.* ewangielia, *f.* Evangelium, Evangelienbuch, *n.*

s'Evanouir, *r.* zemdleć, omdleć; zniknąć, ohnmächtig werden, verschwinden, vergehen.

Evanouissement, *m.* omdlenie, zemdlenie, *n.* Ohnmacht, *f.*

Evaporation, *f.* wychodzenie pary etc., *n.* Ausdünstung, *f.*

Evaporé, ée, *p. et a.* wywietrzały, verdunstet. *fig.* lekkomyślny, leichtsinnig, luftig.

s'Evaporer, *r.* wy-, zwietrzeć; wychodzić. (o parze etc.), verdunsten, verrauchen, verfliegen *fig.* évaporer son chagrin, sa bile, ukoić smutek, gniew seinen Kummer, seiner Galle Luft machen

Evaser, *a.* rozprzestrzeniać, rościągać, eine Oefnung erweitern.

Evasion, *f.* ucieczka, *f.* Entweichung, *f.*

Eucharistie, *f.* wieczerza pańska, *f.* das heilige Abendmahl, *n.* — stique, *a.* do niey należący, dazu gehörig.

Eucologe, *m.* agienda, *f.* Kirchengende, *f.*

Evêché, *m.* biskupstwo, *n.* rezydencya biskupia, *f.* pałac biskupi, *m.* Bisthum, *n.* bischöfliche Würde, *f.* Sitz eines Bischofs, dessen Pallast, *m.*

Eveil, *m. fam.* doniesienie, przestrzeżenie, *n.* Nachricht, Warnung, *f.*

Eveillé, ée, *a.* wesoły, żwawy, żywy; baczny, ostrożny, aufgeweckt, lustig, munter, lebhaft, eifrig, achtsam

Eveiller, *a.* o-, budzić, wecken, aufwecken. *fig.* pobudzić, wzbudzić, rozweselić, aufmuntern. s', *r.* obudzić się, ocucić się, erwachen.

Evenement, *m.* koniec sprawy; przypadek, *m.* Ausgang einer Sache, *m.* Begebenheit, *f.*

Event, *m.* smak, zapach z zgnilizny pochodzący, *m.* świeże potwietrze, *n.* fauler Geruch oder Geschmack, *m.* frische Luft, *f.* Events, *pl.* oddech, *m* oddechowe dziury; skrzele, *pl.* Zuglöcher; Kiemen oder Fischohren, *f. pl.*

Eventail, *m.* wachlarz, *m.* Fächer, *m.*

Eventailliste, *m.* ten, co wachlarze robi, Fächermacher, *m.*

Eventaire, *m.* kosz do owoców, *m.* Obstkorb, *m.*

Eventé, ée, *a.* wywietrzały, schaal, verschlagen. *fig.* lekkomyślny, leichtsinnig.

Eventer, *a.* wachlować, powiewać, wiatr robić; przewiewać, przewietrzyć, fächeln, Luft machen, lüften, auslüften. *fig.* zwietrzyć, zwąchać, wyśledzić, wittern, auf die Spur kommen. s', *r.* wachlować się, wachlarzem; wywietrzeć, sich fächeln; an der freyen Luft verderben, schaal werden.

Eventoir, *m.* wachlarz kuchenny, wachel, *m.* Feuerwedel, *m.*

Eventrer, *a* wypatroszyć, ausnehmen, ausweiden.

Evêque, *m.* biskup, *m.* Bischof, *m.*

Everrer, *a.* wyrznąć psu robaka, żyłę z pod ięzyka, (einem Hunde) den Wurm schneiden.

Eversion, *f.* zburzenie, spustoszenie, *n.* Umsturz, *m.*

s'Evertuer, *r.* usiłować się, wszystkich sił do czego przyłożyć, sich angreifen, sich ermannen.

Evidence, *f.* oczywistość, iasność, pewność, *f.* Augenscheinlichkeit, offenbare Gewißheit, *f.*

Evident, ente, *a.* oczywisty, iawny, iasny, augenscheinlich, klar, offenbar.

Evider, *a.* rzecz kształtnieyszą, pięknieyszą robić, wydrążyć, wykrawać, einer Sache ein leichteres, anziehenderes Ansehen geben, aushöhlen, ausschneiden. *T.*

Evier, *n.* pomywalnik, *m.* Gußstein, Wasserstein, *m.*

Eviter, *a.* unikać, strzedz się czego, meiden, vermeiden. s', *r.* miiać się, ustępować, einander vermeiden, ausweichen.

Eunuque, *m.* kastrat, rzezaniec, *m.* Verschnittener, *m.*

Evocation, *f.* zaklinanie duchów, *T.* przeniesienie sprawy przed insze sądy, *n.* Beschwörung der Geister; Abforderung einer Rechtssache vor ein anderes Gericht, *f.*

Evoquer, *a.* zaklinać, wzywać duchy; *T.* sprawę zkąd wytoczyć, przed insze sądy przenieść, Geister citiren; einen Proieß vor ein anderes Gericht ziehen.

Euphonie, *f.* gładkość, *f.* wdzięczność, *f.* dźwięk, głos przyiemny, *m.* Wohlklang, *m.*

Euphonique, *a* gładki, wdzięczny, przyiemny, wohlklingend.

Europe, *f.* Europa, *f.* Europa, *n.* péen, péan, *a.* S. peyski, pâiſch, peyczyk, pâer, *m.*

Eux, *pr. m. pl.* oni, sie.

Ex-, *prp.* (w sł. skład.), ex-, przeszły, dawny, (in Zusammenſ.) ehemalig, als: Ex-Jesuite, *m.* exiezuita, *m.* ehemaliger Jesuit, *m.*

Exact, acte, *a.* pilny, punktualny, doskonały, genau, pünktlich.

Exacteur, *m.* zdzierca, łupieżca poborowy, *m.* harter Gefälleinnehmer, Leuteschinder, *m.*

Exaction, *f.* zdzierstwo, łupiestwo poborowe, *n.* Eintreibung der Gefälle, Erpressung, *f.*

Exactitude, *f.* pilność, punktualność, doskonałość, *f.* Genauigkeit, Pünktlichkeit, Sorgfalt, *f.*

Exa-

Exagérateur, *m.* zwiększaiący rzecz iaką, der eine Sache übertreibt.

Exagératif, ive, *a.* zwiększony, rozszérzony, übertrieben.

Exagération, *f.* zwiększanie, słowami czego, *n.* Uebertreibung, *f.*

Exagérer, *a.* zwiększać, więksym co, iak w rzeczy samey iest, udawać, übertreiben, vergrößern.

Exaltation, *f.* podniesienie, podwyższenie, *n.* Erhöhung, *f. fig.* wynoszenie, *n.* Ueberspannung, *f.*

Exalter, *a.* wynosić, wychwalać, wysławiać, erheben, rühmen, preisen.

Examen, *m.* examen, *m.* Prüfung, Untersuchung, *f.*

Examinateur, *m.* examinator, *m.* einer, der da prüfet, Untersucher, *m.*

Examiner, *a.* examinować; roztrząsać, rozważać; oglądać, prüfen, untersuchen, genau betrachten.

Exaspérer, *a.* roziątrzyć; ostrzyć, schlimmer machen, erbittern.

Exaucer, *a.* wysłuchać, erhören.

Excavation, *f.* wydrążenie, *n.* dół, *m.* Aushöhlung, Vertiefung, *f.*

Excédant, ante, *a.* resztuiący, zostaiący, was über eine Quantität geht.

Excédent, *m.* reszta, rzecz zbywaiąca, *f.* Ueberschuß, *m.*

Excédé, ée, *a.* wysilony, abgemattet.

Excéder, *a.* prze-, wykroczyć, przestąpić; przechodzić, überschreiten, übersteigen. *fam.* (*q.*) s'-, krzywdzić kogo, einem zu viel thun. s', *r.* (*de qc.*) przesilić się, nie zachowywać miary w czym, einer Sache zu viel thun.

Excellence, *f.* wyśmienitość; zacność; Mość, *f.* (w tytuł.), Vortrefflichkeit; Excellenz, *f.* par-, osobliwie, vorzugsweise.

Excellent, ente, *a.* wyśmienity, zacny, wyborny, vortrefflich.

Excellentissime, *a. fam.* bardzo wyśmienity, ganz vortrefflich.

Exceller, *n.* (*en, dans qc.*) bydź wybornym etc. przechodzić, przodkować, celować w czym, vortrefflich seyn, übertreffen, sich besonders worin auszeichnen.

Excepté, *prp.* wyiąwszy, oprócz, ausgenommen, außer.

Excepter, *a.* zachować, wyimować, wymawiać sobie co, ausnehmen, ausschließen.

Exception, *f.* wyięcie, zachowanie etc. sobie czego, *n.* Ausnahme, *f.* à l'-de, wyiąwszy, oprócz, ausgenommen.

Excès, *m.* przebranie, niezachowanie miary, *n.* zbytek; nierząd, *m.* rozpusta; swawola, *f.* Uebermaaß, *n.* Ausschweifung, *f.* Frevel, Muthwille, *m.* à l'-, jusqu'à l'-, zbytecznie, bez miary, über alle Maßen, aufs höchste.

Excessif, ive, *a.* zbyteczny, bezmierny niepomiarkowany, übermäßig, übertrieben.

Excitatif, ive, *a.* poruszaiący; zachęcaiący etc., erregend, antreibend.

Excitation, *f.* poruszenie, wzruszenie;

azenie, pobudzenie etc., *n.* Erregung, Aufmunterung, *f.*

Exciter, *a.* poruszyć, wzruszyć; pobudzać, zachęcać, erregen, rege machen, reizen, anreizen, aufmuntern.

Exclamation, *f* exklamacya, *f.* okrzyki, *pl.* Ausrufung, *f.*

*Exclure, *a* wyłączyć, oddalić, ausschließen.

Exclusif, ive, *a.* wyłączaiący, oddalaiący, ausschließend.

Exclusion, *f.* wyłączenie, oddalenie, *n* Ausschließung, *f.*

Exclusivement, *ad.* wyłączaiąc, ausschließlich.

Excommunication, *f.* klątwa kościelna, *f.* Kirchenbann, *m.*

Excommunier, *a.* klątwę kościelną na kogo włożyć, in den Kirchenbann thun.

Excrément, *m.* plugastwo, gówno, *n* gnóy, *m.* Koth, *m.* natürliche Unreinigkeiten, *f. pl.* — teux, teuse, *a.* do tego należący, dazu gehörig.

Excrescence, Excroissance, *f. T.* gux, wzrost, *m.* Gewächs, *n.* (Auswuchs am Körper), *m.*

Excrétion, *f. T.* odbyt, *m.* Auswurf der natürlichen Unreinigkeiten, *m.*

Excrétoire, *a. T.* odbytny, ausführend.

Excursion, *f.* wycieczka, *f.* wtargnienie w kray, *n.* Streiferey, *f.*

Excusable, *a.* wymówki, przebaczenia godny, zu entschuldigen.

Excuse, *f.* wymówka, *f.* Entschuldigung, *f.*

Excuser, *a.* wymawiać kogo z czego; wy, przebaczyć, entschuldigen, verzeihen. (*de qc*) uwolnić od czego, womit verschonen. s', *r.* (*de qc*) wymawiać się z czego; zabraniać, nie dozwalać, sich wegen etwas entschuldigen; sich etwas verbitten. (*sur qc.*) wymawiać się czym, dawać czemu winę, sich womit entschuldigen (*sur q.*) składać na kogo winę, die Schuld auf einen schieben.

Exécrable, *a.* przeklęty, szkaradny, przemierzły, abscheulich.

Exécration, *f.* przeklęctwo, *n.* szkaradność, *f.* Abscheu, Fluch, *m.*

Exécratoire, *a.* przeklęty, verwünscht, verflucht.

Exécrer, *a.* (*obs.*) przeklinać, verfluchen, verwünschen.

Exécuter, *a.* wypełnić, wykonać, spełnić, sprawić; grać, pokazywać; stracić, vollziehen, vollstrecken, ausführen, bewerkstelligen; aufführen, hinrichten.

Exécuteur, *m.* trice, *f.* wykonawca, wykonywacz, sprawca, *m.* Vollzieher, *m.*

Execution, *f.* wykonanie etc., *n.* sposób śpiewania, grania, *m.* exekucya, *f.* stracenie, *n.* exekucya sądowa, *f.* zabranie dóbr dłużnika, *n.* Vollstreckung, Vollziehung, Ausführung, Aufführung, Hinrichtung, gewaltsame Eintreibung, *f.*

Exécutoire, *a.* exekucyiny, exekutorisch. — *m.* rozkaz urzędowy na przymuszenie kogo, *m.* obrigkeitlicher Befehl zur gerichtlichen Hülfe, *m. T.*

Exégèse, *f. T.* wykładanie, tłumaczenie, *n.* Erklärung, Auslegung, *f.* — gète, *m.* wykładacz, Ausleger, *m.* — gétique, *a.* do wykładania służący, wykładaiący, exegetisch, erklärend.

Exemplaire, *a.* przykładny, exemplarisch. — *m.* wzór, przykład: exemplarz, *m.* Muster; Exemplar, *n.*

Exemple, *m.* przykład, wzór, *m.* Exempel, Muster, Beyspiel, *n.* par-, na przykład, zum Beyspiele.

Exemple, *f.* wzór do pisania, *m.* pisanie podług wzoru takiego, *n.* Vorschrift, *f.* das darnach Geschriebene.

Exempt, empte, *a.* (*de qc.*) wolny, wyięty od czego, befreyet, frey.

Exempt, *m.* gefreyter, *m.* Gefreyter, *m.*

Exempter, *a.* (*q. de qc.*) uwolnić, wyiąć kogo od czego, einen von etwas befreyen, womit verschonen.

Exemption, *f.* uwolnienie, wyięcie kogo od czego, *n.* Befreyung, Erlassung, *f.*

Exercer, *a.* (*q. à qc.*) wyprawić, przysposobić, ćwiczyć; bawić się czym; sprawować, zawiadować, üben; treiben; verwalten. s', *r.* (*à*) ćwiczyć się w czym, wprawiać się w co, sich worin üben.

Exercice, *m.* ćwiczenie się w czym etc., exercérunek, *m.* sprawowanie, zawiadowanie; wykonywanie, *n.* agitacya, *f.* Uebung; Kriegsübung, Ausübung; Leibesbewegung, Verwaltung, *f.*

Exhalaison, *f.* wypuszczanie pary, wychodzenie zaduchów, *n.* Ausdünstung, *f.*

Exhaler, *a.* wydawać parę, wypuszczać zaduchy, ausdünsten, ausdüften. *fig.* — sa colère, wylać gniew swóy, seinen Zorn auslassen. s', *r.* wychodzić, wywietrzeć, w górę iść (o parze, zaduchach); ukoić się uśmierzyć się, verdünsten, verrauchen.

Exhaussement, *m.* podwyższenie budynku etc., Erhöhung des Gebäudes ꝛc., *f. T.*

Exhausser, *a.* podwyższyć mur etc., erhöhen eine Mauer ꝛc. *T.*

Exhérédation, *f.* wydziedziczenie, *n.* Enterbung, *f.*

Exhéréder, *a.* wydziedziczyć, enterben.

Exhortation, *f.* napominanie, zachęcanie, *n.* Ermahnung, *f.*

Exhorter, *a.* (*à qc.*) napominać, zachęcać, ermahnen.

Exhumation, *f.* wykopanie trupa, *n.* Wiederausgrabung einer Leiche, *f.* — mer, *a.* wykopać trupa, eine Leiche ausgraben. *T.*

Ex-Jésuite, *v.* Ex.

Exigeant, eante, *a.* wymagaiący, wyciągaiący, viel verlangend.

Exigence, *f.* potrzeba, *f.* Erforderniß, *f.*

Exiger, *a.* wyciągać, wymagać; wybierać, fordern, verlangen; eintreiben, erfordern.

Exigible, *a.* co się prawnie można upominać, upominalny, was mit Recht gefordert werden kann.

Exigu, ue, *a. fam.* szczupły, podły, mały, gering, klein.

Exil, *m.* wywołanie wygnanie z kościoła; mieysce wywołania, *n.* bieda, *f.* Verweisung an einen gewissen Ort, *f.* dieser Ort selbst, *m.* Elend, *n.*

Exiler, *a.* wywołać z kraiu, wy-

wygnać z kraiu, verweisen; ins Elend schicken. s', r oddalić się, sich freywillig von einem Orte entfernen.

Existant, ante, a. znayduiący się, vorhanden.

Existence, f. bytność, f. iestestwo, n. Daseyn, n. Existenz, f.

Exister, n. znaydować się, bydź, wirklich da seyn, existiren.

Exorable, a. ubłagany, erbittlich.

Exorbitant, ante, a. zbyteczny, miarę przechodzący, übermäßig, außerordentlich.

Exorciser, a. zaklinać czarta, beschwören, (den Teufel).

Exorcisme, m. zaklinanie czarta. n. Beschwörungsformel, f.

Exorciste, m. zaklinacz czarta, m. Beschwörer, m.

Exorde, m. wstęp, początek, m. Eingang einer Rede, m.

Exotique, a. cudzoziemski, fremd, ausländisch.

Expatrier, a. wywołać, wygnać z oyczyzny, aus dem Vaterlande vertreiben. s', r. porzucić oyczyznę, wyiśdź z niey, auswandern.

Expectant, m. expektatywę maiący wakansu oczekuiący, der eine Anwartschaft auf etwas hat.

Expectatif, ive, a. expektatywę daiący, so das Recht der Anwartschaft giebt.

Expectative, f. expektatywa, f. Anwartschaft, f.

Expectorant, ante, a. piersi z flegmy czyszczący, brustreinigend.

Expecteration, f. wyrzucanie flegmy z piersi, n. Auswurf des Schleimes von der Brust, m.

Expectoris, a. flegmę wyrzucać, wyprowadzać, den Schleim abführen, auswerfen.

Expédient, m. sposób, m. droga, f. Mittel, n. Ausweg, m. — a. pożyteczny, sposobny, wygodny, rathsam, dienlich, zuträglich.

Expédier, a. przyspieszyć, pospieszyć; prędko sprawić; wyprawić, dokończyć, zrobić, wygotować; odesłać, posłać; na tamten świat prędko kogo wysłać, fördern, befördern; geschwind mit etwas fertig werden; abfertigen, absenden; ausfertigen; geschwind aus der Welt schaffen.

Expéditeur, m. posyłaiący towary, m. Spediteur, Güterversender, m.

Expéditif, ive, a. sprawny, prędki, geschwind, hurtig

Expédition, f. przyspieszenie, n. pospiech, m. sprawienie wyprawienie; odesłanie etc., n. woienna etc. wyprawa, odprawa, f. Beförderung; Abfertigung; Ausfertigung, Versendung; kriegerische ꝛc. Unternehmung, f.

Expérience, f. doświadczenie, doznanie, n. próba, f. Erfahrung, f. Versuch, m.

Expérimental, ale, a. na doświadczeniu zawisły, auf Erfahrung gegründet.

Expérimenté, ée, p. et a. doświadczony, doznany; biegły, doszły, versucht, erfahren.

Expérimenter, a. spróbować, einen Versuch machen. — n. doświadczyć, doznać, die Erfahrung machen, daß ꝛc.

Expert, erte, a. doświadczony, biegły, świadomy, erfahren, geschickt, geübt.

Expert, m. człowiek na czym znaiący się, doświadczony w czym, Kunst-, Werkverständiger, m.

Expiation, f. pokuta, f. odpokutowanie, n. Büßung, Abbüßung, f.

Expiatoire, a, oczyszczaiący od grzechów, aussöhnend, versöhnend.

Expier, a. odpokutować, büßen, abbüßen.

Expiration, f. zeyście, upłynienie czasu etc.; oddychanie, n. dech ostatni, życia zgon, m. Ablauf, m. Aushauchen des Athems, n.

Expirer, n. skonać, konać, den Geist aufgeben. fig. kończyć się, wychodzić, zu Ende gehen. — a. ducha, dech wypuścić, aushauchen, (den Athem).

Explicable, a. wykładny, erklärbar.

Explicatif, ive, a. wykładaiący, erklärend.

Explication, f. wykład, m. wykładanie, n. Erklärung, Auflösung, f.

Explicite, a. iasny, wyraźny, deutlich, klar.

Explicitement, ad. iaśnie, wyraźnie, mit klaren Worten.

Expliquer, a. wykładać, tłumaczyć; dadź do zrozumienia, erklären, auslegen; zu erkennen geben. s', r. powiedzieć zdanie swoie, sich erklären.

Exploit, m. czyn wielki, m. działo rycerskie, n. wypełnienie rozkazu sądowego przez woźnego, n. tapfere That, Heldenthat; gerichtlich verordnete Verrichtung des Gerichtsdieners, f.

Exploiter, n. wypełniać nakazy urzędowe (o woźnych), gerichtliche Aufträge vollstrekken, (von Gerichtsdienern).

Explorateur, m. śpieg, badacz, m. Kundschafter, m.

Explosion, f. wybuchnienie powietrza ściśnionego, n. huk ztąd pochodzący, m. wybuchnienie wulkana, n. Auseinanderfahren der zusammengedrückten Luft, n. Knall daher; Auswurf eines Vulkans. m.

Exportation, f. wywóz, m. wywożenie, n. Ausfuhre, f.

Exposer, a. wystawić, wyłożyć; roznosić, wydawać, fałszywe pieniądze; budować, obrócić etc. leżeć ku wschodowi etc.; wystawiać, przekładać, rospowiadać, wykładać, tłumaczyć; wystawiać na niebezpieczeństwo, ausstellen, aussetzen, ausgeben, (falsche Münze); bauen, stellen, liegen gegen . . ., auslegen, vorstellen, darlegen, zu erkennen geben, ausführlich erzählen; in Gefahr setzen, bloß stellen. s', r. wystawiać się na niebezpieczeństwo. sich einer Gefahr aussetzen.

Exposition, f. wystawianie, wykładanie, tłumaczenie; położenie; obszerne opowiadanie etc., n. Ausstellung, Auslegung, Lage, ausführliche Erzählung, f.

Exprès, m. posłaniec umyślny, m. eigener Bote, m.

Exprès, esse, a. umyślny, osobliwy; iasny, wyraźny, ausdrücklich, deutlich. Exprès, ad. wyraźnie, umyślnie, ausdrücklich, mit Fleiß.

Expressément, ad. wyraźnie, umyślnie, ausdrücklich.

Expressif, ive, a. wyraźny; pełny wyrażenia, dobitny, nachdrücklich, ausdrucksvoll.

Expression, f. wyciskanie wyciskanie, n. wyraz, m. wyrażenie,

rażenie, *n.* Auspressen, Ausdrücken, *n.* Ausdruck, *m.*

Exprimable, *a.* co słowami wyrazić można, das mit Worten ausgedrückt werden kann.

Exprimer, *a.* wyciskać, wytłaczać; wyrazić, ausdrücken, auspressen; ausdrucken.

Ex-professo, *ad.* z wszelką pilnością, umyślnie, mit allem Fleiße, eigend, besonders.

Expulser, *a.* wygnać, wypędzić; wyrzucić, wyprowadzić, austreiben, ausstoßen; abführen.

Expulsif, ive, *a.* wyrzucaiący etc., austreibend, abführend. *T.*

Expulsion, *f.* wygnanie etc., *n.* Vertreibung, Abführung, *f.*

Exquis, ise, *a.* wyborny, przedni, auserlesen, vortreflich.

Extase, *f.* zachwycenie, *n.* Entzückung, *f.*

Extasié, ée, *a.* zachwycony, w zachwyceniu będący, entzückt.

Extasier, *a.* w zachwycenie wprawiać, entzücken. s', *r.* w zachwycenie wpadać, odchodzić od siebie, entzückt seyn oder werden.

Extatique, *a.* zachwycony, w zachwyceniu będący, stąd pochodzący, entzückend, daher herrührend.

Extensibilité, *f.* rosciągłość, *f.* Dehnbarkeit, *f.*

Extensible, *a.* rosciągły, dehnbar.

Extension, *f.* ros-, wyciąganie, *n.* Ausdehnung, *f.*

Exténuation; *f.* ubywanie sił, *n.* słabość, *f.* Entkräftung, *f.*

Exténué, ée, *a.* osłabiony, schudły, entkräftet, abgezehrt.

Extenuer, *a.* osłabić, wysilić, uymować siły, entkräften, abzehren.

Extérieur, eure, *a.* powiérzchowny, powiérzchny, pozorny, äußerlich.

Extérieur, *m.* powierzchowna postać, powierzchność etc., *f.* pozór. *m.* das Aeußere.

Exterminateur, *m.* pustoszyciel, niszczyciel, *m.* Ausrotter, Vertilger, *m.*

Extermination, *f.* zniszczenie, wygładzenie etc., *n.* Ausrottung, Vertilgung, *f.*

Exterminer, *a.* niszczyć, wygładzić wykorzenić, ausrotten, vertilgen.

Externe, *a.* powiérzchowny, powierzchni, äußerlich.

Extinction, *f.* za-, wygaszenie, *n.* Auslöschung, Löschung, *f. fig.* zgaśnienie, wygaszenie; zniesienie, *n.* Erlöschung, Tilgung, *f.*

Extirpateur, *m.* znosiciel, niszczyciel, *m.* Ausrotter, *m.*

Extirpation, *f.* wykorzenienie, wygładzenie, *n.* Ausrottung, *f.*

Extirper, *a.* wykorzenić; wygładzić, ausrotten.

Extorquer, *a.* wymuszać, wyciskać co na kim, erpressen, abdringen.

Extorsion, *f.* wymuszenie, wyciśnienie, zdzierstwo, *n.* Erpressung, *f.*

Extraction, *f.* wyciąganie, dobywanie; pochodzenie, *n.* rod, dom, *m.* Ausziehen, *n.* Herkunft, Abkunft, *f.*

*Extraire, *a.* wyciągać, dobywać; wypisać, wypis, zbiór zrobić, ausziehen, einen Auszug machen.

Extrait, *m.* wypis, zbiór, *m.* Auszug, *m. T.* extrakt, *m.* Extrakt, *m.*

Extrajudiciaire, *a.* niesądowy, außergerichtlich.

Extraordinaire, *a.* nadzwyczayny, niezwyczayny, außerordentlich. — *m.* rzecz niezwyczayna *f.* przypadek nadzwyczayny; wydatek niezwyczayny; przydatek do gazety, *m.* Außerordentliche, *n.* seltener Fall, *m.* Nebenausgabe, *f.* außerordentliches Zeitungsblatt, *n.* Beylage, *f.*

Extravagance, *f.* głupstwo, *n.* brednie, *pl.* Thorheit, Ungereimtheit, *f.*

Extravagant, ante, *a.* głupi, błazeński, bałamucki, nórzisch, ungereimt, albern, ausschweifend.

Extravaguer, *a.* bałamucić, bredzić, pleść, ungereimt reden oder handeln, faseln, schwärmen.

Extrême, *a.* straszny, niezmierny; przesadzony, äusserst, ausnehmend, übertrieben.

Extrêmes, *m. pl* rzeczy sobie przeciwne, *f. pl* einander entgegengesetzte Dinge, *f. pl.*

Extrêmement, *ad.* nad zwyczay, nadzwyczaynie, iak naybardziey, äußerst, überaus.

Extrême-onction, *f.* ostatnie pomazanie, *n.* letzte Oelung, *f.*

Extrémité, *f.* ostatnia (rzecz) *f.* koniec; ostatni moment, czas, *m.* ostatnia bieda, *f.* Aeußerste, äußerstes Ende, *n.* letzter Augenblick, *m.* äußerste Noth, *f.*

Extrinséque, *a.* powiérzchni, äußerlich.

Exubérance, *f.* zbyteczna obfitość, *f.* unnöthiger Ueberfluß, *m.*

Exulcération, *f.* iątrzenie, *n.* Schwärung, *f.*

Exulcérer, *a.* roz-, iątrzyć, schwären, Geschwüre verursachen.

Ex-voto, *m.* fundacya etc., z uczynionego ślubu pochodząca, *f.* durch ein Gelübde, gemachte Stiftung ꝛc., *f.*

F.

Fable, *f.* bayka; mytologia; powieść, baśń, plotka, *f.* Fabel, Fabellehre, *f.* Mährchen, *n.*

Fabliau, *m.* (*obs.*) bayki, frazki wierszem pisane, *pl.* Erzählung in Versen, *f.*

Fabricant, *m.* fabrykant, *m.* Fabrikant, *m.*

Fabricateur, *m.* robiący co; mincarz fałszywe bijący pieniądze, *m.* der etwas verfertigt, (besonders falsche Münzen).

Fabrication, *f.* robienie czego, *n.* robota, *f.* Verfertigung, *f.*

Fabrique, *f.* fabryka; robota, *f.* robienie; budowanie budynków kościelnych, *n.* dochody, pieniądze na to przeznaczone, *m. pl.* Fabrike, Verfertigung, Arbeit, *f.* Bau einer Kirche, *m.* Einkünfte derselben,

selben, *f. pl.* minnica, *f.* Münze, *f.*

Fabriquer, *a.* robić; bić pieniądze; knuć, wymyśleć, verfertigen, fabriziren, eig. u. fig.

Fabuleux, euse, *a.* baieczny, fabelhaft.

Fabuliste, *m.* baykopis, *m.* Fabeldichter, *m.*

Façade, *f.* faciata, ściana przednia budynku, *f.* Vordertheil (eines großen Gebäudes), *m.*

ace, *f.* twarz, *f.* oblicze, *n.* strona rzeczy, płaszczyzna; facyata, ściana, strona przednia, *f.* Angesicht, *n.* Seite, Fläche, *f.* Vordertheil, *m.* Vorderseite, *f. fig.* okoliczność, postać, *f.* położenie, *n.* Ansehen, *n.* Gestalt, *f.*

Facé, *a. fam.* bien-, mal-, (człowiek) piekney, brzydkiey twarzy, von guter, übler Gesichtsbildung.

Facetie, *f.* żart *m.* trefność, *f.* Posse, *f.* Spaß, *m.*

Facetieux, euse, *a.* żartobliwy, trefny, scherzhaft, drollig, lustig.

Facette, *f.* strona rzeczy mała, szybka, *f.* kleine Seite oder Fläche, *f.*

Facetter, *a.* w szybki kamień rznąć, szlufować, Steine vieleckig oder rautenweise schneiden.

Fâché, ée, *a.* markotny, rozgniewany, unwillig, verdrießlich.

Fâcher, *a.* rozgniewać; gniewać, kłopotać, martwić; żałować czego, böse machen, erzürnen, ärgern, leid thun.

se, *r.* gniewać się, gryźć się, martwić się, rozgniewać się, sich ärgern, böse werden.

Fâcheux, euse, *a.* przykry, ciężki, trudny; niespokojny, markotny, ärgerlich, verdrießlich, beschwerlich, wunderlich.

Faciende, *f. fam.* facyenda, *f.* Kabale, Intrigue, *f.*

Facile, *a.* łatwy; miły, przyiemny; powolny, zbyt folgujący, leicht, gefällig, allzugefällig, allzunachgebend.

Facilité, *f.* łatwość; przyiemność; powolność, *f.* Leichtigkeit, allzugroße Nachsicht, Gefälligkeit, *f.*

Faciliter, *a.* ułatwiać, erleichtern, befördern.

Façon, *f.* gatunek, sposób, kształt, wzór, *m.* forma; postać; zapłata od roboty; uprawa, *f.* sposób robienia, *m.* Art, Gestalt, Form, *f.* Ansehen; Macherlohn, *n.* Bearbeitung, *f.* Façons, *pl.* zbyteczne komplementa, ceremonie, wątpliwości, *pl.* Umstände, *m. pl.* Ceremonien, *f. pl.* Ziererey, *f.* de façon que, *ad.* tym sposobem, w ten sposób, takiż, że, so daß, dergestalt, daß.

Façonner, *a.* formować, kształtować; uprawiać, formen, bilden, modeln, bearbeiten. *fig.* wypolerować, wykrzesać, ausbilden. (*à qc.*) przyzwyczaić do czego, zu etwas gewöhnen. — *n. fam.* komplementa stroić, Umstände machen.

Façonnier, ière, *a.* komplementista, *m.* der, die viel Umstände macht.

Facteur, *m.* faktor; listy z poczty roznoszący, *m.* Faktor; Briefträger, *m.* — d'orgues, de clavecin, organista, co organy, klawikorty robi, *m.* Orgelbauer, Klaviermacher, *m.*

Factice, *a.* kunsztowny, robiony, nachgemacht, gekünstelt.

Factieux, euse, *a.* burzliwy, niespokoyny, buntowny, aufrührisch. — *m.* buntownik, *m.* Aufrührer, *m.*

Faction, *f.* warta, straż; strona, fakcya, *f.* bunt, *m.* Schildwachestehen, *n.* Partey, *f.*

Factionnaire, *m.* żołnierz na warcie stoiący, *m.* Soldat, der Schildwache steht, *m.*

Factorerie, *f.* faktorstwo, *n.* Faktorey, *f.*

Factotum, *m.* kochanek faworyt, *m.* der Alles in Allem ist.

Facturier, *m.* robotnik w fabryce, *m.* Arbeiter in einer Werkstatt, *m.*

Faculté, *f.* siła, własność, moc, *f.* przymiot; dar, *m.* prawo, *n.* oddział naucaycielów na akademii, *f.* natürliche Kraft, Gabe, Eigenschaft, *f.* Recht, Fakultät, *f.* Facultés, *pl.* maiętność, *f.* Vermögen, *n.*

Fadaise, *f.* głupstwo, błazeństwo, *n.* abgeschmacktes Zeug, *n.*

Fade, *a.* niesmaczny, unschmackhaft. *fig.* niestosowny, przykry, słaby, śmieszny, abgeschmackt, fade.

Fadeur, *f.* niesmak, *m.* Unschmackhaftigkeit, *f. fig.* głupstwo, *n.* chwała nieprzyzwoitą, śmieszna, *f.* abgeschmacktes Wesen, abgeschmackte Lob, *n.*

Fagot, *m.* wiązka drew, chrostu, *f.* Reisbund, *n. fam.* pek, *m.* wiązka, *f.* fagot, *m.* Bündel; Fagott, *n.* Fagots *pl. fig. fam.* głupstwo, błazeństwo, *n.* dummes Zeug, *n.*

Fagotage, *m.* drew, chrostu wiązanie w wiązki, *n.* zapłata od tego, *f.* Holzgebünde machen, *n.* Lohn dafür, *m.*

Fagoter, *a.* chrost, drwa w wiązki wiązać, *f.* Reisbündel machen. *fig. fam.* pomięszać; śmiesznie ubierać, unter einander werfen; lächerlich kleiden.

Fagoteur, *m.* drwa etc. w wiązki wiążący, der Bündholz macht.

Fagotin, *m.* małpa w suknie ubrana, *f.* błazen u ciarlatana, *m.* gepuzter Affe; Bedienter des Marktschreyers, *m. fig* figlarz, żartownik, *m.* Possenreißer, *m.*

Fagoue, *f.* gruczoł, *m.* Brustdrüse, *f.*

Faguenas, *m.* smród z potu pochodzący, *m.* garstiger Geruch von Schweiß, *m.*

Faible, *a.* słaby; letki, schwach, leicht. — *m.* słabość, słabizna, *f.* słabe mieysce, *n.* Schwäche, schwache Seite, *f.*

Faiblesse, *f.* niedola, słabość, wada, ułomność; mdłość, *f.* omdlewanie, *n.* Schwachheit, Ohnmacht, *f.*

Faiblir, *n.* o-, słabieć, o-, słabnąć, schwach werden, nachlassen.

Faïence, *f.* farfury, *pl.* farfura, *f.* Fayance, *f.*

Faïencerie, *f.* fabryka farfurowa, *f.* Fayancefabrik, *f.*

Faïencier, *m.* ière, *f.* farfurami handluiący, *m.* der, die mit Fayance handelt.

Failli, *m.* bankrot, *m.* Bankerottirer, *m.*

Faillibilité, *f.* omylność, *f.* Möglichkeit zu irren, *f.*

Faillible, *a.* omylny, co zbłądzić może, der, die irren kann.

*Faillir, *n.* zbłądzić, zgrzészyć, wykroczyć; oszukać się, omylić się; skończyć się, wygasnąć; o-, słabieć, fehlen, irren, sich vergehen, sich betrügen; zu Ende bringen; schwach werden. (*à . . .*) bez mała . . ., prawie, ledwo co nie . . .; zbankrotować, auf dem Punkte seyn; Bankerott machen.

Faillie, *f.* zbankrotowanie, *n.* Falliment, *n.* Bankerott, *m.*

Faim, *f.* głód, *m.* chciwość, *f.* Hunger, *m.*

Faim-valle, *f.* wilcza choroba, *f.* głód wilczy, *m.* (o koniach), Freßsucht der Pferde, *f.*

Faîne, *f.* buczyna, *f.* Buchekker, *f.*

Fainéant, ante, *a.* leniwy, gnuśny, müßig, faul.

Fainéanter, *n. fam.* próżnować, gnuśnieć, faulenzen.

Fainéantise, *f.* gnuśność, *f.* próżnowanie, *n.* Müßiggang, *m.* Faulheit, *f.*

*Faire, *a.* robić, czynić; sprawić; cenić, przedawać; dadź, sprawić, że . . . , machen, thun, verursachen, verschaffen; fordern oder bieten; lassen. faire-, kazać, dadź co zrobić, machen lassen. (*q. à qc.*) przyzwyczaić kogo do czego, einen zu etwas gewöhnen. avoir à-, (*de*), potrzebować, brauchen. n'avoir que-, (*de*) nie potrzebować, nicht brauchen. ne que . . . , nic nie robić, iak tylko . . . , nichts thun als . . . ne que de . . . , dopiéro, nie długo temu, że . . . , nur etwas gethan haben. — *n.* zgadzać się stosować się, gut oder schlecht zusammen seyen. il fait, *v. t.* (znaczy iest, lecz rozmaicie się tłumaczy), es ist. se, *r.* zostać, stać się, zdarzyć się, robić się; wykrzesać się, dobrych nabywać obyczaiów; udawać, geschehen, werden; gemacht werden; sich bilden; sich anstellen. (*à qc.*) przyzwyczaić się, przywyknąć do czego, sich wozu gewöhnen.

Faisable, *a.* podobny, potrzebny, co uczynić, zrobić trzeba, można, thunlich, rathsam.

Faisan, *m.* bażant, *m.* Fasan, *m.* poule faisane, *f.* b. samica, *f.* Fasanhenne, *f.*

Faisandeau, *m.* bażancię, *n.* junger Fasan, *m.*

Faisander, *a. et* se, *r.* zwierzyną czuchnąć, smakować. Wildpretgeruch und Geschmack annehmen.

Faisanderie, *f.* bażantarnia, *f.* Fasanerie, *f.* Fasanenhaus, *n.*

Faisandier, *m.* bażantarnik, *m.* Fasanenwärter, *m.*

Faisceau, *m.* pęk, *m.* wiązka, *f.* Bund, Bündel, *n.*

Faiseur, *m.* euse, *f.* robotnik, twórca, robiący rzecz iaką, *m.* Arbeiter, Macher, *m.*

Faiselle, *f.* tworzydło (do serów, *n.* Käseform, *m.*

Faisserie, *f.* robota koszykowa przeźroczysta, *f.* durchbrochene Korbmacherarbeit, *f.*

Faissier, *m.* kosztownik taki, *m.* Korbmacher, *m.*

Fait, aite, *p.* zrobiony, gotowy, uczyniony; przystoyny, piękny, wzrostu iakiego, dorosły, gemacht, gethan, gebildet; erwachsen.

Fait, *m.* uczynek, przypadek, *m.* That, Sache, *f.* de-, *ad.* napewnie, pewnie. w rzeczy samey, in der That, gewißen de, *ad.* względem, co się tycze, co do, in Sachen, betreffend. si-, *ad. fam.* nie inaczey, pewnie! o ja! ja freylich!

Faîte, *m.* szczyt, wiérzch dachu; wiérzchołek, szczyt, *m.* Forst; Giebel, Gipfel, *m.*

Faîtière, *f.* gąsior, (na dachu), *m.* Hohlziegel, *m.*

Faix, *m.* ciężar, *m.* Last, Bürde, *f.*

Falbala, *m.* falbana, *f.* Falbel, *f.*

Fallace, *f. obs. v.* tromperie, fourberie, fraude.

Falloir, *i.* musieć, potrzebować, trzeba, potrzeba, müssen, nöthig haben, brauchen. faire-, brakować, nie dostawać, fehlen, mangeln. il s'en faut beaucoup, peu que, wiele do tego brakuie, o włos, mało co nie . . . , es fehlt viel, nothig, daß . . .

Falot, *m.* latarnia wielka (na trzonku), *f.* kaganiec, *m.* große Laterne, Stocklaterne; Pechpfanne, *f.*

Falot, ote, *a. fam.* śmiészny, głupi, láchertich, närrisch.

Falotier, *m.* człowiek latarnie zapalaiący, *m.* Laternenanzünder, *m.*

Falourde, *f.* pęk drew, *m.* Bund Knüttel; oder Floßholz, *n.*

Falsificateur, *m.* fałszérz, *m.* Verfälscher, *m.*

Falsification, *f.* zfałszowanie, *n.* Verfälschung, *f.*

Falsifier, *a.* zfałszować, verfälschen, nachmachen.

Fâme, *f. T.* głos, *m.* wieść, *f.* mienie, *n.* Ruf, *m.*

Fâmé, ée, *a.* bien ou mal-, dobrey, złey sławy, in einem guten oder übeln Rufe.

Famélique, *a.* głodny, hungrig, nimmer satt.

Fameux, euse, *a.* sławny, zawołany; osławiony, berühmt, berüchtigt.

se Familiariser, *r.* poznać się z czym, przywyknąć do czego; wdawać się, bratać się, vertraut werden; sich gemein machen. (*qc.*) wprawić się w co, poznać co zupełnie, sich mit etwas vollkommen bekannt machen.

Familiarité, *f.* poufałość, *f.* Vertraulichkeit, *f.*

Familier, ière, *a.* poufały; łatwy, snadny. vertraulich, vertraut, bekannt, geläufig.

Famille, *f.* familia, *f.* dom, ród, *m.* Familie, Verwandtschaft, *f.* Geschlecht, *n.*

Famine, *f.* głód wielki, powszechny, *m.* Hungersnoth, *f.* Hunger, *m.*

Fanage, *m.* przewracanie, suszenie siana, *n.* Heumachen, *n.*

Fanaison, *v.* Fenaison.

Fanatique, *a.* fanatyczny, fanatisch, schwärmerisch. — *m.* fanatyk, *m.* Schwärmer, Fantast, *m.*

Fanatisme, *m.* fanatyzm, *m.* Schwärmerey, *f.* Fanatismus, *m.*

Fanchon, *m.* Franuś, *m.* Fränzchen, *n.* (Name)

Fane, *f.* listek rośliny iakiey, *m.* Blatt einer Pflanze, *n.*

Faner, *a.* przewracać, rozrzucać siano, pokos na łące; suszyć, zwiądłym robić, Heu machen; welk machen. se, *r.* usychać, schnąć, więdnąć, verwelken.

Faneur, *m.* euse, *f.* robotnik siano na łące przewracaiący, *m.* Heumacher, *m.*

Fanfan, *m. f. fam.* dzieciątko, *n.* Kind, *a.*

Fanfare, *f.* trąbienie, *n.* dźwięk trąby, kotłów etc., *m.* Trompetenstück, Runda, *n.*

Fanfaron, *m.* samochwalca, fanfaron, *m.* Prahler, *m.* — *a.* chełpliwy, prahlerisch.

Fanfaronnade, Fanfaronnerie, *f.* chełpliwość, *f.* chełpienie, się, *n.* Prahlerey, Großsprecherey, *f.*

Fanfreluche, *f. T.* bagatelki, frasski do stroiu, *f. pl.* Flitterstaat, *m.*

Fange, *f.* błoto, *n.* kał, muł, *m.* Koth, *m.*

Fangeux, euse, *a.* błocisty, kałużysty, kothig.

Fanion, *m.* chorągiew przed zawodami woiennemi niesiona, *f.* Bagagefahne, *f.*

Fantaisie, *f.* fantazya; myśl, wola, chęć, ochota; krnąbrność, *f.* upór, *m.* Fantasie, Einbildungskraft, *f.* Sinn, Einfall, Eigensinn, *m.*

Fantasque, *a.* głupi, fantastyczny; dziwny, uporny, fantastisch, närrisch, wunderlich.

Fantassin, *m.* żołnierz pieszy, *m.* piechota, *f.* Soldat zu Fuß, *m.*

Fantastique, *a.* fantastyczny, zmyślony, fałszywy, fantastisch, eingebildet.

Fantôme, *m.* strach, *m.* Gespenst, *n. fig.* wiatr, dym, *m.* cień, *f.* Hirngespinst, Schattenwerk, *n.* Schaum, *m.*

Fanum, *m.* bożyszcze, *n.* heidnischer Tempel, *m.*

Faon (fan), *m.* jelonek, dam nielek, *m.* Hirschkalb, *n.*

Faonner (fanner), *n.* ocielić się, (o łaniach, sarnach) Junge setzen, (von Hirschkühen und Rehziegen).

Faquin, *m.* hultay, *m.* verächtlicher Kerl, Schurke, *m.*

Faquinerie, *f.* podły, nikczemny uczynek, *m.* Schurkenstreich, *m.*

Faraillon, *m.* hak mały, *m.* brodowina w morzu, *f.* kleine Sandbank, *f.*

Farais, *m.* sieć do wydobywania koralów z morza, *f.* Netz zum Korallen fischen, *n.*

Farce, *f.* nadziewanie, *n.* siekanka, *f.* figiel, przypadek śmieszny, *m.* krótka zabawna sztuka po komedyi grana, *f.* Füllsel, *n.* Fülle, *f.* Possenspiel, lustiges Nachspiel, *n.*

Farceur, *m.* błazen, figlarz, *m.* Possenreißer, *m.*

Farcin, *m.* bolączka, *f.* choroba końska), Wurm, *m.* (Krankheit der Pferde). — neux, euse, *a.* na nią chory, mit dem Wurme behaftet.

Farcir, *a.* nadziewać, füllen. *fig.* natkać; napełnić, anfüllen.

Farcissure, *f.* nadziewanie, *n.* Füllen mit einem Füllsel, *nn.*

Fard, *m.* malowidło, *n.* Schminke, *f. fig.* ozdoba fałszywa, nadętość; obłuda, nieszczerość, fałszywość; *f.* Prunk, *m.* Verstellung, Falschheit, *f.*

Fardeau, *m.* ciężar, *m.* Last, Bürde, *f.*

Farder, *a.* malować, (twarz), schminken. *fig.* przyozdobić, upozrzyć, einen falschen Anstrich geben.

Fardet, *m.* mara, poczwara, *f.* diabel, *m.* Kobold, *m. fig. fam.* pusta głowa, szwindrzal, *m.* leichtsinniger Mensch, *m.*

Farfouiller, *a. et n.* szpérać; pomieszać, porozrzucać, herumwühlen, durchsuchen.

Fariole, *f. fam.* bayka, baśń, *f.* albernes Zeug, *n.* Posse, *f.*

Farine, *f.* mąka, *f.* Mehl, *n.*

Fariner, *a.* posypać mąką, mit Mehl bestreuen.

Farinet, *m.* kostka na iedney tylko stronie oka maiąca, *f.* Würfel, der nur auf einer Seite Augen hat, *m.*

Farineux, euse, *a.* mączny, z mąki robiony; umączony; mączysty, mehlig, mehlicht.

Farinier, *m.* przekupień mąki, *m.* Mehlhändler, *m.*

Farinière, *f.* skrzynia, komòrka do chowania mąki, *f.* Mehlkasten, *m.* — kammer, *f.*

Farlouze, *f.* dziewlatka, *f.* Hetzlerche, *f.*

Farouche, *a.* dziki; drapieżny, mlb, menschenscheu.

Farié, ée, *a.* strefiasty, paskowaty, (o ślimakach etc.), gestreift (von Muschelschaalen ꝛc.)

Faries, *f. pl.* strefy, paski na ślimakach etc. *pl.* Streifen auf Muschelschaalen ꝛc., *m. pl.*

Farinage, *m.* faszyny, *f. pl.* robienie faszyn, *n.* Faschinenmachen, Faschinenmachen, *n.*

Fascination, *f.* omamienie; zaślepienie, *n.* Verblendung, *f.*

Fascine, *f.* faszyna, *f.* Faschine, *f.*

Fasciner, *a.* omamić, zaślepić, oczarować, verblenden, bezaubern.

Faséole, *f.* fazole, *pl.* Faseole, Schminkbohne, *f.*

Faste, *m.* okazałość, wspaniałość, pompa; duma, *f.* Gepränge, *n* Pracht, *f.* Prunk; Hochmuth, *m fig.* nadętość stylu, *f.* Schwulst, *m.*

Fastidieux, euse, *a.* nudny, nieznośny, przykry, langweilig, verdrüßlich.

Fastueux, euse *a.* okazały, wspaniały, dumny, nadęty, prunkvoll, hochtrabend.

Fat, *m.* głupiec, błazen, *m.* Laffe, Geck, *m.* — *a.* głupi, bezrozumny, läppisch, albern.

Fatal, ale, *a.* nieszczęsny, zawisny; nieuchronny, nieuchybny, unglücklich, unvermeidlich.

Fatalité, *f.* przeznaczenie, *n.* los; wyrok nieszczęsny, przypadek nieszczesliwy, *m.* Verhängniß, *n.* unglücklicher Zufall, *m.*

Fatidique, *a.* prorocki, weissagend.

Fatigant, ante, *a.* przykry, nudny, ciężki, trudny, ermüdend, beschwerlich.

Fatigue, *f.* fatyga, praca *f.* trudy, *pl.* Ermüdung, Beschwerlichkeit, *f.*

Fatigué, ée, *p. et a.* sfatygowany etc., ermüdet.

Fatiguer, *a.* sfatygować, spracować, zmordować, osłabić, ermüden, abmatten. *fig.* u. naprzykrzać się komu, beschwerlich fallen. — *n. et se. r.* sfatygować się, zmordować

dować się, spracować się, sich ermüden, sich abmatten.

Fatras, *m.* graty, szpargały, *pl.* Haufen Plunder, *m. fig.* — de paroles, słowa niepotrzebne, próżne, *pl.* Wortkram, *m.*

Fatuisie, *m.* wieszczek, *m.* Inspirirter, Wahrsager, *m.*

Fatuité, *f.* głupstwo, błazeństwo, *n.* nierozum, *m.* Abgeschmacktheit, *f.* läppisches Zeug, *n.*

Fatum, *m.* los, wyrok, *m.* Schicksal, *n.*

Faubourg, *m.* przedmieście, *n.* Vorstadt, *f.*

Fauchage, *m.* koszenie, *n.* Abmähen, *n.*

Fauchaison, *f.* czas koszenia, *m* Mähezeit, Heuärndte, *f.*

Fauche, *f.* *v.* fauchage, (fauchaison).

Fauchée, *f.* tyle siana, łąki, ile na dzień człowiek skosić może, so viel Gras als ein Mann in einem Tage mähen kann; Tagewerk Wiesen. *n.*

Faucher, *a.* kosić, mähen. — *n* (o koniach), chrmać na nogę przednią, włóczyć ią-, (von Pferden), den Vorderschenkel nachschleppen.

Faucher *m.* grabie, *pl.* Harke, *f.* Rechen, *m.*

Faucheur, *m.* kosiarz, *m.* Mäher, *m.*

Faucheux, *m.* paiąk z długiemi nogami, *m.* Habermann, *m.* (langbeinige Spinne).

Faucille, *f.* sierp, *f.* Sichel, *f.*

Faucillon, *m.* nóż krzywy ogrodniczy, *m.* Hippe, *f.* Kneip, *m.*

Faucon, *m.* sokół, *m.* Falke, *m.*

Fauconneau, *m.* sokolę, *n.* junger Falke, *m.*

Fauconnerie, *f.* sokolnictwo; myśliwstwo sokołami; mieysce, gdzie sokoły chowaią, *n.* sokolnia, *f.* Falkenierkunst; Falkenbeize; Falknerey, *f.*

Fauconnier, *m.* sokolnik, *m.* Falkenier, *m.*

Fauconnière, *f.* taistra sokolnicza, *f.* Falkeniertasche, *f.*

Faveur, *f.* życzliwość, łaska, *f.* sprzyianie, kredyt, respekt *m.* Gunst, Gewogenheit, Gefälligkeit *f.* Ansehen, *n.* Kredit, *m.* en-de . . . , względem, z życzliwości, na dobro, in Rücksicht, zum Besten. à la-de . . . , za pomocą, za powodem, unter Begünstigung, durch Hülfe.

Faveurs, *pl.* oświadczenie, okazanie, przychylności przyiaźni, *n.* gatunek wstążek wąskich, *f.* Gunstbezeugungen, *f. pl.* Art sehr schmales Band, *n.*

Faufiler, fastrygować, verlohren heften, anschlagen. se. r. être faufilé avec (q. . .). w ścisły związek wstąpić, w ścisley żyć przyiaźni, sich mit einem genau verbinden.

Fauldes, *f. pl.* węgielnia, *f.* piec węglarski, *m.* Meilerplatz, *m.*

Favorable, *a.* łaskawy, życzliwy, przychylny, günstig, geneigt.

Favori, *m.* ite, *f.* faworyt, kochanek, *m.* Günstling, Liebling, *m.* — *a* ulubiony, upodobany, naymilszy, Lieblings . . . , Leib . . .

Favoriser, *a.* sprzyiać, bydź przychylnym, wspierać, begünstigen, günstig seyn.

Fau-perdrieu, *m.* sokół na kuropatwy, *m.* Rebhühnerfalk, *m.*

Faussaire, *m.* fałszérz, *m.* Verfälscher, *m*

Fausse clef, *f.* wytrych, *m* Nachschlüssel, Dietrich, *m.*

Fausse couche, *f.* poronienie, *n.* płodzeitige Geburt, *f.*

Fausse-fenêtre, *f.* okno ślepe, *m.* blindes Fenster, *n.*

Faussement, *ad.* fałszywie, fälschlich.

Fausse-porte, *f.* fórtka skryta, tylna *f.* Hinterthüre, *f.*

Fausser, *a.* pogiąć, skrzywić, pozaginać; nie dotrzymać, łamać, verdrehen, verbiegen; brechen, nicht erfüllen.

Fausset, *m.* falset, *m.* fistuła, *f.* głos muzyczny; czopek, *m.* Falsettstimme, Fistel, *f.* kleiner Zapfen, *m.*

Fausseté, *f* fałsz, *m.* kłamstwo, *n.* niedostateczność *f.* Unrichtigkeit, Unwahrheit, Falschheit, *f.*

Faute, *f.* błąd, *m.* omyłka, wada, wina, *f.* Fehler, Mangel, *m.* — de . . . , w niedostatku, aus Mangel an . . . . sans-, nieuchybnie, zapewne unfehlbar, ganz gewiß.

Fauteuil, *m.* krzesło z poręczami. *n.* Lehnstuhl, Armstuhl, *m.*

Fauteur, *m.* trice, dopomagacz, sprzyiaiący. *m.* Begünstiger (einer Parthey ꝛc.), *m.*

Fautif, ive, *a.* pełen błędów, obłędliwyi; ułomny, fehlerhaft.

Fauve, *a.* płowy, falb, fahl. — *m.* bêtes fauves, zwierzęta ieleniego rodzaiu, *n. pl.* rothes Wildpret, *n.*

Fauvette, *f.* piegża, *f.* Grasmücke, *f.*

Faux, *f.* kosa, *f.* Sense, *f.*

Faux, fausse, *a.* fałszywy; zfałszowany, falsch, nachgemacht, verfälscht. — *m.* fałsz, *m.* das Falsche, Unwahre, *n.*

Faux, à Faux, *ad.* fałszywie, falsch, fälschlich.

Fauxbourg, *v.* Faubourg.

Faux-brillant, *m.* kamień drogi fałszywy, *m.* falscher Edelstein, *m. fig.* koncept pozorny, *m.* okazałość fałszywa. *f* blos schimmernder Gedanke, *m.*

Faux-étui, *m.* powłoka na puzdro, koperta wierzchnia, *f.* Uebergehäuse, *n.*

Faux-frais, *m. pl.* wydatki drobne, *pl.* kleine Unkosten, *f. pl.*

Faux-fuyant, *m.* wymówka, *f.* wykręty, *pl.* Ausflucht, Ausrede, *f.*

Faux-germe, *m.* płód poroniony, niedoyrzały, *m.* unzeitige Geburt, *f.*

Faux-jour, *m.* przeciwne światło, *n.* falsches Licht, *n.* Schein, *m.*

Faux-pas, *m.* ustyrk, *m.* potknienie się, *n.* Fehltritt, *m.*

Faux-pli, *m.* zmarsk, fałd, *m.* zagięcie, *n.* unrechte Falte, *f.*

Faux-saunage, *m.* wprowadzanie soli zakazaney, *n.* heimliche Einfuhre verbotenen Salzes, *f.*

Faux-saunier, *m.* wprowadzaiący skrycie sól zakazaną *m.* der verbotenes Salz heimlich einführt.

Faux-sel, *m.* sól zakazana, *f.* verbotenes Salz, *n.*

Faux-

Faux-semblant, *m.* pozór obłudny, *m.* okazałość fałszywa *f.* falscher Schein, *m.*

Féage, *m.* lenność, *f.* lenno, *n.* Lehn, *n.*

Fébricitant, ante, *a.* na febrę chorujący, mit dem Fieber behaftet.

Fébrifuge, *m.* lékarstwo na febrę *n.* Fieber vertreibendes Mittel, *n.*

Fébrile, *a.* febryczny, febrę sprawuiący, fieberhaft.

Fécale, *a. f.* matière-, gnóy człowieczy, *m.* gówno *n.* Excremente, *f. pl.* Menschenkoth, *m.*

Fécer, *n.* (fusy etc.) ustawać się, einen Bodensatz machen.

Féces, *f. pl.* fusy, drożdże ustoiny, *pl.* Bodensatz, *m.*

Fécond, onde, *a.* płodny, żyzny, urodzayny, fruchtbar.

Fécondation, *f.* przyięcie się, ożywienie, *n.* Befruchtung, *f.*

Féconder, *a.* ożywiać, żyznym robić, befruchten.

Fécondité, *f.* żyzność, urodzayność, *f.* Fruchtbarkeit, *f.*

Fécule, *f.* część korzeni niektórych mączysta, *f.* fusy, *pl.* nieczystość, *f* mehlichte und unschmackhafte Theil einer Wurzel, Bodensatz, *m.*

Féculent, ente, *a.* nieczysty, drożdżysty, mętny, einen Bodensatz machend, unrein.

Fée, *f* wieszczka, czarownica, *f.* Fee, Zauberinn, *f.*

Féer, *a. obs.* oczarować, bezaubern.

Féerie, *f.* czary, *pl.* Zauberkunst der Feen, *f.*

Feindre, *a.* udawać, zmyślać, wymyślać, sich verstellen, vorgeben; erdichten. — *n.* ociągać się, namyślać się, zbraniać się, Bedenken tragen. *fam.* chromać, ein wenig hinken.

Feint, einte, udawany, verstellt, erdichtet, falsch.

Feinte, *f.* udawanie, zmyślanie, *n.* chytrość, *f.* Verstellung; List, Finte, *f.*

Feintise, *f. obs.* zmyślanie, *n.* obłuda, *f.* Verstellung, *f.*

Félatier, *m.* hutnik, co szkło robi, *m.* Glasblaser, *m.*

Féle, *f.* rurka do robienia szkła, *f* Blaserohr desselben.

Féler, *a.* porysować, popękać, spalten, zersprengen. se, *r.* pękając, zerspringen.

Félice, *m.* Szczęsny, Felix, Felix, *m.* (Name.)

Félicitation, *f.* po-, winszowanie, *n.* Glückwünschung, *f.*

Félicité, *f.* szczęśliwość, *f.* Glückseligkeit, *f.*

Féliciter, *a.* (*q. de qc.*) powinszować, Glück wünschen.

Félon, onne, *a.* niewierny, treulos, meineidig. *T.*

Félonie, *f.* niewierność, *f.* Untreue des Vasallen, *f. T.*

Félouque, *f.* okręt mały z wiosłami, *m.* kleines Ruderschiff, *n.*

Félure, *f.* rysa, *f.* Riß, Spalt, *m.*

Femelle, *f.* samica; (żart.) kobieta *f.* Weibchen, *n.* — *a.* żeński, weibisch.

Féminin, ine, *a.* żeński, weiblich

Féminiser, *a.* słowa rodzaiu męskiego obrócić w słowo rodzaiu żeńskiego, ein Wort weiblichen Geschlechts machen.

Femme, *f.* białogłowa, niewiasta kobieta, żona, *f.* Weib, *n.* Frau, *f.* Frauenzimmer, *n.*

Femmelette, *f.* małpa, *f.* einfältiges Weibsbild, *n.*

Fenaison, *f.* czas koszenia siana, pokos, *m.* Heuärndte, *f.*

Fendeur, *m.* łupacz, *m.* Spalter, *m.*

Fendre, *a.* roz-, łupać, szczepać; rozdzielić; rozedrzeć, rozszarpać, spalten, zersprengen; durchschneiden; aufreißen. — *n. fig.* pękać, rospękać, zerspringen, bersten. se, *r.* łupać się, rospadać się, pękać, sich spalten, Risse bekommen.

Fenêtrage, *m.* okna, *n. pl.* Fensterwerk, *n.*

Fenêtre, *f.* okno, *n.* Fenster, *n.*

Fenil, *m.* siennica, *f.* Heuboden, Heuschoppen, *m.*

Fenin, *m.* fenik, *m.* Pfenning, *m.*

Fenouil, *m.* kopr włoski, *m.* Fenchel, *m.*

Fenouillette, *f.* wódka koprowa, *f.* gatunek jabłek, *n.* Fenchelbranntwein, *m.* Gattung Aepfel, *f.*

Fente, *f.* rysa, rospadlina, *f.* rospór, *m.* Spalt, Ritz, Schlitz, *m.*

Fénu grec, *m.* Boża trawa, *f.* griechisch Heu; Bockshorn, *n.*

Féodal, ale, *a.* lenny, lehnbar, zum Lehne gehörig.

Féodalité, *f.* lenność, *f.* Lehnbarkeit; Lehnspflicht, *f.*

Fer, *m.* żelazo, *n.* Eisen, *n.* Hufeisen, *n.* (— à repasser), żelazko do prasowania, *n.* Bügeleisen, *n. fig.* puginał, *m.* szpada etc., *f.* Dolch, Degen, *m.* Fers, *pl.* kaydany, okowy, łańcuchy, *pl.* Ketten, Fesseln, *f. pl.*

Fer-blanc, *m.* blacha pobielana, *f.* weißes oder verzinntes Blech, *n.*

Ferblantier, *m.* blachatz, *m.* Blechschmied, *m.*

Fer-chaud, *m.* zgaga, *f.* Sodbrennen, *n.*

Férial, ale, *a. T.* powszedni, zu den Wochentagen gehörig.

Férie, *f. T.* dzień powszedni (oprocz soboty)), *m.* Wochentag außer Sonnabend und Sonntag (in der katholischen Kirche), *m.* Féries, *pl.* wakacye, *pl.* Ferien, *f. pl.*

Férir, *a.* sans coup-, bez wstrętu, bez dania odporu, ohne das geringste zu wagen, ohne Schwertstreich.

Fermage, *m.* pieniądze za arendę, *pl.* arenda, *f.* Pachtgeld, *n.*

Fermaillé, *m.* krata żelazna, *f.* eisernes Gitter, *n.*

Fermant, ante, *a.* à jour-, wieczorem, mit Ende des Tages. à portes fermantes, pod czas zamykania bram mieyskich, mit Thorschluß.

Ferme, *f.* folwark, *m.* arenda, Meierey, *f.* Pachtgut, *n.* Pacht, *f.*

Ferme, *a.* mocny, nieruchomy; twardy, fest, unbeweglich, stark. *fig.* nieporuszony, trwały, stały, standhaft, — *ad.* mocno, bardzo, silnie; stale, trwale, fest, stark, hart, — *i.* śmiało! Muth gefaßt!

Ferment, *m.* materya do kisienia, *f.* Gährungsmittel, *n.*

Fermentatif, ive, *a.* kiszący, gähren machend.

Fermentation, *f.* kisienie; burzenie się, *n.* Gährung, *f.* (auch *fig.*)

Fermenter, *n.* kisieć, gähren.

Fermentiscible, *a.* do kisienia zdatny, zur Gährung geschickt.

Fermer, *a.* zamknąć; zawrzeć; skończyć, zakończyć; zatkać; otoczyć, opasać, obwieśdź, zumachen, zuschließen, verschließen, schließen; zustopfen, versperren; umgeben, einschließen. — *n. et se, r.* zamykać się; bydź zamkniętym, zwartym, schließen; zugeben; geschlossen werden.

Fermeté, *f.* moc, twardość, *f.* Festigkeit, *f. fig.* stałość, *f.* umysł nieustraszony, *m.* Standhaftigkeit, *f.*

Fermeture, *f.* zamknięcie, zawarcie, *n.* Verschließung, *f.* Schluß, *m.*

Fermier, *m.* ière, *f.* arendarz, *m.* Pachter, *m.*

Fermoir, *m.* klauzura (u xiążki), *f.* dłót ostre, *n.* Clauſur, *f.* (Beschläge an Büchern); scharfer Meißel, *m.*

Fermambouc, *m.* bryzelia czerwona, *f.* Brasilienholz, *m.*

Féroce, *a.* dziki, drapieżny, srogi, okrutny, grimmig, wild.

Férocité, *f.* daikość, srogość; nieludzkość, *f.* okrucieństwo, *n.* Wildheit, Grauſamkeit, *f.*

Ferraille, *f.* stare żelaza, *n. pl.* altes Eiſenwerk, *n.*

Ferrailler, *n.* brzdąkać, bić głownią szabli etc., fuchteln. *fig.* kłócić się, gorąco dysputować, heftig ſtreiten.

Ferrailleur, *m.* zabijaca, napastnik; handluiący starym żelasem, Renommiſt; der mit altem Eiſen handelt, *m.*

Ferrant, *a. m.* maréchal-, kowal, *m.* Hufſchmied, *m.*

Ferrement, *m.* drąg żelazny do wyłamania czego, instrument żelazny, *m.* Brecheeug; eiſernes Werkzeug, Eiſenwerk, *n.*

Ferrer, *a.* obić żelazem etc. okuć, beſchlagen (mit Eiſen, Silber ꝛc.)

Ferret, *m.* okowek u tasiemki, *m.* Neſtel, Senkelſtift, *m.*

Ferretier, *m* młot kowalski, *m.* Schmiedehammer, *m.*

Ferreur, *m.* obijaiący żelazem, der mit Eiſen beſchlägt.

Ferron, *m.* żelaźnik, *m.* (szynami handluiący). Eiſenhändler, (mit Stangeneiſen), *m.*

Ferronnerie, *f.* kuta, kuźnia, *f.* Eiſenſchmiede, *f.*

Ferronnier, *m.* ière. *f.* żelaźnik, *m.* Eiſenhändler, *m.*

Ferrugineux, euse, *a.* żelazo w sobie zawieraiący, żelazny, eiſenhaltig.

Ferrure, *f.* oków, *m.* obicie, *n.* okówka, *f.* obijanie, okowanie, *n.* Beſchlag, *m.* Beſchlagen, *n.*

Fertile, *a.* żyżny, obfity, fruchtbar.

Fertiliser, *a.* żyżnym czynić, użyźnić, fruchtbar machen.

Fertilité, *f.* żyzność, obfitość, *f.* dostatek, *m.* Fruchtbarkeit, *f.*

Fervent, ente, *a.* gorliwy, gorący, eifrig, brünſtig.

Ferveur, *f.* gorliwość; gorącość, *f.* Eifer, *m.* Inbrunſt, Hitze, *f.*

Férule,

Férule, *f.* palmatka szkolna, *f.* Bätzer, *m.* Ruthe, *f.*

Fesse, *f.* zadek, *m.* Hinterbakken, *m.*

Fesse-cahier, *m. fam.* przepisywacz płatny, *m.* Abſchreiber (um Lohn), *m.*

Fesse-mathieu, *m. fam.* lichwiarz, *m.* Wucherer, *m.*

Fessée, *f. fam.* plagi w dupę rózgą, ręką dane, *pl.* Streiche auf den Hintern, *m. pl.* Schilling, *m.*

Fesser, *a.* bić kogo w zadek, den Hintern ſchlagen.

Fessier, *m. fam.* zadek, *m.* Hintere, *m.*

Fessu, ue, *a. fam* dupiasty, dickarſchig.

Festin, *m.* uczta, *f.* bankiet, *m.* Gaſtmahl, Feſt, *n.*

Festiner, *a. fam.* bankietować, częstować, traktiren.

Festivité, *f.* uroczystość; *f.* Feyerlichkeit, *f.*

Festoyer, *a. fam.* częstować, traktować, herrlich bewirthen.

Fête, *f.* dzień wesołości, *n.* święto, *n.* imieniny, *pl.* Feſt, *n.* Feyertag; Namenstag, *m.*

Fêter, *a.* zachowywać, obchodzić święto, feyern. *fig.* dobrze przyiąć kogo, wohl empfangen.

Fétide, *a.* śmierdzący, smrodliwy, ſtinkend.

Fétu, *m.* źdźiobło, *n.* Strohhalm, Splitter, *m.*

Fétus, *m.* płód w żywocie macierzyńskim, *m.* Frucht im Mutterleibe, *f. T.*

Feu, *m.* ogień; pożar, *m.* światło, *n.* blask, *m.* Feuer; Licht, *n.* Glanz, *m. fig.* żywość, rzeźwość, żawość, *f.* zapał, *m.* Hitze, Lebhaftigkeit, *f.* Feux, *pl.* domy, kominy, *m.* ogniska, *n.* piece, kominy, *m. pl.* Feuerſtätte, *f. pl.* Oefen, *m pl.* Kamine, *n. pl.*

Feu, eue, *a.* nieboszczyk, nieboszczka, zmarły, unlängſt verſtorben, ſelig.

Fève, *f.* bob, groch biały etc., Bohne, *f.*

Féverole, *f.* bob mały, groch biały, *m.* kleine Bohne, weiße Bohne, *f.*

Feuillage, *m.* liście, *pl.* liść, *f.* Laub, *n. T.* liście rznięte, malowane, *pl.* Laubwerk, *n.*

Feuillantine, *f.* francuskie ciasto, *n* Blättergebackenes, *n.*

Feuille, *f.* liść, *f.* arkusz papieru, *m.* folga pod kamieniem, *f.* Blatt, *n.* Bogen Papier, *m.* Folie, *f.*

Feuillée, *f.* chłodnik, *m.* Laube, *f.*

Feuille-morte, *a. et m.* bladożółty, braungelb.

Feuillet, *m.* karta papieru, *f.* Blatt von einem Bogen, *n.*

Feuilletage, *m. v.* feuillantine.

Feuilleter, *a.* przeyrzeć, przeglądać xiążkę; zobaczyć, poszukać czego w niey; ciasto francuskie zagnieść, cienko kraiać, blättern, durchblättern; nachſchlagen; blätterig machen

Feuillette, *f.* beczka do wina, *f.* Weinfaß (von ungefähr 120 Kannen), *n.*

Feuillu, ue, *a.* liściasty, dick belaubt.

Feuillure, *f.* brzeg, kant u drzwi, okien w fuge ramową wpadaiący, *m.* Anſchlag (an

(an Thür- und Fensterreinfassungen), *n.*

Février, *m.* luty, *m.* Februar, Hornung, *m.*

Feurre, *m.* słoma dla bydła, *f.* Futterstroh, *n.*

Feutrage, *m.* natkanie czego pilśnią; pilśnowanie, *n.* Filzen, *n.*

Feutre, *m.* pilśń, *f.* kapelusznik, *n.* Filz, *m.* eig. fig.

Feutrer, *a.* pilśnować; natkać co pilśnią etc., filzen; mit Wolle, Haaren ꝛc ausstopfen.

Feutrier, *m.* pilśniarz, *m.* Filzmacher, *m.*

Fi! *i.* fe! pfe! pfui!

Fiacre, *m.* karéta, *f.* poiazd do naięcia; powoźnik teyze, *m.* Miethkutsche, *f.* Miethkutscher, *m.*

Fiançailles, *f. pl.* zaręczyny, *pl.* Verlöbniß, *n.*

Fiancé, *m.* ée, *f.* zaręczony, pan młody, *m.* Verlobter, *m.*

Fiancer, *a.* une personne, zaręczyć kogo z kim; poślubić komu; zaręczyć się z panną eine Person verloben, sich mit ihr verloben.

Fibre, *f.* nitka, żyłka w mięsie, w ciele; kosmaciny, włochaciny, *f.* korzonki, *m. pl.* Fiber, Faser, *f.*

Fibreux, euse, *a.* żyłkowaty; kosmaty, włochaty, faserig.

Fibrille, *f.* żyłka, *f.* Fäserchen, Fäschen, *n.*

Ficeler, *a.* szpagatem związać, mit Bindfaden binden.

Ficelle, *f.* szpagat, *m.* Bindfaden, *m.*

Ficellier, *m.* szpulka z szpagatem, *f.* Bindfadenrolle, *f.*

Fiche, *f.* czop z zawiasami, *m.* marka podługowata do grania, *m.* Fischbaud an Thüren ꝛc., *n.* längliche Spielmarke, *f.*

Ficher, *a.* wbić, wścibić, włożyć, wetknąć, eintreiben, hineintreiben.

Fichoir, *m.* drewienko rozszczepione do przypięcia czego, *n.* Klemmhölzchen, *n.* Klammer, *f.*

Fichu, ue, *a. fam.* mizerny, nie wiele warty, sehr schlecht, sehr erbärmlich.

Fichu, *m.* chustka skośna, *f.* dreyeckiges Halstuch, *n.*

Fictif, ive, *a.* zmy-, wymyślony, erdacht, ersonnen.

Fiction, *f.* zmy-, wymyślenie, *n.* wymysł, *m.* Erdichtung, *f.*

Fidèle, Fidelle, *a.* wierny; szczéry; prawdziwy; prawowierny, treu, getreu; gläubig. les fidèles, prawowierni, die Gläubigen.

Fidélité, *f.* wierność, szczerość; pewność. *f.* Treue, *f.*

Fief, *m.* lenność, *f.* lenno, *n.* Lehn, *n.*

Fieffant, *m.* Pan lenny, Lehnherr, *m.*

Fieffataire, *m.* man, *m.* Lehnsmann, *m.*

Fieffé, ée, *pl.* lennym prawem nadany, co trzymaiący; lenny; zupełny, arcy-, *n. p.* bolehnt; vom Lehne abhängig; im höchsten Grade, Erz .... als; fripon-, arcyfilut, arcyzłodziey, *m.* Erzgaudieb, *m.*

Fieffer, *a.* dadź co lennym prawem, zu Lehne geben.

Fiel, *m.* żółć, *f.* Galle, *f. fig.* nienawiść, *f.* iad, gniew, *m.* Haß, Zorn, *m.*

Fiente,

ente, *f.* gnóy, *m.* (bydlęcy), Mist vom Viehe, *m.*

enter, *n.* gnoić, misten.

er, *a.* (*qc. à. q.*) zwierzyć, anvertrauen. se, *r.* (*à q.*) ier ufność, ufać komu, zwierzać, sich einem vertrauen, ihm trauen. (*sur qc*) ier się na co, sich auf etwas verlassen.

er, ère, *a.* dumny, zuchwały, hardy, stolz, muthig, kühn.

er-à bras, *m. fam.* fanfaron, brawura, *m.* Prahler, *m.*

ère, *f.* duma, zuchwałość, hardość; wspaniałość umysłu; bystrość, (o koniach), *f.* Stolz; Muth (der Pferde), *m.*

vre, *f.* febra, *f.* Fieber, *n.*

reux, euse, *a.* febrę sprawuiący; febryczny. Fieber verursachend; fieberhaft.

rette, *f.* mała febra, *f.* kleines Fieber, *n.*

ole, *m* piszczałka, *f.* fayfer, *m.* Querpfeife, *f.* Querpfeifer, *m.*

ssement, *m.* zgęszczenie, *n.* Gerinnung, Verdickung, *f.*

sser, *a.* zgęszczać, zsiadłym, skrzeplym robić, verdicken, gerinnen lassen. se, *r.* zsiadać się, skrzepnąć się, gerinnen, sich verdicken.

gue, *f.* figa, *f.* Feige, *f.*

guerie, *f.* figarnia, *f.* Feigengarten, *m.*

guier, *m.* figowe drzewo, *n.* ga, *f.* Feigenbaum, *m.*

guratif, ive, *a.* na wzór przyszłey rzeczy wystawiony, vorbildlich, figürlich.

Figure, *f.* figura, postać, *f.* kształt, wzór, obraz, *m.* Figur, *f.* Gestalt, *f.* Bild, *n.*

Figuré, ée, *p. et a.* formowany etc., abgebildet ꝛc.

Figurément, *ad.* niewłaściwie, przenośnie, figürlich.

Figurer, *a.* kształtować, formować; wystawiać; znaczyć, abbilden, vorbilden. — *n.* zgadzać się z sobą; paradować, wohl oder schlecht zusammen stehen; Figur machen. se, *r.* wystawiać sobie, sich vorstellen.

Fil, *m.* nić, nitka; nici, *pl.* przędza, *f.* dròt, *m.* ostrze, *n.* murt rzéki, *m.* Faden; Zwirn, *m.* Garn, *n.* Draht, *m.* Schneide, *f.* Strom, *m.*

Filage, *m.* przędzenie, *n.* przędza, *f.* Spinnen; Gespinnst, *n.*

Filament, *m.* żyłka, *f.* korzonek, *m.* Faser, Zaser, *f.*

Filamenteux euse, *a.* żyłkowaty; korzonkowaty, faserig, fasig

Filandière, *f.* prządka, *f.* Spinnerinn, *f.*

Filandres, *f. pl.* lato, *n.* (paięczyna); żyłki w mięsie *f. pl.* Sommerfäden, *m. pl.* Fleischfasern, *f. pl.*

Filandreux, euse, *a.* żylasty, żyłowaty, faserig.

Filardeau, *m.* ryba do smażenia, *f.* drzewko proste, wysokie, *n.* Backfisch; junger hoher Baum, *m.*

Filardeux, euse, *a.* żyłowaty, (o kamieniach), aderig, (von Steinen).

Filasse, *f.* len wyrobiony, *m.* konopie wyczesane *pl.* gehechelter Flachs oder Hanf, *m.*

Filas-

Filassier, *m.* ière, *f.* len, konopie, przyprawiający, tym handlujący, *m* Flachs- oder Hanfbereiter, —händler, *m*

File, *f.* szereg, *m.* Reihe, *f.*

Filé, *m* złoto, srebro nitkowe, *n.* Gold-, Silberdraht, *m.*

Filer, *a* przaśdź; ciągnąć robić, (sieczek etc.) spinnen; (Draht, Wachsstock) ziehen. — *n.* ciągnąć się, wypływać; w szeregu szeregiem ciągnąć się wie ein Faden ziehen; in einer Reihe hinter einander hergehen

Filerie *f.* gdzie konopie przędą, Hanfspinnerey, *f.*

Filet *m.* nitka; żyłka, nitka; polędwica; sieć; siatka; linia, *f.* pasek, *m.* kleiner dünner Faden, *m.* Fädchen, Fäserchen; Zungenband; Lendenstück, *n.* Lendenbraten, *m.* Netz, Garn; netzförmig gestricktes Gewebe, *n.* Streif, *m.* Linie, *f.*

Fileur, *m.* euse, *f.* przędzca, *f.* Spinner, *m.*

Fil-gros, *m.* dratwa, *f.* Pechdrath, *m.*

Filial, ale, *a.* synowski, kindlich.

Filiation, *f.* synowstwo *n.* Abkunft eines Kindes in Ansehung seiner Aeltern ꝛc., *f.*

Filigrane, *m.* subtelna kraciasta, przeyźroczysta robota, *f.* feine Drathardeit, *f.*

Fille, *f.* córka; panna, dziewczyna, *f.* Tochter; Jungfer, *f.* Mädchen, *n.*

Fillette, *f* dziewczynka *f.* junges, kleines Mädchen, *n.*

Filleul, *m.* eule, *f.* chrzestny syn, *m.* chrzestna córka, *f.* Pathe, *m.* u. *f.* Täufling, *m.*

Filon, *m.* żyła kruszcowa, *f.* Erzgang, Gang, *m.*

Filoselle, *f.* gatunek iedwabiu grubego. *m* Floretseide, *f*

Filou, *m.* łotr, oszust złodziey, *m* Spitzbube, Gauner, *m.*

Filouter, *a.* wyszkować, szachrować k asdź, oszukać. listig stehlen, betrügen.

Filouterie *f* szachierstwo, *n.* kradzież sztuczna *f* Beutelschneiderey, Spitzbüderey, *f.*

Fils *m.* syn, *m.* Sohn, *m.*

Filtration, *f.* cedzenie, *n.* Durchseihung, *f.*

Filtre, *m* cedziworek *m* Stück Tuch, Zeug, Papier ꝛc. zum Filtriren, *n.*

Filtre, *n.* Philtre.

Filtrer, *a* cedzić przecedzać, durchseihen se. *r.* przeciekać durchsickern.

Filure, *f.* przędziwo, *n.* przędza, *f.* Gespinnst, *n.* Faden, *m.*

Fin, *f.* koniec, *m.* Ende, *n.* *fig.* koniec, zamiar, cel, *m.* Zweck, *m.* Absicht, *f.* à la *ad.* na ostatku, na koniec, endlich

Fin, *m* wybór, *m.* sama treść, głowa, *f* Hauptpunkt, *m.* das Wichtigste, *n.*

Fin, fine, *a.* subtelny, łagodny, miękki, cienki, fein, dünne, zart. *fig.* dowcipny, ostry, chytry, fein, listig, schlau.

Final, ale, *a.* ostateczny, ostatni, endlich. lettre finale, litera ostatnia, *f.* Endbuchstabe, *m.* la finale, sylaba ostatnia, *f.* Endsylbe, *f.*

Finance, *f.* gotowizna, *f.* grosz gotowy; podatek, *m.* dań, *f.* Baarschaft; Auflage, Abgabe, Steuer ꝛc., *f.* Finances, *pl.*

pl. dochody publiczne. *m. pl.* nauka o rzeczach, *f.* landesherrliche Einkünfte, Finanzen, *f. pl.* Finanzwissenschaft, *f.*

Financer, *a. et n.* do skarbu płacić, in die Schatzkammer zahlen.

Financier, *m.* urzędnik dochodów publicznych; kamerarista; arendarz dochodów publicznych *m.* Beamter beym Finanzwesen; Kameralist; Finanzpachter, *m*

Finasser, *n. fam.* sztuką postępować, oszukiwać, argistig handeln.

Finasserie *f. fam.* przeskoki, praktyki, *pl.* sztuka, *f.* Ränke, *m. pl.*

Finasseur, *m.* euse, *f.* sztuką postępujący sobie, der, die mit Ränken umgeht

Finâtre, *f.* naypodleyszy gatunek iedwabiu, *m.* schlechteste Sorte Seide, *f.*

Finaud, aude, *a fam.* pełen przeskoków chytry, ränkevoll in Kleinigkeiten.

Finesse, *f.* chytrość, *f.* podeyście, *n.* Feinheit, List, *f.*

Finet, ette, *a.* chytry, verschmitzt, schlau.

Finir, *a.* za-, do-, s-, kończyć, endigen, beschließen, vollenden — *n.* kończyć się, skończyć się; umrzeć, sich endigen, zu Ende gehen, ein Ende nehmen.

Fiole, *f.* słoik, *m.* flaszeczka, *f.* gläsernes Fläschchen, *n*

Firmament, *m.* firmament, *m.* przestrzeń nieba, *f.* Sternhimmel, *m.*

Fisc *m.* skarb publiczny; instygator, *m.* Fiskus, öffentlicher Schatz, *m.* Fiskäle, *m. pl.*

Fiscal, ale, *a.* fiskalny, skarbowy, fiskalisch.

Fistule, *f.* fistuła, *f.* Fistel, *f.*

Fistuleux, euse, *a.* fistułowy; rurkowy, fistelartig.

Fixe, *a.* nieodmienny, ustawiczny, ustanowiony, pewny, fest, unbeweglich, gewiß, bestimmt.

Fixer, *a.* postanowić, naznaczyć, zatrzymać; wlepić oczy swe na co, festsetzen, bestimmen; heften, (die Augen auf . . .); se. *r.* (à qc.) przeznaczyć się, postanowić sobie, determinować się do czego; przestawać na czym, sich zu etwas entschließen, dabey bleiben.

Flacon *m.* flasza, *f.* Flasche, *f.*

Flagellation, *f.* biczowanie (Chrystusa), *n.* Geißelung (Christi), *f.*

Flageller, *a.* biczować, geisseln.

Flagorner, *n. fam.* podchlebiać, fuchsschwänzen.

Flagornerie, *f. fam.* podchlebstwo; zausznictwo, *n.* Fuchsschwänzerey; Ohrenbläserey, *f.*

Flagorneur, *m.* euse, *f. fam.* podchlebca; zausznik, *m.* Fuchsschwänzer; Ohrenbläser, *m.*

Flagrant, *a. m.* en délit, na iawnym, gorącym występku, auf frischer That

Flaine, *f.* gatunek cwelichu, *m.* Art Zwillich, *m.*

Flairer, *a.* po-, prze-, wąchać, riechen.

Flaireur, *m. fam.* — de cuisine psaobrzuch, *m.* Schmarotzer, *m.*

Flambant, ante, *a.* goreiący, płomienisty, flammend.

Flam-

Flamzart, *m.* węgieb larzący się; ogień powietrzny z zaduchów i waporów pochodzący, *m.* nicht recht ausgebrannte Kohle, *f.* Irrlicht, das sich an den Mast anhängt, *n.*

Flambeau, *m.* pochodnia, *f.* ogień, płomień, *m.* świéca wielka woskowa etc., *f.* lichtarz wysoki, *m.* Fackel, *f.* großes Wachslicht ꝛc., *n.* hoher Leuchter, *m.*

Flambé, ée, *a. fig.* stracony, zepsuty, verdorben, verloren.

Flamber, *n.* gorzeć, palić się, rzucać płomienie, flammen, fackeln. — *a.* trzymać nad ogniem, zagrzać; opalić; rostopioną słoniną polewać, über die Flamme halten, durch dieselbe ziehen; sengen; mit zerlassenem Specke begießen.

Flamboyant, ante, *a.* błyszczący się, płomienisty, blinkend, blitzend.

Flamboyer, *n. n.* błyszczeć się, blinken, blitzen.

Flamme, *f.* płomień, *m.* Flamme, *f.*

Flammèche, *f.* płomienik, *m.* iskierka; *f.* Flämmchen, *n.* Loderasche, *f.*

Flan, *m.* placek nadziewany, *m.* Fladen, (Kuchen), *m.*

Flanc, *m.* słabizna, *f.* Weiche, Seite, Dünnung, *f. fig.* żywot macierzyński, *m.* Mutterleib, *m.*

Flanchet, *m.* szrót pas wołowy, *m.* połowa stokfiszu, *f.* Seitenstück (von einem Stockfische, Ochsen ꝛc.), *n.*

Flandre, *f.* Flandrya, *f.* Flandern, *n.* Flammand, *a.* S. dryiski, drisch, dryiczyk, derer, *m.*

Flandrin, *m. fam.* drągal, gibal, *m.* (verächtl.) langer hagerer Mensch, *m.*

Flanelle, *f.* flanela, *f.* Flanell, *m.*

Flanquer, *a. fam.* dadź komu pięścią, etc. wyciąć przybudować; *T. bronić*, (eine Oberfeige ꝛc.); erbauen; *T.* bedecken, bestreichen, *r. fam.* rozwalić się, usieść, sich hinpflanzen

Flaque, *f.* bagnisko, *n.* Pfütze, Lache, *f.*

Flaquée, *f. fam.* opluśnienie wodą etc., *n.* Guß Wasser ꝛc., *m.*

Flaquer, *a. fam.* oplusnąć, beschütten, bespritzen.

Flasque, *a.* słaby, bezsilny, schlaff, matt, kraftlos

Flasque, *f.* prochownica, *f.* Pulverflasche, *f.* Pulverbeutel, *m.*

Flatter, *a.* podchlébiać, pieścić się, schmeicheln, liebkosen.

Flatterie, *f.* podchlébstwo, *n.* Schmeicheley, *f.*

Flatteur, euse, *a.* podchlébny, schmeichelhaft, liebkosend. — *m. f.* podchlébca, podchlébnik, *m.* Schmeichler, *m.*

Flatueux, euse, *a.* wzdymający, wiatry sprawuiący, blähend.

Flatuosité, *f.* wzdymanie, *n.* wiatry, *m. pl.* Blähung, *f.*

Fléau, *m.* cepy, *m. pl.* Dreschflegel, *m. fig.* plaga, kara, *f.* kołowrót, *m.* zasuwa u wrót, *f.* Landplage, Geißel, Plage, *f.* Wegbalken; Riegel am Thorwege, *m.*

Fléche, *f.* strzała, *f.* dach kończaty; wiérzchołek; koniec, *m.* podwora u woza; waga, balka u mostu spuszczonego, *f.* żóraw, *m.* Pfeil, *m.* Thurmspitze, Spitze, *f.* Baum einer Krutsche; Zugbaum an einer Zugbrücke, *m.* — de lard, poleć słoniny, *m.* Speckseite, *f.*

Fléchir, *a.* na-, zginać, beugen, biegen. *fig.* zmiękczyć, ugiąć, przerazić skłonić, bewegen, rühren. *n.* na-, zginać się, sich beugen, sich biegen. *fig.* bydź uległym, zmiękczonym, ustępować, skłaniać się, bewegt werden, nachgeben.

Fléchissement, *m.* uklęknienie, klękanie, *n.* Beugung (der Knie), *f.*

Flegmatique, *a.* flegmatyczny, powolny, pflegmatisch.

Flegme, *m. T.* flegma; powolność, *f.* Pflegma, *n.* Schleim, *m. fig.* oziębłość, spokoyność, *f.* Kaltblütigkeit, *f.*

Flegmon, *m.* wrzód, *m.* Blutgeschwür, *n.*

Flegmoneux, euse, *a.* krwią podeszły, mit Blut unterlaufen.

Flétrir, *a.* zwiędłym czynić, welken, welk machen. *fig.* znieważyć, zelżyć; piątnować, beschimpfen, brandmarken. se, *r. n.* więdnąć, verwelken.

Flétrissure, *f.* zwiędnienie, *n.* Verwelken, *n. fig.* hańba, zelżywość, *f.* piątno, *n.* Schandfleck, *m.* Brandmahl, *n.*

Fleur, *f.* kwiat, *m.* kwiecie na drzewie, *n.* farba na niektórych owocach, *n. p.* na śliwkach, *f.* Blume; Blüthe, *f.* das Blaue, der Reif auf Pflaumen ꝛc. *fig.* wybór, *m.* sama treść, *f.* blask, *m.* das Beste; Kern; Glanz, *m.* (de...), *ad.* równo, w iedney równości, wagerecht, horizontal.

Fleuraison, *f.* kwitnienie, *m.* Flor, Blumenzeit, *f.*

Fleurdeliser, *a.* liniami zdobić, piątnować, mit Linien zieren; brandmarken.

Flaureur, *n.* pachnąć, wonią, zapach wydawać, riechen, ausduften.

Fleuret, *m.* rapir, floret; gatunek iedwabiu podłego, *m.* wstążka z takiego iedwabiu robiona, *f.* Rappier, *n.* Floretseide, *f.* Floretband, *n.*

Flourette, *f.* kwiatek, *m.* (w skotopaskach), Blümchen (in Schäfergedichten), *n. fig. pl.* łagodne słówka, podchlébstwa, *n. pl.* Galanterien, Schmeicheleyen, *f. pl.*

Fleuri, ie, *a.* kwitnący, blühend, *fig.* przepyszny, nagięty, blumicht.

Fleurir, *n.* kwitnąć, blühen. *fig.* w tym sensie mówi się: florissait, florissant, kwitnąć, słynąć, krzewić się, im blühenden Zustande seyn.

Fleurissant, ante, *a.* kwitnący, blühend.

Fleuriste, *m.* kwiatopis; lubiący kwiaty; malarz, co kwiaty maluie, *m.* Blumist, Blumenmaler, *m.*

Fleuron, *m.* kwiaty, *m. pl.* kwiecista ozdoba, *f.* Blumenwerk, *n.* Blumenzierrath, *m.*

Fleuve, *m.* rzéka, *f.* großer Fluß, *m.*

Flexibilité, *f.* gibkość; powolność, *f.* Biegsamkeit, *f.*

Flexible, *a.* gibki, biegsam. *fig.* powolny, lenksam.

Flexion, *f.* naginanie, odmienianie, Biegung, *f.*

Flibot, *m.* mały okręt, *m.* kleines

kleines Schiff von nicht über 100 Tonnen, *n.*

Flibustier, *m.* Amerykański rozbóynik morski, *m.* Freybeuter in den amerikanischen Gewässern, *n.*

Flin, *m.* kamień piorunowy, *m.* Donnerstein, *m.*

Flocon, *m.* kosm, kosmek, *m.* gwiazdka śniegu, *f.* Flocke, *f.* Flocken, *m.*

Floraison, *f.* kwitnienie drzew, kwiecie na drzewach, *n.* Baumblüthe, *f.*

Florée, *f.* gatunek indychu, *m.* Art Indigo, *m.*

Florence, *f.* Florencya; kitayka z miasta tego, *f.* Floren, *n.* Florentiner Taffet, *m.* — ntin, e, *a.* S. Florenski, florentiniśch. ńczyk. tiner, *m.*

Florès, *fam.* faire-, szumić, hulać sobie, flott leben.

Florin, *m.* złoty, *m.* Gulden. *m.*

Florissant, ante, *a. fig.* kwitnący, blühend. (*cf.* fleurir.)

Flot, *m.* fala, *f.* wał; wylew morza; potok, *m.* Welle. Woge, Fluth, *f.*

Flottable, *a.* traftopławny, flößbar.

Flottage, *m.* spuszczenie traft, flisówek, *n.* Flößen, *n.*

Flottant, ante, *a.* pływaiący; rospuszczony, schwimmend, schwebend. *fig.* niepewny, chwieiący się, wankelmüthig.

Flottation, *f.* pływanie, *n.* Schwimmen, *n.*

Flotte, *f.* flota, *f.* Flotte, *f.*

Flotté, *a. m.* bois-, trafty, *pl.* flisówka, *f.* Floßholz, *n.*

Flotter, *n.* pływać; chwiać się od wiatru, igrać, schwimmen, fliegen, schweben *fig.* wątpić, chwiać się, schwanken. — *a.* trafty etc. spuszczać, flößen.

Flottille, *f.* flota mała, *f.* kleine Flotte, *f.*

Fluant, *a. m.* papier-, bibuła, *f.* Löschpapier, *n.*

Fluer, *n.* ciec, płynąć, fließen.

Fluet, ette, *a.* słaby, słabowity, schwächlich, kränklich.

Fluide, *a.* ciekący, płynny, flüssig — *m.* płyn, *m.* flüssiger Körper, *m.*

Fluidité, *f.* cieczenie, płynienie, *n.* płynność, *f.* Flüssigkeit, *f.*

Flûte, flet; okręt przewozowy, *m.* Flöte, *f.* Transportschiff von nicht über 40 Kanonen, *n.*

Flûté, ée, *a.* voix flûtée, głos fletowy, przyiemny, *m.* Flötenstimme, *f.*

Flûter, *n.* (pogardliwie:) grać na flecie, auf der Flöte blasen. *fam.* pić, saufen.

Flûteur, *m.* euse, *f.* (pogardliwie:) na flecie graiący. Flötenspieler, *m.*

Flux, *m.* wylew, *m.* wzbieranie morza, *n.* Fluth, *f.*

Fluxion *f.* rewmatyzm, *m.* rwanie, *n.* Fluß im Körper, *m.*

Fluxionnaire *a.* rewmatyczny, zu Flüssen geneigt.

Focile, *m.* rura, kość łokciowa, *f.* Armbeinröhre, *f.*

Foëne, *f.* trózząb do łowienia ryb, *m.* Dreyzack zum Fischfange, *m.*

Foerre, Foarre, *m.* słoma w wiązkach, w snopkach, *f.* Schüttenstroh, *n.*

Foi,

Foi, *f.* wiara; obietnica, *f.* przyobiecanie, słowo dane; potwierdzenie, *n.* dowód, *m.* Glaube, *m.* Treue, Zusage, *f.* Wort, *n.* Beglaubigung, *f.* en bonne-, de bonne-, w prawdzie, prawdziwie, szczérze, aufrichtig, treulich. ma-, par ma, na słowo; na poczciwość, bey meiner Treue.

Foible etc. *v.* Faible etc.

Foie, *m.* wątroba, *f.* Lebet, *f.*

Foin, *m.* siano, *n.* Heu, — *i. fam.* fe! do kata! pfui! potz Stern!

Foire, *f.* jarmark, *m.* Messe, *f.* Jahrmarkt, *m. fam.* biegunka, *f.* Durchfall, *m.*

Foirer, *n. fam.* biegunkę mieć, den Durchfall haben.

Foireux, euse, *a.* biegunkę maiący, der, die den Durchfall hat.

Fois, *f.* raz, *m.* Mal, *n.* à la-, razem, zugleich, auf einmal.

Foison, *f.* obfitość, *f.* dostatek, *m.* Ueberfluß, *m.* à-, *ad.* pełno, obficie, im Ueberflusse.

Foisonner, *n.* opływać w co, dostatek mieć czego, mnożyć się, Ueberfluß haben; sich stark vermehren.

Fol, *v.* Fou.

Folâtre, *a.* swywolny, żabawny, wesoły, muthwillig, leichtfertig, lustig.

Folâtrer, *a.* figle stroić, swywolić. Muthwillen treiben.

Folichon, onne, *a. fam.* śmieszny, żabawny, närrisch, lustig.

Folie, *f.* nierozum, *m.* głupstwo, *n.* Wahnsinn, *m.* Narrheit, Thorheit, *f.*

Folio, *m.* strona półarkuszowa; wielkość arkuszowa, *f.* Bogengröße, *f.* Folio, *n.*

Follet, ette, *a.* dziecinny, swywolny, kindisch, possenhaft. poil-, mech na brodzie, *m.* Milchhaar, *n.* feu-, ogień powietrzny, *m.* Irrwisch, *m.* esprit-, mara, *f.* strach, *m.* Poltergeist, *m.*

Fomenter, *a.* naparzać, grzać, rozgrzewać, bähen, durch Umschläge stärken. *fig.* wzniecać, roskrzewiać, przedłużać, utrzymywać. unterhalten, hegen.

Foncailles, *f. pl.* deski u łóżka, *f. pl.* Bettbretter, *f. pl.*

Foncé, ée, *a.* bogaty, maietny; biegły, gruntowny; ciemny (o kolorach), reich; geübt in einer Kunst ꝛc.; dunkel (von Farben).

Foncer, *a.* dno wsadzić, wprawić, einen Boden einsetzen. — une couleur, ciemnieyszym robić, eine Farbe dunkeln. — *n.* à l'appointement, dadź, wypłacić komu pieniądze potrzebne, zu Jemandes Ausgabe das Geld herschießen sur l'ennemi, rzucić się na nieprzyiaciela, über den Feind herfallen.

Foncier, ière, *a.* gruntowy; gruntowny, zum Gute, zum Grund und Boden gehörig; gründlich.

Foncièrement, *ad.* gruntownie, z fundamentu; w rzeczy samey, gründlich; im Grunde.

Fonction, *f.* urząd, *m.* powinność; robota, *f.* Amtsverrichtung, *f.* Geschäft, *n.*

Fond, *m.* grunt, *m.* dno, *n.* spodek; głąb, *m.* Grund, Boden, *m.* à-, *ad.* gruntownie, zupełnie, gründlich, aus dem Grunde. au-, w rzeczy samey, im Grunde.

Fondamental, ale, *a.* gruntowy; gruntowny, fundamentalny, główny, zum Grunde gehörig; dazu dienlich.

Fondant, ante, *a.* soczysty, (o owocach), schmelzend, saftig (vom Obste).

Fondateur, *m.* trice, *f.* fundator, założyciel, *m.* Stifter, *m.*

Fondation, *f.* fundament, grunt, *m.* fundacya, *f.* założenie, *n.* początek, *m.* Gründung, Stiftung, *f.*

Fondement, *m.* grunt, fundament, *m.* założenie, *n.* początek, *m.* Grundgraben, *m.* Fundament, *n. fig.* grunt, *m.* przyczyna; dziura w zadku, *f.* odbyt, *m.* Grund, *m.* Loch des Hintern, *n.*

Fonder, *a.* grunt, fundament kłaśdź, zaczynać budowanie; założyć, fundować, gründen, stiften. *fig* kłaśdź fundament, gruntować na czym, pokładać; opatrzyć, worauf gründen, versehen. se, *r.* (*sur qc*) gruntować się, zasadzać się na czym, sich auf etwas gründen.

Fonderie, *f.* ludwisarnia; huta; rutgiesserstwo, *n.* woskownia, *f.* Gießerey; Gießkunst; Schmelzhütte; Schmelzkunst; Wachsschmelze, *m.*

Fondeur, *m.* ludwisarz, giser, rutgiser, *m.* Gießer, Schmelzer, *m.*

Fondis, *m.* ziemia zapadła, *f.* dół, *m.* gesunkene Erde, *f.*

Fondoir, *m.* miejsce, gdzie rzeźnicy łoy etc. topią, *n.* Schmelzerey der Schlächter, *f.*

Fondre, *a. et n.* topić, rostopić, rospuścić; lać; psuć się, zwiewcz się obracać, podupadać; chudnąć; walić się, zapadać, schmelzen; gießen; vergehen; abnehmen; einsinken; einstürzen. sur.. rzucić się, uderzyć na kogo, napaść kogo, losstürzen auf . . ., plötzlich an- oder überfallen. *fig.* — en larmes, rospływać się we łzach, in Thränen zerfließen. se, *r.* topić się, topnieć, rospuszczać się, taieć, schmelzen.

Fondrière, *f.* zapadlina, *f.* dół, *m.* bagnisko, *n.* Schluchte, *f.* tiefes Schlammloch, *n.*

Fondrilles, *f. pl.* fusy, *pl. m.* Bodensatz, *m.*

Fonds, *m.* dobra, *n. pl.* osiadłość, maiętność; suma pieniężna, *f.* kapitał; skład towarów; dostatek, *m.* gotowizna, *f.* Grund und Boden, *m.* Geldsumme, *f.* Kapital; Waarenlager, *n.* Vorrath, *m.*

Fonger, *n.* przebijać, (o papierze), durchschlagen (vom Papiere).

Fongueux, euse, *a.* gąbczasty, schwammicht.

Fontaine, *f.* zdroy, *m.* fontana; machina do prowadzenia wody; stągiew, *f.* kurek u studni etc. *m.* Quelle, *f.* Springbrunnen, *m.* Wasserkunst, *f.* Wasserfaß, *n.* Wasserständer; Hahn an einem Brunnen etc. *m.*

Fontange, *f.* fontaż u korneta etc., *f.* Bandschleife auf einem Kopfputze, *f.*

Fonte, *f.* topienie, rostopienie, rospuszczenie; lanie, *n.* sepiża, *f.* Schmelzen, *n.* Guß, *m.* Metall, *n.*

Fontenier, *m.* rurmistrz, *m.* Brunnenmeister, Röhrmeister, *m.*

Fonts, *m. pl.* chrzcielnica, *f.* Taufstein, *m.*

Forain, aine, *a.* obcy, cudzoziemski, fremd, ausländisch.

For-

Forban, *m.* rozbóynik morski, *m.* Seeräuber, *m.*

Forçage, *m.* cięższa monety waga nad ordynacyą mennicną, *f.* Ueberwichtigkeit einer Münze, *f.*

Forçat, *m.* niewolnik na galerze, *m.* Ruderknecht, Galeerensklave, *m.*

Force, *f.* moc, siła, *f.* gwałt, pęd, *m.* Kraft, Stärke, Macht, Gewalt, *f. fig.* męstwo, *n.* mężność, *f.* Muth, *m.* Standhaftigkeit, *f.* à-, de-, par-, *ad.* gwałtem, mit Gewalt, *f.* à-de, z, przez, za pomocą; od wielu, od zbytecznego etc., durch, wegen, vermittelst, viel. — *a. fam.* wiele; moc, kupa, *f.* viel.

Forces, *pl.* potęga, moc, *f.* woysko, *n.* Macht, Kriegsmacht, *f.*

Forcé, ée, *p et a.* przymuszony etc. gezwungen ꝛc. *fig.* wymuszony, wysilony, nienaturalny, unnatürlich. Forcement, *ad.* musem, gwałtem, aus Zwang.

Forcené, ée, *a.* szalony, wściekły, rasend, toll.

Forcer, *a.* przymusić, przyniewolić; szturmem, mocą dobydź; wy-, przełamać, rozerwać; przekręcić; zgwałcić, zwingen, nöthigen; mit Sturm einnehmen; erbrechen, aufsprengen; verdrehen; Gewalt anthun.

Forcettes, *f. pl.* nożyczki sukiennicze, owczarskie, *pl.* kleine Tuch-, Schafscheere, *f.*

Forer, *a.* wiercić, świdrować, bohren.

Forestier, *m.* leśnik, leśniczy, *m.* Förster, *m.*

Forestier, ière, *a.* leśny, leśniczy, borowy, zu einem Forste oder Walde gehörig.

Foret, *m.* świder, *m.* Zwickbohrer, *m.*

Forêt, *f.* las, bór, *m.* Wald, Forst, *m.*

Forfaire, *n.* wykroczyć, dopuścić się czego, pflichtwidrig handeln. — *a.* utracić, verwirken.

Forfait, *m.* zbrodnia, *f.* występek, *m.* złoczyństwo; zamówienie i obiecanie roboty iakiey. *n.* naiem; przedaż ogólna, *f.* Frevelthat, Schandthat, Missethat; Verdingung einer Arbeit, *f.* Akkord; Bauschkauf, *m.*

Forfaiture, *f.* występek przeciw swey powinności etc. przeciw prawu leśniczemu, *m.* Pflichtvergessenheit, *f.* Forstfrevel, *m.*

Forfante, *m. fam.* szalbierz, oszust, *m.* Windbeutel, Betrüger, *m*

Forfanterie, *f. fam.* szalbierstwo, *n.* Windbeuteiey, Betrügerey, *f.*

Forge, *f.* kuźnia; huta, *f.* Schmiede, *f* Eisenhammer, *m.* Hammerwerk, *n.*

Forgeable, *a.* co się kuć daie, schmiedbar.

Forger, *a.* kuć, schmieden. *fig.* koiić, kleić, zmyślać, erdichten.

Forgeron, *m.* kowal, *m.* Schmied, *m.*

Forgeur, *m.* kowal, *m.* der etwas schmiedet. *fig.* zmyślacz, *m.* Erdichter.

se Formaliser, *r.* (*de qc.*) oburzyć się, urazić się czym, gniewać się o co, etwas übel aufnehmen, sich beleidigt finden.

Formaliste, *m.* formalności ściśle zachowuiący, der sich genau an die Formalitäten bindet. *fam.* ceremoniat, *m.* viel Umstände macht.

Formalité, *f.* formalność, *f.* komplementa, ceremonie. *pl.* Formalität, Formalien; Ceremonien, *f pl.*

Format, *m.* format *m.* wielkość xiązki, *f.* Format eines Buches, *n.*

Formation, *f.* formowanie, kształtowanie, *n.* Bildung, *f.*

Forme, *f.* kształt, *m.* postać, forma, *f.* model, *m.* kopyto, *n.* ławka wysłana; forma, stała w kościele. *f.* Gestalt, Form, *f* Leisten, *m.* ausgestopfte Bank, *f.* Oberstuhl, *m.*

Formel, elle, *a.* obrządkowy; istotny; wyraźny, formlich; wesentlich.

Former, *a* formować, kształtować; sprawić, czynić, rodzić, bydź przyczyną; uformować, ułożyć, ustanowić, formen, bilden, hervorbringen, machen, errichten.

Formes, *f.* samica sokoł etc., Weibchen von Falken ꝛc., *n.*

Formicant *a. m.* poule-, pulsprędko ale słabo bijący, *m.* geschwinder aber schwacher Puls, *m*

Formidable, *a.* straszny, straszliwy, furchtbar.

Formier, *m.* kopyciarz, *m.* Leistenschneider, *m.*

Formulaire, *m.* formularz, *m.* Formular, *n.*

Formule, *f.* forma; recepta, *f.* Formel, *f.* Recept, *n.*

Formuler *n.* recepty pisać, Recepte schreiben.

Formuliste, *v.* Formaliste.

Fornicateur, *m.* trice, *f.* wszeteczník, nierządnik, *m.* —nica, *f.* Hurer, *m.* Hure, *f.*

Fornication, *f.* wszeteczeństwo, *n.* nierząd, *m.* Hurerey, *f.*

Fors, *prp.* (*obs.*) oprócz, wyiąwszy, ausgenommen, außer.

Fort, forte, *a.* mocny, silny; gruby, gesty, tęgi; wielki, ciężki, silny; duży; mężny; ćwiczony, biegły. stark, fest; dick, dicht; schwer; heftig; groß, mächtig; herzhaft; erfahren. se faire de fort, (*de qc.*) bynaymniey nie wątpić, ufać, miéć nadzieię, gut für etwas seyn, sich getrauen.

Fort, *m.* naywyższy stopień, *m.* część naymocnieysza, naygrubsza; forteca, *f.* szańc; głąb lasu etc., *m.* Stärke, *f.* stärkster Grad, *m.* Festung, Schanze, *f.* Dickicht, *n. ad.* bardzo, mocno, stark; sehr.

Fortement, *ad.* mocno, usilnie, bardzo, stark, heftig, nachdrücklich.

Forteresse, *f.* forteca, twierdza, *f.* Festung, *f.*

Fortifiant, ante, *a.* posilaiący, posilny, stärkend.

Fortificateur, *m.* architekt woienny, *m.* Kriegsbaumeister, *m.*

Fortification, *f.* stawianie, budowanie twierdzy, *m.* fortyfikacya etc. *f.* Befestigung; Kriegsbaukunst, *f.* Festungswerk, *n.*

Fortifier, *a.* umocnić, ufortyfikować; posilić, pokrzepić; umocnić; potwierdzić, befestigen, stärken, bestärken. se, *r.* zmocnić się, posilić się; umocnić się, stärker werden; sich bestärken.

Fortin, *m.* szańc, *m.* Kleine Schanze, *f.*

Fortraire, *a.* zgonić, zbieżeć konia. überjagen, übertreiben (ein Pferd).

Fortrait, aite, *a.* zgoniony, przecharsły (o koniu). abgemergelt (von Pferden).

Fortrai-

Fortraiture, *f.* zgonienie etc., Abmärgelung, *f.*

Fortuit, ite, *a.* przypadkowy, zufällig.

Fortuitement, *ad.* przypadkiem, zufälliger Weise.

Fortunal, *m.* wir, *m.* burza, nawałność, *f.* Windbraut, *f.* Wirbelwind, *m.*

Fortune, *f.* szczęście, *n.* Glück, *n.*

Fortuné, ée, *a.* szczęśliwy, uszczęśliwiony. beglückt, glücklich.

Forvêtu, *m.* nad stan swóy ubrany. *m.* über seinen Stand gekleideter Mensch, *m.*

Forure, *f.* dziura wywiercona; dziura w rurze kluczowey, *f.* Bohrloch; Loch im Schlüsselrohre, *f.*

Fosse, *f.* dół, *m.* dziura, *f.* grób, *m.* Grube; Gruft, *f.* Grab, *n.*

Fossé, *m.* rów, *m.* fossa, *f.* Graben, *m.*

Fossette, *f.* dołek, *m.* Grübchen, *n.*

Fossil, *m.* rzecz kopalna, *f.* Fossil, *n.*

Fossoyer, *a.* rowami opasać; kopać, mit Gräben einschließen; graben.

Fossoyeur, *m.* grobownik, *m.* Todtengräber, *m.*

Fou, Fol, Folle, *a.* głupi, bezrozumny, nierozsądny. närrisch (*de*) szalenie rozkochany, närrisch verliebt. — *m. f.* głupiec, błazen, *m.* błaźnica, *f.* Narr, *m.* Närrinn, *f.*

Fouace, *f.* baba, *f.* Aschkuchen, *m.*

Fouage, *m.* podymne, *n.* Rauchfanggeld, *n.*

Fouailler, *a. fam.* bić, chłostać biczem etc., immer fortpeitschen.

Foudre, *m. et f.* piorun, *m.* Blitz, Blitzstrahl, Donner, Donnerschlag, Donnerkeil, *m.*

Foudroiement, *m* uderzenie, zabicie piorunem, *n.* raz piorunowy, *m.* Erschlagen vom Donner; Einschlagen, *n.*

Foudroyant, ante, *a.* iak piorun huczący, piorunami miotaiący, donnernd. *fig.* straszliwy, groźny, schrecklich drohend.

Foudroyer, *a.* piorunem uderzyć, zabić; łamać, walić, gruchotać, mit dem Donner erschlagen, zerschmettern. *fig.* łokać; przenikać, przerażać, schelten, donnern.

Fouëné, *v.* Foëne.

Fouet, *m.* bicz, *m.* rózga. *f.* sznurek na końcu bicza przypleciony, *m.* smaganie pod pręgierzem *n.* Peitsche, Ruthe; Vorschnur, *f.* Staupbesen, *m.*

Fouetté, ée, *p. et a.* rózgami smagany; strefisty, (o owocach), gepeitscht, streifig (von Früchten).

Fouetter, *a.* siec, smagać, bić rózgami, rózgą; rozbić, (iaia etc.) peitschen; stäupen; schlagen, zu Schaum schlagen. — *n. fig.* siec, rznąć, (wiatr.) przeymować, przechodzić, heftig gegen etwas anschlagen, durchstreichen.

Fouetteur, *m.* bić lubiący, der gern peitscht.

Fougue, *f.* porywczość, popędliwość, *f.* gniew nieumiarkowany, *m.* zawziętość, *f.* Jähzorn, *m.* aufbrausende Hitze; Jugendhitze; Wuth, *f. fig.* natchnienie duchem, *n.* Begeisterung, *f.* Fougues, *pl.* gatunek szmermelów, *m.* Art Schwärmer, *m. pl.*

Fou-

Fougueux, euse, *a.* porywczy, popędliwy, prędki do gniewu, dziki, jadzorniß, hitzig, aufbrausend, wild.

Fouille, *f.* wy-, prze-, kopanie, *n.* Aufgraben, Aufwühlen, *n.*

Fouille-au-pot, *m. fam.* kuchcik, *m.* kleiner Küchenjunge, *m.*

Fouille-merde, *m.* krówka, *f.* Dreckkäfer, *m.*

Fouiller, *a. et n.* kopać, wykopać, przekopać; ryć; szukać, szperać, aufwühlen, aufgraben; wühlen, durchwühlen, durchsuchen.

Fouine, *f.* tchórz, *m.* widły do siana etc. *pl.* Hausmarder, *m.* Gabel zum Aufladen von Heu ꝛc. *f.*

Fouir, *a.* kopać; wykopać, graben, ausgraben.

Foulage, *m.* układanie śledzi w beczki, *n.* Einschlagen der Heringe in Tonnen, *n.*

Foule, *f.* kupa, gromada, moc wielka czego; ciżba, *f.* tłum, *m.* Haufen, *m.* Gedränge, *n. fig.* ucisk, *m.* uciemiężenie, *n.* Bedrückung, *f.*

Fouler, *a.* s-, po-, deptać, zgiąć; wałkować, niedertreten, niederdrücken; walken. *fig.* nacisnąć, nagnieść; uciskać, uciemiężać, verletzen, drücken; durch Erpressungen mitnehmen. — aux pieds, po-, deptać; *fig.* znieważyć, łamać, gwałcić, unter die Füße treten (auch fig.)

Foulerie, *f.* wałkownica, *f.* folusz, *m.* Walkmühle, *f.*

Fouloire, *f.* stągiew, *f.* stół do wałkowania, *m.* Walkfaß, *n.* Walktafel, *f.*

Foulon, *m.* folarz, wałkarz, *m.* Walker, *m.*

Foulque, *f.* łyska, *f.* Wasserhuhn, *n.*

Foulure, *f.* naciśnienie, nagniecienie, *n.* Quetschung, Drückung, *f.*

Four, *m.* piec do pieczenia chleba; piec cegielny etc. *m.* piekarnia, *f.* Backofen, Brennofen, *m.* Backhaus, *n. fig.* pokóy ciemny, *m.* dunkler Ort, *m.*

Fourbe, *a.* szalbierski; fałszywy, betrüglich, schelmisch; falsch. — *m.* szalbierz, oszust, *m.* Schelm, Spitzbube, Betrüger, *m.* — *f.* szalbierstwo, *n.* Betrügerey, *f.*

Fourber, *a.* oszukać, betrügen.

Fourberie, *f.* szalbierstwo, *n.* Betrügerey, *f.*

Fourbir, *a.* polerować, chędożyć (broń etc. putzen, poliren.

Fourbisseur, *m.* miecznik, *m.* Schwerdfeger, *m.*

Fourbissure, *f.* polerowanie etc. *n.* Putzen, Poliren, *n.*

Fourbu, ue, *a.* ochwacony, (o koniach), rehe, verfangen (von Pferden).

Fourche, *f.* widły, *pl.* große Gabel, *f.* à la-, *ad.* ladaiako, niedbale, nur obenhin.

Fourcher, *n. et se, r.* rosochacieć, rosochacić się, rozstawać się, sich gabelweise theilen, sich spalten.

Fourchette, *f.* widelce; widełki, *pl.* Gabel, Tischgabel, Fleischgabel, *f.*

Fourchon, *m.* ząb u widelcy, *m.* Zacken, *m.* Zinke einer Gabel, *f.*

Fourchu, ue, *a* rosochaty, widlowaty, gabelicht, gespalten.

Fourchure, *f.* rosochatość, *f.* Ort, wo sich etwas theilt, *m.*

Four-

Fourgon, *m.* wóz z drążkami; kosiór, ożog, *m.* Gabelwagen, *m.* Ofengabel, *f.*

Fourgonner, *n.* ogień, węgle rozniecać, das Feuer schüren. *fam.* przewracać, rozrzucać, herumstören.

Fourmi, *f.* mrówka, *f.* Ameise, *f.*

Fourmilière, *f.* mrówisko, *n.* Ameisenhaufen, *m. fig. fam.* rój, *m.* kupa, *f.* Haufen, Schwarm, *m.*

Fourmi-lion, Fourmica-leo, *m.* mrówkolew, *m.* Ameisenlöwe, *m.*

Fourmillement, *m.* świerzbienie, *n.* Kriebeln oder Jucken der Haut, *n.*

Fourmiller, *m.* mrówkoiad, *m.* Ameisenfresser, *m.*

Fourmiller; *n.* ruchać się, sypać się, roić się, wimmeln, kriebeln. (świerzbieć, jucken).

Fournage, *m.* czynsz od pieczywa, *m.* zapłata piekarzowi za toż, *f.* Backofenzins, *m.* Bäckerlohn, *n.*

Fournaise, *f.* piec, *m.* huta, *f.* Schmelzofen, Brennofen, *m.*

Fourneau, *m.* piec, *m.* Ofen, *m.*

Fournée, *f.* pieczywo, *n* piec pełen czego. *m.* Ofen voll, *m.* Gebäck, *n.* Brand, *m.*

Fourni, ie, *p. et a* opatrzony, zaopatrzony, versehen, versorgt, geliefert; wohl besetzt.

Fournier, *m.* ière, *f.* piekarz, u którego cała gromada chleb piec powinna, *m.* Zwangbäcker, *m.*

Fournil, *m.* piekarnia, *f.* Backhaus, *n.* Backstube, *f.*

Fourniment, *m.* prochownica, *f.* Pulverflasche, Pulverhorn, *n.*

Fournir, *a.* (*q. de qc.*) opatrywać kogo czym, w co, versorgen, versehen. (*qc. à q.*) dowozić, dodawać komu czego, liefern, verschaffen. (*à qc.*) dawać, składać się na co, hergeben, beytragen. (*qc*) dopełnić liczby, voll machen. — *n.* (*à qc.*) wystarczyć, dostarczyć czemu, bestreiten, genug seyn.

Fournissement, *m.* kapitał wyłożony, *m.* hergeschossenes Kapital, *n.*

Fournisseur, *m.* liwerant, *m.* Lieferant, *m.*

Fourniture, *f.* dostatek, *m.* gotowizna, *f.* liwerunek, *m.* potrzeba do czego, *f.* ziołka różne do sałaty, *n. pl* przysmak, *m.* Vorrath, *m.* Lieferung, Zuthat, *f* Beykräuter zum Salate, *n. pl.*

Fourrage, *m.* słoma i siano dla bydła; furaż, *f.* żołnierze nań wysłani, *m. pl.* Viehfutter, Futter; Futterschneiden; zur Bedeckung dienendes Kommando, *n.*

Fourrager, *n.* furażować, auf Futterung ausgehen, fouragiren. — *a* kray pustoszyć niszczyć, alles Futter wegnehmen, verheeren.

Fourrageur, *m.* furażyer, furażnik, *m.* der aufs Futterholen ausreitet.

Fourré, ée, *p. et a.* wcibiony etc., hinein gesteckt ꝛc. pays fourré, kray leśny, *m.* waldiges Land, *n.* boisé, cierniско, *n.* gąszcz, las gęsty, *m.* buschiger Wald, *m.* coup-, raz, cios na wzaiem dany, *m.* wechselseitiger Stoß ꝛc., *m. fig.* figiel, psikus *m.* Streich, heimtückischer Streich, *m.* paix fourrée, pokóy pozorny, *m.* Scheinfriede, *m.* fourré de ma-

malice, pełen złości, voller Bosheit.

Fourreau, *m.* powłoka; pochwa, *f.* pokrowiec, *m.* puzdro; olstro, *n.* Ueberzug, *m.* Futter, Futteral, *n.* Kappe, Scheide, Halfter, *f.*

Fourrelier, *v.* Gaînier.

Fourrer, *a.* wścibić, wetknąć, wepchnąć, włożyć, podrzucić, skrycie komu dodawać; podszyć futrem, stecken, hineinstecken &c.; zustecken; mit Pelz füttern. *fig.* przeplatać, wplatać; wlać co komu w głowę, einflicken, eintrichtern, s'. *r.* cisnąć się wciskać się, wkradać się, skryć się; wtrącać się, wdawać się w co; ciepło się odziać, sich stecken, sich verbergen, sich eindringen, sich mischen in &c. sich warm anziehen.

Fourreur, *m.* kusznierz, *m.* Rauchhändler; Kürschner, *m.*

Fourrier, *m.* stanowniczy, *m.* Furier, *m.*

Fourrière, *f.* dozór nad opałem dwornym; skład drew, *m.* Holzamt, *n.* Holzhof *m.* metre en-, zagrabić bydło, pfänden (ein Stück Vieh).

Fourrure, *f.* futro, *n.* Pelzwerk, *n.*

Fourvoyer, *a.* zabłąkać, z drogi kogo sprowadzić, irre führen. se, *r.* zabłąkać się, zabłądzić, sich verirren.

Fouteau, *m.* buk, *m.* Buche, *f.*

Foutelaie, *f.* bukowina, *f.* Buchenwald, *m.*

Foyer, *m.* ognisko, *n.* izba w komedyalni napalona, *f.* Herd, *m.* Wärmstube auf dem Theater, *f.*

Fracas, *m.* pogruchotanie, podrzucanie etc., *n.* trzask, huk, łoskot, *m.* Zerschmetterung, *f.* Gepraſſel, *n.* Lärmen, *m.*

Fracasser, *a.* pogruchotać, podrzucać, na drzazgi rozbić, zerschmettern.

Fraction, *f.* frakcya, liczba łamana, *f.* Bruchrechnung, *f.*

Fracture, *f.* wyłamanie; złamanie kości, nogi, *n.* Aufbrechen, *n.* Bruch, Beinbruch, *m.*

Fragile, *a.* kruchy, zerbrechlich. *fig.* ułomny, niedołężny; skazitelny, gebrechlich, vergänglich.

Fragilité, *f.* łomistość, kruchość, *f.* Zerbrechlichkeit, *f.* *fig.* ułomność, niedołężność etc., *f.* Vergänglichkeit, Hinfälligkeit, *f.*

Fragment, *m.* fragment, ułomek, *m.* Bruchstück, *n.*

Frai, *m.* ikra, *f.* skrzek żabi, *m.* tarlisko, tarcie ryb, *n.* płód żywy rybi, *m.* wytarcie monety z używania *n.* Laich, *m.* Laichen, *n.* Laichzeit; junge Fischbrut; Abnutzung der Münzen, *f.*

Fraicheur, *f.* chłód; żywy kolor, *m.* świeżość owoców etc., *f.* Kühle; frische, lebhafte Farbe, *f.*

Frairie, *f. fam.* kompania wesoła, biesiada, *f.* Schmausgesellschaft, *f.*

Frais, fraiche, *a.* chłodny; świeży, frisch, kühl. *fig.* świeży; zdrowy, czerstwy; żywy, ożywiony, neu, gesund, lebhaft, munter. *ad.* dopiéro, nie dawno, neulich, vor kurzem.

Frais, *m.* chłód, *m.* powietrze chłodne, *n.* Kühle; frische Luft, *f.*

Frais, *m. pl.* koszta, *pl.* Kosten, Unkosten, *f. pl.*

Fraise,

Fraise, *f.* poziomka, *f.* kruszki, *pl.* kołnierzyk, *m.* kréza, *f.* brodawka, *f.* Erdbeere, *f.* Gesicht, *n.* Halskrause; Warze in Gestalt einer Erdbeere, *f* —es, *pl.* izbice, *f. pl.* Ejsböcke, *f. pl.*

Fraiser, *a.* fałdować, w fałdy układać, krausen, falten.

Fraisette, *f.* kołnierzyk fałdowany, *m.* kleiner Kragen, *m.*

Fraisier, *m.* ziele poziomkowe, *n.* Erdbeerpflanze, *f.*

Framboise, *f.* malina, *f.* Himbeere, *f.*

Framboisier, *m.* krzak malinowy, *m.* Himbeerenstrauch, *m.*

Franc, *m.* (moneta Francuska), Franke, *m.* (Münze,).

Franc, anche, *a.* wolny od czego; szczéry, otwarty; poufały; jawny; prawdziwy; cały, zupełny, szczepiony, (o drzewach), frey, los; redlich, aufrichtig, offenherzig, freymüthig; wahr; ganz; zahm, (von Bäumen).

Franc, Franchement, *ad.* szczérze, otwarcie, poufale, bez ogródki, frey, frey heraus.

Franc-arbitre, *m.* wolność woli, *f.* freyer Wille, *m.*

France, *f.* Francya, *f.* Frankreich, *n.* —çais, aise, *a.* Francuski, französisch. — *S.* Francus, Franzose, *m.*

François, *m.* Franciszek, Franz, *m.* —çoise, *f.* Franciszka, Franziska, *f.* Franchon, *m.* Franuś, *m.* Fränzchen, *n.* (Namen.)

Franchir, *a.* przeskoczyć, przebydź, przeciechać, przepłynąć, przeleźć etc., hinüber springen, übersetzen, übersteigen, überschreiten. *fig.* przebydź, zmódz, zbić, zwyciężyć, überwinden.

Franchise, *f.* wolność, swoboda, *f.* uwolnienie, *n.* szczérość, otwartość, *f.* Freyheit, Befreyung; Freymüthigkeit, *f.*

Franciscain, *m.* Franciszkan, *m.* Franziskaner, *m.*

Franciser, *a.* słowu inszego języka przyczepić zakończenie Francuskie, einem fremden Worte eine französische Endung geben. *fig.* podług Francuskich obyczaiów wszystko robić, czynić, nach den französischen Sitten richten, einrichten.

Franc-maçon, *m.* Franmason, *m.* Freymaurer, *m.*

François, *v.* Français.

Francolin, *m.* jarząbek, *m.* kleinere Bergbaselhuhn, *n.*

Frange, *f.* frandzla, *f.* Franze, *f.*

Franger, *a.* frandzlami obszyć, obfrandzlować, mit Franzen besetzen. — *m.* asmuklers, *m.* Franzenmacher, —.

Franquette, *fam.* à la-, szczérze, bez ogródki, freymüthig.

Frappant, ante, *a.* znaczny, wpadaiący w oczy, auffallend.

Frapper, *a. et n.* bić, uderzyć, kołatać, schlagen, stoßen, klopfen. *fig.* wzruszyć, poruszyć, przerazić, zadziwić, rühren, auffallen.

Frappeur, *m.* euse, *f. fam.* biiący etc., Schläger, *m.*

Frasque, *f. fam.* figiel, psikus, *m.* Schabernack, Streich, *m.*

Frater, *m.* cyruliczek, *m.* Barbiergeſelle, *m.*

Fraternel, elle, *a.* braterski, brüderlich.

Fraterniser, *n.* po braterskú, w przyiaźni żyć, brüderlich leben.

Fraternité, *f.* bractwo, *n.* przyiaźń

iażń ścia, *f.* swiasek, *m.* sprzymierze, *n.* Brüderschaft; Verbrüderung, *f.*

Fratricide, *m.* bratobóyca, *m.* bratobóystwo, *n.* Bruder-, Schwestermörder; Bruder-, Schwestermord, *m.*

Fraude, *f.* szalbierstwo, oszukanie, *n.* Betrug, *m.*

Frauder, *a.* oszukać, betrügen.

Fraudeur, *m.* euse, *f.* szalbierz, oszust, *m.* Betrüger, *m.*

Frauduleux, euse, *a.* szalbierski, zdradliwy, betrüglich.

Frayer, *a.* torować, ubiiać drogę, gościniec; ocierać co, trącić o co, tknąć się czego, bahnen; streifen. — *n.* trzeć się, ikrzyć się; wycierać się, streichen, laichen; sich abreiben. *fig. fam.* zgadzać się, sich vertragen.

Frayeur, *f.* strach, *m.* Schreken, *m.*

Fredaine, *f.* figiel, *m.* głupstwo, *n.* muthwilliger Streich. *m.*

Frédéric, *m.* Frydrych, Friedrich, *m.* (Name).

Fredon, *m. T.* trela, *f.* Triller, *m.*

Fredonner, *n.* trelować, trillern.

Frégate, *f.* fregata, *f.* Fregatte, *f.*

Frein, *m.* wędzidło, *n.* Gebiß, *n.* Zaum, *m. fig.* hamulec, *n.* wodze, cugle. *pl.* Zaum, *m.*

Frelampier, *m. fam.* hultay, *m.* Lumpenhund, *m.*

Frelater, *a.* sfałszować (wino), verfälschen (Wein).

Frêle, *n.* łomiący, kruchy, sprókde, zerbrechlich. *fig.* słaby, schwach.

Frêle, *f.* panienka, szlachcianka niezamężna, *f.* Fräulein, *n.*

Frêlon, *m.* szierszeń, *m.* Hornis, *f.*

Freluche, *f.* kutasik, *m.* seidenes Quäftchen, *n.*

Freluquet, *m. fam.* świeszczopałka, *m.* Hasenfuß, Stuzer, *m.*

Frémir *n.* drętwieć, truchleć, wzdrygać się; wrzeć, burzyć się; szumić, huczyć, schaudern, erzittern; ziſchen, brauſen.

Frémissement, *m.* poruszenie, przerażenie; drżanie, *n.* szum. dźwięk *m.* Schaudern, Schauer, *m.* zitternde Bewegung, *f.*

Frêne, *m.* iesion, *m.* Esche, *f.* Eſchenbaum, *m.*

Frénésie, *f.* szalenie, *n.* Hirnwuth, *f. fig.* szaleństwo, *n.* Raſerey, *f.*

Frénétique, *a.* szalony, unſinnig, wahnſinnig.

Fréquemment, *ad.* często, oft, öfters, häufig.

Fréquence, *f.* częstość gęstość kupa, *f.* öftere Wiederholung, Menge, *f.*

Fréquent, ente, *a.* częsty, zwyczayny, pospolity, oft, häufig, gemein.

Fréquentatif, *a. m. T.* — verbe, słowo częstotliwe, *n.* Zeitwort, das eine öftere Wiederholung ausdrückt. *n.*

Fréquentation, *f.* przebywanie, obchodzenie z kim, *n.* Umgang, *m.*

Fréquenter, *a. et n.* odwiedzać, przeby., bywać często gdzie. uczęszczać dokąd; obchodzić z kim, oft beſuchen; mit einem umgehen.

Frère, *m.* brat, *m.* Bruder, *m.*

Frérot, frérotin, *m.* braciszek, *m.* Brüderchen, *n.*

Fresaie, *f.* kozodóy, *m.* Kircheule, Kauzeule, *f.*

Fres-

Fressure, *f.* wnętrzności bydlęce, *pl.* Geſchlinge, *n.*

Fréter, *a.* naiąć, dadź do naięcia okręt, ein Schiff vermiethen oder miethen.

Fréteur. *m.* Pan okrętu, *m.* Schiffsvermiether, *m.*

Fretillant, ante, *a.* niespokoyny, kręcący się, unruhig, ſtets hüpfend und ſpringend.

Fretillement, *m.* skakanie, kręcenie się, *n.* Hüpfen und Springen, *n.*

Fretiller, *n.* skakać, kręcić się, wiiać się. in beſtändiger Bewegung ſeyn, hüpfen und ſpringen.

Fretin, *m.* narybek, *m.* Fiſchbrut, *f. fig. fam.* drobiazg, brak, odrzutek, *m.* Ausſchuß, *m.*

Freux, *m.* gawron, *m.* kawka, *f.* Saatkrähe, *f.*

Friabilité, *f.* kruchość, *f.* Zerreiblichkeit, *f.*

Friable, *a.* kruchy, zerreiblich.

Friand, ande, *a.* łakotliwy; smaczny, lecker, leckerhaft, naſchhaft. — *m. f.* łakotnik, *m.* Leckermaul, *n.*

Friander, *n.* łakotki lubić, iadać, łakocić, gern naſchen.

Friandise, *f.* łakotliwość, *f.* Leckerey, Näſcherey, *f.* Friandises, *pl.* łakotki, *pl.* Naſchwerk, *n.*

Fricandeau, *m.* cielęcina śpikowana i duszona, *f.* geſpickte und gedämpfte Kalbfleiſchſchnitte, *f.*

Fricandelles, *f. pl.* cielęcina z bułką i korzeniami posiekana i w maśle smażona, *f.* Art Buttergebackenes aus Kalbfleiſch ꝛc, *n.*

Fricassée, *f.* frykas, bigos, *m.*

Frikassee, *n.* (Art Fleiſchgericht).

Fricasser, *a.* frykas, bigos robić, frikaſſiren. *fig. fam.* przemarnować, przehultaić, liederlich durchbringen.

Fricasseur, *m.* kucharzysko, *m.* Sudelkoch, *m.*

Friche, *f.* odłog, *m.* pole odłogiem leżące, *n.* Brache, *f.* Brachfeld, *n.* en-, *ad.* odłogiem, brach.

Frigéfier, *v.* refroider.

Frigotter, *n.* świegotać iak zięba, zwitſchern, wie eine Finke.

Frileux, euse, *a.* zimny, zimna niecierpiący, frostig.

Frimas, *m.* śrzon, *m.* Reif, *m.* (gefrorner Thau).

Frime, *f. fam.* pozór, *m.* postać, mina, *f.* Miene, *f.*

Fringant, ante, *a. fam.* wesoły, żywy, żwawy, luſtig, ſehr lebhaft.

Fringuer, *n. obs.* tańcować i skakać ustawicznie, immer tanzen und ſpringen. — *a.* un verre, *v.* Rincer.

Friolet, *m.* gatunek gruszek, *f.* Art Birnen, *f.*

Friper, *a.* wytrzeć, rozanuć, popsuć, zerkrümpeln; verderben, abnutzen. *fig.* przemarnować, przehulać; wykraśdź, ukraśdź; zaniedbać, omieszkać, verthun; abſtehlen; verſäumen.

Friperie, *f.* wendeta, *f.* Trödel, Trödelmarkt; Trödelkram, *m.*

Fripe-sauce, *m. fam.* podchlebca, pasorzyt, *m.* Tellerlecker, *m.*

Fripier, *m.* ière, *f.* wendetarz, *m.* Trödler, *m.*

Fripon, *m.* onne, *f.* szalbierz, oszust, złodziéy, *m.* Schelm, Spitz-

Spitzbube, *m.* Spitzbübinn, *f.* — *a.* szalbierski, zdradliwy, schelmisch, schalkhaft.

Friponneau, *m, fam.* filucik, złodziejk, *m.* kleiner Schelm, *m.*

Friponner, *a.* schwycić, zmyszkować, oszukać. entwenden; betrügen. — *n.* szalbierować, huncić. Schelmstreiche machen.

Friponnerie, *f.* szalbierstwo, *n.* Schelmerey, *f.* Schelmstreich, *m.*

Friquet, *m.* rodzay wróbla, *m.* łopatecka do mieszania iay, *f.* Waldspatz, *m.* (Vogel); Eyerschaufel, *f.*

Frire, *a.* smażyć na patelni, in der Pfanne backen.

Frise, *f.* kuczbaia, *f.* Fries, *m.* (Zeug). cheval de-, ostrwie, *pl.* spaniſcher Reuter, *m. T.*

Friser, *a.* kędzierzawić, trefić, kräuseln, frisiren. *fig.* strychnąć, tracić o co, streifen. — *n.* kędzierzawić się, ſich kräuſeln.

Frison, *m.* spódnica krótka z kuczbai, *f.* kurzer Unterrock, Fiesrock, *m.*

Frisotter, *a.* kędzierzawić, trefić; sztucznie składać, fałdować, fein kräuſeln; zierlich falten.

Frisson, *m.* ograżka, *f.* drżenie wzdryganie się, *n.* Schauer, Frost, Schauder, *m.*

Frissonnement, *m.* zadrżenie. *n.* dreszcz, *m.* leichter Schauer, *m.*

Frissonner, *n.* ograżkę mieć; drżeć, zadrżeć. wzdrygać się, ſchauern, ſchaudern.

Frisure, *f.* kędzierzawienie etc. *n.* kędzierzawość; fryzura, *f.* Kräuſeln; Gekräuſelte, *n.* Friſur, *f.*

Friture, *f.* smażenie na patelni, masło do smażenia, szmalc, oléy do tego, *m.* ryby smażone, *f. pl.* Backen in der Pfanne, *n.* Schmelzbutter, *f.* oder Oel zum Backen, *n.* gebackene Fiſche, *m. pl.*

Frivole, *a.* ladaiski, podły, próżny, nikczemny, gering, untauglich, eitel, nichtig, leer.

Frivolité, *f.* ladaiakość, podłość, nikczemność, *f.* das Leere, Unnütze, *n.*

Froc, *m.* kapica, *f.* habit, *m.* Mönchskappe, —kutte, *f.*

Frocard, *m.* mnich, *m.* Mönch, *m.*

Froid, *m.* zimno, *n.* mróz, *m.* oziębłość, *f.* Kälte, *f.* Froſt, *m.*

Froid, oide, *a.* zimny, kalt. *fig.* oziębły, zimny, kaltblütig, kaltſinnig, froſtig. à froid, *ad.* na zimno, bez ognia, kalt, ohne Feuer.

Froideur, *f.* zimno, *n.* Kälte, *f.*

Froidir, *n. et* se, *r.* ostygnąć, oziębnąć. kalt werden.

Froidure, *f.* zimno, *n.* mróz, *m.* Kälte der Luft, *f. fig.* zima, *f.* Winter, *m.*

Froidureux, euse, *a. fam.* zimny, zimna nie cierpiący, froſtig.

Froissement, *m.* ściśnienie, zgniecenie, stłuczenie, *n.* Quetſchung, Zerquetſchung, *f.*

Froisser, *a.* ścisnąć, zgnieść; potłuc; przetrzeć do żywego; po-, zgnieść, quetſchen. zerquetſchen; wund reiben; zerknüllen, zerkrümpeln.

Froissure, *f.* zgniecenie etc. rzecz zgnieciona, *f.* Quetſchung, *f.*

Frôlement, *m.* dotknienie, tracenie, *n.* Streifen, Anſtreifen, *n.*

Frôler

Frôler, *a.* dotknąć się czego, zajść, ſtreifen.

Fromage, *m.* sér, *m.* Käſe, *m.*

Fromager, *m.* ère, *f.* séry robiący, przedaiący, Käſemacher, —krämer, *m.*

Fromager, *m.* statek do serów, *m.* Art Käſehorde, *f.*

Fromagerie, *f.* sérnik, *m.* Käſehaus, *n.*

Fromageux, euse, *a.* sérny, sérowaty, käſig, käſicht.

Froment, *m.* pszenica, *f.* Waizen, *m.*

Frumentacée, *a.* pszeniczny, pszenicowaty, waizenartig.

Fromental, *m.* dziki owies, owsik, *m.* Habergras, *n.*

Frumentée, *f.* kasza pszenna, *f.* Waizengries, *m.*

Froncement, *m.* zmarszczenie czoła, *n.* Runzeln (der Stirne), *n.*

Froncer, *a.* fałdować, w fałdy składać, falten. — le sourcil, *a.* marszczyć czoło, die Stirne runzeln.

Froncis, *m.* Frongure, *f.* fałdy, *pl.* fałdzistość, *f.* Falten an einem Kleide ꝛc., *f. pl.*

Froncle, *v.* Furoncle.

Fronde, *f.* proca, *f.* Schleuder, *f.*

Fronder, *a.* procą, z procy ciskać; rzucić, cisnąć, ſchleudern, werfen. *fig* ganić, nicować, frey tadeln. — *n. fam.* na rząd kraiowy łaiać, gadać, auf die Regierung ſchimpfen.

Frondeur, *m.* procarz, procownik; ganiciel rządu kraiowego. *m.* Schleuderer, *m.* der immer auf die Regierung ſchimpft.

Front, *m.* czoło, *n.* część, strona przednia, *f.* przodek, *m.* Stirn, *f.* Vordertheil. *m. T.* strona budynku przednia, *f.* Fronte, *f. fig* niewstyd, *m.* bezczelność, *f.* Frechheit, *f.* de-, *ad.* z przodu, z przodku; obok, ieduo przy drugim, von vorne; neben einander.

Frontal, *m.* binda, chustka do związania głowy, *f.* powróz do skrępowania głowy, *m.* Stirne, *f.* Kopftuch, *n.* Sternknebel, *m.*

Frontal, ale, *a.* czelny, zur Stirn gehörig.

Fronteau, *m.* Frontail, *m.* naczelnik żydowski i u uzdeczki; kapiuc żałobny na konia, *m.* Stirnband der Juden; Stirntuch der Trauerpferde, *n.* Stirnriemen, *m.*

Frontière, *f.* granica, *f.* Grenze, *f.* — *a.* pograniczny, an der Grenze liegend.

Frontignan, *m.* frontyniak, (wino). *m.* Frontignac, *m.* (Wein.)

Frontispice, *m.* facyata, ściana domu przednia, *f.* tytuł xiążki, *m.* Vordertheil eines Gebäudes, *m.* Titelblatt, *n.*

Fronton, *m.* wiérzch, wierzchołek. *m.* Giebel, *m.*

Frottage, *m.* tarcie etc., woskowanie, *n.* Reiben, Scheuern; Bohnen, *n.*

Frottement, *m.* tarcie; nacieranie, *n.* Reiben zweyer Körper an einander; Reiben, *n.*

Frotter, *a.* na-, po-, o-, ścierać, trzeć; woskować; natrzeć co czym, reiben, ſcheuern; bohnen; beſtreichen. *fig. fam.* wytrzepać, wytłuc kogo, prügeln. se, *r.* trzeć się; natrzeć się czym, ſich reiben. *fig.* (*à q.*) ocierać się o kogo. zaczepiać kogo, ſich an Jemanden reiben, ſich an ihn machen.

Frot-

Frottoir, *m.* ścierka; chustka, szczotka do ocierania czego, *f.* Reibelappen, *m.* Wischtuch, *n.* Reibebürste, *f.*

Frouer. *a.* wabić ptaki piszczałką Vögel mit der Lockpfeife locken.

Fructifère, *a.* owocorodny, fruchtbringend.

Fructifier, *n.* owoce rodzić, Frucht bringen. *fig.* udadź się, pożytki z siebie wydawać, gedeihen.

Fructueux, euse, *a.* pożyteczny, einträglich.

Frugal, ale, *a.* mierny, mäßig, sparsam, genügsam.

Frugalité, *f.* mierność, *f.* Genügsamkeit, Mäßigkeit, *f.* beydes im Essen und Trinken).

Fruit, *m.* urodzay owoc; płód; owoce, *m. pl.* Frucht, *f.* Obst, *n. fig.* pożytek; skutek, *m.* Vortheil, Nutzen, Ertrag, *m.*

Fruitage, *m. fam.* owoce, *m. pl.* Baumfrüchte, *f. pl.* Obstwerk, *n.*

Fruitager, *a. fig.* pożytek z czego mieć, Nutzen von etwas ziehen.

Fruiterie, *f.* schowanie na owoce, *n.* Obstkammer, *f.*

Fruitier, *m.* ière, *f.* owocnik, *m.* Obsthändler, *m.*

Fruitier, *a. m.* owocorodny, Obsttragend. — *m.* sad, *m.* Obstgarten, *m.*

Fruisquin, *m. fam.* maiątek, *m.* Habseligkeit, *f.*

Frustrer, *a.* oszukać, zwieśdź, podeyśdź, täuschen, hintergehen. (*q. de qc.*) oszukać kogo o co, einen um etwas bringen.

Fugitif, *m.* zbieg. *m.* Flüchtling, *m.*

Fugitif, ive, *a.* uciekaiący, flüchtig.

Fuie, *f.* gołębniczek. *m.* kleiner Taubenschlag, *m.*

Fuir, *a. et n.* uciekać, unikać, uchodzić; ubiegać, upływać; unikać, wystrzegać się, fliehen, entfliehen, meiden.

Fuite, *f.* ucieczka, *f.* unikanie, wystrzeganie się czego, *n.* Flucht, *f. fig.* wymówka, *f.* wybiegi, *pl.* Ausflucht, *f.*

Fulminant, ante, *a.* piorunuiący, fürchterlich tobend.

Fulminer, *n.* łaiać, fukać straszenie, piorunować, fürchterlich schmälen, donnern.

Fumage, *m.* podymne, *n.* Rauchgeld, *n.*

Fumant, ante, *a.* dymiący się, pieniący się od gniewu, rauchend, schnaubend.

Fumée, *f.* dym, *m.* para, *f.* wapory, *pl.* Rauch, Dampf, Dunst, *m.*

Fumer, *n.* dymić się, kurzyć się, rauchen, dampfen. — *a.* wędzić; tutuń palić; gnoić, uprawiać rolę gnoiem, räuchern; (Tabak rauchen; düngen.

Fumeron, *m.* węgiel iarzący się, *m.* Dampfkohle, *f.*

Fumet, *m.* przyiemny zapach wina, potraw, *m.* angenehmer Geruch von gewissen Weinen und Speisen, *m.*

Fumeraux, *m. pl.* gnoy w kupkach po roli leżący, nawóz, *m.* ausgebreitete Düngerhaufen, *m. pl.*

Fumeur, *m.* tutuń palący, *m.* Tabacksraucher, *m.*

Fumeux, euse, *a.* głowę zawracaiący, berauschend. (*v.* fumant.)

Fumier, *m.* gnoy, *m.* Mist, *m.*

Fumigation, *f.* kopcenie, dymienie, wędzenie, *n.* Räuchern, Beräuchern, *n.*

Funèbre, *a.* pogrzebowy, —bny, zum Leichenbegängniß gehörig, Leichen, *fig.* smutny straszny, okropny, traurig, düster.

Funérailles, *f. pl.* pogrzeb, *m.* Leichenbegängniß, *n.*

Funéraire, *a.* pogrzebowy, das Leichenbegängniß betreffend.

Funeste, *a.* smutny, nieszczęsny, traurig, unglücklich.

Fur, *ad. fam.* au od. à et à mesure, tak wiele iak, w proporcyi, iak, je nachdem, nach dem Maße als

Furet, *m.* łasica leśna, *f.* Frett, Frettchen, *n. v.* Fureteur, *fig.*

Fureter, *a.* króliki z iam łasicą leśną wypędzać, mit einem Frette jagen. *fig.* pilnie szukać, przeglądać, szperać; wpywywać się, dowiadywać się, badać, genau durchsuchen, herumstöbren; vorwitzig nachforschen.

Fureteur, *m.* łasicą leśną króliki z iam wypędzaiący, der mit einem Frette jagt. *fig* wściekły, szalawiec, *m.* vorwitziger, neugieriger Mensch, *m.*

Fureur, *f.* furya zapalczywość, *f.* zapał, zaped *m.* Wuth, *f.* Grimm, *m.* Sucht, *f.*

Furibond, onde, *a.* zapalczywy, srogi, szalony, roziątrzony, wüthend, rasend.

Furie, *f.* furya, srogość, zapalczywość, *f.* Wuth, Hitze, *f.*

Furieusement, *ad. fig* straszenie, niezmiernie, okrutnie, gewaltig, sehr.

Furieux, euse, *a.* zapalczywy, srogi, straszny, wściekły, szalony, rasend, wüthend, grimmig, hefrig. *fig.* straszny, okrutny, niezmierny, erstaunlich.

Furolles. *f. pl.* ognie powietrzne z waporów pochodzące, *m. pl.* feurige Dünste, *f. pl.*

Furoncle, *m.* wrzód, gus bolący, *m.* Blutgeschwür, *n.*

Furtif, ive, *a.* skryty, pokątny, verstohlen, heimlich.

Furtivement, *ad.* skrycie, pokątnie, verstohlener Weise.

Fusain, *m.* trzmiel, *m.* Spindelbaum, *m.*

Fuseau, *m.* wrzeciono, *n.* pałeczka do robienia koronek. *f.* Spindel, Spille, *f.* Klöppel zum Spitzenmachen, *m.*

Fusée, *f.* wrzeciono czego, *n.* raca, *f.* Spindel voll; Rakete, *f.*

Fusée, *a. f.* de la chaux, wapno zepsute, rozsypuiące się, *n.* verwitterter Kalk, *m.*

Fusibilité, topnistość, *f.* Schmelzbarkeit, *f.*

Fusible, *a.* topnisty, schmelzbar.

Fusil, *m.* stal do krzesiwa, *m.* krzesiwo, krzesiwko, *n.* stal do ostrzenia czego, *m.* fuzya, *f.* dekiel na panewce, *m.* Feuerstahl, *m.* Feuerzeug, *n.* Wetzstahl, *m.* Flinte, *f.* Deckel der Zündpfanne, *m.*

Fusilier, *m.* fizylier, *m.* Füsilier, *m.*

Fusiller, *a.* flinta zastrzelić, mit der Flinte erschießen.

Fusion, *f.* rospuszczenie topienie, odlewanie, *n.* Fluß, *m.* Schmelzen, *n.*

Fustigation, *f.* smaganie pod pręgierzem, sieczenie rózgą, *n.* Auspeitschen, *n.*

Fustiger, *a.* smagać, siec rózgami, auspeitschen.

Fût, *m.* łoże u strzelby etc., *n.* słupiec, *m.* drzewo, z którego beczka etc. srobiona, *n.* Schaft; Säulenschaft, *m.* Holzwerk an einem Fasse ꝛc., *n.*

Futaie, *f.* las wysoki, *m.* hoher Wald, *m.* de haute-, wysoki, (o drzewie). hochstämmig.

Futaille, *f.* beczka, *f.* statek, *m.* Faß, *n.* Tonne, *f.* Gefäß, *n.*

Futaine, *f.* barchan, *m.* Barchent, *m.*

Futainier, *m.* barchanník, *m.* Barchentweber, *m.*

Futé, ée, *a. fam. v.* rusé, fin, adroit.

Futée, *f.* kit stolarski, *m.* Kitt der Tischler, *m.*

Futile, *a.* próżny, nikczemny, untauglich, schlecht, unbedeutend.

Futilité, *f.* nikczemność, próżność, fraszka, *f.* głupstwo, *n.* Untauglichkeit, Nichtswürdigkeit; nichtsbedeutende Sache, *f.*

Futur, ure, *a.* przyszły, kúnftig zukúnftig. — *m. f.* pan młody, *m.* panna młoda, *f.* Bräutigam, *m.* Braut, *f.*

Futur, *m. T.* czas przyszły (w gram.), kúnftige Zeit (in der Sprachlehre), *f.*

Fuyant, ante, *a.* échelle-, *f.* podziałka mnieysza, *f.* verjüngter Maaßstab, *m.*

Fuyard, arde, *a.* uciekaiący, zbiegły, flieheud, flüchtig.

Fuyard, *m.* zbieg, uciekaiący, *m.* Flüchtling, *m.*

Fuye, *v.* Fuie.

G.

Gabatine, *f. fam.* donner de la-, (*à q..*) podeyśdź, oszukać kogo, einem eine Nase drehen.

Gabelage, *m.* suszenie soli, *n.* Lagerzeit des Salzes, *f.*

Gabeler, *a.* sól suszyć, Salz auf den Salzspeichern gehörig trocknen lassen.

Gabeleur, *m.* solnik, *m.* Salzbedienter, *m.*

Gabelle, *f.* cło od soli, *n.* żupa, *f.* Salzsteuer, *f.* Salzhaus, *n.*

Gabellum, *m.* kozioł na czole, *m.* Raum zwischen den zwey Augenbraunen, *m.*

Gabie, *m.* bocianie gniazdo na maszcie, *n.* Mastkorb, *m.*

Gabier, *m.* straż w bocianim gnieździe na okręcie, *f.* Mastwächter, *m.*

Gabion, *m.* kosz szańcowy, *m.* Schanzkorb, *m.*

Gabionnade, *f.* oszańcowanie, zastawienie koszami szańcowemi, *n.* Verschanzung mit Schanzkörben, *f.*

Gabionner, *a.* oszańcować, zastawić koszami szańcowemi, durch Schanzkörbe decken.

Gâcher, *a.* roszczyniać wapno, wiosłem robić, Kalk ꝛc. einrühren; rudern. *fig.* za tanio towary przedawać, mit seinen Waaren schleudern.

Gâcheur, *m.* roszczyniaiący wapno, der Kalk einrührt. *fig.* za tanio towary przedawaiący, der mit seiner Waare schleudert.

Gâcheux, euse, *a.* błotnisty, schlammig, schmierig.

Gâchis, *m.* błocisko, *n.* kałuża, *f.* płynny kloth, *m.* Pfütze, *f.*

Gadèle, *f.* agrest, *m.* Stachelbeere, *f.*

Gadelier, *m.* krzak agrestowy, *m.* Stachelbeerstrauch, *m.*

Gadouard, *m.* prewetnik, *m.* Sekretfeger, Schundkönig, *m.*

Gadone, *f.* gówno w prewetach, *n.* Unflath in Abtritten, *m.*

Gaffe, *f.* bosak, *m.* Bootshaken, *m.*

Gaffer, *a.* bosakiem zaczepić, zatrzymać, mit dem Bootshaken fassen und fest halten.

Gagate, *f.* gagatek, gagat, *m.* Gagath, *m. v.* Jais.

Gage,

Gage, *m.* fant, zástaw, *m.* stawka w zakładzie, *f.* zakład, *m.* Pfand, Unterpfand, *n.* Ersatz bey einer Wette, *m. fig.* znak nieomylny, *m.* upewnienie, *n.* Versicherung, *f.* —touché, gra w fanty, *f.* Pfänderspiel, *n.* Gages, *pl.* myto, *n.* żołd, *m.* zapłata, *f.* Lohn, *m.* Besoldung, *f.*

Gager, *a.* (*qc. avec, ou contre q.*) założyć się z kim o co; myto, żołd płacić, mit einem um etwas wetten; besolden.

Gageur, *m.* euse *f.* zakładnik, co się z drugim o co zakłada, *m.* Wetter. *m.*

Gageure, *f.* zakład, *m.* Wette, *f.*

Gagiste, *m.* żołdownik, *m.* der in Jemandes Sold steht.

Gagnable, *a.* terre, rola nieuprawna pracę po uprawie nadgradzaiąca *f.* unbebauter Acker, der urbar gemacht werden kann, *m.*

Gagnage, *m.* pasza, *f.* Viehweide, *f.* Gagnages, *m. pl.* wodzaie polne. *m. pl.* Früchte eines bestellten Ackers, *f. pl.*

Gagnant, *m.* wygrywacz, *m.* Gewinner, *m.*

Gagne-denier, *m.* tragarz drągnik, *m.* Tagelöhner, Lastträger, *m.*

Gagne-pain, *m.* robota, *f.* narzędzie, którym kto sobie zarabia na chleb, *n.* Brodverdienst, *m.*

Gagne-petit, *m.* szlufirz, *m.* Scheerenschleifer, *m.*

Gagner, *a. et n.* wygrać; zyskać, pozyskać, zarobić; dosięgnąć, doścignąć; dostać; mierzyć się, dochodzić, (o-ręż, woda), gewinnen, verdienen, erwerben; erreichen; erhalten; um sich greifen. (*sur q.*) górę brać, über einen den Vortheil erhalten. (*sur soi*) wstręt sobie czynić, sich Gewalt anthun.

Gagui, *f. fam.* otyła, ładna i żwawa kobiéta, *f.* dicke, hübsche und lustige Weibsperson, *f.*

Gai, aie, *a.* wesoły, żwawy, lustig, munter, fröhlich

Gai, *ad.* wesoło, żwawo, munter, lustig.

Gaiac *m.* gwaiak, *m.* Franzosenholz, *n.*

Gaiement, *ad.* wesoło; chętnie, z ochotą, lustig, munter; gern, mit Freuden.

Gaieté, *f.* wesołość, żwawość; swawola, *f.* Lustigkeit, Fröhlichkeit, *f.* Muthwille, *m.*

Gaillard, arde, *a.* wesoły, żwawy, rzeźwy, zuchwały, wolny; nierostropny; podochocony, trochę pijany, lustig, aufgeräumt, munter; kühn, frech, frey, ein wenig unbesonnen; berauscht.

Gaillard, *m.* człowiek wesoły, *m.* lustiger Bruder, *m.*

Gaillarde, *f.* kokietka, *f.* Buhlschwester, *f.*

Gaillardise, *f.* wesołość; swawola, *f.* figiel, *m.* Fröhlichkeit, *f.* Muthwille, *m.*

Gain, *m.* zysk, pożytek, *m.* Gewinn, Gewinnst, *m.*

Gaine, *f* pochewka, noženki, *pl. f.* Scheide, Messerscheide, *f.*

Gainier, *m.* rzemieślnik, co puzdra, pokrowce robi, pochewnik, *m.* Scheidenmacher, *m.*

Gala od. Gale, *m.* gala, *f.* Ga-
la, *f.*

Galamment, *ad.* grzecznie, po-
lityczuie, etc., galant, auf eine
feine oder auch kluge Art.

Galant, ante, *a.* grzeczny, oby-
czayny, uczynny; przyiemny,
przystoyny; roskochany, ga-
lant, artig, höflich, gefällig,
fein, brav; von guter und fei-
ner Lebensart, verliebt, ver-
buhlt.

Galant, *m.* galant, kochanek,
m. Verliebter, Liebhaber, *m.*
fam. swawolnik, frant, *m.*
loser Vogel, *m.*

Galanterie, *f.* obyczayność,
grzeczność; galanterya, *f.*
miłostki, *pl.* podarunek maly,
m. feine Lebensart, Höflich-
keit, Artigkeit, *f.* Liebeshandel,
m. kleines Geschenk, *n. fam.*
choroba weneryczna, *f.* vene-
rische Krankheit, *f.*

Galantin, *m.* gach, *m.* lächerli-
cher Liebhaber, *m.*

Galantiser, *a.* umizgać się, ga-
chować, den Liebhaber spielen.

Gale, *f.* parch, trąd, *m.* Krätze,
Räude, *f.*

Galéace, *f.* galera wielka, *f.*
Galeasse, große Galeere, *f.*

Galefretier, *m. fam.* hultay, *m.*
Lumpenhund, *m.*

Galène, *f.* kruszec ołowiany,
Bleyglanz, *m.* Bleyerz, *n.*

Galer, *a.* skrobać, drapać, kra-
tzen, schaben. se, *r.* się, sich.

Galeran, *m.* bąk, *m.* Rohrdom-
mel, *f.*

Galère, *f.* galera, *f.* Galeere;
Galeerenarbeit, *f.*

Galerie, *f.* galerya, *f.* ga-
prayzionek, przechód, *m.* G-
lerie, *f.* langer zierlicher,
bedeckter Gang, *m.* la-
Zimmer, *n.*

Galérien, *m.* niewolnik na
lerze, *m.* Galeerensklave, *m.*

Galet, *m.* kamyczek: br
morski niemi osypany,
dzierele, *pl.* (gra). Str
stein, damit bedeckter Str
m. Beilke, Pilketafel, *f.*

Galetas, *m.* poddasze, *n.*
mórka pod samym dach
f. Dachstube, Dachkammer,

Galette, *f.* placek płaski
mąki żytniey, suchar,
Platz oder Brodkuchen, *m.*

Galeux, euse, *a.* parszywy,
dig, krätzig.

Galimafrée, *f.* bigos, *m.*
Frikassee von übrig geblie-
Fleische, *n.*

Galimatias, *m.* mięszanina,
wa zawiła, *f.* unverständli-
verwirrtes Geschwätz, *n.*

Galion, *m.* wielki okręt
szpański, *m.* Galione, *f.* (
ßes Schiff.)

Galiote, *f.* galera mała, *f.*
liote, *f.* (leichtes Fahrzeu-

Galipot, *m.* żywica biała
kadzenia, *f.* weißer W
rauch, *m.*

Galle, *f.* wyrostki na liści
pl. Galle, *f.* (Auswuch
den Baumblättern). noix
galas, *m.* dębianka, *f.* G
apfel, *m.*

Gallican, ane, *a.* tyczący
Francuskiego kościoła,
französische Kirche betreffend.

Ga-

Gallicisme, *m.* własność Fran-
cuskiego języka. Francuszczy-
zna, *f.* eigene französische Re-
densart, *f.* Gallicismus, *m.*

Gallinacées, *f. pl.* rodzaie kur,
pl. Hühnerarten, *f. pl.*

Gallinasse, *f.* kruk Mexykań-
ski, *m.* mexikanischer Rabe,
m.

Galloche, *f.* trzewik wiérzchni,
m. Ueberschuh, *m.*

Galon, *m.* galon, *m.* Galone,
Tresse, Borte, *f.*

Galonner, *a.* galonami obszyć,
mit Galonen ꝛc. besetzen.

Galop, *m.* galop, *m.* Galopp,
m.

Galopade, *f.* galopowanie, *n.*
droga przegalopowana, *n.*
Galoppiren, *n.* Weg, den man
im Galoppiren zurück legt, *m.*

Galoper, *n.* galopować, galop-
piren. *fig. fam.* latać, bie-
gać, herumlaufen. — *a.* ga-
lopem iechać, galoppiren las-
sen. *fig. fam.* (*q.*) gonić;
ścigać, wszędzie kogo szu-
kać, einen verfolgen, überall
aufsuchen.

Galopin, *m.* chłopiec do po-
sylania dokąd; kuchcik, *m.*
Beyläufer, Junge zum Ver-
schicken; Küchenjunge, *m.*

Galvauder, *a. fam.* wyłaiać,
wyburkać, ausschelten.

Gambade, *f.* skok, *m.* skaka-
nie, *n.* Luftsprung, *m.*

Gambader, *a.* skakać, lustige
Sprünge machen.

Gambage, *n.* czopowe, *n.*
Bierſteuer, *f.*

Gambiller, *n.* nogami kołysać,
kiwać, mit den Beinen bam-
meln.

Ganache, *f.* haki końskie, *pl.*
Gauasse, *f.* (untere Kinnlade ei-
nes Pferdes).

Gangréne, *f.* gangrena, *f.* ogień
piekielny, *m.* Brand, *m.*
(Krankheit). se gangrener, *r.*
tym się zarazić, brandig,
frebsartig werden. Gangreneux,
euse, *a.* tym zarażony, vom
Brande angesteckt.

Ganivet, *m.* nożyk cyruliczy,
m. kleines Messerchen der Wund-
ärzte, *n.*

Ganse, *f.* sznurek iedwabny
etc. pętlica, *f.* Rundschnur;
Schleife davon, *f.*

Gant, *m.* rękawiczka, *f.* Hand-
schuh, *m.*

Gantelet, *m.* żelazna rękawi-
ca do zbroi; skóra na rękę
u rzemieślników; binda do
obwiązania ręki cyrulicza, *f.*
Panzerhandschuh, *m.* Handle-
der, *n.* Handbinde der Wund-
ärzte, *f.*

Ganter, *a.* wdziać rękawiczki,
Handschuhe anziehen. — *n.*
leżeć dobrze, (o rękawi-
czkach), passen, (von Hand-
schuhen). se, *r.* wdziać rę-
kawiczki, seine Handschuhe an-
ziehen.

Ganterie, *f.* towary rękawi-
cznicze, *pl.* kram rękawi-
czniczy, *m.* rękawicznictwo,
n Handschuhwaaren, *f. pl.*
—kram, *m.* Handschuhmacher-
handwerk, *n.*

Gantier, *m.* ière, *f.* rękawi-
cznik, *m.* Handschuhmacher,
m.

Garançage, *m.* farbowanie re-
tą, *n.* Färben mit Krapp, *n.*

Garance, *f.* reta, marzana, *f.*
Färberöthe, *f.* Krapp, *m.*

Garancer, *a.* rzetą farbować, mit Krapp färben.

Garant, *m.* ante, *f.* warownik, zastępca, ieściec, *m.* Gewährsmann, *m.*

Garantie, *f.* warunek, *m.* gwarancya, *f.* Gewährleistung, *f.* Gewähr, *n.*

Garantir, *a.* (*qc. à q.*) ręczyć za co, warować, ostrzegać co komu, die Gewähr leisten, für etwas haften, gut seyn, gut sagen. (*q. de qc.*) bronić, strzedz, zasłaniać kogo od czego, einen vor etwas verwahren, sichern, schützen.

Garce, *f.* kurwa, *f.* Hure, *f.*

Garçon, *m.* chłopiec, chłopczyk; bezżeniec, młodzianin; rzemieślniczek, czeladnik; chłopiec do usługi, *m.* Knabe, Bube, Junge; Junggeselle; Handwerksgeselle; Lakendiener; Aufwärter, Bursche, *m.*

Garçonniere, *f fam.* sprośnica, *f.* junges liederliches Mädchen, *n.*

Garde, *f.* warta, straż; gwardya; pielęgnuiąca chorego; opieka, obrona, piecza, *f.* strzeżenie, chowanie czego, *n.* ostrożność, baczność, *f.* Wache, Leibwache, Wärterinn; Aufsicht, Verwahrung, *f.* Schutz, *m.* Acht, Achtung, *f.* — nationale, gwardya narodowa, *f.* Nationalgarde, *f.* prendre, uważać, miéć baczność; wystrzegać się, Achtung geben; sich in Acht nehmen. être od. se tenir sur ses gardes, miéć się na pieczy, auf seiner Hut seyn. se donner de-, miéć baczność, wystrzegać się, sich vorsehen. n'avoir-, de faire (*qc.*) bynaymniey nie miéć ochoty do czego, gar nicht Willens seyn, etwas zu thun. Gardes, *pl.* ingrycht w zamku, *m.* Gewirr in einem Schlosse, *n.*

Garde, *m.* gwardyak; stróż, *m.* Soldat von der Leibwache; Wächter, *m.*

Garde-bois, *m.* leśnik, *m.* Holzförster, *m.*

Garde-boutique, *m.* zalleżały, nieskupny towar, *m.* Ladenhüter, *m.* (verlegene Waare).

Garde-chasse, *m.* stróż pola myśliwskiego, *m.* Wildmeister, Hägereiter, *m.*

Garde-côte, *m.* straż na brzegu morskim, *f.* Küstenbewahrer, *m.* (Kriegsschiff an der Küste).

Garde-feu, *m.* krata wkoło komina, *f.* Feuergatter, *n.*

Garde-fou, *m.* poręcze, *n.* kobylica, Geländer an Gräben ꝛc., *n.*

Garde-magasin, *m.* dozorca magazynu, *m.* Magazinverwalter, *m.*

Garde-manche, *m.* zarękawie, *n.* Ueberärmel, *m.*

Garde-manger, *m.* śpiżarnia, *f.* Speisekammer, *m.*

Garde-meuble, *m.* komórka do chowania sprzętów, *f.* Geräthkammer, *f.*

Garde-nappe, *m.* prawda (stołowa), *f.* Schüsselring, Schrohteller, *m.*

Garder, *a.* chować, schowrać; otrzymać; utrzymać, stuedz, bronić; pilnować, pielęgnować; paść; zachowywać, dotrzymywać, verwahren, aufheben; behalten; erhalten; bewahren; bewachen, beschützen; warten, hüten, beobachten,

halten, en donner à-, (*à q.*) zmyśléć co przed kim, einem etwas weiß machen. se, *r.* (*de qc.*) strzedz się, wystrzegać się; uhespieczyć się; trwać, chować się (o owocach). sich hüten, sich in Acht nehmen, sich verwahren vor . . .; sich halten (vom Obste).

Garde-robe, *f.* garderoba; komórka do stolca, *f.* Garderobe, Kleiderkammer, *f.* sämmtliche Kleider, *f. pl.* und Wäsche darinn, Verschlag zum Nachtstuhle, *m.*

Garderobe, *m.* szorc robotników, fartuch, *m.* Haus-, Küchenschürze, *f.*

Garde-vaisselle, *m.* kredencerz, *m.* Silberdiener, *m.*

Gardeur, *m.* euse, *f.* pastuch, *m.* Hirt, *m.*

Gardien, *m.* enne, *f.* stróż, dozorca; gwardyan, *m.* Bewahrer; Guardian, *m.*

Gardiennat, *m.* gwardyaństwo (klasztorne), *n.* Amt eines Guardians, *m.*

Gardiennerie, *f.* komora puszkarska, *f.* Constabelskammer, *f.*

Gardon, *m.* kielb, *m.* Kresse, *m.* (Fisch.)

Gare! *i.* z drogi! aufgeschaut! vorgesehen!

Gare, *f.* wybrzeże, *n.* zatok, *m.* Bay, Bucht, *f.*

Garenne, *f.* królicznyiec, *m.* królikarnia, Kaninchengehäge, *n.*

Garennier, *m.* stróż królików, *m.* Kaninchenwärter, *m.*

Garer, *a.* do brzegu przybić, założyć, przywiązać, anbinden (ein Fahrzeug). se, *r. fam.* z drogi ustąpić, umknąć się, sich vorsehen, ausweichen.

se Gargariser, *r.* gardło wypłókać, sich gurgeln.

Gargarisme, *m.* wypłókanie gardła; woda, *f.* likwor do tego, *m.* Gurgeln; Gurgelwasser, *n.*

Gargotage, *m.* niechluyne gotowanie, przyprawianie potraw, *n.* Sudelkocherey, *f.*

Gargote, *f.* garkuchnia, *f.* Garküche, *f.*

Gargoter, *n.* w garkuchni iadać; po chudopacholsku ieśdź i pić, in einer Garküche speisen; schlecht essen und trinken.

Gargotier, *m.* ière, *f.* garkuchniarz; kucharzysko, *m.* Garkoch; Sudelkoch, *m.*

Gargouille, *f.* ryna, *f.* Traufröhre, Schnauze einer Dachrinne, *f.*

Gargouiller, *n.* pluszczać, pluskać się w wodzie, im Wasser plätschern.

Gargouillis, *m.* szum wody z ryny etc. spadaiącey, *m.* Geräusch des Wassers aus der Schnauze einer Dachrinne ꝛc., *n.*

Gargoulette, *f.* flaszka, *f.* dzban do wody, *m.* Wasserkrug, *m.* Wasserflasche, *f.*

Gargousse, *f.* ładunek armatny, *m.* Stückpatrone, *f.*

Gargoussière, *f.* ładownica na takie małe ładunki, *f.* Patrontasche für die kleinen Stückpatronen, *f.*

Garnement, *m. fam.* wisus, hultay, *m.* Taugenichts, Galgenstrick, *m.*

Garni, ie, *p. et a.* opatrzony etc., versehen ꝛc. chambre garnie,

garnie. pokóy umeblowany *m.* möblirtes Zimmer, *n.*

Garnir, *a.* (*qc de qc.*) opatrzyć; osadzić; o-, zdobić; powlec, obszyć co czym, podszyć, podłożyć, versehen; besetzen; zieren; überziehen. se, *r.* (*de qc*) zabrać, przywłaszczyć sobie co, sich einer Sache bemächtigen. contre (*qc*) opatrzyć się czym przeciw czemu, sich vor etwas bewahren.

Garnison, *f.* osada, *f.* Besatzung, *f.*

Garniture, *f.* potrzeby do czego należące, *f. pl.* garnitur, *m.* ozdobienie, osadzenie etc.; obicie, *n.* Garnitur, *f.* Zuhör, *n* Ausztierung, Besetzung, *f.* Aufsatz, *m.* Beschläge, *n.*

Garouage, *m. fam.* aller od. être en-, po zamtuzach chodzić, biegać, schlechte Häuser besuchen.

Garrot, *m.* kłąb u konia; krępulec; łęk u siodła, *m.* Widerrist der Pferde; Knebel, Knüttel, Packstock; Sattelbogen, *m.*

Garotter, *a.* krępulcem skrępować, mocno związać, knebeln. *fig. fam.* (*q.*) usidlić kogo, einem die Hände binden.

Garum, *m.* woda słona, *f.* Lake, Salzbrühe, *f.*

Garzette, *f.* czapla biała, *f.* weißer Reiher, *m.*

Gascon, *m.* onne, *f. fig.* samochwalca. człowiek chełpliwy, *m.* Prahler, Aufschneider, *m.*

Gasconnade, *f.* chełpliwość, pochlubka, *f.* Aufschneiderey, *m.*

Gasconner, *n. fam.* chełpić się, zmyślać, aufschneiden.

Gaspillage, *m.* marnotrawstwo, *n.* rozrzutność, *f.* Verschleudern, *n.*

Gaspiller, *a.* przemarnować, przetrwonić; pomięsać, popsuć, verschleudern, verthun; verzetteln, verderben.

Gaspilleur, *m.* euse, *f.* marnotrawca, *m.* Verschwender, *r*, *m.*

Gastadour, *m.* naprawiacz dróg, *m.* Schanzgräber, der die Wege bessert, *m.*

Gastriloque, *m. et f.* brzuchogadacz, *m.* Bauchredner, *m.*

Gastrolâtre, *m.* roskosznik, pasibrzuch, *m.* Bauchdiener, *r*, *m.*

Gastromanie, *f.* brzuchoopastwo, *n.* Bauchsorge, *f.*

Gâteau, *m.* placek, *m.* Kuchen, *m.*

Gâte-metier, *m. fam.* partacz szkodliwy, *m.* Handwerksverderber, Preisverderber, *m.*

Gâte-papier, *m.* bazgracz, *m.* Schmierer, *m.*

Gâter, *a.* psuć; szkodzić, pustoszyć; walać, verderben, verwüsten; beschmutzen. *fig.* psuć, zwodzić, przyzwyczaiać do złego, verziehen, verwöhnen. se, *r.* ze-, psuć się, verderben, untauglich werden, sich verschlimmern.

Gavache, *m.* hultay, *m.* schlechter Kerl, *m.*

Gauche, *a.* lewy, link. *fig.* głupi, krzywy, opaczny, przewrotny, niezgrabny, schief, ungeschickt, verkehrt. à-, *ad.* w lewo, po lewey stronie, links. *fig.* opacznie, przewrotnie, verkehrt.

Gaucher, ère, *a.* mańkut, der, die links ist.

Gau-

Gaucherie, *f.* niezgrabność, *f.* głupstwo, *n.* ungeschicktes Wesen, dummer Streich, *m.*

Gauchir, *n.* uchylić się, umknąć się, odskoczyć. sich ein wenig auf die Seite wenden, ausweichen. *fig.* sztuką, podstępem narabiać, isdź obłudnie postępować, nicht aufrichtig zu Werke gehen.

Gauchissement, *m.* uchylenie się, umknienie, *n.* Ausweichen mit dem Leibe, *n.*

Gaufre, *f.* plaster miodu, *m.* wafla; wafla, *f.* Honigwabe, *f.* Waffelkuchen, *m.*

Gaufrer, *a.* figury na materyi robić, einen Zeug modeln. — eur, *m.* figury na materyi robiący, Modelirer, *m.*

Gaufrier, *m.* żelazo do pieczenia wafli, *n.* Waffeleisen, *n.*

Gaufrure, *f.* robienie figur na materyi. *n.* wzór model, *m.* figura *f.* Modeln eines Zeuges, Model, *m.*

Gaupon, *m. fam.* gardło, *n.* Kehle, *f.*

Gaule, *f.* żerdź, *f.* drąg; prącik. *m.* rózga, *f.* lange Stange; Gerte, Reitgerte, *f.*

Gauler, *a.* owoce orzechy z drzewa obiiać, Früchte, Nüsse abschlagen.

Gaulette, *f.* prącik, *m.* Gertchen, *n.*

Gaulis, *m.* wyrostek, *m.* latorośl. Schoßreißer, *f. pl.*

Gaulois, oise, *a.* (Gaule, *f.* Gallia, *f.* Gallien, *n.*) Galiyski. Galiyczyk, *m.* gallisch, Gallier, *m. fig.* człowiek poczciwy, *m.* braver Mann, *m.*

Gavon, *m.* komórka w rufie okrętowey. *f.* Kaue, *f.* (Kämmerchen im Hintertheile des Schiffes).

Gaupe, *f. fam.* maszkara, *f.* Schlampe, *f.*

se Gausser, *r. fam.* (*de q.*) szydzić, drwić sobie z kogo, einen schrauben, foppen.

Gausserie, *f. fam.* drwiny. *pl.* szyderstwo, *n.* Schrauben, *n.* Spott, *m.*

Gausseur, *m.* euse, *f.* szyderca, szyders, *m.* Spötter, *m.*

Gautier, *m.* Gwalter, Walther, *m.* (Nahme).

Gayac, *v.* Gaïac.

Gaze, *f.* gaza, *f.* Gaze, *f.* (Art leichten Gewebes).

Gazelle, *f.* kora dzika, *f.* Gazelle, *f.* (Art wilder Ziegen).

Gazer, *a.* gazą powlec, obszyć, mit Gaze überziehen. *fig* zasłonić, zakwefić, verschleyern.

Gazetier, *m.* gazetnik, gazeciarz, *m.* Zeitungsschreiber, Zeitungsträger, *m.*

Gazetin, *m.* gazetka pisana, *f.* kleine geschriebene Zeitung, *f.*

Gazette, *f.* gazety, *f. pl.* Zeitung, *f.* Zeitungsblatt, *f.*

Gazier, *m.* tkacz gazy, *m.* Gazeweber, *m.*

Gazon, *m.* darń, *f.* Rasen, *m.*

Gazonnement, *m.* pokrycie darnią, *n.* Belegen mit Rasen, *n.*

Gazonner, *a.* pokryć, usłać darnią, mit Rasen belegen.

Gazouillement, *m.* świegotanie ptaków; szemranie, *n.* szum zdroiu, *m.* Zwitschern der Vögel; Rauschen eines Baches, *n.*

Gazouiller, *a.* świegotać; szumieć,

miéć, szemrzeć, mrucseć. (o wodzie), zwitschern; sanft rauschen *fig.* gadać, (o dzieciach), lallen

Geai *m.* sóyka, *f.* Häher, *m.* Elster, *f.*

Géant, *m.* ante, *f.* olbrzym, *m.* Riese, *m.*

Geindre, *m.* piskarczyk starszy *m.* Wirkmeister bey den Bäckern *m.*

*Geindre, *n. fam.* ięczyć, stękać, krächzen.

Gélatineux, euse, *a.* galaretowy, gallertartig.

Gelée, *f* mróz, *m.* galareta, *f.* Frost, *m.* Gallerte, *f* — blanche, śrzon; *m* Reif, *m.*

Geler, *a.* zmarzłym co czynić; pomrozić; zimno robić, sprawiać, zum Gefrieren bringen; durch den Frost beschädigen, verderben; Kälte verursachen. *n. et i.* za-, z-, marznąć, frieren, einfrieren, erfrieren. ac. *r.* z-, marznąć, frieren, zu Eis werden.

Géline, *f.* (*obs.*) kokosa, kura, *f.* Huhn, *n.*

Gélinote, *f.* kurze tłuste, *n.* junges fettes Huhn, *n.* — de bois, jarząbek, *m.* Haselhuhn, *n.*

Gélivure, *f.* dół polen lodu, *m.* Eiskluft, *f.*

Gémir, *n.* (*de sur qc.*) ięczyć, stękać, utyskiwać, żalić się; gruchotać, seufzen, ächzen; girren.

Gémissant, ante, *a.* ięczący, stękający, etc., skwierkliwy, żałośny, seufzend, wimmernd, kläglich.

Gémissement, *m.* ięczenie, stękanie; gruchotanie, *n.* Seufzen, Aechzen; Girren, *n.*

Gênant, ante, *a.* przykrzący, natrętny, nieznośny, beschwärlich, lästig.

Gencive, *f.* działo, *n.* ; Zahnfleisch, *n.*

Gendarme, *m.* konny z gwardyi, *m.* Gendarme, Gardereiter, *m.* — mes, *pl.* łakierki; kropki, plamki na dyamencie, na oku, *pl.* kleine Funkeln, *m. pl.* Tüpfelchen in Diamanten, *n. pl.* Augenfleck, *m.*

se Gendarmer, *r. fam.* rozgniewać się, oburzyć się, sich entrüsten, entrüsten.

Gendarmerie, *f.* gwardya konna, *pl.* straż, *f.* Corps de Gendarmes, *n.* Polizeywache, *f.*

Gendre, *m.* zięć, *m.* Schwiegersohn, Eidam, *m.*

Gêne, *f.* tortura, męka, *f.* Folter, Tortur, *f. fig.* męka, przykrość, *f.* wstręt, *m.* Marter, Qual, *f.* Zwang, *m.*

Généalogie, *f.* rodopisanie, *n.* Geschlechtsregister, *n.* Genealogie, *f.*

Généalogique, *a.* rodopisarski, genealogisch.

Généalogiste, *m.* rodopis, *m.* Geschlechtsbeschreiber, — Kundiger, *m.*

Gêner, *a.* u-, ściskać, gnieść, rznąć, szczypać, trzeć; przymuszać, dręczyć, męczyć, trapić, drücken, pressen, spannen, zwängen, zwingen, Gewalt anthun, einschränken.

Général, ale, *a.* powszechny, ogólny, allgemein. en-, *ad.* ogółem, powszechnie, w powszechności, im Allgemeinen, überhaupt, insgemein.

Général, *m.* wódz, hetman, generał, *m.* rzecz główna, naywiększa, *f.* General, Feldherr,

herr, *m.* das Allgemeine, der gröste Theil.

Généralat, *m*, hetmaństwo, generalstwo, *n.* Feldherrenwürde, *f.* — le, *f.* generalowa, Generalinn, *f.*

Générale, *f.* generałmarsz, *m.* Generalmarsch, *m.*

Généralement, *ad.* ogołem, powszechnie, w powszechności, allgemein, überhaupt.

Généraliser, *a.* spowszechnić, powszechnym uczynić; ściągać wnosić, przenosić na rzecz całą, allgemein machen; ziehen, aufs Ganze übertragen.

Généralissime, *m.* naczelnik naywyższy, *m.* erster Befehlshaber einer Armee, *m.*

Généralité, *f.* powszechność, pospolitość, *f.* generałowie, hetmani wszyscy woyska całego, *m.* Allgemeinheit; Generalität, *f.*

Génératif, ive, *a.* rodzayny, rodzeniu służący, zur Zeugung gehörig.

Génération, *f.* rodzenie, pochodzenie rzeczy; płodzenie, wydawanie płodu; pokolenie, potomstwo, *n.* ród, *m.* Zeugung; Erzeugung, *f.* Geschlecht, *n.* Nachkommenschaft; Geschlechtsfolge, *f.* Geschlechtsalter, *n.*

Généreux, euse, *a.* wspaniały, wspaniałomyślny; hoyny, dobroczynny; śmiały, odważny, (o niektórych zwierzętach), großmüthig; freymüthig; freygebig; muthig, (von einigen Thieren).

Générosité, *f.* wspaniałość, wspaniałomyślność; boyność etc., *f.* Großmuth; Freygebigkeit, *f.*

Genet, *m.* żmudzinek, *m.* Klepper, *m.*

Genethliaque, *m.* gwiazdarz, m. Nativitätssteller, *m.* — *a.* tyczący się urodzin, was auf einen Geburtstag Beziehung hat.

Genetin, *m.* gatunek wina białego, *n.* Art weißer Wein, *m.*

Genette, *f.* kot dziki, *m.* Genette, *f.* (wilde Katze). aller à cheval à la-, z krótko podpiętemi strzemionami iechać na koniu, mit sehr kurzen Steigriemen reiten.

Genèvre, Genièvre, *m.* iałowiec, *m.* Wachholderbeere, *f.* v. Genevrier.

Genévrier, *m.* krzak iałowcowy, *m.* Wachholderbaum, *m.*

Génie, *m.* aniol, duch stróż, *m.* skłonność przyrodzona, sposobność; głowa, *f.* rozum, dowcip, *m.* własność języka etc., *f.* Genius, Schutzgeist, Geist, *m.* Genie, *n.* Naturgabe, Neigung, *f.* Kopf, *m.* das Eigenthümliche, *n.*

Génisse, iałowica, *f.* junge Kuh, Färse, *f.*

Génital, ale, *a.* rodzayny, rodzeniu, płodzeniu służący, do tego należący, zur Zeugung gehörig.

Génitif, *m. T.* drugi przypadek, *m.* Genitivus, *m.*

Génitoires, *m. pl.* iądra, moszenka, moszenki; *pl.* Hoden, *f. pl.*

Genou, *m.* kolano, *n.* Knie, *n.*

Genouillée, *f.* kolanko na słomce, *n.* Schuß (zwischen zwey Absätzen eines Halmes), *m.*

Genouillère, *f.* nakolanek u zbroi, *m.* ostylpa u bóta, *f.*

pod-

podkolanek; rzemyk na kolano, *m.* Kniefchiene; Stolpe am Stiefel, *f.* Knieleder, *n.* Kniertemen, *m.*

Genre, *m.* rodzay, gatunek, *m.* Geſchlecht, *n.* Gattung, Art, *f.*

Gens, *m. et f. pl.* ludzie, *pl.* czeladź, *f.* Leute, *f. pl.*

Gent, *f.* naród, *m.* Volk, *n.* droit des gens, prawo narodów, *n.* Völkerrecht, *n.*

Gentil, ile, *a.* pogański, heidniſch. — *m.* poganin, *m.* Heide, *m.*

Gentil, ille *a.* ładny, piękny, artig, hübſch, fein.

Gentilhomme, *m.* szlachcic, *m.* Edelmann, *m.*

Gentilhommerie, *f.* szlachectwo, *n.* stan szlachecki, *m.* Adelſtand, *m.*

Gentilhommière, *f.* dwór szlachecki, *m.* Edelhof, *m.*

Gentilité, *f.* pogaństwo, *n.* poganie, *m. pl.* religia pogańska, *f.* Heidenthum, *n.* heidniſche Religion, *f.*

Gentillâtre, *m.* szlachcina szlachcic nieprawy, *m.* Strohjunker, *m.*

Gentillesse, *f.* przyiemność, uprzeymość, *f.* Artigkeit, *f.* Gentillesses, *pl.* fraszki ładne, *f. pl.* figiel, żarcik, *m.* allerley artige Kleinigkeiten, *f. pl.* artiger Spaß, *m.*

Gentiment, *ad. fam.* ładnie, grzecznie, artig, hübſch.

Génuflexion, *f.* zginanie kolan, klękanie, *n.* Kniebeugung, *f.*

Géode, *f.* gatunek kamienia orlego, *m.* Klapperſtein, *m.*

Géodésie, *f.* miernictwo polne, *n.* Feldtheilungskunſt, *f.* Feldmeßkunſt, *f.*

Géographe, *m.* kraiopis, *m.* Erdbeſchreiber, *m.*

Géographie, *f.* kraiopisanie, ie, *m.* Erdkunde; Erdbeſchreibung, *f.*

Géographique, *a.* kraiopisarski, geographiſch.

Géolage, *m.* tarasowe, *n.* Schießgeld, *n.*

Geole, *f.* więzienie, *n.* tataras, *m.* Gefängniß, Stockhaus, *s, n.*

Geolier, *m.* ière, *f.* dozorca nad więzieniem, *m.* Kerkermeiſter, Stockmeiſter, *m.*

Géomance, od. Géomancie, *f.* kropkowieszczenie, *n.* Punktirkunſt, *f.* — cien, *m.* enne, *f.* kropkowieszczek, *m.* Wahrſager, *m.* (aus dem Punktiren).

Géomantique, *a.* kropkowieszczy, zur Punktirkunſt gehörig.

Géométral, *a. m.* plan, płaszczyzna, *m.* geometriſcher Grundriß, *m.*

Géomètre, *m.* miernik, *m.* Feldmeſſer, *m.*

Géométrie, *f.* miernictwo, *n.* nauka miernicza, *f.* Erdmeßkunſt, *f.*

Géométrique, *a.* mierniczy, geometriſch.

Géoponique, *a.* rolniczy, zum Feldbaue gehörig.

George, *m.* Jérzy, Georg, *m.* (Name).

Géorgiques, *f. pl.* pisma o rolnictwie, *n. pl.* Schriften vom Feldbaue, *f. pl.*

Gérant, *m.* sprawca, *m.* Geſchäftsträger, *m.*

Gerbe, *f.* snop, *m.* Garbe, *f. f.*

Gerbée, *f.* snop słomy i na popiół wymłóconey, *m.* Bund Stroh ausgedroſchenes Stroh,

Gerber, *a.* w snopy, snopy wiązać; beczki układać, in Garben binden; (Fäſſer) über einander legen.

Gerce, *m.* mòl, *m.* Bücherwurm, *m.* Kleidermotte, *f.*

Gercer, *a.* siec, rznąć; popękać, rysować, rysy robić, aufritzen, aufreißen. — *n. et v. r.* pękać, rospadać się, zerzgać, aufſpringen, aufberſten.

Gerçure, *f.* rysa, rospadlina, *f.* Riß, Ritz, *m.*

Gerfaut, *m.* białozór (sokół), Gerfalke, *m.*

Germain, aine, *a.* rodzony, leiblich.

Germandrée, *f.* ożanka, nieapominayka, *f.* Gamander, *m.* Vergißmeinnicht, *n.*

Germanie, *f.* Niemcy, *pl.* Deutſchland, *n.*

Germanique, *a.* Niemiecki, deutſch.

Germanisme, *m.* sposób mówienia w iezyku Niemieckim, *m.* deutſche Redensart, *f.*

Germe, *m.* kiel, *m.* Keim, *m.* fig. źródło, *n.* zdrój, początek, *m.* Urſprung, *m.*

Germer, *n.* wyrastać, krzewić się, wschodzić, keimen.

Germination, *f.* wyrastanie, wschodzenie, *n.* Keimen, *n.*

Germoir, *m.* słodownia, *f.* Malzkeller, Malzboden, *m.* Malztenne, *f.*

Gésier, *m.* wòl ptaszy, *m.* Kropf des Geflügels, *m.*

Gésine, *f.* (*obs.*) połóg, *m.* Kindbette, *n.*

Gésir, *n.* (*obs.*) leżeć, spoczywać, liegen.

Gesse, *f.* cieciorka, ciecierzyca, *f.* Blatterbſe, *f.*

Gestation, *f.* czas noszenia płodu, *m.* Zeit des Trächtigſeyns, *f.*

Geste, *m.* giest, *m.* giesta, *pl.* Gebehrde, deklamatoriſche Bewegung, *f.*

Gesticulateur, *m.* giesta zbytnie robiący, der zu viel Gebehrden und Bewegungen macht.

Gesticulation, *f.* giestykulacya, *f.* übertriebene Bewegung beym Reden, *f.*

Gesticuler, *n.* zbytnie robić giesta, zu viel Gebehrden machen.

Gestion, *f.* zawiadowanie, sprawowanie, *n.* Verwaltung, *f.*

Gibbord, *m.* gibbon, *m.* der langarmige Affe, *m.*

Gibbosité, *f.* wypukłość, *f.* pukiel, *m.* buckelige Geſtalt, *f.* — bbeux, euse, *a.* buckelich, erhaben. *T.*

Gibecière, *f.* jaistra, torba myśliwska, kuglarska, *f.* trzos *m.* Jagdtaſche; Taſchenſpielertaſche; Geldkatze, *f.*

Gibelet, *m.* świderek żłobkowaty, *m.* Zwickbohrer, *m.*

Gibelotte, *f.* bigosik z kurcząt, *m.* Frikaſſee von jungen Hühnern, *n.*

Giberne, *f.* ładownica, *f.* Granatentaſche, Patrontaſche, *f.*

Gibet, *m.* szubienica, *f.* Galgen, *m.*

Gibier, *m.* zwierzyna, *f.* Wildpret, *n.*

Giboulée, *f.* dészcz wielki nagły, *m.* Platzregen, *m.*

Gi-

Giboyeux, euse, *a.* obfity w zwierzynę, reich an Wild.

Gigante, *f.* figura wielka na rufie galerowey, *f.* Riesenfigur auf dem Hintertheile einer Galeere, *f.*

Gigantesque, *a.* olbrzymski, riesenförmig.

Gigot, *m.* udziec skopowy, *m.* Hammel-, Schöpsкäule, *f.* Gigots, *pl.* poslednia noga końska, *f.* Hinterschenkel eines Pferdes, *m. pl.*

Gigotte, ée, *a.* udziasty, mit guten Schenkeln.

Gigotter, *n.* drygać nogami, mit den Füßen zappeln.

Giguer, *n. fam.* tańcować, skakać, uwiiać się, hüpfen, und tanzen.

Gilet, *m.* założka bez rękawow, *f.* Gilet, *n.* Brustlatz, *m.*

Gille, *m.* sieć pewna, *f.* Art Fischernetz, *n.*

Gilles, *m.* Idzie, Egidius, *m.* (Name).

Gimblette, *f.* placuszek okrągły, *m.* Ringelgebackenes, *n.*

Gingembre, *m.* imbier, *m.* Ingwer, *m.*

Ginguet, ette, *a.* podły, poślédni, schwach, schlecht.

Ginguet, *m.* winó nie tegie, podłe, *n.* schwacher schlechter Wein, *m.*

Giore, *m. fam.* żyd, *m.* żydówka, *f.* z żyda i z nowowierki albo przeciwnie spłodzony, pochodzący, Jude, *m.* Jüdinn, *f.* geboren von einem Juden und einer Proselitinn, oder umgekehrt.

Girafe, *f.* wielbłądzarys, *m.* Kameelpardel, *m.*

Girande, *f.* gatunek fontan sztucznych, *f.* feyerwerks, *m.* Art künstlicher Springbrunnen, *m.* Girandolfeuer bey Feuerwerken, *n.*

Girandole, *f.* lichtarz z prętami; stróy dyamentowy etc., *m.* koło z rac, *n.* Armleuchter; Schmuck von Diamanten ꝛc., *m.* Feuerrad, *n.*

Girasol, *m.* kamień gatunku opalowego, *m.* Girasol, Sonnenstein, *m.*

Girofle, Géroffle, *m.* od. clou de, gwoździk, (do potraw), Gewürznelke, *f.* Gewürznägelein, *n.*

Giroflée, *f.* lewkoniia, *f.* Levkoje, *f.*

Girofflier, *m.* macica gwoździkowa; lewkoniia, *f.* Würznägeleinbaum; Levkojenstock, *m.*

Giron, *m.* łono, *n.* Schoos, *m.*

Gironette, *f.* choragiewka na dachu etc., *m.* Wetterfahne, *f.* Wetterhahn, *m.*

Gisant, ante, *a.* chorobą złożony; leżący, liegend.

Git, leży; odpoczywa, liegt. (*v.* Gésir.)

Gîte, *m.* nocleg, *m.* leggowisko, łożysko, *n.* Nachtherberge, *f.* Lager, *n.*

Gîter, *n. fam.* nocować, noclegować, Nachtlager halten.

Givre, *m.* śrzon, *m.* sadź, *f.* Raubreif, *m.*

Glace, *f.* lòd, *m.* szkło do źwierciadeł, okien karétowych, *n.* tafla; płomba na dyamancie, *f.* Eis; Spiegelglas; Kutschenfenster, *n.* Kleiner Fleck im Diamante, *m. fig.* oziembłość, lodowatość, *f.* Kaltsinn, *m.*

Glacé,

Glacé, ée, *p. et a.* zmarzły; galerowany, glancowny, gesten; glasirt, sehr glänzend.

Glacer, *a.* w lòd obrócić, zmarzłym czynić; oziembiać, lodowacić, gefrieren machen; erfrieren, oder eis kalt machen. —*n. et* se, *r.* marznąć, lodowacieć; ścisnąć się, gefrieren, zu Eis werden.

Glacerie, *f.* sztuka robienia szkła do źwierciadeł, *f.* Kunst Spiegelglas zu machen, *f.*

Glaceux, euse, *a.* ciemny, mglisty, nieiasny (o kamieniach drogich), unrein, wolkig, (von Edelsteinen).

Glacial, ale, *a.* lodowaty zmarzły, beständig gefroren, eiskalt.

Glacière, *f.* lodownia, *f.* Eisgrube, *f.* izba bardzo zimna, *f.* sehr kaltes Zimmer, *n.*

Glacier, *m. pl.* góry lodowate, *f. pl.* Eisberge, Gletscher, *f. pl.*

Glaçis, *m.* pochodzistość, spadzistość, *f.* Abgang, *m.*

Glaçon, *m.* kra lodu, *f.* sopel, *m.* Eisscholle, *f.* Eiszapfen, *m.*

Gladiateur, *m.* szermierz; napástnik, *f.* Fechter, Klopffechter, *m.*

Glaieul, *m.* mieczyk, *m.* ziele. Schwertlilie, *f.*

Glaire, *f.* kléiowata materya, flamowatość, smarkociny, *f. pl.* białko iaia, *n.* Schleim, *m.* Eyweiß, *n.*

Glairer, *a.* białkiem, co pomazać, posmarować, mit Eyerweiß überstreichen.

Glaireux, euse, *a.* kléiowaty, lepki, ślamowaty, schleimig, zähe.

Glaise, *f.* glina biała, *f.* Thonerde, *f.* Letten, *m.*

Glaiser, *a.* gliną ob-, zalepić, mit Letten bekleiden.

Glaiseux, euse, *a.* gliniasty, thonig, lettig.

Glaisière, *f.* doły, gdzie glinę kopią, *m pl.* Thongrube, *f.*

Glaive, *m.* miecz, *m.* Schwert, *m.*

Glama, *m.* lama, *f.* peruanisches Schaafkameel, *n.*

Glanage, *m.* zbiéranie kłosów, pokłosie, *n.* Aehrenlesen, *n.* Nachlese, *f.*

Gland, *m.* żołądź, *f.* Eichel, *f.*

Glande, *f.* gruczoł, gruzoł, *m.* Drüse, *f.*

Glandé, ée, *a.* ociekły, napuchły od gruzołów, (o koniach), geschwollene Drüsen habend, (von Pferden).

Glandée, *f.* zbieranie żołędzi, *n.* żer żołędziowy, *m.* Eichelärndte; Eichelmast, *f.*

Glandule, *f.* gruzołek, *m.* kleine Drüse, *f.*

Glanduleux, euse, *a.* gruzołowaty, drüsig.

Glane, *f.* pokłosie, *n.* snopek kłosów; rząd, pęk (gruszek etc.); wieniec cebul, *m.* Hand voll Aehren, *f.* Büschel (Birnen); Bund (Zwiebeln), *n.*

Glaner, *a. et n.* pokłosić, kłosy zbierać; zbierać, Aehren lesen, nachstoppeln.

Glaneur, *m.* euse, *f.* zbieracz kłosów, *m.* Aehrenleser, *m.*

Glanis, *m.* sum, *m.* (ryba), Wels, *m.* (großer Raubfisch,) *m.*

Glanure, *f.* zbieranie kłosów, pokłosie, *n.* Aehrenlese, *f.*

Glapir,

Glapir, *n.* szczekać, skowyczeć; krzyczeć, klaffen, kreischen.

Glapissant, ante, *a.* skowyczący, szczekaiacy; krzyczący, klaffend, kreischend.

Glapissement, *m.* szczekanie, skowyczenie, *n.* krzyk, *m.* Klaffen, Kreischen, *n.*

Glas, *m.* dzwonienie umarłemu, *n.* Anschlagen mit dem Todtenglöckchen, *n.*

Glaucome, *m.* łuszczka na oku, *f.* grüne Staar, *m.*

Glèbe, *f.* bryła ziemi, *f.* Klumpen Erde, *m.*

Glette, *v.* Litharge.

Glissade, *f.* poślizgnienie się, *n.* Gleiten, Ausgleiten, *n.*

Glissant, ante, *a.* śliski, schlüpfrig, glatt.

Glisser, *n.* pośliznąć się, ślizgać się; wyślizgnąć się, gleiten, ausgleiten; entwischen. *fig.* (*sur qc.*) dotknąć, natrącić, namienić, leicht über etwas hingehen. — *a.* (*qc. dans*) wemknąć, wetknąć, wścibić; wtrącić; napoić, zarazić, unvermerkt hinein thun, hinein bringen, hinein schieben. se, *r.* wkradać się, sich hinein schleichen.

Glissoire, *f.* ślizgawka, *f.* Gleitbahn, Schleifbahn, *f.*

Globe, *m.* kula, gałka, *f.* Kugel, *f.*

Globule, *m.* gałeczka, kulka, *f.* Kügelchen, *n.*

Globuleux, euse, *a.* z gałeczek złożony, aus kleinen Kügelchen zusammen gesetzt.

Gloire, *f.* sława, cześć, chwała; wspaniałość, świetność, *f.* Ruhm, *m.* Ehre, Herrlichkeit, *f.*

Glorieux, euse, *a.* sławny, chwalebny; uwielbiony, wielebny; dumny, pyszny, rühmlich, glorreich, ruhmvoll, ruhmwürdig, ruhmsüchtig, stolz.

Glorification, *f.* uwielbienie, *n.* Verklärung, *f.*

Glorifier, *a.* uwielbić; wielbić, wychwalać, verklären, verherrlichen. se, *r.* (*de qc.*) chlubić się, chełpić się; szczycić się czym, sich einer Sache rühmen.

Glose, *f.* wykład, *m.* tłumaczenie, *n.* przypis, *m.* Glosse, Auslegung, Erklärung, *f.* Zusatz, *m.*

Gloser, *a. et n.* tłumaczyć, wykładać przypisy do czego pisać, Glossen machen, erklären. *fig.* nicować krytykować co, sich über etwas aufhalten, Anmerkungen machen.

Gloseur, *m.* euse, *f.* ganiciel, krytyk, *m.* Tadler, Krittler, *m.*

Glossaire, *m.* słownik, zbiór wykładów podług abecadła ułożony, *m.* Glossarium, alphabetisches Erklärungsbuch, *n.*

Glossateur, *m.* wykładacz, *m.* Ausleger, *m.*

Glougou, *m.* bełkotanie, (napoiu z flaszy ciasney cieczącego.) *n.* Gluckgluck, *n.* (Geräusch).

Glouglouter, Glouglotter, *n.* bełkotać, glucken.

Glousser, *n.* kwokać, gluchsen, glucken.

Glouteron, *v.* Bardane.

Glouton, onne, *a.* żarłoczny, obżarty, gefräßig. — *m.* żarłok, obżartus, *m.* Vielfraß, *m.*

Gloutonnerie, *f.* obżarstwo, *n.* Gefräßigkeit, *f.*

Glu, *f.* lep na ptaki, *m.* Vogelleim, *m.*

Gluant, ante, *a.* kléisty, lepki, klebrig.

Gluau, *m.* rózga lepem pomazana, *f.* Leimruthe, *f.*

Gluer, *a.* lepem pomazać; lepkim robić. mit Vogelleim bestreichen, klebrig machen.

Glui, *m.* słoma gruba, *f.* grobes Rockenstroh, *n.*

Glutinatif, *m. et a.* remède, ściągaiące, goiące lékarstwo, *n* zusammenheilendes Mittel, *n.*

Glutineux, euse, *a.* kléisty, lepki, klebrig.

Gnome, *m.* Gnomide, *f.* duch podziemny, *m.* Erdgeist, *m.*

Gnomique, *a.* obfity w przestrogi, przysłowia spruchreich.

Gnomon, *m.* pręt, styl u kompas etc., *m.* Stift, Zeiger der Sonnenuhr ꝛc., *m.*

Gnomonique, *f.* nauka o robieniu kompasów, *f.* Sonnenuhrkunst, *f.* — *a.* do tego należący, dazu gehörig.

Go, tout de go. *ad fam.* bez ogródki, bez ceremonii, ganz frey, ohne viel Umstände.

Gobbe, *f.* trucizna w czym podrzucona, *f.* vergifteter Biss, *m.*

Gobelet, *m.* kubek, *m.* (przedtym) podczaszstwo etc., *n.* Becher, *m.* (ehemals) Schenkamt ꝛc., *n.* Bediente dazu, *m. pl.*

Gobelotter, *n.* pić, kieliszki wytrząsać, zechen, bechern.

Gobe-mouche, *m.* muchołów, *m.* (ptak). Fliegenschnepper, *m.* (Vogel).

Gober, *a.* chciwie połykać; iayko wypić, gierig hinunter schlucken; (ein Ey) ausschlürfen. *fig.* łatwo czemu uwierzyć, poiąć prędko, leichtgläubig seyn; schnell auffassen.

se Goberger, *r. fam.* (*de qc*) szydzić, naśmiewać się z czego, sich über einen lustig machen.

Goberge, *f* gatunek stokfiszu, *m.* Schellfisch, *m.*

Goberges, *f. pl.* dno łóżka, *n* Boden einer Bettstelle, *m.*

Gobet, *m. fam.* kawałek, *m.* Bissen, *m.*

Gobeter, *a.* zalepić; zarzucić. (wapnem etc.) verkleben; verwerfen (mit Mörtel ꝛc.)

G bin *m.* garbus, *m.* Bucklicht, *m.*

Goblin, *m.* trach, *m.* poczwara, *f* Kobold, Mummel, *m.*

Godailler, *n. fam.* pić, trąbić, brav saufen.

Gode *m.* kulik, ptak morski, *m.* Seememe, *f*

Godelureau, *m. fam.* galant, *m.* Stutzer, *m.*

Godenot, *m.* laleczka kuglarska, *f.* Taschenspielerpüppchen, *n. fig. fam.* straszydło, *n.* maszkara *f.* kleiner ungestalteter Mensch, *m.*

Godet, *n.* niekształtnie się fałdować się fałdzić, sich fehlerhaft falten.

Goder, *m.* czaszka, *f* kubek, *m.* kleiner halbkugeliger Becher, *m.*

Godron, *m.* fałd okrągły, *m.* runde Falte, *f.*

Godronner, *a.* w fałdy składać okrągłe, runde Falten machen.

Goëlette, *f.* okręt mały Angielski, *m.* kleines englisches

Fahrzeug von 50 bis 100 Tonnen, *n.*

Goëmon, *m.* porost, mechmorski, *m.* Art Seegras, *n.*

Goétie, *f.* czary pewne, *pl.* Art Zauberey, *f.*

Goffe, *a. fam.* niezgrabny, gruby, niekształtny, plump, tölpisch, grob.

Gôgaille, *f. fam.* uczta, biesiada, *f.* Gelag, *n.* Schmaus, *m.*

Gogo, *ad. fam.* vivre à-, hucznie i szumnie żyć, herrlich und in Freuden leben.

Goguenard, arde, *a.* grubo żartuiący, niezgrabny, niedrig und plump scherzend.

Goguenarder, *n.* grubo, nieprzyzwoicie żartować, niedrig und pöbelhaft scherzen, spaßen.

Goguenarderie, *f.* żarty, figle grube, nieprzyzwoite, *pl.* niedrige Possen, *f. pl.*

Goguetter, *f. pl. fam.* wesołość, *f.* figle, żarty, *pl.* etwas Lustiges, *n.* Schwänke, *m. pl.*

Goinfrade, *f. fam.* biesiada rospustna, *f.* Fresserey, *f.*

Goinfre, *m. fam.* marnotrawca, obżerca, *m.* Schwelger, Prahler, *m.*

Goinfrer, *n. fam.* hulać, marnotrawić, marnować, schwelgen, schlemmen.

Goinfrerie, *f. fam.* rospusta, *f.* marnotrawstwo, *n.* Schwelgerey, *f.*

Goître, *m.* wòl, *m.* Kropf, *m.*

Goîtreux, euse, *a.* wólaty, wòl maiący, kröpfig.

Golfe, *m.* wybrzeże, *n.* odnoga morska, *f.* Meerbusen, *m.*

Golgas, *m.* gatunek flaneli, *f.* Golgas, *n.* (Art Flanell).

Golile, *f.* kołnierz Hiszpański, *m.* spanischer Halskragen, *m.*

Golis, *m.* drzewo 20 lat maiące, *n.* drwa z tego, *pl.* Baum von 20 Jahren, *m.* dessen Holz, *n.*

Gomme, *f.* żywica, Gummi, *n.* — résine, *f.* gumi, guma, *f.* Gummiharz, *n.*

Gommer, *a.* gumować, gummiren, mit Gummi bestreichen.

Gommeux, euse, *a.* kléiowaty, gumisty, Gummi gebend, gummiartig.

Gommier, *m.* drzewo gumę wydawaiące, *n.* Gummibaum, *m.*

Gond, *m* hak, czop, *m.* Thürangel, *m.* Hafne. *f*

Gondole, *f.* gondola, *f.* czołno, *n.* czarka, *f.* kubek, *m.* Gondel, *f.* Art Trinkgeschirr, *n.*

Gondolier, *m* gondolaik, *m.* Gondelier, *m.*

Gonflement, *m.* puchlina, nabrzmiałość, *m.* Aufblähen, Aufschwellen, *n.*

Gonfler, *a.* nadymać, nabrzmiałość sprawiać, blähen, aufblähen, aufblasen. *n. et se, r.* na-, o- puchnąć; nabrzmieć, schwellen, aufschwellen.

Gonin, *a. m. fam.* maître-, fraot, filut, *m.* verschmitzter Kerl, *m.*

Gonne, *f.* beczka okretowa do napoiów etc., *f.* Faß (zum Getränk auf Schiffen oder zum Laché), *n.*

Gonorrhée, *f.* gonorea, *f.* płynienie nasienia, *n.* Tripper, *m.*

Gorge, *f.* gardło, *n.* krtań; szyia; piérsi, *f. pl.* wòl u ptaków; wąwóz, przechód ciasny, *m.* Kehle, Gurgel, *f.* Hals, *m.* Brust, *f.* Busen; Kropf der Vögel; enger Ein-, Durchgang, *m.*

Gorgée,

Gorgée, ée, *a.* natkany, naładowany, pełny; nabrzmiały, angefüllt, geschwollen.

Gorgée, *f.* łyk, *m.* łyknienie, *n.* Schluck, *m.*

Gorge-de-pigeon, *f.* kolor gołębi złotoszarawy, *m.* Taubenhalsfarbe, *f.*

Gorger, *a.* natkać, napchać żołądek czym, przeładować, mit Speisen vollstopfen, überladen. *fig.* przeladować, obsypać, überhäufen. se, *r.* obezrzeć się, obiesdź się, natkać się, sich mit Speisen überladen.

Gosier, *m.* gardło, *n.* krtań, gardziel, *f.* Schlund, Hals, *m.* Kehle, *f.*

Gossampin, *m.* drzewo bawełnę rodzące, *n.* Baumwollenbaum, *m.*

Gothique, *a.* Gotski, gothisch. *fig.* staroświecki, altväterisch.

Gouache, *f.* malowanie wodnemi farbami, *n.* Wassermalerey, *f.*

Goudron, *m.* smoła, maź, *f.* Theer, *m.*

Goudronner, *a.* osmolić, smołą osmarować, theeren.

Gouffre, *m.* przepaść, *f* odmęt, wir, *m.* Abgrund, Strudel, *m.*

Goujat, *m.* luzak, *m.* Trossbube, Packknecht, *m.*

Gouine *f. fam.* kurwa, *f.* Nikel, *m,*

Goujon, *m.* kielb, *m* (ryba); gwóźdź, *f.* czop, *m* dłótko wygięte, *n.* Gründling, *m.* Kresse, *f.* (Fisch); Stift, Pflock, Döbel, *m.* kleiner Hohlmeissel, *m.*

Goujonner, *a.* sztyftami, gwoździkami zbić, spiąć, mit Stiften an einander befestigen.

Goulée, *f. fam.* kęs, *m.* groser Bissen, *m.*

Goulet, *m.* ciasny wiazd portu, *m.* enger Eingang eines Seehafens, *m.*

Gouliafre, *a. fam.* chciwy, gierig.

Goulot, *m.* szyia ciasna u flaszki etc. *f.* enger Hals einer Flasche 2c, *m.*

Goulu, ue, *a.* żarłoczy obżarty, gefräßig.

Goulu, *m.* rosomak, *m.* Vielfraß, *m.* (Thier.)

Goupille, *f.* sztyfcik, gwoździk; czop; sworzeń, *m.* Stift, Pflock, Vorstecher, *m.*

Goupiller, *a.* sztyfcik założyć, zasadzić, czopem zaklinić, einen Pflock oder Stift vor etwas stecken.

Goupillon, *m.* kropidło, *n.* szczotka na trzonku do chędożenia flasz, *f.* Sprengwedel, Weihwedel, *m.* Kannenbürste, *f.*

Goupillonner, *a.* szczotką flasze etc wycierać, chędożyć, mit einer Kannenbürste reinigen.

Gourd, ourde, *a.* zdretwiały od zimna, vor Kälte erstarrt, steif.

Gourde, *f.* korbal, *m.* Kürbisflasche, *f.*

Gourdin, *m. fam.* pałka, *f.* kij, *m.* Knüttel, Prügel, *m.*

Gourdiner, *a. fam.* bić kiiem, pałką prügeln

Goure, *f.* towar korzenny sfałszowany, *m.* verfälschte Materialwaare, *f.*

Goureau, *m.* rodzay fig wielkich *f.* große Art Feigen, *f.*

Goureur, *m* korzennik towary swe fałszuiący, *m.* Waarenverfälscher, *m.* (von Materialisten).

Gourgandine, *f. fam.* kurwa, *f.* Straßenhure, *f.*

Gourgane *f.* rodzay bobu, *m.* Art kleiner Feldbohnen, *f.*

Gourgouran, *m.* gatunek materyi iedwabney, *f.* Art ostindischen Seidenzeuges, *m.*

Gourmade, *f.* uderzenie pięścią, *n.* Faustschlag, *m.*

Gourmand, ande, *a.* żarłoczny, obżarty. gefräßig.

Gourmander, *a.* łaiać, fukać, ausschelten, hart behandeln. *fig.* — ses passions, uśmierzyć, przytłumić, hamować swe namiętności. seine Leidenschaften bändigen.

Gourmandine, *f.* rodzay gruszek, *f.* große Art Birnen, *f.*

Gourmandise, *f.* obżarstwo, żarłoctwo, *n.* Gefräßigkeit, Freßbegierde, *f.*

Gourme, *f. fig.* plugastwo, *n.* Unreinigkeit, *f.*

Gourmer, *a.* pięściami bić; podpiąć, założyć koniowi łańcuszek pod brodę. mit Fäusten schlagen; die Kinnkette dem Pferde anlegen.

Gourmet, *m* znaiący się na winie. Weinkenner, *m.*

Gourmette, *f.* łańcuszek u uzdeczki. *m.* Kinnkette, *f.*

Gousse, *f.* łupina, łuszczka, łuszczyna, *f.* Hülse, Schote, *f.* Balg, *m.* —d'ail, *m.* cząstka główki czosnkowey, *f.* Knoblauchszehe, *f.*

Gousset, *m.* podpasze, *n.* parkociny, *pl.* kieszonka w spodniach, *f.* Achselhöhle, *f.* Geruch daher, *m.* Achselstück, *n.* kleine Hosentasche, *f.*

Goût, *m.* smak, gust, zapach, *m.* Geschmack; Geruch, *m.*

Goûter, *a.* kosztować, smakować, schmecken, kosten *fig.* skosztować, doznać, doświadczyć; potwierdzić; zasmakować sobie w czym, versuchen; billigen; Geschmack woran finden. — *n.* podwieczorek ieść, Vesperbrod essen. — *m.* podwieczorek, *m.* Vesperbrod, *n.*

Goutte, *f.* kropla; podagra, *f.* Tropfen, *m.* Gicht, *f.* Podagra, *n. fam.* ne . . . ; wcale nic, nic nie, gar nichts.

Gouttelette, *f. fam.* kropelka, Tröpfchen, *n.*

Goutteux, euse, *a.* podagryczny, gichtisch.

Gouttière, *f.* ryna dachowa, *f.* rowek, *m.* wycięcie na przodzie xiążki, *n.* Dachtraufe, *f.* vorderer hohler Schnitt am Buche, *m.*

Gouvernail, *m.* stér, *m.* Steuerruder, *n.*

Gouvernante, *f.* wielkorządczyni. małżonka wielkorządzcy; ochmistrzyni; gospodyni. *f.* Statthalterinn; Hofmeisterinn; Haushälterinn, *f.*

Gouvernement, *m.* wielkorządy, *m. pl.* gubernatorstwo; mieszkanie wielkorządzcy; rządzenie, zawiadowanie, sprawowanie, *n.* rządy, *m. pl.* Statthalterschaft; Statthalterey; Wohnung des Statthalters; Regierung, Verwaltung; Regierungsform, *f.*

Gouverner, *a.* rządzić, sprawować, władać, zawiadować; dozór mieć, regieren; vorstehen, verwalten. *fam.* (*q.*) władać kim, mieć kogo we swey mocy. mit einem auf einem gewissen Fuße stehen. se, *r.* postępować, sprawować się. sich aufführen.

Gouverneur, *m.* wielkorządzca, rządzca, gubernator, gubernier, guwerner; dozorca. *m.* Statthalter, Hofmeister; Vorsteher, *m.*

Grabat, *m.* barłog, *m.* schlechtes Bett, *n.*

Grabataire, *a.* choroba do łóżka przyciśniony, bettlägerig.

Grabuge, *m. fam.* swar, spór, *m.* kleiner Zank, Zwist, *m.*

Grâce, *f.* łaska, życzliwość, *f.* upodobanie, przyięcie do łaski, odpuszczenie kary, *n.* przyiemność, *f.* wdzięk, *m.* przystoyność, *f.* Gnade, Gunst, Gewogenheit, *f.* Gefallen, *m.* Begnadigung; Grazie; Anmuth, *f.* Anstand, *m.* de-, *ad.* proszę, ich bitte, wenn ich bitten darf. Graces, *pl.* dzięki, *pl. m.* Dank, *m.*

Gracieuser, *a. fam.* mile łaskawie przyiąć, się z kim obchodzić. liebreich begegnen.

Gracieuseté, *f. fam.* grzeczność, *f.* podarunek, *m.* Höflichkeit, *f* Geschenk, *n.*

Gracieux, euse, *a.* miły, przyiemny; ludzki, łagodny łaskawy, anmuthig, angenehm, liebreich, gnädig, freundlich.

Gracilité, *f.* przyiemny głos, *m.* Klarheit der Stimme, *f.*

Gradation, *f.* stopniowanie, *n.* Stufengang, *m.*

Grade *m.* stopień godności, *m.* Ehrenstufe, *f.*

Gradeau, *m.* ryba pewna, *f.* Königsfisch, *m.*

Gradin, *m.* schodki, *pl.* stopień, *m.* ławki stopnisto robione, *f. pl.* kleiner Aufsatz von Stufen auf einem Altare; Tritt, *m.* stufenweise erhöhete Bänke, *f pl.*

Gradué, *m.* godność maiący akademicką, *m.* graduirte Person, *f*

Graduel, elle, *a.* stopnisty, stufenweiseartig.

Graduer, *a.* po-, dzielić na stopnie, in Grade abtheilen.

Graillement, *m.* głos chrapliwy, *m.* Getön des Hiefhornes, *n.*

Graillier, *a.* trąbić trąbą myśliwską, in das Hiefhorn stoßen.

Graillon, *m.* niedoiadki; odłupki, ocinki marmurowe, *pl.* Ueberbleibsel von einer Mahlzeit, *n.* Abgang von Marmor, *m.*

Grain, *m.* ziarno, ziarnko; zboże. *n.* iagoda, *f.* Korn; Getraide, *n.* Beere, *f.*

Graine, *f.* ziarno, ziarnko, nasienie. *n.* Saamenkorn, *n.* Saame; Kern, *m.* Korn, *n.*

Grainer, *v.* Grener.

Grais, *v.* Grès.

Graisse, *f.* tłustość, *f.* sadło, *n.* tłustość, żyzność ziemi, *f.* Fett, *n* Schmeer, Schmalz, *m.* Fettigkeit *f.*

Graisser, *a.* tłustością smarować natłuścić, (mit Fett) schmieren.

Graisset, *m.* żaba zielona, *f.* Laubfrosch, *m.*

Graisseux, euse, *a.* tłusty, schmiericht, fettricht.

Gramen, *m.* trawa, *f.* zielsko, *n.* Gras, Queckengras, *n.*

Graminées, *a. f. pl.* trawisty, do trawy podobny, grasartig.

Grammaire, *f.* gramatyka, *f.* Grammatik, *f.*

Grammairien, *m.* gramatyk, *m.* Grammatiker, *m.*

Grammatical, ale, *a.* gramatyczny, grammatisch.

Grammatiste, *m.* gramatykę uczący, der in der Grammatik Unterricht giebt.

Granadille, *v.* Grenadille.

Grand, ande, *a.* wielki, długi; wysoki, groß, lang, hoch. *fig.* wielki, znaczny; ważny, silny, mocny, wspaniały, szlachetny, ansehnlich, vornehm, wichtig, stark, edel. en grand, *ad.* w wielkiey formie, im Großen. à la Grande, *ad.* wspaniale, groß, vornehm. Grand, *m.* wspaniałość, wyniosłość, *f.* das Große, Erhabene. les Grands, Panowie wielcy, die Großen.

Grandelet, ette, *a. fam.* dość wysoki, podrosły, ziemlich groß, ein wenig erwachsen.

Grandesse, *f* godność Senatora Hiszpańskiego, *f.* Würde eines Grand in Spanien, *f.*

Grandeur, *f.* wielkość, wysokość; wspaniałość, powaga; ważność, waga, *f.* Größe, Höhe, Herrlichkeit, Wichtigkeit, *f.*

Grandir, *n.* rosnąć, rość, groß werden.

Grandissime, *a. fam.* bardzo znaczny, sehr groß, sehr ansehnlich.

Grand-oeuvre, *m.* robienie złota, *n.* Goldmachen, Laboriren, *n.*

Grange, *f.* stodoła, *f.* gumno, *n.* Scheuer, Scheune, *f.*

Granit, *m.* granit, *m.* (Stein).

Granitelle, *a.* granitowaty, granitowy, granitartig.

Graphique, *a.* niewłaściwy, bildlich.

Grappe, *f.* winagrono, *n.* korzonek tegoż cały, *m.* Traube, *f.* Traubenkamm, *m.*

Grappillage, *m.* zbieranie wina pozostałego, *n.* Nachlesen in den Weinbergen, *n.*

Grappiller, *n. et a.* wino pozostałe zbierać, im Weinberge lesen. *fig. fam.* oberwać co z czego, zbierać, zyskać co po kim, einen kleinen Gewinn bey etwas haben.

Grappilleur, *m.* euse, *f.* zbieracz pozostałych winagron, *m.* Nachleser, *m. fig. fam.* obrywaiący co z czego, der, die sich überall einen kleinen Gewinn macht.

Grappillon, *m.* winagronko, *n.* Träubchen, *n.*

Gras, grasse, *a.* tłusty; otyły; gęsty, kleisty, ciągły, lepki, fett, feist, fettig, schmutzig, garstig, schmierig, ölig; schwer, dick, zähe.

Gras, *ad.* tłusto, gęsto, fett, schwer. — *m.* tłustość, *f.* das Fette, *n.* de la jambe, łytka, *f.* Wade, *f.*

Grasset, ette, *a. fam.* trochę otyły, ein wenig fett.

Grasseyement, *m.* szeplunienie, *n.* Anstoßen im Reden, Schnarren, *n.*

Grasseyer, *n.* szeplunić, mit der Zunge anstoßen, schnarren.

Grasseyeur, *m.* euse, *f.* szeplun, *m.* der, die schnarrt.

Grassouillet, ette, *a.* trochę otyły, quatschlicht, fleischig.

Grat, *m.* pogrzebisko kurze, *n.* Ort, wo die Hühner scharren, *m.*

Gratification, *f.* podarunek, dar łaskawy, *m.* nadgroda, *f.* dobrodzieystwo, *n.* Gnadengeschenk, *n.* Gunstbezeugung, *f.*

Gratifier, *a.* ułaskawić; odwdzięczyć, obdarować, begnadigen, beschenken.

Gratin, *m.* przywara, *f.* Scharte, *f.* (angehängte Speise an die Töpfe).

Gratis, *ad.* darmo, unentgeldlich, umsonst.

Gratitude, *f.* wdzięczność, *f.* Dankbarkeit, *f.*

Gratte-boesse, *f.* szczoteczka z drótu, *f.* Kratzbürste von Draht, *f.*

Gratte-boesser, *a.* polerować szczoteczką drótową, mit der Kratzbürste poliren.

Gratte-cu, *m.* głóg, *m.* Hagebutte, *f.*

Gratteleux, euse, *a.* świerzbiący, krätzig.

Grattelle, *f.* świerzba, *f.* kleine oder trockene Krätze, *f.*

Gratter, *a.* skrobać, drapać; grzebać; o-, wyskrobać, ocierać, kratzen, scharren; aus-, abkratzen, reiben, abreiben.

Gratuit, ite, *a.* dobrowolny, niezasłużony, freywillig, unverdient.

Gratuité, *f.* dobrowolność, łaska niezasłużona, *f.* Freywilligkeit, unverdiente Gnade, *f.*

Gratuitement, *ad.* darmo; niedowodnie, bez fundamentu, umsonst; ohne Grund.

Gratuse, Gratuise, *f.* greplowiny, *pl.* Abgang der Wolle in Kämmen, *m.*

Gravatier, *m.* gruz wywożący, *m.* Kärner, der den Schutt wegführt, *m.*

Grave, *a.* ciężki; poważny; ważny; niski, głęboki, (o tonie muzycznym), schwer, ernsthaft, bedachtsam, wichtig, tief (vom Tone).

Graveleux, euse, *a.* piaszczysty, kamienisty, kiesig, griesig, steinig. *fig. fam.* nieprzyzwoity, sprośny, schlüpfrig, zotig.

Gravelle, *f.* kamień nérkowy, *m.* (choroba), Grieß, Nieren-Blasengries, *m.*

Gravelure, *f. fam.* mowa nieprzyzwoita sprośna, *f.* Zote, *f.* schmutziger Ausdruck, *m.*

Graver, *a.* rznąć, rzezać, ryć, sztychować, graben, eingraben, stechen, schneiden.

Graveur, *m.* sztycharz kopersztychowy; pieczątkarz; sztycharz, co figury na kruszcu etc. sztychuie, *m.* Kupferstecher; Petschierstecher; Stein-Form-, Modell-, Holz-, Stahlschneider, *m.*

Gravier, *m.* piasek gruby, *m.* Kies, Kiessand, Gries, *m.*

Gravir, *n.* wleźć, wdrapać się, wgramolić się na co, klettern, klemmen.

Gravité, *f.* ciężar, *m.* powaga, poważność; ważność, waga; niskość tonu muzycznego, *f.* Schwere, Ernsthaftigkeit; Wichtigkeit; Tiefe (eines Tones), *f.*

Graviter, *n.* ciągnąć, pędzić, gęsgen einen gewissen Punkt hinstreben und drücken.

Gravois, *m.* gruz z gipsu, *m.* Schutt, Mulm (vom Gipse), *m.*

Gravure, *f.* rzeźba, *f.* rycie, rznięcie, sztychowanie, *n.* sztuka sztychowania kopersztychów, *f.* kopersztych, *m.* Kunst zu stechen, graben, schneiden; Kupferstecherkunst, *f.* Kupferstich, Stich, *m.*

Gré, *m.* wola, myśl, *f.* upodobanie, *n.* wdzięczność, *f.* dzięki, *pl.* freyer Wille, *m.* Belieben, *n.* Gefallen; Dank, *m.* prendre (*qc. en-*), znosić, przyiąć co spokoynie, sich etwas gefallen lassen. savoir bon-, ou mauvais (*à q.*) dobrze, źle się wywdzięczyć, einem vielen oder schlechten Dank wissen. de-à-, według woli zobopolney, podług upodoba-

dobania z obu stron, mit beyderseitigem guten Willen, gütlich. bon- mal-, czy dobrze czy źle, wohl oder übel.

Grec, *m.* cque, *f.* Grek, (*Grec*) Grecki ięzyk, *m.* Greczyzna, *f.* Grieche, *m.* griechische Sprache, *f.*

Grec. Grecque, *a.* Grecki, griechisch.

Grece, *f.* Grecya, *f.* Griechenland, *n.*

Gredin, dine, *a.* sknérowaty, podły, pogardliwy, lumpicht, schlecht, verächtlich. — *m. f.* żebrak, hultay, *m.* żebracska, hultayka, *f.* Bettler. Lumpenkerl, *m.* Bettelmensch, *n.*

Gredins, *m. pl.* rodzay pieskòw małych, *m.* Art kurzhaariger Bologneserhunde, *m. pl.*

Gredinerie *f.* żebractwo, ubóstwo, *n.* Betteley, Dürftigkeit, *f.*

Greffe, *m.* kancellarya; pisarnia sądowa, mierska, *f.* urząd pisarza sądowego; dochody ztąd pochodzące, *m pl.* Kanzelley; Stadt-, Gerichts-, Amtsschreiberey, *f.* Amt eines Gerichts-, Stadt-, Amtsschreibers, *n.* Einkünfte davon, *f. pl.*

Greffe, *f* latorośl, *f.* szczep, *m.* szczepienie, *n.* Pfropfreis, Auge; Pfropfen oder Impfen, *n.*

Greffer, *a.* szczepić, pfropfen, impfen.

Greffier, *m.* pisarz sądowy, kancelarzysta, *m.* Gerichts-, Stadt-, Amtsschreiber, Aktuar, Kanzelist, *m.*

Greffoir, *m.* nożyk do szczepienia, *m.* Pfropfmesser, *n.*

Grège, *f.* soie-, iedwab surowy, *m.* ganz rohe Seide, *f.*

Grégeois, *a. m.* feu-, ogień Grecki, nieugaszony *m.* griechisches, (unauslöschliches) Feuer, *n.*

Grégoire, *m.* Grzegorz, Gregor, *m* (Name) gorien ne, *a.* Gregoryański, gregorianisch.

Grêle, *a* długi i cienki; cienki subtelny, schlank, lang, dünn; klar, grell.

Grêle, *f.* grad, *m fig.* chmura, *f.* ięczmień na oku, *m.* Hagel, *m.* Schloßen, *f. pl.* Gerstenkorn am Auge, *n.*

Grêlé, ée, *a.* gradem pobity vom Hagel zerschlagen, *fam.* dziobaty, blatternarbig.

Grêler, *i.* grad pada etc. hageln, schloßen. — *a.* gradem pobić popsuć, durch den Hagel verderben, zerschlagen.

Grêlon, *m.* grad wielki, *m.* große Hagelkorn, *n.* große Schloße, *f.*

Grelot, *m.* dzwonek, *m.* Schelle, *f.*

Grelotter, *n. fam.* szczękać zębami, drzeć od zimna, vor Kälte zittern und beben.

Greluchon, *m.* faworyt kobiéty, *m.* heimlich begünstigter Liebhaber einer Frau, *m.*

Gremil, *m.* wròble proso, *n.* Perlhirse, *f.*

Grenade, *f.* granata, *f.* Granatapfel, *m.* Granate, *f.*

Grenadier, *m.* drzewo granatowe, *n.* granadyer, *m.* Granatenbau, Granadier, *m.*

Grenadière, *f.* granatnica, *f.* Granatirtasche, *f.*

Grenadille, *f.* kwiat Bożey męki, *m.* Passionsblume, *f.*

Grenage, *m.* ziarkowanie prochu, *n.* Körnen des Schießpulvers, *n.*

Gre-

Grenaille, *f.* kruszec ziarnisty, *m.* gekörntes Metall, *n.* Eisenschrot, *m.*

Grenailler, *a.* krussec w ziarnka, ziarnisto topić, ziarnkować, Metall körnen.

Grenat, *m.* granatek (kamień), *m.* Granatstein, *m.*

Greneler, *a.* skòrę ziarnistą wypràwiać, *v.* Grenailler, körnig machen (besonders Leder).

Grener, *n.* w nasienie rość, Samenkörner oder Samen bekommen oder tragen. — *a.* w ziarnka obròcić, körnen.

Greneterie, *f* handel zbożem, kaszą, nasieniem, *m.* Kornhandel, Saamenhandel, *m.*

Grenetier, *m.* ière, *f.* zbożem, mąką, nasieniem handluiący; faktor w żupach solnych. *m.* Korn-, Mehl-, Saamenhändler, Salzfaktor, *m.*

Grenetis, *m.* brzeg monety ząbkowany, *m.* krauser Rand einer Münze, *m.*

Grenettes, *n. pl.* żółte ziarnka do farbowania, *n. pl.* Farbekörner zum Gelbfärben, *n. pl.*

Grenier, *m.* szpichlerz, *m.* gumno; poddasze, *n.* strych, Kornboden, Speicher; Boden, *m.* à sel, skład soli; sądy solne, *m. pl.* Salzspeicher, *m.* Salzamt, *n.*

Grenoir, *m.* sito do ziarnkowania prochu, *n.* Pulversieb, *n.*

Grenouille, *f.* żaba, *f.* Frosch, *m.*

Grenouiller. *n fam.* pić, hulać, saufen, zechen.

Grenouillère, *f.* bagnisko pełne żab, *n.* żabiniec, *m.* Froschlache, *f.*

Grenu, ue, *a.* ziarnisty; ziarnkowaty, voll Körner; narbig, körnig.

Grès, *m.* glaz, *m.* Sandstein, *m.*

Grésil, *m.* grad drobny, *m.* krupki, *pl.* kleiner Hagel, *m.* Graupeln, *f. pl.*

Grésillement, *m.* padanie gradu drobnego, *n.* Graupeln, *n.*

Grésiller, *i.* krupi, grad drobny pada etc. graupeln, gräupeln. — *a* powarzyć gradem drobnym, skurczyć, einschrumpfen machen. se, *r.* kruszyć się, skurczyć się, sich bröckeln; zusammen schrumpfen.

Grésillonner, *n.* świerczyć, zirpen, wie eine Grille.

Grève, *f.* brzeg płaski i piaszczysty, *m.* flaches, sandiges Ufer, *n.*

Gribaune, *f.* gatunek okrętów, *m.* Art Barke mit Masten, Segeln, *f.*

Gribouillage, *m. fam.* robota kiepska, *f.* Sudeley, *f.*

Gribouillette, *f. fam.* łapanie, chwytanie, *n.* Rappuse, *f.*

Grièche, *a.* ortie-, pokrzywa pstra. *f.* bunte Nessel, *f.* piedzięcioł pstrokaty, *m.* Buntspecht, *m. fig. fam* kobiéta swarliwa, *f.* zänkisches Weib, *n.*

Grief, *m.* uszczerbek, *m.* krzywda, szkoda, skarga, *f.* żalenie się o nią, *n.* Beeinträchtigung, *f.* Schaden, *m.* Beschwerden darüber, *f.*

Grief, ière, *a.* ciężki, srogi, ostry, hart, schwer.

Griévement, *ad* ciężko, ostro, surowo; srogo, niebezpiecznie, hart, schwer, gefährlich.

Griéveté, *f.* ciężkość, srogość, wielkość występku etc. *f.* Größe oder Schwere eines Verbrechens ꝛc., *f.*

Griffade, *f.* uchwycenie szponami, pazurami, *n.* raz; *m.* Klauenhieb, Griff, *m.*

Griffe,

Griffe, *f.* szpona, pazur, *m.* Klaue, Kralle, *f.*

Griffer, *a.* szponami u-, chwycić, przeiąć, mit den Klauen ergreifen.

Griffon, *m.* gryf, *m.* Greifgeyer, Vogel Greif, *m.*

Griffonnage, *m.* bazgranina, *f.* Gekritzel, *n.* unleserliche Schrift, *f.*

Griffonner, *a. et n.* bazgrać; abrys zrobić parą kréskami odrysować, übel schreiben, kritzeln; nur im Groben entwerfen, zeichnen.

Grignon *m.* kromka chleba, *f.* Ränftchen Brod, *n.*

Grignoter, *a.* gryźć kromkę chleba etc., knaupeln. *fig. fam.* obrywki mieć z czego, einen kleinen Gewinn machen.

Grigou, *m fam.* sknéra, skąpiec, *m.* Knauser, Filz, *m.*

Gril, *m.* rozst do pieczenia, *m.* Rost (zum Braten), *m.*

Grillade, *f.* pieczenie na roszcie; mięsiwo tak pieczone, *n.* Röſten, *n.* Roſtbraten, *m.*

Grille, *f.* krata, *f.* roszt, *m.* Gitter, *n* Roſt, *m.*

Griller *a. et n.* na roszcie piec, piec się; osmalić, opalić; kratą zasłonić, röſten; verſenken; vergittern.

Grillon, *m* świerszcz, *m.* szruba do szrubowania, *f.* stryczki do skrępowania palców w torturze. *m pl.* Grille, *f.* Heimchen, *n.* Daumenſchraube; Schnur zum Zuſammenziehen der Finger bey der Tortur, *f.*

Grimace, *f.* grymasy, *m. pl.* skrzywienie gęby, *n.* poduszeczka do szycia z skrzynecką, *f.* zmarsk niekształtny, *m.* seltſame Gebehrde, Fratze, Grimaſſe, *f.* kleines Kiſtchen mit einem Nadelkiſſen, *n.* üble Falte, *f. fig.* zmyślanie, udawanie *u.* Verſtellung, *f.*

Grimacer, *n.* grymasić się, grymasy robić, stroić, s', wykrzywiać gębę; marszczyć się niekształtnie, Grimaſſen machen, Geſichter ſchneiden; üble Falten werfen.

Grimacier, *m.* iéro, *f* grymaśnik *m.* Grimaſſenmacher, *m. fig.* obłudnik, obłudzca, *m.* Heuchler, *m.*

Grimaud, *m.* abecedaryusz, *m.* Abcſchütz, Schulfuchs, *m.*

Grime, *m fam.* ślabizak, *m.* Schuljunge, *m.*

Grimelin, *m.* chłopczyk, chłopak; gracz skąpy, *m.* kleiner Junge; knauſeriger Spieler, *m.*

Grimelinage, *m.* skąpstwo w graniu, *n* obrywki, *pl.* zysk mały, *m.* Knauſerey im Spiele, *f.* knauſeriges Spiel, *n.* geringer Gewinn, *m.*

Grimeliner, *n. et a.* grać skąpo o małą stawkę; obrywki, zysk mały mieć z czego; handel mały prowadzić. knauſern und ganz niedrig ſpielen; einen kleinen Gewinn oder kleine Geſchäfte machen.

Grimoire, *m.* xiążka czarnoxięska, *f.* Zauberbuch, *n. fig.* mowa niezrozumiana, *f.* unverſtändliches Zeug, *n.*

Grimper, *n.* leźć, wleźć, wgramolić się, wdrapać się, klettern.

Grimpereau, *m.* kowal, *m.* (ptak), Baumhacker, *m.* (Vogel).

Grincement, *m.* zgrzytanie zębami, *n.* Knirſchen mit den Zähnen, *n.*

Grincer, *a.* — les dents, zgrzytać zębami, mit den Zähnen knirſchen.

Grin-

Gringotter, *n.* świergotać, śpiewać, nócić sobie piosnkę, zwitschern, trillern.

Gringuenaude, *f.* sople gnoiu, *m. pl.* Klunker, *m.* Klümpchen von Unreinigkeit, *n.*

Gringuenotter, *n,* świergotać, zwitschern.

Griotte, *f.* wiśni wielkich gatunek, *f.* marmor petrokaty, *m.* Weichſelkirſche, *f.* roth und braun geflechter Marmor, *m.*

Griottier, *m.* wiśniowe drzewo tegoż gatunku, *n.* Weichſelkirſchbaum, *m.*

Grippe, *f. fam.* nałóg *m.* skłonność do czego osobliwsza. *f.* Narrheit, ſeltſame Neigung zu etwas, *f.*

Gripper, *a.* myszkować, schwycić, kraśdź. bezmlich und geſchwind wegſtehlen, ergreifen, erdſchen se, *r.* marszczyć się, kurczyć się; wbić sobie co w głowe, einlaufen, ſich krümmen; ſich Narrheiten in den Kopf ſetzen.

Grippe-sou, *m.* dochody i prowizye za kilka groszy od talara dla kogo wybieraiący, der Renten und Zinſen um eine geringe Belohnung eintreibt.

Gris, ise, *a.* szary, siwy; grau. *fig. fam.* trochę podpiły, halb betrunken.

Gris, *m.* kolor szary, *m.* Graue, *n.* graue Farbe, *f.* — de lin, kolor białoczerwony, rydzawy, *m.* Flachsblüthfarbe, *f.*

Grisailler, *a.* szaro farbować, pomalować, grau anſtreichen.

Grisâtre, *a.* szarawy, graulich.

Griſer, *a.* podpoić kogo, ein wenig betrunken machen.

Griſet, *m.* szczygiel młody, *m.* junger Diſtelfink, *m.*

Griſette, *f.* gryzetka, (materya); kobiéta podłego stanu; makolągwa, *f.* Griſett, *m.* (Zeug); gemeine Weibsperſon, *f.* Graukehlchen, *n.* (Vogel.)

Griſon, onne, *a.* siwy, (o włosie), grau, greis (von Haaren).

Griſon, *m.* starzec z siwą brodą; lokay w szarych chodzący sukniach, *m.* Graubart; grau gekleideter Bedienter zu geheimen Verrichtungen, *m. fam.* osieł, *m.* Eſel, *m.*

Griſonner, *n* siwieć, grau werden (von Haaren).

Grive, *f.* drozd, *m.* Droſſel, *f.*

Grivelé, ée, *a* biało i siwo nakrapiany, weiß und grau geſprenkelt.

Grivelée, *f. fam.* zysk niesłuszny, *m.* obrywki, *pl.* Schnitt, *m.* (Gewinn).

Griveler, *n. fam.* oberwać co przy czym, zysk z czego mieć niesłuszny, ſeinen Schnitt bey etwas machen.

Grivelerie, *f.* obrywki. *pl.* heimliches unerlaubtes Gewinnmachen, *n.*

Griveleur, *m.* obywaiący co, etc., der ſeinen Schnitt bey etwas macht.

Grivois, *m.* człowiek wesoły, obrotny, zuch, flinker, luſtiger Kerl, *m.*

Grivoiſe, *f.* markietanka zuchowata, *f.* beherzte luſtige Marketenderinn, *f.*

Grognard, *m.* markot, gdéracz, *m.* Brummbär, Murrkopf, *m.*

Grogne, *f. fam.* markotność, niechęć, *f.* nieukontentowanie, *n.* Verdruß, Widerwille, *m.*

Grognement, *m.* krząkanie, *n.* Grunzen, *n.*

Grogner, *n.* krząkać, grunzen. *fig. fam.* mruczeć, gdérać, brummen, murren.

Grogneur,

Grognеur, euse, *a.* markotny, dziwaczny, mürrisch, brummig markot, gdéracz, dziwak, *m.* mürrischer Mensch, *m.*

Groin, *m.* ryy, ryiak (świni), *m.* Rüssel der Schweine, *m.*

Groison, *m.* glinka biała do wyprawy pergaminu służąca, *f.* Pergamenterkreide, *f.*

Grolle, *f. v.* Freux.

Grommeler, *n. fam.* mruczeć, murren, brummen.

Grondable, *a.* wart wylaiania, scheltenswerth.

Gronder, *n.* mruczeć, gdérać, łukać, murren, brummen. *fig.* huczeć, szumieć, mruczeć, murmeln, sausen. — *a.* łaiać, gdérać, łukać na kogo, ausschelten, schmälen, auszanken.

Gronderie, *f.* łaianie, gdéranie, łukanie, *n.* Schelten, Schmälen, Gezänk, *n.*

Grondeur, euse, *a.* posępny, markotny, brummend, mürrisch. —. *m. f.* gdéracz, kłótnik, *m.* Zänker, *m.*

Gros, grosse, *a.* gruby; otyły; brzemienna, ciężarna; ciężki; wielki; znaczny, znakomity; srogi, wielki, dick; schwanger; grob; groß; wichtig, beträchtlich; schwer, stürmisch. Gros, *m.* naygrubsza, naymocnieysza, naywiększa część, rzecz główna, *f.* grosz; skovec, *m* dragma, *f.* dickste, stärkste, größte Theil, *m.* das Hauptsächlichste, Vornehmste, Schwerste, *n.* Groschen, *m.* Quentchen, *n. ad.* wiele, wysoko, viel. en gros, *ad.* calkiem, ogólnie, ogółem, im Ganzen, im Großen.

Groseille, *f.* porzéczki, *f. pl.* Johannisbeere, *f.* — verte, agrest, *m.* Stachelbeere, *f.*

Groseillier, *m.* porzéczki, *pl.* (krzak), Johannisbeerstrauch, *m.*

Grosserie, *f.* towar żelazny prosty, handel ogólny, *m.* grobe Eisenwaare, *f.* Handel im Großen, *m.*

Grossesse, *f.* brzemienność, *f.* Schwangerschaft, *f.*

Grosseur, *f.* grubość, wielkość; puchlizna, *f.* Dicke, Größe; Geschwulst, *f.*

Grossier, ière, *a.* gruby, podły, prosty, grob, plump, roh. marchand grossier, kupiec, co na calk, calkiem przedaie, *m.* der im Großen handelt, *m.*

Grossièreté, *f.* grubość, *f.* grubiaństwo, *n.* Grobheit, *f.*

Grossir, *a.* większym, grubym, grubszym robić, zwiększać, szérzyć, rościągać, nadymać, dick machen, verstärken, vergrößern, aufschwellen. — *n.* większym, grubszym się robić, grubieć, szérzyć się, rozciągać się, nadymać się, dick oder dicker, stärker, vergrößert werden, anschwellen, anwachsen. se, *r.* większym się robić, czynić; szérzyć się, sich vergrößern.

Grossissement, *m.* z, powiększanie, *n.* Vergrößerung, *f.*

Grotesque, *a.* śmiészny, zabawny, possierlich.

Grotesques, *f. pl.* figury osobliwe, smiészne, *pl.* possierliche Figuren, *f. pl. T.*

Grotte, *f.* grota, *f.* Grotte, Höhle, *f.*

Grouillant, ante, *a.* roiący się, wimmelnd.

Grouil-

ller, *n.* roić się, wimmeln. *fam.* ruchać się, sich rühren.

ge, *m.* sposób rąbania, ciosadawania etc, drew, *m.* Art und Weise, das Holz zu hauen, zu verkaufen ꝛc., *f.*

n, *m.* gryz, *m.* kasza, krupy, *pl.* kasza owsiana, *f.* Haberbrawię, *n.* Grütze, *f.* Gries, *m.* Habergrütze, *f.* Haberkleim; junger Kranich, *m.*

n, *f.* żóraw, *m.* Kranich, *m. fig. fam.* dudek, kiep, *m.* Dummkopf, *m.*

yer, *a.* z-, gryźć, po, chrupać, knarpeln, knaupeln, in kleine Stücke zerbeißen.

mau, *m.* gruzołek, *m.* Brelka, *f.* Klump, *m.* Klümpchen (Blut, Milch), *n.*

Grumeler, *r.* gruzłowacieć, w gruzołki się obrócić, klümprig werden.

meleux, euse, *a.* gruzłowaty, sekaty, klümprig, knotig, knotig.

non, *m.* żóraw, *n.* junger Kranich, *m.*

uyer, ère, *v.* faucon-, gatunek sokoła, *m.* Kranichfalke, *m.*

uyer, *m.* sędzia leśniczy, *m.* Forstrichter, *m.* — *a.* Seigneur, pan lenny z lasów dań pewną wybiersiący, *m.* Herr, der aus den Waldungen seiner Vasallen eine gewisse Abgabe erheben kann, *m.*

Gruère, *m.* gatunek sérów Szwaycarskich, *m.* Art Schweizerkäse, *m.*

Gué, *m.* brod, *m.* Furt, *f.* seichter Ort, *m.*

Guéable, *a.* brodzisty, brod maiący, durchzuwaten.

Guède, *f.* farbownik, *m.* Waid, *m.* (Pflanze).

Guéder, *a.* tymże farbować, mit Waid färben.

Guer, *a.* wy-, płókać; wyszastać; plawić, spülen, abwaschen; schwemmen.

Guenille, *f.* łachman, gałgan; drobiazg, *m.* Lumpen, Plunder, *m.*

Guenillon, *m.* płatek, gałganek, *m.* Lümpchen, *n.*

Guenipe, *f. fam.* kurwisko, *n.* Canaille, *m.* Schlampe, liederliche Vettel, *f.*

Guenon, *f.* małpa samica, *f.* Affenweibchen, *n fam* małpa, małpica, *f.* häßliches oder liederliches Weibsbild, *n.*

Guenouche, *f* małpeczka samica, *f.* Aeffchen weiblichen Geschlechts, *n. fig. fam.* małpa wysmukła, ustroiona, *f.* häßliches und geputztes Frauenzimmer, *n.*

Guêpe, *f.* osa, *f.* Wespe, *f.*

Guêpier, *m.* gniazdo os, *n.* dzięcioł, co się karmi osami i pszczołami, *m.* Wespennest, *n.* Bienenwolf, *m.*

Guerdon, *m.* (*obs*) nadgroda, *f.* Lohn, *m.* Belohnung, *f.*

Guère, guères, *ad.* malo, rzadko, nie bardzo, nieczęsto, trudno, nie łatwo, wenig, nicht sehr, nicht oft, nicht leicht.

Gueret, *m.* ugòr, *m.* Brachfeld, *n.*

Guéridon, *m.* podstawka do lichtarza, Leuchterstuhl, *m.*

Guérir, *a* léczyć, goić, heilen. — *n.* (*de*) u-, wyzdrowieć, wyléczyć się, genesen, gesund werden. se, *r.* goić się, leczyć się, heilen.

Guérison,

Guérison, *f.* léczenie, goienie, *n.* léki, *pl.* Genesung, Heilung, *f.*

Guérissable, *a.* uléczony, heilbar.

Guérite, *f.* szylderhaus, *m.* altanka, *f* Schilderhaus, *n.* kleiner Altan, *m.*

Guernon, *m.* wąsy, *pl.* Schnurr, Knebelbart, *m.*

Guerre, *f.* woyna; walka, *f.* spór, niepokóy, *m.* Krieg, Streit, *m.*

Guerrier, ière, *a.* waleczny, bitny, kriegerisch.

Guerrier, *m.* ière, *f.* woiownik, bohatér, *m.* Kriegsheld, Krieger, *m.*

Guerroyer, *n.* (*obs.*) woiować, Krieg führen.

Guet, *m.* straż, warta nocna, *f.* Wache, Schnarwache, *f.* — apens, *m.* czatowanie, dybanie, *n.* porządliche Auflauren, *n. fig.* podeyście, *n.* hinterlistiger Streich, *m.* de — apens, *ad.* sztuką, podeyściem, hinterlistiger Weise.

Guêtre, *f.* łystcianki, nagolenice, kamasze, *pl.* Stiefeletten, Kamasche, *f.*

Guêtrer, *a.* włożyć nagolenice, kamasze na nogi, Stiefeletten anziehen.

Guetter, *a.* czatować, dybać, czuwać, lauern, aufpassen.

Guetteur, *m.* dybacz, czuwacz, *m.* Auflaurer, *m.*

Gueule, *f.* paszczęka, *f.* pysk, *m.* uyście, *n.* gęba, *f.* otwór, dzbana etc., *m.* Rachen, Schlund, *m.* Maul, Loch, *n.*

Gueulée, *f. fam.* gęba pełna czego, *f.* Rachen voll, *m.*

Gueulées, *pl. fig.* słowa sprośne, plugawe, *n. pl.* Zoten, *f. pl.*

Gueuler, *n. fam.* szkaluować, wyuzdanym mówić językiem, ein unverschämtes Maul haben.

Gueusaille, *f. fam.* hulaystwo, *n.* hałastra, *f.* Bettelvolk, *n.*

Gueusailler, *a.* żebrać, bettela.

Gueusant, ante, *a.* żebrający, bettelnd.

Gueuser, *n.* żebrać, betteln.

Gueuserie, *f.* żebractwo, *n.* żebranina, *f.* Betteley, *f. fig. fam.* rzecz licha, *f.* Plunder, *m.*

Gueux, euse, *a.* ubogi, chodobny, — battelarm, armselig. — *m. f.* żebrak, *m.* — aczka hołtayka, kurwa *f.* Bettler, *m.* lun, *f.* liederliche Vettel, *f.*

Gui, *m.* iemiola, *f.* Mistel, *f.* (Pflanze).

Guichet, *m.* fortka, *f.* okienko, *n.* drzwiczki; drzwi z szafy, *pl.* okiennica, *f.* Pförtchen, *n.* Einlaß, *m.* Thürchen oder Fenster in einem grossern, *n.* Schrankthüre, *f.* Fensterladen, *m.*

Guichetier, *m.* odźwierny więzienia, *m.* Knecht eines Kerkermeisters, *m.*

Guide, *m.* przewodnik, wódz *m.* Führer, Wegweiser, *m.*

Guide, *f.* droga, *f.* przewodnik, *m.* (o xiążce); wodze, lice, *pl.* Wegweiser, *m.* (Buch), (*pl.*) Leitseil, *n.* Leitriemen, *m.*

Guider, *a.* prowadzić, wieść, drogę ukazywać, den Weg weisen, führen, leiten, *etc. fig.*

Guidon, *m.* chorągiew, *f.* chorąży u niektórych regimentów, *m.* Standarte bei einer Gendarmeskompanie, *f.* Standartenjunker, *m.*

Guigne, *f.* gatunek wiśni słodkiey, *f.* Süßkirsche, *f.*

Guigner, *a. et n.* zézem patrzyć, schielen.

Guignier, *m.* wiśń słodka, *f.* (drzewo). Süßkirschbaum, *m.*

Guignon, *m. fam.* nieszczęście, *n.* (osobl. we grze). Unglück, (besonders im Spiele), *f.*

Guildive, *f.* wódka z cukru, palona, *f.* Zuckerbranntwein, *m.*

Guilée, *f.* dészczyk przechodzący, *m.* Regenschauer, Regenguß, *m.*

Guillage, *m.* wyrabianie się, szumienie piwa młodego w beczkach, *n.* Gährung des jungen Bieres in Fässern, *f.*

Guillaume, *m.* Wilhelm, *m.* Wilhelm, *m.* (Name).

Guilledin, *m.* wałach Angielski, *m.* englischer Wallach, *m.*

Guilledou, *m. fam.* courir le-, biegać, latać w nocy po zamtuzach, des Nachts in den Hurenwinkeln herumlaufen.

Guiller, *n.* szumieć, wybuchać z beczki, (o piwie), die Spundhefen auswerfen, aufstoßen, (vom Biere).

Guilleret, otte, *a.* żywy, żwawy wesoły, aufgeweckt, munter, lustig.

Guilleri, *m.* świergotanie wróbłów, *n.* Gesang der Sperlinge, *m.*

Guimauve, *f.* ślaz wielki leśny, *m.* Eibisch, *m.* weiße Pappel, *f.*

Guimaux, *m. pl.* łąki, które dwa razy co rok kosą, *f.* zweymähige Wiesen, *f. pl.*

Guimbarde, *f.* wòz do wożenia ciężarów, *m.* drumla, *f.* Art Lastwagen, *m.* Brummeisen, *n.*

se Guimper, *r. fam.* mniszką zostać, w zakon panieński wstąpić, eine Nonne werden.

Guindage, *m.* ciągnienie, windowanie w górę, *n.* liny do tego, *pl.* zapłata od tego, *f.* Aufwinden dazu, *n.* Lohn dafür, *m.*

Guindal, Guindas, *m.* winda, *f.* kafar, *m.* Winde, Blockrolle, Hisse, *f.*

Guinde, *f.* Guindeau, *m. vid.* Guindal.

Guindé; ée, *p. et a.* wciągniony, wwindowany w górę, aufgewunden. *fig.* nadęty, wyniosły, schwülstig, überspannt.

Guinder, *a.* w górę, do góry ciągnąć, windować, aufwinden, aufhissen. se, *r. fig.* wzlecieć, wznieść się, wabiać się, sich versteigen, überspannen.

Guindoule, *f.* winda, *f.* kafar, *m.* Krahn, *m.* Winde, *f.*

Guindre, *m.* szpulka do iedwabiu, *f.* Räbchen zur Seide, *n.*

Guinée, *f.* guinea, *f.* (moneta Angielska. Guinee, *f.* englische Goldmünze).

Guingois, *m.* rzecz krzywa, nieprosta, niekształtna, *f.* das Verschobene, Ungleiche, Schiefe, *n.* de-, *ad.* krzywo, nieprosto, na bakier, schief.

Guinguette, *f.* karczma, *f.* Schenke, *f. fig. fam.* domek,

mek, *m.* chałupka, *f.* kleines Lusthäuschen, *n.*

Guirlande, *f.* wieniec z kwiatów uwity, *m.* wience, *pl.* Blumenkranz, *m.* Blumengehänge, *n.*

Guisarme, *f.* topor dwusieczny, *m.* zweischneidiges Beil, *n.*

Guise, *f.* zwyczay, obyczay, *m.* Art, Weise, *f.* en-de, iako, na kształt, auf die Art, wie.

Guispon, *m.* kiść wielka do smoły, *f.* großer Theerpinsel, *m.*

Guitarre, *f.* cytra, *f.* Zither, *f.*

Guitarriser, *n* grać na cytrze die Zither spielen.

Guitran, *m.* gatunek smoły do osmalania okrętów, *f.* Art Schiffpech, *n.*

Gustatif, *m.* od. *a.* nerf-, żyłka do smaku służąca, *f.* Geschmacksnerve, *f.*

Guttural, ale, *a.* gardłowy; z gardła wychodzący, zur Kehle gehörig, aus derselben kommend.

Gynecée, *f* dom, gdzie przędzą, *m.* Spinnhaus, *n.*

Gynéciaire, *m. et f.* w domu takim przędzący, der, die im Spinnhause arbeitete.

Gynécocratie, *f.* króloworządy, *m. pl.* państwo, gdzie białogłowa panuie, *n.* Staat, wo Weiber regieren, *m.* —nique, *a.* królowowładny, zur Weiberregierung gehörig.

Gypse, *m.* gips, *n.* Gyps, *m.*

Gypseux, euse, *a.* gipsowaty, gypsartig.

Gyromantie, *f.* wieszczba z okręgów *f.* Wahrsagerey durch Herumgehen im Kreise, *f.*

H.

Słowa, w których litera początkowa H się wymawia, są tym znakiem † oznaczone, die H, welche mit einem Hauche ausgesprochen werden, sind mit † bezeichnet.

†Ha! *i.* a! ach! hey! ey! ach! ey! ha!

Habile, *a.* sposobny, sprawny; ćwiczony, biegły; uczony, geschickt.

Habileté, *f.* sposobność, sprawność; biegłość w czym, *f.* Geschicklichkeit, *f.*

Habilissime, *a. fam.* bardzo sposobny, biegły etc., über aus geschickt.

Habillage, *m.* przy-, wy-, opzawienie zwierzyny, ptaka, *n.* Zurichten des Geflügels oder Wildprets, *n.*

Habillement, *m.* odzież, *f.* ubiór, *m.* odzienie, *n.* Kleidung, *f.*

Habiller, *a.* ubierać, przy-, odziewać; stroić, leżeć dobrze, źle, (o sukniach); suknie robić; przy-, wyprawić ptaka. kleiden, ankleiden; Kleider machen; zurichten Geflügel ꝛc. *fig.* przyozdobić, ustroić co czym, einkleiden, bemänteln, s', *r.* ubrać się, wdziać; stroić się, nosić się dobrze etc., sich einkleiden, sich kleiden.

Habit.

Habit, *m.* ubiór, *m.* suknia, odzież, *f.* Kleid, *n.*

Habitable, *a.* mieszkalny, bewohnbar.

Habitant, ante, *a.* mieszkaiący, wohnhaft. — *m. f.* obywatel, mieszkaniec, *m.* Einwohner, *m.*

Habitation, *f.* mieszkanie, *n.* osada, *f.* Wohnung; Pflanzstadt, *f.* Wohnplatz, *m.*

Habiter, *a. n.* mieszkać gdzie, bewohnen; wohnen. — *n.* z niewiastą spolkować, obcować, ehelich beywohnen.

Habituation, *f.* urząd wikarego zięda, *m.* Stelle eines Pfarrgehülfen, *f.*

Habitude, *f.* zwyczay, nałóg, *m.* obchodzenie z kim, *n.* ścisła przyiaźń, *f.* Gewohnheit; genaue Bekanntschaft, *f.* genauer Umgang, *m.* —du corps, postanowienie, ułożenie ciała, *n.* körperlicher Anstand, *m.*

Habitué, *m.* wikary, pomocnik duchowny, *m.* Pfarrgehülfe, *m.*

Habitué, ée, *p. et a.* (*à qc.*) przyzwyczaiony do czego, an etwas gewöhnt.

Habituel, elle, *a.* wkorzeniony, zur Gewohnheit geworden, eingewurzelt.

Habituellement, *ad.* z nałogu, aus Gewohnheit.

Habituer, *a.* (*q. à qc.*) przyzwyczaić kogo do czego, wprawić kogo w co, einen an oder zu etwas gewöhnen. s', *r.* (*à. qc.*) przyzwyczaić się, przywyknąć do czego, sich an oder zu etwas gewöhnen; sich etwas angewöhnen — dans un lieu, osieśdź, usadowić się gdzie, przywykuąć do mieysca iakiego sich wo häuslich niederlassen, sich wohin gewöhnen.

†Habler, *n.* chełpić się, wychwalać się, aufschneiden, prahlen.

†Hablerie, *f.* chełpliwość, *f.* Aufschneiderey, *f.*

†Hableur, *m.* euse, *f.* chlubca, człowiek chełpliwy, *m.* Prahler, *m.*

†Hache. *f.* siekiéra, *f.* topor, *m.* Axt, *f.* Beil, *n.* — d'armes, czekan, *m.* Streitaxt, *f.*

†Hacher, *a.* po-, siekać, rąbać; na kawałki potłuc, hakken, zerhacken; kurz und klein zerschlagen.

†Hachereau, *m.* siekierka, *f.* toporek, *m.* Aextchen, Beilchen, *n.*

†Hachette, *f.* siekierka młotkowata, *f.* Hackbeil, *n.*

†Hachis, *m.* siekanka, *f.* bigos, *m.* gehacktes Fleisch, *n.*

†Hachoir, *m.* tablica do siekania, *f.* siekacz, *m.* Hackbret, *n.* Hackblock, *m.* Hackmesser, *n.*

†Hagard, arde, *a.* dziki, pomięszany, wild, verstört, störrig.

†Haie, *f.* płot (samorodny), *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*

†Haillon, *m.* gałgan, łachman, *m.* Lumpen, *m.*

†Haine, *f.* nienawiść, *f.* Haß, Groll, *m.* en-de, z nienawiści, aus Unwillen, aus Rache, wegen.

†Haineux, euse, *a.* nienawistny, feindselig.

†Hair, *a.* nienawidzać, mieć w nienawiści, hassen.

†Haire,

†Haire, *f.* włosienica, *f.* Härenes Hemd, *n.*

†Haissable, *a.* nienawiści godny, nienawistny, hassenswürdig.

†Halage, *m.* trelowanie, ciągnienie statku, *n.* zapłata od tego, *f.* Schiffziehen, *n.* Lohn dafür, *m.*

†Halbran, *v.* Albran.

†Hâle, *m.* upał, *m.* gorąco; ogorzenie, opalenie, *n.* Sommerhitze, *f.* Sonnenbrand, *m.*

†Halé, ée, *p. et n.* ogorzały (od słońca), von der Sonne verbrannt.

Haleine, *f.* dech, oddech, *m.* Athem, *m. fig.* wietrzyk, *m.* wianie, *n.* Lüftchen, *n.* tour d'une-, *fig.* duszkiem, nie odpoczywając, in einem Athem, ohne Absatz.

Halenée, *f.* oddech, śmierdzący, *m.* Hauch, der unangenehm riecht, *m.*

†Halener, *a. fam.* czuć dech czyy, poczuć, anriechen.

†Hâler, *a.* opalić, czernić (słońce); konopie suszyć, verbrennen, schwarz machen; Hanf dörren. se, *r.* ogorzeć, (od słońca), schwarz werden, (beydes von der Sonnenhitze).

†Haletant, ante, *a.* dyszący, keichend, schnaubend.

†Haletement, *m.* dyszenie, *n.* dychawica, *f.* Keichen, *n.*

†Haleter, *n.* dyszeć, keichen, schnauben.

†Haleur, *m.* trelownik, *m.* Schiffzieher, *m.*

†Hallage, *m.* targowe od towarów w przysionkach, *n.* Standgeld für den Platz unter einer Halle, *n.*

†Halle, przysionek, *m.* Halle, *f.* langage des-, słowa karczemne, *n. pl.* Pöbelsprache, *f.*

†Hallebarde, *f.* halbarda, *f.* Hellebarde, *f.*

†Hallebardier, *m.* halabardnik, *m.* Hellebardirer, *m.*

†Hallebreda, *m.* dragal, bas. *m* lange, ungestalte Person, *f*

†Hallier, *m.* stróż towarów w przysionkach złożonych, kramarz, *m* gęszcz, gęstwa, *f.* Hallenvogt; Krämer, *m.* Gebüsch, *n.*

Halo, *m.* koło iasne około słońca, xiężyca etc., *n.* Hof um Sonne, Mond ꝛc., *m*

†Hâloir, *m.* suszarnia, *f.* Hanfdörre, *f.*

†Halot, *m.* lochy w iamach królikowych. *pl.* Kaninchenhöle im Gehäge, *f.*

†Halte, *f.* stanowisko, (woyska), *n.* obiad, popas żołnierski na stanowisku, *m.* Halemachen, *n.* Mahlzeit unterdessen, *f.* — *i.* stóy, halt.

†Hamac, *m.* maty zawieszane, *pl.* Hangematte, *f.*

Hamadryade, *f.* bogini drzewa, *f.* Baumnymphe, *f.*

†Hameau, *m.* wioska, *f.* Weiler, *m.* Dörfchen, *n*

Hameçon, *m.* węda, wędka, *f.* Angelhaken, *m.* Angel, *f.*

Hamée, *f.* laska do chędożenia dział, *f.* Schaft des Stückwischers, *m.*

†Hampe, *f.* laska, żerdź u wielkich kiści, *f* trzonek, *m.* Stiel, Schaft, *m.*

†Han, *m.* karczma wielka w kraiach wschodnich, *f* grosses Wirthshaus in Morgenländern, *n.*

Hanap, *m.* (*obs.*) kufel, kielich wielki, *m.* Humpe, *f.*

†Hanche, *f.* biodro, *n.* Hüfte, *f.*

†Hangar, *m.* szopa do wozów, wozownia, *f.* Wagenschoppen, *m.*

†Hanneton, *m.* chrabąszcz, *m.* Maykäfer, *m.*

Hanse, *f.* związek hanseatycki, *m.* Hansa, *f.* Hansebund, *m.*

Hanséatique, *v.* Anséatique.

†Hanter, *a. et n.* obchodzić z kim; uczęszczać dokąd, bywać gdzie często, umgehen; oft besuchen.

Hantise, *f. fam.* obchodzenie, obcowanie podeyrzane, *n.* vertrauter Umgang, *m.*

Happelourde, *f.* dyament fałszywy, *m.* falscher Edelstein, *m. fig.* człowiek przystoyny ale głupi, dudek; pozór, *m.* Fratzke, *f.* wohlgebildeter Mensch ohne Verstand; Tand, *m.*

Happer, *a.* chwytać, łapać, porywać, erschnappen, erhaschen.

Haquenée, *f.* iednochodnik mały, kroczak, *m.* Zelter, Passgänger, *m.*

Haquet, *m.* wózek do przewożenia czego, *m.* kleiner Karren, *m.*

Haquetier, *m.* furman takiego wózka, *m.* Karner, *m.*

Harangue, *f.* mowa, *f.* öffentliche Rede, feyerliche Anrede, *f.*

Haranguer, *a. et n.* mowę mieć publiczną, mówić publicznie do kogo, eine öffentliche Rede halten, feyerlich anreden. *fig.* ustawicznie gadać, świegotać, klekotać, immer das grose Wort führen.

Harangueur, *m.* mowca, *m.* Redner, *m. fig.* świegot, klekot, *m.* Plauderer, *m.*

Haras, *m.* stado koni, *n.* Stuterey, *f.*

†Harasser, *a.* spracować, zmordować, zfatygować; zbieżeć konia, ermüden, abmatten.

†Harcèlement, *m.* napastowanie, drażnienie etc., *n.* Necken, *n.*

†Harceler, *a.* napastować, drażnić, nagabać, nagadać, naieżdżać, necken, oft anfallen.

†Harde, *f.* stado ieleni etc., *n.* sfora, *f.* Rudel, (Wild), *m. et n.* Koppelriemen, *m.*

†Harder, *a.* ze-, sforować, koppeln.

†Hardes, *f. pl.* suknie, rzeczy, sprzęty czyie. *pl.* Sachen, *f. pl.* Kleidungsstücke, *n. pl.*

†Hardie, ie, *a.* odważny, śmiały, zuchwały; poufały, dreist, kühn, muthig; keck.

†Hardiesse, *f.* odwaga, śmiałość, poufałość, zuchwałość, *f.* Dreistigkeit, Kühnheit, Keckheit, *f.*

†Hardiment, *ad.* odważnie, śmiele, zuchwale, poufale, kühn, dreist, keck.

†Hareng, *m.* śledź, *m.* Häring, *m.*

†Harengaison, *f.* łowienie, *n.* albo połów śledzi, *m.* Häringsfang, *m.*

Harengère, *f.* przekupka śledzi, *f.* Häringsweib, Fischweib, *n.*

†Hargneux, euse, *a.* swarliwy; zdradliwy, mürrisch, zänkisch, beißig.

†Haricot, *m.* rodzay grochu Tureckiego, *m.* skopowina z rzepy, *f.* Schminkbohne, Bohne, *f.* Ragout von Hammelfleisch und weißen Rüben. *n.*

†Haridelle, *f.* szkapa, *f.* Schindmähre, *f.*

Harlequin, *v.* Arlequin.

Harmonie, *f.* harmonia, zgodobrzmienność, *f.* zgoda, iednomyślność, *f.* Harmonie, Zusammenstimmung, *f.* Wohlklang,

klang, *m.* Uebereinstimmung, Einigkeit, *f.*

Harmonieux, euse, *a.* harmoniczny, zgodobramienny, wdzięczny, harmonisch, zusammen oder übereinstimmend, wohlklingend.

Harmonique, *a.* harmoniczny, harmonią wydawaiący, harmonisch, Harmonie hervorbringend. *m.* harmonika, *f.* Harmonika, *f.*

Harmoniste, *m.* znaiący się dobrze na harmonii, guter Tonsetzer, *m.*

†Harnachement, *m.* włożenie szuru na koni etc., *n.* szur. rząd na koni, Anschirren, Kutschgeschirr, *n.*

†Harnacher, *a.* uszorować konia, włożyć szur na konia, anschirren (ein Pferd).

†Harnais, *m.* zbroia, *f.* rząd, szur, *m.* Harnisch, *m.* Geschirr, Pferde-, Kutschgeschirr, *n.*

†Harpail, *m. v.* Harde.

se †Harpailler, *r. fam.* bić się, za łby się brać, sich herumprügeln.

†Harpe, *f.* harfa, *f.* Harfe, *f.*

†Harper, *a.* uchwycić, porwać, stark anpacken.

†Harpie, *f. fig.* człowiek chciwy, łakomy, *m.* kobieta swarliwa, *f.* gieriger Mensch, *m.* zänkisches Weib, *n.*

se †Harpigner, *r. fam* bić się, za łby się brać, sich zanken und raufen.

†Harpon, *m.* hełt, dzi.yt. hak ostry, *m.* Harpune, *f.* Wurfspieß zum Wallfischfangen ꝛc., *m.*

†Harponner, *a.* dzirytem rzucić, die Harpune werfen. neut. *m.* rybak, dzirytem wielorybą polawiaiący, *m.* Harpunier, *m.*

†Hart, *f.* wić, obwiązka, *f.* Bindeweide, *f.*

†Hasard, m. przypadek, trefunek, *m.* szczęście, *n.* ob. waga, *f.* hazard, *m.* niebezpieczeństwo, *n.* Ungefähr, *n.* Zufall, *m.* Gefahr, *f.* jeu de ga hazardowna, *f.* Glücksspiel, *n.* par-, *ad.* przypadkiem, trefunkiem, von ungefähr.

†Hasarder, *a.* ważyć co na co, odważyć co, wystawiać, narażać co, na niebezpieczeństwo, wagen. se, *f.* od-, ważyć się, es wagen.

†Hasardeux, euse, *a.* odważny, wątpliwy, niebezpieczny, verwegen; gewagt, gefährlich.

†Hase, *f.* zaiąc albo królik samica, *f.* Weibchen eines Hasens oder Kaninchens, *n.*

Hast, *m.* arme d', broń każda z oszczepiskiem. *f.* Stoßwehr mit einem langen Schafte, *n.*

†Hâte, *f.* pospiech, *m.* spieszenie się, *n.* kwapliwość, *f.* Eile, Eilfertigkeit, *f.* avec od. en-, *ad.* prędko, na prętce, spieszno, eilig, geschwind. à la, *ad.* po cichu, in der Stille.

†Hâter, *a.* przy-, pospieszyć, przynaglić, beschleunigen, fördern, treiben. se, *r.* spieszyć się, eilen.

†Hatier, *m.* wilk kuchenny, *m.* Bratbock, *m.*

†Hatif, ive, *a.* wczesny; rany, (o owocach), frühzeitig.

Hâtiveau, *m.* owoce rane; malgorzatki, frühzeitiges Obst, *n.* Frühbirne, *f.*

†Hâtiveté, *f.* raność, *f.* rano rodzenie owoców, *n.* Frühzeitigkeit, *f.* T.

†Haubergeon, *m.* pancerz maly, *m* Panzerhemdchen, *n.*

†Hâve, *a.* chudy i blady, mager und blaß.

†Haveneau, *m.* sieć mała na ryby, *f.* kleines Fischernetz, *n.*

†Haveron, *m.* owsik, owiesek, *m* wilder Haber, *m.*

†Hâler, *a.* s-, opalić, verbrennen, versengen.

†Havre, *m.* port, *m.* Seehafen, *m.*

†Havre-sac, *m.* torba; *f.* biesiagi, *pl.* Ranzen, Schnappsack, Tornister, *m.*

†Hausse, *f.* podstawek, podkładek, *m.* więcey podawanie, posiąpienie, *n.* Unterlag, *m* Unterlage, *f.* höheres Bieten, Gebot, *n.*

†Hausse-col, *m.* puklerzyk napiérśny, *m.* Ringkragen, *m.*

†Haussement, *m.* podwyższenie, *n.* Erhöhung, *f.* — d' épaules, ruszenie ramionami, *n.* Achselzucken, *n.*

†Hausser, *a.* podwyższyć; podnieść, wznieść, pomnożyć, erhöhen, erheben; vermehren, aufheben. *fig.* — les épaules, ruszyć ramionami, die Achseln zucken — *n.* rosnąć wzbierać, przybierać höher werden; wachsen, steigen. se, *r.* wspinać się, podnosić się, sich höher machen.

†Haut, haute, *a.* wysoki, wielki; górny; wyższy, głośny; wyniosły, znaczny, wspaniały; dumny, pyszny, hoch, groß; ober; hell, laut; erhaben, ansehnlich; stolz, hochmüthig.

†Haut, *m.* szczyt, wiérzch, *m.* góra, wysokość, *f.* wzgórze *n.* Höhe, *f.* Obertheil, *n.*

†Haut, *ad.* wysoko; na górze; głośno, w głos, bez ogródki, hoch, oben; laut; frey heraus. en-par, *ad.* na górze; w górę, do góry, oben, hinauf, in die Höhe.

†Haut-à-bas, *m.* towary drobne na przedaż noszący, Tabulettkrämer, *m.*

†Hautain, aine, *a.* dumny, pyszny, hochmüthig, stolz.

†Haut-ban, *m.* iurysdykcya naywyższa, *f.* hohe Gerichtsbarkeit, *f.*

†Hautbois, *m* obóy; oboista, *m.* Hoboe, Baßpfeife, *f.* Hoboist, *m.*

†Haut de-chausses, *m.* spodnie, portki, *pl.* Hosen, *f. pl.*

†Haute-futaie, *v.* Futaie.

†Haute-justice, *f.* sądy zwierzchnie, *pl.* trybunał, *m.* Obergericht, *n.*

†Haute-lice, *f.* gatunek obicia, kobiercy, Art gewirkter Tapeten von Seide und Wolle, *f.* Haute licur, — licier, *m.* tkacz tychże, *m.* Weber solcher Tapeten, *m.*

†Haute-lutte, *f. fig.* de-, gwałtem, mit Gewalt.

†Hautement, *ad. fig.* głośno, w głos, bez ogródki, śmiele; dumnie; iawnie, publicznie, kühn, frey heraus; stolz; öffentlich.

Haute paye, *f.* zołd podwyższony; ten co go bierze, *m.* erhöheter Sold, *m.* der ihn erhält.

†Hautesse, *f.* Mość, (tytuł), Hoheit, *f.* (Titel).

†Hauteur, *f.* wysokość, góra, *f.* pagórek, *m.* Höhe; Anhöhe, *f. fig.* duma, pycha, hardość, zuchwałość, odwaga, *f.* Hochmuth, Muth, *m.*

†Haut-justicier, *m.* sędzia zwierzchni, *m.* Obergerichtsherr, *m.*

†Haut-mal, *m.* wielka choroba, *f.* fallende Sucht, *f.*

Hé! *i.* hey! heyno! ey! he! he da! ey!

Hebdomadaire, *a.* tygodniowy, wöchentlich.

Hebdomadier, *m.* hebdomadarz, *m.* Wöchner, *m.*

Héberger, *a. fam.* przenocować, przyjąć kogo, beherbergen.

Hébété, ée, *a.* tępy, głupi, dumm.

Hébicher, *m.* przetak ze trzciny, *m.* Rohrsieb, *n.*

Hébraïsant, *m.* hebrayczyk, *m.* Hebräer, *m.* (Gelehrter).

Hébraïsme, *m.* własność języka hebrayskiego, hebrayszczyzna, *f.* eigene hebräische Redensart, *f.*

Hébreu, *a.* hebrayski, hebräisch. — *m.* język hebrayski; hebrayczyk, hebreusz, *m.* hebräische Sprache, *f.* Hebräer, *m.*

Hécatombe, *f.* ofiara ze 100 bydląt, *f.* Hekatombe, *f.* (Opfer von 100 Thieren).

Hectique, *v.* Etique.

Hédérée, *f.* kléy, (*m.*) guma bluszczowa, *f.* Epheuharz, *n.*

Heiduque, *m.* hayduk. *m.* Heiduck, *m.*

Hélas, *i.* a! ach! niestety! ach! leider!

†Helianthème, *m.* bluszcz, *m.* Erdepheu, *m.*

Hélioscope, *m.* szkiełko do oglądania słońca, *f.* Sonnenglas, *n.*

Héliotrope, NB. *m.* słonecznik, (NB. ziele, kamień zaś, *f.*) Sonnenwende, *f.* (Pflanzengeschlecht). — *f.* Sonnenwendestein, *m.*

Helminitiques, *m. pl. et a.* lékarstwo na robaki, *n.* Wurmmittel, *n.*

†Hem, *i.* hey! słuchay! hem! he! he da!

Hémisphère, *m.* półglobu; półsiemi, półniebo, Halbkugel; Hälfte der Himmels, oder Erdkugel, *f.*

Hémisphéroïde, *a.* półokrągły, halbzirkelförmig. — *f.* figura półokrągła, *f.* dergleichen Figur, *f.*

Hémistiche, *m.* pół wiérsza halber Vers, *m.*

Hémoptyque, *a.* krwią pluiący. Blut auswerfend.

Hémoptysie, *f.* pluwanie krwią, *n.* Blutspeyen, *n.*

Hemorrhagie, *f.* płynienie krwi, *n.* Blutsturz, Blutfluß, *m.*

Hémorrhoïdes, *f. pl.* hemoroidy, *pl.* krwotok przez stolec, *m.* goldene Ader, *f.* — dal, e, *a.* krwotoczny, dazu gehörig.

†Hennir, *a.* rżeć, wiehern.

†Hennissement, *m.* rżenie, *n.* Wiehern, *n.*

Henri, *m.* Henryk, Heinrich, *m.* Henriette, *f.* Henryeta, Henriette, *f.*

Hépatique, *a.* wątrobny, zur Leber gehörig.

Hépa-

Hépatite, *f.* wątrobnik, wątrobny kamień, *m.* Leberstein, *m.*

Héraldique, *a.* herbowy, zur Wappenkunst gehörig.

Héraut, *m.* herold, *m.* Herold, *m.*

Herbage, *m.* różne ziola, *n. pl.* trawa dla bydła, *f.* pastwisko; prawo paszenia, pasine, *n.* pobór z pastwisk, *m.* Kräuterwerk; Gras, *n.* Graswachs; Weideplatz, *m.* Weiderecht; Weidegeld, *n.*

Herbe, *f.* trawa, *f.* ziele, *n.* Gras, Kraut, *n.*

Herber, *a.* na trawie rozłożyć i bléchować, auf dem Grase ausbreiten und bleichen.

Herberie, *f.* bléch woskowy, *m.* Wachsbleiche, *f.*

Herbette, *f.* trawka mała i cienka, *f.* kurzes und dünnes Gras, *n.*

Herbeux, euse, *a.* trawny, trawisty, zielisty, grasig, begrast.

Herbier, *m.* zielnik, *m.* wole a bydlęcia, *n.* Kräuterbuch, *n.* erster Magen wiederkäuender Thiere, *m.*

Herbière, *f.* zielniczka, *f.* Kräuterfrau, *f.*

Herborisation, *f.* zbieranie, szukanie ziół, *n.* Kräutersammeln, *n.*

Herboriser, *n.* ziół szukać, zbierać, Kräuter sammeln, suchen.

Herboriste, *m. et f.* zielnik; ziolopis etc., *m.* Kräuterkenner; Kräutermann, *m.*

Herbu, ue, *a.* zielisty, ziołowy, mit Gras bewachsen, grasig.

Here, *m.* gra pewna w karty, *f.* Bettelmannsspiel, *n.* pauvre-, nieborak, goły człowiek, *m.* armer Tropf, *m.*

Héréditaire, *a.* dziedziczny, erblich.

Hérédité, *f.* dziedzictwo, prawo dziedziczne, *n.* Erbschaft, *f.* Erbrecht, *n.*

Hérésiarque, *m.* arcykacerz, arcykacermistrz, *m.* Stifter einer Ketzerey, *m.*

Hérésie, *f.* kacerstwo, *n.* Ketzerey, *f.*

Hérésiologue, *m.* o kacerstwie piszący, *m.* Schriftsteller über Ketzerey, *m.*

Héréticité, *f.* kacerstwo, *n.* das Ketzerische.

Hérétique, *a.* kacerski, ketzerisch. — *m. f.* kacerz, *m.* Ketzer, *m.*

†Herissé, ée, *a.* najeżony, borstig, straubig. *fig.* natkany, nabity czym; okryty, stóttisch, ganz bedeckt.

†Herisser, *n. et se, r.* na-, jeżyć się, na-, jeżyć włosy, sierść, sich sträuben, sich borsten. — *a.* od. Hérissonner, wapnem, gipsem mur obrzucić, tynkować, mit Mörtel oder Gyps bewerfen.

†Hérisson, *m.* jéż, *m.* dzerze, *pl.* Igel; Schlagbaum mit eisernen Spitzen, *m.*

Héritage, *m.* dziedzictwo, *n.* dziedzina, *f.* Erbtheil; Erbgut, Erbe, *n.*

Hériter, *a.* (*de qc. de q*) o-, dziedziczyć, erben.

Héritier, *m.* ière, *f.* dziedzic, *m.* Erbe, *m.*

Hermaphrodite, *m.* mięszaniec, *m.* Zwitter, *m.* — *a.* mięszancowy, oboiey płci, zugleich

gleich männlichen und weiblichen Geschlechts.

Hermine, *f.* gronostay, *m.* futro gronostaiowe, *n.* Hermelin, *n.* Pelz davon, *m.*

Hermite, *et deriv. v.* Erite.

†Hernieux, euse, *a.* rupturę maiący, mit einem Bruch behaftet.

Heroi-comique, *a.* heroiczno-komiczny, heroisch-komisch.

Heroïne, *f.* bohaterka; *f.* Helbinn, *f.*

Héroïque, *a.* heroiczny, waleczny, heldenmüthig, heroisch.

Héroïquement, *ad.* heroicznie, walecznie, heldenmäßig.

Héroïsme, *m.* męstwo, *n.* heroism, *m.* Heldenmuth, *m.*

†Héron, *m.* czaplą, *f.* Reiher, *m.* — neau, *m.* czaplę, *n.* kleiner Reiher, *m.*

Heronnier, ère, *a. fam.* chudy, cienki, łaskonogi, lang, mager, hochhüftig.

†Héros, *m.* bohater, *m.* Held, *m.*

Herpes mariues, *f. pl.* wyrzut morski, *m.* (bursztyn, korale etc.), *m.* Auswürfe der See, *f. pl.* (als: Corallen, Ambra ꝛc.)

†Herſage, *m.* bronowanie, *n.* Eggen, *n.*

†Herſe, *f.* brona; krata opustna, *f.* opust kraciany; lichtarz drewniany, *m.* Ege od. Egge, *f.* Fallgatter, *n.* hölzerner Leuchter, *m.*

†Herſer, *a.* bronować, egen oder eggen.

†Herſeur, *m.* bronownik, *m.* Eger, *m.*

Hésitation, *f.* za-, iąkanie się w mowie; chwianie się, *n.* Stocken, *n.* Anstoß, *m.*

Hésiter, *n.* zaiąkać się w mówieniu; (*á . . .*) chwiać się, namyślać się, im Reden anstoßen, stocken; (*á . . .*) ungewiß, unschlüssig seyn, anstehen.

Hesse, *f.* Hassya, *f.* Hessen, *n.* — ssien, nne, *a.* ski, ssisch. — S. syyczyk, Hesse, *m.*

Hétéroclite, *a.* nieregularny, nieporządny, unregelmäßig, *fig.* dziwny, śmieszny, seltsam.

Hétérodoxe, *a.* błędny, irrthümlich, irrgläubig.

Hétérodoxie, *f.* wiara, nauka błędna, *f.* Irrgläubigkeit, *f.*

Hétérogénie, *a.* przeciwnego rodzaiu, gatunku, von verschiedener, entgegengesetzter Art.

†Hêtre, *m.* buk, *m.* Buche, Rothbuche, *f.*

Heu, *m.* statek płaski, *m.* platts Fahrzeug von 300 Tonnen, *n.*

Heur, *m.* (*obs.*) *v.* Bonheur.

Heure, *f.* godzina, *f.* zegar, czas, *m.* Stunde; Uhr; Zeit, *f.* tout à l', *ad.* natychmiast, zogleich. à cette-, *ad.* teraz, jetzt. à l'-qu'il est, *ad.* teraz około tego czasu, jetzt, zu dieser Zeit. de bonne-, *v.* Bon. — res, *pl. T.* godzinki, pacierze, (katolickie), *pl.* Stundengebete, *f. pl.* Gebetbuch, *n.* (bey den Katholiken).

Heureusement, *ad.* szczęśliwie, szczęściem, glücklich, zum Glück.

Heureux, euse, *a.* szczęśliwy, szczęsny, glücklich, glückselig.

†Heurt, *m.* uderzenie, trącenie o co, *n.* Stoß, *m.* Anstoßen, *n.*

†Heurter, *a. et n.* uderzyć, trącić, bić, kołatać o co, stoßen, anstoßen, anklopfen.

†Heurtoir, *m.* młotek u drzwi, *m.* Thürklopfer, *m.*

Hexa-

Hexagone, *m.* sześciokąt, *m.* Sechseck, *n.* — *a.* sześciokątny, sechseckig.

†Hibou, *m.* sowa leśna, *f.* puchacz, *m.* Eule; *f.* Uhu, *m.*

Hibride, *a.* wyrodny, bastartig.

†Hic, *m. fam.* sęk, punkt główny, na którym sprawa cała zależy, *m.* Knoten, *m.* Hauptschwierigkeit, *f.*

†Hideux, euse, *a.* szkaradny, bezecny, scheußlich, gräßlich.

†Hiement, *m.* wbijanie, *n.* chrobot, skrzyp, *m.* Einrammen; Knarren, *n.*

Hiene, *f.* byena, *f.* Hyäne, *f.*

†Hier, *a.* wbijać, *f.* einstoßen, einrammen.

Hier, *ad.* wczoray, gestern.

†Hierarchie, *f.* chor anielski; rządy kościelne, *m. pl.* Hierarchie, Rangordnung der Engel, *f.* Kirchenregiment, *n.* — chique, *a.* do rządów kościelnych należący, hierarchisch.

†Hiérarques, *m. pl.* duchowieństwo, *n.* gesammte Geistlichkeit, *f.*

Hiéroglyphe, *m.* znak, *m.* wyobrażenie, *n.* hyroglif, *m.* Bilderschrift, Hieroglyphe, *f.*

Hiéroglyphique, *a.* hyroglificzny, wyobrażaiący co, hieroglyphisch.

Hippiatrique, *f.* sztuka leczenia koni, *f.* Roßarzneykunst, *f.*

Hippodrome, *m.* mieysce gonitwy, *n.* Platz zum Pferderennen, *m.*

Hippolite, *f.* kamień koński, *m.* Pferdestein, *m.*

Hippotame, *m.* koń rzeczny, *m.* Fluß-, Nilpferd, *n.*

Hirondelle, *f.* iaskółka, *f.* Schwalbe, *f.*

Histoire, *f.* historya, *f.* dzieie, *pl.* opisanie, *n.* Geschichte, Begebenheit, Beschreibung, *f.*

Historial, ale, *a.* historyczny, dzieiopisarski, historisch.

Historien, *m.* historyk, dzieiopis, *m.* Geschichtschreiber, *m.*

Historier, *a.* przyozdobić, wystroić, verzieren, mit Zierrathen versehen.

Historiette, *f.* historyika, powieść krótka, *f.* Histörchen, *n.*

Historiographe, *m.* dzieiopis państwa, *m.* Geschichtschreiber eines Fürsten, *m.*

Historique, *a.* historyczny, dzieiopisarski, historisch.

Histrion, *m.* błazen, *m.* Possenreißer, *m.*

Hiver, *m.* zima, *f.* Winter, *m.*

Hivernal, ale, *a.* zimowy, zum Winter gehörig.

Hiverner, *n.* prze-, zimować, überwintern. s', *r.* zimno cierpieć, znosić, sich der Kälte aussetzen.

Ho! *i.* oy! ho! ho! he! he da! ho!

Hobereau, *m.* kobusek, *m.* Baumfalke, *m. fig. fam.* ziemianin ubogi, *m.* Strohjunker, *m.*

†Hoc, *m.* gra pewna w karty, *f.* gewisses Kartenspiel, *n.*

†Hoche, *f.* karb, *m.* nacięcie, *n.* Kerbe, *f.*

†Hochement, *m.* trzęsienie głową, *n.* Kopfschütteln, *n.*

†Hochepot, *m.* wołowina z rzepą etc., gotowana, *f.* Fleischragout mit Rüben ꝛc., *n.*

†Ho-

†Hochequeue, *m.* tragsiogonek, *m.* pliszka, *f.* Bachstelze, *f.*

†Hocher, *a.* trząsać, schütteln, rütteln.

†Hochet, *m.* grzechotka, *f.* Kinderklapper, *f.*

Hogner, *n. fam. v.* Gronder.

†Holà! *i.* hola! bey! słuchay! stóy! powoli! holla! hört! sachte! gemach!

Hollande, *f.* Hollandya, *f.* Holsland, *n* dois, e, *a.* Holenderski, holländisch. — S. Holender, derczyk, Holländer, *m.*

Hollander, *a.* piora w popiele gorącym hartować. Federkiele durch heiße Asche ziehen.

Holocauste, *m* całopalona ofiara, *f.* Brandopfer, *n.*

†Homard, *m.* rak wielki morski, *m.* Hummer, Seekrebs, *m.*

Hombre, *m.* lomber. (gra.); w lombra graiący, *m.* Lomberspiel, *n.* Lombrist, *m.*

Homicide, *m.* mężobóystwo, *n.* zabóy; mężobóyca, zbóyca; *m.* Mord; Mörder, *m.* — *a.* mężobóyski, zbóyczy, zbóiecki, mörderisch.

Hommage, *m.* hołd, *m.* hołdowanie, *n.* Lehnpflicht, Huldigung, *f fig.* posłuszeństwo, *n.* respekt, *m.* Unternehmung, *f.* Ehrfurcht, *f.*

Hommager, *m.* man, hołdownik, *m.* Lehenmann, *m.*

Hommasse, *a.* męski, männlich, wie ein Mann.

Homme, *m.* człowiek; mąż, męszczyzna, *m.* Mensch; Mann, — d'affaires, urzędnik nad dochodami; prokurator, Finanzbeamter, Hofmeister, Geschäftsverwalter, *m.* — de bien, człowiek poczciwy, rechtschaffener Mann, *m.* — de lettres, uczony, *m.* Gelehrter, *m.*

Hommelet, *m.* człowieczek, *m.* Männchen, *n.*

Hommesse, *f.* niewiasta, (w biblii), *f.* Weib, *f.* (in der Bibel).

Homogène, *a.* iednego rodzaiu, gatunku, von einerley Art.

Homologation, *f. T.* potwierdzenie sądowe, *n.* gerichtliche Bestätigung, *f.* — guer, *a.* potwierdzić, gerichtlich bestätigen.

Homophagie, *f.* iedzenie mięsa surowego, *n.* Essen des rohen Fleisches, *n.*

Homophonie, *f.* zgodność, *f.* zgadzanie się tonów, głosów, *n.* Uebereinstimmung der Töne, *f.*

†Hongre, *m. et a.* wałach, *m.* Wallach, *m.*

†Hongrer, *a.* wałaszyć konia, wallachen.

†Hongrie, *f.* Węgry, *pl.* Ungarn, *n.* grois, e, *a.* Węgierski, ungarisch. — S. Węgrzyn; ięzyk Węgierski, *m.* Ungar, *m.* ungarische Sprache, *f.*

Honnête, *a.* poczciwy, uczciwy, słuszny; przystoyny, obyczayny, grzeczny; chwalebny, ehrlich, rechtschaffen; ehrbar, artig, anständig, schicklich; höflich, gefällig, billig.

Honnêteté, *f.* przystoyność, uczciwość, poczciwość; grzeczność, obyczayność; wstydliwość, *f.* Wohlstand, *m.* Wohlanständigkeit, Artigkeit, Höflichkeit, Gefälligkeit, Erkenntlichkeit, Ehrbarkeit, *f.* —tés, *pl.* grzeczności; honory, przysługi, *pl.* Höflichkeiten; Ehrenbezeugungen, *f. pl.*

Honneur, *m.* honor, *m.* sława, *f.* dobre mienie; poszanowanie, *n.* Ehre, Ehrerbietung, *f.* Honneurs, *pl.* znaki godności iakiey; honory komu świadczone; wysokie urzędy, *m.* godności, *f. pl.* Ehrenzeichen, *n. pl.* Ehrenbezeugungen, Ehrenstellen, Würden, *f. pl.*

†Honni, ie, *a.* selżony, zhańbiony, verhöhnt, Hohn gesprochen.

Honorable, *a.* chwalebny, uczciwy, godny; poszanowania godny, wspaniały, ehrenvoll, rühmlich; schätzbar, prächtig.

Honoraire, *a.* tytularny, tytułowy, nur dem Titel nach, membre-, członek honorowy, *m.* Ehrenmitglied, *n* — *m.* poczesne, *n.* podarunek, *m.* Gebühr, *f.* Honorar, *n.*

Honorer, *a.* czcić, szanować, ehren, hochschätzen. (*q. de qc.*) uczcić kogo czym, beehren, *r.* (*de qc.*) mieć sobie co za honor, sich eine Ehre aus etwas machen.

Honorès, titre ad-, honor tytularny, *m.* Ehrentitel, *m.*

Honorifique, *a.* chwalebny, ehrbringend.

†Honte, *f.* wstyd, *m.* wstydliwość; hańba, *f.* Schaam, Schaambaftigkeit, *f.* Schimpf, *m.* Schande, *f.* Schandfleck, *m.*

†Honteux, euse, *a.* wstydliwy; zawstydzony; nieśmiały; haniebny, nieuczciwy, schaamhaft, beschämt, blöde, schändlich, schimpflich.

Hôpital, *m.* szpital, *m.* Hospital, Armenhaus, *n.*

†Hoquer, *m.* szczkanie, *n.* Schluchzen, *n. fam.* szczkawka, *f.* Schlucken, *m.*

†Horde, *f.* horda, *f.* Horde, *f.*

†Horion, *f. fam.* silne, mocne uderzenie na głowę, na ramię, *n.* harter Schlag auf den Kopf oder die Schultern, *m.*

Horizon, *m.* horyzont, *m.* Horizont, Gesichtskreis, *m.*

Horizontal, ale, *a.* horyzontalny, wagerecht, horizontal.

Horloge, *f.* zégar, *m.* Uhr, *f.* Uhrwerk, *n.*

Horloger, *m.* ère, *f.* zégarmistrz, *m.* Uhrmacher, *m.*

Horlogerie, *f.* zégarmistrzostwo, *n.* handel z zégarami, *m.* Uhrmacherkunst, *f.* Handel mit Uhren, *m.*

Hormis, *prp.* wyiąwszy, oprócz, außer, ausgenommen.

Horoscope, *m.* prognostyk, *m.* Nativitätstellen, Planetenlesen, *n.*

Horreur, *f.* ohyda, obrzydliwość, *f.* wstręt, *m.* ograżka; szkaradność, bezecność, *f.* Entsetzen, Grausen, *n.* Abscheu, Gräuel, Schauer, *m.* Abscheulichkeit, *f.*

Horrible, *a.* szkaradny, bezecny straszny, haniebny, srogi, niezmierny, entsetzlich, schrecklich, abscheulich, gräulich.

†Hors, *prp. n, ze*; wyiąwszy, oprócz, mimo, außer, außerhalb; ausgenommen. — de la loi, spod opieki praw wyięty, banir, vogelfrey.

Hor-

Hortolage, *m.* część ogrodu warzywnego na ogrodowinę, *f.* Platz in einem Küchengarten zu den Mistbeeten und Küchenkräutern, *m.*

Hospice, *m.* gospoda, *f.* Herberge, *f.* Gasthaus, *n.*

Hospitalier, ière, *a.* gościnny, gastfrey.

Hospitalité, *f.* gościnność, *f.* Gastfreyheit, Gastfreundschaft, *f.*

Hostie, *f* bydlę na ofiarę przeznaczone; ciało Pańskie, *n.* Opferthier, *n.* Hostie, *f.*

Hostile, *a.* nieprzyiacielski, feindlich, feindselig.

Hostilité, *f.* nieprzyiacielstwo, *n.* Feindseligkeit, *f.*

Hôte, *m.* gospodarz; gość, Wirth; Gast, *m.*

Hôtel, *m.* pałac; budynek wielki publiczny, *m* austerya wielka, *f.* Pallast, *m.* großes öffentliches Gebäude, *n.* großer Gasthof, *m.* — de ville, ratusz, *m.* Stadthaus, Rathhaus, *n.* — des monnaies, minica, *f.* Münze, *f.* — Dieu, szpital, *m.* Krankenhaus, *n.*

Hôtelier, *m.* ière, *f.* gospodarz, *m.* Gastwirth, *m.*

Hôtellerie, *f.* gospoda, austerya, *f.* Wirthshaus, *n.* Gasthof, *m.*

Hôtesse, *f.* gospodyni, *f.* Wirthinn, Gastwirthinn, *f.*

Hotte, *f.* kosz na plecy, *m.* Tragkorb, *m.* Butte, *f.*

†Hottée, *f.* kosz taki pełny czego, *m.* Tragkorb voll, *m.* Butte voll, *f.*

†Hotteur, *m.* euse, *f.* kosz na plecach noszący, Buttenträger, *m.*

†Houblon, *m.* chmiel, *m.* Hopfen, *m.*

†Houblonner, *a.* chmielić, mit Hopfen brauen.

†Houblonnière, *f.* chmielnik, *m.* Hopfengarten, Hopfenacker, *m.*

†Houe, *f.* motyka; graca mularska, *f.* Hacke, Haue, Mörtelhaue, *f.*

†Houer, *a.* motyką kopać, backen, umhacken.

†Houille, *f.* węgiel kamienny, *m.* Steinkohle, *f.*

†Houlette, *f.* laska pasterska, *f.* Schäferstock, *m.*

†Houlleux, euse, *a.* hucsący, niespokoyny (o morzu), unruhig, (vom Meere).

†Houppe, *f.* kutas, kutasik, *m.* kiść, *f.* Quast, *m.* Quaste, Troddel, *f.*

†Houppelande, *f.* gatunek sukni podróżney, *f.* Art Reiserock, *m.*

Houpper, *a.* kutasiki do czego robić, kręcić, przyprawiać; wełnę czesać, Quasten an etwas machen; (Wolle) kämmen.

†Hourdage, *m.* polepa gruba ścian, lepianka, *f.* rauhes Mauerwerk, *n.*

†Hourder, *a.* ścianę, oblepić, obrzucić wapnem, mit Mörtel oder Kalk grob bewerfen.

†Houche, *f.* ogrodek za chałupą, *m.* kleiner Gartenacker hinter einem Bauerhause, *m.*

†Houspiller, *a. fam.* szamotać, szarpać kogo, zausen, herumzerren. se, *r.* szamotać się, szarpać się z kim einander herumzausen. *fig.* swarzyć się z kim, sich mit einander zanken.

†Hau-

†Houspillon, *m. fam.* kropla ostatnia napoiu, *f.* kieliszek wina, który kto na karę wypić musi, *m.* Bartneige, *f.* Trunk Wein zur Strafe, *m.*

†Houssage, *m.* ochędożenie, okurzenie, obtarcie, *n.* Abstäuben, *n.*

†Houssaie, *f.* mieysce ostokrzewem zarosłe, *n.* Stechpalmengebüsch, *n.*

†Houssard, *f.* Houseard, *m.* husar, *m.* Husar, *m.*

†Housse, *f.* czaprak, *m.* zasłona, *f.* kołdra, *f.* pokrowiec, *m.* Schabracke; Decke, *f.* Ueberzug, *m.*

†Housser, *a.* ochędożyć, okurzyć, obetrzeć, abkehren, abstäuben.

†Houssettes, *f. pl.* gatunek zamków sepetowych, *m.* Art Schlösser an Koffern, welche von selbst einschliessen, *f. pl.*

†Houssières, *f. pl.* *v.* Houssaie.

†Houssine, *f.* rózga, *f.* prącik, *m.* Gerte, Spießgerte, *f.*

†Houssiner, *a. fam.* prącikiem, rózgą wytrzepać, mit einer Gerte ausklopfen.

†Houssoir, *m.* baba, szczotka do okurzenia, *f.* Staubbesen, Kehrwisch, *m.*

†Houx, *m.* ostokrzew, *m.* Stechpalme, *f.*

†Hoyau, *m.* motyka, *f.* Karst, *m.* Reuthaue, *f.*

†Huard, *m.* ostrzyż, *m.* Meeradler, *m.*

se †Hubir, *r. v.* se hérisser.

†Huche, *f.* dzieża; skrzynia do chowania chleba; skrzynia, *f.* koryto w młynie, do którego się mąka z pyła sypie, *n.* Backtrog; Brodkasten; Mehlkasten in der Mühle, *m.*

†Huchet, *m.* trąba łowcza, *f.* Jagdhorn, *n.*

Hue, *i. fam.* wiu! hott!

†Huée, *f. fig.* naśmiewisko, *n.* pośmiech z kogo, *m.* Spottgelächter, *n.*

†Huer, *a. fig.* (*q.*) wrzeszczeć, gwizdać, krykać za kim, hinter einem herschreyen, ihn auspfeifen, auszischen.

†Huet, *m.* †Huette, *f.* puszczyk, *m.* sowa, *f.* Nachteule, *f.*

†Huguenotte, *f.* piecyk z garkiem z kociołkiem; tygiel, *m.* rynka bez nóg, *f.* Oefchen mit einem Topfe, *n.* Art Tiegel ohne Füße, *m.*

Huile, *f.* oliwa, *f.* oléy, *m.* Oel, *n.*

Huiler, *a.* oleiem przyprawić, zapuścić, posmarować, ölen.

Huileux, euse, *a.* oleiowaty, oleisty, öllig, ölicht.

Huilier, *m.* karafinka, flaszka do oliwy, *f.* oleynik, oliwnik, *m.* Oelgefäß, Oelglas, *n.* Oelschläger, *m.*

Huir, *n.* gwizdać, świszczeć iak kania, schreyen wie eine Weihe.

Huisserie, *f.* ramy do drzwi, *pl.* Thürgestell, *n.*

Huissier, *m.* odźwierny, pachołek, *m.* Thürhüter, Thürsteher, Gerichtsdiener, *m.*

†Huit, *a.* ośm, acht. — *m.* liczba ośm, *f.* Acht, *f.*

†Huitain, *m.* poezya z 8 wierszy, *f.* Gedicht von 8 Versen, *n.*

†Huitaine, *f.* tydzień, *m.* Zeit von 8 Tagen, *f.*

†Hui-

†Huitième, *a.* ósemy, ąchte. — *m.* część ósma czego, *f.* Achtel, *n.*

Huitièmement, *ad.* po ósme, ósmy raz, achtens.

Huître, *f.* ostrzyga, *f.* Auster, *f.*

Huîtrier, *m.* ostrzygami handluiący, *m.* Austerhändler, *m.*

Hulotte, *v.* Huet.

Humain, aine, *a.* człowieczy, ludzki; grzeczny, ludzki, menschlich, menschenfreundlich.

Humains, *m. pl.* ludzie, *pl.* Menschen, *m. pl.*

Humaniser, *a.* ludzkim, obyczaynieyszym kogo zrobić, wykrzesać, menschlich, gesellig, gesittet machen. s', *r.* obyczaynieyszym etc., zostać, menschlicher, geselliger werden. — (*avec qc.*) zniżyć się do kogo, sich zu Jemanden herablassen.

Humaniste, *m.* nauk wyzwolonych uczący, uczący się, Humanist, der die Humaniora lernt oder lehrt, *m.*

Humanité, *f.* człowieczeństwo, *n.* ludzka natura; ludzkość, grzeczność, *f.* Menschheit; Menschlichkeit, Leutseligkeit, *f.* Humanités, *pl.* nauki wyzwolone, *f. pl.* Humaniora, Schulwissenschaften, *f. pl.*

Humble, *a.* pokorny, uniżony; (w poezyi) niski, demüthig, unterthänig; (poetisch) niedrig.

Humecter, *a.* na-po-, kropić, pokrzepić, anfeuchten, befeuchten, erfrischen.

Humer, *a.* chłapać, pić; ciągnąć, brać w się, einschlürfen, abschlürfen, in sich saugen.

Humeur, *f.* wilgotność, wodnistość, *f.* płyn; humor, umysł, *m.* chęć, wola, *f.* Feuchtigkeit, Flüssigkeit; Gemüthsart, Laune, *f.*

Humide, *a.* wilgotny, feucht — wilgoć, wilgotność, *f.* das Feuchte, die Nässe.

Humidité, *f.* wilgotność, wodnistość, *f* Feuchtigkeit, *f.*

Humiliant, ante *a.* poniżaiący, upokarzaiący; obrażaiący, zelżywy, demüthigend; kränkend.

Humiliation, *f.* upokorzenie, poniżenie, *n.* zniewaga, zelżywość, obraza, *f* Demüthigung, Kränkung, *f.*

Humilier, *a.* upokorzyć, poniżyć, zniepoważyć, demüthigen, erniedrigen.

Humilité, *f.* pokora, *f.* Demuth, *f.*

Humoral, ale, *a.* z wilgotności w ciele pochodzący, von Flüssen im Körper herrührend.

Humoriste, *a.* dziwaczny; wesoły, zabawny, launisch, launig.

†Huppe, *f.* dudek; czub, czubek ptaków, *m.* Wiedehopf, *m.* Haube der Vögel, *f.*

†Huppé, ée, *a.* czubaty, (o ptakach) gehaubt, (von Vögeln). *fig. fam.* znaczny, przedni; chyry, vornehm; listig.

†Hure, *f. fig. fam.* włosy ostre, rozczochrane, *m. pl.* sträubiges Haar, *n.*

†Hurhaut! *i. fam.* ksobie, w prawo, hotte! hott!

†Hurlement, *m.* wycie, skowyczenie, ięczenie, *n.* Heulen, Geheul, *n.*

†Hur-

†Hurler, *n.* wyć, skowyczeć, ięczeć, heulen.

Hurluberlu, *ad. fam.* nieuważnie, nierozsądnie, geradezu, unbesonnen. — *m.* człowiek nierozsądny, *m.* Unbesonnener, Tapp, *m.*

Hurtebiller, *a.* bukować się, (o owcach), bespringen, (von Begattung der Schafe).

†Hutte, *f.* chata, *f.* Hütte, *f.*

†Hutter, se, *r.* chatę sobie wystawić, sich Hütten bauen.

Hyacinthe, *f.* iacynt (kamień), Hyacinth, *m. v.* Jacinthe.

Hydraulique, *a.* hydrauliczny, rurmusowy, hydraulisch. — *f.* hydraulika, nauka o prowadzeniu wody, *f.* Hydraulik, *f.*

Hydre, *f.* wąż wodny, *m.* hydra, *f.* Wasserschlange, *f.* Hydra, *f.*

Hydrographe, *m.* wodopisarz, morzopisarz, *m.* Wasserbeschreiber, *m.* —phie, *f.* nauka wodopisarska, *f.* Hydrographie, *f.* phique, *a.* wodo-, morzopisarski, hydrographisch.

Hydromel, *m.* miód, *m.* Meth, *m.*

Hydrophobe, *m. et f.* wzdrygaiący się od wody, der, die wasserscheu ist.

Hydrophobie, *f.* wzdryganie się od wody, *n.* Wasserscheu, *f.*

Hydrophtalmie, *f.* puchlina oczu, *f.* Augenwassersucht, *f.*

Hydropique, *a.* na puchlinę wodną chory, wassersüchtig.

Hydropisie, *f.* puchlina wodna, *f.* Wassersucht, *f.*

Hydropote, *m. f.* wodopóy, wodę piący, *m.* Wassertrinker, *m.*

Hydroscope, *m.* zegar wodny; wieszczbiarz z wody, *m.* Wasseruhr, *f.* Wasserseher, *m.*

Hydroscopie, *f.* wodowieszczenie, wieszczenie z wody, *n.* Wahrsagung aus dem Wasser, *f.*

Hydrotique, *a.* pot sprawuiący, schweißtreibend.

Hyène, *v.* Hiène.

Hymen, Hyménée, *m.* bożek małżeństwa, *m.* Gott der Ehe, *m. fig.* wesele; małżeństwo, *n.* Hochzeit; Ehe, *f.*

Hymne, *m. et f.* pieśń na chwałę Bożą, *f.* hymn, *m.* Hymne, *f.* Lobgesang, *m.*

Hymniste, *m.* poeta hymny piszący, *m.* Hymnendichter, *m.*

Hymnologie, *f.* śpiewanie hymnów, *n.* Singen der Lobgesänge, *n.*

Hyperbole, *f.* zbyteczny wyraz, *m.* zwiększanie, zmnieyszanie *n.* Uebertreibung, *f.* — bolique, *a.*

Hyperborée, Hyperboréen, ene, *a.* północny, nördlich.

Hypercritique, *m.* przyganiacz ostry, *m.* Erztadler, *m.*

Hyperdulie, *f.* cześć, która się Nayświętszey Pannie oddaie, *f.* Verehrung der heil. Jungfrau Maria, *f.*

Hypêtre, *m.* budynek bez dachu, otwarty, *m.* offenes Gebäude, *n.* oder Tempel, *m.*

Hypnotique, *a.* sen sprawuiący, Schlaf befördernd.

Hypocondre, *m. fig. fam.* hypochondryk, *m.* Miltzsüchtiger, Hypochondrist, *m.*

Hypochondriaque, *a.* hypochondryczny, hypochondrisch, miltzsüch-

súchtig. — *m.* hypochondryk, *m.* Hypochondriſt, *m.*

Hypocondre, *f.* hypochondrya, *f.* Hypochondrie, Milzſucht, *f.*

Hypocras, *m.* wino korzeniami i cukrem przyprawione, *n.* Hypokras, *m.* (Getränk aus Wein, Zucker und Gewürzen).

Hypocrisie, *f.* obłuda, nieszczérość, *f.* Heucheley, *f.*

Hypocrite, *m. f.* obłudnik, świętoszek, *m.* Heuchler, Scheinheiliger, *m.* — *a.* obłudny, nieszczery, heuchlerisch.

Hypogastre, *m.* podbrzusze, *n.* Unterbauch, *m.*

Hypogastrique, *a.* podbrzuchowy, zum Unterbauche gehörig.

Hypoglossides, *f.* wrzód pod językiem, *m.* żaba, *f.* Zungengeschwür, *n.*

Hypothécaire, *a.* hypotekarny, pfandrechtlich, hypothekarisch.

Hypothèque, *f.* hypoteka, *f.* zastaw, *m.* Hypothek, *f.* Unterpfand, *n.*

Hypothéquer, *a.* zastawić, dadź w zastaw, zapisać maiętność, dobra etc., verpfänden.

Hypothèse, *f.* zdanie przyięte choć niedowiedzione, *n.* Hypothese, *f.* (als wahr angenommener Satz). — thétique, *a.* przyięty choć niedowiedziony, hypothetisch.

Hysope, *f.* izop, izopek, *m.* Isop, *m.*

I.

Iacht, *v.* Yacht.

Ibis, *m.* bociau Egipski, *m.* Ibis, *m.* (Vogel).

Ichneumon, *m.* zwierzę pewne krokodylowi nieprzyiaźne, *n.* Pharaonismaus, *f.*

Ichor, *m.* ropa wodnista z ran ciecząca, *f.* Wundwasser, *n.* — reux, euse, *a.* ropisty, eiterig.

Ichoroïde, *f.* ropa, ropa wodnista, *f.* eiterige Feuchtigkeit, *f.*

Ichthyocolle, *f.* karuk, kléy ryby, *m.* Hausenblase, *f.* Fischleim, *m.*

Ichthyolites, *m. pl.* ryby w kamieniach zaroste, albo na nich wycisnione, *f. pl.* versteinerte Fische, oder Abdrücke von Fischen auf Stein, *m. pl.*

Ichthyologie, *f.* opisanie ryb, *n.* Beschreibung der Fische, *f.*

Ichthyophage, *m.* ryboiad, ryboiedz, *m.* Fischesser, *m.*

Ici, *ad.* tu, tutay, hier, hierher. jusqu'-, do tych czas bis jetzt.

Iconoclaste, *m.* obrazoborca, *m.* Bilderstürmer, *m.*

Iconolâtre, *m.* obrazomodlca, *m.* Bilderdiener, *m.*

Iconomaque, *m.* gelinder als Iconoclaste, *v. ib.*

Ictère, *m. T.* żółtaczka, *f.* Gelbsucht, *f.*

Ictérique, *a.* na żółtaczkę chory; na żółtaczkę służący, gelbsüchtig; was die Gelbsucht vertreibt.

Idéal, ale, *a.* mniemany, uroiony, idealisch, eingebildet.

Idée, *f.* wyobrażenie, wyrażenie, mniemanie, *n.* myśl, *f.* układ, *m.* Idee, Vorstellung, *f.* Begriff, Gedanke, Einfall, Entwurf, *m.* *fig.* fałszywe mniemanie, *n.* myśl próżna, *f.* falsche Einbildung, *f.*

Idem, *ad.* tenże sam, toż samo, eben derselbe, eben dasselbe.

Idéniste, *m.* potakiwacz, *m.* Jaherr, *m.*

Identique, *a.* iednakowy, iednaki, einerley. *T.*

Identité, *f.* iednakowość, iednakość, *f.* Identität, völlige Gleichheit, *f.*

Idiome, *m.* dyalekt, język kraiowy, *m.* Mundart, Landessprache, *f.*

Idiot, ote, *a.* głupi, nierozumny, dumm, unwissend.

Idolâtre, *a.* bałwochwalski, abgóttisch. *fig.* szalenie roskochany, närrisch verliebt. — *m. f.* bałwochwalca, *m.* Götzendiener, Abgötter, *m.*

Idolâtrer, *n.* bałwochwalić, bałwochwalstwa się dopuścić, Abgötterey treiben, — *a. fig.* nadewszystko kochać, do niebios wynosić, vergöttern.

Idolâtrie, *f.* bałwochwalstwo, *n.* miłość, nieumiarkowana, *f.* Abgötterey, *f.*

Idolâtrique, *a.* bałwochwalski, abgóttisch.

Idole, *f.* bożek, *m.* Abgott, Götze, *m.* Götzenbild, *n.*

Idylle, *f.* skotopaski, *pl.* Idylle, *f.* Schäfergedicht, *n.*

Ieuse *f.* więzożołd samiec, *m.* Steineiche, *f.*

If, *m.* cis, *m.* (drzewo). Taxus, Eibenbaum, *m.*

Ignace, *m.* Ignacy, Ignaz, *m.* (Nahme).

Ignare, *a.* nieuczony, nieumieiętny, ungelehrt, unwissend.

Ignée, *a* ognisty, feurig.

Ignicole, *a. et m.* ogniomodlca, *m.* Feueranbeter, *m.*

Ignoble, *a.* podły, podłego urodzenia, niesławny, nieznaczny, unedel, gemein, niedrig.

Ignominie, *f.* hańba niesława, zelżywość, *f.* wstyd, *m.* Schmach, Schande, *f.*

Ignominieux, euse, *a.* haniebny, zelżywy, niesławny, schändlich, schimpflich.

Ignorance, *f.* nieumieiętność, niewiadomość, *f.* Unwissenheit, *f.*

Ignorant, ante, *a.* nieumieiętny, nieuczony, unwissend. — *m. f.* (toż samo), Unwissender, *m.* — de, *f.*

Ignoré, ée, *p. et a.* nieznaiomy, niewiadomy, unbekannt, unbewußt.

Ignorer, *a.* nie wiedzieć, nie umieć, nicht wissen.

Il, *pr.* on; (zaimek w słowach trzecią osobę w liczbie pojedynczey oznaczaiący), er; es. Ils, *pl.* oni, sie.

Ile, od. Isle, *f.* wyspa, *f.* Insel, *f.*

Illégal, ale, *a.* bezprawny, przeciw prawom będący, niesprawiedliwy, widerrechtlich, gesetzwidrig.

Illégalité, *f. v.* Illégitimité.

Illégitime, *a.* bezprawny, niesłuszny, unrechtmäßig, unzulässig.

Illégitimité, *f.* bezprawność, *n.* niesprawiedliwość, niesłuszność, *f.* Unrechtmäßigkeit, *f.*

Illicite, *a.* niedozwolony, zakazany, unerlaubt, verboten.

Illimité, ée, *a.* nieograniczony, nieokréślony, unumschränkt.

Illumi-

Illuminatif, ive, *a.* oświecaiący, erleuchtend.

Illumination, *f.* oświecenie; obiaśnienie, *n.* illuminacya, *f.* Erleuchtung, *f.*

Illuminé, ée, *p. et a.* oświecony etc., erleuchtet. — *m.* Illuminat, Erleuchtete, *m.*

Illuminer, *a.* oświecić; obiaśnić; illuminować, erleuchten.

Illusion, *f.* błąd, widok fałszywy, *m.* obłuda; wykręty, wymówki, *f. pl.* Täuschung, falsche Einbildung, *f.* Blendwerk; *n.*

Illusoire, *a.* zdradliwy; daremny. verfänglich, betrüglich, fruchtlos.

Illusoirement, *ad.* fałszywie, podeyściem. verfänglicher Weise.

Illustration, *f.* sława, *f.* obiaśnienie, *n.* Glanz, Ruhm, *m.* Erklärung, Erläuterung. *f.*

Illustre, *a.* sławny; chwalebny; osławiony, berühmt, rühmlich; berüchtigt.

Illustrer, *a.* osławić, sławnym czynić, berühmt machen. *v.* Expliquer).

Illustrissime, *a.* Jaśniewielmożny, (tytuł), Erlaucht, (Titel).

Ilot, *ob.* Islot, *m.* wysepka, *f.* kleine Insel, *f.*

Image, *f.* obraz, *m.* wyobrażenie; opisanie, *n.* opis, *m.* Bild, Ebenbild, *n.* Abbildung, *f.*

Imager, *m.* ère. *f.* handluiący obrazami, Bilderhändler, *m.*

Imaginable, *a.* pomyślny, ersinnlich, erdenklich.

Imaginaire, *a.* zmyślony, uroiony, eingebildet.

Imaginatif, ive, *a.* dowcipny, erfinderisch.

Imagination, *f.* imaginacya, wyobrażenie, wystawienie sobie czego, *n.* myśl, *f.* Einbildung, Einbildungskraft, *f.* Gedanke, Einfall, *m.*

Imaginative, *f.* siła duszy wyobrażaiąca, *f.* Einbildungskraft, *f.*

Imaginer, *a.* z-, wymyślić; wynaleźć, erdenken, erfinden. s', *r.* (*qc.*) wystawić, urosić sobie co; trzymać, mniemać, rozumieć, sich einbilden; glauben, dafür halten.

Imaret, *m.* szpital w Turcyech, *m.* Hospital bey den Türken, *n.*

Imbácille, *a.* słaby na rozumie, głupi; ułomny, niedołężny, słaby, błędsinnig, einfältig; schwach, gebrechlich.

Imbécillité, *f.* słabość rozumu, głupota; niedołężność etc., *f.* Blödsinn, *m.* Schwäche des Verstandes, *f.* Einfalt, *f.*

Imbiber, *a.* napaiać, moczyć, wpuszczać, durchnässen, durchweichen, tränken. s', *r.* ciągnąć, brać, nabierać w się, wsiąkać, einziehen, (von flüssigen Dingen).

Imbibition, *f.* wsiąkanie, wciąganie etc., *n.* Eintränken, Einziehen, *n.*

Imbriaque, *a. fam.* pijany, betrunken.

Imbricée, *a. fam.* tuile-, dachówka żłobkowata, *f.* Hohlziegel, *m.*

Imbu, ue, *a. fig.* (*de qc.*) napoiony, napuszczony czym, pełen, von etwas eingenommen, voll.

Imitable,

Imitable, *a.* do naśladowania łatwy, trudny, naśladowania godny, przykładny, nachahmlich.

Imitateur, *m.* trice, *f.* naśladownik, naśladowca, *m.* Nachahmer, *m.*

Imitation, *f.* naśladowanie, *n.* Nachahmung, *f.*

Imiter, *a.* naśladować; iść za kim, czym. nachahmen.

Immanquable, *a.* nieomylny, nieuchybny, unfehlbar.

Immarcessible, *a.* nieskazitelny, niezwiędły, unverderblich, unverwelklich.

Immatérialité, *f.* bezcielność, *f.* Unkörperlichkeit, *f.* — riel, elle, *a.* bezcielny, unkörperlich.

Immatriculation, *f.* wpisanie w rejestr publiczny, *n.* Einzeichnung in die Matrikel, *f.* — ruler, *f.* zaświadczenie na to, *n.* Matrikelschein, *m.* — culer, *a.* wpisać w rejestr publiczny, in die Matrikel einschreiben.

Immédiat, ate, *a.* bezpośredni, prosty, unmittelbar.

Immédiatement, *ad.* bezpośrednie, prosto, unmittelbar. — après, zaraz potym, gleich darauf.

Immémorial, ale, *a.* niepamiętny, niepomny, dawny, undenklich.

Immense, *a.* niezmierny, nieokreślony, nieograniczony, unermeßlich.

Immensement, *ad.* niezmiernie, nieograniczenie, unermeßlich, über die Maßen.

Immensité, *f.* niezmierność, *f.* Unermeßlichkeit, *f.*

Immersion, *f.* za-, ponurzenie, *n.* Untertauchen, *n.*

Immeuble, *a.* bien-, nieruchomość, *f.* dobra nieruchome, *pl.* unbewegliches Gut, *n.*

s'Immiscer, *r.* (*dans qc.*) wmięszać się do czego, w co, wplątać się, sich in etwas mengen.

Immobile, *a.* nieruchomy; nieporuszony, unbeweglich.

Immobilier, ère *a.* nieruchomy. unbeweglich Güter betreffend.

Immobilité, *f.* nieruchomość; stałość, *f.* Unbeweglichkeit *f.*

Immodéré, ée, *a.* niepomiarkowany, niepowściągliwy, unmäßig, übermäßig.

Immodeste, *a.* nieskromny, niewstydliwy, nieprzystoyny, unbescheiden, unanständig.

Immodestie, *f.* nieskromność etc., *f.* niewstyd, *m.* Unbescheidenheit, Unanständigkeit, *f.*

Immolation, *f.* ofiarowanie, *n.* Opfern, *n.*

Immoler, *a.* ofiarować, ofiary oddawać, opfern. *fig.* ofiarować oddadź, podadź kogo, co na co, czemu, aufopfern.

Immonde, *a.* nieczysty, unrein. T.

Immondices, *f. pl.* nieczystość, *f.* plugastwo, *n.* Unrath, Koth, *m.*

Immortaliser, *a.* uwiecznić, unieśmiertelnić, unsterblich machen, verewigen.

Immortalité, *f.* nieśmiertelność, *f.* Unsterblichkeit, *f.*

Immortel, elle, *a.* nieśmiertelny, wieczny, wiekuisty, unsterblich.

Immortification, *f.* stan nienawróconý, *m.* Zustand eines Unbekehrten, *m.*

Immortifié, ée, *a.* nienawróconý, unbekehrt.

Immuable, *a.* nieodmienny, unveränderlich, wandelbar.

Immunité *f.* wolność, *f.* uwolnienie od podatków etc., *n.* Freyheit, Befreyung von Abgaben ꝛc., *f.*

Immutabilité, *f.* nieodmienność, stałość, *f.* Unveränderlichkeit, *f.*

Impair, *a.* nierówny, (o liczbie) ungerade, (von Zahlen).

Impalpable, *a.* niezmacany, unfühlbar.

Impardonnable, *a.* nieprzepuszczony, unverzeihlich.

Imparfait, aite, *a.* niedoskonały, niedokończony; ułomny; niecały, unvollkommen, unvollständig.

Imparfait, *m. T.* czas niedokonany, *m.* Imperfektum, *n.*

Impartial, ale, *a.* bezstronny, unpartheyisch.

Impartialité, *f.* bezstronność, *f.* Unpartheylichkeit, *f.*

Impartible, *a.* bezdzielny, untheilbar.

Impassibilité, *f.* bezbolność, wolność od cierpienia, niecierpliwość, *f.* Unfähigkeit zum Leiden, *f.*

Impassible, *a* bezbolny, wolny od cierpienia, niecierpliwy, leidenfrey.

Impatience, *f.* niecierpliwość, *f.* Ungeduld, *f.*

Impatient, ente, *a.* niecierpliwy; niespokoyny, ungeduldig.

Impatienter, *a.* niecierpliwym, niespokoynym czynić, ungeduldig machen. s', *r.* niecierpliwym etc., bydź, ungeduldig werden.

s'Impatroniser, *r. fam.* sadowić się, wkradać się, wmykać się dokąd, sich in einem Orte nach und nach fest setzen, und endlich den Herrn spielen.

Impayable, *a.* nieopłatny, nieoszacowany, nicht mit Geld zu bezahlen.

Impeccabilité, *f.* bezgrzeszność, *f.* Unsündlichkeit, *f.*

Impeccable, *a.* bezgrzeszny, unsündlich.

Impénétrabilité, *f.* nieprzebitość, twardość etc., *f.* Undurchdringlichkeit, *f.*

Impénétrable, *a.* nieprzebity; niedosięgły; niewybadany, undurchdringlich.

Impénitence, *f.* zakamienialość serca, niepokuta, *f.* Unbußfertigkeit, *f.*

Impénitent, ente, *a.* zakamieniały, niepokutujący, unbußfertig.

Impératif, ive, *a.* rzędny, groźny, befehlend, gebieterisch

Impératif, *m. T.* tryb wskazujący, *m.* Imperatif, *m.* gebietende Art, *f.*

Impératrice, *f.* imperatorowa, cesarzowa, *f.* Kaiserin, *f.*

Imperceptible, *a.* niedościgły, niepojęty, unmerklich, unmerkbar.

Imperdable, *a.* pewny, nieuchybny, unverlierbar.

Imperfection, *f.* niedoskonałość, wada, *f.* błąd, *m.* Unvollkommenheit, *f.*

Impérial, ale, *a.* cesarski, imperatorski, kaiserlich. Impériaux, *n. pl.* Cesarscy, *m. pl.* die Kaiserlichen.

Impériale, *f.* niebo u łóżka, karety, *n.* Himmel eines Bettes oder einer Kutsche, *m.*

Impérieux, euse, *a.* rzędny, groźny, herrschsüchtig, gebieterisch.

Im

Impérissable, *a.* niezeszły, wieczny, unvergänglich.

Impéritie, *f.* niedoświadczenie, *n.* nieumiejętność, *f.* Unerfahrenheit, *f.*

Impersonnel, *a. m. T.* verbe, słowo nieosobiste, *n.* unpersönliches Zeitwort, *n.*

Impersonnellement, *ad. T.* nieosobiście, unpersönlich.

Impertinence, *f.* nierozum, *m.* dumność, *f.* zuchwalstwo; grubiaństwo, *n.* Unvernünftheit, Unbesonnenheit, Grobheit, *f.*

Impertinent, ente, *a.* nierozumny, durny; zuchwały, grubiański, unbesonnen, unverschämt, grob.

Imperturbabilité, *f.* spokoyność nieprzerwana, *f.* nieporuszenie umysłu, *n.* nicht zu störende Ruhe (der Seele), *f.*

Imperturbable, *a.* nieporuszony, nieprzerwany, unstörbar, unverrückt

Impétrable, *a.* dostępny, czego łatwo dostać, uprosić można, was erlangt werden kann.

Impétration, *f.* uproszenie, otrzymanie, dostąpienie, *n.* Erlangung, *f.*

Impétrer, *a.* uprosić, dostać, dostąpić, otrzymać, erhalten, erlangen (durch Bitte od. Vorstellung)

Impétueux, euse, *a.* burzliwy, gwałtowny porywczy, popędliwy, heftig, ungestüm.

Impétuosité, *f.* impet, szturm, gwałt, *m.* porywczość, popędliwość, moc, *f.* Ungestüm, *m.* Heftigkeit, *f.*

Impie, *a* bezbożny, ruchlos, gottlos.

Impiété, *f.* bezbożność, *f.* Gottlosigkeit, Ruchlosigkeit, *f.*

Impitoyable, *a.* nielitościwy, niemiłosierny, unbarmherzig.

Implacable, *a.* nieubłagany, nieprzebłagany, unversöhnlich.

Implication, *f.* uczęstnictwo występku etc., *n.* przeciwność, kontradykcya, *f.* Verwickelung in ein Verbrechen ꝛc., *f.* Widerspruch, *m.*

Implicite, *a.* ogarniony, włożony, zawikłany w co, mit einbegriffen *T.* foi, wiara nieoświecona, *f.* Köhlerglaube, *m.*

Impliquer, *a.* wmięszać, wplątać kogo wco, in eine Sache verwickeln, hineinziehen.

Implorer, *a.* upraszać, prosić o co, wzywać kogo o co, anflehen, anrufen.

Impoli, ie, *a.* grubiański nieobyczayny, unhöflich.

Impolitesse, *f.* grubiaństwo, *n.* nieobyczayność, *f.* Unhöflichkeit, *f.*

Impolitique, *a.* nierozsądny, nierozumny, unpolitisch, unklug.

Importance, *f.* ważność, waga, *f.* Wichtigkeit, *f.* d'-, *ad fam.* bardzo, znacznie, recht sehr.

Important, ante, *a.* ważny, znaczny, wichtig, beträchtlich.

Importation, *f.* przywóz, *m.* sprowadzanie towarów z zagranicy, *n.* Einfuhr fremder Waaren, *f.*

Importer, *a.* sprowadzać towary z zagranicy, fremde Waaren in ein Land führen. — *i.* wielkiey bydź wagi; zależeć na czym, daran gelegen seyn, angehen. n'importe, nic nie szkodzi, nic na tym nie zależy, es thut nichts, hat nichts auf sich.

Importun, une, *a.* natrętny,

uprzykrzaiący się, beschwerlich, zudringlich, lästig.

Importunément, *ad.* natrętnie, nalegaiąc, auf eine beschwerliche ꝛc. Art.

Importuner, *a.* naprzykrzać się, natracać się, komu o co, beschwerlich fallen, überlaufen, belästigen.

Importunité, *f.* natrętność, *f.* nalegánie, naprzykrzanie się *n.* Beschwerlichkeit, Zudringlichkeit, *f.*

Imposant, ante, *a.* poważny, wspaniały, Achtung oder Ehrfurcht einflößend.

Imposer, *a.* nakazać, przykazać komu co, kłaśdź na kogo co; dadź komu imie, zwalać, składać na kogo winę, co; sprawić, czynić w kim uszanowanie respekt, auflegen; anbefehlen; beylegen (einen Namen); aufbürden; Ehrfurcht einflößen. en-, (*aq*) oszukać, zwieśdź kogo, einen hintergehen, belügen.

Imposition, *f.* włożenie, położenie czego na co; danie komu imienia; podatkowanie, *n.* podatek, *m.* Auflegen, *n.* Auferlegung, Auflage, *f.*

Impossibilité, *f.* niepodobieństwo, *n.* niesposób, *m.* Unmöglichkeit, *f.*

Impossible, *a.* niepodobny, unmöglich. par-, nad spodziewanie, nad podobieństwo, wie doch nicht leicht möglich ist.

Imposteur, *m.* oszust, zwodzca, potwarca, *m.* Betrüger, Verleumder, *m.* — *a.* zwodny, zawodny, obłudny, betrüglich.

Imposture, *f.* potwarz, *f.* oczernienie, *n.* obłuda, *f.* fałsz, *m.* zwodzenie, *n.* Verleumdung, *f.* Betrug, *m.*

Impôt, *m.* podatek, *m.* Auflage, *f.*

Impotent, ente, *a.* niedołężny, kaléka, gebrechlich, krüppelig.

Impraticable, *a.* do wykonania trudny, nieskuteczny; nieznośny, niepodobny, nieużyteczany, unthunlich; nicht umgänglich; nicht brauchbar.

Imprécation, *f.* przeklinanie, złorzeczenie, *n.* Fluch, *m.* Verwünschung, *f.*

Imprécatoire, *a.* złorzeczny, einen Fluch enthaltend.

Imprenable, *a.* niedobyty, niezwyciężony, unüberwindlich, (von Festungen ꝛc.)

Impression, *f.* wrażenie; wyciśnienie, wyrażenie; prasowanie, *n.* druk, *m.* wydanie xiązki, *n.* Eindruck, Druck, Abdruck, *m.* Auflage eines Buches; Ausgabe, *f.*

Imprévoiance, *f.* nieprzezorność, *f.* Unvorsichtigkeit, *f.*

Imprévu, ue, *a.* nieprzezorny, nieprzewidziany, niespodziany, unversehen, unerwartet.

Imprimé, *m.* pismo drukowane, *n.* gedruckte Schrift, *f.*

Imprimer, *a.* wycisnąć, wyrazić; drukować, wybijać, wyprasować, aufdrucken; abdrucken, drucken. *fig.* wrazić, wlápić wryć, wpoić, einprägen.

Imprimerie, *f.* drukarnia, *f. f.* drukarstwo, *n.* Buchdruckerey, Druckerey, *f.* en taille douce, ce. drukowanie koperszytchów, *w. n.* Kupferdruckerey, *f.*

Imprimeur, *m.* drukarz, *m. m.* Buchdrucker, Drucker, *m.*

Im-

Improbable, *a.* niedowodny, niedowiedziony, unerweislich.

Improbation, *f.* przy-, nagana, *f.* ganienie czego, *n.* Mißbilligung, *f.*

Impromptu, *m.* odpowiedź, bez namyślania się, dana mowa nierozmyślna, *f.* wiersz na prętce zrobiony, *m.* rzecz każda bez przygotowania uczyniona, *f.* Antwort, Rede, *f.* oder Vers aus dem Stegreife, *m.* überhaupt was nicht vorbereitet ist.

Impropre, *a.* niewłaściwy, uneigentlich, verblümt.

Impropriété, *f.* niewłaściwość, *f.* das Uneigentliche (in Ausdrücken).

Improvisateur, *m.* trice, *f.* poeta bez namyślenia się wiersze robiący, der, die aus dem Stegreife Verse macht. — ser, *a.* bez namyślenia, na prętce, wiersze robić, mówić, aus dem Stegreife Verse machen oder sprechen.

à l'Improviste, *ad.* niespodzianie, nagle, znienacka, unversehens, unvermuthet.

Improuver, *a.* niechwalić, ganić to, mißbilligen.

Imprudence, *f.* nierozum, *m.* nieostrożność, niebaczność, *f.* Unklugheit, Unvorsichtigkeit, *f.*

Imprudent, ente, *a.* nierozumny; nieostrożny, niebaczny, unklug, unvorsichtig.

Impubère, *a.* niedorosły, małoletni, unmündig, unmannbar

Impudence, *f.* niewstyd, *m.* nie-, bezwstydliwość, *f.* Unverschämtheit, *f.*

Impudent, ente, *a.* nie-, bezwstydliwy, unverschämt.

Impudicité, *f.* sprosność, *f.* Unzucht, Unkeuschheit, *f.*

Impudique, *a.* sprośny, nieczysty, wszeteczny, unkeusch, unzüchtig.

Impugner, *a.* znosić, zbiiać, anfechten, bestreiten.

Impuissance, *f.* niedostatek, *m.* niedołężność, słabość, *f.* Unvermögen, *n.*

Impuissant, ante, *a.* niezdolny, niedołężny, bezsilny, słaby, unvermögend, ohnmächtig.

Impulsif, ive, *a.* popychający, antreibend.

Impulsion, *f.* popychanie, popchnienie, *n.* Antreiben, *n.* Stoß, *m. fig.* pobudka, *f.* pochop' *m.* Antrieb, *m.*

Impunément, *ad.* bez ukarania, bezkarnie, ungestraft, ungeahndet.

Impuni, ie, *a.* bezkarny, niekarany, ungestraft, ungeahndet.

Impunité, *f.* bezkarność, *f.* przebaczenie, *n.* Ausbleiben der Strafe, *n.*

Impur, ure, *a.* nieczysty, sprośny, unkeusch.

Impureté, *m.* nieczystość, *f.* Unreinigkeit, *f. fig.* nieczystość, sprośność, *f.* Unzucht, *f.*

Imputation, *f.* od-, po-, przyrachowanie; zadanie, przypisanie komu czego; obwinienie kogo, *n.* Abrechnung, Zurechnung, Beschuldigung, *f.*

Imputer, *ad.* od-, po-, przyrachować; obwiniać; przypisywać, zadawać komu co, ab-, zurechnen; beschuldigen; zuschreiben, zurechnen.

Inabor-

Inabordable, *a.* nieprzystępny, unzulänglich; eig. fig.

Inaccessible, *a.* nieprzystępny, niedosięgły, unzugänglich.

Inaccommodable, *a.* nieuspokojony, trudny do pogodzenia, unbeyleglich.

Inaccostable, *a.* nieprzystępny, niezgodny, ungesellig.

Inaccoutumé, ée, *a.* niezwyczayny, niezwykły, ungewohnt, ungewöhnlich.

Inaction, *f.* próżnowanie, *n.* bezczynność, niepracowitość, *f.* Unthätigkeit, *f.*

Inadmissible, *a.* niedopuszczony, niezdatny, unzulässig.

Inadvertance, *f.* niedozór, *m.* niebaczność, nieostrożność, *f.* Unachtsamkeit, *f.*

Inaliénabilité, *f.* nieprzedayność, *f.* Unveräußerlichkeit, *f.*

Inaliénable, *a.* nieprzedayny, unveräußerlich.

Inalliable, *a.* niepołączony, unvereinbar.

Inaltérable, *a.* nieodmienny, unveränderlich.

Inanimé, ée, *a.* nieżywy, leblos, unbelebt.

Inanition, *f.* osłabienie, *n.* słabość z niedostatku pokarmu, *f.* Entkräftung, Ermattung aus Mangel an Nahrung, *f.*

Inapplicable, *a.* nieużyty, niezdatny, unanwendbar.

Inapplication, *f.* niedbalstwo, *n.* ospałość, *f.* niedozor, *m.* Unachtsamkeit, *f.*

Inappliqué, ée, *a.* niedbały, niedozorny, ospały, unachtsam, nachlässig.

Inappréciable, *a.* nieoszacowany, unschätzbar.

Inaptitude, *f.* niezdatność, nieposobność, *f.* Ungeschicklichkeit, *f.*

Inarticulé, ée, *a.* niewyraźnie wymówiony, undeutlich ausgesprochen.

Inattaquable, *a.* niedostępny, was nicht angegriffen werden kann.

Inattendu, ue, *a.* niespodziany, unerwartet.

Inattentif, ive, *a.* nieuważny; nieprzytomny, unaufmerksam, unachtsam.

Inauguration, *f.* poświęcenie, *n.* feierliche Einsetzung, (Einweihung, *f.*

Inaugurer, *a.* poświęcić, feierlich einweihen.

Incaguer, *a. fam.* drwić sobie z kogo, Trotz bieten.

Incantation, *f.* czary, *m. pl.* Beschwörungsformel, Beschwörung, *f.*

Incapable, *a.* niesposobny, niezdatny, unfähig, untüchtig, untauglich.

Incapacité, *f.* niesposobność etc., *f.* Unfähigkeit, *f.*

Incarnadin, ine, *a.* cielisty, leibfarben. — *m.* kolor cielisty, *m.* Leibfarbe, *f.*

Incarnat, ate, *a.* jasnoczerwony, hochrosenroth. — *m.* kolor taki, *m.* Hochrosenroth, *n.*

Incarnatif, ive, *a.* do zarastania mięsem służący, fleischmachend.

Incarné, ée, *a. fig. fam.* wcielony, prawdziwy, eingefleischt.

Incartade, *f. fam.* napaść, przezagryzka, *f.* nagabanie; głupstwo, *n.* muthwillige Beleidigung, Beschimpfung, *f.* dummer Streich, *m.*

Incendiaire, *m. f.* pod-, zapalacz, *m.* Mordbrenner, *m.* — *a.* pod-, zapalający, mordbrennerisch.

Incendie, *m.* pożar, *m.* zgorzenie, *n.* Feuersbrunst, *f. fig. fig.* wrzawa, *f.* rozruch, *m.* Aufruhr, *m.*

Incendier, *a.* pod-, za-, spalić, w perzynę obrócić, in Brand stecken, einäschern.

Incertain, aine, *a.* niepewny; wątpliwy; niestateczny, odmienny, ungewiß, unbeständig, unschlüssig.

Incertitude, *f.* niepewność; wątpliwość etc., *f.* Ungewißheit, Unbeständigkeit, *f.*

Incessamment, *ad.* natychmiast, wnet, zaraz, unverzüglich, bald. (*old.* Continuellement.)

Inceste, *m.* kazirodztwo, *n.* Blutschande, *f.* — tueur, euse, *a.* kazirodzki, blutschänderisch. — *m.* kazirodnik, kazirodca, *m.* Blutschänder, *m.*

Incidemment, *ad.* przypadkiem, bywaiąco.

Incident, *m.* trudność zachodząca, przeszkoda, *f.* przypadek przykry, *m.* Zwischenfall, verdrüßlicher Vorfall, *m.*

Incidentaire, *m.* przedłużający, przeszkadzający, der allerhand Nebenschwierigkeiten macht.

Incidenter, *n.* trudnić, przedłużać, zawikłać trudnościami nowemi etc., allerhand Schwierigkeiten ꝛc. machen; schikanieren.

Incirconcis, ise, *a.* nieobrzezany, unbeschnitten.

Incirconcision, *f. fig.* nie obrzezka, *f.* stan nieobrzezanych, *m.* Unbeschnittenheit, *f.*

Inciser, *a.* narznąć, naciąć; wy-, gryźć, einschneiden, einfressen.

Incisif, ive, *a.* dents incisives, zęby przednie, *m. pl.* Schneidezähne, *m. pl.*

Incision, *f.* narznięcie, *n.* Einschnitt, *m.*

Incitation, *f.* pobudzanie, poduszczanie, *n.* Anreizung, Anstiftung, *f.*

Inciter, *a.* pobudzać, poduszczać, zachęcać, antreiben, anreizen, anstiften.

Incivil, ile, *a.* niegrzeczny, nieobyczayny, unhöflich.

Incivilité, *f.* niegrzeczność, *f.* Unhöflichkeit, *f.*

Inclemence, *f.* niełagodność, nieprzyiemność pogody, powietrza etc., (w poezyi) niełaska, *f.* Unfreundlichkeit des Wetters ꝛc.; (poetisch) Ungnade, *f.*

Inclinant, ante, *a.* ustępuiący, nachylaiący się, sich nach einer Seite neigend.

Inclination, *f.* schyłek, *m.* pochyłość, *f.* nachylanie, schylanie, *n.* ukłon, *m.* przychylność, *f.* Neigung, Verbeugung, Zuneigung, Liebschaft, *f.*

Incliner, *a.* schylać, nachylać; skłaniać, neigen. — *n.* (*à qc.*) nakłaniać się, skłonnym bydź do czego; na-, schylać się; przeważyć się, nakłonić się, zu etwas geneigt seyn; auf eine Seite hängen. s', *r.* na-, schylić się; ukłonić się, sich neigen, verneigen.

Inclus, use, *a.* włożony; niewyięty, eingeschlossen, inliegend.

Incluse, *f.* list pod kopertą czyią posłany, *m.* Einschluß, Beyschluß, *m.*

Inclusion, *f.* włożenie, zamknięcie, *n.* Einschließen, *n.*

Inclusivement, *ad.* niewyimuiąc co z czego, rachuiąc co do czego, mit eingeschlossen.

Incognito, *ad.* nieznaiomie, unerkannt.

Incohérent, ente, *a.* związku niemaiący, unzusammenhängend.

Incom-

Incombustibilité, *f.* niezgorzystość, niespalistość, *f.* Unverbrennlichkeit. *f.* — tible, *a.* niezgorzały, niespalisty, unverbrennlich.

Incommensurabilité. *f.* niepomierność. *f.* Unmöglichkeit zu einerley Maaß gebracht zu werden, *f.*

Incommode, *a.* niewygodny, przykry, unbequem, beschwerlich.

Incommodé, ée, *a.* przeszkodzony, obciążony; chory, słaby, zchorzały, beschwert; unpäßlich.

Incommodément, *ad.* niewygodnie, przykro, unbequem.

Incommoder, *a.* przeszkadzać, szkodzić komu, natrętnym, przykrym bydź, beschwerlich seyn. s', *r.* trudzić się pracy, kłopotu się nabawić sich Mühe, Ungelegenheit machen.

Incommodité, *f.* niewygoda, przykrość, *f.* niewczas, kłopot, *m.* choroba. *f.* Unbequemlichkeit, Beschwerde, Ungelegenheit, Unpäßlichkeit, *f.*

Incommunicable, *a.* nieudzielny, niespolny, unmittheilbar.

Incomparable, *a.* nieporównany, wyśmienity, unvergleichbar.

Incompatibilité, *f.* przeciwność; niezgodność, *f.* Unverträglichkeit, Unvereinbarkeit, *f.*

Incompatible, *a.* przeciwny; niezgodny, unverträglich, unvereinbar.

Incompétence, *f.* nienależność sądu, *m.* Unbefugtheit des Gerichts, *f.* —tent, ente, *a.* niedoskonały; niecały, unvollständig, unbefugt.

Incompréhensibilité, *f.* niepojętość, niedościgłość, *f.* Unbegreiflichkeit, *f.*

Incomprehensible, *a.* niepojęty, niedościgły, unbegreiflich.

Incompressible, *a.* nie przyjmujący ściśnienia, was sich nicht zusammendrücken läßt.

Inconcevable, *a.* niepojęty, unbegreiflich.

Inconciliable, *a.* niezgodny, unvereinbar.

Inconduite, *f.* nieprzystojność, nieobyczajność, *f.* üble Aufführung, *f.*

Incongruité, *f.* błąd gramatyczny *m.* Sprachfehler, *m.* *fig.* nieskładność, nieprzystojność, *f.* Ungereimtheit, Unschicklichkeit, *f.*

Inconnu, ue, *a.* niewiadomy, nieznajomy, unbekannt.

Inconséquence, *f.* niestosowność, nieskładność, niezgodność, *f.* Inconsequenz, unrichtige Folgerung, Ungereimtheit, *f.* Widerspruch, *m.*

Inconséquent, ente, *a.* niestosowny, nieskładny, niezgodny, inconsequent, widersinnig, ungleich

Inconsidération, *f.* nierozsądek, nierozum, *m.* Unbedachtsamkeit, *f.*

Inconsidéré, ée, *a.* nierozsądny, nierozumny, unbedachtsam.

Inconsolable, *a.* niepocieszony, nieutulony, nieuśmierzony, untröstlich.

Inconstance, *f.* niestateczność, niestałość, *f.* Unbeständigkeit, *f.*

Inconstant, ante, *a.* niestateczny, niestały, odmienny, unbeständig.

Incontestable, *a.* nieodbity, niewątpliwy, unstreitig.

Incontesté, ée, *a.* pewny, niewątpliwy, unbestritten.

Incontinence, *f.* niepowściągliwość, niewstrzemięźliwość, *f.* Unenthaltsamkeit, *f.*

Incontinent, ente, *a.* niepowściągliwy, niewstrzemięźliwy, unenthaltsam.

Incontinent, *ad.* zaraz, natychmiast, gleich, sogleich

Inconvénient, *m.* przypadek przykry, przeciwny, *m.* trudność, przeszkoda. *f.* skutek zły, *m.* Unannehmlichkeit, Schwierigkeit, *f.* Hinderniß, *n.* schlimme Folge, *f.*

Inconvertible, *a.* nienawrócony, unbekehrbar.

Incorporalité, *f.* bezcielność, *f.* Unkörperlichkeit, *f.*

Incorporation, *f.* wcielenie, *n.* Einverleibung, *f.*

Incorporel, elle, *a.* bezcielny, unkörperlich.

Incorporer, *a.* wcielić, einverleiben.

Incorrect, ecte, *a.* niedoskonały, błędny, unrichtig, fehlerhaft.

Incorrection, *f.* niedoskonałość, *f.* błąd. *m.* Unrichtigkeit, *f.*

Incorrigibilité, *f.* upór, *m.* nieporawność, *f.* Widerspenstigkeit gegen seine eigene Besserung, *f.*

Incorrigible, *a.* niepoprawny, uporny, keiner Besserung fähig.

Incorrompu, ue, *a.* niezepsuty, unverdorben.

Incorruptibilité, *f* nieskazitelność, *f.* Unverweslichkeit, *f.* *fig* nieprzekupienie, *n.* Unbestechlichkeit, *f.*

Incorruptible; *a.* nieskazitelny, niezepsuty, unverweslich. *fig.* nieprzekupiony, unbestechlich.

Incorruption, *f.* nieskazitelność, *f.* Unverweslichkeit, *f.*

Incrédibilité, *f.* niepodobna do wiary, *f.* niedowiarstwo, *n.* Unglaublichkeit, *f.*

Incrédule, *a.* niepodobny do wiary, niedowierny, ungläubig.

Incrédulité, *f.* niedowiarstwo, niedowierzanie, *n.* Unglaube, *m.*

Incréé, ée, *a.* niestworzony, unerschaffen.

Incroyable, *a.* niepodobny do wiary; niewypowiedziany, niezmierny, unglaublich, unausprechlich, ungemein groß.

Incrustation, *f.* powleczenie, obrzucenie, obsadzenie, obłożenie czym muru etc., *n.* Bekleidung, *f.* Ueberzug, *m.* —ster, *a.* powlec, obsadzić, obłożyć, bekleiden, überziehen, übertünchen. *T.*

Incubation, *f.* siedzenie na iaiach, *n.* Brüten, *n.*

Incube, *m.* mara, *f.* wieszczyca, *f.* Alp, *m.*

Inculper, *a.* obwiniać kogo, zadawać co komu, beschuldigen.

Inculquer, *a.* wbić w pamięć, wpoić, wszczepić, einprägen, einschärfen.

Inculte, *a.* nieuprawiony, pusty, ungebauet, unangebauet. *fig.* dziki, gruby, niewykształcony, roh, unausgebildet.

Inculture, *f.* *fig.* dzikość, grubość, *f.* niewypolerowanie, *n.* Rohheit, *f.*

Incurabilité, *f.* nieuléczystość, etc., *f.* Unheilbarkeit, *f.*

Incurable, *a.* nieuléczysty, niezgoisty, nieuleczony, unheilbar.

Incurie, *f.* niedbałość, *f.* Sorglosigkeit, *f.*

Incursion, *f.* wtargnienie, *n.* napad nieprzyiacielski, *m.* feindlicher Einfall, *m.* Streiferey, *f.*

Inde, *m.* indycht, *m.* Indig; blau, *n.* bois, brésylia czerwona. Campescheholz, *n.*

Indécence, *f.* nieprzystoyność, etc., *f.* Unanständigkeit, *f.*

Indécent, ente, *a.* nieprzystoyny, nieprzyzwoity, unanständig.

Indéchiffrable, *a.* nieodcyfrowany. unentzifferlich. *fig* niedocieczony, nieodkryty, niedorozumiany, unerklärbar, unerforschlich.

Indécis, ise, *a.* niedeterminowany, nierozsądzony, niezakończony; wątpliwy, niepewny; unentschieden, unerörtert; unentschlossen, unschlüssig.

Indécision, *f.* wątpliwość, niepewność *f.* Unentschlossenheit, Unschlüssigkeit, *f.*

Indécrottable, *a.* *fig* nieodmyty, nieoczyszczony, vom Schmutze nicht zu reinigen.

Indéfini, ie, *a.* nieokréślony, nieograniczony, unbestimmt.

Indéfinissable, *a.* trudny do wytłumaczenia, wyrażenia, unerklärbar.

Indélébile, *a.* niepozbyty, unauslöschlich.

Indélibéré, ée, *a.* nierozmyślny, nierozważny, unüberlegt.

Indemniser, *a.* nadgrodzić komu szkodę, entschädigen, schadlos halten.

Indemnité, *f.* nadgroda szkody, *f.* Entschädigung, *f.*

Indépendamment, *ad.* swobodnie, bez poddaństwa unabhängig. — de . . . bez względu na . . . ohne Rücksicht auf, außer, auch ohne.

Indépendance, *f.* niepodległość, *f.* Unabhängigkeit, *f.*

Indépendant, ante, *a.* niepodległy, nieściągający się, nienależący do, różny, unabhängig; keinen Zusammenhang mit einer andern Sache habend.

Indes, *pl.* Indya, *f.* Indien, *n.*

Indestructibilité, *f.* niezgładzistość, niezłomistość, *f.* Unzerstörlichkeit, *f.*

Indestructible, *a.* niezgładzisty, niezłomisty, niezepsuty, unzerstörlich.

Indétermination, *f.* wątpliwość, niepewność, *f.* Unschlüssigkeit, *f.*

Indéterminé, ée, *a.* nierozsądzony, niezakończony; wątpliwy, niepewny, unbestimmt, unschlüssig.

Indévot, ote, *a.* nienabożny, unandächtig.

Indévotion, *f.* nienabożność, *f.* Mangel an Andacht, *m.*

Index, *m.* rejestr; index u zégarów etc.; palec drugi u ręki, *m.* Register, *n.* Zeiger; Zeigefinger, *m.*

Indicatif, ive, *a.* znaczący, okazuiący, anzeigend.

Indicatif, *m.* *T.* tryb oznaymuiący, *m.* anzeigende Art, *f.* Indicativ, *m.*

Indication, *f.* okazanie, oznaymienie, *n.* znak, *m.* Anzeige, *f.*

Indice, *m.* znak; rejestr, *m.* Merkmal; Register, *m.*

Indicible, *a.* *fam.* niewypowiedziany, unaussprechlich, unsäglich.

Indicule, *m.* znaczek, *m.* kleines Merkmaal, *n.*

In-

Indien, nne, *a.* Indyyski, indyiski. — S. Indyyczyk, *m.* Indianer, *m.* —enne, *f.* cyc. Kartun cienki, *m.* feiner Kattun, Zitz, *m.*

Indifféremment, *ad.* równo, wszystko iedno; bez różnicy, gleichgültig; ohne Unterschied.

Indifférence, *f.* oboiętność, równość, oziębłość, *f.* Gleichgültigkeit, *f.*

Indifférent, ente, *a.* oboiętny, równy; bezstronny; nieważny; oziębły, gleichgültig.

Indifférentiste, *m. et f.* każdą religią za równą trzymaiący, der, dem jede Religion gleichgültig ist.

Indigence, *f.* ubostwo, *n.* niedostatek, *m.* Dürftigkeit, Armuth, *f.*

Indigène, *a.* kraiowy, einheimisch. — *m. f.* rodak, *m.* Einzebohrner, *m.* Landeskind, *n.*

Indigent, ente, *a.* ubogi, dürftig, arm.

Indigeste, *a.* niestrawny; niestrawiony, unverdaulich, unverdauet.

Indigestion, *f.* niestrawność, *f.* Unverdaulichkeit, *f.*

Indignation, *f.* niechęć, *f.* niezkontentowanie, *n.* Unwille, *m.*

Indigne, *a.* (*de*) niegodny, niegodzien, unwürdig.

Indigné, ée, *a.* (*de*) zły, rozgniewany, unwillig, aufgebracht.

Indigner, *a.* rozgniewać, oburzyć kogo, unwillig machen, aufbringen. *s'. r.* gniewać się, oburzyć się, unwillig

seyn oder werden, sich ärgern, (*de*).

Indignité, *f.* niegodność; szkaradność; zelżywość, hańba, *f.* Unwürdigkeit; Abscheulichkeit; Beschimpfung, *f.*

Indigo, *m.* indycht, *m.* Indig, *m.*

Indigoterie, *f.* mieysce, gdzie indycht sadzą, *n.* Indigopflanzung, *f.*

Indigotier, *m.* ten co indycht sadzi, nim handluie, Indigopflanzer, —händler, *m.*

Indiquer, *a.* donieść, uwiadomić; pokazać, odesłać, powiedzieć; nakazać, anzeigen; zuweisen; ansagen.

Indirect, ecte, *a.* *fig.* nie prosty, poźrzedni; ukryty, sztuczny, krzywy, nicht geradezu, mittelbar; versteckt, krumm.

Indisciplinable, *a.* niekarny, unbändig.

Indiscipline, *f.* nie-, bezkarność, *f.* Mangel an Zucht, *m.*

Indiscipliné, ée, *a.* nie-, bezkarny; nieobyczayny, ungezogen, ohne Mannszucht.

Indiscret, ète, *a.* nierozważny, nierozsądny; niebaczny, niegrzeczny; gadatliwy, unbedachtsam, unbesonnen; unbescheiden; plauderhaft, nicht verschwiegen.

Indiscrétion, *f.* nierozsądek, *m.* niebaczność; gadatliwość, *f.* Unbedachtsamkeit, Unbesonnenheit, Plauderhaftigkeit, *f.*

Indispensable, *a.* nierozwiązły nieodwołany, unerläßlich, unumgänglich.

Indisposé, ée, *a.* chory, unpaß, unpäßlich.

In-

Indisposer, *a.* rozgniewać, oburzyć, markotnym kogo uczynić, unwillig, mißvergnügt, abgeneigt machen.

Indisposition, *f.* choroba lekka, niechęć, *f.* nieukontentowanie, *n.* Unpäßlichkeit; Abgeneigtheit, *f.* Unwille, *m.*

Indissolubilité, *f.* nierozwięzłość, nierozerwanie, *n.* Unauflöslichkeit, *f.*

Indissoluble, *a.* nierozwięzły, nierozerwany, unauflöslich.

Indistinct, incte, *a.* niewyraźny, undeutlich, unvernehmlich.

Indistinctement, *ad.* niewyraźnie; bez różnicy, undeutlich, unvernehmlich; ohne Unterschied.

Indivisibilité, *f.* nierozdzielność, *f.* Untheilbarkeit, *f.*

Indivisible, *a.* nierozdzielny, untheilbar.

Indocile, *a.* niepoietny, tepy, hardy, ungelehrig; unlenksam.

Indocilité, *f.* niepoietność, tepość, hardość *f.* Ungelehrigkeit; Unlenksamkeit, *f.*

Indolence, *f.* nieczułość, stałość, obojętność, *f.* Unempfindlichkeit, Sorglosigkeit, *f.*

Indolent, ente, *a.* nieczuły, nieporuszony, stały, obojętny, unempfindlich, sorglos.

Indomptable, *a.* nieglaskliwy, niezwyciężony, unbändig.

Indompté, ée, *a.* nieugłaskany, dziki, ungebändigt, wild.

In-douze, *m.* forma arkusza na 12 kartek złożonego, *f.* Duodezformat, *n.*

Indu, ue, *a.* niewczesny, nieprzyzwoity, ungehörig, unrecht, ungebührlich.

Indubitable, *a.* niewątpliwy, pewny, unzweifelhaft, zuverlässig.

Induction, *f.* pobudka, namowa, *f.* pochóp, *m.* wnoszenie, dowodzenie, *n.* Anstiftung, *f.* Antrieb, *m.* Folgerung, *f.*

Induire, *a.* zwieśdź do czego; wnosić, dowodzić, verleiten, schließen, folgern.

Indulgence, *f.* przebaczanie, przepuszczanie, łaskawość, *f.* Nachsicht, *f.*

Indulgent, ente, *a.* przebaczający, pobłażający, łaskawy, łagodny, nachsichtig, gelinde.

Indument, *ad.* niesprawiedliwie, bezprawnie, ungebührlich, unbilliger Weise.

Industrie, *f.* pilność, pracowitość, *f.* dowcip, *m.* Geschicklichkeit, Betriebsamkeit, Erwerbsamkeit, *f.* Kunstfleiß, *m.*

Industrieux, euse, *a.* dowcipny, pilny, pracowity, geschickt erfinderisch; fleißig, betriebsam, erwerbsam.

Inébranlable, *a.* mocny, trwały, nieporuszony, unerschütterlich.

Ineffabilité, *f.* niewymowność, *f.* Unaussprechlichkeit, *f.*

Ineffable, *a.* niewymowny, niewypowiedziany, unaussprechlich.

Ineffaçable, *a.* niezgładzisty, niewytarty, unauslöschlich.

Inefficace, *a.* nieskuteczny, bezskuteczny, unwirksam, fruchtlos.

Inefficacité, *f.* nieskuteczność etc., *f.* Unwirksamkeit, *f.*

Inégal, ale, *a.* nierówny; niestateczny, niestały, ungleich, uneben.

Inégalité, *f.* nierówność, *f.* Ungleichheit, *f.* *pl fig.* niestateczność, niestałość, *f.* niestatek, *m.* veränderlicher Charakter, *m.*

Inélégant, ante, *a.* niekształtny, niepiękny, unzierlich.

Inéligible, *a.* do obrania niezdolny, nicht wahlfähig.

Inénarrable, *a.* niewypowiedziany, unaussprechlich.

Inepte, *a.* (*à*) niesposobny; głupi, niestosowny, ungeschickt, untüchtig, albern, ungereimt.

Ineptie, *f.* nierozum, *m.* błazeństwo, *n.* Albernheit, *f.*

Inépuisable, *a.* niewyczerpany, nieprzebrany, unerschöpflich.

Inespéré, ée, *a.* niespodziany, unverhofft.

Inestimable, *a.* nieoszacowany, nieprzepłacony, unschätzbar.

Inévitabilité, *f.* nieuchronność etc., *f.* Unvermeidlichkeit, *f.*

Inévitable, *a.* nieuchronny, nieuchybny, unvermeidlich.

Inexact, acte, *a.* niepilny, niedbały; niedoskonały, unrichtig; nachläßig.

Inexactitude, *f.* niedoskonałość; niepilność, *f.* niedbalstwo, *n.* Unrichtigkeit; Nachläßigkeit, *f.*

Inexcusable, *a.* wymówki niegodny, unverantwortlich, nicht zu entschuldigen.

Inexorable, *n.* nieubłagany, nieprzejrzany, unerbittlich.

Inexpérience, *f.* niedoświadczenie, *f.* Unerfahrenheit, *f.*

Inexpérimenté, ée; *a.* niedoświadczony, unerfahren, unerübt.

Inexpiable, *a.* nieodpustny, nieodpokutowany, unabbüßlich.

Inexplicable, *a.* zawiły, niewywikłany, unerklärbar.

Inexprimable, *a.* niewypowiedziany, unbeschreiblich, unaussprechlich.

Inexpugnable, *a.* niedobyty, niedostępny, unüberwindlich.

Inextinguibilité, *f.* niezgasistość, *f.* Unauslöschlichkeit, *f.* — ble, *a.* niezgasisty, nieugaszony, unauslöschlich.

Inextricable, *a.* zawiły, niewywikłany, ganz verworren, verwickelt.

Infaillibilité, *f.* nieomylność; pewność, *f.* Unfehlbarkeit, *f.*

Infaillible, *a.* nieomylny, pewny, niezawodny, unfehlbar; untrüglich.

Infaisable, *a.* trudny do zrobienia, niepodobny, unthunlich.

Infamant, ante, *a.* osławiający, zelżywy, haniebny, ehrenrührig, schimpflich, entehrend.

Infamation, *f.* osławienie, *n.* hańba, *f.* Schandfleck, *m.*

Infame, *a.* niepoczciwy, haniebny, osławiony; bezecny, szkaradny, ehrlos, schändlich; garstig, abscheulich.

Infamer, *a.* osławiać, infamować, lżyć, unehrlich machen, beschimpfen.

Infamie, *f.* niesława, hańba, infamia, *f.* uczynek szkaradny, *m.* zelżywość, *f.* Ehrlosigkeit, Schande, Schandthat, Schmähung, *f.*

Infant, *m.*, ante, *f.* Infant, królewicz Hiszpański etc., *m.* Infant, *m.* — inn, *f.* (spanischer Prinz ꝛc.)

Infanterie, *f.* piechota, *f.* Fußvolk, *n*

Infanticide, *m.* dzieciobóystwo, płodobóystwo, *n.* dzieciobóyca etc., *m.* Kindermord; Kindermörder, *m.*

Infatigable, *a.* niespracowany, nieuprzykrzony, unermüdlich, unverdrossen.

Infatuation, *f.* omamienie, *n.* Bethörung, Vernarrung, *f.*

Infatuer, *a.* (*q. de qc.*) omamić kogo czym, einen für etwas thöricht einnehmen. s', *r.* (*de*) omamić się, zaprzątnąć sobie głowę czym, zakochać się szalenie, sich thöricht verlieben, sich vernarren.

Infécond, onde, *a.* niepłodny, unfruchtbar.

Infécondité, *f.* niepłodność, *f.* Unfruchtbarkeit, *f.*

Infect, ecte, *a.* śmrodliwy, śmierdzący, stinkend, faul.

Infecter, *a.* zasmrodzić, zarazić smrodem; zarazić, mit Gestank erfüllen; anstecken.

Infection, *f.* smród z zgnilizny etc., pochodzący, *m.* zaraza, *f.* Gestank (von faulen Ausdünstungen ꝛc), *m.* Ansteckung, *n.*

Inféodation, *f.* danie komu lenności, *n.* Belehnung, *f.* — der, *a.* prawem lennym komu co dać, belehnen.

Inférer, *a.* wnosić, schließen, folgern.

Inférieur, eure, *a.* niższy, spodni, dolny; podległy w czym, unter, unterste; (en) geringer an. inferieur, *m.* podległy, *m.* Untergebener, *m.*

Infériorité, *f.* stan niższy, podległy, stopień niższy, mniejszy, *m.* niższość, *f.* geringer Stand, geringer Grad, *m.* Niedrigkeit, *f.*

Infernal, ale, *a.* piekielny, höllisch.

Infertile, *a.* niepłodny, unfruchtbar.

Infertilité, *f.* niepłodność, płonność, *f.* Unfruchtbarkeit, *f.*

Infester, *a.* pustoszyć, niszczyć; napadać; trapić, gnębić, verheeren (durch Streifereyen ꝛc.); beunruhigen; plagen.

Infidèle, *a.* niewierny, untreu, treulos, ungläubig.

Infidélité, *f.* niewierność; niewiara, *f.* Untreue, Treulosigkeit, *f.* Unglaube, *m.*

Infiltration, *f.* wsiąkanie, *n.* Einziehen einer Flüssigkeit in etwas, *n.* s'infiltrer, *r.* wsiąkać, einziehen.

Infini, ie, *a.* nieskończony, nieokréślony, unendlich à l'infini, bez końca, bez miary, ins Unendliche.

Infiniment, *ad.* niezmiernie, bez miary, bardzo, unendlich, überaus.

Infinité, *f.* nieskończoność, *f.* nieokréślenie, *n.* kupa, mnoc czego, *f.* Unendlichkeit; große Menge, *f.*

Infinitif, *m. T.* tryb bezokoliczny, *m.* Infinitiv, *m.* unbestimmte Art, *f.*

Infirme, *a.* chory, słaby; ułomny, schwächlich, kränklich, schwach.

Infirmerie, *f.* infirmarya, *f.* dom chorych, *m.* Krankenstube ꝛc in einem Kloster, *f.* Krankenhaus, *n.* — mier, *m.* ière, *f.* infirmarz, *m.* Krankenwärter, *m.*

Infirmité, *f.* choroba, dolegliwość, ułomność, *f* Schwachheit, Gebrechlichkeit, *f.*

Inflammation, *f.* zapalenie się, *n.* Entzündung, *f.*

Inflexibilité, *f. fig.* niegibkość, twardość, *f.* upór, *m.* Unbiegsamkeit, *f.*

Inflexible, *a.* niegibki, twardy; nieubłagany; hardy; uporny, unbiegsam, (besonders fig.)

Inflexion, *f.* schylenie; odmienienie, *n.* Beugung, Biegung, *f.*

Infliction, *f.* naznaczenie kary, *n.* Auflegung (einer Strafe), *f.*

Inflictive, *a. f.* peine-, kara cielesna, *f.* Leibesstrafe, *f.*

Infliger, *a.* naznaczyć karę, (Strafe) auflegen.

Influence, wpływ, *m.* Einfluß, *n.*

Influer, *a.* wpływ mieć do czego, wpływać, Einfluß haben.

Informe, *a.* niekształtny, nieforemny, ungestaltet, unförmlich.

Informer, *a.* (*q. de qc.*) uwiadomić kogo, unterrichten. s'. *r.* (*à q. de qc.*) dowiadywać się, wywiadywać się, sich erkundigen.

Infortune, *f.* nieszczęście, *n.* Unglück, *n.*

Infortuné, ée, *a.* nieszczęśliwy, nieszczęsny, unglücklich.

Infracteur, *m.* przestępca, gwałciciel, *m.* Uebertreter, *m.*

Infraction, *f.* przestąpienie, gwałcenie, *n.* Uebertretung, *f.*

Infructueux, euse, *a.* nieurodzayny, unfruchtbar. *fig.* niepożyteczny, daremny, fruchtlos.

Infus, use, *a. fig.* wlany, przyrodzony, eingegossen, angeboren, eingegeben.

Infuser, *a.* namoczyć, einweichen, aufgießen. *fig.* natchnąć kogo, wlewać, wszczepić w serce, eingeben.

Infusible, *a.* niestopisty, unschmelzbar.

Infusion, *f.* namoczenie, *n.* trunek z namoczonego, lekarstwa etc., *m.* Aufgießen, *n.* Einweichung, *f.* Aufguß, *m. fig.* natchnienie etc., *n.* Eingebung, *f.*

Ingambe, *a. fam.* prędki, rzeski, prędkonogi, flink, rasch.

s'Ingénier, *r. fam.* myśleć o sposobie, auf ein Mittel sinnen.

Ingénieur, *m.* inżenier, *m.* Kriegsbaumeister, *m.*

Ingenieux, euse, *a* dowcipny; wymyślny, sinnreich, witzig, künstlich ausgedacht.

Ingénu, ue, *a.* otwarty, szczéry, offenherzig, aufrichtig.

Ingénuité, *f.* otwartość, szczérość, *f.* Offenherzigkeit, *f.*

s'Ingérer, *r.* (*de qc.*) wtrącić się, wmięszać się w co, sich in etwas mengen.

Ingrat, ate, *a.* niewdzięczny, undankbar.

Ingratitude, *f.* niewdzięczność, *f.* Undankbarkeit, *f.*

Ingrédient, *m.* ingredyencya, przyprawa, *f.* Ingredienz, *n.* Zuthat, *f.*

Inguérissable, *a.* nieuléczony, nieuleczony, unheilbar.

Inhabile, *a.* niesposobny, (w Prawach) unfähig. (in Rechten)

Inhabilité, *f.* niesposobność, niesprawność, *f.* Ungeschicklichkeit, *f.*

Inhabilité, *f.* niesposobność, *f.* (in Rechten) Unfähigkeit, *f.*

Inhabitable, *a.* nieosadny, pusty, unbewohnbar.

Inhabité, ée, *a.* pusty, nieosiadły, unbewohnt.

Inhospitalier, ère, *a.* niegościnny, unGastfreundschaftlich.

Inhospitalité, *f.* niegościnność, *f.* Mangel der Gastfreyheit, *m.*

Inhumain, aine, *a.* nieludzki, dziki, unmenschlich.

Inhumanité, *f.* nieludzkość *f.* okrucieństwo, *n.* Unmenschlichkeit, *f.*

Inhumation, *f.* chowanie umarłego, *n.* Beerdigung, *f.*

Inhumer, *a.* po-, chować umarłego, beerdigen, begraben.

Inimaginable, *a.* niepojęty, unbegreiflich.

Inimitable, *a.* trudny do naśladowania, wyrażenia, unnachahmlich.

Inimitié, *f.* nieprzyiaźń, *f.* Feindschaft, *f.*

Inintelligibilité, *f.* niezrozumienie, *n.* niepojętość, *f.* Unverständlichkeit, *f.*

Inintelligible, *a.* niezrozumiany, niepojęty, unverständlich.

Injonction, *f.* nakazanie urzędowe, *n.* gerichtlicher Befehl, *m.*

Inique, *a.* niesłuszny, niesprawiedliwy, unbillig, ungerecht.

Iniquité, *f.* niesłuszność, niesprawiedliwość, *f.* grzech, *m.* Ungerechtigkeit; Sünde, *f.*

Initial, ale, *a.* początkowy, anfangend; Anfangs-.

Initiation, *f.* przejęcie etc., *n.* wstęp; *m.* Einweihung, *f.*

Initier, *a.* przyiąć, kogo do czego; uczyć kogo początków religii etc., einweihen.

Injure, *f.* obrażenie, urażenie; słowo zelżywe, *n.* obelga, zniewaga, zelżywość, *f.* Beleidigung, *f.* Schimpfwort, Schmähwort, *n. fig.* słota, niepogoda, *f.* Ungemach (des Wetters), *n.*

Injurier, *a.* ob-, urazić; zelżyć, znieważyć, hańbić, beleidigen, schimpfen.

Injurieux, euse, *a.* zelżywy, obelżywy, haniebny, ehrenrührig, schimpflich.

Injuste, *a.* niesłuszny, niesprawiedliwy, ungerecht.

Injustice, *f.* niesprawiedliwość, niesłuszność, *f.* Ungerechtigkeit, *f.*

Inné, ée, *a.* przy-, wrodzony, angeboren.

Innocence, *f.* niewinność; prostota, *f.* Unschuld; Einfalt, *f.*

Innocent, ente, *a* niewinny; nieszkodliwy; prosty, unschuldig; unschädlich; einfältig.

Innocenter, *a* niewinnym kogo ogłosić, za takiego uznać, für unschuldig erklären.

Innombrable, *a.* niezliczony, niezliczny, unzählbar, unzählig.

Innovateur, *v.* Novateur.

Innovation, *f.* odmiana, *f.* Neuerung, *f.*

Innover, *a.* odmiany robbić, Neuerungen einführen.

Inobservation, vance *f.* niezachowanie, nieprzestrzeganie, *n.* Nichtbefolgung, *f.*

Inoculateur, *m.* trice *f.* szczepiący ospę, Einimpfer (der Blattern), *m.*

Inoculer, *a.* szczepić ospę, inokulizować, die Blattern einimpfen.

Inodore, *a.* bezwonny, geruchlos.

Inondation, *f.* powódź, *f.* Ueberschwemmung, *f.* eig. u. fig.

Inonder, *a.* zatapiać, zalewać; okryć, überschwemmen.

Inopiné,

piąć, ée, *a.* niespodziany, nieoczekiwany, unvermuthet, unerwartet.

ui, ie, *a.* niesłychany, unerhört.

promptu, *v.* Impromptu.

uiet, ète, *a.* niespokoyny; niestateczny, unruhig.

uiéter, *a.* kłopotać, turbować, napadać kogo, beunruhigen. s', *r.* frasować się, turbować się, kłopotać się, sich beunruhigen, bekümmern.

uiétude, *f.* niepokóy, kłopot, frasunek, *m.* Unruhe, *f.*

uisiteur, *m.* inkwizytor, *m.*

Inquisitor, Ketzerrichter, *m.*

quisition, *f.* inkwizycya, *f.* sądy duchowne na kacerze, *m. pl* Inquisition, *f.* Ketzergericht, *n.*

nsatiabilité, *f.* nienasycenie, *n.* Unersättlichkeit, *f.*

nsatiable, *a.* nienasycony, unersättlich.

nscription, *f.* napis; popis, *m.* Aufschrift, Ueberschrift, Inschrift, *f.*

nscrire, *a.* za-, wpisać swe imię w xięgę publiczną, seinen Namen in ein öffentliches Register einschreiben. s', *r.* za-, wpisać się, sich einschreiben oder einschreiben lassen.

nscrutable, *a.* niewybadany, unerforschlich.

à l'insçu, *ad.* bez wiedzy czyiey, ohne Vorwissen.

nsecte, *m.* owad, *m.* Insekt, *n.*

nsensé, ée, *a.* nierozsądny, bezrozumny, głupi, unsinnig; sehr unvernünftig, thöricht.

nsensibilité, *f* nieczułość, *f.* Unempfindlichkeit, Fühllosigkeit, *f.*

nsensible, *a.* nieczuły; nieznaczny, unempfindlich, gefühllos, unmerklich.

Insensiblement, *ad.* niesnacznie, powoli, pomału, unvermerkt, nach und nach.

Inséparabilité, *f.* nierozłączność, nierozdzielność, *f.* Unzertrennlichkeit, *f.*

Inséparable, *a.* nierozłączany, nierozdzielny, unzertrennlich.

Insérer, *a.* włożyć, wpisać: wetknąć, einrücken, einschalten, einsetzen.

Insertion, *f.* włożenie, wpisanie; wetknienie, *n.* Einsetzen, *n.* Einrückung, Einschaltung, *f.*

Insidieux, euse, *a.* zdradliwy, hinterlistig.

Insigne, *a.* znaczny, znakomity, wielki, ausgezeichnet, ausnehmend, vorzüglich.

Insinuant, ante, *a.* uprzeymy, powabny, miły, einschmeichelnd, einnehmend.

Insinuation, *f.* podchlebianie; wkładanie się etc., *n.* Einschmeichelung, *f.*

Insinuer, *a.* wemknąć, wsunąć, włożyć, sanft und geschickt hineinstecken. *fig* wpoić, wmówić, beybringen. s', *r.* wcisnąć się nieznacznie, sich unvermerkt eindringen. *fig.* wmykać się, wkradać się, sich einschmeicheln, einschleichen.

Insipide, *a.* niesmaczny, niesmakowity, unschmackhaft. *fig.* nieprzyiemny, niesktadny, abgeschmackt.

Insipidité, *f.* niesmak, *m.* niesmaczność etc. *f.* Geschmacklosigkeit, *f. fig.* nieprzyiemność etc., *f.* Abgeschmacktheit, *f.*

Insister, *n.* (*sur qc.*) nalegać na co, trzymać się czego, sądzić się na czym, auf etwas bestehen, dringen; sich auf etwas stützen.

Insociabilité, *f.* niezgodność,

niezłączność, *f.* Ungeselligkeit, *f.*

Insociable, *a.* niezgodny, nietowarzyski; niezłączny, ungesellig.

Insolence, *f.* zuchwałość, *f.* grubiaństwo, *n.* swawola, *f.* Unverschämtheit, Grobheit, *f.* Uebermuth, *m.*

Insolent, ente, *a.* zuchwały, grubiański; dumny, uporny, unverschämt, grob; übermüthig, trotzig.

Insolvabilité, *f.* niesposobność zaspokoienia dłużników, *f.* Unvermögen zu bezahlen *n.*

Insolvable, *a.* nierozwiązany, niedocieczony; nie będący w stanie zapłacenia długów, unauflöslich; der nicht bezahlen kann.

Insomnie, *f.* niespanie, *n.* bezsenność, *f.* Schlaflosigkeit, *f.*

Insondable, *a.* niezgruntowany, unergründlich.

Insoutenable, *a.* niebrany; niedowodny, unbehauptlich.

Inspecteur, *m.* dozorca, *m.* Aufseher, *m.*

Inspection, *f.* oglądanie; doglądanie, *n.* dozor, *m.* Einsicht, Besichtigung; Aufsicht, *f.*

Inspiration, *f.* natchnienie, *n.* porada; *f.* oddychanie, *n.* Eingebung, *f.* Rath, *m.* Einathmen, *n.*

Inspirer, *a.* natchnąć; oddychać, einflößen, begeistern; einathmen.

Instabilité, *f.* niestateczność, niestałość, odmienność, *f.* Unbestand, *m.* Unbeständigkeit, *f.*

Installation, *f.* installacya, *f.* osadzenie na urzędzie, *n.* Einsetzung, Einweisung, *f.*

Installer, *a.* installować, osadzić na urzędzie, einsetzen, einweisen.

Instamment, *ad.* usilnie, instädig.

Instance, *f.* prożba usilna, *f.* naleganie, *n.* zarzut, *m.* instancya sądowa, *f.* inständige Bitte, *f.* Anhalten, Ansuchen, *n.* Einwurf; Gerichtsstand, *m.* Instanz, *f.*

Instant, ante, *a.* usilny, nalegający, inständig, dringend.

Instant, *m.* oka mgnienie, *n.* moment, *m.* Augenblick, *m.* à l'-, *ad.* w oka mgnieniu, wnet, zaraz, augenblicklich, sogleich.

Instantané, ée, *od.* Instantée, *a.* w oka mgnieniu się dzieiący, augenblicklich.

Instantanéité, *f.* oka mgnienie, *n.* moment, *m.* Dauer eines Augenblicks, *f.*

à l'Instar, *ad.* na kształt, iako, nach Art, wie.

Instauration, *f.* założenie, wprowadzenie, *n.* feierliche Einführung, Errichtung, *f.* (*v.* l'Établissement).

Instigateur, *m.* podszczuwacz, pobudzacz, *m.* Anstifter, *m.*

Instigation, *f.* pobudzanie, podszczuwanie, *n.* Anstiftung, Eingebung, *f.*

Instiguer, *a.* pobudzać, podszczuwać, poduszczać, anstiften, anreizen.

Instillation, *f.* wpuszczanie, wkrapianie etc., *n.* Eintröpfeln, *n.*

Instiller, *a.* wkrapiać, wkropać, wpuszczać, eintröpfeln. *fig.* wpoić co w kogo, einflößen.

Instinct, *m.* tryb naturalny, instynkt, *m.* Naturtrieb, *m.*

Instituer, *a.* wsadzić, wprowadzić, postanowić, założyć, einsetzen, anordnen, stiften.

Institut, *m.* reguła życia etc.; szkoła, *f.* Lebensregel; Stiftung, Anstalt, *f.*

Instituteur, *m.* trice, *f.* fundator; nauczyciel, *m.* Stifter; Lehrer, *m.*

Institution, *f.* postanowienie, założenie etc., *n.* fundacya, *f.* Stiftung, Anordnung, Einsetzung, *f.*

Instructif, ive, *a.* uczący, oświecający, lehrreich.

Instruction, *f.* nauka, *f.* uczenie; postanowienie, *n.* Unterricht, *m.* Belehrung, *f.* Verhaltungsbefehl, *m.*

Instruire, *a.* uczyć, ćwiczyć, wprawiać kogo w co, unterrichten, lehren.

Instrument, *m.* instrument, *m.* narzędzie, *n.* Werkzeug, Instrument, *n.*

Instrumental, ale, *a.* dopomagający, iako narzędzie do czego służący, als ein Werkzeug dienend. musique-, muzyka instrumentalna, *f.* Instrumentalmusik, *f.*

à l'Insu, *v.* à l'Insçu.

Insuffisance, *f.* niedołężność, niedostateczność, niesposobność, *f.* Unzulänglichkeit, Untüchtigkeit, *f*

Insuffisant, ante, *a.* niedołężny, niedostateczny, niesposobny, unzulänglich.

Insulaire, *m.* wyspiarz, *m.* Insulaner, *m.*

Insultant, ante, *a.* obrażaiący, urażaiący, beleidigend.

Insulte, *f.* obraza, uraza, zniewaga, hańba; napaść, *f.* Beleidigung, *f.* Schimpf, *m.* Schmach, *f.* Angriff, *m.*

Insulter, *a.* (*q de qc.*) obrazić, znieważyć, zhańbić, beleidigen, beschimpfen. — *n.* (*à q. ou à qc.*) szydzić, drwić, spotten.

Insupportable, *n.* nieznośny, unerträglich, unausstehlich.

Insurmontable, *a. fig.* nieprzebyty, niezwyciężony, unüberwindlich, unübersteiglich.

Insurrection, *f.* rozruch, *m.* powstanie, *n.* Aufstand, *m.*

Intact, acte, *a.* nienaruszony, unberührt, unversehrt.

Intarissable, *a.* niewyschły, nieustaiący, unversiegend. *fig.* nieprzebrany, niewyczerpany, unerschöpflich.

Intégrant, ante, *a.* do całości należący, vollständig machend.

Intègre, *a.* poczciwy, szczery, cnotliwy, redlich, unbescholten.

Intégrité, *f.* poczciwość, cnota, szczérość; całość, zupełność, *f.* Redlichkeit, Lauterkeit, Vollständigkeit, Unversehrtheit, *f.*

Intellection, *f.* poięcie, zrozumienie, *n.* Begreifen, Verstehen, *n.*

Intellectuel, elle, *a.* duszny, rozumem opatrzony, mit Verstand begabt, geistig.

Intelligence, *f.* rozum, *m.* umiejętność, biegłość; zgoda, iedność; zmowa, *f.* porozumiewanie się, *n* Verstand, *m.* Kenntniß, Einsicht, Eintracht, *f.* Vernehmen, Verständniß, *n.*

Intelligent, ente, *a.* rozumny, umiejętny, biegły, sposobny, verständig, erfahren, geschickt.

Intelligibilité, *f.* wyraźność, *f.* zrozumienie, *n.* Verständlichkeit, *f.*

Intelligible, *a.* wyraźny łatwy do zrozumienia, deutlich, vernehmlich, verständlich.

Intempérance, *f.* niemierność, niepowściągliwość, *f.* Unmäßigkeit, *f.*

Intempérant, ante, *a.* niepowściągliwy, niemierny, unmäßig.

Intempéré, ée, *a. v.* Intempérant.

Intempérie, *f.* niepomierność; niestałość pogody, *f.* Unordnung in der Mischung der Säfte, oder in der Witterung, *f.*

Intendance, *f.* dozór, *m.* zawiadowanie czym, *n.* okolica, *f.* mieszkanie dozorcy; *n.* Aufsicht, Verwaltung, *f.* Bezirk, *m.* und Wohnung eines Intendanten, *f.*

Intendant, *m.* dozorca, zawiadywacz przełożony nad czym, *m.* Aufseher, Verwalter, Intendant, *m.* — dante, *f.* żona iego, *f.* dessen Frau, *f.*

Intenter, *a.* wszczynać sprawę, zanieść skargę; wzniecać woynę, anfangen, anstellen (eine Klage ꝛc.)

Intention, *f.* wola, *f.* przedsięwzięcie, *n.* umysł, zamysł, *m.* Absicht, Gesinnung, *f.*

Intentionné, ée, *a.* myślący, gesinnet.

Intercalaire, *a.* włożony, wstawiony; przybyszowy, eingeschaltet.

Intercalation, *f.* wstawienie, włożenie, *n.* Einschaltung, *f.*

Intercaler, *a.* wstawić, włożyć przybysz, einschalten (besonders von der Zeit).

Intercéder, *n.* (*pour q.*) przyczynić się, prosić, wnosić prożby za kim, sich für Jemanden verwenden, für ihn bitten.

Intercepter, *a.* przeiąć, zatrzymać, unterschlagen, auffangen.

Interception, *f.* przeięcie, zatrzymanie, *n.* Auffangung, *f.*

Intercesseur, *m.* przyczyńca, przyczyniacz za kim, *m.* Fürsprecher, *m.*

Intercession, *f.* przyczynianie się, *n.* prożba za kim, *f.* Fürsprache, Verwendung, *f.*

Intercutané, *a.* ée, międzyskórzem i skórą będący, zwischen Fell und Fleisch.

Interdiction, *f.* zakaz, *m.* zakazanie, *n.* Untersagung, *f.*

Interdire, *a.* zakazać; pomięszać, untersagen, verbieten; bestürzt machen.

Interdit, ite, *a.* zakazany; powabny, verboten, untersagt; bestürzt.

Intéressant, ante, *a.* ważny, interessowny, powabny, interessant, wichtig, einnehmend.

Intéressé, ée, *a.* interesowany, interes, pożytek w czym maiący; tyczący się czego, złączony, eigennützig; mit Theil habend. — *m. f.* interessent, *m.* Theilnehmer, *m.*

Intéresser, *a.* (*q.*) wwiązać, zapłatać kogo w co; ująć, pozyskać sobie kogo; obchodzić kogo, ściągać się, tyczeć się, mit in eine Sache hineinziehen, zum Theilnehmer machen; gewinnen, einnehmen, Theilnehmung erregen, rühren, interessiren, angehen. s', *r.* (*à, dans qc.*) wchodzić, należeć do czego, Theil nehmen. (*pour q.*) ująć się za kim, mieć staranie o kim, sich Jemandes annehmen.

Intérêt, *m.* pożytek, interes, zysk, *m.* korzyść; cześć; chciwość; prowizya, *f.* Vortheil, Nutzen, *m.* Interesse, *n.* Antheil; Eigennutz, *m.* Zinsen, Interessen, *f. pl.*

Interjection, *f. T.* — d'appel, odwoływanie się do wyższego sądu, *n.* Appellation, *f.*

Interjeter, *a. T.* — appel, odwoływać się do wyższego sądu, apelować, appelliren.

Intérieur, eure, *a.* wnętrzny, wewnętrzny, innerlich, inwendig.

Intérieur, *m.* wnętrzność; skrytość, *f.* das Innere.

Interim, *m.* międzyczasie, *n.* Zwischenzeit, *f.*

Interligne, *m.* wiersz między dwoma innemi, *m.* Zwischenlinie, *f.*

Interlinéation, *f.* wpisek, między dwoma wierszami, *m.* Eingerückte zwischen zwey Zeilen, *n.*

Interlinéaire, *a.* między dwa wiersze wpisany, włożony, zwischen zwey Zeilen geschrieben.

Interlocuteur, *m.* przerywacz mowy, *m.* Zwischenredner, *m.*

Interlope, *m.* okręt kupiecki zakazane towary prowadzący, *m.* Kaufmannsschiff, das Schleichhandel treibt, *n.*

Intermède, *m.* międzyscenie, *n.* Intermezzo, Zwischenspiel, *n.*

Intermédiaire, *a.* między dwiema rzeczami będący, zwischen zwey Dingen befindlich.

Intermédiat, ate, *a.* międzyczasowy, między dwoma terminami się dzieiący, was zwischen zwey Terminen ist oder geschieht.

Interminable, *a.* nieskończony, niedeterminowany, unendbar, unentscheidbar.

Intermission, *f.* przerwa, *f.* przestawanie, *n.* Unterbrechung, *f.*

Interne, *a.* wewnętrzny, innerlich, inner.

Internonce, *m.* internuncyusz Papieski, *m.* außerordentlicher Bothschafter des Papstes, *m.* — ciature, *f.* urząd, *m.* i godność iego, *f.* Amt, *n.* und Würde eines Internuntius, *f.*

Interpolateur, *m.* fałszerz pisma iakiego, *m.* Schriftverfälscher, *m.*

Interpolation, *f.* przydatek, *m.* wpisanie, *n.* Einrückung, *f.* Zusatz, *m.*

Interpoler, *a.* przydatkiem, wpisem iakim fałszować, durch Einschiebung eines Wortes ꝛc. verfälschen.

Interposer, *a.* położyć, postawić między co, dazwischen legen oder stellen. *fig.* włożyć swą powagę, wstąpić między kogo swą powagą etc., vermitteln, anwenden.

Interposition, *f.* położenie, stanie między czym, *n* Zwischenstand, *m. fig.* włożenie się, wstąpienie swą powagą etc., *n.* Dazwischenkunft, Vermittelung, *f.*

Interprétatif, ive, *a.* wykładaiący. erläuternd.

Interprétation, *f.* wykładanie; tłumaczenie, *n.* Auslegung, Erklärung; Uebersetzung, *f.*

Interprète, *m. et f.* tłumacz, wykładacz, *m.* Uebersetzer; Dolmetscher; Ausleger, *m.*

Interpréter, *a.* tłumaczyć; wykładać; übersetzen, auslegen, dolmetschen.

Interrègne, *n.* bezkrólewie, *n.* Zwischenregierung, *f.*

Interrex, *m.* rządza podczas bezkrólewia, *m.* Zwischenregent, *m.*

Interrogant, *a. m.* point-, znak zapytania, *m.* Fragezeichen, *n.*

Interrogat, *m.* za-, pytanie w sądach, *n.* gerichtliche Frage, *f.*

Interrogateur, *m. fam.* pytacz, *m.* Fragsüchtiger, *m.*

Interrogation, *f.* za-, pytanie, *n.* Frage, *f.*

Interrogatoire, *m.* wysłuchanie strony, *n.* Verhör, *n.*

Interroger, *a.* pytać, zapytać się; wy-, słuchać, fragen, befragen, verhören, abhören.

Interrompre, *a.* przerwać, przeszkodzić, zastanowić, unterbrechen.

Interrupteur, *m.* przerywacz, *m.* Unterbrecher, *m.*

Interruption, *f.* przerwanie, przeszkodzenie, *n.* Unterbrechung, *f.*

Intersection, *f.* przecięcie linii, *n.* Durchschnittspunkt, *m.*

Intervalle, *m.* międzymieysce, *n. n.* przeciąg mieysca, czasu, *m.* Zwischenraum, Abstand, *m.* Zwischenzeit, *f.*

*Intervenir, *n.* przystąpić; zachodzić, stanąć, zdarzyć się; włożyć się, wstawić iako pośrzednik, dazwischen kommen, beytreten; in das Mittel treten.

Intervention, *f.* przystąpienie, wdanie się etc. pośrzednictwo, *n.* Dazwischenkunft, *f.* Beytritt, *m.* Eintreten in einen Proieß, *n.*

Interversion, *f.* przewrócenie, pomieszanie, *n.* nieporządek, *m.* Umkehrung, Verkehrung, *f.*

Intervertir, *a.* przewrócić, pomięszać, verkehren, umkehren.

Intestin, ine, *a.* wewnętrzny, innerlich.

Intestin, *m.* kiszka, *f.* Darm, *m.* Intestins, *pl* kiszki, wnętrzności, *pl.* Gedärme, Eingeweide, *n. pl.*

Intestinal, ale *a.* kiszkowy, zu den Därmen gehörig.

Intime, *a.* poufały, ścisły; taiemny, skryty, innig, vertraut; geheim.

Intimider, *a.* przestraszyć, zaghaft machen, abschrecken.

Intimité, *f.* poufałość, przyiaźń ścisła. *f.* Vertraulichkeit, innigste Freundschaft, *f.*

Intitulation, *f.* napis, tytuł xiążki, *m.* Betitelung, *f.* Titel (eines Buches), *m.*

Intituler, *a.* dadź, położyć napis, tytuł, betiteln, mit einer Aufschrift versehen.

Intolérable, *a.* nieznośny, nicht zu erdulden; unerträglich.

Intolérance, *f.* nieznoszenie, niecierpienie, *n.* Unduldsamkeit, *f.*

Intolérant, ante, *a.* nieznoszący, niecierpiący, unduldsam.

Intolérantisme, *m.* nieznoszenie, niecierpienie ludzi innego religii *n.* unduldsame Gesinnung, *f.*

Intonation, *f.* zaczynanie tonu melodyi, *n.* Anstimmung, *f.*

Intraitable, *a.* dziki, uporny, niedogodny, nietowarzyski, unlenksam, störrig, wunderlich.

Intrepide, *a.* nielękliwy, unerschrocken.

Intrépidité, *f.* nieustraszony umysł, *m.* nielękliwość, *f.* Unerschrockenheit, *f.*

Intrigant, ante, *a.* przewrotny, wykrętny, ränkevoll. — *sm. f.* przewrotnik, machlarz, *m.* Ränkemacher, *m.*

Intrigue, *f.* sztuka, praktyka, *f.* przebiegi, przeskoki; skryte miłostki, *pl.* sztuczne zawikłanie w komedyi, *n.* listiger Kunstgriff, Kniff, *m.* Ränke, *m. pl.* Praktiken, *f. pl.* verworrener oder heimlicher Handel; Liebeshandel, *m.* Verwikkelung in Theaterstücken, *ff.*

Intriguer, *a.* nabawić kogo kłopotu, pomięszać, in Verlegenheit setzen. — *n.* praktykować, mięszać, intrygą narabiać, mit Ränken umgehen. s', *r.* wkraśdź się; sztuki, intrygi użyć do czego, sich wo einbringen; sich viel Mühe geben.

Intrigueur, *m. v.* Intrigant.

Intrinsèque, *a.* wewnętrzny, skryty, innerer.

Introducteur, *m.* — trice, *f.* wprowadziciel, przystęp daiący, *m.* Einführer, *m.*

Introductif, ive, *a.* rospoczynaiący, einleitend.

Introduction, *f.* wprowadzenie, *n.* Einführung, *f. fig.* początek, wstęp, *m.* Einleitung, Anleitung, *f.*

Introduire, *a.* wprowadzić; przystęp komu do kogo czynić, einführen, hineinführen; Zutritt verschaffen.

Introuvable, *a. fam* nieznaleziony, czego nigdzie znaleźć nie można, nirgends zu finden.

Intrus, use, *a.* wlaz, wtręt, wtręcień, eingedrungen oder eingeschoben (in ein Amt ꝛc.)

Intrusion, *f.* wkradanie się do urzędu, otrzymanie urzędu nieprawne, *n.* Einschieben in ein Amt, *n.*

Intumescence, *f.* nabrzmienie, napuchnienie, *n.* Aufschwellung, *f.*

Invaincu, ue, *a.* niezwyciężony, unüberwunden.

Invalide, *a.* słaby, niedołężny; wysłużony, do służby woyskowey niesposobny, unvermögend, besonders zu Kriegsdiensten nicht mehr tauglich. *fig.* nieważny, ungültig. — *m.* solniers wysłużony, *m.* Invalide, *m.*

Invalider, *a.* znieść, za nieważne poczytać, aufheben, für ungültig erklären.

Invalidité, *f.* nieważność, *f.* Ungültigkeit, *f.*

Invariabilité, *f.* nieodmienność, *f.* Unveränderlichkeit, *f.*

Invariable, *a.* nieodmienny, unveränderlich.

Invasion, *f.* wtargnienie, wpadnienie w kray, *n.* feindlicher Einfall, *m.*

Invective, *f.* łaianie, łżenie, słowa zelżywe, *n. pl.* Scheltwort, *n.* Schmähung, Strafrede, *f.*

Invectiver, *n.* łaiać, łżyć, schelten, schmähen.

Inventaire, *m.* inwentarz, spisek sprzętów, dóbr etc., *m.* izba sądowa, gdzie rzeczy spisane przedaią, *f.* sprzedanie publiczne, *n* Inventarium, (Verzeichniß der Güter, Mobilien ꝛc.), *n.* Inventur; Versteigerung, Auction, *f.*

Inventer, *a.* wynaleźć, wymyśleć, erfinden, erdichten.

Inventeur, *m.* trice, *f.* wynalezca, *m.* Erfinder, *m.*

Inventif, ive, *a.* domyślny dowcipny, erfindsam, erfinderisch.

Invention, *f.* wynalazek, *m.* wynalezienie, *n.* wymysł; dowcip, *m.* Erfindung, Erfindungskraft, *f.*

Inventorier, *a.* inwentarz zrobić, spisać, ein Inventarium machen, inventiren.

Inversable, *a.* nieprzewrotny, unumwerflich.

Inverse, *a.* odwrotny, verkehrt, umgekehrt.

Investigateur, *m.* badacz, szperacz, *m.* Sucher, Forscher, *m.*

Investir, *a.* opasać, otoczyć (fortecę) nadać, einsetzen, berennen, einschließen, belehnen. — tissement, *m.* otoczenie, opasanie fortecy, *n.* Berennung, Einschließung, *f.*

Invétéré, ée, *p. et a. fig.* wkorzeniony, eingewurzelt.

s'Invétérer, *r.* wkorzenić się, zastarzeć się, veralten, einwurzeln.

Invincible, *a.* niezwyciężony, unüberwindlich. *fig.* niezbity, nieprzełamany, unumstößlich.

Inviolable, *a.* nienaruszony, nieprzełamany, unverletzlich, unverbrüchlich.

Invisibilité, *f.* niewidomość, *f.* Unsichtbarkeit, *f.*

Invisible, *a.* niewidomy, niewidzialny, unsichtbar.

Invitation, *f.* zaproszenie, *n.* Einladung, *f. fig.* zachęcenie, *n.* Anreizung, *f.*

Inviter, *a.* zaprosić, einladen. *fig.* zachęcać, anreizen.
Invocation, *f.* wzywanie, *n.* Anrufung, *f.*
Involontaire, *a.* niedobrowolny, przeciw woli się dzieiący, unwillkührlich.
Invoquer, *a.* wzywać, anrufen.
Inusité, ée, *a.* nieużywany, ungebräuchlich.
Inutile, *a.* niepożyteczny, daremny, unnütz, vergeblich.
Inutilité, *f.* niepożytek, *m.* rzecz niepożyteczna; gnuśność, *f.* ptożnowanie, *n.* Unnützlichkeit, Unthätigkeit, *f.* Inutiles, *pl.* rzeczy niepotrzebne, zbyteczne, *pl.* unnütze Sachen, *f. pl.*
Invulnérabilité, *f.* niezranienie, *n.* Unverletzlichkeit, Unverwundbarkeit, *f.*
Invulnérable, *a.* niezraniony; nieporuszony, unverletzlich, unverwundbar.
Iota, *m.* Jota, *f.* Jota, *n.* pas un-, nic. nichts.
Ipreau, *m.* olsza Iperska, *f.* breitblätteriger Ulmbaum, *m.*
Ironie, *f.* szyderstwo, *n.* ironia, *f.* Scherzrede, Spötterey, *f.*
Ironique, *a.* szyderski, ironiczny, spöttisch, ironisch.
Irradiation, *f.* rzucanie, wypuszczanie promieni, *n.* Strahlen, *n.*
Irraisonnable, *n.* bezrozumny, unvernünftig.
Irréconciliable, *a.* nieprze-, nieubłagany, unversöhnlich.
Irréformable, *a.* nieodmienny, unabänderlich.
Irréfragable, *a.* pewny, iawny, nieodbity, unwidersprechlich, unverwerflich.
Irrégularité, *f.* nieregularność, *f.* nieporządek, *m.* Unregelmäßigkeit, Unordnung, *f.*
Irrégulier, ère, *a.* nieregularny, nieporządny, unregelmäßig, unordentlich.
Irréligieux, euse, *a.* bezbożny, den Vorschriften der Religion zuwider.
Irréligion, *f.* bezbożność, *f.* Religionsverachtung, *f.*
Irrémédiable, *a.* nieuleczony, niezleczony, unabhelflich), unheilbar.
Irrémissible, *a.* nieodpuszczony, unerläßlich.
Irréparable, *a.* nieprzywrotny, nienadgrodzony, unersetzlich.
Irrépréhensible, *a.* bezprzygany, nienaganiony, untadelich, untadelhaft.
Irrésistibilité, *f.* nieodporność, *f.* Unwiderstehlichkeit, *f.*
Irrésistible, *a.* nieodporny, unwiderstehlich.
Irresolu, ue, *a.* watpliwy, niezdecydowany, unschlüssig.
Irrésolution, *f.* watpliwość, niezdecydowanie, *n.* Unschlüssigkeit, *f.*
Irrévérence, *f.* nieuszanowanie, *n.* Unehrerbietigkeit, *f.*
Irrévérent, ente, *a.* bez uszanowania, niewstydliwy, unehrerbietig.
Irrévocabilité, *f.* nieodwołanie, *n.* Unwiderruflichkeit, *f.*
Irrévocable, *a.* niodwołany, nieodmienny, unwiderruflich.
Irrigation, *f.* pokropienie, namoczenie, *n.* Wässerung, *f.*
Irritabilité, *f.* urażliwość, *f.* Reizbarkeit, *f.*
Irritable, *a.* urażliwy, reizbar.
Irritation, *f.* rozgniewanie etc. *n.* uraza, *f.* Reizung, *f.*
Irriter, *a.* rozgniewać, rozjątrzyć, reizen, aufbringen. *v. r.* się, sich erzürnen, böse werden.
Irruption, *f.* wtargnienie, wpadnienie nieprzyiacielskie, *n.* Einbruch, Einfall, *m.*

Isabeau,

Isabeau, belle, *f.* Izabela, *f.* Isabelle, *f.* (Name).
Isabelle, *a.* izabelowy, isabellfarbig. — *m.* kolor taki, *m.* Isabellfarbe, *f.*
Isac, *m.* Izak, Isaak, *m.* (Name).
Isard, *m.* rodzay kozy dziki, *f.* Art Gemse, *f.*
Islamisme, *m.* wiara Mahometańska, *f.* Mahometismus, *m.*
Isle, *v.* Ile.
Isolé, ée, *a.* osobno stoiący, freystehend, isolirt. *fig.* samotny, allein, einsam.
Isolement, *m.* odległość słupa od słupa etc., *f.* Abstand einer Säule, oder eines Gebäudes von andern, *m. fig.* samotność *f.* Absonderung, *f.*
Isoler, *a.* osobno co wystawić, budować, frey, abgesondert stellen.
Issu, ue, *a.* pochodzący (z familii etc.), entsprossen, herstammend.
Issue, *f.* wyiście, wyiazd; skutek, koniec, *m.* Ausgang, *m. fig.* sposób, wybieg, *m.* Ausweg, *m.* Issues, *pl.* okolica, *f* drobki, droby, *pl.* umliegende Gegend, *f.* Abfälle von geschlachteten Thieren, *m. pl.*
Isthme, *m.* międzymorze, *n.* Erdenge, Landenge, *f.*
Italie, *f.* Włochy, *pl.* Italien. *n.* — lien, nne, *a.* Włoski, enisch. S. Włoch, ener, *m.*
Item, *ad.* także, znowu, daléy, ingleichen, ferner. — *m.* suma nowa w rachunku, *f.* Rechnungsposten, *m.*
Itératif, ive, *a.* powtórny, wiederholt, nochmalig.
Itinéraire, *m.* opisanie podróży, *n.* xiązka podróżna; modlitwa, podróżna, *f.* Reisebeschreibung, *f.* Reisebuch; Reisegebet, *n.* — *a.* colonne-, *f.* słup nadróżny drogę ukazuiący, *m.* Wegsäule, *f.*
Ivoire, *m.* słoniowa kość, *f.* Elfenbein, *n.*
Ivoirier, *m.* rzemieślnik, co z słoniowey kości, różne robi rzeczy, *m.* Arbeiter in Elfenbein, *m.*
Ivre, *a.* piiany, trunken, betrunken.
Ivresse, *f.* piiaństwo, *n.* Trunkenheit, *f.* Rausch, *m.*
Ivrogne, *a.* do piiaństwa skłonny, dem Trunke ergeben. — *m.* piiak, *m.* Trunkenbold, *m.*
Ivrogner, *n. fam.* upić się, upiiać się, pić, sich voll trinken, saufen.
Ivrognerie, *f.* piiaństwo, opilstwo, *n.* Trunk, *m.* Völlerey, *f.* Saufen, *n.*
Ivrognesse, *f. fam.* piiaczka, *f.* Säuferinn, *f.*
Ivroie, od. Ivraie, *f.* kąkol, *m.* Tresne, *f.* Raden, Lolch, *m. fig.* zielsko, *n.* Unkraut, *n.*

J.

Jabot, *m.* gardziel, wòl, *m.* gardło, *n.* gors u koszuli, *m.* Kropf; Busenstreif, *m.*
Jabotter, *a. fam.* peplać, baiać, plappern.
Jachère, *f.* odłog, *m.* pole odłogiem leżące, *n.* Brache, *f.* Brachfeld, *n.*
Jachérer, *a.* prze-, odwrócić role pierwszy raz, brachen.

Jacinthe, *f.* hiacynt, *m.* Hyacynthe, *f.*
Jacobin, *m.* ine, *f.* dominikan, *m.* — kanka, *f.* Dominikanermönch, *m.* — nonne, *f.*
Jacot, *m.* Jakubek, Kubaś, *m.* Jakobchen, *n.* (Name).
Jactance, *f.* chełpliwość, chluba, *f.* Prahlerey, *f.*
Jaculatoire, *a. f.* oraison-, westchnienie do Boga, *n.* Stoßgebet, *n.*
Jade, *m.* kamień drogi zielonoszary, *m.* Nierenstein, Nephrit, *m.*
Jadis, *ad.* niegdyś, przedtym, vor Zeiten, ehemals.
Jaillir, *n.* wytryskać, wybuchać, wybijać się, heraus springen, spritzen, sprudeln.
Jaillissant, ante, *a.* wytryskuiący, wybuchaiący etc., springend, sprudelnd.
Jaillissement, *m.* wytryskanie, *n.* Herausspritzen, Herausspringen, *n.*
Jais, *m.* gagat, *m.* Gagath, *m.*
Jale, *f.* niecka wielka, *f.* große Mulde, *f.*
Jalon, *m.* laska miernicza, *f.* Abſteckpfahl, Meßſtab, *m.*
Jalonner, *a. et n* wydzielić, wyznaczyć pole wymierzone laskami wbitemi, mit Pfählen ꝛc. abſtecken.
Jalouser, *a.* (*q.* ob. *qc.*) zazdrościć komu czego, eiferſüchtig ſeyn (auf).
Jalousie, *f.* zazdrość; żaluzya *f.* okno do spuszczania, *n.* Eiferſucht, Mißgunſt, *f.* Gitterfenſter, *n.* Jalouſie, *f.*
Jaloux, ouse, *a.* (*de*) zawistny, zazdrośny, podeyrzliwy, eiferſüchtig, mißgünſtig.
Jamais, *ad.* kiedy, je, jemals. (ne-), nigdy, nie, niemals.
à-, na zawsze, na wieki, auf immer, ewig.
Jambe, *f.* noga; goleń, *f.* *n.* Fuß; Schenkel, *m.*
Jambette, *f.* nożyk składany, *m.* Einlegemeſſer, *n.*
Jambon, *m.* szynka, *f.* Schinken, *m.*
Jambonneau, *m.* szyneczka, kleiner Schinken, *m.*
Janissaire, *m.* iańczar, *m.* Janitſchar, *m.*
Jante, *f.* dzwono u koła, Radfelge, *f.*
Janvier, *m.* styczeń; Januarius, *m.* (imię), Januar, Januarius, *m.* (Name).
Japon, *m.* Japonia, *f.* porcelana Japońska, *f.* Japan; japaniſches Porzellän, *n.* ane. *a.* S. poński; poniczy, poniſch; poneſer, *m.*
Jappement, *m.* szczekanie, Kläffen, *n.*
Japper, *n.* szczekać, kläffen.
Jaque, *f.* kurtka, *f.* Jacke, — de mailles, *f.* pancerz, *m.* Panzerhemd, *n*
Jaquemart, *m.* osóbka na zegarze godziny biiąca, *f.* barniſchte Figur auf Uhren zum Anſchlagen der Stunden, *f.*
Jaques, *m.* Jakub, *m.* Jacob, *m.*
Jaquette, *f.* sukmana bez rękawów; sukienka dziecinna, *f.* kabacik, *m.* Bauernjacke; Kappe, *f.* Kinderröckchen, *n.*
Jar, *v.* Jars.
Jardin, *m.* ogród, *m.* Garten, *m*
Jardinage, *m.* ogrodnictwo, Gärten, *m. pl.* Gartenkunſt, *f.*
Jardiner, *n.* ogrodnictwem się bawić, ſich mit dem Gartenbaue beſchäftigen.
Jardinet, *m.* ogródek, *m.* Gärtchen, *n.*

Jardinier, *m.* nière, *f.* ogrodnik, *m.* Gärtner, *m.*
Jargon, *m.* mowa niekształtna, dzika, *f.* ięzyk gruby, niezrozumiany; gwar, wrzask; gatunek dyamentów żółtawych, *m.* verderbte Sprechart, *f.* Kauderwälſch, Rothwälſch, *n.* unverſtändliche Sprache, *f.* Geſchwätz, *n.* gelbliche Art Diamanten, *m.*
Jargonner, *n. et a.* źle mówić, wymawiać, peplać, baiać, fehlerhaft und unverſtändlich reden; ſchwatzen.
Jarre, *f.* dzban wielki do wody, *m.* großer Waſſerkrug, *m.*
Jarret, *m.* podkolanek; przegub, *m.* Kniebug, *m.* Kniekehle, *f.*
Jarreté, ée, *a.* zapadać na tylne nogi (o zwierzętach), hinten engbeinig, (von Thieren).
Jarretière, *f.* podwiązka, *f.* Kniebaud, Strumpfband, *m.*
Jarreux, euse, *a.* twardy, ostry, ſträubig.
Jars, *m.* gąsior, *m.* Gänſerich, *m.*
Jaser, *n.* świegotać, klekotać, plaudern, ſchwatzen.
Jaserie, *f.* świegotanie etc., *n.* Geſchwätz, *n.*
Jaseur, *m.* euse, *f.* świegot, klekot, *m.* Schwätzer, *m.* —ſinn, *f.*
Jasmin, *m.* iasmin, fiołek iasminowy, *m.* Jasmin, *m*,
Jaspe, *m.* iaspis, *m.* Jaspis, *m.*
Jasper, *a.* upstrzyć, nakropić co czerwono i zielono, jaspisfarbig anſtreichen oder ſprenkeln.
Jaspuree, *f.* upstrzenie, nakropienie czerwonozielone, *n.* kolour iaspisowy; brzeg xiążki takiego koloru, *m.* Färben, Sprenkeln auf Jaspisart, *n.* Jaspisfarbe daher, *f.* jaspisfarbener Schnitt eines Buches, *m.*
Jatte, *f.* miska drewniana; niecka, *f.* Napf; Spülkumpen, *m.* Mulde, *f.*
Jattée, *f.* miska drewniana, niecka pełna czego, *f.* Napf voll, *m.* Mulde, *f.*
Javaris, *m.* rodzay dzika, *m.* Art wildes Schwein, *n.*
Javeau, *m.* kępa *f.* ostrów na rzéce, *m.* Anfluß, *m.* Flußinſel, *f.*
Javeler, *a.* żęte zboże na pokosy, na garści roskładać, in Schwaden legen — *n.* na garściach, na pokosach leżeć, auf den Schwaden liegen.
Javeleur, *m.* zboże żęte na pokosy etc. roskładaiący, der das Getraide in Schwaden legt.
Javeline, *f.* dziryt, *m.* kleiner Wurfſpieß, *m.*
Javelle, *f.* garść zboża żętego, *f.* pokos; pęk chróstu, *m.* wiązka, *f.* pęk palów etc. *m.* Schwaden, *m.* Reisbund; Gebund Latten, Weinpfähle ꝛc., *n*
Javelot, *m.* dziryt; strzelec, (wąż), *m.* Wurfſpieß, *m.* Pfeilſchlange, *f.*
Jauge, *f.* prawidło, *n.* laska, *f.* inſtrument do wymierzenia napoiu w beczce etc. *m.* wymierzanie, *n.* Viſirſtab, Maßſtab, *n.* Aiche, *f.* Viſiren, *n.*
Jaugeage, *m.* wymierzanie, *n.* zapłata od tego, *f.* Viſiren; Viſirgeld, *n.*
Jauger, *a.* wymierzać beczkę etc., viſiren, aichen.
Jaugeur, *m.* miernik, *m.* Viſirer, *m*
Jaunâtre, *a.* żółtawy, gelblich.
Jaune, *a.* żółty, gelb. — *m.* żółtość, *f.* kolor żółty, das Gelbe,

be, — d'oeuf, żółtek, *m.* Eyerdotter, *m.*

Jaunet, *m.* kwiatek żółty, *m.* gelbes Blümchen, *n.*

Jaunir, *a.* żółcić, żółto farbować. gelb färben. — *n.* żółcieć, płowieć. gelb werden.

Jaunisse, *f.* żółtacka, *f.* Gelbsucht, *f.*

Jean, *m.* Jan, Johann, *m.* Jeannot, *m.* Janek, Jaś, *m.* Hänschen, *n.* (Name)

Jeanne, *f.* Johanna, Johanna, *f.* nette, neton *f.* Joasia, *f.* Johannchen, Hannchen, *n.*

Jectisses, *a. f. pl.* terres-, ziemia wykopana i przewieziona, *f.* Wurferde, *f.*

Jérémie, *m.* Jeremiasz, Jeremias, *m.* (Name)

Jérémiade, *f. fam.* treny, *pl.* pieśń żałosna, *f.* Klagelied, *n.*

Jérôme, *m.* Hyronim, Hieronimus, *m.* (Name.)

Jésuite, *m.* Jezuita, Jesuit, *m.*

Jésus, *m.* Jezus, Jesus, *m.* l'enfant-, dziecigtko Jezus, Kindlein Jesu, *n.*

Jet, *m.* ciśnienie, rzucenie, *n.* cisk, pocisk, *m.* latorośl, *f.* wyrostek, *m.* odlewana robota, *f.* rachowanie liczmanami, *n.* Wurf; Schößling, Schuß; Guß, Abguß, Einguß, *m.* Rechnen mit Zahlpfennigen, *n.* — de lumière, promień światła, *m.* Lichtstrahl, *m.* — d'eau, woda promieniem wytryskująca, *f.* Wasserstrahl, *m.* — d'abeilles, ròy pszczoł, *m.* Bienenschwarm, *m.*

Jetée, *f.* tama na brzegu przy porcie, *f.* nawòz, gruz na drodze, *m.* Damm am Ufer eines Hafens; Schutt auf Fahrwegen, *m.*

Jeter, *a.* ciągać, po-, w-, wy-, z-, rzucić; oblać; lać, odlewać; puszczać pączek, korzeń; roić się. werfen, abwerfen, auswerfen, hinwerfen; gießen, gießen; treiben; schmeißen. se, *r.* rzucić się; podadź się; paśdź, sich werfen, sich stürzen.

Jeton, *m.* liczman; ròy pszczoł, *m.* Zahlpfennig, Rechenpfennig, Bienenschwarm, *m.*

Jeu, *m.* gra; talia kart, *f.* zabawka; gralnia, *f.* miejsce, gdzie grają, *n.* Spiel, Spaß; Einsatz, *m.* Spielhaus, *n.*

Jeudi, *m.* czwartek, *m.* Donnerstag, *m.* —saint, wielki czwartek, *m.* der grüne Donnerstag, *m*

à Jeun, *ad.* czczo, nüchtern.

Jeune, *a.* młody; młodzieniec, junge.

Jeûne, *m.* post, dzień postny, *m.* Fasten, *n. f.* Fasttag, *m.*

Jeûner, *n* pościć, fasten.

Jeunesse, *f.* młodż, młodość, błąd, nierozum płochey młodości, *m* Jugend, *f.* Jugendfehler, *m.*

Jeunet, ette, *a. fam.* młodziuchny, młodziuteńki, sehr jung.

Jeûneur, *m.* euse, *f.* długo, często, poszczący, der, die viel fastet.

Joachim *m.* Joachim, Joachim, *m.* (Name).

Joaillerie, *f.* iubilerstwo, *n.* handel kleynotami, *m.* Juwelirkunst, *f.* Juwelenhandel, *f.*

Joaillier, *m.* ière, *f.* iubiler; handluiący kleynotami, *m.* Juwelier, Juwelenhändler, *m.*

Job, *m.* Job, Hiob, *m.* (Name).

Jocrisse, *m fam.* golota; skóra, *m.* Tropf, Knicker, *m.*

Jodelet, *m fam.* trefoiś, *m.* Possenreisser, *m.*

Joie, *f.* radość, uciecha, *f.* ukontentowanie, *n.* Freude, Lust, *f.*

Joignant, *prp.* przy, blisko, tuż, nieben, dicht dabey.

Joindre, *a.* składać; złączyć, iednoczyć; dodadź, przyłączyć; skleić, spoić, związać, doścignąć, dogonić, zusammenfügen, legen, stellen &c.; vereinigen; falten; hinzufügen, setzen, legen &c; beyfügen; einholen. — *n.* zamykać się, zwierać się, leżeć dobrze, schließen, genau anschließen. se, *r.* złączyć się, schodzić się etc.; spotkać się, zeyśdź się, sich vereinigen, zusammen fügen &c.; zusammen stoßen, sich antreffen.

Joint, *m.* staw, przegub, *m.* fuga, *f.* Gelenk, *n.* Fuge, *f.*

Jointe, *f.* pęto na konia, *n.* Fessel am Pferdefuß, *f.*

Jointée, *f.* dwie garści czego, przygarść, *f.* doppelte hohle Hand voll, *f.*

Jointif, ive, *a.* schodzący się, dotykaiący się, dicht an einander passend.

Jointoyer, *a.* zaprawić, zalepić fugi. die Fugen verstreichen.

Jointure, *f.* staw, przegub, *m.* fuga, *f.* Gelenk, *n.* Fuge, *f.*

Joli, ie, *a.* ładny, piękny, miły; łepski, hübsch, artig, niedlich.

Joliet, ette, *a. fam.* dość ładny, piękny, ziemlich hübsch, ganz artig.

Joliment, *ad.* ładnie, pięknie, mile, hübsch, artig.

Jolivetés, *f. pl.* fraszki piękne, *f. pl.* allerley artige Kleinigkeiten, *f. pl.*

Jonc, *m.* sit, spław, *m.* sitowie, *n.* obrączka, *f.* pierścionek gładki bez kamienia, *m.* Binse, *f.* Fingerring ohne Steinkasten, *m.*

Jonchaie, *f.* sitowisko, mieysce pełne situ, *n.* Ort, wo Binsen wachsen, *m.*

Jonchée, *f.* kwiaty, gałęzie etc. na drogę posypane, *pl.* koszyk pełen sérków; sérek z śmietanki robiony, *m.* gestreute Blumen, *f. pl.* Zweige, *m. pl.* oder Gras, *n.* volles Käsekörbchen, *n.* kleiner Rahmkäse, *m.*

Joncher, *a.* kwiatami etc., posypać, mit Blumen &c bestreuen. *fig.* okryć, bedecken.

Jonction, *f.* złączenie się, *n.* Zusammenstoßung, Vereinigung, *f.*

Jonglerie, *f.* kuglarstwo, *n.* figle, *m. pl.* Taschenspielerey, *f.* Gaukelpossen, *f. pl.*

Jongleur, *m.* kuglarz, figlarz, *m.* Gaukler, Possenspieler, *m.*

Jonquille, *f.* rodzay narcyzów, *m.* Jonquille (Art Narcisse).

Joseph, *m.* Józef, Joseph, *m.* (Name).

Jouailler, *n. fam.* grać dla rozrywki, ein Spielchen machen.

Jouaillerie etc., *v*, Joaillerie.

Joue, *f.* policzek, *m.* Wange, *f.*

Jouer, *n. et a.* grać; igrać, spielen. d'un instrument, grać na instrumencie, auf einem Instrumente. à un jeu, grać w co. grę iaką, ein Spiel. (*qc.* zadawać; grać o co; zwieśdź, oszukać, drwić, szydzić, etwas spielen, ausspielen; um etwas spielen; betrügen; lächerlich machen. se, *r.* (*de qc.*) igraiąc co robić, igrać z czym, womit spielen; es spielend verrichten. (*de q. ou de qc.*) żartować, drwić, naśmiewać się z czego z kogo, einen Scherz mit etwas treiben, zum Besten haben. (*à q.*) napastować, prześladować kogo, drwić z kogo, sich an einen wagen, reiben. (*à . .*) na niebezpieczeństwo się narażać, sich in Gefahr begeben.

Joueux, *m. fam.* gracz podły, *m.* schlechter Spieler, *m.*
Jouet, *m.* cacko, *n.* drag u woza, *m.* Spielwerk, *n.* Waagebalken, *m.*
Jouer, *m.* euse, *f.* gracz, *m.* Spieler, *m.*
Joufflu, ue, *a.* wielkogęby, gębiasty, bausbäckig.
Joug, *m.* iarzmo, *n.* Joch, *n.*
Jovial, ale, *a.* wesoły, lustig, fröhlich.
Jovialité, *f.* wesołość, *f.* umysł wesoły, *m.* Fröhlichkeit, *f.*
Joujou, *m. fam.* cacko, *n.* zabawki, *pl.* Kinderspiel, *n.*
Jouir, *n.* (*de qc.*) u-, zażywać, posiadać, geniessen, haben.
Jouissance, *f.* u-, zażywanie; posiadanie, *n.* Genuss, *m.*
Jouissant, ante, *a.* używaiący etc., geniessend.
Jour, *m.* dzień, *m.* słońce, światło, *n.* Tag, *m.* Tageslicht, Licht, *n*, *fig.* życie, *n.* Leben, *n.* à-, *ad.* przezrzysto, durchsichtig, durchbrochen. Jours, *pl.* dni, lata, życia, *pl.* życia, *pl.* Tage, *f. pl.* Lebenszeit, *f.*
Journal, *a. m. et f.* dziennik; dyaryusz; morg roli, *m.* Tagebuch, *n.* Wochen-, Monatsschrift, *f.* Morgen Landes, *m.*
Journalier, ère, *a.* dzienny, codzienny, odmienny, täglich, veränderlich.
Journalier, *m.* robotnik, *n.* Tagelöhner, *m.*
Journaliste, *m.* wydawca dziennika, *m.* Verfasser einer periodischen Schrift, *m.*
Journée, *f.* dzień, m. robota iednodniowa; zapłata za nią; podróż, droga iednodzienna; bitwa, *f.* Tag, *m.* Tageszeit, Tagewerk, *n.* Tagelohn, *m.* Tagreise; Schlacht, *f.*
Journellement, ad. codziennie, codziennie, täglich.
Joûte, *f.* gonitwy *pl.* Lanzenbrechen; Schifferstechen, *n. fig.* walka, potyczka, *f.* Kampf, *m*
Joûter, *n.* kopie kruszyć. Lanzen brechen. *fig. fam.* potykać się, walczyć, kämpfen, streiten.
Joûter, *m.* potykaiący się, Kämpfer, *m.*
Jouvenceau, *m. fam.* młodzieniec ładny, *m.* hübscher Jüngling, *m*
Jouvencelle, *f. fam.* dziewczyna, *f.* Mädchen, *n.*
Joyau, *m.* kleynot, *m.* Kleinod, Geschmeide, *n.* Schmuck, *m.*
Joyeux, euse, *a.* wesoły, radosny, freudig, lustig.
Jubilation, *f.* radość, *f.* okrzyki, *pl.* Jubel, *m.*
Jubilé, *m.* rok święty, jubileusz, odpust zupełny; xiądz, doktor wysłużony, *m.* Jubeljahr, Jubelfest; Ablassjahr, *n.* Jubelpriester, Jubeldoctor, *m.*
Jubiler, *a.* un ancien laquais, dadź łaskawy chleb słudze zasłużonemu, einen alten Bedienten zur Ruhe setzen.
Jucher, *n. et se*, *r.* wlecieć na grzędy, (o kurach), aufsitzen, auffliegen, (von Hühnern und Vögeln).
Juchoir, Juc, *m.* grzęda, *f.* siadło, siedlisko kur, *n.* Hühnerstange, *f.*
Judaïque, *a.* żydowski, jüdisch.
Judaiser, *n.* po żydowsku żyć, myśleć, es mit den Juden halten.
Judaïsme, *m.* żydowska wiara, nauka, *f.* Judenthum, *n.*
Judicature, *f.* urząd sędziego, sędziowie, *pl. m.* Richteramt, *n.*

Judi-

Judiciaire, *a.* sądowy, gerichtlich. — *f. fam.* rozsądek, *m.* rozsądność, *f.* Beurtheilungskraft, *f.*
Judicieux, euse, *a.* rozumny, rozsądny, rostropny, verständlich vernünftig, gescheid.
Juge, *m.* sędzia; *m.* Richter, *m.*
Jugement, *m.* dekret; sąd, sądy, *m. pl.* zdanie, *n.* rozsądek, *m.* rozsądność, *f.* Urtheil; Gericht; Gutachten, *n.* Verstand, *m.* Beurtheilungskraft, *f.*
Juger, *a. et n.* o-, roz-, sądzić; sądzić, dorozumiewać się, rozumieć; trzymać iak o czym urtheilen; richten; entscheiden; meinen, halten für . . .
Juif, *m.* Juive, *f.* żyd, *m.* żydówka, *f.* Jude, *m.* Jüdinn, *f. a.* żydowski, jüdisch.
Juillet, *m* lipiec, *m.* (miesiąc), Julius, Heumonat, *m.*
Juin, *m.* czerwiec, *m.* (miesiąc), Junius, Brachmonat, *m.*
Jujube, *f.* iuiuba, *f.* (owoc,) Brustbeere, *f.*
Jujubier, *m.* iuiuba *f.* (drzewo), Brustbeerbaum, *m.*
Juiverie, *f.* żydowskie miasto, *n.* żydowska ulica, *f.* Judenstadt, Judengasse, *f.*
Jules, *m.* Juliusz, Julius, *m.* — lie, *f.* Julia, Julia, *f.* (Name).
Julien, *m.* Julian, Julian, *m.* — nne, *f.* Julianna Juliane, *f.*
Jumart, *m.* mieszaniec z wołu i oślicy, *m.* Ochsenesel, Maulochs, *m.*
Jumeau, *m.* elle, *f.* bliźniak, *m.* bliźnię, *n.* Zwilling, *m.* — *a.* bliźnięcy, Zwillings . . .
Jument, *m.* klacz, kobyła, *f.* Stutte, *f.*
Jupiter, *m.* Jowisz, *m.* Jupiter, *m.*
Jupon, *m.* spódniczka spodnia *f.* Unterröckchen, *n.*
Jurande, *f.* urząd cechmistrzowski, *m.* cechmistrzowstwo, *n.* Amt eines Geschwornen; Kollegium der Geschwornen, *n.*
Juratoire, *a.* poprzysiężony, eidlich.
Juré, ée, *a.* poprzysiężony, przysięgły, geschworen, beeidigt.
Juré, *m.* przysięgły, *m.* Geschworner, *m.*
Jurement, *m.* przysięga *f.* przeklinanie, *n.* Schwur; Fluch, *m.*
Jurer, *a. et n.* przysięgać, poprzysiąc; kląć, przeklinać, schwören, beschwören, fluchen. *fig.* niezgadzać się; skrzypieć, zadzierać, sehr abstechen; einen harten widerlichen Ton von sich geben.
Jureur, *m.* przeklinacz, *m.* Fluther, *m.*
Juridiction, Juridiction, *f.* iurysdykcya, *f.* sądownictwo, *n.* prawo, moc sądzenia i karania kogo, *f.* Gerichtsbarkeit, *f.* Gerichtszwang; Gerichtssprengel, *m.*
Juridique, *a.* prawny, rechtlich.
Jurisconsulte, *m* prawnik, *m.* Rechtsgelehrter, *m.*
Jurisprudence, *f.* prawnictwo, *n.* Rechtsgelehrsamkeit, *f.*
Juriste, *m.* prawnik, *m.* Jurist, Rechtsgelehrter, *m.*
Juron, *m.* przeklinanie czyie zwyczayne, *n.* Leibschwur, *m.*
Jus, *m.* sok, *m.* Saft, *m.*
Jusque, Jusques, *prp.* aż do; nawet i; tak dalece, tak bardzo, że, bis; sogar auch.
Jusquiame, *f.* szaléy, bielun, *m.* Bilsenkraut, *n.*

Jus-

Justaucorps, *m.* suknia męska ciasna, *f.* Mannsrock, *m.*

Juste, *a.* sprawiedliwy; należyty, prawy; słuszny; doskonały; za ciasny, za krótki, za lekki, gerecht, recht, richtig, billig, genau, zu enge, zu kurz, zu leicht. — *ad.* słusznie, należycie, dobrze, richtig. au, właśnie, w istocie, ganz genau. — *m.* kaftanik z rękawkami, *f.* Leibchen mit Aermeln, *n.*

Justement, *ad.* słusznie, prawnie; właśnie; w sam czas, w sam raz, gerecht, genau, gerade.

Justesse, *f.* pomiar, *m.* pomierność, składność; pilność, *f.* Richtigkeit, *f.*

Justice, *f.* sprawiedliwość, *f.* sąd, sądy, *m. pl.* iurysdykcya, zwierzchność, *f.* Gerechtigkeit, Recht, Gericht, *n.* Gerichtsbarkeit, Justiz, *f.*

Justiciable, *a.* do iurysdykcyi należący, dem Gerichtszwange unterworfen.

Justicier, *a.* s-, tracić, richten, hinrichten.

Justicier, *m.* człowiek sprawiedliwy; dozorca sprawiedliwości; justicyaryusz, *m.* der Gerechtigkeit liebet; Gerichtsherr; Gerichtshalter, *m.*

Justificable, *a.* usprawiedliwienia godny, wart, zu rechtfertigen.

Justifiant, ante, *a.* usprawiedliwiaiący, rechtfertigend.

Justificatif, ive, *a.* usprawiedliwiaiący, dowodzący, rechtfertigend, beweisend.

Justification, *f.* usprawiedliwienie, dowodzenie niewinności, *f.* Rechtfertigung, *f.*

Justifier, *a.* usprawiedliwić, niewinność czyią dowodzić, okazać; dowieść wywieść, pokazać, rechtfertigen, losspre-chen, beweisen.

Justin, *m.* Justin, Justinus, *m.* — ne, *f.* — tyna, — stine, *f.* (Name).

Justinien, *m.* Justynian, Justinian, *m.* (Name).

Juteux, euse, *a.* soczysty, saftig.

K.

Kahouanne, *f.* rodzay wielkich żółwiów, *m.* Caretschildkröte, *f.*

Kali, *m.* solnik, *m.* solne ziele, *n.* Salzkraut, *n.*

Kan, *m.* han Tatarski, *m.* Chan (der Tartaren), *m.*

Kermes, *m.* czerwiec, *m.* Scharlachbeere, *f.*

Kouan, *m.* ziarka pewne doi farby karmazynowey potrzebne, *n. pl.* gewisser Saame zur Bereitung der Carmesinfarbe, *mm.*

Kyrielle, *f.* litania, *f.* Litaney, *f.*

Nouveau Dictionnaire portatif.

T. III.

Français, Polonais et Allemand.

L — Z.

Nowy Słownik kieszonkowy

T. III.

Francuzko - Polsko-Niemiecki.

L — Z.

Nowa przeyrzana i poprawna Edycyia.

à Breslau,
chez Guillaume Théophile Korn.
1811.

L.

La *art. f.* ta, die — *pr.* ona sie.

Là, *ad.* tam, da, daselbst, dahin, dort, dahey.

La là, *ad.* powoli, zwolna; nu, daléy; iako tako, nun nun; so so, mittelmäßig.

Labiale, a. *f.* lettre-, litera wargowa, *f.* Lippenbuchstabe, *m.*

Labile, a memoire-, pamięć słaba, *f.* schwaches Gedächtniß, *n.*

Laboratoire, *m.* oficyna chymiczna; *f.* Laboratorium, *n.*

Laborieux, euse, *a.* praeowity; trudny, ciężki, arbeitsam, mühsam.

Labour, *m.* uprawa, *f.* uprawianie roli, ogrodu etc. *n.* Pflügung, Umgrabung, *f.*

Labourable, *a.* orny, uprawny, urbar.

Labourage, *m.* rolnictwo; uprawianie, *n* uprawa roli, *f.* Ackerbau, Feldbau, *m.* Ackern, *n.*

Labourer, *a et n.* uprawiać, orać, kopać, wskopać rolę; ryć. (den Acker) bestellen, ackern, pflügen, umgraben, umwühlen.

Laboureur, *m.* rolnik, oracz, *m.* Ackersmann, Bauer, *m.*

Labyrinthe, *m.* labirynt, *m.* Irrgarten, Irrgang, *m. fig.* sprawa zawila *f.* verwirrter Handel, *m.*

Lac, *m.* iezioro, *n.* See, *m.*

Lacer, *a.* sznòrować, nawlec, schnüren, durchziehen.

Lacet, *m* igliczka do sznòrowania, *f.* sidło, *n.* Schnürsenkel, Nestel, *m.* Schlinge *f.*

Làche, *a* nietęgi, nienatężony, wolny, schlaff, locker. *fig.* leniwy, gnuśny; boiaźliwy; trwożliwy; nikczemny, podły. träge, faul, feige, niederträchtig — *m.* tchòrz, *m.* feige Memme, f.

Lâcher, *a* popuścić, spuścić, wypuścić, schlaff machen; nachlassen, los lassen, fahren lassen. — *fam.* dać, wyciąć, geben. — *n.* oder se, *r.* spuścić się, nachlassen, losgeben.

Làchete, *f.* tchòrzostwo, *n.* boiaźliwość; nikczemność, podłość, *f.* Feigheit, Niederträchtigkeit, *f.*

Lacis, *m.* robota siatkowa *f.* netzförmiges Gewebe, *n.*

Laconique, *a* krótkomowny, krótki, węzłowaty, kurz und nachdrücklich.

Laconisme, *m.* krótkomowność, *f.* kurze und nachdrückliche Rede, *f.*

Lacrymal, ale, *a* łzawy, Thrä-nen . . .

Lacs, *m.* powróz, m. sidło. *n.* fontaż *m.* Schnur, Schlinge, Schleife, *f. fig.* sidło, *n.* Fallstrick, *m.*

Lactée, *a. f.* veine-, żyła mleczna, *f.* Milchader, *f.* voie-, mleczna droga na niebie, *f.* Milchstraße am Himmel, *f.*

Lacune, *f.* mieysce próżne, *n.* przerwa, *f.* Lücke, *f.*

Ladre, *a.* trędowaty, parszywy, aussätzig. *fig.* nieczuły, bezczuły; skąpy, gefühllos; filzig, — *m* trędowaty człowiek, *m* Aussätziger, *m fig.* sknéra, skąpiec, *m.* karger Filz, *m.*

Ladrerie, *f.* trąd; szpital, *m.* Aussatz, *m.* Lazareth, *n fig.* skąpstwo, sknérstwo, *n.* Kargheit, *f.*

Ladresse, kobiéta trędowata, Aussätzige, *f. fig.* albo skąpa, *f.* Knauserinn, *f.*

Lagune, *f.* iezioro, *n.* kleiner See, *m.* große Lache, *f.*

Lai, ie, *a.* świecki, weltlich, — *m.* laik. *m.* Laie, *m.*

Laid, aide, *a.* szpetny, bezecny, brzydki, häßlich, garstig.

Laideron, *f.* maszkara, kobiéta bezecna, *f.* häßliches junges Frauenzimmer, *n.*

Laideur, *f.* szpetność, *f.* Häßlichkeit, *f.*

Laie, *f.* świnia dzika, maciora; droga w lesie wyrabana, *f.* mlot dwóyzęby, *m* Bache, wilde Sau, *f.* durchgehauener Weg in einem Walde; Zahnhammer der Steinhauer, *m.*

Lainage, *m.* towary welniane, *m. pl.* Wollenwaare, *f.*

Laine, *f.* welna, *f.* Wolle, *f.*

Lainer, laner, *a.* barwić, tnerować sukno, aufträden Strich geben, (Tuch). neur. *m.* kutnerownik, rauher, Tuchkratzer, *m.*

Lainerie, *f.* welniana robota, Wollenarbeit, *f.*

Laineux, euse, *a.* welnwelniany, wollig, wollicht.

Lainier, *m.* welniarz, handluiący, *m.* Wollhändl *m.*

Laïque, *a.* świecki, welt— *m.* laik, Laie, *m.*

Laisse, *f.* sfora, *f.* sznurek kapelusza, *m.* Koppelseil, Koppelriemen, *m.* Hutschn *f.*

Laisser, *a.* zostawić; śpuścić co komu; powierzyć; opuścić, odl zaniechać, zaniedbać; zwolić, lassen, zurücklassen, lassen, hinterlassen, verl unterlassen, zulassen.

Lait, *m.* mléko, *n*, mléczMilch, *f.* — coupé, mlz wodą, Wasser und Mil vache à-, krowa doyna, Melkkuh, *f.*

Laitage, *m.* nabiał, *m.* Milchwerk; *n.* Milchspeise, *f.*

Laite, oder Laitance, mlécz rybi, *m.* Milch der Fische, *f.*

Laité, ée, *a.* mléczny, (o rybach), Milch habend, (von Fischen).

Laiterie, *f.* piwniczka, komora sklepik na mléko, *f.* Milchkeller, *m.* Milchkammer; Milkerey, *f.*

Laiteux, euse, *a.* mléczny, milchicht, milchfarbig, (von Edelsteinen).

Laitier, *m.* zuzel, *m.* Metallschlacke, *f.*

La-

Laitière, *f.* mléczarka, krowa doyna; mamka obfita w pokarm *f.* Milchfrau, *f.* Milchmädchen, *n.* Amme, Kuh, die viel Milch hat, *f.*

Laiton, *m.* mosiądz, *m.* Messing, *n.*

Laitue, *f.* łoczyga, *f.* Lattich, *m.*

Lama, *m.* pop Tatarski, *m.* tartarischer Priester, *m.*

Lamantin, od. Lamentin, *m.* ryba morska wielkości wieloryba, *f.* Seekuh, *f.* (Fisch).

Lambeau, *m.* płat, szmat, gałgan, *m.* łata, *f.* Lappen, Lumpen, *m. fig.* ułomek, *m.* Bruchstück, *n.*

Lambin, *m.* ine, *f. fam.* dłubacz, guzdracz, *m.* Zauderer, *m.*

Lambiner, *n. fam.* dłubać; guzdrać się, lenić się, zaudern.

Lambris, *m.* futrowanie ściany, *n.* posadzka; gipsowka, *f.* Täfelwerk, Getäfel, *n.*

Lambrissage, *m* futrowanie; gipsowanie, *n.* posadzka, *f.* Täfeln, Täfelwerk, *n.*

Lambrisser, *a.* futrować; gipsować, täfeln; vergipsen.

Lambruche, Lambrusque, *f.* wino płonne, dzikie, *n.* Art wilder Weintrauben, *f.*

Lame, *f.* blacha, blaszka, *f.* złoto, srebro lite, blaszkowe, *n.* głownia, głowienka; fala morska, *f* wał, *m.* Platte von Metall, *f.* Blech, *n.* Flitter; Lahn, *m.* Klinge; Meereswelle, *f.*

Lamentable, *a.* żałosny, klägelich, jämmerlich.

Lamentation, *f.* żal, *m.* żalenie się, narzekanie, *n.* Wehklage, *f.* Jammer, *m.*

Lamenter, *a.* żalić się, narzekać, ubolewać, bejammern, wehklagen.

Lamier, *m.* rzemieślnik, co złoto etc. blaszkowe, ciągnione robi, *m.* Lahnmacher, *m.*

Laminer, *a* płaszczyć, bić, platten, plätten.

Lampadaire, *m.* zapalacz lamp, *m.* latarnia, na trzonku, *f.* Lampenmann, Lampenstock; *m.*

Lampe, *f. fam.* lampa, *f.* Lampe, *f.*

Lampée, *f. fam.* szklanka pełna, *f.* kufel, kielich, *m.* Humpen, *m.* volles Glas, *n.*

Lamper, *n. fam.* pić, saufen, zechen.

Lamperon, *m.* rurka lampowa, *f.* lichtarzyk, *m.* Lampenröhre, Dille, *f.*

Lampion, *m.* lampecaka, (na illuminacyi), *f.* kleine Lampe, besonders bey öffentlichen Beleuchtungen, *f.*

Lamproie, minog, ninog, *m.* Lamprete, Bricke, *f.*

Lamproyon, *f.* minożek etc., *m.* kleine Lamprete, *f.*

Lance, *f.* włocznia, kopia, *f.* drąg, *m.* stępel do nabijania armaty; szpatela, *f.* promień ogniaty, *m.* Lanze; Stange; Ladeschaufel, *f.* Spatel; Feuerstrahl, *m.*

Lancer, *a.* rzucać, ciskać; miotać, werfen, schießen, schleudern, se, r. skoczyć, rzucić się na . . ., fl zen, springen auf, spust we

Lancière, *f.* Freygerinne einer młynie.

Lancis, *n.* Lan-

Lancinant, ante, *a.* kolący, bolący, stechend, (vom Schmerze).

Lançoir, *m.* stawidło u młyna, *n.* Schutzbrett in der Mühle, *n.*

Lande, *f.* piaski, *m. pl.* Heide, Steppe, *f.* Landes, *pl. fig.* nudne; nie zabawne kawałki w xiążce, *m. pl.* trokene Stellen in einem Buche, *f. pl.*

Landgrave, *m. et f.* landgraf, *m.* — grabini, *f.* Landgraf, *m.* Landgräfinn, *f.* — viat, *m.* landgrabstwo, *n.* Landgrafschaft, *f.* — vine, *f.* landgrabini, *f.* Landgräfinn, *f.*

Landier, *m.* wilk kuchenny, *m.* Feuerbock, Brandbock, *m.*

Langage, *m.* ięzyk, *m.* mowa, *f.* Sprache, *f.*

Lange *m* powiiacz, *n.* Wickelschnur, Windel, *f.*

Langoureux, euse, *a* słaby, chorowity; pragnący, tęskny, matt, schwächlich, schmachtend.

Langouste, *f* rak morski wielki, *m.* rodzay szaraniec, *f.* Art großer Seekrebse; Art Heuschrecke, *f*

Langue, *f.* ięzyk, *m.* mowa, *f* Zunge; Sprache, *f.*

Langueur, *f.* słabość, mdłość; tęskność, *f.* tęsknienie, *n.* niechoć, ociężałość, *f.* Mattigkeit, Schwachheit, *f.* Schmachten, *n.* Niedergeschlagenheit, *f.*

Langueyer, *n.* ozór wieprza oglądać, czy węgrowaty, die Zunge eines Schweines besichtigen, in der Absicht, ob es

Languier, *m.* wędzony, *m.* ... wieprzowy Schweinszunge, *f.* ...ucherte

Languir, *n.* słabieć, schnąć, cierpieć ból etc.; umierać z czego, ausgezehrt, ... werden; langsame Marter ... stehen; verschmachten. *fig.* pragnąć, tęsknąć; powolnieść, wlec się, schmachtend sich sehnen; schläfrig, langsam gehen.

Languissant, ante, *a.* słaby, tęskny, pragnący, matt, ... los, schmachtend.

Lanice, *a. f.* boure-, wełna wyczosana, *f.* Scheerwolle, *f.*

Lanier, *m.* srokosz, *m.* dzierlatka samica, *f.* Blaufuß, *m.* (Vogel).

Lanière, *f.* rzemień, rzemyk, *m.* pęciny, *pl.* Riemen, Wadenriemen, *m.*

Lanifère, *a.* wełnisty, wollig.

Lansquenet, *m.* gra pewna w karty, *f.* Landsknecht, *m.* (Kartenspiel).

Lanterne, *f.* latarnia, *f.* Laterne, *f.* — sourde, latarnia, *f.* Blendlaterne, *f.* — magique, latarnia czarnoxięska, *f.* Zauberlaterne, *f.* Laternen, *pl. fig. fam* bayki, plotki, brédnie, *pl.* Windbeuteley, *f.* albernes Geschwätz, *n.*

Lanterner. *n. fig.* guzdrać, dłubać, zaudern. — *a fam.* nabaiać komu, einem den Kopf vollschwatzen.

Lanternerie, *f. fam.* bayki, brédnie, *pl.* albernes Geschwätz, *n.*

Lanternier, *m.* ière, *f.* zapalacz latarń, *m.* Laternenanzünder, *m. fig. fam.* dłubacz, guzdracz; wietrznik, baiacz, *m.* Zauderer; Windbeutel, *m.*

Lantiponnage, *m. fam.* brédnie, figle, *pl.* dummes Geschwätz, *n.*

Lantipounner, *n. fam.* bredzić, drwić, schwatzen.

Laper, *n.* łeptać, leckern, läppern.

Lapereau, *m.* króliczek, *m.* junges Kaninchen, *n.*

Lapidaire, *m.* iubiler. co drogie kamienie szlufuie, *m.* Steinschneider, *m. a. style*, napis, *m.* litery na kamieniach wyryte, *pl.* Steinschrift, *f.*

Lapidation, *f.* kamionowanie, *n.* Steinigung, *f.*

Lapider, *a.* kamionować, steinigen.

Lapidification, *f.* rodzenie kamieni, obrócenie w kamień, *n.* Erzeugung der Steine, *f.*

Lapin, *m.* królik, *m.* Kaninchen, *n.*

Lapine, królik samica, *f.* weibliches Kaninchen, *n.*

Lapinière, *v.* Garenne.

Lapis, *m.* lazur, (kamień), *m.* Lasurstein, *m.*

Lapmude. *f.* odzież z skór tarantowych, *f.* Kleid von Rennthierfellen, *n.*

Laponie, *f.* Laponia, *f.* Lappland, *n.* — pon. ponien, *m.* Lapończyk, Lappländer, Lappe, *m.* — *a.* poński, ländisch.

Laps, se, *a.* odszczepieniec, odpadły od wiary, von der Religion abgefallen.

Laquais, *m.* lokay, *m.* Lackey, *m.*

Laque, *f.* lak, (farba), *m.* Lack, *m.*

Laqueton, *m.* lokaik, *m.* kleiner Lackey, *m.*

Larcin, *m.* kradzież, *f.* Diebstahl, *m.*

Lard, *m.* słonina, *f.* Speck, *m.*

Larder, *a* szpikować, spicken.

Lardoire, *f.* szpikulec, *m.* Spicknadel, *f.*

Lardon, *m.* słonina na kawałki pokraiana, *f.* Speckschnitt, *m. fig.* przymówka, uciuki, *f pl.* żart uszczypliwy, *m.* Stich, *m.* Sticheley, *f.*

Large, *a.* széroki, obszerny, przestronny, breit; weit. — *m.* szerokość, odległość, *f.* Breite; Weite, *f.* au., wiele maiąc mieysca, geräumig. *fig.* w dostatku, in guten Umständen.

Largement, *ad.* dostatecznie; zupełnie, reichlich.

Largesse, *f.* szczodrobliwość, hoyność, *f.* podarunek, *m.* Freygebigkeit, Schenkung, *f.*

Largeur, *f.* szérokość; szérz, *f.* Breite, *f.*

Largue, *m.* śrzód morza, *m.* Höhe des Meeres, *f.*

Larix, *m. v.* Mélèse.

Larme, *f.* łza; kropla, *f.* Thräne, Zähre, *f.* Tropfen, *m.*

Larmières, *f. pl.* kaciki oczne, *m. pl* (o jeleniach, łosiach), Augenhöhlen der Hirsche und Elendthiere, *f. pl.*

Larmiers, *m. pl.* skroń końska, *f.* Schläfe eines Pferdes, *f. pl.*

Larmoyant, ante. *a.* rozlewaiący łzy, in Thränen zerfliessend.

Larmoyer, *n.* rozlewać łzy, rzewnie płakać, bitterlich weinen.

Larron, *m.* onnesse, *f.* złodziey. *m.* eyka, *f.* Dieb *m.* — inn, *f.*

Larronneau, *m.* złodziejek *m.* kleiner Dieb, *m.*

Lar-

Larves, *m. pl.* strachy, duchy, *m. pl.* Nachtgeister, (Seelen der Bösen), *m. pl. T.* poczwarka, *m.* (o robakach). Larven (von Insekten), *f. pl.*

Las, asse, *a.* zmordowany, spracowany, müde. *fig.* niechotny, uprzykrzony, überdrüßig.

Lascif, ive, *a.* sprośny, wszetecany; iurny, üppig, unzüchtig, geil.

Lasciveté, *f.* sprosność, wszeteczność; iurność, *f.* zbytek, *m.* Ueppigkeit, Unzucht, Geilheit, *f.*

Lassant, ante, *a.* przykry, markotny, uprzykrzony, ermüdend, lästig.

Lasser, *a.* zmordować, spracować, sfatygować; usprzykrzyć się; nudzić, ermüden; lästig seyn; lange Weile machen. se, *r.* zmordować się etc.; nudzić się, sprzykrzyć sobie, sich ermüden, überdrüßig werden.

Lassitude, *f.* osłabienie, *n.* słabość, *f.* Müdigkeit, Mattigkeit, *f.*

Latanier, *m.* rodzay drzewa palmowego, *n.* Latanbaum, *m.* (Palmenbaum).

Latent, ente, *a.* skryty, verborgen.

Latéral, ale, *a.* poboczny, postronny, was auf der Seite ist.

Latéralement, *ad,* z boku, von der Seite.

Latin, ine, łaciński, lateinisch. Latin, *m.* łacina, *f.* ięzyk łaciński, *m.* Latein, *n.*

Latiniser, *a.* dadź zakończenie łacińskie słowu, eine lateinische Endung geben.

Latinisme, *m.* własność ięzyka łacińskiego, *f.* lateinische eigene Redensart, *f.*

Latiniste, *m.* dobry łacinnik, *m.* guter Lateiner, *m.*

Latinité, *f.* łacina, *f.* Latein, *n.*

Latitude, *f.* szérokość; odległość, *f.* Breite; Entfernung, *f. T.*

Latomie, *f.* więzienie podziemne głębokie, *n.* tiefes Gefängniß, *n.*

Latrie, *f.* culte de-, cześć memu Bogu oddawana, *f.* dem wahren Gott allein gebührende Verehrung, *f.*

Latrines, *f. pl.* kloaki, prewty, *pl.* Gruben eines heimlichen Gemachs, *f. pl.* Abtritt, *m. pl.*

Latte, *f.* łata, *f.* Latte, *f.*

Latter, *a.* łatami obiiać, belatten.

Lattis, *m.* robota ciesielska z łat dachowych, *f.* Lattenwerk, *n.*

Lavage, *m.* mycie, o-, wy-umywanie, *n.* sama, szczera woda, *f.* pluskanie, *n.* Waschen, Abwaschen, Geplantsche, *n.*

Lavande, *f.* lawenda, *f.* Lavendel, *m.*

Lavandier, *m.* pracz, *m.* Waschmeister, *m.*

Lavandière, *f.* praczka, *f.* Waschfrau, *f.*

Lavange, *f.* zamieć śniegów, *f.* Schneelawine, *f.*

Lavaret, *m.* ryba pewna, *f.* Seeforelle, *f.*

Lavasse, *f.* dészcz wielki, *m.* Regenguß, Wolkenbruch, *m.*

Laudanum, *m.* lékarstwo z soku makowego, *n.* Opium aus Mohnsaft, *f.*

Lau-

Laudes, *f. pl.* pacierze, pieśni po iutrzni, *pl.* Gebete und Lieder gleich nach der Frühmetten, *n. pl.*

Lave, *f.* ława, *f.* Lava, *f.*

Lave-main, *m.* lawaterz, umywalnik, *m.* umywalnia, *f.* Handbecken am Eingange einer Sacristey ꝛc., *n.*

Lavement, *m. T.* mycie, umywanie, *n.* enema, *f.* Waschen; Klystier, *n.*

Laver, *a* myć, umywać, waschen. *fig* oblewać; płynąć, podmywać, bespülen.

Lavette, *f.* ścierka, *f.* Waschlappen, Scheuerwisch, *m.*

Laveur, *m.* euse, *f.* pracz, *m.* Wäscher, *m.* praczka, *f.*

Lavoir, *m.* pralnia, *f.* koryto do umywania rąk u meczetów Tureckich, *n.* pomywalnik kuchenny, *m.* Waschplatz, *m.* Waschhaus, *n.* Waschtrog, Waſſerſtein, *m.*

Laure, *f.* Laura, Laura, *f.* (Name).

Lauréat, *a, m.* poëte-, poëta uwieńczony, *m.* gekrönter Poet, *m.*

Laurent, *m.* Wawrzyniec, Lorenz, *m.* — rence, *f.* Laurencya, Laurentia, *f.* (Name).

Laurier, *m.* wawrzyny, *pl. m.* bobkowe drzewo, *n.* Lorbeerbaum, Lorbeer, *m. fig.* zwycięstwo, *n.* sława, *f.* Sieg, Ruhm, *m.*

Lavure, *f.* pomyie, *pl.* Spülicht, *n.*

Laxatif, ive, *a.* laxuiący, stolec sprawuiący, den Leib öffnend, abführend.

Laye, *v.* Laie.

Layetier, *m.* rzemieślnik, co skrzynie robi, *m.* Kastenmacher, *m.*

Layette, *f.* skrzynia; szuflada, *f.* powicie, *n.* Lage, Schublade, *f.* Wickelzeug, *n.*

Lazaret, *m.* lazaret, szpital, *m.* Lazareth, Quarantänehaus, *n.*

Lazzi, *m.* pantomima w komedyi, *f.* stumme Handlung in einem Lustspiele, *f.*

Le, *art. m.* (ten), der *pr.* go, to ihn, es.

Lé, m. szérokość materyi etc, *f.* Breite eines Zeuges ꝛc., *f.*

Léans, *ad.* (*obs.*) *v.* Dedans.

Lèche, *f. fam.* skibka, kroyka, *f.* dünnes Schnittchen, *n.*

Léché, ée, *p. et a.* lizany, geleckt, *fig.* wykwintny, wytworny, wysmukły, ängstlich gearbeitet.

Lèchefrite, *f.* brytfanna, *f.* Bratpfanne, *f.*

Lècher, *a.* lizać, oblizać, lekken, ablecken.

Leçon, *f,* lekcya, godzina, nauka, *f.* text odmienny, *m.* Unterricht, *m.* Stunde, Lehrstunde, Vorlesung; Aufgabe, Lektion; Lesart, *f. fig.* nauka, przestroga, *f.* napomnienie, strofowanie, *n.* Lehre, Vorschrift, *f.* Verweis, *m.*

Lecteur, *m.* trice, *f.* czytelnik; lektor, *m.* Leser, Vorleser, *m.*

Lectionnaire, *m.* lekcyonarz, *m.* Kollektenbuch, *n.*

Lecture, *f.* czytanie xiążek, *n.* umieiętność, *f.* Lesen, *n.* Lesung, Belesenheit, *f.*

Légal, ale, *a.* prawny, gesetzlich.

Légalisation, *f.* potwierdzenie są-

sądowe, *n.* gerichtliche Bestätigung, *f.*

Legaliser, *a.* potwierdzić sądownie, gerichtlich bestätigen.

Légat, *m.* legat, poseł, wielkorządca papieski, *m.* päbstlicher Statthalter, Bothschafter, *m.*

Légataire, *m.* legataryusz, *m.* Person, der etwas vermacht worden ist, *f.*

Légation, *f.* legacya, *f.* poselstwo, (*n*) wielkorządy papieskie, *pl. m.* Statthalterschaft oder Gesandtschaft des Pabstes, *f.* — toire, *a.* tey iuryzdykcyi podległy, od takiego rządzony, dazu gehörig, derselben unterworfen.

Legendaire, *m.* pisarz żywotów świętych, *m.* Legendenschreiber, *m.*

Legende, *f.* żywoty świętych, *m. pl.* Legende, *f.* Leben der Heiligen, *n. fig.* obszerne opisywanie, wyliczenie czego, *n.* lange Erzählung, *f.*

Léger, ère, *a.* lekki; żywy, chybki, raczy, leicht, hurtig. *fig.* lekkomyślny, niestateczny; przyiemny, lekki, flüchtig, leichtsinnig, angenehm, leicht. à la légère, *ad.* lekko, leicht. *fig.* lekkomyślnie, nierozsądnie, leichtsinnig, unüberlegt.

Légèreté, *f.* prędkość, chybkość, *f.* Geschwindigkeit, *f. fig.* lekkomyślność etc., *f.* Leichtsinn, *m.*

Légion, *f.* pólk, *m.* Legion, *f. fig.* mnóstwo, *n* chmara; zgraia, *f.* große Menge, *f.*

Légionnaire, *m.* pólkowy, *m.* Soldat einer Legion, *m.*

Législateur, *m.* trice, *f.* prawodawca, *m* Gesetzgeber, *m.*

Législatif, ive, *a.* prawodawczy, gesetzgebend.

Légiste, *m.* prawnik, *m.* Rechtgelehrter, *m.*

Légitimation, *f. T.* upoważnienie, potwierdzenie; usprawiedliwienie przyznanie uczciwości, przyznanie pełnomocy, *n.* Gültigmachen, Ehrlichmachen, *n.* Vorlegung und Anerkennung seiner Vollmacht, *f.*

Légitime, *a* sprawiedliwy, prawny, rechtmäßig, gerecht.

Légitimer, *a. T.* upoważnić, potwierdzić; uczciwość dzieciom nieprawego łoża przyznać, gültig machen, für rechtmäßig, ehrlich erklären. — son pouvoir, *ob. s.* pokazać prawność pełnomocy, die Aechtheit seiner Vollmacht darthun.

Légitimité, *f.* uczciwe urodzenie, *n.* prawość, *f.* prawo, *n.* ehrliche Geburt; Rechtmäßigkeit, *f.*

Legs, *m.* zapis, *m.* Vermächtniß, *n.*

Léguer, *a.* zapisać co komu, vermachen.

Légume, *m.* legumina, *f.* Hülsenfrucht, *f.* Légumes, *pl.* iarzyna, *f.* Gemüse, *n.*

Légumineux, euse, *a.* iarzynny, iarzynny. leguminös, nach Art der Hülsenfrüchte.

Lendemain, *m.* iutro, iutrzeszy dzień, *m.* morgende Tag, *m.*

Lendore, *m. et f. fam.* leniuch, *m.* Schlafmütze, *f.* (träger Mensch).

Lénifier, *a. T.* ulżyć, łagodzić, lindern.

Lénitif, *m.* lékarstwo łagodzące, *n.* linderndes Mittel, *n.*

Lent,

Lent, ente, *a* wolny, nietęgi, nierychły, nieprędki, langsam.

Lente, *f.* gnida, *f.* Nisse von Läusen, *f.*

Lenteur, *f.* nierychłość, nieprędkość etc., *f.* Langsamkeit, *f.*

Lenticulaire, *a.* z obu stron wypukły, linsenförmig.

Lentille, *f.* soczewica, *f.* Linse, *f.* Lentilles, *pl.* piegi, *f. pl.* Sommerflecken, *m. pl.*

Lentilleux, euse, *a* piegowaty, sommerfleckig.

Lentisque, *m.* mastykowe drzewo, *n.* lentyszek, Mastixbaum, *m.*

Léonard, *m.* Leonard, Leonhard, *m.* — de, *f.* — da, — de, *f.* (Name).

Léonin, ine, *a.* société léonine, wilcze towarzystwo, *n.* Gesellschaft, wo einer den Vortheil allein zieht, *f.* vers léonins, *m. pl.* wiersze ucinkowe, *pl.* Knittelverse, *f. pl.*

Léonor, *m.* Leonor, Leonor. — re, *f.* ra. ra, *f.* (Name).

Léopard, *m.* lampard, *m.* Leopard, *m.*

Lèpre, *f.* trąd, *m.* parch, *m.* Aussatz, *m.*

Lépreux, euse, *a.* parszywy, trędowaty, aussätzig.

Léproserie, *f* szpital trędowatych, *m.* Spital für Aussätzige, *n.*

Lequel, laquelle, *pr.* który, co, welcher, welche, welches.

Les, *art. pl.* (te), die. — *pr.* one, ie; sie.

Lèse - majesté, *f.* obrażony majestat, *m.* beleidigte Majestät, *f.*

Léser, *a.* u., skrzywdzić; obrazić, bevortheilen, verletzen, beleidigen.

Lésine, *f.* skąpstwo, sknérstwo, *n.* Knickerey, Filzigkeit, *f.*

Lésiner, *n.* skąpić, knicken, knausern.

Lésinerie, sposób postępowania podły, sknérowaty, *m.* knickeriges Verfahren, *n.*

Lesse, *v.* Laisse.

Lessive, *f.* ług. *m.* ługowanie *n.* Lauge, Beuche, Wäsche, *f.*

Lessiver, *a* ługować, w ługu prać, namoczyć, laugen, beuchen.

Lest, *m.* balast, ładunek, *m.* Ballast, *m.*

Lestage, *m.* ładowanie balastem, *n.* Ballasteinladen, *n.*

Leste, *a.* dobrze ubrany, gustowny, schön geputzt, geschmackvoll. *fig.* zręczny, żywy, zwawy, geschickt, thätig, gewandt.

Lester, *a.* ładować balastem, Ballast einladen.

Lesteur, *m.* statek balast sprowadzaiący, *m.* Fahrzeug, das den Ballast zuführt, *n.*

Léthargie; *f.* spiączka; *fig.* ospałość, *f.* Schlafsucht, *f.*

Léthargique, *a.* spiączkę maiący; ospały, schlafsüchtig.

Lettre, *f.* litera, *f.* list, *m.* Buchstabe, Brief, *m.* Lettres, *pl.* umieiętności, nauki, *f. pl.* Wissenschaften, *f. pl.*

Lettré, ée, *a.* uczony, gelehrt, studirt.

Levain, *m.* kwas, *m.* Sauerteig, *m.* Säure, *f.*

Levant, *a. m.* soleil-, słońce wschodzące, *n.* aufgehende Sonne, *f.*

Le-

Levant, *m.* wschód; kraie wschodnie, *m. pl.* Morgen, Osten, *m.* Levante, *f.*

Levantin, ine, *a.* wschodni, morgenländisch. Levantins, *m. pl.* narody wschodnie; zeglarze, kupcy do wschodnich kraiów handluiący, *m. pl.* morgenländische Völker, *f. pl.* Levantfahrer, *m. pl.*

Levantis, *m.* zołnierz na galerze Tureckiey, *m.* Soldat auf einer türkischen Galeere, *m.*

Leucoma, *m.* bielmo, *n.* weisser Augenfleck, *m.*

Lève, *f.* piłatyk do gry pewney, *m.* Kolben beym Mailspiel, *m.*

Levée, *f.* zniesienie; przerwanie; zbieranie, *n.* pobór; werbunek, *m.* zaciąganie zołnierza, *n.* tama, *f.* wał, *m.* zabicie, (graiąc w karty, *n.* Aufhebung; Einsammlung; Erhebung; Anwerbung; *f.* Erdwall; Stich in der Karte, *m.*

Lever; *a.* pod-, wy-, wznieść; zacząć, założyć; zdiąć, znieść, uprzątnąć; sprzątnąć, zebrać; wybierać, (podatki); zaciągać, werbować, heben, aufheben, aufrichten; abnehmen, nehmen; anwerben; erheben, einsammeln. — le plan d'une ville, plan miasta odrysować, eine Stadt aufnehmen, abzeichnen. — *n* w górę idź, robić, rosnąć (o ciastach); wachodzić, (o roślinach), aufgehen, (von Pflanzen und dem Teige). se, *r.* wstać, podnieść się; powstać; wschodzić, (o słońcu etc.), aufstehen; sich erheben; aufgehen, (von der Sonne ꝛc.) — *m.* wstawanie; wschodzenie, *n.* wschód, *m.* Aufstehen; Aufgehen, *n.*

Levier, *m.* drąg do podważania, dźwigalny, *m.* Hebel, Hebebaum ꝛc., *m.*

Levis, *a. m.* pont-, wzwód, most wzwodzony, *m.* Zugbrücke, *f.*

Leur, *pr.* im; swóy; ich, ihnen; ihr, ihre.

Levraut, *m.* zaiączek, *m.* junger Hase, *m.*

Lèvre, *f.* warga, brzeg, *m.* Lippe, Lefze, *f.*

Levrette, *f.* charcica, *f.* Windhündinn, *f.*

Levretté, ée, *a.* chudy, jak chart, dünnseitig, wie ein Windhund.

Levretter, *n.* szczwać zaiące chartami; okocić się (o zaiącach), mit Windhunden Hasen jagen; junge Hasen werfen.

Levretterie, *f.* ćwiczenie chartów, *n.* Abrichtung der Windhunde, *f.* — treur, *m.* charty młode wychowuiący i ćwiczący ie, der junge Windhunde aufzieht und abrichtet.

Levriche, *f.* charciczka młoda, *f.* Weibchen von kleinen Windhunden, *n.*

Levrier, *m.* chart, *m.* Windhund, *m.* Windspiel, *n.*

Levron, *m.* charcię, *n.* chart młody, *m.* kleiner Windhund, *m.*

Levure, *f.* drożdże; obrzynki od słoniny do szpikowania, *pl.* Bierhefen, *f. pl.* was man vom Spickspecke oben und unten abschneidet.

Lexicographe, *m* słownikarz, *m.* Wörterbuchschreiber, *m.*

Lexique, *m.* słownik (osobliwie

wie Grecki), *m.* Wörterbuch, besonders der griechischen Sprache, *n.*

Lézard, *m.* iaszczurka, *f.* Eidechse, *f.*

Lézarde, *f.* rysa, rospadlina, *f.* Ritze, Spalte, *f.* Riß, *m.*

Lhama, *v.* Glama.

Liais, *m.* kamień twardy łamany, *m.* Name eines harten Werksteines, *m.*

Liaison, *f.* spoienie, związanie, złączenie, ziednoczenie, *n.* Verbindung, Vereinigung, *f. fig.* związek, *m.* Zusammenhang, *m.* Band, *n.* maçonnerie en--, murowanie mocne w związaniu, *n.* verbundenes Mauerwerk, *n.*

Liant, ante, *a.* posłuszny, pokorny, lenksam, geschmeidig.

Liard, *m.* moneta drobna Francuska, *f.* Liard, *m.* (kleine Scheidemünze).

Liasse *f.* fascykuł, pęk papierów; sznurek do tego, *m.* Pack Schriften; Bindfaden dazu, *m.*

Libelle, *m.* paskwil, *m.* Schmähschrift, *f.* Pasquill, *n.*

Libelliste, *m.* autor paskwila, *m.* Verfasser einer Schmähschrift, *m.*

Libéral, ale, *a.* szczodrobliwy, hoyny, frengebig. arts libéraux, nauki wyzwolone, *f. pl.* freye Künste, *f. pl.*

Libéralité, *f.* szczodrobliwość, hoyność, *f.* Freygebigkeit, *f.*

Libérateur, *m.* trice, *f.* wyzwalacz, wybawiciel, *m.* Befreyer, *m.*

Libérer, *a.* wyzwolić, oswobodzić, wybawić, uwolnić, befreyen, frey machen.

Liberté, *f.* wolność, swoboda, Freyheit, *f. fig.* zręczność, udatność, *f.* Leichtigkeit, Ungezwungenheit, *f.*

Libertin, ine, *a.* rospustny, rozpasany, wyuzdany; nierządny; wolnomyślny, allzu frey, liederlich, ausgelassen, freydenkerisch. — *m. f.* bultay, rospustnik; bezbożnik, *m.* Liederliche; Freygeist, *m.*

Libertinage, *m.* rospusta, *f.* nierząd, *m.* wolnomyślność, lekkomyślność, *f.* Ausschweifung, Liederlichkeit, Ausgelassenheit, Freygeisterey, *f.* Leichtsinn, *m.*

Libertiner, *n. fam.* nierządnie, ropustnie żyć, ausschweifen, liederlich leben.

Libidineux, euse, *a.* nierządny, wszeteczny, nieprzyzwoity, wollüstig, unzüchtig.

Libraire, m. xięgarz, *m.* Buchhändler, *m.*

Librairie, *f.* handel xiąszkami, *m.* xięgarnia, *f.* Buchhandel, *m.* Buchhandlung, *f.*

Libre, *a.* wolny, swobodny; otwarty, szczéry; niewymuszony, frey, offen, ungezwungen.

Lice, *f.* szranki, *pl.* mieysce ogrodzone do gonitwy etc. *n.* charcica, Rennbahn, Laufbahn, Stechbahn, *f.* Turnierplatz, Kampfplatz, *m.* Jagdhündinn zur Zucht, *f.* haute, *v.* Haute-lice etc.

Licence, *f.* śmiałość, wolność za wielka; rospusta, swawola, nierząd, *m.* zu grosse Freyheit, Ausgelassenheit, Ausschweifung, *f. fam.* pozwolenie, *n.* wolność do czego, *f.* Erlaubniß, *f.*

Licencié, *m.* licencyat, *m.* Licentiat, *m.*

Licenciement, *m.* rospuszczenie woyska, *n.* Abdanken der Soldaten, *n.*

Licencier, *a* rospuścić woysko, Soldaten abdanken. se, *r.* za wiele sobie pozwalać, wyuzdać się, rospasać się, sich Freyheiten heraus nehmen.

Licencieux, euse, *a* rospustny, wyuzdany, rospasany, ausgelassen, frech, liederlich.

Licitation, *f.* licytacya. *f* sprzedanie sądowe, *n.* öffentliche Versteigerung, *f.*

Licite, *d.* pozwolony, wolny, zulässig, erlaubt.

Liciter, *a* przedać sądownie, versteigern.

Licorne, *f.* iednorożec, *m.* Einhorn, *n.*

Licou, Licol, *m.* uździenica, *f.* Halfter, *f.*

Lie, *f.* drożdże, *pl.* Hefen, *f. pl.*

Liège, *m.* korek; łęk u siodła, *m.* Korkbaum, *m.* Pantoffelholz, *n.* einer von den beyden Flügeln am Sattelknopfe, *m.*

Lien, *m.* związek, sznurek etc. do związania czego, *m.* Band, *n.*

Lienterie, *f.* biegunka. *f.* Bauchfluß, *m.*

Lier, *a*, z-, wiązać, binden, verbinden, vereinigen. *fig.* obowiązać, verbindlich machen. amitié, (*avec q.*) zawrzeć przyiaźń z kim, Freundschaft mit einem machen. — conversation, zacząć rozmowę, w rozmowę się wdać, sich in ein Gespräch einlassen. être lié, bydź w ścisłym związku, in genauer Verbindung stehen. se, *r.* s-, wiązać się, sich binden. *fig.* związać, się, związek, zawrzeć, zrobić z kim, sich verbinden.

Lierre, *m.* bluszcz, *m.* Epheu, *m.*

Lieu, *m.* mieysce, *n.* rod, *n.* familia. *f.* Ort, Platz, *m.* Stelle, Statt, Stätte; Herkunft, Familie, *f. fig.* przyczyna; okazya. *f* powód, *m.* Ursache, *f.* Anlaß, *m.* tenir-, (*de qc.*) zamiast czego bydź, służyć, stać, statt etwas dienen, au-de, que, zamiast, miasto, statt, anstatt. Lieux, *pl.* prewet, przechód, *m.* Abtritt, *m.* heimliches Gemach, *n.*

Lieue, *f.* mila, *f.* Meile, Stunde, *f.*

Lieur, *m.* wiązacz snopów, *m.* Garbenbinder, *m.*

Lièvre, *m* zaiąc, *m.* Hase, *m.*

Lièvreteau, *m.* zaiączek, *m.* junger Hase, *m.*

Lieutenance, *f.* porucznikowstwo. porucznictwo, *n.* Lieutenantsstelle, *f.*

Lieutenant, *m.* porucznik; namiestnik, *n.* Stellvertreter, Lieutenant, *m.* — nte, *f.* — owa, żona iego. *f.* Frau eines Lieutenants, *f.*

Ligamenteux, euse, *a.* włochaty (o korzeniach), zaserig (von Wurzeln).

Ligature, *f.* binda, do puszczania krwi; nawiązka, *f.* urok, przyrok od którego człowiek schnie etc. *m.* Aderlaßbinde, *f.* Verband, *m.* Verzaubern, *n.*

Lige, *m.* dań z lenności, powinność lennika. *f.* Lehendienst, *m. a.* lenny, zum Lehen gehörig.

Ligence, *f.* powinność lennika, *f.* Lehnspflicht, *f.*

Lig-

Lignage, *m.* rod. dom, *m.* familia, *f.* Stamm, *m.* Geschlecht, *n.*

Lignager, *m.* krewny z iedney familii pochodzący. *m.* Verwandter von der männlichen Familie, *m.* — *a.* retrait odkup, *m.* odkupienie, *n.* Rückkauf, *m.*

Ligne, *f.* linia. *f.* wiersz; rząd, szereg; sznurek wędy, *m.* Linie, Zeile, Reihe, Schnur, Angelleine, *f.*

Lignée, *f.* familia, *f.* rod, *m.* pokolenie; potomstwo, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm, *m.* Leibeserben, *m. pl.*

Lignette, *f.* sznureczek do sieci, *m* mittelmäßiger Bindfaden zu Netzen, *m.*

Ligneue, *m.* dratwa, *f.* Pechdrath, *m.*

Ligneux, euse, *a* drewnisty, holzicht.

Ligue, *f.* związek; bunt, *m.* spikowienie się, *n.* Bündniß, *n.* Bund, *m.*

Liguer, *a.* związek zrobić, związać, ein Bündniß zu Stande bringen. se, *r.* związek zrobić, związać się, spiknąć się, ein Bündniß machen.

Lilas, *m.* bez Włoski, *m.* spaniścher Flieder, *m.*

Liliacée, *a* liliowaty, lilienartig.

Lilium, *n.* wódka pewna, *f.* Art Lebenswasser, *n.*

Limace, *f. v.* Limas.

Limaçon, *m.* ślimak z skorupą, *m.* Schnecke mit einem Hause, *f.*

Limaille, *f.* opilki, *pl.* Feilstaub, *m.* Feilspäne, *m. pl.*

Limas, *m.* ślimak bez skorupy, *m.* Schnecke ohne Haus, *f.*

Lime, *f.* piła, piłka; rodzay limonii. *f.* Feile; kleine süße Limonie, *f.*

Limer, *a.* o-, piłować, feilen, befeilen.

Limier, *m.* ogar, *m.* Leithund, *m.*

Liminaire, *a.* avertissement-, épitre-, przedmowa, *f.* Vorbericht, *m.*

Limitation, *f.* określenie, umiarkowanie, *n.* Einschränkung, Beschränkung, *f.*

Limite, *f.* granica, *f.* Grenze, *f.* (zwyczaynie.) Limites, *pl.* granice, *pl.* Grenzen, *f. pl.*

Limiter, *a.* określić, ograniczyć; umiarkować, ustanowić, begrenzen, einschränken, bestimmen, festsetzen.

Limitrophe, *a.* pograniczny, angrenzend.

Limon, *m.* szlam, muł, *m.* błoto, *n.* limonia; dyszel, *m.* Schlamm, Morast, *m.* Limonie; Stange einer Gabel, Deichsel. *f.*

Limonade, *f.* limonada, *f.* Limonade, *f.*

Limonadier, *m.* ière, *f.* limonadarz, *m.* der, die Limonade und andere erfrischende Getränke verkauft.

Limoneux, euse, *a.* mulisty, błocisty, schlammig, lehmig.

Limonier, *m.* koń dyszlowy, *m.* limonia, *f.* (drzewo), Gabelpferd, *n.* Limonienbaum, *m.*

Limousin, *m.* mularz kamieniem łamanym muruiący, *m.* Maurer, der mit Bruchsteinen mauert, *m.*

Limousinage, *m.* murowanie, *n.* mur z kamienia łamanego, *m.* Mauerwerk von Bruchsteinen und Mörtel, *n.*

Limi-

Limpide, *a.* klarowny, przezroczysty, klar, hell.

Limpidité, *f.* klar. *m.* przezroczystość, *f.* Klarheit, *f.*

Limure, *f.* pilowanie, *n.* Feilen, *n.* Feilung, *f.*

Lin, *m.* len, *m.* Flachs, Lein, *m.*

Linceul, *m.* prześcieradło, *n.* Bettuch, Todtentuch, *n.*

Linéament, *m.* ułożenie twarzy, *n.* Gesichtszug, *m.*

Linette, *f.* siemię lniane, *n.* Leinsaamen, *m.*

Linge, *m.* płótno, *n.* bielizna, *f.* Leinwand; Wäsche, *f.* Weißzeug, *n.*

Linger, *m.* ère, *f.* płociennik, *m.* Leinwandmacher, — händler, *m.*

Lingerie, *f.* handel, targ, kram płocienny, *m.* Leinwandhandel; Leinwandmarkt, *m.* Leinwandbude, *f.*

Lingot, *m.* sztaba lita złota, srebra, *f.* Zain, *m.* Barre, Stange (Gold oder Silber), *f.*

Lingual, ale, *a.* ięzyczy, zur Zunge gehörig.

Linière, *f.* pole lnem zasiane, *n.* przekupka lnu, konopi, *f.* Leinacker, *m.* Flachs-, Hanfkrämerinn, *f.*

Liniment, *m.* maść, *f.* plaster ulzywaiący, zmiękczaiący, *m.* Linderungssalbe, *f.* — umschlag, *m.*

Linon, *m.* lino, *m.* płótno cienkie, *n.* Linon, *m.* (zarte feine Leinwand).

Linot, *m.* Linotte, *f.* konopka, *f.* dzwoniec, *m.* Hänfling, *m.*

Lion, *m.* onne, *f.* lew, *m.* lwica, *f.* Löwe, *m.* Löwinn, *f.*

Lionceau, *m.* lewek, *m.* lwię *n.* junger Löwe, *m.*

Lipome, *m.* gatunek wrzodu, *m.* Speckbeule, *f.*

Lipopsychie, Lipothymie, *f.* omdlenie, *n.* mdłości, *f.* Ohnmacht, *f.*

Lippe, *f.* warga spodnia gruba, *f.* dicke Unterlippe. *f.* Wurstmaul, *n.*

Lippée, *f. fam.* łyk, kęs, *m.* Mund voll, *m.* franclie-, iedzenie darmo komu dane, *n.* freyer Schmauß, *m.*

Lippitude, *f.* ropienie się oczu, *n.* Augentriefen, *n.*

Lippu, ue, *a. fam.* wargaty, wurstmäulig.

Liquefaction, *f.* ropienie, rozpuszczenie, *n.* Schmelzen, Zergehen, *n.*

Liquefier, *a.* ros-, topić, rozpuścić, schmelzen, flüssig machen. se. *r.* topnieć, rozpuszczać się, schmelzen.

Liqueur, *f.* płyn; napóy, *m.* słodycz wina; wodka palona, *f.* likwór, *m.* Flüssigkeit, *f.* Getränk, *n.* Süßigkeit des Weines, *f.* abgezogener Branntwein, *m.*

Liquidation, *f.* ob-, zrachowanie, zakończenie rachunku, *n.* Berechnung, *f.* Rechnungsschluß, *m.*

Liquide, *a.* płynny, flüssig. *fig.* iawny, pewny, klar, gewiß.

Liquider, *a.* ob-, zrachować, berechnen und in Richtigkeit bringen, liquidiren.

Liquidité, *f.* płynność, rzadkość, *f.* Flüssigkeit, *f.*

Liquoreux, euse, *a.* za słodki, gar zu süßlich.

*Lire, *a. et n.* czytać, lesen.

Lis,

Lis, *m.* lilia, *f.* Lilie, *f. fig.* białość, *f.* weiße Farbe, *f.*

Lisérage, *m.* obszycie, obhaftowanie złotym etc. sznurkiem, *n.* Einfassung einer Stickerey mit goldenen ꝛc. Schnürchen, *f.*

Lisere, *m.* haftowana robota, *f.* gestickte Arbeit, *f.*

Lisérer, *a.* obszyć, obhaftować sznurkiem iedwabnym etc., mit einer Schnur einfassen, mit Schnürchen sticken.

Liseron, Liset, *m.* powóy płotowy, *m.* Winde, *f.* Windglöckchen, *n.* (Pflanze).

Liseur, m. euse, *f.* czytelnik, *m.* Leser, *m.*

Lisible, *a.* czytelny, leserlich.

Lisière, *f.* szlak, *m.* krayka u sukna etc., paski do prowadzenia dziecięcia, *m. pl.* granica, *f.* Saum, *m.* Saumleiste, *f.* Sahlband, Schrot; Laufband; Gängelband, *n.* Grenze, *f.* Rain, *m.*

Lisse, *a.* gładki, glatt.

Lisser, *a.* gładzić, polerować, glancować, glätten.

Lissoir, *m.* gładysz, *m* kamień, szkło etc do gładzenia, polerowania, *m.* Glättholz, *n.* Glättkeule, *f.* Glättstahl, Glättstein, *m.*

Lissure, *f.* glanc, *m.* polerowanie etc., *n.* Glätte, *f.*

Liste, *f.* reiest, poczet, *m.* Verzeichniß, *n.* Liste, Rolle, *f.*

Lit, *m.* łożko; łoże, koryto rzeki, *n.* warsztа, *f.* Bett, *n.* Lagerstätte; Schicht, *f. fig.* małżeństwo, *n* Ehe, *f.*

Litanies, *f. pl.* litania, *f.* Litaney, *f.*

Liter, *a.* warsztami układać nafasować, schichtweise legen (Fische in Tonnen).

Litharge, *f. T.* gleyta, polewa *f.* Glätte, *f.*

Lithargé, ée od. Lithargère, *a.* gleytą sfałszowany, mit Glätte verfälscht.

Lithocolle *f.* kita pewna, *f.* Steinkitt, *m. T.*

Lithographie, *f.* opisanie kamieni, *n.* Beschreibung der Steine, *f.*

Lithologie, *f.* nauka o kamienach, *f.* Lehre von den Steinen, *f.*

Lithologue, *m.* znaiący się na kamieniach, *m.* Steinkenner, *m.*

Lithuanie, *f.* Litwa, *f.* Lithauen, *n.*

Litière, *f.* barłog, *m.* słoma dla bydła; lektyka, *f.* nosidło, *n.* Streu; Sänfte, *f.*

Litigant, ante, *a.* prawuiący się, vor Gericht streitend.

Litige, *m.* spór w sądzie, *m.* prawowanie się, *n.* sprawa, *f.* Streit vor Gericht, Prozeß, *m.*

Litigieux, euse, *a.* sporny, streitig, (vor Gericht).

Litorne, *f.* iemiełucha, *m.* großer Krammetsvogel, *m.*

Littéraire, *a.* uczony, naukom służący, gelehrt, litterarisch.

Littéral, ale, *a.* literalny, buchstäblich.

Littérateur, *m.* uczony, literat, *m.* Gelehrter, Litterator *m.*

Littérature, *f.* nauki, umieiętności, *pl.* literatura, *f.* Gelehrsamkeit, Litteratur, *f.*

Liturgie, *f.* liturgia, *f.* opisanie publicznego nabożeństwa, *n.* Kirchengebrauch, *m.* Liturgie, *f.* — gique, *a.* do tego należący, zur Liturgie gehörig.

Livide, *a.* siny, schwarzblau, braun und blau, grün und gelb, (von der Haut).

Lividité, *f.* siność, siniza, *f.* schwarzblaue Farbe der Haut, *f.*

Li-

Livonie, *f.* Inflanty, *pl.* Liefland, *n.*

Livraison, *f.* liwerunek, *m.* Lieferung, *f.*

Liûre, powróz, sznur, zwiąska, *f.* Band, *n.* Strick, *m.*

Livre, *m.* xiązka, xięga, *f.* Buch, *n.* à-ouvert, *ad.* bez zastanowienia się, bez przygotowania, vom Blatte weg.

Livre, *f.* funt, *m.* moneta Francuska, *f.* Pfund, *n.* Livre, *m.*

Livrée, *f.* liberya; czeladź, *f.* Livree; Dienerschaft, *f.*

Livrer, *a.* po-, od-, wy-, dać komu co; puścić, dać. liefern, überliefern; Preis geben. se *r.* (*à qc.*) poddać się, sich überlassen, sich widmen.

Livret, *m.* xiążeczka; tablica pitagoresowa, *f.* Büchelchen; Einmaleins, *n.*

Lixiviel, elle, *a.* wyłużony, gelaugt.

Lobe, *m.* ucho, skrzydło (płuca, wątroby), *n.* połowa łuszczyny, *f.* Lappen oder Flügel (in oder am thierischen Körper), *m.* Hälfte einer Hülse, *f.*

Lobule, *m.* uszko, skrzydełko, *n.* (*v.* Lobe) Läppchen, *n.* (eben daselbst).

Local, ale; *a.* mieyscowy, örtlich), local.

Local, *m.* mieysce, iego położenie, *n.* i własność, *f.* Ort, *m.* dessen Lage und Beschaffenheit, *f.*

Locataire, *m et f.* naymacz, *m.* czka, *f.* Miethmann, *m.* Miethfrau, *f.*

Locati, *m. fam.* koń, *m.* karéta do naięcia, *f.* Miethpferd, *n.* Miethkutsche, *f.*

Locatif, ive, *a.* naymacza się tyczący, den Miethmann angehend.

Location, *f.* arenda' *f.* arendowanie, zaarendowanie, naięcie czego, naięcie komu, *n.* Vermiethen, Verpachten, *n.*

Loche, *f.* zybka do śliza podobna, *f.* Schmerle, *f.*

Locher, *n.* ruchać się, (o podkowie). los seyn, wackeln, (von Hufeisen).

Lochet, *m.* gatunek motyki *f.* Art Hacke, *f.*

Locution, *f.* wyraz, sposób mówienia, *m.* Redensart, *f.* Ausdruck, *m.*

Lodier, *m.* kołdra przeszywana, *f.* durchnähte Bettdecke, *f.*

Loge, *f.* chata; cella; loża, buda; przegroda; komora; komórka, *f.* Hütte; Zelle; Loge; Bude, *f.* Verschlag, *m.* Kämmerchen, *n.*

Logeable, *a.* mieszkalny, wohnbar.

Logement, *m.* gospoda, stancya, *f.* mieszkanie, *n.* kwatera, *f.* zapisanie gospod, kwater, *n.* Wohnung, *f.* Quartier, *n.* Einquartirung, *f.*

Loger, *n.* mieszkać; wstąpić do, stanąć w gospodzie, wohnen; einkehren, Quartier nehmen. — *a.* dać komu mieszkanie, gospodę, przyiąć; zapisać, stawić w gospodę, beherbergen; einquartiren. se, *r.* stanąć gospodą; mieskanie sobie obrać, dom etc. wystawić, budować; urządzić się, sich einquartiren; sich eine Wohnung bauen; sich einrichten.

Logette, *f.* chatka etc. *dim. v.* Loge. Hüttchen, *n.* kleine Loge &c., *f.*

Logeur, *m.* ten, co wymeblowane pokoie ma do naięcia, der ausmöblirte Zimmer hält.

Logicien, *m.* logik, logiki uczący, uczący się, *m.* Logiker, *m.* der die Logik docirt, studirt.

Logique, *f.* logika, *f.* Vernunftlehre, Logik, *f.*

Logis, *m.* mieszkanie, *n.* stancya; gospoda; kwatera. *f.* Wohnung, *f.* Haus, Quartier, Wirthshaus, *n.*

Logomachie, *f.* sprzéczka próżna, *f.* Wortstreit, *m.*

Loi, *f* prawo, *n* rozkaz, *m.* moc, władza, *f.* Gesetz, Gebot; Recht, *n.* Gewalt, *f.*

Loin, *ad. et prp.* daleko, weit, fern. loin, bien loin. miasto, zamiast, daleko od tego, an Statt, weit entfernt.

Lointain, aine, *a.* oddalony, odległy, entfernt, entlegen.

Lointain, *m.* oddalenie, *n.* Ferne, *f.*

Loir, *m.* świszcz, *m.* Murmelthier, *n.*

Loisir, *m* czas wolny, wczas, *m.* Muße, bequeme Zeit, *f.*

Lombard, *m.* lombard, *m.* Leihhaus, *n.*

Londres, *m.* Londyn, London, *n.*

Long, longue, *a.* długi; nudny; nieprędki. nierychły, tang; langweilig; lang.

Long, *m.* długość, dłuż, *f.* Länge, *f.* le-, du-, au-. *ad.* w dłuż; podczas. längs; während. au, *ad.* obszernie, weitläuftig, umständlich.

Longanimité, *f.* cierpliwość, *f.* Langmuth, *f.*

Longe, *f.* cugiel, *m.* pieczenia zielęca nérkowa, *f.* Halfterriemen, *m.* Leine, *f.* Lendenstück, *n.* Lendenbraten vom Kalbe, *m.*

Longer, *a.* w dłuż, po, na brzegu czego iść etc., längs an etwas hingehen.

Longimétrie, *f.* nauka mierzenia długości, odległości etc., Kunst, die Längen zu messen, *f.*

Longitude, *f* długość. *f.* T. geographische oder astronomische Länge, *f.*

Longitudinal, ale, *a.* w dłuż czego idący, der Länge nach gehend.

Long temps, *ad.* długo, lange.

Longue, *f.* à la-, *ad.* w czasie długim, przez czas długi, z czasem, in die Länge, mit der Zeit.

Longuet, ette, *a. fam.* trochę długi; podługowaty, länglich.

Longueur, *f.* długość; powolność, ospałość, *f.* Länge, Langsamkeit, *f.*

Lopin, *m. fam.* kawałek, *m.* skiba, sztuka chleba séra etc *f.* (Stück von einer eßbaren Sache), *n.*

Loquacité, *f.* gadatliwość, *f.* Geschwätzigkeit, *f.*

Loque, *f. fam.* płat, *m.* łata, *f.* Fetzen, *m*

Loquet, *m.* klamka, *f.* Klinke, *f.* Drücker, *m.*

Loqueteau, *m.* klamka mała, zapadka, *f.* kleine Klinke, Fallklinke, *f.*

Loquette, *f fam.* kawałeczek, *m.* sztuczka, *f.* Stückchen, *n.*

Lord, *m.* Lord w Anglii, *m.*

Lord, *m.* (Ehrentitel in England).

Lorgner, *a.* zézem poglądać, z boku na co patrzéć, anschielen, verstohlen beobachten.

Lorgnerie, *f. fam.* zézem patrzenie etc., *n.* Anschielen, *n.*

Lorgnette, *f.* szkiełko rzeczy wyraźnie pokazuiące, *n.* kleines Fernglas, *n.*

Lorgneur, *m.* euse, *f.* zézem patrzący, der, die etwas anschielt.

Lovriot, *m.* wywielga, wilga, *f.* Goldammer, *m.*

Lors, (*de*), *prp.* w ten czas, wtedy, pod czas, damals, zur Zeit.

Lors, Lorsque, *c.* wtedy gdy, w ten czas kiedy, iak, gdy, wenn, als, da.

Losange, *f.* kwadrat splaszczony, *m.* Raute, *f.* geschobenes Viereck, *n.*

Lot, *m.* los, *m.* Loos, *n.*

Loterie, *f.* loterya, *f.* Lotterie, *f.*

Lotier, *m.* obrostnica, *f.* drzewo, Lotusbaum, *m.*

Lotir, *a.* dzielić, podzielić na losy, verloosen.

Lotissement, *m.* podzielnie na losy, *n.* Verloosen, *n.*

Loto, *m.* loterya, *f.* Lotto, Lottospiel, *n.*

Lotte, *f.* miętus, *m.* Aalraupe, *f.* — franche, kielb, *m* Gründling, *m.*

Louable, *a.* chwalebny, löblich, lobenswürdig.

Louage, *m.* naięcie, *n.* Miethe, *f.*

Louange, *f.* chwała, pochwała, *f.* Lob, *n.* Lobeserhebung, *f.*

Louanger, *a.* (żartem) chwalić, (im Scherz) loben.

Louangeur, *m.* euse, *f.* pochwalca, *m.* Lobredner, *m.*

Loucerve, *f.* ostrowidz samica, *f.* Weibchen des Luchses, *n.*

Louche, *a.* zézowaty, schielend. *fig.* mętny, nieklarowny; obojętny, nicht ganz rein, trübe; zweydeutig.

Loucher, *n.* zézem patrzeć, schielen.

Loucher, *m.* rydel ogrodniczy, *m.* Art Grabscheit, *n.*

Louer, *a.* naiąć komu, u kogo, naiąć kogo; chwalić, wychwalać, vermiethen, verleihen, verdingen; miethen, dingen; loben. *se, r.* przystać do kogo; naiąć się; chwalić się, sich vermiethen; sich loben. (*de q. ou de qc.* kontent bydź z czego, z kogo, mit Jemandem oder etwas zufrieden seyn.

Loueur, *m.* euse, *f.* naymacz, co komu czego naymuie; chwalbierz, wychwalacz, *m.* Vermiether; Lobredner, *m.*

Louis, *m.* Ludwik, Ludwig, *m.* — se, *f.* ka, Louise, *f.*

Louis, od. Louis d'or, *m.* luidor, *m.* Louisd'or, *m.*

Loup, *m.* wilk, *m.* Wolf, *m.*

Loup-cervier, *m.* ostrowidz, ryś, *m.* Luchs, *m.*

Loupe, *f.* dymienica. *f.* guz, *m.* szkło rzeczy powiększaiące, *n.* Sackgeschwulst, Beule, *f.* Vergrößerungsglas, *n.*

Loup garou, *m.* wilkolek, *m.* Währwolf, *m. fig. fam.* dziwak, odludek, *m.* unfreundlicher Mensch, *m.*

Loup-marin, *m.* wilk morski, *m.* Seewolf, *m.*

Lourd

Lourd, lourde, *a.* ciężki; niezgrabny, schwer, schwerfällig. *fig.* gruby, plump, roh

Lourdaud, *m.* aude, *f.* gilbas niezgrabny, *m.* Tölpel, *m.*

Lourderie, *f. fam.* niezgrabność, *f.* głupstwo, *n.* Tölpeley, *f.*

Loure, *f.* gaydy, dudy. *pl.* taniec pewny, *m.* Sackpfeife, *f* gemässer ernsthafter Tanz, *m.*

Loutre, *f.* wydra, *f.* Fischotter, *f.*

Loutre, *m.* rękaw, kapelusz wydrowy. *m.* Muff oder Hut von Fischotter, *m.*

Louve, *f.* wilczyca, *f.* Wölfinn, *f.*

Louvet, ette, *a.* wilczaty, (o koniach), wolfsgrau, (von Pferden).

Louveteau, *m.* wilczę, *n.* junger Wolf, *m.*

Louveter, *n.* oszczenić się (o wilczycy), junge Wölfe werfen.

Louveterie, *f.* sprzęty do polowania na wilki. *pl.* dom w którym one chowaią. *m.* Wolfszeug, Haus dazu, *n.*

Louvetier, *m.* łowczy, w polowaniu na wilki *m.* Jägermeister bei der Wolfs ogd, *m.*

Louvière, *f.* dół na wilki, *m.* Wolfsgrube, *f.*

Loyal, ale, *a.* szczéry, niesfałszowany. ächt, unverfälscht *fig.* wierny, szczéry, treu, redlich, aufrichtig.

Loyauté *f.* wierność, szczérość, *f.* Treue, Redlichkeit, *f.*

Loyer, *m.* czynsz, *m.* myto. *n.* zapłata, *f.* Hauszins, Miethzins; Gesindelohn, Arbeitslohn; Lohn, *m.*

Luberne, *f.* lampart, samica, *f.* Weibchen des Leoparden, *n.*

Lubie, *f. fam.* chęć, myśl śmieszna, närrischer Einfall, *m.*

Lubricité, *f.* lubieżność, iurność, *f.* Geilheit, *f.*

Lubrique, *a.* lubieżny, iurny, geil, unzüchtig.

Luc, *m.* Łukasz, Lukas, *m.* (Name).

Lucarne, *f.* okno dachowe, *n.* Dachfenster, *n.*

Lucide, *a.* iasny, świecący, świetny. hell, licht

Lucifer, *m.* iutrzenka, gwiazda zaranna, *f.* diabel, *m* Venus, *f.* (Morgen- oder Abendstern); Teufel, *m.*

Lucratif, ive, *a.* zyskowny, eintraglich.

Lucre, *m.* zysk, profit, *m.* Gewinn, Gewinnst, *m.*

Luette, *f.* czopek, języczek w gardle, *m.* Zäpfchen im Halse, *n.*

Lueur, *f.* pozór, blask, *m.* światłość, iasność, *f.* Schein, Glanz, *m.*

Lugubre, *a.* smutny, smętny, żałosny, traurig, kläglich.

Lui, *pr.* on; iemu, mu, iey, er; ihm, ihr.

Luire, *n.* świecić się, iaśnieć, zaiaśnieć; lśnąć się, błyszczeć się, scheinen, leuchten, schimmern, glänzen.

Luisant, ante *a.* lśnący się, błyszczący się, iasny, leuchtend, glänzend. — *m f.* glanc, *m.* Glanz, *m.*

Lumière, światło, *n.* Licht, *n. fig.* rozum, *m.* umieiętność, *f.* Einsicht, Erkenntniß, *f.*

Lumignon, *m.* nos. grzybek u świecy; niedopałek, kawałeczek świecy, *m.* Lichtschnuppe, *f.* Stumpfen Licht, *n.*

Luminaire, *m.* światło na niebie, *n.* światło, *n.* świéce w kościele etc. goreiące, palące się, *f. pl.* leuchtender Weltkörper, *m.* Beleuchtung, (besonders in Kirchen), *f. fam.* wzrok, *m.* Gesicht, *n.*

Lumineux, euse, *a* świécący, iasny, leuchtend, hell

Lunaire, *a.* xiężycany, xiężycowy, den Mond betreffend.

Lunaison *f.* okrąg, obieg xiężyca od nowiu do nowiu, *m.* Mondeslauf, *m.* Mondeswandlung, *f.*

Lunatique, *a.* lunatyczny; człowiek pomięszanego rozumu, mondsüchtig, besonders *fig.*

Lundi, *m.* poniedziałek, *m.* Montag, *m.*

Lune, *f.* xiężyc, miesiąc, *m.* Mond, *m.*

Lunette, *f.* dziura wyrznięta w prewecie, *f.* Augenglas, *n.* Brille (eines heimlichen Gemachs), *f.* — d'approche, perspektywa, *f.* Fernrohr, *n.* Lunettes, *pl.* okulary, *pl.* Brille, *f.*

Lunettier, *m.* okularnik, *m.* Brillenmacher, *m.*

Lupin, *m.* słonecznik strączysty, *m.* Wolfsbohne, *f.*

Lusace, *f.* Luzacya, *f.* Lausitz, *f.*

Lustre, *m.* glanc, *m.* woda do glancowania, *f.* Glanz, *m.* Wasser zum Glänzendmachen, *n. fig.* sława, świetność, iasność, okazałość, *f.* lustro, *n.* czas pięcioletni, Ruhm, *m.* Pracht, *f.* Kronleuchter, *m.* (poetisch) Zeit von 5 Jahren, *f.*

Lustrer, *a.* glancować. glänzen *T.*

Lustreur, *m.* glancuiący materye etc. der Zeugen ꝛc. den Glanz giebt.

Lustrine, *f.* materya iedwabna. *f.* Lustrin, *m.* (Seidener Zeug).

Luth, *m.* lutnia, *f.* Laute, *f.*

Luthéranisme, *m.* luterstwo, *n.* nauka luterska, *f.* Lutherthum, *m.*

Luthérien, enne, *a.* luterski, lutherisch. — *m. f.* luter, *m.* rka, *f.* Lutheraner, *m.* — inn, *f.*

Luthier, *m.* rzemieślnik, co lutnie robi, *m.* Lautenmacher, *m.*

Lutin, *m.* nocnica, pokusa, *f.* Poltergeist, Kobolt, *m.*

Lutiner, *a fam.* dręczyć, męczyć, plagen, quälen. — *n.* hałasować, poltern.

Lutrin, *m.* pulpit kościelny, *m.* Pult im Chor, *n.*

Lutte, *f.* zapaśnictwo, chodzenie w zapasy, *n.* Ringen, *n.* Kampf, *m.*

Lutter, *n.* pasować się, iśdź w zapasy, walczyć, ringen, kämpfen.

Lutteur, *m.* zapaśnik, *m.* Ringer, Kämpfer, *m.*

Luxation, *f.* wywinienie członka, *n.* Verrenkung, *f.*

Luxe, *m.* zbytek, niestatek, *m.* niemiara. *f.* Luxus, *m.* Pracht, *f.* Aufwand, *m.*

Luxer, *a.* wywinąć, verrenken.

Luxurieux, euse, *a.* roskosny, wszetecany, unkeusch, unzüchtig.

Luzerne, *f.* koniczyna, *f.* Futterklee, *m.*

Luzernière, *f.* pole koniczyną zasiane, *n.* Kleefeld, *n.*

Lycanthrope, *m.* wilkołek, *m.* Rasender, der sich einbildet, er sey ein Wolf, *m.* Lycanthropie, *f* wilkołcza choroba, *f.* solche Raserey, *f.*

Lycée, *m. fig.* szkoła, *f.* jeder zum Unterricht gewidmeter Ort, *m.*

Lynx, *m.* ostrowidz, ryś, *m.* Luchs, *m.*

Lyre, *f.* lira, *f.* Leyer, *f.*

Lyrique, *a.* *T.* liryczny, lyrisch.

M.

Ma, *pr.* moia, meine.

Macaron, *m.* makaronek, *m.* Makrone, *f.*

Macaroni, *m.* makaron Włoski, *m.* italienische Nudeln, *f. pl.*

Macération, *f.* martwienie siebie samego, ciała, *n.* Kasteyung, Kreuzigung des Fleisches, *f.* Macérer, *a.* martwić siebie samego, trapić ciało, kasteyen.

Mâchefer, *m.* zędra, Hammerschlag, *m.*

Mâchelière, *a. f.* dent-, oder Mâchelière, *a. f.* zab trzonowy, *m.* Backen- oder Stockzahn, *m.*

Mâcher, *a.* żuć, gryźć, kauen, käuen.

Macheur, *m.* euse *f.* żuwacz, *m.* Kauer, *m. fam.* obżerca, obżartuch, *m.* starker Esser, *m.* — inn, *f.*

Mâchicatoire, *m.* lékarstwo etc. do żucia, *n.* etwas, das man blos kauet.

Machinal, ale, *a.* mechaniczny, maschinenmäßig.

Machinateur, *m.* herszt, buntownik, *m.* Anstifter, *m*

Machination, *f.* spiknienie, buntowanie, *m.* machinacya. *f.* Anstiftung, *f.* listiger Anschlag, *m.*

Machine, *f.* machyna, *f.* Kunstwerk, Werkzeug, *n.* Maschine, *f. fig.* sztuka, chytrość, *f.* Kunstgriff, *m.*

Machiner, *a.* knuć, zamyślać co złego, auf etwas Böses denken, es anspinnen.

Machiniste, *m.* mechanik, *m.* Maschinenmacher, Maschinenmeister, *m.*

Mâchoire, *f.* czeluść, *f.* Kinnbacken, *m.*

Mâchonner, *a.* powoli żuć, mit Mühe oder langsam kauen.

Mâchurer, *a. fam.* zesmolić, zwalać, splamić, besudeln beschmieren.

Macis, *m* muszkatołowy kwiat, *m.* Muskatenblüthe, *f.*

Mâcle, *f.* orzech wodny, *m.* Wasser-, Stachelnuß, *f.*

Macon, *m.* mularz, *m.* Maurer, *m.*

Maçonnage, *m.* murowanie, *n.* robota mularska, *f.* Mauerwerk, *n.*

Maçonner, *a.* za-, murować, mauern, zumauern. *fig.* partaczyć, schlecht arbeiten.

Maçonnerie, *f.* robota mularska, *f.* mularstwo, *n.* Mauerarbeiter, Mauerkunst, *f.*

Macque, *f* tarlica, cierlica, *f.* Hanfbreche, *f.*

Macquer, *a* konopie trzeć. Hanf brechen.

Maculation, *f.* zesmolenie, zwalanie, *n.* Beschmutzung, *f.*

Ma-

Maculature, *f.* makulatura, *f.* Makulatur, *n.*

Maculer, *a.* zesmolić, zwalać, beschmutzen, besudeln.

Madame, *f.* pani, *f.* Madam, Frau, *f.*

Madeleine, *f.* Magdalena, Magdalena, *f.* — lon, Magdusia, *f.* Lehnchen, *n.*

Mademoiselle, *f.* panna, *f.* Mamsell, Jungfer, *f.* Fräulein, *n.*

Madré, ée, *a.* sladrowaty, pstry, gemasert, masericht *fig. fam.* chytry, pfiffig, schlau. — *m.* filut, frant, *m.* pfiffiger Bursche, *m.*

Madrier, *m.* tarcica gruba, *f.* dyl, *m.* Bohle, *f.* dickes Brett, *n.*

Madrure, *f.* slader, *m.* Maser, *m.* maserfarbige Flecken; *f. pl.*

Maffé, ée, *a. fam.* wielkogebiasty, pyzowaty, bausbäckig.

Magasin, *m.* magazyn; skład; szpichlerz; sklep. *m.* Magazin, *n.* Vorrathskammer, *f.* Vorrathshaus, *n.* Niederlage, *f.* Lager; Kaufmannsgewölbe, *n.*

Magasinage, *m.* czas, przez który co w magazynie leży. *m.* Zeit, während welcher etwas im Magazine liegt, *f.*

Magasinier, *m.* dozorca magazynu, *m.* Magazinverwalter, *m.*

Magdalaine, *v.* Madeleine.

Magdaléon, *m.* plaster zwity w trąbkę, *m.* Rolle Pflaster, *f.*

Mage, *m.* mędrzec *m.* (u Persów), Weiser (bey den Persern), *m.*

Magicien, *m.* ienne, *f.* czarownik, czarnoxieżnik. *m.* Zauberer, *m.* Zauberinn, *f.*

Magie, *f.* czarnoxięstwo, *n.* czary. *pl.* Zauberinn, Zaubereyen, *f.*

Magique, *a.* czarnoxięski, czarowniczy. zauberisch.

Magister, *m* bakałarz, *m.* Dorfschulmeister, *m.*

Magistrat, ale *a.* zrzędny, groźny, herrisch, schulmeisterisch.

Magistrats, *m.* urząd, magistrat mieyskie, urzędnik, *m.* Obrigkeit, obrigkeitliche Person, *f.*

Magistrature, *f.* dostoieństwo osoby urzędowe, *n.* urząd, *m.* obrigkeitliches Amt, *n.*

Magnanime, *a* wspaniałomyślny, wspaniały, großmüthig.

Magnanimité, *f.* wspaniałość, *f.* Großmuth, *f.*

Magnétique, *a.* magnesowy, magnetowy, magnetisch.

Magnétisme, *m.* siła magnesowa, *f.* magnetische Kraft, *f.*

Magnificence, *f.* wspaniałość, okazałość, *f.* Pracht, Herrlichkeit, *f.*

Magnifier, *a.* (*obs.*) wielbić, wysławiać, preisen, rühmen.

Magnifique, *a.* wspaniały, okazały, drogi, prächtig, herrlich, kostbar.

Magot, *m.* małpa wielka; figura niekształtna. *f.* großer Affe, *m.* schlecht gearbeitete Figur, *f. fam.* skarb ukryty, *m.* verborgener Schatz, *m.*

Mahométan, *m.* ane, *f.* mahometanin, *m* Mahomedaner, *m.* — *a.* mahometański, Mahometanisch.

Mahométisme, *m,* religia mahometańska, *f.* Mahomedanischer Glaube, *m.*

Mai, *m.* may, *m.* (miesiąc i gałęzie brzozowe), May; Maybaum, *m.* Maye, *f.*

Maidan, *m.* targ, *m.* targowisko, *n.* w kraiach wschodnich, *m.* Marktplatz, im Oriente, *m.*

Majesté, *f.* maiestat, powaga, wspaniałość, świetność, *f.* Majestät, Herrlichkeit, *f.*

Majestueux, euse, *a.* wspaniały, poważny, majestätisch.

Majeur, eure, *a.* pełnoletni; większy, wyższy, ważnieyszy, mündig, größer, höher, wichtiger.

Maigre, *a.* chudy, mager. *fig.* podły, ladaiaki, chudy, dürr, mager, geringe — *m.* chude mięso etc., *n.* potrawa postna, *f.* Magere, *n.* Fastenspeise, *f.*

Maigrelet, Maigret, ette, *a. fam.* trochę chudy, ein wenig mager.

Maigrement, *ad. fig. fam.* chudo, nędznie, oszczędnie, sparsam, knapp.

Maigreur, *f.* chudość, *f.* Magerkeit, *f.*

Maigrir, *n.* chudnąć, mager werden.

Mail, *m.* piłatyk do rzucania kuli, *m.* gra taka, *f.* plac, na którym w nią grają. *m.* Kolben zum Mälle; oder Laufspiele, *m.* dieses Spiel selbst, *n.* Maillebahn, *f.*

Maille, *f.* oko; ogniwko, *n.* plama na srzenicy; kropka pstra na kuropatwie, *f.* przedtym szeląg miedziany, *m.* Masche, *f.* Panzerringelchen, *n.* Flecken im Auge; Flecken auf den Federn der Rebhühner, *m.* (sonst) kleine Kupfermünze, *f.*

Maillé, ée, *p. et a.* fer maillé, krata żelazna, *f.* eisernes Fenstergitter, *n.*

Maillet, *m.* kula, szlaga drewniana, *f.* hölzerner Schlägel, *m.*

Mailloche, *f.* młot, *m.* großer Schlägel, *m.*

Maillot, *m.* pieluchy, *pl.* powicie, *n.* Windel, *f.* Wickelzeug, *n.*

Maillute, *f.* plamki, kropki pstre na sokołach etc., *f.* bunte Flecken der Falken, *f. pl.*

Main, *f.* ręka, *f.* charakter, *m.* pierwszeństwo; zabicie, grаiąc w karty, *n.* libra papieru, *f.* Hand, Handschrift; Vorhand, *f.* Stich im Spiele, *m.* Buch Papier, *n.*

Maint, ainte, *a.* nieieden, niektóry, mancher, manche, manches.

Maintenant, *ad.* teraz, jetzt, nun.

*Maintenir, *a.* strzedz, utrzymywać, zachowywać, erhalten, behaupten. se *r.* utrzymać się, sich erhalten, sich behaupten.

Maintenue, *f.* utrzymanie kogo przy possessyi, *n.* gerichtlicher Schutz bey dem Besitze, *m,*

Maintien, *m.* całość, *f.* utrzymanie, zachowanie; rządzenie, *n.* mina, postać, *f.* Erhaltung, Behauptung; Handhabung, *f.* Anstand eines Menschen, *m.*

Maior, *m.* maior, *m.* Major, Obristwachtmeister, *m.*

Majorite, *f.* pełnoletność, *f.* maiorstwo, *n.* godność maiora,

iora, *f.* Mündigkeit; Majorsstelle, *f.*

Maire, *m.* burmistrz, *m.* Maire, Stadtschultheiß, *m.*

Mairie, *f.* burmistrzostwo; mieszkanie burmistrza, *n.* Amt, *n.* Würde, *f.* und Haus eines Maire, *n.*

Mais, *c.* ale, lecz, iednak, aber, allein, sondern.

Mais, *m.* kukuryca, *f.* türkisches Korn, *n.*

Maison, *f.* dom, *m* domostwo, *n.* familia, *f.* Haus, *n.*

Maisonnée, *f.* domownicy, *pl. m* czeladź, *f.* sämmtliche Familie, *f.*

Maisonnette, *f.* domek, *m.* Häuschen, *n.*

Maître, *m* pan, mistrz; nauczyciel, *m.* Herr; Meister; Lehrer, *m.* — autel, wielki ołtarz, *m.* Hochaltar, *m.* Maître-ès-arts, magister, *m.* Magister, *m.* Maitres, *pl.* ieźdźiec, konny, *m.* Reuter, *m. pl.*

Maîtresse, *f.* pani; mistrzyni; kochanka, *f.* Frau, Gebieterinn; Meisterinn; Geliebte, *f.*

Maîtrise, *f.* mistrzostwo, *n.* Meisterrecht, *n.* Meisterschaft, *f.*

Maîtriser, *a.* władać, panować, rządzić, beherrschen; bemeistern.

Majuscule, *f.* oder *a.* lettre-, litera wielka, *f.* großer Buchstabe, *f.*

Mal, *m* złe, *n.* ból, *m.* szkoda; choroba, *f.* Böse, Uebel, *n.* Schmerz; Schaden, *m.* Krankheit, *f.*

Mal, *ad.* źle, übel, schlecht, schlimm

Malacie, *f.* apetyt szkodliwy (brzemiennych), chcącka, Gelüsten, (besonders der Schwangern), *n.*

Malactique, *a. et m.* lékarstwo zmiękczaiące, *n.* erweichendes Arzneymittel, *n.*

Malade, *a* chory, słaby, frank. — *m. f.* chory, Kranke, *m. et f.*

Maladie, *f.* choroba, *f.* Krankheit. *f. fig.* chuć nieumiarkowana *f.* Sucht, *f.*

Maladif, ive, *a.* chorowity, kränklich.

Maladrerie, *f.* szpital chorych, *m.* Krankenhaus, *n.*

Maladresse, *f.* niezgrabność, *f.* Ungeschicklichkeit, *f.*

Maladroit, oite, *a.* niezgrabny, ungeschickt.

Malaise, *m.* biéda, *f.* kłopot, *m.* niewygoda, *f.* Ungemach, *n.* Unbehaglichkeit, *f.*

Malaisé, ée, *a.* trudny; niewygodny; ubogi, schwer; unbemächlich; eingeschränkt.

Malandreux, euse, *a.* zgniły, (o drzewie), schadhaft, faul, (vom Bauholze)

Mal-à-propos, *ad.* nie do rzeczy, nie w czas, zu unrechter Zeit.

Malart, *m.* kaczor dziki, *m.* wilder Enterich, *m.*

Malavisé, ée, *a.* niebaczny, nieroszadny, unbedachtsam, unverständig.

Malbâti, ie, *a. fam.* niekształtnie budowany; brzydkiego wzrostu, übel gebaut, übel gewachsen.

Malcontent, ente, *a.* niekontent, mißvergnügt, unzufrieden.

Mâle, *m.* samiec, *m.* Mann, *m.* Männchen, *n.* — *a.* męski, männlich.

Ma-

Malebête, *f.* bestya, *f.* człowiek zdradliwy, *m.* böses Thier, *n.* gefährlicher Mensch, *m.*

Malédiction, *f.* przeklinanie, przekięctwo, *n.* Fluch, *m.*

Malefaim, *f. fam.* głód wielki, *m.* große Hungersnoth, *f.*

Maléfice, *m.* czary, *pl.* oczarowanie, *n.* Schaden durch Zauberey, *m.* Zauberey, *f.*

Maléficié, ée, *a. fam.* oczarowany, behext, beschrieen.

Malencontreux, euse, *a. fam.* nieszczęśliwy, unglücklich.

Malengin, *m. obs.* oszukanie, *n.* Betrug, *m.*

Mal-en-point, *ad. fam.* źle, mizernie, schlecht, im übeln Stande.

Malentendu, *m.* błąd, *m.* omyłka, *f.* Mißverstand, Irrthum, *m.*

Malepeste, *i. fam.* boday cię kaci wzięli! daß dich die Pest!

Mal-être, *m.* choroba, słabość, *f.* Uebelbefinden, *n.*

Malévole, *a.* źle życzący, nieżyczliwy, übelwollend.

Malfacon, *f.* niekszałtność, nieforemność, *f.* Uebelstand, Mißstand, *m. fig.* oszukanie, *n.* nieszczérość, *f.* Betrug, *m.*

Malfaire, *n.* źle czynić, szkodzić, Uebels thun.

Malfaisance, *f.* złość, *f.* Bösartigkeit, *f.*

Malfaisant, ante, *a.* złośliwy, szkodliwy, bösartig, schädlich, böse.

Malfait, aite, *a.* niekształtny, szpetny, ungestaltet, unförmlich.

Malfaiteur, *m.* złoczyńca, *m.* Uebelthäter, *m.*

Malfamé, ée, *a. fam.* osławiony, übel berüchtigt.

Malgracieux, euse, *a. fam.* nieobyczayny grubiański, unhöflich, grob.

Malgré, *prp.* mimo woli, mimo, przeciw, wider Willen, ungeachtet

Malhabile, *a.* niesposobny, niezgrabny, ungeschickt.

Malhabileté, *f.* niesposobność, niezgrabność, *f.* Ungeschicklichkeit, *f.*

Malheur, *m.* nieszczęście, *n.* Unglück, *n.* Unglücksfall, *m.*

Malheureux, euse, *a.* nieszczęśliwy, nieszczęsny, mizerny, ubogi, unglücklich, schlecht, elend. — *m. f.* nieszczęśliwy, der, die Unglückliche.

Malhonnête, *a.* nieprzystoyny, nieobyczayny; niepoczciwy, unanständig, unhöflich, unredlich, schlecht.

Malhonnêteté, *f.* nieprzystoyność, nieobyczayność; niepoczciwość, *f.* Unanständigkeit, Unhöflichkeit, Unredlichkeit, *f.*

Malice, *f.* złość, złośliwość, *f.* figiel, psikus, *m.* Bosheit; Arglist; Schalkheit, *f.* muthwilliger Streich, *m.*

Malicieux, euse, *a.* złośliwy, zdradliwy, podstępny, bosshaft, heimtückisch, schalkhaft.

Malignité, *f.* złość; złośliwość, *f.* Bosheit, Bösartigkeit, *f.*

Malin, igne, *a.* złośliwy, bosshaft, bösartig, böse.

Malingre, *a. fam.* słaby, wychudły, schwach, matt, abgezehrt.

Malintentionné, ée, *a.* nieżyczliwy, nieprzyiaźny, übelgesinnt.

Ma-

Malitorne, *a. fam.* unzgrabny, tölpisch, plump. — *m.* dudek, *m.* Tölpel, *m.*

Malle, *f.* tłomoczek, *m.* walizka, *f.* kuferek podróżny, *m.* Felleisen, *n.* kleiner Reisekoffer, *m.*

Malléabilité, *f.* ciągłość, *f.* Ausdehnbarkeit unter dem Hammer, *f.*

Malleable, *a.* ciągły, daß sich hämmern läßt.

Malléole, *m.* kostka u nogi, *f.* Fußknöchel, *m.*

Malletier, *m.* rymarz, tapicer rzemieślnik, co waliży, kufry robi. Felleisenmacher, *m.*

Mallette, *f.* tłomoczek, *m.* kleines Felleisen ꝛc., *n.* Mäntzel, *m.*

Mallier, *m.* koń pocztowy iuczny, koń iuczny, koń drążkowy u powozu pocztowego, *m.* Postpferd, welches das Felleisen trägt; Stangenpferd einer Postkalesche, *n.*

Malmener, *a.* męczyć, trapić, übel behandeln.

Malotru, *m.* ue, *f.* nędznik, mizerak, *m.* erbärmlicher elender Mensch, *m*

Malplaisant, ante, *a.* nieprzyiemny, markotny, verdrießlich.

Malpropre, *a.* niechędogi; nieochędożny, niechluyny, unreinlich, schmutzig.

Malpropreté, *f.* nieochędożność, *f.* nieochędóstwo, niechluystwo, *n.* Unreinlichkeit, *f.*

Malsain, aine, *a.* niezdrowy, szkodliwy, ungesund.

Malséant, ante, *a.* nieprzystoyny, unanständig.

Malt, *m.* słód, *m.* Malz, *n.*

Maltôte, *f. fam.* zdzierstwo, *n.* Gelderpressung, *f.*

Maltôtier, *m.* zdzierca, *m.* Gelderpresser, *m.*

Maltraiter, *a.* męczyć, krzywdzić, dręczyć kogo, miß handeln; Unrecht thun.

Malveillance, *f.* nienawiść, niechęć, *f.* Haß, Unwillen, *m.*

Malveillant, ante, *a.* nieżyczliwy, übelgesinnt. — *m. f.* człowiek taki, der, die Uebelgesinnte.

Malversation, *f.* niewierność, *f.* untreue Verwaltung, *f.* Unterschleif, *m.*

Malverser, *n.* niewiernie urząd sprawować, Unterschleife in seinem Amte machen.

Malvoisie, *m.* malmazya, *f.* (wino), Malvasier, *m.* (Wein).

Malvoulu, ue, *a.* nienawistny, verhaßt.

Maman, *f.* mamunia, *f.* Mama, *f.*

Mamelle, *f.* pierś, *f.* Brust, *f.*

Mamélon, *m.* cycek, *m.* brodawka, *f.* Brustwarze, *f.* Wärzchen auf der Haut, *n.*

Mamelu, ue, *a.* piersisty, großbrüstig.

Manceile; *f.* naczelnik, łańcuch u chomąta, *m.* Kummetkette, *f.*

Manche, *f.* rękaw, *m.* Aermel, *m.*

Manche, *m.* trzonek, *m.* rękoieść, *f.* rosochy, sochy u pługa, *pl.* szyia u skrzypcy, *f.* Stiel, Griff, *m.* Heft, *n.* Pflugsterze, *f.* Hals einer Violine ꝛc., *m.* Griffbrett, *n.*

Mancherons, *m. pl.* sochy, rosochy u pługa, *pl.* Pflugsterze, *f.*

Man-

Manchester, *m.* manczester, *m.* Manchester, *m.* (sammetartiger Zeug).

Manchette, *f.* mankietki, *pl.* Handkrause, Manschette, *f.*

Manchon, *m.* rękaw, *m.* Muff, *m.*

Manchot, ote, *a.* iednoręki, einhändig.

Mandarin *m.* mandaryn, *m.* (w Chinach), Mandarin, *m.* (vornehmer Chineser).

Mandat, *m.* rozkaz urzędowy, *m.* pełnomoc *f.* Mandat, *n.* obrigkeitlicher Befehl, *m.* Vollmacht, *f.*

Mandataire, *a.* mandataryusz, *m.* Bevollmächtigter, *m.*

Mandement, *m.* rozkaz, *m.* Verordnung, Anweisung, *f.*

Mander, *a.* donieść, uwiadomić; *roz-*, kazać; zwołać, zaprosić, obstalować, melden; gebieten, befehlen; zusammen berufen, einladen, bestellen.

Mandille, *f.* rodzay płaszczu, *m.* Art Oberrock oder Mantel, *m.*

Mandoline, *f.* cytra mała, *f.* Mandoline, *f.* kleine Zither, *f.*

Mandore, *f.* rodzay lutni, *f.* Pandore, *f.* (Art Laute).

Manége, *m.* rewtszula, *f.* szranki, *pl.* ieżdżanie konia, *n.* Reitschule, Reitbahn, *f.* Reithaus, *n.* Reitkunst, *f.* *fig.* sztuka, *f.* chytry postępek, *m* listiges Verfahren, *n.* Gang, *m.*

Manequin, *v.* Mannequin.

Manes *m. pl.* dusze zmarłych, *f. pl.* abgeschiedene Seelen, *f. pl.* Schatten, *m. pl.*

Mangeable, *a.* śnieduy, co mężna ieść, iadalny eßbar.

Mangeaille, *f.* żob, *m.* iadło, *n.* Futter; Fressen, *n.*

Mangeant, ante, *a.* iedzący, essend.

Mangesire, *f.* żłob, *m.* Freßtrog, *m.* Krippe, *f.*

Manger, *a.* prze-, z-, ieść; przemarnować, przetrwonić, essen, speisen, verzehren, verthun. *fig.* gryźć, fressen. — les mots, połykać słowa, die Worte kauen, verschlucken. — *m.* iedzenie, iadło, *n.* Essen, *n.* Speise, *f.*

Mangerie, *f.* żarcie, obżarstwo, *n.* Fresserey, *f. fig.* zdzierstwo, *n* Gelderpressung; Plackereyen, *f. pl.*

Mangeur, *m.* euse, *f.* żerca, iedaca, *m.* Esser, Fresser, *m.*

Mangeure, *f.* mieysce od mułów etc. na czym pogryzione, *n.* das Angefressene, *n.* Fraß, *m.* (von Motten ꝛc.)

Maniable, *a.* ciągły, miętki; powolny, geschmeidig; lenksam.

Maniaque, *a.* wściekły, szalony, toll, unsinnig.

Manicles, *f. pl.* pęta na ręce, *pl.* Handschellen, *f. pl.*

Manie, *f.* szaleństwo, *n.* warvacya; chuć nieugaszona, *f.* Wahnsinn, *m.* Tollheit, Raserey, Sucht, *f.*

Maniement, *m.* macanie; ruchanie członkami, *n.* Anfühlen, *n.* Bewegung der Glieder maßen, *f. fig.* sprawowanie, zawiadowanie, *n.* Führung, Verwaltung, *f.*

Manier, *a.* w ręce wziąć, w ręku obracać, macać; robić, przyprawiać; wywijać, prowadzić; rządzić, mit den Händen angreifen, bearbeiten, be-

befühlen; unter den Händen haben, führen, handhaben, *fig.* zawiadować, sprawować rządzić, regieren, verwalten, führen. au, *ad.* w palcach, w macaniu, beym Anfühlen.

Manière, *f.* zwyczay sposób, kształt, *m.* Art, Weise, Gewohnheit, *f.* Manieres, *f.* maniery, obyczaie, *pl.* Manieren, *f. pl.* Betragen, *n.* de manière que, *ad.* tak, iż, że, so daß.

Maniéré, ée, *a.* przymuszony, wykwintny, gezwungen, gekünstelt.

Manifestation, *f.* obiawienie, *n.* Offenbarung, *f.*

Manifeste, *a.* iawny, oczywisty, klar, offenbar.

Manifeste, *m.* manifest, *m.* Manifest, *n* (Erklärungs-, Vertheidigungsschrift).

Manifester, *a.* obiawić, obwieścić, offenbaren, bekannt machen. se, *r.* ziawić się, pokazać się, wydać się, sich offenbaren, sich zeigen, bekannt werden.

Manigance, *f. fam.* sztuka, *f.* podeyście, *n.* Kniff, Kunstgriff, *m.*

Manigancer, *a. fam.* oszukać, podeyśdź, listig veranstalten und betreiben.

Manille, *f.* kozera druga w niektórych grach, *f.* Manille, *f.* (zweyter Trumpf in einigen Kartenspielen).

Manipule, *m.* garść, garstka czego, *f.* Hand voll, *f.*

Manivau, *m.* opałka, *f.* flaches Körbchen ohne Henkel, *n.*

Manivelle, *f.* korba, *f.* Kurbe, Kurbel, *f.*

Manne, manna, *f.* kosz kredensowy, *m.* Manna, *n.* Korb, Tischkorb, *m.* — d'enfant, koszyk dziecinny z biegunami, *m.* Korbwiege, *f.*

Mannequin, *m.* kosz, *m.* opałka, *f.* Tragekorb, Marktkorb, *m.*

Manoeuvre, *m.* robotnik, pomocnik, *m.* Handlanger, Tagelöhner, *m.*

Manoeuvre, *f.* obrót, ruszenie, obrócenie, *n.* Bewegung, Wendung, *f. fig.* zamysł, postępek, *m.* Verfahren, *n.*

Manoeuvrer, *n.* obracać, kierować, ruszać, lenken, wenden *fig.* sprawować, postępować, układać co verführen, führen, einrichten.

Manoeuvrier, *m.* maytek, *m.* Bootsknecht, *m.*

Manoeuvrier, *m.* robotnik, *m.* Handarbeiter, Tagelöhner, *m.*

Manque, *m.* niedostatek, *m.* wada, *f.* Mangel, *m.*

Manquement, *m.* zaniedbanie, niezachowanie, *n.* wada, przywara, *f.* Fehler, *m.* Nichterfüllung, *f.*

Manquer, *n.* niedostawać, schodzić, zbywać; chybić, z panewki spalić, (o strzelbie); potknąć się, fehlen, mangeln, fehlerhaft seyn; versagen, (von Feuergewehren); ausgleiten. (*de qc.*) potrzebować czego, zbywać komu, Mangel an etwas haben. (*à qc.*) zaniechać, zaniedbać, niedotrzymać, es an etwas fehlen lassen, es unterlassen. il a manqué de tomber, prawie, co nie upadł, er wäre beynahe gefallen. — *a.* opuścić, zaniedbać, uchybić, nie trafić, versäumen, fehlen, nicht treffen.

Man-

Mante, *f.* kwef, *m.* suknia do żałoby: kołdra wielka, *f.* Trauerschleyer oder — mantel, *m.* große Decke, *f.*

Manteau, *m.* płaszcz, *m.* Mantel, *m. fig.* pozór, *m.* pokrywka, *f.* Schein, *m.*

Manteler, *m.* płaszczyk, *m.* Mäntelchen, *n.*

Mantonnet, *m.* hak, haczek, *m.* klamka, *f.* Wandhaken, Schießhaken, *m.*

Manture, *f.* bicie, burzenie się wałów, *n.* Zusammenstoß der Wellen, *n.*

Manuaire, *a. m.* droit —, prawo przemocy, *n.* Faustrecht, *n.*

Manuel, elle, *a.* ręczny, podoręczny, was mit der Hand geschieht oder verrichtet wird.

Manuel, *m.* xiążka, podoręczna, *f.* Handbuch, *n.*

Manufacture *f.* rękodzieło, *n.* Manufaktur, *f.*

Manufacturer, *a.* robić, przysposobić, verarbeiten, verfertigen.

Manufacturier, *m.* rękodzielnik, Fabrikant, Manufakturarbeiter, *m.*

Manumission, *f.* uwolnienie, wypuszczenie z poddaństwa, *n.* Freylassung eines Leibeigenen, *f.*

Manuscrit, ite, *a.* pisany, geschrieben.

Manuscrit, *m.* rękopismo, *n.* Handschrift, *f.*

Manutention, *f.* utrzymanie, zachowanie, *n.* Aufrechthaltung, Handhabung, *f.*

Mappemonde, *f.* świato-mapa, *f.* Weltkarte, *f.*

Maque, *v.* Macque.

Maquereau, *m.* wrzecienica (ryba), *f.* przyszczel od ognia na nodze, *m.* Makrele, *f.* (Fisch); Brandflecken von der Kaminhitze an Beinen, *m.*

Maquereau, *m.* elle, *f.* rufian, *m.* Kuppler, Hurenwirth, *m.*

Maquerellage, *m.* rufianstwo, *n.* Kupplerey, *f.*

Maquignon, *m.* rostrucharz, *m.* Pferdehändler, *m. fig. fam.* swat, rayfur, *m.* Unterhändler, Kuppler, *m.*

Maquignonnage, *m.* rostrucharstwo, *n* Pferdehandel, *m. fig. fam.* rayfurstwo, *n.* Kupplerey, *f.*

Maquignonner, *a.* złe, znarowione konie za dobre przedawać, unerlaubte Kunstgriffe bey dem Pferdehandel anwenden. *fig. fam.* szachrować, swatać, verhandeln, verkuppeln.

Marais, *m.* bagno, bagnisko, *n.* ogrody jarzynne około Paryża, *m.* Sumpf, Morast; Name der Kohlgärten um Paris, *m.*

Marasme, *m.* suchoty ze starości, *f. pl.* Schwindsucht vor Alterschwäche, *f.*

Marâtre, *f* macocha zła, diablica, *f.* böse Stiefmutter, Rabenmutter, *f.*

Maraud, *m.* hultay, *m.* schlechter Kerl, *m.*

Maraude, *f.* hultayka; zdobycz nieprawa, *f.* schlechtes Weibsbild, *n.* unerlaubte Beute, *f.* Raub, *m.*

Marauder, *a.* rabować, krzywdzić, unerlaubt plündern oder brandschatzen.

Marandeur, *m.* żołnierz bez pozwolenia rabuiący, *m.* Soldat,

dat, der heimlich aufs Plündern ausgeht, *m.*

Marbre, *m.* marmur, *m.* Marmor, *m.*

Marbrer, *a.* marmurować, auf Marmorart anstreichen, marmoriren.

Marbreur, *m.* marmurownik, *m.* Marmorirer, *m.*,

Marbrier, *m.* marmurnik, *m.* Marmorarbeiter, *m.*

Marbrière, *f.* góry, gdzie marmur łamią, *pl.* Marmorbruch, *m.*

Marbrure, *f.* robota marmurowana, *f.* marmorirte Arbeit, *f.*

Marc, *m.* Marek, Markus, *m.* (Name.)

Marc, *m.* grzywna, *f.* Mark, *f.*

Marc, *m.* wytłoczyny, fusy, *pl.* Träber, Treſter, *f. pl.* Satz von ausgepreßten Sachen, vom Kaffe ꝛc., *n.*

Marcassin, *m.* warchlak, *m.* Frischling, *m.*

Marchand, *m.* kupiec, *m.* Kaufmann; Käufer, *m.* — de, *f.* kupcowa, *f.* Kaufmannsfrau, Händlerin, *f.*

Marchand, ande, *a.* skupny; kupiecki, kaufrecht; zur Handlung gehörig.

Marchander, *a. et n.* targować, zadawać, handeln, feilschen, *fig. fam. v.* hésiter, balancer; szanować, schonen.

Marchandise, *f.* towar; handel, *m.* Waare, *f.* Handel, *m.*

Marche, *f.* chòd, *m.* chodzenie, *n.* droga, iazda, *f.* marsz; stopień, *m.* (*obs.*) granica, *f.* Gang, Zug, Marsch, Weg, Tritt, *m.* Stufe; (sonst) Mark, Grenze, *f.*

Marché, *m.* rynek, targ, *m.* cena, *f.* kupno, *n.* Markt; Kaufpreis, Kauf, *m.*

Marchepied, *m.* podnóżek, *m.* Fußtritt, Fußschemmel, *m.*

Marcher, *n.* iśdź, iechać, ciągnąć, gehen, reisen, fortgehen, marschiren. (*sur qc.*) stąpić na co, auf etwas treten.

Marcheur, *m.* euse, *f.* piechotnik, *m.* Fußgänger, *m.*

Marcotte, *f.* obłąk, *m.* Absenker, Einleger, *m.*

Marcotter, *a.* obłąkami sadzić, Einleger machen, absenken.

Mardelle, *v.* Margelle.

Mardi, *m.* wtorek, *m.* Dienstag, *m.* — gras, zapusty, *pl.* Fastnacht, *f.*

Mare, *f.* kałuża, Pfütze, *f.* Pfuhl, *m.*

Marécage, *m.* bagno, *n.* Moor, *n.* Sumpf, *m.*

Marécageux, euse, *a.* bagnisty, moorig, sumpfig.

Maréchal, *m.* kowal; marszałek, *m.* Hufschmied; Marschall, *m.*

Maréchalerie, *f.* kowalstwo, *n.* robota kowalska, *f.* Handwerk eines Hufschmieds, *n.* Schmiedearbeit, *f.*

Maréchaussée, *f.* sądy marszałkowskie, *pl* straż konna do nich należąca, *f.* Marschallsgericht, *n.* Polizeywache zu Pferde, *f.*

Marée, *f.* wylew i odlew morza, *m.* ryby morskie solone, *f. pl.* Ebbe und Fluth, *f.* alle Arten gesalzener Seefische, *m. pl.*

Marer, *a.* motyką kopać, mit der Hacke bearbeiten.

Mar-

Marfil, od. Morfil, *m.* kość słoniowa; *f.* unbearbeitete Elephantenzähne, *m. pl.*

Margajat, *m. fam.* smarkacz, *m.* (Schimpf) Laufejunge, *m.*

Marge, *f.* brzeg, *m.* Rand, *m.*

Margelle, *f.* studnia kamieniem obmurowana. *f.* steinernes Geländer um einen Brunnen, *n.*

Marginal, ale, *a.* brzegowy, an den Rand geschrieben.

Margot, ton, *f.* Małgosia, *f.* Gretchen, *n.* (Name).

Margouillis, *m.* kałuża, *f.* Mistpfütze, *f.*

Margrave, *m. et f.* margrabia, *m.* bini, *f.* Marggraf, *m.* — gräfinn, *f.* — viat, *m.* bstwo, *n.* — grafschaft, *f.*

Marguerite. *f.* stokroć; Małgorzata, *f.* Tausendschön, *n.* Margaretha, *f.*

Marguillier, *m.* zakrystyan; kościelny, syndyk, *m.* Küster; Kirchenvorsteher, Kirchvater, *m.* — guillerie, *f.* urząd, *m.* godność tych, *f.* Dienst, *m.* Amt derselben, *n.*

Mari, *m.* mąż, małżonek, *m.* Ehemann, Mann, *m.*

Mariable, *a.* dorosły, mannbar.

Mariage, *m.* małżeństwo; wesele, *n.* ślub; stan małżeński; posag, *m.* Heyrath; Hochzeit, *f.* Ehestand, *m.* Heyrathgut, *n.*

Marie, *f.* Marya, Maria, *f.* — rion, Marynia, Marysia, *f.* Mariechen, *n.*

Marié, *m.* ée, *f.* pan młody, *m.* panna młoda, *f.* Bräutigam, *m.* Braut, *f.* nouveau-, nouvelle-, nowożeniec, *m.* młoda żona, *f.* junger Ehemann, *m.* junge Frau, *f.*

Marier, *a.* ślub dawać; żenić, wydadź za mąż, trauen, verheyrathen. *fig.* złączyć, ziednoczyć, vereinigen, verbinden. se, *r.* o-, żenić się, iśdź, pòyśdź za mąż, heyrathen.

Marieur, *m.* euse, *f. fam.* drużba, *m.* druchna, *f.* Freywerber, *m.* — inn, *f.*

Marin, *m* marynarz, *m.* Seemann, *m.*

Marin, ine, *a.* morski, zur See gehörig.

Marine, *f.* żegluga, *f.* marynarstwo, *n.* potęga morska, *f.* zapach, smak od morza pochodzący, *m.* Seewesen, *n.* Seemacht, *f.* Seegeschmack, Seegeruch, *m.*

Mariné, ée, *p. et a.* marynowany; zepsuty od wody morskiey, marinirt; verdorben (durch zu langes Seyn auf der See).

Mariner, *a.* marynować, Fische ꝛc. braten, und dann in eine saure Brühe einlegen, marinieren.

Marinier, *m.* marynarz, *m.* Schiffmann, Seemann, *m.*

Marjolaine, *f.* maieran, *m.* Majoran, Meiran, *m.*

Marjolet, *m.* gach, *m.* Jungfernknecht, *m.*

Marionnette, *f.* lalka kuglarska, *f.* Marionette, Puppe, *f.*

Maritime, *a.* nadmorski, morski, zur See gehörig; an der See gelegen.

Marmaille, *f. fam.* gromada dzieci, *f.* Schwarm kleiner Kinder, *m.*

Marmelade, *f.* sok, owoce w cukrze

cukrze smażone, Marmelade, *f.* (mit Zucker verdickter Saft oder Muß von Früchten).

Marmenteaux, *m. pl.* gay, *m.* Lust, Hägewald, *m.*

Marmite, *f.* garnek do gotowania mięsa, *m.* Fleischtopf, *m.*

Marmiteux, euse, *a. fam* mizerny, ubogi, armselig, elend.

Marmiton, *m.* kuchcik, *m.* Küchenjunge, *m.*

Marmonner, *a. fam.* mruczeć, murmeln.

Marmat, *m.* koczkodan; figura mała, niekształtna, *f.* Meerkatze; kleine groteske Figur, *f.* — *m.* marmotte, *f. fig. fam.* dziecię niekształtne, *n.* ungestaltetes Kind, *n.*

Marmotte, *f.* bobak, *m.* Murmelthier, *n.*

Marmotter, *a. v.* Marmonner.

Marmouset, *m. fam.* mała figura niekształtna, kleine groteske Figur, *f.* Frazengesicht, *n.*

Marne, *f.* margiel, *m.* Mergel, *m.*

Marner, *a.* gnoić rolę marglem, mergeln, mit Mergel düngen.

Marneron, *m.* kopacz marglu, *m.* Mergelgräber, *m.*

Marnière, *f.* dół, gdzie margiel kopią, *m.* Mergelgrube, *f.*

Marotte, *f.* laska z błaznem wyrzniętym zamiast gałki; czapka błazeńska. *f.* Narrenkolbe, Narrenkappe, *f. fig. fam.* rzecz ulubiona, *f.* Steckenpferd, *n.*

Maroufle, *m. fam.* cymbał, *m.* Schlingel, Lümmel, *m.*

Marque, *f.* znak, *m.* piątno, *n.* cecha; marka do gry; blizna, *f.* znamię, *n.* stępel; dowód *m.* Zeichen, Merkmahl, Kennzeichen, Mahl, *n.* Spielmarke; Narbe, *f.* Stempel; Beweis, *m.*

Marquer, *a.* znaczyć, cechować; piątnować; stęplować; donieść; oświadczyć; okazać. zeichnen, bezeichnen; stempeln; anzeigen, melden, bemerken; bezeigen. — *n.* o-, pokazać się; celować, przechodzić. zeigen, sich zeigen; sich auszeichnen.

Marqueter, *a.* nakrapiać, upstrzyć, flecken, sprenkeln.

Marqueterie, *f.* robota sadzona, wykładana, *f.* eingelegte Arbeit, *f.*

Marqueur, *m.* znakujący etc.; markier, *m.* Stempler; Markör, *m.*

Marquis, *m.* markiz, *m.* Markis, *m.* — se, *f.* sowa, sinn, *f.* — sat, *m.* markizowstwo, *n.* Markisat, *n.* (eines Markis Würde und Gebiet).

Marraine, *f.* oyciec chrzestny, matka chrzestna, Pathe, *f.* (Taufzeuge).

Marri, ie, *a.* (*obs*) smutny, markotny, betrübt, unwillig.

Marron, *m.* kasztan wielki, *m.* Marone, große Kastanie, *f.* Marrons, *pl.* loki wielkie, *pl.* große Haarlocken, *f pl.*

Marronner, *a.* wielkie robić loki. große Haarlocken machen.

Marronnier, *m.* drzewo pewne kasztanowe, *n.* Maronenbaum, *m.*

Marroquin, *m.* kordyban, *m.* Saffian, *m.*

Marroquiner, *a.* wyprawiać skórę na kształt kordybanu, auf Saffianart zubereiten.

Mar-

Marroquinerie, *f.* sztuka robienia kordybanu; fabryka kordybanu, *f.* kordyban, *m.* Kunst, Saffian zu machen; Saffianfabrik; Saffianwaare, *f.*

Marroquinier, *m.* kordybannik, *f.* Saffianmacher, *m.*

Mars, *m.* marzec, *m.* Märt, *m.* Mars, *pl.* zboże jare, *n.* Sommergetraide, *n.*

Marsouin, *m.* świnia morska, *f.* Meerschwein, *n.*

Marteau, *m.* młotek, młot, *m.* Hammer; Klopfer, *m.*

Martel, *m.* (*obs.*) młotek, *m.* Hammer, *m. fig.* mettre en tête (*à qc.*) wbić komu co w głowę, einem Grillen in den Kopf setzen.

Marteler, *a.* młotem bić, hämmern.

Marteler, *m.* młoteczek, *m.* Hämmerchen, *n.*

Marthe, *f.* Marta, Martha, *f.*

Martial, ale, *a.* waleczny, kriegerisch.

Martin, *m.* Marcin, Martin, *m.*

Martinet, *m.* jerzyk, *m.* Mauerschwalbe, *f.*

Martre, *f.* kuna, *f.* Marder, *m.* Mardelfell, *n.*

Martyr, *m.* męczennik, *m.* nica, *f.* Märterer, *m.* — terin, *f.*

Martyre, *m.* męczeństwo, *m.* ból, *m.* męka, *f.* Märtertod, *m.* Märterthum, *n.* Marter, Pein, *f.*

Martyriser, *a.* męczennikiem uczynić; męczyć, dręczyć, martern, peinigen.

Martyrologie, *m.* żywoty męczenników, *m. pl.* Märterer buch, *n.*

Mascarade, *f.* maszki, maszkarady, *f. pl.* Mummerey, *f.* Maskenball, *m.*

Masculin, ine, *a.* męski, männlich.

Masculinité, *f.* linia rodu męska, *f.* männlicher Stamm, *m.*

Masque, *m.* maszka, *f.* Larve; Maske; maskirte Person, *f.*

Masque, *f. fam.* maszkara, *f.* häßliches Weib; Scheusal, *n.*

Masquer, *a.* maszkę włożyć, przebrać, okryć, maskiren, verlarven, vermummen, *fig.* taić, pokrywać, verbergen, verdecken, bemänteln.

Massacre, *m.* rzeź, porażka, *f.* zabóje, mordy, *pl.* bicie, strzelanie zwierząt, *n.* partacz, *m.* Gemetzel, Blutbad, *n.* Ermordung; Niederlage unter wilden Thieren, *f.* Pfuscher, *m.*

Massacrer, *a.* pozabijać, wybić, wyciąć, niedermachen, umringen *fig.* zniszczyć, zepsuć, verderben.

Massacreur, *m.* tyran okrutny, *m.* mordsüchtiger Tyrann, *m.*

Masse, *f.* bryła, massa, sztuka, całość, *f.* bałwan, *m.* pałka, *f.* młot, *m.* laska, *f.* Masse, *f.* Klumpen, Haufen, *m.* Art Keule, *f.* Kolben, Stab, *m.*

Massemiote, *v.* Mâchemoure.

Massepain, *m.* marcepan, *m.* Marzepan, *m.*

Masser, *a* stawiać, (we grze), setzen (im Spiele).

Massier, *m.* marszałek, co berło, laskę niesie, *m.* Stab, Zeptertrager, *m.*

Massif, ive, *a.* mocny, trwały; gruby, dychowny; szczery, stark, fest, dick, dicht, gediegen. *fig.* nieobyczajny, niezgrabny, grob, plump.

Massif, *m.* mur, fundament mocny; gęste krzaki rtc., *m.* ſtarke Grundmauer, *f.* dickes Gehölz, *n.*

Massue, *f.* pałka, maczuga, *f.* Keule, *f.*

Mastic, *m.* żywica mastykowa, *f.* Maſtix, *m.*

Masticatoire, *m* lékarstwo do żucia, *n.* Käumittel, *n.*

Mastiquer, *a* za-, kitować, kitten, verkitten.

Masure, *f.* mur zapadły, *m.* verfallenes Gemäuer, *n. fig.* pustki *pl* klécha, *f.* ſchlechtes baufälliges Haus, *n.*

Mat, matte, *a.* nieiasny, niepolerowany, matt, unpolirt, rauh.

Mât, *m.* maszt, *m.* Maſt, Maſtbaum, *m.*

Matamore, *m fam.* samochwalca, *m.* Großſprecher, *m.*

Matamore, *f.* więzienie na niewolników podziemne, *n.* unterirdiſcher Sklavenkerker, *m.*

Matasse, *f.* iedwab surowy, *m.* Matzenſeide, rohe Seide, *f.*

Matelas, *m.* materac, *m.* Matratze, *f.*

Matelasser, *n.* wysłać, polſtern, auspolſtern.

Matelassier, *m.* materacnik, *m.* Matratzenmacher, *m.*

Matelot, *m.* maytek; okręt na obronę dany *m.* Matroſe, *m.* Bedeckungsſchiff, *n.*

Matelotage, *m.* żołd maytków, *m.* Matroſenſold, *m.*

Matelote, *f.* potrawa marynarska *f.* Matroſengericht, *n.* à la, po żeglarsku, auf Matroſenart.

Mater, *a. T.* dadź szach i met, met zrobić, ſchachmatt machen. *fig.* trapić, martwić, upokorzyć, kaſteyen, abmatten, demüthigen.

Mâter, *a* masztami okręt opatrzyć, bemaſten.

Matériaux *m. pl.* materyały, materye, *pl.* Materialien, *f. pl.*

Matériel, elle, *a.* ciało maiący; niezgrabny körperlich, materiell, plump, ſchwer.

Maternel, elle, *a.* macierzyński mütterlich.

Maternité, *f.* macierzyństwo, *n* Mutterſchaft, *f.*

Mâteur, *m.* ciesla masztowy, *m.* Maſtmacher, *m*

Mathématicien, *m.* matematyk, *m.* Mathematiker, *m.*

Mathématique, *a.* matematyczny, mathematiſch. — *f.* (*pl.*) matematyka, *f.* Mathematik, *f.*

Matière, *f.* materya; okazya, *f.* pochop, powód, *m.* Materie, *f.* Stoff; Zeug; Gegenſtand Anlaß, *m.* en-de, *ad.* co się tycze, w materyi, w rzeczy, in Sachen, in Betreff.

Mâtin, *m.* pies domowy, owczarski, rzeźniczy, *m.* Haus-, Schäfer-, Hirten-, Fleiſcherhund, *m.*

Matin, *m.* poranek, *m.* Morgen, *m.* — *ad.* rano, früh.

Matinal, ale, *a.* rano wstawaiący, der, die früh aufſteht.

Mâtineau, *m.* piesek domowy, *m.* kleiner Haushund ꝛc., *m.*

Matinée, *f.* poranek, czas porankowy, *m.* Morgenzeit, *f.* Morgen, Vormittag, *m.*

Mâtiner, *a* łączyć się z psem brzydkim, ſich mit einem Haushunde oder garſtigen Hunde belaufen. *fig. fam.* wyłaiać, ausſchelten.

Matineux, euse, *a.* rano wstawaiący

waiący, der, die gern früh aufſteht.

Matinière, *a. f.* étoile-, iutrzenka, Morgenſtern, *m.*

Matois, aise, *a. fam.* chytry, liſtig, ſchlau.

Matoiserie, *f. fam.* chytrość, *f.* fortoſtwo, *n.* Schlauheit; Betrügerey, *f.*

Maton, *m.* kot, *m.* Kater, *m.*

Matrice, *a.* macierzyński, mütterlich. (w niektórych wyrazach).

Matricule, *f.* Metryka, *m.* Matrikel, *m.*

Matrimonial, ale, *a.* małżeński, ehelich.

Matrone, *f.* matrona, *f.* Matrone, *f.*

Maturité, *f.* doyźrzałość, dostałość, *f.* Zeitung, Reiſe, *f. fig.* avec-, rozsądnie, mit Ueberlegung.

Matutinal, ale, *a* do iutrzni należący, zur Frühmette gehörig.

Maudire, *a.* przeklinać, verfluchen, verwünſchen.

Maudisson, *m. fam.* przeklinanie, *n.* Fluch, *m.*

Maudit, ite, *p. et a.* przeklęty, verflucht, verwünſcht.

Maugréer, *n. fam.* kląć, przeklinać, fluchen.

Maupitreux, euse, *a.* (*obs.*) okrutny, grauſam.

Mausolée; *m.* nagrobek piękny, *m.* ſchönes Grabmahl, *n.*

Maussade, *a.* niechędogi, plugawy; niezgrabny, ſchmutzig, ekelhaft, ungeſchickt, plump

Maussaderie, *f.* niechędostwo, *n.* niezgrabność, *f.* Unreinlichkeit, Ungeſchicklichkeit, *f.*

Mauvais, aise, *a.* zły, szkodliwy, ſchlecht, übel, böſe, ſchädlich.

Mauvais, *ad.* źle, ſchlecht, übel

Mauviette, *f.* dzierlatka, *f.* Art Lerche, *f.*

Mauvis, *m.* drozd mały, *m.* Weindroſſel, *f.*

Maxillaire, *a.* czeluściowy, zu den Kinnbacken gehörig.

Maxime, *f.* reguła, ustawa, maxyma, *f.* Grundſatz, *m.* Maxime, Regel, *f.*

Mayence, *f.* Moguncya, *f.* Mayntz, *n.*

Mazette, *f.* szkapa, *f.* Schindmähre, *f. fig. fam.* gracz niedoskonały, *m.* ſchlechter Spieler, *m.*

Me, *pr.* mnie, mi; mnie, mich, mir, mich.

Mécanicien, *m.* mechanik, sztukmistrz, *m.* Mechanikus, *m.*

Mécanique, *f.* mechanika, *f.* Mechanik, *f. fig.* skład, *m.* ułożenie naturalne, kunsztowne, *n.* natürliche oder künſtliche Zuſammenſetzung, *f.* Bau, *m.*

Mécanique, *a* mechaniczny, mechaniſch. *fig* podły, nikczemny, mizerny, niedrig, verächtlich, armſelig.

Mécanisme, *m.* mechanism, *m.* ułożenie, *a.* skład mechaniczny, *m.* Mechanismus, mechaniſcher Bau, *m*

Mécène *m.* patron, obrońca, *m* Mäcen, hoher Gönner, *m.*

Méchamment, *ad.* złośliwie, podło, aus Bosheit; ſchlecht.

Méchanceté, *f.* złość, złośliwość; swawola, *f* paikus, *m.* Bosheit, Bösartigkeit, *f.* Muthwille, *m.* Poſſen, *f. pl.*

Méchant, ante, *a.* mizerny, podły; zły, złośliwy; swywolny, psotliwy, ſchlecht, elend; böſe, boshaft; ſchalkhaft, muthwillig.

Mèche, *f.* knot, *m.* próchno, *n.* hubka, *f.* lont, *m.* Docht,

Zunder, Schwamm, *m.* Lunte, *f.*

Méchef, *m. fam.* nieszczęście, *n.* Unglück, *n.* Unfall, *m.*

Mécompte *m.* błąd, *m.* omyłka, *f.* Verrechnen, *n.* Irrthum, Verstoß, *m.*

se Mécompter, *r. (de . . .)* omylić się w rachunkach (o . . .) sich verrechnen (um . .) *fig.* źwieść się, oszukać się, in seiner Hoffnung.

Méconnaissable, *a.* trudny do poznania, unkenntlich.

Méconnaissant, ante, *a.* niewdzięczny, unerkenntlich.

Méconnaissance, *f.* niewdzięczność, *f.* Unerkenntlichkeit, *f.*

Méconnaître, *a.* niepoznać, omylić się w poznaniu verkennen, nicht mehr kennen. se, *r*, zapomnieć o swym przeszłym stanie etc., vergessen, was man gewesen ist ꝛc.

Mécontent, ente, *a* niekontent, niespokojny, mißvergnügt, unzufrieden

Mécontentement, *m.* nieukontentowanie, *n.* przykrość, *f.* Mißvergnügen, *n.* Verdruß, *m.*

Mécontenter, *a.* nieukontentowanie sprawiać, mißvergnügt machen.

Mécréant, *m.* niewierny, Ungläubiger, *m.*

Médaille, *f.* medal, *m.* Denkmünze, Schaumünze, *f.*

Médailler, *m* kabinecik, *m.* szafeczka do medalów, pieniędzy dawnych *f.* Medaillenkabinet, *n.* Münzschrank, *m.*

Médailliste, *m* zbieracz medalów, pieniędzy dawnych, *m.* Liebhaber, Kenner, Sammler alter Schaumünzen, *m.*

Médaillon, *m.* medalion, *m.* grosses Schaustück, *n.*

Médecin, *m.* lékarz, doktor, *m.* Arzt, *m.*

Médecine, *f.* nauka lékarska, *f.* lékarstwo, *n.* Arzneywissenschaft; Arzney, *f.*

Médeciner, *a. fam.* lékarstwa dawać, zapisać. Arzney geben oder verordnen.

Médianoche, *m.* biesiada północna, *f.* Mitternachtsschmaus, *m.*

Médiat, ate, *a.* pośrzodkowy, mittelbar.

Médiateur, *m.* trice, *f.* pośrzednik, *m.* Vermittler, *m.*

Médiation, *f.* pośrzednictwo, *n.* Vermittelung, *f.*

Médicament, *m* lékarstwo, *n.* Arzneymittel, *n.*

Médicamentaire, *a.* tyczący się lékarstwa, die Arzneymittel betreffend.

Médicamenter, *a.* dawać lékarstwa. Arzneymittel geben.

Médicamenteux, euse, *a.* léczący, silny, kräftig, wie Arzney heilend.

Médicinal, ale, *a.* lékarski, zur Arzney gehörig. *v.* Médicamenteux.

Médiocre, *a.* mierny, pomierny, mittelmäßig.

Médiocrité, *f.* po-, mierność, średność, *f.* Mittelmäßigkeit, *f.*

Médire, *n (de qc)* obmawiać kogo, ùbel nachreden.

Médisance, *f.* obmowa, *f.* üble Nachrede, Verleumdung, *f.*

Médisant, ante, *a.* obmowny, verleumderisch; der, die gern übel nachredet.

Médi-

Méditatif, ive, *a.* zamyślony, w myślach zatopiony, nachdenkend, nachsinnend.

Méditation, *f.* myśl, uwaga, *f.* rozmyślanie, *n.* modlitwa wewnętrzna, *f.* Nachdenken, *n.* Betrachtung, *f.* stilles Gebet, *n.*

Méditer, *a. et n.* myśléć, rozmyślać, rozważać; zamyślać; modlić się po cichu, nachdenken, auf etwas sinnen, denken, überlegen; vorhaben; still für sich beten.

Méditerranée, *a. f.* śrzodziemny, mittelländisch.

Médoc, *m.* gatunek wina, kamienia, *m.* Medoc, *m.* (Art Wein und glänzender Kiesel).

Médullaire, *a.* śpikowaty, markig.

Méfaire, *n. fam.* szkodzić, złe czynić, Schaden, Unrecht thun.

Méfiance, *f.* podeyrzenie, niedowierzanie, *n.* Mißtrauen, *n.*

Méfiant, ante, *a.* podeyrzliwy, mißtrauisch, argwöhnisch.

se Méfier, *r. (de q.)* niedowierzać, nicht trauen, Mißtrauen in einen setzen.

Mégarde, *f.* niebaczność. *f.* niedbalstwo, *n.* Unachtsamkeit, *f.* par-, z niedbalstwa, aus Versehen.

Mégère, *f.* furya, *f.* Furie, *f. fig. fam.* diablica, *f.* böses Weib, *n.*

Mégie, *f.* białoskórnictwo, *n.* Weißgärberey, *f.*

Mégisserie, *f. v.* Mégie; handel towarami białoskórniczemi, *m.* Weißgärberhandel, *m.*

Mégissier, *m.* białoskórnik, *m.* Weißgärber, *m.*

Meigle, *f.* motyka, *f.* Spitzhacke, *f.*

Meilleur, eure, *a.* lepszy, besser, le, la-, naylepszy, der, die, das beste.

Mélancolie, *f.* melankolia, *f.* Melancholie, Schwermuth, *f.*

Mélancolique, *a.* melankoliczny, melancholich, schwermüthig.

Mélange, *m.* po-, z-, mięszanie, *n.* mięszanina, *f.* Mischung, Vermischung, *f.* Gemisch, *n.*

Mélanger, *a.* po-, z-, mięszać, mischen, vermischen.

Mélasse, *f.* syrop cukrowy, *m.* Zuckersyrup, *m.*

Mêlée, *f.* utarczka, *f.* zatepki, *pl.* swar, *m.* zwada, *f.* Handgemenge, *n.* Schlägerey, *f.* heftiger Wortstreit, *m.*

Mêler, *a.* po-, z-, mięszać, mischen, vermischen, vermengen, verwirren, se, *r* się, sich mischen, sich mengen. (*de qc.*) mięszać się, wdawać się w co. in etwas, sich darum bekümmern.

Mélèse, Mélèze, *m.* Modrzew, *m.* Lerchenbaum, *m.*

Mélier, *m.* rodzay białych winogran, *n.* Art weißer Weintrauben, *f.*

Mélisse, *f.* miętka, miętkiew, *f.* Melissenkraut, *n.*

Mélodie, *f.* melodya, *f.* Singweise, Melodie, *f.*

Mélodieux, euse, *a.* melodyyny, wdzięczny, lieblich klingend, melodisch.

Mélon, *m.* Melon, *m.* Melone, *f.*

Mélonnière, *f.* inspekt na melony, *m.* Melonenbeet, *n.*

Mem-

Membraneux, euse, *a.* błoniasty, błoniasty, błoniasty.

Membre, członek, *m.* Glied, *fig.* Mitglied, *n.*

Membru, ue, *a.* członkowaty, członki wielkie maiący. groß gliedrig.

Même, *pr.* sam; ten sam, ta sama, to samo; to iest, selbst; derselbe, dieselbe, dasselbe; nämlich. à, *ad.* do woli, w stanie, im Stande. de, *ad* także, iako i, eben so, auch; de-que, tak iak, równo, so wie, gleich wie.

Mémoire, *f.* pamięć; pamiątka, *f.* Gedächtniß, Andenken, *n.* Erinnerung, *f.*

Mémoire, *m.* pismo, *n.* reiestr; rachunek, *m.* kartka, *f.* Aufsatz, *m.* Verzeichniß, *n.* Zettel, *m.* Rechnung, *f.* — res, *pl.* opisanie życia, *n.* dzieie, *pl.* pamiętnik, *m.* Lebenslauf, *m.* Nachrichten, Denkwürdigkeiten, *f. pl.*

Mémorable, *a.* pamiętny, pamięci godny, denkwürdig.

Mémoratif, ive, *a.* pamiętliwy, eingedenk.

Mémorial, *m.* memoryał, *m.* Denkschrift, Bittschrift, *f.* Memorial, *n.*

Mémorial, ale, *a.* pamiętny, pamięci się tyczący, das Gedächtniß betreffend.

Menaçant, ante, *a.* groźny, drohend.

Menace, *f.* groźba, *f.* Drohung, *f.*

Menacer, *a.* grozić, drohen, bedrohen.

Ménade, *f.* diablica, *f.* tolles Weib, *n.*

Ménage, *m.* gospodarstwo, *n.* Haushaltung, *f.* Hauswesen, *n. fam.* sprzęty domowe, *pl.* Hausrath, *m.*

Ménagement, *m.* ostrożność, baczność, *f.* Behutsamkeit, Schonung, vorsichtige Behandlung, *f.*

Ménager, *a. et n.* oszczędzać; szanować; czcić; sprawić; zacząć, ułożyć sztucznie, sparen, schonen, in Acht nehmen, mit Schonung behandeln; geschickt führen, einleiten; auswirken, verschaffen, veranstalten.

Ménager, ère, *a.* gospodarny, oszczędny, haushältig, sparsam. — *m. f.* gospodarz, *m.* Haushalter, *m.*

Ménagerie, *f.* podwórze dla bydła, *n.* źwierzyniec, *m.* Viehhof auf großen Landgütern; Thiergarten, *m.*

Mendiant, ante, *a.* żebraczy, żebraiący, bettelnd. — *m. f.* żebrak, *m.* Bettler, *m.*

Mendicité, *f.* żebractwo, *n.* Bettelstand, Bettelstab, *m.*

Mendier, *a. et n.* żebrać, betteln, erbetteln.

Menée, *f.* sztuka; *f.* zamysł, układ, *m.* geheimer Kunstgriff oder Gang, Schlich, *m.*

Mener, *a.* prowadzić, wieśdź; mieć przy sobie, wziąść, brać z sobą, führen, leiten; anführen, bey sich haben, mitnehmen. *fig.* zwodzić, hinhalten.

Ménétrier, *m.* skrzypek, *m.* Bierfiedler, *m.*

Méneur, *m.* euse, *f.* prowadziciel, *m.* Führer. *m.*

Menon, *m* rodzay kozy, *f.* levantische Ziege, *f.*

Menotte, *f. fam.* rączka, *f.* Händchen, Patschchen, *n.* Menottes, *pl.* pęta na ręce, *pl.* Handschellen, *f. pl.*

Mensonge, *m.* łgarstwo, *n.* łga, *f.* Lüge, *f.*

Mensonger, ère. *a.* kłamliwy, fałszywy, obłudny, lügenhaft; trüglich, falsch.

Mensrues, *f. pl.* miesiączka, *f.* monatliche Zeit der Weiber, *f.* — ruel, lle, *a.* miesięczny, dazu gehörig.

Mental, ale, *a.* skryty, taiemny, wewnętrzny, innerlich, in Gedanken.

Menterie, *f.* łgarstwo, *n.* łga, *f.* Lüge, *f.*

Menteur, *m.* euse, *a.* kłamliwy, obłudny, lügenhaft; betrüglich. — *m. f.* łgarz, *m.* Lügner, *m.*

Menthe, *f.* miętka, *f.* Münze, *f.* (Pflanze).

Mention, *f.* wzmianka, *f.* wspomnienie, *n.* Erwähnung, Meldung, *f.*

Mentir, *n.* łgać, lügen.

Menton, *m.* podbrodek, *m.* Kinn, *n.*

Mentonnière, *f.* wstążka pod brodę, *f.* Kinnband, *n.*

Menu, ue, *a.* drobny, mały, cienki, wąski, dünn, fein, klein, schmal. *fig.* mały, nieznaczny, klein, gering.

Menu, *m.* reiestr potraw, *m.* Küchenzettel, *m.* Menus oder menus plaisirs, *pl.* drobne wydatki; pieniądze na nie. *pl.* kleine Ausgaben, *f. pl.* Geld dazu, *n.*

Menu, *ad.* poiedynczo, na sztuki, na kawałki, klein, in kleinen Stücken.

Menuaille, *f.* kupa drobnych pieniędzy, rybek, *f.* drobiazg, *m.* Haufen Scheidemünze, *m.* Menge kleiner Fische, *f.* allerhand kleine Sachen, *f. pl.*

Menuet, *m.* minuet, *m.* Menuet, *f.*

Menuiserie, *f.* stolarska robota, *f.* stolarstwo, *n.* Tischlerarbeit, *f.* Tischlerhandwerk, *n.*

Ménuisier, *m.* stolarz, *m.* Tischler, Schreiner, *m.*

se Méprendre, *r.* o, mylić się, błądzić, oszukać się, sich irren, sich versehen, sich vergreifen.

Mépris, *m.* pogarda, wzgarda, *f.* Verachtung, *f.*

Méprisable, *a.* pogardliwy, verächtlich.

Méprisant, ante, *a.* gardzący etc. wzgardliwy, verachtend, verächtlich.

Méprise, *f.* błąd, *m.* omyłka, *f.* Irrthum, *m.* Versehen, *n.*

Mépriser, *a.* gardzić, wzgardzić, pogardzać czym, verachten.

Mer *f.* morze, *n.* Meer, *n.* See, *f.*

Mercantile, *a.* kupiecki, kaufmänisch.

Merc ntille, *f.* kupiectwo, *n.* Krämerey, *f.*

Mercenaire, *m.* naiemnik, lokay, robotnik naięty, *m.* Miethling, Lohndedienter, Tagelöhner, *m* — *a.* naięty; chciwy, gedungen; lohnsüchtig.

Mercerie, *f.* kram; towar, *m.* Kram, *m.* Kramwaare, *f.*

Merci, *f.* miłosierdzie, *n.* łaska, *f.* dzięki, *pl.* Erbarmen, *n.* Barmherzigkeit, *f.* Dank, *m. fig.* à la, w mocy, in der Gewalt.

Mercier, *m.* ière, *f.* kramarz, bławatnik, *m.* Krämer, *m.*

Mer-

Mercredi, *m.* środa, *f.* Mittwoche, *f.*

Mercure, *m.* żywe śrebro, *n.* Queckſilber, *n.*

Mercuriale, *f. fig. fam.* burka, *f.* Verweis, *m.*

Mercuriel elle, *a.* merkuryalny; żywe srebro w sobie zamykaiący queckſilberartig; Queckſilber enthaltend.

Merde, *f.* gnoy, *m.* gówno, *n.* Koth, Dreck (von Menſchen und Thieren), *m.*

Merdeux euse, *a.* po-, sasany, dreckig, ſchmutzig.

Mère, *f.* matka, *f.* Mutter, *f.* — *a.* — goutte, przedskok, *m.* Vorlauf, *m.* — laine, wełna nayprzedniieysza, *f.* beſte Wolle, *f.* langue-, ięzyk oyczysty, *m.* Mutterſprache, *f.*

Méreau, *m.* znak, *m.* Zeichen, *n.* Merke, *f.*

Méridien, enne, *a.* południowy, mittägig.

Méridienne, *f.* spoczynek po obiedzie, *m.* Mittagsruhe, *f.*

Méridional, ale, *a.* południowy, mittägig, ſüdlich.

Merise, *f.* trześnia, *f.* kleine Vogelkirſche, *f.*

Merisier, *m.* drzewo trześniowe, *n.* Vogelkirſchbaum, *m.*

Mérite, *m.* zasługa, *f.* Verdienſt, *n.*

Mériter, *a.* zasłużyć, godnym bydź, verdienen. — *n. (de qc.)* zasłużyć się czemu, komu, ſich um etwas verdient machen.

Méritoire, *a.* godny czego, zasługuiący, verdienſtlich.

Merle, *m.* kos, *m.* Amſel, *f.*

Merluche, *f.* ſatokfysz, *m.* Stockfiſch, *m.*

Merveille, *f.* dziw, cud, *m.* Wunder, Wunderwerk, *n.* à-, *ad.* nad podziwienie, cudnie, wunderſchön, ganz vortrefflich.

Merveilleux, euse, *a.* cudowny, dziwny przedziwny, wunderbar, vortrefflich.

Mésaise, *v* Malaise.

Mésalliance, *f.* małżeństwo stanu nierównego, *n.* Mißheyrath, *f.*

Mésallier, *a.* wydadź za mąż za podleyszego, ſeinem Stande nicht gemäß heyrathen

Mésange, *f.* sikora, *f.* Meiſe, *f.*

Mésarriver, *i.* nie powieśdź się, nie udać się, nie poszczęścić się, mißrathen, mißlingen, übel bekommen.

*Mésavenir, *i.* nie udadź się, nie poszczęścić się, mißlingen.

Mésestimer, *a.* zniepoważać, gering ſchätzen.

Mésintelligence, *f.* niezgoda, różnica. *f* Mißverſtändniß, *n.* Mißhelligkeit, *f.*

*Mésoffrir, *n.* za mało zacenić, zadadź, ein Mißgebot thun, zu wenig bieten.

Mesquin, ine, *a.* skąpy, sknórowaty; podły, fizig, knauſerig; ſchlecht, kärglich.

Mesquinerie, *f.* sknérstwo, skąpstwo, *n.* Knauſerey, Knickerey, *f.*

Message, *m.* poselstwo, *n.* Botſchaft, *f.*

Messager, *m.* ère, *f.* posłaniec, *m.* Bote, *m.*

Messagerie, *f.* urząd, dom posłańczy, *m.* Botenamt, Botenweſen, Botenhaus, *n.*

Messe, *f.* dire la-, mszą odprawiać, Meſſe leſen.

Messéance, *f.* nieprzystoyność, nieprzyzwoitość. *f.* Uebelſtand, *m.* Unanſtändigkeit, *f.*

Messéant, ante, *a.* nieprzystoyny, unanſtändig.

*Messeoir, *n.* nieprzystoynie, bydź nie do rzeczy, unanſtändig ſeyn.

Messie, *m.* mesyasz, *m.* Meſſias, *m.*

Messier, *m.* polowy, *m.* Feldhüter, Flurſchütze, *m.*

Mesvendre, *v.* Mévendre.

Mésurable, *a.* pomierny, co można zmierzyć, meßbar.

Mésurage, *m.* mierzenie etc.; miernicznе, *n.* Meſſen; Meßgeld, *n.*

Mesure, *f.* miara, *f.* wymierzenie, *n.* Maß, *n.* Ausmeſſung, *f. fig.* reguła, *f.* zamysł, *m.* Maßregel, *f.* à-que, *c.* podług, według, iako, tako, je nachdem, ſo wie.

Mesurer, *a.* wy-, od z, mierzyć, meſſen, ausmeſſen, abmeſſen. (*se avec q*) przyrównać się do kogo, ſich mit einem meſſen.

Mesureur, *m.* miernik, *m.* Meſſer, *m.*

Mésuser, *n.* (*de qc.*) źle, na złe używać, mißbrauchen.

Metachronisme, *m.* błąd w czasopisaratwie, *m.* Irrthum in der Zeitrechnung, *m.*

Métairie, *f.* folwarek, *m.* Meierhof, *m.*

Métal, *m.* kruszec, *m.* Metall, *n.*

Métallique, *a.* kruszcowy; numismatyczny, metalliſch; numismatiſch.

Métamorphose, *f.* przemienienie, przeobrażenie się w co, *n.* Verwandlung, *f.*

Métamorphoser, *a.* przemienić, obrócić w co, przeobrazić, verwandeln.

Métaphorique, *a.* niewłaściwy, verblümt, uneigentlich.

Métaphrase, *f.* tłumaczenie słowo w słowo, wörtliche Ueberſetzung, *f.* — ste, *m.* tłumacz co do słowa, *m.* wörtlicher Ueberſetzer, *m.*

Métaphysicien, *m.* metafizyk, *m.* Methaphyſiker, *m.*

Métaphysique, *f.* metafizyka, *f.* Metaphyſik, *f.* — *a.* — zyczny, — ſiſch.

Métaphysiquer, *a.* uczono wywodzić, rozprawiać, ſehr tiefſinnig abhandeln.

Métayer, *m.* ère, *f.* zagrodnik, *m.* Meier, *m.*

Méteil, *m.* żyto z pszenicą mięszane, *n.* Mengkorn, *n.*

Météore, *m.* widziadło, *n.* Luftерſcheinung, *f.*

Météorologie, *f.* nauka o widziadłach, pogodzie, *f.* Wiſſenſchaft von den Lufterſcheinungen, Witterungslehre, *f.* — gique, *a.* tyczący się tego, was die Witterung betrifft.

Méthode, *f.* sposób uczenia; zwyczay, sposób, *m.* Lehrart, Methode, Art, Gewohnheit, *f.*

Méthodique, *a.* porządny, methodiſch, nach einer gewiſſen Ordnung.

Métier, *m.* rzemiosło, *n.* cech, *m.* krośna; krosienka, *pl.* Handwerk, Gewerbe, *n.* Handthierung; Zunft, Innung, *f.* Werkſtuhl; Stickerrahmen, *m.*

Mètre, *fam.* wiersz, rym, *m.* Vers, *m.*

Métropole, *f.* miasto stołeczne arcybiskupa, *n.* katedra arcybiskupia, *m.* Stadt, wo ein Erzbiſchoff ſeinen Sitz hat;

erzbischöfliche Kirche, *f.* Hauptkirche, *f.*

Mer... *m.* arcybiskup, *m.* Erzbischof, *m.*

Métropolitain, ine, *a.* arcybiskupi, erzbischöflich.

Mets, *m.* potrawa, *f.* iedzenie, *n.* Gericht, *n.* Speise, *f.*

Mettable, *a.* do noszenia dobry o sukniach, tragbar, (von Kleidungsstücken).

Metteur en oeuvre, *m.* złotnik, *m.* Juwelier, Goldschmied, *m.*

*Mettre, *a.* stawiać, kłaśdź, postawić, położić, postawić; włożyć; użyć co do czego. łożyć co na co; oblec, wdziać, włożyć na głowę, setzen, legen, stellen; bringen; anwenden; anlegen, anziehen, aufsetzen. se, *r.* położyć się, stanąć, usiesć, pòyśdź, udać się; ubierać się, nosić się, sich legen, stellen, setzen ꝛc.; sich kleiden (gut ꝛc.) (*à qc.*) poświęcić się czemu, bawić się czym, sich mit etwas beschäftigen, darauf legen. — à faire (*qc.*) zacząć, anfangen, etwas zu thun.

Meuble, *a.* ruchomy, bezwłasny, ruchomy, beweglich, locker. *m.* sprzęt domowy, *m.* Stück Hausrath, *m.*

Meubler, *a.* opatrzyć sprzętami, należytemi potrzebami, bydłem etc., mit Hausrath, mit Feldgeräthe, dem nöthigen Vieh ꝛc. versehen.

Mévendre, *a.* ze szkodą przedać. mit Schaden verkaufen, verschleudern.

Mévente, *f.* przedaż ze szkodą. *f.* Verkauf unter dem Werthe, *m.*

Meugler etc. *v.* Beugler etc.

Meule, *f.* kamień młyński, *m.* koło we młynie *n.* oselka, *f.* kamień do szlifowania; stóg siana, Mühlstein; Gang in Mühlen; Schleifstein; Heuschober, *m.*

Meulière, *f.* gatunek kamieni młyńskich, do budowania, *m.* góry, gdzie kamienie młyńskie łamią *pl.* Art Werk, Mühlstein; Mühlsteinbruch, *m.*

Meunier, *m.* ière, *m.* młynarz, *m.* Müller, *m.*

Meurtre, *m.* zabòy, *m.* zabòystwo, *n* Mord, Todtschlag, *m.*

Meurtrier, *m.* ière, *f.* zbòyca, zabòyca, *m.* Mörder, *m.* — *a.* zabòyczy, zbòyczy, mörderisch.

Meurtrir, *a.* przycisnąć, przyzgnieść; zabić, quetschen, zerquetschen; morden.

Meurtrissure, *f.* siniak, *m.* przyciśnienie etc., *n.* Quetschung, *f.* blaues Maal, *n.* Stoß, *m.*

Meute, *f.* sfora psów, *f.* Koppel Jagdhunde, *f.*

Mi, *part.* pół, śrzòd, śrzodek, (przed niektòremi słowami), halb, Mitte, Hälfte, (nur vor einigen Wörtern).

Miaulement, *m.* miauk kotów, *m.* Mauzen der Katzen, *n*

Miauler, *n.* miaucześć, mauzen, mauen.

Miche, *f.* bochenek, *m.* bułka chleba, *f.* Brod, Laib Brod, *n.*

Michel, *m.* Michał, Michael, *m.* — lle, *f.* Michaela, Michaeline, *f.* chon, *m.* chałek, *m.* Michelchen, *n.*

Micmac, *m. fam.* mięszanina, *f.* Mischmasch, *m.*

Mi-côte, *f.* pagòrek, *m.* Anhöhe, *f.*

Midi, *m.* południe, *n.* Mittag, *m.*

Mie, *f.* okruch, okruszek, *m.* (dziś) niańka, piastunka, *f.* Krume; (sonst) Kindermuhme, *f. fam.* nie, nic, wcale nie, nichts, nicht.

Miel, *m.* miòd przaśny, *m.* Honig, *m.*

Mielat, *m.* miodunka, *f.* Hoinachan, *m.*

Melleux, euse, *a.* miodowy, honigsüß, *fig.* bardzo przyiemny, sehr angenehm.

Mien, enne, *pr.* mòy, der, die, das meinige, mein.

Miette, *f.* okruszek, *m.* Krümchen, *n. fig.* odrobina, *f.* Bischen, *n.*

Mièvre, *a. fam.* swawolny, muthwillig.

Miévrerie, Miévreté, *f. fam.* swawola, *f.* Muthwille, *m.*

Mieux, *ad.* lepiey, besser, lieber. — *m.* naylepsza, das Beste.

Mignard, arde, *a. fam.* ładny, kształtny, piękny, grzeczny, niedlich, fein, zart, artig.

Mignarder, *a. fam.* rospieścić, verzärteln.

Mignardise, *f. fam.* piękność etc., *f.* Niedlichkeit, Zartheit, *f.* — ses, *pl.* karesy, *pl.* Liebkosungen, *f. pl.*

Mignon, onne, *a.* ładny, piękny, mały i grzeczny, niedlich, klein und artig, nett. argent-, pieniądze zebrane, *pl.* Sparpfennige, *f. pl.* — *m f.* kochanek, *m.* — nka, *f.* Liebling, *m.* Liebchen, *n.*

Mignonnette, *f.* gatunek goździków, korònek cienkich; pieprz miałko tłuczony, *m.* Bartnelke; Art feiner Spitzen, *f.* fein gestoßener Pfeffer, *m.*

Mignoter, *a. fam.* roz-, pieścić, liebkosen, verhätscheln.

Mignotise, *f. fam.* karesy, *pl.* Liebkosung, *f.*

Migraine, *f.* ból głowy, *m.* einseitiges Kopfweh, *n.*

Migration, *f.* wyiście, wywędrowanie, *n.* Auswanderung, *f.*

Mijaurée, *f. fam.* błaźnica, maszkara, *f.* Närrin, *f.* Maulaffe, *m.*

Mil, *v.* Mille.

Mil, Millet, *m.* proso, *n.* Hirse, *f.*

Milan, *m.* kania, *f.* Hühnergeyer, *m.*

Milice, *f.* żołnierze powiatowi, *m. pl.* Landmiliz, *f.*

Milicien, *m.* żołnierz powiatowy, *m.* Soldat von der Landmiliz, *m.*

Milieu, *m.* śrzòd, śrzodek; sposób, *m.* Mitte, *f.* Mittel, *n.* au-de-, pomiędzy, w pośrzód. mitten in.

Militaire, *a.* woienny, woyskowy, zum Kriege gehörig. — *m.* żołnierz, *m.* Soldat, *m.*

Militer, *n. fig.* bydź, służyć przeciw czemu, streiten.

Mille, *a.* tysiąc, tausend. — *m.* mila, *f.* Meile, *f.*

Mille fleurs, (eau de), *f.* krowi mokrz, *m.* wòdka z tego palona, *f.* Kuhharn, *m.* daraus destillirtes Wasser, *n.*

Millenaire, *a.* tysiączny; tysiącoletni, tausend; tausendjährig. *m.* — wiek tysiącoletni, *m.* Jahrtausend, *a.*

Mille-pieds, *m.* stonòg, *m.* Tausendfuß, *m.* (Wurm).

Millet, *v.* Mil.

Milliaire, *m. et a. f.* colonne-, słup mile oznaczaiący *m.* Meilensäule, *f.*

Milliard, *m.* tysiąc milionów, *m.* tausend Millionen, *f. pl.*

Milliasse, *f. fam.* mnóstwo niezliczone, *n.* sehr große Menge, *f.*

Millième, *a.* tysiączny, tausendste.

Millier, *m.* tysiąc; 10 centnarów, Tausend, *n.* 10 Zentner, *m.*

Million, *m.* milion, *m.* Million, *f.*

Millionnaire, *m. et f.* miliony majątku posiadający, Besitzer von Millionen, *m.*

Millionième, *a.* milionowy, zehnmal hundert tausendste.

Milord, *m.* milord, *m.* Milord, *m.*

Milort, *m.* wąż domowy, *m.* Hausunke, *f.*

Minauder, *n.* minki stroić, przymilać się, sich zieren, schön thun.

Minauderies, *f. pl.* minki, *pl.* przymilanie się, *n.* Ziererenen, *f. pl.*

Minaudier, *m.* ière, *f.* minki stroiący, der, die sich ziert.

Mince, *a.* cienki, dünn. *fig.* mały, podły, chudy, klein, schlecht, gering.

Mine, *f.* mina, postać, twarz; góry, *f. pl* kruszec; podkop, *m.* Gesichtsbildung, Miene, *f.* Gesicht, Ansehen, *n.* Erzgrube, *f.* Bergwerk; Erz, *n.* Pulvermine, *f. fig.* zamiar, układ, *m.* heimlicher Anschlag, *m.*

Miner, *a.* podkopać. miniren, untergraben. *fig.* zniszczyć, nadwątlić, ausziehren.

Minéral, *m.* kruszec, *m.* Mineral, *n.*

Minéral, ale, *a.* kruszcowy, mineralisch.

Minet, *m.* ette, *f. fam.* kotek, *m.* kizia, *f.* Kätzchen, *n.*

Mineur, *m.* minier, podkopnik; górnik, *m.* Bergmann; Miniter, *m.*

Mineur, eure, *a.* małoletni, młodoletni; mniejszy, minderjährig, unmündig; kleiner.

Miniature, *f.* miniatura, *f.* Miniatur, *f* — riste, *m.* malarz, co ie maluie, *m* Miniaturmaler, *m.*

Minière, *f.* kopalnia, góry, *f. pl.* Bergwerk, Erzgrube, *f.*

Minime *a.* ciemnoszary, dunkelbraun.

Ministère, *m.* urząd, *m.* służba, *f* rząd, *m.* ministra; ministeryum, *n.* straż, *f.* Amt, *n.* Dienst, *m.* Amtsverrichtung; Regierung eines Staatsministers, *f.* Ministerium, *n.*

Ministériel, elle, *a.* ministeryalny, einem Minister zukommend, ministeriell.

Ministre *m.* minister; poseł; kaznodzieia dyssydentski, *m.* Minister; Gesandter; protestantischer Prediger, *m.*

Minium, *m.* minia, *f.* Mennig, *m.*

Minois, *m. fam.* minka, piękna twarzyczka, *f.* artiges Gesichtchen, *n.*

Minon, *m. fam.* kizia, kicia, *f.* Kätzchen, Miezchen, *n.*

Minorité, *f.* małoletność, młodoletność, *f.* Minderjährigkeit, *f.*

Minuit, *m.* północ, *f.* Mitternacht, *f.*

Minuscule, *f.* mała głoska, czcionka, litera, *f.* kleiner Buchstabe, *m.*

Minute, *f.* minuta, *f.* koncept; drobny druk; oryginał, *m.* Minute; kleine Schrift, *f.* Kon-

koncept, *n.* Entwurf, *m.* Original einer Urkunde, *n.*

Minuter, *a.* ułożyć, potaiemnie zamyślać, umówić entwerfen, aufsetzen, heimlich vorhaben, verabreden.

Minutie, *f.* mała rzecz, drobnostka, fraszka, *f.* Kleinigkeit, *f.*

Minutieux, euse, *a.* drobny, fraszkami zabawny, der die sich mit Kleinigkeiten aufhält.

Mi parti, ie, *a.* na pół, na dwoie rozdzielony, halb getheilt.

Mirelot, *m.* chłopiec żebrzący *m* Betteljunge, *m. fam.* świętoszek, *m.* Heuchler, *m.*

Mirabelle, *f.* rodzay śliwek żółtawych, *f.* Art gelblicher Pflaumen, *f.*

Miracle, *m.* cud, *m.* Wunder, *n.* à —, *ad. fam.* cudownie, przedziwnie, wunderschön.

Miraculeux, euse, *a.* cudowny, wunderbar.

Mirander, *a. fam.* z uwagą patrzeć, oglądać, genau betrachten.

Mirecolon, *m.* mrowkolew, *m.* Ameisenlöwe, *m.*

Mire, *f.* celik na strzelbie, *m.* Ziel, Visirkorn, *n*

Mirer, *a.* celować, mierzyć do celu; *fig.* zamierzać, zieten. se, r, oglądać się w zwierciedle, sich spiegeln, sich im Spiegel besehen.

Mirmidon, *m. fam.* pędrak; medrek, *m.* zwergartiger Bube, Knirps; naseweiser Mensch, *m.*

Miroir, *m.* zwierciadło, *n.* Spiegel, *m.*

Miroité, ée, *a.* szpakowaty (o koniach), gespiegelt, (von Pferden).

Miroiterie, *f.* handel zwierciadłami, *n.* Spiegelhandel, *m.*

Miroitier, *m* zwierciedlnik, *m.* Spiegelmacher, — händler, *m.*

Mis, ise, *p. et a.* położony, postawiony etc.; ubrany, gelegt, gestellt; angekleidet.

Misantrope, *m. f.* odludek, *m.* Menschenfeind, *m.* — *a.* nietowarzyski, dziwny, dziki, verdrüßlich, mürrisch.

Misantropie, *f.* nienawiść ludzi, dzikość, *f.* Menschenscheu, *f.* Menschenhaß, *m*

Miscellanées, *m. pl.* różne materye pisma, *pl.* vermischte Aufsätze, *f. pl.*

Mise, *f.* wydatek; zadatek, *m.* zadawanie w targu, *n.* stawka; kurencya monety, ważność, *f.* Ausgabe, *f* Gebot, *n.* Einsatz, *m* Gangbarkeit, *f. fam.* sposób noszenia się; ubierania się, *m.* Art sich zu kleiden.

Misérable, *a.* mizerny, nędzny, biédny, nieszczęśliwy, elend; armselig, erbärmlich, schlecht, böse — *m. f.* nieborak, mizerak, *m.* der, die Elende.

Misère, *f* biéda, nędza, *f.* nieszczęście, *n.* Elend, *n.* Noth, *f. fam.* fraszka, *f.* Kleinigkeit, *f.*

Miséréré, *m.* zatwardzenie gwałtowne, *n.* Darmgicht, *f. fam.* czas krótki, pacierz, *m.* kurze Zeit, *f.*

Miséricorde, *f.* miłosierdzie, *n.* litość, *f.* Barmherzigkeit, *f.* Erbarmen, *n.*

Miséricordieux, euse, *a.* miłosierny, litościwy, barmherzig.

Mission, *f.* missya, *f.* wary chrześciańskiey rozkrzewia-

nie,

nie, *n.* Sendung, *f.* Sendungsgeschäft, *n.* Mission, *f.*

Missionnaire, *m.* missyonarz, nauczyciel wiary S., *m.* Missionár; Heidenbekehrer, *m.*

Missive, *f.* list, *m.* Sendschreiben, *n.* Brief, *m.*

Mistère, etc. *v.* Mystère etc.

Mitaine, *f.* rękawiczka bez palców, *f.* Faustshandschuh, Klapphandschuh, *m.*

Mite, *f.* mòl, *m.* Miete, Milbe, *f.*

Mitigation, *f.* ulżenie, umnieyszenie, *n.* folga, *f.* Milderung, *f.*

Mitiger, *a.* ulżyć, u-, zmnieyszyć, pofolgować, mildern.

Mitonner, *n.* przy wolnym ogniu gotować, ganz gelinde kochen. — *a.* pielęgnować, pieścić, sorgfältig pflegen, verzärteln, liebkosen.

Mitoyen, enne, *a.* pośrzedni, śrzedni, między, Mittel-, zwischen; *fig.* avis-, droga pośrzednia, *f.* Mittelweg, *m.*

Mitoyerie, *f.* mur, *m.* ściana spólna, *f.* Zwischenmauer, *f.*

Mitraille, *f.* różne drobiazgi, graty żelazne, mosiężne *m. pl.* siekane żelazo etc., *n.* allerhand kleine Eisen-, Messing- oder Blechwaare, *f.* altes Kupfer ꝛc.; alte Stucke Eisen, Nagelköpfe ꝛc., *n.*

Mitre, *f.* infuła, *f.* Bischofsmütze, *f.* Bischofshut, *m.* Infel, *f.*

Mitré, ée, *a.* infułatowy, infułę maiący, mit einem Bischofshute versehen.

Mitron, *m. fam* piekarczyk, *m.* Bäckerbursche, *m.*

Mixte, *a.* zmięszany, vermischt. — *m.* rzecz mięszana, *f.* vermischter Körper, *m.*

Mixtionner, *a.* po-, z-, mięszać, mischen, vermischen.

Mobile, *a.* ruchomy, beweglich. *fig.* niestateczny, odmienny, unbeständig. — *m.* rzecz ruchoma, *f.* beweglicher Körper, *m. fig.* sprężyna, *f.* Triebfeder, *f.*

Mobilier, ière; Mobiliaire, *a.* ruchomy, zu den beweglichen Gütern gehörig.

Mobilier, *m.* ruchomość, *f.* Hausgeräth, *n.* Mobilien, *f. pl.*

Mobilité, *f.* ruchomość *f.* ruch, *m.* Beweglichkeit, *f. fig.* niestateczność, odmienność, *f.* Unbeständigkeit, *f.*

Mode, *f.* moda, *f.* zwyczay, *m.* Mode, Sitte, Gewohnheit, *f.*

Modèle, *m.* model, wizerunek, *m.* forma, *f.* Muster, Modell, *n.*

Modeler, *a. et n.* formować kształcić, abformen, modelliren. se, *r.* (*sur qc.*) brać, obrać sobie co na wzór, sich nach etwas bilden, etwas, was zum Muster nehmen.

Modérateur, *m.* trice, *f.* rządzca, *m.* Regierer, *m.*

Modération, *f.* mierność, skromność, *f.* umnieyszenie etc., *n.* Mäßigung, Verminderung, *f.* Nachlaß, *m.*

Modéré, ée, *p. et a.* mierny, skromny; spokoyny, gemäßigt; gelassen.

Modérément, *ad.* miernie, skromnie, mäßig, mit Maßen.

Modérer, *a.* umiarkować, umnieyszyć, zniżyć; wstrzymać, mäßigen, mildern, einschränken. se, *r.* umiarkować się, wstrzymać się, sich mäßigen.

Moderne, *a.* nowy, teraźnieyszy, heutig, neu, modern.

Modeste, *a.* skromny, obyczayny, grzeczny, bescheiden, sittsam, ehrbar.

Modestie, *f.* skromność, obyczayność, *f.* Bescheidenheit, Sittsamkeit, *f.*

Modicité, *f.* szczupłość, mierność, *f.* Geringheit, Geringfügigkeit, *f.*

Modificatif, ive *a.* łagodny, ulżwaiący, określaiący, mildernd; einschränkend.

Modification, *f.* określenie; ulżenie, *n.* ulga, *f.* Einschränkung; Milderung, *f.*

Modifier, *a.* określić; ulżyć, umiarkować, mildern, einschränken.

Modique, *a.* szczupły, mierny, mały, mäßig, gering.

Moelle, *f.* śpik, *m* Mark, *n.*

Moëlleux, euse *a* śpikowaty, pełen śpiku, markig, markicht *fig.* mocny, wyborny, stark, kernig

Moellon, *m.* kamień łamany, *m.* Bruchstein, *m*

Moeurs, *m. T.* tryb, *m. T.* Modus (in der Grammatik), *m.*

Moeurs, *f. pl.* obyczaie, zwyczaie, nałogi, *m. pl.* Sitten, *f. pl.* Gebräuche, *m. pl.*

Moi, *pr.* ia; mnie, mię; mnie, mi, ich, mich, mir

Moignon, *m.* kikut, *m.* Stumpf, Stutzel, *m.*

Moindre, *a* podleyszy, mnieyszy, geringer, kleiner, minder.

Moine, *m.* mnich, *m.* łasza do rozgrzania łóżka, *f.* Mönch; Bettwärmer, *m.*

Moineau, *m.* wróbel, *m.* Sperling, *m.*

Moinerie, *f.* mnichowstwo, *n.* Möncherey, *f.*

Moinesse, *f.* (pogardl.) mniszka, *f.* (verächtlich) Nonne, *f.*

Moinillon, *m.* (pogardl.) mnich mały, *m* (verächtlich) kleiner Mönch, *m.*

Moins, *ad.* mniey, minder, weniger. à-de od, que, *c.* ieżeli nie, chyba że przynaymniey, aby, wofern nicht, wenn nicht, es sey denn daß. — *m* naymnieysza (rzecz), *f.* das Wenigste.

Moire, *f.* mora, *f.* (materya), Mohr, *m.* (Seidenzeug).

Moiré, ée, *a.* wodnowzorzysty, gemohrt, gewässert wie Mohr.

Mois, *m.* miesiąc, *m.* Monat, *m.*

Moisi, *m.* pleśń; rzecz spleśniała, *f.* Schimmel, *m.* das Schimmelige.

Moisi, ie, spleśniały, schimmelig.

Moisir, *n. et* se, *r.* s, pleśnieć, schimmeln, schimmelig werden

Moisissure, *f.* pleśń, *f.* Schimmel, *m.*

Moison, *f.* zboże za arendę roli dawane, *n.* Pachtkorn, *n.*

Moissonnier, *m.* urodzaiami arendę opłacaiący, der seine Pacht in Früchten entrichtet.

Moissine, *f.* gałąź z winogronem, *f.* Büschel Weinreben mit Trauben, *n.*

Moisson, *f.* żniwo, *n.* Aerndte, *f.*

Moissonner, *n. et n.* żąć, zbierać, ärndten, einärndten, *fig.* zabierać, wegraffen.

Moissonneur, *m.* euse, *f.* żeńca, żeniec, *m.* Schnitter, *m.*

Moite, *a.* wilgotny, feucht.

Moiteur, *f.* wilgoć, *f.* Feuchtigkeit, *f.*

Moitié, *f.* połowa, *f.* Hälfte, *f. fam.* małżonka, *f.* Ehehälfte, *f.* — *ad.* pół, na pół; częścią, halb, zur Hälfte.

Mol, *v.* Mou.

Molaire, *a f.* dent-, ząb trzonowy, *m.* Backenzahn, *m.*

Moldavie, *f.* Multany, *f. pl.* Moldau, *n.*

Môle, *f.* zaśniad, *m.* Mondkalb, *n.*

Môle, *m.* tama, grobla, *f.* Wehrdamm, *m.*

Molécule, *f.* cząstka, bryłka, *f.* Klümpchen, Kügelchen (Blut ꝛc.), *n.*

Molester, *a.* naprzykrzać się; trapić się, Ungelegenheit, Verdruß machen.

Molette, *f.* kółko u ostrogi, *n.* Sporrädchen, *n.*

Molière, *f.* góry, gdzie kamienie młyńskie łamią, *f. pl.* Mühlsteinbruch, *m.* — *a.* terre-, ziemia gliniasta, *f.* lehmige Erde, *f.*

Mollasse, *a.* miękki, weichlich, welk.

Mollement, *a.* miękko, weichlich, *fig.* niemężnie, niedbale, weichlich, nachlässig.

Mollesse, *f.* miękkość, *f.* Weichheit, *f. fig.* pieszczotliwość, niedbałość, Weichlichkeit, Nachlässigkeit, *f.*

Mollet, ette, *a.* miękki, delikatny, łagodny, weich, zart, sanft.

Mollet, *m.* frandzelka; łytka, *f.* kleine Franze; Wade, *f.*

Mollir, *n.* ulegać się; zmiękczeć, spruchnieć; siły etc. tracić; ustawać, morsch, weich werden; matt, müde werden. *fig.* haniebnie ustępować, chwiać się, auf eine feige Art nachgeben.

Moment, *m.* oka mgnienie, *n.* chwila, *f.* Augenblick, *m.*

Momentané, ée, *a.* w oka mgnieniu się stający, augenblicklich.

Momerie, *f.* maszkarada, *f.* Mummerey, *f. fig.* obłuda, *f.* żart, *m.* Verstellung, *f.* Spaß, *m.*

Momie, *f.* mumia, *f.* Mumie, *f.*

Mon, *pr.* mój, moia, moie, mein, meine.

Monacal, ale, *a.* mnichowski, mniszy, mönchisch, Mönchs . .

Monachisme, *m.* stan mniszy, *m.* mnichowstwo, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchswesen, *n.*

Monarchie, *f.* samowładztwo, iednowładztwo, *n.* Monarchie, *f.*

Monarchique, *a.* samowładny, iednowładny, monarchisch.

Monarque, *m.* samowładzca, iednowładzca, *m.* Monarch, *m.*

Monastère, *m.* klasztór, *m.* Kloster, *n.*

Monastique, *a.* klasztorny, klösterlich.

Monaut, *a. m.* iednouchy, einöhrig.

Mon-

Monceau, *m.* kupa, bryła, *f.* Haufen, Klumpen, *m.*

Mondain, aine, *a.* światowy, weltlich.

Mondanité, *f.* marność świata, światowość, *f.* Weltlichkeit, Eitelkeit, *f.*

Monde, *m.* świat, *m.* ludzie, *pl.* Welt, *f.* Leute, *pl.*

Monder, *a.* obr., wyłupać, wyłuszczyć, von der Schale säubern, schälen.

Monitenr, *m.* przestrzegacz, *m.* Erinnerer, *m.*

Monnaie, *f.* mennica; moneta, *f.* pieniądze drobne, *m. pl.* Münze, *f.* kleines Geld, *n.*

Monnaierie, *f.* mieysce w mennicy, gdzie pieniądze biią, *n.* Ort in der Münze, wo geprägt wird, *m.*

Monnayege, *m.* bicie pieniędzy, mincarstwo, *n.* Münzen, *n.*

Monnayer, *a* bić pieniądze, münzen, prägen, Geld schlagen

Monnayeur, *m.* mincarz, *m.* Münzer, *m.*

Monocéros, *v.* Licorne.

Monocle, *m.* perspektywka pojedyncza, *f.* Fernglas für ein Auge, *n.*

Monocorde, *m.* instrument muzyczny z iedną stroną, *m.* Monochord, *n.* (Instrument mit einer Saite).

Monocule, *m.* szkło na jedno oko *pl.* Augenglas, *n.*

Monogamie, *f.* iednożeństwo, *n.* Monogamie, *f.* — game, *a.* iednożeniec, iednożenny, monogamisch.

Monogramme, *m.* cyfra, *f.* verzogener Name, *m.*

Monologue, *m.* monolog, *m.* Selbstgespräch, Monolog, *m.*

Monopode, *m.* stół o iedney nodze, *m.* einfüßiger Tisch, *m.*

Monopole, *m.* samokupiectwo, Alleinhandel, *m.*

Monopoleur, *m.* samokupiec, *m.* Monopolist, Alleinhändler, *m.*

Monosyllabe, *a.* iednosylabny, einsylbig. — *m.* słowo iednosylabne, *n.* einsylbiges Wort, *n.*

Monotone, *a.* iednogłosy, eintönig.

Monotonie, *f.* iednakowy głos, ton, *m.* Eintönigkeit, *f. fig.* równość, *f.* Einförmigkeit, *f.*

Monseigneur, *m.* Jaśnie Oświecony, Jaśnie Wielmożny, gnädiger Herr, *m.*

Monsieur, *m.* Pan; Mości Panie, Herr, mein Herr, *m.*

Monstre, *m.* potwór, *m.* potwora; maszkara, *f.* straszydło, *n.* Ungeheuer, *n.* Mißgeburt, *f.*

Monstrueux, euse, *v.* potworny, straszny, niekształtny, ungeheuer, ungestaltet, abscheulich.

Monstruosité, *f.* bezecność, rzecz straszna, nadzwyczayna, *f.* Ungestaltheit, Mißgeburt, *f.* das Ungeheure.

Mont, *m.* góra, *f.* Berg, *m.*

Montage, *m.* ciągnienie wzgórę, na górę; płynienie w zwodę postępowanie wzgórę, do góry, *n.* Hinaufschaffen, Hinauffahren, Hinaufsteigen, *n.*

Montagnard, arde, *a.* na górach mieszkaiący, auf oder an den Bergen wohnend. — *m.* goral, *m.* Bergbewohner, *m.*

Montagne, *f.* góra, góry, *f. pl.* Berg, *m.* Gebirge, *n.*

Montagneux, euse, *a.* górzysty, bergig, gebirgig.

Montant, *m.* suma w rachunku, *f.* Betrag, *m.* Summe, *f.*

Montant, ante, *a.* wzgórę idący, bieżący etc.; wynoszący do . . . aufwärts gehend, fahrend ꝛc., steigend; sich belaufend auf . . .

Monté, ée, *a.* opatrzony, versehen, ausgerüstet.

Montée, *f.* wstąpienie, weyście etc. wzgórę, na górę, *n.* pochodzistość, *f.* wschody, *pl.* stopień, *m.* Hinaufsteigen, Hinauffahren ꝛc., *n.* Auffarth; Stiege, kleine Treppe, Stufe, *f.*

Monter, *m. et a.* wstąpić, weyść, wleźć, wjechać, wlecić etc. wzgórę; wzbiiać się, wzlecieć, iść wgórę; postąpić na wyższy urząd; rosnąć, wyrastać, górę brać; wciągnąć, wnieść etc.; obieżdżać konia; iechać konno, wsiąść na konia, składać, zszywać, sporządzić, steigen, hinauf steigen oder gehen, fahren, reiten, fliegen ꝛc.; hinauf rücken; aufwachsen; hinauf bringen, tragen, ziehen ꝛc.; beritten machen, reiten; zusammen setzen. — *n. et* se, *r.* wynosić do . . ., wychodzić, sich belaufen auf . . ., betragen. — un lit, łożko złożyć, zbić, ein Bette aufschlagen. — un fusil, strzelbę osadzić, eine Flinte schäften — un diamant, oprawić, osadzić dyament, einen Demant fassen. — une montre etc., nakręcić zégarek etc., eine Uhr aufziehen. — un bouquet, uwinąć bukiet, einen Strauß binden. — un instrument, nastroić stronami, ein Instrument beziehen. — sur le ton, nastroić na pewny ton, nach einem gewissen Tone stimmen. — la garde, zaciągnąć na wartę, zawodzić wartę, auf die Wache ziehen.

Monticule, *m.* górka, *f.* pagórek, *m.* kleiner Berg, Hügel, *m.*

Mont-joie, *f.* kupa kamieni na pamiątkę zwycięstwa etc. *f.* Haufen Steine zum Andenken eines Sieges ꝛc. *m.*

Montoir, *m.* podstawek do wsiadania na koń, *m.* Auftritt aufs Pferd zu steigen, *m.*

Montre, *f.* zégarek; początek sztuki, postawa do pokazania na próbę; znak, *m.* próba, *f.* probowanie, wystawianie koni, *n.* wzór, *m.* musztra, *f.* Taschenuhr; Probe, *f.* Schauende am Zeuge oder Tuche, *n.* Schau; Pferdeschau, *f.* Proberitt, *m.* Muster, *n.* Musterung, *f. fig.* pozór, *m.* Schein, *m.*

Montrer, *a.* pokazać; uczyć zeigen, weisen; unterrichten, lehren.

Montueux, euse; *a.* górzysty, uneben, bergig.

Monture, *f.* iazda, *f.* bydlę do tego sposobne; łoże do strzeby, *n.* osada, oprawa, *f.* Thier zum Reiten, *n.* Schaft einer Flinte, *m.* Schäften; Fassen eines Schmuckes ꝛc., *n.*

Monument, *m.* pamiątka, *f.* grobowiec, *m.* Denkmahl, Grabmahl, *n.*

Mopse, *m.* mops, *m.* Mops, Mopshund, *m.*

se Mo-

Moquer, *r.* (*de q., de qc.*) drwić, szydzić, wyśmiewać się żartować z czego. sich über Jemanden oder etwas aufhalten, spotten, auslachen, scherzen.

Moquerie, *f.* drwiny, *pl.* szyderstwo, *n.* nierozum, *m.* Spott, *m.* Spötterey, Ungereimtheit, *f.*

Moquette, *f.* axamit szalony, *m.* Art Trippsammet.

Moqueur, euse, *a.* szyderski, szydzący, spöttisch, höhnisch. — *m, f.* szyderca, *m.* Spötter, *m.*

Morillon, *m.* klamka u kufra etc., *f.* Schließhaken, *m.*

Moral, ale, *a.* obyczaiowy, obyczayny, moralisch, sittlich.

Morale, *f.* nauka obyczayności, *f.* Sittenlehre, *f.*

Moraliser, *n.* obyczayności uczyć, zastanawiać się nad tym, Lebensregeln geben, moralische Betrachtungen anstellen.

Moralisenr, *m.* morałów uczący, Sittenprediger, *m.*

Moraliste, *m.* obyczayności uczący, Sittenlehrer, *m.*

Moralité, *f.* reguła, *f.* wiersz obyczayności, *m.* obyczayność, *f.* Sittenspruch, *m.* Lebensregel; Sittlichkeit, Moralität, *f.*

Moravie, *f.* Morawy, *pl.* Mähren, *n.* ve. *S. a.* — wianin, — er, *m.* — wski, mährisch.

Morceau, *m.* kawałek, *m.* sztuka, *f.* mieysce, *n.* Bissen, *m.* Stück, *n.* Stelle, *f.*

Morceler, *a.* po-, rozdzielić, rozerwać, zerstücken, zerstückeln.

Mordache, *f.* cęgi, obcęgi wielkie kuchenne, *pl.* große Feuerzange, *f.*

Mordacité, *f. fig.* przycinki, *pl.* uszczypliwość, *f.* Stichelrede, *f.*

Mordant, ante, *a.* iadowity, uszczypliwy; kąsaiący etc., beißend, fressend.

Mordicant, ante, *a.* ostry, gryzący, scharf, fressend. *fig.* uszczypliwy, iadowity, beissend.

Mordiller, *a.* trochę kąsać, gryźć, ein wenig beißen.

Mordoré, *a.* morderowy, braunroth.

Mordre, *a. et n.* kąsać, gryźć, szczypać; odgryźć etc., beissen, abbeißen, aufbeißen. *fig.* przycinać komu, tadeln.

More, *m.* murzyn, *m.* Mohr, *m.*

Moreau, *a. m.* cheval-, koń kary, *m.* Rappe, *m.*

Morelle, *f.* morela, *f.* Morelle, *f.*

Moresque, *a.* murzyński, mohrisch. — *f* taniec murzyński, *m.* malowanie murzyńskie, *n* Mohrentanz, *m.* Art groteske Malerey, *f.*

Moresse, *f.* murzynka, *f.* Mohrinn, *f.*

Morfil, *m. v.* Marfil, chropowatość plama na nożu szlufowanym etc., *f.* Faden an der Schärfe eines geschliffenen Messers ꝛc., *m.*

Morfondre, *a.* przerażać mrozem, oziębić, kalt machen, durchkälten. se, *r.* marznąć, oziębić się, sich erkälten. *fig.* daremnie czekać, vergeblich warten.

Morgue, *f.* twarz, mina zuchwała, *f.* wzrok pyszny,

poważny, *m.* trotziges, hochmüthiges Gesicht, *n.* stolzer Ernst, *m.*

Morguer, *a.* (*q.*) zuchwale, wzgardliwie spoglądać, einem trotzen, steif ansehen.

Moribond, onde, *a.* konaiący, śmierci bliski, todtkrank, sterbend.

Moricaud, aude, *a.* czarny, bury, schwarzbraun.

Morigéner, *a.* dobrych uczyć obyczaiów, zu guten Sitten erziehen.

Morille, *f.* śmardz, *m.* Morchel, *f.*

Morillon, *m.* rodzay czarnych winagron, *n.* Art schwarzrother Weintrauben, *f.* — ns. *pl.* szmaragdy małe nieszlufowane, *m. pl.* rohe und kleine Smaragde, *m. pl.*

Morne, *a.* ciemny, posępny, markotny, ponury, finster, düster, traurig, verdrießlich mürrisch.

Mornifle, *f. fam.* policzek, *m.* Maulschelle, *f.*

Morose, *a.* ponury, markotny, finster, traurig.

Morpion, *m.* mędoweszka, *f.* Filzlaus, *f.*

Mors, *m.* wędzidło, *n.* Gebiß, Mundstück am Pferdezaume, *n.*

Morsure, *f.* ukąszenie, *n.* Biß, *m.*

Mort, *f.* śmierć, *f.* Tod, *m.*

Mort, morte, *a.* zmarły, umarły, todt, gestorben. — *m. f.* umarły, *m.* Todter, *m.* Todte, *f.*

Mortaise, *f.* gara, *f.* Zimmerloch, *n.*

Mortalité, *f.* śmiertelność, *f.* umieranie, *n.* Sterblichkeit, *f.* Sterben, *n.*

Mort-bois, *v.* Bois.

Mortel, elle, *a.* śmiertelny, tödtlich, sterblich. — *m. f.* człowiek, *m* der, die Sterbliche.

Morte-saison, *f.* czas bez zarobku, *m.* nahrlose Zeit, *f.*

Mortier, *m.* moździerz, *m.* wapno, *n* Mörser; Mörtel, Mauerkalk, *m.*

Mortifiant, ante, *a.* bolesny, kränkend.

Mortification, *f.* martwienie ciała, *n.* kara, *f.* umartwienie, *n.* Kasteyung; Züchtigung; Kränkung, *f.*

Mortifier, *a.* skruszyć (mięso). Fleisch mürbe machen oder werden lassen. *fig.* martwić ciało, uśmierzyć; martwić, kasteyen; dämpfen; kränken.

Mort-né, *a.* nieżywy, todt geboren.

Mortuaire, *a.* pogrzebowy, żałobny, zu Leichen gehörig.

Morue, *f.* stokfisz, *m.* Stockfisch, Kabeljau, *m.*

Morve, *f.* smarkociny, *pl.* nosacizna, *f.* Rotz, *m.*

Morveau, *m.* smarkociny, *pl.* plugastwo, *n.* zäher Schleim, Qualster, *m.*

Morveux, euse, *a.* smarkaty, zasmarkany; nosaty (koń), rotzig. — *m. f. fam.* smarkacz, *m.* Rotznase, *f.*

Mosaïque, *f.* mozaika, sadzona robota, *f.* Mosaik, *f.*

Mosconade, *f.* faryna biała, *f.* roher Zucker, *m.*

Mosquée, *f.* Meczet, *m.* Moschee, *f.*

Mot, *m.* słowo, *n.* Wort, *n.* bon-, dowcip, *m.* myśl dowcipna, *f.* witziges, sinnreiches Wort, *n.* witziger oder lustiger Einfall, *m.* en un *ad.* słowem, mit einem Worte,

kurz. à-, od. pour-, od słowa do słowa, słowo w słowo, von Wort zu Wort, wörtlich.

Moracille, *f. v.* Hochequeue.

Moterelle, Moteille, *f.* ryba mała do śléza podobna, *f.* Schmerle, *f.*

Moteur, *m.* sprawca, wódz, *m.* Urheber, Anstifter, *m.*

Motif, *m.* pobudka, *f.* pochóp, namysł, *m.* Beweggrund, Antrieb, *m.*

Motte, *f.* bryła ziemi, gruda, *f.* pagórek, *m.* garbowiny, *pl.* Erdscholle, *f.* Erdklos; Hügel; Lohdallen, Lohkuchen, *m.*

Motus, *i. fam.* cyt! cicho! still davon!

Mou, *m.* płuca cielęce, baranie, *pl.* Kalbslunge, Lammslunge, *f.*

Mou, molle, *a.* miękki, weich. *fig.* niewieści, słaby, roskoszny, schwach, weich, wollüstig.

Mouchard, *m.* śpieg, *m.* Kundschafter, Spion, *m.*

Mouche, *f.* mucha; muszka, *f.* śpieg policyi, *m.* Fliege, *f.* Schönpflästerchen, *n.* Spion der Polizey, *m.*

Moucher, *a. a.* utrzeć nos (sobie, świecy); wyśpiegować, schnäutzen, putzen; auskundschaften.

Moucherolle, *f.* muchołów, *m.* Fliegenschnäpper, *m.*

Moucheron, *m.* komar; grzybek na świécy, *m.* Mücke; Lichtschnuppe, *f.*

Moucheté, ée, *p. et a.* pstry, gefleckt, gesprenkelt.

Moucheter, *a.* pstrzyć; wyrzynać, wycinać, sprenkeln, flecken, aushacken.

Mouchettes, *f. pl.* szczypce, *pl. m* Lichtscheere, *f.*

Moucheture, *f.* wyrzynanie, *n.* pstrocizna, *f.* das Ausgehackte, *n.* bunte Flecken, *m. pl.*

Moucheur, *m.* ten, co świéce na komedyi uciéra, Lichtputzer (bey Schauspielern), *m.*

Mouchoir, *m.* chustka do nosa, Schnupftuch, *n.* — de cou, na szyię, *f.* Halstuch. *n.*

Mouchure, *f.* knot spalony świécy, *m.* abgeputzte Schnuppe, *f.*

*Moudre, *a. et* n. mléć, malen.

Moue, *f. fam.* krzywe usta, *pl.* verzogenes Maul, *n.* faire la-, nos spuścić, das Maul hängen.

Mouette, *f.* łyska, *f.* Meewe, *f.* (Wasservogel).

Mouflard, *m.* arde, *f. fam.* twarz pyzowata, *f.* Blasebalgsgesicht, *n.*

Mouffe, *m. fam. v.* Mouflard.

Mouffler, *a. fam.* pyzowatą twarz robić, machen, daß einer die Backen aufbläst.

Mouillage, *m.* mieysce do wyrzucenia kotwicy wygodne, *n.* Ankergrund, *m.*

Mouille-bouche, *f.* winiowka, *f.* Weinbirne, *f.*

Mouiller, *a.* maczać, namoczyć, pokrapiać, oblewać, tauchen, tunken, benetzen, naß machen, bespühlen.

Mouillette, *f. fam.* kawałeczek chleba do maczania w iayku miękko ugotowanym. *m.* Stückchen Brod, ein weich ge-

gesottenes Ey damit auszutunken, *n.*

Mouilloir, *m.* rożek z wodą u kądzieli, *m.* Netzschüsselchen am Spinnrade, *n.*

Mouillure, *f.* maczanie etc., *n* wilgoć, mokrość, *f.* Netzen, Feuchten, Feuchtseyn, *n.*

Moulage, *m.* mierzenie drew; miarowe od tego; miarkowe, *n.* zapłata od mielenia, *f.* koła wnętrzne młyńskie; odlewanie etc. *n.* surówka, *f.* Holzmessen, Meßgeld dafür; Mahlgeld, *n.* Mahlwerk, Getriebe; Abformen, *n* Abguß, *m.* gestrichene Flursteine, *m. pl.*

Moulant, *m.* młynarczyk, *m.* Mühlbursche, *m.*

Moule, *m.* forma, *f.* Model, *m.* Form, *f. fig.* wzór, *m.* Muster, *n.*

Moulé, ée, *p. et a.* lany etc., drukowany, gegossen, geformt ꝛc., gedruckt.

Moulée, *f.* muł od szlufowania, *m.* Abschleiffel, *n.* Schliff, *m.*

Mouler, *a.* lać, odlewać, formować; wybijał, gießen, formen, abformen, abdrucken. — du bois, drwa mierzyć, Holz messen. se, *r. fam.* (*sur q.*) brać sobie za wzór, sich einen zum Muster nehmen.

Mouleur, *m.* — de bois, miernik drew, *m.* Holzmesser, *m.*

Moulin, *m.* młyn, *m.* Mühle, *f.*

Mouliné, ée, *a.* robaczywy, wurmstichig.

Moulinet, *m.* młynek (dziecinny); krzyż do obracania koła; powąz, *m.* winda; korba; kwérla, mątewka, *f.* kleine Mühle für Kinder, *f.* Oberbaum, Drehbaum, *m.* Drehkreuz, *n.* Winde, Kurbel, *f.* Querl, *m.*

Moulinier, *m* przędziarz iedwabiu, *m.* Seidenspinner, Zwirner, *m.*

Moulu, ue, *p. et a.* zmielony, gemalen. *fig.* zbity, zerschlagen. or moulu, złoto do pozlacania, *n.* Malergold, *n.*

Mourant, ante, *a.* konaiący, sterbend. — rant, *m. idem*, ein Sterbender.

*Mourir, *n.* (*de qc.*) umrzeć z czego, sterben (an etwas). uschnąć, zwiędnąć, zgasnąć, absterben, abstehen, ausstehen. se, *r.* konać, in letzten Zügen liegen, sterben

Mousquet, *m.* muszkiet, *m.* Muskete, *f.* — tade, *f.* postrzał muszkietowy, *m.* Musketschuß, *m.* — taire, *m.* muszkietyr, *m.* Musketier, — — terie, *f.* strzelanie z muszkietów, *n.* Musketenfeuer, *n.* — ton, muszkiet mały, *m.* halbe Muskete, *f.* Stutzrohr, *n.*

Mousse, *f.* mech, *m.* piana, *f.* Moos, *n.* Schaum, Gäscht, *m.*

Mousse, *a.* tępy, stumpf, eig. fig.

Mousseline, *f.* muślin, *m.* Musselin, *m.* Nesseltuch, *n.*

Mousser, *a* pienić się, schäumen, gäschen.

Mousseron, *m.* pieczarki, *pl.* Moosschwamm, *m.*

Mousseux, euse, *a* pienisty, pieniący się, schäumend.

Moussu, ue, *a.* mszysty, moosig, bemoost.

Moustache, *f.* wąsy, *pl. m* Knebelbart; Bart der Katzen ꝛc., *m.*

Moût, *m.* moszcz, *m.* Most, *m.*

Moutarde, *f.* musztarda, *f.* Senf, *m.*

Moutardier, *m.* musztardniczka, *f.* musztardnik, *m.* Senfkännchen, Senfnäpfchen, *n.* Senfkrämer, *m.*

Mouton, *m.* baran, skop, *m.* skopowina, baranina; skóra barania, *f.* Hammel, Schöps, *m.* Schöpsenfleisch; Schafleder, *n. fig.* głupiec, *m.* Schaf, *n.*

Moutonnaille, *f. fam. fig.* bary dobre, *pl.* gute Schafe, *n. pl.*

Moutonné, ée, *a.* welnisty, kędzierzawy, wollicht, krausbärig.

Moutonner, *n.* wały rzucać, burzyć się, krause Wellen werfen.

Moutonnier, ière, *a.* głupi, iak wół (baran), dumm, wie ein Schaf.

Mouture, *f.* mielenie; mléwo, *n.* miarka, zapłata od tego, *f.* zboże różne mięszane, *n.* Mahlen; Mahlgeld, *n.* Mahlmetze, Mangkorn, *n.*

Mouvant, ante, *a.* ruszaiący; ruchomy, mialki, bewegend, beweglich, locker.

Mouvement, *m.* ruch, *m.* ruszenie, *n.* ruchomość, *f.* Bewegung, *f. fig.* pochop, *m.* pobudka, *f.* rozruch, *m.* Antrieb, Anstand, *m.* Unruhe, *f.*

Mouver, *a.* wskopać trochę ziemię, die Erde etwas auflockern.

*Mouvoir, *a.* ruszać, war-, poruszyć, bewegen, regen, in Bewegung setzen. *fig.* wzniecać, pobudzać, treiben, antreiben.

Moyen, enne, *a.* mierny, średni, mittelmäßig, mittler.

Moyen, *m.* sposób; maiątek, *m.* Mittel; Vermögen, *n.* aude. *ad.* przez, za pomocą, vermöge, kraft, vermittelst. — ns. *pl.* maiątek, *m.* Vermögensumstände, *m. pl.*

Moyennant, *prp.* przez, za pomocą, vermittelst.

Moyenner, *a.* sprawić, przywieść do czego, dokazać, vermitteln.

Moyeu, *m.* żółtko, *n.* gatunek śliwek; piasta u koła, *f.* Eyerdotter, *m.* gewisse Pflanmenart; Nabe, *f.*

Mu, ue, *p. et a.* ruszony, bewegt, bewegen.

Muable, *a.* odmienny, niestały, unbeständig, veränderlich.

Muchepot, *m. fam.* karczmisko, *n.* Winkelschenke, Kneipe, *f.*

Mucher, *a. fam.* kryć, taić, verheimlichen.

Mucilage, *m.* materya, ropa, kleista, *f.* żáher Saft, Schleim, *m.*

Mucilagineux, euse, *a.* ślamowaty, lépki, schleimig.

Mucosité, *f.* ślamowatość, smarkociny, *f. pl.* Schleim, Rotz, *m.*

Mue, *f.* piérzenie się; linienie, ronienie ielenia etc., *n.* wylina, *f.* Mause, Mausezeit, *f.* Haaren, Häuten, Abwerfen des Geweihes, und solches Geweih, *n.*

Muer, *n.* pierzyć się; linieć, linić się, wylinieć; odmienić się, (o głosie), sich mausen,

sen, sich haaren, sich häuten; sich verändern, (von der Stimme).

Muet, ette, *a.* niemy, stumm. — *m. f. id.* Stummer, *m.* Stumme, *f.*

Muſle, *m*, pysk, *m.* Schnauze, *f.* Maul, *n.*

Mugir, *n.* ryczeć, brüllen. *fig.* szumieć, brausen.

Mugissant, ante, *a.* ryczący, brüllend. *fig.* szumiący, brausend.

Mugissement, *m.* ryk, *m.* ryczenie, *n.* Brüllen, *n. fig.* szum, *m.* szumienie, *n.* Brausen, *n.*

Muguet, *m.* konwalia, *f.* Mayblümchen, *n. fig. fam.* gach, *m.* Jungfernknecht, *m.*

Mugueter, *a. fam.* zachodzić koło czego, um etwas buhlen.

Muid, *m.* miara pewna; beczka, *f.* Muid, (Maaß), Faß, *n.* Tonne, *f.*

Mulâtre, *a. et m. f.* mięszaniec, *m.* Mulatte, *m.*

Mule, *f.* pantofel, *m.* mulica, *f.* Pantoffel, *m.* Mauleselinn, *f.* Mules, *pl.* oziębliza, *f.* Frostbeule, *f.*

Mulet, *m.* muł; sum morski, *m.* Maulesel, *m.* Maulthier, *n.* Seebarbe, *f.*

Muletier, *m.* mulnik, *m.* Maulesseltreiber, *m.*

Mulon, *m.* kupa soli na pobrzeżu morza, *f.* Salzhaufen am Seeufer, *m.*

Mulot, *m.* mysz polna wielka *f.* große Feldmaus, *f.*

Muloter, *a.* ryć, die Erde aufwühlen.

Multiplication, *f.* mnożenie etc., *n.* Vervielfältigung, *f.*

Multiplicité, *f.* wielość, wielorakość, *f.* Vielheit, Mannigfaltigkeit, *f.*

Multiplier, *a. et n.* roz-, pomnażać, mnożyć, vermehren, sich mehren, vervielfältigen.

Multitude, *f.* mnóstwo, *n.* kupa, *f.* Menge, Vielheit, *f. fig.* pospólstwo, *n.* Volk, *n.*

Municipal, ale, *a.* mieyski, kraiowy, zum Land- oder Stadtgericht gehörig, municipal.

Munificence, *f.* hoyność, *f.* Freygebigkeit, *f.*

Munir, *a.* (*de qc.*) opatrzyć, zaopatrzyć, versehen, versorgen. *fig.* se de patience, uzbroić się cierpliwością, sich mit Geduld waffnen.

Munition, *f.* żywność, *f.* prowiant, *m.* Kriegsvorrath, Proviant, *m.* pain de-, chleb razowy, *m.* Kommißbrod, *n.*

Munitionnaire, *m.* prowiantmayster, *m.* Proviantmeister, *m.*

Muqueux, *m. v.* Mucilage.

Muqueux, euse, *a. v.* mucilagineux.

Mur, *m.* mur, *m.* Mauer, *f.* — ral, *a.*

Mûr, mûre, *a.* dozrzały, reif, zeitig. *fig.* rozsądny, reiflich.

Muraille, *f.* mur, *m.* Mauer, *f.*

Mûre, *f.* morwa, *f.* Maulbeere, *f.*

Mûrement, *ad. fig.* rozsądnie, reiflich.

Murène, *f.* węgorz morski, *m.* murena, *f.* Moräne, *f.* Meeraal, *m.*

Murer, *a.* za-, obmurować, zumauern, vermauern.

Mûrier, *m.* morwa, *f.* (drzewo), Maulbeerbaum, *m.*

Mûrir,

Mûrir, *n. et a.* dostawać, dozrzewać; dowarzać, dozrzałym robić, reif werden, reif machen.

Murmure, *m.* mruczenie, szemranie. *n.* szum, *m.* Murren, Gemurmel, Murmeln, Säuseln, *n.*

Murmurer, *n.* mruczeć, szemrać, szumieć, murren, brummen, murmeln, säuseln, rauschen.

Musaraigne, *f.* mysz brytańska, paięcza, *f.* Spitzmaus, *f.*

Musard, *m.* arde, *f. et a. fam.* gnuśny; gap, *m.* langsam; Gaffer, *m.*

Musc, *m.* piżmowiec, *m.* piżmo, *n.* Bisamthier, *n.* Bisam, *m.*

Muscade, *f.* gałka muszkatołowa, kuglarska, *f.* Muskatennuß, *f.* Taschenspielerkügelchen, *n.*

Muscadelle, *f.* muszkatelka, *f.* Muskatellerbirne, *f.*

Muscadet, *m.* muszkatela, *f.* Muskateller, *m.* (Wein).

Muscadier, *m.* drzewo muszkatołowe, *n.* Muskatenbaum, *m.*

Muscadin, *m.* cukierki piżmem przyprawione, *pl.* Bisamkügelchen, *n.*

Muscat, ade, *a.* muszkatołowy, muskatartig.

Muscat, *m. v.* Mucadet.

Muscle, *m.* myszka, *f.* muszkuł, *m.* Muskel, *f.* Maus, *f.* — sculaire, *a.* muszkołowy, zu den Muskeln gehörig. — sculeux, euse, *a.* pełen muszkułów etc., voll Muskeln.

Muse, *f.* muza, Muse, *f. fig.* rymotworstwo, *n.* Dichtkunst, *f.*

Museau, *m.* pysk, *m.* morda, *f.* Schnauze, *f.*

Musée, *m. v.* Muséum, izba do nauk przeznaczona, *f.* Studierstube, *f.*

Museler, *v.* Emmuseler.

Muselière, *f.* kaganiec, *m.* ogłowie, *n.* Maulkorb, *m.*

Muserolle, *f.* naprysk, *m.* Nasenriemen, *m.*

Musette, *f.* gaydy, dudy, *pl.* Sackpfeife, *f.* Dudelsack, *m.*

Muséum, Muséon, *m.* muzeum, *m.* Museum, *n.*

Musical, ale, *a.* muzyczny, musikalisch.

Musicien, *m.* enne, *f.* muzyk, muzykant, *m.* Tonkünstler; Musikant, *m.*

Musique, *f.* muzyka, *f.* Musik, Tonkunst, *f.*

Musqué, ée, *a.* piżmem pachnący, nach Bisam riechend. *fig.* łagodny, przyiemny, podchlebny, süß angenehm, schmeichelhaft.

Musquer, piżmować, piżmem przyprawić, mit Bisam wohlriechend machen.

Musulman, *m.* bisurman, *m.* Muselmann, *m.*

Musulman, ane, *a.* bisurmański, muselmännisch.

Mutabilité, *f.* odmienność, *f.* Veränderlichkeit, *f.*

Mutation, *f.* odmiana, *f.* Veränderung, *f.*

Mutilation, *f.* skaléczenie, *n.* Verstümmelung, *f.*

Mutiler, *a.* skaléczyć; rzesać, verstümmeln; entmannen.

Mutin, ine, *a.* krnąbrny, uporny;

ny; buntowny, störrig, widerspenstig, eigensinnig, aufrührisch. — *m. f.* buntownik, *m.* Aufrührer, Aufwiegler; *m.* se Mutiner, *r.* buntować się; rzucać się, sich empören; widerspenstig; dąsać się, eigensinnig seyn.

Mutinerie; *f.* bunt; upór, *m.* krnąbrność, *f.* Meuterey, *f.* Aufruhr; Eigensinn, *m.* Widerspennstigkeit, *f.*

Mutir, *n.* smrodzić, (o ptakach), mißen, (von Vögeln).

Mutisme, *m.* niemota, Stummheit, *f.*

Mutuel, elle, *a.* zobopolny, wzaiemny, gegenseitig, wechselseitig.

Myope, *a. s.* krótki maiący wzrok, kurzsichtig.

Myopie, *f.* krótki wzrok, *m.* Kurzsichtigkeit, *f.*

Myriade, *f.* miryada, *f.* Myriade, (10000), *f. fig.* liczba wielka, *f.* sehr große Zahl, *f.*

Myrrhe, *f.* mira, *f.* Myrrhe, *f.*

Myrte, *m.* mirt, *m.* Myrthe, *f.*

Myrtille, *f.* jagody czarne, borówki, *f. pl.* Heidelbeere, *f.*

Mystère, taiemnica, *f.* Geheimniß, *n.*

Mysterieux, euse, *a.* taiemny, geheimnißvoll.

Mysticité, *f.* badanie w taiemnicach duchownych, *n.* tiefes Nachforschen in dem geheimen Verstande der Schrift, *n. fam.* udawanie taiemnic, *n.* Geheimnißkrämerey, *f.*

Mystification, *f.* zwodzenie, *n.* Narren, *n.*

Mystifier, *a.* zwodzić, narren, zum Besten haben.

Mystique, *a.* taiemny, (w religii), mystisch, geheim, (in Religionssachen). — *m.* mistyk, *m.* Mystiker, *m.*

Mythologie, *f.* mitologia, *f.* Götterlehre, *f.* — gique, *a.* mitologiczny, mythologisch. — logista, longue, *m.* mitologista, *m.* Mythologe, *m.*

N.

Nabot, *m.* ote, *f. fam.* karzeł, *m.* Knirps, *m.* (Schimpfwort).

Nacarat, *m. et a.* kolor, iasnoczerwony, Nacaratfarbe, *f.* hochroth.

Nacelle, *f.* łodka, *f.* czółno, *n.* Nachen, Kahn, *m.*

Nacre, *f.* perłowa macica, *f.* Perlmutter, *f.*

Naffe, *f.* eau de-, wódka wonna z kwiecia pomarańczowego, *f.* Orangeblüthwasser, *n.*

Nage, *f.* à la-, *ad.* w pław, pływaniem, schwimmend, mit Schwimmen. *fam.* en-, iak oblany, przemokły, tropfnaß.

Nageoir, *m.* mieysce do pływania, *n.* Schwimmplatz, *m.*

Nageoire; *f.* pletwa, *f.* Floßfeder, *f. fig.* pławki, pływaczki, *pl.* Schwimmbinsen, Schwimmblasen, *f. pl.* Schwimmgürtel, *m.*

Nager, *n.* pływać, płynąć, schwimmen.

Nageur, *m.* euse, *f.* pływacz; rudelnik, *m.* Schwimmer, Ruderer, *m.*

Naguère, Naguères, *ad.* nie dawno, vor kurzem, unlängst.

Naiade, *f.* bogini wòd, *f.* Flußgöttin, Najade, *f.*

Naif, ive, *a.* naturalny, prosty, niewytworny nieprzymuszony; szczery, natürlich, ungeschminkt, ungekünstelt, ungezwungen, offenherzig.

Nain, *m.* naine, *f.* karzeł, *m.* karlica, *f.* Zwerg, *m.* — *a.* mały, karłowaty, Zwerg.

Naissance, *f.* na-, urodzenie; plemię, *n.* ród. *m.* familia, *f.* Geburt, *f.* Geschlecht, Herkommen, *n. fig.* początek, *m.* powstanie, *n.* Ursprung, *m.* Entstehen, *n.*

Naissant, ante, *a.* nastaiący, wynikaiący, rosnący, wschodzący etc., werdend, entstehend, wachsend, aufkommend, angehend.

Naître, *n.* na-, u-, rodzić się; wschodzić, rosnąć; powstać, nastać, wylęgać się; pokazywać się, geboren werden, zur Welt kommen, hervor kommen, hervor wachsen; anfangen; auskriechen, aufgehen; anbrechen.

Naiveté, *f.* szczérość, prostota chwalebna, *f.* Aufrichtigkeit, Offenherzigkeit, Wahrheit, edle Einfalt, *f.* ungezwungenes Wesen, *n.*

Nanan, *m.* przysmaczek, *m.* (w mowie dziecinney). (in der Kindersprache Leckerey), *f.*

Nanette, Nanon, *f.* Anusia, *f.* Annchen, *n.*

Nanquin, *m.* nankin, *m.* Nanquin, *m.* — quinet, *m.* gatunek tegoż przednieyszy, *m.* Art feiner Nanquin, *m.*

Nantir, *a.* zapis, zastaw dadź, Pfand, Versicherung geben. se, *r.* (*de qc.*) warować sobie, ubespieczyć się, sich vorläufig versichern. *fam.* opatrzyć się w co, sich aus Vorsorge mit etwas versehen.

Nantissement, *m.* zastaw, zapis, *m.* warowanie, *n.* Unterpfand, *n.* Sicherheit, *f.*

Napée, *f.* bogini lasów, *f.* Waldnymphe, *f.*

Napthe, *f.* kléy biały ze skał zbiérany, *m.* Naphta, feines Bergöl, *n.*

Nappe, *f.* obrus, *m.* Tischtuch, *m.* — d' eau, széroki wody spadek, *m.* breiter Wasserfall, *m.*

Naples, *m.* Neapol, *m.* Neapel, *n.*

Naqueter, *n. fam.* czekać uniżenie, długo stać, unterthänig warten.

Narciase, *m.* narcys, *m.* Narzisse, *f. fig.* człowiek w sobie samym roskochany, *m.* in sich verliebter Mensch, *m.*

Narcotique, *a. et m.* spiączkę sprawuiący, einschläferndes Mittel, *n.*

Nargue, *f. fam.* (de) fe! precz! wara! biada! pfui! weg damit! Trotz geboten!

Narguer, *a. fam.* gardzić, verachten.

Narine, *f.* nozdrze, *n.* Nasenloch, *n.*

Narquois, *m.* oise, *f. fam.* filut, oszust, *m.* abgefeimter, durchtriebener Mensch, *m.* parler narquois, mówić w języku złodzieyskim, rothwälsch reden.

Narrateur, *m.* opowiadacz, *m.* Erzähler, *m.*

Narratif, ive, *a.* opowiadaiący, erzählend.

Narrative, *f.* sposobność, sztuka opowiadania, *f.* Erzählungskunst, *f.*

Narrer, *a.* o-, powiadać, erzählen.

Narval, *m.* iednorożec morski, *m.* Seeeinhorn, *n.*

Nasarde, *f.* szczutka, *f.* Nasenstüber, *m.*

Nasarder, *a.* szczutki komu dawać, Nasenstüber geben.

Naseau, *m.* nozdrze źwierząt *n.* Nasenloch der Thiere, *n.*

Nasillard, arde, *a.* gęgot, *m.* der, die durch die Nase redet.

Nasiller, *n.* gęgotać, przez nos mówić, nieseln, durch die Nase reden.

Nasillonner, *n.* trochę przez nos mówić, ein wenig nieseln.

Nasse, *f.* wiersza, siéć rybia, *f.* Fischreuse, *f.*

Natal, ale, *a.* pays-, oyczyzna, *f.* Vaterland, *n.* lieu-, ville-, mieysce, miasto oyczyste, *n.* Geburtsort, *m.* Vaterstadt, *f.* air-, powietrze oyczyste, *n.* vaterländische Luft, *f.* jour-, urodziny, *pl.* Geburtstag, *m.*

Natation, *f.* pływanie, *n.* Schwimmen, *n.*

Natif, ive, *a.* rodem zkąd, gebürtig.

Nation, *f.* naród, *m.* Nation, *f.* Volk, *n.* Völkerschaft, *f.*

National, ale, *a.* narodowy, national, einem ganzen Volke eigen.

Nativité, *f.* na-, urodzenie, *n.* Geburt, *f.*

Natte, *f.* mata, rogoża; plecionka, *f.* Matte, Strohmatte, Flechte, *f.*

Natter, *a.* rogożą, matami obwiiać, obkładać; pleść, mit Matten belegen; einflechten.

Nattier, *m.* rogożnik *m.* Mattenmacher, — händler, *m.*

Naturalisation, *f.* naturalizacya, *f.* Aufnahme unter die Landeskinder, *f.* — ser, *a.* naturalizować, przypuścić do praw kraiowych, in die Zahl der Eingebornen aufnehmen, naturalisiren.

Naturalisme, *m.* natura; religia naturalna, *f.* Natürlichkeit; natürliche Religion, *f.*

Naturaliste, *m.* fizyk; naturalista, *m.* Naturkundiger, Naturalist, *m.*

Naturalité, *f.* stan obywatelski, kraiowy, *m.* Stand eines Eingebornen, *m.*

Nature, *f.* natura, *f.* przyrodzenie, *n.* gatunek, rodzay, *m.* Natur; Eigenschaft, Art, *f.*

Naturel, elle, *a.* naturalny, przyrodzony, natürlich. *fig.* naturalny, nieafektowany etc., rodzony, natürlich; ungekünstelt &c.; eingeboren. les naturels, obywatele, rodacy, kraiowcy, *pl.* die Eingebornen, Landeskinder, *pl.*

Naturel, *m.* przyrodzenie, *n.* natura, własność, sposobność, *f.* umysł, *m.* Natur, natürliche Eigenschaft, Beschaffenheit; natürliche Fähigkeit, Naturgabe, *f.* Naturell; natürliche Gefühl, *n.* au-, podług natury, nach der Natur.

Naval, ale, *a.* wodny, morski, okrętowy zur Schiffahrt oder zu den Kriegsschiffen gehörig.

Navet, *m.* rzepka podługowata słodka, *f.* Steckrübe, *f.*

Navetière, *f.* rzepisko, *n.* zagon rzepny, *m.* Rübenacker, *m.*

Navette, *f.* nasienie rzepne, *n.* Rübsamen, *m.*

Naufrage, *m.* rozbicie okrętu, *n.* Schiffbruch, *m.*

Naufragé, ée, *a.* rozbity w nawałności morskiey, schiffbrüchig.

Navigable, *a.* pławny, schiffbar.

Navigateur, *m.* żeglarz, marynarz, *m.* Seefahrer, Seemann, *m.*

Navigation, *f.* żegluga, *f.* żeglarstwo, *n.* Schiffarth; Schiffkunst, *f.*

Naviguer, *n.* żeglować, pływać, iśdź, schiffen, segeln, fahren.

Navile, *m.* kanał, *m.* gemachter Wassergraben, *m.*

Navire, *m.* okręt, *m.* Schiff, *n.*

Naulage, *m.* przewoźnicze, przewozowe, *n.* Schifflohn, *m.* Fährgeld, *n.*

Navrer, *a.* (*obs.*) ranić, verwunden. *fig.* trapić, das Herz nagen.

Nautique, *a.* żeglarski, zur Schiffarth gehörig.

Nautonnier, *m.* (w poezyi) żeglarz, *m.* Schiffer, *m.*

No, *ad.* nie, nicht.

Né, ée, *p. et a.* na-, urodzony, geboren. — bien-, mal-, dobrego, złego wychowania, wohl, übel geartet, wohl erzogen.

Néanmoins, *ad.* iednak, przecię, mimo tego, nichts desto weniger, dennoch, doch.

Néant, *ad. fam.* nic, nichts.

Néant, *m.* nic, *n.* nikczemność. *f.* Nichts, *n.* Nichtigkeit, Nichtswürdigkeit, *f.*

Nébuleux, euse, *a.* mglisty, posępny, pochmurny, nebelig, trübe, wolkig.

Nébulosité, *f.* pochmurność, posępność, *f.* Wolkige, Trübe, *n.*

Nécessaire, *a.* potrzebny, nöthig, nothwendig. —. *m.* potrzeba; szkatułka, *f.* das Nothwendige, Nöthige; Reisekästchen, *n.*

Nécessité, *f.* potrzeba; nędza, *f.* ubóstwo, *n.* Nothwendigkeit, Dürftigkeit, *f.* — tés, *pl.* potrzeby, *pl.* prewet, przechód, *m.* Bedürfnisse, *n. pl.* Abtritt, Nachtstuhl, *m.* Nothdurft, *f.*

Nécessiter, *a.* przymusić, przyniewolić, nöthigen, zwingen.

Nécessiteux, euse, *a.* nędzny, ubogi, dürftig.

Nécrologe, *m.* reiestr zmarłych, *m.* Todtenregister, *n.*

Nécromance, Nécromancie, *f.* czarnoxięstwo, *n.* czary, *pl.* Geisterbeschwörung, *f.* schwarze Kunst, *f.*

Nécromancien, *m.* ienne, *f.* czarnoxiężnik, czarownik, *m.* Schwarzkünstler, *m.* inn, *f.* Hexenmeister, *m.* Hexe, *f.*

Nectar, *m.* napóy Bogów, *m.* Göttertrank, Nectar, *m.*

Nefle, *f.* niesplik, *m.* Mispel, *f.*

Neflier, *m.* niesplik *m.* (drzewo). Mispelbaum, *m.*

Négatif, ive, *a.* zaprzeczaiący, niezezwalaiący, verneinend.

Néga-

Négation, *f.* niezezwalanie, zaprzeczanie, *n.* Verneinung, *f.*

Négative, *f.* zdanie niezezwalaiące, *n.* odmowa, *f.* zapieranie się, *n.* verneinender Satz, *m.* abschlägige Antwort, *f.* Läugnen, *n.*

Négligé, *m.* suknia nocna, domowa. *f.* Nachtzeug, Hauskleid, *n.*

Négligé, ée, *a.* zaniedbany, vernachläßigt. *fig.* niewymyślny; nikczemny, ungeschmückt; geringe.

Négligence, *f.* niedbalstwo, *n.* niedbałość, *f.* Nachläßigkeit, Unachtsamkeit, *f.*

Négligent, ente, *a.* niedbały, nachläßig, saumselig.

Négliger, *a.* zaniedbywać, omieszkać, zaniechać, versäumen, unterlassen, nicht achten.

Négoce, *m.* handel, *m.* rzecz, sprawa, *f.* Handel, *m.* Gewerbe, *n.* Handelschaft, *f.*

Négociable, *a.* o czym można traktować, was sich verhandeln läßt.

Négociant, *m.* kupiec wielki, *m.* Handelsmann, *m.*

Négociateur, *m.* trice, *f.* pośrzednik, *m.* Unterhändler, *m.*

Négociation, *f.* negocyacya, *f.* traktowanie; kupczenie, *n.* handel wexlami, *m.* Unterhandlung, *f.* Verhandeln (eines Wechsels), *n.*

Négocier; *a.* traktować, sprawy publiczne prowadzić, verhandeln, unterhandeln. — handlować, handeln, Handel treiben.

Négre, *m.* Négresse, *f.* murzyn Afrykański, *m.* Neger, *m.*

Négrerie, *f.* dom na niewolników Afrykańskich, *m.* Negerhaus, *n.*

Négrier, *m.* kupiec niewolnikami temi handluiący, *m.* Negerhändler, *m.* — *a.* vaisseau, okręt niewolników tych prowadzący, *m.* Negerschiff, *n.*

Négrillon, *m.* onne, *f.* murzynek, *m.* kleiner Neger, *m.*

Neige, *m.* śnieg, *m.* Schnee, *m.*

Neiger, *i.* śnieg pada etc. schneien.

Neigeux, euse, *a.* śnieżny, schneeig.

Nenni, *ad. fam.* nie, nicht.

Néographe, *m.* nową wynaydujący pisownią, der eine neue Rechtschreibung aufbringt. — phisme, *m.* nowa pisownia, *f.* neue Schreibart, *f.*

Néologie, *f.* tworzenie i używanie słów nowych, *n.* Erfindung, *f.* und Gebrauch neuer Wörter, *m.* — gique, *a.* tyczący się tego, neologisch (dieses betreffend).

Néologisme, *m.* niepotrzebne języka odmienianie, *n.* Neuerungssucht in Absicht der Sprache, *f.*

Néologue, *m.* słów nowych używaiący, Neolog, *m.* (der neue Wörter braucht)

Néophyte, *m. et f.* nowonawrócony, nowowierca, der, die Neubekehrte.

Néphrétique, *a.* nérkowy, zu den Nieren gehörig. — *f.* kamień nérkowy, *m.* bolenie nérek, *n.* Nierenweh, *n.*

Népotisme, *m.* wpływ krewniaków papieża w rządy, *m.* Einfluß der Verwandten des Pabstes in die Staatsverwaltung, *m.*

Nereïde, *f.* bogini morska, *f.* Nereide, Seenymphe, *f.*

Nerf, *m.* nerwa, suchożyła, *f.* Nerv, *m.* Sehne, Spannader, *f. fig.* siła, sprzężyna, *f.* Haupttriebfeder, Kraft, *f.*

Néroli, *m.* essencya pomarańczowa, *f.* Pomeranzenessenz, *f.*

Nerval, ale, *a.* nerwy wzmacniaiący, nervenstärkend.

Nerver, *a.* stronami obwiązać, mit Sehnen umwinden, überziehen.

Nerveux, euse, *a.* żyłowaty, nerwig. *fig.* silny, mocny kräftig, stark.

Net, nette, *a.* czysty, chędogi; próżny; iasny, gładki, sauber, rein, reinlich; leer; hell; glatt. *fig.* iasny, wyraźny, klar, deutlich.

Net, *ad.* do szczętu, zupełnie, völlig, gänzlich. *fig.* bez ogródki, rein heraus.

Netteté, *f.* czystość, *f.* ochędostwo, *n.* Reinheit, Reinlichkeit, *f.*

Nettoiement, *m.* chędożenie, *n.* Reinigen, *a.*

Nettoyer, *a.* chędożyć, czyścić, reinigen, säubern.

Neveu, *m.* synowiec, siostrzeniec, *m.* Bruders oder Schwestersohn, Neffe, *m.*

Neuf, *a.* dziewięć, neun. — *m.* dziewiątka, *f.* dziewiąty, Neuner, *m.* Neune, *f.* der Neunte.

Neuf, euve, *a.* nowy, neu. *fig.* niedoświadczony, unerfahren. à- oder de neuf, *ad.* nowo, neu.

Neutralité, *f.* bezstronność, *f.* Neutralität, *f.*

Neutre, *a.* bezstronny, neutral, keiner Parthey zugethan. — *m. et a. T.* słowo rodzaiu niiakiego, *n.* Neutrum, *n.*

Neuvième, *a. et m.* dziewiąty, neunte; dziewiąta część, *f.* Neuntel, *n.*

Neuvièmement, *ad.* po dziewiąte, neuntens.

Nez, *m.* nos, *m.* Nase, *f.*

Ni, *c.* ani, weder, noch.

Niable, *a.* zaprzeczny, was geläugnet oder verneint werden kann.

Niais, aise, *a.* oiseau niais, ptak z gniazda wyięty, *m.* Nestling, *m. fig.* glupi, dumm, einfältig.

Niaiser, *n.* dzieciéństwa wyrabiać, einfältigen Spaß treiben.

Niaiserie, *f.* dzieciéństwo, glupstwo, *n.* einfältiger Spaß, *m.* Albernheit, *f.*

Niche, *f.* frambuga, *f.* kat, *m.* Bilderblende, Nische, *f.* abgesonderter Winkel, *m. fam.* psikus, *m.* psota, *f.* Schabernack, *m.*

Nichée, *f.* gniazdo pełne ptaków, *n.* Nest voll, *n. fig.* plemię obrzydliwe, *n.* Brut, *f.* Gezüchte, *n.*

Nicher, *n.* gnieździć się, nisten, sein Nest machen. — *a. fam.* po-, wstawić, an einen Ort stellen oder setzen. se, *r. fig.* osieśdz, osadowić się, wkraśdz się, sich wo einnisten.

Nichet, *m.* iaie z gniazda, *n.* Nestey, *n.*

Nichoir,

Nichoir, *m.* ptaszyniec, *m.* Vogelhecke, *f.*

Nicolas, *m.* Mikołay, Nicolaus, *m.*

Nid, *m.* gniazdo, *n.* Nest, *n. fig.* legowisko, łoże, mieszkanie, *n.* Lager, Bett, *n.* Wohnung, *f.*

Nidoreux, euse, *a.* swędowaty, faul, brandig riechend.

Nièce, *f.* synowica, siestrzenica, *f.* Bruders- oder Schwestertochter, Nichte, *f.*

Nielle, *f.* miodówka; czarnuszka, Mehlthau; Schwarzkümmel, *m.*

Nieller, *a.* miodówką zepsuć; zwarzyć, durch Mehlthau verderben.

Nier, *a.* przeczyć, läugnen, verneinen.

Nigaud, aude, *a.* głupi, dumm, albern. — *m. f.* dudek, głupiec, *m.* Einfaltspinsel, *m.*

Nigauder, *n.* błaznować, dudkować; fraszkami się bawić, alberne Possen treiben; sich mit Lappalien beschäftigen.

Nigauderie, *f.* błaznowanie etc., *n.* alberne Possen, *f. pl.*

Nipper, *a.* opatrzéć kogo stroiem, sukniami, mit kleinem Kleiderputze versehen.

Nippes, *f.* drobiazgi do stroiu należące, *m. pl.* Kleinigkeiten zum Putz, *f. pl.*

Nique, *f. fam.* faire la-à qc. potrząsać nad czym głową, etwas verachten.

Nitre, *m.* salétra, *f.* Salpeter, *m.*

Nitreux, euse, *a.* salétrowy, salpeterartig.

Nitrière, *f.* dół salétrowy, *m.* Salpetergrube, *f.*

Niveau, *m.* śrzódwaga, *f.* prawidło rurmistrskie, *n.* zupełna równina, *f.* Bleywaage, Wasserwaage; waagerechte Fläche, *f.* au-, de-, podług śrzódwagi, waagerecht. równie, gleich.

Niveler, *a.* podług śrzódwagi ustawić, prawidłem mierzyć, mit oder nach der Bleywaage abmessen.

Niveleur, *m.* prawidłem rurmistrskim mierzący, der das Erdreich nach der Wasserwaage abmisset.

Nivette, *f.* rodzay brzoskwiń, *f.* Art guter Pfirschen.

Nobiliaire, *m.* xiąszka szlachty kraiowey, *f.* Adelsbuch, *n.*

Noblissime, *m. f.* szlachetny, (tytuł), der, die Edelste, (alter Titel).

Noble, *a.* szlachecki, adelig. *fig.* szlachetny, wspaniały, edel, erhaben. — *m.* szlachcić, *m.* Adelige, Edelmann, *m.*

Noblesse, *f.* szlachta, *f.* szlachectwo, *n.* Adel, *m.* Ritterschaft, *f. fig.* szlachetność, wspaniałość, *f.* Hoheit, *f.* das Edle, *n.*

Noce, *f.* oder Noces, *f. pl.* małżeństwo; wesele, *n.* goście weselni, *m. pl.* Ehe; Hochzeit, *f.* Beylager, *n.* Hochzeitgesellschaft, *f.*

Nocher, *m.* (w poezyi) przewoźnik, *m.* (poetisch) Steuermann, *m.*

Noctambule, *v.* Somnambule.

Noctiluque, *a.* świecący się w nocy, bey Nacht leuchtend.

Nocturne, *a.* nocny, nächtlich. — *m.* część iutrzni, *f.* Nachtmette, *f.*

Noël,

Noël, *m.* Boże narodzenie, *n.* pieśń na to, *f.* Weihnachten, *f.* Weihnachtslied, *n.*

Nœud, *m.* węzeł; fontaż, *m.* Knoten, *m.* Schleife, *f. fig.* węzeł, związek; sęk, *m.* Knudność, *f.* Band, *n.* Schwierigkeit, *f.*

Noguet, *m.* kosz owocowy, *m.* Obstkorb, *m.*

Noguette, *f.* przekupka; dziewczyna przedawaiąca, *f.* Obstinn, *f.* Ladenmädchen, *n.*

Noir, noire, *a.* czarny; bruny, schwarz; dunkelschmutzig. *fig.* czarny, ciemny, złośliwy, bezecny, schwarz, finster; boshaft; abscheulich. — *m.* czern, farba czarna, *f.* czerniało. *n* murzyn, *m.* Schwarz, *n.* Schwärze, *f.* Schwarzer, *m.*

Noirâtre, *a.* czarniawy, schwärzlich.

Noiraud, aude, *a. m. et f.* włosy czarne, twarz czarnawą maiący, der, die schwarzbraune Haare oder Gesichtsfarbe hat.

Noirceur, *f.* czarność, *f.* Schwärze, *f. fig.* bezecność, *f.* Abscheulichkeit, *f.*

Noircir, *a.* czernić, schwärzen. *fig.* czernić, osławiać, anschwärzen. se, *r.* czernieć, czernić się, schwarz werden, sich schwarz machen.

Noircisseur, *m.* farbierz, co czarno farbuie, *m.* Schwarzfärber, *m.*

Noircissure, *f.* plama czarna, *f.* schwarzer Flecken, *m.*

Noise, *f. fam.* spór, swar, *m.* zwada, *f.* Streit, Zank, *m.*

Noisetier, *m.* leszczyna, *f.* Haselstaude, *f.*

Noisette, *f.* orzech laskowy, *m.* Haselnuß, *f.*

Noix, *f.* orzech, orzech włoski, *m.* Nuß, wälsche Nuß, *f.*

Nolis, Nolissement, *m.* naięcie, *n* ładunek okrętu, *m.* Miethung oder Befrachtung eines Schiffes, *f.*

Nom *m.* imię, *n.* Name, *m.*

Nomade, *a.* wędruiący, herumziehend.

Nombrant, *a. m.* nombre-, liczba rachuiąca, *f.* zählende Zahl, *f.*

Nombre, *m.* liczba; gromada, kupa, *f.* Zahl, Anzahl, *f.*

Nombrer, *a.* po-, liczyć, zählen, vorzählen.

Nombreux, euse, *a.* liczny, zahlreich.

Nombril, *m.* pępek, *m.* Nabel, *m.*

Nominales, *a. f.* prières, publiczne modlitwy za zwierzchność etc., *f. pl.* öffentliche Gebete für die Obrigkeit und Patronen, *n. pl.*

Nominataire, *a.* mianowany na beneficium, *m.* Ernannte zu einem Kirchenamte, *m.*

Nominateur, *m.* mianownik, Ernenner, *m.*

Nominatif, *m. T.* pierwszy, mianuiący przypadek, *m.* Nominativ, *m.*

Nomination, *f.* mianowanie, *n.* Ernennung, *f.*

Nommément, *ad.* mianowicie, namentlich.

Nommer, *a.* na-, zwać; mianować; na-, przeznaczyć, nennen, benennen, ernennen. se, *r.* zwać się, sich nennen, heißen.

Non, *ad.* nie, nein, nicht. non seulement, nie tylko; nicht nur, nicht allein. non plus, nie bardziey, nie więcey, nicht mehr. non plus que, nie mniey iak, so wenig als.

Nonagénaire, *a.* dziewięćdziesiątletni, neunzigjährig.

Nonante, *a.* dziewięćdziesiąt, neunzig.

Nonantième, *a.* dziewięćdziesiąty, neunzigste.

Nonce, *m.* nuncyusz papieski, *m.* päbstlicher Nuntius, *m.* — ciature, *f.* nuncyuszostwo, *n.* godność iego, *f.* dessen Amt, *n.*

Nonchalance, *f.* niedbalstwo, *n.* Nachläßigkeit, *f.*

Nonchalant, ante, *a.* niedbały, nachläßig.

Nonnain, Nonne, *f. fam.* mniszka, zakonnica, *f.* Nonne, Kloſterfrau, *f.*

Nonnette, *f.* zakonniczka, *f.* Nönnchen, *n.*

Nonobstant, *prp.* bez względu, mimo, ungeachtet.

Non-pair, *a.* nierówny, ungrade.

Non-pareil, eille, *a.* nieporównany, ohne gleichen, unvergleichlich.

Nonpareille, *f.* słomianka, *f.* ziarnka cukrowe, *n.* szrot drobny, *m.* Strohband, *n.* kleine Zuckerkörner, *n. pl.* kleiner Schrot, *m.*

Non résidence, *f.* niebytność w rezydencyi, *f.* Abweſenheit von der Reſidenz, *f.*

Non-valeur, *f.* bezcenność, *f.* dług pozostały z podatków etc., *m.* Unwerth; unſicherer Rückſtand von Pachten, Auflagen ꝛc., *m.*

Nonuple, *a.* dziewięcioraki, neunfach.

Nonupler, *a.* dziewięć razy pomnożyć, neunfach vermehren.

Non-usage, *m.* nieużywanie, *n.* Nichtgebrauch, *m.*

Nord, *m. T.* północ, *f.* wiatr północny, *m.* Norden, *m.* Mitternacht, *f.* Nordwind, *m.*

Nota, *m.* znak; *m.* Note, *f.* Zeichen, *n.*

Notable, *a.* znaczny, znakomity, merkwürdig, anſehnlich.

Notables, *m.* przedniejsi obywatele, *m.* angeſehenſten Bürger, Verordnete, *m. pl.*

Notarie, *m.* notaryusz, pisarz publiczny, *m.* Notar, *m.*

Notamment, *ad.* osobliwie, beſonders, vorzüglich.

Notariat, *m.* notaryuszostwo, *n.* Amt eines Notars, *n.*

Notairé, *a. m.* acte-, dokument przez notaryusza spisany, *m.* von einem Notar ausgefertigte Urkunde, *f.*

Note, *f.* znak, *m.* nota, *f.* przypis, *m.* kara zelżywa, obelga, *f.* Zeichen, *n.* Note, Anmerkung; entehrende Strafe, *f.* Schandfleck, *m.*

Noter, *a.* na-, znaczyć, merken, anmerken. *fig.* osławić, oczernić, einen ſchwarz anſchreiben.

Noteur, *m.* noty piszący, Notenſchreiber, *m.*

Notice, *f.* wiadomość, *f.* dziennik, reiestr, *m.* (hiſtoriſche) Nachricht oder Anzeige, *f.* Verzeichniß, *n.*

Notion, *f.* znaiomość, wiadomość, *f.* Begriff, *m.*

Notoire, *a.* iawny, bekannt, weltkundig.

Notoriété, *f.* iawność, *f.* Kundbarkeit, *f.*

Notre, *pr.* nasz, unſer. le, la nôtre, nasz, der, die, das Unſerige.

Notu-

Notule, *f.* przypisek, *m.* adnotatka, *f.* kleine Anmerkung, *f.*

Novale, *f.* nowina, *f.* Neubruch, *m.*

Nouasse, *f.* polna gałka muszkatołowa, *f.* wilde Muskatennuß, *f.*

Novateur, *m.* wynalezca nowych rzeczy, odmian, *m.* der Neuerungen einzuführen ſucht.

Noue, *f.* gąsior; kąt między dwoma dachami, *m.* Hohlziegel, *m.* Einkehle, *f.*

Noué, ée, *p. et a.* na węzeł zawiązany; *c f.* rachitique. gekrümpft *fig.* zawiły, verwickelt, verknüpft.

Novembre, *m.* listopad. *m.* November, Wintermonat, *m.*

Nouement, *m.* za- związanie na węzeł, *n.* Knüpfen, *n.*

Nouer, *a.* na węzeł za-, związać, węzeł zrobić, knüpfen, einen Knoten machen. *fig.* zawrzeć, uczynić, ſtiften.

Nouet, *m.* woreczek z korzeniami, *m.* Kräuterſäckchen, *n.*

Noueux, euse, *a.* sękowaty, knotig, äſtig.

Nougat, *m* gatunek ciasta migdałowego, *n.* Art Mandelgebackenes, *n.*

Novice, *a. et m. f.* nowicyusz; niedoświadczony, niećwiczony, der, die Novize (Mönch oder Nonne während der Probezeit); Neuling, *m.* unerfahren, ungeübt.

Noviciat, *m.* nowicyat, *m.* Nowiziat, (Probezeit in Klöſtern), *f.* Novizienhaus, *n. fig.* próba, *f.* Probe, *f.*

Novissimé, *ad. fam.* niedawno, neulich.

Nourrain, *m.* narybek, *m.* Fiſchbrut, *f.*

Nourri, ie, *p. et a.* wyżywiony, karmiony, pełen, mocny, genährt, voll, körnig. *fig.* tłusty, pełen, mocny, fett, ſtark, kraftvoll

Nourrice, *f.* mamka, *f.* Amme, *f.*

Nourricier, ière, *a.* pèrе-, mère-, wy-, żywiciel, *m.* lka, *f.* Ernährer, Pflegevater, *m.* Mutter, *f.* suc-, sève-, sok żywiący, *m.* Nahrungsſaft, *m.*

Nourrir, *a. et n.* wy-, żywić, karmić, nähren, ernähren; ſäugen; ſpeiſen. *fig.* wychować; żywić, utrzymywać, erziehen; unterhalten.

Nourrissage, *m.* chowanie bydła, *n.* Viehzucht, *f.*

Nourrissant, ante, *a.* posilny, nahrhaft, nährend.

Nourrisson, *m.* osések, *m.* Säugling, *m.*

Nourriture, *f.* pokarm, *m.* żywność, strawa, karmia, *f.* Nahrung, *f.* Nahrungsmittel, Futter, *n. fig.* wychowanie, *n.* Erziehung, *f.*

Nous, *pr. pl.* my, nas, wir, uns.

Nouveau, Nouvel, elle, *a.* nowy, neu.

Nouveau, *ad.* nowo, neu. de-, znowu powtórnie, von neuem, noch einmal.

Nouveauté, *f.* nowość; odmiana, *f.* Neuheit, Neuerung, Neuigkeit, *f*

Nouvelle, *f.* nowina; wiadomość, *f.* Neuigkeit; Nachricht; Erzählung, *f.*

Nouvellement, *ad.* niedawno, neulich, unlängſt.

Nouvelliste, *m.* nowiniarz, *m.* Neuigkeitskrämer, *m.*

Noyale, *f.* płótno grube, *n.* Gattung roher Leinwand, *f.*

Noyau, *m.* pestka, *f.* Stein, Kern (im Obſte), *m. T.* słupiec wschodów kręconych, *m.*

Spindel einer Windeltreppe, *f.*

Noyer, *m.* drzewo orzechowe, *n.* orzeszyna, *f.* Nußbaum, *m.*

Noyer, *a.* u-, za-, topić; zalać, zanurzyć, ertränken, ersäufen, überschwemmen. se *r.* za- utopić się; utonąć, sich ersäufen; ertrinken, ersaufen.

Nu, nue, *a.* nagi, goły, obnażony, nackend, nackt, entblößt, bloß. — *m. T.* nagość, *f.* obnażenie, *n.* das Nackte, *n.* à nu, *ad.* nago, bloß.

Nuage, *m.* chmura, pochmurność, *f.* obłok, *m.* Wolke, *f.* Gewölke, *n.*

Nuageux, euse, *a.* obłoczysty, wolkig, fleckig.

Nuance, *f.* zmięszanie, *n.* cień, *f.* Schattirung, *f.*

Nuancer, *a.* zmięszać, cienić; ułożyć, schattiren.

Nubile, *a.* dorosły, mannbar.

Nudité, *f.* nagość, *f.* Nacktheit, Blöße, *f.*

Nue, obłok, *m.* Wolke, *f.*

Nuée, *f.* chmura, *f.* Wolke, schwere Regenwolke, *f. fig.* chmara, kupa, *f.* große Menge, *f.*

Nuement, *v.* Nûment.

*Nuire, *n.* (*à*) za-, szkodzić, schaden. *fam.* przeszkadzać, hindern.

Nuisible, *a.* szkodliwy, schädlich.

Nuit, *f.* noc, *f.* Nacht, *f.* de-, *ad.* w nocy, bey Nacht.

Nuitamment, *ad.* w nocy, bey der Nacht, zur Nachtzeit.

Nuitée, *f.* czas nocny, *m.* noc; robota nocna, *f.* Nachtzeit, Arbeit während einer Nacht, *f.*

Nul, ulle, *a.* żaden, keiner, keine, keines. *fig.* nieważny, nichtig, ungültig.

Nulle, *f.* znak w pismie tajemnym nic nie znaczący, *m.* nichts bedeutendes Zeichen in einer Geheimschrift, *m.*

Nullement, *ad.* żadną miarą, żadnym sposobem, bynaymniey, mitnichten, keinesweges, gar nicht.

Nulle-part, *ad.* nigdzie, nirgend.

Nûment, *ad.* szczérze, bez ogródki, aufrichtig, geradezu.

Numéraire, *a. f.* valeur-, wartość pieniędzom nadana, *f.* Zahlungswerth, *m.* — *m* gotowy grosz, *m.* baares Geld, *n.*

Numéral, ale, *a.* liczbę oznaczaiący, eine Zahl andeutend.

Numérateur, *m. T.* licznik, *m.* Zähler eines Bruchs, *m.*

Numération, *f. T.* numeracya, *f.* liczenie; wypłacenie, *n.* Zählen, Zahlenaussprechen, *n.* Auszahlung, *f.*

Numérique, *a.* do liczb należący, zu den Ziffern gehörig.

Numériquement, *ad.* podług liczby, der Zahl nach.

Numéro, *m.* liczba, numera, *f.* Nummer, *f.*

Numéroter, *a.* numerować, liczbami znaczyć, nummeriren.

Nu-pieds, *ad.* boso, barfuß.

Nuptial, ale, *a.* weselny, hochzeitlich.

Nuque, *f.* kark, *m.* Genick, *n.* Nacken, *m.*

Nu-tête, *ad.* z gołą, z nienakrytą głową, mit entblößtem Haupte.

Nutritif, ive, *a.* posilny, nahrhaft.

Nutri-

tition, *f.* posiłek z pokarmu, *m.* żywienie, *n.* Nährung, *f.*

Nymphe, *f.* Nymfa, bogini, *f.* Nymphe, *f.*

O.

O! *i.* o! ol

Obédience, *f. T.* posłuszeństwo klasztorne; pozwolenie, *n.* rozkaz na odiazd do innego klasztoru, *m.* Gehorsam (der Ordensgeistlichen), *m.* Erlaubniß, *f.* oder Befehl zu verreisen, oder in ein anderes Kloster zu gehen, *m.*

Obédiancier, elle, *a. T.* posłuszny, zum Klostergehorsam gehörig.

Obéir, *n* (*à*) posłusznym bydź, słuchać; dadź się powodować; ustępować, gehorchen, unterwürfig seyn; nachgeben.

Obéissance, *f.* posłuszeństwo, *n.* moc, władza, *f.* Gehorsam, *m.* Bothmäßigkeit, *f.*

Obéissant, ante, *a.* posłuszny, gehorsam. *fig.* unterwürfig; geschmeidig.

Obélisque, *m.* obeliszek, *m.* Obelisk, Prachtkegel, *m.*

Obérer, *a.* zadłużyć, verschulden, mit Schulden beladen.

Objecter, *a.* zarzucić, zarzut czynić; zadawać, zarzucać, einwenden, einwerfen; verwerfen.

Objectif, ive, *a.* zasadzony, objectiv, entgegenstehend.

Objection, *f.* zarzut, *m.* Einwurf, *m.*

Objet, *m.* obiekt; zamiar, *m.* Gegenstand, *m.* Absicht, *f.* Zweck, *m.*

Obit, *m. T.* aniwersarz zmarłego, *m.* Todtenamt, *n.* Seelenmesse, *f.*

Obituaire, *a. et m.* registre-, reiestr kościelny zmarłych; następca duchownego na beneficium, *m.* Seelenmessenregister, *n.* Nachfolger eines Pfründners, *m.*

Objurgation, *f.* burka, *f.* Verweis, *m.*

Oblation, *f.* ofiara, *f.* sprawowanie ofiary, *n.* Opfer, *n.* Opferung, *f.*

Obligation, *f.* powinność, *f.* obowiązek; ręczny zapis, cyrograf. *m.* Pflicht; Verbindlichkeit; Schuldverschreibung, *f.*

Obligatoire, *a.* obowiązuiący, verbindlich, (von Sachen).

Obligé, *m.* kontrakt na termin rzemieślniczy, *m.* Lehrkontrakt, *m.*

Obligé, ée, *a.* obowiązany, verbunden, verpflichtet.

Obligeant, ante, *a.* grzeczny, zobowiązuiący, höflich, verbindlich.

Obliger, *a.* z-, obowiązać; z-, przyniewolić; łaskę, przysługę uczynić; zapisać, zastawić; oddadź na naukę, verbinden, verpflichten; nöthigen, veranlassen; einen Gefallen thun; verpfänden; in die Lehre thun. s', *r.* (*à qc.*) obowiązać się do czego, sich zu etwas verbinden, verbindlich machen.

Oblique, *a.* skośny, poprzeczny, schräge,

schräge, schief. *fig.* podeyrzany, niesłuszny, skryty, verdächtig, unerlaubt, versteckt.

Obliquité, *f.* ukos, *m.* poprzeczność. Schräge, Schrägheit, *f.*

Oblong, ongue, *a.* podługowaty. länglicht.

Obole, *f.* obol; pół szkrupułu, halerz, *m.* Heller; halber Skrupel, *m.*

Obreptice, *a.* podeyściem otrzymany, erschlichen.

Obreption, *f.* wymachlowanie wykręcenie, *n.* Erschleichung, *f.*

Obscène, *a.* sprośny, plugawy, nieprzyzwoity, tłusty, unzüchtig, unsittig, garstig.

Obscénité, *f.* sprośność, nieprzyzwoitość, *f.* Unzüchtigkeit, Unsittigkeit, Zothe, *f.*

Obscur, ure, *a.* ciemny, dunkel, finster. *fig.* niesławny, podły, ciemny, unbekannt, dunkel.

Obscurcir, *a.* zaćmić, verdunkeln, verfinstern.

Obscurcissement, *m.* zaćmienie, *n.* ciemność, *f.* Verfinsterung, Verdunkelung, Dunkelheit, *f.*

Obscurément, *ad.* ciemno. w ciemności, dunkel, im Dunkeln.

Obscurité *f.* ciemność; podłość, *f.* Dunkelheit, *f.*

Obséder, *a.* (*q*) opanować, otoczyć. einen belagern, stets um ihn seyn.

Obsèques, *f. pl.* pogrzeb, obchód pogrzebowy, *m.* Leichenbegängniß, *n.*

Observance, *f.* zachowanie, *n.* obrządek, *m.* Observanz, *f.*

Observateur, *m.* trice, *f.* podstrzegacz; przestrzegacz, *m.* Beobachter, *m.* inn, *f.* — à esprit, baczność, uwaga, *f.* Beobachtungsgeist, *m.*

Observation, *f.* zachowanie, przestrzeganie, *n.* przestroga, *f.* przepis, *m.* Beobachtung, Erfüllung; Bemerkung, Anmerkung, *f.*

Observatoire, *m.* T. strażnica (gwiazdarska), *f.* Sternwarte, *f.*

Observer, *a.* zachowywyć, przestrzegać, postrzedz; pilnować, strzedz, beobachten; wahrnehmen, bemerken; ein wachsames Auge haben. s', *r.* strzedz się, bydź ostrożnym, vorsichtig seyn.

Obsession, *f.* opętanie; opanowanie, otaczanie, *n.* Besitzung vom Teufel, *f.* beständiges Plagen, Anlaufen, *n.*

Obsidional, e, *a.* oblężny, oblężenia się tyczący, Belagerungs-.

Obstacle, *m.* przeszkoda, *f.* Hinderniß, *n.*

Obstination, *f.* krnąbrność, *f.* upór, *m.* Halsstarrigkeit, Hartnäckigkeit, Verstockung, *f.* Eigensinn, *m.*

Obstiné, ée, *a.* krnąbrny, uporny, uparty, halsstarrig, hartnäckig, eigensinnig.

Obstiner, *a.* krnąbrnym, upornym czynić, hartnäckig, eigensinnig machen. s' *r.* zasadzić się, upornie przestawać na czym, halsstarrig werden, seinen Kopf aufsetzen.

Obstructif, ive, *a.* zatwardzający, den Leib verstopfend.

Obstruction, *f.* zatwardzenie żołądka, *n.* Verstopfung, *f.*

Ob-

Obstruer, *n.* zatwardzić, verstopfen.

Obtenir, *a.* otrzymać, dostać, erlangen, erhalten.

Obtus, use, *a.* *fig.* esprit-, rozum tępy, *m.* schwacher Verstand, *m.*

Obvier, (*à qc.*) zabiegać, zachodzić czemu, vorbeugen, begegnen.

Occasion, *f.* okazya, okoliczność sposobność, *f.* pochop, powód, *m.* Gelegenheit, *f.* Anlaß, *m.* Veranlassung, *f.*

Occasionnel, elle, *a.* pochopny, powodny, veranlassend.

Occasionnellement, *ad.* przy okazyi, gelegentlich.

Occasionner, *a.* powód dawać, okazyi dodawać, Gelegenheit geben, veranlassen.

Occident, *m.* T. zachód; *m.* Abend, Westen, *m.*

Occidental, ale, *a.* zachodny, abendländisch, westlich.

Occulte, *d.* skryty, taiemny, verborgen, geheim.

Occupation, *f.* za-, obięcie, *n.* zabawa, robota, *f.* Besitznehmung; Beschäftigung, *f.* Geschäft, *n.*

Occupé, ée, *p. et a.* za-, obięty, (*à qc.*) zatrudniony, eingenommen; beschäftigt.

Occuper, *a.* za-, obiąć, opanować; bawić, dadź co do czynienia, einnehmen, besitzen, inne haben; beschäftigen. s', *r.* (*à qc.*) bawić się, zatrudniać się czym, sich mit etwas beschäftigen. — (*de qc.*) starać się o co, bydź czym zatrudniony, sich etwas angelegen seyn lassen.

Occurrence, *f.* przypadek, *m.* przygoda; okazya, *f.* Zufall, Vorfall, *m.* Gelegenheit, *f.*

Occurrent, ente, *a.* przypadkowy. vorkommend, vorfallend.

Océan, *m.* od. mer océane, *f.* ocean, *m.* morze, *n.* Weltmeer, *n.*

Oche, *f.* karb, *m.* Kerbe, *f.* Einschnitt, *m.*

Ocher, *a.* karbować, kerben.

Ochlocratie, *f.* gminowładztwo, *n.* Volksregierung, *f.*

Ocre, *f.* okra, *f.* Ocker, *m.*

Octobre, *m.* październik, *m.* October, Weinmonat, *m.*

Octogénaire, *a.* ośmdziesiątletni, achtzigjährig.

Octogone, *a.* ośmiokątny, ośmioszienny, achteckig. — *m.* ośmiokąt, *m.* Achteck, *n.*

Octuple, *a.* ośmkrotny, ośmioraki, achtfach.

Octupler, *a.* ośmkrotnie, ośm razy pomnożyć, achtfach vermehren.

Oculaire, *a.* T. oczny, do oczu należący, zu den Augen gehörig. temoin-, świadek przytomny, *m.* Augenzeuge, *m.* verre-, od. oculaire, *m.* szkiełko, *n.* Augenglas, *n.*

Oculairement, *ad.* oczywiście, widocznie, augenscheinlich, sichtbarlich.

Oculiste, *m.* okulista, *m.* Augenarzt, *m.*

Ode, *f.* oda, pieśń, *f.* Ode, *f.* Lied, *n.*

Odeur, *f.* zapach, *m.* wonia, *f.* Geruch, *m.* *fig.* sława, *f.* dobre mienie, *n.* Ruf, *m.* Odeurs, *pl.* wonności, *f. pl.* Wohlgerüche, *m. pl.*

Odieux.

Odieux, euse, *a.* nienawistny; nieznośny. bezecny, obrzydliwy, gehässig, verhaßt; verdrießlich, ärgerlich, unausstehlich.

Odontalgie. *f. T.* bolenie zębow, *a.* Zahnweh, *n.*

Odontalgique, *a.* ból zębow uśmierzaiący, Zahnschmerzen lindernd.

Odorant. ante, *a.* wonny, wohlriechend.

Odorat, *m.* powonienie, *n.* Geruch, *m.*

Odoriférant, ante, *a.* wonny, wohlriechend.

Oecuménicité, *f.* powszechność (zboru kościelnego), *f.* Allgemeinheit (einer Kirchenversammlung), *f.*

Oecuménique, *a.* concilez, bor powszechny, *m.* allgemeine Kirchenversammlung, *f.*

Oedémateux, euse, *a.* na puchlinę wodną chory; pełen puchliny wodney, mit einer Wassergeschwulst behaftet; voll wässeriger Geschwulst.

Oedéme, *m.* puchlina wodna, *f.* Wassergeschwulst, *f.*

Oeil. *m.* (*pl.* les yeux) oko, *n.* Auge, *n.*

Oeillade, *m.* rzut oka, *n.* Blick, *m.*

Oeillère, *f.* kapturek u szoru, *m.* Augenleder, Scheuleder, *n.* od. *a. f.* dent-, ząb oczny, *m.* Augenzahn, *m.*

Oeillet, *m.* gwoździk, *m.* dziurka do sznórowania, *f.* Nelke, *f.* Schnürloch, *n.*

Oeilleterie *f.* kwatera na gwoździki. *f.* Nelkenbeet, *n.*

Oeilleton. *m.* odrostek, *m.* Ableger, Sprößling, *m.*

Oeilletonner, *a.* odrostki urzynać, Ableger oder Sprossen abschneiden.

Oenas, *m.* gołąb dziki, *m.* wilde Taube, *f.*

Oestre, *m.* bąk, *m.* Bremse, *f.*

Oesype, *m.* tłustość z wełny owczey, *f.* Wollenfett, *n.*

Oeuf. *m.* iaie *n.* Ey, *n.* Oeufs, *pl.* ikra, *f.* Eyer, *n. pl.* Rogen, *m.*

Oeuvé, ée, *a.* ikrzasty, Rogen in sich habend.

Oeuvre, *f.* dzieło, *n.* robota; budowla, *f.* dochody na utrzymywanie budynków kościelnych, *pl.* mieysce dla przełożonych kościelnych etc. *n.* Werk, *n.* Arbeit, *f.* Bau; Unterhalt und Einkünfte einer Pfarrkirche, *m. pl.* Kirchenstuhl für die Vorsteher ꝛc., *m.* — vres, *pl.* dzieła, *n* xięgi. *f. pl.* Werke, Schriften, *f. pl.*

Oeuvre, *m.* dzieło, *n.* uczynek, czyn, *m.* Werk, *n.*

Offensant, ante, *a.* obraźliwy, obrażaiący, beleidigend.

Offense; *f.* uraza, obraza, *f.* Beleidigung, *f.*

Offenser. *a.* urazić, obrazić, beleidigen. *fig.* obrazić, ranić; razić, verletzen; anstößig seyn. s', *r.* obrazić się, rozgniewać się, übel aufnehmen, böse werden.

Offenseur, *m.* obraziciel, *m.* Beleidiger, *m.*

Offensif, ive, *a.* zaczepny, angreifend.

Office, *m.* powinność; przysługa, uczynność, *f.* urząd, *m.* Pflicht, *f.* Dienst, *m.* Gefälligkeit, *f.* Amt, *n.*

Office. *f.* izba stołowa; umieiętność zastawienia stołu, przyprzyprawienia wetów, *f.* Offiz, Speise- und Tischgeräthkammer; Kunst, den Nachtisch anzuordnen und zuzurichten, *f.*

Official *m.* sędzia duchowny. Official, *m.* — lité *f.* urząd onego. *f.* sądy duchowne. *m. pl.* dessen Würde, *f.* Officialatgericht, *n.*

Officiant, *m.* oficyant, *m.* Priester, der das Amt hält, *m.* — te, *f.* oficyantka, *f.* Chorrauue, *f.*

Officier, *m.* officyalista, urzędnik; oficyer. *m.* Beamter, Bedienter; Offizier, *m.*

Officier, *n.* mszą. nabożeństwo odprawiać, das Amt, den Gottesdienst halten.

Officière, *f.* oficyantka. *f.* Klosterschwester, die ein Amt hat, *f.*

Officieux, euse, *a.* uczynny, dienstfertig.

Offraude, *f.* ofiara, *f.* Opfer, *n.* Gabe, *f.*

Offrant, *a. m.* le plus, naywięcey daiący, der Meistbietende, *m.*

Offre, *f.* podawanie, *n.* oferta. propozycya, *f.* Gebot; Anerbieten, *n.* Antrag, *m.*

Offrir. *a.* ofiarować; podawać cenę; ofiarę dadz; anbieten, bieten; opfern, darbringen. s'. *r* ofiarować się do czego; wystawiać się, pokazać się, sich anbieten, sich darbieten, sich darstellen.

Offusquer, *a.* zaćmić, zasłaniać, razić oczy etc., verdunkeln, blenden.

Ogre, *m.* mąż leśny, wilkołak, *m* wilder Mann, Währwolf, *m*

Oh! *i.* o! oh! o!

Oie, *f.* gęś, *f.* Gans, *f.*

Oignon, *m.* cebula, *f.* Zwiebel, *f.*

Oignonet, *m.* gatunek gruszek. *f.* Gattung Sommerbirnen, *f.*

Oignonière, *f.* zagon cebuli, *f.* Zwiebelbeet, *n.*

Oille, *f.* rosół ziołami różnemi przyprawiony, *m.* Fleisch- und Kräutersuppe, *f.*

Oindre, *a.* namazać oleiem świętym; namaścić, nasmarować, salben; schmieren, bestreichen.

Oing, *m. v.* Vieux-oing.

Oint, ointe, *p.* namazany etc., gesalbt ꝛc. l'oint, *m.* pomazaniec, *m.* der Gesalbte, *m.*

Oiseau, *m.* ptak, *m.* Vogel, *m.*

Oiseler, *n.* ptaki łapać, ptasznictwem się bawić, vogelstellen, Vögel fangen.

Oiseleur, *m.* ptasznik, *m.* Vogelsteller, *m.*

Oiselier, *m.* ptasznik, co ptakami handluie, *m.* Vogelhändler, *m.*

Oisellerie, *f.* ptasznictwo, *n.* Vogelfang, Vogelhandel, *m.*

Oiseux, euse, *a.* leniwy, próżnuiący, müßig, faul. *fig.* próżny, niepozyteczny; unnütz.

Oisif, ive, *a.* próżnuiący, gnuśny, müßig, unthätig. *fig.* nieużyty, ungenutzt.

Oisillon, *m. fam.* ptasznik, *m.* Vögelchen, *n.*

Oisiveté, *f.* gnuśność, *f.* próżnowanie, *n.* czas wolny, *m.* Müßiggang, *m.* Muße, *f.*

Oison, *m.* gąska, *f.* Gänschen, *n fig.* (właściwie i przenośnie), dumme Gans, *f.*

Oléagineux, euse, *a.* oleisty, tłusty; pełen żywicy, ölig, ölicht, harzig.

Olfactif, ive, Olfactcive, *a.* powonieniu służący, zum Geruche gehörig.

Oliban, *m.* kadzidło Arabskie, *n.* arabischer Weihrauch, *m.*

Oligarchie, *f.* możnowładztwo, niewielu osób, *n.* Oligarchie, *f.* (Regierung einiger Wenigen.)

Oligarchique, *a.* możnowładny, oligarchisch.

Oliude, *f.* gatunek dobrych głowien szpadowych, *f.* Art feiner Degenklingen, *f. pl.*

Olinder, *a. fam.* dobydź szpady, den Degen ziehen.

Olindeur, *m. fam.* zawadyak, *m.* Schläger, Raufer, *m.*

Olivaison, *m.* zbieranie oliwek, *f.* Olivenärndte, *f.*

Olivâtre, *a.* oliwkowy, olivenfarben.

Olive, *f.* oliwka; oliwne drzewo, *n.* Olive, Oelbeere, *f.* Oelbaum, *m.*

Olivier, *m.* oliwne drzewo, *n.* Oelbaum, *m.*

Olympe, *m.* olimp, *m.* Olymp, *m. fig.* niebo, *n.* Himmel, *m.* — pien, *a.* olimpiyski, (o bogach). olympisch, (von den Göttern). pique, *a.* olimpiczny, olimpiyski, olympisch.

Ombilic, *m. T.* pępek, Nabel, *m.* — cal, *e, a.* pępkowy, zum Nabel gehörig.

Ombrage, *m.* cień, *f.* Schatten, *m. fig.* podeyrzenie, *n.* bojaźń, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* Mißtrauen, *n.*

Ombrager, *a.* za-, cienić, zaćmić, cieniem okryć, Schatten geben, beschatten. *fig.* podeyrzliwym czynić, mißtrauisch machen.

Ombrageux, euse, *a.* lękliwy, scheu. *fig.* podeyrzliwy, mißtrauisch, argwöhnisch.

Ombre, *f.* cień; ciemność, *f.* Schatten, *m.* Dunkelheit, *f. fig.* cień, obrona; pokrywka, *f.* pozór, *m.* Schutz, Schirm; Vorwand, Schein, *m.*

Ombrer, *a. T.* cienić, schattiren.

Ombreux, euse, *a. T.* cienisty, schattig.

Omelette, *f.* iaiecznik, *m.* Eyerkuchen, *m.*

Omettre, *a.* zaniechać, opuścić, unterlassen, auslassen.

Omission, *f.* zaniechanie, Unterlaßung, Auslassung, *f.* Versehen, *n.*

Omniscience, *f.* wszechwiedza, *f.* Allwissenheit, *f.*

On, Pon, *pr.* (w Polskim ięzyku wyraża się przez trzecią osobę liczby mnogiey). man.

Onanisme, *m.* somogwałt, *m.* Selbstbefleckung, Onanie, *f.*

Onc, Onques, *ad.* (*obs.*) nigdy, nie, niemals.

Once, *f.* uncya, *f.* ryś, ostrowidz Perski, *m.* Unze, *f.* Art Luchs in Persien, *m.*

Onciales, *a. f.* lettres-, wersały, *pl.* Art großer Buchstaben, *m. pl.*

Oncle, *m.* wuy; stryy, *m.* Oheim, *m.*

Onction, *f.* namazanie, namaszczenie, *n.* Salbung, *f.* extrême-, ostatnie oleiem S. namazanie, *n.* letzte Oelung, *f.*

Onctueux, euse, *a.* oleiowaty, tłusty, fett, ölig.

Onctuosité, *f.* oleiowatość, tłustość, *f.* Fettigkeit, *f.*

Onde, *f.* fala, *f.* Welle, Woge, *f. fig.* woda, *f.* Wasser, *n.*

Ondé, ée, *a.* moragowaty; wodnowzorzysty, gewässert, geadert.

Ondécagone, *m.* iednastokąt, *m.* Eilfeck, *n.*

Ondée, *f.* dészcz nagły, *m.* Regenguß, *m.*

Ondoiement, *m.* chrzest na prętce dany, *m.* Nothtaufe, *f.*

Ondoyant, ante, *a.* burzliwy, burzący się; igrający, wallend, wellenförmig.

Ondoyer, *n.* fale rzucać, burzyć się, igrać falami, Wellen werfen, wallen. *fig.* igrać, flattern. — *n.* ochrzcić na prętce, w niebespieczeństwie, Nothtaufe geben.

Ondulation, *f.* zakręt, *m.* fala, *f.* wellenförmige Bewegung, *f.*

Ondulatoire, *a.* mouvement-, rzucanie fal, burzenie się, wellenförmige Bewegung, *f.*

Onéraire, *a.* obciążony pracą i trudami, mit der Last und Arbeit beschwert.

Onéreux, euse, *a.* przykry, obciążliwy, beschwerlich, lästig.

Ongle, *m.* paznogieć; pazur, *m.* szpona *f.* Nagel an Händen und Füßen, *m.* Klaue, *f.*

Onglée, *f.* zimno pod paznokciami *n.* Kälte unter den Nägeln, *f.*

Onguent, *m.* maść, *f.* Salbe, *f.*

Onocrotale, *m.* pelikan, *m.* Kropfgans, *f.*

Onyx, *m.* onich, *m.* Onychstein, *m.*

Onze, *a.* iedenaście, eilf. — *m.* iednaście, (liczba) iedenasty, Eilfe, *f.* der Eilfte, *m.*

Onzième, *a.* iedenasty, eilfte. — *m.* iedenasta (część), *f.* Eilftel, *n.*

Onzièmement, *ad.* po iedenaste, elftens, zum eilften.

Opacité, *f.* ciemność, nieprzeziroczystość, *f.* Dunkelheit, Undurchsichtigkeit, *f.*

Opal, *m.* opal, *m.* Opal, *m.* (Stein).

Opaque, *a.* ciemny, nieprzeziroczysty, dunkel, undurchsichtig.

Opéra, *m.* opera, *f.* dom do tego, *m.* Oper, *f.* Singspiel; Opernhaus, *n.*

Opérateur, *m.* cyrulik; lékarz iarmarkowy, *m.* Wundarzt; Marktschreyer, *m.*

Opération, *f.* skutek, *m.* operacya, *f.* przedsięwzięcie, *n.* zamysły woienne, *m. pl.* Wirkung; Verrichtung, Kur; Unternehmung im Kriege, Operation, *f.*

Opérer, *a. et n.* skutkować; sprawić, dokazać, przywieśdź do skutku, wirken, zu Wege bringen. *T.* operować, cyrulickim sposobem postępować, chirurgische Kuren verrichten, operiren.

Opes, *m. T.* dziury w murze na belki, *f. pl.* Sparrenlöcher, Rüstlöcher, *n. pl.*

Ophiophage, *m.* wężoiedzca, *m.* Schlangenfresser, *m.*

Ophite, *a. m.* marbre-, wężownik, *m.* (marmur), Ophit, Schlangenstein, *m.*

Ophtalmie, *f.* ból oczu, *m.* Augenweh, *n.*

Ophtalmique, *a.* oczny, do oczu należący, zu den Augen gehörig.

Ophtalmographie, *f.* opisanie oka, *n.* Beschreibung des Auges, *f.*

Opiat, *m.* lékarstwo z opium robione, *n.* Opiat, *n.* (Arzney aus Opium).

Opilatif, ive, *a. T.* zatykaiący etc., verstopfend.

Opilation, *f. T.* zatkanie etc., *n.* Verstopfung, *f.*

Opiler, *a. T.* zatkać, zamulić, verstopfen.

Opinant, *m.* kréskę daiący, głosuiący, der seine Stimme giebt.

Opiner, *n.* zdanie swe powiedzieć, dadź kréskę, seine Meinung sagen, seine Stimme geben.

Opiniâtre, *a.* krnąbrny, uparty, halsstarrig, hartnäckig — *m.* (toż samo), Starrkopf, *m.*

Opiniâtrement, *ad.* upornie, krnąbrnie, hartnäckig.

Opiniâtrer, *a.* (*qc.*) przestawać na czym, upornie się czego trzymać, eigensinnig auf etwas bestehen. — un enfant, uporu uczyć, ein Kind halsstarrig machen. s', *r.* (*à qc.*) zasadzić się na co, trwać, w swoim, hartnäckig auf etwas beharren.

Opiniâtreté, *f.* upór, *m.* krnąbność, uparstość, *f.* Hartnäckigkeit, *f.* Starrsinn, *m.*

Opinion, *f.* zdanie, *n.* kréska, *f.* głos; *m.* Meinung, *f.* Gutachten, *n.* Stimme, *f.*

Opium, *m.* opium, *n.* Opium, *n.* Mohnsaft, *n.*

Opobalsamum, *m.* balsam Egipski, *m.* egyptischer Balsam, *m.*

Opportun, une, *a.* wygodny, wczesny, bequem, gelegen, schicklich.

Opportunité, *f.* wygoda, przygoda dobra, *f.* gute, bequeme Gelegenheit, *f.*

Opposant, ante, *a.* niepozwalaiący przeciwny, widersprechend.

Opposant, *m.* strona przeciwna, *m.* Gegenparthey, *f.*

Opposé, ée, *a.* przeciwny, entgegengesetzt, zuwider. — *m.* rzecz przeciwna, *f.* Gegentheil, *n.*

Opposer, *a.* naprzeciw, naprzeciwko czemu co stawiać, kłaśdź, entgegen setzen, gegenüber setzen oder stellen. s', *r.* opierać się, sprzeciwiać się, sich widersetzen, widerstehen.

Opposite *m* rzecz przeciwna, *f.* Gegentheil, *n.* à l', *ad.* naprzeciwko, gegenüber.

Opposition, *f.* odpór, *m.* przeciwność, *f.* sprzeciwianie się, przeszkadzanie, *n.* zawada, przeszkoda, *f.* Widerstand, *m.* Widersetzung; Hinderung, *f.* Widerspruch, Gegensatz, *m.*

Oppresser, *a.* obciążać, uciskać, pressen, drücken, beklemmen.

Oppresseur, *m.* gwałciciel, *m.* Unterdrücker, *m.*

Oppression, *f.* obciążenie, uciemiężenie, *n.* ucisk, *m.* Drükken, *n.* Beklemmung; Unterdrückung, *f.*

Opprimer, *a.* uciskać, uciemiężać, gwałcić, unterdrükken.

Opprobre, *m.* hańba, sromota, zelżywość, niesława, *f.* Schande, Schmach, *f.* Schimpf, Schandfleck, *m.*

Optatif, w. *T.* tryb życzący, *m.* wünschende Art eines Zeitwortes, *f.*

Opter,

Opter, *a. et n.* obierać, wählen.

Option, *f.* obieranie, *n.* Wahl, *f.*

Optique, *f. T.* optyka, *f.* Optik, *f.* — *a.* optyczny, optisch.

Opulemment, *ad.* obficie, hoynie, im Ueberflusse, reichlich.

Opulence, *f.* obfitość, dostatki, *m. pl.* Ueberfluß, Reichthum, *m.*

Opulent, ente, *a.* bogaty, maiętny, wohlbegütert, reich.

Opuscule, *m.* dziełko, *n.* Werkchen, *n.*

Or, *m.* złoto, *n.* Gold, *n. fig.* bogactwo, *n.* Reichthum, *m.*

Or, *ad.* nu, tedy, lecz, nun, nun dann, nun aber.

Oracle, *m.* wyrocznia, *f.* wyrok Boski *m.* Orakel, *n.* Götterspruch, *m.*

Orage, *m.* burza nawałność, nawałnica, *f.* Sturm, *m.* Ungewitter, Gewitter, *n. fig.* nieszczęście, *n.* wrzawa, *f.* Unglück, *n.* Unruh, *f.*

Orageux, euse, *a.* burzliwy, niespokoyny, stürmisch, ungestüm.

Oraison, *f.* mowa; modlitwa, *f.* pacierz, *m.* Rede, *f.* Gebet, *n.*

Oral, ale, *a.* ustnie podany, mündlich.

Orange, *f.* pomarańcza, *f.* Pommeranze, Orange, *f.*

Orangé, ée, *a.* pomarańczowy, pommeranzenfarbig. — *m.* kolor taki, *m.* Orangefarbe, *f.*

Orangeade, *f.* sok pomarańczowy, *m.* Pommeranzensaft, *n.*

Orangeat, *m.* skórka pomarańczowa w cukrze smażona, *f.* eingemachte Pommeranzenschale, *f.*

Oranger, *m.* drzewo pomarańczowe, *n.* Pommeranzenbaum, *m.*

Orangerie, *f.* pomarańczarnia, oranżerya *f.* Gewächshaus der Pommeranzenbäume ꝛc., Orangerie, *f.*

Orang-outang, *m.* malpa wielka, *f.* Orang-Outang, Waldmensch, *m.*

Orateur, *m.* mowca, *f.* Redner, *m.*

Oratoire, *a.* krasomowski, rednerisch, — *m.* modlitewnia, *f.* Betzimmer, *n.*

Or-ça; *i. fam.* nu tedy! nuże! wohlan!

Orchestre, *m.* orkiestra, mieysce, siedzenie dla muzykantów na komedyi etc., *n.* i muzykanci sami, *m.* Orchester, *n.* (Platz für die Tonkünstler in Schauspielen ꝛc. und die Tonkünstler selbst.)

Ordalie, *f.* sądy Boskie przez poiedynek, *m. pl.* Gottesurtheil, *n.*

Ordinaire, *a.* zwyczayny, pospolity, powszechny, ordynaryiny, gewöhnlich, gemein, alltäglich; ordentlich. — *m.* rzecz zwyczayna, *f.* zwyczay, *m.* poczta ordynaryina, *f.* dzień pocztowy; stół codzienny, *m.* strawa zwyczayna, *f.* Gewöhnliche, *n.* Gewohnheit; ordentliche Post, *f.* Posttag, *m.* tägliche Kost, *f.* à l', *ad.* iak za zwyczay, iak zwyczaynie, wie gewöhnlich, wie sonst. d'-, oder pour l'-, pospolicie, zwyczaynie, gewöhnlich, meistens.

Ordinairement *ad.* pospolicie, zwyczaynie, gewöhnlich, gemeiniglich.

Ordinal, *a. m. T.* nombre-, liczba porządkowa, *f.* Ordnungszahl, *f.*

Ordi-

Ordinand, *m.* święcenie brać maiący, Geistlicher, der ordinirt werden soll, *m.*

Ordinant, *m.* biskup, prałat poświęcenie daiący, *m.* ordentlicher Bischof, Prälat ꝛc., *m.*

Ordination, *f.* poświęcenie na xiędza, *n.* Ordination, *f.* (Einweihung in den Priesterstand).

Ordonnance, *f.* porządek, *n.* rozporządzenie, rozrządzenie; postanowienie, *n.* uchwała, ustawa; assygnacya na sumę; recepta, *f.* Anordnung, Ordnung, Verordnung, Verfügung; Anweisung einer Summe, *f.* Recept, *n. T.* ordynans, *m.* Ordinanz, *f.*

Ordonnateur, *m.* rozporządziciel, dozorca, *m.* Anordner, Anweiser, *m.*

Ordonner, *a.* rosporządzić, rozrządzić, stanowić, roz-, przy-, nakazać; poświęcić na kapłaństwo, anordnen, befehlen, verordnen; ordiniren (*de qc.*) rządzić czym, mit etwas schalten und walten.

Ordre, *m.* rząd, porządek; rozkaz, *m.* rozporządzenie, *n.* order, *m.* Ordnung, *f.* Befehl, *m.* Ordre; Anstalt, *f.* Orden, *m.*

Ordure, *f.* gnóy, *n.* łayno, plugastwo, *n.* śmiecie, *pl.* Unflath, Koth, Schmutz, *m.* Kehricht, *n. fig.* słowa plugawe, sprośne, *n. pl.* Zote, *f.*

Ordurier, ière, *a.* plugawy, sprośny, zotig, unflätig. — *m.* sprośnomówca, *m.* Zotenreißer, *m.*

Orée, *f. fam.* brzeg lasu, *m.* Rand eines Waldes, *m.*

Oréade, *f.* bogini gór, *f.* Bergnymphe, *f.*

Oreillard, arde, *a.* długie, zawiesiste uszy maiący, langöhrig.

Oreille, *f.* ucho, *n.* (właśc. i przenośn.) Ohr, *n.* *etg.* *fig.* *fig.* słuch, *m.* Gehör, *n.* — d'ours, łyszczak, *m.* (ziele i kwiat), Bärenöhrlein, *n.* Aurikel, *f.*

Oreiller, *m.* poduszka, *f.* Kopfkissen, *n.*

Oreillette, *f.* obrączka na ucho, *m.* Ohrreifchen; Ohrbäuschchen, *n.*

Oreillons, *m. pl.* wrzód pod albo za uszami, *m.* okrawki ze skór, pergaminu, *pl.* Geschwulst der Ohrdrüsen, *f.* Abschnitzel vom Leder und Pergament, *n. pl*

Orfévre, *m.* złotnik, *m.* Goldschmied, *m.*

Orfévrerie, *f.* złotnictwo, *n.* robota złotnicza, *f.* Goldarbeiterkunst, Goldschmiedsarbeit, *f.*

Orfraie, *f.* łomignat, *m.* (orzeł), Meeradler, Fischaar, *m.*

Organe, *f.* narzędzie zmysłów i uczucia, *n.* członek; głos, *m.* Werkzeug der Sinne und Empfindungen, Organ, *n.* Stimme, *f.* — nique, *a.* ie maiący, organisch.

Organiste, *m. et f.* organista, *m.* Organist, *m.*

Orge, *f.* ięczmień, *m.* Gerste, *f.* — mondé, *m.* ięczmień otłukany, pęcak; kléik ięczmienny, *m.* Gerstengraupe, geschälte Gerste, *f.* Gerstentrank, *m.*

Orgeat, *m.* orzada, *f.* Kühltrank von Gerstenwasser, *m.*

Orgies, *f. pl.* święto Bachusa, *n.* Bachusfest, *n.* *fig.* biesiada, *f.* bankiet, *m.* Freß- und Saufgelag, *n.*

Orgue, *m.* Orgues, *f. pl.* organy, gany, *pl.* chór organowy, *m.*

Orgel, *f.* Orgelchor, *n.*

Orgueil, *m.* pycha, duma, *f.* Stolz, *m.* Hoffarth, *f.* Hochmuth, *m.*

Orgueilleux, euse, *a.* pyszny, dumny, hochmüthig, stolz, hoffärtig.

Orgueilleux, *m.* ięczmień na oku, *m.* Gerstenkorn am Auge, *n.*

Orient, *m.* wschód; kraie wschodnie, *m. pl.* Morgen, Osten, *m.* Morgenland, *n.*

Oriental, ale, *a.* wschodni, morgenländisch.

Orientaux, *m. pl.* narody wschodnie, *m. pl.* Morgenländer, *m.*

Orienter, *a.* podług kraiów świata obrócic, wystawić, położyć, kierować, nach den Weltgegenden richten. s', *r.* kraiów świata się trzymać, na nie uważać, za niemi iść; zapoznać się, nach den Weltgegenden sehen, um sich nicht zu verirren, sich orientiren. *fig.* rozważyć, untersuchen und überlegen.

Originaire, *a.* pochodzący, początkowy, ursprünglich, herstammend.

Originairement, *ad.* naypierw; rodem zkąd, ursprünglich.

Original, *m.* oryginał, *m.* pismo etc. pierwsze, *n.* Original, *n.* Urschrift, *f.* Urbild, *n.*

Original, ale, *a.* pierwszy, oryginalny, original, ursprünglich.

Originalité, własność, oryginalność, *f.* Eigenheit, Originalität, *f.*

Origine, *f.* źrzodło, *n.* początek; ród, *m.* Ursprung, *m.* Abkunft, Herkunft, *f.*

Originel, elle, *a.* pierworodny, ursprünglich. péché —, grzech taki, *m.* Erbsünde, *f.*

Originel, *m.* łoś, *m.* Elendthier, *n.*

Orillard, *v.* Oreillard.

Orillon, *m. T.* ucho, *n.* Ohr, *n.* Handhabe, *f.* — na, *pl. v.* Oreillons.

Oripeau, *m.* szych żółty, *m.* Flittergold, *n.*

Orle, *m. T.* brzeg; obrąbek, *m.* Saum, Rand, *m.*

Orme, *m.* ilm, wiąz, *m.* Ulme, *f.* Ulmbaum, *m.*

Ormeau, *m.* wiąz mały, *m.* kleiner Ulmbaum, *m.*

Ormille, *f.* szczep wiązu, *m.* Setzling vom Ulmbaum, *m.*

Ormoie, *f.* las więzowy, *m.* Ulmenwald, *m.*

Orne, *m.* iesion, *m.* Buchesche, *f.*

Ornement, *m.* ozdoba, *f.* stróy, *m.* przyozdóbienie, *n.* Zierde, Verzierung, *f.* Zierath, *m.*

Orner, *a. et n.* zdobić, stroić, schmücken, zieren.

Ornière, *f.* koléy, *f.* Geleise, Wagenleise, *n.*

Ornithomance, *f.* ptaszowieszczenie, *n.* Wahrsagung aus dem Fluge der Vögel, *f.*

Orphelin, *m* ine, *f.* sierota, *f.* Waise, *f.* Waisenknabe, *m.* — mädchen, *n.*

Orpiment, *m.* złotokost, *m.* Operment, Auripigment, *m.*

Orseille, *f.* mech do farbowania służący, *m.* Färbermoos, *n.*

Orsus! *i. fam.* nu tedy! wohlan!

Orteil, *m.* palec u nogi wielki, *m.* große Fußzehe, *f.*

Ortho-

Orthodoxe, *a.* prawowierny, rechtgläubig, orthodox.

Orthodoxie, *f.* prawowierność, wiara prawowierna, *f.* Rechtgläubigkeit, Orthodoxie, *f.*

Orthographe, *f. T* pisownia, *f.* Rechtschreibung, *f.*

Orthographie, *f.* model, abrys, *m.* Aufriß, Standriß, *m.*

Orthographier, *a. T.* pisać podług reguł pisowni, richtig schreiben.

Orthographique, *a.* ortograficzny, orthographisch.

Orthographiste, *m* reguły pisowni zachowuiący, Rechtschreiber, *m.*

Ortie, *f.* pokrzywa, *f* Nessel, *f.*

Os, *m.* kość, *f.* Bein, *n.* Knochen, *m.*

Oscillation, *f.* ruch, *m.* ruszanie się iednostayne, *n.* Schwingung, *f.*

Oscillatoire, *a.* ruszaiący się, kołysaiący się, sich schwingend.

Osciller, *n.* ruszać się, kołysać się, Schwingungen machen.

Osé, ée, *a.* śmiały, odważny, zuchwały, verwegen, kühn, dreist.

Oseille, *f.* szczaw, *m.* Sauerampfer, *m.*

Oser, *n.* odważyć się, śmieć, sich unterstehen, sich erkühnen; dürfen. — *a.* odważyć, wagen.

Osier, *m.* witwina; wić, witka, *f.* Bachweide; Weidenruthe, *f.*

Oseraie, *f.* wierzbina, *f.* Weidengebüsch, *n.*

Osselet, *m.* kostka, kosteczka, *f.* Beinchen, Knöchelchen, *n.*

Ossemens, *m. pl.* kości, *f. pl.* Gebeine, *n. pl.* Todtenknochen, *m. pl.*

Osseux, euse, *a.* kościsty, knochig, beinig, beinicht.

Ossification, *f.* obrócenie się w kość, *n.* Verknöcherung, *f.*

Ossifier, *a.* w kość obrócić, verknöchern. s', *r.* w kość się obrócić, zu Knochen werden.

Ossifrague, *m.* łomignat, *m.* (orzeł), Beinbrecher, *m.* (Art Adler).

Ossillon, *m.* kostka od ptaka *f.* Knöchelchen von einem Vogel, *n.*

Ossu, ue, *a.* kościsty, stark von Knochen.

Ossuaire, *m.* kostnica, *f.* Beinhaus, *n.*

Ostensible, *a.* co pokazać wolno, das vorgezeigt werden kann.

Ostentation, *f.* chełpliwość, chluba, *f.* Prahlerey, *f.*

Ostrogot, *m. fig.* prostak, grubian, *m.* roher Mensch, *m.*

Oter, *a.* wziąć, położyć, postawić precz, odsunąć, sprzątnąć; wyiąć, wydrzeć; zabrać; zdiąć; odiąć, uiąć, wegnehmen, weglegen, wegsetzen, wegrücken, wegschaffen; heraus nehmen, ausnehmen; abnehmen; ausziehen; benehmen; nehmen. s' *r. fam.* (de quelque lieu), udadź się precz zkąd, weggehen, sich wegmachen.

Ou, *c.* lub, albo; albo, oder; entweder, oder.

Où, *ad.* gdzie, dokąd; w co, przy czym, na czym, wo, wohin, worin; wozu, woran, d'où, zkąd, woher. par où, którędy, wodurch.

Ouaille, *f. fig.* owieczka, duszna komu powierzona, *f.* Schaf, Beichtkind, Kirchenkind, *n.*

Ouais, *i. fam.* ey! do kata! ey! poż tausend!

Oual, *a.* podługowato-okrągły, länglichrund, eyrund. — *m.* figura podługowato-okrągła, *f.* Oval, *n.*

Ouate, *f.* wata, *f.* Watte, *f.*

Ouater, *a.* watą podszyć, mit Watte füttern.

Oubli, *m.* zapomnienie, *n.* niepamięć, *f.* Vergessenheit, *f.*

Oubliance, *f.* (*obs.*) niepamięć, zapamiętałość, *f.* Vergeßlichkeit, *f.*

Oublie, *m.* ulipek, *m.* Eisenkuchen, *m.* Hippe, *f.*

Oublier, *a.* zapomnieć, vergessen. s' *r.* zapomnieć się, zapamiętać się, sich vergessen, sich vergehen.

Oublieur, *m.* cukiernik, co robi ulipki; chłopiec, co ie przedaie. *m.* Hippenjunge, Hippenbäcker, *m.*

Oublieux, euse, *a.* zapamiętały, vergeßlich.

Ouest, *m. T.* zachód, *m.* Westen, Abend, *m.*

Ouf, *i.* o! au! ey do kata! o weh! o! ach!

Oui, *ad.* tak iest, já. — *m.* zezwolenie, *n.* Ja, Jawort, *n.*

Oui-dire, *m.* posłuch, ogłos, *m* powieść, *f.* Hörensagen, *n.*

Ouie, *f.* słuch, *m.* dziura odgłosowa, *f.* Gehör; Tonloch, *n.* Ouies, *pl.* skrzele, *pl.* Kiemen, *f. pl.*

Ouir, *a.* słyszeć; słuchać; przesłuchać, hören, anhören, abhören.

Ouragan, *m.* wicher, *m.* sa-

wierucha, *f.* Orkan, Sturmwind, *m.*

Ourdir, *a. T.* osnować, osnowę postawić, aufscheren, anzetteln. *fig* knuć, kléić, anzetteln, anspinnen.

Ourlet, *a.* obrąbić, säumen.

Ourlet, *m.* obrąbek, *m.* Saum, *m.*

Ours, *m.* niedźwiedź, *m.* Bär, *m.*

Ourse, *f.* niedźwiedzica, *f.* Bärinn, *f.*

Oursin, *m.* iéż morski, *m.* Meerigel, *m.*

Ourson, *m.* niedźwiadek, niedźwiedź mały, *m.* junger Bär, *m*

Outarde, *f.* drop, *m.* Trappe, *f.* — deau, *m.* dropię, *n.* junger Trappe, *m.*

Outil, *m.* narzędzie, *n.* Handwerkzeug, Werkzeug, *n.*

Outiller, *a.* w narzędzie opatrzyć, mit Werkzeug versehen.

Outrage, *m.* hańba, obelga, zelżywość, *f.* Schimpf, *m.* grobe Beleidigung, *f.*

Outrageant, ante, *a.* zelżywy, obelżywy, äußerst beleidigend, schimpflich.

Outrager, *a.* zbańbić, zelżyć, znieważyć, beschimpfen, gröblich beleidigen.

Outrageux, euse, *a.* zelżywy, obelżywy, schimpflich, höchst beleidigend.

à Outrance, *ad.* do żywego, strasznie, über die Maße, aufs Aeußerste.

Outre *f.* burdziuk, szawłok, *m.* Schlauch, *m.*

Outre, *prp.* nad, oprócz; za, na tamtey stronie, über, außer, jenseits. — *ad.* daléy, weiter. —

que, *c.* oprócz tego, iż, außer dem, daß. d'-, en, *ad.* na wylot. durch und durch en-, *ad.* nad to, außer dem.

Outré, ée, *a.* za wysoki, niezmierny; do ostatniego przywiedziony, übertrieben; aufs Aeußerste gebracht.

Outrément, *ad.* okrutnie, strasznie, über die Maße.

Outremer, *m.* ultramaryna, *f.* Ultramarin, Himmelblau, *n.*

Outre-mesure, *ad.* nad miarę, nad zamiar, über alle Maßen.

Outre-passer, *a. fig.* przestąpić, überschreiten.

Outrer, *a.* przesadzić, przebrać miarę przeładować, übertreiben, zu stark angreifen. *fig.* do żywego doiąć, dokuczyć, do ostatniego przywieść, aufs Aeußerste bringen.

Ouvert, erte, *p. et a.* otworzony, niezawarty, offen, geöffnet. *fig.* iawny, oczywisty; szczéry, offenbar; offenherzig.

Ouvertement, *ad.* iawnie, w brew, offenbar, frey heraus.

Ouverture, *f.* otwòr, *m.* dziura, otworzystość, *f.* otworzenie, *n.* Oeffnung, Eröffnung, *f. fig.* początek, wstęp; układ, zamiar, *m.* Anfang, Vorschlag, *m.* — de coeur, *m.* szczérość, *f.* Offenherzigkeit, *f.* — d'- esprit, bystry rozum, *m.* sposobność przyrodzona, *f.* offener Kopf, *m.* Anlage, *f.*

Ouvrable, *a. m.* jour-, dzień robotny, *m.* Werktag, *m.*

Ouvrage, *m.* dzieło, *n.* robota, praca, *f.* Werk, *n.* Arbeit, *f.*

Ouvragé, ée, *a.* pilnie, pracowicie robiony, ausgearbeitet.

Ouvrant, ante, *a.* à jour-, świtem, mit Tagesanbruch; à porte-, przy otwarciu (mieyskich), mit Thores Schluß.

Ouvré, ée, *a.* pięknie robiony, robiony, zierlich gearbeitet, gebildet, gemodelt.

Ouvreur, *m.* euse, *f.* [illegible] ster, odźwierny, *m.* (w [illegible] dyalni, Logenaufschließer,

Ouvrier, *m.* ière, *f.* robot *m.* Arbeiter, *m.* — *a.* [illegible] dzień robotny, *m.* Werk *m.* cheville-, sworzeń, Schlußnagel, *m.*

*Ouvrir, *a.* otworzyć; [illegible] pać, öffnen, aufmachen, schließen. *fig.* zacząć, [illegible] nać, zagaić, anfangen — otworzyć się, aufgemacht, öffnet werden. s', *r.* otwo się; rozchodzić się, sich nen, aufgehen. *fig.* (a odkryć się, zwierzyć się, einem entdecken.

Ouvroir, *m.* warsztat, *m.* W statt, Arbeitsstube, *f.*

Oxycédre, *m.* małe drze cedrowe, *n.* kleiner Ceder baum, *m.*

Oxycrat, *m.* woda z oc zmieszana, *f.* Mischung Wasser und Essig, *f.*

Oxymel, *m.* miòd z oc zmięszany, *m* Oxymel, S erhonig, *m.*

Oxyrrhodin, *m.* ocet róża *m.* Rosenessig, *m.*

Oxysaccarum, *m.* cukier ocz przyprawiany, *m.* Essigzuc *m.*

Ozène, *m.* wrzòd w n śmierdzący, *n.* stinkendes G sengeschwüre, *n.*

Xięgarnia Tomasza Wiazdowskiego 1822

P.

Pacage, *m.* pastwisko, *n.* Weide, Viehweide, *f.*

Pacager, *v. T. v.* Pâturer.

Pacificateur, *m.* uśmierzyciel niezgody, *m.* Friedensstifter, *m.*

Pacification, *f.* uspokoienie, uśmierzenie niezgód, *n.* pacyfikacya, *f.* Friedensstiftung, *f.*

Pacifier, *a.* uspokoić, uśmierzyć niezgodę etc., stillen, den Frieden herstellen; beylegen.

Pacifique, *a.* spokoyny; cichy, friedfertig, friedlich, still.

Pagaie, *m.* wiosło Indyiskie, *n.* Ruder der Indianer, *n.*

Paganisme, *m.* pogaństwo, *n.* Heidenthum, *n.*

Page, *m.* paź, *m.* Edelknabe, Page, *m.*

Page, *f.* strona, *f.* (w xiążce), Seite, *f.*

Pagne, *m.* fartuch Indyański, etc., *m.* Schurz der Neger und Indianer, *m.*

Pagnon, *m.* gatunek czarnego sukna cienkiego, *n.* feines schwarzes Tuch aus Sedan, *n.*

Pagnote, *m. fam.* tchòrz, *m.* feiger Mensch, *m.* mont-, pagòrek, z którego się można, bespiecznie przypatrywać bitwie. *m.* Anhöhe, ein Treffen ohne Gefahr anzusehen, *f.*

Pagnoterie, *f. fam.* tchòrzostwo, *n.* Feigheit, *f.*

Païen, *m.* enne, *f.* poganin, *m.* anka, *f.* Heide, *m* — dinn, *f.* — *a.* pogański, heidnisch.

Paillard, arde, *a. fam.* wszeteczny, sprośny, unzüchtig, verhurt.

Paillarder, *a. n. fam.* kurwić się, wszetecznie żyć, huren.

Paillardise, *f. fam.* wszeteczeństwo, *n.* nierząd, *m.* Hurerey, *f.*

Paillasse, *f.* siennik, *m.* Strohsack, *m.*

Paillasson, *m.* mata ze słomy, *f.* Strohmatte, Strohdecke, *f.*

Paille, *f.* słoma; słomka, *f.* źdźbło, Stroh, *n.* Strohhalm; Splitter, *m.*

Pailler, *m.* podwòrze na gnoy, gnoiowisko, *n.* Strohhof, Misthaufen, *m.*

Paillet, *a. m.* du vin-, klaret, *m.* (wino), dunkelrother Bleicher, *m.* (Wein).

Paillette, blaszka złota, śrebrna, *f.* ziarnko złota, *n.* kawaleczek żelaza, *m.* Flitter; Goldflimmer, *m.* Eisensplitterchen, *n.*

Pailleur, *m.* euse, *f.* przekupień słomy, *m.* Strohhändler, *m.*

Paillon, *m.* folga, *f.* Folie, *f.*

Pain, *m.* chléb, *m.* Brod, *n. fig.* wyżywienie, *n.* wikt, *m.* żywność, *f.* Nahrung, *f.* Unterhalt, *m.* pain à cacheter, oplatek, *m.* Oblate, *f.* — — d'epices, piernik, *m.* Pfefferkuchen, *m.*

Pair, *a. m.* równy, gerade, gleich. de-, *ad.* równo z kim, w iednev randze, gleich, in gleichem Range. — *m.* samiec, *m.* (o ptakach), Gatte, *m.* (von Vögeln).

Pair, *m.* senator Angielski, *m.* Pair, *m.*

Paire, *f.* para, *f.* Paar, *n.*

Pairie, *f.* godność senatorska, *f.* Würde eines Pairs, *f.*

Paisible, *a.* spokóyny, cichy, friedlich, ruhig.

Paisson, *m.* pasza, *f.* pastwisko, *n.* Waldweide, Mast, *f.*

Paître, *a. et n.* paść; spaść, zieździć; paść się, weiden, grasen, abweiden. se, *r.* karmić się (o ptakach drapieżnych). sich nähren, (von Raubvögeln).

Paix, *f.* pokóy, *m.* zgoda, spokoyność, *f.* Friede, *m.* Ruhe, Stille, *f.* — *i.* cicho! stille davon!

Paladin, *m.* rycerz, *m.* Ritter, *m.*

Palais, *m.* pałac, *m.* Pallast, *m.*

Palanque, *f.* zrąb, *m.* ogrodzenie palami, *n.* Pfahlwerk, *n.*

Palatin, ine, *a.* falcgrabski; woiewodzki, pfalzgräflich; pfälzisch; Woywoden.

Palatin, *m.* woiewoda w Polszcze; wielkorządzca w Węgrzech, *m.* Woywode in Polen; Vicekönig in Ungarn, *m.*

Palatinat, *m.* godność falcgrabiego palatynat, *m.* woiewodztwo, *n.* pfalzgräfliche Würde; Pfalz; Woywodschaft, *f.*

Palatine, *f.* palatynka, *f.* Palatine, *f.*

Pâle, *a.* blady, blaß, bleich. pâles couleurs, *pl.* biała choroba. *f.* Bleichsucht, *f.*

Pale, *f.* stawidło, *n.* zastawka; pala ołtarzowa, *f.* pióro u wiosła, *n.* Schutzbrett, *n.* Schutz; Kelchdeckel, *m.* platte Ende eines Ruders.

Palée, *f.* pale pod mostem, murem, *m. pl.* Pfahlwerk; Brückenjoch, *n.*

Palefrenier, *m.* masztalerz, *m.* Stallknecht, *m.*

Palefroi, *m.* (*obs.*) koń do parade; koń dla damy, *m.* Paradepferd; Reitpferd der Weiber, *n.*

Paleron; *m.* łopatka, łopata koni etc., *f.* Vorderbug der Pferde ꝛc., *m.*

Palet, *m.* kamień okrągły do ciskania, *m.* Wurfstein, *m.*

Paleter, *n.* kamieniem takim rzucać, mit dem Wurfstein spielen.

Palette, *f.* piłatyk, *m.* szpatela, *f.* Pritsche, *f.* Spatel, *m.*

Pâleur, *f.* bladość, *f.* Blässe Bleiche, *f.*

Palier, *m.* mieysce na wschodach bez stopniów, *n.* Absatz einer Treppe, *m.*

Pâlir, *n.* z-, wyblednieć, erblassen, blaß, bleich werden. — *a.* zblednić, bladym robić, blaß, bleich machen.

Palis, *m.* kół w płocie; płot, *m.* Pfahl, Zaunpfahl; Zaun, *m.*

Palissade, *f.* palisada, *f.* kół ostry; zrąb; płot samorodny, *m.* Schanzpfahl, *m.* Palissade, *f.* Pfahlwerk, *n.* lebendiger Zaun, *m.* Hecke, *f.*

Palissader, *a.* opalissadować, ogrodzić palami, płotem samorodnym. mit Schanzpfählen einen lebendigen Zaun oder eine Hecke einschließen.

Pâlissant, ante, *a.* blednieiący, blady, erblassend.

Palisser, *a.* drzewka do szpalerów przywiązywać, Bäume an Spaliere binden.

Palixandre, *m.* drzewo blekitne do wykładania, *n.* veilchenblaues Holz zu eingelegter Arbeit, *n.*

Palliation, *m.* pozór, *m.* kolorowanie, *n.* Bemäntelung, Beschönigung, *f.*

Pallier, *a.* kolorować, słowami co pięknemi obarwić, bemänteln, beschönigen.

Palme, *f.* różczka palmowa, *f.* Palmzweig, *m. fig.* zwycięstwo, *n.* Sieg, *m.*

Palme, *m.* piędź, *f.* Handlänge, Spanne, *f.*

Palmier, *m.* palma, *f.* drzewo palmowe, *n.* Palmbaum, *m.*

Palmiste, *m.* rodzay wiewiórek, *m.* palma, *f.* Palmeichhörnchin, *n.* zahmer Palmbaum, *m.*

Palmite, *m.* drzeń palmowa, *f.* Mark des Palmbaumes, *n.*

Palombe, *f.* rodzay gołębi dzikich, *m.* Art wilde Taube, *f.*

Palot, *m. fam.* prostak, *m.* Bauerlümmel, *m.*

Palpable, *a.* dotykalny, dotkliwy; iawny, fühlbar; handgreiflich.

Palpitant, ante, *a.* drygaiący, biiący, zuckend; klopfend.

Palpitation, *f.* dryganie, skakanie serca, *n.* Zucken; Herzklopfen, *n.*

Palpiter, *n.* drygać; skakać, bić, zucken, klopfen, pochen.

Paltoquet, *f. fam.* prostak, *m.* Lümmel, *m.*

Palus, *m. T.* bagno, *n.* Sumpf, Pfuhl, *m.*

Pâmer, *n.* od-se-, *r.* o-, ze-, mdleć, in Ohnmacht fallen, ohnmächtig werden. *fam.* — de rire, śmiać się do rospuku, sich halb todt lachen.

Pâmoison, *f.* mdłości, *f. pl.* omdlewanie, *n.* Ohnmacht, *f.*

Pampe, *f.* listek, u zboża zielonego, *m.* Blatt an der grünen Saat, *n.*

Pamphlet, *m.* gazeta, *f.* dziennik, szpargał, *m.* Flugschrift, Schartéke, *f.*

Pampre, *m.* winorośl, *f.* Weinrebe, Weinranke, *f.*

Pan, *m.* poła u sukni, płaszcza etc.; część, strona muru; deska u głowy, poboczna łóżka, *f.* Blatt eines Rockes, Mantels ꝛc., *n.* Wand, Seite, *f.* Seitenbrett, *n.*

Panacée, *f.* lékarstwo powszechne, *n.* allgemeines Heilmittel, *n.*

Panache, *m.* kitka, *f.* Helmstutz, Federbusch, *m.*

Panaché, ée, *a.* pstro strefisty, bunt gestreift.

Panacher, *n.* se, *r.* pstre dostać strefy, bunte Streifen bekommen, (von Blumen).

Panade, *f.* polewka z chleba, *f.* Brodsuppe, *f.*

se Panader, *r. fam.* z wielką powagą iśdź, sich brüsten

Panage, *m.* spaśne, *n.* Mastgeld, *n.* droit de-, pasne, prawo pędzenia bydła na pastwisko, *n.* Mastrecht, *n.*

Panais, *m.* pasternak, *m.* Pastinake, *f.*

Pancaliers, *m.* kapusta Włoska, *f* Savoyerkohl, *m.*

Pancarte, *f.* instruktarz celny, *m.* Zolltafel, *f*, *fig.* szpargał, *m.* Wisch, *m.* Schartéke, *f.*

Pandore, *f.* bandurka, *f.* (inst. muzyczny), Pandore, *f.* (Art Laute).

Panégyrique, *m. et a.* pochwała, *f.* Lobrede, *f.*

Panégyriste, *m.* wychwalacz, *m.* Lobredner, *m.*

Paner, *a.* chlebem tartym posypać, mit geriebenem Brode bestreuen.

Panerée, *f.* kosz pełen czego, *m.* Korb voll, *m.*

Paneterie, *f.* piekarnia nadworna, *f.* Hofbäckerey, *f.*

Panetier, *m.* grand-, dozorca piekarni nadworney, *m.* Aufseher über die Hofbäckerey, *m.*

Panetière, *f.* biesagi, *pl.* Brodsack, *m.*

Panier, *m.* kosz, *m.* Korb, *m.*

Panique, *a. f.* terreur-, strach powszechny, próżny, nagły, *m.* paniścher (płötzlicher aber unnöthiger) Schrecken, *m.*

Panne, *f.* gatunek materyi kosmatey, *m.* sadło świnie, *n.* Beltsammet, *m.* Bauchfett, *n.*

Panneton, *m. T.* broda u klucza, *f.* Bart eines Schlüssels, *m.*

Pansage, *m.* zawiązanie rany u konia, *n.* Verbinden eines Pferdes, *n.*

Panse, *f* brzuch, pampuch, *m.* Wanst, Bauch, *m.*

Pansement, *m.* zawiązanie rany, *n.* Verbinden, *n fig.* opatrywanie, karmienie, *n* Pflege, Wartung, *f.*

Panser, *a.* zawiązać ranę; opatrywać, karmić konia, Wunden verbinden; ein Pferd warten.

Pansu, ue, *a. fam.* brzuchaty, dickbäuchig.

Pantalon, *m.* ubior z iedney sztuki robiony, *m.* Pantalon, *m.* (Anzug aus einem Stücke).

fig. błazen, *m.* Pickelhäring, *m.*

Pantalonnade, *f.* śmieszne skoki, plęsy, *m. pl.* Gaukeltanz, *m. fig.* głupstwo, udawanie, *n.* Posse, Vorstellung, *f.*

Pantelant, ante, *a.* dyszący, keichend

Panteler, *n.* dyszeć, keichen.

Panthère, *f.* ryś, *m.* Panther, *m.* Pantherthier, *n.*

Pantois, oise, *a. m.* dychawiczny, engbrüstig, keichend.

Pantomime, *m.* plęsacz, *m.* Gebehrdenspieler, *m*

Pantomime, *f.* plęsy, *pl.* Gebehrdenspiel, *n.*

Pantoufle, *f.* pantofel, *m.* Pantoffel, *m.*

Paon, *m.* paw, *m.* Pfau, Pfauhahn, *m.*

Paonne, *f.* pawica, *f.* Pfauhenne, *f.*

Paonneau, *m.* pawię, *n.* junger Pfau, *m.*

Papa, *m.* tata, tatuś, *m.* Papa, *m.*

Papable, *a.* (na papieża) obieralny, der päbstlichen Würde fähig.

Papal, ale, *a.* papieski, päbstlich.

Papauté, *f.* papiestwo, *n.* Päbstthum, *n.* päbstliche Würde, *f.*

Pape, *m.* papież, *m.* Pabst, *m.*

Papegai, *m.* ptak w strzelnicy, *m.* Vogel zum Abschießen, *m.*

Papelard, *m. fam.* świętoszek, *m.* Heuchler, *m.*

Papelardise, *f. fam.* obłuda, *f.* Heucheley, *f.*

Papeline, *f.* materya półiedwabna, *f.* Art halbseidener Zeug, *m.*

Papo-

Paperasse, *f.* papiery zapisane, szpargały, *pl.* altes beschriebenes Papier, *n.*

Paperasser, *n.* przewracać papiery stare, bazgrać, in den alten Papieren herum kramen; Papier verderben.

Paperassier, *m.* papiery stare przewracać, w nich szpérać lubiący, der gern in alten Papieren kramt.

Papeterie, *f.* papiernia, *f.* handel papierny, *m.* Papiermühle, *f.* Papierhandel, *m.*

Papetier, *m.* papiernik, *m.* Papiermacher, Papierhändler, *m.*

Papier, *m.* papier, *m.* Papier, *n. fig.* dziennik, *m.* Tage-, Rechnungsbuch, *n.* (*pl.*) wexle, *m.* obligacye; asygnacye, *f. pl.* Wechsel; Wechselscheine, *m. pl.* Anweisungen, *f. pl.*

Papillon, *m.* motyl, *m.* Sommervogel, Schmetterling, *m.*

Papillonner, *n. fam.* latać, uwiiać się, herumflattern.

Papillotage, *m.* blask, glanc, *m.* zawiianie włosów na papilotki, *n.* papilotki, *pl.* Flimmern, *n.* funkelnder Glanz, *m.* Aufwickeln der Haare, *n.* Wickel, *m.*

Papillote, *f.* papilotka, *f.* Haarwickel, Wickel, *m.*

Papilloter, *a.* zawiiać włosy na papilotki, die Haare aufwickeln. — *n* razić oczy blaskiem, flimmern, flittern. (*v.* cligноter).

Papisme, *m.* papiestwo, *n.* Päbstthum, *n.*

Papiste, *m.* papieski, papieżnik, *m.* Papist, *m.*

Papyrus, *m.* papierowe drzewko, *n.* Papierstaude, *f.*

Pâque, *f.* wielkanoc żydowska, *f.* baranek wielkonocny, *m.* Osterfest der Juden; Osterlamm, *n.*

Pâque, od. Pâques, *m.* wielkanoc, *f.* Ostern der Christen, *f.* Paques, *f. pl.* fleuries, kwietnia niedziela, *f.* Palmsonntag, *m.* — closes, niedziela przewodna, biała, *f.* Sonntag nach Ostern. *m.*

Paquet, *m.* pakiet, pęk, *m.* paka, *f.* Pack, *m. et n.* Paket, Bündel, *n.*

Paquet-bot, *m.* okręt pocztowy, *m.* Postschiff, *n.*

Par, *prp.* przez, na, z, za; od; dla, względem, durch, auf, aus, bey, mit, von, in; wegen; während; zu, zum.

Parabole, *f.* przyrównanie, *n.* Gleichnißrede, *f.*

Parade, *f.* parada, okazałość, *f.* Staat, Prunk, *m.*

Paradigme, *m. T.* przykład przypadkowania, czasowania słowa, *m.* Muster von den Abänderungen eines Wortes, *n.*

Paradis, *m.* ray, *m.* piętro ostatnie w komedyalni, *n.* Paradies, *n.* oberster gemeiner Platz im Schauspielhause, *m.*

Paradoxe, Paradoxal, ale, *a.* dziwny, osobliwy widersinnig, seltsam, wunderlich.

Paradoxe, *n* zdanie dziwne, *n.* widersinniger Satz, *m.*

Parafe, *m.* zawód podpis, *m.* Zug mit der Feder, *m.*

Parafer, *a.* zawód piórem iaki zrobić, podpisać, podpisem swym oznaczyć, einen Federzug machen.

Paragraphe, *m.* paragraf, *m.* Paragraph, Abschnitt, *m.*

Paraguente, *f fam.* podarunek, *m.* Geschenk, *n.*

Paraître, *n.* dadź się widzieć, po-

po-, ukazać się; wydawać się, pokazywać się; zdawać się, erscheinen; Aufsehen machen; in die Augen fallen; scheinen.

Parallèle, *a.* równoodległy, parallel, (gleich weit von einander abstehend).

Paralogisme, *m.* dowód fałszywy, *m.* Fehlschluß, *m.*

Paralyse, *f.* paraliż, *m.* Lähmung, *f.* lytique, *a.* paraliżem ruszony, vom Schlage gerührt, gelähmt.

Parant, ante, *a.* zdobiący, zierend.

Paraphe, *v.* Parafe.

Paraphrase, *f.* wykładanie, opisanie, *n.* Umschreibung, *f.*

Paraphraser, *a.* wykładać, opisać, umschreiben. *fam.* zmyślać, dodawać co w opowiadaniu, mit Zusätzen erzählen.

Paraphraste, *m.* wykładacz, opisywacz, *m.* Umschreiber, Paraphraft, *m.*

Parapluie, *m.* parasol, *m.* Regenschirm, *m.*

Parasite, *m.* pasorzyt, pasobrzuch, *m.* Schmarotzer, *m.*

Parasol, *m.* parasol, *m.* Sonnenschirm, *m.*

Paratonnerre, *m.* konduktor, *m.* Blitzableiter, *m.*

Paravent, *m.* parawan, *m.* okiennica, *f.* Windschirm, *m.* spanische Wand, *f.* Fensterladen, *m.*

Parc, *m.* zagroda, *f.* mieysce parkanem etc. ogrodzone, *n.* zwierzyniec, ogród, *m.* grodza, zaganka, *f.* Park, (ein geschlossener Platz), Lustwald, Thiergarten, *m.* Pferche, *f.*

Parcage, *m.* namierzwienie roli ogrodzoney, *n.* Hürdenschlag, *m.* Pferchen, *n.*

Parcelle, *f.* cząstka, *f.* kawałeczek, *m.* Stückchen, Theilchen, *n.*

Parceque, *c.* ponieważ, bo, weil.

Parchemin, *m.* pargamin, *m.* Pergament, *n.*

Parcheminerie, *f.* robienie pargaminu, *n.* handel pargaminowy, *m.* Pergamentmachen, *n.* Pergamenthandel, *m.*

Parcheminier, *m.* pargaminiarz, *m.* Pergamentmacher, *m.*

*Parcourir, *a.* przeyśdź, przebiedz, przeiechać etc. durchlaufen, durchreisen, durchgehen ꝛc.

Par-deçà, *prp.* tędy, tuzay, herwärts, hierdurch, diesseits.

Par-delà, *prp.* tamtędy; więcey, nad, jenseits, über.

Par-derrière, *ad.* z tyłu, w tyle, na tyle, tyłem, von hinten, hinterwärts.

Par dessous, *prp.* pod, unter. — *ad.* dołem, spodkiem, unten drunter, unterhalb.

Par-dessus, *prp.* nad, na, przez, darüber weg. — *ad.* wierzchem, po wierzchu, darüber. — *m.* przydatek, nadmiarek, *m.* Zugabe, *f.*

Par-devant, *prp.* przed kim, w oczach czyich, vor einem. — *ad.* z przodku, z przodu, von vorne.

Par-devers, *prp.* u, przed, bey, vor.

Pardon, *m.* wybaczenie, odpuszczenie występku etc; dzwonienie na pacierze, *n.* Verzeihung, Begnadigung; Betglocke, *f.*

Par-

Pardonnable, *a.* wybaczenia etc. godny, verzeihlich.

Pardonner, *a.* wy-, przebaczyć; odpuścić; darować karę, vergeben, verzeihen; begnadigen; verschonen.

Pareil, eille, *a.* równy, podobny, gleich, ähnlich. — *m.* równy, rówiennik, seines Gleichen.

Pareillement, *ad.* równo, równym sposobem, także, ebenfalls, gleichfalls.

Parement, *m.* osdoba, *f.* przyozdobienie, *n.* wyłogi na rękawach, *pl.* Zierath, Schmuck; Aufschlag an Aermeln, *m.*

Parent, *m.* ente, *f.* krewny, na, der, die Verwandte. Parens, *pl.* krewni; rodzice, *pl.* Verwandte; Aeltern, *pl.*

Parenthèse, *f.* myśl poboczna, *f.* nawias, *m.* Zwischensatz, *m.* Parentheſe, *f.*

Parer, *a.* zdobić, stroić; wykształcić, dokończyć, schmücken, zieren, putzen; zurecht machen, bereiten. (*de* oder *contre q*) oddalić, odwrócić co, vor etwas schützen, verwahren. (un coup, od. *n.* à un coup), odbić, zastawić się, ausparriren, pariren. se, *r.* stroić się; ubespieczyć się, uchodzić, sich putzen ꝛc.; sich schützen, ausweichen.

Paresse, *f.* lenistwo, *n.* gnuśność, *f.* Faulheit, *f.*

Paresseux, euse, *a.* leniwy, gnuśny, faul, träge. — *m. f.* leniuch, *m.* Faulenzer, *m.*

Parfaire, *a.* dokończyć; dodadź, dopłacić, vollenden; vollzählig, vollständig machen.

Parfait, aite, *a.* doskonały, vollkommen.

Parfaitement, *ad.* doskonale; zupełnie, vollkommen, völlig.

Parfois, *ad. fam.* czasém, bisweilen.

Parfournir, *a.* dołożyć, dodadź, nachliefern, vollends hinzu thun.

Parfum, *m.* zapach miły, *m.* woniа, perfuma, *f.* kadzidło, *n.* Wohlgeruch, *m.* Rauchwerk, *n.*

Parfumer, *a.* wonnością napełnić, wonnym czynić; wykadzić, wohlriechend machen, einen Wohlgeruch verbreiten; durchräuchern, ausräuchern.

Parfumeur, *m.* euse, *f.* perfumami handlniący, der, die mit wohlriechenden Sachen handelt.

Parfumoir, *m.* kadzidlnica, *f.* Rauchfaß, *n.*

Pari, *m.* zakład, *m.* Wette, *f.*

Pariade, *f.* czas gnieżdżenia się kuropatw, *m.* para kuropatw, *f.* Paarzeit der Rebhühner, *f.* Paar Rebhühner, *n.*

Parier, *a.* założyć się, iśdź o, w zakład, wetten.

Parieur, *m.* zakładnik, zakładaiący się, *m.* Wetter, *m.*

Paris, *m.* Paryż, *m.* Paris, *n.*

Parjure, *a.* krzywoprzysiężny, meineidig. — *m.* krzywoprzysiestwo, *n.* krzywoprzysiężca, *m.* Meineid; Meineidiger, *m.*

se Parjurer, *r.* krzywoprzysięgać, meineidig werden, falsch schwören.

Par-là, *ad.* tamtędy, dadurch, Par là, *c.* ztąd, zatym, daraus, daher, also.

Parlage, *f. fam.* peplanie, świegotanie, *n.* Geschwätz, *n.*

Par-

Parlant, ante, *a. fig.* do żywego wyrażony (portret), sprechend.

Parlement, *m.* parlement, *m.* Parlament, *n.*

Parlementaire, *m.* z parlamentem przeciwko dworowi trzymaiący (o Anglii), der es mit dem Parlemente gegen den König hält (in England) *a* parlamentowy, zum Parlamente gehörig.

Parlementer, *n.* umawiać się, traktować, wegen eines Vergleichs sich in Unterhandlungen einlassen.

Parler, *n. et a.* gadać, mówić, reden, sprechen (*à q.* od. avec q., z kim, mit einem). — *m.* mowa, *f.* Sprache, *f.*

Parlerie, *f. fam.* peplanie, świegotanie, *n.* Geschwätz, *n.*

Parleur, *m.* euse, *f.* świegot, *m.* Schwätzer, *m.*

Parloir, *m.* parlatoryum, *n.* sala do rozmowy, *f.* Sprachzimmer, *n.*

Parmesan, *m.* parmezan (sér), *m.* Parmesankäse, *m.*

Parmi, *prp.* między, pomiędzy, unter, mitten unter.

Parnage, *v.* Panage.

Parodie, *f.* parodya, *f.* wiersz, *m.* pismo na prześladowanie innego spisane, *n.* Parodie, *f.* — dier, *a.* parodyą pisać, parodiren. — diste, *m.* parodyą piszący, Parodienmacher, *m.*

Paroi, *f.* przegroda; *f.* Wand, Scheidewand, *f.*

Paroisse, *f.* parafia; fara, *f.* kościół farny, *m.* Kirchspiel, *n.* Pfarre; Pfarrkirche, *f.*

Paroissial, ale, *a.* farny, farski, zur Pfarre gehörig.

Paroissien, *m.* ienne, *f.* parafianin, *m.* — *n.* ka, *f.* Pfarrkind, *n.*

Paroître, *v.* Paraître.

Parole, *f.* słowo, *n.* mowa, *f.* głos; zamysł, *m.* zdanie, *n.* Wort, *n.* Rede; Sprache, *f.* Vorschlag, Antrag, *m.*

Paroxisme, *m.* paroxysm, powrót choroby, *m.* Paroxismus, *m.* (verstärkter Anfall einer Krankheit).

Parquer, *a.* w mieysce ogrodzone zaprowadzić, postawić; bydło w grodzi paść, in einen eingeschlossenen Ort legen, stellen; einpferchen. — *n.* w grodzi paść się, in Pferchen liegen, weiden.

Parquet, *m.* mieysce w sądach ogrodzone, *n.* osoby tamże zasiadaiące, *pl.* posadzka, *f.* abgesonderter Platz in Gerichtsstuben ꝛc., *m.* Versammlung darin, *f.* getäfelter Fußboden, *m.*

Parquetage, *m.* robota wykładana na posadzce, *f.* Täfelwerk eines Fußbodens, *n.*

Parqueter, *a.* wykładać, sadzić posadzkę, einen Fußboden täfeln.

Parrain, *m.* kuma, oyciec chrzestny, *m.* matka chrzestna, *f.* Pathe, Taufzeuge, *m.*

Parricide, *m. et f.* oycobóyca, *m.* Vater- oder Muttermörder, Mörder von Blutsfreunden, *m.*

Parricide, *m.* oycobóystwo, *n.* Vater-, Muttermord, Mord eines Blutfreundes, *m.* — *a.* oycobóyski, mörderisch.

Parsemer, *a.* posypać, porozrzucać, bestreuen, besäen.

Part,

Part, *f.* część; strona, *f.* mieysce, *n.* Theil, Antheil; Ort, *m.* Seite, *f.* a-, *ad.* na ustroniu, na stronę, osobno, bevseits, auf die Seite, besonders, de-en, na wylot, wskroś, durch und durch.

Partage, *m.* podział, dział, *m.* część dziedzictwa, *f.* Theilung, *f.* Antheil, *m.* Erbtheil, *n.*

Partager, *a.* po-, roz-, dzielić; dadź komu część, theilen, vertheilen; zu seinem Antheile geben oder bedenken.

Partance, *f.* odiazd, *m.* oddalenie się, *n.* Abfahrt, Abreise; Trennung, *f.*

Parterre, *m.* mieysce w ogrodzie figurami bukszpanowemi etc. przyozdobione, *n.* parter, *m.* mieysce na samym dole w komedyalni, *n.* ludzie tamże przypatruiący się, Luststück in Gärten; Parterr, *n.* Platz der Zuschauer vor dem Theater, und diese selbst).

Parti, *m.* fakcya, strona; partya, okazya, *f.* przedsięwzięcie, postanowienie, *n.* oferta *f.* sposób, zamiar, *m.* Parthey; Partie, *f.* Entschluß; Vorschlag, *m.* Mittel, *n.* Ausweg, *m.*

Partial, ale, *a.* niebezstronny, partheylich.

se Partialiser, *r.* sprzyiać iedney stronie, partheylich seyn.

Partialité, *f.* niebezstronność, *f.* Partheylichkeit, *f.*

Participant, ante, *a.* (*de qc.*) uczestniczy, theilnehmend, theilhaftig.

Participation, *f.* uczęstnictwo, *n.* wiedza, wiadomość, *f.* Theilnehmung, *f.* Mitwissen, *n.*

Participe, *m.* *T.* imiesłów; spółuczęstnik, *m.* Mittelwort, *n.* Theilhaber, *m.*

Participer, *a.* (*à qc.*) bydź uczęstnikiem, Theil nehmen. (*de qc.*) mieć własność inszey rzeczy, von der Natur einer Sache etwas an sich haben.

Particulariser, *a.* wyłuszczać, wszystkie okoliczności wyliczać, umständlich erzählen.

Particularité, *f.* okoliczność, *f.* besonderer Umstand, *m.*

Particule, *f.* cząstka, *f.* Theilchen, *n.*

Particulier, ière, *a.* osobny, własny; prywatny; osobliwy, besonder, eigen; privat; sonderbar. Particulier, *m.* prywatny człowiek, *m.* Privatperson, *f. f.* en-, *ad.* osobno, z osobna, besonders, einzeln, allein, insbesondere.

Particulièrement, *ad.* osobliwie; dokładnie, obszernie, besonders, vorzüglich; umständlich.

Partie, *f.* część; gra, partya; strona, *f.* towarzystwo, *m.* głos muzyczny; dług, *m.* summa, *f.* Theil, *m.* Parthie; Partheyen; Gesellschaft; Stimme in der Musik; Post, Schuldpost, *f.* — *pl.* rachunek, *m.* Rechnung. *f.* en-, *ad.* częścią, po części, theils, zum Theile.

Partiel, elle, *a.* osobny, do całego należący, was zu einem Ganzen gehört, einzeln.

Partir, *a.* (*obs.*) *v.* Partager.

*Partir, *n.* wy-, odiechać; wyiśdź, póyśdź precz, abreisen, verreisen, fortgehen, *fig.* pochodzić, wynikać, herrühren, herkommen.

Par-

Partisan, *m.* partyzant, adherent; arendarz intraty królewskiéy. Anhänger; Partheygänger; Finanzpächter, *m.*

Partout, *ad.* wszędzie, überall.

Part-prenant, *m.* uczęstnik, *m.* Theilhaber, *m.*

Parvenir, *n.* przybydź, przyiśdź; wzbić się, dostąpić, kommen, gelangen; sich empor schwingen; sein Glück machen.

Parvenu, *m.* człowiek, któremu się poszczęściło, *m.* Glückskind, *n.*

Parvis, *m.* sień przed kościołem. *f.* Vorhof einer Kirche, *m.*

Parure, *f.* stróy, *m.* ozdoba, *f.* Putz, Schmuck, *m.*

Pas, *m.* krok; ślad; przesmyk, *m.* cieśnina, *f.* próg; stopień, *m.* Schritt, Tritt; enger Paß, *m.* Thürschwelle; Stufe, *f.* — à-, nogą za nogą, powoli, Schritt vor Schritt. de ce-, natychmiast, zaraz, auf der Stelle, sogleich.

Pas, *ad.* nie, nicht.

Pascal, ale, *a.* wielkonocny, österlich.

Pas-d'âne, *m.* podbiał, *m.* wędzidło pewne, *n.* blacha u szpady, *f.* Huflattich, *m.* Art Gebiß; Stichblatt, *n.*

Pasquinade, *f.* paskwil, *m.* Schmähschrift, *f.* Pasquil, *n.*

Passable, *a.* znośny, mierny, ziemlich, leidlich, erträglich

Passade, *f.* przeiazd, przewóz; wiatyk, *m.* nadrożne, *n.* Durchgeise, *f.* Zehrpfennig, *m.*

Passage, *m.* przechód, przejazd, przewóz, *m.* przeyście, *n.* droga, *f.* ganek, *m.* clo, brukowe, mostowe; mieysce w xiążce, *n.* Durchgang, Durchschnitt, *m.* Durchfahrt, Durchreise, *f.* Durchzug, Durchmarsch; Uebergang, *m.* Ueberfahrt, Weg, Gang; Zoll; Satz, *m.* Stelle, *f.*

Passager, ère, *a.* przechodzący. unsäst *fig.* marny, znikomy. flüchtig, vergänglich.

Passant, ante, *a.* przechodzący do chodzenia etc. wygodny. gangbar Passant, *m.* przechodzień podróżny, *m.* Vorübergehender, Durchreisender. *m.* en-, *ad.* na drodze, po drodze, im Vorbeygehen.

Passayant, *m.* list cło zapłacone zaświadczaiący, *m.* Paßzettel, *m.*

Passe, *f. T.* stawka dodana. *f.* pas, *m.* pasowanie, *n.* Zusatz im Spiele. *m.* Passe, *n. fig.* être en-, blisko bydź celu, zamiaru, Aussichten haben.

Passé, *m.* przeszłość, *f.* das Vergangene.

Passe-cheval, *m.* prum do przewożenia koni, *m.* Pferdefähre, *f.*

Passé-debout, *m.* *v.* Passavant.

Passement, *m.* pasamon, galon, sznur złoty, srebrny, iedwabny na sukni, *m.* Borte oder Schnur von gesponnenem Golde, Silber, Seide, *f.*

Passementer, *a.* oblamować, besetzen, verbrämen.

Passementier, *m.* ière, *f.* szmuklerz, *m.* Posamentirer, Bortenwirker, *m.*

Passe-méteil, *m.* mięszanka z dwóch części pszenicy z iedney iedney części żyta, *f.* Mischung von einem Theile Roken und zwey Theilen Waitzen, *f.*

Passe-partout, *m* klucz główny, *m.* Hauptschlüssel, *m.*

Passe-passe, *m.* tours de-, sztuki kuglarskie, *f. pl.* Taschenspielerkünste, *f. pl. fam.* filuterya, *f.* Spitzbüberey, *f.*

Passe-pomme, *f.* rodzay iabłek, *n.* Johannisäpfel, *m.*

Passe-port, *m.* paszport, *m.* Paß, *m.*

Passer, *n. et a.* iść, póyść, przeminąć; przeyść, przeiechać etc.; płynąć; przechodzić, przeciekać; minąć, zniknąć; dostać się komu, przyiść w ręce czyie; wystarczyć, wytrwać; uchodzić; popłacać; (graiąc) pasować, nie grać; ustać, zestarzeć się, wpływać, wydawać się, przewieźć, przeprawić; przebydź; przechodzić, przestąpić; przetknąć; przewlec; przebić; przecedzić; przesiać; przechodzić, przewyższać; przeyrzeć; pomazać, obłożyć; ostrzyć, szlifować; wydadź (pieniądze). gehen, hingehen, übergehen, vorbey, vorübergehen; durchgehen, durchreisen, durchfahren ꝛc.; durchfließen; durchstreichen; vergehen; kommen; ausreichen; angehen; gelten; passen (im Spiele); eingehen; überfahren, übersetzen; überschreiten, übersteigen; durchstecken, durchstoßen; durchlassen; durchziehen; durchseihen; durchsieben; durchwerfen; zuvorthun, übertreffen; durchsehen; aufstreichen; (Messer) abziehen, schleifen; (Geld) ausgeben. *T.* (*qc.*) wyprawiać, etwas bereiten. (*qc. à q.*) przebaczyć, przepuścić, pozwolić, aby co uszło. einem etwas hingehen oder gelten lassen, einräumen, gestatten. — — pour . . . . uchodzić, bydź poczytanym za kogo. gehalten werden für . . . . — le temps (*à. qc.*) trawić czas czym, die Zeit mit etwas zubringen. — un contrat, spisać, stanowić kontrakt, einen Kontrakt ausfertigen. en-par . . . , znosić, zezwolić, sich etwas gefallen lassen. — en proverbe, przeyść w przysłowie, zum Sprüchwort werden. — de mode, wyiść z mody, aus der Mode kommen. — par l'étamine, rostrząsać, dochodzić czego, scharf untersucht werden. — sous silence, zamilczeć, mit Stillschweigen übergehen. passe, *fam.* niech będzie! niech uydzie! es sey! meinetwegen! se *r.* zniknąć, minąć; upływać, schodzić; ablakować; dziać się, stać się, vergehen, verfließen, verstreichen; verschießen; geschehen, vorfallen, vorgehen. (*de* od. *à qc.*) przestawać na czym, kontentować się czym, sich mit etwas begnügen, sich damit behelfen (*de qc.*) obeyść się bez czego, nie potrzebować czego, sich einer Sache enthalten, derselben entbehren.

Passereau, *m.* wróbel, *m.* Sperling, *m.*

Passe-temps, *m.* zabawa, *f.* Zeitvertreib, *m.*

Passeur, *m.* przewoźnik, *m.* Fährmann, *m.*

Passibilité, *f.* czuyność, *f.* Empfindbarkeit, *f.*

Passible, *a.* czuyny, empfindbar.

Passif, ive, *a.* cierpiący, bezczynny, leidend. *T.* verbe, od. passif, *m.* słowo bierne, *n.* leidendes Zeitwort, *n.*

Passion, *f.* męka pańska, *f.* historya, *f.* czas teyże, *m.* kazanie o tym, *n.* namiętność, miłość, *f.* Leiden Christi, *n.* Passionspredigt, — geschichte, — zeit, *f.* Leidenschaft; Liebe, *f.*

Passionné, ée, *a.* namiętny, rozkochany; wzruszaiący; życzliwy, leidenschaftlich, verliebt, zärtlich.

Passionner, *a.* ożywiać, żywo wyrażać; uymować, leidenschaftlich ausdrücken; heftig einnehmen. se, *r.* dadź się uiąć, unosić się, zapędzić się, sich einnehmen lassen; in Hitze, in Eifer gerathen. (*pour qc.*) uiąć się za czym usilnie, sich einer Sache leidenschaftlich annehmen.

Passoire, *f.* durszlak, *m.* Durchschlag, *m.*

Pastenade, *v.* Panais.

Pastenague, *f.* pasternak, *m.* (ryba morska), pfeilschwänzige Roche, *m.*

Pastèque, *f.* arbuz, *m.* Wassermelone, *f.*

Pasteur, *m.* pasterz, *m.* Hirte, *m. fig.* xiądz, kaznodzieia, *m.* Seelsorger, Pastor, *m.*

Pastille, *f.* trociczka; kołaczyk, *m.* Räucherkerzchen; Mundküchelchen, *n.*

Pastoral, ale, *a.* pasterski, hirtenmäßig. *fig.* kaznodzieyski, geistlich.

Pastorale, *f.* pastorał, *m.* skotopaski, *pl.* Pastoral; Hirtengedicht, *n.*

Pastoureau, *m.* elle, *f.* pasterszek, *m.* kleiner junger Hirt, *m.*

Patache, *f.* lekki okręt wojenny na straży, *m.* Wachtschiff, *n.*

Pataraffe, bazgranina, *f.* Gekritzel, *n.*

Patate, *f.* kartofel, *m.* Kartoffel, *f.*

Pataud, *m.* pies młody z niezgrabnemi nogami, *m.* junger Hund mit dicken Pfoten, *m.*

Pataud, *m.* aude, *f. fam.* pampuch, brzuchacz, *m.* Dickwanst, *m.*

Patauger, *n.* w błocie deptać, im Kothe herum patschen.

Pâte, *f.* ciasto, *n.* kleyster, *m.* Teig; Kleister, *m*

Pâté, *m.* pasztet, *m.* Pastete, *f. fig.* żyd, kleks, *m.* Tintenklecks, *m.*

Patelin, *m. fam.* macinara, filut, *m.* schlauer Schelm, *m.*

Patelinage, *m. fam.* podchlebstwo zdradliwe, *n.* betrügliche Schmeicheley, *f.*

Pateliner, *a. fam.* podchlebstwem zdradliwym zwieść, oszukać; sztucznie ułożyć, ukartować, durch Schmeicheleyen betrügen; listig einfädeln. — *n.* nie szczerze postępować, nicht aufrichtig zu Werke gehen.

Patelineur, *m.* euse, *f.* podchlebca zdradliwy, *m.* betrügerischer Schmeichler, *m.*

Patène, *f.* patyna. *f.* Kelchschüsselchen, *n.*

Patenôtre, *f.* oyczenasz, *m.* Vaterunser, *n. pl. fam.* różaniec, *m.* paciorki, *pl.* Rosenkranz, *m.*

Patenôtrier, *m.* ten, co różańce robi, Paternostermacher, *m.*

Patente, *f.* patent, *m.* Patent, *n.*

Pater, *m. fam.* oyczenasz; paciorek u różańca, *m.* Vaterunser; Kügelchen am Rosenkranze, *n.*

Paternel, elle, *a.* oycowski, väterlich.

Paternité, *f.* oycowstwo, *n.* Vaterschaft, *f.*

Pateux, euse, *a.* lepki; niewypieczony; mączysty, teigig, teigicht.

Pathétique, *a.* uymuiący, wzruszaiący, pathetisch, rührend.

Patibulaire, *a.* szubieniczny, galgenmäßig.

Patience, *f.* cierpliwość, Geduld, *f.*

Patient, ente, *a.* cierpliwy, geduldig

Patient, *m.* zloczyńca na śmierć osądzony, *m.* zum Tode verurtheilter Missethäter, *m. fig.* co wytrzymał operacyą niebezpieczną, der eine chirurgische Operation aushält.

Patienter, *n.* bydź cierpliwym, mieć cierpliwość, sich gedulden.

Patin, *m.* trzewik z korkiem, *m.* łyżwa łyża, *f.* hoher Weiberschuh; Schlittschuh, *m.*

Patiner, *a.* macać, betasten. — *n.* na łyżwach biegać, auf Schlittschuhen fahren.

Patineur, *m.* biegaiący na łyżwach, Schlittschuhfahrer, *m. fam.* macacz, Betaster, *m.*

Pâtir, *a.* znosić, cierpieć, leiden. (*de ou pour qc.*) dla czego, um, wegen etwas.

Pâtis, *m.* pastwisko, *n.* Viehweide, *f.*

Pâtisser, *a.* ciasta, pasztety piec. Back- und Pastetenwerk machen.

Pâtisserie, *f.* pasztetnictwo; ciasto, *n.* Pastetenbäckerey, *f.* Pastetenwerk, Backwerk, *n.*

Pâtissier, *m.* ière, *f.* pasztetnik, *m.* Pastetenbäcker, *m.*

Patois, *m.* wymowa chłopska, nieprzyiemna, *f.* Bauernsprache, *f.* Kauderwälsch, *n.*

Pâton, *m.* gałka, *f.* klusek do tuczenia, *m.* Stopfnudel, *f.*

Patraque, *f. fam.* klepadło, *n.* grat, *m.* alte abgenutzte Maschine, *f.*

Pâtre, *m.* pastuch, *m.* Hirt, *m.*

Patriarcal, ale, *a.* pátryarchalny, patriarchalisch.

Patriarcat, *m.* patryarcharstwo, *n.* Würde eines Patriarchen, *f.*

Patrice, *m.* patrycyusz, *m.* Patrizier, *m.*

Patriciat, *m.* patrycyuszostwo, *n.* Patrizierwürde, *f.*

Patricien, enne, *a.* patrycyuszowski, vom Geschlecht der Patrizier, — *m. f.* patrycyusz, *m.* Patrizier, *m.*

Patrie, *f.* oyczyzna, *f.* Vaterland, *n.*

Patrimoine, *m.* dziedzina, *f.* dziedzictwo, *n.* Erbtheil, Erbguth, *n.* monial, e, *a.* do tego należący, dazu gehörig.

Patriote, *m.* patryota, *m.* Patriot, *m.*

Patriotique, *a.* patryotyczny, patriotisch.

Patriotisme, *m.* patryotyzm, *m.* miłość oyczyzny, *f.* Patriotismus, *m.* Vaterlandsliebe, *f.*

Patrociner, *n.* namawiać, rozprawiać, viel und heftig reden, um zu bereden.

Patron, *m.* nne, *f.* dobrodziey, obrońca, zastępca; patron; szyper, przełożony okrętu, *m.* Patron, Schutzherr, Beschützer, Gönner; Schutzheilige; Schiffspatron, *m. T.* model, wzór *m.* Patrone, Forme, *f.* Muster, *n.*

Patronimique, *a. m.* nom-, nazwisko, *n.* Geschlechtsname, *m.*

Patrouillage, *m. fam.* pluskanie w wodzie; świństwo, *n.* Gemantsche, *f.* Sauerey, *f.*

Patrouille, *f.* warta, straż nocna, *f.* Schaarwache, *f.*

Patrouiller, *n. fam.* pluskać w wodzie, po błocie chodzić, mantschen. — *a.* po-, spaskudzić, sudeln, herummantschen.

Patrouillis, *m. fam.* woda nieczysta, w którey kto pluska; kałuża, *f.* Mantscherey; Kotpfütze, *f.*

Patte, *f.* łapa, *f.* pazur, *m.* Pfote, Tatze, Klaue, *f.*

Pattu, ue, *a.* pioronogi (o gołębiach) rauchfüßig, (melstens von Tauben).

Pâturage, *m.* pastwisko, *n.* Weide, Huth, Trifft, *m.*

Pâture, *f.* pasza, *f.* pokarm, *m.* Futter, *n.* Weide, Nahrung, *f.*

Pâturer, *n.* paść, weiden.

Pâtureur; *m.* konie na paszę prowadzący, Futterknecht bey der Armee, *m.*

Pavege, *m.* brukowanie, *n.* Pflastern, *n.*

se Pavaner, pysznо stąpać, iśdź z powagą, stolz einher gehen, sich brüsten.

Pavé, *m.* kamień do bruku, bruk, *m* Pflasterstein, *m.* Pflaster, *n.*

Pavement, *m.* brukowanie, *n.* materyały do tego, *m.* Pflasterlegen, *n.* Materialien dazu, *f. pl.*

Paver, *a.* brukować, pflastern.

Paveur, *m.* brukarz, *m.* Pflasterer, Steinsetzer, *m*

Pavie, *m.* rodzay brzoskwini, Art Pfirsche, *f.*

Pavillon, namiot; budynek poboczny, *m.* altana, *f.* pawilon nad łóżkiem etc., *m.* zasłona; bandera; otwór-ność spodnia trąby etc., Zelt, *n.* Nebenflügel eines Gebäudes, *m.* Sommerhaus, Zeltbett, *n.* Vorhang, *m.* Fahne, *f.* untere weite Theil einer Trompete &c., *m.*

Paul, *m.* Paweł, Paul, *m.* — lot, *m.* Pawluś, *m.* Paulchen, *n.*

Paume, *f.* dłoń; piłka; piłarnia, *f.* flache Hand, Handbreit, *f.* Ball, *m.* Ballspiel, Ballhaus, *n.*

Paumelle, plaskur, *m.* zweyzeilige Gerste, *f.*

Paumer, *a. fam.* dłonią bić, mit der flachen Hand schlagen.

Paumier, *m.* piłarnik, *m.* Ballmeister; Ball- und Racketenmacher, *m.*

Pavois, *m.* tarcza, *f.* grosser Schild, *n.*

Pavot, *m.* mak, *m.* Mohn, *m.*

Paupière, *f.* powieka, *f.* rzęsy powiek włosy, *m. pl.* Augenlied, *n.* Augenwimper, *m.*

Pau-

Pause, *f.* odpocznienie, odetchnienie, *n.* pauza, *f.* Pause, *f.* Ruhepunkt, *m.*

Pauser, *n. T.* zatrzymać, odpocząć, pausiren, inne halten.

Pauvre, *a.* ubogi; nizerny, nędzny, podły, arm; schlecht, ärmlich, armselig, verächtlich. — *m.* ubogi, *m.* Armer, *m.*

Pauvresse, *f. fam.* żebraczka, *f.* Bettelfrau, *f.*

Pauvret, *m.* ette, *f.* nieborak, *m.* armer Schelm, *m.*

Pauvreté, *f.* ubóstwo, *n.* Armuth, *f. fig.* głupstwo, *n.* brednie, *pl.* abgeschmacktes Zeug, *n.*

Payable, *a.* płatny, zapadły, zahlbar, verfallen.

Payant, ante, *a.* płacący, der, die, da zahlet.

Paye, *f.* płaca, zapłata, *f.* zold; płayca, *m.* Lohn, Sold, *m.* Löhnung, *f.* Zahler, *m.*

Payement, *m.* płacenie etc. zapłata, *f.* Bezahlung, Zahlung, *f.*

Payen, *v.* Païen.

Payer, *a. z-*, za-, wy-, płacić; nadgrodzić, zahlen, bezahlen; entrichten; vergelten. se, *r.* nadgrodzić, zapłacić sobie, sich bezahlt machen.

Payeur, *m.* euse, *f.* płayca, *m.* Zahler, *m.*

Pays, *m.* kray, *m.* ziemia, okolica, *f.* Land, *n.* Landschaft, *f. fam.* ziomek, *m.* Landsmann, *m.*

Paysage, *m.* kraina, okolica, *f.* Landschaft, *f.*

Paysagiste, *m.* malarz, co różne krainy etc. maluie, *m.* Landschaftsmaler, *m.*

Paysan, *m.* anne, *f.* wieśniak, chłop, *m.* Landmann, Bauer, *m.* — *a.* wieyski, chłopski, bäuerisch. à la, po wieysku, po chłopsku, nach Art der Bauern.

Paysannerie, *f.* chłopski ród, chłopskie obyczaie, *pl. m.* Bauerngeschlecht, bäuerisches Wesen, *n.*

Péage, *m.* cło, *n.* komora celna, *f.* Zoll, *m.* Wegegeld, Geleit, Zollhaus, *n.*

Péager, *m.* celnik, *m.* Zolleinnehmer, *m.*

Peau, *f.* skóra, *f.* Haut, *f.* Fell, Leder, *n.* Balg, *m.*

Peausserie, *f.* handel skórami, *m.* skóry różne na przedaż, *f. pl.* Fellhandel, Lederhandel, *m.* Lederwaare, *f.*

Peaussier, *m.* wyprawiacz skór; kupiec skórami handluiący, *m.* Lederbereiter; Fellhändler, *m.*

Peautre, *m. fam.* envoyer q. au-, kazać komu iśdź do diabła, do kata, einen zum Henker schicken.

Pec, *a. m.* hareng, *m.* śledź wędzony, *m.* Pökelhäring, *m.*

Peccable, *a.* grzészliwy, fähig zu sündigen.

Peccadille, grzészek, grzech mały, *m.* kleine Sünde, *f.*

Pêche, *f.* brzoskwinia, *f.* rybołowstwo, łowienie ryb, *n.* Pfirsiche; Fischerey, *f.* Fischfang, *m.*

Péché, *m.* grzech, *m.* Sünde, *f.*

Pécher, *n.* grzészyć, błądzić, sündigen; fehlerhaft seyn.

Pêcher, *a.* łowić ryby, fischen.

Pêcher, *m.* brzoskwinia, *f.* (drzewo), Pfirsichbaum, *m.*

Pêcherie, *f.* rybołówstwo, *n.* Fischerey, *f.*

Pécheur, *m.* eresse, *f.* grzésznik, *m.* Sünder, *m.*

Pêcheur, *m.* euse, *f.* rybak, *m.* Fischer, *m.*

Pécore, *f. fam.* bestya, *f.* człowiek głupi, iak sadło, *m.* Thier, *n.* erzdumme Person, *f.*

Pecque, *f. fam.* błaźnica dumna, *f.* eingebildete Närrin, *f.*

Pectoral, ale, *a.* piersiowy; napiersny, zur Brust gehörig, Brust- . . .

Pectoral, *m.* napiersnik, *m.* Brustschild des Hohenpriesters, *n.*

Péculat, *m.* kradzież dochodów publicznych, *f.* Kassendiebstahl, *m.*

Pécule, *m.* własność, maiętność, *f.* eigenthümliches Vermögen, *n.*

Pécune, *f.* (*obs.*) pieniądze, *pl.* Geld, *n.*

Pécuniaire, *a.* pieniężny, Geld betreffend.

Pécunieux, euse, *a. fam.* bogaty w pieniądze, reich an baarem Gelde.

Pédagogie, pedagogika, *f.* Kinderzucht, *f.* — gique, *a.* pedagogiczny, pädagogisch. — gogue, *m.* pedagog, *m.* Erzieher, Jugendlehrer, *m.*

Pédant, *m.* ante, *f.* pedant, klécha, bakalarz, *m.* Pedant, Schulfuchs, *m. v.* Pédantesque.

Pédanter, *n. fam.* bydź bakalarzem, dzieci uczyć, Schulstaub fressen.

Pédanterie, *f.* pedanterya, *f.* bakalarstwo, *n.* Pedanterey, Schulfuchserey, *m.*

Pédantesque, *a.* pedantyczny, bakalarski, pedantisch.

Pédantiser, *n.* po bakalarsku się obchodzić, bakalarstwo udawać, den Pedanten spielen.

Pédantisme, *m.* bakalarstwo, *n.* schulfüchsisches Wesen, *n.*

Pédéraste, *m.* samcołoznik, *m.* Knabenschänder, *m.*

Pédérastie, *f.* samcołóztwo, *n.* Knabenschänderey, *f.*

Pédestre, *a. f.* statue, posąg pieszy, *m.* Bildsäule zu Fuss, *f.*

Pédiculaire, *a.* maladie-, wszawa choroba, *f.* Läusesucht, *f.*

Peigne, *m.* grzebień, *m.* grzebla; płocha, *f.* Kamm, *m.* Weberkamm, *m.* Krempel, *f.*

Peigné, ée, *p. et a.* czesany, wyczesany, gekämmt; aufgeputzt.

Peigner, *a.* wy-, czesać; grzeplować, kämmen; riffeln, hecheln; striegeln.

Peignier, *m.* grzebieniarz, *m.* Kammmacher, *m.*

Peignoir, *m.* płaszcz z płótna do pudrowania, *m.* Pudermantel, *m.*

Peignons, *pl. m.* wyczoski, *pl.* Abgang vom Gekämmten, *m.*

Peignures, *f. pl.* włosy czesaniem wyrwane, *m. pl.* durch Kämmen ausgegangenes Haar, *n.*

Peilles, *f. pl.* gałgany na papier, *m. pl.* Papierlumpen, *m. pl.*

Peillier, *m.* zbieracz gałganów na papier, *m.* Lumpensammler, *m.*

*Peindre, *a.* wy-, od, po-, malować; pisać, malen, abmalen; anstreichen; schreiben. *fig.* opisać, wyrazić, schildern.

Peine, *f.* kara; praca, robota; zapłata, *f.* kłopot, frasunek, troski, *pl.* smutek, *m.* Strafe; Mühe; Arbeit, *f.* Lohn dafür, *m.* Sorge, Unruhe, Verlegenheit, *f.* Kummer, *m.* Leiden, *n.* Gram, *m.* Traurigkeit, *f.* à-, *ad.* ledwie co, skoro, iak tylko, kaum.

Peiner, *a.* trapić, kłopotać; z trudnością, z pracą robić, Mühe, Kummer, Sorgen machen; mit viel Mühe arbeiten. — *n.* męczyć się, z przykrością co czynić, Mühe haben. se, *r.* starać się sich Mühe geben, sich bekümmern.

Peintre, *m.* malarz, *m.* Maler, *m.*

Peinturage, *m.* farbowanie, pomalowanie, *n.* Anstreichen, *n.*

Peinture, *f.* malarstwo; malowanie, *n.* obraz, *m.* Malerey, *f.* Gemälde, *n. fig.* wyrażenie, opisanie, odmalowanie, *n.* Bild, *n.* Schilderung, *f.*

Peinturer, *a.* farbować, pomalować, anstreichen.

Pelache, *f.* axamit szalony podły, *m.* grober Plüsch, *m.*

Pelade, *f.* olysienie, *n.* Ausfallen der Haare, *n.*

Pelage, *m.* maść koni, *f.* kolor sierści, *m.* Farbe der Pferdehaare, Hirschhaare ꝛc., *f.*

Pelamide, *f.* tuńczyk, *m.* Thunfisch, *m.*

Pelard, *a. m.* bois, drzewo obłupane, *n.* geschältes Holz, *n.*

Pelastre, *m.* szérz u łopaty, *f.* Blatt einer Schaufel, *n.*

Pelauder, *a. fam. v.* battre, étriller; chagriner, berner.

Pélé, ée, *a.* obłupany; łysy, geschält; platt, kahl.

Pêle-mêle, *ad.* nieporządnie, bez porządku, unter oder durcheinander.

Peler, *a.* oskubać, oparzyć; obłupać, abharren, abbrühen; schälen. se, *r.* łénieć, łénić się (o włosach), sich haaren.

Pélerin, *m.* pielgrzym, *m.* Pilger, Pilgrimm, *m. fig.* frant, filut, *m.* loser Vogel, *m.*

Pélerinage, *m.* pielgrzymstwo, *n.* pielgrzymka, *f.* Wallfahrt, *f.* Wallfahrtsort, *m.*

Pélerine, *f.* pielgrzymka, *f.* Pilgerinn, *f.* Pilgermantel, *m. fig.* filutka, *f.* verschmitztes Weibsbild, *n.*

Pélican, *m.* pelikan, *m.* Pelikan, *m.*

Pelisse, *f.* kożuch, *m.* Pelz, *m.*

Pelle, *f.* łopata, *f.* Schaufel, *f.*

Pellée, Pelletée, Pelleré, *f.* łopata pełna czego, *f.* Schaufel voll, *f.*

Pelleron, *m.* łopatka, *f.* kleine Schaufel, *f.*

Pelleterie, *f.* kuśnierstwo; futra, *m. pl.* handel futrami, *m.* Kürschnerhandwerk; Pelzwerk, *n.* Pelzhandel, *m.*

Pelletier, *m.* ière, *f.* kuśnierz; knipiec futrami handluiący, *m.* Kürschner, Rauchhändler, *m.*

Pellicule, *m.* skórka, błonka, *f.* Häutchen, *n.*

Pelote, *f.* kłębek, *m.* gałka, bryła; iadwiszka, poduszka do szycia, *f.* Ball, Klampen, Knauel, *m.* Nadelküssen, *n.*

Peloter, *n.* grać w piłkę dla zabawy, mit dem Ball blos zur Lust spielen. — *a. fam.* śniegiem rzucać; wytrzepać komu skórę, mit Schneeballen werfen; prügeln, wamsen.

Peloton, *m.* kłąb, kłębek, *m.* piłka niepowleczona; iadwiszka, poduszeczka do szpilek; kupa, chmara, *f.* Knauel, Klumpen; unüberzogener Ball, *m.* Nadelkißchen, *n.* Rotte, *f.* Haufen, *m.*

Peloronner, *a.* na kupę złożyć; w kłębek, na kłębek zwijać. in einem Haufen oder Klumpen legen; auf einen Knauel wickeln.

Pelouse, *f.* murawa, *f.* Grasplatz, *m.*

Pelu, ue, *a.* kosmaty, włosami obrosły, mit Haaren bewachsen, haarig.

Peluche, *f.* axamit szalony, *m.* Plüschsammet, Plüsch, *m.*

Peluché, ée, *a.* kosmaty, axamitny, wollig, sammetartig.

Pélure, *f.* skórka, łupina; skubanka, *f.* Schaale, Haut; Raufwolle, *f.*

Penaillon, *f. fam.* łachman, galgan; (z pogardą) mnich, *m.* Lumpen; (schimpflich) Mönch, *m.*

Penard, *m. fam.* stary bzdyk, *m.* Ehekrüpel, *m.*

Penaud, aude, *a. fam.* zdumiały, zawstydzony, zmięszany, verlegen, beschämt, bestürzt.

Penchant, ante, *a.* pochodzisty, spadzisty, abhängig, schief. *fig.* walący się, zapadający, wankend.

Penchant, *m.* pochodzistość, spadzistość, *f.* Abhang, *m. fig.* skłonność, *f.* schyłek, upadek, *m.* Hang; Untergang, *m.*

Penchement, *m.* nachylanie, uginanie; spuszczanie głowy. *n.* Hängen oder Neigen; Nicken, *n.*

Pencher, *a.* na-, schylać, nazginać; pochodzistym, spadzistym robić, neigen, abhängig, abschüssig machen; beugen. — *n. et* se, *r.* pochodzistym etc. bydź, stać; nachylać się, zginać się etc., abschüssig seyn; sich neigen. *fig.* (*à* od. *vers* qc.) mieć skłonność do czego, Hang, Neigung zu etwas haben.

Pendable, *a.* godny szubienicy, henkenswerth.

Pendaison, *f. fam.* po-, obwieszenie, *n.* Henken, *n.*

Pendant, ante, *a.* wiszący, zawiesisty, hangend, herabhängend.

Pendant, *m.* rzecz zawieszona, wisząca, *f.* pendant, *m.* kółko u zegarka, *n.* trzemień, *m.* kółko na klucze, *n.* Gehänge; Geheng; Oehr an der Uhr, *n.* Schlüsselriemen, Schlüsselring, *m. T.* rzecz równa, podobna, *f.* Gegenstück, *n.*

Pendant, *prp.* pod czas, während. — que, *c.* w ten czas, gdy; tak długo, iak, indessen da

Pendard, *m.* zdrade, *f. fam.* wisielec, bultay, *m.* Galgenstrick, Galgenvogel, *m.* Rabenaas, *n.*

Pendeloque, *m.* perła etc. zawieszona u kulczyka etc., *f.* Anhänger am Ohrringe ꝛc., *m.*

Pen-

Pendiller, *n. fam.* chwiać się, kołysać się wisząc, baumeln, hängen.

Pendoir, *m.* powróz do zawieszenia połcia słoniny etc., *m.* Stück Strick zum Aufhängen einer Speckseite ꝛc., *n.*

Pendre, *a.* za- po-, obwiesić; wieszać, hängen, aufhängen, anhängen; henken. — *n.* wisieć, hangen, herabhangen.

Pendule, *m.* perpendykiel, *m.* Pendul, *n.* Perpendikel, *m.*

Pendule, *f.* zégar z perpendyklem, *m.* Perpendikeluhr, *f.*

Pénétrabilité, *f.* przenikliwość, przeraźliwość, *f.* Durchdringlichkeit, *f.*

Pénétrable, *a.* przenikliwy, przeraźliwy, durchdringlich.

Pénétrant, ante, *a.* przeraźliwy, przenikaiący, durchdringend.

Pénétratif, ive, *a.* przeraźliwy, leicht durchdringend.

Pénétration, *f.* przenikanie, *n.* Durchdringung, *f. fig.* bystrość rozumu, *f.* dowcip, *m.* Scharfsichtigkeit, *f.* Scharfsinn, *m.*

Pénétrer, *a. et n.* przenikać, przerazić, przechodzić, einsehen; heftig rühren.

Penguin, *v.* Pinguoin.

Pénible, *a.* pracowity, trudny, mühsam, beschwerlich.

Peninsule, *f.* połwysep, *f. m.* Halbinsel, *f.*

Pénitence, *f.* pokuta, kara, *f.* Buße, Reue, Strafe, *f.*

Pénitencier, *m.* penitencyaryusz, *m.* Pönitentiarius, Bußrichter, *m.*

Pénitent, ente, *a.* pokutuiący, bußfertig. — *m. f.* do spowiedzi chodzący; pokutuiący, Beichtkind, *n.* Büßer, *m.*

Pénitentiaux, *a. m. pl.* pseaumes, psalmy pokutne, *m. pl.* Bußpsalmen, *m. pl.*

Pénitentiel, *m.* xiążka pokutna, *f.* Bußbuch, *n.*

Pennade, *f.* pchnienie nogą, *n.* Fußtritt, *m.*

Pennader, *a.* pchnąć, depnąć nogą, einen Tritt mit dem Fuße geben.

Pennage, *m.* piérze ptaka drapieżnego, *n.* Gefieder eines Raubvogels, *n.*

Penne, *f.* pióro wielkie, *n.* pipa, *f.* Schwingfeder, *f.*

Pensant, ante, *a.* myślący, denkend.

Pensée, *f.* myśl, *f.* wyobrażenie, myślenie, *n.* zamiar, zamysł; *m.* zdanie, *n.* koncept, *m.* Gedanke, Begriff, *m.* Vorhaben, *n.* Meinung, Vermuthung, *f.* Einfall, *m.*

Penser, *a. et n.* (*à*) myśleć; co, o czym; pomyśleć, nad czym; wymyśleć; rozumieć, tego bydź zdania, że . . ., denken, nachdenken, sinnen, überlegen; aussinnen, erdenken; meinen, glauben. il a pensé mourir etc., bez mała, tylko co nie umarł etc., er wäre bald gestorben ꝛc.

Penseur, *m.* człowiek głębokich myśli, *m.* Denker, *m.*

Pensif, ive, *a.* zamyślony, nachsinnend, tiefsinnig.

Pension, *f* strawne, *n.* stół; iurgielt *m.* pensya, *f* Kost, *f.* Kostgeld; Jahrgeld; Erziehungshaus, *n.* Gnadengehalt, *m.*

Pensionnaire, *m. et f* stołownik; pensyonarz; iurgieltnik,

tnik, *m.* Kostgänger; Pensionär, *m.*

Pensionner, *a.* pensyę, roczne pieniądze dadź, wyznaczyć; przyiąć za stołownika, na pensyę, ein Jahrgeld oder einen Gnadengehalt geben; in die Kost nehmen.

Pentaglotte, *a.* w pięciu ięzykach pisany, in fünf Sprachen verfaßt

Pentagone, *a.* pięciokątny, fünfeckig. — *m.* pięciokąt, *m.* Fünfeck, *n.*

Pente, *f.* pochodzistość, spadzistość, *f.* Abhang, Fall, *m. fig.* skłonność, *f.* Hang, *m.*

Pentecôte, *f.* zielone świątki, *pl.* Pfingsten, *f.*

Penture, *f.* zawiasa, *f.* eisernes Band zu Thüren, Fenstern, *n.*

Pénultième, *a.* przedostatni, vorletzte.

Pénurie, *f.* niedostatek, *m.* nędza, *f.* äußerster Mangel, *m.* Armuth, *f.*

Pépie, *f.* pypeć, *m.* Pips, *m.*

Pépier, *n.* świergotać, świegotać, zwitschern.

Pepin, *m.* iadełko, *n.* Kern der Aepfel, Birnen ꝛc., *m.*

Pepinière, *f.* szkoła na drzewka, *f.* Baumschule, *f. fig.* szkoła, *f.* gniazdo, *n.* Pflanzschule, *f.*

Pépiniériste, *m.* ogrodnik, drzew owocowych doglądaiący, *m.* Baumgärtner, *m.*

Perçant, ante, *a.* przeraźliwy, ostry, durchdringend, scharf.

en Perce, *ad.* mettre, począć beczkę, anzapfen.

Perce forêt, *m. fam.* myśliwiec odważny, *m.* Buschjäger, *m.*

Percement, *m.* przebicie, *n.* Durchbrechen, *n.*

Perceptible, *a.* poięty, widzialny, merkbar, sichtbar.

Perception, *f.* wybieranie pieniędzy dochodów etc., *n.* percepta, *f.* poięcie, zrozumienie, *n.* Einnahme, Erhebung der Gelder, Früchte ꝛc., *f.* Begriff, *m.*

Percer, *a. et n.* przeć, wiercieć, przebić, przekłóć, przedziurawić, przekopać, przestrzelić, przechodzić; począć beczkę; otworzyć się (iako wrzód); przechodzić, (o budynkach), durchstechen, durchbrechen, durchbohren, durchlöchern, durchhöhlen, durcharaben, durchstoßen, durchschlagen, durchschießen; durchdringen; anzapfen; aufgehen, (von Geschwüren); gehen in, (von Häusern).

Percevoir, *a.* dostawać, brać, wybierać, empfangen, erheben, einnehmen.

Perche, *f.* żerdź, grzęda, *f.* drąg; pręt; okuń, (ryba), *m.* Stange; Meßruthe, *f.* Barsch oder Bärs, *m.* (Fisch).

Percher, *n.* od. se, *r.* usiedść, wlecieć na co, (o ptakach), auffliegen, sich setzen, (von Vögeln).

Perchis, *m.* płot z żerdzi, *m.* Steckenzaun, *m.*

Perchoir, *m.* kiiek w klatce, *m.* grzęda, *f.* Stängelchen im Vogelbauer, *n.* Hühnerstange, *f.*

Perclus, ue, *a.* słaby, niedołężny, lahm, gliederlahm.

Perçoir, *m.* świder, *m.* Ahlesteckbohrer; Durchschlag, Löcher zu machen, *m.*

Per-

Perdable, *a.* co stracić można, utratny, verlierbar.

Perdant, *m.* przegrawacz, *m.* Verspieler, *m.*

Perdition, *f.* zguba, strata, *f.* utracenie; potępienie, *n.* Verderben, *n.* Verdammniß, *f.*

Perdre, *a. et n.* u-, s-, tracić; przegrać; za-, zgubić; ze-, psuć, w niwecz obrócić, verlieren; zu Grunde richten, stürzen; verscherzen, verderben. se, *r.* z-, ginąć, zagubić się; w niwecz się obrócić. do zguby swéy dążyć; zniknąć; zabłąkać się; rozbić się. zatonąć, sich verlieren, verloren gehen; verderben, sich zu Grunde richten; vergehen, verschwinden; sich verirren; scheitern.

Perdreau, *m.* kuropatwię, *n.* junges Rebhuhn, *n.*

Perdrigon, *m.* rodzay śliwek, *f.* Art Pflaumen, *f.*

Perdrix, *f.* kuropatwa, *f.* Rebhuhn, *n.*

Perdu, ue, *p. et a.* stracony, zgubiony etc., verloren ꝛc. comme un perdu, iak szalony, wie toll. femme perdue, kurwa, *f.* Hure, *f.*

Père, *m.* oyciec; opiekun, obrońca, *m.* Vater; Pater; Pfleger, *m.*

Pérégrinité, *f.* stan cudzoziemca, *m.* Stand eines Ausländers, *m.*

Perfection, *f.* doskonałość, *f.* dokończenie, dorobienie, *n.* Vollkommenheit, Vervollkommnung; Vollendung, *f.*

Perfectionnement, *m.* wydoskonalenie, *n.* Vervollkommnung, *f.*

Perfectionner, *a.* wydoskonalić, vervollkommnen. se, *r.* wydoskonalić, się, vollkommner werden.

Perfide, *a.* zdradliwy, zdradziecki, niewierny, treulos, falsch, ungetreu. — *m. f.* zdrayca, *m.* Treulose, *m. et f.* Verräther, *m.*

Perfidie, *f.* zdrada, niewierność, *f.* Treulosigkeit, Untreue, Falschheit, *f.*

Perforation, *f.* przewiercenie, przedziurawienie, *n.* Durchbohrung, Durchlöcherung, *f.*

Périciiter, *n.* bydź w niebezpieczeństwie, in Gefahr seyn.

Péridor, *m.* gatunek szmaragdu, *m.* Art von Schmaragd, *m.*

Periéciens, *v.* Perioeciens.

Périer, *m.* dzierlatka, *f.* Heidelerche, *f.*

Peril, *m.* niebezpieczeństwo, *n.* Gefahr, *f.*

Périlleux, euse, *a.* niebezpieczny, gefährlich.

Période, *m.* cel, koniec, szczyt, stopień; czas, *m.* Ziel, Ende, *n.* Stufe, *f.* Zeitraum, *m.*

Période, *f.* czas nieiaki; obieg planety; peryod, *m.* Zeitraum; Umlauf der Planeten; Satz oder Absatz einer Rede, *m.* Periode, *m.*

Périodique, *a.* obiegaiący; odmienny; miłobrzmiący; (periodiśch), umlaufend; abwechselnd; wohlklingend.

Perioeciens, *pl.* przeciwstopni, *pl.* Gegenfüßler, *pl.*

Péripherie, *f.* obwód, *m.* Umkreis, *m.*

Périphrase, *f.* obszerne opisanie, *n.* Umschreibung, *f.*

Pé-

Périphraser, *a.* opisać, umschreiben.

Periple, *m.* obiechanie czego okrętem, *n.* Umschiffung, *f.*

Peripneumonie, *f. T.* dychawica, *f.* Lungenentzündung, *f.*

Périr, *n.* zginąć, wniwecz się obrócić, umrzeć; zapaśdź; utonąć: bydź potępionym, vergehen; umkommen; verfallen, einstürzen; untergehen; verdammt werden.

Périssable, *a.* zuikomy, marny, vergänglich.

Perle, *f.* perła, *f.* Perle, *f.*

Permanence, *f.* trwałe zostawanie, *n.* beständiges Verbleiben, *n.*

Permanent, ente, *a.* nieustaiący, trwały, nieodmienny, bleibend, beständig, immerwährend.

*Permettre, *a.* ze-, pozwolić, dopuścić, erlauben, zugeben, zulassen, verstatten, vergönnen.

Permission, *f.* zezwolenie etc., *n.* Erlaubniß, Zulassung, *f.*

Permuter, *a.* po-, mieniać się na godności kościelne, vertauschen, (besonders von Pfründen). — tation, *f.* zamiana taka, *f.* solche Vertauschung, *f.* — tant, *m.* zamieniacz teyże, *m.* einer der so tauscht.

Pernicieux, euse, *a.* szkodliwy, niebespieczny, schädlich, verderblich, gefährlich.

Péronnelle, *f. fam.* małpa, błaźnica, *f.* dummes geschwätziges Weibsbild, *n.*

Perpendiculaire, *a.* prostopadły, senkrecht.

Perpendicularité, *f.* prostopadłość, *f.* senkrechte Richtung oder Lage, *f.*

Perpendicule, *m.* *v.* Pendule; wagociąg, *m.* linia prostopadła, *f.* senkrechte Linie, *f.*

Perpétrer, *a.* un crime, *v.* Commettre.

Perpétuation, *f.* utrzymywanie, uwiecznienie, *n.* Unterhaltung der Fortdauer, *f.*

Perpetuel, elle, *a.* ustawiczny, nieprzerwany, immerwährend, unaufhörlich.

Perpetuer, *a.* wiecznie utrzymywać, uwiecznić, immerwährend erhalten, fortsetzen, verewigen. se, *r.* mnożyć się, sich fortpflanzen, sich erhalten

Perpétuité, *f.* ustawiczność, trwałość nieprzerwana, *f.* ununterbrochene Dauer, *f.* à-, *ad.* na wieki, auf ewig.

Perplexe, *a* zadumiały, pomięszany, betreten, verlegen, bestürzt.

Perplexité, *f.* zdumiałość, *f.* pomięszanie, *n.* Verlegenheit, Verwirrung, Bestürzung, *f.*

Perquisition, *f.* inkwizycya, *f.* sądowe dociekanie, dochodzenie, *n.* Nachsuchung, gerichtliche Nachforschung *f.*

Perrique, *f.* papuga mała, *f.* kleiner Papagey, *m.*

Perroquet, *m.* papuga, *f.* krzesło polowe, *n.* Papagey; Art Feldstuhl, *m.*

Perruche, *m.* papuga samica; rodzay papug małych, *f.* Weibchen des Papageyen, *n.* Gattung kleiner Papageyen, *f.*

Perruque, *f.* peruka, *f.* Perrücke, *f.*

Perruquier, *m.* ière, *f.* perukarz, *m.* Perrückenmacher, *m.*

Perse, *f.* Persy, *pl.* Persya, *f.* Persien, *n.* san, e, *a.* Perski; Persyanin, Perser, *m.* Perski; Persyański, persisch.

Per-

Persécuter, *a.* prześladować; nalegać, dręczyć, trapić, verfolgen; überlaufen, plagen.

Persécuteur, *m.* trice, *f.* prześladowca, prześladownik, *m.* Verfolger, *m.*

Persécution, *f.* prześladowanie; dręczenie etc. *n.* ucisk, *m.* Verfolgung, *f.* Plagen, *n.*

Persévérance, *f.* stałość, wytrzymałość, *f.* Beharrlichkeit, Verharrung, *f.*

Persévérant, ante, *a.* stały, wytrzymały, beharrlich, ausdauernd, standhaft.

Persévérer, *n.* wytrwać, dotrwać; przestawać na swoim, beharren, anhalten, aushalten.

Persicot, *m.* wódka brzoskwiniowa, *f.* persyko, *n. indecl.* Pfirsichbranntwein, *m.* Persienne, *f.* okiennica do zsuwania, *f.* Sommerladen, *m.*

Persiflage, *m.* szyderstwo, *n.* Spötterey, *f.* feiner Spott, *m.*

Persifler, *a.* szydzić, prześladować, aushöhnen, ausspotten. — *a.* baiać, unzusammenhängendes Zeug reden.

Persifleur, *m.* szyderca, *m.* Spötter, *m.*

Persil, *m.* pietruszka, *f.* Petersilie, *f.*

Persillade, *f.* przyprawienie potrawy pietruszką, *n.* Zurichtung mit Petersilie, *f.*

Persillé, *a. m.* fromage-, sér spleśniały, *m.* Käse, der inwendig grüne Flecken hat, *m.*

Persique, *f.* brzoskwinia wielka, *f.* große Pfirsiche, *f.*

Persister, *n.* (*à, dans qc.*) przestawać na swoim, trwać w czym, auf etwas beharren, bestehen.

Personnage, *m.* osoba, *f.* mężczyzna, człowiek, *m.* rola, *f.* Person, *f.* Mann, *f.* Mensch, *m.* Rolle, *f.*

Personnaliser, *v.* Personnifier.

Personnalité, *f.* osobistość; uraza osobista, *f.* Persönlichkeit; persönliche Anzüglichkeit, *f.*

Personne, *f.* osoba, *f.* Person, *f.*

Personne, *pr. m.* kto, Jemand. ne-, nikt, Niemand.

Personnel, elle, *a.* osobisty, persönlich.

Personnifier, *a.* pod postacią osoby udawać, wyrażać, unter dem Bilde einer Person vorstellen.

Perspectif, ive, *a.* podług perspektywy zrobiony, perspektivisch.

Perspective, *f.* perspektywa, *f.* Perspektive, *f. pl.*

Perspicacité, *f.* bystrość, przezorność, *f.* Scharfsinn, *m.* Scharfsichtigkeit, *m.*

Perspicuité, *f.* wyraźność, iasność, *f.* Deutlichkeit, *f.*

Persuader, *a.* (*q.*) namawiać; wmawiać co w kogo (*qc. à q.*); przekonać, überreden, bereden; überzeugen; einreden, (*qc. à q.*) se, *r.* myśleć, rozumieć, glauben, sich einbilden.

Persuasible, *a.* namowny, czego łatwo uwierzyć można, dessen man überredet werden kann.

Persuasif, ive, *a.* przekonywaiący, namowny, überredend, überzeugend.

Persuasion, *f.* namowa, *f.* przekonanie, *n.* Ueberredung, Beredung; Ueberzeugung, *f.*

Perte, *f.* strata, utrata, szkoda

da; zguba, *f.* Verlust; Nachtheil; Untergang, *m.* à-de vue, okiem niedoścignony, unabsehbar. en pure-, bez wszelkiey korzyści, ohne allen Nutzen.

Pertinemment, *ad.* do rzeczy, słusznie, schicklich, vernünftig.

Pertinent, ente, *a.* niezdrożny, słuszny, do rzeczy służący, schicklich, gehörig.

Pertuis, *m.* dół, *m.* dziura; tama na rzéce; cieśnina, *f.* Loch, *n.* Oeffnung; Verengung, eines Flusses; enge Durchfahrt, *f.*

Pertuisane, *f.* oszczep, *m.* Partisane, *f.*

Perturbateur, *m.* trice, *f.* gwałciciel, *m.* Störer, *m*

Perturbation, *f.* niepokóy, *m.* niespokoyność, *f.* Gemüthsunruhe, *f.*

Pervers, erse, *a.* przewrotny, namiętny, zły, verkehrt, verderbt, lasterhaft, böse.

Perversion, *f.* psucie dobrych obyczaiów, zwodzenie, *n.* Verkehrung, Verderbung, *f.*

Perversité, *f.* przewrotność, złość, *f.* Verkehrtheit, *f.* Verderbniß, *n.*

Pervertir, *a.* psuć, zwodzić, verderben, verführen. *fig.* przekręcić, verdrehen.

Pesant, ante, *a.* ciężki, ważny, schwer, wichtig. *fig.* przykry, trudny; ospały, nieżywy, lästig, beschwerlich, schwerfällig.

Pesanteur, *f.* ciężar, *m.* waga, *f.* Schwere, *f.* Gewicht, *n. fig.* głupota, *f.* Dummheit, *f.*

Pesée, *f.* od-, ważenie, *n.* szala wagi pełna czego, *f.* Wägen, Abwägen, *n.* Wageschaale voll, *f.*

Pèse-liqueur, *m.* waga wodna, *f.* Wasserwaage, *f.*

Peser, *a.* od-, ważyć, wägen, wiegen, abwiegen. *fig.* rozważać, rostrząsać, überlegen, prüfen. — *n.* ważyć, ciężyć, drücken, schwer liegen auf..

Peseur, *m.* wagmistrz, ważnik, *m.* Waagemeister, Wieger, *m.*

Peson, *m.* przezmian; prześlik, *m.* Schnellwaage, *f.* Wiktel, *m.*

Peste, *f.* powietrze (morowe), *n.* Pest, — *i. fam.* (de), do diabła! do kata! zum Henker!

Pester, *n. fam.* przeklinać, złorzeczyć, fluchen, lästern.

Pestifère, *a.* zaraźliwy, powietrzny, pestilenzialisch.

Pestiféré, *a.* powietrzem zarażony, zapowietrzony, von der Pest angesteckt.

Pestilence, *f.* potwietrze (morowe), *n* Pest, Pestilenz, *f.*

Pestilent, ente, *a.* zaraźliwy, powietrzny, ansteckend.

Pestilentiel, elle, *a.* zaraźliwy, pestilenzialisch.

Pestilentieux, euse, *a. fig.* zaraźliwy, szkodliwy, schädlich, ansteckend.

Pet, *m.* wiatr, *m.* bzdzina, *f.* Furz, Wind, *m.*

Pétarade, *f.* pierdzenie konia etc., *a.* Farzen der Pferde ꝛc. *n.*

Petard, *m. T.* petarda, *f.* szmermel, *m.* Petarde, *f.* Thorbrecher; Pulverschwärmer, *m.* — der, *a.* petardą wysadzić, mit Petarden auffsprengen. — dier, *m.* petardownik, *m.* Petardirer, *m.*

Petaud, *m.* cour du roi-, Petaudière, *f. fam.* nierząd, *m* zamieszanie, *a.* Ort, wo Verwirrung herrscht, *m.*

Pétécchiale, *a. f. T.* fièvre-, petiocie, *pl.* Fleckfieber, *n.*

Pétécchies, *f. pl. T.* plamy od petioci pochodzące, *f. pl.* Flecken beym Fleckfieber, *m. pl.*

Peter, *n.* wiatr puścić, pierdnąć, farzen. *fig.* hukać, pukać, trzaskać, krachen, prasseln, knistern.

Peteur, *m.* euse, *f.* pierdziel, bździoch, *m.* Farzer, *m.*

Pétillant, ante, *a.* trzeszczący, pukaiący; iskrzący się; pieniący się; żywy; psotliwy, prasselnd, knisternd, knasternd; sprudelnd; funkelnd; feurig; lebhaft; muthwillig.

Pétillement, *m.* trzeszczenie, pukanie; iskrzenie się etc.; świerzebienie, *n.* Prasseln; Knistern, Knastern; Funkeln; Sprudeln; Kriebeln, *n.*

Pétiller, *n.* trzeszczeć, hukać, pukać; pienić się; iskrzyć się; burzyć się (o krwi), krachen, prasseln, knastern, knistern; perlen; funkeln; kochen, sprudeln, (vom Blute).

Petit, ite, *a.* mały; podły, słaby, klein, geringe, schlecht, schwach. petit à petit, *ad.* powoli, pomału, nach und nach.

Petitesse, *f.* małość; szczupłość, podłość; fraszka, *f.* drobiazg, *m.* Kleinigkeit; Geringfügigkeit, Unerheblichkeit, Wenigkeit, Kleinigkeit, *f.*

Petition, *f. T.* żądanie, *n.* Begehren, *n.*

Petite-vérole, *f.* ospa, *f.* Kinderblattern, *f. pl.*

Petit-fils, *m.* Petite-fille, *f.* wnuk, *m.* wnuczka, *f.* Enkel, *m.* — inn, *f.*

Petit-gris, *m.* popielice, *pl.* Grauwerk, *n.*

Petit-lait, *m.* serwatka, *f.* Molken, *f.*

Petit-lard, *m.* słonina poprzerastała, *f.* Schrotspeck, *m.*

Petit-maître, *m.* Petite-maîtresse, *f.* galant, *m.* Stutzer, *m.*

Petit-métier, *m.* ulipki, *pl.* Hippe, *f.* (Kuchen).

Petit-neveu, *m.* wnuk siestrzeniec, synowiec, *m.* Urneffe, *m.*

Petit-salé, *m.* mięso wędzone trochę solone, *n.* schwach gesalzenes und geräuchertes Fleisch, *n.*

Petits-pieds, *m. pl.* ptastwo, *n.* kleines Geflügel, *n.*

Peton, *m. fam.* nóżka, *f.* Füßchen, *n.*

Pétrée, *a. f.* Arabie, Arabia skalista, *f.* das steinigte Arabien, *n.*

Pétrification, *f.* skamieniałość, *f.* Versteinerung, *f.*

Pétrifier, *a.* skamienić, versteinern. se, *r.* skamienieć, sich versteinern.

Pétrin, *m.* dzieża, *f.* koryto do ciasta, *n.* Backtrog, *m.*

Pétrir, *a.* zarobić, gnieść ciasto; glinę etc. deptać, kneten; (Lehm ꝛc.) treten. *fig.* pétri de malice etc., pełen złości etc., voller Bosheit ꝛc.

Pétrole, *m.* oléy skalny, *m.* Steinöl, Bergöl, *n.*

in Petto, *ad.* w myśli, im Sinne.

Pétulance, *f.* rozpusta, zuchwa-

chwałość, *f.* Heftigkeit, *f.* Ungestüm, *n.*

Pétulant, ante, *a.* rozpustny, zuchwały, heftig, ungestüm.

Petun, *m. fam.* (podły) tutuń, *m.* (schlechter) Taback, *m.*

Petuner, *n. fam.* tutuń palić, Taback schmauchen.

Peu, *ad.* mało, wenig. — à-, *ad.* powoli, pomału, nach und nach, unvermerkt. dans-, *ad.* wkrótce, po krótkim czasie, in kurzem, nächstens. à peu près, *ad.* prawie, nie mal, beynahe, fast, ungefähr. pour que, *c.* ieżeli tylko, ieżeli trochę, wenn nur ein wenig. — *m.* małość, trocha, odrobina, *f.* das Wenige, *n.*

Peuplade, *f.* osada, *f.* Völkerschaft; Kolonie, *f.*

Peuple, *m.* naród, lud, *m.* pospólstwo, *n.* narybek, *m.* Volk, *n.* Pöbel; Fischsatz, *m.*

Peupler, *a.* zaludnić, narybić staw; rozmnożyć, bevölkern; mit Fischen ꝛc. besetzen. — *n.* rozmnożyć się, sich vermehren.

Peuplé, ée, *a.* ludny, volkreich.

Peuplier, *m.* topola, *f.* Pappelbaum, *m.*

Peur, *f.* boiaźń, *f.* obawianie się, *n.* Furcht; Besorgniß, *f.*

Peureux, euse, *a.* boiaźliwy; lękliwy, furchtsam, scheu

Peut-être, *ad.* może, vielleicht.

Phaéton, *m.* pojazd lekki nieokryty, *m.* Phaeton, *m.* (leichter unbedeckter Wagen.)

Phare, *m.* latarnia nad pobrzeżem morskim, Leuchtfeuer, *n.* Leuchtthurm, *m.*

Pharisaïque, *a.* faryzeuszowski, pharisäisch.

Pharisaïsme, *m.* nauka faryzeuszów, *f.* phariſäiſche Lehre, *f. fig.* obłuda, *f.* Heucheley, *f.*

Pharisien, *m.* faryzeusz, *m.* Pharisäer, *m.*

Pharmaceutique, *f.* nauka aptekarska, *f.* Apothekerkunst, *f.* — *a.* do tego należący, dazu gehörig.

Pharmacie, *f. v.* Pharmaceutique. — cien, *m.* aptékarz, *m.* Apotheker, *m.* — copée, *f.* xiąźka o nauce aptékarskiey, *f.* Apothekerbuch, *n.*

Phébus, *m* słońce, *n.* Sonne, *f. fig.* nadęte, wysokie słowa, *n. pl.* hochtrabende Schreibart, *f.* Schwulst, *m.*

Phénix, *m.* fenix, *m.* Vogel Phönix, *m.*

Phénomène, *m.* widziadło, *n.* Erscheinung, *f.*

Philantrope, *m.* człowiek ludzki, *m.* Menschenfreund, *m.*

Philantropie, *f.* ludzkość, *f.* Menschenliebe, *f.*

Philippe, *m.* Filip, Philipp, *m.* — lipot, *m.* Filipek, *m.* Philippchen, *n.* — ppine, ppote, *f.* Filipina, Philippine, *f.*

Philologie, *f. T.* filologia, nauka języków i nauk wyzwolonych, *f.* Philologie, kritische Kenntniß der Sprachen und freyer Künste, *f.* — logique, *a.* filologiczny, philologisch. — logue, *m.* filolog, *m.* Philolog, *m.*

Philomèle, *f.* słowik, *m.* Nachtigall, *f.*

Philosophe, *m. f.* filozof, *m.* Weltweiser, Philosoph, *m*

Phi-

Philosophie, *f.* filozofia, *f.* Weltweisheit, Philosophie, *f.* — phique, *a.* filozoficzny, philosophisch. — pher, *n.* filozofować, philosophiren.

Philtre, *m.* trunek na wzbudzenie miłości, *m.* Liebestrank, *m.*

Phiole, *v.* Fiole.

Phlébotomiser, *a.* krew puszczać, Ader lassen.

Phocas, *m.* cielę morskie, *n.* Seekalb, *n.*

Phthisie, *f.* suchoty, *pl.* Schwindsucht, *f.* — sique, *a.* na suchoty chory, schwindsüchtig.

Physicien, *m.* Naturforscher, *m.*

Physiologie, *f.* fizyologia, *f.* Physiologie, *f.*

Physionomie, *f.* fizyonomia, *f.* Gesichtsbildung, Weissagung aus derselben, *f.* — miste, *m.* Physiognom, *m.*

Physique, *f. T.* fizyka, *f.* Physik, (Naturkunde, Naturlehre), *f.* — *a* fizyczny, przyrodzony, physisch, natürlich.

Piaffe, *f. fam.* duma, chełpliwość, *f.* Großthuerey, Prahlerey, *f.*

Piaffer, *n. fam.* dumno stąpać, chełpić się, prahlen.

Piaffeur, *a. m.* cheval-, koń wspaniały, *m.* stolzes Pferd, *n.*

Piailler, *n. fam.* wrzeszczeć, schreyen, heulen.

Piaillerie, *f. fam.* wrzask, krzyk, *m.* Geheul, *n.*

Piailler, *m.* euse, *f.* człowiek wrzaskliwy, *m.* Schreyer, *m.*

Piastre, *f.* moneta śrebna Hiszpańska, Turecka, *f.* Piaster, *m.* (spanische oder türkische Silbermünze).

Piauler, *n. fam.* beczeć, wrzeszczeć; piszczeć (o kurczętach), greinen, wimmern; pipen, (von jungen Hünern).

Pic, *m.* dzięcioł, *m.* Specht, *m.*

Pica, *m.* zły apetyt brzemiennych, Gelüsten der Schwangern, *n.*

Picaveret, *m.* konopka skalna, *f.* Steinhänfling, *m.*

Picholine, *f.* mała oliwka, *f.* Olive von der kleinsten Art, *f.*

Picorée, *f.* rabowanie, chodzenie na zdobycz, *n.* Marodiren, Beute machen, *n.*

Picorer, *n.* chodzić na zdobycz, rabować, marodiren, auf Beute ausgehen.

Picoreur, *v.* Maraudeur.

Picot, *m.* karcz, pień; zabek u koronek etc., *m.* Baumstürzel, Stumpfen, *m.* Zäckchen an Spitzen ꝛc., *n.*

Picoté, ée, *a. fam.* dziobaty, blatternarbig.

Picotement, *m* świędzenie, *n.* Prickeln oder Stechen (in der Haut), *n.*

Picoter, *a* świędzić; dziobać, prickeln oder stechen; picken, mit dem Schnabel hacken. *fig.* przymawiać, przycinać, sticheln.

Picoterie, *f.* przymówka, przycinki, *pl. f.* Sticheley, Sticheirede, *f.*

Picotin, *m.* miarka owsa, *f.* Mäßchen Haber, *n.*

Pie, *f.* sroka, *f.* Elster, *f.* fromage à la-, sér biały, tłusty, *m.* weißer Käse, *m.*

Pie, *f.* od. *a. m.* cheval-, koń patrokaty, *m.* Schecke, *f.*

Pie, *a. f.* oeuvre-, pobożna fundacya, *f.* milde Stiftung, *f.*

Piece,

Pièce, *f.* sztuka; część; łata, *f.* płatek, kawałek, *m.* armata, *f.* oficér w szachach, *m.* Stück; Theaterstück, *n.* Theil; Fleck, *m.* Kanone; Figur im Schach, *f.*

Pied, *m.* noga; *T.* stopa, *f.* Fuß, *m.* — droits, filar poboczny; podwóy. *m.* Nebenpfeiler, Pfosten an Thüren ꝛc., *m. pl.* — fort, moneta na próbę, *f.* Probemünze, *f.*

Piège, *m.* sidło, *n.* Schlinge, Falle, *m.*

Pierraille, *f.* głaz, *m.* grober Kies, *m.*

Pierre, *m.* Piotr, Peter, *m.* — rrot, *m.* Piotrek, *m.* Peterchen, *n.*

Pierre, *f.* kamień, *m.* Stein, *m.*

Pierrée, *f.* kanał murowany do wody, *m.* steinerner Wassergang, *m.*

Pierreries, *f. pl.* kleynoty, drogie kamienie, *m. pl.* Edelsteine, *m. pl.*

Pierrette, *f.* kamyczek, *m.* Steinchen, *n.*

Pierreux, euse, *a.* kamienisty, steinig, steinicht.

Piété, *f.* pobożność, *f.* Frömmigkeit, Gottesfurcht, *f.* — filiale, miłość ku rodzicom, *f.* kindliche Liebe, *f.*

Piéter, *n. fam.* się na bespieczności, sich vorsehen.

Piétiner, *n.* nogami tupać, deptać, mit den Füßen zappeln oder stampfen, trippeln.

Piétisme, *m.* nabożność zbyteczna, *f.* Pietisterey, *f.*

Piétiste, *m. et. f.* nabożniś, *m.* Frömmling, Pietist, *f.*

Piéton, *m.* onne, *f.* piechotnik, *m.* Fußgänger, *m.*

Piétre, *a. fam.* nędzny, mizerny, armselig, elend.

Piètrerie, *f. fam.* rzecz nic nie warta, *f.* grat, *m.* schlechte, elende Sache, *f.*

Pieu, *m.* pal, *m.* Pfahl, *m.*

Pieux, euse, *a.* na-, pobożny, gottesfürchtig, fromm, gottselig.

Piffre, *m.* esse, *f. fam.* papuch, *m.* Dickwanst, *m.*

Pigeon, *m.* gołąb, *m.* Taube, *f.*

Pigeonneau, *m.* gołąbię, *n.* gołąbek, *m.* junge Taube, *f.*

Pigeonnier, *m.* gołębiemiec, gołębnik, *m.* Taubenhaus, *n.* Taubenschlag, *m.*

Pignocher, *n. fam.* klikać, knapeln, ohne Appetit essen.

Pignon, *m.* pinela, *f.* Pinie, *f. T.* szczyt, *m.* blanki murów, cewy, *pl.* Giebel, *m.* Zinne, *f.* Getriebe, *n.*

Pilau, *m.* ryż z masłem gotowany, *m.* Reis mit Butter ausgekocht, *m.*

Pile, *f.* kupa, *f.* stos, *m.* Haufen, Stoß, *m.*

Piler, *a.* po-, u-. tłuc, zerstoßen, zermalmen; stampfen. *fig. fam.* zajadać, essen.

Pileur, *m.* tłuczący, Stößer, *m. fam.* żarłok, *m.* starker Esser, *m.*

Pilier, *m.* filar, słup, *m.* podpora, *f.* Pfeiler, *m.* Stütze, *f.*

Pillage, *m.* plondrowanie, *n.* Plünderung, *f.*

Pillard, arde, *a.* rabowny, złodzieyski, räuberisch, diebisch.

Piller, *a.* plondrować, rabować, kraśdź; napaśdź (o psach), plündern, stehlen, rauben, anfallen, (von Hunden).

Pillerie, *f.* ździerstwo, łupiestwo, *n.* Erpressung, Dieberey, *f.*

Pilleur, *m.* zdzierca, łupieżca; wypisywacz, *m.* Plünderer; der aus Büchern stiehlt, *m.*

Pilon, *m.* tłuk, stępor, *m.* stępa, *f.* Stößel, *m.* Mörserkeule; Stampfe, *f.*

Piloner, *a.* wałkować, walken, (Wolle).

Pilori, *m.* szydrzeniec; pręgierz, *m.* Drillhäuschen, *n.* Pranger, *m.*

Pilorier, *a.* w szydrzeniec, u pręgierza postawić kogo, in das Drillhäuschen sperren, drillen; an den Pranger stellen.

Piloris, *m.* szczur piżmowy, *m.* Bisamkatze, *f.*

Pilotage, *m.* palowanie; stérowanie, *n.* Pfahlwerk, *n.* Steuermannskunst, *f.*

Pilote, *m.* stérnik, *m.* Steuermann, *m.*

Piloter, *a. et n.* upalować, pale wbiiać; stérować, przeprowadzać okręt, Pfähle einschlagen; Schiffe durch gefährliche Oerter führen.

Pilotis, *m.* pal do fundamentu, *m.* Grundpfahl, *m.*

Pilule, *f. fig.* pigułka, przykrość, *f.* Verdruß, Verweis, *m.*

Pimbêche, *f. fam.* kobieta wymyślna, lalka, *f.* Zieraffe, *m.*

Pimpant, ante, *a. fam.* ustroiony, wysmukły, zierlich, geputzt, nett.

Pimpesouée, *f. fam.* *v.* Pimbêche.

Pimpprelocher, *a. fam.* włosy śmiesznie zdobić, das Haar auf eine lächerliche Art zieren.

Pin, *m.* sosna, *f.* Fichte, Kiefer, *f.*

Pinacle, *m.* ganek kościelny; szczyt, *m.* Zinne, Spitze, *f.*

Pinaie, *f.* sośnina, bór sosnowy, *m.* Fichtenwald, *m.*

Pinasse, *f.* gatunek okrętu długiego, *m.* kleines Rennschiff, *n.*

Pinastre, *m.* choyka, *f.* wilder Fichtenbaum, *m.*

Pince, *f.* przodek kopyta, podkowy; fald kończaty, *m.* kleszcze, *pl.* drąg żelazny, *m.* Spitze am Hufe und Hufeisen; Horn vorn an den Klauen der Hirsche ꝛc., *n.* spiżzig zugehende Falte; Zwickzange, Kneipzange, *f.* Brecheisen, Hebeeisen, *n.* Pinces, *pl.* cztery zęby przednie końskie; nożyce raka, *pl.* die vier Vorderzähne, der Pferde, *m. pl.* Krebsscheeren, *f. pl.*

Pincé, ée, *p. et a.* uszczypniony etc., gekniffen ꝛc. *fig.* wymyślny, przymuszany, gezwungen, geziert.

Pinceau, *m.* pęzel, *m.* Pinsel, *m.*

Pincée, *f.* szczypka, *f.* ein Paar Finger voll, *n.* Prise, *f.*

Pince-maille, *m. fam* sknera, żmindak, *m.* Pfennigfuchser, Geizhals, *m.*

Pincer, *n.* u-, szczypać, kneifen, kneipen, zwicken, abkneipen. *fig.* przymawiać, sticheln. — la harpe etc., grać na harfie etc., die Harfe ꝛc. spielen.

Pincette, *f.* kleszczyki, *pl.* Zängelchen, *n.* — tes, *pl.* obcęgi kuchenne, *pl.* Feuerzange, *f.*

Pinçon, *m.* sinizna od szczypania, *f.* uszczypnienie, *n.* blauer Fleck vom Kneipen, Knipp, *m.*

Pindariser. *n. fam.* słowa przebierać, gezlert, künstlich reden.

Pindariseur, *m. fam.* słowa przebieraiący, der hochtrabend spricht ꝛc.

Pinson, *m.* zięba, *f.* Finke, *f.*

Pinte, *f* kwarta, *f.* kufel, *m.* Pinte, Kanne, *f.* (Maaß).

Pinter, *n. fam.* pić, kulle wytrząsać, zechen.

Pioche, *f.* motyka, *f.* Steinhaue, Hacke, *f.*

Piocher, *a.* motyką wskopać, hacken, umhacken.

Pioler, *n.* piszczeć, pipen, piepsen. *v.* Piauler

Pion, *m.* chłop (w szachach) warcab, *m.* Bauer im Schachspiele; Stein im Damenspiele, *m.*

Pionnier, *m.* szańckopnik, *m.* Schanzgräber, *m.*

Piot. *m. fam.* wino, *n.* trunek, *m.* Wein, Trunk, *m.*

Pipe, *f.* lulka; kufa wina, *f.* Tabackspfeife; Piepe Wein, *f.*

Pipeau, *m.* piszczałka ze trzciny, *f.* wabik, *m.* Rohrpfeife, Lockspeise, *f.* Pipeaux, *m. pl.* lipowe rózgi, gałąski, *f. pl.* Leimruthen, *f. pl.*

Piper, *a. et n* wabić ptaki, Vögel mit der Pfeife locken. *fig.* (we grze) szalbierować, falsch spielen. — des dés, kostki sfałszować, die Würfel kneipen.

Piperie, *f.* szalbierstwo, *n.* Betrug, (besonders im Spiele), *m.*

Pipeur, *m.* szalbierz, *m.* falscher Spieler, *m.*

Piquant, ante, *a.* kolący, ostry, kończaty, stechend, scharf, spiżig *fig.* uszczypliwy, urażliwy; powabny, beißend, anziehend; einnehmend.

Piquant, *m.* tarn, kolec u zioł, *m.* Stachel an Gewächsen, *m.*

Pique, *f.* pika, dzida, *f.* pikinier, pikownik, *m* Pike, *f.* Spieß; Pikenier, *m.* *f.* chrapka na kogo, *f.* Haß, Groll, *m.*

Pique, *m.* pik, *m.* (w kartach franc.), Pik, *n.* Spaten, *m.* (in der Spielkarte).

Pique-boeuf, *m.* hayday, wolarz, wołopas, *m.* Ochsentreiber, *m.*

Pique-nique, *m.* uczta społeczna, składana, *f.* Picknick *m.*

Piquer, *a. et n* przekłóć; kąsać; gryźć, tocząc świerzbieć; szpikować; przeszywać; dadź koniowi ostrogi, ostrogami; począć (becerkę); gryźć, szczypać (pieprz etc.). stechen, durchstechen; spicken; sieppen, durchnähen; spornen; (ein Faß) anbohren; auf der Zunge beißen. *fig.* boleć, gryźć, martwić, empfindlich machen, schmerzen; kränken. se, *r.* ukłóć się, sich stechen. *fig.* (*de qc.*) rozgniewać się; wynosić się z czego, szczycać się czym; unosić się, wpaśdź w zapal; zrobaczywieć, zrobaczywić się, empfindlich über etwas werden; sich einer Sache rühmen, stolz darauf werden; hitzig werden; wurmstichig werden, Löcher bekommen.

Piquet, laska, *f.* pal, kołek, *m.* Absteckpfahl, Pflock, Zeltpflock, *m. T.* pikieta, *f.* (gra w karty), Picketspiel, *n.*

Piquette, *f.* wino podłe, sauer, geringer Wein, *m.*

Piqueur, *m.* myśliwczyk konny na łowach; obieżdżacz koni; dozorca budowniczy; kuchcik, co pieczenię szpikuje, *m.* Jäger zu Pferd bey der Parforcejagd; Bereiter; Vorreiter; Bauaufseher; Polirer; Bratenspicker, *m.*

Piquier, *m.* pikinier, pikownik, *m.* Pikenier, *m.*

Piquûre *f.* zakłócie, *n.* Stich, *m. T.* ścieg *m.* dzierganie, *n.* robota wybijana, *f.* Steppen, *n.* Stepperey, *f.* Steppstich, *m.* ausgehackte Arbeit, *f.*

Pirate, *m.* rozbóynik morski, *m.* Seeräuber, *m.*

Pirater, *n.* rozbijać na morzu, Seeräuberey treiben.

Piraterie, *f.* rozbóy morski, *m.* Seeräuberey, *f.*

Pire, *a.* gorszy, podleyszy, ärger, schlechter, schlimmer. — *m.* naygorsza, nayniegodziwsza (rzecz). *f.* das Schlechteste, Schlimmste, Aergste, *n.*

Pirouette, *f.* młynek, *m.* koło, obrócenie się na iedney nodze, *n.* Drehrädchen, *n.* Mühle; Kreiswendung, *f.*

Pirouetter, *n.* w koło się obracać, kręcić się, sich im Kreise herumdrehen.

Pis, *m.* wymię, *n.* Euter, *n.*

Pis, *ad.* gorzey, schlimmer, schlechter, übler, ärger. — *m. v.* Pire, *m.* pis-aller, *m.* ostatnia, *f.* ostatnie szczęście, *n* das Schlimmste, *n.* schlimmste Fall, *m.*

Pisasphalte, *m.* kléy ziemski, *m.* Erdharz, *n.*

Pissat, *m. fam.* szczyny, *pl.* Urin, *m.*

Pisseement, *m.* szczanie, puszczenie uryny, *n.* Harnen, *n.*

Pisseenlit, m. *fam.* szczoch, *m.* Bettseicher, *m.*

Pisser, *a. et n.* szczać, urynę puszczać, pissen, harnen.

Pisseur, *m.* euse, *f.* szczoch, *a. f.* Pisser, *m.*

Pisseux, euse, *a.* poszczany; szczynami śmierdzący, bepißt, nach Pisse stinkend

Pissoir, *m.* kąt do szczania, *m.* Pißwinkel, *m.*

Pissote, *f.* kurek, czop w łużniku, *m.* hölzerner Hahn an einem Laugenfasse, *m.*

Pissoter, *n.* często szczać, oft pissen.

Pissotière, *f.* podła fontana, *f.* schlechter Springbrunnen, *m.*

Pistache, *f.* pistacya, *f.* Pistazie, *f.*

Pistachier, *m.* pistacya, *f.* (drzewo), Pistazienbaum, *m.*

Piste, *f.* trop; szlak; ślad, *m.* Spur, *f.* Hufschlag, *m.*

Pistil, *m. T.* pręcik nasienny, *n.* Blumengriffel, Staubweg, *m.*

Pistolet, *m.* pistolet, *m.* Pistole, *f.*

Pistolier, *m.* konny, co dobrze z pistoletu strzéla, *m.* Pistolenschütze, *m.*

Piston, *m.* stępel w pompie etc., *m.* Pumpstock, *m.* Ziehstange, *f.*

Pitance, *f.* porcya, *f.* (w klasztorze), Portion, (in Klöstern), *f.*

Pitaud, *m.* aude, *f.* prostak; grubianin, *m.* grober Bauer; Kerl, *m.*

Piteux, euse. *a.* żałośny, nędzny erbärmlich, kläglich.

Pitié, *f.* litość, *f.* miłosierdzie, *n.* Mitleiden, Erbarmen, *n.*

Piton, *m.* gwoździ, (*m.*) szruba z kółkiem, z dziurką. *f.* Ringnagel, *m.* Ringschraube, *f.*

Pitoyable, *a.* żałośny, mizerny, nędzny, jämmerlich, erbärmlich.

Pitropite, *m.* wódka bardzo tęga, *f.* starker Branntwein von Weingeist, *m.*

Pittoresque, *a.* zadziwiaiący, dziwny; romantyczny, maleriśch; romantisch.

Pituite, *m.* flegma, *f.* Schleim, *m.*

Pituiteux, euse, *a.* flegmisty, schleimig, verschleimt.

Pivert, *m.* dzięcioł, *m.* Grünspecht, *m.*

Pivoine, *f.* piwonia, *f.* Päonie, Gichtrose, *f.*

Pivoine, *m.* gil, *m.* Blutfink, Dompfaffe, *m.*

Pivot, *m.* czop, biegun; korzeń główny, co prosto pod drzewem rośnie, *m.* macica, *f.* Zapfen, *m.* Herzwurzel, *f.*

Pivoter, *n.* korzeń główny, macicę puszczać, dostawać, eine Herzwurzel treiben.

Placard, *m.* ozdoba stolarska na drzwiach; kartka z obwieszczeniem, *f.* paskwil, *m.* zierliche Verkleidung über einer Thür, *f.* Anschlagzettel, *m.* Schmähschrift, *f.*

Placarder, *a.* przybić publicznie, (obwieszczenie etc. obwieścić, öffentlich anschlagen.

Place, *f.* mieysce, *n.* plac, *m.* Platz, Ort, *m.* Stelle, Stätte, *f. fig.* urząd, *m.* godność, *f.* Dienst, *m.* Amt, *n.* — *i. z* drogi! Platz gemacht!

Placer, *a.* położyć, postawić, kłaśdź; opatrzyć, ubespieczyć, setzen, stellen, legen, anlegen, anbringen, unterbringen.

Placet, *m.* stołeczek, *m.* suplika, prozba, *f.* Sessel, *m.* Bittschrift, *f.*

Plafond, *m.* pułap, strop, *m.* podsiębicie, *n.* Decke eines Zimmers, *f.* Deckenstück, *n.*

Plafonner, *a.* strop sadzić, malować, die Decke eines Zimmers bekleiden.

Plagiaire, *m.* wypisywacz, xiąrek, *m.* Bücherausschreiber, *m.*

Plagiat, *m.* kradzież cudzych myśli z xiążek, *f.* gelehrter Diebstahl, *m.*

Plaidant, ante, *a.* prawuiący się, vor Gericht redend; zessirend.

Plaider, *a.* et *n.* prawować się; prowadzić komu sprawę; prawem kogo pociągać, rechten, prozessiren, einen Andern Prozeß als Advocat führen; belangen.

Plaideur, *m.* euse, *f.* strona, prawuiący się, der, die einen Prozeß führt. *fig.* kłótnik, Zänker, *m.*

Plaidoierie, *f.* prawnictwo, Prozessiren, *n.* gerichtliche Prosa, *n.*

Plaidoyable, *a. m.* jour-, dzień sądowy, *m.* Gerichtstag, *m.*

Plaidoyer, *m.* oczyszczenie, obrona adwokata sądowa, *f.* Vertheidigungsrede eines Advokaten vor Gericht, *f.*

Plaie, *f.* rana; blizna, *f.* szram, *m.* Wunde, Narbe, *f.*

Plaignant, ante, *a.* skarżący, powodowy, powód, *m.* der Gericht klagend; Kläger, *m.*

Plain, aine, *a.* równy, gładki, prosty, płaski, gleich, glatt, eben, flach. — pied, jednostayna równość, *f.* gleicher Boden, *m.*

*Plaindre, *a.* żałować, opłakiwać, beklagen, bedauern.

se, *r.* uskarzać się, żalić się, ubolewać, klagen, sich beklagen (über etwas bey Jemandem).

Plaine, *f.* równina, płaszczyzna, *f.* Ebene, *f.*

Plainte, *f.* skarga; żałość, *f.* żal, *m.* Klage, Beschwerde; Wehklage, *f.*

Plaintif, ive, *a.* ustawicznie się żalący; żałośny, immer klagend, kläglich.

*Plaire, *n.* (*d*) u-, s-, podobać się; chcieć, raczyć, gefallen; anstehen; belieben; gefällig seyn. se, *r.* (*à qc.*) mieć w czym swe upodobanie, upodobać, ulubić sobie co, Gefallen an etwas haben. en quelque lieu, przebywać, lubić, chować się, gern an einem Orte seyn.

Plaisance, *f.* lieu de-, maison de-, mieszkanie letnie, *n.* pałac letni na wsi, *m.* Lustort, *m.* Lusthaus, *n.*

Plaisant, ante, *a.* wesoły, żartowny, trefny, przyiemny; dziwny, śmieszny, lustig, artig, angenehm, spaßhaft, possierlich, sonderbar, lächerlich.

Plaisant, *m.* żartownik, *m.* Spaßmacher, *m.*

Plaisanter, *n.* żartować, scherzen, spaßen. — *a.* drwić z kogo, zum Besten haben, aufziehen.

Plaisanterie, *f.* żart, *m.* Scherz, Spaß, *m.*

Plaisir, *m.* uciecha, radość, roskosz, zabawa, *f.* ukontentowanie; upodobanie, *n.* wola; łaska, przysługa, *f.* Vergnügen, *n.* Lust, Freude, Belustigung, Vergnügung, *f.*

Wille, *m.* Belieben, *n.* Gefälligkeit, *f.*

Plan, e, *a.* płaski, flach. T.

Plan, *m.* płaskość; model, abrys, wzór, kształt, *m.* forma, planta, *f.* plan, *m.* Fläche, *f.* Grundriß, *m.* Riß, Entwurf, Plan, *m.*

Planche, *f.* deska, tarcica; blacha kòpersztychowa, *f.* kòpersztych, *m.* podkowa muła; grzęda, *f.* zagon w ogrodzie, *m.* Bret, *n.* Bohle, Diele; Platte, *f.* Kupferstich, *m.* Hufeisen eines Maulesels; Gartenbeet, *n.*

Planchéier, *a.* dylować, tarcicami pokładac, dielen, mit Bretern belegen.

Plancher, *m.* podłoga, *f.* pułap, strop, *m.* Fußboden, *m.* Decke eines Zimmers, *f.*

Planchette, *f.* deszczułka, *f.* Bretchen, *n.*

Plançon, *m.* latorośl do sadzenia, *f.* Setzling, *m.* Gatzweide, *m.*

Plane, *m.* *v.* Platane.

Planer, *a.* wy-, równać, płaszczyć, ebenen, gleichen, glatt machen. — *n.* krążyć po powietrzu, buiać, (właściwie o ptakach), schweben, (eigentlich von Vögeln).

Planète, *f.* planeta, gwiazda błędna, błąkaiąca się, *f.* Planet, Irrstern, *m.*

Plant, *m.* płonka, latorośl do sadzenia; rossada; szkoła na drzewa, *f.* Setzling, *m.* Pflanzreis, *n.* Setzpflanze, *f.* Ort, wo junge Stämme gepflanzt sind, *m.*

Plantage, *m.* osada, *f.* Pflanzung, *f.*

Plantard, *m.* latorośl do sadzenia,

dzenia, *f.* Setzling, *m.* Satzweide, *f.*

Plantat, *m.* winnica roczna, *f.* jähriger Weinberg, *m.*

Plantation *f.* sadzenie, *n.* osada, *f.* Anpflanzung, *f.*

Plante, *f.* ziele, *n.* roślina, *f.* Pflanze, *f.* — du pied, podeszwa (u nogi), *f.* Fußsohle, *f.*

Planter, *a.* sadzić; po-, pod-, przystawić; założyć, pflanzen, in die Erde stecken, setzen, stellen, einschlagen, aufrichten, anlegen. *fig. fam.* (*q.*) opuścić kogo. einen stehen oder sitzen lassen. se, *r.* stanąć, usiedźć, rozwalić się, sich hinstellen, sich hinpflanzen.

Planteur, *m.* osadnik, ogrodnik, *m.* Pflanzer, Pflanzgärtner, *m.*

Plantoir, *m.* kołek do robienia dziur dla sadzenia, *m.* Pflanzstock, *m.*

Plantureux, euse, *a.* obfity, urodzajny, żyzny, tłusty, fruchtbar, reich, fett.

Planure, *f.* wiór, *m.* Holzspan, Hobelspan, *m.*

Plaque, *f.* blacha, *f.* lustro, *n.* Platte, *f.* Blech, *n.* Wandleuchter, *m.*

Plaquer, *a.* sadzić, futrować, powlec, oblepić, belegen, bekleiden, überziehen.

Plastron, *m.* napiersnik, *m.* Bruststück; Brustleder, *n. fig. fam.* naśmiewisko, *n.* Spott, *m.*

se Plastronner, *r.* napiersnik sobie przywiązać, ein Bruststück, ein Brustleder vorthun.

Plat, ate, *a.* płaski, równy, platt, flach, eben. *fig.* podły, gemein, platt.

Piat, *m.* miska; tafla, *f.* blat szpady etc., *m.* Schüssel; Platte, *f.* de balance, ... ia u wagi, *f.* Waagschaale, *f.*

Platane, *m.* iawór cudzoziemski, *m.* Platanus, fremder Ahornbaum, *m.*

Plateau, *m.* szala wagi drewniana; taca. *f.* Waagebret... Thee-, Kaffe-, Chokolet... bret, *n.*

Plate-bande, *f.* grzęda wy... na kwiaty, równianka, ... stórcz, *m.* futrówka, *f.* ... trowanie drzwi etc., *n.* ... batte in Gärten, *f.* schmaler ... einfacher Zierath oder Streif... *m.* Einfassung, *f.* Thür- ... Fensterfutter, *n.*

Plate-forme, *f.* dach pla... *m.* altana, *f.* flaches Dach... Altan, *m.*

Plate-longe, *f.* rzemień ... bamowania konia, *m.* ... *f.* Langriemen, Spannriemen, *m.* Koppelband, *n.*

Platine, *f.* blacha do ... nia bielizny drobnéy, *f.* ... lazko, *n.* zasuwka u drz... etc., *f.* zamek u strzelby, ... Trockenplatte, *f.* Platte... Schloßblech an Flinten, Th... ren ꝛc.; Flintenschloß, *n.*

Platitude, *f.* podłość, *f.* pod... wyraz, *m.* Plattheit, *f.* ... der Austruck, *m.*

Plâtrage, *m.* robota gipsowa, *f.* Gypsarbeit, *f.*

Plâtras, *m.* gips, *m.* albo ... pno odpadłe, *n.* abgefallenes Stück Gyps oder Kalk,

Plâtre, *m.* gips, *m.* Gyps, *m.*

Plâtrer, *a.* gipsować, gypsen, übertünchen. *fig.* kolorować, pokrywać, verdecken. se, *r. fig.* malować się, sich schminken.

Plâtreux,

Plâtreux, euse, *a.* gipsowy, czerwonawy, gypsartig, mit rother Kreide vermischt.

Plâtrier, *m.* gipsownik, *m.* Gypser, *m.*

Plâtrière, *m.* gipsarnia, *f.* Gypsgrube, *f.*

Plausibilité, *f.* okazałość, *f.* pozór, *m.* podobieństwo, *n.* Scheinbarkeit, *f.*

Plausible, *a.* okazały, pozorny, scheinbar.

Plein, eine, *a.* pełny; zupełny, dostateczny, doskonały; dychtowny, gruby; kotny, szczenny etc., voll; ganz, völlig, vollständig, vollkommen; trächtig; trächtig, (von Thieren). — pouvoir, plenipotencya, pełnamoc, *f.* Vollmacht. *f.* en-, w środ, w pośród, prosy calym, mitten in. — *m.* zupełność, *f.* mieysce pełne, *nn.* das Volle, *n.* voller Raum, *m.*

Plénement, *ad.* zupełnie, doskonale, dostatecznie, völlig.

Plénière, *a. f.* zupełny, doskonały, völlig, vollkommen, ccour-, ziazd dworu powszechny, *m.* allgemeine Versammlung des Hofes, *f.*

Plenipotentiaire, *a.* pełnomocny. bevollmächtigt. — *m.* plenipotencyaryusz, *m.* bevollmächtigter Gesandte, *m.*

Plénitude, obfitość, doskonałość, *f.* Fülle, *f.* Ueberfluß, *nm.* — de puissance, władza i moc zupełna, rządu, *f.* volle Macht und Gewohnheit eines Fürsten, *f.*

Pleurant, ante, *a.* płaczący, weinend.

Pleurer, *n.* płakać, weinen. — *a a.* opłakiwać, beweinen.

Pleurésie, *f.* kolki, *pl.* bolenie boków, *n.* Seitenstechen, *n.*

Pleureur, *m.* euse, *f.* płaczący, płaczek, *m.* der, die weint.

Pleureuses, *f. pl.* strefy żałobne na rękawie, *f.* Trauerbinden vorn an den Aermeln der Trauerkleider, *f. pl.*

Pleureux, euse, *a.* płaczliwy, zapłakany, weinerlich, verweint.

Pleurs, *m. pl.* łzy, *f. pl.* Thränen, *f. pl.*

*Pleuvoir, *i.* padać (o dészczu), regnen.

Plegon, *m.* wić, słomianka, *f.* Weidenband; Strohband; *n.*

Pli, *m.* fałd, zmarsk; przegub; zakręt, *m.* Falte; *f.* Bug, *m.* Runzel; Krümme, *f. fig.* nalog, obyczay; obrót, *m.* Gewohnheit; Wendung, *f.*

Pliable, *a.* gibki, smagły, biegsam, beugsam.

Pliage, *m.* fałdowanie, składanie, marszczenie, *n.* Biegen; Falten; Falzen; Zusammenlegen, *n.*

Pliant, ante, *a.* gibki, smagły, biegsam, geschmeidig.

Pliant, *m.* od. *a.* siège, krzesło polowe, składane, *n.* Feldstuhl, *m.*

Plier, *a* fałdować, marszczyć, składać; na-, zginać, falten, in Falten legen; falzen, zusammen legen; biegen, beugen. *n.* od. se, *r.* na-, zginać się, sich biegen, gebogen werden. *fig.* ustępować; nazad się cofać, umykać, nachgeben, weichen, sich zurückziehen.

Plieur, *m.* euse, *f.* składacz etc.

etc., *m.* der, die etwas faltet, falzt.

Plioir, *m.* gładyszka, *f.* Falzbein, *n.*

Plique, *f.* od. Plica, *m.* kołtun, gwoździec, *m.* Weichselzopf, *m.*

Plis, *m.* wełna z owiec bitych, *f.* Wolle von geschlachtetem Viehe, *f.*

Plisser, *a.* fałdować, w fałdy składać, falten, in Falten legen. *n. et se, r.* fałdować się, sich falten, Falten werfen.

Plissure, *f.* fałdowanie, *n.* fałdy, *pl.* Faltenlegen, *n.* Falten, *f. pl.*

Plomb, *m.* ołów, *m.* ołowianka *f.* Bley, Bleyloth, Senkbley, *n.* à plomb, prostopadło, senkrecht.

Plombagine, *f.* ołowiec, *m.* Wasserbley, Bleyerz, *n.*

Plombée, *f.* farba czerwona z ołowiu preparowana, *f.* aus Bley gebrannte röthliche Farbe, *f.*

Plomber, *a.* polewać, ołowiem spaiać, zalewać, oblewać; śrzódwagą mierzyć; piątnować ołowiem, ołowianą pieczęć przywiązać etc.; farbą ołowistą farbować; udeptać, ubić ziemię, glasuren; mit Bley ausfüllen oder ausgießen, verbleyen; mit dem Bleylothe messen; ein bleyernes Zeichen anhängen, plombiren; bleyfarbig anstreichen; das Erdreich fest treten oder stampfen.

Plomberie, *f.* ołownia, *f.* Bleygießerey, *f.*

Plombeur, *m.* celnik, co ołowiem piątnuie, *m.* Plombirer, *m.*

Plombier, *m.* ołownik, *m.* Bleygießer, Bleyarbeiter, *m.*

Plongeon, *m.* nurek, (ptak), *m.* Taucher, *m.* (Vogel).

Plonger, *a.* za-, ponurzyć, pogrążyć, zatopić; świecę maczać, tauchen, untertauchen; (Lichter) ziehen. *fig.* wprawić, zatopić, versetzen, versenken. — *n.* nurkiem pływać, iśdź, untertauchen. *se, r. fig.* zanurzyć się, zatopić się w czym, oślep biedz, sich versenken, sich überlassen.

Plongeur, *m.* nurek, *m.* Taucher, *m.*

Ployer, *a. et n.* na-, zginać, na-, zginąć się, biegen, beugen.

Pluie, *f.* dészcz, *m.* Regen, *m.*

Plumage, *m.* piérze, pióra, *pl. n.* Gefieder, *n.*

Plumail, Plumart, *m.* skrzydło, (do zmiatania), *n.* Federwisch, *m.*

Plumasseau, *m.* v. Plumail; pióra u strzały, *n.* fleytuchy, *m. pl.* Pfeilgefieder, *n.* gezupfte Leinwand, *f.*

Plumassier, *m.* ten, co kitki, kwiaty z piór robi, Federschmücker, Federhändler, *m.*

Plume, *f.* pióro, *n.* Feder, *f.* Federkiel, *m. fig.* sposób pisania, *m.* Schreibart, *f.*

Plumée, *f.* pióro pełne czego, *n.* Feder voll Tinte, *f.*

Plumer, *a.* o-, skubać, rupfen, eig. u. fig.

Plumet, *m.* pióro na kapeluszu, *n.* kitka, *f.* Hutfeder, *f.* Federbusch, *m. fig. fam.* kapelusz z kitką noszący, der ihn trägt.

Plumetis, *m.* koncept pisma, *m.* erster Entwurf einer Schrift, *m.*

Plu-

Plumette, *f.* materya wełniana, *f.* Art wollenen Zeuges, *m.*

Plumeux, euse, *a.* piérzasty; pierzany, federig; federicht.

Plupart, *f.* większa część, *f.* gröste Theil, *m.* die meisten.

Pluralité, *f.* większość, większa liczba, *f.* Mehrheit, *f.*

Plus, *ad.* więcey; daléy, mehr. de-en-, co raz bardziéy, je mehr und mehr, immer mehr. au-, tout au-, naywięcey, naydaléy, höchstens, aufs höchste. de-, daléy, nad to oprócz tego, weiter, ferner, überdieß. — *m.* większa część, więcéy, das Mehreste, Meiste.

Plusieurs, *a. pl.* wielu różni, różne, wiele, mehrere, viele, verschiedene.

Plutôt, *ad.* predszéy; raczéy, lepiéy, eher, früher, lieber.

Pluvial, *m.* ornat biskupi, *m.* Meßgewand, *n.*

Pluviale, *a. f.* eau-, woda dészczowa, *f.* Regenwasser, *n.*

Pluvier, *m.* dészczownik, (ptak), *m.* Brachvogel, *m.*

Pluvieux, euse- *a.* dészczowy, regnericht.

Poche, *f.* kieszenia; sieć na króliki, *f.* skrzypce małe, *pl.* gardziel ptaków, *f.* brzuch u niektórych liter, *m.* Tasche, *f.* Sack, *m.* Kaninchennetz, *n.* Sackgeige, *f.* Kropf der Vögel; runder Zug unten an gewissen Buchstaben, *m.*

Pocher, *a.* podbić oczy, sadzić iaya; brzuch u litéry zrobić; zalewać litéry, zabazgrać, (die Augen) blau schlagen; (Eyer) aufschlagen; den runden Zug unten an Buchstaben machen; durch Tintenklexe unleserlich machen.

Pocheter, *a.* nosić w kieszeni oliwki etc., in der Tasche einige Zeit bey sich tragen, (Oliven ꝛc.), damit sie besser werden.

Pochette, *f.* kieszonka, *f.* Täschchen, Säckchen, *n.*

Podagre, *a.* podagryczny, podagrisch. — *m. fam.* podagryk, *m.* Podagrist, *m.*

Poële, *m.* dywan na trumnie; baldachin, *m* Leichentuch, *n.* Thronhimmel, Traghimmel, *m.* — od. Poile, *m.* piec, *m.* izba, *f.* Stubenofen, *m.* Stube, *f.*

Poële, *f.* patelnia, *f.* Pfanne, *f.*

Poëlier, *m.* patelnik, *m.* Pfannenschmied, *m.*

Poëlon, *m.* mała patelnia, *f.* Pfännchen, *n.*

Poëlonnée, *f.* patelnia pełna czego, *f.* Pfanne voll, *f.*

Poëme, *m.* wiersz, *m.* Gedicht, *n.*

Poësie, *f.* poëzya, *f.* wierszopisarstwo, *n.* wiersz, *m.* Dichtkunst; Art zu dichten, *f.* Gedicht, *n.*

Poëte, *m.* wierszopis, rymopis, *m.* Dichter, *m.*

Poëtereau, *m. fam.* wierszoklet, *m.* Dichterling, Reimschmied, *m.*

Poëtique, *a.* wierszopisarski, poetyczny, poetisch.

Poëtiser, *n. fam.* wiersze pisać, Verse machen.

Poids, *m* waga, *f.* ciężar, *m.* Gewicht, *n.* Schwere, Last, *f. fig.* waga, ważność, *f.* Wichtigkeit, *f.* Gewicht, *n.*

Poig-

Poignant, ante, *a. fam. vid.* Piquant.

Poignard, *m.* puginał, sztylet, *m.* Dolch, *m.*

Poignarder, *a.* zranić, zabić puginałem, mit einem Dolche verwunden, erstechen.

Poignée, *f.* garść; rekoieść, *f.* trzonek, *m.* Hand voll, *f.* Griff, Handgriff, *m.*

Poignet, *m.* wstaw, przegub ręki, *m.* pięść, ręka, *f.* obrąbek u rękawa, koszuli, *m.* Handwurzel, Faust, Hand, *f.* Bindchen am Hemde, *n.*

Poil, *m.* włos na ciele, *m.* broda, *f.* Haar am Leibe, *n.* Bart, *m.*

Poiloux, *m. fam.* wszarz, *m.* Lausekerl, *m.*

Poilu, ue, *a.* włochaty, kosmaty, haarig.

Poinçon, *m.* szydło, *n.* szwayca, *f.* piątno, *n.* rylec; stępel, *m.* szpilka do włosów, *f.* Pfrieme, *f.* Pfriem; Punzen; Stämpel; Grabstichel, *m.* Haarnadel zum Staate, *f.*

Poindre, *a.* kłóć; przycinać komu, stechen, sticheln. — *n.* wschodzić, rozwiiać się, wyrastać; świtać, keimen, sprossen, aufgehen; anbrechen.

Poing, *m.* pięść, ręka, *f.* Faust, Hand, *f.*

Point, *m.* kropka, *f.* punkt; sztych, ścieg, *m.* koronki wyszywane. *pl. f.* Punkt; Stich (im Nähen ꝛc), *m.* genähete Spitze, *f. fig.* punkt, artykuł, oddział; szczyt, stopień, *m.* Stück, *n.* Satz, Abschnitt; Grad, *m.* au dernier-, nad zamiar, nadzwyczaynie, im höchsten Grade, — de vue, widok; cel, *m.* Gesichtspunkt, *m.* Aussicht, *f.* — du jour, świt, *m.* świtanie, *n.* Anbruch des Tages, *m.*

Point, *ad* nie; nie, żaden, nicht; kein; nein — du tout, bynaymniéy, wcale nie, gar nicht, durchaus nicht.

Pointe, *f.* koniec; szczyt, *m.* Spitze, *f. fig.* świt; dowcip, *m.* myśl dowcipna, *f.* smak ostry, ale przyiemny; zamiar, *m.* przedsięwzięcie, *n.* Anbruch (des Tages); witziger Einfall; scharfer und angenehmer Geschmack, *m.* Vorhaben, *n.* en- *ad.* kończato, spiżig, spitzig zulaufend.

Pointer, *a.* kłóć; kropkować; wymierzyć, wyrychtować; stechen; punktiren; richten. — *n.* w górę lecieć, wzbiiać się wysoko (ptak), steigen, (von Vögeln).

Pointille, *f.* subtelności, *pl.* fraszka, *f.* Spitzfindigkeit; Kleinigkeit, *f.*

Pointiller, *n.* kropkować, punktować in etwas stechen; punktiren. *fig.* fraszkami się bawić, swarzyć się o nie, sich bey unnützen Kleinigkeiten aufhalten, darüber streiten. — *a. fam.* przycinać komu, sticheln.

Pointillerie, *f.* swarliwość; przycinki, *pl. f.* Zanksucht; Sticheley, *f.*

Pointilleux, euse, *a.* dziwaczny, swarliwy, eigen, wunderlich, zänkisch.

Pointu, ue, *a.* kończaty, spiżig.

Poire, *f.* gruszka, *f.* rożek do prochu, *m.* Birn, *f.* Pulverbeutel, *m.*

Poiré, *m.* gruszecznik, *m.* Birnmost, *m.*

Poireau, *m.* brodawka, *f.* Warze, *f.*

Poirier, *m.* gruszka, grusza, *f.* (drzewo), Birnbaum, *m.*

Pois, *m.* groch, *m.* Erbse, *f.*

Poison, *m.* trucizna, *f.* Gift, *n.*

Poisard, arde, *a.* plugawy, nieprzystoyny, nach Art der Fischweiber, pöbelhaft.

Poissarde, *f.* rybaczka, *f.* Fischweib, *n.*

Poisser, *a.* smołą smarować, zalewać; po-, zasmolić, pichen; beschmieren.

Poisson, *m.* ryba, *f.* Fisch, *m.*

Poissonnaille, *f. fam.* rybki różne, *f. pl.* allerhand kleine Fische, *f. pl.*

Poissonnerie, *f.* rybaki, iatki, gdzie ryby przedaią, *pl.* Fischmarkt, *m.*

Poissonneux, euse, *a.* rybny, fischreich.

Poissonnier, *m.* ière, *f.* rybak, *m.* Fischhändler, *m.*

Poissonnière, *f.* panewka do ryb, *f.* Fischkessel, *m.*

Poitrail, *m.* piersi konia, *pl.* podpiersnik, *m.* Brust eines Pferdes, *f.* Brustriemen, *m.*

Poitrinaire, *a. et m.* na piersi chory, mit einer Brustkrankheit behaftet.

Poitrinal, *m.* sztuciec, *m.* Stutzrohr, *n.* Stutz, *m.*

Poitrine, *f.* mostek, *m.* piersi, *pl. f.* Brust, *f.*

Poitron, *m.* śliwka żółta, *f.* Spilling, *m.* (Pflaume).

Poivrade, *f.* ocet z pieprzem, *m.* Pfefferbrühe, *f.*

Poivre, *m.* pieprz, *m.* Pfeffer, *m.*

Poivrer, *a.* pieprzyć, pfeffern.

Poivrier, *m.* pieprz, (drzewo), *m.* puszka do pieprzu, *f.* Pfefferbaum, *m.* Pfefferbüchse, *f.*

Poivrière, *f.* korzenniczka, *f.* Würzschachtel, *f.*

Poix, *f.* smoła, żywica, *f.* Pech, Harz, *n.*

Pole, *m.* oś, biegun, *m.* Axe, *f.* Pol, *m.*

Poli, *m.* politura, *f.* glanc, *m.* Politur, *f.*

Poli, ie, *p. et a.* polerowany, gładki, polirt, glatt, rein. *fig.* grzeczny, obyczayny, polerowny, gesittet, höflich, fein.

Police, *f.* policya, *f.* Polizey, *f.*

Policer, *a.* policyą utrzymywać, dobry porządek wprowadzać, Polizeyanstalten machen, wohl einrichten.

Poliment, *m.* glanc, blask, polor, *m.* Poliren, *n.* Politur, *f.*

Poliment, *ad.* grzecznie etc., höflich, fein.

Polir, *a.* polerować, gładzić, poliren, glätten. *fig.* obyczayniey szym etc. czynić; wydoskonalić, verfeinern; ausfeilen.

Polisseur, *m.* euse, *f.* polerownik, *m.* Polirer, *m.*

Polissoir, *m.* kamień, stal, ząb do polerowania, *m.* Polirstahl, Polirzahn, Glättstein, *m.*

Polissoire, *f.* szczotka do polerowania, *f.* Polirbürste, *f.*

Polisson, *m.* łaydak młody; swywolnik, *m.* Gassenjunge; Zotenreißer, *m.*

Polisson, onne, *a.* łaydacki, gassenjungenmäßig.

Polissonner, *n.* bąki strzelać, bła-

błaznować, błazgonić. Gassenjungenstreiche begehen; Zoten reißen.

Polissonnerie, *f.* błaznowanie, *n.* swywola, *f.* Bubenstreich, *m.* Zote, *f.*

Polissure, *f.* polerowanie, *n.* politura, *f.* Poliren, *n.* Politur, *f.*

Politesse, *f.* grzeczność, obyczayność, gładkość. *f.* Höflichkeit, Feinheit, *f*

Politique, *a.* polityczny; przewrotny, chytry, politisch; verschlagen, schlau. — *m.* polityk, *m.* Staatsmann, Politiker, *m.*

Politique, *f.* nauka o rządzeniu państwa, *n.* polityka; chytrość, *f.* Staatskunst; Staatskunde; Staatslehre; Politik, Staatsklugheit, *f.*

Politiquer, *n. fam.* o rzeczach politycznych rozmawiać, von Staatsgeschäften reden.

Polluer, *a.* splugawić, gwałcić, sprofanować, verunreinigen, entweihen. se, *r.* samogwałcić, się, sich selbst beflecken.

Pollution, *f.* splugawienie; sprofanowanie, *n.* samogwałt, *m.* Befleckung; Entweihung; Selbstbefleckung, *f.*

Pologne, *f.* Polska, *f.* Polen, *n.* — lonois, e, *a.* Polski, polnisch. Polak, *m.* Pole, *m.*

Poltron, onne, *a.* trwożliwy, tchórzowaty, verzagt, feig. — *m. f.* tchórz, *m.* feige Memme, *f.*

Poltronnerie, *f.* tchórzostwo, *n.* Feigheit, Zaghaftigkeit, *f.*

Polyandrie, *f.* wielomęstwo, *n.* Vielmännerey, *f.*

Polygame, *m. et f.* wielożeniec, der viel Weiber, die viel Männer zugleich hat.

Polygamie, *f.* wielożeństwo, *n.* Vielweiberey, *f.*

Polyglotte, *a.* w wielu ięzykach pisany, in vielen Sprachen geschrieben. — *f.* pismo święte takie, *n.* solche Bibel, *f.*

Polygone, *a.* wielokątny, vieleckig. — *m.* wielokąt, *m.* Vieleck, *n.*

Polype, *m.* polip, *m.* Polyp, *m.*

Polysyllabe, *a.* wielosylabny, vielsylbig.

Polythéisme, *m.* wielobóstwo, *n.* Vielgötterey, *f.*

Polythéiste, *m.* chwalca wielu bogów, *m.* Anhänger der Vielgötterey, *m.*

Pomeranie, *f.* Pomorze, *n.* Pomerania. Pommern, *n.* nisa, nne, *a.* S. Pomorski, pommerisch. Pomorczyk, *m.* Pommer, *m.*

Pommade, *f.* pomada, *f.* Haarsalbe, Pommade, *f.*

Pommader, *a.* pomadą namazać, napomadować, mit Pommade schmieren.

Pomme, *f.* iabłko, *n.* gałka; główka kapusty, *f.* Apfel; Knopf; Krauskopf, *m.* Kohlhaupt, *n.* — de terre, kartofel, *m.* Erdapfel, *m.* Kartoffel, *f.*

Pommé, *m.* iabłecznik, *m.* Aepfelmost, Aepfelwein, *m.*

Pommeau, *m.* gałka u szpady; kula u siodła, *f.* Degenknopf, Sattelknopf, *m.*

Pommelé, ée, *a.* iabłkowaty, apfelgrau.

se Pommeler, *r.* iabłkowatey maści się robić, (o koniach); drobnemi obłoczkami się okryć. äpfelgrau werden, (von Pferden); sich mit kleinen Wölkchen überziehen.

Pommer, *n.* składać się, w główki rosć (o kapuście etc.), Köpfe ansetzen, sich schließen, (von Krautarten).

Pommeraie, *f.* sad iabłonny, *m. m.* Aepfelgarten, *m.*

Pommette, *f.* gałeczki, węzełki na ozdobę, *pl.* Knöpfchen zur Zierde, *n.*

Pommier, *m.* iabłoń *f.* panewka do pieczenia iabłek, *f.* Aepfelbaum, *m.* Aepfelpfanne, *f.*

Pompe, *f.* okazałość, pompa; pompa, *f.* Pracht, *f.* Gepränge, *n.* Pumpe, *f.* — à feu, sikawka, *f.* Feuerspritze, *f.*

Pomper, *n. et a.* pompować, wyciągać, pumpen, auspumpen.

Pompeux, euse, *a.* okazały wspaniały, szumny, prächtig.

Pompon, *m.* rożne drobne ozdoby białeglowskie na głowę. *pl* allerhand kleine Zierrathen zum Kopfputz, *m. pl.*

Ponce, *f.* woreczek z węglami tłuczonemi, *m.* Pansche, *f.* (Säckchen mit Kohlenstaub zum Abdruck der Muster). pierre-, pumix, *m.* Bimsstein, *m.*

Ponceau, *m.* kolor ponsowy, *m.* Hochroth, *m.*

Poncer, *a.* pumexem otrzeć; węglowym proszkiem przesiać, wybić, mit Bimsstein abreiben, mit Kohlstaub abzeichnen, durchpauschen.

Ponche, *m.* punca, *m.* Punsch, *m.*

Poncire, *m.* cytryna z grubą skórą, *f.* dickschalige Citrone zum Einmachen, *f.*

Poncis, *m.* wzorek przekłuwany; papier liniowany, *m.* durchstochenes Muster zum Linienblatt, *n.*

Ponctualité, *f.* punktualność, *f.* Pünktlichkeit, *f.*

Ponctuation, *f.* kropkowanie, (w pisaniu, *n.*) Punktiren, *n.*

Ponctuel, elle, *a.* punktualny, pünktlich, sehr genau.

Ponctuer, *a.* kropkować, punktiren.

Pondre, *a. et n.* iaie z-, nieść, Eyer legen.

Pont, *m.* most, *m.* Brücke, *f.* — de bateaux, most na łyżwach, *m.* Schiffbrücke, *f.*

Pontac, *m.* pontak, *m.* Pontac, *m.*

Ponte, *f.* niesienie iay, *n.* czas tegoż, *m.* Eyerlegen, *n.* Legezeit, *f.*

Ponté, *m.* krzyż u gifesu, *m.* Kreuz am Degengefäße, *n.*

Pontife, *m.* kapłan nayważszy; biskup, *m.* Hoheprieſter; Bischof, *m.* — souverain, papież, *m.* pontyfikał, *m.* Ceremonienbuch der Bischöfe, *n.*

Pontifical, ale, *a.* pontyfikalny; papieski, biskupi, hoheprieſterlich; päbſtlich, biſchöflich.

Pontificalement, *ad.* w ornacie biskupim, im biſchöflichen Ornate.

Pontificat, *m.* papiestwo, arcykapłaństwo, *n.* Hoheprieſterthum, *n.* päbſtliche Würde und Regierung, *f.*

Ponton, *m. T.* most na łyżwach, prom, pręt do tego, *m.*

m mostolodź *f.* Schiffbrücke, Fähre, *f.* Ponton, *m.*

Pontonage, *m.* mostowe, przewozowe, *n.* Brückenzoll, *m.* Fährgeld, *n.*

Pontonier, *m.* celnik mostowy, *m.* Brückenzöllner, *m*

Pope, *m* pop. *m.* Pope, griechischer Priester, *m.*

Populace, *f.* gmin pospolity, *m.* popolstwo, *n.* Pöbel, *m.*

Populaire, *a.* pospolity; powszechny; miły, ludzki, das Volk betreffend; gemein, leutselig; populär.

Popularité, *f.* ludzkość; użyteczność, wyraźność powszechna; miłość, przyiazń pospólstwa, *f.* Leutseligkeit, Gemeinverständlichkeit, Gemeinnützigkeit; Beliebtheit; Volksgunst, *f.*

Population, *f.* ludność, *f.* Volksmenge, *f.*

Populo, *m. fam.* dzieciak, *m.* kleines Kind, *n*,

Porc, *m.* wieprz, *m.* świnia; wieprzowina, *f.* Schwein, Schweinefleisch, *n.*

Porcelaine, *f.* porcelana, *f.* Porzellán, *n.*

Porche, *m.* krużganek, *m.* Vorhof, *m.* Halle, *f.*

Porcher. *m.* świniarz, świniopas, *m.* Schweinhirt, *m.*

Pore, *m.* dziurka potowa na ciele i innych rzeczach, *f.* Schweißloch, *n.* kleine Oeffnung an Körpern, *f.*

Poreux, euse, *a.* pełny dziurek, dziurkowaty, voll kleiner Oeffnungen, porös.

Porosité, *f.* dziurkowatość, *f.* Porosität, Löcherheit, *f.*

Porphyre, *m.* porfir, *m.* Porphyr, *m.*

Porreau, *v.* Poireau.

Port, *m.* port, *m.* winduga, *f.* przy rzéce; noszenie, *n.* frocht; ładunek, *m.* postać, *f.* trzymanie się; porto, pocztowe, *n.* frocht, *m.* myto od noszenia, *n.* Hafen, Seehafen, *m.* Anlände, *f.* Tragen, *n.* Tracht; Schiffsladung; Anlegen, Körper zu tragen, *f.* Porto, Postgeld, *n.* Fracht, *f.* Tragelohn, *m.m.*

Portage, *m.* noszenie, *n.* Tragen, *n.*

Portail, *m.* drzwi główne, *pl.* Portal, *n.* Hauptthür, *f.*

Portant, ante, *a.* noszący, tragend. l'un portant l'autre, iedno w drugie rachuiąc, eins ins andere gerechnet.

Portant, *m.* antaba, rękawica, *f.* kółko, *n.* Handhabe, *f.* Griff, Träger, *m.*

Portatif, ive, *a.* nośny, co nosić przy sobie można, tragbar.

Porte, *f.* drzwi, *pl.* fórta, brama, *f.* wrota, *pl.* Thüre; Pforte, *f.* Thor, *n.*

Porté, ée, *a.* (*à qc*) skłonny do czego, zu etwas geneigt.

Porte-assiette, *m.* prawda (stołowa), *f.* Schüsselring, Strohteller, *m.*

Porte-baguette, *m.* bączek u strzelby, *m.* Ring zum Ladestocke, *m.*

Porte-balle, *m.* baraszník, kramarz, co z towarami po domach chodzi, *m.* Tabulettkrämer, *m.*

Porte-clef, *m.* dozorca w więzieniu, *m.* Beschließer, *m.*

Porte-cochère, *v.* Cochère.

Porte collet, *m.* papier kleiony etc. w kołnierzu. *m.* Stück Pappe ꝛc. unter dem Kragen, *m.*

Porte-crayon, *m.* futeralik do ołówka, *m.* Bleystiftrohr, *n.*

Porte-dîner, *m.* naczynie do przenoszenia potraw, *n.* Einsatz, *m.* (Geschirr zum Essentragen).

Porte-Dieu, *m.* xiądz z nayświętszym sakramentem do chorego idący, *m.* Geistlicher, der das Hochwürdige zum Kranken trägt, *m.*

Porte-drapeau. Porte-enseigne, *m.* podchorąży, *m.* Fahnenjunker, Fähnrich, *m.*

Portée, *f.* szczenienie, gniazdo zwierząt *n.* donośność strzelby, *f.* wystrzał, *m.* donośność oczu, głosu, dosięgłość, *f.* poięcie, *n.* dowcip, *m.* Tracht (Junge); Schußweite, *f.* Schuß, *m.* so weit eine Kugel, das Gesicht, Gehör, die Stimme, die Hand reicht; Fähigkeit, *f.* Grad des Verstandes, des Vermögens, *m.*

Porte-épée, pendent, *m.* Degengehenk, *n.*

Porte-éperon, *m.* rzemyk nad absasem przyszyty do ostrogów, *m.* Sporenträger, *m.*

Porte-étendard, *m.* podchorąży, *m.* Standartenjunker, *m.*

Porte-étrier, *m.* trok przy kuli do związania strzemion, *m.* Bügelträger; Steigbügelriemen, *m.*

Porte-faix, *m.* tragarz, *m.* Lastträger, *m.*

Porte-feuille, *m.* pugilares, *m* teka, *f.* Brieftasche, Mappe, *f.*

Porte-flambeau, *m.* pochodniarz, *m.* Fackelträger, *m.*

Porte-lettre, *m.* pugilares, *m.* Brieftasche, *f.*

Porte-malheur, *m. fig.* nieszczęśnik, *m.* Unglücksvogel, Unglücksbote, *m.*

Porte-manchon, *m.* obrączka, na którey rękaw wisi, *f.* Muffring, *m.*

Porte-manteau, *m.* tłomoczek; sługa, co płaszcz za kim nosi, *m.* Mantelsack; Mantelträger, *m.*

Portement, *m.* — de croix, malowanie, iak Pan Jezus krzyż niosł na Kalwaryą, *n.* Gemälde, *n.* oder Kupferstich vom Kreuztragen Christi, *m.*

Porte-mouchettes, *m.* tacka do szczypców, *f.* Lichtputzenschaale, *f.*

Porte-mousqueton, *m.* haczek u łańcuszka do zégarka etc., *m.* Haken am Bandolier oder an einer Uhrkette, *m.*

Porter, *a.* nosić; znosić, znieść; nosić, donosić; w ciąży bydź; nosić płód, (o zwierzętach); rozszérzać; długości tyle i tyle wynosić. tragen, ertragen, erdulden, bringen, eintragen: schwanger gehen; trächtig seyn; ausdehnen, treiben; in die Länge so und so viel halten. — (*q. à qc.*) przy, wieśdź kogo do czego; pobudzić, zapalać, nakłaniać, einen zu etwas bringen; verleiten, reizen, geneigt machen. *fig* pod, wspierać; zamykać, zawierać wsobie, nieść, unterstützen; enthalten, sagen, melden. (un coup *à q.*) uderzyć, pchnąć kogo nach einem stoßen oder hauen. — amitié, respect, (*à qc*) miéć, zachowywać przyiaźń, uszanowanie ku komu, Freundschaft, Achtung für einen haben. — envie (*à q.*) zazdrościć, beneiden.

den. — la parole, mówić, das Wort führen. — parole de (*qc. à q.*) propozycye czynić, zaświadczać się, mündliche Vorschläge, Anerbietungen thun. — témoignage, dadź świadectwo, ein Zeugniß ablegen. — un jugement (*de* od. *sur qc.*) sądzić, dadź swe zdanie o czym, über etwas urtheilen, ein Urtheil fällen. — *n.* leżeć, wspierać się; dosiągnąć, donieść, trafić, ruhen, auf etwas aufliegen; tragen, reichen, treffen. se. *r.* mieć się; sprawować się, postępować sobie, sich befinden; sich betragen als . . . (*à qc.*) skłaniać się; rezolwować się, przedsięwziąć; wziąć, rzucić się do czego, chwycić się czego, zu etwas geneigt sein, sich dazu entschließen; etwas angreifen, es thun.

Porterie, *f.* izdebka odźwiernego, *f.* Pförtnerstübchen, *n.*

Porte-trait, *m.* obladra u szorów, *f.* Reitscheide, *f.*

Porte-verge, *m. v.* Bedau.

Porte-voix, *m.* trąba (głosowa), *f.* Sprachrohr, *n.*

Porteur, *m.* euse, *f.* tragarz; oddawca, *m.* Träger; Ueberbringer, *m.*

Portier, *m.* ière, *f.* fortyan; odźwierny *m.* Pförtner; Thürhüter, Thürsteher, *m.*

Portière, *f.* drzwi u karety, *pl.* zasłona u drzwi, *f.* Schlag an einer Kutsche; Vorhang an einer Thüre, *m.*

Portière, *a.* plodny, fruchtbar, (von Thieren).

Portion, *f.* część; porcya, *f.* Theil, Antheil, *m.* Portion, *f.*

Portique, *m.* przysionek, *m.* Halle, *f.* Säulengang, *m.*

Portor, *m.* marmur czarny z żyłami złotożółtemi, *m.* schwarzer Marmor mit goldgelben Adern, *m.*

Portraire, *a.* (*obs.*) odmalować, abconterfeyen.

Portrait, *m.* portret, obraz, *m.* Portrait, Bildniß, *n. fig.* opisanie, *n.* Schilderung, *f.*

Portraiture, *f.* livre de . . ., xiążka z rysunkami, *f.* Zeichenbuch, *m.*

Portugal, *m.* Portugalia, *f.* Portugal, *n.* — gais, e, *a.* S. lski, — giesisch. — lezk, — giese, *m.*

Posage, *m.* ustawienie, kładzenie etc., *n.* . . . lata za to, *f.* Aufstellen, Aufschlagen, Legen, *n.* Lohn dafür, *m.*

Posé, ée, *a. fig.* poważny, ponury, gesetzt, ernsthaft.

Posément, *ad.* rozsądnie, skromnie, bedächtig, bedachtsam.

Poser, *a.* stawiać, kłaść, położyć, postawiać, stellen, legen, niederlegen. *fig.* przyjąć, przypuścić; ustanowić, voraussetzen, festsetzen.

Poseur, *m.* ustawiacz kamieni, *m.* Steinsetzer, *m.*

Positif, ive, *a.* prawdziwy, pewny, niezawodny; wyraźny, przykazany, wirklich, gewiß, bestimmt, ausdrücklich, positiv.

Positif, *m.* pozytyw, *m.* organy małe, *pl.* Positiv, *n.* kleine Orgel, *f. T.* pierwszy stopień, *m.* Positiv, *m.*

Position, *f.* ustawienie, położenie, *n.* Stellung, Lage, *f.*

Positivement, *ad.* pewno, prawdziwie

wdziwie etc. wyraźnie, zuverlässig, ausdrücklich.

Possédé, ée, *p. et a.* opętany, besessen. — *m.* opętaniec, *m.* Besessener, *m.*

Posséder, *a.* posiadać, mieć, trzymać, besitzen, haben, inne haben. se, *r.* wstrzymać się, nie tracić przytomności, seiner mächtig seyn.

Possesseur, *m.* posesor, posiadacz, *m.* Besitzer, *m.*

Possession, *f.* trzymanie, posiadanie, *n.* posesya, osiadłość, *f.* Besitz, *m.* Besitzung, *f.*

Posset, *m.* serwatka z piwa i mléka, *f.* Biermolken, *f. pl.*

Possibilité, *f.* podobieństwo, *n.* Möglichkeit, *f.*

Possible, *a.* podobny, möglich.

Post-dater, *a.* datę później położyć, das Datum weiter hinaus setzen.

Poste, *m.* urząd, *m.* godność, *f.* mieysce, *n.* Posten, *m.* Stelle, *f.* Amt, *n.*

Poste, *f.* poczta; stacya, *f.* stanowisko, *n.* poczta konna, *f.* szrót gruby, *m.* Post, *f.* Posthaus, *n.* Poststation, *f.* reitende Post, *f.* Kugelschrot, *m.*

Poster, *a.* stawiać, postawić, stellen, postiren. *fam.* opatrzyć kogo urzędem, anstellen.

Postère, *m. fam.* zadek, *m.* der Hintere.

Postérieur, eure, *a.* nowszy, późnieyszy; tylny, ostatni, jünger, neuer, nachherig; leżter, hinter.

Postérieurement, *ad.* późniey, potym, später, nachher.

Postériorité, *f.* późność; pośledniość, *f.* upośledzenie, *n.* Späterseyn; Nachstehen, Nachgehen, *n.*

Postérité, *f.* potomność, *f.* potomstwo, *n.* potomkowie, *pl. m.* Nachwelt, Nachkommenschaft, *f.* Nachkommen, *m. pl.*

Posthume, *a.* pogrobowiec, *m.* Nachwaise, *f. fig.* pozostały, hinterlassen

Postiche, *a.* przyprawny, wsadzony, falsch, unächt.

Postillon, postilion, *m.* Postknecht, Postillion, *m.*

Post-scriptum, *m.* przypisek pod listem, *m.* Nachschrift, *f.*

Postulant, *m.* ante, *f.* upraszający, der, die etwas fordert, zu erhalten sucht.

Postuler, *a. et n.* żądać, dopraszać się czego, sich um etwas bewerben. (*pour q.*) sprawę czyią prowadzić, für Jemanden den Prozeß führen.

Posture, *f.* pozytura, postać, *f.* Leibesstellung, Positur, *f. fig.* położenie, *n.* Zustand, *m.*

Pot, *m.* garnek, *m.* półgarca, miara, *f.* kotel, *m.* Topf, *m.* Maaß, *n.* Kanne, *f.* — de chambre, urynał, *m.* Nachttopf, *m. T.* — pourri, siekanka, *f.* bigos; dzbanuszek różnemi napełniony ziołami, *m.* Gericht von allerhand Fleisch; *n.* Riechtopf, *m. fig.* mięszanina, *f.* Mischmasch, *m.*

Potable, *a.* pity, co pić można, trinkbar.

Potage, *m.* rosół, potaż, *m.* Suppe, *f.*

Potager, *m.* piecyk do gotowania

waoia potaziów; talérz do tego; ogród kuchenny, *m.* Suppenherd, *m.* Suppenschüssel, *f.* Küchengarten, *m.* — *a* jardin-, ogród do warzywa, *m.* Küchengarten, *m.* herbes potagères, *f. pl.* ogrodowina, *f.* Küchenkräuter, *f. pl.*

Potasse, *f.* potaż, *m.* Potasche, *f.*

Pote, *a. fam.* main, ręka gruba, *f.* dicke geschwollene Hand, *f.*

Poteau, *m.* słup, słupiec, *m.* Pfahl, *m.*

Potée, *f.* garnek pełen czego, *m.* Topf voll, *m.*

Potelé, ée, *a.* cielisty, pulchny, fleischig, fett und rund.

Potelet, *m.* słupiec mały, słupek, *m.* kleiner Pfosten, *m.* kleine Geländersäule, *f.*

Poteleur, *m.* szynkarz, co wino etc. na kwarty przedaie, Wein-, Bierschenke der nur maaßweise verkauft, *m.*

Potelot, *m.* ołowiec, *m.* Bleyerz, *n.*

Potence, podpora, *f.* kolano, *n.* drąg, słup wypuszczony, *m.* kula; szubienica; miara, *f.* Stütze, *f.* hervorragender Balken, *m.* Krücke, *f.* Galgen; Maaßstock, *m.*

Potentat, *m.* rządzca, mocarz, *m.* Potentat, *m.*

Potentiel, elle, *a.* moc potaiemną w sobie zawieraiący, eine verborgene Kraft in sich schließend.

Poterie, *f.* garncarstwo, *n.* garncarnia, *f.* Töpferwaare, *f.* Töpferhütte, *f.*

Potier, *m.* garncarz, *m.* Töpfer, *m.* — d'étain, konwisarz, *m.* Zinngießer, *m.*

Potin, *m.* spiża z miedzi, cyny i galmanu, *f.* Gelbkupfer, *n.*

Potion, *f.* napoiek lékarski, *m.* Arzneytrank, *m.*

Potiron, *m.* rodzay pieczarek, dyń, *f.* Art Pilze; runder Kürbis, *m.*

Pou, *m.* wesz, *f.* Laus, *f.*

Pouacre, *a. fam.* niechędogi, plugawy, unfläthig, säuisch.

Pouah! *i. fam* fe! fi! pfui.

Pouce, *m.* palec wielki; cal, *m.* Daumen; Zoll, *m.*

Poucier, *m.* naparstek, *m.* Art Fingerhut, *m.*

Poudre, *f.* kurz, pył, proch; proch do strzelania; puder; piasek pisarski *m* Staub, *m.* Pulver, *n.* Puder; Streusand, *m.*

Poudrer, *a.* pudrować; obsypać, pudern.

Poudrerie, *f.* prochownia, *f.* Pulvermühle, *f.*

Poudrette, *f.* proch z gnoiu, *m.* Staubmist, *m.*

Poudreux, euse, *a.* zakurzony, pełen kurzu, staubig.

Poudrier, *m.* prochownik, *m.* piaseczniczka; *f.* Pulvermüller; Pulverhändler, *m.* Streubüchse, *f.*

Pouf! *i. fam.* puk! puff!

Pouffer, *n. fam.* — de rire, pukać ze śmiechu, śmiać się do rozpuku, vor Lachen bersten.

Pouiller, *a. fam.* łaiać, łżyć, schimpfen. se, *r.* łaiać się wzaiemnie, sich ausschimpfen.

Pouillerie, *f.* komórka do sukien w szpitalu, *f.* Kleiderkammer im Spitale, *f.*

Pouilles, *f. pl. fam.* łżenie, słowa zelżywe, *pl. n.* Schimpfworte, *n. pl.*

Pouilleux, euse, *a.* wszawy, lausig.

Pouillier, *m.* Pouillis, *m.* karczmisko mizerne, *n.* Bettelherberge, *f.*

Poulailler, *m.* wyżeł, *m.* kurnik; ten, co kury przedaie, *m.* Hühnerhund, *n.* Hühnerhändler, *m.*

Pouldin, *m.* źrzebię, *n.* Füllen, Fohlen, *n.*

Poularde, *f.* kurczę wytuczone, *n.* junges gemästetes Huhn, *n.*

Poule, *f.* kura, kokosz; stawka, *f.* Huhn, *n.* Henne, *f.* Einsatz, *m.*

Poulet, *m.* kurczę, *n.* listek miłośniczy, *m.* junges Huhn; Liebesbriefchen, *n.*

Poulette, *f.* kokoszka młoda, *f.* junge Henne, *f.*

Poulevrin, *v.* Pulevrin.

Pouliche, *f.* świerzobka, kobyłka, *f.* Stuttfohlen, *n.*

Poulie, *f.* kluba, winda, *f.* walek, *m.* Kloben, *m.* Winde, Rolle, *f.*

Poulier, *a.* windować, aufwinden.

Poulieur, *m.* klubownik, *m.* Kloben- oder Windenmacher, *m.*

Poulin, *m. v.* Poulain; drabina, *f.* sanie, *pl.* Schrotleiter; Schleife, *f.*

Pouliner, *n.* ożrzebić się, ein Füllen werfen, fohlen.

Poulinière, *a. f.* jument-, klacz do stada, *f.* Zuchtstutte, *f.*

Poulpe, *f.* mięsistość, *f.* derbes Fleisch am thierischen Körper, *n.*

Poulpeton, *m.* bigos cielęci

ną w paski kraianą obłożony, *m.* Gericht von gehacktem Fleische mit Kalbfleischschnitten bedeckt, *n.*

Pouls, *m.* puls, *m.* Puls, *m.*

Poumon, *m.* płuca, *pl.* Lunge, *f.*

Poupard, *m.* dziecię powite, *n.* Wickelkind, *n.*

Poupe, *f.* rafa, *f.* tył okrętu, *m.* Hintertheil des Schiffes, *n.*

Poupée, *f.* lalka, *f.* Puppe, Docke, *f.*

Poupelin, *m.* ciasto w maśle smażone, *n.* Art Buttergebackenes, *n.*

Poupelinier, *m.* patelnia do rostopienia masła, *f.* Backpfanne, *f.*

Poupetier, *m.* ten, co lalki robi albo przedaie, Puppenmacher, — krämer, *m.*

Poupin, ine, *a.* do lalki podobny, puppenmäßig. — *m. f.* lalka, *f.* Putznarr, *m.* — närrin, *f.*

Poupon, *m.* onne, *f.* dzieciątko, *n.* Püppchen, *n.* (kleines artiges Kind).

Pour, *prp. et c.* za, dla, na ku, do, przeciw; żeby, aby; co się tycze, für, wegen, auf, gegen, um, zu, nach, an; was betrifft. — lors, *ad.* w ten czas, wtedy, alsdann. — que, *c.* aby, żeby; chociaż, als daß, um, daß; obgleich.

Pourceau, *m.* świnia, *f.* wieprz, *m.* Schwein, *n. fig.* świnia, *f.* plugawiec, *m.* schmutziger Mensch *m.*

Pourchasser, *a. fam.* ubiegać się, uganiać się za czym, gierig nachjagen, streben.

Pourfendre, *a* rozszczepić, rozdwoić,

dwoić, przeciąć, durchspalten, durchhauen.

Pourparler, *m.* rozmowa, *f.* znoszenie się z kim, *m.* Unterredung, *f.*

Pourpoint, *m.* kaftan, *m.* Wamms, Brustlatz, mit Aermeln, *m.* — terie, *f.* krawiectwo kaftanów, *n.* Wammsschneiderey, *f.* — tier, *m.* krawiec kaftanów, *m.* Wammsschneider, *m.*

Pourpre, *f.* purpura, *f.* purpur, *m.* Purpur, *m.* Purpurfarbe, *f.* Purpurkleid, *n.* Purpurmantel, *m.* Purpurschnecke, *f.*

Poupre, *m.* purpur, *m.* petocie. *pl.* Purpur, *m.* Fleckfieber, *n.*

Pourpré, ée, *a.* purpurowy, purpurfarben. fièvre, petocie, *pl.* Fleckfieber, *n.*

Pourquoi, *c.* czemu, dla czego, warum. — przyczyna, *f.* Ursache, *f.*

Pourri, *m.* zgniłość, zgnilizna, *f.* das Faule, *n.* Fäulniß, *f.*

Pourri, ie, *a.* zgniły, faul, verfault.

Pourrir, *a.* gnoić, faul machen. — *n.* gnić, faulen, verfaulen.

Pourriture, *f.* zgniłość, zgnilizna, *f.* Fäule, Fäulniß, *f.* Moder, *m.*

Poursuite, *f.* gonienie za kim, *n* pogoń; usilność *f.* staranie usilne, *n.* Verfolgung, *f.* Nachsetzen, *n.* Betreibung, Bewerbung, *f.*

Poursuivant, *m* staraiący się o co, dopinaiący się czego, der etwas betreibt; Bewerber, *m.*

*Poursuivre, *a.* gonić, ścigać kogo, w pogoń iść za kim prześladować; postępować daléy; nacierać, starać się; dochodzić sądownie; domagać się, ubiegać się. verfolgen, nachsetzen; betreiben; gerichtlich belangen; sich um etwas bewerben, anhalten.

Pourtant, *c.* przecię, iednak doch.

*Pourvoir, *n.* (*à qc.*) obmyśleć obradzić; starać się o co; zapobiedz. für etwas sorgen, besorgt seyn — *a.* (*qc.*) dadź komu co, obdarzyć czym, mit etwas versehen, versorgen. *fig.* (*q.*) obmyśleć kogo, einen versorgen. se, opatrzyć się, sich versehen, sich versorgen.

Pourvoyeur, *m.* liwerant, *n.* Lieferant, *m.*

Pourvu, ue, *p. et a.* opatrzony, obdarzony, versorgt, versehen.

Pourvu, que, *c.* byle tylko, aby tylko, gdyby tylko, wenn nur, im Fall daß.

Pousse, *f* latorośl, *f.* zraz, *m.* duszność, dychawica konia. *f.* Trieb oder Schuß, junger Baumschößling, *m.* Herzschlächtigkeit der Pferde, *f.* *fam.* ceklarstwo, *n.* Häscherzunft *f.*

Poussé, ée, *p. et a.* pchniety etc., gestoßen ꝛc. — de nourriture, obżarty, (o koniu) übergefressen, (von Pferden) vin, wino zwietrzałe, *n.* schal gewordener Wein, *m.*

Pousse-cul, *m. fam.* posługacz ceklarza, *m.* Gehülfe der Häscher, *m.*

Pousser, *a.* pchać, popychać, pobiiać, popierać, posuwać, wbiiać, wpychać etc. postępować w czym, kontynuować, rozszérzać, stoßen, drücken, schieben, treiben, fortstoßen, hinein treiben, schlagen ꝛc.; fortsetzen, ausdehnen. *fig.* za daleko postępować; pobudzać, zachęcać, skłaniać, zu weit treiben; reizen, verleiten. (*q.*) popierać kogo, dopomagać komu, befördern, forthelfen. — un cheval, pędzić konia, ein Pferd antreiben. — des cris, krzyczeć, wrzeszczeć, ein Geschrey erheben. des soupirs, wzdychać, Seufzer ausstoßen. — *n.* pączki puszczać, rozwiiać się, pukać, rosnąć, treiben, ausschlagen, (von Gewächsen). à . . . rzucić się na, losgehen auf . . .

Poussier, *m.* proch z węgłów, *m.* Kohlenstaub, Pulverstaub, *m.*

Poussière, *f.* proch, pél, *m.* kurzawa, *f.* Staub, *m.*

Poussif, ive, *a.* dychawiczny, herzschlächtig, keichend.

Poussin, *m.* kurczątko, *n.* Küchlein, *n.*

Poutre, *f.* belka, *f.* tram, *m.* Balken, *m.*

Poutrelle, *f.* beleczka, *f.* kleiner Balken, *m.*

*Pouvoir, *n. et a.* módz, zdarzyć się, können, vermögen; möglich seyn.

Pouvoir, *m.* moc, powaga, władza, *f.* pełnomoc, plenipotencya, *f.* Vermögen, *n.* Macht, Gewalt, Kraft, Vollmacht, *f.*

Prairie, *f.* łąka, *f.* Wiese, Aue, *f.*

Praline, *f.* migdał w cukrze smażony, *m.* in Zucker gebackene Mandel, *f.*

Prame, *f.* prum, *m.* Prahm, *m.* (plattes Fahrzeug).

Praticable, *a.* do wykonania podobny, przebyty, thunlich; brauchbar.

Praticien, *m.* prawnik, *m.* Praktikus, *m.*

Pratique, *a.* do wykonania sposobny, podobny, praktisch, ausübend. — *f.* praktyka, *f.* wykonanie; ćwiczenie się *n.* do kogo, *m.* Praxis, Ausübung, Uebung, *f.* Gebrauch; Kunde, Kundmann, *m.* Kundschaft, *f.* — ques, *f. pl.* wykręty, przeskoki, skryte porozumiewanie się *n.* Ränke, Praktiken, *f. pl.* geheimes Verständniß, *n.*

Pratiquer, *a* wykonać, uskutecznić, czynić, ausüben, treiben; ins Werk setzen. (*q.*) obchodzić z kim; przekupić, ująć kogo, mit einem umgehen, ihn gewinnen.

Pré, *m.* łąka, *f.* Wiese, Aue, *f.* Anger, *m.*

Préalable, *a.* poprzedzaiący, poprzedni, vorgängig, vorläufig. au-, naywprzód, naypierwéy, vorher, zuvor.

Préambule, *m.* wstęp, *m.* przedmowa; zdrożność od rzeczy, *f.* Eingang, *m.* Vorrede, *f* Umschweif, *m.*

Préau, *m.* łąka mała; murawa, *f.* kleine Wiese, *f.* grüner Platz, *m.*

Prébende, *f.* prebenda, *f.* Pfründe, Präbende, *f.*

Prébendé, ée, *a.* prebendę maiący, mit einer Präbende versehen.

Prébendier, *m.* prebendarz, *m.* Stiftsvikarius, Präbendar, *m.*

Précaire, *a. fig.* uproszony, niepewny, schwankend. par, *ad.* Précairement, *ad.* z łaski, za prożbą, aus Vergünstigung.

Précaution, *f.* baczność, ostrożność, *f.* Vorsicht, Behutsamkeit, *f.*

Précautionné, ée, *a.* baczny, ostrożny, vorsichtig, behutsam.

Précautionner, *a.* (*q. contre qc.*) zabespieczyć kogo przeciw czemu, Jemanden vor etwas verwahren oder bewahren. se, *r.* ubespieczyć się, obwarować się, sich versehen, verwahren.

Précédement, *ad.* wprzód, naywprzód, vorher, vorgängig.

Précédent, ente, *a.* poprzedzaiący, poprzedni, vorig, vorhergehend.

Précéder, *a.* poprzedzać, bydź, żyć przed kim, vorher und voran gehen, vorgehen.

Précepte, *m.* nauka, *f.* przykazanie, *n.* Lehre, Vorschrift, *f.* Gebot, *n.*

Précepteur, *m.* nauczyciel, guwerner, *m.* Lehrer, Hofmeister, *m.*

Préceptorat, *m.* nauczycielstwo, *n.* Lehrmeisteramt, *n.*

Préceptorial, ale, *a.* nauczycielski, einem Lehrer gehörig.

Préceptoriale, *f.* od. prébende-, prebenda z nauczycielstwem złączona, *f.* mit dem Lehrmeisteramte verbundene Pfründe, *f.*

Préchantre, *m.* kantor, *m.* Vorsänger, *m.*

Prêche, *m.* kazanie, *n.* Predigt, *f.*

Prêcher, *a. et n.* kazanie miéć, predigen. *fig* rospowiadać, rosprawiać; wychwalać, vorpredigen, rühmen.

Prêcheur, *m.* kaznodzieia, *m.* Prediger, *m.*

Précieuse, *f.* lalka, *f.* Zierafer, *m.*

Précieusement, *ad.* starannie, sorgfältig.

Précieux, euse, *a.* kosztowny, przymuszony, pieszczotliwy, kosibar; gezwungen, gesucht, geziert.

Précipice, *m.* przepaść, otchłań, *f.* Abgrund, *m.*

Précipitamment, *ad.* popędliwie, skwapliwie, eilig, übereilt.

Précipitation, *f.* popędliwość, skwapliwość, *f.* Uebereilung, Eilfertigkeit, *f.*

Précipité, ée, *a.* popędliwy, skwapliwy, nierozmyślny, übereilt, voreilig.

Précipiter, *a.* zepchnąć, rzucić, pogrążyć, stürzen, hinabstürzen. *fig.* przynaglić, przyspieszyć, übereilen, beschleunigen.

Précis, ise, *a.* pewny, dokładny, istotny; iasny, bestimmt, genau angegeben; festgesetzt, kurz und deutlich.

Précis, *m.* wyobrażenie, zbiór, wypis, *m.* kurzer Begriff, kurzer Inhalt, *m.*

Précisément, *ad.* pewnie, dokładnie, właśnie, właściwie, bestimmt, genau, gerade, richtig, eigentlich.

Précision, *f.* dokładność, pewność w mowie *f.* Bestimmtheit, Genauigkeit im Ausdrucke, *f.*

Précoce, *a.* ranny, wczesny, doyźrzały, frühzeitig.

Précocité, *f.* ranność, wczesna doyźrzałość *f.* frühzeitige Reife, *f.*

Précompter, *a.* wytrącić, abrechnen.

Pré-

Préconiser, *a. fig.* wychwalać, wysławiać, lobpreisen.

Précurseur, *m.* przesłaniec; poprzednik, *m.* Vorläufer, *m. fig.* znak. *m.* Vorbote, *m.*

Prédécesseur, *m.* poprzednik, *m.* Vorfahr, Vorgänger, *m.*

Prédestiné, ée, *p. et a.* przeznaczony, zbawiony, vorher bestimmt, auserwählt.

Prédestiner, *a.* przeznaczyć, zbawić, vorher bestimmen, auserwählen.

Prédicant, *m.* (z pogardą) predykant, *m* (verächtlich) protestantiçher Prediger, *m.*

Prédicateur, *m.* kaznodzieia, *m.* Prediger, *m.*

Prédication, *f.* kazanie, *n.* nauka *f.* Predigen, *n.* Predigt, *f.*

Prédication *f.* przepowiadanie, wieszczenie, *n.* Weissagung, Prophezeihung, *f.*

Prédilection, *f.* miłość większa ku komu *f.* Vorliebe, *f.*

Prédire, *a.* przepowiadać, wieszczyć; prorokować, vorher sagen, weissagen; vorher verkündigen, prophezeyen.

Prédominant, ante, *a.* przewyższaiący, herrschend.

Prédominer, *n.* przewyższać, więcéy się wydawać, herrschen, die Oberhand haben.

Prééminence, *f.* przodek, *m.* przewyższanie, *n.* Vorzug, Vorrang, *m.*

Prééminent, ente, *a.* znaczny, więcéy się wydawaiący, vorzüglich, erhaben.

Préface, *f.* przedmowa, *f.* wstęp, *m.* Vorrede, *f.* Eingang, *m.*

Préfecture, *f.* prefectura wielkorządy, *pl. m.* Statthalteramt, *n.* Präfektur, *f.*

Préférable, *a.* lepszy, przodek maiący, den Vorzug verdienend, vorzüglich.

Préférablement, *ad.* nad, więcéy, bardziéy, vorzüglich.

Préférence, prym, przodek, pierwszeństwo, *m.* Vorzug, *m.*

Préférer, *a.* przenosić co nad co, wyżéy cenić, ważyć, vorziehen.

Préfet, *m.* wielkorządzca prefekt, *m.* Statthalter, Präfekt, *m.*

Préfinir, *a. v.* Fixer. *T.*

Préfix, ixe, *a.* przeznaczony, naznaczony, bestimmt, festgesetzt.

Préjudice, *m.* krzywda, szkoda, *f.* uszczerbek, *m.* Nachtheil, Schade, *m.*

Préjudiciable, *a.* szkodliwy, uszczerbek czyniący, nachtheilig, schädlich.

Préjudicier, *n.* (*à*) szkodzić, uszczerbek czynić, nachtheilig, schädlich seyn.

Préjugé, *m.* przesąd, *m.* Vorurtheil, *n.*

Préjuger, *a.* domniemać się, domyślić się, muthmaßen, vermuthen.

se Prélasser, *r. fam.* z dumą wielką stąpać, iść, sich breit machen.

Prélat, *m.* pralat, *m.* Prälat, *m.*

Prélature, *f.* prałatura, *f.* Prälatenwürde, *f.*

Prêle, *f.* skrzyp, *m.* Schachtelhalm, *m.*

Prêler, *a.* skrzypem polerować, trzeć, mit Schachtelhalm poliren.

Prélevement, *m.* wytrącenie, odrachowanie, *n.* Abziehen zum Voraus, *n.*

Prélever; *a.* wytrącić, odrachować,

wać wprzód, zum Voraus wegnehmen, abziehen.

Préliminaire, *a.* przedugodny, poprzedni, vorgängig, vorläufig. discours-, przedmowa, *f.* Vorrede, *f.* préliminaires de la paix, *m. pl.* punkta pokoiu przedugodne, *m. pl.* vorläufige Friedensartikel, *m. pl.*

Prélude, *m.* przegrawka, wstęp, *m.* Vorspiel, *n.*

Préluder, *m.* przegrawać, das Vorspiel machen, präludiren.

Prématuré, ée, *a.* przed wczesny, rychły, frühzeitig.

Prématurément, *ad.* za rychło, przed czasem, zu frühe.

Prématurité, *f. fig.* rychłość, wczesność, *f.* frühzeitige Reife, *f.*

Préméditation, *f.* rozwaga, *f.* Vorbedacht, *m.*

Préméditè, ée, *a.* umyślny, rozważny, vorbedächtig, vorsetzlich.

Préméditer, *a.* rozważyć, rozmyśleć, vorher bedenken, vorher überlegen.

Prémices, *f. pl.* pierwiastki, *pl.* Erstlinge, *m. pl.*

Premier, ière, *a.* pierwszy; znaczniejszy, główny, erste, vornehmste, oberste.

Premièrement, *ad.* naywprzód, naypierw, erstens, erstlich, zuerst, anfangs.

Prémontré, *m.* zakonnik premonstrateński, *m.* Prämonstratenser, *m.*

Prémunir, *a.* (*contre qc.*) opatrzyć, ubespieczyć przeciw etc., vor etwas verwahren, sichern.

Prenable, *a.* dobyty, eroberlich. *fig.* kto się łatwo da ująć, przekupić, wer sich leicht gewinnen läßt.

Prenant, ante. *a.* biorący etc., nehmend, empfangend.

*Prendre, *a.* brać, chwytać, łapać, wziąć, ująć; wziąć na się, wdziać; przybrać; kraśdź; dobydź; przyjąć; dostać, schwycić, złapać; zabrać, wziąć; łowić; poimać, nehmen, fassen, ergreifen, angreifen; anziehen, anlegen, umnehmen, entwenden, stehlen, einnehmen, erobern, wegnehmen; annehmen; aufnehmen; bekommen, erwischen, fangen; gefangen nehmen. — les armes, uzbraiać się, brać się do oręża, die Waffen ergreifen, sich rüsten. — son parti, postanowić co u siebie, sich entschließen. — parti, przystać, dadź się zawerbować, Dienste nehmen, sich anwerben lassen. — sur soi, brać na siebie; przymuszać się, übernehmen; sich Gewalt anthun. — les devants, iśdź wprzód, voraus gehen. — feu, zająć się, Feuer fangen. — racine, puszczać, dostawać korzenie, Wurzel schlagen. — la fièvre, febry dostać, das Fieber bekommen. — *n.* przyjść się; zsiadać się, krzepnąć; marznąć; napadać, fortkommen, gedeihen; gerinnen; zufrieren; anwandeln, einen Anfall haben. *fig.* wziętym bydź, przyjętym bydź, zostać, Beyfall finden. — au nez, w nos iśdź, in die Nase steigen. — à la gorge, gryźć w gardle, im Halse beißen. se. *r.* (*à qc.*) trzymać się kogo, wiesać się, przyczepić się, sich an etwas halten, an etwas hangen bleiben. à . . . obchodzić się, brać się do czego; ścinać się, krzepnąć sich benehmen, anfangen; gestehen, dick werden. s'en-, (*à q.*) trzymać się kogo względem czego, winę składać, zwalać na kogo. sich an einem halten, ihm die Schuld beymessen. — de paroles, kłócić się sich zanken.

Preneur, *m.* euse. *f.* ten, co bierze etc., der, die etwas nimmt, fängt.

Prénom, *m.* imię, *n.* Vorname, *m.*

Préoccupation, *f.* przesąd, *m.* uprzedzenie, *n.* Vorurtheil, *n.*

Préoccupé, ée, *a.* (*de qc.*) uprzedzony, von etwas eingenommen.

Préoccuper, *a.* (*q.*) uprzedzić kogo, przesądem zaprzątnąć głowę, einen einnehmen, Vorurtheile beybringen. se, *r.* zaprzątnąć sobie głowę przesądem iakim, uwieśdź się, Vorurtheile fassen.

Préopinant, *m.* naypierw wotuiący, mówiący, der zuerst Stimmende, Redende, *m.*

Préopiner, *n.* wprzód, pierw wotować, zdanie swe powiedzieć, zuerst stimmen; seine Meinung vor Andern sagen.

Préparatif, *m.* przygotowanie, *n.* Zurüstung, Zubereitung, *f.*

Préparation, *f.* przygotowanie, przysposobienie się, *n.* Vorbereitung, *f.*

Préparatoire, *a.* przysposobiaiący, przygotowaniu służący, vorbereitend, vorläufig.

Préparer, *a.* przygotować, przysposobić, rosporządzić, ułożyć, bereiten, zubereiten, vorbereiten, zurüsten, zurichten, einrichten. se, *r* (*pour ou à qc.*) przygotować się na co, przysposobić się do czego, zanosić się na co, sich anschiken, sich bereiten, sich gefaßt machen, sich rüsten.

Prépondérance, *f.* przewaga, *f.* Uebergewicht, *n.*

Prépondérant, ente, *a.* przeważaiący, ważny, überwiegend, entscheidend.

Préposé, *m.* przełożony, *m.* Vorgesetzter, *m.*

Préposer, *a.* (*q.*) przełożyć, kogo nad co, zwierzchność komu dadź nad czym, einen über etwas setzen, zu etwas verordnen, bestellen.

Prèposition, *f. T.* przyimek, *m.* Vorwort, *n.*

Prépuce, *f.* nieobrzezka, *f.* nieobrzezek, *m.* Vorhaut, *f.*

Prérogative, *f.* przodek, prym, prerogatywa *f.* pierwszeństwo, *n.* Vorzug, *m.* Vorrecht, *n.*

Près, *prp. et ad.* blisko, przy, blisko przy, około, prawie, bez mała, tylko co, bey, an, neben, nahe bey, fast, beynahe. de-, *ad.* z bliska, w bliskości. in der Nähe, nahe. *fig* z uwagą genau. à cela-, *ad.* to wyiąwszy, oprócz tego, außer dem, dies ausgenommen. à peu-, *vid.* Peu.

Présage, *m.* przeznaczenie, *n.* znak, *m.* Vorbedeutung, *f.*

Présager, *a.* znaczyć; domyślać się, bedeuten, prophetisch muthmaßen.

Presbyopie, *f.* wzrok daleki, *m.* Weitsichtigkeit, *f.*

Presbyte, *m. et f.* człowiek dalekiego wzroku, *m.* der oder die Weitsichtige.

Presbytéral, ale, *a.* kapłański, plebański, priesterlich.

Presbytère, *m.* plebania, *f.* Pfarrhaus, *n.*

Préscriptible, *a.* prawu dawności podległy, verjährlich.

Préscription; *f.* preskrypcya, *f.* prawo dawności, *n.* Verjährung, *f.*

*Préscrire, *a.* przepisać, naznaczyć, vorschreiben. — *n. et* se, *r.* preskrypcyą w własność przeyść, verjähren. se-, powinność sobie ustanowić, sich eine Pflicht auflegen.

Prescript, ite, *p. et a.* przepisany; preskrypcyi podpadły, vorgeschrieben; verjährt.

Preséance, *f.* pierwszeństwo, mieysce pierwsze, *n.* Vorsitz, *m.*

Présence, *f.* przytomność, obecność, *f.* Gegenwart, Anwesenheit, *f.*

Présent, *m.* podarunek, *m* Geschenk, *n.* T. czas teraźnieyszy, gegenwärtige Zeit, *f.*

Présent, ente, *a.* przytomny, obecny, teraźnieyszy, gegenwärtig, jetzt.

Présentation, *f.* przełożenie, pokazanie, *a.* Ueberreichung, Vorzeigung, *f.* — de la Vierge, Swięto ofiarowania P. Maryi, *n.* Mariä Opferung, *f.* (Fest.).

Présentement, *ad.* teraz, jetzt, gegenwärtig.

Présenter, *a.* pokazać, przełożyć, ofiarować; przyprowadzić, stawić; trzymać przed-, na-, darreichen, darbieten, überreichen, anbieten; vorstellen; vorhalten. se, *r.* stawić się, stanąć; pokazać się; ofiarować się; wydawać się; w oczy wpadać. sich darstellen; erscheinen; sich zeigen; sich anbieten; sich aus ausnehmen; in die Augen fallen.

Préservatif, ive, *a.* zabieżający szkodzie, chorobie, einem Uebel zuvorkommend. — *m.* zapobieżenie, ubespieczenie, *n.* Verwahrungsmittel, *n.*

Préserver, *a.* (*q. de qc.*) zachować, ubespieczyć kogo od czego, verwahren, bewahren, behüten.

Présidence, prezydentostwo, *n.* Präsidentenstelle, *f.*

Président, *m.* prezydent, *m.* Präsident, *m.* — dente, *f.* — towa, *f.* — tinn, *f.*

Présider, *n. et a.* (*à qc. et qc.*) pierwsze mieć mieysce, prezydować; prowadzić, władać, den Vorsitz haben, präsidiren; vorstehen.

Présidial, *m.* sądy ziemskie, *m. pl.* Landgericht, *n.* — dial, e, *a.* do nich należący, zum Landgerichte gehörig.

Présomptif, ive, *a.* domniemany, przyięty, vermuthlich.

Présomption, *f.* domniemanie, *n.* presumcya; duma, pycha, *f.* Vermuthung, *f.* Eigendünkel, *m.* Einbildung, *f.* Einbildung von sich selbst, *f.*

Présomptueux, euse, *a.* dumny, pyszny, eingebildet, stolz.

Presque, *ad.* prawie, bez mała, nie mal, beynahe, fast.

Presqu'île, *f.* półwysep, *f.* Halbinsel, *f.*

Pressant, ante, *a.* pilny; usilny; dolegliwy, drinzend, angelegentlich; andringlich; heftig, empfindlich.

Pres-

Presse, *f.* ciżba; prasa; gatunek brzoskwiń, *f.* Gedränge, *n.* Presse; Art Pfirsiche, *f.*

Pressé, ée, *p. et a.* tłoczony etc.; pilny, gedrängt; eilig.

Pressée, prasa pełna czego, *f.* Presse voll, *f.*

Pressentiment, *m.* przeczuwanie, *n.* Ahndung, Vorempfindung, *f.*

*Pressentir, *a. et n.* przeczuwać, ahnden, vorempfinden. *fig.* wywiadywać się, dochodzić, ausforschen, erforschen.

Presser, *a.* tłoczyć, pchać, ściskać, prasować; wyciskać, wytłaczać; przynaglać; przyspieszyć, pressen, drücken, zusammendrängen; ausdrücken; treiben; antreiben; beschleunigen. *fig.* (*q.*) nalegać komu, wymagać na kim, przynieważać, einem hart zusetzen, ihn in die Enge treiben; in ihn dringen; ihn nöthigen. — *n.* nagłey pomocy, pospiechu potrzebować; dokuczać, dringend seyn, Eile haben, lebhaft, heftig seyn. se, *r.* tłoczyć się, cisnąć się; spieszyć się, sich drücken, sich drängen; eilen.

Presseur, *m.* prasownik, *m.* Presser, *m.*

Pressier, *m.* drukarz, *m.* Drukker, Buchdrucker, *m.*

Pression, *f.* ciśnienie, *n.* przycisk, *m.* Druck, *m.*

Pressis, *m.* sok wyciśniony, *m.* ausgedrückter Saft, *m.*

Pressoir, *m.* tłokarnia, *f.* Weinpresse, Kelter, *f.*

Pressurage, *m.* tłoczenie wina; wino podleysze z prasy ściekaiące, *n.* Keltern, *n.* Trefterwein, *m.*

Pressurer, *a.* tłoczyć, prasować, auspressen, keltern. *fig. fam.* wypróżnić, osłabić, ausmergeln.

Pressureur, *m.* tłokarz, *m.* Kelterer, *m.*

Prestance, *f.* postać piękna, *f.* stattliches Ansehen, *n.*

Preste, *a. et i.* Prestement, *ad. fam.* prędki, prędko, schnell, hurtig.

Prestesse, *f.* prędkość, szybkość, *f.* Geschwindigkeit, Behendigkeit, *f.*

Prestige, *m.* omamienie, kuglarstwo, *n.* Blendwerk, *n.* Gaukeley, *f.*

Prestolet, *m. fam.* bambiza, *f.* armseliger Pfaffe, *m.*

Présumer, *a. et n.* domyśleć się, domniemać się, muthmaßen, vermuthen. — trop de (*q.*) za dobre mieć zdanie o kim, zbyt komu zaufać, eine zu gute Meinung von einem haben, ihm zu viel zutrauen.

Présupposer, *a.* przyimować, trzymać za pewne, voraussetzen.

Présupposition, *f.* przyimowanie etc., *n.* Voraussetzung, *f.*

Présure, *f.* sérzysko, *n.* Lab, *n.*

Prêt, *m.* pożyczenie, *n.* pożyczka, *f.* zadatek dzierzawcy; lenung, żołd, *m.* Darleihung, *f.* Darlehn, *n.* Vorschuß eines Pachters, *m.* Löhnung, *f.*

Prêt, ête, *a.* gotowy, fertig, bereit.

Pretantaine, *f. fam.* courir la-, tam i sam, wszędzie biegać, überall herumstreichen.

Prétendant, *m.* ante, *f.* pretendent, *m.* tka *f.* der, die auf etwas

was Ansprüche macht, Prätendent, *m.*

Prétendre, *a. et n.* żądać, wymagać, twierdzić; chcieć, mysleć, fordern, begehren, verlangen, behaupten; Willens seyn. (*à qc*) zabiegać, domagać się, pretendować sich um etwas bewerben, Anspruch darauf machen.

Prétendu, ue, *a.* mniemany, tak zwany, vermeintlich, angeblich, so genannt. — *m. f.* pan młody, *m.* panna młoda, *f.* Bräutigam, *m.* Braut, *f.*

Prête-nom, *m.* który imię swe na co daie, der seinen Namen zu etwas hergiebt.

Prétention, *f.* pretensya, *f.* prewo, upominanie się, *n.* Forderung, *f.* Anspruch, *m.* Anmaßung, *f.*

Prêter, *a.* pożyczyć, leihen, ausleihen. *fig* dadź, użyczyć, pozwolić, darbieten, hergeben. — secours, aides, dopomagać, Hülfe leisten. — la main, ręke podadź, dopomódz, die Hand bieten, behülflich seyn, helfen, helfen. — serment, przysiądz, einen Eid ablegen, schwören. — *n.* ciągnąć się rozciągać się, nachgeben, sich dehnen lassen. se *r.* (*à*) ustąpić, powolnym się okazać, puścić się; stosować się do . . nachgeben, sich überlassen; sich richten nach . . .

Prêteur, *m.* cuse, *f.* pożyczalnik, wierzyciel, *m.* Leiher, *m.* — sur gage, na zastaw pożyczaiący, der, die auf Pfänder leihet.

Prétexte, *m.* pretext. *m.* pokrywka, wymówka *f.* Vorwand, *m.* Ausflucht, *f.*

Prétexter, *a.* udawać, pokrywać, zasłaniać się, wymawiać się czym, vorwenden, vorgeben, bemänteln.

Pretintaille, *f.* falbanki frezle etc. na sukni białogłowskiey *pl.* Art von Falbe oder Besetzung auf einem Frauenzimmerkleide, *f.* — tailler *a.* falbany, frezle etc. przyszyć, mit Falbeln ꝛc. besetzen verzieren.

Prêtraille, *f.* (z pogardą) bombiza, *m.* (verächtlich) Priesterm

Prêtre, *m.* xiądz, kapłan, *m.* Priester, *m.*

Prêtresse, *f.* kapłanica, *f.* Priesterinn, *f.*

Prêtrise, *f.* kapłaństwo, *n.* Priesterthum, Priesteramt, *n.*

*Prévaloir, *n.* (*à ou sur*) przeważać, przemagać, przechodzić, überwiegen, den Vorzug haben, die Oberhand behalten. se *r.* (*de qc.*) zażyć czego na swóy pożytek, sich zu Nutze machen.

Prévaricateur, *m.* szalbierz, patron niewierny, *m.* Pflichtvergessener, Treuloser, *m.*

Prévarication, *f.* szalbierstwo, *n.* niewierność, *f.* Pflichtvergessenheit, Treulosigkeit im Amte, *f.*

Prévariquer, *n.* niewiernie sobie postępować, wider Treu und Pflicht handeln.

Prévenance, *f.* uprzeymość, grzeczność, *f.* Zuvorkommen, *n.* Gefälligkeit, *f.*

Prévenant, ante, *a.* uprzeymy, grzeczny, zuvorkommend, gefällig, einnehmend.

*Prévenir, *a.* (*q. ou qc*) uprzedzić, zabiedz, zaysdź, uiąć, omamić; zapobiedz; wprzód powiedzieć! oznaymić, zuvorkommen; einnehmen; vorbeugen; vorher sagen; benachrichtigen. se *r.* uprzedzonym bydź, dadź się uiąć, Vorurtheile fassen.

Prévention, *f.* uprzedzenie, *n.* przesąd, *m.* Vorgreifen, Vorurtheil, *n.*

Prévenu, ue, *p. et a.* uięty, omamiony, eingenommen.

*Prévoir, *a.* przewidywać, vorher, vorhersehen.

Prévôt, *m.* przełożony; profos; sędzia; proboszcz, *m.* Vorgesetzter; Profoß; Schultheiß; Propst, *m.* — tal, e, *a.* do niego należący, vor den Prevot gehörig, tê, *f.* probostwo, *n.* urząd, sądy takiego sędziego, *pl. m.* Propstey, *f.* eines Prevot Amt, *n.* Würde und Gerichtsbarkeit, *f.*

Prévoyance, *f.* przezorność, *f.* ostrożność, *f.* Vorsichtigkeit, Vorsicht, *f.*

Prévoyant, ante, *a.* przezorny, ostrożny, vorhersehend, vorsichtig.

Preuve, *f.* próba, *f.* dowód, znak, *m.* Probe, *f.* Beweis, *m.*

Priape, *m. fig. fam.* członek wstydliwy męski, *m.* männliches Glied, *n.*

Priapée, *f.* wiersz rozpustny, *m.* unzüchtiges Gedicht, *n.*

Prie-Dieu, *m.* ławka do modlenia się, *f.* Betpult, *n.* Betstuhl, *m.*

Prier, *a.* (*q. de*) prosić; zaprosić; modlić się, bitten; einladen; beten.

Prière, *f.* prożba; modlitwa, *f.* pacierz, *m.* Bitte, *f.* Gebet, *n.*

Prieur, *m.* eure, *f.* przeor, *m.* Prior, *m.*

Prieuré, *m.* przeorstwo, *n.* Priorey, Priorwürde, *f.*

Primat, *m.* prymas, *m.* Primas, oberster Erzbischof, *m.*

Primatial, e, *a.* prymasowski, prymacyalny, Primas.

Primatie, *f.* prymasostwo, *n.* Primat, *n.*

Primauté, *f.* pierwszeństwo, *n.* zwierzchność, *f.* Oberstelle, *f.*

Primer, *a. et n.* zacząć, grać w piłkę, im Ballspiele den Anfang machen. *fig.* przodkować, przodek mieć, zuvorkommen, die Vorhand haben.

Primevère, *f.* pierwiastka polna, *f.* Frühlingsblume, *f.* Himmelschlüsselchen, *n.*

Primeur, *f.* czas nowaliowy, *m.* erste Zeit, *f.*

Primicériat, *m.* dostoieństwo naystarszego po biskupie, *n.* Würde eines Aeltesten in einem Stifte, *f.*

Primicier, *m.* naystarszy po biskupie, *m.* Aeltester in einem Stifte, *m.*

Primitif, ive, *a.* pierworodny, pierwszy, początkowy, erste, ursprünglich, älteste.

Primo, *ad. v.* Premièrement.

Primogéniture, *f.* pierworodztwo, *n.* Erstgeburt, *f.*

Prince, *m.* xiąże, *n.* Fürst, Prinz, *m.*

Princerie, *v.* Primicériat.

Princesse, *f.* xiężna, xiężniczka, Fürstinn; Prinzessinn, *f.*

Principal, ale, *a.* nayprzedniey-szy, glowny, hauptsächlichste, vornehmste.

Principal, *m.* punkt glowny, *m.*

rzecz sama; iścizna, *f.* kapitał, *m.* osoba naypierwsza, *f.* pan, pryncypał, *m* Hauptsache, *f* Hauptpunkt, *m.* Hauptsumme, *f.* Capital, *n.* Hauptperson, *f.* Herr, Principal, *m.*

Principalement, *ad.* osobliwie, nadewszystko, hauptsächlich, vornehmlich, vorzüglich.

Principauté, *f.* xięstwo, *n.* godność xiążęcia, *f* Fürstenthum, *n.* fürstliche Würde, *f.*

Principe, *m.* początek, *m.* reguła, grunt, *m.* Ursprung, Urstoff, Anfang, Grundsatz *m.* Grundregel, *f.* Principes, *pl.* początki, *pl.* Anfangsgründe; *f. pl.*

Principion, *m. fam.* xiążątko, *n.* Fürstchen, *n.*

Printanier, ère, *a.* wiesienny, Frühlings-.

Printemps, *m.* wiosna, *f.* Frühling, Lenz, *m.*

Priorat, *m.* przeorstwo, *n.* Würde eines Priors, *f.* Priorat, *n.*

Pirorité, *f.* pierwszeństwo, *n.* Vorzug, Vorgang, *m.*

Pris, prise, *p. et a.* wzięty etc., genommen &c. bien-, przystoyny, dobrego wzrostu, wohlgestaltet.

Prise, *f.* zdobycz, *f.* połów, łup, *m.* dobycie, wzięcie, zabranie; wzięcie w niewolę; więzienie, *n.* areszt; trzonek, *m.* antaba; szczypka; bitwa, *f.* Fang, *m.* Beute; Wegnahme, Eroberung; Gefangennehmung; Handhabe; Prise, *f.* Handgemenge, *m.* — de corps, areszt, rozkaz na wzięcie do więzienia, *m.* die fängliche Haft, *f.* Verhaftbefehl, *m.* — de possession, obięcie possessyi, *n.* Besitznehmung, *f.* lächer-, puścić, wieder los lassen. *fig* ustąpić, nachgeben.

Prisée, *f.* oszacowanie *n.* taxa, ustawa, *f.* Schätzung, Taxe, *f.*

Priser, *a* oszacować, taxować, ustawić; wysoko sobie cenić, poważać, schätzen, taxiren, hochschätzen.

Priseur, *m.* szacownik, taxator, *m.* Schätzer, Taxator, *m.*

Prison *f.* więzienie, *n.* tarnica, *m.* Gefängniß, *n.* Kerker, *m.*

Prisonnier, *m* ière, *f.* więzień, ieniec, poymaniec, *m.* der, die Gefangene.

Privation, *f.* utrata, *f.* więcie, zabranie czego; zbywanie, *n.* niebytność, *f* Verlust, *m.* Beraubung, *f.* Mangel des Nichtwesendigen, *m.* Nichtseyn, *n.*

Privativement, *ad.* sam ieden, wszystkich innych wyiąwszy, ausschließlich.

Privauté, *f.* poufałość, *f.* Vertraulichkeit, *f.*

Privé, *m.* prewet, przechód, *m.* heimliches Gemach, *n.*

Privé, ée, *a.* prywatny, domowy; tayny, taiemny; poufały, przyswoiony, domowy; wyzuty, privat; geheim; vertraut; zahm; beraubt.

Priver, *a.* (*q. de qc.*) wyzuć, pozbawić, ogołocić; ausziehen, berauben, entziehen. se, *r.* (*de qc*) pozbawić się czego, stracić co; odiąć, odmówić sobie, sich um etwas bringen; sich etwas versagen.

Privilège, *m.* swoboda, *f.* przywiley, *m.* Freyheit, *f* od. Privilegium, *n.* Freyheitsbrief, *m.*

Privilégié, ée, *a.* uprzywileiowany, privilegirt.

Prix, *m.* cena, wartość; zapłata, *f.* Werth, Preis, *m.* aude, w porównaniu z . . . in Vergleichung mit . . .

Probabilité, *f.* podobieństwo, *n.* Wahrscheinlichkeit, *f.*

Probable, *a.* podobny do rzeczy, do prawdy, wahrscheinlich.

Probant, ante, *a.* dowodzący, dowodny, beweislich, beweisend

Probation, *f.* próba, *f.* Probe, Probezeit, *f.*

Probatoire *a.* na próbę służący, zur Probe dienend.

Probité, *f* poczciwość, *f.* Redlichkeit, Rechtschaffenheit, *f.*

Procédé, *m.* postępek, proceder, *m.* Verfahren, *n.*

Procéder, *n* pochodzić, wynikać; postępować; daley isdź, postąpić herkommen, herrühren; verfahren, fortschreiten

Procédure, *f.* postępek, *m.* Verfahren, *n. et pl.* akta prawne, *pl.* Prozeßakten *pl.*

Procès, *m.* sprawa, *f.* proces, *m.* Prozeß, *m* Rechtssache, *f.* Rechtshandel, *m.*

Processif, ive, *a.* sporny, swarliwy, prozeßsüchtig

Procession, *f.* processya, *f.* obchodzenie, *n* feyerlicher Umgang, *m.* Prozession, *f.*

Processional, Processionel, *m.* kantyczki do procesyi, *pl.* Prozessionsbuch, *n.*

Processionnellement, *ad.* w procesyi, in Prozession.

Prochain, aine, *a.* bliski, następuiący, nahe, nächstens.

Prochain, *m.* bliźni, *m.* Nächste, *m.*

Prochainement, *ad.* w nayblizszym razie, czasie, nächstens.

Proche, *a.* bliski, nahe. — *prp. et ad.* blisko przy, blisko; w pobliżu, w bliskości, nahe bey, dicht an, in der Nähe. de-en-, *ad.* iedno przy drugim, iedno po drugim, nach einander. Proches, *m. pl.* krewni bliscy, nahe Verwandte, *m. pl.*

Proclamation, *f.* ogłoszenie, obwołanie etc. *n.* öffentliche Ausrufung, Verkündigung, *f.*

Proclamer, *a* ogłosić, obwołać, obwieścić, öffentlich ausrufen.

Procréation, *f.* płodzenie, *n.* Zeugung, Erzeugung, *f.*

Procréer, *a.* płodzić, zeugen, erzeugen.

Procurateur, *m.* prokurator; szafarz kościelny, *m* Procurator; Vorsteher, Schaffner eines Stiftes, *m.*

Procuration, *f.* plenipotencya, pełnamoc, *f.* Vollmacht, *f.*

Procuratrice, *f.* plenipotentka, *f* Bevollmächtigte, *f.*

Procure, *f.* szafarstwo klasztorne *n.* Schaffnerey in Klöstern, *f*

Procurer, *a* wyiednać, co komu, wystarać się o co; nabawić kogo; sprawić, dokasać, verschaffen; zu Wege bringen; ausrichten.

Procureur, *m.* prokurator; plenipotent, pełnomocnik; szafarz klasztorny, *m.* Sachwalter, Anwald. Bevollmächtigter; Schaffner in Klöstern, *m.*

Procureuse, *f.* żona prokuratora, *f.* Frau eines Anwalds, *f.*

Prodigalement, *ad.* rozrzutnie, marnotrawnie, verschwenderisch.

Prodigalité, *f.* rozrzutność, marnotrawność, *f.* Verschwendung, *f.*

Prodige, *m.* cud, *m.* Wunder, *n.*

Prodigieux, euse, *a.* cudowny, straszny, nadzwyczajny, wunderbar, ungeheuer, außerordentlich.

Prodigue, *a.* rozrzutny, marnotrawny, verschwenderisch. — marnotrawca, *m.* Verschwender, *m.*

Prodiguer, *a.* przemarnować, marnotrawić; rozrzucać, verschwenden.

Production, *f.* rodzenie, wydanie, *n.* płód, urodzay, owoc, *m.* Hervorbringung, Erzeugung, *f.* Erzeugniß, Produkt, *n.*

*Produire, *a.* rodzić, wydawać; donosić; sprawiać; wprowadzić, zeugen, erzeugen, hervorbringen, bringen, tragen; eintragen; verursachen; einführen.

Produit, *m.* produkt; zysk, profit, *m.* Produkt, *n.* Ertrag, *m.*

Profanateur, *m.* gwałciciel rzeczy świętych, *m.* Entheiliger, Entweiher, *m.*

Profanation, *f.* gwałcenie, sprofanowanie, *n.* Entheiligung, Entweihung, *f.*

Profane, *a.* świecki, nieświęcony, niepoświęcony; bezbożny; światowy, unheilig, ungeweihet; unehrerbietig; weltlich. — *m.* gardziciel religii, *m.* Religionsverächter, *m. fam.* niepoświęcony, *m.* Ungeweiheter, Laie, *m.*

Profaner, *a.* sprofanować, gwałcić; używać na złe czego, entheiligen, entweihen; mißbrauchen.

Proférer, *a.* przemówić, wymówić, Worte hervorbringen, sprechen.

Profès, esse, *a. et m. f.* ten, co ślub uczynił, der, die das Klostergelübde abgelegt hat.

Professer, *a.* wyznawać; bawić się kunsztem jakim etc. uczyć publicznie, öffentlich bekennen; eine Kunst ꝛc. treiben, öffentlich lehren.

Professeur, *m.* nauczyciel publiczny, professor, *m.* öffentlicher Lehrer, Professor, *m.*

Profession, *f.* wyznanie, *n.* stan zakonny, *m.* rzemiosło, *n.* stan, *m.* Bekenntniß; Ordensgelübde; Gewerbe, Geschäft, *n.* Handthierung, Profession, *f.* Stand, *m.*

Professoral, ale, *a.* professorski, nauczycielski, zum Professor gehörig.

Professorat, *m.* professorstwo, *n.* professura, *f.* Professorstelle, *f.*

Profil, *m. T.* profil, abryss, model, *m.* strona, *f.* przecięcie, *n.* Profil, *n.* Seitenriß, *m.* Seite, *f.* Durchschnitt, *m.*

Profiler, *a.* z boku odrysować, odmalować; w przecięciu wyobrazić, von der Seite abzeichnen, ob. malen, im Durchschnitte vorstellen.

Profit, *m.* zysk, pożytek, profit, *m.* Nutzen, Gewinn, Vortheil, Genuß, *m.*

Profitable, *a.* pożyteczny, zyskowny, einträglich, vortheilhaft, nützlich.

Profiter, *n.* zyskać; zysk, pożytek mieć, gewinnen. (de qc.) korzystać, na swóy pożytek użyć; służyć, pożytecznym bydź; postępować w czym; rosnąć, chować się, etwas nutzen, benutzen; nützlich seyn; zunehmen, wachsen, fortkommen.

Profond, onde, *a.* głęboki, tief.

Pro-

Profondément, *ad.* głęboko, tief.

Profondeur, *f.* głębokość, głębina, *f.* Tiefe. *fig.* niedocieklość; gruntowność, *f.* Untergründlichkeit, Gründlichkeit, *f*

Profusément, *ad.* obficie, hoynie, rozrzutnie, allzu reichlich, verschwenderisch.

Profusion, *f.* obfitość; hoyność, rozrzutność, *f.* Ueberfluß, *m.* Verschwendung, *f.*

Programme, *m. T.* pismo na uroczystość szkolną etc. wydane. *n* Programm *n.* (Einladungsschrift auf Universitäten ꝛc.)

Progrès, *m* postępek; skutek, *m* przybywanie, rośnienie, *n.* Fortgang, Fortschritt, Erfolg, *m.* Zunahme, *f.*

Progressif, ive, *a.* postępujący fortgehend.

Progression, *f* postępowanie, *n.* bieg *m* Fortgehen, Fortrücken, *n.*

Proie, *f.* łup, *m.* zdobycz, *f.* Raub, *m.*; Beute, *f.*

Projet, *m.* spisek, rachunek; proiekt, zamysł, *m.* Anschlag, Entwurf, *m.*

Projeter, *a.* ułożyć, proiekt zamyślać, entwerfen, abfassen, vorhaben.

Prolixe, *a.* rosciągły, obszerny, weitschweifig.

Prolixité, *f.* rosciągłość, obszerność, *f.* Weitschweifigkeit, *f.*

Prologue, *m.* przedmowa, *f.* prolog, *m.* Vorrede, *f.*; Prolog, *m.*

Prolongation, *f.* przedłużenie, *n.* odwłoka, *f.* Verlängerung, *f.* Aufschub, *m.*

Prolonger, *a.* przedłużyć, odwłaczać, verlängern, aufschieben.

Promenade, *f.* przechadzka, *f.* spacér, *m.* Spaziergang, *m.* Spazierfahrt, ꝛc. *f.*; Spazierplatz, *m.*

Promener, *a.* na spacér prowadzić, prowadzić, oprowadzać, spazieren führen, herum führen. se, *r.* przeiść się, na spacér iść, przeieżdżać się, spazieren gehen, fahren ꝛc.

Promenoir, *m.* przechadzka, *f.* Spazierplatz, *m.*

Promesse, *f.* obietnica, *f* zapis, *m.* Versprechen, *n.* Zusage, Verheißung; Handschrift, *f.*

Prometteur, *m.* euse, *f* obiecownik, *m.* der, die leicht verspricht.

*Promettre, *a.* przy, obiecać, versprechen, verheißen, angeloben. se, *r.* obiecywać sobie, spodziewać się, sich versprechen, hoffen, erwarten.

Prominence, *f* wystawanie, *n.* Hervorragung, *f.*

Prominent, ente *a.* wystawaiący, hervorragend.

Prominer, *n.* wystawać, hervorragen.

Promission, *f.* obietnica, *f.* Verheißung, *f.*

Promontoire, przylądek, *m.* Vorgebirge, *n.*

Promoteur, *m.* dopomagacz, *m.* Beförderer, *m.*

Promotion, *f* dopomożenie, *n.* promocya, *f.* Beförderung, *f.*

*Promouvoir, *a.* promowować, podnieść kogo, dopomódz komu, (o urzędzie,) erheben, befördern.

Prompt, pte, *a.* prędki, gotów,

tów, pilny; popędliwy, nierozmyślny, geschwind, hurtig, fertig; jähzornig, hastig.

Promptitude, *f.* prędkość, etc., ochota, popędliwość, etc., *f.* Geschwindigkeit, Eilfertigkeit, *f.*; Jähzorn, *m.* Hitze, *f.*

Promulgation, *f.* obwieszczenie, *n.* öffentliche Bekanntmachung, *f.*

Promulguer, *a.* obwieszczać, publikować, öffentlich bekannt machen.

Prône, *n.* kazanie, *n.* Predigt, *f.*

Prôner, *a. et n.* kazanie mieć, predigen. *fig.* wychwalać, rühmen.

Prôneur, *m.* kaznodzieia, *m.* Prediger, *m.*

Prôneu, *m.* — euse, *f.* gaduła, wychwalacz, *m.* Schwätzer, Lobredner, *m.*

Pronom, *m. T.* zaimek, *m.* Fürwort, *a.*

Prononcé, ée, *p. et a.* wymówiony etc., wyrażony; iasny, w oczy wpadaiący, ausgesprochen ꝛc.; bestimmt ausgedrückt; in die Augen fallend.

Prononcer, *a.* wymawiać; ustanawiać, wyrzec, ferować dekret, rozstrzydz; (mowe mieć.) aussprechen; ein Urtheil sprechen, entscheiden; (eine Rede halten).

Prononciation, *f.* wymowa, *f.* wyrok, dekret, *m.* Aussprache, *f.*; Vortrag; gerichtlicher Ausspruch, *m.*

Pronostic, *m.* prognostyk, znak, *m.* etc. Vorhersagung, Vorbedeutung, *f.*; Anzeichen, *n.*

Pronostiquer, *a.* wieszczyć, przepowiedzieć, vorhersagen, prophezeyen.

Pronostiqueur, *m.* wieszczek, przepowiedacz, *m.* Weissager, Prophet, *m.*

Propagateur, *m.* rozmnożyciel, roskrzewiciel, *m.* Fortpflanzer, Verbreiter, *m.*

Propagation, *f.* rozmnożenie, roskrzewienie, *n.* Fortpflanzung, Ausbreitung, *f.*

Propager, *a.* rozmnożyć, roskrzewić, fortpflanzen, verbreiten. se, *r.* się, sich.

Propension, *f.* skłonność, Hang, *m.*

Prophète, *m.* prorok, *m.* Prophet, *m.* — phétesse, *f.* prorokini, *f.* Prophetin, *f.* — phétie, *f.* proroctwo, *n.* Prophezeyung, *f.* — phétique, *a.* prorocki, prophetisch. — phétiser, *a. et n.* prorokować, przepowiadać, prophezeyen, weissagen.

Propice, *a.* przychylny, życzliwy, günstig, gnädig.

Proportion, *f.* pomiar, stosunek, *m.* pomierność, składność, *f.* proporcya, *f.* Verhältniß, *n.* Gleichheit, *f.* Ebenmaß, *n.* à-, *ad.* w proporcyi, według pomiaru, verhältnißmäßig, nach Maaßgabe.

Proportionné, ée, *a.* proporcyonalny, stosowny, należyty, angemessen, gemäß. bien, de brego ułożenia, kaszlatny, wohlgestaltet.

Proportionner, *a.* (*qc.* à, *qc.*) do czego stosować, uproporcyonować, nach etwas richten, anmessen.

Propos, *m.* mowa; rozmowa, propozycya, *f.* przedsięwzięcie, ustanowienie, *n.* Rede, Ge-

spräch, *n.*; Vorschlag; Vorsatz, Entschluß, *m.* à *ad.* w czas; do rzeczy, stosownie, przy okazyi; przy tym przychodzi mi na myśl, zur rechten Zeit; schicklich, rathsam; bey Gelegenheit, da fällt mir ein. mal-, *ad.* nie w czas, zur Unzeit. à tout-, *ad.* przy każdéy okazyi, bei jeder Gelegenheit. de — délibéré, umyślnie, mit Vorsatz.

Proposable, *a.* co przełożonym bydź ma, radzany vorzutragen, vorzulegen, vorschläglich.

Proposant, *m.* przekładaiący, proponuiący, kandydat u Kalwinów, *m.* der etwas vorträgt, vorschlägt; reformirter Candidat zum Predigtamte, *m.*

Proposer, *a.* przekładać przełożyć, proponować; za-, podadź; wystawiać, vortragen, vorlegen, vorbringen; vorschlagen; vorstellen. — un prix, wyznaczyć nadgrodę, einen Preis ansetzen. se, *r.* przedsięwziąć, ustanowić co u siebie, sich vorsetzen, sich vornehmen.

Proposition, *f.* propozycya, *f.* zadanie, podanie, *n.* nauka, *f.* wniosek *m.* Vorschlag; Satz, *m.* Lehre, Meinung, *f.*

Propre, *a.* własny, właściwy; ten sam; sposobny, zdatny; ozdobny, czysty, chędogi, eigen, eigenthümlich; eigentlich; namlich; gut, tüchtig, tauglich; sauber, reinlich. — *m.* własność, *f.* Eigenschaft, *f.*

Propres, *pl.* własizna, własność, *f.* Eigenthum, *n.*

Propret, ette, *f. fam.* stroyniś, *m.* Putznärrchen, *n.*

Propreté, *f.* czystość, ozdobność, *f.* ochędóżwstwo, *n.*

Reinlichkeit, Zierlichkeit, Sauberkeit, *f.*

Propriétaire, *m. et f.* właściciel, *m.* Eigenthümer, *m.*

Propriété, *f.* własność; właściwość, *f.* Eigenthum, *n.*; Eigenschaft; eigentliche Bedeutung, *f.*

Prorata, *m.* au-, w proporcyi, verhältnißmäßig.

Prosaïque, *a.* prozą pisany, prosaisch, ungebunden.

Prosateur, *m.* prozaista, *m.* Prosaist, Schriftsteller in Prosa, *m.*

Proscription, *f.* wywołanie z oyczyzny, z kraiu, Verbannung, Achtserklärung, *f.*

Proscrire, *a.* wywołać z kraiu, etc banizować, ächten, in die Acht erklären; verbannen.

Prose, *f.* mowa wolna, niepoetycka, proza, *f.* Prosa, ungebundene Rede, *f.*

Prosélyte, *m. et f.* nowowierca, — Neubekehrter, Proselyt, *m.*

Prosélytisme, *f.* staranność niepotrzebna o nawrócenie do religii iakiéy, *f.* Sucht, Proselyten zu machen, *f.*

Prosodie, *f. T.* prozodya, *f.* Prosodie, Lehre von der Länge und Kürze der Sylben, *f.*

Prosodique, *a. T.* prozodyczny, prosodisch.

Prospère, *a.* życzliwy, przyiazny, günstig, geneigt.

Prospérer, *n.* szczęśliwym bydź, poszczęścić się, udadź się, dobrze się powodzić, glücklich seyn, gedeihen; gelingen, gerathen, fortkommen.

Prospérité, *f.* szczęście, powodzenie dobre, pomyślność, *f.*

Glück, *n.* Wohlfahrth, *f.* Wohlgerathen, *n.* Wohlstand, *m.*

Prosternation, *f.* czołobitność, *f.* fußfällige Lage, *f.*

Prosternement, *m.* padanie do nóg, *n.* Niederfallen, *n.* Fußfall, *m.*

se Prosterner, *r.* do nóg padać, upadać przed kim, niederfallen, zu Fuße fallen.

Prostituée, *f.* kurwa publiczna, *f.* öffentliche Hure, *f.*

Prostituer, *a.* zwieśdź do nierządu, zgwałcić, zhańbić, zur Unzucht verführen, schänden, entehren. se, *r.* nierządnie, wszetecznie żyć; zhańbić się, unzüchtig leben; sich entehren. (*d.*) poddadź się, podlegać, sich niederträchtig ergeben.

Prostitution, *f.* zgwałcenie, zhańbienie, wszeteczeństwo, *n.* nierząd, *m.* Schändung, Entehrung, *f.* unzüchtiges Leben, *n.*

Protecteur, *m.* — trice, *f.* obrońca, zastępca, *m.* Beschützer, *m.*

Protection, *f.* obrona, opieka, *f.* Schutz, Schirm, *m.*

Protée, *m. fig.* człowiek odmienny, *m.* unbeständiger Mensch, *m.*

Protéger, *a.* bronić kogo, obstawać za kim, beschützen, vertheidigen.

Protestant, *m.* — ante, *f.* dyssydent, *m.* Protestant, *m.* — *a.* dyssydentski, protestantisch.

Protestantisme, *m.* religia dyssydentska, *f.* protestantische Religion, *f.*

Protestation, *f.* niedozwalanie, sprzeciwianie; upewnienie, przyrzekanie, *n.* öffentlicher Widerspruch, *m.* Widersetzung, Betheurung, *f.*

Protester, *a. et n.* upewniać, przyrzekać; niedozwalać, sprzeciwiać się, nieprzystawać, betheuern; förmlich widersprechen, protestiren.

Protocole, *m.* protokół; formularz, tytularz, *m.* Protocoll; Formular- und Titularbuch, *n.*

Prototype, *m.* wzór, *m.* Vorbild, Muster, *n.*

Protuteur, *m.* spółopiekun, *m.* Vice-, Mitvormund, *m.*

Prou, *ad. obs.* wiele, dosyć, zur Genüge, genug.

Provenant, ante, *a.* pochodzący, herkommend, herrührend.

Provende, *f. v.* Provision de vivres, mięszanka dla bydła, *f.* Viehfutter, Mischkorn, *n.*

Provenir, *n.* pochodzić, wynikać; na dobro wychodzić, donosić, przychodzić, herkommen, herrühren; entstehen; zum Nutzen gereichen; eintragen, abwerfen.

Provenu, *m.* zysk, pożytek, *m.* Vortheil, Gewinn, *m.*

Proverbe, *m.* przysłowie, *n.* przypowieść, *f.* Sprichwort, *n.*

Proverbial, ale, *a.* przypowieściny, sprichwörtlich.

Providence, *f.* opatrzność, *f.* Vorsehung, *f.*

Provignement, *m. T.* rozwodzenie winorośle, *n.* Absenken der Reben, *n.*

Provigner, *a. T.* rozwodzić winorośle, sadzić je w ziemię, senken, absenken, einlegen. — *n. fig.* mnożyć się, krzewić się, wachsen, sich mehren.

Provin, *m.* latorośl, *f.* Senker, Fächser.

Province, *f.* prowincya, *f.* powiat, *m.* Provinz, Landschaft, *f.*

Provincial, ale, *a.* prowincyalny, powiatowy, aus der Provinz, dazu gehörig, provinzial. — *m. f.* parafianin, *m.* Person vom Lande, *f.*

Provincial, *m.* prowincyał, *m.* Oberaufseher einer Ordensprovinz, *m.*

Provincialat, *m.* prowincyalstwo, *n.* Amt eines Provinzials, *n.*

Proviseur, *m.* dozorca szkoły, etc. *m.* Verwalter, Obervorsteher (einer Schule, ꝛc.) *m.*

Provision, *f.* dostatek, *m.* opatrzenie, *n.* Vorrath, *m.* Menge, *f.* par-, tym czasém, do dalszéy rozprawy, vorläufig, bis auf weitern Bescheid Provisions, *pl.* list, przywiléy na godność kościelną, *m.* Bestallungsbrief, *m.*

Provisionel, elle, Provisoire, *a.* tym czasowy, poprzedni, vorläufig, einstweilig.

Provocation, *f.* wzywanie, pobudzanie, etc. *n.* Ausforderung, Reitzung, *f.*

Provoquer, *a.* wzywać; poruszać, pobudzać, heraus fordern; zu etwas reitzen.

Prouver, *a. et n.* dowodzić, weisen, darthun.

Proxénète, *m.* stręczyciel, naraiacz, *m.* Unterhändler, Kuppler, *m.*

Proximité, *f.* bliskość, *f.* powinowactwo, *n.* Nähe; nahe Verwandtschaft, *f.*

Prude, *a.* zbyt grzeczny, skromny, übertrieben sittsam, geziert. — *f.* taka kobiéta, *f.* ein solches Frauenzimmer, *n.*

Prudence, *f.* mądrość, *f.* Klugheit, *f.*

Prudent, ente, *a.* mądry, rostropny, klug, verständig, gescheut.

Pruderie, *f.* zbyteczna skromność, *f.* übertriebene Sittsamkeit, *f.*

Prune, *f.* śliwka, *f.* Pflaume, *f.*

Pruneau, *m.* śliwka suszona, *f.* gedörrte Pflaume, *f.*

Prunelaie, *f.* sad śliwkowy, *m.* Pflaumengarten, *m.*

Prunelle, *f.* źrzenica; tanka, *f.* Augapfel, *m.* Schlehe, *f.*

Prunellier, *m.* tarń, *f.* Schlehendorn, *m.*

Prusse, *f.* Prusy, *pl.* Preußen, *n.* — sien, nne, *a.* Pruski, Preußisch. Prusak, *m.* Preuße, *m*

Psallette, *f.* szkoła, gdzie śpiewać uczą, *f.* Singschule, *f.*

Psalmodie, *f.* śpiewanie psalmów, psalmowanie, *n.* Psalmengesang, *m.*

Psalmodier, *n.* psalmy śpiewać, psalmować, Psalmen singen.

Psalterion, *m.* psałterz, *m.* Psalter, *m.*

Psaume, *m.* psalm, *m.* Psalm, *m.*

Psautier, *m.* psałterz, *m.* Psalmbuch, *n.*

Pseudonyme, *a.* zmyślone imię maiący, einen falschen Namen habend.

Psora, *m. T.* krosta świerzbiąca, juckende Blatter, *f.*

Psorique, *a. T.* parszywy, räudig.

Ptyalisme, *v.* Salivation.

Puant, ante, *a.* smrodliwy, śmierdzący, stinkend.

Puant, *m. fam.* śmierdziuch, gnoiek, *m.* Mistfink, Stänker, *m.*

Puanteur, *f.* smród, *m.* Gestank, *m.*

Pubère, *a.* dorosły, mężny, mannbar.

Puberté *f.* dorosłość, mężność, *f.* Mannbarkeit, *f.* mannbares Alter, *n.*

Public, ique, *a.* publiczny, powszechny; nietayny, wiadomy, öffentlich, allgemein; bekannt.

Public, *m.* publiczność, *f.* lud, *m.* Publikum, Volk, *n.* en-, *ad.* publicznie, öffentlich.

Publicain, *m.* celnik, *m.* Zöllner, *m.*

Publication, *f.* obwieszczenie, *n.* Bekanntmachung, *f.*

Publiciste, *m.* nauczyciel prawa publicznego, *m.* Publicist, Lehrer des Staatsrechts, *m.*

Publicité, *f.* iawność, nietayność, *f.* Kundbarkeit, Oeffentlichkeit, *f.*

Publier, *a.* obwieścić, wywołać; wydadź dzieło, verkündigen, öffentlich bekannt machen; (ein Werk) heraus geben.

Puce, *f.* pchła, *f.* Floh, *m.*

Puceau, *m.* młodzieniec prawy, *m.* reiner Junggesell, *m.*

Pucelage, *m.* panieństwo; młodzieństwo prawe, nienaruszone, *n.* Jungfernschaft; Junggesellenschaft, *f.*

Pucelle, *f.* dziewica prawa; ryba pewna, *f.* reine Jungfer, *f.* Art Mayfisch, *m.*

Pudeur, *f.* wstyd; *m.* wstydliwość, *f.* Scham, Schamhaftigkeit, *f.*

Pudicond, onde, *a.* wstydliwy, verschämt, blöde.

Pudicité, *f.* skromność, czystość wstydliwość *f.* Keuschheit,

Pudique, *a.* skromny, czysty wstydliwy, keusch, züchtig.

*Puer, *a. et n.* śmierdzieć, stinken.

Puéril, ile, *a.* dziecinny, kindisch.

Puérilité, *f.* dziecinność, dzieciństwo, *n.* Kinderey,

Pugilat, *m.* zapasy, *pl.* Faustkampf.

Puine, *m.* krzak, *m.* gęsty Strauch, *m.*

Puîné, ée, *a.* młodszy, nachgeboren, jünger.

Puis, *ad.* potym, hernach, nachher.

Puisage, *m.* czerpanie, *n.* Schöpfen, *n.*

Puisard, *m.* stek, spływ, *m.* Senkloch, *n.* Abzug, *m.*

Puiser, *a. et n.* czerpać, schöpfen.

Puisque, *c.* ponieważ, gdyż weil, da.

Puissance, *f.* moc, władza, siła, powaga, *f.* Macht, Gewalt, Kraft, *f.* Vermögen,

Puissant, ante, *a.* możny, mocny; silny, mächtig, vermögend; stark; sehr kräftig.

Puits, *m.* studnia; szyb, Brunnen; Schacht, *m.*

Pulluler, *n.* mnożyć się, krzewić się, sich vermehren, überhandnehmen.

Pulmonaire, *a.* do płuc należący, onych się tyczący, zur Lunge gehörig.

Pulmonie, *f.* suchoty, *pl.* Lungensucht, *f.*

Pulmonique, *a.* suchotny, lungensüchtig.

Pulsation, *f.* bicie pulsu, *n.* Pulsschlag, *m.*

Pulverin, *m.* proch do posypki; rożek do prochu, *m.* kropelki naymnieysze, *f. pl.* Zündpulver; Pulverhorn, *n.* Wasserstaub, *m.*

Pulvérisation, *f.* obrócenie, tłuczenie na proch, *n.* Pulvern, *n.*

Pulvériser, *a.* obrócić, tłuc w proch, na proch, pulvern, zu Pulver machen. *fig.* zniszczyć, w niwecz obrócić, zernichten.

Pumicin, *m.* oleiek palmowy, *m.* Palmöl, *n.*

Punais, aise, *a.* śmierdzący z nosa, aus der Nase stinkend.

Punais, *m.* wrzód w nosie, *m.* Nasengeschwür, *n.*

Punaise, *f.* smród z nosa, *m.* stinkender Nasengeruch, *m.*

Punch, *v.* Ponche.

Punir, *a.* u-, karać, strafen, bestrafen.

Punissable, *a.* kary godny, strafbar, sträflich.

Punition, *f.* kara, *f.* karanie, *n.* Bestrafung, Strafe, *f.*

Pupillaire, *a.* sieroci, einem Mündel gehörig.

Pupillarité, *f.* nieletność, małoletność, *f.* Minderjährigkeit, *f.*

Pupille, *f.* zrzenica, *f.* Augapfel, *m.*

Pupille, *m. et f.* sierota, małoletni, etc. wychowaniec, *m.* Mündel, *m. et f.*; Zögling, *m.*

Pupitre, *m.* pulpit, *m.* Pult, *n.*

Pupue, *f.* dudek, *m.* Wiedehopf, *m.*

Pupuller, *n.* wrzeszczeć, iak dudek, schreyen, wie ein Wiedehopf.

Pur, pure, *a.* czysty, szczéry, nieiałszowany; niewinny; sam, rein, lauter, unvermischt, bloß; nichts als.

Puraque, *f.* ryba elektryczna, *f.* Krampffisch, *m.*

Puré, *f.* grochówka, *f.* durchgeschlagene Erbsen, Bohnen, Linsen, &c. *f.*

Purement, *ad.* czysto; tylko, rein, bloß, nur.

Pureté, *f.* czystość; szczérość, etc. skromność, *f.* Reinheit, Reinigkeit, Lauterkeit; Keuschheit, *f.*

Purette, *f.* piasek czerwonawy, który magnet, iak żelazo ciągnie, *m.* Art rother Sand, den der Magnet an sich zieht, *m.*

Purgatif, ive, *a.* purguiący, abführend.

Purgatif, *m.* lékarstwo na laxę, *n.* abführendes Mittel, *n.*

Purgation, *f.* czyszczenie, *n.* Reinigung, Abführung, *f. v.* Purgatif. Purgations, *pl.* miesiączka, *f.* monatliche Reinigung der Weiber, *f.*

Purgatoire, *m.* czyściec, *m.* Fegefeuer, *n.*

Purge, *f.* czyszczenie rzeczy od powietrza zarażonych, *n.* Reinigung der von der Pest angesteckten Waaren, *f.*

Purger, *a.* prze-, czyścić; purgacyą dadź, reinigen, säubern; abführen. se, *r.* czyścić się; purgacyą brać, sich reinigen;

purgiren. *fig.* oczyszczać się, usprawiedliwiać się, sich rechtfertigen

Purifier, *a.* czyścić, pławić, reinigen, läutern.

Purisme *m* czystość zbyteczna języka, übertriebene Reinigkeit der Sprache, *f.*

Puriste, *m.* zbytecznie o czystość języka troskliwy, der sich der Reinigung der Sprache zu ängstlich befleißigt, *m*

Purpurin, ine, *a.* purpurowy, purpurfarben

Purulent, ente, *a* ropisty, eiterig.

Pus, *m.* ropa, *f.* Eiter, *n*

Pusillanime *a.* trwożliwy, lękliwy, kleinmüthig.

Pusillanimité, *f.* trwożliwość, etc. *f.* Kleinmüthigkeit, *f.*

Pustule, *f.* krosta nabrzmiała, *f.* Eiterblatter, Hitzblatter, *f.*

Putain, *f.* kurwa. *f.* Hure, *f.*

Putasserie, *f.* kurewstwo, *n.* nierząd, *m.* Hurerey, *f.*

Putassier *m.* kurewnik, *m.* Hurenjäger, *m.*

Putatif, ive, *a.* mniemany, vermeint.

Putois, *m.* łasica, *f.* Iltis, *m.* *et n.*

Putréfaction, *f.* zgniłość, *f.* Fäulniß, *f.*

Putréfait, aite, *a.* zgniły, in Fäulniß übergegangen.

Putréfier, *a.* zgnoić co, in Fäulniß bringen. se, *r.* zgnić, verfaulen.

Putride, *a.* zgniły, faul, verfault.

Pygmée, *m. et f.* karzeł, karlica *f.* Zwerg, *m.* — in, *f.*

Pyramidal, ale, *a.* graniasto-słupiasty, -powy, pyramidförmig.

Pyramide, *f.* graniasto-słup, *m.* Pyramide, Spitzsäule, *f.*

Pyrite, *f.* krzemień, *m.* skała, *f.* Feuerstein, *m.*

Pyriteux, euse, *a.* głazowy, kiesig; kiesartig.

Pyroboliste, *m.* puszkarz fejerwerkier, *m.* Feuerwerker, *m.*

Pyrosie, *f.* zgaga, *f.* Sodbrennen, *n.*

Pyrotechnie, *f.* nauka puszkarska, *f.* Feuerwerkerkunst, *f.* —nique, *a.* tego się tyczący, dazu gehörig.

Pyrotique, *v.* Caustique.

Pyrrhonien, *m.* —ienne, *f.* powątpiewacz, *m.* Zweifler, *m.*

Pyrrhonisme, *m.* powątpiewanie o wszystkim, *n.* Zweifel an Allem, *m*

Pythonisse, *f.* wieszczka, czarownica, *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Q.

Quadragénaire, czterdziestoletni, vierzigjährig.

Quadragésimal, ale, *a.* czterdziestodniowy, wielkopostny, zur Fastenzeit gehörig.

Quadragésime *f.* dimanche de la-, niedziela wstępna, *f.* erster Fastensonntag, *m.*

Quadran, *v.* Cadran.

Quadrangle, *m.* czworogran, *m.* Viereck, *n.*

Quadrangulaire, *a.* czworograniasty, viereckig.

Quadre, Quadrer, *v.* Cadre, Cadrer.

Qua-

Quadriennal, *v.* Quatriennal.

Quadrifolium, *m.* gatunek koniczyny, *f.* Vierblatt, *n.* Art Klee).

Quadrilatéral, ale, *a.* czworograniasty, vierseitig, viereckig.

Quadrille, *m.* lomber we cztéry osoby, *m.* l'Hombrespiel zu vier Personen, *n.*

Quadripartit, ite, *a.* na cztéry części podzielony, in vier Theile getheilt.

Quadrisyllabe, *a.* czworosylabny, vierstylbig.

Quadrupède, *a. et m.* czworonogi; zwierzę czworonogie, *n.* vierfüßig; vierfüßiges Thier, *n.*

Quadruple, *a.* czwornasobny, vierfach, viermal. —*m.* czwornasób, *m.* das Vierfache, *n.*

Quadrupler, *a.* czworkować, cztéry razy brać, vierfach machen. — *n.* w czwornasób się rozmnożyć, vierfach werden.

Quai, *m.* przybrzeże, *n.* Kai, *m.* Bühne, *f.*

Quaiche, *f.* bat do towarów, *m.* Kits, *m.* (kleines Waarenschiff).

Qualification, *f.* tytułowanie, *n.* własność, *f.* Benennung, Betitelung, *f.*

Qualifié, ée, *a* znaczny, sławny, nambaft, vornehm.

Qualifier, *a.* (*q.* od. *qc.* de . . .), tytułować, mianować, nazywać, betiteln, benennen. se, *r.* tytułować się, udawać się za . . . . sich nennen, sich ausgeben für . . .

Qualité, *f.* własność, *f.* przymiot, stan, tytuł, *m.* Eigenschaft, Art, Beschaffenheit, *f.*; Stand; Titel, *m.*

Quand, *ad. et c.* gdy, kiedy; gdyby, chociby, chociażby, wenn, als; wenn auch, wenn gleich.

Quant, *prp.* (*à* . . . .) co do, względem, co się tycze, was anlangt od. betrifft.

Quantes, *a. f. pl.* toutes et -fois, oder toutes fois et-, iak często, ile razy, so oft als.

Quantième, *a.* który, wievielste. —*m.* data, *f.* dzień, *m.* Monatstag, *m.* Datum, *n.*

Quantité, *f.* wielość, wielkość, moc, siła, *f.* Größe, Menge, Vielheit, *f.* *T.* iloczas, *m.* Sylbenmaaß, *n.*

Quarantaine, *f.* cztérdzieści; post, czas cztérdziestodniowy, *m.* Anzahl von vierzig; vierzigtägige Fasten, Zeit, *f.*

Quarante, *a.* cztérdzieści, vierzig.

Quarantième, *a.* cztérdziesty, vierzigste.

Quarré, etc. *v.* Carré, etc.

Quart, *m.* ćwierć, czwarta część, *f.* Viertel, *n.*

Quart, arte, *a.* czwarte, vierte. fièvre quarte, *v.* Quartaine.

Quartaine, *a. f. fam.* fièvre-, czwartaczka, kwartaczka, *f.* viertägiges Fieber, *n.*

Quarte, *f.* kwarta, (miara) *f.* Quart, (Maaß,) *n.*

Quarteron, *m.* czwarta część od sta; ćwierć funta, *f.* Viertelhundert; Viertelpfund, *n.*

Quartier, *m.* ćwierć; ćwierć roku; kwatera; kwadra xiężyca, *f.* kwartał, *m.* stanowisko, sąsiedztwo, *n.* Viertel;

tel; Quartal, Vierteljahr; Quartier; Lager, *n.*; Nachbarschaft, Gegend, *f. fig.* pardon, *m.* miłosierdzie, *n.* Verschonung, Gnade, *f.* à, *ad* na ustroniu, o podal, bey Seite.

Quartier-mestre, *m.* kwatermistrz, *m.* Quartiermeister, *m.*

Quasi, *ad. fam* prawie, niemal, beynahe; fast

Quasimodo, *m.* niedziela przewodna, biała; *f* erster Sonntag nach Ostern, *m.*

Quaternaire, *a.* nombre, liczba 4; licaba poczwórna, *f.* die Zahl 4; gevierte Zahl, *f.*

Quatorze, *a.* cztérnaście, vierzehn.

Quatorzième, *a.* cztérnasty, vierzehnte.

Quatrain, *m.* strofa z cztérech wierszów, *f.* Strophe von vier Versen, *f.*

Quatre, *a.* cztéry, vier. — *m.* czwartka, *f.* Vier, *f.*

Quatre temps, *m.* kwatember, suche dni *m.* Quatember, *m.*

Quatre-vingt, *a.* ośmdziesiąt, achtzig.

Quatre vingt-dix, *a.* dziewięćdziesiąt, neunzig.

Quatre vint-dix neuvième, *a.* dziewięćdziesiąty, neun und neunzigste.

Quatre-vingtième, *a.* ośmdziesiąty, achtzigste.

Quatrième, *a.* czwarty; vierte. —*m.* czwarta część, *f.* czwarte piętro, *n.* Vierte; vierte Theil, *m*; vierte Etage, *f.*

Quatrièmement, *ad.* poczwarte, viertens, zum vierten.

Quatriennal, ale, *a.* czteroletni, vierjährig.

Que, *pr. et c.* który, którego, którą, które, co; co, iak, czemu; po co, na co; iak, od, nad; że, żeby, aby; niech, niechay, welchen, welche, welches, den, die, das, was, so; wie; wozu; warum; als; das, damit; mag.

Quel, elle, *pr.* iaki, który, co za, welcher, welche, welches, was für ein, was für eine.

Quelconque, *pr.* iakikolwiek, ktokolwiek, wer, was es auch sey, ne-, żaden, bynaymniey, gar kein, gar nichts.

Quellement, *ad. fam.* tellement-, iako, tako; ani źle, ani dobrze, so so, so hin leidlich.

Quelque, *pr.* iaki, którykolwiek, ein, irgend einer, eine, einig. *pl.* kilka, einige, etliche. — . . que, którykolwiekby, iakikolwiekby, niech będzie iak . . ., was für, so . . ., auch. — chose, *v.* Chose. — part, gdziekolwiek, dokądkolwiek, irgendwohin. — *ad.* około, ungefähr.

Quelquefois, *ad.* czasem, bisweilen, zuweilen.

Quelqu'un, une, *pr.* ieden, pewien; kto; ktoś, którykolwiek, einer, jemand, irgend einer *pl.* niektórzy, niektóre, kilka, einige, etliche.

Quémander, *n.* potaiemnie żebrać, heimlich betteln.

Quémandeur, *m.* — euse, *f.* żebracz potaiemny, *m.* heimliche Bettler, *m.*

Qu'en dira-t-on, *m.* myślenie, gadanie ludzi o czym, *n.* Gerede der Leute, *n.*

Quenotte, *f. fam.* ząbek u dziecięcia, *m.* Zahn eines kleinen Kndes, *m.*

Quenouille, *f.* kądziel, *f.* Spinnrocken, *m.* Kunkel, *f.*

Quenouillée, *f.* kądziel pełna czego, *f.* Spinnrocken voll, *m.*

Quenouillette, *f.* kądziel mała, *f.* kleiner Spinnrocken, *m.*

Querelle, *f.* spór, *m.* sprzeczka, *f.* Streit, Zank, Hader, *m.* Zänkerey, *f.*

Quereller, *a. et n.* kłócić się, spór wieśdź, swarzyć się, zanken, hadern, schelten.

Querelleux, euse, *a* swarliwy, żänkisch, zankśüchtig — *m. f.* zwadzca, *m.* Zänker, *m.*

Quérir, *a.* aller-, iśdź po co, holen. venir-, przyiśdź po co, holen, abholen — envoyer-, posłać po co, holen lassen.

Questeur, *m* podskarbi, *m.* Rentmeister, *m.*

Question, *f.* zapytanie; zadanie, *n.* Frage, *f.*; Satz, *m.*

Questionnaire, *m.* katownik; Folterer, *m.*

Questionner, *a.* za-, pytać się, wypytywać się, fragen, ausfragen, befragen.

Questionneur, *m.* — euse, *f.* pytacz, wypytywacz, *m.* Frager, *m.*

Questure, *f.* podskarbstwo, *n.* Rentmeisteramt, *n.*

Quête, *f.* śladowanie, etc. zbiéranie ialmużny, *n.* kwesta, *f.* Suchen, Nachspüren; Einsammeln der Allmosen, *n.* Collecte, *f.*

Quêter, *a. et n.* śladować, śledzic, ślakować; ialmużnę zbiérać, żebrać, spüren, aufspüren; Allmosen sammeln, betteln.

Quêteur, *m.* —euse, *f.* kwestarz, *m.* Allmosensammler, *m.*

Queue, *f.* ogon; kuper; dyszel u wiatraka; korzonek; harcop, harcap; ogon u sukni, *m.* laska do bilardu; oselka; miara wielka do wina *f.* Schwanz, Schweif, Sterz; Stiel an Gewächsen; Haarzopf, steifer Zopf, *m.*; Schleppe am Kleide, *f.*; Billiardstock, *m.*; Weßstein, *m.*; großes Weinmaaß, *n.*

Queux, *m. obs. v.* Cuisinier.

à Quia, *fam.* être-, nie módz nic więcey odpowiedzieć, przemówić, nichts mehr zu antworten wissen.

Qui, *pr.* który, która, które, co; kto, welcher; welche, welches, der, die das; wer.

Quiconque, *pr.* każdy, ktokolwiek, kto, jeder, jede, jedermann, wer.

Quignon, *m. fam.* glen, *m.* sztuka wielka chleba, *f.* Runken Brodt, *m.*

Quille, *f.* kręgiel, *m.* Kegel, *m.*

Quiller, *a.* kręglami do kuli rzucać mit dem Kegel an die Kugel werfen, anwerfen.

Quillette, *f.* wierzba do sadzenia, *f.* Satzweide, *f.*

Quillier, *m.* kręgielnia, *f.* Kegelplatz, *m.*

Quinaud, aude, *a. fam.* zawstydzony, pomięszany, beschämt, betreten.

Quincaille, *f.* rożne sprzęty, towary żelazne, miedziane, mosiężne, *pl.* allerhand kleine eiserne, kupferne und messingene Geräthe, *n. pl.* kurze Waare, *f.*

Quincaillerie, *f.* drobne towary żelazne, etc. *pl.* handel takowy, *m.* kurze Waaren, *f. pl.*; Handel damit, *m.* — lier, *m.* handel taki maiący. der mit kurzen Waaren handelt, *m.*

Quinquagénaire, *a.* pięćdziesiątletni, funfzigjährig.

Quinquagésime, *f.* niedziela zapustna. *f.* Sonntag vor Fastnacht, *m.*

Quinquennal, ale, *a.* pięcioletni, pięćletni, fünfjährig.

Quinquérème, *f.* galera o pięciu rządach wiosel, *f.* fünfruderige Galeere, *f.*

Quinquina, *m* china, *f.* Fieberrinde, China, *f.*

Quint, *a.* piąty. der fünfte, — *m.* piąta część. *f.* Fünftel, *n.*

Quintal, *m.* cętnar, *m.* Zentner, *m.*

Quintau, *m.* mędel, *m.* kupa snopów, wiązek drew, *f.* Garbenhaufen; Holzbündelhaufen, *m.*

Quinte, *f.* kwinta, piąta, *f.* gatunek skrzypców wielkich, *pl.*; dziwactwo, *n.* krnąbrność, *f.* kaszel suchy, *m.* Quinte; Art großer Geigen; närrische Laune, Grille, *f.*; Keichhusten, *m.*

Quinter, *a.* piątnem, sztęplem piątnować, znaczyć cechować (złoto, śrebro.) mit dem Probestämpel zeichnen (Gold, Silber).

Quintessence, *f.* sam wybór, *m.* sama treść. *f.* Quintessenz, beste Kraft, *f.*

Quintessencier, *a.* kwintessencyą z czego wyciągać, die Quintessenz aus etwas ziehen. *fig.* mędrkować, subtelizować, rozstrząsać, auszuklügeln suchen.

Quinteux, euse, *a.* dziwny, krnąbrny, wunderlich, eigensinnig.

Quintuple, *a.* pięcioraki, fünffach, fünf Mal.

Quinquain, *m.* (graiąc w piłkę) 15 z obudwóch stron, (im Ballspiele) 15 gegen 15.

Quinzaine, *f.* liczba 15. *f.* dwa tygodnie, *pl.* Zahl von 15, Zeit von 14 Tagen, *f.*

Quinze, *a.* piętnaście. piętnasty, *m.* funfzehn; Funfzehnte; Funfzehner, *m.*

Quinzième, *a.* piętnasty, funfzehnte. — *m.* piętnasta część. *f.* Funfzehntel, *n.*

Quittance, *f.* kwit, *m.* kwitacya, *f.* Quittung, *f.*

Quittancer, *a.* s-, kwitować, kwit dadź, quittiren.

Quitte, *a.* wolny; kwita, frey, los, ledig; quitt.

Quitter, *a.* opuścić, porzucić, odeyśdź; złożyć; puścić; oddalić, nie zażywać więcey; ustąpić; uwolnić, odpuścić; s-, kwitować, verlassen; ablegen; loslassen; abtreten, abdanken; ablassen, abstehen; frey sprechen; quittiren.

Qui-va-là, qui vive? kto tam? kto idzie? Wer da?

Quoi, *pr.* co, iako, was, welches. de-, o czym, czym, z czego, zkąd, wovon. *fig.* sposób, *m.* maiętność. *f.* Mittel, Geld, *n.*

Quoique, *c.* chóć, chociaż, obgleich, obschon, obwohl, wiewohl.

Quolibet, *m.* żart głupi, *m.* abgeschmackter Scherz, *m.*

Quotidien, enne, *a.* codzienny, powszedni, täglich.

Quotient, *m. T.* iloraz, *m.* Quotient, *m.*

Quotité, *f.* kwota, część, *f.* dział, *m.* Theil, Antheil einer jeden, Betrag, *m.*

R.

Rabâchage, *m. fam.* częste powtarzanie w mówieniu. *n.* ostrzejsze Wiederholung einer Sache, *f.* (Fehler in Reden).

Rabâcher, *n, fam.* często się powtarzać, immer wieder auf seine alte Rede zurück kommen.

Rabâcheur, *m.* —euse, *f. fam.* często rzecz iednę opowiadaiący, powtarzaiący, Person, die einerley Sache zehnmal sagt, *f.*

Rabais, *m,* zmnieyszenie, zniżenie, *n.* Nachlaß, Abzug, Rabatt, *m.*

Rabaissement, *m.* zniżenie, pomnieyszenie ceny, *n.* Verminderung, Herabsetzung, *f.*

Rabaisser, *a, s-,* uniżyć, schylić, spuścić; s-, umnieyszyć, niedriger setzen, stellen, rücken, &c.; vermindern, herunter setzen. *fig.* upokorzyć, demüthigen. — *n.* stanieć, upadać, na dół iśdź, abschlagen, wohlfeiler werden.

Rabat, *m* kołnierz, *m.* Ueberschlag, Kragen, *m.*

Rabat-joie, *m.* przerywacz uciechy, *m.* Freudenstörer, *m.*

Rabattre, *a,* u-, zniżyć, spuścić, zwiesić; zbić; przyprasować; zwalić, powtórnie; potrącić, wytrącić; spuścić taniey, niederschlagen; niederlassen, niedriger machen; niederbügeln; mehrmals niederreißen; abziehen, abrechnen; nachlassen. — *n.* odbić. (graiąc w kręgle), zurück schlagen (im Kegelspiele). — *n. et se, r.* niespodzianie w inszą stronę się zwrócić, inszą droge obrać, einen andern Weg einschlagen, sich wenden.

Rabbin, *m,* rabin, *m.* Rabbiner, *m.*

Rabbinage, *m.* (z pogardą) pisma rabinów, czytanie tychże, *n.* (verächtl.) Schriften der Rabbiner, *f. pl.*; Studiren derselben, *n.*

Rabbinique, *a.* rabiński, rabbinisch.

Rabbinisme, *m.* nauka rabinów, *f.* Lehre der Rabbiner, *f.*

Rabbiniste, *m,* naśladowca rabiński, *m.* Anhänger der Rabbiner, *m.*

Rabêtir, *a. fam.* tępić, głupim czynić, dumm machen. — *n.* zgłupieć, etępieć, dumm werden.

Râble, *m.* krzyż, *m.* lędźwie u zaiąca, królika, *pl.* kosior, *m.* grzebło mularskie, etc. *n.* Rückenstück von einem Hasen oder Kaninchen, *n.*; Ofenkrücke; Kalkkrücke, Schlammkrücke, *f.*

Râblu, ue, *a.* w krzyżu szeroki, dickrückig. *fam.* pleczysty, starkschulterig.

Rabobeliner, *a. fam,* niekształtnie łatać, ungeschickt flicken.

Rabonir, *a.* poprawić, polepszyć, verbessern. *n.* poprawić się, polepszyć się, (o winie) besser werden, (besonders vom Weine).

Rabot, *m,* hebel; pociask, *m.* Rable, Hobel, *m.*; Rührschaufel, *f.*

Raboter, *a,* heblować, hobeln.

Raboteux, euse, *a.* sękowaty, nierówny, chropowaty, knorrig, uneben, holperig.

Rabougri ie, *a.* skrzywiony, niewyrosły, verkrüppelt. *fig.* niedorosły, karłowaty, klein und unansehnlich.

Rabougrir, *n. et* se, *r.* nie wyrosnąć, skrzywić się; verkrüppeln, verbutzen.

Rabouillère, *f.* iama królików, *f.* Heckgrube der Kaninchen, *f.*

Raboutir, *a. fam.* zszyć, złatać, zusammen stücken, setzen.

Rabrouer, *a. fam.* (*q.*) ofuknąć kogo, oburzyć się na kogo, einen grob abweisen, anfahren, anschnauzen.

Racaille, *f.* gołota, *f.* łaydactwo, *n.* odrzutek, *m.* Lumpengesindel, Geschmeiß, *n.*; Lumperey, *f.*

Raccommodage, *m.* łatanie, *n.* zapłata od tego; rzecz łatana, *f.* Ausflicken, Ausbessern, *n.* Lohn dafür, *m.*; ausgebesserte Sache, *f.*

Raccommodement, *m.* pogodzenie, *n.* zgoda, *f.* Aussöhnung, *f.*

Raccommoder, *a.* łatać; naprawić; po-, wprawić; po-, godzić, ausbessern, flicken; wieder in Ordnung bringen; verbessern; versöhnen, aussöhnen. se, *r.* po-, zgodzić się, sich versöhnen.

Raccommodeur, *m.* — euse, *f.* łatacz, *m.* Flicker, *m.*

Raccoupler, *a* znowu zesforować, zsprzęgać, wieder zusammen koppeln.

Raccourci, *m.* sumaryusz, *m.* Auszug.

Raccourcir, *a.* skracać, abkürzen, verkürzen.

Raccourcissement, *m.* skrócenie, *n.* Verkürzung, *f.*

Raccours, *m.* zstępowanie się sukna w farbie, *n.* Einlaufen der Tücher und Zeuge in der Farbe, *n.*

Raccoûtrement, *m.* łatanie, etc. *n.* Ausbessern, *n.*

Raccoûtreur, *m.* — euse, *f.* łatacz, *m.* Flicker, *m.*

se Raccoutumer, *r.* (*à qc*) przyzwyczaić się znowu do czego, sich wieder an etwas gewöhnen.

Raccrocher, *a.* zawiesić znowu, wieder aufhängen. se, *r. fig. fam.* znowu się pogodzić, znowu się pirzyczepić, przypodchlebić się, sich wieder versöhnen, sich wieder anschmeicheln.

Raccrocheuse, *f. fam.* kurwa, co się do każdego przyczepia, *f.* Gassenditne, *f.*

Race, *f.* ród, rodzay, dom, *m.* pokolenie; plemię, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm, *m.* Art, *f.*

Racer, *n.* tego samego rodzaiu ptaki wylęgać, Junge von der nämlichen Art ausbrüten.

Rachalander, *a.* nowych kupców nastręczyć, wieder Kunden verschaffen.

Rachat, *m.* odkupienie; wykupienie, *n.* Wiederverkauf; Loskauf, *m.* Auslösung, *f.*

Rache, *f.* ustoiny mazi, *pl.* Theerhefen, *f. pl.*

Rachetable, *a.* odkupny, wykupny, wiederkäuflich.

Racheter, *a.* odkupić; wykupić; opłacić, wiederkaufen; loskaufen, auslösen; tilgen.

Rachitis, *m. T.* Angielska choroba, *f.* Englische Krankheit, *f.* —tique, *a.* taką chorobę maiący, mit dieser Krankheit behaftet.

Racinage, *m.* farba z łuszczyn, z kory etc. orzechów, *f.* Farbe aus Nußrinde, Nußschale, ꝛc. *f.*

Racine, *f.* korzeń, *m.* Wurzel, *f.*

Raciner, *a. et n.* wkorzenić się; łuszczyną, etc. orzechową farbować, einwurzeln; mit Nußschalen ꝛc. färben.

Racle, *f.* skrobaczka, *f.* Schrape, *f.* Kratzeisen, *n.*

Racle-boyau *m. fam.* skrzypacz mizerny, *m.* elender Fiedler, *m.*

Racler, *a.* o-, wy-, skrobać; raszplować; ostrychnąć miarę, schaben, abkratzen; raspeln; (ein Maaß) abstreichen. *fig. fam.* — le boyau, skrzypać na skrzypcach, kratzen, fiedeln.

Racleur *m.* skrzypacz, *m.* schlechter Geiger, *m.*

Racloir, *m.* skrobaczka, *f.* Schabeisen, *n.*

Racloire, *f.* strychulec, *m.* Streichholz, *n.*

Raclure, *f.* oskrobiny; opiłki, *pl.* Abschabsel, *n.*; Raspelspäne, *m. pl.*

Racolage, *m.* werbownictwo, *n.* Werberhandwerk, *n.*

Racoler, *a.* gwałtem, podeyściem werbować, gewaltsam oder listig anwerben.

Racoleur, *m.* werbownik gwałtem, podeyściem werbuiący, *m.* listiger Werber, Seelenverkäufer, *m.*

Raconter, *a.* o-, powiadać, erzählen.

Raconteur, *m.* —eusé, *f.* opowiadacz przykry, *m.* unangenehmer Erzähler, *m.*

Racornir, *a.* twardym robić; skurczyć, hart und zähe machen; zusammen schrumpfen machen. se, *r.* stwardnieć; skurczyć się, hart, zähe werden; einschrumpfen, sich krümmen.

Racquit, *m.* odegrane pieniądze, *ol.* das Wiedergewonnene, *n.*

Racquiter, *a.* nadgrodzić szkodę, etc. den Verlust wieder einbringen, entschädigen. se, *r.* odegrać, nazad swe pieniądze wygrać, sich wieder erholen (wegen seines Verlustes)

Radeau, *m.* tratwa, *f.* Flöße, Fähre, *f.*

Radelier, *m.* tratwiarz, *m.* Flößer, *m.*

Radeur, *m.* żupnik soli mierzący, *m.* Salzmesser, *m.*

Radial, ale, *a.* promienisty, strahlig.

Radicalement, *ad.* z przyrodzenia; z grantu, ursprünglich; von Grund aus.

Radication, *f.* korzenienie, *n.* Wurzeln, *n.*

Radicule, *f.* korzonek, kiełek, *m.* Würzelchen, Keimchen, *n.*

Radié, ée, *a.* promienisty, gwiaździsty, Strahlen bildend.

Radieux, euse, *a.* promienisty, błyszczący się, strahlend, schimmernd.

Radis, *m.* rzodkiewka, *f.* Radieschen, *n.* Art kleiner Rettige, *f.*

Radoire, *f.* strychulec do soli, *m.* Streichholz zum Salze, *n.*

Radotage, *m.* Radoterie, *f. fam.* brednie, *pl.* albernes Geschwätz, *n.*

Radoter, *n.* bredzić, głupstwa baiać, albern, abgeschmackt reden; aberwitzig seyn.

Radoteur, *m.* — euse, *f.* baiacz, bredniarz, *m.* alberner Schwätzer, *m.*

Radouber, *a.* dychtować, naprawiać okręt, ein Schiff ausbessern, kalfatern.

Radoubeur, *m.* naprawiacz okrętu, *m.* Kalfaterer, *m.*

Radoucir, *a.* przyiemnieyszym czynić, zwolnić, milder, gelinder machen. *fig.* uśmierzyć, ubłagać, przygasić, besänftigen. se, *r.* zwolnieć, gelinder werden. *fig.* uśmierzyć się, etc. sich besänftigen. *fam.* — pour od. auprès d'une femme, kochanka udawać, bey einer Frau den Liebhaber machen.

Radoucissement, *m.* zwolnienie, etc. *n.* Gelinderwerden, *n. fig.* uśmierzenie, przygaszenie, *n.* Linderung, Besänftigung, *f. fam.* miłostki udawane, *pl.* verstellte Liebesgeberden, *pl.*

se Raffaisser, *r.* z-, ulegać się, ustoić się, sich setzen oder senken.

Raffermer, *a.* z-, pomocnić, potwierdzić, wieder befestigen; stärken. se, *r* u-, zmocnić się, sich befestigen.

Raffermissement, *m.* u-, zmocnienie, *n.* Wiederherstellung, Befestigung, *f.*

Raffes, *f. pl.* obcinki, obrzynki, *pl.* Abschnitzel vom Leder, Glas, *u. n.*

Raffinage, *m. T.* czyszczenie (osobliwie cukru) *n.* cukier czyszczony, *m.* Läuterung, besonders des Zuckers, *f.*; Raffinatzucker, *m.*

Raffiné, ée, *a. fig.* chytry, doświadczony; wymyślny, durchtrieben; ausgeklügelt.

Raffinement, *m.* roztrząsanie, badanie zbyteczne. *n.* subtelnostki, *pl.* Grübeln, Spitzfindigkeit, Grübeley, *f.*

Raffiner, czyścić, chędożyć, plawić, feiner machen, läutern. —*n.* sur qc., myśleć nad czym, dociekać czego, roztrząsać co, über etwas nachdenken, grübeln, klügeln. se, *r.* schytrzeć, doskonałszym, mędrzeyszym zostać, sich verfeinern; klüger, listiger werden.

Raffinerie, *f.* cukiernia, *f.* Zuckersiederey, *f.*

Raffineur, *m.* ten, co czyści, plawi (srebro, cukier, etc.) Läuterer; Zuckersieder, *m.*

Raffoler, *n. fam* de ... bydź omamionym od czego, vernarrt seyn in ...

Raffolir, *n.* oszaleć, närrisch werden.

Rafle, *f.* szypułka od winogrona, *f.* oka iedney numery na kostkach, *pl* Weintraubenkamm; Pasch (im Würfelspiel,) *m.*

Rafler, *a. fam.* zabrać, zagarnąć, wegraffen.

Rafraîchir, *a.* o-, chłodzić; posilić, okrzepić, posilić; oberznąć; odnowić. erfrischen, abkühlen; erquicken; beschneiden; auffrischen, *fig.* odnowić, erneuern. — *n.* pokrzepić się; ochłodzić się, frisch, kühl werden. se, *r.* posilić się; ochłodzić się, ochłodnieć, sich erfrischen, sich abkühlen.

Rafraîchissement, *m.* ochłoda, *f.* pokrzepienie, posilenie, *n.* zasiłek, *m.* Erfrischung, Abkühlung; Erquickung, Labung, *f.*

Ragaillardir, *a. fam.* rozweselić, wieder fröhlich, lustig machen.

Rage, *f.* wściekłość, *f.* szaleństwo; *n.* Wuth, Tollheit, Raserey, *f.*

Ragot, otte, *a.* niski i otyły, kurz und dick, untersetzt.

Ragoter, *n. fam.* mruczeć, brummen.

Ragoût, *m.* potrawa z mięsa korzeniami przyprawiona. *f.* Ragout, *n.* (wohlgewürzte Speise). *fig.* ponęta, *f.* Reitz, *m.*

Ragoûtant, ante, *a.* smaczny, schmackhaft, leckerhaft. *fig.* przyiemny, powabny, ponętny, reitzend, geschmackvoll.

Ragoûter, *a.* apetyt sprawiać, ostrzyć, wieder Appetit machen. *fig.* zachęcać, pobudzać, reitzen.

Ragrafer, *a.* za-, przypiąć, zaczepić, wieder an-, ein-, zuhaken.

Ragrandir, *a.* znowu powiększyć, rozprzestrzenić, wieder vergrößern.

Ragréer, *a.* gładko obrzynać, wyrównać, wykształcić, glatt machen, überarbeiten, völlig ausarbeiten. se *r.* oparzyć się w potrzeby brakuiące (na okręcie), sich wieder mit dem Fehlenden versehen (auf Schiffen).

Raie, *f.* linia, kréska; strefa; brozda; płaszczka, (ryba) *f.* Linie, *f.* Strich; Streifen, *m.*; Furche, *f.*; Roche, (Seefisch,) *m.*

Rajeunir, *a. et n.* odmłodzić, odmłodnieć, młodnieć, wieder jung machen od. werden, verjüngen.

Rajeunissement, *m.* odmłodnienie, *n.* Verjüngung, *f.*

Raifort, *m.* chrzan, *m.* Rettig, *m.*

Railette, *f.* karb, rowek u igły, *m.* Rinnchen einer Nähnadel, *n.*

Railler, *a.* szydzić, drwić, wyśmiewać się, spotten, aufziehen, lächerlich machen. —*n.* od. se, *r.* (*de qc.*) szydzić, etc. z czego; żartować, über etwas spotten, sich darüber lustig machen, darüber lachen; scherzen.

Raillerie, *f.* żart, *m.* Scherz, Spaß, *m.*

Railleur, euse, *a.* szyderski; żartobliwy, spöttisch; scherzhaft, spaßhaft. —*n f.* szyderca, żartownik, *m.* Spötter, *m.*

Raire, *a. obs. v.* Raser.

Raire, *n.* beczeć, (iak ieleń), schreyen, wie ein Hirsch.

Rais, *m.* sprycha, *f.* Radspeiche, *f.*

Raisin, *m.* iagoda winna, *f.* winagrono, *n.* Traube, Weintraube, *f.* — sec, rozynek, *m.* Rosine, *f.*

Raisiné, *m.* wino warzone, *n.* Weinbeermuß, *n.*

Raison, *f.* rozum, *m.*; prawo, *n.*; satysfakcya, *f.* rachunek, *m.* sprawowanie się z czego, *n.* przyczyna, racya, *f* dowód, *m.* Vernunft, *f.* Verstand, *m.*; Recht, *n.*; Genugthuung; Rechenschaft; Ursache, *f.* Grund; Beweis, *m.* à- de ... *ad.* w cenie, według ustawy, rachuiąc po

po ..., nach dem Verhältnisse, nach dem Fuß, so und so gerechnet.

Raisonnable, *a.* rozumny; słuszny; przyzwoity; mierny, vernünftig; billig; anständig; ziemlich.

Raisonné, ée, *a.* dowodny, dokładny, ausführlich.

Raisonnement, *m.* rozsądek, *m.* rozważanie, rozumowanie, *n.* wniosek, *m.* baianie, *n.* wymówka, *f.* Urtheilskraft, *f.*; Urtheilen, Vernünfteln; Urtheil, *n.*; Vernunftschluß, *m.*; Geschwätz, *n.* Widerrede, *f.*

Raisonner, *n.* mówić, sądzić rozumnie, rozumować; baiać, rozprawiać, vernünftig reden, urtheilen und schließen, vernünfteln; viel Redens machen.

Raisonneur, *m.* — euse, *f.* rozprawiacz gadatywus *m.* der, die wider etwas unvernünftig redet; Schwätzer, *m.*

Rajustement, *m. fam.* pogodzenie, ułatwienie, *n.* Aussöhnung, Beylegung, *f.*

Rajuster, *a.* znowu poprawić, posunąć; powtórnie iednać, godzić, wieder in Ordnung bringen, wieder zurecht machen; aussöhnen, vergleichen.

Râle, *m.* granie, skrzypienie na piersiach, *n.* Röcheln, *n.*

Râlement, *m. v.* Râle.

Ralentir, *a.* za- przytrzymać, langsamer machen. *fig.* przygasić, hamować, zmnieyszyć, wstrzymać, hemmen, mindern, schwächen, mäßigen. se, *r.* słabieć, ustawać, langsamer, schwächer werden, nachlassen.

Ralentissement, *m.* ustawanie, *n.* Nachlassen, *n.*

Râler, *n.* grać, skrzypić na piersiach konaiąc, röcheln.

Ralliement, *m.* zebranie, zgromadzenie, *n.* Wiederversammlung, *f.*

Rallier, *a* zebrać, zgromadzić wieder versammeln.

Rallonger, *n.* przedłużać, dłuższym czynić, verlängern.

Rallumer, *a.* znowu zapalić wieder anzünden. *fig.* znowu wzniecać, wszczynać, wieder rege machen. se, *r.* znowu się zaiąć, zapalić, się; wszcznać się, etc. sich von neuem entzünden, entflammen.

Ramadan, *m. v.* Ramazan.

Ramadouer, *v.* Amadouer.

Ramage, *m.* gałęzie, *m. pl.* miłe śpiewanie ptaków, *n.* Astwerk, *n.*; Waldgesang der kleinen Vögel, *m.*

Ramager, *n.* śpiewać (o ptakach). singen, (von Vögeln).

Ramaigrir, *a.* znowu wychudzić, wypłonić, wieder mager machen. — *n.* schudnąć, opaśdź, wieder mager werden.

Ramailler, *a.* zamesz wypuszczać, Felle sämisch machen.

Ramas, *m* zbiór, *m.* kupa, *f.* Sammlung, Menge unbedeutender Sachen, *f.*

Ramasse, *f.* sanie w okolicach górzystych, *pl.* Art Schlitten in gebirgigen Gegenden, *n.*

Ramassé, ée, *p. et a.* zbiory etc. gesammelt. *fig.* osoby untersetzt.

Ramasser, *a* zbiérać; podnieść z ziemi; na sanie wieźć kogo z góry na dół, sammeln, zusammen raffen, aufsammeln; von der Erde aufheben, auffraffen; in einem Schlitten herab fahren. *fig.* zbić, wykropić, durchprügeln.

Ramasseur, *m.* furman sań, *m.* Schlittenführer, *m.*

Ramassis, *m. fam.* kupa, *f.* Haufen, *m.*

Ramazan, *m.* post wielki w Turczech, *m.* große Fasten der Türken, *f.*

Rambour, *m.* ob. pomme de-, *f.* gatunek iabłek kwaskowatych, *n.* Art großer säuerlicher Sommeräpfel, *m.*

Rame, *f.* wiosło, *n.* tycz do grochu, et.; ryza papieru, *f.* Ruder, *n.*; Stecken zu Erbsen, *m.*; Riß Papier, *m.*

Rameau, *m.* gałąź *f.* Zweig, *m.*

Ramée, *f.* gałęzie, *pl.* may; chłodnik, *m.* Laubwerk, *n.*; Laube, Laubhütte, *f.*

Ramender, *a. et n. fam.* zniżyć, zmnieyszyć cenę; stanieć, iśdź na dół, den Preis herunter setzen; wohlfeiler werden.

Ramener, *a.* nazad, znowu, przyprowadzić, przywieśdź, stawić, wieder oder zurück bringen, oder führen.

Ramequin, *m.* grzanka serem pokładana, *f.* Käsegebackenes, *n.*

Ramer, *a.* puścić groch etc. po tyczy, stängeln, stäbeln. *n.* — wiosłem robić, rudern.

Rameau, *m.* turkawka młoda, *f.* junge Holztaube, *f.*

Rameur, *m.* wiosłowy rudelnik, *m.* Ruderer, Ruderknecht, *m.*

Rameux, euse, *a* gałęzisty, rozsochaty, vielzweigig, zackig.

Ramier, *m.* turkawka, *f.* Holztaube, *f.*

se Ramifier, *r.* rozsochacieć, w gałęzie rosnąć, sich in viele Aeste und Zweige zertheilen.

Ramilles, *f. pl.* chróst, *m.* Reisholz, *n.*

Raminque, *a.* narowisty, (o koniu), stätig, (vom Pferde).

Ramoitir, *a.* znowu zmoczyć, odwilżeć, wieder feucht machen.

Ramolade, *f.* sos silny, *m.* kräftige Brühe, *f.*

Ramollir, *a.* od-, zmiękczyć znowu, wieder erweichen. *fig.* zniewieścić, niewieściuchem czynić, weich, weibisch, machen.

Ramollissant, *m.* lékarstwo zmiękczaiące, *n.* wieder erweichendes Mittel, *n.*

Ramon, *m.* miotla otarta, *f.* stumpfer Besen, *m.*

Ramoner, *a.* komin wycierać, den Schornstein fegen oder kehren.

Ramoneur, *m.* kominiarz, *m.* Schornsteinfeger, *m.*

Rampant, ante, *a.* czołgaiący się, łazący, kriechend.

Rampe, *f.* poręcz przy wschodach, *f.* rząd stopniów na wschodach; pagórek pochodzisty, *m.* pochodzistość, *f.* Treppengeländer, *n.* Reihe Stufen auf der Treppe; Erhöhung der Erde; Auffahrt, *f*

Rampement, *m.* czołganie się, łażenie, *n.* Kriechen, *n.*

Ramper, *n.* czołgać się, łazić po ziemi, kriechen. *fig.* płazać się, kriechen, ganz demüthig seyn.

Ramure, *f.* rogi ielenie, *m.* gałęzie, *f. pl.* Hirschgeweih; Astwerk, *n.*

Rance, *a.* gorzkawy, ranzig.

Ranche, *f.* szczebel, *m.* Sprosse, *f.*

Rancher, *m.* ostrwia, ostrew, *f.* Stangenleiter. *f.* Leiterbaum, *m.*

Rancidité, Ranciſsure, *f.* gorzkawość, *f.* Ranzigkeit, *f.*

Ranеir, *n.* zgorzknąć, zgorzknieć, ranzig werden.

Rançon, *f.* okup, *m.* Lösegeld, *n.*

Rançonnement, *m.* wy-, okupienie, *n.* Loskaufung, *f. fig.* łupiestwo, etc. *n.* Uebertheurung, *f.*

Rançonner, *a.* un vaiſseau marchand, okup za okręt zabrany żądać, von einem aufgebrachten Schiffe ein Lösegeld fordern. *fig.* przecenić, za drogo przedadź; zdzierać, übernehmen, übertheuern, prellen.

Rançonneur, *m.* — euſe, *f.* zdzierca, łupieżca, *m.* der, die übertheuert.

Rancune, *f.* chrapka, nienawiść, *f.* Groll, *m.*

Rancunier, *m.* —ère, *f. et a.* chrapkę, etc. maiący, der, die einen Groll hegt.

Rang, *m.* rząd, porządek, *m.* Reihe, Ordnung; Würde, *f.* Rang, Vorzug, *m.*; Glied, (von Staaten), *n.*

Range, *f.* rząd kamieni wielkich na bruku, *m.* Reihe gleich großer Pflastersteine, *f*

Rangée, *f.* rząd, szereg, *m.* warsztа, *f.* Reihe, *f.*

Ranger, *a.* porządkiem ustawić, położyć, rozrządzić; uszykować, sprzątnąć, in Ordnung stellen oder bringen; aufräumen, bey Seite oder aus dem Wege räumen *fig.* przywieśdź, przyprowadzić, bringen unter oder zu etwas. se, *r.* porządkiem stanąć, stawać; ustąpić, uknąć, sich in eine Reihe, in Ordnung stellen oder setzen; aus dem Wege gehen, Platz machen. *fig* przystąpić do, przystać, poddać się, sich begeben zu, unter . . . .

Ranimer, *a.* ożywić, wskrzesić, beleben. *fig* odżywić, orzeźwić, zagrzewać, aufmuntern, beleben.

Rapace, *a.* drapieżny, rabieżny, raubgierig.

Rapacité, *f.* drapieżność, zdzierstwo, *n.* Raubgier, Raubsucht, *f.*

Rapatelle, *f.* włosienica, roßhärner Zeug, *m.*

Rapatriage, Rapatriement, *s. fam.* pogodzenie powrotne, *n.* Wiederaussöhnung, *f.*

Rapatrier, *a. fam.* znowu pogodzić, wieder aussöhnen.

Râpe, *f.* raszpla; tarka; strupulka winagrona, *f.* Reibe, *f*; Reibeisen, *n.*; Weintrubenkamm, *m.*

Râpé, *m.* iagody z winogron do polepszenia wina, *f.* wino iagodami takiemi polepszone, *n.* Weintrauben in verdorbenen Weine, um ihn dadurch wieder gut zu machen, *f. pl.*; solcher verbesserter Wein, *m.*

Râper, *n.* trzeć; raszplować, reiben; raspeln.

Rapetasser, *a.* łatać, naprawiać, flicken, ausflicken.

Rapetisser, *a.* zmnieyszyć, kleiner machen. —*n.* zmnieyszać się, kleiner werden, abnehmen. se, *r.* skurczyć się, zmnieyszać się. eingehen, einlaufen.

Rapide, *a.* bystry, schnell, reissend.

Rapidité, *f.* bystrość; prędkość, *f.* Schnelligkeit, Geschwindigkeit, *f.*

Rapiécer, Rapiéceter, *a.* łatać, flicken, ausbessern.

Rapiécetage, *m.* łatanie, *n.* łatanina, *f.* Flicken; Flickwerk, *n.*

Rapière, *f.* rapir, *m.* Raufdegen, *m.*

Rapine, *f.* drapież, *f.* zdzierstwo, *n.* Raub, *m.* Räuberey, *f.*

Rapiner, *a. et n.* rabować, zdzierać, kraśdź, stehlen, unterschlagen.

Rappaiser, *a.* ubłagać, uspokoić, wieder besänftigen, stillen.

Rappel, *m.* odwołanie, przywrócenie, *n.* Zurückberufung, *f.*

Rappeler, *a.* odwołać, przywoływać, przywrócić, wieder rufen; zurück berufen. se, *r.* (*qc.*) przypomnieć sobie co, sich erinnern (einer Sache).

Rapport, *m.* odniesienie, odwiezienie, *n.* dochód, urodzay, użytek, *m.* doniesienie, *n.* powieść; prożba; plotki, *pl.*; proporcya, *f.* związek, skład, *m.* podobieństwo; zgadzanie się; ściąganie się; odbiianie się, rzyganie, *n.* Wiederbringen, *n*; Ertrag; Bericht, *m.*; Aussage, Nachricht, *f.*; Anbringen, *n.*; Klatscherey, *f.*; Verhältniß, *n.*; Uebereinstimmung, Aehnlichkeit; Verbindung, *f.*; Ausstoßen der Speisen, *n.* par-à . . . , *ad.* co się tycze, względem, in Ansehung, in Rücksicht, in Betreff.

Rapporter, *a.* odnieść, odwieźć; przy-, zawieźć, przywieść; donieść, oznaymić; powiadać; przytaczać; pleść, wypeplać, roznieść, przynosić (zysk, pożytek), rodzić. wieder bringen; zurück bringen; an einen Ort hintragen oder führen; Bericht erstatten, berichten, vortragen, erzählen, hinterbringen; anführen; ausplaudern, klatschen; eintragen, bringen. (*à qc*) ściągać na co, ułożyć, uporządzić podług czego; wywodzić, dowodzić, auf etwas beziehen, nach etwas einrichten; von etwas herführen, herleiten. *fig.* odponieść, davon tragen. *n.* odbiiać się, rzygać, ausstoßen, (von Speisen). se, *r.* (*à qc*) ściągać się, zmierzać na co; zgadzać na co, stosować do czego, sich beziehen; übereinkommen oder treffen. s'en-à . . . , odwoływać się na . . . , zdadź się, spuścić się na . . . , sich berufen auf . . . , es ankommen lassen auf . . .

Rapporteur, *m.* donosiciel, referent; podszczuwacz, plotka, *m.* Referent; Anbringer, Ohrenbläser, Klatscher, *m.*

*Rapprendre, *a.* znowu się na-, uczyć; znowu na-, uczyć, wieder lernen; wieder lehren.

Rapprivoiser, *a* znowu przyswoić, ugłaskać, wieder zahm machen.

Rapprochement, *m.* powtórne przybliżanie, przystawianie, etc. połączenie, *n.* Wiederannäherung, Zusammenbringung, Zusammenstellung; Vereinigung, *f. fig.* ziednanie, pogodzenie, *n.* Wiedervereinigung, *f.*

Rapprocher, *a. et n.* znowu przybliżać, przysuwać, przystawiać; przybliżać się, etc. wieder nähern, näher zusam-

men

men rücken, setzen oder stellen. *fig.* ziednać, pogodzić, wieder vereinigen. se, *r.* przybliżać się etc. sich wieder nähern. *fig.* lżey, wolniey postępować, nachgeben.

Rapt, *m.* wykradzenie, porwanie białogłowy, *n.* Weiberraub, *m.* Entführung, *f.*

Râpure, *f.* oskrobiny; trociny, *pl.* Abgeriebenes, *n.* Raspelspäne, *m. pl.*

Raquette, *f.* pilnik, *m.* Racket, *n.* —quetier, *m.* ten, co ie robi, *m.* Racketenmacher, *m.* —queton, *m.* pilnik wielki, *m.* großes Racket, *n.*

Rare, *a.* rzadki; osobliwy, rar, selten; sonderbar, seltsam.

Raréfactif, ive, **Raréfiant, ante**, *a.* rozrzedzaiący, verdünnend.

Raréfaction, *f.* rozrzedzenie, *n.* Verdünnung, *f.*

Raréfier, *n.* rozrzedzać, verdünnen.

Rarement, *ad.* rzadko kiedy, selten.

Rareté, *f.* rzadkość, *f.* Seltenheit, *f.*

Rarissime, *a. fam.* bardzo rzadki, sehr selten.

Ras, rase, *a.* ogolny; gładki, krótkosierciasty; płaski; strychowany (strychulcem), geschoren; kurzhärig; eben, flach; gestrichen, (von Genüßen).

Ras, *m.* rasza, *f.* Rasch, *m.* (Zeug).

Rasade, *f.* kieliszek pełny, *m.* gestrichen volles Glas, *n.*

Rasement, *m.* rozwalenie, zniesienie fortecy, *n* Schleifen eines befestigten Ortes, *n.*

Raser, *a.* o-, golić; rozwalić, znieść, scheeren, rasiren; niedarreißen, schleifen. *fig.* bliskoczego przeyśdź, trącić, drasnąć, nahe vorbey gehen, streifen, anstreifen. se, *r.* golić się, sich den Bart scheeren.

Rasette, *f.* rasza podła, *f.* geringer Rasch, *m.*

Rasibus, *prp. fam.* zupełnie, do szczętu, dicht daran, ganz nahe daran vorbey.

Rasoir, *m.* brzytwa, *f.* Scheermesser, *n.*

Rassade, *f.* gatunek paciorek szklannych, *pl.* Art Glasperlen, *f.*

Rassasiant, ante, *a.* sytny, sättigend.

Rassassiement, *m.* nasycenie, n. sytność, *f.* Sättigung, Sattheit, *f.*

Rassassier, *a.* na-, sycić, sättigen.

Rassembler, *a.* zebrać, zgromadzić; znowu składać, zbiiać, sammeln, versammeln, zusammen bringen; wieder zusammen legen oder setzen.

***Rasseoir**, *a.* znowu umocnić, osadzić, wieder fest machen. —*n. et* se, *r.* ustać się, wyklarować się; ustać, sich wieder setzen. *fig.* przyiśdź, znowu do siebie, uspokoić się, sich wieder erholen.

Rasséréner, *a.* wypogodzić, wyiaśnieć, aufklären, aufheitern. se, *r.* się, sich.

Rassiéger, znowu oblec, wieder belagern.

Rassis, *m.* podkowa stara podkuta, *f.* altes wieder aufgelegtes Hufeisen, *n.*

Rassis, ise, *a.* wykiarowany, wieder gesetzt. *fig.* esprit, cichy, skromny umysł, *m.* ruhiges Gemüth, *n.*; paiochleb czérstwy, *m.* altbackenes Brot, *n.*

Rassoté, ée, *a.* (*de*) omamiony od . . ., vernarrt in . . .

Rassurant, ante, *a.* dodawaiący, uspokaiaiący, beruhigend.

Rassurer, *a.* podpierać; znowu serca dodawać, uspokoić; znowu umocnić, stützen; wieder beruhigen, Muth einflößen; wieder befestigen. se, *r.* serca znowu nabrać, uspokoić się; przyśdź do siebie, sich wieder beruhigen; sich wieder erholen. *pl* se Rassérener.

Rasure, *f.* ostrzyżenie włosów, *n.* Scheeren der Haare, *n.*

Rat, *m.* szczur, *m.* Ratze, Ratte, *f.*

se Ratatiner, *r.* zmarszczyć się skurczyć się; więdnąć, zusammen schrumpfen, welk werden.

Rate, *f.* śledziona, *f.* Milz, *m. fig.* ponurość, posępność, *f.* dziwactwo, *n.* szczur samica, *f.* Unlust, Traurigkeit, *f.*; Weibchen einer Ratze, *n*

Râteau, *m.* grabie, *pl.* Harke, *f.* Rechen, *m.*

Râtelée, *f.* grabie pełne czego, *pl.* Rechen voll, *m.*

Râteler, *a.* grabić, rechen, harken.

Râtelet, *m.* grabki, *pl.* kleine Harke, *f.*

Râteleur, *m.* grabiacz, *m.* Harker, *m.*

Râtelier, *m.* drabina do siana nad żłobem, *f.* wisiadło, *n.* Raufe; Hakenleiste zu Gewehren, ꝛc. *f. fig. fam.* rząd zębów, *m.* Gebiß, *n.*

Rater, *n.* nie zaiąć się, nie wystrzelić (o broni), versagen (von Gewehren). —*a.* chybić, nie trafić, fehl schießen, nicht treffen.

Ratier, *m.* —ière, *f. fam.* tetryk, dziwak, *m.* Grillenfänger, *m.*

Ratière, *f.* połapka na szczury, *f.* Ratzenfalle, *f.*

Ratification, *f.* potwierdzenie; *n.* dokument potwierdzaiący, *m.* Bestätigung; Bestätigungsurkunde, *f.*

Ratifier, *a.* potwierdzić, bestätigen.

Ratillon, *m.* szczurek, *m.* kleine Ratze, *f.*

Ratiocination, *f.* rozważanie, rozmyślanie, *n.* vernünftiges Urtheilen, *n.*

Ratiociner, *n.* rozważać, rozmyślać, vernünftig urtheilen, schließen.

Ration, *f.* racya, porcya, *f.* Ration, Portion, *f.*

Ratis, *m.* tłustość z kiszek, z flaków, *f.* Kaldaunenfett, *n.*

Ratisbonne, *f.* Ratysbona, *f.* Regensburg, *n.*

Ratisser, *a.* o-, skrobać, schaben, abschaben, abkratzen.

Ratissoire, *f.* skrobaczka, graca, *f.* Scharbeisen, *n.* Kratze, Scharre, *f.*

Ratissure, *f.* oskrobiny, *pl.* Abschabsel, *n.*

Raton, *m.* gatunek ciasta z sérem, *n.*; szczurek, *m.* Art Käsekuchen, *m.*; kleine Ratze, *f. fam.* dzieciak, *m.* kleines Kind, *n.*

Rattacher, *a.* znowu umocnić, przyssyć, wieder fest machen, anheften.

***Ratteindre**, *a.* znowu dogonić, do-

dościgować, wieder erreichen, einholen.

Rattendrir, *a.* znowu zmiękczyć, skruszyć, wieder erweichen.

Rattraper, *a.* znowu dogonić, doścignąć; znowu oszukać; znowu dostać, wieder einholen; wieder erwischen.

Rature, *f.* skrobanina, mazanina w pismie, *f.* das Ausgestrichene, Ausgekratzte in Schriften, *n.*

Raturer, *a.* mazać, przekreślić; wy-, skrobać, ausstreichen, durchstreichen; auskratzen.

Ravage, *m.* niszczenie, pustoszenie, *n.* Verheerung, Verwüstung, *f. fig. fam.* zamięszanie, *n.* zamięszka, *f.* Unordnung, *f.*

Ravager, *a.* niszczyć, pustoszyć, burzyć, verheeren, verwüsten.

Ravaler, *a.* znowu połknąć; znowu ściągać, spuszczać, wieder hinunter schlucken; wieder herunter ziehen oder lassen. *fig.* połykać, (słowa); nie wydadź, nie wymawiać; uszczerbiać, uwłaczać, verschlucken (Worte), nicht von sich geben oder herausagen; verringern, schmälern *se, r.* zniżyć się, upokorzyć się, sich erniedrigen, sich demüthigen.

Ravaudage, *m.* łatanie, etc. *n.* łatanina, *f.* Flicken; Flickwerk, *n.*

Ravauder, *a. et n.* łatać; cerować (pończochy), flicken, ausflicken *fam.* krzątać się; wyłatać, zbiczować; baiać, bredzić, im Hause herum kramen; ausschimpfen; salbadern.

Ravauderie, *f. fam.* brednie, *pl.* baianie, *n.* fraszka, *f.* dummes Geschwätze, *n.* Salbarey; Lapperey, *f.*

Ravaudeur, *m.* —euse, *f.* łata, co łata, etc. *m.* Flicker, *m. fam.* baiacz, *m.* Schwätzer, *m.*

Raucité, *f.* chrapka, *f.* chrapliwy głos, *m.* Rauhigkeit der Stimme, Heiserkeit, *f.*

Rave, *f.* rzepa, Rübe, *f.*

Ravet, *m.* karakuła, *f.* Kalkerlack, Schmate, *m.* (Insekt).

Ravière, *f.* rzepisko, *n.* Rübenacker, *m.*

Ravigote, *f.* polewka z ziołek różnych, *f.* Brühe von grünen Kräutern, *f.*

Ravigoter, *a. fam.* znowu pokrzepić, posilić, wieder ermuntern, quicken.

Ravilir, *a.* zhańbić, znieważyć, verächtlich machen, schänden.

Ravin, *m.* wąwóz, *m.* Schlucht, *f.* Nichtweg, *m.*

Ravine, *f.* struga, *f.* potok, *m.* Regenbach. *v.* Ravin.

Ravir, *a.* uwieść, porwać, gwałtem wziąć, rauben, entführen. *fig* ująć umysł, porywać, entzücken, bezaubern. *fam.* à — na podziwienie do zachwycenia, zum Entzücken.

se Ravisor, *r.* zdanie swe odmienić, inaczey się umyśleć, seine Meinung ändern, sich anders besinnen.

Ravissant, ante, *a.* drapieżny, raubend, reissend. *fig.* przedziwny, powabny, hinreissend, bezaubernd, entzückend.

Ravissement, *m.* wykradzenie, porwanie panny, *n.* Raub, *m.* Entführung, *f. fig.* zachwycenie, *n.* Entzückung, *f.*

Ravisseur, *m.* wykradzaiący pannę, Räuber, Entführer, *m.*

Ravitaillement, *m.* powtóre opatrzenie w żywność, *n.* neue Verproviantirung, *f.*

Ravitailler, *a.* znowu w żywność opatrzyć; aufs neue verproviantiren.

Raviver, *a.* odnowić; rozżarzyć; *fig.* ożywiać, zapalać, wieder lebhafter machen, auffrischen.

Ravoir, *a.* odzyskać, nazad dostać, otrzymać, wieder haben oder bekommen. *fam.* se, *r.* przychodzić do siebie, znowu sił nabierać, sich wieder erholen.

Ravoir, *m.* ogrodzenie w morzu do połowu ryb, *n.* Ort zum Fischfangen am Ufer, wo Ebbe und Fluth abwechselt, *m.*

Rauque, *a.* chrapliwy, rauh, heiser.

Rayé, ée, *p. et a.* po-, przekreślony; strefisty; gwintowany; geritzt, durchstrichen; gestreift; gezogen.

Rayer *a.* rysy, kresy, robić; prze-; kreślić; strefować, strefy robić; gwintować (gwintówkę), Ritze oder Risse machen; durchstreichen, ausstreichen; mit Streifen versehen; ziehen (ein Rohr).

Rayon, *m.* promień, *m.* sprycha; bróżda, *f.* rowek, *m.* węza, *f.* plastr miodu, *m.* przegródka, półka *f.* Strahl; *m.*; Speiche; Furche; Honigscheibe, *f.*; Fach eines Gestelles, Bücherbrets, &c. *n.*

Rayonnant, ante, *a.* promienisty, błyszczący się, strahlend, glänzend.

Rayonner, *n.* promienie rzucać, wypuszczać, strahlen, glänzen.

Rayure, *f.* strefa, ścieszka (na materyi), gwint (w gwintówce), *m.* Gestreifte, *n.* Streifen; Zug im gezogenen Rohre, *m.*

Re, *prp. ins.* (oznacza powtórną czynność, powrót czego) znowu, ieszcze raz, nazad, prze-, (deutet eine wiederholte Handlung, eine Rückkehr, &c. an) wieder, aufs neue, noch einmal, zurück, um.

Réal, *m.* od. Réale, *f.* real, *m.* (moneta), Real, *m.* (Spanische Münze).

Réalisation, *f.* uskutecznienie, wypełnienie, *n.* Bewerkstelligung, wirkliche Erfüllung, *f.*

Réaliser, *a.* uskutecznić, wypełnić, dokonać, bewerkstelligen, wirklich erfüllen, ausführen.

Réalité, *f.* istota; rzeczywistość, *f.* Wirklichkeit, *f.*

Réatteler, *a.* znowu zaprządz, wieder anspannen.

Rebaiser, *a.* znowu pocałować, wieder küssen.

Rebander, *a.* znowu naciągnąć, zawiązać, wieder spannen, wieder verbinden.

Rébaptisant, *m.* — ante, *f.* nowochrzczeniec, *m.* Wiedertäufer, *m.*

Rébaptisation, *f.* chrzest powtórny, *m.* Wiedertaufe, *f.*

Rébarbatif, ive. *a.* burzliwy, fukliwy,

fukliwy, widerwärtig, mürrisch.

Rebâter, *a.* znowu osiodłać bydło tłomokowe, den Saumsattel wieder auflegen.

Rebâtir, *a.* znowu wybudować, wystawić, wieder aufbauen.

Rebattre, *a.* znowu bić, stukać; drugi raz karty tasować, mięszać, wieder klopfen, oder schlagen; die Karte noch ein Mal mischen. *fig.* powtarzać, wiederholen.

Rebelle, *a.* buntowny, rebelliśch, aufrühreriśch. *fig.* uporny, krnąbrny, hartnäckig, spröde.

Rebelle, *m. f.* buntownik, *m.* Aufrührer, Rebell, *m.*

se Rebeller, *r.* buntować się, powstać, sich empören.

Rebellion, *f.* bunt, *m.* powstanie, *n.* Empörung, *f.* Aufruhr, *m.*

Rebénir, *a.* powtórnie poświęcić, wieder einweihen.

se Rebéquer, *r. fam.* odwarkiwać, odszczekiwać, sich widersetzen, widersprechen.

Reblanchir, *a.* znowu pobielać, wieder weißen.

*Réboire, *n.* znowu pić, wieder trinken.

Rebondi, ie, *a.* otyły; pulchny, dick, rund und voll.

Rebondir, *n.* odbiiać się, znowu odskoczyć, abprallen, wieder aufspringen.

Rebondissement, *m.* odskakiwanie, etc. *n.* Aufprallen, *n.*

Rebord, *m.* brzeg; wyłóg, *m.* Rand, *m.* Randleiste, *f.*; Aufschlag, *m.*

Reborder, *a.* znowu obszyć, obrąbić; oblamować, wieder neu einfassen.

se Rebotter, *r.* bóty znowu wzuć, wdziać, seine Stiefel wieder anziehen.

Rebouchement, *m.* powtórne zatkanie, *n.* Wiederzustopfen, *n.*

Reboucher, *a.* znowu zatkać, wieder zustopfen

se, *r.* przegiąć się, (o ostrzu) sich umgen, (von einer Spitze).

*Rébouillir, *n.* znowu zawarzyć, gotować, wieder kochen oder sieden.

Rebouiser, *a.* drugi raz farbować, odnowić (kapelusz), aufputzen (Hüte). *fig. fam.* ostrzegać; rozumu uczyć; wybumsować, betrügen; klug machen, Verweise geben.

Rebourgeonner, *n.* nowe pączki puszczać, znowu się puszczać, neue Knospen gewinnen, wieder ausschlagen.

Rebours, *m.* strych pod włos, *m.* Gegenstrich, *m. fig.* opaczność, przeciwność, *f.* Gegentheil, Widerspiel, *n.* — *a. fam.* uparty, dziwny, sprzeczny, eigensinnig. à-, *ad.* pod włos, wider den Strich. *fig.* opacznie, na opak, verkehrt.

Rebrasser, *obs v.* Retrousser.

Rebrider, *a.* wyuzdać, wieder zäumen.

Rebroder, *a.* ieszcze co dohaftować, noch etwas hinsticken.

Rebrouiller, *a.* znowu rozmącić, pomięszać, wieder untereinander werfen.

Rebrousser, *a.* pod włos czesać, głaskać, wider den Strich kämmen, streichen oder bürsten. — *n.* nazad iśdź, powracać, wieder zurück kehren. à rebrousse-poil, *ad.* pod włos, gegen den Strich. *fig.* na opak, opacznie, verkehrt.

Rebroussoir, *m.* Rebrousse, *f.* grzebień, *m.* szczotka do czesania pod włos, *f.* Kamm, *m.* od. Bürste, die Haare aufwärts zu streichen, *f.*

Rebroyer, *a.* ieszcze raz trzeć, tluc, noch ein Mal zerstoßen, zerreiben.

Rebuffade, *f. fam.* fuki, *pl.* burkanie, *n.* Anfchnauzen, *n.* harte Worte, *n. pl.*

Rébus, *m.* dwuwykładność, *f.* słowo dwuwykładne, *n.* Zweydeutigkeiten, *f. pl.*

Rebut, *m.* odmowa, *f.* wybierki, *pl.* brak, *m.* Abweisung, abschlägige Antwort, *f.*; Ausschuß, Auswurf, *m.*

Rebutant, ante, *a.* nieprzyiemny, przykry; nieprzyiążny, verdrießlich, unangenehm; widerwärtig.

Rebuter, *a.* odrzucić, wyłączyć; odmówić; odstraszyć, odrażać, ausschließen, verwerfen; abweisen; abschrecken. se, *r.* dadź się odstraszyć, trwożyć się; wzdrygać się, opierać się, sich abschrecken lassen; widerspenstig werden.

Recacher, *a.* znowu skryć, wieder verbergen.

Recacheter, *a.* znowu zapieczętować, wieder versiegeln.

Récalcitrant, ante, *a.* uporczywy, hartnäckig.

Récalcitrer, *n.* opierać się, wzdrygać, widerstehen, widerstehen.

Recaler, *a.* gładko heblować, glatt hobeln.

Recapitulation, *f.* krótkie zebranie, powtórzenie, *n.* kurze Wiederholung, *f.*

Recapituler, *a.* krótko zebrać, powtórzyć, kurz wiederholen.

Recéder, *a.* znowu ustąpić, spuścić (komu czego), wieder abtreten.

Recélement, *m.* taienie, etc. Verhehlung, *f.*

Recéler, *a.* taić, kryć, przechowywać, verhehlen; verheimlichen.

Recéleur, *m.* —euse, *f.* przechowywacz, *m.* Hehler, *m.*

Récemment, *ad.* niedawno, neulich, vor kurzem.

Recenser, *a.* wysłuchać świadków; przeglądać towary, Zeugen vernehmen; Waaren besichtigen.

Récent, ente, *a.* świeży, niedawny, frisch, neu.

Récépissé, *m.* kwit na otrzymanie czego dany, *m.* Empfangsschein, *m.*

Réceptacle, *m.* stek, zbiór, *m.* Zusammenfluß, Sammelplatz, *m.* Behältniß, *n.*

Réception, *f.* przyięcie, przywitanie; przypuszczenie; odebranie, *n.* Empfang, *m.* Bewillkommung, Aufnahme, *f.*

Recette, *f.* wybieranie, *n.* percepta; recepta, *f.* Einnahme, *f.*; Recept, *n.*

Recevable, *a.* przyiętny, przyięcia godny, ważny, słuszny, annehmlich; gültig, zulässig.

Receveur, *m.* —euse, *f.* przyimuiący; odbieraiący; poborca; szafarz, *m.* Empfänger, Einnehmer; Schaffner, *m.*

Recevoir, *a.* przyiąć; brać, wybierać, otrzymać, odebrać, dostać; przyiąć, przywitać; zatrzymać; dopuścić, annehmen; einnehmen, empfangen, be-

kommen; aufnehmen; auffangen; zulassen.

Réchafauder, *a.* ieszcze raz rusztować, rusztowanie wystawić, ein neues Gerüst bauen.

Rechanger, *a.* znowu odmienić, przemienić, przefrymarczyć, wieder ändern; nochmals vertauschen. —*n.* (*de qc*) na przemianę używać, przemieniać co, mit etwas wechseln.

Rechanter, *a.* ieszcze raz śpiewać, einen Gesang wiederholen.

Réchapper, *n. fam.* znowu się wybawić od czego, wybrnąć z czego, wieder entgehen.

Recharge, *f.* przewaga, *f.* powtórne nabicie, *n.* podatki podniesione, podwyższone, nowe, *pl. m.* powtórne uderzenie, (na nieprzyiaciela), powtórne zlecenie, etc. *n.* Ueberlast, *f.*; abermaliges Laden, *n.*; erhöhete oder neue Auflage, *f.*; wiederholter Angriff; wiederholter Auftrag, *m.*

Recharger, *a.* znowu nabić; naładować; powtórnie uderzyć na nieprzyiaciela; komu co zlecić, nakazać, wieder laden oder beladen; von neuem angreifen; aufs neue anbefehlen.

Rechasser, *a.* znowu odpędzić, odbić, odegnać, wieder zurück treiben; von neuem jagen.

Réchaud, *m.* kaierka, *f.* węgle rozzarzone, *m. pl.* Kohlenpfanne, *f.* Kohlfeuer, *n.*

Réchauffer, *a.* znowu rozgrzać; zapalać, zachęcać, wieder wärmen oder erwärmen, aufwärmen.

Réchauffoir, *m.* piecyk do grzania potraw, *m.* kleiner Wärmofen, *m.*

Rechausser, *a.* znowu obuć trzewiki, oblec pończochy, Schuhe und Strümpfe wieder anziehen.

Rechaussoir, *m.* młot mincerski, *m.* Münzhammer, *m.*

Recherché, ée, *a. et p.* skupszukany; dobrze wyrobiony, wydoskonalony; piękny; wykwintny, afektowany, misch gesucht, aufgesucht; fleißig gearbeitet, schön; gekünstelt, gesucht.

Recherche, *f.* szukanie; starannie się; dochodzenie, dociekanie; wynaydowanie, Suchen, *n.*; Ansuchung, Bewerbung; Untersuchung, Nachforschung; Erforschung, *f.*

Rechercher, *a.* znowu szukać, wywiadywać się, dochodzić, wynaydować, dociekać; dopinać się, domagać się; starać się, (o pannę) nochmals suchen; aufsuchen, nachforschen; untersuchen; streben; anhalten, sich bewerben.

Réchigné, ée, *n.* markotny, tetryczny, sauertöpfisch.

Réchigner, *n.* mrucześć, tetrykowato wyglądać, sauer, mürrisch aussehen.

Rechute, *f.* odpadnienie, *n.* powrót choroby, *m.* Rückfall, *m.*

Récidive, *f.* błąd, grzech powtórny, *m.* odpadnienie, *n.* Rückfall in einen Fehler, *m.*

Récidiver, *n.* odpaśdź, wpaśdź w przeszłą chorobę, w przeszły grzech, wieder in vorigen Fehler fallen.

Récipé, *m.* recepta, *f.* Recept, *n.*

Réci-

Réciprocité, *f.* wzaiemność, zobopolność, *f.* gegenseitiges Verhältniß, *n.*

Réciproque, *a.* wzaiemny, zobopolny, gegenseitig, wechselseitig, beyderseitig.

Recirer, *a* znowu woskować, wieder wichsen.

Récit, *m.* opowiadanie, *n.* powieść, *f.* Erzählung, *f.*

Récitateur, *m.* opowiadacz; powiadaiący, der etwas hersagt, *m.*

Récitation, *f.* powiadanie na pamięć, *n.* auswendiges Hersagen, *n.*

Réclamation, *f.* upominanie się; zabranie, *n.* Wiederforderung, *f.*; Einspruch, *m.*

Réclamer, *a.* wzywać; upominać się, nazad żądać; wołać, wabić nazad anrufen; wieder oder zurück fordern, in Anspruch nehmen; zurück rufen. —*n.* (*contre qc.*) przeczyć, opiérać się, zabraniać, widersprechen, Einspruch thun. se, *r. de q.*) odwoływać się do kogo, sich auf jemanden berufen.

Reclouer, *a.* znowu przybić, wieder annageln.

*Reclure, *a. v.* Enfermer.

Reclus, use, *a.* zamknięty, samotny, eingeschlossen, einsam. —*m. f.* pustelnik, oduldek, *m.* Einsiedler, Klausner, *m.*

Reclusion, *f.* zamknięcie, *n.* cela, *f.* Einsperrung; Zelle, Klause, *f.*

Recogner, *a.* znowu wbić; odpędzić, odpór dadź, wieder hinein schlagen; zurück schlagen.

Recoiffer, *a.* znowu włożyć na głowę, poprawić na głowie kornet; znowu zatkać butelkę, etc. den Kopfputz wieder auf, oder zurecht setzen.

Recoin, *m.* kąt, *m.* ustronie, *n.* verborgener Winkel, *m.*

Récollection, *f.* zebranie myśli, *n.* uwaga, *f.* Fassung der Gedanken, *f.*

Recoller, *a.* znowu kléić, lepić, wieder leimen.

se Récolliger, *r. obs.* zebrać myśli, namyślèć się, seine Gedanken sammeln.

Récolte, *f.* żniwo; zbiéranie, *n.* Erndte, Einsammlung, *f.*

Récolter, *a.* zbiérać, żąć, erndten, einerndten.

Recommandable, *a.* chwalebny, zaletny, empfehlungswerth, schätzbar.

Recommandaresse, *f.* rayfurzyni, rayfurka, *f.* Mägdevermiethingerin, *f.*

Recommandation, *f.* zalęcenie; poważanie, poszanowanie, *n.* opis okradzionych lub zgubionych rzeczy, *m.* prozba o dłuższe trzymanie kogo w więzieniu, *f.* Empfehlung; Achtung, *f.*; Umlauf wegen gestohlner oder verlohrner Sachen, *m.*; Ansuchen um fernere gefängliche Haft, *n.*

Recommander, *a.* zalecać, zachwalać, poruczać; opisać i obwieścić rzecz ukradzioną, etc.; o dalsze trzymanie w więzieniu prosić, empfehlen, anbefehlen, angreifen; etwas Gestohlnes ꝛc. durch einen Umlauf anzeigen; um Verlängerung des Arrestes ansuchen.

Recommencer, *a. et n.* znowu zacząć, wieder anfangen.

Récompense, *f.* nadgroda, zapłata, *f.* Belohnung, *f.* Lohn, Ersatz, *m.* Entschädigung, *f.*

em-

en-, w nadgrodę, zamiast tego, zur Wiedervergeltung, dagegen.

Récompenser, *a.* nadgrodzić, wywdzięczyć co komu, belohnen, vergelten; entschädigen. se, *r.* samemu sobie szkodę nadgrodzić, sich schadlos halten.

Recomposer, *a* znowu składać; znowu ułożyć, spisać, wieder zusammen setzen; aufs neue setzen.

Recompter, *a.* przerachować, powtórnie co zliczyć, zrachować, überzählen, nochmals zählen, überrechnen.

Réconciliable, *a.* ugodliwy, zgodny, der, die ausgesöhnt werden kann.

Réconciliateur, *m.* — trice, *f.* jednacz, pośrzednik, *m.* Versöhner, *m.*

Réconciliation, *f.* pogodzenie, *n.* zgoda, *f.* Versöhnung, *f.*

Réconcilier, *a.* powtórnie pogodzić, ziednać, wieder vergleichen, wieder versöhnen.

Reconduire, *a.* znowu odprowadzić, za drzwi kogo wypchnąć, wieder zurück führen, begleiten; jemanden die Thüre weisen.

Réconfort, *m. obs. v.* Consolation.

Réconforter, *a. v.* Consoler.

Reconnaissable, *a.* znaczny, łatwy do poznania, kennbar, kenntbar, kenntlich.

Reconnaissance, *f.* przy-, poznanie, *n.* wdzięczność; obligacya, *f.* zapis, *m.* karta, *f.* Wiedererkennung, Erkennung; Dankbarkeit, Erkenntlichkeit; Verschreibung, *f.* Schuldschein, *m.*

Reconnaissant, ante. *a.* (de qc.) wdzięczny, dankbar, erkenntlich.

*Reconnaître, *a.* poznać; ciec, postrzedz, odkr... wyznać; zeznać, przyzn... wywdzięczyć; wyśpiegow... wieder kennen, erkennen; kennen, gestehen; anerk... belohnen, erkenntlich seyn; ... kundschaften. se, *r.* błąd... uznać, nawrócić się; ... myślać się, przyiśdź do ... zur Erkenntniß kommen, ... gehen; sich besinnen.

*Reconquerir, *a.* powtór... podbić, dobydź, zawoio... wieder erobern.

Reconstruction, *f.* odbudowa... *n.* Wiederaufbauung, *f.*

*Reconstruire, *a.* odbudow... wystawić, wieder aufbauen.

Reconsulter, *a.* znowu się ... dzić; znowu rozradzać, ... neuem um Rath befra... nochmals berathschlagen.

Reconter, *a.* znowu powied... wieder erzählen.

Recontracter, *a.* znowu uge... kontrakt zawrzeć, erne... aufs neue einen Vergle... schließen.

Reconvoquer, *a.* znowu zwoł... wieder zusammen berufen.

Recopier, *a.* ieszcze raz prz... pisać, noch ein Mal absch... ben.

Recoquillement, *m.* zwiia... się, etc. *n.* Windung, *f.* ... sammenrollen, *n.*

Recoquiller, *a.* zwinąć; ... łożyć; kędzierzawić, zusam... men rollen, umbiegen. se, ... zwiiać się, kręcić się, kurc... się, kędzierzawić się, ... winden, rollen, krümmen.

Recorder, *a.* przypominać ... bie, przesłuchywać się; świa... kami co potwierdzić, sch... Lection oft wiederholen, ... überhören; durch Zeugen be... scheinigen lassen. se, *r.* (avec qc.) umówić się z kim, sich mit jemanden bereden.

Recorriger, *a.* powtórnie poprawić, wieder verbessern.

Recoucher, *a.* znowu położyć, (do łóżka, na ziemię), wieder niederlegen.

Recoudre, *a.* znowu szyć, przyszyć, etc. wieder nähen, annehmen, ꝛc.

Recoupe, *f.* odłupki, odcinki (z kamienia), *pl.*; mąka z otrąb pośledzia, *f.* Steingraus, *m.*; Kleyenmehl, *m.*

Recouper, *a.* powtórnie rznąć, obrzynać; inaczéy kraiać; ieszcze raz karty zbiérać. wieder schneiden oder beschneiden; anders schneiden; die Karten wieder abheben.

Recourber, *a.* zakrzywić, zagiąć, inaczéy zginać, umbiegen, krümmen, anders biegen

*Recourir, *n.* tam i sam biegać, znowu pobiedz; (à) udać się do... rady szukać u..., wieder laufen; seine Zuflucht nehmen zu....

*Recourre, *a.* odbić, odpędzić, odebrać. durch Laufen wieder bekommen, zurück holen.

Recours, *f.* ucieczka, *f.* Zuflucht, *f.*

Recousse, *f.* odbicie, etc. *n.* Wiederabjagung, *f.*

Recouvrable, *a.* znowu nabytny, dobytny, wieder erlangbar.

Recouvrement, *m.* odzyskanie, przywrócenie, *n.* Wiedererlangung; Wiederherstellung, *f.*

Recouvrer, *a.* znowu odzyskać, nabyć, otrzymać. wieder erlangen, wieder bekommen.

*Recouvrir, *a.* znowu nakryć, zasłonić, etc. wieder decken, bedecken, ꝛc.

Récréatif, ive, *a.* wesoły, uciesżny, zabawny, lustig, ergötzlich.

Récréation, *f.* uciecha, rozrywka; *f.* rozweselenie się, *n.* Ergötzung, Belustigung, Ergötzlichkeit, Erholung, *f.*

Récréer, *a.* cieszyć, rozweselić, rozerwać, ergötzen, belustigen.

Recréer, *a.* znowu stanowić, wprowadzać (urzędy), wieder einführen; (Aemter) wieder errichten.

Recrépir, *a.* znowu wapnem zarzucić, zapluskać, wieder tünchen.

Recreuser, *a.* znowu, głębiey odkopać, wieder tiefer graben.

Recribler *a.* ieszcze raz przesiać, noch einmal sieben.

se Recrier, *r.* wy-, krzyknąć, wrzasnąć, aufschreyen, laut schreyen. (*sur qc.*) powstawać, wołać przeciwko komu, über etwas schreyen.

Récrimination, *f.* wzaiemne oskarzanie, obwinianie; wzaiemne łżenie, *n.* Gegenbeschuldigung, *f.* Wiederschelten, *n.*

Récriminer, *a.* wzaiemnie oskarzać, obwiniać; wzaiemnie łżyć, gegenseitig verklagen; wiederschelten.

*Récrire, *a.* znowu prze-, pisać; odpisać, wieder schreiben; beantworten.

*Recroître, *n.* znowu rosnąć; odrastać; znowu się wzbierać, wieder wachsen.

se Recroqueviller, *r.* skurczyć się, zmarszczyć się, zusammen schrumpfen.

Re-

Recrotter, *a.* znowu zbłocić, zaszargać, wieder kothig machen.

Recru, ue, *a.* wysilony, zmęczony, abgemartert, abgemergelt.

Recru, *m.* odrost, *m.* Nachwuchs, *m.*

Recrue, *f.* rekruci, *pl.*; zaciąg, *m.* Recruten, *m. pl.*; Recrutirung, *f.*

Recruter, *a.* rekrutować, recrutiren.

Recta, *ad. fam.* prosto do.., geradezu, gerades Weges.

Rectangle, gulaire, *a.* prostokątny, rechtwinkelig gle, *m.* prostokąt, *m.* Rechteck, *n.*

Recteur, *m.* rektor, *m.* Rector, Vorgesetzter, *m.*

Rectifier, *a.* naprawić, naprostować, berichtigen, verbessern.

Rectiligne, *a.* prostociągły, geradlinig.

Rectitude, *f.* szczérość, poczciwość, prawość, *f.* Geradheit, Redlichkeit, *f.*

Rectoral, ale, *a.* rektorski, dem Rector gehörig.

Rectorat, *m.* rektorstwo, *n.* Rectorat, Amt des Rectors, *n.*

Recu, *m.* kwit, *m.* Quittung, *f.*

Recueil, *m.* zbiór, *m.* Sammlung, *f.*

Recueillement, *m.* zebranie myśli, *n.* Sammlung der Gedanken, *f.*

*Recueillir, *a.* zbiérać, przyiąć; wnosić, einsammeln, einerndten; sammeln, zusammen tragen; aufnehmen; abnehmen, folgern. se, *r.* krótkiemi słowy wyrazić; myśli swe zebrać, sich kurz fassen; sammeln.

*Recuire, *a.* ieszcze raz warzyć, etc.; wypalić, einmal kochen, ꝛc.; ausbrennen.

Recuite, *f.* rozpalenie, rozżarzenie kruszców, *n.* Glühen der Metalle, *n.*

Reculade, *f.* cofnienie się wzad, *n.* odskok, *m.* Zurückfahren eines Wagens, *m.* Zurücksprung, *m.*

Reculé, ée, *p. et a.* wzad pchnięty, etc. odległy, zurück geschoben; entfernt, gelegen.

Reculé, *f.* feu de-, ogień wzki, przed którym się usunąć trzeba, *m.* grosses Feuer, wovor man zurück weichen muß.

Reculement, *m.* cofnienie się tył, wzad, *n.* podpiera, podpiersnik, *m.* Zurückhalten, Zurückweichen, *n.*; Sperrkette, Hemmkette, *f.*

Reculer, *a.* wzad, nazad, w popychać, posuwać, pomykać, cofać, zurück schieben, ziehen. *fig.* odwłaczać, odkładać, aufhalten, verzögern. se, *r.* nazad, w tył ustępować, iśdź, cofać się, zurück weichen, gehen. *fig.* raczkiem, przewrotnie iśdź; odstąpić; odwłaczać, odkładać, rückwärts gehen; abgehen wovon; verschieben.

à Reculons, *ad.* wzsak, wzad, na opak, raczkiem, rückwärts.

Récupération, *f.* pozyskanie, odebranie, *n.* Wiedererlangung, *f.*

se Récupérer, *r. fam.* pozyskać szkody, nadgrodzić sobie, sich seines Schadens erholen.

Récusable, *a.* odrzutny, podeyrzany, verwerflich, verdächtig.

Récusation, *f.* odrzucenie, *n.* Verwerfung, *f.*

Récuser, *a.* odrzucić, nie przyiąć, nicht annehmen, verwerfen.

Rédacteur, *m.* zbieracz, wydawca, *m.* Herausgeber, Sammler schriftlicher Aufsätze, *m.*

Rédaction, *f.* zbiéranie, spisanie, wydanie pism, etc, *n.* zbiór, *m.* Zusammentragung, Sammlung, Abfassung von Aufsätzen, ꝛc. *f.*

Redanser, *a. et n.* znowu ieszcze tańcować, wieder tanzen.

Rédarguer, *a. et n.* łaiać, strofować, mruczeć, tadeln, strafen, ausschelten.

Reddition, *f.* oddanie; poddanie; składanie rachunków, *n.* Zurückgebung; Uebergabe; Ablegung (einer Rechnung), *f*

Redébattre, *a.* znowu nagabać, zbiiać, prawem dochodzić, von neuem anfechten, bestreiten.

Redéclarer, *a.* powtórnie oświadczać, wieder erklären.

Redédier, *a.* powtórnie poświęcić, von neuem einweihen.

*Redéfaire, *a.* znowu rozebrać, rozplątać, rozwiązać, nochmals zerlegen, aufmachen, losmachen.

Redejeûner, *n.* ieszcze raz śniadanie ieśdź, noch einmal frühstücken.

Redélibérer, *a.* powtórnie rozważać, wieder überlegen.

Rédélivrer, *a.* znowu wybawić, wyratować, wieder befreyen.

Redemander, *a.* znowu, powtórnie się o co upominać, wieder begehren, zurück fordern; fragen.

Redemeurer, *a.* znowu gdzie stać, mieszkać, wieder an einem Orte wohnen.

Redémolir, *a.* znowu rozwalić, rozrzucić, wieder niederreißen.

Rédempteur, *m.* zbawiciel, *m.* Erlöser, *m.*

Rédemption, *f.* zbawienie, odkupienie, *n.* Erlösung, *f*

Redents, *m. pl.* wypustek w murowaniu, *m.* Absätze an einer Mauer, *m. pl.*

Rédépêcher, *a.* znowu wysłać, wieder abfertigen.

Redescendre, *a. et n.* znowu spuścić, zeyśdź, zstąpić, wieder herab lassen, herab steigen.

Redevable, *a.* (*de*) winien; obowiązany, schuldig.

Redevance, *f.* czynsz gruntowy, *m* Grundzins, *m.*

Redevancier, *m.* — ière, *f.* czynszownik, *m.* Zinsmann, Zinsbauer, *m.*

*Redevenir, *n.* znowu zostać, wieder werden.

Redévider, *a.* znowu zwiiać, wieder abhaspeln.

Rédiger, *a.* pisać, wydawać, układać, rozporządzać, krótko zebrać, verfassen, schriftliche Aufsätze zusammen tragen und in Ordnung bringen, kurz zusammen fassen.

se Rédimer, *r.* wykupić się, uwolnić się, sich los kaufen, befreyen.

Rédingote, *f.* opończa, *f.* lánger weiter Ueberrock, Reiserock, *m.*

*Redire, *a.* powtarzać, znowu powiadać; świegotać, wypeplać, wiedersagen, wiederholen; ausplaudern. (*à* od. *dans qc.*) nicować, przy-, ganić, tadeln, ausetzen, einwenden.

Rediseur, *m.* powtarzácz; świegot, peplacz, *m.* Salbader; Ausplauderer, *m.*

Redistribuer, *a.* znowu rozdawać, wieder austheilen.

Redistribution, *f.* powtórne rozdawanie, etc. *n.* anderweitige Austheilung, *f.*

Redite, *f.* powtarzanie, *n.* Wiederholung, *f.*

Redompter, *a.* znowu podbić, zawoiować, opanować, wieder bezwingen.

Redondance, *f.* zbyteczna obszérność, *f.* Weitschweifigkeit, *f.*

Redondant, ante, *a.* zbyteczny, za obszerny (w mowie,) überflüßig (in Worten).

Redonder, *n.* zbytecznie się rozwodzić, za obszernie mówić, überflüßig seyn (in Worten).

Redonner, *a.* oddadź, wieder geben. —*n.* znowu uderzyć, napaśdź, anfallen, von neuem auf etwas los gehen. se, *r.* znowu się poświęcić, się poddadź, sich nochmals widmen.

Rédorer, *a.* powtórnie pozłacać, wieder vergolden.

Redoublement, *m.* przybywanie, etc. *n.* Verdoppelung, *f.*

Redoubler, *a.* przyczyniać, pomnażać, dodawać; ieszcze raz podezyć, verdoppeln; vermehren; wieder füttern. —*n.* silić się, mnożyć się, przybywać, sich verdoppeln, zunehmen.

Redoutable, *a.* straszny, furchtbar.

Redoute, *f.* reduta; redoute, *pl. f.* Redoute, Schreckschüsse, *f.*; öffentlicher Maskenball, *n.*

Redouter, *a.* brać się, lękać się, fürchten, scheuen.

Rédre, *m.* sieć wielka, groβes Heringsnetz, *n.*

Redresse, *f.* drożyna polna, kleiner Feldweg, *m.*

Redressé, ée, *a. fig.* dumny, wymuskany, stolz; aufgeputzt.

Redressement, *m.* wy-, prostowanie, etc. *n.* Geradehalten, *n.*

Redresser, *a.* wy-, prostować, naprawiać; znowu wyprawić, wystawić, etc.; naprowadzić, nawodzić na drogę; wspomódz, wyratować, wieder gerade richten, wieder in die Form bringen; auf den rechten Weg bringen; wieder zurecht bringen, zurecht weisen. *fam.* (*q. au jeu.*) oszukiwać kogo we grze, jemanden im Spiele betrügen. se, *r.* prosto się trzymać, się nosić, sich gerade halten, den Körper gerade tragen.

Redresseur, *m. fam.* szalbierz gracz, *m.* falscher Spieler, *m.*

Réductible, *n.* na mnieysze cząstki przemienny, was sich in kleinere Theile auflösen läßt.

Réduction, *f.* wprawienie, wstawienie członka; obrócenie w przesadą postać; uhamowanie, etc. pomnieyszenie, *n.* Wiedereinrichtung; Wiederzurückbringung in den vorigen Zustand; Bezwinguna, Unterwerfung; Verminderung, *f*

*Réduire, *a.* (*à qc.*) przyprowadzić, przywiesdź do czego; przymusić przyotewolić, uhamować; zawoiować, podbić; obrócić, przemienić; po-; zmnieyszyć; uiąć, skrócić; (miary, wagi i monety: porównywać; obracać na . . .; ścisnąć, uszczuplić, zu etwas oder dahin bringen, nöthigen, zwingen; bezwingen; verwandeln, auflösen; vermindern; verkleinern verjüngen; (Münzen, Maaße und Gewichte) vergleichen, verwandeln; einschränken. se, *r.* (*à qc.*) mierzyć, wychodzić na co; uiąć sobie, określić się, uszczuplić się; obrócić się, przemienić się; zmnieyszyć się aż do newney miary, auf etwas abzielen, hinaus laufen; sich einschränken; sich auflösen; sich bis auf eine gewisse Quantität vermindern.

Réduit, *m.* kącik, ustronie, *m.* szanc, *n.* abgesonderter Ort, Winkel, *m.* Plätzchen, *n.*; Schanze, *f.*

Réédification, *f* odbudowanie, *n.* Wiederaufbauung, *f.*

Réédifier, *a.* odbudować, wystawić, wieder aufbauen.

Réel, elle, *a.* rzetelny, istotny, rzeczywisty, wirklich, wahrhaft.

Réer, *v.* Raire.

*Refaire, *a. et n.* znowu robić, czynić; naprawiać, łatać; posilić, pokrzepić, wrócić; znowu zaczynać, wieder machen; ausbessern, flicken; wieder herstellen; wieder von vorne anfangen. se, *r.* wzmagać się, sił znowu nabierać, sich wieder erholen.

Refaucher, *a.* powtórnie siec, kosić, wieder mähen.

Réfection *f.* naprawa; reparacya, *f.* obiad (w klasztorach *m.* Wiederherstellung; Ausbesserung; Mahlzeit (in Klöstern), *f*

Réfectoire, *m.* refektarz, *m.* stalowa izba w klasztorze, *f.* Speisesaal in Klöstern, *m.*

Réfectorier, *m* ière, *f.* serwitorz, *m.* (w klasztorach) Tafeldecker, *m.* (in Klöstern).

Refendre, *n.* ieszcze raz rozszczepić, rozłupać; wzdłuż przepiłować von neuem spalten, der Länge nach durchsägen.

Référendaire, *m.* referendarz, *m.* Referendar

Référer, (*a. à. qc. v.* Rapporter. Attribuer). —*n.* referować, przekładać, referiren, vortragen le serment à qu., przysięgę referować, den Eyd zurück schieben.

Refermer, *a.* znowu zamknąć, zawrzeć, wieder zumachen.

Referer, *a.* znowu pod-, okuć, wieder beschlagen

Reficher, *a.* znowu wetknąć, wbić; fuge zalepić zatkać, wieder einstecken, einschlagen; (Fugen) wieder verstreichen.

Refiger, *a* znowu krzepłym czynić, wieder gestehen machen. se, *r.* skrzepnąć, gestehen, dick werden.

Réfléchi, *a.* rozważny; roztropny überlegt, durchdacht; überlegsam. *T.* verbe, słowo zamkowe, *n.* zurückführendes Zeitwort, *n.*

Réfléchir, *a. et n.* odbijać; odbijać się, odskakiwać; rozważać, rozmyślać, zurück werfen,

fen, zurück prallen, zurück strahlen, zurück fallen; überlegen, nachdenken, überdenken.

Réfléchissement, *m.* odbiianie się, *n.* promienie odbiiaiące się, *m. pl.* Zurückprallen, *n.*; Wiederschein, *m.*

Refleurir, *n.* znowu kwitnąć, wieder blühen.

Réflexion, *f.* odbit, *m.* odbiianie się, *n.* rozwaga, *f.* rozmyślanie, rozważanie, *n.* Zurückprallen; Nachdenken, *n.* Ueberlegung; Betrachtung, *f.*

Refluer, *n.* nazad płynąć, zurück fließen.

Reflux, *m.* odlew, *m.* Ebbe, *f.*

Refondre, *a.* przelać, przetopić, umgießen, umschmelzen, *fig.* przelać, przeformować, naprawić, gänzlich umarbeiten, verbessern.

Refonte, *f.* przelanie, etc. *n.* Umguß, *m.* Umschmelzung, *f.*

Reforger, *a.* przekuć, umschmieden.

Réformable, *a.* poprawny, verbesserlich.

Réformation, *f.* poprawa; reforma; reformacya kościelna, *f.* zwiianie chorągwi, rozpuszczenie woyska, odmiana życia, *f.* Verbesserung; Reformation; Abdankung, Ausmusterung; Aenderung des Lebens, *f.*

Réformé, ée, *a.* poprawiony, odmieniony; reformowany, verbessert, verändert; reformirt. —*m. f.* Kalwin; reformat zakonnik, *m.* der die Reformirte, Ordensgeistliche, der nach der verbesserten Regel lebt.

Réformer, *a.* reformować, poprawić, odmienić; zwinąć chorągwie, rozpuścić woysko, określić, zmnieyszyć, umindern, verbessern, verändern, formiren; einschränken, vermindern.

Reformer, *a.* znowu formować, robić, wieder bilden, wiederfertigen.

Refouetter, *a.* znowu bić rózgami, wieder peitschen.

Refouiller, *a.* znowu poprawiać, porozrzucać, aufs neue aufwühlen, durchgraben, etc.

Refouler, *a.* powtórnie ubijać, walkować, noch einmal stoßen, wieder walken.

Refourbir, *a.* powtórnie polerować, wieder putzen.

Refournir, *a.* znowu opatrzyć, aufs neue versehen.

Réfractaire, *a.* nieposłuszny, uporny, widerspänstig.

Refrapper, *a.* znowu bić, wieder schlagen.

Réfréner, *a.* hamować, zähmen, bezähmen.

*Refrire, *a.* znowu w maśle smażyć, wieder in Butter backen.

Refriser, *a.* znowu kędzierzawić, wieder kräuseln.

Refrogné, ée, *a.* ponury, posępny, markotny, sauer, verdrießlich.

Refrognement, *m.* marszczenie czoła, *n.* ponurość, *f.* Runzeln der Stirn, Sauertöpfen, *n.*

se Refrogner, *r.* czoło marszczyć, kwaśno, krzywo patrzeć, die Stirn runzeln, sauer sehen.

Refroidir, *a.* oziębić, ochłodzić, abkühlen, wieder kühl machen; *fig.* fig. —*n. et* se, *r.* o-, ziębnąć, ochłodnąć; ustawać, erkalten, kalt werden, sich abkühlen.

Refroidissement, *m.* oziębienie, ochłodzenie, *n.* Abkühlung, Erkaltung; Erkältung, *f.*; *fig.* oziębłość, *f.* Kälte, *f.*

Refrotter, *a.* znowu trzeć, etc. wieder reiben, etc.

Réfuge, *m.* ucieczka, obrona, *f.* Zuflucht, *f.* Zufluchtsort, *m.*

Réfugié, ée, *p. et a.* wygnany, geflüchtet —*m.* wygnaniec, *m.* Flüchtling, Vertriebener, *m.*

se Réfugier, *r.* udadź się, uciekać do... flüchten, sich flüchten, seine Zuflucht nehmen.

Refuite, *f.* wybiegi, przeskoki, *pl.* Ausflucht, *f.*

Refus, *m.* odmowa, *f.* odmówienie, *n.* Versagung, abschlägige Antwort, *f.*

Refuser, *a.* nie przyiąć; odmówić; nie chcieć, ausschlagen; verweigern, abschlagen, versagen; sich weigern, se, *r.* (*qc.*) sobie samemu czego żałować, co odmówić, sich etwas versagen. (*à qc.*) wstrzymać się od czego; opierać się, wystrzegać się, sich einer Sache entziehen, enthalten; widerstehen.

Réfutation, *f.* zbiianie, etc. *n.* Widerlegung, *f.*

Réfuter, *a.* zbiiać dowody, odpowiadać na zarzut, widerlegen.

Regagner, *a.* znowu ode-, wygrać; znowu doścignąć, dostać się; dostać, otrzymać, wieder gewinnen; wieder erreichen.

Regain, *m.* potraw, *m.* Nachgras, Grummet, *n.*

Régal, *m.* uczta, biesiada, *f.* bankiet, *m.* Gastmahl, *n.* Schmaus, *m.* Freudenfest, *n.*

Régalade, *f. fam.* boire à la-, wypić duszkiem kieliszek wina etc. das Glas Wein, etc. ausstürzen.

Régale, *f.* prawo królewskie, majestatyczne, *n.* Hoheitsrecht, *n.*

Régale, *a. f.* eau-, serwaser, *m.* Königswasser, *n.*

Régaler, *a.* częstować, traktować, uczcić, bewirthen, tractiren.

Régalien, *a. m.* droit-, *v.* Régale *f.*

Régaliste, *m.* beneficyaryusz królewski, *m.* königlicher Pfründner, *m.*

Regard, *m.* wzrok, *m.* weyrzenie spoyrzenie, *n.* Blick, Anblick, *m.*

Regardant, *m. fam.* przypatruiący się, oglądaiący, Zuschauer, Begucker, *m.*

Regardant, ante, *a. fam.* za oszczędny, es zu genau nehmend.

Regarder, *a. et n.* spoyrzeć, weyrzeć, spoglądać; oglądać; przy-, patrzeć się; rozważyć, zastanowić się; leżeć ku...; tyczeć się, ścingać się, sehen, blicken, schauen; beisehen, betrachten; ansehen; betrachten, erwägen; Aussicht nach einem Orte hin haben; betreffen, angehen.

Regarnir, *a.* znowu czym opatrzyć, przyozdobić, wieder mit etwas versehen.

Regayer, *a.* czesać len, konopie, Flachs, Hanf hecheln.

Regayoir, *m.* ochlica, *f.* Hanfhechel, *f.*

Regayure, *f.* zgrzebie, wyczoski. *pl.* Schäben, *f. pl.*

Regeler, *n.* znowu marznąć, wieder frieren.

Régence, *f.* zawiadowanie państwem podczas małoletności, rządzcy, etc. *n.* rządy, *pl.* czas nauki nauczyciela. *m.* Regentschaft; Regierung; Zeit, während welcher ein Lehrer seine Vorlesungen hält, *f.*

Régénération, *f.* odrodzenie, *n.* Wiedergeburt, *f.*

Régénérer, *a.* odrodzić, wieder gebären.

Régent, *m.* —ente, *f.* rządzca; nauczyciel kolegium iakiego, *m.* Regent; Lehrer auf einer hohen Schule, *m.* —*a.* panuiący, regierend.

Régenter, *a. et n.* publicznie uczyć. öffentlicher Lehrer seyn, lehren. *fig.* rządzić. władać, panować, herrschen, den Meister spielen.

Regermer, *a.* odrastać, znowu wachodzić, wieder keimen.

Régicide, *m.* królobòyca, *m.* królobòystwo, *n.* Königsmörder; Königsmord, *m.*

Régie, *f.* zawiadowanie dochodów, cel, *n.* Verwaltung der Einkünfte, Zölle, *f.*

Regimbement, *m.* wierzganie konia, etc. *n.* Ausschlagen der Pferde, ꝛc. *n.*

Regimber, *n.* wierzgać, hinten ausschlagen. *fig.* opierać się, nieposłusznym bydź, wiederstehen.

Régime, *m.* dyeta, mierność, *f.*, przełożeństwo, *n.* rząd klasztorny *m.*; panowanie, rządzenie *n.* Lebensordnung, Diät, *f.*; Vorsteheramt (in einigen Klöstern), *n.*; Verwaltung, Regierung, *f.*

Régiment, *m.* regiment, p *m.* Regiment, *n.*

Région, *f.* okolica, kraina, Gegend, *f.*

Régir, *a.* rządzić, władać, wiadować czym, regieren, walten.

Régisseur, *m.* zawiadyw dozorca, *m.* Verwalter; steher, *m.*

Registre od. Regître, *m.* iestr, *m.* protokuł, *m.* wielka sądowa, *f.* Protokoll; Lagerbuch, *n.*

Registrer, Regîtrer, *a.* iestr wpisać, zarejestrować ein Register eintragen.

Règle, *f.* liniał, *m.* Liniał, *fig.* regula, ustawa, *f.* widło, *n* porządek *m.* gel, Vorschrift, Richtsch Ordnung, *f.*

Réglé, ée, *p. et. a.* liniowa liniowy. linirt. *fig* regula porządny, ustanowiony, żony, regelmäßig, ordentlich bestimmt, festgesetzt.

Règlement, *m* ustawa, uch *f.* Verordnung, *f.*

Réglément, *ad.* porządnie, gularnie, zwyczaynie, t mäßig, richtig, gewöhnlich.

Régler, *a.* liniować, linir *fig.* stawiać, narychtow ograniczyć, określić, ha wać; ustanowić, urządz naznaczyć, rozporządzić, r ten, stellen, ordnen; mäßig einschränken; einrichten; bes men, vorschreiben. se, *r.* (*qc.*) naśladować co, czym torem, sich nach einrichten.

Régleur, *m.* liniownik, *m.* nienzieher, *m.*

Réglisse, *f.* lukrecya, *f.* holz, *n.*

Réglure, *f.* linia, *f.* na papierze) gezogene Linie, *f.*

Régnant, ante, *a.* panuiący, etc. regierend.

Règne, *m.* rządy, *pl m.* panowanie, *n.* Regierung, *f.*; *fig.* państwo, *n.* Reich, *n.*

Régner, *a.* panować, władać, rządzić; ciągnąć się, zachodzić, regieren, herrschen; sich erstrecken.

Régnicole, *m.* mieszkaniec, obywatel, *m.* Reichseinwohner, *m.*

Regonflement, *m.* wzbieranie wòd, *n.* wylew, *m.* Aufschwellen der Gewässer, *n.*

Regonfler, *n.* wzbierać, wylewać, (o wodzie), aufschwellen, (vom Wasser).

Regorgement, *m.* przelanie się, *n.* Ueberlaufen, Austreten, *n.* (von flüssigen Körpern).

Regorger, *n.* wy-, przelewać się, wzbierać się, überlaufen, austreten, sich ergießen. *fig.* (*de qc.*) obfitować, opływać w czym, mieć czego w dostatku, Ueberfluß an etwas haben, strotzen von . . .

Regouler, *a. fam.* ofuknąć; nadto nasycić, anschnauzen; bis zum Ekel sättigen.

Regoûter, *a.* znowu kosztować, wieder kosten.

Regrat, *m.* przekup, *m.* przekupywanie, *n.* kram, stragan, *m* Hökerey, *f.* Aushöken, *n.*; Hökerbude, *f.* (besonders vom Salze).

Regratter, *a.* oddrapać, wzdrapać; znowu oskrobać, aufkratzen; wieder abkratzen. — *n.* (sòl) przekupywać, (Salz aushöken. *fam.* oberwać co, (pieniądzy) Schwänzelpfennige machen.

Regratterie, *f.* przekupstwo, *n.* Trödelkram, *m.* Trödelwaare *f.*

Regrattier, *m.* ière, *f.* przekupień, *m.* Höker, *m. fig. fam.* skąpiec, *m.* Knicker, *m.*

Regreffer, *a.* powtòrnie szczepić, wieder pfropfen, impfen.

Regret, *m.* żal, smutek, *m.* Bedauern, *n.* Reue, *f.* Schmerz, *m.* Leidwesen, *n.* —*pl.* żale, skargi, *pl.* Klagen, *pl.* à-, *ad.* nierad, z niechęcią, ungern.

Regrettable, *a.* godny pożalenia, bedauernswerth.

Regretter, *a.* żałować; tęsknić po kim, po czym, bedauern, berenen, beklagen; sich wornach zurück sehnen.

Regularité, *f.* regularność, *f.* ściśle zachowywanie reguły zakonney, *n.* Regelmäßigkeit; Beobachtung der Ordensregel, *f.*

Régulier, ère, *a.* regularny; porządny; zakonny, klasztorny, regelmäßig; ordentlich; der Ordensregel gemäß. — *m.* od. clergé régulier, zakonnik, *m.* Ordensgeistlicher, *m.*

Réhabilitation, *f.* przywròcenie do przeszłego stanu, *n.* Wiedereinsetzung in den vorigen Stand, *f.*

Réhabiliter, *a.* przywrócić do stanu przeszłego, od godności utraconey, wieder in den vorigen Stand setzen.

Rehaussement, *m.* podwyższenie, *n.* Erhöhung, *f.*

Rehausser, *a.* podwyższyć, erhöhen, eig. u. fig.

Re-

Rejaillir, *n.* wytryskiwać, wyskakiwać, wybijać się, odbijać się, springen, spritzen; zurück prallen. *fig.* spływać, spadać na kogo, zurück fallen.

Rejaillissement, *m.* wytryskiwanie, wyskakiwanie, etc. *n.* Springen, Spritzen; Zurückprallen, *n.*

Rejet *m.* latorośl, *f.* wyrostek, *m.* Schößling, *m.*

Rejetable, *a.* odrzutny, verwerflich.

Rejeteau, *m.* daszek ponad oknem, *m.* Wetterdach an einem Fenster, *n.*

Rejeter, *a.* znowu rzucić; odrzucić; wyrzucić; wyrzygać; odrastać, puszczać latorosle, wyrostki wieder werfen; zurück werfen; auswerfen, wieder von sich geben; ausspeyen; wieder ausschlagen. *fig.* za-, odrzucić, nie dopuścić, nie dozwolić, verwerfen, verachten, mißbilligen. — la faute sur qu., zwalić, złożyć winę na kogo, die Schuld auf jemanden schieben

Réjeton, *m.* wyrostek, *m.* latorośl, Sprößling, *m.*; *fig.* potomek, *m.* Nachkömmling, *m.*

Rejetonner, *a.* wyrostki obcinać, obrzynać, die Sprößlinge abbrechen.

Réimposer, *n.* podatek znowu nakazać, eine Schatzung wieder auflegen.

Réimposition, *f.* powtórne podatku nakazanie, *n.* Wiederauflegung einer Schatzung, *f.*

Réimpression, *f.* druk xiążki powtórny, *m.* wiederholte Auflage eines Buchs, *f.*

Réimprimer, *a.* xiążkę drugi raz drukować, wieder drucken, ein Buch wieder auflegen.

Rein, *m.* nérka, *f.* Niere, Reins, *pl.* nérki; lędźwie, *pl. f.* Nieren; Lenden, *f. pl.* krzyż u konia, *m.* Kreuz eines Pferdes, *n.*

Reine, *f.* królowa, *f.* Königinn, *f.*

Reine-claude, *f.* gatunek śliwek soczystych, *f.* Sorte saftiger Pflaumen, *f.*

Reinette, *f.* réneta, *f.* (jabłko) Reinette, *f.* (Apfel).

Réinfecter, *a.* znowu zarazić, wieder anstecken.

Réinstaller, *a.* znowu przywrócić do urzędu, wieder einsetzen.

Réintégrande, Réintégration, *f.* przywrócenie possessyi, *n.* Wiedereinsetzung in den vorigen Besitz, *f.*

Réintégrer *a.* przywrócić possessyę, in den vorigen Besitz setzen.

Réinterroger, *a.* znowu się pytać, wieder fragen.

Réinviter, *n.* znowu zaprosić, aufs neue einladen.

Rejoindre, *a.* znowu złączyć, złożyć, wieder zusammen fügen. — (*q.*) znowu doścignąć, dogonić, jemanden einholen, wieder zu ihm kommen. se, *r.* znowu się złączyć, się zeyść, sich wieder treffen, wieder zu einander kommen.

Rejouer, *a.* znowu grać, wieder spielen.

Réjouir, *a.* ucieszyć, rozweselić, erfreuen, belustigen, se, *r.* rozwesselać się, zadowolić się, sich freuen, sich lustig machen.

Réjouissance, *f.* uciecha, zabawa, *f.* igrzysko, *n.* Freude, Fröhlichkeit, Lustbarkeit, *f.*

Réjouissant, ante, *a.* wesoły, lustig.

Réitération, *f.* powtarzanie, *n.* Wiederholung, *f.*

Réitérer, *a.* powtarzać, wiederholen.

Reître, od. Rêtre, *m.* raytar Niemiecki, *m* deutscher Reiter, *m.*; *fam.* (verächtl. z pogardą): vieux-, frant doświadczony, *m.* alter versuchter Knabe, *m.*

Relâche, *m.* odpocznienie, przestanie, *n* odpoczynek, przestanek, *m.*; rozrywka, *f.* Aufhören, Nachlassen, *n.*; Ruhe, Erholung, *f.*

Relâché, ée, *p. et a.* zwolniały, popuszczony, erschlafft. *fig.* rozpustny, liederlich.

Relâchement, *m.* roz-, zwolnienie, popuszczenie, *n.* gnuśność, niedbałość, rozpusta; rozrywka, *f.* odpoczynek, *m.* Erschlaffung, Nachlassung; Schlaffheit; Nachlässigkeit; Erholung, Erquickung, *f.*

Relâcher, *a. et n.* roz-, zwolnić, zwolnieć; popuścić; wypuścić, uwolnić, nachlassen; in Freyheit setzen. se, *r.* zwolnieć; słabieć, ustępować, schlaff werden, nachgeben.

Relais, *m.* podwoda; stacya, *f.* stanowisko, *n* Vorspann, *m.* frische Pferde, *n. pl.*; Ort, wo man Pferde wechselt, *m.*

Relaps, apse, *a. et m. f.* odszczepieniec, *m.* der, die Rückfällige von der Religion.

Rélargir, *a.* znowu rozpostrzenić, rozszérzyć, noch weiter oder breiter machen.

Relatif, ive, *a.* ściągający się, sich beziehend.

Relation, *f.* ściąganie się, *n.*; związek, *m.*; powieść, *f.* doniesienie; przekładanie, relacya, *f.* porozumiewanie się, obchodzenie z kim, *n.* Beziehung, *f.*; Verhältniß, *n.*; Erzählung, Anzeige, *f.* Bericht; gerichtlicher Vortrag, *m.*; Verkehr, *m.*

Relativement, *ad.* ściągając się na rzecz inszą, względem, beziehungsweise, in Rücksicht.

Relayer, *a.* od roboty odluzować, in der Arbeit ablösen. — *n.* świéże wziąć konie, die Pferde wechseln, frische Pferde nehmen.

Relégation, *f.* wygnanie, wywołanie z kraiu, *n.* Verbannung aus der Stadt, *f.*

Reléguer, *a.* wygnać, wywołać z kraiu, verweisen, verbannen.

Relent, *m.* pleśń, spleśniałość, *f.* dumpfiger Geschmack oder Geruch, *m.*

Relevailles, *f. pl.* wywód, *m.* wywodziny, *pl.* Kirchgang einer Wöchnerin, *m.*

Relevé, ée, *a. fig.* wysoki, wyniosły, wspaniały, hoch, erhaben, edel.

Relevée, *f.* położnica, co wywód odprawiła, *f.* aufgestandene Wöchnerin, *f.*

Rélévemens, *m.* wystawienie powtórne, *n.* Wiederaufrichten, *n.*

Relever, *a.* podnieść; znowu wy-

wstawić, wybudować; podwyższyć, wnieść; zwodzić, sprowadzać wartę; łaiać, s. rozłować wysadzić, wyozdobić; za złe miéć, powiększać; pocieszyć, serca dodadź, aufheben aufnehmen, wieder aufrichten, aufhelfen, erröben, erheben; ablösen, strafen, verweisen; aufputzen, übel auslegen; ermuntern. — *n.* lepiey się miéć, wywodzić odprawić po połogu, wyiśdź, uniknąć, aufkommen, genesen; den Kirchgang halten; davon kommen, entwischen se. *r.* wstać, wieder aufstehen, sich wieder aufrichten *fig.* zapomódz się, sich wieder erholen.

Reliage *m* pobijanie beczek, *n.* Faßbinderarbeit, *f.*

Relief, *m.* wypukła robota; wypukłość *f.* erhabene Arbeit; Erhabenheit, *f.*; *fig.* świetność, *f.* Ruhm, Glanz, *m* Reliefs, *pl. fam.* niedoiadki, *pl.* übrig gebliebene Brocken, *f. pl.*

Relier, *a.* znowu wiązać, z-, przywiązać; pobić beczkę; oprawić xiążkę, wieder binden, zusammen binden; (ein Buch, Faß) binden, einbinden.

Reliqur, *m.* introligator, *m.* Buchbinder, *m.*

Religieux, euse, *a.* nabożny; bogoboyny; sumnienny; zakonny, gottesdienstlich; gottesfürchtig, andächtig; gewissenhaft; ordensgeistlich. — *m. f.* zakonnik *m.* zakonnica. *f.* Ordensgeistlicher, *m.* Nonne, *f.*

Religion, *f.* religia. *f* Religion, *f.*; *fig* sumienność, *f.* Gewissenhaftigkeit, *f.*

Religionnaire, *m.* (szydzący) Kalwin, *m.* (spöttisch) Reformirter, *m.*

Reliner, *a.* znowu piłką pilować, wieder feilen.

Reliquaire, *m.* relikwiarz, *n.* Reliquienkästchen, *n.*

Reliquat, *m.* reszta niedopłacona, *f* Rückstand, Rest, *m.*

Reliquataire, *m.* dłużnik z dopłacaiący, *m.* Restant, *m.*

Relique *f.* relikwia; świętość *f.* Heiligthum, *n.* Reliquie, *f.*

Réliré, *a.* znowu czytać, czytywać, wieder lesen, oft lesen.

Reliûre, *f.* oprawa xiązki, *f.* oprawianie, *n.* Einband, Verbinden eines Buchs, *m.*; Einbinden, *n.*

Reloger *n.* znowu do dawnego mieszkania się przeprowadzić, wieder in die alte Wohnung ziehen.

Relouer, *a.* znowu naiąć, zarendować co u kogo, co komu, wieder miethen oder vermiethen.

Reluire, *a.* świécić się, błyszczeć się, glänzen. *fig.* przebiiać się, hervor leuchten.

Reluisant, ante, *a.* świécący się, błyszczący się, glänzend, blinkend.

Reluquer, *a. fam.* z boku, zézem patrzeć, anschielen.

Relustrer, *a.* glancu dodawać, neuen Glanz geben.

Remâcher, *a.* przeżuwać, żuchać, wieder kauen. *fig. fam.* rozbierać, rozmyślać, oft überdenken.

Remaçonner; *a. fam.* mur naprawiać, ein Mauerwerk ausbessern.

Remander, *a.* znowu uwiadomić, etc. wieder melden &c.

Re.

Remanger, *a.* znowu ieśdź, wieder essen.

Remaniement, *m.* częste przewracanie, *n.* naprawa, poprawa, *f.* wiederholtes Bearbeiten mit den Händen, *n.* Ausbesserung, *f.*

Remanier, *a* obmacywać, w ręku często przewracać; przeyrzeć; na, poprawić, oft betasten, wieder angreifen; wieder übersehen, ausbessern; verbessern.

Remarier, *a.* znowu ożenić, wydadź za mąż, wieder verheirathen.

Remarquable, *a.* znaczny, merkwürdig

Remarque, *f.* uwaga, przestroga *f.* przypis, *m.* Anmerkung, Bemerkung, *f.*

Remarquer, *a* znowu znaczyć; postrzedz, poznać, widzieć, von neuem zeichnen; bemerken, anmerken, beobachten.

Remballer, *a.* znowu pakować, ładować, wieder einpacken.

Rembarquement, *m.* powtórne ładowanie, etc. *n.* Wiedereinschiffung, *f.*; *fig.* powtórne wplątanie, wdawanie się, *n.* neue Einlassung, *f*

Rembarquer, *a.* powtórnie okręt ładować, wieder einschiffen. se, *r.* powtórnie na okręt wsiąśdź, poyśdź, sich wieder einschiffen. *fig.* znowu się w co wplątać, wdawać, sich von neuem einlassen.

Rembarrer, *a. fig. fam.* ofukać, zbuzować; odbić, derb abführen.

Remblai, *m.* nawożenie, wyrównanie gruntu, *n* nawóz, *m.* Ausfüllung mit Erde, *f.*

Remblaver, *a.* powtórnie posiewać, wieder besäen.

Remboîtement, *m.* wstawienie, etc *n* Wiedereinrichtung, Wiedereinfügung, *f.*

Remboîter, *a.* wstawić, wprawić członek wywity. etc wieder einrichten, wieder zusammen fügen.

Rembourrement, *m.* wysłanie, etc. *n.* Ausstopfen, *n.*

Rembourrer, *a.* wysłać, nakać ausstopfen.

Remboursable, *a.* znowu płatny, wieder zahlbar

Remboursement, *m.* odpłacenie, zapłacenie, etc. *n.* Wiederbezahlung, Erstattung, *f.*

Rembourser, *a* od-, za-, wypłacić, nadgrodzić oddadź, das Ausgelegte wieder erlegen, wieder bezahlen oder erstatten, abtragen. *fig. fam.* — un soufflet, dostać w pysk i uspokoić się przy tym, eine Ohrfeige bekommen und einstecken.

Rembraser, *a.* znowu zapalić, wieder anzünden.

Rembrasser, *a.* znowu, ściskać wziąć za szyię, wieder umarmen.

Remède, *m.* lékarstwo, *n.*; enema, *f.* Arzneymittel, Mittel; Klystier, *n*; *fig.* sposób, srzodek, *m.* Hülfsmittel, *n.*

Remédier, *n.* (*à qc.*) pomódz, zapobiedz, abhelfen, steuern.

Rémémoratif, ive, *a.* przypominaiący, erinnernd.

Remener, *a.* znowu odprowadzić, wieder zurück führen

Remercier, *a.* (*q. de qc.*) po-, dziękować komu za co; odprawić,

wić, danken, sich bedanken; abdanken.

Remerciment, *m.* dzięki, *pl.* podziękowanie, etc. *n.* Dank, *m.*

Remetteur, *m.* przesyłacz pieniędzy, *m.* der Geld übermacht, Remittent, *m.*

*Remettre, *a.* znowu postawić, położyć, posadzić, wstawić, włożyć, wsadzić; wprawić; wrócić, powrócić; pod-, wydadź; poruczyć, polecić; zlecić, zwierzyć, dadź; odkładać, odwłaczać; darować, odpuścić, wieder an seinen Ort legen, stellen, setzen, &c.; wieder herstellen; übergeben, überliefern; übertragen, überlassen; verschieben; erlassen. se, *r.* powrócić się na swe mieysce, stanąć, siesdź na swym mieyscu, sich wieder an seinen Ort hin stellen, setzen, legen, &c. *fig.* (*de*) przyiśdź do siebie; polepszyć się sich wieder erholen (von). (*qc.*) przypominać sobie co, sich wieder an etwas erinnern, sich darauf besinnen.

Remeubler, *a.* znowu w domowe opatrzyć sprzęty, wieder mit Hausrathe versehen.

Réminiscence, *f.* przypominanie sobie, *n.* Wiedererinnerung, *f.*

Remise, *f.* upuszczenie, darowanie *n.* odwłoka; szopa, *f. T.* przesłanie pieniędzy, wexlu, *n.* Nachlaß, *m.* Erlassung, *f.*; Aufschub, *m.*; Wagenremise; Uebermachung von Geld, &c. *f.* carosse de-, od. remise, poiazd naiemny, *m.* Miethkutsche, *f.*

Rémissible, *a.* odpuszczenia godny, erläßlich.

Rémission, *f.* darowanie, odpuszczenie; miłosierdzie, *n.* litość, folga; ulga, *f.* ulżnie, *n.* Erlassung, Vergebung, Nachsicht, Begnadigung, Gnade, *f.*; Nachlaß, *m.* Milderung, *f.*

Rémissionnaire, *m.* od śmierci, kary uwolniony, der Begnadigte, *m.*

Remmener, *a.* nazad odwieźć, odprowadzić, wieder wegführen.

Rémolade, *f.* maść końska, *f.* sos z musztardy robiony, *m.* Pferdesalbe; Art Senfbrühe, *f.*

Remoler, *m.* dozorca wioseł galery, *m.* Aufseher über die Ruder einer Galeere, *m.*

Remole, *f.* zakręt wir na morzu, *m.* Meerstrudel, *m.*

Remonte, *f.* opatrzenie końmi, *n.* konie dla iazdy wybrane, *m. pl.* Versorgen mit neuen Pferden, *n.*; Remontepferde, *n. pl.*

Remonter; *n. et a.* znowu weyśdź, wstąpić, wléźć, wchać (na górę, do góry), wsieśdź na konia; nazad iśdź, płynąć; wybiiać się, wyżej iśdź; windować, nieść, ciągnąć do góry; podsazyć, podźwignąć, złożyć, zbić; naciągnąć, nakręcić; nawiązać; znowu opatrzyć końmi, wieder hinauf steigen, gehen, fahren &c. zurück gehen, treten, fließen; höher steigen; wieder hinaufbringen, tragen, ziehen &c. vorschuhen; wieder zusammensetzen, einrichten; wieder aufziehen; wieder beziehen; wieder beritten machen.

Remontrance, *f.* wystawianie, napominanie, *n.* rada, przestroga, *f.* Vorstellung; Ermahnung, Warnung, *f.*

Remontrer, *a.* przekładać, znowu pokazać, wystawiać, napominać, uczyć, wieder zeigen, vorstellen, zu Gemüthe führen; wieder unterrichten.

Rémora, Rémore, *f.* przeszkoda, zatoka, *f.*; trzymonaw. *m.* (ryba) Aufenthalt, *m.* Hinderniß, *n.* Art Seefisch, *m.*

Remordre, *a.* znowu ukąsić, kąsać; znowu się brać do czego, wieder beißen, wieder anbeißen.

Remords, *m.* gryzienie sumnienia, *n.* Gewissensbiß, *m.*

Rémotis, *fam.* na ustroniu, ustronnie, bey Seite, auf die Seite.

*Remoudre, *a.* znowu mleć, wieder mahlen.

Remoudre, *a.* znowu ostrzyć, szlufować, noch einmal schleifen.

Rémouleur, *m.* szlufierz, *m.* Scheerenschleifer, *m.*

Rempaquement, *m.* powtórne nasolenie śledzi, *n.* Umsalzen der Heringe, *n.*

Rempaqueter, *a.* znowu pakować, wieder einpacken.

se Remparer, *r.* zasłonić się obwarować się, sich verschanzen.

Rempart, *m.* wał, *m.* Wall, *m. fig.* przedmurze, *n.* obrona, zasłona, *f.* Vormauer, *f.*

Remplacement, *m.* nadgrodzenie, *n.* nadgroda, *f.* powtórne wydanie pieniędzy na prowizyę, Erstattung, Ersetzung; Wiederanlegung einer Summe Geldes, *f.*

Remplacer, *a.* wydadź znowu pieniądze na prowizyę; nadgrodzić, wieder anlegen (Geld); ersetzen (eine Person, eine Stelle).

Remplage, *m.* napełnienie; dolanie, dosypanie, etc. *n.* Auffüllung; Ausfüllung, *f.*

Rempli, *m.* założenie *n.* fałd, *m.* Einschlag (an einem Zeuge, &c.) *m.*

Remplier, *a.* założyć, podwinąć, (Zeug) einschlagen.

Remplir, *a.* znowu napełnić, dosypać, dolać; napchać, natkać; osadzić; koronki, etc. naprawiać, wieder füllen, ausfüllen; auffüllen; erfüllen; vollzählig machen; besetzen; (Spitzen &c.) ausbessern. *fig.* pełnić, sprawować, odbywać, przestrzegać, verwalten, versehen.

Remplissage, *m.* dopełnienie, dosypanie; dolanie; naprawianie koronek, etc. *n.* Ausfüllung; Auffüllung; Ausbesserung einer Näherey, *f.*

Remplisseuse, *f.* kobiéta, co koronki naprawia, *f.* Spitzenflickerin, *f.*

Remploi, *m.* wypożyczenie, wydanie kapitału na prowizyę, *n.* Wiederanlegung des Geldes, *f.*

Remployer, *a.* znowu uczyć; umieścić, wieder anwenden, anstellen.

Remplumer, *a.* nowemi opatrzyć piórkami, wieder befiedern. se, *r. fig.* opierzyć, znowu piérza dostać, wieder Federn bekommen. *fig.* w piérze porosnąć, przyiśdź do sił, etc. wieder empor kommen.

Rempocher, *a.* znowu włożyć

żyć do kieszeni; wieder einstecken.

Remporter, *a.* nazad wziąć, odnieść; odnieść, otrzymać, wieder wegtragen; erlangen, erhalten; davon tragen, gewinnen.

Remprisonner, *a.* znowu wsadzić do więzienia, wieder gefangen setzen.

Remprunter, *a.* znowu pożyczyć wieder borgen.

Remuage, *m.* ruszanie, trzęsienie; przewracanie, *n.* Umrühren, Umrütteln; Umschaufeln, *n.*

Remuant, ante, *a.* niespokoyny, unruhig.

Remue-ménage, *m.* nieporządek przy wyprowadzaniu się z mieszkania, *m.* Ausziehen aus einer Wohnung, *n. fig. fam.* nieporządek, *m.* zamięszanie, *n.* Unordnung, *f.*

Remuément, *m.* ruch, *m.* ruchanie się; wywożenie ziemi, *n.* Bewegung; Wegführung (der Erde), *f. fig.* rosterk, rozruch, *m.* Unruhe unter dem Volke, *f.*

Remuer, *a. et n.* ruszać; wskopać; wzruszać; przewiewać; buntować, bewegen, regen, rühren; aufrühren; umrühren, umschaufeln, umwenden; aufwiegeln. — un enfant, w pieluchy dziecię uwić, ein Kind wickeln. se, *r.* ruszać się, sich bewegen, sich regen. *fig.* krzątać się, uwijać sie, sich rühren, sich Mühe geben.

Remueur, *m.* szuflarz, co zboże przewiewa, *m.* Kornschaufler, *m.*

Remueuse, *f.* powijaczka, *f.* Wickelfrau, *f.*

Remugle, *m.* stęchlizna, *f.* mißiger Geruch, *m.*

Rémunérateur, *m.* nadgrodziciel, *m.* Vergelter, *m.*

Rémunération *f.* nadgroda, *f.* Vergeltung, *f.*

Rémunérer, *a.* nadgrodzić, vergelten, belohnen.

Renâcler, *n. fam.* parskać z złości, klnąć, schnauben.

Renaissance, *f. fig.* odrodzenie; odnowienie, wskrzesznie, *n.* Wiedergeburt, Wiederaufsebung, *f.*

Renaissant, ante, *a.* znowu się rodzący, powstawający etc. wieder entstehend, aufsebend.

*Renaître, *n.* znowu wschodzić, powstawać, ożywiać się, odrastać, wieder entstehen, wieder empor wachsen *fig.* znowu odrodzić się, wskrzesać się, odnowić się, wieder aufleben, wieder aufblühen.

Renard, *m.* lis, *m.* Fucht, *m.*

Renarde, *f.* liszka, lisica, *f.* Füchsin, *f.*

Renardé, ée, *a.* wywietrzały, verrochen.

Renardeau, *m.* lisię, lisiątko, *n.* junger Fuchs, *m.*

Renardier, *m.* myśliwy do lisów, *m.* Fuchsjäger, *m.*

Renardière, *f.* iama lisia; połapka na lisy, *f.* Fuchsloch, *n.* Fuchsfalle, *f.*

Renasquer, *v.* Renâcler.

Renchéri, ie, *p. et a.* faire le-la-, drożyć się z sobą, wysoko się cenić, sich kostbar machen.

Renchérir, *a.* zdrożyć, droższym czynić; zdrożeć, w górę poyść, vertheuern, überbieten; theurer werden, aufschlagen. *fig.* (*sur q*) przodkować, celować nad kim, übertreffen, zuvor thun

Renchérissement, *v.* Enchérissement.

Rencontre, *f.* spotkanie się, zeyście się; uderzenie, trącenie czego o co, *n.* potyczka; doba, *f.* trefunek, dowcip, *m.* myśl dowcipna; okazya, *f.* przypadek, *m* Begegnung, *f.* Zusammentreffen, *n.* Zusammenkunft, *f.*; Gefecht, *n.* Zweykampf; ungefährer Zufall; Einfall, *m.*; Begebenheit; Gelegenheit, *f.*; aller, venir à la-de . . ., iść, poyść przeciw komu, entgegen gehen, kommen.

Rencontrer, *a.* zastać, trafić, znaleźć. treffen, antreffen, finden (*q.*) spotkać kogo, jemandem begegnen. —*n.* trafić, treffen.

Rencorser, *a.* nowy stan u sukni białogłowskiey zrobić, ein Weiberkleid mit einem neuen Leibe versehen.

Rencourager, *a.* znowu serca dodawać, neuen Muth machen.

Rendant, *m.* — ante, *f.* rachunek zdaiący, czyniący, *m.* Rechnungsableger, *m.*

se Rendetter, *r.* znowu się zadłużyć, sich aufs neue in Schulden stecken.

Rendez vous, *m.* schadzka, *f.* zbiór, *m.* siedlisko, *n* Bestellung, Zusammenkunft, *f.*; Sammelplatz, *m.*

*Rendormir, *a.* znowu uspić wieder einschläfern. se, *r.* zasnąć, wieder einschlafen.

Rendoubler, *a.* założyć, (suknią dla skrócenia), einschlagen (ein Kleid).

Rendre, *a.* oddadź; wydadź; złożyć; poddadź; świadczyć; sprawować; czynić; rodzić, nosić; przetłumaczyć, wyrazić; okazać wieder geben, zurück geben; abgeben, übergeben; wieder von sich geben; heraus geben; an einen Ort hin liefern, geben; eintragen; leisten; schaffen; machen; übersetzen; ausdrücken; bezeigen. — *n.* (*à, sur*) wiesdź, isdź aż do . . ., geben bis an . . . se, *r.* (*à*) poddadź się, ustąpić; oddadź się dokąd; zostać, sich ergeben, nachgeben; sich wohin begeben; sich machen.

Rendu, ue, *p. et a.* oddany, etc. znużony; przybyty, wiedergegeben, ꝛc.; abgemattet; angekommen.

Rendu, *m.* zbieg, *m.* Ueberläufer, *m.*; *fam.* nadgroda, *f.* Wiedervergeltung, *f.*

*Renduire, *a.* powtórnie bielić tynkować, wieder überstreichen.

Rendurcir, *a.* twardszym czynić, stwardzić, härter machen.

Rêne, *f.* cugle, wodze, *m. pl.* Zügel, *m.*

Renégat, *m.* —ate, *f.* bisurman renegat, *m.* Renegat, *m.*

Renfaîtrer, *a.* szczyt, dach naprawiać, den Giebel ausbessern oder erneuern.

Renfermer, *a* znowu zamknąć, zawrzeć; zamykać, zawierać, w sobie; wieder einschließen; verschließen; in sich halten, in sich fassen, enthalten. *fig.* zebrać, zusammen fassen. se, *r.* zawrzeć się, zamknąć się, etc. znowu, sich wieder einschließen, ꝛc. *fig.* określić się, umiarkować się; myśli swe zebrać,

zebrać, sich einschränken; sich fassen.

Renfiler, *a.* znowu nawlec, wieder einfädeln.

Renflammer, *a.* znowu roz-, zapalić, rozżarzyć, wieder entflammen, anzünden.

Renfler, *n.* napełznąć, aufquellen.

Renfoncer, *a.* znowu zasadzić, wprawić dno w beczkę; wbić; ponurzyć, pogrążyć, den Boden wieder einsetzen; wieder einschlagen, einrammen; wieder unterrauchen.

Renforcement, *m.* zmocnienie *n.* Verstärkung, *f.*

Renforcer, *a.* zmocnić, verstärken.

Renformer, *a.* rozprzestrzenić, (rękawiczki), erweitern (Handschuhe).

Renformir, *a.* mur stary naprawić, eine alte Mauer ausbessern.

Renformis, *m.* naprawa muru starego, *f.* Ausbesserung einer alten Mauer, *f.*

Renfort, *m.* pomoc, *f.* posiłek, *m.* Hülfe, Verstärkung, *f.*

se Renfrogner, *r.* se Refrogner.

Rengagement, *m.* powtórne wdanie, wmieszanie się w co, *n.* Wiedereinlassung in ein Geschäft, ꝛc. *f.*

Rengager, *a.* znowu, powtórnie zastawić; wplątać, uwikłać, usidlić; zawerbować, wieder verpfänden, versetzen; wieder in etwas verwickeln; anwerben.

Rengaîner, *a.* znowu włożyć do pochwy, wieder in die Scheide stecken. *fig.* oszczędzać, zataić, unterdrücken, ersparen.

se Rengorger, *r.* piersi wypinać. *fig.* nadymać się, sich brüsten.

Rengraisser, *a.* znowu tuczyć, wieder fett machen. *n.* et *v.* znowu tyć, ciała nabierać, wieder fett werden.

Rengrégement, *m.* *obs.* *v.* Accroissement.

Rengréger, *a.* *obs.* *v.* Accroître, Augmenter.

Reniable, *a.* zaprzeczny, czego się zaprzeć, etc. można, łatwy.

Reniement, *m.* zapieranie się, zaprzeczenie, *n.* Verläugnung, *f.*

Renier, *a.* zapierać się, nie przyznawać się; odprzysiądz się (wiary, etc.) verläugnen, abschwören, (seinen Glauben ꝛc.)

Renieur, *m.* bluźniercs, *m.* Gotteslästerer, gotteslästerlicher Flucher, *m.*

Reniffler, *n.* charchać; niuchać, wąchać, rackseń; schnüffeln; beschnüffeln, beschnoppern.

Reniflerie, charchanie; niuchanie, etc. *n.* Rackseń; Schnüffeln, *n.*

Renifleur, *m.* —euse, *f.* charchała; niuchacz, *m.* Rackser, Schnüffler, *m.*

Renne, *f.* ren, tarant, *m.* Rennthier, *m.*

Renom, *m.* sława, *f.* dobre mienie, *m.* Ruf, guter Ruf, *m.*

Renommée, *f.* sława, *f.* mienie, imię, *n.* wieść, *f.* Ruf, Nahme, guter Ruf, *m.* Gerücht, *n.*

Renommer, *a.* faire-, wsławić, berühmt machen. se, *r.* (de *q.*) zaszczycać się, chełpić się kim. mit jemandes Gunst groß thun.

Renoncement, *m.* odrzeczenie się, *n.* Entsagung, *f.*

Renoncer, *n.* (à *qc.*) od-, wyrzec się, odstąpić entsagen. — *a.* (*q.*) nie przyznać, zapierać się kogo, einen verläugnen, nicht erkennen für ...

Renonciation, *f.* zrzeczenie się, odstąpienie, *n.* Entsagung, *f.* Verzicht, *m.*

Renoncule, *f.* iaskier, żabinek, *m.* Ranunkel, *f.*

Rénovation, *f.* Renouement, *m.*; *fig.* odnowienie, *n.* Erneuerung.

Renouer, *a.* znowu z-, zawiązać, wieder binden, wieder anknüpfen; einknüpfen. *fig.* znowu zacząć rozpocząć, odnowić, wieder anfangen, erneuern. — *n.* *fig.* pogodzić się, sich wieder versöhnen.

Renoueur, *m.* — euse, *f.* cyrulik, co członki wywinione wprawia, *m.* der, die verrenkte Glieder wieder einrichtet.

Renouveau, *m.* wiosna, *f.* Frühling, *m.*

Renouveller, *a.* odnawiać; wznawiać, wzniecać, erneuern, erfrischen, erwecken. se, *r.* znowu się wznawiać, wszczynać, von neuem entstehen, wieder hervor kommen.

Renouvellement *n* odnowienie, *n.* Erneuerung, *f.*

Renseignement, *m.* nauka; wiadomość, *f.* Anweisung; Nachricht, *f.*

Rentasser, *a.* znowu w kupę układać, zbierać, wieder anhäufen, aufsetzen, ꝛc.

Rente, *f.* dochody roczne, *pl.* czynsz, *m.* Rente, *f.* jährliche Einkünfte, *f. pl.* Zins, *m.*

Renté, ée, *a.* maiętny, dochody znaczne maiący, große Einkünfte habend.

Rentir, *a* nadadź dochody, opatrzyć dochodami, mit Einkünften versehen.

Rentier, *m.* —ière, *f.* czynszownik, *m.* Rentner; Zinsgeber, *m.*

Rentoiler, *a.* koronkami, etc. znowu obszyć, wieder mit Spitzen ꝛc. versehen.

Renton, Rentou, *m.* fuga, *f.* Falz, *m.* Fuge, *f.*

Rentonner, *a.* przetoczyć z beczki w beczkę, wieder fassen, abziehen.

Rentraire, *a.* zszyć, zacérować, anstoßen, stopfen.

Rentraiture, *f.* zszycie, *n.* szew w zszycie, *m.* Stoßnaht, Stopfnaht, *f.*

Rentrayeur, *m.* — euse, *f.* zszywacz, *m.* Zeugstopfer, *m.*

Rentrée, *f.* zagaienie sądów, *n.* Wiedereröffnung eines Gerichts, *f*

Rentrer, *n.* znowu weyśdź, wstąpić, powrócić wieder hinein gehen, zurück kommen.

Renvahir, *a.* znowu naiechać, napaśdź, wieder überfallen.

à la Renverse, *ad.* w znak, rückwärts, hinter sich zurück.

Renversement, *m.* obalenie, rozwalenie, upadnienie, *n.* Umwerfen, Umreißen, Umstoßen, Umfallen, *n.*; *fig.* podupadek, nierząd, *m.* zamięszanie, przeładowanie, przewrócenie, *n.* Umsturz, Verfall, *m.*; Unordnung, *f.*; Umladen; Umkehren, *n.*

Ren-

Renverser, *a.* obalić, rozwalić; wywrócić, przewrócić; pomięszać, porozrzucać; znieść, umwerfen, umstoßen, umreißen, umschütten; unter einander werfen; umkehren; niederreißen. *fig.* rozprószyć, pobić; pomięszać, zerstreuen, schlagen; in Unordnung bringen, verrücken. se, *r.* na wznak paśdź, powalić się; pomięszać się, sich rückwärts niederwerfen; in Unordnung gerathen.

Renvi, *m.* więcey podanie we grze, *n.* Ueberboth im Spiele, *n.*

Renvier, *n.* więcey podadź, stawić we grze, höher, besser bieten im Spiele.

Renvoi, *m.* odesłanie; odbiianie; odprawienie; odmówienie, *n.* odmowa, *f.*; odsyłanie czytelnika, *n.* Zurücksendung; Zurückwerfung. Verabschiedung; Zurückweisung; Nachweisung, *f.*

Renvoyer, *a.* powiórnie posłać; odesłać; odprawić; odrzucić, nie przyiąć; odbiać; odmówić noch einmal senden; zurück schicken; verabschieden; zurück weisen, verweisen; zurück werfen; abweisen.

Repaire, *m.* legowisko, łożysko, *n.* Höle wilder Thiere, *f.*; *fig* iaskinia rozbóynicza, *f.* Diebsnest, *n.*

Repaissir *a.* zgrubić, grubszym robić, verdicken.

*Repaître, *n.* paść; ieśdź, fütern; essen. — *a. fig* zá nos wodzić zwodzić, abweisen, aufhalten se *r fig.* (*de qc.*) paść się, paść oczy swe nad czym, sich an etwas ergötzen.

Repaître, *v.* Repéitir.

Répandre, *a.* rozlać, rozlewać; rozrzucać, rozsiewać, roznosić verschütten, verstreuen; ausstreuen, verbreiten, ausbreiten.

Réparable, *a.* naprawny; przywrotny, verbesserlich; erlich.

Reparaître, *n.* znowu się pokazać, wieder erscheinen.

Réparateur, *m.* iednacz, (osobl. o Chrystusie), Ausbesserer, *m.*

Réparation, *f.* naprawa, poprawa; nadgroda, *f.* przywrócenie *n.* Ausbesserung, Genugthuung, Wiederherstellung, *f.*

Réparer, *a.* na-, poprawić, nadgrodzić, ausbessern, verbessern; wieder gut machen, erstatten.

Repartie, *f.* odpowiedź, *f.* Gegenantwort, *f.*

*Repartir, *a.* odpowiedzieć, versetzen, erwiedern. — *n.* znowu odiechać, wieder verreisen, abreisen.

Répartir, *a.* podzielić, vertheilen.

Répartition, *f.* podzielenie, *n.* podział, *m.* Vertheilung, *f.*

Repas *m.* obiad, *m.* iedzenie, *n.* biesiada, uczta, *f.* Mahlzeit, *f.* Mahl, *n.*

Repasser, *a. et n.* przechodzić, powracać, iśdź, iechać, przeprawić się przez, ; ostrzyć, szlufować; prasować; polerować, wieder vorbey gehen, durchgehen od. zurück gehen, wieder überfahren od. vorüberfahren; abziehen, schleifen; bügeln, plätten; poliren. *fig.* rozważyć, rozmyśleć; powtornie przeyrzeć, przeczytać, überlegen; nochmals durchsehen.

Repayer, *a.* drugi raz zapłacić, noch einmal bezahlen.

Repêcher, *a.* znowu ryby łowić, z wody wydobywać, wieder heraus fischen.

*Repeindre *a.* znowu malować, wieder malen, aufmalen.

Repentance, *f. f.* żal, *m.* skrucha, pokuta, *f.* Reue, Buße, *f.*

Repentant, ante, *a.* żałuiący, reuig.

*se Repentir, *r.* (*de qc.*) żałować, żal komu, bereuen, sich reuen lassen.

Repentir, *m.* żal, *m.* Reue, *f.*

Répertoire, *m.* reiestr materyi; zbiór, *m.* Sachregister, *n.*; Sammlung, *f.*

Répétailler, *a. fam.* nadto powtarzać, bis zum Ekel wiederholen.

Répéter, *a.* powtarzać; powiadać, przesłuchywać się; nazad żądać, dopominać się, wiederholen; hersagen, probiren (eine Rolle); zurück fordern.

Répétiteur, *m.* repetytor, powtarzacz, *m.* Repetent, *m.*

Répétition, *f.* powtarzanie, *n.* repetycya; próba komedyi, *f.* Wiederholung; Probe eines Theaterstücks, *f.*

Repétrir, *a.* znowu przegnieść, przemięsić, noch einmal kneten.

Repeuplement, *m.* zaludnienie, osadzenie powtórne, *n.* Wiederbevölkerung, Wiederbesetzung, *f.*

Repeupler, *a.* powtórnie zaludnić; osadzić las drzewami; narybić staw, wieder bevölkern; wieder besetzen (einen Teich mit Fischen, &c.)

Répit *m.* odłożenie, *n.* przeciąg, tryszt. Frist, *f.* Anstand, Aufstand, *m.*

Replacer, *a.* znowu na swym mieyscu postawić, położyć, wieder hinstellen, setzen oder legen.

Replanter, *a.* znowu sadzić, aufs neue pflanzen.

Replâtrage *m.* zapleśnienie, zarzucenie gipsem, *n.* leichte Bewerfung mit Gyps, *f.*; *fig fam.* bárwa, pokrywka, *f.* Scheinmittel, *n.*

Replâtrer *a.* znowu gipsować, wieder übergypsen. *fig. fam.* nadgrodzić; barwić, pokrywać wieder gut machen, bemänteln.

Réplet, ète, *a.* otyły, cielisty, fett, dick, sehr völlig.

Réplétion, *f.* otyłość, cielistość, *f.* przeładowanie żołądka, *n.* Dicke, Völligkeit; Ueberfüllung des Magens, *f.*

Repli *m.* fałd zmarsk; brzeg, róg *m.* Falte, *f.*; Umschlag, Einschlag, *m. m.* — *pl.* zakręty, kręgi, *m. pl.* Krümmungen, *f. pl*

Replier, *a.* znowu fałdować, składać, marszczyć, wieder zusammen legen, falten se, *r.* znowu się fałdować etc., przewiiać się kręcić się, sich wieder falten, sich krümmen oder winden.

Réplique, *f.* odpowiedź *f.* odpòr, Gegenantwort, Gegenrede; Antwort, *f.*

Répliquer *a.* odpowiedzieć; zarzucić, versetzen, einwenden, antworten.

Replonger, *a.* znowu zanurzyć, pogrążyć, ein- oder untertauchen. *fig.* znowu wprowadzić, zawikłać (w nieszczęście, etc.) wieder in etwas stürzen.

Répondant, *m.* rękoimia, za-

ręczy-

ręczyciel; respondent, *m.* Bürge; Respondent, *m.*

Répondre, *a. et n.* (*à qn.*) odpowiedzieć; zbijać, przeciwnie dowodzić; odpowiadać, zgadzać się; ciągnąć się, zachodzić aż do . . ., antworten, beantworten, erwiedern; widerlegen; übereinkommen, entsprechen; sich erstrecken bis . . . (*de qc.*) ręczyć, odpowiadać bydź w odpowiedzi za kogo, für etwas bürgen, gut sagen, dafür stehen.

Réponds, *m.* odpowiedź chóru, *f.* Antwort des Chores (auf den Gesang des Priesters), *f.*

Réponse, *f.* odpowiedź, *f.* odpis, *m.* Antwort, *f.*

Reporter, *a.* nazad przy-, zanieść; wypeplać, wypleść, wieder bringen; ausschwatzen.

Repos, *m.* odpoczynek, pokóy, *m.* Ruhe, *f.*

Reposer, *a.* położyć; uspokoić, legen, ruhen lassen. — *n.* odpoczywać; leżeć, ruhen; liegen. *fig.* spać; ustawać się, schlafen; sich setzen. se, *r.* odpocząć, wytchnąć od roboty, ausruhen. *fig.* (sur q.) spuścić się na kogo, sich auf jemanden verlassen.

Reposoir, *m* ołtarz na ulicy w dzień Bożego ciała, *m.* Ruhealtar, *m. fig.* mieysce do odpoczynku, *n.* Ruheplatz, *m.*

Repoussant, ante, *a.* odstraszaiący, zurückscheuchend, abschreckend.

Repoussement, *m.* odpychanie, odbiianie, *n.* Zurückstoßen, *n.*

Repousser, *a.* znowu odepchnąć, odpędzić, odbić, odeprzeć, etc. wieder zurückstoßen, schlagen, treiben, — *n.* znowu pączki, puszczać, wschodzić, wyrastać, wieder treiben, ausschlagen, wachsen, etc.

Répréhensible, *a.* naganny, godny, kary godzien, tadelnswürdig, sträflich.

Répréhension, *f.* nagana, strofowanie, *n.* Verweis, Tadel, *m.*

*Réprendre, *a. et n.* odebrać, znowu wziąć, przyiąć; wu zacząć, wziąć się czego; odpowiedzieć, wieder nehmen, wieder bekommen; wieder vornehmen, fangen; erwiedern. (*q. de*) strofować, ganić; zacérować; wkorzenić przyiąć się, jemanden verweisen, ihn deswegen zurechtadeln; zunähen; wieder wurzeln. se, *r.* zbierać się, zarastać; namyśleć się, wieder schließen; sich besinnen.

Repreneur, *m.* ganiciel, Tadler, *m.*

Représaille, *f.* zemsta, przemiana wzaiemna, *f.* Gegengemälde, Gegenrache, *f.* — *pl.* prawo odwetu, *n.* Repressalien, *pl.*

Représentant, *m.* zastępca, Stellvertreter, Repräsentant, *m.*

Représentatif, ive, *a.* zastępny, zastępuiący, *m.* vorstellend.

Représentation, *f.* ukazanie, pokazanie; wyobrażenie; postawienie, etc. *n.* Vorlegung, Vorstellung; Schilderung, Gemählde, *n.*

Représenter, *a.* wystawić, wyobrazić; stawić, pokazać, przełożyć; grać; zastępować, vorstellen, abbilden; darstellen, aufführen; vertreten. se, *r.* stawić się, stanąć; wystawiać, wyobrażać sobie, sich stellen; sich vorstellen.

Réprimable, *a* wstrzymany, co wstrzymać etc. można, was gehemmt werden kann.

Réprimande, *f.* burka, łacina, *f.* Verweis, *m.*

Réprimander, *a.* dadź komu burkę, strofować kogo, verweisen, einen Verweis geben.

Réprimer, *a.* zastanowić, wstrzymać, hamować, zurück halten, hemmen, Einhalt thun.

Reprise, *f.* odebranie; odbicie, dobycie, *n.* okręt odbity, *m.* powtórzenie, *n.* prawa, *f.* Wiedernehmung, Wiederwegnehmung. Wiedereinnehmung, Wiedereroberung, *f*; wieder erbeutetes Schiff, *n.*; Wiedererholung, Ausbesserung, *f.*

Reprixer, *a* drugi raz oszacować, otaxować, nochmals schätzen

Réprobation, *f.* potępienie odrzucenie *n.* Verwerfung, *f*

Reprochable, *a.* naganny; odrzutny, sträflich; verwerflich.

Reproche, *m.* zarzut, *m.* Vorwurf, *m*

Reprocher, *a.* wy-, zarzucać, wymawiać; odrzucić świadków vorwerfen; verwerfen (Zeugen)

Reproductible, *a.* co może bydź znowu wydany, rodzony was wieder hervorgebracht werden kann.

Reproduction, *f.* wydawanie, rodzenie powtórne, *n.* Wiederhervorbringung; neue Fortpflanzung, *f.*

*Reproduire, *a.* znowu wydawać, rodzić, wieder hervor bringen.

*Repromettre, *a.* znowu obiecać, wieder versprechen.

Réprouvé, ée, *a.* odrzucony, verworfen.

Reprouver, *a.* powtórnie dowodzić, noch einmal beweisen.

Réprouver, *a.* odrzucić, wzgardzić, nie mieć za dobre, verwerfen, mißbilligen.

Reptile, *a.* czołgaiący się, kriechend. — *m.* zwierzę czołgaiące, się, *n.* kriechendes Thier, *n.*

Républicain, *m.* —aine, *f.* republikant, *m.* Republikaner, *m.* — *a.* republikański, republikanisch.

République, *f.* rzeczpospolita, *f.* Freystaat, *m.* Republik, *f.*

Répudiation, *f.* oddalenie od siebie żony, *n.* Verstoßung eines Eheweibes, *f.*

Répudier *a.* oddalić żonę, rozwiesdź się, verstoßen (sein Weib).

Répugnance, *f.* niechęć, niechota, *f.* wstręt, *m.* Widerwille, *m.*

Répugnant, ante, *a.* przeciwny, zuwider, widerstehend.

Répugner, *n.* (*à qc.*) sprzeciwiać się, bydź przeciw czemu, zuwider seyn, widerstehen.

Répulluler, *n.* znowu się rozmnażać, wyrastać, wschodzić, sich wieder vermehren.

Réputation, *f.* sława, powaga, *f.* mienie, imię, *n.* Ruf; Ruhm, *m.* Ehre, *f.* guter Nahme, *m.*

Réputer, *a.* mniemać, rozumieć, dafür halten, achten.

Réquérant, ante, *a.* staraiący

się, proszący o co, der, die ansuchet.

*Réquérir, *a.* starać się, prosić o co; wymagać; znowu szukać, iśdź po co, ersuchen, ansuchen; erfordern; noch einmal holen.

Requête, *f.* suplika, *f.* Bittschrift, *f.*; *fam.* prożba, *f.* Bitte, *f.*

Requêter, *a.* wyśladować, śladu znowu dociec, die Spur wieder aufsuchen.

Requin, *m.* pies morski, *m.* Hayfisch, *m.*

se Requinquer, *r. fam.* wysmuknąć się, śmiesznie się ustroić, sich närrisch heraus putzen.

Requis, ise, *p. et a.* po-, żądany; potrzebny, ersucht, angesucht; erforderlich.

Requise, *f.* cette chose sera de-, ta rzecz stanie się rzadką, diese Sache wird rar werden.

Réquisition, *f.* proszenie, żądanie, *n.* Ersuchen, Begehren, *n.*

Rescription, *f.* asygnacya na wybranie pieniędzy, *f.* schriftliche Anweisung, Geld zu erheben, *f.*

Rescrit, *m.* odpis, reskrypt, *m.* Rescript, *n.*

Réseau, *m.* sieć mała; siatkowa robota, *f.* kleines Netz, *n.*; netzförmige Arbeit, *f.*

Réservation, *f.* warunek, *m.* Vorbehalt, *m.*

Réserve, *f.* warunek, wyiątek; odwód, *m.* ostrożność, skromność, *f.* Vorbehalt, *m.* Ausnahme,; Rückenhalt, *m.* Reserve, *f.*; Rückhalt, *m.* Zurückhaltung, Behutsamkeit, Bescheidenheit, *f.* à la-, oprócz wyiąwszy, ausgenommen, bis auf. en-, do potrzeby, zu posiłek, bey Seite, in Vorrath.

Réservé, ée, *a.* skryty; ostrożny, baczny, zurückhaltend, behutsam, vorsichtig.

Réserver, *a.* warować, wymawić sobie; zatrzymać; chować, oszczędzać, vorbehalten; zurückbehalten; zurück legen, versparen. se, *r.* (*qc.*) warować, wymawiać sobie co, sich etwas vorbehalten.

Réservoir, *m* sadz rybi, *m.* skrzynia rurmusowa, *f.* Wasser- oder Fischbehälter, *m.*

Résidant, ante, *a.* mieszkający, wohnhaft.

Résidence, *f.* mieszkanie, siedlisko, *n.* stolica, *f.* rezydentostwo, *n.* Wohnsitz, Wohnort, *m.* Residenz; Residenzstelle, *f.*

Résident, *m.* rezydent, *m.* Residént, *m.*

Résider, *a.* mieszkać, przebywać, stolicę gdzie mieć swoią, wohnen, seinen Sitz haben.

Résidu, *m.* reszta, *f.* dług pozostaiący, *m.* Rest; Rückstand, *m.*

Résignant, *m.* ustępca urzędu, etc. *m.* der ein Amt abtritt, *m.*

Résignataire, *m.* urząd ustąpiony otrzymuiący, dem ein Amt abgetreten wird.

Résignation, *f.* ustąpienie, złożenie urzędu, godności; poddanie się do woli Boskiej, *n.* Abtretung, Niederlegung eines Amtes; Ergebung in den göttlichen Willen, *f.*

Ré-

Résigner, *a.* ustąpić (godności duchowney), abtreten (eine Pfründe). *a. et se, r.* poddadź się, sich ergeben.

Résine, *f.* żywica, *f.* Harz, *n.*

Résineux, euse, *a.* żywiczny; żywicowaty, harzig; harzicht.

Résipiscence, *f.* pokuta, skrucha, poprawa, *f.* Erkenntniß seines Fehlers, und Besserung, *f.*

Résistance, *f.* odpór, *m.* Widerstand, *m.*

Résister, *a.* (*à*) odpór czynić, dawać; opierać się, sprzeciwiać się; wytrzymać, widerstehen; sich widersetzen; aushalten.

Résolu, ue, *p. et a.* odważny, mężny; postanowiony; zniesiony, uchylony; rodzielony, entschlossen; beschlossen; aufgelöst, aufgehoben; zertheilt.

Résoluble, *a.* do rożwiązania łatwy, auflöslich.

Résolûment, *ad.* koniecznie; odważnie, mężnie, durchaus; entschlossen, beherzt.

Résolutif, ive, *a.* rozwiezuiący, rozdzielaiący, auflösend, zertheilend.

Résolution, *f.* rozwiązanie; przedsięwzięcie, postanowienie, *n.* odwaga, *f.* Auflösung, *f.*; Entschluß, *m.* Entschließung; Entschlossenheit, *f.*

Résonnant, ante, *a.* brzmiący, dźwięk mocny wydawaiący, wiederschallend, stark klingend.

Résonnement, *m.* odgłos dźwięk, brzmienie, *n.* Wiederschall, *m.*

Resonner, *a.* znowu dzwonić, bić, etc. wieder klingen, klingeln, läuten, schlagen, &c.

Résonner, *n.* odgłos, dźwięk oddawać; dźwięk wydawać, brzmieć; huczeć; wiederschallen; ertönen; stark schallen.

*Résoudre, *a. et n.* rozpędzić, rozdzielić; rozwiązać, wyłożyć; znieść, uchylić; przedsięwziąć, postanowić, auflösen, erörtern, entscheiden; aufheben, vernichten; beschließen. (*q. à qc.*) naprowadzić, przywieśdź kogo do czego, jemanden zu etwas bewegen. se, *r.* rozwiązać się; rozdzielić się, rozpłynąć się, sich auflösen; sich zertheilen. (*à qc.*) rezolwować się do czego, postanowić co u siebie, sich zu etwas entschließen.

Résous, *p. et a.* rozdzielony, rozwiązany, aufgelöst.

Respect, *m.* respekt, *m.* poszanowanie, *n.* powaga, *f.* Ehrerbietung, Ehrfurcht, Hochachtung, *f.* Ansehen, *n.*

Respectable, *a.* poważny, poszanowania godny, ehrwürdig.

Respecter, *a.* szanować, czcić, poważać, in Ehren halten. *fig.* oszczędzać, szanować, verschonen. se, *r.* szanować się, sich selbst ehren, sich behutsam aufführen.

Respectif, ive, *a.* obostronny, zobopolny, wzaiemny, beyderseitig, gegenseitig.

Respectueux, euse, *a.* uniżony, pełen poszanowania, ehrerbietig, ehrfuchtsvoll.

Respirable, *a.* czym oddychać można, was man einathmen kann.

Respiration, *f.* oddech, *m.* oddychanie, *n.* Athemholen, *n.*

Re-

Respirer, *n. et a.* oddychać; brać w się powietrze, etc. athmen, Athem holen: einathmen. *fig.* odetchnąć, wytchnąć czym, sich wieder erholen, Luft schöpfen; leben, athmen. qc od après qc. żądać, pragnąć czego, sich nach etwas sehnen.

Resplendir, *n.* świecić się, lśnić się, błyszczeć się, funkeln, leuchten.

Resplendissant, ante, *a.* świecący się, lśniący się, etc. funkelnd, hell glänzend, leuchtend.

Resplendissement, *m.* łona, *f.* glanc, *m.* Wiederschein, Glanz, *m.*

Responsable, *a.* odpowiadający za co, verantwortlich

Ressac, *m.* bicie fal morskich, *n.* Anschlagen der Meereswellen, *n.*

Ressaisir, *a. et se, n.* znowu dostać, chwycić, objąć, opanować sich eines Dinges wieder bemächtigen.

Ressasser, *a.* powtórnie przepytować, wieder durchbeuteln. *fig.* znowu przeglądać, dochodzić, noch einmal untersuchen.

Ressauter, *a.* znowu odskoczyć, wieder zurück springen.

Ressécher, *a.* znowu o-, wy-, suszyć, wieder trocknen.

Resseller, *a.* znowu osiodłać, wieder satteln.

Ressemblance, *f.* podobieństwo, *n.* Aehnlichkeit, Gleichheit, *f.*

Ressemblant, ante, *a.* podobny, ähnlich.

Ressembler, *n.* (*à*) bydź podobnym, równać się, gleichen, ähnlich seyn.

Ressemeler, *a.* nowe dadź podeszwy, wieder besohlen.

Ressemer, *a.* znowu siać, wieder säen.

Ressentiment, *m.* ból powracający, *m.* uczucie; wspomnienie, *n* zemsta, *f.* Nachweh, *n* Empfindung; Erinnerung; Rache, *f.*

*Ressentir, *a.* czuć, empfinden, fühlen. se, *r.* (*de qc.*) poczuć, pamiętać, przypominać sobie. Nachwehen von etwas verspüren, fühlen. (*de qc.*) zemsty szukać; równą w czym krzywdę ponosić, sich wegen etwas zu rächen suchen; mit darunter oder dabey leiden.

Resserrement, *m.* mocnienie, ściśnienie, natężenie, *n.* ból serca, ucisk, *m.* engere Zusammenziehung; Beklemmung, *f.*

Resserrer, *a. et n.* ściągać, ścieśnić, zwężyć, ściągnąć, znowu zamknąć, schować; zatwardzić żołądek, enger machen, wieder zusammen ziehen, zuziehen, zusammen drängen; wieder einschließen; verstopfen. *fig.* w ścisłeyszy związać kluby; skrócić, enger einschließen, einschränken; abkürzen. se, *r.* zwężyć się, ścieśnić się; skurczyć się, zstępować się etc. enger oder schmäler werden, sich wieder zusammen ziehen, &c.; *fig.* określić się, umiarkować się, sich einschränken.

Ressif, *m.* rafy, *f. pl.* unter dem Wasser verborgene Steinklippen, *f. pl.*

Ressort, *m.* sprężyna; sprężystość, *f.* Feder, *f.* Getriebe, *n.*; Schnellkraft, Federkraft, *f.*; *fig.* sprężyna, *f.* tryb, sposób, *m.* Triebfeder, *f.*

*Ressortir, *n.* znowu wyiśdź, wieder hinaus oder ausgehen.

Ressortir, *n.* (*à*) do sądów iakich należeć, unter einer gewissen Gerichtsbarkeit stehen.

Ressortissant, ante, *a.* do sądów iakich należący, unter Gerichtsbarkeit stehend.

Ressouder, *a.* znowu zlutować, etc. wieder zusammen löthen.

Ressource, *f.* ratunek, sposób, *m.* pomoc, nadzieia, ucieczka, *f.* Hülfsmittel, Rettungsmittel, *n.* Hülfe, Hoffnung, *f.* Ausweg, *m.*

*se Ressouvenir, *r.* (*de qc*) przypomnieć sobie co, sich erinnern (einer Sache, an etwas). — *i.* il m'en ressouvient, przypominam sobie to, ich erinnere mich daran, dessen.

Ressouvenir, *m.* przypomnienie, *n.* pamiątka, *f.* Erinnerung, *f.* Andenken, *n.*

Ressuage, *m.* pocenie się, *n.* Schwitzen, *n.*

Ressuer, *n.* pocić się (o kamieniach, murach), ausschwitzen, (von Steinen und Mauern).

Ressusciter, *a.* wskrzesać umarłego, auferwecken. *fig.* ożywiać, odnawiać, znowu wzniecać, wszczynać, wieder beleben; wieder aufrühren. — *n.* zmartwychwstać, auferstehen.

Ressuyer, *a. et n.* znowu zetrzeć, otrzeć; oschnąć, wieder abwischen; wieder trocknen.

Restant, ante, *a.* pozostały; resztuiący, übrig; rückständig.

Restant, *m.* reszta, *f.* dług pozostały, *m.* Rest; Rückstand, *m.*

Restaurant, *m.* pokarm posilny, posiłek, *m.* kräftiges Nahrungsmittel, *n.* Kraftbrühe, *f.*

Restaurateur, *m.* przywróciciel; garkuchniarz, *m.* Wiederhersteller, Wiederaufhelfer; Gastwirth, Garkoch, *m.*

Restauration, *f.* przywrócenie, *n.* naprawa, *f.* Wiederherstellung, Wiederaufrichtung, *f.*

Restaurer, *a.* przywrócić, naprawić; posilić, pokrzepić, wieder aufrichten, wieder herstellen; erquicken, stärken.

Reste, *m.* reszta, *f.* ostatek; dług pozostały. *m* Rest, *m.* Uebrige, Ueberbleibsel; Rückständige, *n.* Rückstand, *m.*; au-, du-, *ad.* na ostatek, w reszcie, z inszych miar, w inszych rzeczach, übrigens, außerdem.

Rester, *n.* pozostać, zostać; zabawić się, zostać gdzie, übrig seyn oder bleiben; zurück bleiben, da bleiben.

Restituable, *a.* przywrotny; powrotny, nadgrodzony, wiederherstellbar; ersetzlich.

Restituer, *a.* przywrócić do przeszłego stanu, komu co; powrócić, nadgrodzić; poprawić, wieder in vorigen Stand setzen, wieder herstellen; erstatten, ersetzen; ergänzen, verbessern.

Restitution, *f.* nadgroda, *f.* przywrócenie, *n.* poprawa, *f.* Wiedererstattung, Wiedererſetzung; Wiedereinsetzung, Wiederherstellung; Verbesserung, Ergänzung, *f.*

*Restreindre, *a.* bardziey ściągnąć, stärker zusammen ziehen. *fig.* ograniczyć, określić, einschränken.

Re-

Restrictif, ive, *a.* określaiący, ograniczaiący, beschränkend.

Restriction, *f.* określenie, ograniczenie, *n.* wyiątek, warunek, *m* Einschränkung, Ausnahme, *f.*

Résultant, ante *a.* płynący, pochodzący skąd, aus einer Sache entstehend od. folgend.

Résultat, *m* skutek, koniec wyrok, *m*, uchwała, *f.* Folge, *f.* Erfolg, Ausschlag; Schluß, *m.*

Résulter, *n.* (*de qc.*) płynąć, pochodzić, iść skąd; wypaść, aus einer Sache folgen; erfolgen, entstehen.

Résumé, *m* krótka treść, *f.* summarischer Innhalt, *m.*

Résumer, *a.* krótko powtórzyć, kürzlich wiederholen.

Résurrection, *f.* zmartwychwstanie, *n.* Auferstehung, *f.*

Ret, *v.* Rets.

Rétablir, *a.* znowu przywrócić, wprawić, przyporządzić, wieder herstellen, wieder aufrichten, *v.* Restituer se, *r.* znowu ozdrowieć, wieder hergestellt werden, genesen

Rétablissement, *m.* przywrócenie, *n.* Wiederherstellung, *f.*

Retaille, *f.* okrawki, obrzynki, *pl.* Abschnittsel, *n.*

Retaillement, *m.* powtórne obrzynanie, etc. *n.* nochmaliges Beschneiden, *n.*

Retailler, *a.* znowu rznąć, obrznąć, odkroić nochmals beschneiden od. schneiden.

Retard, *m.* zwłoka, *f.* Verzug, *m.* être en -, bydź niedbałym, saumselig seyn.

Retardement, *m.* niedbałość, ospałość, zwłoka, *f.* Verzögerung, Saumseligkeit, *f.* Aufschub, Verzug, *m.*

Retarder, *a.* odkładać, z-, opóźniać, wlaczać, verzögern, aufschieben, verschieben. — *n.* iść za późno; opóźnić się, później przychodzić, zu spät kommen; später kommen.

*Reteindre, *a.* ieszcze raz farbować, wieder färben.

Réteindre, *a.* znowu za-, ugasić, wieder auslöschen.

Retendre, *a.* znowu rozpinać, naciągnąć, natężyć; wieder spannen, aufspannen.

Rétendre, *a.* znowu rozkładać, rozwieszać, von neuem ausbreiten.

Retenir, *a.* znowu otrzymać, dostać; zatrzymać, przytrzymać, trzymać; wymawiać, warować sobie; wstrzymywać, zamówić sobie, wieder bekommen; zurück halten, behalten; sich vorbehalten; aufhalten, abhalten, anhalten; bestellen, miethen - *n.* ozrzebić się, trächtig werden. se, *r.* trzymać się czego, utrzymać, sich fest anhalten; sich erhalten. (*de qc.*) wstrzymać się od czego; umiarkowywać się, wstrzymać się, sich einer Sache enthalten; sich halten, sich mäßigen.

Retenter, *a.* znowu spróbować, wieder versuchen.

Rétention, *f.* za-, przytrzymanie, *n.* warunek, *m.* Zurückhaltung, Vorenthaltung, *f.* Vorbehalt, *m.*

Rétentionnaire, *m. et f.* człowiek zatrzymuiący własność, der oder die fremdes Gut vorenthält.

Retentir, *n.* rozlegać się, rozlegać się, (o głosie) wiederschallen, erschallen.

Retentissant, ante, *a.* rozlegaiący się, rozległiwy, schallend, wiederhallend.

Retentissement, *m.* rozleganie się, *n.* odgłos, *m.* Wiederschall, *m.*

Retenu, ue, *a.* ostrożny skryty, skromny, zurückhaltend, vorsichtig, bescheiden.

Retenue, *f.* skrytość, ostrożność; skromność. *f.* Zurückhaltung; Bescheidenheit, *f.*

Rétif, ive, *a.* uporny, narowisty, (koń) stätig. *fig.* uporny, widerspänstig.

Retiré, ée, *p. et a.* skurczony, zmarszczony; samotny, odległy, einngeschrumpft, verkürzt; einsam, abgelegen.

Retirer, *a.* znowu strzelać, ciągnąć etc., wy-, odciągnąć; odstawić, wziąć nazad, precz; przyiąć do siebie, schronić, wieder schießen, ziehen, ꝛc; zurück ziehen; wegnehmen; aufnehmen, in sein Haus nehmen. (*de qc.*) mieć, brać dochody, etc. aus etwas Nutzen, Gewinn ziehen. se, *r.* ustąpić, odeyśdź, oddalić się; poyśdź precz, do domu; schronić się gdzie; zmarszczyć się, skurczyć się, sich zurück ziehen, sich zurück begeben, sich entfernen; nach Hause gehen; sich wohin flüchten; sich zusammen ziehen, einlaufen.

Retomber, *n.* znowu u-, w-, spaśdź, wieder fallen, zurück fallen.

Retondre, *a.* powtórnie postrzygać, wieder scheren, beschneiden.

Retordement, *m.* kręcenie iedwabiu, *n.* Zwirnen der Seide, *n.*

Retordeur, *m.* ten, co iedwab kręci. Seidenzwirner, *m.*

Retordre, *a.* powtórnie wy-, skręcać; nitki skręcać, kręcić, noch einmal zusammen drehen, zwirnen.

Rétorquer, *a.* obrócić dowód własny, zbiiać własnemi dowodami jemanden mit seinen eigenen Gründen schlagen.

Retors, orse, *a.* kręcony, gedreht, gezwirnt. *fig. fam.* chytry, listig.

Rétorsion, *f.* obrócenie dowodu przeciw komu, *n.* Zurückschiebung eines Beweisgrundes, *f.*

Retorsoir, *m.* kołowrotek, *m.* Drehrad der Seiler, *n.*

Retoucher, *a.* powtórnie macać; poprawić, wydoskonalić, wieder befühlen; verbessern, wieder durchsehen.

Retour, *m.* powrót, *m.* Wiederkehr, Rückkehr, Zurückkunft, *f.*; *fig.* odpowiedź wzaiemna, usługa wzaiemna, *f.* nadatek, dodatek, *m.* Erwiederung, *f.* Gegendienst, *m*; Herausgabe bey einem ungleichen Tausche, *f.* — de chasse, biesiada po skończonych łowach, *f.* Mahlzeit nach der Jagd, *f.*; être sur le-, w lata postępować, bydź na schyłku, abnehmen, alt werden. Retours, *pl.* zakręty, zawroty, *pl.* Krümmungen, *f. pl.*

Retourner, *a. et n.* powrócić, wrócić się; obrócić, odwrócić, wieder zurück geben, zurück kehren; umkehren, umwenden. se, *r.* obrócić się, sich umwenden. *fig.* wiedzieć, iak się obrócić, sobie postępować trzeba, sich zu helfen wissen.

wissen, s'en-, po-, wrócić się, wieder zurück od. fortgehen, wieder zurück kommen.

Retracer, *a.* powtórnie rysować, nochmals zeichnen.

Rétraction, *f.* odwoływanie, *n.* Wiederruf, *m.*

Rétracter, odwoływać, widerrufen. se, *r.* odwoływać, sein Wort ꝛc. zurück nehmen.

Retrait, *m.* prewet, *m.* Abtritt, *m.*

Retraite, *f.* odwrót, odwód; czapstrzyk, *m.*; osobność, samotność; spokoyność; ucieczka *f.* mieszkanie *n.* Rückzug. Abzug; Zapfenstreich, *m.*; Zurückziehung von Geschäften; Absonderung von der Welt, Ruhe, Einsamkeit; Zuflucht, *f.* Aufenthalt, *m.*

Retranchement, *m.* umnieyszenie, skrócenie, *n.* okop, *m.* przegroda, *f.* Einschränkung, Verminderung; Verschanzung, *f.*; Verschlag, *m.*

Retrancher, *a.* urznąć, uciąć; odłączyć, odstrychnąć; opuścić; umnieyszyć, uiąć; oddzielić; uszczuplić, ograniczyć; znieść; okopać, abschneiden, beschneiden; wegstreichen, weglassen; vermindern; absondern; einschränken; abschaffen; verschlagen. se, *r.* kontentować się, ograniczyć się, okopać się, sich einschränken; sich verschanzen.

Rétrécir, *a.* ścieśnić, zwężyć, verengern, einziehen. se, *r.* ścieśnić się, zwężyć się; skurczyć się, sich verengen; eingehen, einlaufen, einkriechen.

Rétrécissement, *m.* zwężenie, ściśnienie; skurczenie się, *n.* Engermachen; Einlaufen, *n.*

Retremper, *a.* znowu maczać, namoczyć, etc. wieder eintauchen, wässern, ꝛc.

Rétribution, *f.* nadgroda, Vergeltung, *f.*

Rétrograde, *a.* nazad idący, rückgängig.

Rétrograder, *n.* nazad iść, czynić się, rückwärts laufen, zurück gehen.

Retroussement, *m.* podkasanie, podwinianie, etc. *n.* Wiederhinaufschürzen, Wiederhinaufschlagen, *n.*

Retrousser, *a.* podkasać, podwinąć, założyć; (włosy) podgarnąć, podwiązać; zwinąć, stosować, wieder aufschürzen, aufschlagen; (die Haare) aufbinden, aufstreichen; aufstreifen, aufwülpen. nez retroussé, nos pérkaty, *m.* aufgeworfene Nase, *f.*

Retroussis, *m.* brzeg, *m.* (kapelusza) załoga, *f.* Stülp, Krämpe, *f.* Aufschlag, *m.*

Retrouver, *a.* znowu znaleść, wieder finden.

Rets, *m.* sieć, *f.* Netz, Garn, *n.*

Rétudier, *a.* znowu się uczyć, aufs neue studiren.

*Revaloir, *n.* nadgrodzić, wieder vergelten.

Revanche, *f.* odwetowanie, odwdzięczenie, oddanie za swoie, *n.* nadgroda, zemsta, *f.* Genugthuung, Wiedervergeltung, Rache, *f.*; en, w nadgrodę, za to, zum Ersatze, dagegen.

Revancher, *a.* (*q.*) bronić, pomścić, nadgrodzić, Genugthuung verschaffen, rächen, vertheidigen. se, *r.* bronić się, mścić się, sich vertheidigen, sich rächen. (*de qc.*) odwetować, odwdzięczyć, oddać za swoie, etwas erwiedern.

Rêvasser, *n.* spać niespokoynie,

sie, marzyć się komu, phantasiren, unruhig schlafen.

Rêve, *m.* sen, *m.* mara, *f.* Traum, *m.*

Revêche, *a.* kwaśny, herbe sauer. *fig.* markotny, nieprzyiazny, widerwärtig.

Revêche, *f.* gatunek materyi welnianey. *f.* Art groben wollenen Zeuges, *m.*

Réveil, *m.* ocknienie, oburzenie się, *n.*; excytarz, *m.* Erwachen, *n.*; Wecker, *m.*

Réveille-matin, *m.* excytarz, zégar do budzenia, *m.* Weckuhr, *f.* Wecker, *m.*

Réveiller, *a.* o-, budzić, wieder aufwecken, wecken. *fig.* ocucać, wzruszać, zachęcać, erregen, rege machen. se, *r.* ocknąć się, obudzić się, wieder aufwachen, erwachen.

Réveilleur, *m.* budziciel, stróż, *m.* Wecker, Nachtwächter, *m.*

Réveillon, *m.* biesiada nocna, *f.* Nachtmahlzeit, *f.*

Révélation, *f.* wydanie, odkrycie; obiawienie, *n.* Entdekkung; Offenbarung, *f.*

Révéler, *a.* wydadź, odkryć, wyiawić; obiawić, entdecken, offenbaren.

Revenant, *m.* strach, duch, *m.* Gespenst, *n.*

Revenant, ante, *a.* przystoyny, przyiemny, gefällig, einnehmend.

Revenant-bon, *m.* reszta pozostaiąca, *f.* dochody, obrywki, *pl.* Cassenbestand, Ueberschuß, *m.*; Accidenzien, *n. pl.* Gewinn, *m.*

Revendeur, *m.* —euse, *f.* skupień, przekupień, *m.* Aufkäufer, Trödler, Höker, *m.*

Revendiquer, *a.* własności swey prawem dochodzić, poszukiwać, eine Sache als sein Eigenthum zurück fordern, in Anspruch nehmen.

Revendre, *a.* znowu przedadź, odprzedadź, wieder verkaufen.

*Revenir, *a.* wrócić się, powrócić, nazad, znowu przyiśdź; pokazać się; odbiiać się; przyiśdź do siebie, do sił, zapomódz się znowu; przynosić, kosztować; podobać się, wieder kommen, zurück kommen; aufstoßen, (von Speisen); wieder aufkommen; einkommen, eintragen, einbringen; zu stehen kommen, kosten; gefallen.

Revente, *f.* odprzedanie, *n.* Wiederverkauf, *m.*

Revenu, *m.* pozytek, urodzay, dochody, *pl. m.* Einkommen, *n.* Ertrag, *m.* Einkünfte, *f. pl.*

Revenue, *f.* odrost, *m.* Nachwuchs, *m.*

Rêver, *a.* et *a.* (*de qc.* od. *qc.*) śnić się, sen mieć, marzyć się; przez sen gadać, träumen; im Schlafe reden. (*à* od. *sur qc.*) rozmyślać, rozważać; w myslach się zatopić, nachdenken; in tiefen Gedanken seyn.

Réverbération, *f.* odbliianie się promieni, głosu, *n.* odgłos, *m.* Zurückprallen, der Lichtstrahlen, *n.*; Wiederschall, *m.*

Réverbère, *m.* blacha polerowana do rozmnożenia promieni; latarnia wielka na ulicy, *f.* Scheinwerfer, *m.*; große Straßenlaterne, *f.*

Reverbérer, *a.* odbiiać, zurück werfen. —*n.* odbiiać się, zurück prallen.

Rever-

Reverdir, *n.* znowu zielenić się, wschodzić, wieder grünen, wieder ausschlagen. — *a.* powtórnie zielono farbować, wieder grün anstreichen.

Révérence, *f.* poszanowanie. *a.* ukłon, pokłon, *m.* Ehrerbiethung; Verbeugung, *f.* Gruß, *m.*

Révérencielle, *a. f.* crainte-, boiźń z poszanowania pochodząca, *f.* Ehrfurcht, *f.*

Révérencieux, euse, *a. fam.* ustawicznie się kłaniający, der, die viele Verbeugungen macht.

Révérend, ende, *a.* przewielebny, (w tytułach) ehrwürdig, (in Titeln).

Révérendissime, *a.* nayprzewielebnieyszy, (tytuł) ehrwürdigst, (Titel).

Révérer, *a.* czcić, szanować, verehren, ehren.

Rêverie, *f.* gorączka; myśl głupia, *f.* szaleństwo, rozważanie, etc *n.* Phantasiren, *n.*; Träumerey, Grille, *f.*; Nachsinnen, *n.*

Revers, *m.* uderzenie na odlew, ręką obróconą, *n.* strona lewa, odwrócona, *f.* nice, *n.* Streich, Schlag, Stoß mit verkehrter Hand, *m.*; Rückseite, *f.*; *fig.* nieszczęście, *n.* Unfall, *m*

Reverser, *a.* znowu nalać, wieder eingießen, einschenken.

Revestiaire, *m.* zakrystya, *f.* Sacristey in katholischen Kirchen, *f.*

Revêtement, *m.* futrowanie, obsadzenie, *n.* Verkleidung, *f.*; Futtermauer, *f.*

Revêtir, *a.* odziać; ubrać; przebrać; nadadź lenność, urząd; futrować, sadzić, okryć, bekleiden, kleiden; ankleiden, verkleiden; belehren; umgeben.

Rêveur, euse, *a.* w myśleniu zanurzony, fantastyczny, nachdenkend, tiefsinnig, träumerisch. — *m. f.* fantastyk, dziwak, *m.* Träumer, Phantast, *m.*

Réviser, *a.* przeyrzeć, übersehen, durchsehen.

Révision, *f.* powtórne roztrząśnienie, przeyrzenie, nochmalige Uebersicht, Durchsicht, Untersuchung, *f.*

Revisiter, *a.* znowu rewidować, oglądać, wieder besichtigen, durchsuchen.

Revivifier, *a.* znowu ożywić, wieder lebendig machen, wiederbeleben.

*Revivre, *n.* ożyć, wieder aufleben, wieder lebendig werden.

Réunion, *f.* połączenie, przywrócenie powtórne, *n.* Wiedervereinigung, *f.*

Réunir, *a.* znowu połączyć, złączyć, przywrócić, spoić, wieder vereinigen. *fig.* pogodzić, ziednać, versöhnen.

Révocable, *a.* odwrotny, widerruflich.

Révocation, *f.* odwołanie, *n.* Widerrufung; Abrufung, *f.*

Révocatoire, *a.* odwołuiący, widerrufend.

Revoici, Revoilà, *prp.* oto znowu, hier, da wieder, siehe hier, da wieder.

*Revoir *a.* znowu widzieć, obaczyć; powtórnie przeyrzeć, poprawić, wieder sehen; noch einmal durchsehen, verbessern. — *m.* zobaczenie, *n.* Wiedersehen, *m.*

Révol-

Révolte, *f.* bunt, *m.* powstanie, *n.* Empörung, *f.* Aufruhr, *m.*

Révolter, *a.* buntować, empören, aufwiegeln. se, *r.* powstać, spiknąć się. z-, buntować się, sich empören.

Révolu, ue, *a.* skończony, zeszły, doszły, verlaufen, geendigt.

Révolution, *f.* obieg, *m.* upłynienie, *n.* odmiana; rewolucya, burza, wrzawa, *f.* Umlauf, *m.*; Veränderung, Abwechselung; Staatsumwälzung, Revolution, *f.*

Revomir, *a.* znowu wyrzygać, wyrzucać, etc wieder ausspeyen, auswerfen, ꝛc.

Révoquer, *a.* odwołać, wieder rufen; zurück berufen.

Réussir, *n.* udadź się, poszczęścić się, gelingen, glücken, gerathen. (*dans, à qc*) dopiąć, dowdź swego w czym, gerathen.

Réussite, *f.* koniec, skutek pomyślny, *m.* Ausgang, glücklicher Erfolg, *m.*

Revue, *f.* przeglądanie, *n.* rewia, musztra, *f.* Durchsuchung; Musterung, *f.*

Rez, *prp.* — pied, — terre, równy z ziemią, dem Erdboden gleich.

Rez-de-chaussée, *m.* płaszczyna, *f.* pierwsze, dolne piętro, *n.* dół, *m.* wagerechte Erdfläche, *f.* ebener Boden, *m.*; unterstes Stockwerk, Erdgeschoß, *n.*

Rhabillage, *m. fam.* poprawa, *f.* Ausbesserung, *f.*

Rhabiller *a.* znowu przyodziać; ubrać, wieder ankleiden, wieder kleiden.

Rhéteur, *m.* mowca, *m.* Redner, Redekünstler, *m.*

Rhétoricien, *m.* nauczyciel, uczeń wymowy, der die Redekunst lehrt oder lernt.

Rhétorique, *f.* krasnomowska nauka, wymowa; retoryka, *f* Redekunst, Rhetorik; rhetorische Classe, *f.*

Rhin, *m.* Ren, *m.* Rhein, *m.* (Fluß).

Rhingrave, *m.* Grabia Réński, *m.* Rheingraf, *m.*

Rhinocéros, *m.* nosorożec, *m.* Nashorn, *m.*

Rhubarbe, *f.* rumbarbar, *m.* Rhabarber, *m.*

Rhumatisme, *m.* fluks, rumatyzm, *m.* Gliederfluß, *m.*

Rhume, *m.* katar, *m.* Schnupfen, *m.*

Riant, ante, *a.* wesoły, wzdzięczny, powabny, fröhlich, lieblich, freundlich.

Ribaud, aude, *a. fam.* wszeteczny, verhurt, — *m. f.* kurewnik, wszetecznik, *m.* Hurenhengst, Hurenbalg, *m.*

Ribauderie, *f. fam* kurewstwo, wszeteczeństwo, *n.* Hurerey, *f.*

Riblette, *f.* mięso pieprzone, etc. cienko kraiane i na roszcie pieczone, *n.* gepfefferte ꝛc. und auf dem Roste gebratene dünne Fleischschnitte, *m. pl.*

Ribot, Ribo, *m.* sztępel w maślnicy, *m.* Butterstößel, *m.*

Ricanement, *m.* naśmiech, *m.* spötisches Lächeln, *n.*

Ricaner, naśmiewać się, höhnisch lachen, grinzen.

Ricaneur, *m.* — euse, *f.* naśmiewca, *m.* Hohnlächler, Grinzer, *m.*

Ric-

Ric-à-ric, *ad fam.* bardzo skąpo, właśnie w miarę, aufs genaueste.

Rich, *m.* ryś, *m.* skóra z niego, *f.* Art Luchs, *m.*; Luchsfell, *n.*

Richard, *m.* Rychard, *m.* Richard, *m.* (Nahme). *fam.* bogacz, *m.* reicher Kauz, *m.*

Riche, *a.* bogaty; obfity; kosztowny, reich; reichhaltig; kostbar.

Richesse, *f.* bogactwo, *n.* obfitość; kosztowność, *f.* Reichthum, *m.*

Ricochet, *m.* kuraszek, *m.* odskakiwanie, *n*; ptaszek ustawicznie iednakowo śpiewaiący, *m.* Aufprallen eines flachen Steines ꝛc. auf dem Waſſer, *n.* Sprung; ſonſt; kleiner Vogel mit einförmigem Geſange, *m. fam.* par . ze słuchu, vom Hörenſagen.

Ricochon, *m.* chłopiec w mennicy, *m.* Lehrjunge in der Münze, *m.*

Ride, *f.* marsk. zmarszczek, fałdzik, *m.* fala mała. *f.* Runzel, Falte; kleine kraus Welle, *f.*

Ridé, ée, *a.* zmarszczysty, runzelig.

Rideau, *m.* zasłona, *f.* Vorhang, *m.*

Ridelle, *f* letra, drabina, *f.* Wagenleiter, *f.*

Rider, *a.* z-, marszczyć; kędzierzawić, runzeln; kraus machen.

Ridicule, *a.* śmieszny, lächerlich.

Ridiculiser, *a.* śmiesznym czynić, podadź w pośmiewisko, lächerlich machen.

Rien, *ad et m.* nic; co, nichts; etwas. *fig.* fraszka, *f.* Kleinigkeit, *f.* — du tout, nic a nic, gar nichts.

Rieur, *m.* —euse, *f.* śmiejący, pośmiewca, *m.* Lacher, Spötter, *m.*

Rifler, *v.* Rafler.

Rigide, *a.* ostry, surowy, strenge, scharf.

Rigidité, *f.* ostrość, surowość, *f.* Strenge, Schärfe, *f.*

Rigole, *f.* rowek, kanałek, *m.* Rinne, *f.*

Rigorisme, *m.* surowa nauka moralna, *f.* strengſte Sittenlehre, *f.* —ste, *m.* adherent, iey, *m.* Anhänger einer ſolchen, *m.*

Rigoureux, euse, *a.* ostry, surowy, tęgi, strenge, ſcharf, hart.

Rigueur, *f.* surowość, ostrość, tęgość, *f.* Strenge, Härte, Schärfe, *f.* à la-, iak na surowiey; podług litery, nach der Strenge, buchſtäblich.

Rimaille, *f.* wierszе podłe, *m. pl.* elende Verſe, *m. pl.*

Rimailler, *n.* rymować, pocz. pisać wiersze, ſchlechte Verſe machen.

Rimailleur, *m.* rymoklet, *m.* Reimſchmied, *m.*

Rimasser, Rimasseur, *v.* Rimailler, etc.

Rime, *f.* rym, wiersz, *m.* Reim, *m.*

Rimer, *a.* rymować, reimen. — *n.* się, ſich reimen.

Rimeur, *m.* rymoklet, *m.* Reimer, *m.*

Rincer, *a.* wypłókać, ausſpülen.

Rinçure, *f.* pomyie, *pl.* Spülwaſſer, *n.*

Rioter, *n. fam.* uśmiechać się, lächeln.

Ripaille, *f. fam.* biesiada, *f.* Schmauſerey, *f.*

Ri-

Ripe, *f.* skrobaczka, *f.* Schabeiſen, Kratzeiſen, *n.*

Riper, *a.* oskrobać skrobaczką, mit der Kratze abkratzen.

Ripopé, *m.* wino, etc. mięszane, *n.* Gemiſch von Ueberreſten Wein, ꝛc. *n.*; *fig.* mięszanina, *f.* Mischmaſch, *m.*

Riposte, *f.* odpowiedź prędka dobitna, *f.* ſchnelle Antwort, *f.*

Riposter, *n.* prędko i dobitnie odpowiedzieć, ſchnell und lebhaft antworten.

*Rire, *n.* śmiać się, lachen (*de qc.*, z czego, über etwas). uśmiechać się do kogo; sprzyiać komu, jemanden anlachen. se, *r.* (*de q.*) naśmiewać się, drwić sobie z kogo, jemanden auslachen, verlachen.

Rire, Ris, *m.* śmiech, *m.* Lachen, *n.*

Ris, *m.* — de veau, mléczko cielęce, *n. pl* Kalbsdrüſe, Kalbsmilch, *f.* Bröschen, *n.*

Ris, *m. v.* Riz.

Risdaler, *f.* talar, *m.* Reichsthaler, *m.*

Risée, *f.* pośmiewisko, *n.* pośmiech, *m.* Gelächter, Geſpötte, *n.*

Risible, *a.* śmieszny, trafny, lächerlich, poſſierlich.

Risquable, *a.* odważny, niebezpieczny, gewagt, gefährlich.

Risque, *m.* niebezpieczeństwo, *n.* odwaga, *f.* Gefahr, *f.* à toute- na niebezpieczeństwo, na szańc, na trefunek, auf gut Glück, auf Gerathewohl.

Risquer, *a.* odważyć, wystawić na niebezpieczeństwo, wagen, in Gefahr ſetzen.

Risqueux, euse, *a. v.* Risquable.

Rissole, *f.* paszteczik z mięsa, *m.* Fleiſchpaſtetchen, *n.*

Rissoler, *a.* przyrumienić, braun braten od. backen ſo, *r.* ſich, dadurch braun werden.

Rit od. Rite, *m.* obrządek kościelny, *m.* Kirchengebrauch, *m.*

Rituel, *m.* xiążka opisuiąca obrządki kościelne, *f.* Kirchenordnung, *f.*

Rivage, *m.* pobrzeże, przymorze, *n.* brzeg, *m.* Ufer, *n.* Strand, *m.* Küſte, *m.*

Rival, *m.* —ale, *f.* spółzalotnik; konkurent spólny, *m.* Nebenbuhler, *m.*

Rivalité, *f.* zawiść, *f.* spólne zabieganie, *n.* Eiferſucht, *f.* Wettſtreit, *m.*

Rive, *f.* przyrzecze, *n.* brzeg, *m.* Ufer, *n.* Rand, *m.*

River, *a.* za-, nitować, nieten, vernieten.

Riverain, *m.* przyrzeczny, na przyrzeczu mieszkaiący; pod lasem grunta maiący, Uferbewohner, *m.*; der Grundſtücke an einem Walde hin beſitzt.

Rivet, *m.* nit; szew w trzewiku, *m.* Nietung, *f.*; Niet, *m.*; innere Nath eines Schuhes, *f.*

Rivière, *f.* rzéka, *f.* Fluß, Strom, *m*;

Riz, *m.* ryż, *m.* Reis, *m.*

Rizière, *f.* ryżowisko, *n.* Reisfeld, *n.*

Roable, *v.* Râble.

Rob, *m.* sok gęsty, wygotowany,

wany, *m.* eingekochter, dicker Saft, *m.*

Robe, *f.* suknia, sutana; sukuia białogłowska z ogonem, *f.* Rock, *m.*; Robe, *f. fig. v.* Poil; Peau. —de chambre, szlafrok, *m.* Schlafrock, *m.* gens de-, *fig.* stan cywilny, prawniczy, *m.* Civilstand; Stand der Rechtsgelehrten, *m.*

Robillaire *m.* uciecha, *f.* Ergötzungen, *f.*

Robia, *m.* pieniacz *m.* Spottnahme eines Rechtsgelehrten, *m.*

Robinerie, *n.* figle, *m. pl.* lustige Streiche, *m pl.*

Robinet, *m.* kurek u beczki, *m.* Hahn an einem Fasse, *m.*

Robre, *v.* Rouvre.

Robuste, *a.* silny, mocny, stark, bey Kräften.

Roc *m.* skała, opoka, *f.* Felsen, *m.*

Rocaille, *f.* grotty, *f.* Grottenwerk, *n.*

Rocailleur, *m.* grotty robiący, *m.* der in Grottenwerk arbeitet, *m.*

Rocambole, *f. fig.* wybór, *m* treść, *f.* Kern, *m.* das Beste wovon, *n.*

Roche, *f.* skała, opoka, *f.* Fels, Felsen, *m.*

Rocher, *m.* skała, rafa, *f.* Felsen, *m.* Klippe, *f.*

Rocouler *v.* Roucouler.

Rôder, *m.* obchodzić; latać, tam i sam biegać um etwas herum gehen; herum streichen.

Rôdeur, *m.* włóczęga, *m.* Landstreicher, *m.*

Rodomont, *m.* fanfaron, bravura, *f.* Prahler, Großsprecher, *m.*

Rodomontade, *f.* chełpliwość, *f.* Prahlerey, *f.*

Rogaton, *m.* prożba (o jałmużnę), *f.* Bettelbrief, *m.* tons, *pl. fam.* niedojadki, szpargały, *pl.* aufgewärmte Speisen, *f. pl.*; unbedeutende Papiere, *n. pl.*

Roger, *m.* Rudygier, Rüdiger, *m.* (Nahme)

Rogne, *f* swierzba, *f.* Krätze

Rogner, *a.* obrzynać, beschneiden, beschroten. *fig.* umnieyszyć schmälern.

Rogneur, *m.* —euse *f.* obrzynacz, *m.* Beschneider, *m.*

Rogueux, euse, *a.* parszywy, räudig, krätzig.

Rognon, *m* nérka *f.* strucia jądra, *pl.* (niektórych zwierząt) eßbare Niere einiger Thiere, *f.*; Nierenstück, *n.* pl. Geilen gewisser Thiere, *f. p.*

Rognonner, *n. fam.* mruczeć, kłócić się, brummen, zanken.

Rognure, *f.* obrzynki, okrawki, *pl.* Abschnittsel, *n.* Spän *m. pl.*

Rogomme, *m.* wódka, *f.* Branntwein, *m.*

Rogue, *a. fam.* dumny, pyszny, hochmüthig, aufgeblasen.

Roi, *m.* król, *m.* König, *m.*

Roide, *a.* natężony, mocny, silny, tęgi; niezgięty; sztywny; bystry, prędki, steif, straff, starr, unbiegsam; steife jähe; schnell. — *ad.* prędko, żywo, mocno, silnie, schnell, sehr lebhaft, tüchtig.

Roideur *f.* tęgość, niezgiętość, bystrość; spadzistość, *f.* Steife, Straffheit, Unbiegsamkeit; Schnelligkeit; Steilheit, *f.*

Roidillon, *m.* pagorek, *m.* kleine Anhöhe, *f.*

Roidir, *a.* natężyć, napiąć, naciągnąć, steif, straff, starr machen; scharf ausspannen. — *n. et se, r.* zdrętwieć, stężeć, steif werden, erstarren. *fig.* odpór czynić, opierać się, sich standhaft widersetzen.

Roitelet, *m.* strzyżyk, królik, *m.* Zaunkönig, *m. fam.* królik, *m.* kleiner König, *m.*

Rôle, *m.* reiestr; spisek, *m.* trąbka papieru; rola, *f.* Liste, *f.* Verzeichniß, Regiſter, *n.* Rolle, *f.*

Rôler, *n. fam.* wiele papieru zapisać, viel Bogen voll schreiben.

Rôlet, *m.* rolka, *f.* kleine Rolle, *f.*

Romaine, *f.* przezmian, *m.* Schnellwaage, *f.*

Roman, *m.* romans, *m.* Roman, *m.*

Romance, *f.* romans wierszem pisany, *f.* Romanze, *f.*

Romancier, *m.* autor romansów, *m.* Romanendichter, *m.*

Romanesque, *a.* romansowy, romanhaft, romantisch.

Romaniser, *n.* romans, romansownie pisać. einen Roman schreiben, in denselben einkleiden.

Romaniste, *m. et f.* pisarz romansów, *m.* Romanenschreiber,

Romantique, *a.* romansowy, romantyczny, romantisch.

Romarin, *m.* rozmaryn, *m.* Rosmarin, *m.*

Rome, *f.* Rzym, *m.* Rom, *n.* —main, e, *a.* Rzymski; Rzymiański, Römisch. Rzymianin, *m.* Römer, *m.*

Rompement, *m.* —de tête, łamanie głowy, *n* kłopot, *m.* Kopfbrechen, *n.*; beschwerlicher Lärm, *m.*

Rompre, *a. et n.* prze-, roz-, z-, wy-, łamać; -łamać się; zrzucić, znieść; przerwać, rozerwać, zerwać, (i *r.*) się; kołem bić, zer-, auf-, ab-, er-, aus-, ein-, brechen; unterbrechen; zerreißen; rädern. se, *r.* roz-, od-, z-, łamać się; złamać sobie, entzwey-, zer-, ab-, brechen; sich brechen. à tout-. *ad. fam.* w złym razie, w naywiększym niebezpieczeństwie, im äussersten, schlimmsten Falle.

Rompu, ue, *p. et a.* złamany, gebrochen, ꝛc. — de fatigue, zmordowany, sfatygowany, wie gerädert. — à qc., wy-, ćwiczony w czym, in etwas wohl geübt, erfahren.

Ronce, *f* ieżyna, *f.* Brombeerstrauch, *m*

Rond, ronde, *a.* okrągły, rund *fig. fam.* szczéry, aufrichtig.

Rond, *m.* okrągłość, *f.* okrąg, *m.* Rund, *n.* Runde, Rundung, *f.*

Rondache, *f.* tarcza okrągła, *f.* Rundschild, *m.*

Ronde, *f.* obchód, *m.* obchadzka, *f.* Runde, *f.* à la-, na około, rzędem, koleią. in die Runde, rund herum.

Rondelet, ette, *a. fam.* okrągławy, rundlich.

Rondement, *ad.* okrągło, równo, gleich, eben. *fig.* szczérze, aufrichtig.

Rondeur, *f.* okrągłość, *f.* Rundung, *f.*

Rondin, *m.* pałka, *f.* kij; patyk, *m.* Knüppel; Knüttel, *m*

Ronflement, *m.* chrapanie, *n.* Schnarchen, *n.*

Ronfler, *n.* chrapać; sapać; szumieć, huczeć, schnarchen; schnauben, brausen.

Ronfleur, *m.* —euse, *f.* chrapała, *m.* Schnarcher, *m.*

Ronger, *a.* o-, prze-, gryźć, bez żer, nagen; aufessen. *fig.* gryźć, trapić, wynędzić nagen, (Gewissen); aussagen.

Rongeur, *a. m.* ver-, robak gryzący złego sumnienia, *m.* nagender Wurm des Gewissens, *m.*

Roquefort, *m.* gatunek séra owczego, *m.* Art Schafkäse, *m.*

Roquelaure, *m.* suknia podróżna opończa *f.* Art Reiserock, Regenrock, *m.*

Roquet, *m.* rodzay psów małych *m.* Art kleiner Hunde, *m.*

Roquille, *f. fam.* naymnieysza miarka do wina. *f.* kleinstes Weinmaaß, Spitzgläschen voll, *n.*

Rossaire, *m.* różaniec, *m.* Rosenkranz, *m.*

Rossasse, *f.* róża na pułapie, *f.* Rose an Decken, *f.*

Rosat, *a.* różany, von Rosen.

Rose, *f.* róża, *f.* Rose, *f.*

Rosée, *a. m.* viu-, wino różowe, *n.* rosenrother Wein, *m.*

Roseau, *m.* trzcina, *f.* Rohr, Schilf, *n.*

Rosée, *f.* rosa, *f.* Thau, *m.*

Roseraie, *f.* ogród różany, *m.* Rosengarten, Rosenhain, *m.*

Rosette, *f.* różyczka, *f.* [illegible] chen, *n.*

Rosier, *m.* macica, krzew różana, *f.* Rosenstock, Rosenbusch.

Rossane, *f.* żółta brzoskwinia *f.* Art gelber Pfirsichen, *f.*

Rosse, *f.* szkapa, *f.* Schindmähre, *f.*

Rosser, *a. fam.* bić, wytrzepać, prügeln, abprügeln.

Rossignol, *m.* słowik, *m.* Nachtigall, *f.*

Rossignoler, *n.* śpiewać jak słowik, wie eine Nachtigall singen.

Rossignolette, *f.* słowik (samica). *f.* Nachtigallweibchen, *n.*

Rossolis, *m.* wódka dobra, Rossolis, *m.* (Art abgezogener Branntwein).

Rot, *m.* rzygnienie, *n.* Rülpsen, *m.*

Rôt, *m.* pieczenia, *f.* pieczyste, *n.* Gebratenes, *n.* Braten, *m.* — de bif, cała pieczony, *m.* gebratenes Rindviertel, *n.*

Roter, *n.* rzygać, rülpsen.

Rôti, *m.* pieczyste, *n.* pieczenia, *f.* Gebratenes, *n.* Braten, *m.*

Rôtie, *f.* grzanka, *f.* geröstete Brodtschnitte, *f.*

Rôtir, *a.* piec, braten, rösten. — *n. et* se, *r.* piec się, braten.

Rôtisserie, *f.* garkuchnia, *f.* targ, gdzie pieczenie przedaią. *m.* Garküche, *f.*; Garkenmarkt, *m.*

Rôtisseur, *m.* —euse, *f.* garkuchmarz, kucharz, *m.* Garkoch, *m.*

Rôtissoir, *m.* zégar do pieczenia, *m.* Bratmaschine, *f.*

Rotonde, *f. fam.* budynek okrągły, *m.* rundes Gebäude, *n.*

Rotondité, *f.* okrągłość, *f.* Rundung, *f.*

Roture, *f.* stan nieszlachecki, *m.* unadelicher Stand, *m.*

Roturier, ière, *a.* nieszlachecki, bürgerlich, unadelig.

Rouage, *m.* koła, kółka, *n. pl.* Räderwerk, *n.*

Rouan, *a. m.* cheval-, koń z kara gniady, skaraguiady, *m.* Grau- oder Rothschimmel, *m.* — vineux, koń brudnosiwy, brudnoszpakowaty, *m.* Braunschimmel, *m.*

Rouble, *m.* rubel, *m.* Rubel, *m.*

Roucou, *m.* orlean, *m.* (farba) Orlean, *m.* (Farbenteig), — couer, *a.* orleanem farbować, mit Orlean färben.

Roucouler, *n.* gruchotać, ruchsen, girren.

Roucouyer oder Roucou, *m.* drzewo orleanowe *n.* Baum, dessen Samen den Orlean giebt, *m.*

Roue, *f.* koło, kółko, *n.* Rad, *n.*

Roué, *m.* kołem zbity, *m.* Gerräderter, *m.*

Rouelle, *f.* kółko, *n.* talérzyk, *m.* Scheibe (von Citronen) &c., *f.*

Rouer, *a.* kołem bić, łamać; przeiechać, rädern, radebrechen; überfahren.

Rouet, *m.* kołowrotek, *m.* Spinnrad, *n.*

Rouette, *f.* wić, *f.* Wiete, *f.* Weidenbund, *n.*

Rouge, *a.* czerwony, roth. — bord, szklanka pod stryche pełna, *f.* volles Glas, *n.* — *m.* czerwony kolor, *m.* czerwoność, *f* Roth, *n.* Röthe, *f.*

Rougeâtre, *a.* czerwonawy, röthlich.

Rougeaud, aude, *a. fam.* rumiany, rothbäckig.

Rouge-gorge, raszka, *f.* Rothkehlchen, *n.*

Rougeole, *f. T.* odra, *f.* Masern, *f. pl.*

Rougeur, *f.* rumianość; krosta czerwona, *f.* Röthe; Hitzblatter, *f.*

Rougir, *a.* czerwono farbować, uczerwienić; rozpalić roth färben, glühend machen. — *n.* s-, czerwienieć; rozpalić się, zarumienić się, roth, glühend werden, glühen; erröthen.

Rougissure, *f.* czerwoność na kotlarskiey robocie, *f.* Röthe der Kupferarbeit, *f.*

Rouille, *f.* rdza, *f.* Rost, *m.*

Rouiller, *a.* za-, rdzewić, rosten od. rostig machen. se, r. za- rdzewieć, rosten, verrosten.

Rouillure, *f.* rdza, *f.* Rost, *m.*

Rouir, *a. et n.* moczyć konopie, len; moczyć się. Flachs, Hanf rösten

Rouissage, *m.* moczenie lnu, etc. *n.* Rösten des Hanfes, &c. *n.*

Roulade, *f.* spadnienie, stoczenie się, *n.* Herabrollen, *n.*

Roulage, *m.* iechanie, toczenie się; furmaństwo, *n.* furlon, fracht, *m.* Fortrollen; Fuhrwerk, *n.*; Fuhrlohn, *m.*

Roulant, ante, *a.* toczący się, rollend.

Rouleau, *m.* wał, walec, wałek,

łek, *m.* trąbka, rola, *f.* Walze, *f.*; Rollholz, *f.*

Roulement, *m.* toczenie się, *n.* Rollen, *n.*

Rouler, *a et n.* toczyć; toczyć się; skręcać, zwijać w trąbkę; u-, wy-, walkować; prze-, obracać się; na przemiany służbę odprawować; kołysać się, przeważać się (o okrętach,) włóczyć się, walęsać się, rollen, fortrollen; aufrollen; wickeln; walzen; sich drehen; in Amtsverrichtungen abwechseln; sich bald auf die eine, bald auf die andere Seite werfen (von Schiffen,) sich herumtreiben *fig.* przegryźć się, utrzymać się, sich fortbringen.

Roulette, *f.* kółko; łożko na kółkach, *n.* wózek, *m.* Rollräderchen; Rollbett, *n.*; Fahrsessel, *m.*

Roulier, *m.* furman, *m.* Fuhrmann, *m.*

Roulis, *m.* kołysanie się okrętu, *n.* Wanken des Schiffs, *n.*

Roulon, *m.* szczebel w drabinie, *m.* Sprosse, *f.*

Roupeau, *m.* czapla, *f.* Schildreiher, *m.*

Roupie, *f.* kapka, kropla u nosa; moneta Indyska, *f.* Nasentröpfchen, *n.*; Rupie, *f.* (Indische Münze).

Roupieux euse, *a* któremu ustawicznie z nosa ciecze, triefnasig.

Roupiller *n. fam.* drzymać, halb schlafen, schlummern.

Roupilleur *m.* —euse *f. fam.* drzymała *m.* Träumer, *m.* Schlafmütze, *f.*

Rouquet, *m. T.* kot, saiąc, *m.* Rammler, (männlicher Hase), *m.*

Roure, *m.* więzożoid, *m.* Eiche, *f.*

Roussâtre, *a.* czerwonawy, rudy, röthlich.

Rousseau, *m. fam.* rudowłka, *f.* Rothkopf, *m.*

Rousselet, *m.* miodówka, (gruszka) *f* Zuckerbirne, *f.*

Roussette, *f.* pies morski mały, *m.*; rodzay piegży, Art Seehund, *m.*; Art Grundmücke, *f.*

Rousseur, *m.* czerwonawość, rudość, *f.* Röthe, *f.*

Roussi, *m.* iuchta, *f.* zapach od przypalenia pochodzący, *m.* Juchten; Brandgeruch, *m.*

Roussin, *m.* bachmat, *m.* terszęzter Hengst, *m.*

Roussir, *a.* czerwonawym, rudym robić, lisowacić, przypalić, przyrumienić, röthlich oder rothgelb machen, rösten, sengen, versengen. *n.* czerwienieć, rumienić się, lisowacieć, roth, rothgelb braun werden.

Route, *f.* gościniec, *m.* droga, *f.* bieg, marsz, *m.* Landstrasse, *f.* Weg, *m.* Fahrt, *f.*; Zug, Marsch, *m.*

Router, *a* (*q.*) przyzwyczaić kogo do czego, ćwiczyć z czym, jemanden zu etwas gewöhnen, darin üben.

Routier, *m.* xiążka opisująca morze dla podróżnych, Wegweiser für Seefahrer, Buch, *m. fam.* bywalec, frant, *m.* dem alle Wege wohl bekannt sind, *m.*

Routine, *f.* zwyczay, sposób robienia czego nie z doświadczenia nabyty, *m.* Handgriff, *m.* Uebung, *f.* Schlendrian, *m.*

Rou-

Routiner, *a.* (*q. à qc.*) wprawiać; ćwiczyć, uczyć bez reguł, durch bloße Uebung lernen lassen.

Routoir, *m.* mieysce do moczenia, konopi, *n.* Hanf-, Flachsröste, *f.*

Rouvre, *m. v.* Roure.

Rouvrir, *a.* znowu otworzyć, wieder öffnen.

Roux, ousse, *a.* rudy, lisowaty, lisawy, rumiany, roth, rothgelb; braungelb. — *m.* rudość, *f.* masło rozpuszczone rumiane, *n.* Roth, *n.*; braune Butter, *f.*

Royal, ale, *a.* królewski, königlich. *fig.* wspaniały, prächtig, hoch.

Royaliste, *a.* królewski, königlich gesinnt. — *m.* królewską stronę utrzymuiący, Anhänger des Königs, *m.*

Royaume, *m.* królestwo, *n.* Königreich, *n.*

Royauté, *f.* dostoieństwo królewskie, *n.* königliche Würde, *f.*

Ru, *m.* kanałek, rów, rynsztok, *m.* kleiner Canal, *m.* Gosse, Rinne, *f.*

Ruade, *f.* wierzganie koni, etc. *n.* Ausschlagen der Pferde, ꝛc. *n.*

Rubace, Rubacelle, *m.* gatunek rubinu, *m.* Rubicell, *m.* (Art Rubin).

Ruban, *m.* wstążka, wstęga, *f.* Band, *n.*

Rubanerie, *f.* handel wstążkami, *m.* robienie wstążek, *n.* Bandweberey, *f.* Bandhandel, *m.*

Rubanier, *m.* ière, *f.* pasamonnik, *m.* Bandwirker, *m.*

Rubanté, ée, *a.* wstążką oblamowany, mit Band besetzt.

Rubican, *a. m.* pleśniwy, dereszowały, (o koniach) stichelhärig, (von Pferden).

Rubicond, onde, *a. fam.* rumiany, trędowaty, roth, kupferig, (von Gesichte).

Rubis, *m.* rubin, *m.* Rubin, *m. fig. fam* trąd na twarzy, *m.* Finnen, Hitzblattern, *pl.*

Rubricaire, *m.* tytuły, rubryki w xiążce doskonale znaiący, der die Rubriken wohl inne hat.

Rubrique, *f.* rubryka; litery czerwone, *pl.* rubryka, *f.* tytuł, napis, *m.* rothe Erde, *f.* Röthel, *m.*; rothe Buchstaben, *m. pl.*; Rubrik, *f.* Titel, *m.* Aufschrift, *f. fig. fam.* frantostwo, *n.* chytrość, *f.* Argliſt, *f.*

Ruche, *f.* barć, *f.* ul, *m.* Bienenkorb, Bienenstock, *m.*

Ruchée, *f.* barć pełna miodu, *f.* Bienenstock voll, *m.*

Rudanier, ière, *a. fam.* grubiański, niegrzeczny, rauh, grob.

Rude, *a.* twardy, ostry, surowy, silny, tęgi; nierówny, przykry, ciężki; gruby, grubiański; chropawy, rauh, hart, strenge, heftig; schwer, mühsam; grob, roh; holperig.

Rudération, *f. v.* Hourdage.

Rudesse, *f.* chropawość, niegładkość; surowość, ostrość; grubość, etc. *f.* grubiaństwo, *n.* Rauhigkeit, Härte; Strenge; Rohheit, Grobheit, *f.*

Rudiment, *m.* początki ięzyka łacińskiego, *pl.* lateinische Sprachlehre für Anfänger, *f.* —

pl

pl. początki nauki, *pl. m.* Anfangsgründe, *m. pl.*

Rudoyer, *a* ostro, surowo się z kim obchodzić, hart, rauh begegnen, anfahren.

Rue, *f.* ulica; (ziele) ruta, *f.* Gasse, Straße; Raute, (Pflanze), *f.*

Ruelle, *f.* uliczka, *f.* mieysce za łożkiem; *n.* Gäßchen, *n.* Platz hinter dem Bette, *m.*

Ruer *a.* rzucić, ciskać, mit Gewalt werfen, schleudern. — *n* wierzgać, hinten aus schlagen. se, *r*, (*sur qc.*) rzucić się na co, über etwas herfallen.

Rufien, *m. fam.* kurewnik, *m. m.* Hurenhengst, *m.*

Rugine, *f* piłka do oskrobania zębów, *n.* Zahnfeile, *f.*

Ruginer *a.* zęby, kości piłką chędożyć oskrobywać, die Knochen od. Zähne mit der Beinfeile reinigen

Rugir *n.* ryczeć, (o lwie) brüllen, (von Löwen).

Rugissant, ante, *a.* ryczący, rykliwy, brüllend.

Rugissement, *m.* ryczenie, *n.* ryk, *m.* Brüllen, *n.*

Ruine, *f.* zapadnienie, obalenie się, obalenie, zburzenie, *n.* ruina, utrata, zguba, *f.* upadek, podupadek *m.* Einsturz, *m.* Zerstörung, *f.* Untergang, Verlust, Verfall, Ruin, *m.* Verderben, *n* — nes, *pl.* rozwaliny, ruiny, *pl. f.* Ruinen, Trümmer, *m. pl.*

Ruiner, *a.* obalić; ruinować, niszczyć, burzyć, wniwecz obrócić; zgubić, ein-, umreißen; verheeren, verwüsten, zerstören, zu Grunde richten. se, *r.* zapaśdź, obalić się; zniszczyć się, wniwecz obrócić, zepsuć się, verfallen, zu Grunde gehen, sich Grunde richten.

Ruineux, euse, *a.* zruinowany, zniszczony; szkodliwy baufällig, schadhaft; verderblich.

Ruisseau, *m.* struga, *f.* sa mień; rynsztok, *m.* Bach, Rinne, Gosse, *f.*

Ruisselant, ante, *a.* szumiący, rieselnd, rinnend.

Ruisseler, *n.* pluszczyć, sa mieć, rieseln, rinnen.

Rum, *m.* rum, *m.* (gorzała) Rum, (Art Branntwein), *m.*

Rumeur, *f.* hałas; rozruch, wrzawa, *f.* Lärm, *m.*

Ruminant, ante, *a.* przeżuwający, wiederkäuend.

Rumination, *f.* przeżuwanie *n.* Wiederkäuen, *n.*

Ruminer, przeżuwać, wiederkäuen. *fig.* rozważać, reiflich überlegen, nachdenken.

Ruptoire, *m.* lékarstwo wygryzaiące, *n.* ätzendes Mittel *n.*

Rupture, *f.* wy-, prze-, odmanie, *n.* ruptura, *f.* kila, Ein-, Aufbrechen, *n.* Bruch, *fig.* złamanie, przerwanie, Bruch, *m.*

Rural, ale, *a.* wieyski, zum Felde, zum Lande gehörig, ländlich.

Ruse, *f.* chytrość, sztuka, podeyście, *n.* List, Argliſt, Hinterlist, *f.*

Rusé, ée, *a.* chytry, sztuczny; frantoski, listig, argliſtig; hinterlistig, schlau.

Ruser, *n.* sztuką nadrabiać, iśdź; podeyśdź kogo, sich brauchen.

Russie, *f.* Rossya, Moskwa, *f.* Rußland, *n* Russe, Russien, enne, *a.* S. Rossyiski, Moskiewski, Russiſch, *n* Rossyanin, Moskal, Russe, *m.* Russiote, *m.* język Moskiewski, *m.* Russiſche Sprache, *f.*

Rustaud, aude, *a.* chłopski, grubiański, bäuerisch, grob. prostak, grubianin, *m.* grober Bauer, *m.*

Rusticité, *f.* chłopskie obyczaie, *m. pl.* grubiaństwo, *n.* bäuerisches Weſen, *n.* Grobheit, *f.*

Rustique, *a*, wieyski, bäuerisch; ländlich).

Rustre, *a.* gruby, chłopski, sehr grob, flegelhaft. — *m.* prostak, *m.* Flegel, *m.*

Rut, *m.* bekowisko, grzanie się, *n.* Brunſt, Laufzeit, *f.*

Rutoir, *v.* Routoir.

Rye, *T.* pomorze, pobrzeże, *n.* Strand, *m.* Ufer, *n.*

S.

Sa, *v* Son.

Sabbat, *m.* szabas, *m.* Sabbath, *m. fig. fam.* schadzka, *f.* taniec czarownic; hałas, wrzask, *m.* Heyentanz; großer Lärm, *m.* —tique, *a.* szabasowy, Sabbaths.

Sabina, *f.* sawina, *f.* Sevenbaum, Sadebaum, *m.*

Sable, *m.* piasek, *m.* klepsydra, *f.* Sand, *m.*; Sanduhr, *f.*

Sabler, *a.* piaskiem po-, zasypać, mit Sand bestreuen. *fam.* — un verre de vin, kieliszek wina duszkiem wypić, ein Glas Wein auf einen Zug austrinken.

Sableux, euse, *a.* piaszczysty, sandig.

Sablier, *m.* klepsydra, *f.* Sanduhr, *f. v.* Poudrier).

Sablière, *f.* piaskownia, *f.* doły, gdzie piasek kopią, *m. pl.* Sandgrube, *f.*

Sablon, *m* piasek drobny, piaseczek (do szorowania, etc.) *m.* Staubsand, Streusand, *m.*

Sablonner, *a.* piaskiem szorować, trzeć, mit Sand reiben oder scheuern.

Sablonneux, euse, *a.* piaszczysty, sandig.

Sablonnier, *m.* człowiek, co piasek przedaie, *m.* Sandverkäufer, *m.*

Sablonnière, *f. v.* Sablière.

Sabot, *m.* chodak drewniany, *m.* kopyto końskie, *n.* cyga, *f.* krążek, *m.* Holzschuh; Pferdehuf; Kreisel, *m.*

Saboter, *a.* cyge, krążek puszczać, kreiseln. *fam. n.* tupać idąc, plump daher treten

Sabotier, *m.* rzemieślnik, co drewniane chodaki robi; człowiek w takichże chodzący, *m.* Holzschuhmacher, *m.*; der Holzschuhe trägt.

Sabouler, *a. fam.* szarpać, szamotać, herum zausen.

Sabre, *m.* szabla, *f.* Säbel, *m.*

Sabrenas, *m. fam.* partacz, *m.* Pfuscher, *m.*

Sabrenauder, *a. fam.* partaczyć,

czyć, schlechte Arbeit machen, pfuschen.

Sabrer, *a.* ciąć, zabić, szablą, mit dem Säbel hauen, niedersäbeln. *fig. fam.* na łeb, na szyię co robić, eine Sache geschwind abthun.

Sac, *m.* wór; worek, *m.* zburzenie, sputoszenie, *n.* Sack; Beutel, *m.*; Plünderung, *f.* — à ouvrage, woreczek (do robienia pończoch), *m.* Strickbeutel, *m.*

Saccade, *f.* targnienie, pociągnienie uzdeczką; targanie, szarpanie, *n.* starker Ruck mit dem Zügel, *m.*; Rütteln, Schütteln, *n. fam.* burka, *f.* Verweis, *m.*

Saccage, *m.* worowe, *n.* podatek od woru zboża, *m.* Abgabe von jedem Sack Getreide, *f.*

Saccagement, *m.* spustoszenie, zburzenie, etc. *n.* Plünderung, *f.*

Saccager, *a.* pustoszyć, burzyć, plondrować, plündern *fam.* porozrzucać, pomięszać, unter einander werfen.

Sacerdoce, *m.* kapłaństwo, *n.* Priesterthum, Priesteramt, *n.*

Sacerdotal, ale, *a.* kapłański, priesterlich.

Sachée, *f.* wór pełen czego, *m.* Sack voll, *m.*

Sachet, *m.* worek, woreczek, *m.* Säckchen, *n.*

Sacoche, *f.* taistra, *f.* Couriertasche, *f.*

Sacraire, *m.* bożyszcze małe, *n.* kleiner Tempel, *m.*

Sacramental, ale, Sacramentel, elle, *a.* sakramentowy, sakramentalny, sacramentalisch.

Sacre, *m.* poświęcenie, *n.* koł Podolski (samica), Salbung, Weihe, *f.*; weicher Sakerfalk, *m.*

Sacré, ée, *p. et a.* poświęcony; święty, geheiligt; geheiligt, heilig, geweiht.

Sacrament, *m.* sakrament, Sacrament, *m.*

Sacrer, *a.* poświęcać, namazać oleiem świętym, bogen, weihen, salben. — *fam.* kląć, przeklinać, fluchen.

Sacret, *m.* sokoł Podolski (samiec) *m.* männlicher Sakerfalk, *m.*

Sacrificateur, *m.* kapłan, ofiarnik, *m.* Opferpriester, *m.* — ture, *f.* godność iego, *f.* Würde eines Opferpriesters, *f.*

Sacrifice, *m.* ofiara, *f.* Opfer, *fig.* ofiarowanie, *n.* Aufopferung, *f.*

Sacrifier, *a. et n.* ofiarować, opfern. *fig.* aufopfern.

Sacrilége, *m.* bluźnierstwo, świętokradstwo, *n.* bluźnierca, świętokradzca, *m.* Entheiligung, *f.*; Kirchenraub; Heiligthumsschänder, Kirchenräuber, *m.* — *a.* bluźnierski, bezbożny, ruchlos, gottvergessen.

Sacristie, *f.* zakrysta, *f.* skarbiec kościelny etc. w niey, *n.* Sakristey, *f.*; Kleidungen, Geräthschaften ꝛc. darin, *f. pl.*

Sacristine, *f.* zakrystyanka, Kirchnerin in einem Nonnenkloster, *f.*

Safran, *m.* szafran, *m.* Safran, *m.*

Safrané, ée, *a.* szafranowy, safrangelb.

Safraner, *f.* szafranem przyprawić, farbować, mit Safran färben oder zubereiten.

Safranier, *m.* —ière, *f. fam.* galgan, łaydak, *m.* verdorbener Mensch, Lump, *m.*

Safre, *a.* żarloczy, obżarty, gefräßig.

Sagacité, *f.* roztropność, bystrość rozumu, *f.* Scharfsinn, *m.* Scharfsichtigkeit, *f.*

Sage, *a* roztropny, rozumny, mądry; skromny, obyczayny, spokoyny, weise, klug, vernünftig, verständig; fromm, sittsam, ehrbar, artig, züchtig; gemäßig. — *m.* mędrzec, *m.* Weise, *m.*

Sage-femme, baba, co dzieci odbiéra, *f.* Hebamme, *f.*

Sagesse, *f.* roztropność, mądrość; skromność, obyczayność; spokoyność, *f.* Weisheit, Klugheit; Bescheidenheit, Sittsamkeit, *f.*

Sagouin, *m.* gatunek małpy, *f.* Meerkatze, *f.* *fig.* świntuch, *m.* Schweinpelz, *m.*

Saiette, *f.* saieta, *f.* Art Sarsche, *f.*

Saietterie, *f.* manufaktura saietowa, *f.* Sayettmanufactur, *f.*

Saietteur, *m.* saietnik, *m.* Sayettweber, *m.*

Saignant, ante, *a.* krwawy, skrwawiony, blutend.

Saignée, *f.* puszczanie krwi, *n.* Aderlaß, *m.* Aderlassen, *n.* *fig.* rów do spuszczenia wody, *m.* Ableitungsgraben, *m.*

Saignement, *m.* cieczenie, płynienie krwi, *n.* Bluten, *n.*

Saigner, *a.* krew puszczać; spuścić staw, rów; odwrócić, zwrócić, Ader lassen; abzapfen, abstechen; abgraben, ableiten. *fig.* (*q.*) oskubać, ogołocić kogo. jemandem Geld abnehmen. — *n.* krwawić się, krwią płynąć, bluten. se, *r.* krew sobie samemu puścić. sich zur Ader lassen. *fig.* szkodzić sobie, sich wehe thun.

Saigneur, *m. fam.* doktor, co wiele o puszczaniu krwi trzyma, *m.* Arzt, der zu vieles Aderlassen verordnet, *m.*

Saigneux, euse, *a.* krwawy, skrwawiony, blutig.

Saillant, ante, *a.* wystawaiący, wypuszczony, hervorstehend. *fig.* okazały, znaczny, hervorstechend.

Saillie, *f. fig.* popędliwość. *f.* gniew niewstrzymany, *m.* myśl dziwna, *f.* głupstwo, *n.* figiel; dowcip, *m* jáhe Hitze, *f.* Aufbrausen, *n.*; schneller wunderlicher Einfall; unbesonnener Streich; sinnreicher Einfall, *m.* par saillies, po trochu, po mału, schußweise, ruckweise.

Saillir, *n.* wystawać; wytryskać, wyskakiwać, hervorragen; hervor od. heraus springen, spritzen, sprudeln. — *a.* łączyć się, (o zwierzętach wielkich) bespringen, (von großen Thieren).

Sain, aine, *a.* zdrowy, gesund.

Sain-doux, *m.* sadło, Schweinfett, Schweinschmalz, *n.*

Saint, ainte, *a.* święty, świętobliwy, heilig. — *m. f.* święty, der, die Heilige.

Sainté, *f.* świętość, świętobliwość, *f.* Heiligkeit, *f.*

Saisi, *m.* dłużnik, którego maiątek zaaresztowano, *m.* Schuld-

Schuldner, dessen Güter mit Arrest belegt werden, *m*

Saisie, *f.* arrest, *m.* zapowiedź sądowa, *f.* Arrest, *m.* Bekümmerung, *f.*

Saisir, *a.* uchwycić, ująć; obiąć maiętność, aresztować, ergreifen; in Besitz nehmen, mit Arrest belegen, bekummern; *fig.* pojąć, poymować (rozumem); zdiąć obiąć opanować (zamo kogo, ergreifen; überfallen, befallen. se, *r.* (*de*) opanować, obiąć co, sich bemächtigen. *fig* se, od. être saisi, przelęknąć się, bydź zdiętym czym, heftig erschrecken.

Saisissemen, *m* strach nagły, *m.* przelęknienie, *n* płoszliwy Schrecken, *m.* Bestürzung, *f.* — de coeur, ścisnienie serca, *n.* Herzensbeklemmung, *f.*

Saison, *f.* pora roku, *f.* Jahreszeit, *f.* *fig* w czas, czas sposobny do czego, rechte Zeit, *f.*

Salade, *f.* sałata, *f.* Salat, *m.*

Saladier, *m.* salatyerka, salaterka, *f.* Salatschüssel, *f.*

Salaire, *m.* myto, *n.* pensya, zapłata, *f.* Arbeitslohn, Lohn, *m.*

Salaison, *f.* nasalanie, *n.* czas do nasalania czego sposobny, *m* zewnosci nasalane, *f. pl.* Einsalzen, *n.*; Zeit, da man einsalzt; eingesalzene Eßwaare, *f.*

Salamalec, *m. fam.* szolemlechom unizony pokłon żydowski, *m.* tiefer jüdischer Bückling, Gruß, *m.*

Salamandre, *f.* salamandra, *f.* Salamander, *m.*

Salant, *a. m.* słony; solny, Salzsohle enthaltend; Salz-

Salarier, *a.* płacić, nadgradzać, besolden, belohnen.

Salaud, aude, *a. fam.* plugawy, niechluyny, schmutzig, unreinlich.

Sale, *a.* nieczysty, plugawy, niechluyny, sprośny, schmutzig, unrein; unfläthig, garstig.

Salé, *m.* mięso solone, Pökelfleisch.

Salé, ée, *p. et a.* solony; słony, gesalzen; salzig.

Saler, *a.* o-, solić, nasalać, salzen; einsalzen.

Saleron, *m.* czaszka u solniczki, *f.* Schale an einem Salzfasse, *f.*

Saleté, *f.* nieczystość, plugawość etc., sprośność, *f.* Schmutz, *m.* Unreinigkeit, Unfläthereу, *f.*

Saleur, *m.* nasalacz, m. Einsalzer, *m.*

Salicoque, *f.* paiąk morski, m. Art Seekrebs, *m.*

Salière, *f.* solniczka, Salzfaß, *n.*

Saligaud, *m.* — aude, *f. fam.* świntuch, plugawiec, *m.* unfläthige, fäuische Person, *f.*

Salignon, *m.* bryła soli, *f.* Salzkloß, *m.*

Salin, ine, *a.* solny, słony, salzig.

Salin, *m.* solanka, *f.* Salzgeschirr, *n.*

Saline, *f.* mięso nasalane, *n.* ryba nasalana; koktura, huta solna, karbarya, zdroy słony, solny, szyby, żupy solne, kopalnia solna, *f.* eingesalzenes Fleisch, *n.*; Salzfisch, *m.* Salzwerk, *n.* Salzsiederey, Salzquelle, *f.*

Salir, *a.* splugawić, zbrudzić, zesmolić, besudeln, beschmutzen.

Salissant, ante, *a.* brudzący się, was leicht schmutzig wird.

Salisson, *f. fam.* świnia, *f.* niechluy, *m.* kleines unreinliches Mädchen, *n.*

Salissure, *f.* brud, *m.* plugastwo, *n.* Schmutz, *m.*

Salivaire; Salival, ale, *n.* ślinny, zum Speichel gehörig.

Salivation, *f.* ślinienie; łéczenie ślinieniem, *n.* Speichelfluß, *m.*; Speichelcur, *f.*

Salive, *f.* ślina, *f.* Speichel, *m.*

Saliver, *n.* ślinić wypluwać wiele śliny, viel Speichel auswerfen.

Salle, *f.* sala, *f.* Saal, *m.*

Salme, *m.* bigos z ptaszywa pieczonego, *m.* Ragout von gebratenem Federwildprete, *n.*

Salmigondis, *m.* bigos z różnego mięsiwa pozostałego, *m.* Ragout von allerhand übrig gebliebenem Fleische, *n.*

Saloir, *m.* solniczka; solnica, *f.* Salzgeschirr, Salzfaß, *n.*

Salon, *m.* sala wielka, wysoka, *f.* groser, hoher Saal, *m.*

Salope, *a.* plugawy, niechluyny, schmutzig, fäuisch. — *f.* świnia, *f.* Schlampe, *f.*

Saloperie, *f.* plugawość, niechluyność, *f.* Unreinigkeit, Sauerey, *f.*

Salorge, *m.* żupa, *f.* skład soli, *m.* Salzniederlage, *f.*

Salpêtre, *m.* salétra, *f.* Salpeter, *m.*

Salpêtrier, *m.* salétrznik, *m.* Salpetersieder, *m.*

Salpétrière, *f.* huta, koktura salétrzana, *f.* Salpeterhütte, Salpetersiederey, *f.*

Saltimbanque, *m.* ciarlatan, *m.* Marktschreyer, *m.*

Salubre, *a.* zdrowy, zdrowiu służący, gesund, der Gesundheit zuträglich.

Salubrité, *f.* zdrowość, dobroć, *f.* gesunde Eigenschaft, *f.*

Salve, *f.* salwa, *f.* strzelanie z armat, etc. *n.* Salve, *f.* (Abfeurung mehrerer Kanonen ꝛc.)

Salver, *a.* kłaniać się komu; przy-, witać; pozdrowić kogo, grüßen.

Salure, *f.* słoność, *f.* Salzigkeit, *f.*

Salut, *m.* całość, *f.* zachowanie, dobre powodzenie; zbawienie, *n.* pokłon, *m.* Heil, Wohl, *n.* Wohlfahrt, Seligkeit, *f.* Gruß, *m.*

Salutation, *f.* ukłon, pokłon, *m.* Begrüßung, *f.*

Samedi, *m.* sobota, *f.* Sonnabend, *m.*

Sanctifiant, ante, *a.* poświęcaiący, heiligend.

Sanctificateur, *m.* poświęciciel, *m.* Heiligmacher, *m.*

Sanctification, *f.* poświęcenie, *n.* Heiligung, *f.*

Sanctifier, *a.* poświęcić; święcić; wielbić, heiligen, heilig machen.

Sanction, *f.* potwierdzenie (ustawy, etc.) *n.* Bestätigung (einer Verordnung), *f.*

Sanctionner, *a.* potwierdzić, bestätigen.

Sanctuaire, *m.* świętość, *f.* Heiligthum, *n.*

Sandal, *m.* sandał, *m.* Sandelholz, *n.*

Sandale, *f.* sandał, *m.* Pantoffel, *m.* lederne Sohle, *f.*

Sandalier *m.* sandały robiący, Sohlenmacher, *m.*

Sang, *m.* krew, *f.* Blut, Geblüt, *n.*

Sanglade, *f.* cięga, dęga, *f.* Peitschenhieb, *m.* Strieme, *f.*

Sanglant, ante, *a.* krwawy, skrwawiony, blutig. *fig.* bolesny, empfindlich

Sangle, *f.* pas; poprąg, gurt, *m.* Gurt; Tragriemen, *m.*

Sangler, *a.* przy-, gurtować, gürten. *fig fam.* — un coup etc., uderzyć, einen Schlag ꝛc. geben.

Sanglier, *m.* dzik, *m.* Eber, wildes Schwein, *m.*

Sanglot, *m.* szlochanie, łkanie, *n.* Schluchzen, *n.*

Sangloter, *n.* szlochać, łkać, schluchzen.

Sangsue, *f.* piiawka, *f.* Blutegel, *m.*

Sanguin, ine, *a.* krwisty; krwawy, blutreich, sanguinisch; blutfarbig.

Sanguinaire, *a.* krwi pragnący, okrutny, blutgierig, blutdürstig.

Sanguine, *f.* krwawnik, *m.* Blutstein, *m.*

Sanguinolent, ente, *a.* krwawy, z krwią pomięszany, mit Blut vermischt und gefärbt.

Sanie, *f.* po oka, ropa, *f.* otok, *m.* wässeriger Eiter, *m.*

Sanieux, euse, *a.* posoczysty, ropisty, eiterig, eiternd.

Sans. *prp.* bez; oprócz, ohne.

Sansonnet, *m.* szpak, *m.* Staar, (Vogel).

Santé, *f.* zdrowie, *n.* Gesundheit, *f.*

Sapajou, *m* rodzay małp ogonlych, *f.* Art sehr kleiner Affen, *m.*

Sape, *f.* podkop, *m.* Untergrabung; Mine, *f. T.*

Saper, *a.* podkopywać, untergraben, eig. u. fig.

Sapeur, *m.* podkopca, podkopnik, *m.* Untermineur, *m. T.*

Saphir, *m.* szafir, *m.* Saphir, *m.*

Sapin, *m.* iedlina, iodła, *f.* Tanne, *f.*

Sapine, *f.* tarcica, cembrowina iodłowa, *f.* tannener Balken *m.* tannene Bohle, *f.*

Sapinière, *f.* iedlina, *f.* las iodłowy, *m.* Tannenwald, *m.*

Saporifique, *a.* smak mający, einen Geschmack habend.

Saquebute, *f.* puzan basowy, *m.* Baßposaune, Posaune, *f.*

Sarabande, *f.* taniec powany poważny i muzyka do niego, gewisser Tanz, *m.*; Musik dazu, *f.*

Sarbacane, *f.* dmuchawka; truba głosowa, *f.* Blasrohr; Sprachrohr, *n.*

Sarcasme, *m.* mowa uszczypliwa, przymówka, *f.* bittere Spötterey, *f.*

Sarcelle, *v.* Cercell.

Sarcler, *a.* pleć, pielić, wypiełać, jäten, ausjäten.

Sarcleur, *m.* —euse, *f.* plewiarz, *m.* pléwka, *f.* Jäter, *m.*

Sarcloir, *m.* zydlik, *m.* Jähhaue, *f.*

Sarclure, *f.* plewidło, *n.* chwast, *m.* ausgejätetes Unkraut, *n.*

Sarcocèle, *m.* wypuklina ięzdrek, *f.* Fleischbruch, *m.*

Sar-

Sardaigne, *f.* Sardynia, *f.* Sardinien, *n.* — ois, oise, *a.* Sardyński, Sardinisch.

Sardine, *f.* sardela, *f.* Sardelle, *f.*

Sardoine, *f.* sardonik, *m.* Sardonyx, *m.*

Sardonien od. Sardonique, *a. m.* ris, śmiech przymuszony, *m.* krampfhaftes od. gezwungenes Lachen, *n.*

Sarfouer, *a.* wskopać ziemię, die Erde leicht umgraben.

Sarment, *m.* wilk, *m* winna macica *f.* winny korzeń, *m.* Weinrebe, *f.* Rebholz, *n.*

Sarrasin, *m. et a.* blé-, tatarka, gryka, *f.* Buchweitzen, *m.* Heidekorn, *n.*

Sarrau, *m.* sukmana, *f.* Bauerkittel, *m.*

Sas, *m.* sito, *m.* Haarsieb, *n.*

Sassenage, *m.* gatunek séra, *m.* Art Käse, *m.* pierre de-, kamień dobry na oczy, *m.* kleiner Stein gut für böse Augen, *m.*

Sasser, *a.* przesiewać, sieben, durchsieben.

Sasset, *m.* sitko, *n.* kleines Haarsieb, *n.*

Sassoire, *f.* skręt, *m.* Lenkscheimel am Wagen, *m T.*

Satan, *m.* szatan, *m.* Satan, Teufel, *m.*

Satanique, *a. fam.* szatański, teufliſch.

Satellite, *m.* hayduk, sługa uzbroiony, *m.* bewaffneter Bedienter, *m.*

Satiété, *f.* syt, *m.* sytość, *f.* Sattheit, *f.* Ueberdruß, *m.*

Satin, *m.* atlas, *m.* Atlaß, *m.*

Satinade, *f.* atlasu podłego gatunek, *m.* Art von geringem Atlaß, *m.*

Satiné, ée, *a.* atłasowy, atlaßartig.

Satiner, *a.* tkąć na kształt atłasu, wie Atlaß weben. — *n.* wyglądać, świecić się, iak atłas, wie Atlaß aussehen, glänzen.

Satire, *f.* satyra, *f.* Satyre, Spottschrift, *f.*

Satirique, *a.* satyryczny, satyriſch.

Satiriser, *a.* satyry pisać, nicować, satirisiren, spotten.

Satisfaction, *f.* ukontentowanie, *n.* wesołość; satysfakcya, *f* uczynienie za dosyć, *n.* Vergnügen, *n.* Zufriedenheit; Genugthuung, *f.*

Satisfactoire *a.* za dosyć czyniący, dostateczny, genugthuend.

Satisfaire, *a.* (*q. qc.*) za dosyć uczynić, zaspokoić, genug thun; befriedigen. — *n.* (*à qc.*) za dosyć uczynić, wypełnić, wykonać, einer Sache ein Genüge leisten. se, *r.* zaspokoić swe żądania, dogodzić życzeniom swym; mścić się, seine Wünsche befriedigen; sich Genugthuung verschaffen

Satisfaisant, ante, *a.* za dosyć czyniący, dostateczny, befriedigend, zureichend.

Satisfait, aite, *p. et a.* zaspokoiony; kontent, wesół, befriedigt; vergnügt, zufrieden.

Saturnien, ienne, *a.* melancholiczny, ponury, melancholiſch, finſter.

Savanne, *f.* lasek, *m.* Wäldchen, *n.*

Savant, ante, *a.* uczony, gelehrt, erfahren. — *m.* uczony, der Gelehrte.

Savan-

Savantasse, *m.* mędrek, *m.* gelehrter Prahler, *m.*

Savate, *f.* chodak; posłaniec idący z listami, *m.* alter abgetragener Schuh; Briefvorthe, *m.*

Savaterie, *f.* targ szewcki, *m.* Schuhflickermarkt, *m.*

Sauce, *f.* sos, *m.* Brühe, Tunke, *f.*

Saucer, *a.* maczać, eintunken. *fig.* wybuszować, wylatać, ausbunzen, ausfitzen.

Saucière, *f.* czaszka do sosu, *f.* Brähnäpfchen, *n.*

Saucisse, *f.* kiełbasa, kiełbaska, *f.* Bratwurst, Knackwurst, *f.*

Saucisson, *m.* kiełbasa, *f.* Fleischwurst, *f.*

Saveter, *a. fam.* spartaczyć, popsuć, verpfuschen.

Savetier, *m.* partacz, *m.* Schuhflicker, *m. fam.* Stümper, *m.*

Saveur, *f.* smak, *m.* smakowitość, *f.* Geschmack, *m.* Schmackhaftigkeit, *f.*

Sauf, sauve, *a.* nienaruszony, zdrowy, unverletzt, wohlbehalten.

Sauf, *prp.* bez naruszenia; z uchroną; z warunkiem, z zachowaniem; wyiąwszy, oprócz, unbeschadet; mit Vorbehalt; ausgenommen.

Sauf-conduit, *m.* gleyt, list żelazny, *m.* Geleitsbrief, *m.*

Sauge, *f.* szalwia, *f.* Salbey, *f.*

Saugrenu, ue, *a. fam* błazeński, głupi, abgeschmackt, dumm.

Savinier, *v.* Sabine.

Saulaye, *f. v.* Saussaie.

Saule, *m.* wierzba, *f.* Weide, *f.*

Saumache, Saumâtre, *a. f.* eau, woda słona rzeczna w morze wpadaiąca, *f.* Brackwasser, *n.*

Saumée, *f.* morg roli, *m.* Morgen Landes, *m.* (Feldmaß).

Saumon, *m.* łosoś, *m.* brzyolowiu, cyny, *f.* Salm Lachs; Block Bley od. Zinn, *m.*

Saumoneau, *m.* łososiek, kleiner od. junger Lachs, *m.*

Saumoné, ée, *a.* truite, pstrąg, *m.* Lachsforelle, *f.*

Saumure, *f.* łaka, *f.* Lake, *f.* Salzwasser, *n.*

Saunage, *m.* handel solny, *m.* Salzhandel, *m.*

Saunaison, *f.* żupnictwo, *n.* kultura, huta solna, karbarya, *f.* żupy, *f. pl.* Salzwesen, *n.* Salzsiederey, *f.*

Saunier, *m.* żupnik, solnik, *m.* Salzsieder, Salzhändler, *m.*

Saunière, *f.* solnica, *f.* grube bölzernes Salzfaß, *n.*

*Savoir, *a.* wiedzieć, umieć, módz wissen, verstehen, können. c'est à —, od. à, ou —, to iest; iest to iescze niepewna, namlich; es ist noch die Frage — *m.* umieiętność, nauka, *f.* Wissenschaft, *f.*

Savoir-faire, *m.* sposobność, biegłość w czym, *f.* Geschicklichkeit, *f.*

Savoir-vivre, *m.* sposób życia, *m.* Lebensart, *f.*

Savon, *m.* mydło *n.* Seife, *f.*

Savonnage, *m.* na-, mydlenie, *n.* mydliny, *pl.* Waschen mit Seife; Einseifen; Seifenwasser, *n.*

Savonner, *a.* na-, mydlić, seifen, einseifen. *fig.* wybuszować, ausmachen.

Savonnerie, *f.* mydlarnia, *f.* Seifensiederey, *f.*

Savonnette, *f.* kula z mydła, (do mycia, do wywabiania plam) *f.* Seifenkugel; Fleckkugel, *f.*

Savonneux, euse, *a.* mydlisty; mydłowaty, seifig; seifenartig.

Savonnier, *m.* mydlarz, *m.* Seifensieder, *m.*

Savourer, *a.* smakować, kosztować; zażyć, spróbować, połykać z upodobaniem, schmecken, kosten; versuchen, langsam genießen.

Savouret, *m. fam.* kość szpikowa, *f.* Markbein, *n.*

Savoureux, euse, *a.* smaczny, schmackhaft.

Saupiquet, *m.* sos apetyt sprawuiący, *m.* Appetit machende Brühe, *f.*

Saupoudrer, *a.* solić, solą etc. posypać, mit Salz ꝛc. bestreuen.

Saure, *a.* ciemno-żółtawy, gelbbraun. hareng saur od. sauret, *m.* śledź wędzony, *m.* Bückling, *m.*

Saurer, *a.* wędzić śledzie. Heringe räuchern.

Saussaie, *f.* wierzbieniec, *m.* wierzbina, *f.* Weidengebüsch, *n.*

Saut, *m.* skok, *m.* Sprung, *m.* *v.* Chûte.

Sauter, *n.* skoczyć, skakać; wyskoczyć, uciec; rozsadzić się, wybuchnąć, springen, aufspringen; entkommen, weaspringen; auffliegen, in die Luft fliegen. faire —, wysadzić na powietrze, in die Luft sprengen. — *a.* przeskoczyć, über etwas springen. *fig. fam.* przeskoczyć, opuścić, überhüpfen, auslassen.

Sautereau, *m.* chłopiec, co koziołki przewraca, skacze, *m.* kleiner Springer, *m.*

Sauterelle, *f.* szarańca, *f.* Heuschrecke, *f.*

Sauteur, *m.* skoczek *m.* Springer, *m.*

Sautillement, *m.* skakanie, *n.* Hüpfen, *n.*

Sautiller, *n* skakać, podskakiwać hüpfen.

Sauvage, *a.* dziki; polny; odludny, wild; feutefchen. — *m. f.* dziki, *m.* der, die Wilde.

Sauvage, Sauvement, *m.* ratowanie towarów z okrętu rozbitego *n.* Bergen oder Retten der Güter bey einem Schiffbruche, *n.*

Sauvageon, *m.* drzewko owocowe nieszczepione *n.* Wildling, junger wilder Obstbaum, *m.*

Sauvagin, ine, *a.* do zwierzyny podobny, wildpretmäßig. sentir le —, zwierzyną trącić, czuchnąć, smakować einen Wildgeruch haben, nach Wild schmecken.

Sauvagine, *f.* ptastwo wodne, *n.* Wasservögel, *m. pl*

Sauvegarde, *f.* obrona, *f.* list żelazny, królewski uwalniaiący od czego, gleyt, *m.* załoga, *f.* żołnierz na obronę dany, *m.* Schutz; Schutzbrief, *m.*; Schirmwache, *f.*

Sauver, *a.* ratować, wybawić; zachować; zbawić; uwolnić, oswobodzić retten, erretten, erlösen; erhalten; selig machen; ersparen, überheben. se, *r.* ratować się, wybawić się, schronić się; zbawionym zostać; pokrzepić się, sich retten, flüchten, selig werden; sich erschädigen.

Sauveur, *m.* wybawiciel; zbawiciel, *m.* Erretter; Erlöser, Heiland, *m.*

Saxe, *f.* Saxonia, *f.* Sachsen, *n.* —xon, nne, *a.* S. Saski, Sächs-

Sächsisch, *a.* Sas, *m.* Sachse, *m.*

Sbire, *m.* ceklarz, *m.* Häscher, *m.*

Scabellon, *m.* podstawek wysoki, a wąski, *m.* hohes und schmales Postament, *n.*

Scabieux, euse, *a.* trędowaty, krżżig.

Scabreux, euse, *a.* nierówny, dolisty, górzysty, holperig. *fig.* śliski, niebezpieczny, mißlich.

Scalvino, *f.* korbal, korbas, *m.* Kürbisflasche, *f.*

Scandale, *m.* zgorszenie, obrażenie; zadziwienie, *n.* Aergerniß; Aufsehen, *n.*

Scandaleux, euse, *a.* zgorszenie czyniący, obrażaiący, ärgerlich, anßößig.

Scandaliser, *a.* gorszyć, zgorszenie czynić; obrażać, gniewać, ärgern, Aergerniß geben. se, *r.* (*de qc.*) brać z czego zgorszenie, gorszyć się, gniewać się, sich über etwas ärgern.

Scapulaire, *m.* szkaplerz, *m.* Scapulier, *n.*; Schulterrock, *m.*

Scarabée, *m.* chrabąszcz, *m.* Käfer, *m.*

Scarificateur, *m. T.* puszczadło, *n.* Schröpfschnäpper, *m.*

Scarification, *f.* siekanie skóry do stawiania baniek, *n.* Schröpfen, *n.*

Scarifier, *a.* po-, siekać skórę do stawiania baniek, schröpfen.

Scarlatine, *a. f.* fièvre-, szkarlat, *m.* Scharlachfieber, *n.*

Sceau, Scel, *m.* pieczęć, *f.* pieczętowanie, *n.* Siegel, Insiegel, *n.*; Siegelung, *f.*

Scélérat, ate, *a.* złośliwy, niecnotliwy, bezbożny, verruchł, lasterhaft, boshaft, gelos.

Scélératesse, *f.* złość, niecnota, *f.* Bosheit, Verruchtheit, *f.*

Scellé, *m.* pieczęć, urzędowe, *f.* pieczętowanie urzędowe, *n.* gerichtliches Siegel, *n.*; richtliche Versiegelung, *f.*

Sceller, *n.* za-, pieczętować, pieczęć przy-, wycisnąć, geln, besiegeln, versiegeln.

Scelleur, *m.* pieczętarz, *m.* Siegler, *m.*

Scène, *f.* teatr, *m.* widowisko, *n.* scena, *f.* Schaubühne, Schauplatz, *m.* Theater, Auftritt, *m.* Scene, *f.*

Scénique, *a.* sceniczny, teatralny, theatralisch.

Scénite, *m.* namiotnik, *m.* Zeltbewohner, *m.*

Scénographie, *f.* perspektywa, *f.* perspectivische Abbildung, Kunst dergleichen zu machen, *f.* — phique, *a.* do tego należący, perspectivisch.

Scénopégies, *f. pl.* kuczki (żydowskie). *pl.* Lauberhüttenfest der Juden, *n.*

Scepticisme, *m.* nauka wątpicielów *f.* powątpiewanie, *n.* Lehre der Skeptiker, Zweifelsucht, *f.*

Sceptique, *a.* wszystko powątpiewaiący, skeptisch, an Allem zweifelnd. — *m.* wątpiciel, *m.* Skeptiker, Zweifler, *m.*

Sceptre, *m.* berło, *n.* Zepter, *m. et n.*

Schismatique, *a.* odszczepieński, szysmatycki, abtrünnig.

Schisme, *m.* odszczepieństwo, *n.* szysma, *f.* Spaltung oder Trennung von einer Kirche, *f.*

Schiste, *m.* kamień łupny, *m.* Schiefer, *m.*

Schapan, *v.* Chenapan.

Sciage, *m.* tarcie, piłowanie, *n.* Sägen, *n.*

Scia-

Sciatique, *f. et a.* goutte-, scyatyka, biedrzna choroba. *f.* Lendenweh, *n.*

Scie, *f.* piła, *f.* Säge, *f.*

Sciemment, *ad.* wiedząc, wissentlich.

Science, *f.* wiedzenie, *n* wiadomość, umiejętność, nauka, *f.* Wissen, *n.*; Wissenschaft, *f.*

Scientifique, *a.* umiejętny, uczony, wissenschaftlich gelehrt.

Scier, *a.* trzeć, piłować, sägen, schneiden. — *a.* wznak płynąć, rückwärts rudern

Scieur, *m.* tracz, piłarz, *m.* Säger, *m.*

Scille, *f.* cébula morska, *f.* Meerzwiebel, *f.*

Scinque, *m.* iaszczurki rodzay, *f.* Stinkeidechse, *f.*

Scintillation, *f.* lśnienie się, świécenie się, *n* Funkeln, *n.*

Scintiller, *n.* lśnąć się, świecić się, błyszczeć się, funkeln, schimmern.

Scion, *m.* wyrostek, *m.* gałązka, *f.* Reis, *n.* kleiner Zweig, *m.*

Scirrhe, *v.* Squirre.

Scissile, *a.* łupnisty, łupny, was sich spalten läßt.

Scission, *f.* scyssya, *f.* rozterk, *m.* Trennung, *f.* Zwiespalt, *m.*

Sciure, *f.* trociny, *f. pl.* Sägespäne, *m. pl.*

Scolarité, *f.* stan studentski, *m.* Studentenstand, *m.*

Scolastique, *a.* szkolny, szolastyczny, scholastisch — *f.* teologia szolastyczna, *f.* scholastische Theologie, *f.* — *m.* szolastyk, *m.* Scholastiker, *m.*

Scoliaste, *m.* szoliast, wykładacz autora, *m.* Scholiast, (Ausleger der alten Griechischen Schriftsteller).

Scolopendre, *f.* stonóg, *m.* Vielfuß, (Insect) *m.*

Scorbut, *m.* szkorbut, *m.* Scharbock, *m.* —tique, *a.* szkorbutyczny, scorbutisch.

Scorie, *f.* zuzel, *m.* Metallschaum, *m.* Schlacke, *f.*

Scorpioïelle, *f.* oleiek szkorpionowy, *m.* Scorpionöhl, *n.*

Scorpion, *m.* szkorpion niedźwiadek, *m.* Scorpion, *m.*

Scribe, *m.* pisarek, pisarz; uczony w pisamie, *m.* Schreiber; Schriftgelehrter, *m.*

Scrotum, Scroton, *m.* woreczek moszny, *n.* Hodensack, *m.*

Scrupule, *m.* szkrupuł, zawód, sumnienia, *m.* wątpliwość, *f.* sumnienie, *n.* Scrupel, Zweifel, *m.* Bedenken, Gewissen, *n.*

Scrupuleux, euse, *a.* sumnienny, szkrupulatny, gewissenhaft, allzu genau, ängstlich.

Scrutateur *m.* badacz, *m.* Erforscher, *m.*

Scruter *a.* badać, przenikać, szpérać, erforschen, untersuchen, nachspüren.

Scrutin, *m.* elekcya, na którey głosy gałkami albo karteczkami dawaią, *f.* Wahl durch verschlossene Zettel oder Kugeln, *f.*

Sculpter, *a* rzezać, rznąć, ryć, Bildhauerarbeit machen, in Stein ꝛc. hauen, graben, schneiden.

Sculpteur, *m.* sznycerz, *m.* Bildhauer, *m.*

Sculpture, *f.* sznycerstwo, *n.* sztuczna robota sznycerska, *f.* Bildhauerkunst; — arbeit, *f.*

Scurrile, *a.* nieprzyzwoity, grubiański, unanständig, grob.

Scurrilité, *f.* żart, figiel nieprzyzwoity, gruby, *m.* grober Scherz, *m.*

Se, *pr.* się, sobie, ſich.

Séance, *f.* siedzenie; zasiadanie; posiedzenie, Sitzen, *n.* *m.* Sitz, *m.*, Sitzung, *f.*

Séant, *a.* siedzący, ſitzend. — *m.* en son-, ou sur son-, prosto siedząc, aufrecht ſitzend. Séant, ante, *a.* przystoyny, przyzwoity, anſtändig, ſchicklich.

Seau, *m.* węborek, *m.* wiadro, *n.* Eimer, *m.*

Sebastien, *m.* Sebastyan, Sebaſtian, *m.* Sebastyana, Sebaſtiana, *f.* (Nahmen).

Sébile, *f.* szaflik, céber, *m.* Kübel, *m.*

Sec, sèche, *a.* suchy; suszony, trocken; dürr, getrocknet. *fig.* chudy, mizerny, hager, elend.

Sec, *m.* suchość, *f.* obrok zamiast paszy, *m.* Trockenheit, *f.*; trockenes Futter, *n.*

Sec, *ad.* sucho, trocken. à-, suche, bez wody, trocken, ohne Waſſer.

Sèche, *f.* kalamarz, *m.* (ryba) Tintenfiſch, *m.*

Sécher, *a. et n.* suszyć; schnąć, więdnąć, trocknen; dörren; verdorren.

Sécheresse, *f.* suchość, susza, *f.* Trockenheit, Dürre, *f. fig.* oziębłość; oboiętość, tępość, *f.* Trockenheit, Kälte, Stumpfheit, *f.*

Sécheron, *m.* łąka sucha, *f.* dürre Wieſe, *f.*

Second, onde, *a* drugi, wtory, powtórny, andere, zweyte.

Second, *m.* drugi; sekundant; pomocnik, *m.* drugie piętro, der Zweyte; Beyſtand, Secundant, *m.* zweyte Stockwerk, *n.*

Secondaire, *a.* potoczny, ślepny, poboczny, nach Erſten folgend, Neben...

Seconde, *f.* secunda, *f.* cunde, *f.*

Secondement, *ad.* powtórnie, zweitens.

Seconder, *a.* sekundować, pomódz, beyſtehen, helfen.

Secouement, *m.* trzęsienie, Schütteln, Rütteln, *n.*

Secouer, *a.* trząść; o-, wytrząść, wytrzęsać, ſchütteln, rütteln, abſchütteln.

Secourable, *a.* pomocny, służny; któremu pomódz można, hülfreich; dienſtfertig, dem zu helfen iſt.

Secourir, *a* (*q. ou qc.*) pomódz, wspierać, ratować; dodź odsiecz, helfen, unterſtützen, beyſtehen, entſetzen.

Secours, *m.* pomoc, *f.* ratunek, *m.* porutowanie, *n.* posiłek, *pl. m.* odsiecz, *f.* Hülfe, *f.* Beyſtand, *m.*; Hülfsvölker, *pl.* Entſatz, *m.*

Secousse, *f.* trzęsienie; wstrząśnienie, *n.* cios, *m.* puszczenie się na skok, bieg, *n.* Schütteln, Rütteln, *n.*; Erſchüttern, *f.*; Anfall, Anlauf, *m.*

Secret, ète, *a.* taiemny, tayny, sekretny, skryty, geheim, heimlich, verſchwiegen.

Secret, *m.* taiemnica, *f.* sekret, *m.* tayność, *f.* Geheimniß, *n.*; Heimlichkeit, *f.* en-, *ad.* potaiemnie, insgeheim, heimlich.

Secrétaire, *m.* sekretarz, *m.* biórko, *n.* Geheimſchreiber, Schreibtiſch, *m.*

Secrétairerie, *f.* sekretarya, *f.* Kanzelley, *f.* Secretariat, *n.*

Secrétariat, *m.* sekretarstwo, *n.* Geheimſchreiberſtelle, *f.* *v.* Secrétairerie

Secrète, *f.* modlitwa przed mszą cicho mówiona. *f.* ſtilles Gebeth vor der Meſſe, *n.*

Secrétion, *f.* odłączenie wilgoci w ciele, *n.* Abſonderung, der Feuchtigkeiten im Körper, *f.* —toire, *a.* temu służący, dazu dienlich.

Sectateur *m.* naśladowca, *m.* Anhänger, *m.*

Secte, *f.* sekta, *f.* Secte, *f.*

Section, *f.* przerznięcie, przecięcie, *n.* oddział, rozdział, *m.* część, *f.* Durchſchnitte; Schnitt, Einſchnitt; Abſchnitt. *m.* Abtheilung, *f.*

Sécularisation, *f.* sekularyzacya, *f.* Secularisation, *f.*

Séculariser, *a.* sekularyzować, ſecularisiren, weltlich machen.

Séculairité, *f.* świeckość, *f.* Weltlichkeit, weltliche Gerichtsbarkeit eines Geiſtlichen, ꝛc. *f.*

Séculier, ière, *a.* świecki, weltlich. — *m.* duchowny świecki, *m.* Weltgeiſtlicher, *m.*

Sécurité, *f.* bezpieczność, *f.* bezpieczeństwo, *n.* Sicherheit, Sorgloſigkeit, *f.*

Sédatif, ive, *a.* ból uśmierzający. ſchmerzſtillend.

Sédentaire, *a.* wiele siedzący; mieyscowy, viel ſitzend; beſtändig an einem Orte bleibend, anſäßig.

Sédiment, *m.* ustoiny, fusy, *pl.* Bodenſatz, *m.*

Séditieux, euse, *a.* buntowny, rostrzkliwy, aufrühreriſch.

Sédition, *f.* bunt, rosterk, *m.* Aufruhr, *m.*

Séducteur, *m.* —trice, *f.* zwodziciel, zwodzca, *m.* Verführer, *m.* — *a.* zwodzicielski, zwodny, verführeriſch.

Séduction *f* zwodzenie, zwiedzenie, *n.* Verführung, *f.*

Séduire, *a.* zwieśdź, zwodzić, verführen.

Seduisant, ante, *a.* zwodniczy, zwodny, verführeriſch.

Ségoviane, *f.* wełna naylepsza Hiszpańska, *f.* beſte Spaniſche Wolle, *f.*

Ségrairie, *f.* las spólny, *m.* Gemeinwald; *m.*

Ségrais, *m.* część lasu na porąb odłączona, *f.* Nebenforſt, *m.*

Ségrayer, *m.* spólwłaściciel lasu, *m.* gemeinſchaftlicher Beſitzer eines Waldes, *m.*

Seigle, *m.* żyto, *n.* Roggen, *m.* Korn, *n.*

Seigneur, *m.* pan, *m.* Herr, gebiethender Herr, *m.*

Seigneurial, ale, *a.* páński, herrſchaftlich.

Seigneurie, *f.* zwierzchność, *f.* państwo, *n.* (tytuł) wielmożność, *f.* Herrſchaft; Herrlichkeit, (Titel), *f.*

Seime, *f.* rozpadlina w kopycie, *f.* Hornluft, *f.*

Sein, *m.* piersi, *pl.* łono, *n.* żywot, *m* Buſen, *m.* Bruſt, *f.*; Schooß, *m.*

Seine, *f.* matnia, *f.* Schleppnetz, *n.*

Seing, *m.* podpis, *m.* Unterzeichnung, Unterſchrift, *f.*

Séjour, *m.* pomieszkanie etc., pobyt, *m.* Aufenthalt, *m.*

Séjourner, *n.* prze-, pomieszkać,

szkać, bawić się, pobydź gdzie czas niejaki, sich an einem Orte aufhalten.

Seizaine, *f.* szpagat gruby, *m.* Packstrick, *m.*

Seize, *a.* szesnaście, sechzehn, *v.* Seizième.

Seizième, *a.* szesnasty, sechzehnte. —*m.* szesnasta (część), *f.* Sechzehntel, *n.*

Sel, *m.* sól, *f.* Salz, *f.*

Sélénographie, *f.* opisanie xiężyca, *n.* Mondsbeschreibung, *f.* — *a.* do tego służący, dazu gehörig.

Selle, *f.* stolek; stolec, *m.* siodło, *n.* Schemmel; Nachtstuhl; Stuhlgang; Sattel, *m.*

Seller, *v.* siodłać, satteln.

Sellerie, *f.* komórka do chowania siodeł i szórów, *f.* Sattelkammer, *f.*

Sellette, *f.* siodełko, *n.* ławeczka, *f.* kleiner Sattel; niedriger Sessel, *m.* Schemmelchen, *n.*

Sellier, *m.* siodlarz, *m.* Sattler, *m.*

Selon, *prp.* podług, według, nach, gemäß. — *ad.* c'est, iak można, iak wypadnie nachdem es ist. — que, *c.* iak, iako gdy, nachdem, so wie, sofern.

Semailles, *f. pl* siew, *m.* siewba, Saamenwerk, *n.*; Saatzeit, *f.*; Säen, *n.*

Semaine, *f.* tydzień, *m.* robota tygodniowa; zapłata tygodniowa. *f.* Woche; Wochenarbeit, *f.*; Wochenlohn, *m.*

Semainier, *m.* — ière. *f.* hebdomadarz, *m.* Wöchner, *m.*

Semblable, *a.* podobny, równy, gleich, ähnlich, gleichförmig.

Semblant, *m.* pozór, *m.* Schein, Anschein, *m.* faire-, udawać, na pozór czynić, sich stellen.

Sembler, *n. et i.* zdawać się, scheinen, vorkommen, dünken, däuchten.

Semelle, *f.* podeszwa, *f.* Schsohle, Sohle, *f.*

Semence, *f.* nasienie, *n.* Same, *m.* — de perles, perły drobne, *f. pl.* die kleinen Perlen, Lothperlen, *f. pl.*

Semer, *a.* siać, zasiać; rozsiać, säen, besäen; ausstreuen.

Semestre, *a.* półroczny, sześciomiesięczny, sechsmonatlich, halbjährig, — *m.* półroku, półrocze, *n.* sługa półroczna, *f.* urlob półroczny, *m.* halbyś Jahr, halbjähriger Dienst; halbjähriger Urlaub, *m.*

Semestrier, *m.* urlobnik, *m.* Beurlaubter, *m.*

Semeur, *m.* siewca, siewiarz, *m.* Säemann, *m.*

Semi, *ad.* pół, (w słowach składanych) halb, (nur in Zusammensetzungen).

Semillant, ante, *a.* żywy, swawolny, unruhig, sehr lebhaft.

Séminaire, *m.* szkoła, *f.* seminaryum, *n.* Seminarium, *n.* Pflanzschule, *f.*

Séminariste, *m.* seminaryusz, *m.* Seminarist, *m.*

Semis, *m.* mieysce ziarnkami owocowemi zasiane, *n.* Drzewo mau junge Bäume &c. aus Saamen zieht, *m.*

Semoir, *m.* wór siewniczy, *m.* maszyna siewnicza, *f.* Säetuch, *n.*; Säemaschine, *f.*

Semonce, *f.* zaproszenie uroczyste; napominanie, łaianie, *n.* feyerliche Einladung zu einer Ceremonie; Ermahnung, *f.* Verweis, *m.*

Semoncer, *a.* napominać, łaiać, ermahnen, verweisen.

Semotte, *f.* podczos, *m.* Kohlsprötzchen, *n.*

Semoule, *m.* makaron drobny na kształt ziarnek, *m.* Art Nudeln in Gestalt kleiner Körner, *f. pl.*

Sénat, *m.* Senat, *m.* rada wielka, *f.* Senat, Rath, *m.*

Sénateur, *m.* senator, Senator, Rathsherr, *m.*

Sénatorial, ale, *a.* senatorski, senatorisch

Sénatorien, enne, *a.* senatorskiego rodu, vom Rathsherrngeschlecht.

Sénatrice, *f.* senatorka, *f.* Gemahlin eines Senators, *f.*

Séné, *m.* senes, *m.* Senesstrauch, *m.*; Senesblätter, *n. pl.*

Sénéchal, *m.* sędzia ziemski, starosta, *m.* Landeshauptmann, Ritterhauptmann, Landvogt, *m.* —ale, *f.* sędzina ziemska, *f.* dessen Gemahlin, *f.*

Sénéchaussée, *f.* sądy ziemskie, *m. pl.* Ritterkreis, *m.* Landvogtey, *f.*

Sénevé, *m.* gorczyca, *f.* Senfsamen, *m.*

Sénieur, *m.* starszy, *m.* Aeltester, *m.*

Sens, *m.* zmysł; rozum, rozsądek; sens, *m.* znaczenie; zdanie, *n.* myśl; strona, ściana, *f.* Sinn; Verstand, *m.*; Bedeutung; Meinung; Seite, *f.*; — commun, rozum prosty, gemeiner Menschenverstand. bon-, rozum zdrowy, *m.* gesunder Menschenverstand, *m. fam.* — dessus dessous, nogami do góry, nieporządnie, das unterste zu oberst, alles unter einander, drunter und drüber.

Sensation, *f.* czułość, uczucie, czucie, *n.* Empfindung, *f.* Eindruck, *m.*

Sensé, ée, *a.* rozumny, rozsądny, mądry, verständig, vernünftig, gescheut.

Sensibilité, *f.* dolegliwość etc., urażliwość; czułość, *f.* Empfindlichkeit; Empfindsamkeit, *f.*

Sensible, *a.* przenikliwy, dolegliwy, znaczny; urażliwy; wdzięczny, czuły, empfindbar, merklich; empfindlich; empfindsam; erkenntlich, gefühlvoll.

Sensitif, ive, *a.* zmysłowy, zmysły maiący, sinnlich, empfindlich.

Sensualité, *f.* lubieżność, rozkosz, *f.* Sinnlichkeit, *f.*

Sensuel, elle, *a.* lubieżny, rozkoszny, sinnlich, wollüstig.

Sentence, *f.* przypowieść, nauka, *f.* wiersz; dekret, *m.* sentencya, *f.* Lehrspruch, Sittenspruch, *m.*; Urtheil, *n.*

Sentencier, *a.* osądzić, skazać, verurtheilen.

Sentencieux, euse, *a.* pełen nauki, spruchreich, lehrreich.

Senteur, *f.* zapach, *m.* woniа; rzecz wonna, *f.* Geruch, *m.*; wohlriechende Sache, *f.*

Sentier, *m.* ścieżka, *f.* Fußsteig, *m.*

Sentiment, *m.* czucie, uczucie; rozumienie, zdanie, *n.* myśl, *f.* czuch psa, *m.* Gefühl, *n.* Empfindung; Gesinnung, Meinung; Witterung der Hunde, *f.*

Sentimental, ale, *a.* czuły, empfindsam.

Sentine, *f.* stek, *m.* seża w okręcie,

okręcie, *f.* stek, *m.* plugastwo, *n.* unterster Schiffsraum *m.*; Grundsuppe, *f.*

Sentinelle, *f.* straż, *f.* szyldwach, *m.* Schildwache, *f.*

*Sentir, *a. et n.* czuć, u-, poczuć, postrzedz; pachnąć; śmierdzieć, cuchnąć; wąchać; smakować, trącić czym; zakrawać czego, pachnąć czym, wydawać się, fühlen, empfinden, spüren, merken; riechen; schmecken, das Ansehen haben, aussehen wie . . . . se, *r.* czuć, znać po sobie, czuć się, poznawać się, sich fühlen. — de qc., czuć co, uznawać, etwas spüren, Empfindung davon haben.

*Seoir, *n. et i* siedzieć; przystawać komu, stroić kogo, wypadać, sitzen; kleiden, anstehen, sich schicken.

Sep, *v.* Cep.

Séparable, *a.* odłączny, trennbar.

Séparation, *f.* odłączenie etc., przegrodzenie, *n.* przegroda, *f.* Absonderung, Trennung, Scheidung, *f.*; Verschlag, *m.*

Séparatisme, *m.* odszczepienie, odstąpienie od zdania powszechnego religii, *n.* Absonderung von der allgemeinen Lehre einer Religion, *f.* — tiste, *m.* odszczepieniec, odstępca, *m.* Separatist, Sonderling, *m.*

Séparé, ée, *p. et a.* odłączony, oddzielony; osobny, różny, getrennt, abgesondert; besonders, unterschieden.

Séparément, *ad* osobno, z osobna, besonders.

Séparer *a.* roz-, odłączyć, oddzielić; przegrodzić; dzielić, podzielić, trennen, absondern, scheiden; theilen, abtheilen. se, *r.* roz-, odłączyć się, dzielić się; odstąpić, rozejść się; rozwiedść się, sich trennen, sich theilen; voneinander scheiden.

Sépée, *v.* Cépée.

Sépoule, Sépouler etc., *v.* Bobine, Bobiner etc.

Seps, *m.* padalec, *m.* Schlangeneidechse, *f.*

Sept, *a* siedm, sieben. — *m.* siódmy, *m.* siódemka, *f.* Siebente; Siebener, *m.*; Sieben, *f*

Sept ayeul, *m.* pradziad, prapradziad, *m.* des Urgroßvaters Aeltervater, *m.*

Septembre, *m.* wrzesień, *m.* September, Herbstmonat, *m.*

Septénaire, *a.* siedm, siebn. — *m.* professor etc., który 7 lat uczył, *m.* siedm lat, Professor ꝛc., der 7 Jahre gelesen hat, *m.*; Zeit von sieben Jahren (im menschlichen Leben), *f.*

Septennal, ale, *a.* siedmioletni, siebenjährig.

Septentrion, *m.* północ, *f.* Mitternacht, *f.*

Septentrional, ale, *a.* północny, mitternächtlich.

Septième, *a.* siódmy, siebente. — *m.* siódma (część), *f.* Siebentel, *n.*

Septièmement, *ad.* po siódme, siebentens.

Septuagénaire, *a.* siedmdziesiątletni, siebzigjährig.

Septuagésime, *f.* niedziela siedmdziesiąta, *f.* Sonntag Septuagesimä, *m.*

Septuple, *a.* siedmioraki, siebenfach. — *m.* siedmiokość, *f.* das Siebenfache, *n.*

Septupler, *a.* siedm razy pomnożyć, siebenfach vermehren.

Sépulcral, ale, *a.* grobowy, grobowcowy, zum Grabe gehörig.

Sépulcre, *m.* grób, *m.* grobowiec, *m.* Grab, *n.* Grabstätte, *f.*

Sépulture, *f.* pogrzeb; grób, *m.* Begräbniß, *n.*; Grabstätte, *f.*

Séquelle, *f. fam.* poczet, orszak, *m.* Anhang, *m.*

Séquestration, *f.* sekwestracya, *f.* Sequestration, *f.*

Séquestre, *m.* sekwester, *m.* rzecz sekwestrowana, *f.* Sequester, *m.*; sequestrirte Sache, *f.*

Séquestrer, *a.* sekwestrować, na sekwestracyą podadź, sequestriren, (streitige Güter zur Verwaltung übergeben). *fig.* skryć, sprzątnąć; pozbydź się, etwas heimlich auf die Seite bringen, vom Halse schaffen, se, *r.* stronić, oddalić się od świata, sich dem Umgange der Welt entziehen.

Sequin, *m.* cekin, *m.* (moneta złota) Zechine, *f.* (Goldmünze).

Sérail, *m.* saray, pałac Turecki, *m.* Serail, *n.* Türkischer Pallast, *m.*

Séran, *m.* ochlica, *f.* Hechel, *f.*

Sérancer, *a.* czesać len, hecheln.

Sérancolin, *m.* marmór czerwonawy, *m.* achatfarbiger Marmor, *m.*

Séraphin, *m.* serafin, *m.* Seraph, *m.*

Séraphique, *a.* seraficki, anielski, seraphisch, englisch.

Serein, *m.* rosa wieczorna, *f.* Abendthau, *m.*

Serein, eine, *a.* pogodny, iasny, heller, hell.

Sérénade, *f.* serenada, muzyka nocna, *f.* Nachtmusik, *f.* Ständchen, *n.*

Sérénissime, *a.* Jaśnie Oświecony, Durchlauchtig, Durchlauchtigst.

Sérénité, *f.* wesołość; pogoda, *f.* niebo wypogodzone, *n.* Xiążęca Mość, (tytuł) *f.* Heiterkeit, *f.*; klarer Himmel, *m.*; Durchlaucht, *f.*

Serf, Serve, *a* niewolniczy, poddany, leibeigen. — *m. f.* poddany; niewolnik, *m.* der, die Leibeigene.

Serfouette, *f.* motyczka ogrodnicza, *f.* Gartenhaue, *f.*

Serfouetter, *a.* motyczką wskopać, mit der Gartenhaue umhacken.

Serge, *f.* szarża, *f.* Sarsche, *f.*

Sergent, *m.* ceklarz, woźny; serżant, podoficyer, *m.* Gerichtsdiener; Sergeant, Unteroffizier, *m.*

Sergenter, *a.* (*q.*) dopominać się długu przez woźnych, woźnym kogo obesłać, jemandem die Gerichtsdiener über den Hals schicken. *fig.* nalegać, męczyć, plagen, quälen.

Sergeoterie, *f.* ceklarstwo; woźniczowstwo, *n.* Amt eines Gerichtsdieners, *n.*

Serger od. Sergier, *m.* tkacz szarży, *m.* Sarscheweber, *m.*

Sergerie, *f.* rękodzieło szarży, *n.* Sarschemanufactur, *f.*

Sergette, *f.* szarża cienka, *f.* dünne Sarsche, *f.*

Serieux, euse, *a.* poważny, surowy; ważny, ernsthaft, ernstlich; wichtig.

Sérieux, *m.* poważność, surowość, *f.* Ernsthaftigkeit, *f.*; Ernsthafte, *n.*; Ernst, *m.*

Serin, *m.* czyż, czyżyk, *m.* Zeisig, *m.* — de Canarie, kanarek, *m.* Canarienvogel, *m.*

Serine, *f.* czyżyk, kanarek samica,

samica, *f.* Sie von einem Zeisig oder Canarienvogel, *f.*
Serinette, *f.* pozytywka, *f.* Vogelorgel, *f.*
Seringue, *f.* sikawka, serynga, *f.* Spritze, *f.*
Seringuer, *a.* sikać, spritzen
Serment, *m.* przysięga, *f.* przeklinanie, *n.* Eid, Schwur, *m.*
Sermon, *m.* kazanie, *n.* Predigt, *f.*
Sermonnaire, *m.* kazania, *n. pl* (xiązka) Predigtbuch, *n.*
Sermonner, *a. fam* prawić kazanie rozprawiać, napominać, predigen, vorpredigen.
Sermonneur, *m* — euse, *f. fig.* napominacz uprzykrzony, *m.* der, die stets vorpredigt.
Sérosité, *f.* ostrość, wodnistość we krwi, *f.* wässrige Feuchtigkeit im Geblüte ꝛc., *f.*
Serotine, *f.* rodzay niedoperzów, *m.* Art Fledermäuse, *f.*
Serpe, *f.* sikacz (ogrodniczy), *m* Gartenmesser, *n.*
Serpent, *m.* wąż, *m.* Schlange, *f.*
Serpente, *f.* papier cienki przezroczysty ze znakiem węża, *m* Schlangenpapier, *n.*
Serpenteau, *m.* wężyk, *m.* junge Schlange, *f*
Serpenter, *n.* snuć się, wić się, wężykiem iść, sich schlängeln
Serpentin, ine, *a.* marbre-, wężownik, *m.* Serpentinmarmor, *m.* — langue- język niespokoyny konia, *m.* Schlangenzunge eines Pferdes, *f.*
Serpentine, *f.* serpentyn, (gatunek marmoru) Serpentinstein, *m.*
Serpette, *f.* nóż ogrodniczy do obrzynania winney ma-

cicy, *m.* Rebmesser der Winzer, *n.*
Serpillière, *f.* płótno grube, paklac, *m* Packtuch, *n.*
Serpolet, *m.* macierzanka, Quendel, *m.*
Serrail, *v.* Sérail.
Serre, *f* szpona, *f.* pazur, nożyce (raka) *pl.* pomarańczarnia, oranżerya; winnica na owoce, *f.* prasa winna, *m.* Kralle, Klaue, Krebsscheere, *f.*; Gewächshaus, Treibhaus, *n.* Obstkeller, *m.* Kelter, *n.*
Serré, ée, *p. et a.* ściśniony, naciśniony; ścisły, szczupły (żalem, etc) zdięty; zawarty, zamknięty, gedrückt, zusammengezogen, gedrängt; enge; gedrängt, beklemmt; verschlossen. *fig.* skąpy, sknérowaty, geizig, zäh.
Serré, *ad fam.* bardzo, mocno, tęgo stark sehr. jouer, ostrożnie grać, vorsichtig spielen, nicht viel wagen.
Serre-file, *m.* żołnierz ostatni w szeregu; szereg ostatni w szyku, *m.* letzter Soldat in der Schlußreihe, *m.*; dieser selbst *f.*
Serrement, *ad.* ściśle, ściśnienie, w kupie, enge beysammen, gedrängt. *fig.* skąpo, knauserig genau
Serrement, *m.* ściskanie, ściśnienie, *n.* Zusammendrücken, *n.* Druck, *m.* — de coeur, ściśnienie, bolenie serca, *n.* Herzbeklemmung, *f.*
Serre-papier, *m.* skrzynia, komórka do chowania papierów, *f.* Schriftkasten, *m.* — kammer ꝛc, *f.*
Serrer, *m.* mocno związać, ściągnąć, skrępować, ścisnąć; uściskać, ściskać, dolegać; opasać, otoczyć; zamknąć,

mknąć, schować, zatkać, zusammen binden, fest zuziehen, zusammen drücken; drucken, drängen, pressen, klemmen ꝛc.; einziehen; einschließen; verstopfen.
Serre-tête, *m.* chustka do związania głowy na noc, *f.* Kopfbinde, Art Nachtmütze, *f.*
Serron, *m.* skrzynia korzenna, *f.* Spezereykiste, *f.*
Serrure, *f.* zamek, *m.* Schloß, *n.*
Serrurerie, *f.* robota ślósarska, *f.* ślósarstwo, *n.* Schlosserarbeit, *f.*; — handwerk, *n.*
Serrurier, *m.* ślósarz. *m.* Schlosser, *m.*
Sertir, *a.* osadzić kamień drogi w co, einen Edelstein fassen.
Sertissure, *f.* osadzenie onegoż. *n.* Fassung der Edelsteine, *f.*
Servant, *a. m.* służący, dienend, den Dienst habend.
Servante, *f.* służąca, służebna; sługa, *f.* Dienstmagd; Dienerin, *f.*
Serviable, *a.* do usług gotowy, dienstfertig.
Service, *m.* służba, *f.* nabożeństwo, *n.* służba woyskowa; usługa, posługa, *f.* noszenie, danie potraw; srebro stołowe, *n.* bielizna stołowa, *f.* Dienst; Gottesdienst; Kriegsdienst, *m.*; Bedienung; Tracht Speisen, *f.*; zusammen gehöriges Tafelgeräth, Tafelservice, Tafelzeug, *m.*
Serviette, *f.* serweta, *f.* Serviette, *f.* Tellertuch, *n.*
Servile, *a.* niewolniczy, nikczemny, knechtisch, sclavisch.
Servilité, *f.* umysł podły, nikczemny, *m.* sclavischer Geist, *m.*
Servir, *a. et n.* (*q.* od *qc.*) służyć; usługować, posługować; podawać, nosić na stół potrawy; częstować, rozdawać przy stole, dienen; bedienen; aufwarten; (die Speisen auftragen; vorlegen. (*de qc*) służyć do czego, zamiast czego, zu etwas, statt etwas dienen. (*à qc.*) służyć do czego, zdadź się, zu etwas nützlich, dienlich seyn. se *r.* (*de qc.*) używać, użyć czego, sich einer Sache bedienen.
Serviteur, *m.* sługa; służący, *m.* Diener; Bedienter, *m.*
Servitude, *f* niewola, *f.* poddaństwo; iarzmo, *n.* Knechtschaft, *f.* Zwang, *m.*
Sesse, *f.* pas na turbanie, *m.* Binde um einen Turban, *f.*
Session, *f.* zasiadanie, *n.* sessya, *f.* Sitzung, *f.*
Séton, *m.* sawłoka *f.* Haarschnur, *f.* Haarseil, *n.*
Sève, *f.* sok roślin; pieprzyk wina, *m.* Saft von Bäumen und Pflanzen, *m.*; Würze (vom Weine), *f.*
Sévère, *a* ostry surowy, srogi, strenge, hart, sehr ernsthaft.
Sévérité, *f.* surowość, ostrość, srogość *f.* Strenge, Schärfe, Härte, *f.*
Sévices, *f. pl.* okrucieństwo przeciwko swey żonie popełnione, *n.* harte Behandlung seines Eheweibes, *f.*
Seuil, *m.* próg, *m.* Schwelle, *f.*
Seuillet, *m.* prożek, *m.* kleine Schwelle, *f.*
Seul, eule, *a.* sam; szczególny,

ny, iedyny; goły, allein; einzeln, einig, einzig; bloß.

Seulement, *a.* tylko, ieno, szczególnie; przynaymniey; dopiéro, nur; wenigstens; erst. pas-, ani, nawet nie, nicht einmal.

Seulet, ette, *a.* samuchny, iedyny, allein, (dichterisch).

Seulle, *f.* sklad, *m.*; żupa, *f.* Niederlage, *f.*; Salzlager, *n.*

Sevrage, *m.* odstawienie dziecię od piersi; porzucenie, opuszczenie szczenięcia, *n.* Entwöhnen der Kinder; Absetzen junger Thiere, *n.*

Sevrer, *a.* odstawić dziécię od piersi; porzucić, opuścić szczenię. (ein Kind) entwöhnen, absetzen, (von Thieren). *fig.* (*q. de qc*) zabierać, zatrzymywać komu co, jemanden etwas entziehen.

Sexagénaire, *a. et m.* sześćdziesiątletni, sechzigjährig.

Sexagésime, *f.* niedziela mięsopustna, zweyte Sonntag vor Fasten, *m.*

Sexe, *m.* płeć; biała płeć, białogłowy. *pl. f.* Geschlecht; weibliches Geschlecht, *m.*

Sextule, *m.* waga aptékarska 4 szkrupuły ważąca, *f.* sechster Theil einer Unze, (Apothekergewicht).

Sextuple, *a.* sześcioraki, sechsfach. — *m.* sześciorakość, *f.* das Sechsfache, *n.*

Sextupler, *a.* sześć razy pomnożyć, sechsfach vermehren.

Si, *c. ad.* ieżeli, kiedy; czy; tak, wenn, wofern; ob; so; ja. si bien que, tak że, tak iż, so daß.

Siamoise, *f.* materya bawełniana, *f.* Art baumwollenes Zeuges, *m.*

Sibarite, *m. fig.* rozpustnik, m. Wollüstling, *m.*

Sibylle, *f.* Sibila, *f.* Sibylle, *f.*

Sibyllin, *m.* Sibilski, Sibyllinisch.

Siccité, *f.* suchość, *f.* Trockenheit, *f.*

Sicile, *f.* Sycylia, *f.* Sicilien, *n.* Sicilien, nne, *a.* S. Sycyliyski, Sicilianisch. Sycyliyczyk, *m.* Sicilianer, *m.*

Sicilique, *a.* waga aptékarska 6 szkrupułow wynosząca, *f.* Apothekergewicht von 6 Strupeln, *n.*

Sidéral, ale, *a.* gwiazdowy, zum Gestirn gehörig.

Siècle, *m.* wiek, *m.* Jahrhundert; Zeitalter, *n.*

Siège, *m* stołek, *m.* krzesło, siedzenie, *n*; sądy, *pl.* sąd, *m.* oblężenie miasta, *n.* Stuhl, Sessel, Sitz, *m.*; Gericht, *n.* Gerichtshof; Richterstuhl, *m.*; Belagerung, *f.*

Siéger, *n.* siedzieć; panować, sitzen; regieren.

Sien, enne, *pr.* swóy; iego, iey, etc. (der, die, das) seine, seinige.

Sieste, *f.* spoczynek po południu, *m.* Mittagsruhe, *f.*

Sieur, *m.* pan, właściciel, *m.* Herr, *m.*

Si fait, *v.* Fait.

Sifflant, ante, *a.* ksykaiący, zischend.

Sifflement, *m.* ksykanie, gwizdanie, *n.* ksyk, *m.* Pfeifen; Zischen, *n.*

Siffler, *a. et n.* gwizdać; świstać; ksykać; wygwizdać, wyksykać; poszepnąć, namówić, pfeifen, zischen; ausspfeifen, ausziischen; einblasen.

Sifflet, *m.* piszczałka, *f.* Pfeife, *f. fam.* krtań, *f.* gardziel, *f.* Kehle, Gurgel, *f.*

Sifleur, *m.* —euse, *f.* gwizdacz, kaykacz, *m.* der, die pfeift, zischt ꝛc.

Sigisbée, *m.* przyiaciel męża, a amant żony, *m.* Cicisbeo, *m.* (Freund des Mannes und Galan der Frau).

Sigismond, *m.* Zygmunt; *m.* Siegmund, *m.*

Signal, *m.* znak, *m.* hasło, *n.* Zeichen, Signal, *n.* Losung, *f.*

Signalé, ée, *p. et a.* oznaczony; znaczny, sławny; osobliwy, znakomity beschrieben; ausgezeichnet, berühmt; sonderbar.

Signalement, *m* opisanie człowieka dokładne. *n.* genaue Beschreibung eines Menschen, *f.*

Signaler, *a.* opisać, postać czyią, pokazać; wsławić, der äußern Gestalt nach beschreiben; durch die That zeigen; berühmt machen. se, *r.* wsławić się, popisywać się, sich hervor thun, sich auszeichnen.

Signature, *f.* podpis, *m.* podpisanie, *n.* Unterschrift, *f.*; Unterschreiben, *n.*

Signe, *m.* znak, *m.*; kiwnienie palcem etc. *n* Zeichen, Merkmal, *n.*; Wink, *m.*

Signer, *a.* podpisać; na-, znaczyć, unterzeichnen, unterschreiben; zeichnen, bezeichnen.

Signet, *m.* znaczek w xiążce, *m.* Zeichen oder Band in einem Buche, *n.*

Signifiant, ante, *a. fam. vid.* Expressif; Significatif.

Significatif, ive, *a.* dobitny, ważny, bedeutend.

Signification, *f.* sens, *m.* znaczenie; sądowe oznaymienie, *n.* Bedeutung; gerichtliche Anleihe, *f.*

Signifier, *a.* znaczyć; oznaymić, bedeuten; andeuten, kund machen.

Silence, *m.* milczenie, *n.* Stillschweigen, *n. fam.* cisza, cichość, *f.* Stille, *f.*

Silencieux, euse, *a.* milczący, cichy, stillschweigend, stille.

Silène, *m.* bożek leśny, *m.* Waldgott, *m.*

Silésie, *f.* Szląsk, *m.* Schlesien, *n.* — sien nne, *a.* S. Szląski, Schlesisch. Szlązak, Szlezak, Schlesier, *m.*

Silex, *m.* skałka, *f.* Flintenstein, *m.*

Silhouette, *f.* sylueta, *f.* Schattenriß, *m.*

Silhouetter, *a.* sylueto wać, Schattenrisse machen.

Silhouetteur, *m.* sylueta, *m.* der Schattenrisse macht, *m.*

Siller, *n.* płynąć, rozdzielać fale, segeln, die Wellen durchschneiden.

Sillon, *m.* bróżda, *f.* Furche, *f. fig.* dega, ciega *f.* zmarsk, *m.* Stirne; Runzel, *f.*

Sillonné, ée, *a.* bróżdzisty, gefurcht, *fig.* zmarszczysty, runzelig.

Sillonner, *a.* bróżdzić, bróżdy robić. Furchen ziehen. *fig.* z-, marszczyć, runzeln.

Silve, *f.* wiersz na prętce zrobiony;

zrobiony; zbiór wierszów, *m.* schnell verfertigtes Gedicht, *n.*; Sammlung einzelner Gedichte, *f.*

Simagrées, *f. pl. fam.* nienaturalne twarzy ułożenia, *pl. n.* Zierereyen, *f. pl.*

Simarre, *f.* suknia z długim ogonem; sutana, *f.* langer nachschleppender Rock, *m.*; langes und weites Oberkleid, *n.*

Semilor, *m.* kruszec z miedzi i cyny mieszany, *m.* Semilor, *n.* (aus Kupfer und Zink zusammengesetztes Metall).

Simeon, *m.* Szymon, *m.* Simeon, *m.*

Simoniaque, *a.* świętokupiecki, wucherlich. — *m.* świętokupca, *m.* der ein geistliches Amt durch Geschenke an sich bringt.

Simonie, *f.* świętokupstwo, *n.* Kauf und Verkauf geistlicher Aemter, *m.* Simonia, *f.*

Simple, *a.* poiedynczy; iedyny; prosty; szczéry, einfach; einzig, bloß; gemein; schlicht, aufrichtig; einfältig. — *m.* ras tyle, *n.* poiedynczość, *f.* das Einfache. Simples, *pl.* lékarstwa proste, domowe, *m. pl.* einfache Heilmittel, *n. pl.*

Simplesse, *f. obs.* prostota, szczérość, *f.* Aufrichtigkeit, *f.*

Simplicité, *f.* prostość, prostota, *f.* Einfachheit, Einfalt, *f. fam.* głupstwo, *n.* einfältiger Streich, *m.*

Simplification, *f.* siednoczenie, skrócenie, *n.* Vereinfachung, *f.*

Simplifier, *a.* siednoczyć, skrócić, vereinfachen.

Simulacre, *m.* bożek, bałwan, *m.* Götzenbild, Bild, *n.* *v.* Fantôme; Spectre.

Simulation, *f. T.* udawanie, zmyślanie, *n.* Verstellung, *f.*

Simuler, *a.* udawać, zmyślać, na pozór czynić, sich verstellen, vorgeben, zum Schein thun.

Simultanée, *a.* równoczesny, gleichzeitig.

Sincère, *a.* szczéry, otwarty, aufrichtig.

Sincérité, *f.* szczérość, otwartość, *f.* Aufrichtigkeit, *f.*

Singe, *m.* małpa, *f.* Affe, *m.*

Singer, *a. fam.* naśladować, nachäffen.

Singerie, *f.* figle, *m. pl.* błazeństwa, *n. pl.* Affenstreiche, *m. pl.* Possen, *f. pl.*

se *Singulariser*, *r.* wyróżniać się, pokazywać się, sich auszeichnen (durch etwas Besonderes.)

Singularité, *f.* osobliwość, Sonderbarkeit, *f.*

Singulier, ière, *a.* osobliwy, dziwny, sonderbar, seltsam, wunderlich.

Singulièrement, *ad.* osobliwie, nadzwyczaynie; dziwnie, sonderlich, osobliwie, przyzwyczaynie; dziwnie, sonderlich, vorzüglich; außerordentlich; wunderlicher Weise.

Sinistre, *a.* nieszczęsny, przeciwny, opaczny, zły, unglücklich, übel, böse, widrig.

Sinon, *ad* ieżeli nie, albo, bo; oprócz, wyiąwszy, es sey denn, nicht, sonst; wenn nicht; außer. — que, *c.* tylko że, außer daß.

Sinueux, euse, *a.* wężykowaty, wklęsły, zapadły, krumm, gekrümmt; bogig.

Sinuosité, *f.* krzywość, *f.* zakręt, *m.* Krümme, Krümmung, *f.*

Siphon, *m.* lewar, *m.* trąba (na morzu), *f.* Heber, *m.*; Wasserhose, *f.*

Sire, *m.* pan, (*obs.*) Miłościwy. Naiaśnieyszy Królu! (tytuł) (sonst Herr;) allergnädigster König, (Titel).

Sirène, *f.* syrena, *f.* Meerweib, *n.* Sirene, *f.*

Sirie, *f.* Syrya, *f.* Syrien, *n.* —rien, ne, *a.* S. Syryiski, Syrisch, *a.* Syryiczyk, Syrer, *m.*

Sirop, *m.* syrop, *m.* Syrup, *m.*

Siroter, *f. fam.* powoli wysączać, sykać, langsam ausschlürfen.

Sirtes, *f. pl.* piaski, *m. pl.* Sandbänke, *f. pl.*

Sis, Sise, *a.* położony, leżący, liegend, gelegen.

Sistre, *m.* brzękadło, *n.* albo grzechotka Egipska, *f.* Aegyptische Rassel, oder Klapper, *f.*

Si-tôt-que, *c.* skoro tylko, iak tylko, sobald als.

Situation, *f.* sytuacya, okolica, *f.* położenie, *n.* Lage, Stellung, *f. fig.* okoliczność, *f.* położenie, *n.* Lage, *f.* Zustand, *m.*

Situé, ée, *p. et a.* położony, postawiony, gestellt, gelegen.

Situer, *a.* położyć, postawić, wystawić, stellen, setzen, legen.

Six, *a.* sześć, sechs. — *m.* szóstka, *f.* szósty, *m.* Sechse, *f.*; Sechste, *m.*

Sixaieul, *m.* dziad prapradziada, *m.* Urältervaters Großvater, *m.*

Sixain, *m.* pół tuzina, *n.* strofa z 6 wierszów złożona, *f.* halbes Dutzend, *n.*; sechszeilige Strophe, *f.*

Sixième, *a.* szósty, sechste. — *m.* szósta (część) *f.* Sechstel, *n.*

Sixièmement, *ad.* po szóste, sechstens.

Smaragdin, ine, *a.* szmaragdowy, smaragdfarbig.

Smectin, *m.* mydleniec, mydlak, *m.* Seifenstein, *m.*

Sobre, *a.* mierny, trzeźwy wstrzemięźliwy, mäßig, nüchtern, *fig.* skromny, bescheiden.

Sobriété, *f.* mierność, wstrzemięźliwość, trzeźwość, *f.* Mäßigkeit, Nüchternheit, *f. fam.* skromność w mówieniu, *f.* Bescheidenheit im Reden, *f.*

Sobriquet, *m.* przezwisko, *n.* Spottnahme, *m.*

Soc, *m.* lemiesz, *m.* Pflugschar, Pflugeisen, Sech, *n.*

Sociabilité, *f.* towarzyskość, *f.* Geselligkeit, *f.*

Sociable, *a.* towarzyski, gesellig.

Social, ale, *a.* towarzyski, towarzystwa się tyczący, gesellschaftlich.

Société, *f.* towarzystwo, *n.* Gesellschaft, *f.*

Socque, *m.* trepka, *f.* hölzerner Schuh der Mönche, *m.*

Sodomie, *f.* sodomia, *f.* Sodomiterey, *m.*

Sodomite, *m.* sodomczyk, *m.* Sodomit, *m.*

Soeur, *f.* siostra; zakonnica, *f.* Schwester; Nonne, *f.*

Sofa od. Sopha, *m.* sofa, *f.* Sofa, *m.*

Soi *pr* się, sich — disant, *a. m.* tak zwany, wydawający się, so genannt, angeblich

Soie, *f.* iedwab, *m.* szczecina, *f.* włosy długie niektórych zwierząt *m. pl* Seide; Schweinsborste, *f.* langes Haar mancher Thiere, *n.*

Soierie *f.* iedwabne towary, bławaty, *pl m.* rękodzieło bławatów, *n.* handel bławatny, *m.* Seidenmanufactur, *f.* Seidenhandel, *m.*

Soif, *m.* pragnienie, *n.* Durst, *m. fig* chuć, *f.* żądanie, *n.* Begierde, *f.*

Soigner, *a. et n.* sprawić; opatrzyć pilnować, pielęgnować besorgen; Sorge tragen, warten, pflegen.

Soigneux euse, *a.* pilny, pieczołowity, staranny, sorgfältig, sorgsam, besorgt.

Soin, *m.* pilność, pieczołowitość staranność, *f.* Sorge, Sorgfalt, *f.* Soins, *pl* troski, *pl.* kłopot, *m.* Sorgen, *f. pl.* Bemühungen, *f. pl.*

Soir, *m.* wieczór, *m.* Abend, *m.*

Soirée, *f.* czas wieczorny, *m.* Abendzeit, *f.* Abend, *m.*

Soit, *c.* bądź, niech tak będzie, przypuściwszy, es sey, es mag seyn.

Soixantaine, *f.* sześćdziesiąt, kopa, *f* Anzahl von 60 Stück, *f.* Schock, *n.*

Soixante, *a.* sześćdziesiąt, sechzig.

Soixantième, *a.* sześćdziesiąty, sechzigste. — *m.* sześćdziesiąta (część), *f.* Sechzigste, *n.*

Sol, *m.* ziemia, *f.* grunt, Boden, *m.* Erdreich, *n.*

Solaire, *a.* słoneczny, zur Sonne gehörig.

Soldat, *m.* żołnierz, *m.* Soldat, *m.* — l'air-, *m.* żołnierska, *f.* soldatisches Aussehen, *n.*

Soldatesque, *f.* żołnierstwo, wojsko, *n.* gemeine Kriegsvolk, *n.* — *a.* żołnierski, wojskowy, soldatisch.

Solde, *f.* żołd, *m.* Sold, *m.*

Solder, *a.* zakończyć rachunek, eine Rechnung abschließen, tilgen.

Soldoyer, *v.* Soudoyer.

Solécisme, *m.* błąd gramatyczny, Sprachfehler, *m.*

Soleil, *m.* słońce, *n.* Sonne, *f.*

Solennel, elle, *a.* uroczysty, feyerlich, festlich.

Solennisation, *f.* święcenie, obchodzenie, *n.* Feyer, *f.*

Solenniser, *a.* święcić, obchodzić uroczystość, feyern.

Solennité, *f.* uroczystość, Feyerlichkeit, *f.*

Solitard, *v.* Smectin.

Solide, *a.* mocny, gęsty, gruby, twardy, trwały, fest, dicht, dauerhaft, stark. *fig* pewny, prawdziwy; gruntowny; stały; poważny, ächt, wahr; gründlich; dauerhaft; gesetzt. — *m.* pewność, prawdziwość etc., *f.* ciało gęste, twarde, *n.* das Wahre, Dauerhafte ꝛc.; fester Körper, *m.*

Solidité, *f.* gęstość, mocność, trwałość, stałość, *f.* Dichtheit, Festigkeit, Dauerhaftigkeit, *f. fig.* gruntowność, *f.* Gründlichkeit, *f.*

Soliloque *m.* rozmowa z samym sobą, *f.* Selbstgespräch, *n*

Solitaire, *a.* odludny, samotny, einsam. ver-, tasiemiec, wstęgowiec, soliter, *m.* Bandwurm, *m.*

Solitaire, *m.* pustelnik, *m.* Einsiedler, *m.*

Solitude, *f.* samotność, puszcza, *f.* Einsamkeit, Einöde, *f.*

Solive, *f.* belka, *f.* Balken.

Soliveau, *m.* belka mała albo cienka, baleczka, *f.* kleiner od. dünner Balken, *m.*

Sollicitation, *f.* prożba usilna, *f.* naleganie; pobudzanie *n.* pobudka, *f.* przynaglanie, pilnowanie; zalecenie sprawy sędziemu, *n.* Bitte, *f.* inständiges Ansuchen, *n.* Anreizung; Betreibung; Empfehlung einer Sache bei einem Richter, *f.*

Solliciter, *a.* pobudzać, zachęcać, anreitzen. (*q.*) nalegać komu, usilnie kogo prosić, jemandem anliegen. (*qc.*) przynaglać, pilnować; prosic usilnie o co; zalecić sprawę sędziemu, etwas betreiben; um etwas anhalten, ansuchen; seine Sache dem Richter empfehlen.

Solliciteur, *m.* — euse, *f.* nalegaiący, pilnuiący, etc. der, die um etwas anhält, etwas betreibt ꝛc.

Sollicitude, *f.* staranie, frasunek, kłopot, *m.* Sorge, *f.*

Solvabilité, *f.* wypłatność, *f.* Vermögen zu bezahlen, *n.*

Soluble, *a.* łatwy do rozpuszczenia, do rozwiązania, auflöslich, auflösbar.

Solution, *f.* rozwiązanie, rozpuszczenie, rozłączenie, *n.* Auflösung, *f.*

Somache, *v.* Saumâtre.

Sombre, *a.* ciemny, posępny, dunkel, düster. *fig* ponury, smutny, markotny, finster, traurig, mürrisch.

Sommaire, *a.* skrócony, summaryiny, summarisch. — *m.* summaryusz, krótki zbiór, *m.* kurzer Inhalt, *m.*

Sommation, *f.* napominanie, namawianie; nakazanie, stawienie się przed sądem, *n.* Aufforderung, Mahnung, Ladung vor Gericht, *f.*

Somme, *f.* ładunek bydła iucznego, *m.* summa, *f.* summaryusz krótki, zbiór, *m.* Tracht oder Last eines Lastthieres; Summe, *f.*; kurzer Begriff, *m.*

Somme, *m.* sen, *m.* Schlaf, *m.*

Sommeil, *m.* sen, *m.* spanie, drzymanie, *n.* zaspałość, *f.* Schlaf, Schlummer, *m.*; Schläfrigkeit, *f.*

Sommeiller, *n.* drzymać, schlummern. *fig.* opieszałym zostać, schläfrig oder nachläßig werden.

Sommelier, *m.* ière, *f.* piwniczny, *m.* Keller, Kellerschließer, *m.*

Sommellerie, *f.* piwnica, *f.* piwnictwo, *n.* Kellnerey, *f.*

Sommer, *a.* napominać, namawiać; nakazać sądownie; zliczyć, zrachować, auffordern, mahnen; gerichtlich zu etwas anhalten; summiren.

Sommet, *m.* wierzch, szczyt, *m.* ciemie, *n.* Gipfel, *m.* Spitze; Höhe, *f.*; Scheitel, *m.*

Sommier, *m.* bydło iuczne, *n.* materac włosem końskim wytkany,

wytkany, *m.* Saumthier, Lastthier, Packpferd, *n.*; Matratze (von Pferdehaaren), *f.*

Sommité, *f.* wierzchołek, koniec, *m.* äußerste Spitze an Blättern, Bergen ꝛc., *f.*

Somnambule, *m. et f.* lunatyk, sennowłók, *m.* Nachtwanderer, *m.*

Somptuaire, *m.* ustawa ściągaiąca się na ubiór i iedzenie *f.* Kleider- und Speisetaxe, *f.* — *a f* loi-, prawo zbytek zakazuiące, *n.* Prachtgesetz, (das den Aufwand einschränkt), *n.*

Somptueux, euse, *a.* kosztowny, okazały, wspaniały, prächtig, kostbar.

Somptuosité, *f.* okazałość, wspaniałość, *f.* Pracht, *f.*

Son, sa, *pr.* swóy, swoia, swoie, iego, iéy, sein, seine.

Son, *m.* otręby, *pl.*; dźwięk, głos, *m.* brzmienie, *n.* Kleye, *f.*; Laut, Schall, Klang, *m.*

Sonate, *f.* sonata, *f.* Sonate, *f.*

Sonde, *f.* szukadło, s. cyrulickie, *n* rożen strażniczy, *m.* ołowianka, *f.* Sucher, *m.* Wundeisen, *n.* Bohrer der Zolleinnehmer, *m.* Senkbley, *n*

Sonder, *a.* macać, szukać szukadłem etc.; dochodzić głębokości, mit der Sonde ꝛc. untersuchen. *fig.* dochodzić, badać, rozstrząsać, ausforschen, erforschen — *n.* ołowiankę wyrzucić, das Senkbley ins Meer werfen.

Sondeur, *m.* dochodziciel, badacz, *m.* Untersucher, Erforscher, *m.*

Songe-creux, *m, fam.* przemyśliwacz; obłudnik, Träumer; Duckmäuser, *m.*

Songe-malice, *m. fam.* [illegible] śnik, zdrayca, *m.* Schalkfreh, *m.*

Songer, *n.* sen miéć, śnić, träumen. (*à qc.*) myśleć, [illegible] miętać o czym, rozważać od. auf etwas denken, was bedenken.

Songeur, *m.* sny miewaiący; iak we śnie siedzący, Träumer, *m.*

Sonica, *fig. fam.* właśnie czas, w sam czas, gerade rechter Zeit.

Sonnaille, *f.* dzwonek, Schelle, *f.*

Sonnailler, *a fam.* [illegible] czanie dzwonić, beständig läuten. — *m.* bydło z dzwonkiem, *n.* Thier mit einer Schelle, *n.*

Sonnant, ante, *a.* brzękaiący, brzmiący; biiący, klingend, schellend; läutend; schlagend.

Sonner, *a.* dzwonić; brzękać, brzmieć; bić, läuten; klingen, schallen; tönen; schlagen — *n.* dzwonić; [illegible] trąbić, läuten; klingeln, schellen; blasen. *fig. fam.* ne — mot, i słówka nie wymówić, ani pisnąć, kein Wort sagen, sich nichts merken lassen.

Sonnerie, *f.* dzwonienie, *n.* dzwony, *pl.* Geläute, *n.*

Sonnette, *f.* dzwonek, *m.* [illegible] ba, *f.* Schelle, Klingel; Rolle, *f.*

Sonneur, *m.* dzwoniarz, dzwonnik, *m.* Glockenläuter, Glöckner, *m.* — de cor, waltornista, *m.* Waldhornist, *n.*

Sonore, *a.* wdzięczuobramiący; głośny, wohlklingend; hellklingend.

Sophisme, *m.* wniosek zawodny, *m.* Trugschluß, *m.*

Sophiste, *m.* wykrętarz, zwodzca, *m.* Sophist, *m.*

Sophistique, *a.* wykrętarski, chytry; sophistisch, spitzfindig.

Sophistiquer, *a.* zawodnie wystawić, dochodzić, opisać; zfałszować, in Trugschlüsse einkleiden; verfälschen.

Sophistiquerie, *f.* wykręt, *m.* zwodzenie; zfałszowanie, *n.* Sophisterey; Verfälschung, *f.*

Sophistiqueur, *m.* oszust; fałszerz, *m.* Betrüger; Verfälscher, *m.*

Soporatif, ive, *a.* zasypiaiący, einschläfernd. *fig.* nudny, przykry, langweilig.

Soporeux, euse, *a.* spiączkę sprawuiący, die Schlafsucht verursachend.

Sor, Soret, *v.* Saur, Sauret.

Sorbe, *f.* iarzębina, *f.* Spierlingsbeere, Aberasche, *f.*

Sorbet, *m.* sorbet, *m.* (trunek słodki) Sorbet, *m.* (gewisses süßes Getränk).

Sorbier, *m.* iarzębina, drzewo, *f.* Spierlingsbaum, Aberaschbaum, *m.*

Sorcellerie, *f.* czary, *pl.* czarnoxięstwo, *n.* Zauberey, *f.*

Sorcier, *m.* — ière, *f.* czarownik, czarnoxiężnik, *m.* Zauberer, Hexenmeister, *m.* Zauberin, Hexe, *f.*

Sordide, *a.* skąpy, sknérowaty, bezecny, filzig, geizig, schändlich.

Sordidité, *f.* skąpstwo, sknérstwo, *n.* schändlicher Geiz, *m.*

Sorer, *v.* Saurer.

Sorie, *f.* wełna Hiszpańska z baranków. *f.* gewaschene Spanische Lammwolle, *f.*

Sorne, *f.* zuzel, *m.* Eisenschlacke, *f.*

Sornette, *f.* głupstwa, (besonders *pl.*) Albernheit, Alfanterey, *f.*

Sororal, ale, *a.* siestrzyński, schwesterlich.

Sororiant, ante, *a.* wznoszący się, (o piersiach), schwellend, (vom Busen).

Sort, *m.* przeznaczenie, *n.* wyrok, los, *m.* czary, *pl.* Schicksal, Geschick, Verhängniß; Loos, *n.*; Zauberey, *f.*

Sortable, *a.* zgodny, składny, równy, sich zusammen schickend, schicklich.

Sorte, *f.* gatunek, rodzay, sposób, Art, Gattung, Sorte, Art, Weise, *f.* de la-, tak, w ten sposób, tym sposobem, also, de-, en-que, tak tym sposobem, że, żeby, aby, so, dergestalt, daß; toute-, rożny, allerhand, allerley.

Sortie, *f.* wychodzenie, wyiście, wywożenie, *n.* wywóz, *m.* uyście; wypadnienie oblężeńców, *n.* Ausgang, Auszug, Austritt, *m.* Ausfahrt; Ausfuhre, *f.*; Ausfluß; Ausfall, *m.*

Sortilége, *m.* czary, *pl.* czarnoxięstwo, *n.* Hexerey, *f.*

*Sortir, *n.* wychodzić, wyiśdź, wystąpić; wyiechać; wycieka, wypływać, wytrykiwać; pokazać się; wynikać, pochodzić, ausgehen; ausfahren; auslaufen; zum Vorschein kommen; abstam-

men, herkommen. faire-, wypuścić, wyprowadzić, wypędzić, heraus lassen, führen, treiben, ꝛc. — *a.* wyprowadzić, wyrwać, heraus ziehen, heraus helfen. — *m.* au-, przy wyściu, przy wstaniu etc. beym Herausgehen, Aufstehen ꝛc.

Sot, otte, *a.* głupi; błazeński, nierozsądny, dumm, einfältig; albern, thöricht, närrisch. — *m.* dudek głupiec, *m.* Dummkopf, Schöps, *m.*

Sottise, *f.* głupstwo, błazeństwo; grubiaństwo; słowo zelżywe; bałamuctwo, *n.* Dummheit, Narrheit; Grobheit, *f.*; Schmähwort, *n.*; Zote, *f.*

Sottisier, *m.* zbiór sprośnych piosnek, figlów; bałamut; figlarz, *m.* Sammlung von allerhand schmutzigen Liedern, Possen ꝛc., *f.*; Zotenreißer, *m.*

Sou, od. Sol, *m.* półtorak Francuski, *m.* Sou, *m.* (Französische Kupfermünze von anderthalb Kreuzer).

Souabe, *f.* Szwabia, *f.* Schwaben, *n.* — *a.* S. Szwabski, Schwäbisch, *a.* Szwab, Schwabe, *m.*

Soubresant, *m.* skok konia, *m.* zatrzęsienie woza, *n.* Satz eines Pferdes; Stoß eines Wagens, *m. fig.* przeszkoda, zawada, *f.* Hinderniß, *n.*

Soubrette, *f.* garderobiana, *f.* Zofe, *f.* Kammermädchen, *n.*

Soubreveste, *f.* kaftan bez rękawów, *m.* Kamisol ohne Aermel, *n.*

Souche, *f.* karcz, pień; ród, dom, *m.* Stock, Stamm; Stammvater, Stamm, *m.* dudek, *m.* Gimpel, *m.*

Souchetage, *m.* zliczenie kr. crów w lesie, *n.* Abzählung der Stöcke im Walde, *n.*

-teur, *m.* leśniczy do ... *m.* Forstbediente, der die ... verrichtet, *m.*

Souci, *m.* kłopot, frasunek, utrapienie, *n.* Sorge, *f.* Kummer, *m.*

se Soucier, *r.* (*de qc*) ... się, dbać, stać o co, ... um etwas bekümmern, ... sorgen.

Soucieux, euse, *a.* frasobliwy, troskliwy, sorgenvoll, bekümmert, besorgt.

Soucoupe, *f.* taca; misecka od filiżanki, *f.* Credenz; Präsentirteller, *m.*; Untertasse, *f.*

Soudain, aine, *a.* nagły, prędki, plötzlich, schnell.

Soudain; — nement, *ad.* nagle, prędko, plötzlich, sogleich.

Soudaineté, *f.* nagłość etc., *f.* Plötzlichkeit ꝛc., *f.*

Soudard, *m. fam.* żołnierz zasłużony, *m.* alter gedienter Kriegsmann, *m.*

Soude, *f.* solanka, *f.* Sode, *f.* Aschensalz, *n.*

Souder, *a.* lutować; skuć, löthen; schweißen.

Soudoyer, *a.* żołd dawać, płacić, besolden, im Sold haben.

Soudrille, *m. fam.* żołnierzysko hultay, *m.* liederliches schelmisches Soldat, *m.*

Soudure, *f.* materya do lutowania, *f.* lut, *m.* lutowanie, *n.* Löthe, *f.* Löthen, *n.*; Löthung, *f.*

Sou-

Souffle, *m.* dmuchanie etc., *n.* dech, oddech; chuch, *m.* Blasen, *n.*; Athem; Hauch, *m.* — de vent, wietrzyk, *m.* Lüftchen, *n.*

Souffler, *n.* chuchać, dmuchać, wiać; dyszeć, dychać; złoto robić, bauchen; blasen, wehen; schnauben, keichen; Gold machen, laboriren. *fam.* pisnąć, mucksen. — *a.* roz-, dmuchać, z-, w-, wydmuchnąć; szepnąć co komu do ucha; rozżarzać; chuchać, blasen, anblasen, ausblasen, einblasen, wegblasen; anhauchen, *fig.* wydrzeć, porwać, wegkapern.

Soufflerie, *f.* miechy, *pl.* alchymia, *f.* Blasewerk; Laboriren, *n.*

Soufflet, *m.* miech; policzek, *m.* Blasebalg, *m.*; Maulschelle, Ohrfeige, *f.*

Souffletade, *f. fam.* policzkowanie etc., *n.* kilka policzków, Maulschelliren, *n.*; Tracht Ohrfeigen, *f.*

Souffleter, *a.* policzkować, popyskować, Ohrfeigen geben.

Souffleteur, *m.* prędki do policzkowania, der Ohrfeigen austheilt.

Souffleur, *m.* — euse, *f.* dyszący, dychający; rozżarzacz ognia; pomagacz; alchymista, *m.* der, die schwer athmet, keicht; Bläser; Einbläser, Souffleur; Laborant, *m.* — d'orgues, nadymacz miechów organowych, *m.* Balgentreter, *m.*

Souffrance, *f.* cierpienie, znoszenie, *n.* Leiden, *n.*

Souffrant, ante, *a.* cierpiący; cierpliwy, leidend; geduldig.

Souffre-douleur, *m. fam. fig.* człowiek, *m.* zwierzę niedomęczone, *n.* Marterholz, *n.*

Souffreteux, euse, *a. fam.* nędzny, mizerny, dürftig, armselig.

*Souffrir, *a. et n.* cierpieć, znosić; wytrzymać, znieść; pozwolić, leiden; dulden, ertragen, ausstehen, erdulden; verstatten, erlauben.

Soufre, *m.* siarka, *f.* Schwefel, *m.*

Soufrer, *a.* siarkować, schwefeln.

Sougarde, *f.* antaba u strzelby u szpady etc., *f.* Bügel am Degengefäße, am Schafte einer Flinte ꝛc., *m.*

Sougorge, *f.* podgardle u uzdeczki, *n.* Kehlriemen eines Pferdes, *m.*

Souhait, *m.* życzenie, *n.* Wunsch, *m.* à-, pomyślnie, podług życzeń, nach Wunsche.

Souhaitable, *a.* pożądany, pożądliwy, wünschenswerth.

Souhaiter, *a.* życzyć, żądać, wünschen, gönnen.

Souiller, *a.* splugawić, zbrudzić, zesmolić, splamić, besudeln, beschmutzen, beflecken.

Souillon, *m. et f.* dziećię plugawe, *n.* plugawiec, *m.* swinia, paskudnica, schmutziges Kind, *n.*; schmutzige Küchenmagd, *f.*

Souillure, *f.* plugastwo, *n.* brud, *m.* Schmutz, *m. fig.* zmaza; nieczystość, *f.* Flecken, *m.*; Unreinigkeit, *f.*

Soûl, úle, *a.* syty; piiany, opiły.

opiły, ganz satt; betrunken. *fig.* niekontent, überdrüßig.

Soûl, *m.* (mon, ton etc.) dosyt, *m.* sytość, *f.* Genüge, Sättigung, *f.*

Soulagement, *m.* ulga, pociecha, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.*

Soulager, *a.* ulżyć, uiąć ciężaru etc, pocieszyć, lindern, erleichtern, erquicken.

Soûlant, ante, *a. fam.* sytny, sättigend.

Soûler, *a.* zbytecznie nasycić; upoić kogo, übermäßig sättigen; betrunken machen.

Soulèvement, *m.* obrzydzenie, *n.* Aufstoßen, *n. fig.* bunt, rozruch, *m.* powstanie, *n.* Aufstand, *m.* Gährung, *f.*

Soulever, *a.* podnieść, aufheben; aufrichten. *fig.* buntować, empören, aufwiegeln. — *n.* obrzydliwość sprawiać, czuć, aufstoßen, einen Ekel haben.

Souleur, *f. fam.* przestrach, *m.* Schrecken, *m.*

Soulier, *m.* trzewik, *m.* Schuh, *m.*

Souligner, *a.* podkreślić, unterstreichen.

Souloir, *n. obs.* zwyknąć, mieć zwyczay, pflegen.

*Soumettre, *a.* podbić, opanować; poddadź, unterwerfen, bezwingen. se, *r.* (à) poddadź się; wystawiać się, sich unterwerfen.

Soumis, ise, *p. et a.* poddany, podległy; pokorny, uniżony, unterworfen, unterwürfig; unterthänig, gehorsam.

Soumission, *f.* podległość; uniżoność, *f.* posłuszeństwo, *n.* Unterwürfigkeit; Unterwerfung, *f.* Gehorsam, *m.* — ons, *pl.* uszanowanie, *n.* pokora, *f.* Ehrerbiethung, Ergebenheit, *f.*

Soupape, *f.* klapa, klapka, zaporka *f.* Ventil, *n.* Klappe, *f.*

Soupçon, *m.* podeyrzenie, mniemanie, *n.* domysł, *m.* Argwohn, Verdacht, *m.*; Vermuthung, *f.*

Soupçonner, *a.* mieć w podeyrzeniu kogo, podeyrzenie o kim; mniemać, domyśliwać się, argwöhnen, Verdacht haben; muthmaßen.

Soupçonneux, euse, *a.* podeyrzliwy, argwöhnisch.

Soupe, *f.* polewką, kawałek chleba, *m.* Suppe; Brodschnitte, *f.*

Soupente, *f.* pas pod poiazdem, *m.* komórka pod połapem, *f.* Hangriemen an einer Kutsche, *m.*; hängende Kammer unter der Decke, *f.*

Souper, *n.* wieczerzą ieść, zu Abend essen.

Souper, od. Soupé, *m.* wieczerza, *f.* Abendessen, *n.*

Soupeser, *a.* z-, ważyć na ręce, mit der Hand wiegen.

Soupeur, *m.* polewki lubiący, Suppenliebhaber, *m.*

Soupière, *f.* miska na polewkę, *f.* Suppennapf, *m.*

Soupir, *m.* westchnienie, *n.* Seufzer, *m.*

Soupirail, *m.* okno od piwnicy, *n.* Kellerloch, Luftloch, *n.*

Soupirant, *m. fam.* kochanek, *m.* Liebhaber, *m.*

Soupirer, *n.* wzdychać; westknić, seufzen. — *a.* ubolewać nad czym, beseufzen.

Souple, *a.* smagły, gibki, miękki, geschmeidig, gelenk, biegsam. *fig.* powolny, posłuszny, nachgiebig.

Souplesse, *f.* smagłość, gibkość etc., *f.* Geschmeidigkeit, Biegsamkeit, Gelenkheit, *f.*

Souquenille, *f.* kitel, *m.* Leinwandkittel, *m.*

Source, *f.* źrzódło, *n.* zdroy, *m.* Quelle, *f.*

Sourcil, *m.* brew, *f.* Augenbraune, *f.*

Sourciller, *n.* brwiami ruszać, brwi zmarszczyć, die Augenbraunen bewegen.

Sourcilleux, euse, *a.* (w poezyi:) wyniosły, spadzisty, (poetisch:) schroff, jäh.

Sourd, *m.* iaszczurka głucha, *f.* Molch, *m.*

Sourd, ourde, *a.* głuchy; niegłośny, taub; dumpf. *m. f.* głuch, głuszek, *m.* Tauber, *m.* taube Person, *f.*

Sourdaud, aude, *a.* trochę głuchy, ein wenig taub.

Sourdine, *f.* à la-, *ad.* skrycie; po cichu, ganz in der Stille.

Sourdre, *n.* wynikać, wytryskać, quellen. *fig.* wynikać, pochodzić, entstehen.

Souriceau, *m.* myszka, *f.* Mäuschen, *n.*

Souricière, *f.* połapka, *f.* Mäusefalle, *f.*

Souriquois, oise, *a.* myszy, (in der Fabel) die Mäuse betreffend.

*Sourire, *n.* uśmiechać się, lächeln.

Sourire, Souris, *m.* uśmiechanie się, *n.* Lächeln, *n.*

Souris, *f.* mysz, *f.* Maus, *f.*

Sournois, oise, *a.* ponury, heimlich, tückisch. — *m. f.* człowiek taki, *m.* Duckmäuser, *m.*

Sous, *prp.* pod, unter.

Sous-bail, *m.* subarenda, *f.* Unterpacht, *m.*

Sous-barbe, *f.* podbrodek u konia, *m.* Unterkinn eines Pferdes, *n. fam.* uderzenie w podbrodek, *n.* Schlag unter das Kinn, *m.*

Souscripteur, *m.* prenumerant, *m.* Subscribent, Pränumerant, *m.*

Souscription, *f.* podpis, *m.* subskrypcya, prenumeracya, *f.* Unterschrift, Unterzeichnung; Vorausbezahlung, *f.*

*Souscrire, *a.* podpisać, podpisać się; prenumerować, unterschreiben, unterzeichnen; voraus bezahlen.

Sous-diaconat, *m.* subdyakonia, *f.* Unterdiaconat, *n.*

Sous-diacre, *m.* subdyakon, *m.* Unterdiaconus, *m.*

Sous-diviser, *v.* Subdiviser.

Sous-double, *a.* pół, halb.

Sous-doyen, *m.* poddziekan, *m.* Unterdechant, *m.*

Sous-entendre, *a.* rozumieć co pod czym, zamykać co w czym, mit darunter verstehen.

Sous-entendu, *a.* wraz zrozumiany pod czym, zamknięty w czym, mit darunter verstanden.

Sous-entente, *f. fam.* wykręt, wybieg, *m.* Vorbehalt, *m.*

Sous-ferme, *f.* arenda, dzierżawa daléy komu od arendarza etc. dana, *f.* Unterpacht, *f.*

Sous-fermer, *a.* arendować, w dzierżawę dadź komu rzeczy od siebie arendowane etc., wieder an Andere verpachten.

Sous-fermier, *m.* —ière, *f.* arendarz, dzierżawca powtórny rzeczy iuż arendowaney, *m.* Unterpächter, *m.*

Sousfréter, *a.* naięty okręt znowu komu dadź naiąć, ein gemiethetes Schiff an einen Andern vermiethen.

Sous-garde etc., *v.* Sougarde etc.

Sous-lieutenance *f* podporucznikowstwo, *n.* Unterlieutenantsstelle, *f.*

Sous-lieutenant, *m.* podporucznik, *m.* Unterlieutenant, *m.*

Sous-locataire, *m.* rzecz naiętą daiący w naiem, Untermiethmann, *m.*

Sous-louer, *n.* znowu komu, u kogo naiąć rzecz naiętą, wieder vermiethen; von dem Hauptmiethmanne etwas miethen.

Sous-maître, *m.* nauczyciel drugi, *m.* Unterlehrmeister, *m.*

Soussigné, *m.* podpisany, unterschrieben, unterzeichnet.

Soustraction, *f.* ukradnienie, schwycenie; odebranie, odięcie *n.* Unterschlagung; Entziehung, *f.*

*Soustraire, *a.* ukraśdź, schwycić; odebrać, odiąć, unterschlagen, entwenden; entziehen. *T.* odrachować, subtrahiren, abziehen. se, *r.* de od. à qc., uchronić się, uchodzić, uniknąć, sich einer Sache entziehen.

Sous-ventrière, *f.* popręg, *m.* Bauchgurt eines Pferdes, *m.*

Soutane, *f.* sutana, *f.* Leibrock der Geistlichen, *m. fig.* stan duchowny, *m.* geistlicher Stand, *m.*

Soutanelle, *f.* sutanka, *f.* Leibröckchen, *n.*

Soutenable, *a.* dowodny; znośny; obronny, was sich behaupten läßt; erträglich; haltbar.

*Soutenir, *a.* podpierać; wspierać, dźwigać, unterstützen, halten, tragen. *fig.* utrzymywać; wspierać, dopomagać; podpierać, bronić, wstrzymać. unterhalten; bestehen, behaupten; aushalten, ausstehen; ertragen, vertragen. se, *r.* stać, trzymać się na nogach; utrzymać się, trwać, sich auf den Füßen erhalten; sich halten, erhalten.

Souterrain, aine, *a.* podziemny, unterirdisch.

Souterrain, *m.* sklep podziemny, *m.* pieczary, *pl.* unterirdischer Bau, *m.* unterirdisches Gewölbe, *n.* —ains, *pl. fig.* wykręty, wybiegi, *pl.* Schliche, *m. pl.*

Soutien, *m.* podpora, *f.* Stütze, *f.*

Soutirage, *m.* przetoczenie wina etc. z beczki do beczki, *n.* Ablassen des Weins ꝛc. aus einem Fasse in ein anderes, *n.*

Soutirer, *a.* przetoczyć wino etc. z beczki do beczki. Getränke in ein anderes Faß ablassen.

Sou-

Souvénance, *f.* pamiątka, *f.* Erinnerung, *f.*

*Souvenir, *r.* (de) przypominać sobie co, pamiętać o czym, sich erinnern, denken an ...

Souvenir, *m.* pamiątka, pamięć, *f.* Andenken, *n.* Erinnerung, *f.* Gedächtniß, *n.*

Souvent, *ad.* często, oft.

Souverain, aine, *a.* naywyższy; głowny, iedyny; samowładny. höchst; vortrefflich, einzig in seiner Art; unumschränkt. — *m. f.* pan, rządzca, samowładzca, *m.* Regent, Oberherr, Beherrscher, *m.*

Souveraineté, *f.* samowładztwo; państwo, *n.* Oberherrschaft, Landeshoheit; Herrschaft, *f.*

Soye, *v.* Soie.

Soyeux, euse, *a.* miękki iak iedwab; bogaty w iedwab, zart wie Seide; seidenreich.

Spacieux, euse, *a.* obszerny, przestrony, geräumig.

Spadassin, *m.* zawadyak, *m.* Schläger, Raufer, *m.*

Spagyrique, *a.* chymiczny, chemisch.

Spasme, *m.* kurcz, *m.* Krampf, *m.*

Spasmodique, *a.* z kurczu pochodzący; na kurcz służący, krämpfig; krampfstillend.

Spatule, *f.* szpadło, *n.* szpatela, *f.* Spatel, *m.*

Spéautre, *m. v.* Zinc.

Spécial, ale, *a.* osobliwy, szczególny, besonders.

Spécialement, *ad.* osobliwie, szczególnie, besonders, ins besondere, vorzüglich.

Spécieux, euse, *a.* pozorny, scheinbar.

Spécification, *f.* spis, spisek, rejestr, *m.* opisanie, *n.* Verzeichniß, *n.*; Verzeichnung, *f.*

Spécifier, *a.* spisać, verzeichnen.

Spécifique, *a.* osobliwy, właściwy, eigen, eigentlich, eigenthümlich.

Spécifique, *m.* osobliwe, właściwe lékarstwo, *n.* eigenes, besonderes Arzneymittel, *n.*

Spectacle, *m.* dziwowisko, igrzysko, *n.* komedya, *f.* widok, *m.* Schauspiel, *n.*; Anblick, *m.*

Spectateur, *m.* — trice, *f.* spectator, *m.* Zuschauer, *m.*

Spectre, *m.* strach (nocny), Gespenst, *n.*

Spéculaire, *a. f.* science, zwierciedlnictwo, *n.* Spiegelmacherkunst, *f.*

Spéculateur, *m.* badacz natury etc., *m.* Naturforscher, Beobachter, Nachforscher, *m.*

Spéculatif, ive, *a.* rozmyślaiący, dochodzący, beobachtend, forschend.

Spéculatif, *m.* badacz rzeczy politycznych, *m.* Forscher in politischen Dingen, *m.*

Spéculation, *f.* badanie, rozmyślanie etc., *n.* teorya; spekulacya, *f.* Beobachtung; Theorie; Speculation, *f.* Nachsinnen auf Gewinn, *n.*

Spéculer, *a.* obserwować, badać, beobachten. — *n.* rozmyślać, rozważać; spekulować, o zysku zamyślać, nachsinnen, auf Gewinn denken, speculiren.

Spermatique, *a. T.* nasienny, zum

zum thierischen Samen gehörig

Sperme, *m.* *T.* nasienie, *n.* thierischer Same, *m.*

Sphère, *f.* okrąg, krąg, *m.* kula, gałka, *f.* Kreis, *m.* Kugel, *f.*

Sphéricité, *f.* okrągłość, *f.* Rundung, *f.*

Sphérique, *a.* okrągły, sphärisch, kugelrund.

Spicilège, *m.* *fig.* pokłosie, *n.* zbiór, *m.* Nachlese, *f.* (Sammlung Schriften ꝛc.)

Spiral, ale, *a.* wężykowaty, kręcony, schneckenförmig.

Spiritualiser, *a.* w duch obrócić, dystylować, vergeistigen, den Spiritus aus etwas heraus ziehen.

Spiritualité, *f.* własność, istotaduszy, *f.* duch *m.* rzecz duchowna, *f.* Geistigkeit, *f.*

Spirituel, elle, *a.* duszny; dowcipny; duchowny, geistig; geistreich; geistlich.

Spirituel, *m.* duchowność, władza kościoła duchowna, *f.* geistliche Kirchenangelegenheiten, *f. pl.* Seelsorge, *f.*

Spiritueux, euse, *a.* mocny, tęgi, geistig.

Splendeur, *f.* glanc, *m.* światłość, *f.* Glanz, *m.* *fig.* wspaniałość, *f.* Pracht, *f.*

Splendide, *a.* wspaniały, kosztowny, glänzend, prächtig, kostbar.

Spongieux, euse, *a.* gąbczasty, schwammig.

Spontanée, *a.* dobrowolny; naturalny, freywillig; natürlich.

Spontanéité, *f.* dobrowolność, *f.* Freywilligkeit, *f.*

Sponton, *v.* Esponton.

Sporte, *f.* kosz kapucyński d[o] iałmużny, *m.* Bettelkorb d[er] Kapuziner, *m.*

Spumeux, euse, *a.* pieniący, schäumig.

Spumosité, *f.* własność rzeczy pieniącey się, *f.* Eigenschaft dessen, was schäumet, *f.*

Sputation, *f.* plucie, plwanie, *n.* Auswurf des Speichels, *m.*

Sputer, *v.* Spéautre.

Squelette, *m.* szkielet, *m.* Gerippe, Skelett, *n.*

Squille, *f.* raczek morski, *m.* Squillenkrebs, *m.* *v.* Squille.

Squirre, *m.* martwa kość, *f.* harte Geschwulst, *f.*

Squirreuse, *a.* *f.* fumeur-, *v.* Squirre.

Stabilité, *f.* trwałość, stałość, *f.* Festigkeit, Dauerhaftigkeit, Dauer, *f.*

Stable, *a.* trwały, stały, fest, dauerhaft.

Stacté, *m.* sok mirrowy, *m.* Myrrhensaft, *m.*

Stagnant, ante, *a.* stojący, niepłynny, stehend, stockend.

Stagnation, *f.* stanie, zatamowanie się, *n.* Stillstehen, *n.* Stockung, *f.*

Stalle, *m.* *et f.* stalla, *f.* stępel do piętnowania murzynów, *m.* Stämpel, womit man die Neger zeichnet, *m.*

Stance, *f.* gatunek wiersza, *m.* Stanze, *f.* (Strophe einer Art von Gedicht, u. s. dieses selbst).

Stanislas, *m.* Stanisław, Stanislaus, *m.* (Nahme).

Staroste, *m.* starosta, *m.* Starost, (Polnischer Landesbeamt[er] manu). — stie, *f.* starostwo, *n.* Starostey, *f.*

Statère, *f.* przezmian, *m.* Schnellwaage, *f.*

Station, *f.* stanowisko, *n.* stacya, *f.* Standort, *m.* Station, *f.*

Stationnale, *a.* *f.* église-, kościół na stacyą pielgrzymującym przeznaczony, *m.* Kirche, wo die Betfahrer ihre Stationen machen, *f.*

Statuaire, *m.* sznycerz, *m.* Bildhauer, *m.*

Statuaire, *f.* sznycerstwo, *n.* Bildhauerkunst, *f.* — *a.* marbre-, marmór do kolonady sposobny, zdatny, Marmor, der sich zu Bildsäulen schickt, *m.* colonne-, posąg, *m.* Säule, auf welcher ein Bild steht, *f.*

Statue, *f.* statua, *f.* posąg, obraz, *m.* Bildsäule, Ehrensäule, *f.*

Statuer, *a.* ustanowić, uchwalić, festsetzen, verordnen.

Stature, *f.* wzrost, *m.* Leibesgröße, Statur, *f.*

Statut, *m.* ustawa, uchwała, *f.* Gesetz, *n.* Satzung, *f.*

Stéganographie, *f.* *T.* taiemne pisanie cyframi, *n.* Geheimschreibekunst, *f.* — phique, *a.* do tego należący, dazu gehörig.

Sténographie, *f.* prędkie pisanie znakami i abrewiacyami, *n.* Geschwindschreiben durch Zeichen und Abkürzungen, *n.*

Stérile, *a.* niepłodny, płonny, nieurodzayny, unfruchtbar.

Stérilité, *f.* niepłodność etc., *f.* Unfruchtbarkeit, *f.*

Stigmate, *m.* rana, *f.* Narbe, *f.* Maal, *n.*

Stigmatiser, *a.* piętnować, brandmarken.

Stil-de-grain, *m.* glinka żółta, *f.* Schüttgelb, *n.*

Stimuler, *a.* *obs.* *v.* Exciter.

Stipendiaire, *m.* o żołd służący, um Sold dienend.

Stipendier, *a.* żołd płacić, dawać, besolden.

Stipulant, ante, *a.* obowiązuiący się, waruiący sobie, der, die etwas angelobt, sich etwas ausbedingt.

Stipuler, *a.* obowiązać się, przyobiecać, warować, über etwas eins werden, angeloben; sich ausbedingen.

Stoïcien, *m.* stoik, *m.* Stoiker, *m.*

Stoïcien, enne, *a.* stoiczny, mężny, stały, surowy, stoisch, standhaft, strenge.

Stoïcisme, *m* nauka stoików, *f.* Lehre der Stoiker, *f.* *fig.* mężność, stałość, nieczułość, *f.* Standhaftigkeit, Unempfindlichkeit, *f.*

Stoïque, *a.* stoiczny, stoisch. *fig.* nieczuły, surowy, unempfindlich, strenge.

Stokfiche, *m.* stokfysz, *m.* Stockfisch, *m.*

Stomacal, ale, *a.* żołądek wzmacniaiący, magenstärkend.

Stomachique, *a.* żołądkowy; żołądkowi służący, zum Magen gehörig; magenstärkend. — *m.* lékarstwo na żołądek, *n.* Magenarzney, *f.*

Storax, Styrax, *m.* styraks, *m.* Storax; Storaxbaum, *m.*

Store, *m.* zasłona, *f.* Rollvorhang, *m.*

Stramonium, *m.* szaley wielki, Stechapfel, *m.*

Stran-

Strangulation, *f.* *v.* Etranglement.

Strapasser, *n. fam.* zbić, wytrzepać, übel zurichten.

Strapontin, *m.* siedzenie małe w karécie, *n.* kleiner Sitz in einer Kutsche, *m.*

Stras, *m.* dyament fałszywy, *m.* nachgen. achter Diamant, *m.*

Strasse, *f.* wyczoski iedwabne, *pl.* Wirnseide, *f.*

Stratagème, *m.* sztuka, *f.* Kriegslist, *f. fig.* podeyście, *n.* chytrość, *f.* List, *f.*

Strict, icte, *a.* ścisły, właściwy, pewny, ostry, genau, scharf, strenge, enge.

Strongle, *m.* glista, *f.* Spulwurm, *m.*

Strophe, *f.* strofa, *f.* Strophe, *f.* Reimgesetz, *m.*

Structure, *f.* struktura, budowla, *f.* skład, *m.* Bau, *m.* Bauart, *f.*

Stryges, *m. pl.* *v.* Vampire.

Stuc, *m.* gips, *m.* wapno z białym ma mórem mięszane, *n.* Stuck, *m.* (Mörtel aus Kalk und gestoßenem weißen Marmor).

Stucateur, *m.* sztukator, *m.* Stuckaturarbeiter, *m.*

Studieux, euse, *a.* pilny w naukach, fleißig im Studiren.

Stupéfaction, *f.* ża-, ogłupienie; zdrętwienie, *n.* Betäubung, *f. fig.* zdumienie, *n.* Erstaunen, *n.*

Stupéfait, aite, *a.* zdumiały, erstaunt, bestürzt.

Stupéfier, *a. fig.* za-, zdumić, zadziwić, in Erstaunen setzen.

Stupeur, *f. fig.* zadziwienie, *n.* Erstaunen, *n.* *v.* Engourdissement; Assoupissement.

Stupide, *a.* głupi, dumm.

Stupidité, *f.* głupota, *f.* nierozum, *m.* Dummheit, *f.*

Style *m.* grafka, *f.* rylec, *m.* Griffel, *m. fig.* styl, *m.* index *m.* igła na kompasie *f.* Schreibart, *f.* Styl; Zeiger an einer Sonnenuhr, *m.*

Styler, *fam.* sposobić, ćwiczyć, uczyć, üben, anführen, abrichten.

Stylet, *m.* sztylet, puginał, *m.* Stilett, *m.* kleiner Dolch, *m.*

Styrax, *v.* Storax.

Suaire, *m.* Weronika, *f.* prześcieradło (na umarłego), *n.* Schweißtuch; Leichentuch, *n.*

Suant, ante, *a.* pocący się, zapocony, schwitzend.

Suave, *a.* miły, przyiemny, (o zapachu) lieblich, angenehm, (vorzüglich vom Geruche).

Suavité, *f.* przyiemność, *f.* Lieblichkeit, Anmuth, *f.*

Subalterne, *n.* niższy, untergeordnet. —*m.* niższy, podległy, *m.* Subaltern, *m.*

Subdélégation, *f.* subdelegacya, *f.* Unterabordnung, *f.*

Subdélégué, *m.* subdelegat, namiestnik, *m.* Unterabgeordneter, *m.*

Subdéléguer, *a.* subdelegować, namiestnika na swe mieysce wyznaczyć, einen Andern an seine Stelle abordnen und bevollmächtigen.

Subdiviser, *a.* rzecz podzieloną znowu dzielić, etwas Getheiltes wieder abtheilen.

Subdivision, *f.* podział dalszy, mnieyszy, *m.* Unterabtheilung, *f.*

Subhastation, *f.* aukcya, licytacya, przedaż sądowa, *f.* gerichtliche Versteigerung, *f.*

Subhaster, *a.* publicznie, sądownie przedadź przez licytacyą, gerichtlich versteigern.

Subjonctif, *m.* *T.* tryb łączący, *m.* Conjunctiv, *m.*

Subir, *a.* znosić, cierpieć, poddadź się, leiden, dulden, ausstehen, über sich nehmen.

Subit, ite, *a.* nagły, prędki, niespodziany, plötzlich, schnell, jähe.

Subjuguer, *a.* podbić pod iarzmo, opanować, unterjochen, bezwingen.

Sublime, *a. fig.* wyniosły, wspaniały, wysoki, erhaben, hoch.

Sublimité, *f. fig.* wyniosłość, wspaniałość, wysokość, *f.* Erhabenheit, *f.*

Sublingual, ale, *a.* podięzyczny, unter der Zunge befindlich.

Sublunaire, *a.* podxiężycsny, unter dem Monde befindlich.

Submerger, *a.* zatopić, pogrążyć, unter Wasser setzen, überschwemmen.

Submersion, *f.* zatop, *m.* powódź, *f.* Ueberschwemmung, *f.*

Subordination, *f.* porządek, podział, *m.* subordynacya, podległość, *f.* Unterordnung; daraus berfließende Unterwürfigkeit, Subordination, *f.*

Subordonnement, *f. ad.* następnie, porządkowo, auf eine untergeordnete Weise.

Subordonner, *a.* porządkiem, następnie ułożyć, poddadź, unterordnen.

Subornation, *f.* namowa, *f.* poduszczenie, *n.* Verführung, Anstiftung zum Bösen, *f.*

Suborner, *a.* poduszczać, zachęcać, namawiać do złego, verleiten, verführen.

Suborneur, *m.* —euse, *f.* poduszczacz, namawiacz, *m.* Verführer, Anstifter, *m.*

Subrécot, *m. fam.* naddatek, *m.* Nachzeche, *f. fig.* niespodziana dopłata, *f.* unerwartete Nachforderung, *f.*

Subreptice, *a.* wymachlowany, ukradkiem nabyty, erschlichen.

Subreption, *f.* wymachlowanie, etc., *n.* Erschleichung, *f.*

Subroger, *a.* na mieysce czyie kogo obrać, prawa czyie komu nadadź, in eines Andern Stelle und Rechte einsetzen.

Subsequent, ente, *a.* następuiący, folgend, nachfolgend.

Subside, *m.* składka, *f.* podatek, pobór, *m.* Hülfsteuer, *f. pl.* summy posiłkowe, *f. pl.* Hülfsgelder, Subsidien, *n. pl.*

Subsidiaire, *a.* pomocny, posiłkowy, zu Hülfe kommend, Hülfs..

Subsistance, *f.* wyżywienie, utrzymanie, *n.* Unterhalt, *m*; *pl.* żywności, *f. pl.* Lebensmittel, *n. pl.*

Subsister, *n.* trwać, bydź, utrzymać się; żywić się, utrzymywać się, bestehen, stehen, fortdauern; Bestand haben; zu leben haben, sich erhalten.

Substance, *f.* istność, istota, substancya, siła, *f.* Wesen, *n.* Substanz, Kraft, *f. fig.* maiętność; treść istotna, *f.* Vermögen, *n.*; wesentlicher Inhalt, *m.* en-, *ad.* krótko, istotnie, überhaupt, kürzlich.

Substantiel, elle, *a.* istotny; posilny, wesentlich; nahrhaft, kräftig.

Substantif, *m. T.* rzeczownik, *m.* Hauptwort, *n.*

Substantivement, *ad. T.* w rzeczownym następny, *m.* Nacherbe, *m.*

Substituer, *a.* zamiast czego postawić, położyć, obrać, podadź, unterschieben, unterordnen.

Substitut, *m.* namiestnik, *m.* Substitut, Stellvertreter, *m.*

Substitution, *f.* umieszczenie, obranie na mieysce, zamiast czego, *n.* Setzung einer Person oder Sache an die Stelle einer andern, *f.*

Subterfuge, *m.* wybieg, wykręt, *m.* wymówka, *f.* Ausflucht, *m.*

Subtil, ile, *a.* subtelny, cienki letki, fein, dünn, zart, leicht. *fig.* sztuczny; chytry; dowcipny, spitzfindig, listig; behend.

Subtiliser, *a.* ścieńczyć, cieńszym robić, feiner, dünner machen *fig.* dowcipnie oszukać, fein betrügen. — *n.* subtelizować, nicować, grübeln, klügeln.

Subtilité, *f.* cienkość, subtelność, *f.* Dünne, Feinheit, *f. fig.* dowcip, *m.* bystrość rozumu; chytrość, subtelności, *pl. f.* Scharfsinnigkeit, List, Spitzfindigkeit, Behendigkeit, *f.*

*Subvenir, *n.* (à) wspomagać, wspierać, ratować; zdążyć, wystarczyć; opatrzyć, zu Hilfe kommen, beystehen; verstehen, bestreiten.

Subvention, *f.* podatek po czas gwałtowney potrzeby, *m.* Beysteuer, *f.*

Subversion, *f. fig.* ruina, upadek, *m.* Umsturz, Untergang, *m.*

Subvertir, *a. fig.* zniszczyć, zburzyć, znieść, obalić, umstoßen, zerstören.

Suc, *m.* sok, *m.* Saft, *m.*

Succéder, *n.* (à) następować (komu, po czym), dziedziczyć; poszczęścić się, udadź się, folgen, nachfolgen; erben; gelingen, glücken.

Succès, *m.* skutek, koniec, *m.* pomyślność, *f.* Fortgang, Ausschlag; glücklicher Erfolg, *m.*

Successeur, *m.* następca, dziedzic, *m.* Nachfolger, Erbe, *m.*

Successif, ive, *a.* następujący, następny, auf oder nach einander folgend, allmählig.

Succession, *f.* rząd, porządek, *m.* następstwo, dziedzictwo, dziedziczenie, *n.* Folge, Ordnung; Nachfolge; Erbfolge; Erbschaft, *f.*

Successivement, *ad.* następnie, iedno po drugie, nach einander, nach und nach.

Succin, *m.* bursztyn, *m.* Bernstein, Agtstein, *m.*

Succint, inte, *a.* krótki, wyszłowaty, kurz, kurz gefaßt.

Succion, *f.* ssanie etc., *n.* Saugen, Aussaugen, *n.*

Suc-

Succomber, *n.* podlegać, upadać, erliegen, unterliegen.

Succube, *m.* latawiec, *m.* latawica, *f.* Nachtweibchen, *n.* (Gespenst).

Succulent, ente, *a.* soczysty, posilny, saftig, nahrhaft.

Succursale, *f.* od. église-, kościół do fary należący, *m.* córka, *f.* Hülfskirche, *f.* Filial, *n.*

Sucement, *m.* ssanie, *n.* Saugen, *n.*

Sucer, *a.* ssać; wyssać, saugen; einsaugen; aussaugen.

Suceur, *m.* wysysacz, *m.* der eine Wunde aussaugt.

Sucon, *m.* plama czerwona od całowania, od ssania, *f.* rothes Maal vom Saugen oder Küssen, *n.*

Sucoter, *a.* często ssać, oft saugen.

Sucre, *m.* cukier, *m.* Zucker, *m.*

Sucré, ée, *p. et a.* cukrowany, gezuckert. *fig.* elle fait la-, czyni się niewiniątkiem, sie macht die Sittsame.

Sucrer, *a.* po-, cukrować, zuckern, überzuckern.

Sucrerie, *f.* cukiernia, *f.* cukry, *m. pl.* Zuckersiederey, *f.*; *pl.* Zuckerwerk, *n.*

Sucrier, *m.* cukiernicka, *f.* Zuckerbüchse, *f.*

Sucrin, *a. m.* melon-, melon cukrowy, *m.* zuckersüße Melone, *f.*

Suction, *v.* Succion.

Sud, *m.* południe, *n.* wiatr południowy, *m.* Süd, Mittag; Mittagswind, *m.*

Sud-est, *m.* z południa na wschód, okolica, wiatr, Südost; Südostwind, *m.*

Sud-ouest, *m.* z południa na zachód, okolica, wiatr, Südwest; Südwestwind, *m.*

Suède, *f.* Szwecya, *f.* Schweden, *n.* — dois, oise, *a.* Szwedzki, Schwedisch. — *S.* Szwed, Schwede, *m.*

Suée, *f. fam.* pot ze strachu, *m.* Angstschweiß, *m.*

Sueur, *f.* pot, *m.* Schweiß, *m.*

*Suffire, *n.* (à) wystarczyć, zdołać, poradzić, dosyć bydź, genügen, zureichen, hinreichen, zulangen, gewachsen seyn, bestreiten.

Suffisance, *f. fam.* dostatek, *f.* Genüge, *f. v.* Présomption, Vanité; Capacité, Habileté.

Suffisant, ante, *a.* dostateczny, zdolny; dumny, nadęty, hinreichend, hinlänglich, genugsam; selbstgenügsam, eingebildet.

Suffocant, ante, *a.* duszący, oddech zatrzymuiący, erstickend.

Suffocation, *f.* duszenie, *n.* Erstickung, *f.* Stickfluß, *m.*

Suffoquer, *a. et n.* za-, dusić; przydusić, przytłumić, ersticken, dämpfen.

Suffrage, *m.* głos, *m.* kréska; pochwała, *f.* Wahlstimme, *f.*; Beyfall, *m.*

Suffrages, *pl.* przyczyna świętych za kim, *f. pl.* Fürbitte, *f.*

Suggérer, *a.* poduszczać, zwodzić, namawiać, eingeben, an die Hand geben, verführen.

Suggestion, *f.* poduszczanie; zwodzenie, *n.* namowa, *f.* Eingebung, Verführung, *f.*

Sugillation, *f.* siniak, *m.* blaues Maal vom Stoßen, *n.*

Suicide

Suicide, *m.* samobòystwo, *n.* samobòyca, *m.* Selbſtmord; Selbſtmörder, *m.*

Suie, *f.* sadze, *pl* Ruß, *m.*

Sujet, *m.* poddany; pochop, powòd, *m.* materya, przyczyna, *f.* Unterthan; Gegenſtand, *m.*

Sujet, ette, *a.* (á) podległy, poddany, unterworfen, unterthan. *fig.* skłonny; wystawiony na niebezpieczeństwo, gewohnt, geneigt; ausgeſetzt, bloß geſtellt.

Sujétion, *f.* poddaństwo, poddanie się, *n.* zwyczay przykry, *m.* Unterwürfigkeit, Unterwerfung, Unterthänigkeit; läſtige Gewohnheit, *f.*

Suif, *m.* łòy, *m.* Talg, *m.* Unſchlit, *n.*

Suint, *m.* tłustość z potu pochodząca niektórych zwierząt, *f.* fettiger Schweiß gewiſſer Thiere, *m.*

Suintement, *m.* wilgotnienie, pocenie się, *n.* Schweißen oder Näſſen, *n.*

Suinter, *n.* wilgotnąć, pocić się; sączyć się, ciec, ſchweiſſen od. näſſen; ſickern, durchſickern.

Suisse, *f.* Szwaycarya, *f.* Schweitz, *f.* — *m.* Szwaycar; odźwierny, *m.* Schweitzer, Leibtrabant, Thürſteher, *m.* — *a.* Szwaycarski, Schweitzeriſch.

Suite, *f.* orszak; rząd, porządek, związek; ciąg dalszy, *m.* Gefolge, *n.*; Folge, Reihe, Fortſetzung, *f.*; Zuſammenhang, *m.* de-, *ad* porządkiem, rządem, iedno po drugim, nach oder hinter oder neben einander, in einer Reihe.

Suivant, ante, *a.* następujący, następny, folgend, nachgend.

Suivant, *prp.* podług, wedle, nach, zu Folge. — *c.* tak iak, podług tego iak, nachdem, je nachdem.

Suivante, *f.* garderobiana, izdebna, *f.* Kammermädchen, *n.* Jungemagd, *f.*

Suivre, *a.* (*q. ou qc*) iść z kim, za czym, następować, iść z kim, odprowadzać kogo; stosować się do czego, trzymać się czego; gonić, folgen, nachfolgen; begleiten, ſich richten nach . . .; verfolgen.

Sulfuré, ée, Sulfureux, euſe, *a.* siarczysty; siarkowaty, ſchwefelt, ſchwefelig, ſchwefelicht.

Sultan, *m.* —ane, *f.* sułtan, *m* Sultan, *m.*

Superbe, *a.* pyszny, dumny, ſtolz, hoffärtig. *fig.* pyszny, wspaniały, prächtig, koſtbar.

Supercherie, *f.* szalbierstwo, *n.* podstęp, *m.* Betrug, *m.* Hinterliſt, *f.*

Superficie, *f.* wierzch, *m.* powierzchność, płaszczyzna, *f.* Oberfläche, *f.*

Superficiel, elle, *a.* powierzchowny, niegruntowny, oberflächlich, ſeicht.

Superfin, ine, *a.* subtelny, szczenki, überfein.

Superflu, ue, *a.* zbyteczny, überflüſſig.

Superflu, *m.* zbytek, *m.* rzecz zbywaiąca, *f.* Ueberfluß, *m.* das Ueberflüſſige

Superfluité, *m.* obfitość *f.* dostatek, *m.* Ueberfluß, *m.*

Supérieur, re, *a.* przełożony, starszy, wyższy, naywyższy, prze-

przechodzący, mocnieyszy, ober, oberſte; höher, höchſt; überlegen.

Supérieur, *m.* —euſe, *f.* starszy, przełożony, *m.* der, die Obere, Vorſteher, *m.*

Supérieurement, *ad.* lepiey, przedniey, wybornie, vorzüglicher, vortrefflich.

Supériorité, *f.* przełożeństwo, *n.* zwierzchność; większa moc, siła, *f.* przewyższenie, *n.* obere Gewalt, *f.*; Vorzug, *m.* Vorrecht, Uebergewicht, *n.*; Ueberlegenheit, *f.*

Superlatif, *m.* T stopień trzeci przymiotników, *m.* höchſte Vergleichungsſtaffel, *f.* Superlativ, *m.*

Superlativement, *ad. fam.* w naywyższym stopniu, im höchſten Grade.

Superséder, *n. obs.* (*à qc.*) *v.* Surseoir.

Superstitieux, euſe, *a.* zabobonny, abergläubig.

Superstition, *f.* zabobon, *n.* Aberglaube, *m.*

Supplanter, *a.* (q.) wyrugować, oszukać, wysadzić, ausſtechen; vertreiben

Suppléer, *a. qc. et n.* (*à qc.*) dołożyć, dopełnić, dodadź, etwas ergänzen, erſetzen.

Supplément, *m.* przydatek, dodatek; przypis, *m.* Ergänzung, *f.*; Nachtrag zu einem Buche, *m.*

Suppliant, ante, *a.* pokornie proszący, demüthig bittend. — *m. f.* suplikant, *m.* Supplicant, *m.*

Supplication, *f.* prozba uniżona, pokorna, *f.* demüthige Bitte, *f.*

Supplice, *m.* kara cielesna, gardłowa; męka, *f.* mieysce, gdzie ludzi tracą, *n.* Leibesſtrafe, Lebensſtrafe; Marter, Qual, *f.*; Richtplatz, *m.*

Supplicier, *a.* s-, tracić, hinrichten.

Supplier, *a.* uniżenie, pokornie prosić, demüthig bitten, flehen.

Supplique, *f.* prozba do Papieża etc., *f.* Bittſchrift an den Pabſt ꝛc., *f.*

Support, *m.* podpora, *f.* Stütze, Haltung, *f. fig.* pomoc, podpora, opieka, *f.* ratunek, *m.* Hülfe, Unterſtützung, Stütze, *f.* Beyſtand, *m.*

Supportable, *a.* znośny, erträglich, leidlich.

Supporter, *a.* podpierać, wspierać, dźwigać; znosić, cierpieć, wytrzymać, tragen; ertragen, vertragen, ausſtehen, leiden. *fig.* wspierać, ratować, bronić, unterſtützen.

Supposer, *a* dadź na co, przyiąć, przypuścić; podrzucić, fałszować, zmyśleć, voraus ſetzen, für wahr annehmen; unterſchieben, erdichten.

Supposition, *f.* przypuszczenie; fałszowanie etc., *n.* Vorausſetzung; Unterſchiebung, *f.*

Suppôt, *m.* członek akademii; obrońca, adherent, *m.* Mitglied einer Univerſität, *n.*; Anhänger, Anhang, *m.*

Suppreſſion, *f.* zatrzienie zamilczanie; zniesienie, skasowanie, *n.* Unterdrückung; Abſchaffung, Aufhebung, *f.*

Supprimer, *a* zataić, zamilczeć; znieść, skasować; opuścić, zatłumić, unterdrücken; abſchaffen, einziehen; verſchweigen, auslaſſen.

Suppuratif, ive, *a.* ropiący, Eiter hervorbringend.

Suppuration, *f.* ropienie, *n.* Eiterung, *f.*

Suppurer, *n.* ropić się, eitern.

Sup-

Suppurtation, *f.* przeliczenie, zrachowanie, *n.* Ueberrechnung, *f.*, Ueberschlag, *m.*

Suprême, *a.* naywyższy, höchst, oberst.

Sur, *prp.* na, nad, o, w, za, po, około, przy, dla, na, według, podług, auf, über, an, in, von, nach, unter, wegen, mit, um, gegen, bey, vor, zu.

Sur, ure, *a.* kwaśny, cierpki, sauer, herbe.

Sûr, úre, *a.* bezpieczny, niezawodny, pewny, sicher, gewiß.

Surabondance, *f.* dostatek, zbytek wielki, *m.* obfitość, *f.* großer Ueberfluß, *m.*

Surabondant, ante, *a.* zbyteczny, zbytni, obfity, mehr als überflüßig; überflüßig; überschwänklich.

Surabonder, *n.* zbytkować, obfitować, mieć w dostatku; niewypowiedzianym bydź, mehr als überflüßig seyn; überschwänklich groß seyn.

Suracheter, *a.* za drogo kupować, przepłacić, allzu theuer verkaufen.

Suraigu, ue, *a.* za ostry, za wysoki, zu hoch gestimmt.

Suranné, ée, *a.* zapadły; zestarzały, verjährt; veraltet.

Sur-arbitre, *m.* pierwszy kompromissarz, superarbiter, *m.* Oberschiedsmann. *m.*

Surcharge, *f.* ciężar nowy, *m.* przeładowanie, *n.* Ueberlast, neue od. vermehrte Last, *f.*

Surcharger, *a.* przeładować, obciążyć, überladen.

Surcroissance, *f. v.* Excrescence.

Surcroît, *m.* przydatek, wzrost, *m.* pomnożenie, *n.* Zuwachs, *m.* Vermehrung, *f.*

Surcroître, *n.* wyrastać, przyrastać, auswachsen.

Surdemande, *f.* pretensya niesłuszna, *f.* übermäßige Forderung, *f.*

Surdent, *f.* przyrostek (zęba), *m.* Ueberzahn, *m.*

Surdité, *f.* głuchota; niemotność, *f.* Taubheit, *f.*

Surdorer, *a.* pozłocić, überguldeu, vergolden.

Surdos, *m.* rzemień krzyżowy, *m.* pochwa u szorach, Kreuzriemen am Pferdegeschirr, *m.* Strangleder, *n.*

Sureau, *m.* bez, *m.* Hohlunder, Flieder, *m.*

Sûrement, *ad.* pewnie, niezawodnie, sicher; gewiß, unfehlbar.

Suréminent, ente, *a.* wyniosły, über Alles erhaben.

Surenchère, *f.* podkup, *m.* Uebergeboth, *m.*

Surenchérir, *a.* podkupić, podadź więcey, überbiethen.

Surérogation, *f.* zbyteczność, dobry, dobrowolny uczynek, *m.* Uebergebühr, *f.* gutes Werk, *n.*

Surérogatoire, *a.* zbyteczny, dobrowolny, über die Gebühr.

Suret, ète, *a.* kwaskowaty, säuerlich.

Sûreté, *f.* bezpieczność, pewność etc., *f.* Sicherheit, *f.*

Surface, *f.* wierzch, *m.* płaszczyzna, powierzchność, *f.* Oberfläche, Fläche, *f.*

*Surfaire, *a.*, przecenić, zbyżyć się, za wiele zacenić, übersetzen, übertheuern, vorschlagen, übernehmen.

Surfaix, *m.* gurt do przygurtowania siodła, *m.* Ueberzug am Pferdegeschirr, *m.*

Surfeuille, *m.* błonka na płaczku, *f.* Knospenhäutchen, *n.*

Surgarde, *m.* gaiowy, *m.* Hegereiter, *m.*

Surge, *a. f.* laine-, wełna nieprana, *f.* ungewaschene Wolle, *f.*

Surgeon, *m.* wyrostek z odsiemka, *m.* Stammreis, *n.* *fig. obs.* *v.* Descendant. — d'eau, zdroik, strumyk, *m.* kleine Quelle, *f.*

Surhaussement, *m.* podwyższenie, *n.* Erhöhung, *f.*

Surhausser, *a.* podwyższyć; przybudować, steigern, erhöhen.

Surhumain, aine, *a.* nadludzki, übermenschlich.

Surjet, *m.* obrębek, szew okrągły, *m.* Ueberwendlinks-naht, *f.*

Surjeter, *a.* okrągło obrębiać, obszywać, überwendlinks nähen.

Surintendance, *f.* dozór naywyższy, *m.* przełożeństwo, *n.* Oberaufsicht, *f.*; Oberaufsicht, *n.*; Superintendur, *f.*

Surintendant, *m.* —ante, *f.* dozorca naywyższy; superintendent, *m.* Oberaufseher; Superintendent, *m.*

Surlendemain, *m.* poiutrze, *n.* übermorgende Tag, *m.*

Surlonge, *f.* krzyż wołu, *n.* Lendenstück an einem Ochsen, *m.*

Surmener; *a.* zbieżeć, spędzić (bydło). (das Vieh) übertreiben.

Surmesure, *f.* nadmiara, kupka, *f.* Uebermaaß, *n.*

Surmonter, *a.* przechodzić, wstawać, übersteigen. *fig.* przezwyciężyć; przechodzić, überwinden; übertreffen.

Surmoût, *m.* moszcz nieprasowany, *m.* ungekelterter Most, *m.*

Surmulet, *m.* barwena morska, *f.* Meerbarbe, *f.*

Surmulot, *m.* szczur dziki, *m.* große Waldratze, *f.*

Surnager, *n.* na wierzchu pływać, oben schwimmen.

*Surnaître, *n.* (à) rosnąć na czym, auf etwas wachsen.

Surnaturel, elle, *a.* nadprzyrodzony, übernatürlich.

Surnom, *m.* przezwisko, *n.* Zunahme; Beynahme, *m.*

Surnommer, *a.* przezwać kogo, dadź komu przezwisko, einen Zunahmen oder Beynahmen geben.

Surnuméraire, *a.* przydatny, liczbą przechodzący, überzählig.

Suros, *m.* guz twardy (na nodze u konia), *m.* Ueberbein am Pferdefuße, *n.*

Surpasser, *a.* przechodzić; przewyższać celować, höher seyn; übertreffen.

Surpayer, *a.* przepłacić, za drogo, za wiele zapłacić, zu theuer bezahlen, zu viel bezahlen.

Surplis, *m.* alba, *f.* Chorhemd, *n.*

Surplomb, *m.* pochyłość, *f.* nicht senkrechter Stand, *m.*; en-, pochyło, nie do pionu, überhängend.

Surplomber, *n.* pochylać się, überhangen.

Surplus, *m.* naddatek, *m.* reszta, *f.* Ueberschuß, *m.* das Uebrige; Rest, *m.* au-, *ad.* w reszcie; oprócz tego, übrigens; außerdem.

Surpoids, *m.* przewaga, *f.* Uebergewicht, *n.* Ausschlag, *m.*

Surprenant, ante, *a.* zadziwiający,

wiaiący, dziwny, osobliwy, überraschend; wunderbar, seltsam.

*Surprendre, *a.* napaśdź, nadeyśdź; oszukać, zwieśdź; podeyściem czego dostać; podchwycić, przeiąć; zadziwić, przerazić, przenikną'ć, überraschen; überfallen, überrumpeln; hintergehen; erschleichen; auffangen; verwundern, befremden, erschrecken.

Suprise, *f.* napadnienie; podeyście, oszukanie; zdumienie, *n* błąd, *m.* omyłka *f.* Ueberraschung, *f.*; Ueberfall; Betrug, *m.* List; Bestürzung, *f.* Erstaunen, *n.*; Fehler, *m.* Versehen, *n.*

Sursaut, *m.* s'éveiller en-, nagle, ze strachu się obudzić, zerwać się we śnie. vor Schrecken aus dem Schlafe auffahren.

Surséance, *f.* fryszt, *m.* Aufschub, *m.* Frist, *f. v.* Délai.

Sursemer, *n.* powtórnie zasiać, aufs neue besämen.

Surseoir, *a.* odłożyć, aufschieben, verschieben.

Surtaux, *m.* obciążenie podatkami etc., *n.* Bedrückung durch unmäßige Abgaben, *f.*

Surtaxer, *a.* za wysoko oszacować, zu hoch schätzen.

Surtondre, *a.* trochę postrzydz, obenhin scheeren.

Surtout, *m.* surdut, *m.* kara, bieda; taca do cukierniczki, solniczki etc., *f.* Ueberrock; Bagagekarren, *m.*; Tafelgeschirr zur Zuckerbüchse ꝛc., *n.*

Surtout, *ad.* osobliwie, nadewszystko, vornehmlich, hauptsächlich.

Surveillant, ante, *a.* czuyny, baczny, wachsam, aufmerksam. — *m. f.* dozorca, *m.* Aufseher, *m.*

Surveille, *f.* dzień przed wilią świętą, lub innego dnia, *m.* zweyter Tag vor einem Feste oder andern bestimmten Tage, *m.*

Surveiller, *n.* (à. qc) pilnować, doglądać czego, über etwas wachen, ein wachsames Auge darauf haben, es bewachen. — *a.* (q) miéć baczność na kogo, ein wachsames Auge auf jemanden haben.

Survenance, *f.* przybycie niespodziane, *n.* unvermuthete Dazwischenkunft, *f.*

Survenant, *m.* —ante, *f.* niespodzianie nadchodzący, der, die unvermuthet dazu kommt.

Survendre, *a.* przedrożyć, drogo przedadź, zu theuer verkaufen, übersetzen, übertheuern.

*Survenir, *n.* nadeyśdź, przypaśdź; stać się, zdarzyć się, napaśdź, dazu kommen, unvermuthet kommen; zustossen; sich von ungefähr zutragen.

Survente, *f.* przedrożenie; przepłacenie, *n.* Uebertheurung, *f.*

Survêtir, *a.* oblec, wdziać na wierzch, (o xiężach) ein Kleid über ein anderes anziehen, (von Geistlichen).

Survider, *a.* odlać. odeprzeć, uiąć, odiąć, abgießen, abschütten.

Survie, *f.* przeżycie, *n.* Ueberbleiben, *n.*

Survivance, *f.* expektatywa, *f.* Anwartschaft, *f.*

Survivancier, *m.* expektatywę maiący, der, die Anwartschaft hat.

Survivant, ante, *a.* pozostały, dłużey żyiący, überlebend; überlebender Theil, *m.*

Survivre, *n.* (à q., à qc.) *et a. fam.* (q.) przeżyć, jemanden oder etwas überleben.

Sus, *prp.* courir — à q., nacierać, iśdź na kogo, auf jemanden losgehen. en-, dazu gerechnet. *i. fam.* nu tedy; daléy, auf, auf!

Susanne. *f.* Zuzanna, *f.* Susanne, *f.*

Susceptibilité, *f.* poiętność, sposobność, *f.* Empfänglichkeit, *f.*

Susceptible, *a.* poiętny, sposobny, fähig, empfänglich.

Susception, *f.* przyięcie reguły zakonu, *n.* Annehmung eines geistlichen Ordens, *f.*

Suscitation, *f.* pobudka, *f.* pobudzenie, etc., *n.* Antrieb, *m.* Anreitzung, Anstiftung, *f. v.* Suggestion; Instigation.

Susciter, *a.* wskrzesać, wzbudzać, wszczynać; pobudzać, wzniecać, erwecken, hervorbringen; anstiften; anrichten.

Suscription, *f.* napis, *m.* Aufschrift, *f.*

Susdit, ite, *a.* wyżey wspomniony, namieniony, obengesagt, obbesagt.

Suson, *f.* Zuzia, *f.* Suschen, *n.* (Nahme).

Suspect, ecte, *a.* podeyrzany, verdächtig.

Suspendre, *a.* po-, zawiesić; odłożyć, zatrzymać; na czas z urzędu złożyć, hängen, aufhängen; aufschieben, aussetzen; auf einige Zeit des Amtes entsetzen.

Suspens, *a. m.* z urzędu na czas nieiaki złożony, seines Amtes eine Zeitlang entsetzen-, *ad.* w wątpliwości, w niepewności, zweifelhaft, unausgemacht.

Suspense, *f.* złożenio, oddalenie na czas od urzędu, *n.* suspensa, *f.* Entsetzung von einem Amte auf eine Zeitlang, vorzüglich eines Geistlichen, *f.*

Suspension, *f.* odłożenie, zatrzymanie, ustanie, *n.* Aufschub, *m.* Aussetzung, Einstellung, *f.* Stillstand, *m.* — d'armes, zawieszenie broni, *n.* Waffenstillstand, *m.*

Sustentation, *f.* wyżywienie, utrzymanie, *n.* Unterhalt, *m.*

Sustentir, *a.* wy-, żywić, utrzymywać, unterhalten, erhalten, ernähren.

Suture, *f.* *T* szew; haft rany, *m.* Naht, *f.*

Sycomore, *m.* figomorwa, *f.* Maulbeerfeigenbaum, *m.*

Sycophante, *m.* zdrayca, oszust, *m.* Verräther, Betrüger, *m.*

Syllabaire, *m.* abecadło, *n.* ABCBuch, *n.*

Syllabe, *f.* syllaba, *f.* Sylbe, *f.*

Syllaber, *a. n.* syllabizować, buchstabiren.

Syllabique, *a.* syllabny, syllabisch.

Syllogisme, *m.* syllagism, wniosek, *m.* Vernunftschluß, *m.* —stique, *a.* tego się tyczący, syllogistisch.

Sylphe, *m.* duch napowietrzny, *m.* Luftgeist, *m.*

Sylvain, *m.* mąż dziki, *m.* Waldgott, *m.*

Symbole, *m.* znak, *m.* Sinnbild, *n.* — de la foi, wyznanie wiary, *n.* Glaubensbekenntniß, *n.* — lique, *a.* znaczący co, sinnbildlich, symbolisch.

Symboliser, *n.* (avec qc.) związek mieć, zgadzać się z czym, in gewisser Verbindung mit etwas stehen.

Symétrie, *f.* pomierność, *f.* umiarkowanie, *n.* symetrya, *f.* richtiges Verhältniß der Theile eines Ganzen gegen einander, *n.* Symmetrie, *f.* — trique, *a.* symetryczny, symmetrisch.

Symétriser, *n.* symetrycznie bydź ułożonym, urządzonym, symmetrisch geordnet seyn.

Sympathie, *f.* skłonność przyrodzona, sympatya, *f* verborgene Uebereinstimmung, Sympathie, *f.* —thique, *a.* sympatetyczny, sympathetisch.

Sympathiser, *n.* zgadzać się, übereinstimmen.

Symphonie, *f.* symfonia, *f.* dźwięk, *m.* Symphonie, *f.* Zusammenklang, *m.*

Symptomatique, *a.* przypadkowy, (o chorobie) zu den Zufällen einer Krankheit gehörig.

Symptôme, *m.* przypadek, *m.* (w chorobie) Zufall bey einer Krankheit, *m. fig.* znak, *m.* Anzeige, *f.*

Synagogue, *f.* bóżnica, szkoła żydowska, *f.* Judenschule, *f.*

Syndic, *m.* syndyk, *m.* Rathgeber einer Gemeinde, Syndicus, *m.* — cal, ale, *a.* syndyczny, dem Syndicus gehörig. —cat, *m.* syndyctwo, *n.* Amt des Syndicus, *n.*

Synode, *m.* synod, zbór, sobór, *m.* Versammlung der Geistlichen, *f.* —dal, ale, *a.* synodowy, synodalny, dazu gehörig.

Synonyme, *a.* równy, równego znaczenia, *n.* sinnverwandtes Wort, *n.*

Syntaxe, *f.* T. składnia, *f.* Wortfügung, *f.*

Syrop, Syrtes, *v.* Sir .....

Systématique, *a.* systematyczny, porządkowy, systematisch.

Système, *m.* systema, *n.* porządek, skład, układ, *m.* Lehrgebäude, System, *n.*

T.

Ta, *pr.* twoia, deine.

Tabac, *m.* tabaka, *f.*; tutuń, *m.* Taback, *m.*

Tabagie, *f.* kompania, izba, w którey tutuń palą; puszka, skrzynka na tutuń, lulki etc *f.* Tabacksgesellschaft; Tabacksstube, *f.* Tabackshaus; Tabacks- und Pfeifenbehältniß, *n.*

Tabarin, *m.* ciarlatan, *m.* Pickelhering, Hanswurst, *m.*

Tabarinage, *m.* błaznowanie, *n.* figle, *pl. m.* Pickelheringspossen, *f. pl.*

Tabatière, *f.* tabakierka, *f.* Tabacksdose, *f.*

Tabellion, *m.* pisarz, notaryusz, *m.* Gerichtsschreiber, Notarius, *m.*

Ta-

Tabellionage, *m.* pisarstwo, *n.* Gerichts- und Amtsschreiberey, *f.*

Tabernacle, *m.* przybytek (w starym zakonie), *m.* kuczki, *pl.* mieysce, gdzie iest cyborium, *n.* Stiftshütte; Laubhütte, *f.*; Sacramenthäuschen, *n.*

Tabes, *m.* suchoty, *pl.* Auszehrung, *f.*

Tabide, *a.* na suchoty chory, schwindsüchtig.

Tabis, *m.* tabin, *m.* gewässerter Taffent, *m.*

Tablature, *f.* tabulatura, *f.* (w muzyce) Tabulatur, *f.* (in der Musik).

Table, *f.* stół, *m.* tablica, tabela, *f.* spisek, reiestr, *m.* Tisch, *m.* Tafel; Tabelle, *f.* Register, *n.*

Tableau, *m.* obraz, *m.* malowanie, *n.* opis; spisek, reiestr, *m.* Gemälde, Bild; Verzeichniß, *n.*

Tablée, *f.* stół pełen czego, *m. m.* Tisch voll, *m.*

Tabler, *n. obs.* stawiać warcaby, im Brettspiele: die Steine setzen. *fig. fam.* -la dessus, spuszczać się na co, darauf rechnen.

Tabletier, ière, *f.* stolarz od wykładaney roboty, *m.* Kunsttischler, *m.*

Tablette, *f.* wisiadełko, *n.* tresułka; półka, przegroda w szafie; tabliczka, *f.* aufgelegtes oder befestigtes Bret, Fach, *n.* Büchergestell; Täfelchen, *n.* — ttes, *pl.* łupki, *pl.* pugilares, *m.* Bücherschienen, *f. pl.* Schreibtafel, *f.*

Tabletterie, *f.* stolarstwo kunsztowne, *m.* robota taka wykładana, sadzona, *f.* Handwerk eines Kunsttischlers; *n.*; dessen Arbeit, *f.*

Tablier, *m.* fartuch; szorc, *m.* Schürze, *f.*; Schurzfell, *n.*

Tabouret, *m.* taboret, *m.* Sessel ohne Lehne, *m.*

Tac, *m.* parch owczy, *m.* Räude der Schaafe, *f.*

Tac, tac, *in.* puf, puf! trum, tum!

Tache, *f.* plama, *f.* ciemię, *n.* Fleck, Flecken, *m. fig.* zmaza, wada, przywara, *f.* Mangel, Fehl, *m.*

Tâche, *f.* robota wyznaczona, *f.* Tagewerk, *n.* Arbeit, *f.*

Tachéographe od. Tachygraphe, *m.* znakami prędko piszący, Geschwindschreiber, *m.*

Tachéographie od. Tachygraphie, *f.* prędkie znakami pisanie, *n.* Geschwindschreibekunst, *f.*

Tacher, *a.* zwalać, spaskudzić, aplugawić, beflecken, besudeln.

Tâcher, *n.* (de) starać się, sich bemühen, trachten. (à ....) zamierzać, zamyślać, die Absicht haben, suchen.

Tacheté, ée, *a.* patrokaty, nakrapiany, gefleckt, fleckig.

Tacheter, *a.* patrzyć, nakrapiać, mit Flecken versehen.

Tacite, *a.* skryty, domyślny, stillschweigend.

Taciturne, *a.* milczący; skryty, der oder die nicht viel spricht; still, verschlossen.

Taciturnité, *f.* za-, milczenie, *n.* skrytość, milczatość, *f.* Stillseyn, *n.* Verschlossenheit, *f.*

Tact, *m.* czucie, *n.* (zmysł) Gefühl, *n.* (Sinn).

Tacti-

Taculе, *a.* dotkliwy, dotykalny, fühlbar.

Taction, *f.* tykanie, dotykanie, *n.* Fühlen, *n.*

Taffetas, *m.* kitayka, *f* Taffent, *m.*

Tafia *m.* gorzałka cukrowa, *f.* Zuckerbranntwein, *m.*

Taie, *f.* poszewka, powłoka, *f.* Ueberzug, *m.* Bettzüche, *f.*

Taillable, *a.* poborowy, czynszowy, steuerbar.

Taillade, *a.* kroy, *m.* cięcie, *m.* rozpór, *m.* Schnitt; Schlitz, *m.*

Taillader, *a.* posiekać, porąbać; roz-, narzynać, zerfetzen; aufschlitzen.

Taillanderie, *f.* rzemiosło kowala, który z czarney blachy rzeczy robi, *n.* rzeczy z blachy takiey, *pl.* Handwerk eines Kleinschmieds, *n*; Eisenwaare, *f.*

Taillandier, *m.* kowal, co z czarney blachy rzeczy robi, *m.* Kleinschmied, Scharschmied, *m.*

Taillant, *m.* ostrze, *n.* Schneide, Schärfe, *f.*

Taille, *f.* kroy, *m.* rznięcie, cięcie; wyrzynanie kamienia; nacięcie, *n.* porąb; katb, *m.* karbowa laska; postać, *f.* wzrost; pobor, podatek, *m.* Schnitt, *m.*; Schneiden, Beschneiden, *n.*; Steinschnitt; Holzschlag; Kerbstock, *m.* Kerbholz, *n.*; Wuchs, *m.* Leibesgestalt; gewisse Abgabe, *f.*

Teille douce, *f.* kopersatych, *m.* Kupferstich, *m.*

Tailler, *a.* rznąć, oberznąć, obciąć, ociosać, przykroić; porznąć, pokraiać, porąbać; wyrznąć, schneiden, beschneiden, behauen, zuschneiden, zuhauen; zerschneiden, zerhauen; einschneiden.

Tailleur, *m.* krawiec, *m.* Schneider, *m.* — de pierres, kamiennik, *m.* Steinschneider; Steinmetz, *m.* — de limes, *m.* piłownik, *m.* Feilenhauer, *m.*

Tailleuse, *f.* krawcowa, *f.* Schneiderin, *f.*

Taillis, *m.* porąb, *m.* krzewica, *f.* Gehau, *n.* Holzschlag, *m.*; Buschholz, *n.*

Tailloir, *m.* deszczka do siekania, *f.* Hackbrett, *n.*

Taillon, *m.* podatek dodatny, *m.* Nachsteuer, *f.*

Tain, *m.* cyna płatkowa, *f.* Staniol, *m.* Blattzinn, *n.*

*Taire, *a.* zamilczeć, verschweigen. se, r. milczeć, schweigen.

Taisson, *m.* zbik, *m.* Dachs, *m.*

Talapoin, *m.* małpa z czarnym nosem, *f.* der schwarznasige Affe, *m.*

Talc, *m.* talk, *m.* Talkstein, *m.*

Taled, *m.* tales, *m.* zawicie żydowskie w bożnicy, *n.* Kopfschleyer der Juden in der Synagoge, *m.*

Talent, *m.* talent, *m.* Talent, *n. fig.* sposobność, *f.* talent, dar, *m.* natürliche Fähigkeit, Gabe und Geschicklichkeit, *f.*

Taler, *m.* talar, *m.* Thaler, *m.*

Talisman, *m.* talisman, *m.* (znak, obraz zabobonny), Talisman, *m.* (abergläubiges Anhängsel). — nique, *a.* tego się tyczący, den Talisman betreffend.

Tal-

Talmouse, *f.* placek z sera, *m.* Käsekuchen, *m.*

Talmud, *m.* talmud, *m.* (xięga praw żydowskich) Talmud, *m.* (Gesetzbuch der neuern Juden). — dique, *a.* talmudowy, talmudisch. — diste, *m.* wykładacz talmudu, biegły w nim, *m.* der im Talmud erfahren ist, Ausleger desselben, *m.*

Taloche, *f. fam.* uderzenie ręką po głowie, *n.* Schlag mit der Hand auf den Kopf, *m.*

Talon, *m.* pięta, *f.* abzas, klocek, korek, *m.* Ferse, *f.*; Absatz am Schuh ꝛc., *m.*

Talonner, *a. fam.* gonić za kim, iść, biedz tuż za kim; przynaglać; przypilać, nalegać, auf dem Fuße nachfolgen; anspornen, auf dem Nacken syn.

Talonnier, *m.* kopytarz, *m.* Absatzschneider, *m.*

Talonnières, *f. pl.* choboty, napiętki zakonników bosych, *pl.* skrzydła u nóg Merkurego, *n. pl.* Fersenleder an den Holzschuhen der Barfüßer, *n.*; Flügel an den Füßen des Mercurs, *m. pl.*

Tamarin, *m.* tamarynda, *f.* Tamarinde, *f.*

Tamaris, Tamerisc, *m.* tamaryszek, *m* Tamariske, *f.*

Tambour, *m.* beben; dobosz, *m* Trommel, *f.*; Trommelschläger, *m.*

Tambourin, *m.* bębenek dziecinny; bębenek z dzwonkami; ten, co na nim bębni, *m.* kleine Trommel, *f.* Tambourin, *n.*; der es schlägt, *m.*

Tambouriner, *n.* bębnić, (o dzieciach etc.) trommeln, (von Kindern ꝛc) — *a.* rzecz zgubioną bębnieniem ogłaszać, eine verlorne Sache austrommeln.

Tambourineur, *m.* (pogardliwie,) bęben, bębennica, *m.* (verächtlich:) Trommelschläger, *m.*

Tamis, *m.* sito, *n.* Sieb, Haarsieb, *n.*

Tamiser, *a.* przesiać (przez sito,) sieben.

Tampon, *m.* zatyczka, korek, kołek, czop, *m.* Zapfen, Pfropfen, Stöpsel, *m.*

Tamponner, *a.* zatkać, zaczopować, zupfropfen.

Tan, *m.* kwas garbarski, *m.* Lohe, Gärberlohe, *f.*

Tancer, *a. fam.* wylaiać, wyfukać, ausschelten.

Tanche, *f.* lin, *m.* (ryba) Schleihe, *f.* (Fisch).

Tandis que, *c.* gdy, w ten czas, kiedy; tym czasem; gdy przeciwnie, während als, indessen als, so lange als; da hingegen.

Tangage, *m.* kołysanie się okrętu wzdłuż, *n.* Schwanken des Schiffs der Länge nach, *n.*

Tanière, *f.* iama zwierza, *f.* Höhle eines wilden Thieres, *f. fig.* kąt, loch, *m.* Schlupfwinkel, *m.*

Tanne, *f.* krosta czarniawa na twarzy etc., *f.* Finne in der Haut, *f.*

Tanné, ée, *a.* dębiony; dębiasty, cisawy, geloht; lohfarben.

Tannée, *f.* kwas garbarski wymoczony,

moczony, *m.* ausgebeitzte Gärberlohe, *f.*

Tanner, *a.* dębować, dębić lohen.

Tannerie, *f.* garbarnia, *f.* Lohgärberey *f*

Tanneur, *m.* garbarz, *m.* Lohgärber, *m.*

Tanqueur, *m.* przewoźnik, *m.* Schifflader, *m.*

Tant, *ad.* tyle, tak wiele; tak często; tak, tak bardzo; tak długo; tak dalece; tym, so viel; so oft; so sehr, so stark, dermaßen; so lange; so weit; desto.

Tante, *f.* ciotka, stryienka, *f.* Muhme, Base, Tante, *f.*

Tantin, Tantinet, *m. fam.* troszeczkę, troszkę, ein wenig.

Tantôt, *ad.* zaraz, wnet, w krótce; niedawno, dopiero co, bald, in kurzem; vor kurzem, erst, vorhin.

Taon, *m.* bąk, *m.* Bremse, Pferdefliege, *f.*

Tapage, *m. fam.* hałas, gomon, *m.* Lärm, *m.* Getöse, *n.*

Tapageur, *m. fam.* hałasownik, *m.* Lärmer, *m.*

Tapapor, *m.* czapka podróżna, *f.* Reisekappe, *f.*

Tape, *f.* czop, *m.* Zapfen, *m. fam.* plask, klask, policzek, *m.* uderzenie ręką, *n.* Klitsch, *m.* Dachtel, Ohrfeige, *f.*

Taper, *a. et n.* tapierować (włosy); tupać (nogami); zatkać, tappiren; stampfen; zustopfen. *fam.* policzkować, uderzyć ręką, Ohrfeigen geben.

se Tapinois, *ad.* po cichu, skrycie, nieznacznie, heimlich, unvermerkt.

se Tapir, *r.* zniżyć się, schylić się, usiesdź na nogach, sich ducken, kauern,

Tapis, *m.* kobierzec, kilim, *m.* murawa, *f.* Teppich, *m.* Tapet, *n.*; Rasenplatz, *m.*

Tapisser, *a.* obić, okryć kobiercami, tapezieren.

Tapisserie, *f.* obicie, *n.* Tapezerey, Tapete, *f.*

Tapissier, *m.* ère, *f.* tapicyer, tapicyer, *m.* Tapezierer, Tapetenhändler; Tapetenwirker, *m.*

Tapon, *m. fam.* kłąb, wał sukien zwiniętych etc., *m.* Klumpen Kleider ꝛc., *m.*

Tapoter, *a. fam.* klaskać, bić ręką, klappsen.

Tapure, *f.* tapirowanie, *n.* włosy tapirowane, *m. pl.* Tappiren der Haare, *n.*; tappirte Haare, *n. pl.*

Taquin, ine, *a.* skąpy, skąpy, skąpy,

Tâte-poule, *m. fam.* liczykrupa, groszosyszek, *m.* Topfgucker, *m.*

Tâter, *a.* macać; ob-, pomacać; spróbować, skosztować, dochodzić, fühlen, anfühlen, befühlen, betasten; kosten, prüfen, versuchen. se, *r.* porachować się z sobą, zapytać się siebie samego, sich prüfen, untersuchen.

Tâteur, *m.* —euse, *f.* macaiący, kosztuiący etc., nierezolut, wątpiciel, *m.* der, die etwas befühlt, kostet, versucht; unschlüssiger Mensch, *m.*

Tâte-vin, *v.* Siphon.

Tatillon, *m. et f. fam.* baiacz, *m.* Schwätzer, *m.*

Tatillonage, *m. fam.* baianie, *n.* bredzenie, *pl.* unnützes Geschwätz, *n.*

Tatilloner, *n. fam.* baiać, bredzić, schwatzen, waschen.

Tâtonnement, *m.* macanie etc., *n.* Befühlen, *n.*

Tâtonner, *n.* macać kolo siebie, po ciemku, po macku iśdź, tappen, herum tappen. *fig.* chwiać się, wachać się, powątpiéwać, im Finstern tappen.

Tâtonneur, *m.* — euse, *f.* po ciemku, po macku idący etc., der, die im Finstern herum tappt.

à Tâtons, *ad.* po macku, po ciemku, w niepewności, im Dunkeln tappend.

Tatou, *m.* pancernik, *m.* Tatu, *m.* Panzerthier, *n.*

Tatouage, *m.* pomalowanie ciała, *n.* Bemahlen des Körpers, *n.*

Tatouer, *a.* ciało farbami pomalować, seinen Körper bunt mahlen, (von den Wilden).

Tavaïolle, *f.* tuwalnia, *f.* mit Spitzen besetztes Tuch, Tauftuch, *n.*

Taudis, (Taudion, *fam.*) *m.* chata, ciupa, iama, *f.* Hütte, *f.* Loch, Nest, *n.*

Taveler, *a.* upstrzyć, buntfleckig machen.

Tavelure, *f.* pstrocina, plamy pstre tygrysa, etc. *pl. f.* das Sprenklichte auf der Haut eines Thieres.

Taverne, *f.* szynkownia. *f.* Weinschenke, *f.*

Tavernier, *m.* — ière, *f.* szynkarz, *m.* Schenk, Weinschenk, *m.*

Taupe, *f.* kret; guz na głowie, *m.* Maulwurf, *m.*; Speckbeule am Kopfe, *f.*

Taupe-grillon, *m. v.* Courtilière.

Taupier, *m.* ten, co krety łapie, Maulwurfsfänger, *m.*

Taupière, *f.* pułapka na krety, *f.* Maulwurfsfalle, *f.*

Taupin, ne, *a.* czarny (o sierci i włosie) schwarz, (von Haut und Haaren).

Taupinée, Taupinière, *f.* kretowisko, *n.* kretowizna, *f.* Maulwurfshaufen, *m.*

Taure, *f.* iałowica, *f.* Kalbe, Färse, junge Kuh, *f.*

Taureau, *m.* byk, *m.* Stier, *m.*

Taurobole, *m.* ofiarowanie wołu, *n.* Stieropfer, *n.*

Taute, *v.* Sèche.

Tautologie, *f. T.* powtarzanie, słów niepotrzebne, unnöthige Wiederholung eines Wortes, ic. *f.*

Tautologique, *a.* częste i niepotrzebnie powtarzany, oft und unnütz wiederholt.

Taux, *m.* taxa; ustawa poborowa; prowizya kraiowa, *f.* Taxe; Steueranlage, *f.*; landesübliche Zinsen, *f. pl.*

Taxateur, *m.* taxator, szacownik, *m.* Schätzer, *m.*

Taxation, *f.* szacowanie, taxowanie, *n.* Taxiren, *n.* — *pl.* pisne, *n.* Zählgeld, *n.*

Taxe, *f.* taxa, ustawa, *f.* pobór, podatek, *m.* Taxe, *f.* gesetzter Preis, *m.*; Auflage, Abgabe, *f.*

Taxer, *a.* szacować, taxować; taxą ustawić, ułożyć, podatek nałożyć, schätzen, taxiren; eine Schätzung auflegen. (q. de qc.) zarzucać komu co, obwiniać kogo, beschuldigen. se, *r.* oszacować się, dobrowolny dawać podatek, schätzen, sich zu einem freywilligen Beytrage verstehen.

Te, *pr.* tobie, ci, cię, dir, dich.

Technique, *a.* kunsztowny, techniczny, kunstmäßig, technisch.

Technologie, *f.* nauka o rzemiosłach, kunsztach, etc. *f.* Lehre von Handwerken, Manufacturen ic., *f.*

Te Deum, *m.* hymn na chwałę Boga, *m.* Tedeum, *n.* (Lobgesang).

Teignasse, *f. fam.* peruczysko, *n.* alte, schlechte Perücke, *f.*

Teigne, *f.* mól; parch, *m.* Schabe, Motte, *f.*; Grind, *m.* Räude, *f.*

Teignerie, *f.* izba dla parszywych, *f.* Siechhaus für Grindige, *n.* Krätzkammer, *f.*

Teigneux, euse, *a.* parszywy, grindig, krätzig.

Teille, *f.* włókno, łyczko konopiane, lniane, *n.* durch das Brechen abgelösete Hanf- oder Flachsrinde, *f.*

Teiller, *a.* trzeć konopie, len, Hanf oder Flachs brechen.

Teindre, *a.* farbować, färben.

Teint, *m.* farbowanie, *n.* cera, (twarzy) *f.* Färben, *n.*; Gesichtsfarbe, *f.*

Teinture, *f.* farba, *f.* Farbe, *f.*

Teinturier, *m.* — ière, *f.* farbierz, *m.* Färber, *m.*

Tel, Telle, *a.* taki, taka, takie; nie ieden, pewny, nieiaki, ten, a ten; tak, iak . . ., tak, solcher, solche, solches; mancher; der und der; so wie . . . so. — que, tak, że aż; iakikolwiek, so daß, so wie; es sey, wer es wolle. — quel, iaki, taki, mierny, so so, mittelmäßig.

Télescope, *m.* perspektywa, *f.* Sehrohr, Fernrohr, *n.*

Tellement, *ad.* tak, takim sposobem, tak bardzo, dermaßen, dergestalt, so sehr. — quellement, iako tako, so so.

Téméraire, *a.* zuchwały, poufały, śmiały, nierozsądny, nierozważny, verwegen, kühn, frech, unbesonnen.

Témérité, *f.* zuchwałość, poufałość, śmiałość, etc., *f.* Verwegenheit, Frechheit; Tollkühnheit, *f.*

Témoignage, *m.* świadectwo, *n.* dowód, znak, *m.* Zeugniß, *n.*; Beweis, *m.* Merkmaal, *n.*

Témoigner, *a.* za-, świadczyć; oświadczać, okazać, zeugen; bezeugen, bezeigen, blicken lassen.

Témoin, *m.* świadek, *m.* Zeuge, *m.*

Tempe, *f.* skroń, *f.* Schläfe, *f.* Schlaf, *m.*

Tempérament, *m.* temperament, *m.* postanowienie ciała, *n.* własność, natura ciała, *f.* Temperament, *n.* Leibesbeschaffenheit, Natur, *f. fig.* środek, pomiar, *m.* pomiarkowanie, *n.* Mittelweg, *m.* Mäßigung, *f.*

Tempérance, *f.* mierność, *f.* Mäßigkeit, *f.*

Tempérant, ante, *a.* mierny, mäßig.

Température, *f.* własność powietrza, nieba, *f.* Beschaffenheit der Luft, Witterung, *f.*

Tempérer, *a.* u —, po—, miarkować; uśmierzyć, zmniejszyć, mäßigen, mildern, vermindern.

Tempête, *f.* nawałność, zawierucha, burza, *f.* Sturm, *m.* Ungewitter, *n.*

Tempêter, *n. fam.* hałasować, lärmen, toben.

Tempêtueux, euse, *a.* burzliwy, wychrzasty, stürmisch.

Temple, *m.* kościół, *m.* Tempel, *m.*

Templier, *m.* templarczyk, bożogrobca, *m.* Tempelherr, *m.*

Temporalité, *f.* jurysdykcya świecka biskupa, etc., *f.* weltliche Gerichtsbarkeit eines Bischofs ꝛc., *f.*

Temporel, elle, *a.* doczesny, marny, świecki, nikczemny, zeitlich, vergänglich, irdisch; weltlich.

Temporel, *m.* władza świecka, *f.* dochody duchowne, *m. pl.* weltliche Macht, *f.* weltliches Einkommen der Geistlichen, *n.*

Temporiser, *n.* czasu, lepszey pory oczekiwać, wyglądać, czasować, die Zeit abwarten, zaudern.

Temporiseur, *m.* czasuiący, Zauderer, *m.*

Temps, *m.* czas, *m.* pogoda, słota, *f.* Zeit, *f.*; Wetter, *n.* Witterung, *f.* à —, *ad.* w sam czas; dosyć wcześnie; na czas pewny, zu rechter Zeit; zeitig genug; auf eine gewisse Zeit. en même —, *ad.* właśnie w ten czas, oraz, w raz, zu gleicher Zeit, zugleich. de tout —, każdego czasu, jederzeit.

Tenable, *a.* obronny, haltbar, *fig.* wytrwalny, gdzie można wytrwać, zostać, wo man bleiben kann.

Tenace, *a.* lipki, lepisty, klebrig, zähe, *fig.* sknérowaty; hardy, geizig, starrköpfig.

Tenacité, *f.* lipkość, *f.* Zähheit, *f. fig.* sknérowatość; hardość, *f.* Kargheit; Hartnäckigkeit, *f.*

Tenaille, *f.* (osobl. *pl*) cęgi, obcęgi, kleszcze, *pl.* (besonders *pl.*) Zange, *f*

Tenailler, *a.* rospalonemi cęgami szarpać; szczypać, mit glühenden Zangen zwicken.

Tenancier, *m.* — ière, *f.* czynszownik, okupnik, *m.* Besitzer, (eines zinsbaren Bauergutes), *m.*

Tenant, ante, *a.* trzymaiący, etc. etwas haltend, ꝛc.

Tenans, *m. pl.* kopce, miedze, granice między rolami, dobrami, *pl* Grenzen eines Ackers oder Gutes, *f. v.* Aboutissans.

Tendance, *f.* pęd, *m.* ciągnienie ku czemu, *n.* Bestreben eines Körpers, sich wohin zu bewegen, *n.*

Tendant, ante, *a.* (à, qc.) ściągaiący się na co, godzący ku czemu, auf etwas abzielend, gerichtet, hinaus laufend.

Tendineux, euse, *a.* żylisty; żylasty; żyłowaty, sehnig; sehnicht.

Tendon, *m.* suchożyła, *f.* muszkuł, *m.* Sehne, Flechse, *f.*

Tendre, *a.* miękki, kruchy, delikatny; dolegliwy, słaby, weich, mürbe, zart; empfindlich, schwach, schwächlich, *fig.* czuły, serdeczny; miły, weich, mürbig, zärtlich; lieblich. — *m. fam.* serdeczność, czułość, *f.* Zärtlichkeit, *f.*

Tendre, *a.* natężyć, wyprężyć, napiąć; rospiąć; rozciągnąć; podadź; rozbić, zastawić; obić, zawiesić, spannen; ausstrecken, reichen; stellen, aufschlagen; behängen, ausschlagen. — *n.* (à) isdź dokąd, hingehen, *fig.* godzić, zamierzać, zachodzić, abzielen, abzwecken; trachten.

Tendrelet, ette, *a. fam.* miluchny; pieszczotliwy, zärtlich; verwöhnt.

Tendresse, *f.* serdeczność, *f.* Zärtlichkeit, *f.*

Tendreté, *f.* miękkość, kruchość, *f.* Zartheit, Mürbigkeit, *f.*

Tendron, *m.* wyrostek, *m.* latorośl; chrząstka, *f.* junger Sprößling; Knorpel, *m. fig.* dziewczka, dziewczynka, *f.* junges Mädchen, *n.*

Ténèbres, *f. pl.* ciemności, *pl.* ciemność, *f.* Finsterniß, *f.*

Ténébreux, euse, *a.* ciemny, finster, dunkel.

Ténement, m. zagroda *f.* folwark, *m.* herrschaftlicher Meierhof, *m.*

Teneur, *f.* treść, *f.* Inhalt, *m.*

Teneur de livres, *m.* xiążki i rachunki utrzymuiący, Buchhalter, *m.*

Tenez! *i.* stóy! postóy! oto! masz! halt! sehet! da! nehmt!

Tenir, *a. et n.* trzymać; zatrzymywać, bawić; posiadać, mieć, raymować; utrzymywać, halten; fassen; aufhalten; inne żaben, besitzen, haben; einnehmen; erhalten. (qc. de q) bydź komu co winien, mieć, wiedzieć, dowiedzieć się, umieć co od kogo, einem etwas zu verdanken haben, etwas von einem wissen, erfahren, geternt haben. (de q.) podobnym bydź komu, zakrawać, isdź, na co; mniemać, trzymać, że tak, einem ähnlich seyn; achten, dafür halten (contre) trzymać się, wytrwać, trwać, utrzymać się. Stand halten, aushalten, bestehen, bleiben, dauern. — (à qc.; à q.) blisko przy czym leżeć, schodzić się z czym; zależeć na kim, na czym, an etwas anstoßen; daran, an jemanden liegen. en —, kochać się, rozkochać się; oberwać co, do-

dostać po grzbiecie, verliebt, geschossen seyn; einen Hieb haben, seinen Theil haben, se, r. (à qc.) trzymać się czego, sich an etwas halten. *fig.* przestawać na czym; bawić się, przebywać gdzie, bey etwas stehen bleiben, sich dabey beruhigen; sich wo befinden. (de qc.) wstrzymać się od czego, sich einer Sache enthalten.

Tenon, *m.* czop, *m.* Zapfen, *m.*

Tension, *f.* natężanie, napinanie etc., *n.* Spannung, *f.*

Tentant, ante, *a.* zwodny, powabny, verführerisch, reizend.

Tentateur, *m.* — trice, *f.* kusiciel, *m.* Versucher, *m.*

Tentatif, ive, *a.* pokuśny, powabny, versuchend.

Tentation, *f.* pokusa, *f.* Versuchung, *f.*

Tentative, *f.* próba, *f.* Versuch, *m.*

Tente, *f.* namiot, *m.* Zelt, *n.*

Tenter, *a.* kusić; próbować, próbę zrobić; wabić, zwodzić, versuchen, reitzen, verführen.

Tenture, *f.* obicie, *n.* Tapezierung, Tapete, *f.*

Ténu, ue, *a.* cienki, subtelny, dünn, zart.

Tenue, *f.* trzymanie, *n.* Haltung, *f. fig.* stałość, *f.* Bestand, *m.*

Ténuité, *f.* cienkość, subtelność, *f.* Dünne, Zartheit, *f.*

Tercet, *m.* trzy wiersze iedney kadencyi, *m. pl.* dreizeilige Strophe, *f.*

Térébenthine, *f.* terpentyna, *f.* Terpentin, *m.*

Térébinthe, *m.* terpentynowe drzewo, *n.* Terpentinbaum, *m.*

Téréniabin, *m.* manna płynna, *f.* flüssiges Manna, *n.*

Tergiversation, *f.* wykręty, wybiegi, *m. pl.* Ausflucht, *f.*

Tergiverser, *n.* wykrętów, wybiegów szukać, Ausflüchte machen.

Terme, *m.* koniec, cel, kres, *m.* czas porodzenia; czas, termin; kopiec, znak graniczny, *m.* granica, *f.* wyraz, *m.* Ende, Ziel, *n.*; Zeit der Entbindung, *f.*; Zeitpunkt, Termin, *m.* Frist, *f.*; Grenzbild, *n.*; Grenzsäule, *f.*; Ausdruck, *m.* Wort, *n.* — *pl.* okoliczność, *f.* stan, *m.* Zustand, *m.*

Termination, Terminaison, *f.* zakończenie słowa, *n.* Endung eines Worts, *f.*

Terminer, *a.* określić, ograniczyć zakończyć, ułatwić, begrenzen, endigen, beschliessen, ausmachen. se, *r.* za-, s-, do-, kończyć się; wypaść, sich endigen; ausgehen, ausfallen, ablaufen.

Ternanthe, *m.* krosta czarna, *f.* Hundsblatter, *f.*

Ternaire, *a.* potróyny, getritt.

Terne, *a.* blady, ciemny, matt, trübe.

Ternir, *a.* zblakować, splowić, matt, trübe machen. *fig.* skazić, zaćmić, nadwątlić, verdunkeln. se, *r.* splowieć, zblakować, matt, trübe werden, den Glanz verlieren.

Ter-

Terniseure, *f.* bladość, ciemność, *f.* zblakowanie etc., *n.* Mattheit, Trübheit; Verdunkelung, *f.*

Terrage, *m.* wytyczna, (dziesięcina, *f.* Fruchtzins, *m.*

Terrageau, Terrageur, *m.* wytycznik, *m.* Fruchtzinsherr, *m.*

Terrager, *a.* wytykać, wybierać wytyczną, die Fruchtzinsen erheben.

Terrain, *m.* ziemia, rola, *f.* pole, *n.* grunt, plac, *m.* Erdreich, *n.* Grund, Boden, Platz, *m.*

Terral, *m.* wiatr lądowy, *m.* Landwind, *m.*

Terraqué, ée, *a.* z wody i ziemi złożony, aus Erde und Wasser bestehend.

Terrasse, *f.* terasa, *f.* wał, wzgórek, *m.* altana, *f.* Terrasse, *f.* Erdwall, Absatz; Altan, *m.*

Terrasser, *a.* obalić, powalić, rzucić o ziemię; ziemią osypać; wałem opasać, niederwerfen, zu Boden schlagen; mit Erde umschütten, mit einem Walle umgeben. *fig.* zbić, upokorzyć; strwożyć, uspokoić, niederschlagen; zum Stillschweigen bringen.

Terrassier, *m.* kopacz, szańcownik, *m.* Wallgräber, Wallsetzer, *m.*

Terre, *f.* ziemia, *f.* okrąg ziemi, *m.* okolica, kraina; rola, *f.* pole, *n.* wieś, włość, *f.* Erde, *f.*; Erdboden, *m.* Erdreich, *n.*; Erdkugel, *f.*; Land, Feld; Landgut, *n.*; — à-, *ad.* nisko, na dole, blisko ziemi, ponad brzegiem, niedrig; nahe am Boden, am Lande hin.

Terreau, *m.* nawóz, *m.* Düngererde, *f.*

Terrein, *m.* *v.* Terrain.

Terre-neuvier, *m.* do wyspy Terre-neuve na łowienie kabliou płynący; okręt do tego, *m.* Neulandfahrer, um da Kabeljau zu fangen, *m.*; Schiff dazu, *n.*

Terre-noix, *f.* orzech ziemny, *m.* Erdnuß, Erdkastanie, *f.*

Terrer, *a.* glinką pomazać, mit Thonerde überstreichen. se, *r.* zakopać się; okopać się, sich in die Erde eingraben; sich darin verschanzen.

Terrestre, *a.* ziemski, ziemny; doczesny, światowy, irdisch.

Terreur, *f.* strach, *m.* Schrecken, *m.*

Terreux, euse, *a.* ziemisty, erdfarbig; erdfahl.

Terrible, *a.* straszny, straszliwy, srogi, schrecklich, erschrecklich, entsetzlich.

Terrien, *m.* — enne, *f.* possesor dóbr, włości, *m.* Güter-, Länderbesitzer, *m.*

Terrier, *m.* od. *a m.* papier-, rejestr lenny, czynszowy, *m.* księga ziemska, *f.* Lehnregister, Zinsbuch, Lagerbuch, *n.*

Terrier, *m.* iama, (lisia etc.) *f.* Grube, *f.* Loch, *n.* oder Bau eines Thieres, *m.*

Terrine, *f.* waza, *f.* Terrine, groże irdene Schüssel, *f.* Asch, *m.*

Terrinée, *f.* waza pełna czego, *f.* Terrine voll, *f.*

Terrir, *n.* wyiść na ląd, (o żołwiu); przylądować, an's Land gehen, (von Schildkröten); anlanden.

Territoire, *m.* kraina, okolica,

ca, *f.* kray, *m.* Gebiet, *n.* Bezirk, *m.*

Terroir, *m.* grunt, *m.* ziemia, *f.* Grund, Boden, *m.*

Terset, *v.* Tercet.

Tertre, *m.* pagòrek, *m.* Hügel, *m.*

Tesson, Test, *v.* Têt.

Testacée, *a.* skorupiasty, mit einer Schale bedeckt. — cées, *pl.* pławy skorupiaste, *m. pl.* Schalthiere, *pl. n.*

Testament, *m.* testament, *m.* Teſtament, *n.* letzter Wille, *m.*

Testamentaire, *a.* testamentowy, teſtamentlich.

Testateur, *m.* —trice, *f.* testator, *m.* Teſtirer, *m.* —rka, *f.* —rinn, *f.*

Tester, *n.* testament zrobić, ein Teſtament machen.

Testicule, *m.* iądro, *n.* Hode, *m.*

Testif, *m.* kamelor, *m.* Kamelhaar, *a.*

Testimonial, ale, *a.* świadeczny. Zeugniß gebend.

Têt, *m.* skorupa, *f.* Scherbe, *f.* Scherben, *m.*

Têtard, *m.* żabi krzek, *m.* Froſchwurm, *m.*

Tetasses, *f. pl. fam.* piersi obwisłe, *f. pl.* ſchlaffe und hangende Brüſte, *f. pl.*

Tête, *f.* głowa, *f.* Kopf, *m.* Haupt, *n. fig.* przodek, początek; wierzch; herszt. *m.* głowa, *f.* czoło, *n.* odpòr, *m.* Vordertheil, *m.*; Oberſtelle, *f.* Oberhaupt, *n.*; Spitze, *f.*; Widerſtand, *m.*

Tête-à-tête, *ad.* twarz w twarz, potaiemnie, unter vier Augen. — *m.* rozmowa taiemna, *f.* geheime Unterredung, *f.*

Teter, *a. et n.* ssać, ſaugen.

Tètière, *f.* czapeczka, dziecięcia, *f.*; nagłownik (konia), *m.* Kinderhäubchen; Kopfgeſtell eines Pferdes, *n.*

Tetin, *m.* brodawka, *f.* Bruſtwarze, *f.*

Tetine, *f.* wymię; zagięcie, *n.* guz, *m.* Euter, *n.*; Beule, *f.*

Teton, *m.* pierś, *f.* Bruſt, *f.*

Tetracorde, *f.* lira o cztérech stronach, *f.* vierſeitige Leyer, *f.*

Tétrarque, *m.* cztéroxiążę, *n.* Vierfürſt, *m.*

Tette, *f.* cyc u zwiérząt, *m.* Zitze der Thiere, *f.*

Têtu, ue, *a.* uparty, krnąbrny, ſtarrköpfig, eigenſinnig.

Teutonique, *a.* Niemiecki, Staro-Niemiecki, altdeutſch, deutſch.

Texte, *m.* text, *m.* Text, *m.*

Textile, *v.* co przędź można, ſpinnbar.

Textuaire, *m.* sam text bez nòt; biegły w texcie, *m.* Buch ohne Note, *n.*; der den Text wohl verſteht, *m.*

Textuel, elle, *a.* textowy text-mäßig.

Texture, *f. fig.* budowla, *f.* związek, *m.* Gewebe, *n.*

Thaumaturge, *a.* cudotworny, cudowny, wunderthätig. —*m. f.* cudotworca, *m.* Wunderthäter, *m.*

Thé, *m.* herbata, *f.* Thee, *m.*

Théantrope, *m.* Bòg wcielony, *m.* Gottmenſch, *m.*

Théâtral, ale, *a.* teatralny, theatraliſch.

Théâtre, *m* teatr, *m.* komedyalnia, *f.* dziwowisko, *n.*

Theater,

Theater, *n.* Schauplatz, *m.* Schaubühne, *f. fig* sztuka teatralna, *f* zbiór teatralnych pism, *m.* Schauſpielkunſt; Sammlung von Schauſpielen, *f.*

Théière, *f.* imbryczek do herbaty, *m.* Theekanne, *f.*

Théisme *m.* nauka o istności Boga. *f.* Lehre von dem Daſeyn eines Gottes, *f.*

Théiste, *m.* wyznawca Boga, *m.* Bekenner eines Gottes, *m.*

Thème, *m.* zadanie, tema, *n.* materya, *f.* Satz, *m.* Materie, *f.* Thema, *n.* Aufgabe *f.*

Théocratie, *f.* Bogowładztwo, *n.* Theokratie, *f.* (Regierungsform, da die Regenten unmittelbare Diener Gottes ſind.)

Théocratique, *a.* bogowładny, theokratiſch.

Théodore, *m.* Bogdan, Teodor, *m.* Theodor.

Théogonie, *f.* ròd, *m.* genealogia bożków pogańskich *f.* Urſprung der heidniſchen Gottheiten, *m.*

Théologal, ale, *a.* Boski, święty, göttlich, heilig.

Théologie, *f.* teologia, *f.* Theologie, Gottesgelehrſamkeit, *f.*

Théologien, *m.* teolog, *m.* Theolog, Gottesgelehrter, *m.*

Théologique, *a.* teologiczny, theologiſch.

Théophile, *m.* Bogumił, *m.* Gottlieb, *m.*

Théorétique; Théorique, *a.* teoretyczny, theoretiſch.

Théorie, *f.* teorya, umieiętność nauki sama. *f.* Theorie, bloße Kenntniß, *f.*

Thérapeutique, *f.* nauka lékarska, *f.* Heilkunde, *f.*

Thérese, *f.* Teresa, Thereſia, *f.*

Thériacal, ale, *a.* dryakiewny, theriakaliſch.

Thériaque, *f.* dryakiew, *f.* Theriak, *m.*

Thermal, ale, *a.* do cieplic należący, den warmen Bädern gehörig.

Thermes, *m. pl.* cieplice; łazienki, *pl.* warme Bäder; Badegebäude, *n.*

Thésauriser, *n.* pieniądze, złoto zbiérać, Schätze ſammlen.

Thésauriseur, *m.* —euse, *f.* pieniądze wielkie zbieraiący, der, die Schätze ſammelt.

Thèse, *f.* nauka, *f.* wniosek, *m.* Satz, Lehrſatz, *m.*

Thierri, *m.* Dytrych, *m.* Dieterich, *m.*

Thomas, *m.* Tomasz, *m.* Thomas, *m.*

Thon, *m.* tuńczyk, *m.* (ryba), Thunfiſch, *m.*

Thonine, *f.* tuńczyk solony, *m.* eingeſalzener Thunfiſch.

Thrace, *f.* Tracya, *f.* Thracien, *n. n.* Tracki, Thraciſch.

Thuriféraire, *m.* duchowny, z turybułarzem, *m.* Rauchfaßträger, *m.*

Thyrse, *m.* laska bachusowa, *f.* Bacchusſtab, *m.*

Tiare, *f.* tyara, korona Perska; korona troista papieska, *f.* Tiare, *f.* Hauptſchmuck der Perſiſchen Fürſten ꝛc *m.*; dreyfache päbſtliche Krone, *f.*

Tic, *m.* łykawość konia, *f.*

Krippenbeißen der Pferde, *n. fam.* dziwny, osobliwszy sposób, zwyczay, nałóg, *m.* eigene Weise, Laune, *f.*

Tiède, *a.* letni, wolnociepły, lau, lautich. *fig.* oziębły, ospały, lau.

Tiédeur, *f.* letność; oziębłość, ospałość, *f.* Lautichkeit, eigfig.

Tiédir, *n.* zletnieć, zwolnieć; oziębnąć, lau werden, eig. fig.

Tien, Tienne, *pr.* twóy, twoia, twoie, der, die, das deine, deinige.

Tiennot, *m.* Szczepan, *m.* Stephan, *m.*

Tierce, *f.* tercya w muzyce, w kartach, etc. sześćdziesiąta część sekundy; trzecia korektura, *f.* podły gatunek wełny, *m.* socyuszka do kraty, *f.* Terze in der Musik, im Kartenspiel, ꝛc. *f.* sechzigster Theil einer Sekunde; dritter Probebogen, *m.* geringe Art der Wolle; Gesellschafterin am Sprachgitter, *f.*

Tiercelet, *m.* samiec niektórych ptaków drapieżnych, *m.* Männchen einiger Raubvögel, *n.*

Tiercement, *m.* podwyższenie ceny trzecią częścią, *n.* Steigerung um ein Drittheil mehr, *f.*

Tiercer, *n.* trzecią częścią cenę podwyższyć, więcey zadadź, podkupić, ein Drittel mehr bieten.

Tierceur, *m.* trzecią częścią podkupuiący, der ein Drittel mehr bietet.

Tierçon, *m.* trzecia część miary do trunków; skrzynia do mydła, *f.* dritter Theil eines Maßes zu flüßigen Dingen, *m.*; Seifenkiste, *f.*

Tiers, erce, *a.* trzeci, dritte, fièvre tierce, tercyana, *f.* dreytägiges Fieber, *n.*

Tiers, *m.* trzeci, *m.* trzecia osoba; trzecia część, *f.* dritte Mann, *m.*, Drittel, *n.*

Tige, *f.* łodyga, *f.* odziomek, pniak; słupiec, *m.* rurka; cholewa bóta, *f.* Stängel, Stiel, Stamm, *m.*; Spindel, Röhre, *f.* Schaft, *m.* (auch am Stiefel) *fig.* ród, *m.* pnie, *n* Stamm, *m.*

Tignasse, Tigne, *v.* Teignasse.

Tignon, *m. fam.* włosy tylne u białogłowy, *pl.* część ubogiey białogłowy, *m.* Hinterhaar eines Frauenzimmers, *n.*; Haube eines gemeinen Weibes, *f.*

Tignonner, *a. fam.* włosy tylne kędzierzawić, tapirować, die Hinterhaare kräuseln, *v. r.* czochrać się za włosy, sich bey den Haaren zausen.

Tigre, *m.* tygrys, *m.* Tiger, *m.*

Tigré, ée, *a.* tygrysowy, plamisty, getigert, tigerfleckig.

Tigresse, *f.* tygrzyca, *f.* Tigerin, *f.*

Tillac, *m.* pokład okrętowy, *m.* Oberlauf, Oberverdeck, *m.*

Tille, *f.* łyko, *n.* Lindenbast, *n.*

Tiller, *v.* Teiller.

Tilleul, *m.* lipa, *f.* Linde, *f.* Lindenbaum, *f.*

Timbale, *f.* kocioł (do bębnienia); puhar, *m.* Pauke, *f.*; Art Becher, *m.* piłatyczek, *m.* kleines Racket, *n.*

Tim-

Timbalier, *m.* paukier, kotlarz, *m.* Paukenschläger, *m.*

Timbre, *m.* dzwon bez serca; dźwięk, stępel, *m.* stęplowe, *n.* Glocke ohne Klöppel, *f.*; heller Klang; Stempel, *m.*; Stempelgeld, *n.*;

Timbrer, *a.* stęplować, stemplu.

Timbreur, *m.* stęplarz, *m.* Stempler, *m.*

Timide, *a.* boiaźliwy, trwożliwy, nieśmiały, furchtsam, verzagt, schüchtern, blöde.

Timidité, *f.* boiaźń, trwożliwość, nieśmiałość, *f.* Furchtsamkeit, Zaghaftigkeit, Schüchternheit, Blödigkeit, *f.*

Timon, *m.* dyszel, *m.* Deichsel, *f. fig.* stér, *m.* Ruder, *n.*

Timonnier, *m.* koń dyszlowy; stérnik, *m.* Deichselpferd, *n.*; Steuermann, *m.*

Timoré, ée, *a.* boiaźliwy, furchtsam, ängstlich.

Tine, *f.* ceber, *m.* stągiew, *f. f.* Butte, Zuber, *m.*

Tinette, *f.* ceberek, *m.* stągiewka, *f.* kleiner Zuber, Gränder, *m.*

Tintamarre, *m. fam.* hałas, gwar, wrzask, tartas, *m.* Getöse, *n.*

Tintamarrer, *n. fam.* hałasować, wrzeszczeć, lärmen.

Tintement, szczęk, dźwięk, *m.* Nachklang, *m.* Klingen, *n.* — d'oreille, dzwonienie w uchu, *n.* Ohrenklingen, *n.*

Tinter, *a.* bić sercem w iedne tylko stronę dzwonu, mit dem Klöppel nur auf eine Seite der Glocke schlagen. — *n.* dzwonić, brzdąkać, anschlagen, klingen.

Tintouin, *m.* dzwonienie, szumienie w uszach, *n.* Ohrenbrausen, *n.*

Tipure, *f.* paiąk wodny, *m.* Wasserspinne, *f*

Tipue, *f.* kleszcz, *m.* Holzbock, *m.*; Schafzaus, Zecke, *f.*

Tiquer, *n.* łygawieć, (o koniach) in die Krippe beissen, koppen.

Tiqueté, ée, *a.* nakrapiany, pstry, sprenklich.

Tiqueur, *m.* koń łygawy, *m.* Krippensetzer, *m.*

Tir, *m.* linia strzelania, *f.* strzelenie, *n.* wystrzał, *m.* Schußlinie, *f.*; Schuß, *m.*

Tirade, *f.* rząd słów, myśli etc., *m.* Reihe Worte, Gedanken ꝛc., *f. fam.* tout d'une, iednym ciągiem, razem, in einem Zuge, in einem Athem.

Tirage, *m.* trelowanie statku, ciągnienie, *n.* Ziehen, *n.* Ziehung, *f.*

Tiraillement, *m.* ciągnienie, szarpanie, *n.* Zerren, Reissen, *n.*

Tirailler, *a.* ciągnąć, szarpać, szamotać, zerren, zupfen. — *n. fam.* hukać, pukać z strzelby, viel Pulver verplatzen, plätzen.

Tirailleur, *m.* hukacz, pukacz, *m.* Plätzer, *m.* der schlecht schießt.

Tiraillerie, *f.* hukanie, pukanie (z strzelby) *n.* Plätzen, unnütze Schießen, *n.*

Tiran, *v.* Tyran.

Tirant, *m.* uszko u cholewy, *n.* żyła gruba, *f.* Zugschnur, Strippe; starke Sehne im Fleische, *f.*

Tire, *f.* voler à — d'aile, prędko lecieć, sehr schnell fliegen. *fam.* tout d'une tire, ciągiem, bez przerwania, in einem Zuge.

Tire-aux-dents, *m.* żyłowatość w mięsie, *f.* Haarwachs im Fleische, *f.*

Tire-botte, *m.* owcug; chłopiec, parobek do botów, *m.* Stiefelzieher; Stiefelknecht, *m.*

Tire-bouchon, *m.* graycar, *m.* Korkzieher, *m.*

Tire-bourre, *m.* graycar (do strzelby), *m.* Kräzer; Kugelzieher, *m.*

Tire-bouton, *m.* hak do zapinania guzików, *m.* Knopfhaken, *m.*

Tire-d'aile, *m.* ruch skrzydeł, lot, *m.* Flügelschwung, *m.* *v.* Tire.

Tire-laine, *m.* rozbójnik, *m.* Straßenräuber, *m.*

Tire-laisse, *m. fam.* próżna nadzieia, *f.* vergeblich gemachte Hoffnung, *f.*

Tire-larigot, *n. fam.* boire à-, bes miary, duszkiem pić, übermäßig saufen.

Tire-ligne, *m.* piórko do liniowania papieru, *n.* Linienzieher, *m.*

Tire-lire, *f.* skarbonka, *f.* śpiewanie skowronka, *n.* Sparbüchse, *f.*; Singen der Lerche, *n.*

Tire-lirer, *n.* śpiewać, iak skowronek, wie eine Lerche singen.

Tire-pied, *m. T.* pociągiel, *m.* Knieriemen der Schuster, *m.*

Tirer, *a. et n.* ciągnąć; wyciągnąć, ściągnąć; naciągnąć; przyciągnąć; ssać; doić; czerpać; przetoczyć; wziąć, otrzymać; strzelać; spuścić, strzelić; rysować. malować, ziehen, heraus ziehen; auf- oder zuziehen; ausziehen; ausdehnen, recken, strecken; anziehen; saugen; melken; schöpfen; zapfen, nehmen, schießen; abziehen; abdrucken; zeichnen; mahlen. — sur, (o kolorach;) równać się, bnić podobnym, (von Farben:) fallen in . . —au sort, los rzucić, ciągnąć, loosen. *fig. fam.* sur q., iść, rzucić się na kogo; dadź, zapisać na kogo wexel, auf jemanden beziehen, auf jemanden ziehen, traisiren. se, *r.* ciągnąć się, sich ziehen. d'affaire, wybrnąć, wyiść z czego, aus einer Sache. — ou jouir, wynosić się nad inwych, sich über seines Gleichen erheben.

Tire-sou, *m. fam.* lichwiarz, *m.* Wucherer, *m.*

Tiret, *m.* rzemyk, sznurek, do którego się skryptury etc. przyszywaią, *m.* Schnur, worauf man Acten ꝛc. heftet, *f.* *T.* łącznik, *m.* Theilungszeichen, *n.*

Tireur, *m.* strzelec; trasant, *m.* Schütze, Jäger; Trasser, *m.* — d'or, drótownik drutu złotego, *m.* Golddrathzieher, *m.*

Tiroir, *m.* szuflada, *f.* Schublade, *f.* Schubkasten, *m.*

Tirot, *m.* łódka, *f.* kleines Flußschiff, *n.*

Tisane, *f.* ptizana, *f.* Gerstentrank, *m.* Gerstenwasser, *n.*

Tison, *m.* głownia, *f.* Feuerbrand, *m.*

Tisonné, *a. m.* srokaty, brandfleckig. cheval gris-, koń srokaty, *m.* Schwarzschimmel, *m.*

Tisonner, *n.* zarzyć, rozniecać ogień, das Feuer schüren.

Tisonneur, *m.* —euse, *f.* co ogień lubi rozzarzać, przy ogniu siedzieć, der, die gern gern das Feuer schürt.

Tisser, *a.* tkać, weben, wirken.

Tisserand, *m.* tkacz, *m.* Weber, *m.*

Tisseranderie, *f.* tkactwo, *n.* Leinweberhandwerk, *n.*

Tissu, ue, *p. et a.* tkany, gewebt, gewirkt.

Tissu, *m.* robota tkana, *f.* Gewebe, Gewirke, *n. fig.* urządzenie, ułożenie, *n* rząd. związek, *m.* Anordnung, Einrichtung, *f.* Entwurf, *m.*; Gewebe, *n.*

Tissutier-rubanier, *m.* pasamannik, *m.* Bortenwirker, *m.*

Tistre, *a. obs.* *v.* Tisser.

Tithymale, *m.* wilcze mléko, *n.* Wolfsmilch, *f.* (Pflanze).

Titillant, ante, *a.* łechtliwy, kitzelig.

Titillation, *f.* łechtliwość, *f.* łaskotki, *pl. f.* Kitzel, *m.*

Titiller, *a. et n.* łechtać, łaskotać, kitzeln.

Titre, *m.* tytuł; napis; dokument; fundament. *m.* prawo, *n.* Titel, *m.* Aufschrift, Ueberschrift eines Buchs, *f.*; Titelblatt, *n.*; Urkunde, *f.*; Rechtsgrund, *m.* Recht, *n.*

Titré, ée, *a.* tytułowy, der einen Titel hat.

Titre-planche, *m.* tytuł xiążki sztychowany, *m.* gestochenes Titelblatt, *n.*

Titrer, *a.* tytuł dadź komu, mit einem Ehrentitel versehen.

Titrier, *m.* fałszerz dokumentów, *m.* der falsche Urkunden macht, *m.*

Titulaire, *a.* tytularny, den Titel von etwas führend, Titular . . . , *m.* prawdziwy possessor godności etc, *m.* wirklicher Besitzer des Amtes, *m.*

Tocane, *f.* wino młode, *n.* Vorlaßwein, *m.*

Tocsin, *m.* dzwon do dzwonienia na gwałt, *m.* dzwonienie na gwałt, *n.* Sturmglocke, *f.*; Stürmen damit, *n.*

Toi, *pr.* ty; cię; ci, tobie, du, dich, dir.

Toile, *f.* płótno, zasłona na teatrze, *f.* Leinwand, *f.* Tuch, Leinen, *n.*; Vorhang einer Schaubühne, *m.* — de coton, bagazya, *f.* kartun, *m.* Cattun, *m.* — d'araignée, paięczyna, *f.* Spinngewebe, *n.* Toiles, *pl.* sieci, *pl. f.* Jagdtücher, *n. pl.*

Toilé, *m.* grunt w koronkach, *m.* Grund in den Spitzen, *m.*

Toilerie, *f.* płótna, *pl.* handel płócienny, *m.* Leinenwaaren, *f.*; Leinwandhandel, *m.*

Toilette, *f.* kilimek do gotowalni, *m.* gotowalnia; kapa płócienna do postawu sukna etc., *f.* Putztischtuch, *n.*; Nachttisch, Putztisch, *m.*; Kappe von Leinwand zum Tusche ꝛc., *f.*

Toilier, *m.* —ière, *f.* płóciennik, *m.* Leinwandhändler, *m.*

Toinette, Toinon, *f.* Antosia, *f.* Antoninchen, *u.*

Toise, *f.* sążeń, *f.* Klafter, *f.*; Klaftermaaß, *n.*

Toisé, *m.* wymiar sążnią, *m.* Ausmessen nach der Klafter, *n.*

Toiser, *a.* sążnią mierzyć, mit dem Klaftermaße ausmessen.

Toison, *f.* wełna obstrzyżona *f.* runo, *n.* Scheerwolle, *f.*; Fell mit der Wolle, Vließ, *n.*

Toit, *m.* dach, *m.* Dach, *n. fig.* dom, dach, *m.* Haus, *n.* —à cochons, *m.* chlew, *m.* Schweinstall, *m.*

Tôle, *f.* blacha czarna, *f.* Eisenblech, *n.*

Tolérable, *a.* znośny, mierny, erträglich, leidlich.

Tolérance, *f.* znoszenie, cierpienie, *n.* Nachsicht, Duldung, *f.*

Tolérant, ante, *a.* znoszący etc., cierpliwy, duldsam.

Tolérantisme, *m.* tolerancya, *f.* Religionsduldung, *f.*

Tolérer, *a.* znosić, cierpieć, dozwalać, dulden, ertragen.

Tombac, *m.* tombak, *m.* Tomback, *m.*

Tombal, ale, *v.* Sépulcral.

Tombe, *f.* kamień grobowy; grób, *m.* Grabstein; Grab, *n.*

Tombalier, *m.* karownik, *m.* Kärner, *m.*

Tomber, *n.* padać, paśdź; upaśdź; zapaśdź; wisieć na dół, spadać, fallen; niederfallen; einfallen; zufallen. dans oder en . . . . , dostać się, wpaśdź, gerathen in . . . . ; sur, q., napaśdź kogo, über jemanden herfallen. —malade, wpaśdź w chorobę, zachorować, krank werden. — d'accord, przystać na co, przypuścić, zugeben, einräumen.

Tombereau, *m.* kara, *f.* Karren, *m.*

Tome, *m.* tom, *m.* Band, Theil, *m.*

Ton, *m.* ton; dźwięk, szczęk; głos, *m.* Ton, Klang, *m.*; Laut, *m.*; Stimme, *f.*

Ton, *pr.* twóy, dein.

Tondaille, *f.* wełna obstrzyżona, *f.* abgeschorne Schafwolle, *f.*

Tondeur, *m.* postrzygacz (owiec, sukna), *m.* Scherer, Schafscherer; Tuchscherer, *m.*

Tondre, *a.* postrzygać, ostrzyda; zdzierać, scheren.

Tonlieu, *m.* targowe, *n.* Standgeld, *n.*

Tonnant, ante, *a.* grzmotliwy, grzmiący, donnernd.

Tonne, *f.* beczka, *f.* Tonne, *f.*

Tonneau, *m.* beczka; miara pewna do trunków, *f.* łaszt okrętowy, *m.* Tonne, *f.* Faß; Faßgebinde, *n.*; Schiffslast von zwanzig Centnern, *f.*

Tonneler, *a.* siecią łapać, łowić, mit einem Garne fangen. *fig.* złapać, schwycić, podeyśdź, mit List fangen.

Tonneleur, *m.* człowiek, co kuropatwy łowi, *m.* Rebhühnerfänger, *m.*

Tonnelier, *m.* bednarz, *m.* Faßbinder, Böttcher, *m.*

Tonnelle, *f.* sieć na kuropatwy etc., *f.* chłodnik, *m.* Hühnergarn, *n.*; Sommerlaube, *f.*

Tonnellerie, *f.* bednarstwo, *n.* warsztat bednarski, *m.* Böttcherhandwerk, *n.*; Werkstätte eines Böttchers, *f.*

Tonner, *n. et i.* gramieć; buczeć, donnern.

Tonnerre, *m.* grzmot; piorun, *m.* Donner, *m.*

Tonsure, *f.* postrzyżyny, *pl.* tonsura, *f.* pleszь, *f.* korona, *f.* Bescheren des Haupthaars, *n.*; Platte, Tonsur, *f.*

Ton-

Tonsurer, *a.* koronę zrobić eine Platte scheren.

Tonte, *f.* postrzyżyny, *pl.* strzyżenie owiec, *n.* wełna obstrzyżona, *f.* Schafschur, Wollschur; abgeschorne Wolle, *f.*

Tontisse, *f.* papiery tontisses, papierowe obicia, *n. pl.* gestreute Tapeten, Tapeten von Scherwolle, *f pl.*

Tonture, *f.* strzyżenie owiec, postrzyganie, przycinanie krzewin etc., postrzyżyny, *pl.* wełna strzyżona, *f.* gałązki, liście obcięte, *pl.* Scheren der Tücher; Beschneiden der Hecken ꝛc, *n.*; Scherflocken, *f. pl.* Scherwolle, *f.* abgeschnittene Zweige, Blätter ꝛc., *pl.*

Topaze, *f.* topaz, *m.* Topas, *m.*

Tope, *i. fam.* top! zgoda na to! top! wohlan!

Toper, *n. fig. fam.* przystać, zezwolić na co, top sagen, einen Vorschlag eingehen.

Topinambour, *m.* bulwa, *f.* knotige Sonnenblume, Erdbirne, *f.*

Topographe, *m.* kraiopis, *m.* der einen besondern Ort beschreibt, *m.*

Topographie, *f.* kraiopisarstwo, *n.* Ortsbeschreibung, Topographie, *f.*

Topographique, *a.* kraiopisarski, topographisch.

Toquer, *a. obs.* *v.* Toucher, Frapper.

Toquet *m.* czapka dziecinna, białogłowska, *f.* Kinderhaube, Weiberhaube, *f.*

Torche, *f.* pochodnia; wiecheć, *f* Fackel, *f.*; Strohwisch zum Unterlegen, *m.*

Torche-cul, *m.* szpargał, papier do utarcia dupy, *m.* Arschwisch, *m.*

Torche-pot, *m.* dzięcioł, *m.* Grauspecht, *m.*

Torcher, *a.* trzeć, o-, u-, wycierać; oblepić polepą, wischen, abwischen, scheuern; mit Lehm bewerfen.

Torchère, *f.* girydon, *m.* Fackelstuhl, *m.*

Torchis, *m.* polepa, *f.* Kleiberlehm, *m.*

Torchon, *m.* ścierka, *f.* wiecheć; szmat. *m.* Lappen, Wischlappen, Scheuerwisch; Strohwisch, *m.*

Torcol, Torcot, Torcou, *m.* kręciołówka, *f.* krętogłów, *m.* (ptak) Wendehals, *m.* (Art Spechte).

Tordeur, *m.* —euse, *f.* przędzca wełny, *m.* Zwirner, Wolldreher, *m.*

Tordre, *a.* kręcić; wykręcić; przekręcić; ukręcić, drehen, wenden, ringen; krümmen, biegen; zwirnen.

Toron, *m.* sznur, *m.* Litze, *f.*

Torpille, *f.* drętwik, *m.* strętwa, *f.* Krampffisch, *m.*

Torquer, *m. fam.* donner le à q., za nos wodzić, oszukać kogo, jemanden eine Nase drehen, ihn hintergehen.

Torquette, *f.* pęk ryb morskich, *m.* Bündel in Stroh eingepackte Seefische, *m.*

Torréfaction, *f.* suszenie etc., *n.* Rösten, *n.*

Torréfier, *a.* suszyć, prażyć rösten, dörren.

Tor-

Torrent, *m.* rzéka, *f.* potok, *m.* Strom; Regenbach, *m.*

Tors torse, *a.* skrzywiony, krzywy; kręcony, gedreht, umgedreht, verdreht, verrenkt; gezwirnt, gewunden.

Tort, *m.* krzywda; szkoda, *f.* Unrecht, *n.*; Schade, *m.* à-, *ad* z krzywdą, niesłusznie, mit Unrecht. à-et à travers, nierozsądnie, bez uwagi, bez zastanowienia się, ohne Ueberlegung, in den Tag hinein.

Torticolis, *m.* szyia krzywa, *f.* steifer oder krummer Hals, *m. fig fam* nab żak, świętoszek, *m.* Kopfhänger, Heuchler, *m.*

Tortillement, *m.* kręcenie, *n.* Drehen, Winden, *n. fig fam. pl.* wykręty, wybiegi, *pl.* Ausflüchte, Umschweife, *pl.*

Tortiller, *a.* kręcić, wić, pleść, drehen, winden, flechten. — *n. fig.* wykręcać się, kręcić, sich drehen und wenden.

Tortillière, *f.* ulica z drzew kręcona, *f.* kleine Schlangen-Allee, *f.*

Tortillon, *m.* warkocz, *m.* opuszka do noszenia ciężaru; służąca ze wsi, *f.* Wulst, Haarwulst, *m.*; vom Dorfe genommene Magd, *f.*

Tortionnaire, *a.* bezprawny, gwałtowny, widerrechtlich, gewaltthätig.

Tortis, *m.* nici skręcone, *f. pl.* wieniec z kwiatów pleciony, *m.* zusammengedrehte Fäden, *m. pl.*; Blumenkranz, *m.*

Tortoir, *m.* krępulec, *m.* Knebel, *m.*

Tortu, ue, *a.* krzywy; garbaty, krumm, übel gewachsen. *fig.* przewrotny, verkehrt.

Tortue, *f.* żołw, *m.* Schildkröte, *f.*

Tortuer, *a.* na-, skrzywić, krumm machen.

Tortueux, euse, *a.* krzywy, krumm.

Tortuosité, *f.* krzywość, *f.* Krümme, *f.*

Torture, *f.* tortura męka, *f.* ból, *m.* Folter, Tortur, Marter, *f.*

Toste, *f.* ława dla wioślowych, *f.* Ruderbank einer Schaluppe, *f.*

Toste, *m.* picie na zdrowie czyie, *n.* Gesundheit-Trinken, Ausbringen einer Gesundheit, *n.*

Toster, *a.* pić zdrowie czyie, Gesundheit trinken, anstoßen.

Tôt, *a.* zaraz, wcześnie, prędko, bald, bey Zeiten, frühe.

Total, ale, *a.* cały, zupełny, ganz, gänzlich, völlig.

Total, *m.* Totalité, *f.* rzecz cała, całość, *f.* wszystko, Ganze, *n.* ganze Summe, *f.*

Totalement, *ad.* wcale, do szczętu, zupełnie, gänzlich, ganz und gar.

Teton, *m.* fryga, *f.* Drehmüssel, *m.*

Touaille, *f.* ręcznik, *m.* Handtuch, Rolltuch, *n.*

Touchant, ante, *a.* żałośny, wzruszający, przenikliwy, rührend, beweglich.

Touchant, *prp.* o, co się tycze, względem, betreffend.

Touche, *f.* tangient, gryf, *m.* kostka; skaska; krótka na kamieniu kamieniu złotniczym. *f.* smyk, smyczek u bicza, *m* Griff, *m.* (*pl.*) Claves, *m pl.*: Griffel; Strich auf dem Probierstein, *m*; Schmitze an einer Peitsche, *f.* pierre de-, kamień złotniczy, próbierski, *m.* Probierstein, —.

Toucher, *a. et n.* dotykać się, tykać się, ruszyć; bić; graniczyć, leżeć przy czym, berühren, anrühren, anfühlen, angreifen; schlagen (à qc.) tykać się czego, targać się na co, gwałcić, krzywydzić, etwas angreifen, anrühren; sich an etwas vergreifen. *fig* wzruszać, przenikać; tyczéć się czego, obchodzić kogo, rühren, bewegen; angehen, betreffen. (à), blisko bydź, nahe seyn. —de l'argent, pieniądze odebrać, zarobić, Geld empfangen, einnehmen. — le clavecin, la harpe etc., grać na klawikorcie, na harfie, das Clavier, die Harfe spielen. —de l'or, złoto na kamieniu próbierskim próbować. Gold auf dem Probierstein streichen. se, *r.* tykać się, schodzić się, sich berühren, an einander stoßen, liegen.

Toucher, *m.* czucie, dotykanie, *n.* Gefühl, Fühlen, *n.*

Touffe, *f.* pęk, szypel, chochół, *m.* Busch, Büschel, *m.*

Touffu, ue, *a.* gęsty, buszhig, dick, belaubt.

Toujours, *ad.* zawsze, allezeit, immer, stets. *fam.* iednak, przecie, unterdessen, dennoch.

Toupet, *m.* szypel, warkocz; włosy na czole, *pl. m.* Büschel, Schopf, *m.*; Stirnhaar, *n.*

Toupie, *f.* cyga, wartołka, *f.* Kreisel, *m. fam.* kurwisko, *n.* Gassenhure, *f.*

Toupiller, *n. fam.* biegać, latać, tłuc się po kątach, herumlaufen ohne Ursache.

Toupillon, *m.* kosmek, *m.* Büschelchen, *n.*

Tour, *m.* okrąg; obchód, obbieg, *m.* przechadzka, przeiażdżka, *f.* brzeg, galon, *m.* strefa, sztuka, *f.* figiel; obrót, *m.* zręczność, *f.* warsztat tokarski; krążek garncarski, koło, *n.* wał do windowania; kołowrotek do przędzenia, *m.* koléy, *f.* Umlauf, *m.*; kurze Reise, *f.* Spaziergang; Umkreis, Umfang; Rand, Streifen, Kragen *m.*; Kunststück, *n.*; Behendigkeit; Wendung *f*; Drechselbank; Drehscheibe; Drehlade, Winde, Rolle, *f.*; Spinnrädchen, *n.*; Reihe, *f. fig.* figiel, psikus, *m.* Possen, Streich, *m.* Stückchen, *n.* — de reins, przetrącenie krzyża, *n.* Verrenkung im Kreuze, *f.* —à, kolei, na przemiany, nach der Reihe, wechselsweise.

Tour, *f.* wieża, *f.* Thurm, *m.*

Tourbe, *f.* torf, *m.* Torf, *m.*

Tourbreux, euse, *a.* torfisty, Torf enthaltend.

Tourbier, *m.* torf przedawaiący, Torfhändler, *m.*

Tourbière, Tourberie, *f.* okolica torfista, *f.* Torfmoor, Torfland, *n.*

Tourbillon, *m.* wicher; wir; zakręt, *m.* Wirbel, Wirbelwind; Strudel, *m.*

Tourd, Tourdelle, *v.* Grise.

Tourdille, *a.* gris-, brudnoszpakowaty, (koń) dreßelgrau, (von Pferden).

Tou-

Tourelle, *f.* wieżyczka, *f.* Thürmchen, *n.*

Tourière, *f.* fortyanka (w klasztorze), *f.* Pförtnerin (in Klöstern), *f.*

Tourillon, *m.* czop; biegun, *m.* Zapfen, *m.*

Tourment, *m.* męka, *f.* ból, kłopot, *m.* trudy, troski, *pl.* Pein, Qual, Plage, *f.* Schmerz, Kummer, *m.*

Tourmentant, ante, *a.* trapiący, uciskliwy, peinigend, quälend.

Tourmente, *f.* nawałność, burza morska, *f.* Seesturm, *m.*

Tourmenter, *a.* męczyć, dręczyć, trapić, kłopotać, uciemiężać, uciskać; rzucać, miotać, quälen, martern, peinigen; beschwerlich fallen; heftig bin und her bewegen, erschüttern. se, *n.* męczyć się, dręczyć się; cholebać się; skrzywić się, sich quälen, sich plagen; sich herum werfen; sich werfen, (vom Holze).

Tourmenteux, euse *a.* burzliwy, sturmisch.

Tournant, *m.* odwrót, zawrót, zakręt, róg; wir; wał, walec *m.* Wendung, Krümme, Ecke, *f.*; Wasserwirbel, *m.*; Walze, *f.*

Tournant, ante, *a.* obracający się, umlaufend, sich herumdrehend.

Tournebride, *m.* karczma przy zamku, *f.* Art Wirthshaus bey einem Schlosse, *n.*

Tournebroche, *m.* zegar, kołowrót do pieczenia, *m.* Bratenwender, *m.*

Tournée, *f.* obchód, *m.* objazdka, *f.* Reise eines Beamten, *rc. f.* Umgang, *m.*

Tourne-feuillet, *m.* znak do karty w xiążce przylepiony, *m.* Blattwender, *m.* Blattzeichen, *n.*

Tournelle, *f. obs. v.* Tourelle, sądy kryminalne, *m. pl.* Criminalkammer, *f.*

Tournemain, *m.* en un — *fig.* w oka mgnieniu, wie man eine Hand umwendet, in einem Nu.

Tourner, *a.* obracać, przewracać, nakręcać, nawracać, kierować; toczyć, drehen, wenden; umwenden, umdrehen, umtreiben; drechseln *fig* nakłaniać, nawracać; obrócić co na co tłumaczyc, tichten; auslegen, eine Wendung geben. —*n. et* se, *r* obeyść obiechać, obrócić się; obracać się; odmienić się; psuć się, skwaśnieć, koloru nabiegać, herum gehen, sich umwenden, sich umkehren, sich drehen; sich verändern; umschlagen verderben, gerinnen, sich färben. *fig.* wyjść, wypaść na co, gereichen, ausschlagen.

Tournesol, *m.* słonecznik; brodawnik; lazur, *m.* Sonnenblume; Lackmußpflanze, *f.*; Lackmuß, *n.*

Tournette, *f.* kołowrótek, *m.* Winde, *f.*

Tourneur, *m.* tokarz, *m.* Dreher, Drechsler, *m.*

Tourniquet, *m.* kołowrót, *m.* Drehkreuz, *n.* Weghaspel, *m.*

Tournoi, *m.* turniey, *m.* gonitwy, *pl.* Turnier, *n.*

Tournoiement, *m.* kręcenie, *n.* zakręt; wir; zawrót głowy, *m.* Wenden, Drehen, *n.*; Krümme, *f.*; Strudel; Schwindel, *m.*

Tournoyer, *n.* kręcić się, biegać w koło; biegać, latać, krążyć; zachodzić, sich herum drehen; herum gehen, laufen *rc.* sich krümmen oder winden.

Tour-

Tournure, *f.* obrót, *m.* tokarstwo, *n.* Wendung; Drehkunst, *f.*

Tourte, *f.* tort, *m.* Torte, *f.*

Tourtereau, *m.* sinogarliczę, Turteltäubchen, *m.*

Tourterelle; *f.* sinogarlica, *f.* Turteltaube, *f.*

Tourtes, *f. pl.* wytłoczyny, *pl.* Trestern, ausgepreßte Hülsen, *f. pl.*

Tourtière, *f.* forma do tortów, *f.* Tortenpfanne, *f.*

Tourtre, *f.* sinogarlica (do iedzenia) *f.* zum Essen zubereitete Turteltaube, *f.*

Toussaint, *f.* (święto) wszystkich świętych, Allerheiligen (Fest.)

Tousser, *n.* kasalać, husten.

Tousseur, *m.* — euse, *f.* kaszlacz, *m.* Huster, *m.*

Tout, Toute, *a.* cały; wszystek; każdy, ganz; aller, alle, alles; jeder, jede, jedes.

Tout, *m* wszystko, *n.* das Ganze, Alles.

Tout, *ad.* wcale, zupełnie, do szczętu, ganz, gänzlich, völlig. tout-à-fait, *ad.* wcale, zupełnie, ganz, gänzlich. après —, z tym wszystkim, bey alle dem.

Toute fois, *ad.* mimo tego, iednak, wszelako, dennoch, doch, gleichwohl.

Toutenague, Tintenague, *f.* gatunek miedzi, *f.* Art Kupfer, *n.*

Toute-présence, *f.* wszędybytność, *f.* Allgegenwart, *f.*

Toute-puissance, *f.* wszechmocność, *f.* Allmacht, *f.*

Tout-puissant, ante, *a.* wszechmocny, allmächtig.

Tou-Tou, *m. fam.* piesek, *m.* kleiner Hund, *m.*

Toux, *f.* kaszel, *m.* Husten, *m.*

Toxique, *m.* trucizna, *f.* Gift, *n.*

Tovère, *f.* trzonek noża, *m.* Angel an einem Messer, *f.*

Traban, *m.* trabant, *m.* Trabant, *m.*

Tracas, *m.* hałas, zgiełk, *m.* zamięszanie, *n.* ciężkość, *f.* Lärm, Wirrwar, *m.* Verwirrung, Beschwerlichkeit, *f.*

Tracasser, uwijać się, kręcić się; hałasować; kłopotu nabawić, hin und her laufen, sehr geschäftig seyn; viel Lärm um nichts machen; Stänkerey anrichten. —*a.* dręczyć, kłopotać, quälen, beunruhigen.

Tracasserie, *f.* psikus, *m.* kłótnia, waśń, sprzeczka *f.* gottloser Streich, *m.* Händel, *m. pl.* Stänkerey, *f.*

Tracassier, *m.* —ière, *f.* człowiek niespokoyny, co tylko kłótnie i waśnie sprawuie, *m.* unruhige Person, die lauter Stänkerey macht, *f.*

Trace, *f.* trop, trud; tor; ślad; *m.* odrysowanie, wyznaczenie, *n.* Spur, *f.*; Fußstapfen, *m.*; Fährte; Vorzeichnung, Abzeichnung, *f. fig.* znak, *m.* Merkmaal, *n.*

Tracement, *m.* odrysowanie, wyznaczenie, *n.* Abzeichnen; Abstecken, *n.*

Tracer, *a.* od —, rysować; wyznaczyć, zeichnen, abzeichnen; vorzeichnen, abstecken. *fig.* pokazać, utorować, ubić drogę; krótki abrys zrobić; opisać, wyrazić, weisen, bahnen; entwerfen; vorstellen, eindrücken. *n.* na wierzchu ziemi

mi korzenie puszczać, auf der Oberfläche der Erde hin wurzeln.

Tradition, *f.* wydanie, poddanie, *n.* powieść, *f.* Ueberlieferung, Uebergabe; Sage, *f.*

Traditionel, elle, *a.* powiesiny. durch Ueberlieferung fortgepflanzt.

Traducteur, *m.* tłomacz, *m.* Uebersetzer, *m.*

Traduction, *f.* tłomaczenie, *n.* Uebersetzung, *f.*

*Traduire, *a.* tłomaczyć, übersetzen.

Trafic, *m.* handel, *m.* Handel, *m.*

Trafiquant, *m.* kupiec, *m.* Handelsmann, *m.*

Trafiquer, *n.* handlować, handel prowadzić, handeln. — *a.* przehandlować, verhandeln.

Tragacante, *m.* dragant, *m.* Tragant, *m.*

Tragédie, *f.* tragiedya, *f.* Trauerspiel, *n.* *fig.* przypadek smutny, żałosny, *m.* traurige Begebenheit, *f.*

Tragi-comédie, *f.* komedya smutnowesoła, *f.* halbtrauriges Schauspiel, *n.*

Tragi-comique, *a.* wesołosmutny, halb traurig und halb lustig.

Tragique, *a.* smutny, żałosny, tragiczny; tragiedyjny, tragisch, traurig. — *m.* tragiedya, *f.* tragiedyopisarz, *m.* das Tragische; Trauerspielschreiber, *m.*

Trahir, *a.* zdradzić; odkryć, verrathen. *fig.* szkodzić, schaden, zuwider handeln.

Trahison, *f.* zdrada, *f.* Verrätherey, *f.*

Trajet, *m.* przewóz, *m.* przeprawa; odległość, droga, *f.* Ueberfahrt; Reise; Entfernung, *f.*

Traille, *f.* prom, *m.* fliegende Brücke, Fähre, *f.*

Train, *m.* chód, krok; rząd; orszak, *m.* czeladź, konie, pojazdy etc. pana iakiego, Schritt, Gang; Zug, *m.* Gefolge, *n.*; sämmtliche Bediente, Pferde, Kutschen ꝛc. eines Herrn, *pl. fam.* hultayastwo, *n.* Gesindel, *n.*

Traînant, ante, *a.* włóczący się; rozwlekły, schleppend.

Traîne, *f.* lina do ciągnienia statków, *f.* powłok; włok, *m.* Schleppseil; Schleppen, *n.*

Traîneau, *m.* sanki; sanie, *pl.* włok, niewód; powłok, *m.* Schlitten, *m.*; Schleife, *f.*; Streichgarn; Schleppgarn, *n.*

Traînée, *f.* ślad rzeczy rozsypanéy, *m.* langer Strich von etwas, das verschüttet ꝛc. worden, *m.* Spur, *f.*

Traîne-malheur, *m. fam.* żebrak, bidak; *m.* Bettler, *m.*

Traîne-potence, *m. fam.* wisielec niespokoyny, *m.* unruhiger Galgenstrick, *m.*

Traîner, *a. et n.* włoczyć, wlec, ciągnąć, rozszerzać; prowadzić z sobą, mieć za sobą; wlec się, długo trwać; zwłaczać, odkładać; wlec się; poniewierać się, schleppen, schleifen, ziehen, dehnen; mit sich führen; verweilen, in die Länge ziehen; hinten nach kommen; unordentlich herumliegen. *fig.* prowadzić za sobą; cherlać, nach sich ziehen; kräukeln. se, *n.* wlec się; czołgać się, sich fortschleppen; kriechen, schleichen.

Traîneur, *m.* ten co powlokiem po polu strychuie; rabus, żołnierz za woyskiem idący, *m.* der mit dem Streichnetze Vögel fängt; marodeur Soldat, *m.* — d'épée, *m.* włoczęga, *m.* Landstreicher, *m.*

*Traire, *a.* doić; ciągnąć, melken, ziehen.

Trait, aite, *p. et a.* doiony; ciągniony (o śrebrze, złocie) Gemolken; gezogen (vom Golde und Silber).

Trait, *m.* strzała, *f.* dziryt, *m.* pociągnienie; ciągnienie; łyknienie, *n.* mina, *f.* kres twarzy; rzemień, postronek do orczyków; smycz; cios, *m.* rznięcie, *n.* krésa; przewaga, *f.* dròt śrebrny złoty, *m.* Pfeil, Wurfspieß, Bolzen; Zug; Zugriemen, Strang, *m.*; Hängeseil des Leithundes, *n.*; Strich; Schnitt; Ausschlag im Wiegen; Gold- oder Silberdraht. *m.* *fig.* rząd; sposób; dowód, znak, *m.* Reihe; Art und Weise, *f.* Beweis, *m.*

Traitable, *a.* obyczayny, przystępny, użyty; gibki, smagły, mit dem wohl umzugehen ist, gesprächig; geschmeidig.

Traite, *f.* iazda, droga, odległość, *f.* wywòz, *m* Strecke, *f.* Strich Weges, *m.*; Ausfuhr, *f.*—des Negres, handel niewolnikami czarnemi, *m.* Negerhandel, *m.*

Traité, *m.* wywodzenie, roztrząśnienie, *n.* traktat, *m.* ugoda, *f.* Handlung, *f.*; Traktat, Vergleich, *m.*

Traitement, *m.* sposób postępowania, obchodzenia się z kim; przyięcie, *n.* opłata, *f.* leczenie, opatrowanie, *n.* Behandlung, Begegnung; Bewirthung; Besoldung; Heilung, *f.*

Traiter, *a. et n.* postępować sobie, obchodzić się z kim, z czym; dowodzić, roztrząsać, rozbierać; przyiąć, częstować kogo; leczyć, opatrywać; traktować, w ugodę się wdadź, behandeln, beatbeiten, abhandeln; begegnen; bewirthen, speisen; heilen; unterhandeln. (q. de qc.) tytułować, nazywać kogo iak, einen etwas heißen. *n* (de qc.) mówić, pisać o czym, zawierać w sobie; w ugodę się z kim wdadź, umawiać się, von etwas handeln; um etwas handeln, in Unterhandlung stehen.

Traiteur, *m.* traktyernik, *m.* Speisewirth, *m.*

Traître, *m.* —esse, *f.* zdrayca, *m.* Verräther, *m.* — *a.* zdradziecki, zdradliwy, verrätherisch, treulos, falsch.

Trame, *f.* wątek, *m.* Einschlag beym Weber, *m.* wątek życia ludzkiego, *m.* smowa, *f.* spiknienie, *n.* spisek, Lebensfaden, *m.*; Complot, *n.*

Tramer, *a. T.* wbiiać wątek, einschlagen, (beym Weber.) *fig.* ułożyć, zmówić, spiknąć, anspinnen, anzetteln.

Tramontane, *f. fig. fam.* perdre la — przytomność stracić, aus seiner Fassung kommen.

Tranchant, ante, *a.* ostry, schneidend, scharf.

Tranchant, *m.* ostrze, *n.* brzuszeć, *m.* Schneide.

Tranche, *f.* kròyka, sztuka, *f.* pasek; brzeg ziąźki, *m.*

Schnitte, *f.*; Schnitt eines Buchs, *m.*

Tranche-couteau, *m.* hebel introligatorski, *m.* Beschneidhobel der Buchbinder, *m.*

Tranchée, *f.* rów; okop, *m.* Graben, Wassergraben; Laufgraben, *m.* Tranchées, *pl.* rznięcie w brzuchu, *n.* Schneiden im Leibe, *n.*

Tranchelard, *m.* nóż do kraiania słoniny, *m.* Speckmesser, *n.*

Trancher, *a.* po-, u-, kroić; prze-, u, ciąć; rozbierać, schneiden, zerschneiden, abschneiden; durchhauen; vorschneiden. zerlegen. *fig.* zakończyć, endigen. *n.* kraiać, ostrym bydź; rznąć w brzuchu, schneiden, scharf seyn; im Leibe reißen. *fig.* odbiiać od czego, gegen einander abstechen. —du grand seigneur, udawać wielkiego pana, den großen Herrn spielen.

Tranchet, *m.* gnyp, *m.* Kneif, *m.*

Tranchoir, *m.* talérz drewniany, *m.* stolnica, *f.* hölzerner Teller, *m* Hackbrett, *n.*

Tranquille, *a.* spokoyny, cichy, rubig, still.

Tranquilliser, *a.* uciszyć, uspokoić. beruhigen.

Tranquillité, *f.* spokoyność, cisza. *f.* pokóy, *m.* Ruhe, Stille, *f.*

Transaction, *f.* ugoda, *f.* Vergleich, *m.* Beylegung, *f.*

Transcendance, *f.* przemoc, przewaga *f.* Uebergewicht, *n.* Ueberlegenheit, *f.*

Transcendant, ante, *a.* wspaniały, erhaben. géometrie—, geometrya wyższa, höhere Geometrie.

Transcription, *f.* przepisanie, *n.* Abschreibung, *f.*

*Transcrire, *a.* przepisać; wypisać, abschreiben; ausschreiben.

Transe, *f.* strach, ucisk serca, *m.* Angst, Bangigkeit, *f.*

Transferer, *a.* przenieść, przestawić, przesadzić; wlać na kogo, an einen andern Ort bringen, versetzen, verlegen; übertragen.

Transfiguration, *f.* de notre Seigneur, przemienienie Pańskie, *n.* Verklärung Christi, *f.*

se Transfigurer, *r.* przemienić się, sich verklären. (von Christo).

Transformation, *f.* przemienienie, *n.* Verwandlung, *f.*

Transformer, *a.* przemienić, przekształtować, umformen, verwandeln. se, *r. fig.* przemienić się, sich verstellen.

Transfuge, *m.* zbieg, *m.* Ueberläufer, *m.*

Transfuser, *a.* przelać; przeprowadzić z zwierzęcia krew w insze źwierzę. aus einem Gefäße in ein anderes gießen; das Blut aus einem Thiere in ein anderes fließen lassen.

Transfusion, *f.* przelanie; przeprowadzenie krwi, *n.* Umgießung; Umzapfung des Geblüts, *f.*

Transgresser, *a.* wykroczyć, przestąpić przeciwko czemu, überschreiten, übertreten.

Transgresseur, *m.* przestępca, *m.* Uebertreter, *m.*

Transgression, *f.* przestępstwo, *n.* Uebertretung, *f.*

Tran-

Transiger, *a.* ugodę stanowić, zgodzić się, einen Vergleich treffen.

Transir, *a.* przeiąć, zdiąć, przeyźdź, przerazić, durchdringen und erstarren machen. —*n.* zdrętwieć, erstarren.

Transissement, *m.* zdrętwienie, etc. *n.* Erstarrung, *f.*

Transit, *v.* Passavant.

Transitoire, *a.* znikomy, doczesny, marny, vorübergehend, vergänglich.

Translation, *f.* przeniesienie, *n.* Versetzung; Verlegung, *f.*

*Transmettre, *a.* przenieść, wlać co na kogo, ustąpić czego komu; przenieść, przestawić, übertragen, überlassen, überreden; an einen andern Ort hinbringen. *fig* utrzymać, potomności podadź, zostawić, fortpflanzen.

Transmigration, *f.* przechodzenie, *n.* Wanderung, *f.*

Transmissible, *a.* przenośny, ustąpny, übertäßlich.

Transmission, *f.* przeniesienie, ustąpienie, wlanie, utrzymanie *n* wlewek, *m.* Ueberlassung, Vererbung; Fortpflanzung; Anerbung, *f.*

Transmuable, *a.* przemienny, verwandelbar.

Transmuer, *a.* przemienić, verwandeln.

Transmutation, *f.* przemiana, *f.* Verwandlung, *f.*

Transparence, *f.* przezroczystość. *f.* Durchsichtigkeit, *f.*

Transparent, ente, *a.* przezroczysty; przeświecaiący, durchsichtig; durchscheinend.

Transparent, *m.* karta liniowana do podkładania w pisaniu. *f.* Linienblatt, *n.*

Transpercer, *a.* przebić, przeszyć, durchstechen, durchbohren.

Transpirable, *a.* waporuiący, parę wydawaiący, geschickt auszudünsten.

Transpiration, *f.* waporowanie, wydawanie, pary, *n.* Ausdünstung, *f.*

Transpirer, *n.* waporować, parę wydawać, ausdünsten, ausdampfen. *fig.* wyiawić się, ruchbar werden.

Transplantation, *f.* przesadzenie, *n.* Verpflanzung, *f.*

Transplanter, *a.* przesadzić. verpflanzen.

Transport, *m.* sprzątnienie; wywożenie, przewożenie, *n.* wywóz; przewóz, *m.* przeprawa, *f.* przeniesienie; ustąpienie, etc. *n.* Fortschaffung, *f.* Verführen, *n.* Ausfuhre, *f.* Ueberfarth, *f.* Uebertragung; Ueberlassung, *f. fig.* zapał, *m.* gorącość, *f.* zachwycenie; pomięszanie rozumu, *n.* Hitze, Heftigkeit; Entzückung; Verrückung des Gehirns, *f.* Wahnsinn, *m.*

Transporter, *a.* sprzątnąć; przeprowadzić, przewieść, wywieźć; przenieść; ustąpić; wlać co na kogo, spuścić komu, wegbringen, fortschaffen; verführen; versetzen; überlassen; übertragen. *fig.* unosić, przenikać, przeiąć, entzücken. se, *r. fig.* unosić się, rozgniewać się, auffahren, in Zorn gerathen.

Transposer, *a.* przestawić, przełożyć; poprzekładać arkusze w xiązce, versetzen; (ein Buch) verbinden.

Transposition, *f.* przestawienie. etc. poprzekładanie omylne arkuszy w xiązce, *n.* Versetzung, *f.*; Verbinden (eines Buchs), *n.*

Transsudation, *f.* przebiianie, etc.

erc. potu, *n.* Herausschwitzen, *n.*

Transsuder, *n.* przebijać, przechodzić (pot) heraus schwitzen.

Transvasser, *a.* przelać, przetoczyć, umgießen, umfüllen.

Transylvanie, *f.* Siedmiogród, *m.* Siebenbürgen, *n.* —nien, nne, *a.* —odzki, —gisch.— odzianin, *m.* —ger, *m.*

Trantran, *m. fam.* zwyczay śmieszny pospolity, *m.* Schlendrian, *m.*

Trappe, Trape, *f.* apust; szlak w gołębniku; dół wilczy, etc. potrzask, *m.* Fallthüre; Klappe am Taubenschlage; Falle, *f.*

Trapu, ue, *a.* krępy; niski, a otyły, untersetzt, kurz und dick.

Traquenard, *m.* kłus, *m.* półapka na kuny, halber Paß eines Pferdes, *m.*; Marderfalle, *f.*

Traquet, *m.* półapka, *f.* przesiewacz w młynie, *m.* Falle, Mühlenklapper, *f.*

Travail, *m.* robota, praca, zabawa, *f.* Arbeit, Beschäftigung. (d'enfant) boleści rodzącey, *f. pl.* Kindesnöthen, *f. pl.* doniesienie ministra, *m.* klatka przewozu leśnica, *f.* Bericht eines Staatsministers; Nothstall, *m.*

Travailler, *n.* robić, pracować; krzywić się, paczyć się, arbeiten; sich werfen, krumm werden, sich biegen. — *a.* robić; dręczyć kogo, dokuczać komu; harcować na koniu, bearbeiten; ängstigen, beunruhigen; (ein Pferd) herumtummeln, se, *r.* męczyć się; starać się, sich quälen; sich anstrengen.

Travailleur, *m.* robotnik, *m.* Arbeiter, *m.*

Travers, *m.* szérz, poprzécz, *f.* poprzék, ukos, *m.* Quere, Schräge, Schiefe, *f. fig.* przewrotność, *f.* Verkehrtheit, *f.* en-, *ad.* w poprzécz, w poprzék, in die Quere, quer über. de, *ad.* ukosem, überzwerch, schief, schräge, *fig.* przewrotnie, verkehrt. à le, la .... od, au-de ...., *prp.* przez, przez środek czego, quer oder mitten durch, durch.

Traverse, *f.* rzecz poprzéczna; belka poprzéczna, *f.* rygiel, drąg poprzéczny, *m.* droga poprzéczna, *f.* was in die Quere geht; Querstange, *f.* Querbalken, *m.* Querholz, *n.* Querriegel; Querweg, *m. fig.* przeciwność, *f.* przypadek niepomyślny, *m.* widriger Zufall, *m.* Widerwärtigkeit, *f.*

Traversée, *f.* przeprawa, *f.* Ueberfahrt, *f.*

Traverser, *a.* w poprzék przeiśdź, przepłynąć etc., przeyśdź; przeiechać przebydź; przeiąć, przechodzić, quer durch; oder übergehen, fahren, reiten ꝛc.; *fig.* przerwać, pomylić, hindern, hintertreiben. — *n.* przechodzić, durchgehen.

Traversier, ière, *a.* vent—, wiatr przeciwny, *m.* Gegenwind, *m.* barque —, łódź do przewozu, *f.* Barke zum Ueberfahren, *f.* flüte —, fuiara, *f.* Querflöte, *f.*

Traversin, *m.* wałek (pod głowę), *m.* belka poprzéczna, *f.* Kopfpfühl, *m.*; Querholz, *n.*

Tra-

Travestir, *a.* przebrać, verkleiden. *fig.* pokryć, przebrać, anders einkleiden, travestiren. se, *r.* przebrać się, sich verkleiden. *fig.* zmyślać, udawać, sich verstellen.

Travestissement, *m.* przebranie się *n.* Verkleidung, *f. fig.* zmyślanie, udawanie, *n.* Verstellung, *f.*

Trayon, *m. fam.* cyc, *m.* Strich am Euter, *m.* Zitze, *f.*

Trébuchant, ante, *a.* przeważający, überwichtig.

Trébuchant, *m.* przewaga, *f.* przydatek w monecie, *m.* Uebergewicht, *n.* Aufschlag, *m.*

Trébuchement, *m.* potknienie się, upadnienie, *n.* Stolpern, *n.* Fall, *m.*

Trébucher, *n.* potknąć się; u-, padź; przewa ać stolpern, fallen; überwichtig seyn. *fig.* zbłądzić, straucheln.

Trébuchet, *m.* ważka do złota, *f.* potrzask, *m.* Goldwage, *f.*; Vogelschlag, Meisekasten, *m. fig.* sieci, sidła, *pl.* Fallstrick, *m.*

Trèfle, *f.* koniczyna; żołądź (w kartach), *f.* Klee, *m.* Kleeblatt; Kreuz *n.* Eichel (in Karten), *f.*

Tréfoncier, *m.* pan dziedziczny, *m.* Grundherr, *m.*

Tréfonds, *m* grunt, *m.* Grund und Boden, *m.*

Treillage, *m.* kraty, *pl. f.* Gitterwerk, *n.*

Treille, *f.* chłodnik winem obrosły, *m.* ramy, ściany drewniane na wino, *pl.* ulica winem obsadzona, *f.* Weinlaube, *f.*; Weingelände, *n.*; mit Reben überwachsener Gang, *m.*

Treillis, *m.* krata, kratka, *f.* drélich, *m.* płótno glancowne, *n.* Gitter, Gatter, *n.*; Glanzleinwand, *f.* Drillich, *m.*

Treilliser, *a.* o-, zakracić, kratą ogrodzić, vergittern.

Treize, *a.* trzynaście, dreyzehn.

Treizième, *a.* trzynasty, dreyzehte. — *m.* trzynasta część, *f.* Dreyzehntel, *n.*

Treizièmement, *ad.* po trzynaste, dreyzehntens.

Tremblaie, *f.* topolina, *f.* Espenwald, *m.*

Tremblant, ante, *a.* drżący, trzęsący się, zitternd, bebend.

Tremble, *m.* topola, osina, *f.* Espe, Aspe, *f*

Tremblement, *m.* drżenie, za-, trzęsienie, *n* Zittern, Beben, *n.* Erschütterung, *f.* — de terre, trzęsienie ziemi, *n.* Erdbeben, *n.*

Trembler, *a.* drżeć, zadrżeć, trząść się, zatrząść się, zittern, beben, erbeben.

Trembleur, *m.* — euse, *f.* tchórz; kwakier, *m.* Person welche zittert, furchtsam iść, *f.*; Quäker, *m.*

Tremblotant, ante, *a.* drżący, trzęsący się, zitternd, bebend.

Trembloter, *n. fam.* trochę drżeć, wzdrygać się, ein wenig zittern, schaudern.

Trémoussement, *m.* trzęsienie, trzepiotanie, *n.* Schütteln, Flattern, *n.*

Trémousser, *n.* trząść skrzydłami, trzepiorać, mit den Flügeln schlagen, flattern, se, *r.* skakać, hüpfen. *fam.*

ruszać się, sich regen, sich rühren.

Trempe, *f.* hartowanie żelaza, stali, *n.* hart, *m.* Härtung des Eisens und Stahles; Härte desselben, *f. fig.* mvál, własność, *f.* umysł, *m.* Art, *f.* Schlag, *m.*

Tremper, *a.* namoczyć; napuszczać czym; prze-, zmoczyć; hartować stal, żelazo, einweichen; einwässern, wässern; eintauchen; durchnässen, feuchten, anfeuchten; (Eisen ꝛc. härten. — *n.* mokować, weichen. *fig.* — dans un crime, bydź uczestnikiem występku, wchodzić, wdadź się w co, an einem Verbrechen ꝛc. Theil haben.

Tremplin, *m.* ławka do skakania, *f.* Springbank, *f.* Springbrett, *n.*

Trentaine, *f.* trzydzieści sztuk, pół kopy, Zahl von dreyßig, *f.* dreyßig Stück, halbes Schock, *n.*

Trente, *a.* trzydzieści, dreyßig.

Trentième, *a.* trzydziesty, dreyßigste. — *m.* trzydziesta część, *f.* Dreyßigtheil, *n.*

Trépas, *m.* śmierć, *f.* Tod, *m.* Absterben, *n.*

Trépassé, *m.* zmarły, umarły, *m.* Verstorbener, *m.*

Trépasser, *n. fam.* umrzeć, sterben.

Trépied, m. trzynóg, dynarek, *m.* Dreyfuß, *m.*

Trépignement, *m.* tupanie; zapanie, *n.* Stampfen mit den Füßen, *n.*

Trépigner, *n.* tupać, tąpać, mit den Füßen stampfen.

Très - *ad.* bardzo, mocno; sehr, gar, überaus.

Trésor, *m.* skarb, *m.* Schatz, *m.*; Schatzkammer, *f.*

Trésorerie, *f.* podskarbstwo; skarbnikowstwo; mieszkanie podskarbiego etc., *n.* Schatzmeisteramt; Rentmeisteramt, *n.* Wohnung des Schatzmeisters ꝛc., *f.*

Trésorier, *m.* podskarbi; skarbnik, *m.* Schatzmeister; Rentmeister, *m.*

Tressaillement, *m.* ogrzáka, *f.* wzdrygánie, drżenie; skakanie, Schauer, *m.* Zittern, Auffahren; Hüpfen, *n.*

Tressaillir, *n.* wzdrygać się, drżeć; skakać, schauern, zittern; hüpfen.

Tresse, *f.* galon, *m.* plecionka, *f.* sitowie, *n.* Tresse, Flechte, *f.*

Tresser, *a.* pleść, flechten, schlingen. *T* włosy w nitki wplatać, tressiren.

Tresseur, *m.* —euse, *f.* perkarz, co włosy w nitki wplata, *m.* Tressirer, *m.*

Tréteau, *m.* kozły, nogi (pod stołem etc.) *pl.* Bock, *m.* Gestell, *n.* — *pl.* teatr ciulatana, *m.* Marktschreyerbühne, *f.*

Trève, *f.* zawieszenie broni, *n.* Waffenstillstand, *m. fig.* pokóy, odpoczynek; *m.* Ruhe, Rast, *f.*

Triage, *m.* wybieranie, obieranie, *n.* Auslesen, *n.* Auswahl, *f.*

Triangle, *m.* tróykąt, *m.* trygraniastość, *f.* Dreyeck, *n.* Triangel, *m.*

Triangulaire, *a.* tróykątny; trygraniasty, dreyeckig.

Tribade, *f.* białogłowa z białogłową Sodomią pełniąca, *f.* Weibesperson, die mit einer andern ihres Geschlechts Unzucht treibt, *f.*

Tribale, *f.* świeżo gotowana wieprzowina, *f.* frisches in seinem eigenen Fette gekochtes Schweinefleisch, *n.*

Tribouillement, *m.* niepokóy, *m.* zamięszanie etc., *n.* Verwirrung, *f.*

Tribouiller, *n.* drżeć, skakać, zittern, zappeln. — *a.* niepokóy sprawiać, męczyć, kłopotać, quälen, verwirren.

Tribu, *f.* cech, *m.* pokolenie, *n.* Zunft, *f.*; Volksstamm, *m.*

Tribulation, *f.* ucisk, *m.* przeciwność, *f.* Trübsal, *f.*

Tribunal, *m.* krzesło sędziego, *n.* sądy, *pl.* Richterstuhl, Gerichtshof, *m.*

Tribune, *f.* mieysce oratorskie, *n.*; chórek, *m.* Rednerbühne, Emporkirche, *f.* Chor, *n.*

Tribut, *m.* pobór, podatek, czynsz, *m.* dań, *f.* Steuer, Schatzung, *f.* Tribut, *m.*

Tributaire, *a.* poborowy, czyńszowy etc.; zinsbar. — *m.* do opłacania podatków obowiązany, der Tribut zahlen muß.

Tricher, *a. fam.* szalbierować, machlować (we grze) betrügen, (besonders im Spiele).

Tricherie, *f. fam.* szalbierstwo, machlarstwo (we grze), *n.* Betrügerey im Spiele, *f.*

Tricheur, *m.* —euse, *f. fam.* szalbierz, machlarz taki, *m.* Betrüger, *m.* (im Spiele).

Tricot, *m. fam.* kiy, *m.* pałka; robota pończoszkowa, *f.* Prügel, *m.*; gestrickte Arbeit, *f.*

Tricotage, *m.* robienie na drótach, wiązanie koronek, *n.* robota pończoszkowa etc.; zapłata od niey, *f.* Stricken; Klöppeln; Strickwerk, *n.*; Strickerlohn, *m.*

Tricoter, *a.* robić na drótach; wiązać koronki, stricken; klöppeln.

Tricoteur, *m.* euse, *f.* pończosznik; ten, co koronki robi, *m.* Stricker; Klöppler, *m.*

Trident, *m.* tróyząb, *m.* Dreyzack, *m.*

Triennal, ale, *a.* trzyletny, dreyjährig.

Triennalité, *f.* czas trzyletny urzędu, *m.* dreyjährige Dauer eines Amtes, *m.*

Triennat, *m.* trzyletne zawiadowanie, *n.* dreyjährige Verwaltung, *f.*

Trier, *a.* obrać, wyszukać, wybrać, auslesen, aussuchen; lesen (Erbsen ꝛc.)

Trigaud, aude, *a. fam.* fałszywy, podstępny, heimtückisch.

Trigauder, *n. fam.* szalbierować, oszukiwać. Finten machen.

Trigauderie, *f. fam.* szalbierstwo, oszukaństwo, *n.* Betrügerey, Finte, *f.*

Trigonométrie, *f. T.* trygonometrya, *f.* Trigonometrie, *f.* (Ausmessung der Dreyecke). —trique, *a.* trygonometryczny, trigonometrisch.

Trillion, *m.* trylion, *m* trzy miliony, Trillion, *f.*

Trimestre, *m.* kwartał, *m.* trzymieśięcze, *n.* Zeit von drey Monaten, *f.*

Tringle, *f.* pręt, drążek do firanek; pręcik żelazny u szyby, *m.* koronka; listwa, listewka, *f.* Vorhangstange, *f.*; Windeisen an den Fenstern, *n.*;

n.; Kranzleiste; Leiste; Latte, etwas daran aufzuhängen, f.

Trinité, f. tróyca, f. Dreyeinigkeit, f.

Trinquart, m. bat do łowu śledzi, m. kleines Fahrzeug zum Heringsfange, n.

Trinquer, n. fam. pić, kieliszkami brzękać. zechen, mit den Gläsern anstoßen.

Triomphal, ale, a. zwycięski, tryumfalny, zu einem Triumphe, Siege gehörig.

Triomphant, ante, a. tryumfuiący, zwycięski, siegend, triumphirend.

Triomphateur, m. zwycięzca, m. Sieger im Triumphe, m.

Triomphe, m. tryumf, m. zwycięstwo, n. Triumph, Sieg, m.

Triomphe, f. kozera, f. tuz, m. gra pewna w karty, f. Trumpf, m.; Trumpfspiel, n.

Triompher, n. tryumfować, zwyciężyć, triumphiren, siegen.

Tripaille, f. wnętrzności, f. trzewa, n. pl. Eingeweide der Thiere, n. Kaldaunen, f. pl.

Tripe, f. (zwyczaynie pl.) wnętrzności zwierząt, f. trzewa, n. flaki, m. pl. (meistens pl.) Eingeweide der Thiere, n. Kaldaunen, Kutteln, f. pl. (—de velours), axamit szalony, m. Trippsammet, m.

Triperie, f. iatki, gdzie flaki przedaią, pl. Kaldaunenmarkt, m.

Tripette, f. fam flaczek, m. kleine Kaldaune, f.

Tripthongue, f. tróygłoska, f. Dreylaut, m.

Tripier, m. przekupnik flaków, m. Kaldaunenhöker, m. —pière, f. przekupka flaków, f. Kaldaunenhökerin, f. fam. kobieta otyła, niezgrabna, f. dickes, fettes Weib, n.

Triple, a. troisty, potróyny, troiaki, dreyfach.

Triplement, m. pomnożenie do trzeciey części, n. Vermehrung bis auf ein Drittheil, f. — ad. troisto. troiakim sposobem, dreyfach.

Tripler, a. po-, troić. mnożyć razy pomnożyć, verdreyfachen. —n. po-, troić się, sich dreyfach vermehren.

Triplicité, f. troistość etc., f. Dreyfachseyn einer Sache, n.

Tripoli, m. trypla, f. Tripel, m. (Stein).

Tripoliz, a. fam. tryplą polerować, mit Tripel abreiben.

Tripot, m. piłarnia; szynkownia, f. Ballhaus; Spielhaus, n.

Tripotage, m. mięszanina, f. Mischmasch, m. Gemengsel, n.

Tripoter, a. et n. mięszać, durch einander mengen. fig. po-, mięszać; ułożyć, ukartować, verwirren; abkarten.

Trique, f. pałka, f. patyk, m. Knüttel, m.

Triquer, a. wybrać i osobno na stronę położyć, postawić; po-, mięszać. auslesen, und bey Seite legen; unter einander mengen.

Triquet, m. piłatyk mały, m. kleines Schlagracket. n.

Trisaïeul, m. —euse, f. prapradziadów dziad, m. babka, f. Ureltervater, m. — mutter, f.

Trissyllabe, a. tróysylabny, dreysylbig.

Triste, a. smutny, posępny; ponury, markotny, traurig, betrübt; verdrießlich.

Tristesse, f. smutek, smętek, m. Traurigkeit, f.

Triturable, a. łatwy do pokruszenia, do tarcia, zerreiblich.

Trituration, f. pokruszenie, potłuczenie, tarcie, n. Zerreibung, Zermalmung, f.

Triturer, a. zetrzeć, potłuc, pokruszyć, zerreiben, zerstoßen, zermalmen.

Triviaire, a. carrefour-, droga krzyżowa, f. Scheideweg, wo drey Wege zusammen stoßen, m.

Trivial, ale, a. podły, powszechny, zwyczayny, gemein, niedrig, platt, abgedroschen, alltäglich.

Trivialité, f. podłość, powszechność wyrazu etc.; rzecz zwyczayna, powszechna, f. das Gemeine, n. die Plattheit eines Ausdrucks ꝛc.; alltägliche, abgedroschene Sache, f.

Troc, m. zamiana, f. Tausch, m.

Trochet, m. pęk, m. kupka, f. (owoców etc), Büschel, Strauß, m. (von Früchten ꝛc.)

Troglodites, m. pl. Höhlenbewohner, m. pl.

Trogne, f. fam. twarz brzydka, trędowata, f. bäßliches, verpfoffenes, kupferichtes Gesicht, n.

Trognon, m. komórka iądrek, f. ogryzek, m. Kerngehäuse im Obste, n. Griebs, m.

Trois, a. trzy, drey, —m. tróyka, f. trzeci, m. Drey, f.; Dritte, m.

Troisième, a. trzeci, dritte. — f. trzecia szkoła, klassa, f. Tertia, dritte Classe f. — m. uczeń z trzeciey szkoły, m. Tertianer, m.

Troisièmement, ad. po trzecie, dritteus.

Tróler, n. fam. tam i sam biegać, łazić, herum trödeln. — a. fam., wlec, prowadzić za sobą, mit sich schleppen.

Trompe, f. trąba; drumla; trąba słoniowa, f. nos komorny, m. Jagdhorn, n.; Trompete; Maultrommel, f. Brummeisen, n.; Rüssel, m.

Tromper, a. oszukać, zwieśdź, betrügen, hintergehen, täuschen. se, r. oszukać się, zwieśdź się, omylić się, sich betrügen, sich täuschen, sich irren.

Tromperie, f. oszukanie, oszukaństwo, n. Betrug, m. Betrügerey, f.

Trompeter, a. otrębywać, bey Trompetenschalle ausrufen, bekannt machen. fig otrębywać, roznosić, ausposaunen.

Trompette, f. trąba, f. Trompete, f. — m. trębacz, m. Trompeter, m.

Trompeur, euse, a. szalbierski, zdradliwy, zawodny, betrügerisch; betrüglich. — m. f. szalbierz, oszukaniec, m. Betrüger, m.

Trompeux, euse, a. omylny, zawodny, betrüglich.

Tronc, m. pniak, odziemek, karcz; tułów, kadłub, m. puszka na iałmużnę, f. Stamm, Stock; Rumpf; Almosenstock, m.

Tronchet, m. kloc pod kowadłem; pniak do rąbania, m. Amboßstock; Hackblock, m.

Tronçon, m. odłomek, kawałek, m. drzazga, sztuka, f. dzwono ryby, n. abgehauenes, abgerissenes ꝛc. Stück, n.

Tronçonner, a. na sztuki, kawałki.

walki etc, pokrajać, porąbać, in Stücke schneiden, zertheilen.

Trône, *m.* tron, *m.* Thron, Sitz, *m.*

Tronquer, *n.* skaléczyć, verstümmeln.

Trop, *ad.* za wiele, za nadto, za . . . , zu viel, zu sehr, zu . . . — *m.* zbytek, *m.* rzecz zbyteczna, *f.* das Ueberflüssige, *n.*

Trope, *m.* wyraz przenośnie, niewłaściwie użyty, *m.* Tropus, *m.*

Trophée, *m.* znak, słup zwycięski, *m.* Siegeszeichen, *n.* Trophee, *f.*

Tropologique, *a.* przenośny, niewłaściwy, figúrlich, uneigentlich.

Troquer, *a.* zamienić, tauschen, vertauschen.

Troqueur, *m.* —euse, *f.* zamieniacz, *m.* Tauscher, *m.*

Trot, *m.* kłus, *m.* Trab, *m.*

Trottade, *f. fam.* przejażdżka, *f.* kleine Reise zu Pferde oder im Wagen, *f.*

Trotte, *f. fam.* droga; odległość, *f.* kawał (drogi), *m.* Weg, *m.* Strecke, *f.*

Trotter, *n.* kłusem jeździć, traben. *fig.* biegać, latać, włoczyć się, viel laufen.

Trotteur, *m.* kłusak, *m.* Pferd, das den Trab geht, *n.*

Trottin, *m. fam.* posłaniec, usługiwacz, *m.* Beyläufer, Bedienter zum Verschicken. *m.*

Trottiner, *n. v.* Trotter.

Trottoir, *m.* ścieżka przy gościńcu, *f.* erhabener Fußweg, Fußsteig, *m.*

Trou, *m.* dziura, *f.* Loch, *n.*

Troubadour, *m.* (przedtym) poeta Francuzki w Prowincyi, *m.* (ehemals) Dichter in der Provençe, *m.*

Trouble, *a.* pochmurny, posępny; mętny, trübe. — *m.* pomięszanie, zamieszanie, *n.* wrzawa, *f.* Unruhe, Unordnung, Verwirrung, Uneinigkeit, *f.*

Trouble-fête, *m. fam.* psuiący radość, uciechę, *m.* Freudenstörer, *m.*

Troubler, *a.* mącić, trüben, trübe machen. *fig.* niepokoić, sprawiać, przeszkadzać; mieszać. stören, beunruhigen; verwirren. *se, r.* mącić się; chmurzyć się; pomięszać się; uwięznąć w mowie, trübe werden; sich verwirren; sich in Reden verhauen.

Troué, *ée, a.* dziurawy, löcherig.

Trouée, *f.* otworzystość, *f.* otwór, *m.* Oeffnung in einem Gehölze ꝛc., *f.*

Trouer, *a.* po-, przedziurawić, durchlöchern.

Trou-madame, *m.* gra pewna w galki, *f.* gewisses Spiel mit Kugeln, *n.*

Troupe, *f.* kupa, gromada, *f.* Trupp, Haufen, *m.* — pes, *pl.* woysko, *n.* Truppen, *m. pl.* Kriegsvölker, *n. pl.*

Troupeau, *m.* stado, *n.* trzoda, *f.* Heerde, *f.*

Trousse, *f.* pęk, *m.* wiązka, *f.* worek barbierski, *m.* Pack, Bündel, Bund, *n.*; Schersack, *m.* Trousses, *pl. obs.* spodnie paziów, *pl.* Pagenhosen, *f. pl.* être aux-de q., *fam.* nie opuścić; ścigać, gonić kogo, jemandem auf dem Fuße nachfolgen; ihm nachsetzen.

Trousseau, *m.* pęk, *m.* wyprawa, *f.* Bund, *n.*; Ausstattung, *f.*

Trousse-quin, *m.* opuszka (u siodła), *f.* Sattelbausch, *m.*

Trousser, *a.* podkasać, podnieść; do góry pociągnąć; podwiązać; zawinąć, aufschürzen, aufheben; hinauf ziehen; aufstecken; aufgürten; aufstreifen. *fig. fam.* zamorzyć; sprzątnąć, zieść, geschwind abthun; hinweg raffen. —bagage, zemknąć, uciec, sich aus dem Staube machen.

Troussis, *m.* założenie, *n.* fald, *m.* Umschlag, *m.* Falte, *f.*

Trouvaille, *f. fam.* rzecz znaleziona, *f.* Fund, *m.*

Trouvé, *ée, p. et a.* znaleziony, etc. gefunden ꝛc.; enfant —, podrzutek, *m.* Findelkind, *n.*

Trouver, *a.* znaleźć; zastać; wynaleźć, wymyśleć; mniemać, rozumieć, finden; antreffen; erfinden, ersinnen; dafür halten. se, *r.* bydź; znaydować sie; bawić się; mieć się; sich finden; sich einfinden; sich befinden.

Trouverre, Trouveur, *m.* starofrancuzki wierszopis, *m.* Name der ältesten Französischen Dichter, *m.*

Truand, *m.* ande, *f. fam.* hultay, włoczęga, *m.* Landläufer, *m.*

Truandaille, *f. fam.* hultaystwo, *n.* halastra, *f.* Bettelvolk, *n.*

Truander, *n. fam.* włoczyć się i żebrać, betteln gehen.

Truble, *f.* kaszerz, czerp, *m.* Fischhamen, *f.*

Trucheman, *m.* tłumacz, *m.* Dollmetscher, *m.*

Trucher, *n. fam.* z lenistwa żebrać, aus Faulheit betteln.

Trucheur, *m.* —euse, *f. fam.* żebrak, *m.* Bettler, *m.*

Truelle, *f.* kielnia, *f.* Maurerkelle, *f.*

Truellée, *f.* kielnia pełna czego. *f.* Kelle voll, *f.*

Truffe, *f.* tertufole, trufle, *pl.* Trüffel, *f.*

Truie, *f.* maciora (świnia) *f.* Zuchtsau, *f.*

Truite, *f.* pstrąg, *m.* Forelle, *f.*

Truité, *ée, a.* pstrągowaty, mit Flecken bezeichnet, wie eine Forelle.

Trumeau, *m.* ćwierć tylnia wołowa, *f.* słup, filar, *m.* zwierciadło między dwoma oknami, *n.* Ochsenkeule, *f.*; Fensterpfeiler; Pfeilerspiegel, *n.*

Trupelu, ue, *a.* zabawny, wesoły, spaßhaft, aufgeweckt.

Tu, *pr.* ty, du.

Tuable, *a. fam.* śmierci godzien, das den Tod verdient.

Tuant, ante, *a. fam.* nieznośny, przykry, äußerst beschwerlich, mühsam; unleidlich.

Tu-autem, *m. fam.* koniec, sęk sprawy, *m.* wesentlicher Punkt, Knoten, *m.*

Tubéreuse, *f.* iacynt iesienny, *m.* Tuberose, *f.*

Tubéreux, euse, *a.* pękaty, pęczysty, knollig.

Tubérosité, *f.* guz, pukiel *m.* Knorren, Knoten, Beinknoten, *m.*

Tudes-

Tudesque, *a.* staroniemiecki, Altdeutsch.

Tue-mouches, *m.* klapka na muchy, *f.* Fliegenklatsche, *f.*

Tuer, *a.* zabić, zamorzyć; zarznąć; paść, niszczyć tödten, umbringen; schlachten; erlegen, fällen; verderben. se, *r.* zabić się, odebrać sobie życie, sich ums Leben bringen. *fig.* usilnie się starać, sich heftig bemühen.

Tuerie, *f. fam.* rzeź, *f.* szlachthus, *m.* Gemetzel, *n.* Schlachthof, *m.* Schlachthaus, *n.*

à Tue-tête, *ad* ze wszystkich sił, aus allen Kräften.

Tue-vents, *m. pl.* wiatr przenikaiący, *m.* Windschauer, *m.*

Tueur, *m.* rzeźnik do świń, *m.* Schweineschlächter, *m. fam.* brawura, zawadyak, *m.* der alles umbringen will.

Tuilage, *m.* barwa sukna, *f.* Strich am Tuche, *m.*

Tuile, *f.* dachówka, *f.* Dachziegel, *m.*

Tuileau, *m.* kawałek dachówki, *m.* Stück von einem zerbrochenen Dachziegel, *n.*

Tuilerie, *f.* strychara, *f.* Ziegelhütte, Ziegelbrennerey, *f.*

Tuilier, *m.* cegielnik, *m.* Ziegelstreicher, *m.*

Tulipe, *f.* tulipan, *m.* Tulpe, *f.*

Tuméfaction, *f.* puchlina, *f.* puchnienie, *n.* Geschwulst, *f.*

Tuméfier, *a.* puchlinę sprawiać, Geschwulst verursachen.

Tumeur, *f.* nabrzmiałość, puchlina, *f.* Geschwulst, *f.*

Tumulte, *m.* rozruch, zgiełk, bunt, *m.* wrzawa, *f.* Auflauf, Lärm, Tumult, *m.*

Tumultuaire, *a.* buntowny, tumultuarisch.

Tumultueux, euse, *a.* burźliwy, gwałtowny; buntowny, lärmend, ungestüm; aufrührerisch.

Tunicelle, *f.* kaftanik biały niektórych zakonników, *m.* weisses Leibröckchen der Klostergeistlichen, *n.*

Tunique, *f.* kaftanik (zakonniczy) *m.* Leibrock, (jetzt der Klostergeistlichen), *m.*

Turban, *m.* turban, zawój, *m.* Turban, türkischer Bund. *m.*

Turbe, *f.* kupa, gromada, *f.* Haufen, *m.*

Turbine, *f.* chór do śpiewania w kościele, *m.* Singchor im Kloster, *n.*

Turbot, *m.* płaszcz, *f.* (ryba morska) Steinbutt, Seefasan, *m.* — tin, *m.* płaszczka, *f.* kleiner Seefasan, *m.*

Turbulence, *f.* burśliwość, *f.* Ungestüm, *m.*

Turbulent, ente, *a.* burśliwy, niespokoyny, ungestüm, unruhig.

Turc, *m.* Turczyn, Turek; ięzyk Turecki, *m.* Türke, *m.* Türkische Sprache, *f.*

Turc, Turque, *a.* Turecki, Türkisch. à la turque, po Turecku; okrutnie, Türkisch; grausam.

Turcie, *f.* grobla z kamieni, *f.* Steindamm, *m.*

Turcot, *v.* Torcol.

Turelure, *f. fam.* c'est toujours la même —, zawsze iedna piosnka, *f.* es ist immer eine Leyer.

Turiféraire, *v.* Thuriféraire.

Turlupin, *m.* błazgon, *m.* alberner Witzling, *m.*

Tur-

Turlupinade, *f.* błaznowanie, *n.* drwiny, *pl.* Witzeley, *f.*

Turlupiner, *a.* drwić, błaznować, witzeln. — à q. drwić, szydzić z kogo, einen aufziehen, foppen.

Turpitude, *f.* hańba, sromota, *f.* Schande, *f.*

Turquet, *m.* piesek Turecki, *m.* gatunek zboża Tureckiego, *n.* Türkisches Hündchen, Art Türkisches Korn, *n.*

Turquie, *f.* Turki, *pl.* Turcya, *f.* Türkey, *f.* — rc. —rque, *a.* Turecki, Türkisch. Turczyn, Turek, Türke, *m.*

Turquin, *a.* bleu —, granatowy, ciemnomodry, dunkelblau.

Turquoise, *f.* turkus, *m.* (kamień drogi,) Türkiß, *m.* (Edelstein.)

Tussilage, *m.* podbiał, *m.* (roślina) Huflattich, *m.* (Pflanze).

Tutélaire, *a.* broniący, schützend.

Tutelle, *f.* opieka, *f.* Vormundschaft, *f.*

Tuteur, *m.* opiekun, *m.* Vormund, *m.*

Tutoiement, *m.* potykowanie, *n.* Duzen, *n.*

Tutoyer, *a.* potykiwać komu, bratać kogo, duzen.

Tutrice, *f.* opiekunka, *f.* Vormünderin, *f.*

Tuyau, *m.* rura; słomka, łodyga; pipka; piszczałka w organach, *f.* Röhre, *f.* Rohr, *n.*; Halm; Kiel, *m.*; Orgelpfeife, *f.*

Tympaniser, *a.* q. łżyć, osławiać, obmawiać kogo, einen ausschreyen, verschreyen.

Tympanon, *m.* cymbały, *pl.* Hackbrett (musikalisches Instrument), *n.*

Type, *m.* wyobrażenie, *n.* wzór, *m.* figura na monecie, *f.* Muster, Vorbild, *n.*; allegorische Figur rc. auf den Denkmünzen, *f.* T. litera, *f.* Letter, *f.*

Typique, *a.* taiemny, niewłaściwy, vorbildlich, figürlich.

Typographe, *m.* drukarz, *m.* Buchdrucker, *m.*

Typographie, *f.* drukarstwo, *n.* Buchdruckerkunst, *f.*

Typographique, *a.* drukarski, typographisch.

Typométrique, *a. m.* l'art —, sztuka drukowania map, *f.* Kunst, Landkarten zu drucken, *f.*

Tyran, *m.* tyran, okrutnik, *m.* Tyrann, Wütherich, *m.*

Tyrannicide, *m.* tyranobóystwo, *n.* tyranobóyca, *m.* Tyrannenmord; Tyrannenmörder, *m.*

Tyrannie, *f.* tyraństwo, okrucieństwo, *n.* Tyranney, Grausamkeit, *f.*

Tyrannique, *a.* tyrański, okrutny, tyrannisch.

Tyranniser, *a. et n.* tyranizować, okrutnym sposobem sobie postępować, tyrannisiren, tyrannisch verfahren.

U.

Ukase, *m.* ukaz, *m.* Ukase, *f.* (Russisches Edict).

Ulan, *m.* ułan, *m.* Uhlan, *m.*

Ulcération, *f.* jątrzenie, *n.* wrzodowatość, *f.* wrzód, *m.* Schwären; Geschwür, *n.*

Ulcère,

Ulcère, *m.* wrzód, *m.* Geschwür, *n.*

Ulcérer, *a.* roz-, iątrzyć, schwären machen. *fig.* rozątrzyć, zranić, kränken, erbittern.

Ultérieur, eure, *a.* z tamtey strony leżący, tamteczny; dalszy, jenseitig; fernerweitig.

Ultramontain, aine, *a.* zagórny, jenseits der Gebirge (der Alpen).

Umble, *m.* pstrągi ieziorney rodzay, Art Lachsforelle, *f.*

Un, *a.* iedno, eins. —*m.* iedna, *f* Eins, *f.*

Un, une, *a.* ieden, iedna, iedno; iedyny, szczególny, ein, einer, eine; einig, einzig. un à un, po iednemu, iedno po drugim, einzeln. l'un l'autre etc. *v.* Autre.

Unanime, *a.* iednomyślny, zgodny, einmüthig.

Unanimité, *f.* iednomyślność, zgoda, *f.* Einmüthigkeit, *f.*

Uni, ie, *a. et p.* złączony etc.; równy, płaski, gładki; prosty, vereinigt; gleich, eben; flach; einfach.

Uni, *ad.* prosto, równo, gleich, eben.

Unième, *a.* pierwszy (po liczbach 20, 30 etc.) ein, erste, (nur mit 20, 30 ꝛc.)

Uniforme, *a.* iednakowy, iednostayny, równy, iednomyślny, einförmig, gleichförmig. — *m.* uniforma, *f.* mondurunek, *m.* Uniform; Montur, *f.*

Uniformément, *ad.* równo, iednostaynie etc., gleichförmig.

Uniformité, *f.* iednostayność, równość, iednomyślność, *f.* Einförmigkeit, Gleichheit, *f.*

Uniment, *ad.* równo, gładko; prosto, gleich, eben; einfach, ohne Umstände.

Union, *f.* złączenie, ziednoczenie, *n.* związek, *m.* Vereinigung, *f.* *fig.* iedność, iednomyślność, zgoda, *f.* Einigkeit, Eintracht, *f.*

Unique, *a.* iedyny, szczególny, einig, einzig.

Unir, *a.* złączyć, ziednoczyć, związać; wyrównać, wygładzić, wyprostować, vereinigen; ebenen, schlichten.

Unisson, *m.* *fig.* iednomyślność, zgoda, *f.* Übereinstimmung, *f.*

Unité, *f.* iedność, *f.* Einheit, *f.*

Univers, *m.* świat, *m.* Weltgebäude, *n.* Welt, *f.*

Universalité, *f.* powszechność, *f.* wszystko, *n.* Allgemeinheit, *f.* das Ganze, *n.*

Universel, elle, *a.* powszechny, allgemein.

Université, *f.* akademia, wysoka szkoła, *f.* Universität, hohe Schule, *f.*

Ure, *m.* tur, *m.* Auerochs, *m.*

Urgence, *f.* naglość, pilność, *f.* dringende Umstände, *m. pl.*

Urgent, ente, *a.* nagły, pilny, gwałtowny, dringend.

Urinal, *m.* urynał lékarski szklanny, *m.* Uringlas, *n.*

Urinateur, *m.* nurek, *m.* Taucher, *m.*

Urine, *f.* uryna, szczyny, *pl. f.* Urin, Harn, *m.*

Uriner, *n.* saczać, wodę puścić, harnen, den Urin lassen.

Urineux, euse, *a.* urynny, urinartig.

Urne, *f.* bańka popiołowa, *f.* Urne, *f.* Aschenkrug, *m.*

Us, *m. pl.* — et coutumes, zwyczay i obyczay, *m.* hergebrachte Gewohnheit, *f.* Herkommen, *n.*

Usage, *m.* zwyczay, obyczay, *m.* używanie, zażywanie, *n.* pożytek, *m.* Gebrauch, *m.* Gewohnheit; Benutzung, Nutzung, *f.* droit d'—, oder usages, *pl.* wrąb wolny, *m.* pasza wolna, *f.* freye Holzung, *f.* Triftrecht, *n.*

User, *n* (d') używać, zażywać, brauchen, gebrauchen. en-, postępować sobie, obchodzić się, umgehen, behandeln, sich betragen. —*a.* wy-, potrzebować; strawić; schodzić, wytrzeć, wyrobić; stępić, brauchen, verbrauchen, verzehren; abnutzen; stumpf machen. se, *r.* popaść się, wytrzeć się, wypotrzebować się, sich abnutzen, abtragen. *fig.* gasnąć, znikać, stępieć, abnehmen, stumpf werden. —*m.* używanie, noszenie czego, *n.* Brauchen oder Nutzen einer Sache, *n.*

Usité, ée, *a.* zwykły, zwyczayny, gebräuchlich, üblich.

Usquebac, *m.* wódka szafranowa, *f.* Safranbranntwein, *m.*

Ustensile, *m.* sprzęt, *m.* naczynie, *n.* Hausgeräth, Küchengeräth, *n.*

Usucaption, *v.* Prescription.

Usufructuaire, *a.* użytek wydawaiący, do tego należący, den Nießbrauch gewährend.

Usufruit, *m.* użytek, *m.* użycie maiętności, *n.* Nießbrauch, *m.* Nutzung, *f.*

Usufruitier, *m.* —ière, *f.* użytek z maiętności odbieraiący, Nutznießer, *m*

Usuraire, *a.* lichwiarski, wucherlich; wucherhaft.

Usure, *f.* lichwa, *f.* wyrarcie, znoszenie, psucie używaniem, *n.* Wucher, *m.*; Abnutzung durch einen langen Gebrauch, *f.*

Usurier, *m.* —ière, *f.* lichwiarz, *m.* Wucherer, *m.*

Usurpateur, *m.* — trice, *f.* nieprawny possessor, właściciel, *m.* unrechtmäßiger Besitzer, *m.*

Usurpation, *f.* trzymanie, przywłaszczanie czego nieprawne, *n.* widerrechtliche Anmaßung, *f.* widerrechtlicher Besitz, *m.*

Usurper, *a.* przywłaszczać sobie co, niesłusznie co posiadać, sich anmaßen, sich widerrechtlich zueignen, an sich reißen.

Utensile, *v.* Ustensile.

Utérin, ine, *a.* frères-, soeurs-, bracia przyrodni, *m.* siostry przyrodzone, *f. pl.* halbbürtige Geschwister, *pl.* fureur utérine, wściekłość macicy, *f.* Mutterwuth, *f.*

Utile, *a.* pożyteczny, użyteczny, zyskowny, nüzlich, vortheilhaft, zuträglich, dienlich.

Utilité, *f.* pożytek, użytek, zysk, *m.* Nutzen, Vortheil, *m.*

V.

Va, *i.* dla mnie niech będzie! niech się stanie! meinethalben! es sey!

Vacance, *f.* wakans, *m.* wakancya urzędu etc., *f.* Erledigung eines Dienstes ꝛc., *f.* —ces,

—ces, *pl.* wakacye, *f. pl.* Ferien, *f. pl.*

Vacant, ante, *a.* wakujący, próżny, erledigt, leer, unbesetzt, ledig.

Vacarme, *m.* hałas, wrzask, gomon, *m.* Lärm, *m.* Geschrey, *n.*

Vacation, *f.* rzemiosło, *n.* essaya, *f.* zasiadanie; spisne, pamiętne, sądowe, *n.* Handthierung, *f.* Gewerbe, *n.*; Mühwaltung; Sitzung, *f.*; Gebühren dafür, *f. pl.* Vacations, *f. pl.* wakacye sądowe, *f. pl.* Gerichtsferien, *f. pl.*

Vache, *f.* krowa; skóra krowia, *f.* Kuh; Kuhhaut, *f.*

Vacher, *m.* krowiarz, *m.* Kuhhirt, *m.*

Vachère, *f.* krowiarka, *f.* Kuhhirtin; Kuhmagd, *f.*

Vacherie, *f.* obora dla krów, *f.* Kuhstall, *m.*; Melkerey, *f.*

Vacillant, ante, *a.* chwiejący się etc., wątpliwy, niepewny, wankend, schwankend.

Vacillation, *f.* chwianie się etc., *n.* Schwanken, *n. fig.* wątpliwość, niepewność, *f.* iąkanie się z pomięszania etc. pochodzące, *n.* Unentschlossenheit, *f.* Wankelmuth, *m.*; Stottern aus Verwirrung ꝛc., *n.*

Vaciller, *n.* chwiać się, kolebać się, ruchać się, wanken, schwanken. *fig.* chwiać się, powątpiewać, wankelmüthig seyn.

Vade, *f.* stawka, *f.* Einsatz im Spiele, *m. fig. fam.* część, *f.* Antheil, *m.*

Vade-mecum, *m. fam.* rzecz, którą kto zawsze przy sobie ma, *f.* Sache, die man gewöhnlich mit sich hat, *f.*

Vagabond, onde, *a.* tułający się, błąkający się, herumschweifend, unstät. — *m, f.* włoczęga, *m.* Landstreicher, *m.*

Vagabondage, *m.* sposób życia włoczęgi *m.* Lebensart eines Vagabonden, *f.*

Vagabonder, *n. fam.* tułać się, włoczyć się, błąkać się, herum streichen.

Vagissement, *m,* płacz niemowlątka, *m.* Geschrey kleiner Kinder, *n.*

Vague, *f.* wał, *m.* fala, *f.* Welle, Wasserwoge, *f.*

Vague, *a.* nieograniczony, nieokréślony, weitläufig, ohne bestimmte Grenzen. *fig.* niepewny, unbestimmt. terres, puste krainy, *f. pl.* öde Strecken Landes, *f. pl.*

Vague-mestre, *m.* magazyny, *m.* Wagenmeister bey einer Armee, *m.*

Vaidasse, *v.* Védasse.

Vaillance, *f.* męzność, odwaga, *f.* Tapferkeit, *f.*

Vaillant, ante, *a.* mężny, odważny, tapfer.

Vaillant, *m.* właściwa, majętność, *f.* Vermögen; baares Geld, *n.*

Vain, aine, *a.* marny, nikczemny, daremny, próżny; pyszny, chełpliwy; patny, eitel, nichtig; unnütz, vergeblich; stolz, prahlerisch; schwüle. en vain, *ad.* próżno, daremnie, vergeblich, vergebens, umsonst.

*Vaincre, *a.* przezwyciężyć; pokonać; przewyższać, przechodzić, überwinden, siegen, besiegen; übertreffen.

Vaincu, *m.* zwyciężony, der Ueberwundene.

Vainement, *ad.* daremnie, próżno, vergebens, umsonst, unnütz.

Vainqueur, *m.* zwycięzca, *m.* Ueberwinder, Sieger, *m.*

Vairon, *m.* sielawa, *f.* Art Gründling, *m.*

Vaisseau, *m.* statek, *m.* naczynie, *n* beczka, *f.* okręt, *m.* nawa w kościele, Gefäß, Geschirr, Faß; Schiff, *n.*; das Schiff, der Mittelgang einer Kirche ꝛc, *m.*

Vaisselle, *f.* statki stołowe, *m. pl.* Tischgeschirr, *n.*

Valable, *a.* ważny, prawny, rechtsgültig, gültig.

Valaquie *f.* Wołochy, *pl.* Wołoszczyzna, *f.* Wallachey, *f.*

Valant, *a.* wart, geltend.

Valentin, *m.* Walenty, *m.* Valentin, Velten, *m,*

Valère, *m.* Walery, *m.* Valerius, *m.*

Valérien, *m.* Waleryan, *m.* Valerian, *m.*

Valet, *m.* sługa, *f.* Knecht, Diener, *m.*

Valetage, *m. fam.* służba, *f.* Knechtsdienst, *m.*

Valetaille *f.* czeladź; ciurma, *f.* Bedientenvolk, Gesinde, *n.*

Valeter, *n* usługiwać, Knechtsdienste thun.

Valétudinaire, *a.* chorowity, kränklich.

Valeur, *f.* wartość, cena; odwaga, *f.* męstwo; znaczenie, *n.* sens właściwy wyrazów, *m.* Werth, *m.*; Tapferkeit, *f.*; eigentlicher Sinn der Ausdrücke, *m.* la — de . . . ., *fam.* prawie do, aż na . . ., ungefähr bis, bis auf . . . (z negacyą:) ledwie, nie tyle co, ani, (mit der Verneinung:) kaum, nicht so viel als.

Valeureux, euse, *a.* mężny, waleczny, tapfer.

Validation, *f.* potwierdzenie, umocnienie, *n.* Gültigmachung, Bestätigung, *f.*

Valide, *a.* prawny, ważny, gültig. mendiant-, zdrowy, i czerstwy żebrak, *m.* starker und gesunder Bettler, *m.*

Valider, *a.* potwierdzić, umocnić, gültig machen.

Validité, *f.* ważność, prawność, *f.* Gültigkeit, *f.*

Valise, *f.* tłomoczek, *m.* Felleisen, *n.*

Vallée, *f.* padół, *m.* dolina, *f.* Thal, *n.*

Vallon, *m.* padołek, *m.* doliňka, *f.* kleines Thal, *n.*

*Valoir, *n.* wart bydź, płacić, ważyć; zdadź się, służyć; popłacać; donosić, gelten, werth seyn; taugen; einbringen, eintragen, verschaffen. faire-, wstawić, wbić w stawę, pokazać co, popisywać się czym, geltend machen.

Valve, *f.* skorupa ślimaków, *f.* Schale der Schnecken und Muscheln, *f.*

Vampire, *m.* upiór, *m.* Wampyr, Blutsauger, *m.*

Van, *m.* opalka, *f.* Schwinge, Wanne, *f.*

Vandoise, *f.* głowacz, *m.* (ryba) Häseling, Pfeilkarpfen, *m.*

Vanille, *f.* wanila, *f.* Vanille, *f.*

Vanité, *f.* marność, próżność; duma, pycha, *f.* Eitelkeit, Nichtigkeit, *f.*

Vaniteux, euse, *a. fam.* dumny, pyszny, eitel, (von Menschen).

Vanneau, *m.* czayka, *f.* Kibitz, *m.*

Vanner, *a.* przewiewać, opalać zboże, mit der Schwinge reinigen, schwingen.

Vannerie, *f.* koszownictwo, *n.* Korbmacherarbeit, *f.*; Korbmacherhandwerk, *n.*

Vannette, *f.* opałka, *f.* Futterschwinge, *f.*

Vanneur, *m.* ten, co zboże przewraca, przewiewa, *m.* Kornschwinger, *m.*

Vannier, *m.* koszownik, *m.* Korbmacher, *m.*

Vantail, *m.* skrzydło u drzwi, wrót, *n.* Thürflügel, *m.*

Vantard, *m.* samochlubca, *m.* Prahler, Großsprecher, *m.*

Vanter, *a.* wychwalać, wysławiać, rühmen, anpreisen. se, *r.* wychwalać się, chełpić się; ważyć się, sich rühmen, großsprechen; sich getrauen.

Vanterie, *f.* chluba, *f.* chełpienie się, *n.* Ruhmredigkeit, Prahlerey, *f.*

Vanteur, *m. fam.* pędziwiatr, samochlubca, *m.* Prahler, Großsprecher, *m.*

Vapeur, *f.* dym, wyziew, wapor, *m.* para, *f.* Dunst, Dampf, *m.* —peurs, *pl.* wiatry, wapory w głowę idące, *m. pl.* Blähungen, *f. pl.*; hysteriſche, hypochondriſche Zufälle, *m. pl.*

Vaporation, *f.* parowanie, wáporowanie, *n.* Ausdünſten, *n.*

Vaporeux, euse, *a.* wiatry sprawuiący; do wiatrów skłonny, Dünſte verurſachend, blähend; zu Blähungen geneigt;

Vaquer, *n.* wakować, nie bydź opatrzonym, zasadzonym; próżnym stać; wakacye miéć, nie zasiadać, erledigt ſeyn; leer ſtehen; Ferien haben, à qc., pilnować czego, bawić się czym, einer Sache obliegen.

Vare, *f.* łokieć Hiszpański, *m.* Spaniſche Elle, (anderthalb Aune), *f.*

Varech, *m.* wymiot morski; okręt pogrążony; porost, *m.* trawa morska, *f.* Auswurf des Meeres, *m.*; geſunkenes Schiff; Art Meergras, *n.*

Vareuse, *f.* kniele, do polowania, *pl.* Jagdgehäge, *n.*

Variable, *a.* odmienny, veränderlich.

Variant, ante, *a.* odmienny, niestateczny, (oludziach) veränderlich, (nur von Menſchen).

Variantes, *f. pl.* odmienne wyrazy textu, *f. pl.* verſchiedene Lesarten eines Textes, *f. pl.*

Variation, *f.* odmiana, *f.* Veränderung, *f.*

Varier, *a.* odmienić, verändern, abwechſeln. —*n.* odmienić się, różnić się. ſich ändern, oder veränderlich ſeyn; verändern.

Variété, *f.* rozmaitość, różność, odmiana, *f.* Abwechſelung, Verſchiedenheit, *f.*

Variqueux, euse, *a.* nabrzmiały, ociekły, krampfaderig.

Varlet, *m. obs. v.* Valet.

Varmie, *f.* Warmia, *f.* Ermeland, *n.*

Varsovie, *f.* Warszawa, *f.* Warſchau, *n.*

Vase, *m.* statek, *m.* naczynie, *n.* Geſchirr, Gefäß, *n.*

Vase, *f.* muł, szlam, *f.* Schlamm, *m.*

Vaseux, euse, *a.* mulisty, szlamiaty, ſchlammig.

Vassal, *m.* ale, *f.* hołdownik, man, *m.* Vaſall, Lehnsmann, *m.*

Vasselage, *m.* hołdownictwo, państwo, *n.* lenność, *f.* Lehnbarkeit; Lehnspflicht, *f.*

Vaste, *a.* wielki, obszerny, ogromny, groß, weit, ungeheuer.

Vatican, *m.* Watykan, pałac Papieski; *m.* Vatikan, päbſtlicher Pallaſt, *m. fig.* dwór Papieski, *m.* päbſtlicher Hof, *m.*

à Vau-de-route, *ad.* na łeb i na szyię, über Hals und Kopf.

Vaudeville, *m.* piosnka brukowa; wesoła komedya, *f.* Gaſſenlied. Volkslied, *n.*; Art luſtiger Schauſpiele, *m.*

à Vau-l'eau, *ad. v* Aval.

Vaurien, *m.* nicwart, hultay, *m.* Taugenichts, *m.*

Vautour, *m. sęp. m.* Geyer, *m.*

Vautrer, se-, *r.* taczać się, walać się, ſich wälzen.

Vayvode, *m.* woiewoda, *f.* Woiwode, *m.*

Veau, *m.* cielę, *n.* skóra cielęca; cielęcina, *f.* Kalb; Kalbfell, Kalbleder; Kalbfleiſch, *n.*

Védasse, *f.* potasz, *m.* Waidaſche, *f.*

Vedette, *f.* straż konna, *f.* szylderhauz, *m.* Schildwache zu Pferde, *f.*; Schilderhaus auf dem Walle einer Feſtung, *n.*

Végétable, *a.* rosnący, (o roślinach,) wachsbar, (von Pflanzen und Bäumen).

Végétal, *m.* roślina, *f.* Gewächs, *n.* Pflanze, *f.*

Végétal, ale, *a.* roślinny, roślinowy. von Pflanzen herkommend; zu denſelben gehörig.

Végétatif, ive, *a.* rosnący, wachſend.

Végétation, *f.* rośnienie, *n.* wzrost, *m.* Wachsthum, Wachſen, *n.*

Végéter, *n.* rosnąć, rość. (o roślinach) wachſen, (von Pflanzen. *fig.* il ne fait plus que vivre bez zmysłów, er führt nur ein Pflanzenleben.

Véhémence, *f.* moc, siła, *f.* gwałt, impet, *m.* Heftigkeit, *f.*

Véhément, ente, *a.* gwałtowny, mocny, silny, heftig, ſtark.

Véhicule, *m.* sposób, powód, *m.* spółprzyczyna, *f.* Mittel, Beförderungsmittel, *m.*

Veille, *f.* bezsen, *m.* czuynność, *f.* czucie, *n.* straż nocna; wigilia, *f.* Wachen, *n.* Schlafloſigkeit; Nachtwache, *f.*; der Tag vorher; heilige Abend, *m.* être à la de . . ., właśnie miéć, chcieć co uczynić, uskutecznić, zakończyć, auf dem Punkte ſtehen, etwas zu thun ꝛc. Veilles, *pl. fig.* nauka, robota nocna; nocy bezsenne, *pl. f.* Nachtſtudiren, *n.* ſchlafloſe Nächte, *f. pl.*

Veillée, *f.* wieczorna pora; kompania, *f.* nocowanie przy chorym, *a.* Abendzeit; Abendgeſellſchaft, *f.*; Wachen bey einem Kranken, *n.*

Veiller, *n.* nie spać, czuć, wachen. *fig.* —à, sur qc., pilnować czego, miéć na pieczy, für, über etwas wachen. —*a.* strzedz, pilnować, bewachen. q., pilnować kogo, nocować przy kim, bey jemandem wachen. *fig.* miéć kogo na oku, jemanden beobachten.

Veilleur, *m.* trupa pilnuiący, Wächter bey einer Leiche, *m.*

Veil-

Veilleuse, *f.* lampa nocna, *f.* Nachtlampe, *f.*

Veillote, *f.* kupka siana na łące, *f.* Windhaufen Heu, *m.*

Veine, *f.* żyła, *f.* Blutader, Ader, *f.*

Veiné, ée, *a.* żyłowaty; żylasty; pstrągowaty, aderig; adericht, geädert.

Veineux, euse, *a.* żylasty, aderig.

Vêler, *n.* ocielić się, kalben.

Vélin, *m.* pergamin cienki, *m.* Jungfernpergament, *n.* papier-, papier przedni, cienki, *m.* Pergamentpapier, *n.*

Velléité, *f.* sama wola, *f.* bloßes Wollen, *n.*

Vélocité, *f.* prędkość, szybkość, *f.* Schnelligkeit, *f.*

Velours, *m.* axamit, *m.* Sammet, *m.*

Velouté, *m.* axamitka, *f.* Sammetband, *n.*

Velouté, ée, *a.* axamitowy, axamitny, sammetartig.

Velouter, *a.* tkać na kształt axamitu, auf Sammetart wirken.

Velu, ue, *a.* włochaty, kosmaty; kudłaty, haarig, rauch; zottig.

Venaison, *f.* swierzyna *f.* czas, którego iest naylepsza, *m.* Wildpret vom Hirsche ꝛc., *n.*; Zeit, da es feist ist, *f.*

Vénal, ale, *a.* przedayny, kupny, verkäuflich, feil.

Vénalité, *f.* przedayność etc., *f.* Feilseyn, *n.*

Venant, *p. et a.* przychodzący, kommend.

Vendable, *a.* przedayny, verkäuflich.

Vendange, *f.* zbieranie wina, *n.* tłoka, *f.* Weinlese, *f.* —*pl.* iesień, Zeit der Weinlese, *f.* Herbst, *m.*

Vendanger, *a.* wino zbierać, sprzątać, Weinlese halten, herbsten. *fig. fam.* popsuć, zniszczyć winnice, die Weinberge verheeren, verderben.

Vendangeur, *m.* — euse, *f.* zbieracz wina, *m.* Weinleser, *m.*

Vendiquer, *v.* Revendiquer.

Vendeur, *m.* —euse *f.* kupiec, kramarz, przekupień, *m.* Verkäufer, Händler, Krämer, Höker, *m.*

Vendre, *a.* przedawać, verkaufen, feil haben, verhandeln. *fig.* przedadź, zdradzić, verrathen.

Vendredi, *m.* piątek, *m.* Freytag, *m.*

Venelle, *f. obs.* uliczka, *f.* Gäßchen, *n.* enfiler la-, uciekać, chorągiewkę zwinąć, das Hasenpanier ergreifen.

Vénéneux, euse, *a.* iadowity, (o roślinach) giftig, (von Pflanzen).

Vener, *a.* gonić, straszyć zwierzę przyswoione, żeby mięso skruszało, ein zahmes Thier iagen, hetzen, damit das Fleisch mürbe werde. faire - de la viande, kruchym robić mięso, Fleisch einbeitzen.

Vénérable, *a.* uczciwy, czcigodny, ehrwürdig.

Vénération, *f.* poszanowanie, czczenie, *n.* cześć, *f.* Ehrerbietung, Ehrfurcht, Verehrung, *f.*

Vénérer, *a.* szanować, czcić, (rzeczy święte) verehren, (heilige Dinge).

Vénerie, *f.* łowy, *pl.* polowanie, *n.* pałac, domek łowczy, *m.* Jagd, Jägerey, *f.*; Jägerhof, *m.*

Vénérien, enne, *a.* weneryczny, Wenusowy, venerisch.

Veneur, *m.* myśliwy; łowczy, *m.* Jäger, Oberjäger, *m.*

Vengeance, *f.* zemsta, pomsta, *f.* Rache, Ahndung, *f.*

Venger, *a.* mścić się, pomścić się, rächen, ahnden.

Vengeur, *m.* —eresse, *f.* mściciel, *m.* Rächer, *m.* — *a.* mszczący, rächend.

Véniel, elle, *a.* niewielki, mały, erläßlich, verzeihlich.

Venimeux, euse, *a.* iadowity, (osobl. o zwierzętach) giftig, (besonders von Thieren).

Venin, *m.* iad, *m.* trucizna, *f.* thierisches Gift, *u. fig.* iad, *m.* złość, *f.* Gift, *n. et m.*; Bosheit, *f.*

Venir, *u.* iść; przyiść, przyiechać; rosnąć, chować się; wynikać, pochodzić z czego, kommen; ankommen; fortkommen, wachsen; herkommen, herrühren. en - aux mains, za iby się brać, bić się, handgemein werden. en - aux injures etc., łżyć się, kpać się na wzaiem, sich einander schimpfen ꝛc. — bien, rosnąć, chować się, przystoieć komu; leżeć dobrze, fortkommen, gedeihen; gut stehen. — à dire etc., mieć, zdarzyć się że, sagen ꝛc. sollen. il vient de dire etc., właśnie, dopiéro co mówił etc., er hat so eben gesagt ꝛc. à-, na dal, na przyszłość, künftig.

Vent, *m.* wiatr; dech, oddech, *m.* Wind, *m.* Luft; Blähung, *f.*

Vente, *f.* przeday, *m.* przedaż, *f.*; targ, *m.* Verkauf; Markt, *m.*

Venter, *n.* wiać, huczeć, (wiatr) wehen, stürmen.

Venteux, euse, *a.* wietrzny, wietrzysty; nadymaiący, windig; blühend.

Ventier, *m.* drzewem kupczący, Holzhändler, der einen ganzen Wald kauft, *m.*

Ventosité, *f.* wzdymanie *n.* wiatry, *pl. m.* Blähung, *f.*

Ventouse, *f.* bańka; trąba, rura, dziura dla oddechu, *f.* oddech, *m.* Schröpfkopf, *m.*; Luftloch, Zugloch, *n.*

Ventouser, *a.* bańki stawiać, Schröpfköpfe setzen, schröpfen.

Ventre, *m.* brzuch, *m.* głąb, *m.* pękatość, *f.* Bauch, Leib, *m.*

Ventrée, *f.* gniazdo, *n.* Wurf Junge, *m.*

Ventricule, *m.* żołądek niektórych zwierząt, *m.* Magen, gewisser Thiere, *m.*

Ventrière, *f.* poprąg, gurt u szorów, *m.* Bauchriemen am Pferdegeschirr, *m.*

Ventriloque *a.* brzuchomowny, aus dem Bauche redend. *m. f.* brzuchomowca, *m.* Bauchredner, *m.*

Ventru, ue, *a.* brzuchaty; pękaty, dickbäuchig.

Venue, *f.* przybycie, *n.* przyiazd; wzrost, *m.* pierwsze rzucenie kuli, (graiąc w kręgle), *n.* Ankunft, *f.*; Wuchs; Anwurf im Kegelspiele, *m.*

Vénule, *f.* żyłka, *f.* Aederchen, *n.*

Vénus, *f.* Wenera, *f.* Venus, *f.*

Vêpre, *m. obs.* wieczór, *m.* Vesper, *f.* Abend, *m.*

Vêpres, *f. pl.* nieszpór, *m.* Vesper, *f.* Nachmittagsgottesdienst, *m.*

Ver, *m.* robak, *m.* Wurm, *m.*

Véracité, *f.* prawdziwość, *f.* Wahrhaftigkeit, Glaubwürdigkeit, *f.*

Verbal, ale, *a.* ustny, słowny, mündlich.

Verbaliser, *n. fam.*, rozwodzić się słowami, viel Worte machen.

Verbe, *m.* słowo, *n.* Wort; *T.* Zeitwort, *n.*

Verbeux, euse, *a.* szczebietliwy, pletliwy, geschwätzig.

Verbiage, *m.* szczebietliwość etc., *f.* Geschwätz, *n.*

Verbiager, *n. fam.* świegotać, pleść, baiać, viel Geschwätz machen.

Verbiageur, *m.* — euse, *f. fam.* świegot, baiacz, *m.* Schwätzer, *m.*

Verbosité, *f.* wielomowność, świegotność, *f.* Geschwätzigkeit, Weitschweifigkeit, *f.*

Ver-coquin, *m.* robaczek paczki winne obgryzuiący; robak w głowie, *m.* Rebstecher, (Käfer); Wurm im Kopfe, *m. fig.* upór, *m.* dziwactwo, *n.* Eigensinn, *m.*

Verd, *v.* Vert.

Verdâtre, *a.* zielonawy, grünlich.

Verdée, *f.* wino białe lekkie Toskańskie, *n.* Art leichter weißer Wein aus dem Toskanischen, *m.*

Verdelet, ette, *a.* kwaskowaty, trochę cierpki (o winie młodym); dosyć rzeski, żywy, etwas herbe, (vom jungen Weine); ziemlich munter.

Verderie, *f.* leśnictwo, *n.* Forstbezirk, *m.* Forstgerichtsbarkeit, *f.*

Verder, *m. v.* Vert-de-gris.

Verdeur, *f.* sok drzew i roślin, *m.* cierpkość wina, *f.* Saft in den Bäumen und Pflanzen, *m.*; Säure des Weins, Herbe, *f. fig.* żywość, żwawość wieku młodego, *f.* jugendliche Lebhaftigkeit, *f.*

Verdier, *m.* trznadel; leśniczy, *m.* Grünfink; Förster, *m.*

Verdir, *a.* zielono farbować, uzielenić, grün anstreichen. — *n.* zielenieć, grün werden, grünen.

Verdoyant, ante, *a.* zieleniący, grünend.

Verdure, *f.* zieloność, zieleniznа, *f.* obicie w drzewa malowane, *n.* Grün, grünes Laub, *n.*; Baumtapete, *f.*

Véreux, euse, *a.* robaczywy; roztoczony od robaków, wurmstichig; wurmig, *fig.* niebezpieczny, schlecht, unsicher.

Verge, *f.* prącik, *m.* rózga, *f.* prąt mierniczy; pierścień, obrączka, *f.* Gerte, Ruthe, Spießruthe; Art Elle, Ruthe, (Maaß) *f.*; Ring, *m.* Verge, *pl.* rózga do karania; kara, *f.* Zuchtruthe, *f.*

Vergeage, *m.* odmierzenie materyi; wymierzenie napoiu, *n.* paski, krésy w materyi, *m. pl.* Abmessen der Zeuge; Visiren der Fässer, *n.*; fehlerhafte Streifen im Zeuge, *m. pl.*

Vergée, *a. f.* étoffe, pregowany, (o materyi) Zeug, der fehlerhafte Streifen hat, *m.*

Verger, *m.* sad, *m.* Baumgarten, *m.*

Verger, *a.* mierzyć prątem, laską pomierną napoy, mit der Verge messen, nach Ruthen ausmessen; visiren.

Vergeron, *m.* pokrzywka, *f.* (ptak) Grasmücke, *f.* (Vogel).

Vergetter, *a.* o-, wychędożyć, o-, wyczesać szczotką, ab-, auskehren, ab-, ausbürsten.

Vergettes, *f. pl.* szczotka, *f.* Kehr-, Staubbürste, *f.*

Vergettier, *m.* szczotkarz, *m.* Bürstenbinder, *m.*

Verglas, *m.* ślizgawica, *f.* Glatteis, *n.*

Vergue, *f.* reia, *f.* drąg maszтowy, *m.* Segelstange, *f.*

Véricle, *f.* kamień drogi fałszywy, *m.* falscher Edelstein, *m.*

Véridicité, *f.* prawdziwość etc., *f.* Wahrhaftigkeit, *f.*

Véridique, *a.* prawdziwy, prawdomowny, wahrhaft.

Vérification, *f.* potwierdzenie etc., *n.* Bewährung, Bestätigung, *f.*

Vérifier, *a.* sprawdzić, spełnić, dowieść; po-, stwierdzić, bewähren, die Richtigkeit einer Sache darthun; beweisen, bekräftigen.

Vérine, *f.* nayлepszy tytoniu gatunek, *m.* Varinastaback, *m.*

Véritable, *a.* prawdziwy, wahr; wahrhaftig, ächt.

Vérité, *f.* prawda; prawdziwość, szczérość, *f.* Wahrheit; Aufrichtigkeit, *f.* en-, prawdziwie, do prawdy, zaiste, wahrlich, wirklich. à la-, w rzeczy samey, wprawdzie, es ist wahr, zwar.

Verjus, *m.* sok winny niedoyźrzały, *m.* winagrono niedoyźrzałe, *n.* unreifer Traubensaft, *m.*; unzeitige Weinbeere, *f. pl.*

Verjuté, ée, *a.* kwaśny; cierpki, sauer; herbe.

Vermeil, - eille, *a.* czerwony, rumiany, roth, (von Blumen und der Gesichtsfarbe).

Vermeil, *m.* śrebro w ogniu pozłacane, *n.* im Feuer vergoldetes Silber, *n.*

Vermeille, *f* granatek Czeski, *m.* Böhmischer Granat, *m.*

Vermicelle, *m.* makaron Włoski, *m.* Fadennudeln, *f. pl.*

Vermiculaire, Vermiforme, *a.* robaczkowaty, wurmförmig.

Vermifuge *a* przeciwny robakom, die Würmer vertreibend. — lékarstwo na glisty, *n.* Wurmmittel, *n.*

Vermiller, *a.* szukać robaków, (o dzikach,) nach Würmern wühlen, (von wilden Schweinen.)

Vermillon, *m.* cynober niesamorodny, *m.* iagoda szarłatna; rumianość twarzy, etc., *f.* gemahlner Zinnober, *m.* Scharlachbeere; natürliche Röthe der Wangen, &c. *f.*

Vermillonner, *n.* robaków szukać, (o żbikach) Würmer suchen, (von Dachsen).

Vermine, *f.* owad, *m.* Ungeziefer, Geschmeiß.

Vermisseau, *m.* robaczek, *m.* Würmchen, *n.*

se Vermouler, *r.* robaczywieć, wurmstichig werden.

Vermoulu, ue, *a.* robaczywy; roztoczony, wurmstichig.

Vermoulure, *f.* robaczywość, *f.* toczenie od robaków, *n.* proch z tego, *m.* Wurmfraß, *m.*; Wurmmehl, *n.*

Vernal, ale, *a.* wiesienny, zum Frühling gehörig.

Verne, *f.* olsza, *f.* Erle, *f.*

Vernir, *a.* pokościć, firnissen, lackiren.

Vernis, *m.* lakier, pokost, *m.* polewa, Firniß, Lack, *m.*; Glasur, *f.*

Vernisser, *a.* lakierować, pokościć, pokostem napuścić; polewać, firnissen; glasuren.

Vernisseur, *m.* pokostnik, lakiernik, *m.* Lackirer, *m.*

Vernissure, *f.* pokoszczenie, lakierowanie, *n.* Firnissen, Lackiren, *n.*

Vérole, *f* franca, *f.* Lustseuche, *f.*; perite —, ospa, *f.* Kinderblattern, Pocken, *f. pl.*

Verolé, ée, *a.* francowaty, mit der Lustseuche behaftet.

Véroliques, *a.* francowaty, od francy pochodzący, von der Lustseuche herkommend.

Verrat, *n.* kiernoz, *m.* Eber, Hacksch, *m.*

Verre, *m.* szkło; szkielko, *n.* szklanka, *f.* kieliszek, *m.* Glas; Trink-, Wein-Glas, *n.*

Verrerie, *f.* huta, *f.* hutarstwo; szkła, *pl. n.* Glashütte, *f.*; Glasmachen; Glaswerk, *n.*

Verrier, *m.* hutarz; szklarnik; kosz do szkła, *m.* Glasmacher; Glashändler; Gläserkorb, *m.*

Verrière, Verrine, *f. obs.* szkło do obrazka, etc. *n.* Glas über ein Gemälde, *n.*

Verroterie, *f.* szkła kolorowe, *n. pl.* kleine Glaswaare, *f.*

Verrou, *m.* zasuwa, zapora, *f.* rygiel, *m.* Riegel, *m.*

Verrouiller, *a.* na zasuwkę zamknąć, zaryglować, verriegeln, zuriegeln.

Verrue, *f.* brodawka, *f.* Warze, *f.*

Vers, *m.* wiersz, rym, *m.* Vers, *m.*

Vers, *prp.* ku, do, około, koło, gegen, nach, zu.

Versant, ante, *a.* wywrotny, was leicht umfällt.

Versatile, *a.* odmienny, niestały, veränderlich.

Versatilité, *f.* odmienność, niestałość *f.* Veränderlichkeit, *f.*

à Verse, *ad.* il pleut —, dészcz leie, iak konwiami, es regnet, es gießt wie mit Mulden.

Versé, ée, *a.* biegły, doświadczony, erfahren, bewandert

Verser, *a.* lać; sypać; naroz-, wy-, wlać, w-, wy-, rozsypać, gießen; schütten; einschenken; ausgießen, ausschütten, vergießen. *a. et n.* wywrócić się; pokładać się (o zbożu,) umwerfen, umfallen; sich umlegen, (vom Getreide.)

Verset, *m.* wiérsz. *m.* Vers, Absatz, *m.*

Versificateur, *m.* wierszopis, rymoklet, *m.* Versmacher, *m.*

Versification, *f.* skład, *m.* kadencya wierszów, *f.* Versbau, *m.*

Versifié, ée, *a.* wierszem pisany, in Verse gebracht oder gesetzt.

Versifier, *n.* wiersze pisać, Verse machen.

Version, *f.* tłumaczenie, *n.* Uebersetzung, *f.*

Verso, *m.* druga strona karty, *f.* andere Seite eines Blattes, *f.*

Vert, Verte, *a.* zielony, grün. *fig.* niedoyrzały; świeży; żywy; cierpki (o winie,) unzeitig, unreif; frisch; lebhaft; herbe, (vom Weine.)

Vert, *m.* zieloność, cierpkość wina, *f.* Grün, *n.* grüne Farbe, *f.*; saurer Geschmack des jungen Weins, *m.*

Vert-de-gris, *m.* gryszpan, *m.* Grünspan, *m.*

Vertement, *ad.* żywo, śmiało, odważnie, nachdrücklich, herzhaft.

Vertical, ale, *a.* prostopadły, senkrecht, vertical.

Vertige, *m.* zawrót, *m.* zawrócenie głowy, *n.* Schwindel, *m.*

Vertigineux, euse, *a.* zawrót głowy cierpiący, temu podległy, mit dem Schwindel behaftet, schwindelig.

Vertigo, *m.* dziwactwo, szaleństwo, Koller, *m.*

Vertu, *f.* cnota; siła, moc, *f.* Tugend, Kraft, *f.*; en — de . . . *ad.* na mocy, podług, według, Kraft, vermöge, zu Folge.

Vertueux, euse, *a.* cnotliwy, tugendhaft.

Verve, *f.* duch poetycki, *m.* Begeisterung, *f.* Dichtergeist, *m. fig. fam.* głupstwo, szaleństwo, *n.* Narrheit, närrische Einfalt, *m.*

Vesce, *f.* wyka, *f.* Wicke, *f.*

Vesceron, *m.* wyka polna, *f.* Vogelwicke, *f.*

Vésicatoire, *m.* kantaryda, wezykatorya, *f.* Zugpflaster, *n.* spanische Fliege, *f.*

Vésicule, *f.* przyszczel, bębel, *m.* Bläschen, *n.*

Vésiculeux, euse, *a.* bąbeliasty, in Gestalt kleiner Bläschen.

Vésoul, *m.* sok cukrowy surowy, *m.* roher Zuckersaft, *m.*

Vespérie, *f. fig. fam.* burka, *f.* Verweis, *m.*

Vespériser, *a. fam.* wybuzować, wyburczeć kogo, einen Verweis geben.

Vesse, *f.* bzdzina, bzdnienie, Fist, Schleicher aus dem Hintern, *m.*

Vesse-de-loup, *f.* pruchawka, *f.* Bofist, *m.* (Art Schwämme.)

Vesser, *n.* bździeć, bzdnąć, fisten, einen schleichen lassen.

Vesseur, *m.* —euse, *f.* bździoch, *m.* der oder die immer fist.

Vessie, *f* pęcherz; przyszczel, *m.* Urinblase; Blase, *f.*

Vestale, *f. fig.* Westalka, bialogłowa wstydliwa, *f.* Vestalin, *f.* keusches Frauenzimmer, *n.*

Veste, *f.* kamizelka, *f.* kaftan, *m.* Weste, *f.* Kamisol, *n.*

Vestibule, *m.* przedsionek, *m.* przedsień, *f.* Vorhaus, *n.*

Vestige, *m.* ślad, trop, znak, *m.* Spur, Fußstapfe, *m.*

Vêtement, *m.* odzież, *f.* odzianie, *n.* Kleid, *n.*

Vétéran, *m.* zołnierz, etc. wysłużony, *m.* alter ausgedienter Soldat ꝛc., Veteran, *m.*

Vétérance, *f.* godność, *f.* stan zasłużonego, *m.* Würde, Eigenschaft eines Veteranen, *f.*

Vétillard, arde, *s.* Vétilleur.

Vétille, *f.* fraszka; kłótka Salomonowa, *f.* Kleinigkeit, *f.*; Zankeisen, *n.*

Vétiller, *n.* fraszkami się bawić, sich mit unnützen Kleinigkeiten beschäftigen

Vétilleur, *m.* euse, *f.* fraszkami się bawiący, der, die sich mit Kleinigkeiten aufhält.

Vétilleux, euse, *a.* trudny, krittlich.

*Vêtir, *a.* odziać, ubrać, kleiden,

den, bekleiden. se. — r. ubrać się; nosić się, ubierać się, sich ankleiden; sich auf eine gewisse Art kleiden.

Vêture, *f.* obłoczyny; postrzyżyny, *pl.* Einkleidung eines Mönchs, einer Nonne, *f.*

Vétusté, *f.* starość; starozytność *f.* (budynków) Alter, *n.* (von Gebäuden).

Veuf Veuve, *a.* owdowiały, verwittwet. — *m. f.* wdowiec, *m.* wdowa, *f.* Wittwer, *m.* Wittwe, *f.*

Veule, *a. fam.* słaby, schwach. terre —, ziemia letka, *f.* leichte Erde, *f.*

Veuvage, *m.* owdowiałość, *f.* stan wdowi, *m.* Wittwerstand, Wittwenstand, *m.*

Vexation, *f.* ucisk, *m.* uciemiężenie, *n.* Bedrückung, *f.*

Vexer, *a.* uciemiężać, uciskać, drücken, bedrängen, quälen.

Viager, ère, *a.* dożywotny, lebenslänglich, auf Lebenszeit. rente viagère, dochody dożywotne, *m. pl.* Leibrente, *f.*

Viande, *f.* mięso, mięsiwo, *n.* potrawa, *f.* Fleisch, *n.*; Speise, *f.*

Viatique, *m.* strawne, podróżne, *n.* Zehrpfennig, *m.*

Vibration, *f.* kołysanie się, ruchanie się, *n.* Schwingung, *f.* Schwung, *m.*

Vibrer, *n.* kołysać się, ruchać się, trząść się, Schwingungen machen, schwingen.

Vicaire, *m.* namiestnik; wikary, *m.* Verweser, Vicarius, *m.*

Vicairie, *f.* wikaryuszostwo, *n.* Vicarey, *f.*

Vicarial, ale, *a.* namiestny, wikaryyski, einem Vicarius zuständig, gehörig.

Vicariat, *m.* Wikaryat, *m.* Vicariat, *n.*

Vicarier, *n.* wikarym bydź, den Pfarrdienst versehen.

Vice, *m.* niecnota; wada, przywara, *f.* występeczeństwo, *n.* Fehler, *m.* Gebrechen, Laster, *n.*; Unzucht, *f.*

Vice . . ., wice-, pro-, pod-, namiestniczy. Unter . . . ., (nur in Zusammensetzungen.)

Vice-amiral, *m* wiceadmiral, *m.* Viceadmiral, *m.*

Vice-amirauté, *f.* namiestnictwo admiralskie, *n.* Viceadmiralschaft, *f.*

Vice-chancelier, *m.* podkanclerzy, *m.* Vicekanzler, *m.*

Vice-consul, *m.* prokonsul, Vicekonsul, *m.*

Vice-gérent, *m.* wices gierent, wices regient, *m.* Vicebeamter, *m.*

Vice-président, *m.* wiceprezydent, *m.* Vicepräsident, *m.*

Vice-recteur, *m.* prorektor, *m.* Prorector, *m.*

Vice-reine, *f.* wielkorządczyni, *f.* Vicekönigin, *f.*

Vice-roi, *m.* wielkorządzca, *m.* Vicekönig, Unterkönig, *m.*

Vicier, *a.* znieść, skasować, ungültig machen, vernichten.

Vicieux, euse, *a.* wadę maiący; niecnotliwy, obłędliwy, błędny; nieważny, fehlerhaft, mangelhaft; lasterhaft; ungültig.

Vicissitude, *f.* odmiana, niestateczność, *f.* Abwechslung, *f.* Wechsel, Unbestand, *m.*

Vicomte, *m.* (przedtym) podgrabia, *m.* (ehedem) Vicegraf, Vicomte, *m.* — tesse, *f.* podgrabini, *f.* dessen Gemahlinn, *f.* Vicomté, *f.* powiat, *m.* godność iego, *f.* dessen Besitz, *m.*; dessen Würde, *f.*

Victime

Victime, *f.* bydlę na ofiarę, *n.* ofiara, *f.* Opferthier, Schlachtopfer, *n.*

Victor, *m.* Wiktory, *m.* Victor, *m.* — toire, *f.* Wiktorya, Victoria, *f.*

Victoire, *f.* zwycięstwo, *n.* bogini zwycięstwa, *f.* Sieg, *m.*; Siegesgöttin, *f.*

Victorieux, euse, *a.* zwycięski, sieghaft, siegreich.

Victuaille, *f.* żywności, *f. pl.* Lebensmittel, *pl.*

Victuailleur, *m.* prowiantmagister na okręcie, *m.* Proviantmeister auf einem Schiffe, *m.*

Vidame, *m.* starosta biskupski, *m.* Vitzdom, Stiftsamtmann, *m.*

Vidamé, *m.* Vidamie, *f.* starostwo biskupskie, *n.* Vitzdomey, *f.* Stiftsamt, *n.*

Vidange, *f.* wyprowadzanie, wywożenie, sprzątanie, *n.* Ausleeren, Ableeren, Wegschaffen, *n.*; — *pl.* wywożenie gnoiu z prewetow, etc. plugastwo, *n.* wywóz, *m.* Ausleeren einer Mistgrube, *n. n.*; Koth, *m.*

Vidangeur, *m.* prewetnik, *m.* Secretfeger, *m.*

Vide, *a.* próżny, leer, ledig, *m.* mieysce próżne, leer.

Vide-bouteille, *m. fam.* domek, altana w poblikości miasta, *f.* kleines Gartenhaus, Trinkhaus bei der Stadt, *n.*

Videlle, *f.* kółko do ciasta, *n.* Teigrädchen, *n.*

Vider, *a.* wypróżnić, wyprzątnąć, wyprowadzić, wywieść; wydrążyć, wywiercić; wypatroszyć, leeren, ausleeren; ledig machen; ausdräuen; ausköhlen; ausweiden. *fig.* znieść, zakończyć, abthun, ausmachen.

Viduité, *f.* owdowiałość, stan wdowczy, wdowi, *m.* Wittwer, oder Wittwenstand, *m.*

Vidure, ząbkowanie, wydrążenie, *n.* das Ausgeschnittene, Ausgebohrte.

Vie, *f.* życie; opisanie, *n.* czas, sposób życia, *m.* żywność, *f.* Leben, *n.*; Lebenszeit; Lebensgeschichte; Lebensart, *f.*; Unterhalt. *m.* Brod, *n.* eau-de-vie, wódka, gorzałka, *f.* Brantwein, *m.*

Viédase, *m. fam.* dudek, błazen, *m.* Tölpel, *m.*

Vieil oder Vieux, Vieille, *a.* stary, alt.

Vieillard, *m.* starzec, *m.* alter Mann, Greis, *m.*

Vieille, *f.* baba, staruszka, *f.* altes Weib, *n.*

Vieilleries, *f. pl.* gałgany, graty, szpargały, *pl.* alte Lumpen, alte Sachen, *pl.*

Vieillesse, *f.* starość, *f.* wiek, *m.* Alter, *n.*

Vieillir, *n.* starzeć, zgrzybieć, alt werden, ältern. — *a.* ze-, zastarzeć się, alt machen.

Vieillot, otte, *a.* podeszły, stary, ältlich.

Vielle, *f.* lira, *f.* Leyer, *f.*

Vieller, *n.* grać na lirze, leyern.

Vielleur, *m.* — euse, *f.* lirownik, *m.* Leyermann, *m.* — frau, *f.*

Vienne, *f.* Wiedeń, *m.* Wien, *n.*

Vierge, *f.* panna; prawiczka, *f.* Jungfrau, Jungfer, *f.* — *n.* prawdziwy, niewinny, rein, ungebraucht.

Vieux, *a. v.* Vieil.

Vieux-oing, *m.* maż, *f.* Wagenschmiere, *f.*

Vif, ive, *a.* żywy; żwawy, hoży, bystry; gwałtowny, lebend,

bend, lebendig; lebhaft, munter; heftig.

Vif, *m.* żywe, żywe mięsto, *u* Leben, lebendiges Fleisch, *n.*

Vif-argent, *m.* żywe śrebro, *n.* Queckſilber, *n.*

Vigilance, *f* czuyność, *f.* Wachſamkeit, *f.*

Vigilant, ante, *a.* czuyny, wachſam.

Vigile, *f.* wilia, *f.* Abend vor dem Feſte eines Heiligen, *m.* — vigiles des morts, mszy za dusze, *pl.* Seelenmeſſen, *f. pl.*

Vigne, *f.* winna macica; winnica, *f.* Rebe, *f.* Weinſtock; Weinberg; Weingarten, *m.*

Vigneron, *m.* winiarz, *m.* Winzer, *m.*

Vignoble, *m* kray winorodny, *m.* Weinland, *n.*

Vigogne, *m.* owca Perusńska, *f.* Peruaniſches Schaf, *n f.* wełna, skóra z niéy, *f.* deſſen Wolle, *f.*; Haut davon, *f.*

Vigoureux, euse, *a.* żywy, żwawy, silny, rzeski, mężny, ſtark, kraftvoll, herzhaft, tapfer, lebhaft.

Vigueur, *f.* moc, siła, *f.* męstwo, *n.* Kraft, Stärke, Tapferkeit, *f.*; Nachdruck, *m.*

Vil, vile, *a.* nikczemny, podły, niedrig, niederträchtig, ſchlecht, verächtlich.

Vilain, *m. obs.* poddańczuch, prostak, *m.* gemeiner Mann; ſchlechter Menſch, *m.*

Vilain, aine, *a.* bezecny, nikczemny; skąpy, sknérowaty, garſtig, häßlich; karg, filzig.

Vilenie, *f.* plugastwo; sprośne, plugawa słowa, *n.* czuyny, *m. pl.* skąpstwo, sknérstwo, *n.* Unrath, Unflath, *m.*; garſtige Rede oder Handlung; Kargheit, *f.*

Vileté, *f.* podłość, nikczemność, *f.* bezcen, *m.* Niedrigkeit, Geringheit, Geringfügigkeit, *f.*

Vilipender, *a. fam.* pogardzać, poniewažać, gering ſchätzen.

Villace, *f.* miasteczysko, *n.* groſſe aber ſchlechte Stadt, *f.*

Village, *m.* wieś, *f.* Dorf, *n.*

Villageois, oise, *a.* wieyski, bäueriſch, ländlich. — *m. f.* wieśniak, *m.* wieśniaczka, *f.* Landmann, *m.* Landfrau, *f.* Landmädchen, *n.*

Villanelle, *f.* skotopaski, *pl.* taniec wieyski, *m.* Art Hirtenlieder, *n.*; Bauerntanz, *m.*

Ville, *f.* miasto, *n.* Stadt, *f.*

Villette, *f.* miasteczko, *n.* Städtchen, *n.*

Vimaire, *f.* drzewa wywrócone, *a. pl.* Windſchaden, Windbruch, *m.*

Vin, wino, *n.* Wein, *m.*

Vinage, *m.* dziesięcina, *f.* cło od wina, *f.* Weinzehent, Weinzoll, *m.*

Vinaigre, *m.* ocet winny i inny, *m.* Weineſſig, Eſſig, *m.*

Vinaigrer, *a.* octem zaprawić, mit Eſſig anmachen.

Vinaigrerie, *f.* octownia, *f.* Eſſigbrauerey, *f.*

Vinaigrette, *f.* sos z octu; powóz, któren człowiek zamiast konia ciągnie, *m.* bieda, *f.* kalte Eſſigſauce; zweyräderige Kaleſche, die von einem Menſchen gezogen wird, *f.*

Vinaigrier, *m.* karafinka, *f.* octownik, *m.* Eſſiggeſchirr, *n.* Eſſigflaſche, *f.*; Eſſigbrauer, —händler, *m.*

Vincent, *m.* Wincenty, Vincent, *m.* (Nahme).

Vin-

Vindicatif, ive, *a.* mściwy, rachsúchtig, rachgierig.

Vinée, *f.* zbieranie wina, *n.* tłoka, *f.* Weinerndte, *f.*

Vinet, *m.* wino podłe, *n.* ſchlechter Wein, *m.*

Vinetier, *m.* berberys, *m.* Berbisbeerſtrauch, *m.*

Vineux, euse, *a.* winorodny; winny, weinreich; weinroth; nach Wein riechend oder ſchmeckend

Vingt, *a.* dwadzieścia, zwanzig.

Vingtaine, *f.* dwadzieścia sztuk, etc. Anzahl von zwanzig, *f.*

Vingtième, *a.* dwudziesty, zwanzigſte. — *m.* dwudziesta (część), *f.* Zwanzigtheil, *n.*

Viol, *m.* zgwałcenie białogłowy, *n.* Nothzúchtigung, *f.*

Violat, *n. m.* sokiem fiołkowym zaprawiany, mit Violen angemacht.

Violateur, *m.* —trice, *f.* gwałciciel, *m.* Uebertreter, *m.*

Violation, *f.* gwałcenie, łamanie, *n.* Uebertretung, Verletzung; Schändung, Entheiligung, *f.*

Viole, *f.* wiola, *f.* Viole, Geige mit ſechs Saiten, *f.*

Violement, *m. v.* Violation, zgwałcenie białogłowy, *n.* Nothzúchtigung, *f.*

Violence, *f.* gwałt, *m.* srogość; krzywda, *f.* Heftigkeit; Gewalt, Gewaltthätigkeit, *f.* Zwang, *m.*

Violent, ente, *a.* gwałtowny, srogi; niesłuszny, krzywdzący, heftig, gewaltig; gewaltſam, gewaltthätig.

Violenter, *a.* gwałcić, łamać, gwałtem przymusić, Gewalt anthun.

Violer, *a.* gwałcić, łamać, zwać; zgwałcić białogłowę, übertreten, verletzen, brechen; ſchänden, nothzúchtigen.

Violet, ette, *a.* fiołkowy, veilchenblau, — *m.* fiolet, fioletowy kolor, *m.* Veilchenblau, *n.*

Violette, *f.* fiołek, *m.* Veilchen, *n.*

Violier, *m.* fiołek żółty, *m.* gelbes Veilchen, *n.*; gelber Veilchenſtock, *m.*

Violon, *m.* skrzypce, *pl.* skrzypek, *m.* Geige, *f.*; Geiger, Spielmann, *m.*

Violoncelle, *m.* baſetla mała, *f.* kleine Baßgeige, *f.*

Vipère, *f.* żmiia, *f.* Viper, Otter, Natter, *f.*

Vipéreau, *m.* żmiyka, *f.* junge Otter, *f.*

Virago, *f. fam.* kobiéta, jak huzar; dziéwka tęga, *f.* ſtarke männliche Weibesperſon, *f.*

Virer, *n* tourner et —, kręcić sie, wybiegów szukać, ſich drehen und wenden, allerley Ausflüchte ſuchen.

Virevolte, *f.* harcowanie konia w koło, *n.* Herumtummeln eines Pferdes im Kreiſe, *n.*

Virevouste, *f. fig. fam.* obeyście, obieżenie, *n.* geſchwindes Herumlaufen, *n.*

Virginal, ale, *a.* panieński, jungfräulich.

Virginité, *f.* panieństwo, *n.* Jungfrauſchaft, *f.*

Virgouleuse, *f.* rodzay gruszek zimoźrzałych, *f.* Art ſaftiger Winterbirnen, *f.*

Virgule, *f.* kreska, *f.* Komma, *n.* Beyſtrich, *m.*

Viril, ile, *a.* męski, männlich.

Virilité, *f.* męstwo, *n.* wiek męski, *m.* Mannbarkeit, *f.* Mannheit, *f.*

Virole,

Virole, *f.* refa, *f.* kółko, *n.* Ring, *m.* Zwinge, *f.*

Virtuose, *m. et f. T.* doskonały artysta, *m.* großer Künstler, Virtuose, *m.*

Virulence, *f.* ropa, *f.* das Eiterige.

Virulent, ente, *a.* ropisty, eiterig, bösartig.

Virus, *m.* iad, *m.* ropa, *f.* venerisches Gift, Pockengift, *n.*

Vis, *f.* szruba, *f.* wschody kręcone, *pl.* ślimak, *m.* Windeltreppe, Schnecke, *f.*

Vis-à-vis, *ad. et prp* (de) naprzeciwko, gegen über, gegen. —poiazd wąski na dwie osoby, *m.* schmale Kutsche zu zwey Plätzen einander gegen über, *f.*

Visage, *m.* twarz, *f.* oblicze, *n.* Gesicht, Angesicht, *n.*

Visagère, *f.* przodek u czepka, *m.* Vordertheil einer Weiberhaube, *n.*

Viscéral, ale, *a.* ielitowy, wnętrzny, zu den Eingeweiden gehörig.

Viscère, *m.* ielita, wnętrzności, trzewa, *pl.* Eingeweide, *n.*

Viscosité, *f.* kleiowatość, lipkość, *f.* klebrige Beschaffenheit, zähe Materie, *f.* Schleim, *m.*

Visée, *f.* celowanie, *n.* Zielen, *n. fig. fam.* changer de —, odmienić swóy zamiar, seinen Plan ändern.

Viser, *a.* à qc. celować, godzić, auf oder nach etwas zielen. *fig.* zmierzać, godzić na co, Absicht worauf haben.

Visibilité, *f.* widomość, widzialność, *f.* Sichtbarkeit, *f.*

Visible, *a.* widomy, widzialny; iawny, oczywisty, sichtbar, klar, offenbar.

Visière, *f.* celik, *m.* Visir, Visirkorn, *n.*

Vision, *f.* widzenie, patrzenie, *n.* mara, obluda, *f.* Sehen; Gesicht, *n.* Erscheinung, *f. fig.* próżna imaginacya, *f.* przywidzenie, *n.* Einbildung, *f.*

Visionnaire, *a. et m. f.* obłudnik, co duchy widuie, *m.* Geisterseher, *m. fig.* fantastyk, *m.* Träumer, Schwärmer, *m.*

Visir, *v.* Vizir.

Visitation, *f.* wizytacya, *f.* widzenie, przeyrzenie, *n.* Besichtigung, Beschauung, *f.* — de la Vierge, nawiedzenie P. Maryi, *n.* Heimsuchung Mariä, *f.*

Visite, *f.* wizyta, *f.* na-, odwiedzenie, *n.* na-, odwiedziny, *pl.* wizytacya, *f.* o-, przeglądanie, *n.* Besuch, *m.*; Besichtigung, Durchsuchung, *f.*

Visiter, *a.* na-, odwiedzić; o-, przeglądać, wizytować, besuchen; durchsuchen, untersuchen, besichtigen.

Visiteur, *m.* wizytator, *m.* Beschauer, Visitator, *m.*

Visqueux, euse, *a.* lipki, kleiowaty, klebrig, zähe.

Visser, *a.* przyszrubować, anschrauben.

Visuel, elle, *a.* widzialny, widoczny, zum Gesicht gehörig.

Vistule, *f.* Wisła, *f.* Weichsel, *f.*

Vit, *m. fam.* członek męski, chuy, *m.* männliche Glied, *n.*

Vital, ale, *a.* żywotowy, zum Leben gehörig.

Vitchoura, *m.* futro, *n.* Pelz, *m.* Wildschur, *f.*

Vite, *a. et ad.* prędki, chybki, szybki, geschwind, schnell, hurtig.

Vitesse,

Vitesse, *f.* prędkość, chybkość, szybkość, *f.* Geschwindigkeit, *f.*

Vitrage, *m.* szkło, *n.* szklarska robota, *f.* Fensterwerk, *n.*; Glaswand, *f.*

Vitraux, *m. pl.* okna wysokie kościelne, *n. pl.* Kirchenfenster, *n. pl.*

Vitre, *f.* okno; szkło, *n.* szyba, *f.* Glasfenster, *n.* Glasscheibe, *f.*; Glas, *n.*

Vitrer, *a.* szybami opatrzyć, osadzić, mit Glasscheiben versehen.

Vitrerie, *f.* szklarstwo, *n.* handel szklanny, *m.* Glaserhandwerk, *n.*; Glashandel, *m.*

Vitreux, euse, *a.* szklanny, glasartig.

Vitrier, *m.* szklorz, *m.* Glaser, *m.*

Vitrifiable, Vitrescible, *a.* co w szkło obrócić można, was sich verglasen läßt.

Vitrifier, *a.* w szkło obrócić, verglasen.

Vitriol, *m.* koperwas, *m.* Vitriol, *m.*

Vitriolé, ée, *a.* koperwas w sobie maiący, Vitriol enthaltend.

Vitriolique, *a.* koperwasowy, vitriolisch.

Vitupère, *m. obs. v.* Blâme.

Vitupérer, *a. obs. v.* Blâmer.

Vivace, *a.* długożyiący, lange lebend.

Vivacité, *f.* żywość, żwawość, gorącość, bystrość, *f.* Lebhaftigkeit, *f.*; Feuer, *n.* Heftigkeit, *f.*

Vivandier, *m.* —ière, *f.* marketan, *m.* Marketender, *m.*

Vivant, ante, *a.* żyiący żywy, lebend, lebendig. — żywy, *m.* Lebendiger, *m.* bon —, *fam.* ochotnik, *m.* Lebemann, *m.* du vivant, za czasów, za życia, bey Lebzeiten.

Vivat, *m.* niech żyie! vivat, Vivat, *n.* es lebe!

Vivelle, *f.* céra, *f.* cérowanie, *n.* Stopfwerk, Gestopftes, *n.*

Vivement, *ad.* żywo, żwawo, gorąco, lebhaft, hitzig, hastig.

Vivier, *m.* sadzawka, *f.* sadz, *m.* Teich, Weiher; Fischkasten, *m.*

Vivifiant, ante, *a.* ożywiaiący, lebendig machend.

Vivification, *f.* ożywienie, *n.* Belebung, *f.*

Vivifier, *a.* ożywić, beleben, lebendig machen.

Vivifique, *a.* ożywiaiący, belebend.

Vivoter, *n.* nędznie, mizernie żyć, kümmerlich leben.

*Vivre, *n.* żyć; żywić się, utrzymywać się; sprawować się, leben; sich erhalten; sich aufführen. — *m.* żywność, *f.* Lebensunterhalt, *m.* Vivres, *pl.* żywności, *pl. f.* Lebensmittel, *n. pl.*

Vizir, *m.* wezyr, *m.* Vezir, *m.* —rat, *m.* wezyrstwo, *n.* Würde eines Veziers, *f.*

Vocabulaire, *m.* słownik, *m.* Wörterbuch, *n.*

Vocal, ale, *a.* głosowy, was durch die Stimme ausgedrückt wird.

Vocatif, *m. T.* przypadek piąty, *m.* Vocativ, *m.*

Vocation, *f.* powołanie, *n.* chęć, wola; wokacya, *f.* Beruf, Trieb, *m.*; Berufung, *f.*

Vocaux, *m. pl. T.* głos maiący w kapitule, *m. pl* Stimmgeber, *m. pl.*

Voeu, *m.* ślub, *m.* Gelübde, *n. v.* voix, suffrage. Voeux, *pl.* żądania, życzenia, *n. pl.* Wünsche, *m. pl.*

Vogue,

Vogue, *f.* bieg statku, okrętu, *m.* Ruck oder Lauf eines Fahrzeuges bey jedem Ruderschlage, *m. fig.* sława, powaga, *f.* zwyczay, *m.* Ansehen, *n.* Ruf, Schwang, *m.*

Voguer, *n.* wiosłem robić; popłynąć, rudern; fortschiffen.

Vogueur, *m.* wiosłowy rudelnik, *m.* Ruderer, *m.*

Voici, *ad.* oto, otoż, siehe, hier, da, das hier, hier ist.

Voie, *f.* droga, *f.* gościniec, *m.* koley wozowa; fura, *f.* Weg, *m.*; Geleise, *n.*; Fuhre, *f. fig.* okazya, *f.* sposób, *m.* Gelegenheit, *f.*; Mittel, *n.* — d'eau, tyle wody, ile na raz można unieść, Tracht Wasser, *n.*

Voilà, *ad.* oto, otoż, ot, da, dort, siehe da, dieses da.

Voile, *m.* zasłona; *f.* welon, kwef, *m.* Vorhang, Schleyer, *m. fig.* pokrywka, *f.* pozór, *m.* Deckmantel, *m.*

Voile, *f.* żagiel, *m.* Segel, *n.*

Voiler, *a.* zasłonić, zasunąć, przykryć zasłoną, einen Vorhang vor etwas hängen; verschleyern, verhüllen. *fig.* pokrywać, bemänteln.

Voilerie, *f.* warsztat do robienia żagłów, *m.* Segelmanufactur, *f.*

Voilier, *m.* żagielnik, *m.* Segelmeister, *m.* — *a.* vaisseau bon —, okręt dobrze żaglami opatrzony, *m.* guter Segler, (Schiff) *m.*

Voilure, *f.* żagle wszystkie na okręcie, *m. pl.* robienie i używanie należyte żagłów, Segelwerk, *n.*; Verfertigung und Anwendung der Segel, *f.*

*Voir, *a.* widzieć, patrzeć; oglądać; pozoać, poiąć, postrzedz; obaczyć, spróbować; przypatrywać się; nawiedzić, odwiedzić kogo, sehen; besehen, ansehen, betrachten; beobachten; erkennen, verstehen, einsehen; versuchen; zusehen; besuchen. *n.* wychodzić, iśdz. Aussicht haben. (sur, na, in auf).

Voire, *ad. obs.* prawdziwie, wahrlich, gewiß.

Voirie, *f.* dozór nad gościńcami i drogami, *m.* mieysce pod szubienicą, na ścierwo, *n.* Wegeamt, *n* Aufsicht über die Straßen, *f.*; Schindanger, *m.* Schindgrube, *f.*

Voisin, ine, *a.* sąsiedzki, graniczny, przyległy, benachbart, anstoßend, angrenzend. — *m. f.* sąsiad, *m.* Nachbar, *m.*

Voisinage, *m.* sąsiedztwo, *n.* Nachbarschaft, *f.*

Voisiner, *n. fam.* w dobrym żyć sąsiedztwie; sąsiadów odwiedzać, gute Nachbarschaft halten; nachbarlich besuchen.

Voiture, *f.* powóz, wóz; ładunek, *m.* fura, *m.* furlon, fracht, *m.* Fuhrwerk, *n.* Wagen, *m.*; Fuhre, Ladung; Fracht, *f.* Fuhrlohn, *m.* lettre de —, list frachtowy, *m.* Frachtbrief, *m.*

Voiturer, *a.* wieść, przywozić, verführen; fahren.

Voiturier, *m.* furman, *m.* Fuhrmann, *m.*

Voiturin, *m.* we Włoszech konie i pojazdy do naięcia trzymaiący, der in Italien Reisenden Pferde und Fuhrwerk vermiethet.

Voix, *f.* głos, *m.* Stimme, *f.*

Vol, *m.* kradzież, grabież; rzecz ukradziona, *f.* lot, *m.* Raub, Diebstahl, *m.*; gestohlenes Gut; Fliegen, *n.* Flug, *m.*

Vola-

Volable, *a.* do okradnienia, do ukradzenia, bestehlbar; stehlbar.

Volage, *a.* lekkomyślny, niestały, niestateczny, nieważny, leichtsinnig, flüchtig, flatterhaft, unbeständig.

Volaille, *f.* ptastwo, *n.* drób, *m.* Geflügel, Federvieh, *n.*

Volant, ante, *a.* lataiący, lotny, fliegend.

Volant, *m.* piłka z piórami, *f.* skrzydło u wiatraka, *n.* surdut lekki, *m.* Federball; Windmühlenflügel, *m.*; leichter Ueberrock, *m.*

Volatile, *m.* źwierzę skrzydlaste, *n.* geflügeltes Thier, *n.*

Volatille, *f.* ptastwo, *n.* Geflügel, *n.*

Volcan, *m.* wulkan, *m.* góra ognista, *f.* feuerspeyender Berg, *m.*

Volée, *f.* lot, *m.* gniazdo, *n.* Flug, *m.*; Hecke, Brut, *f. fig.* stado, *n.* chmara, kupa, *f.* stan, *m.* Zug, Schwarm; Stand, Rang, *m.* —de coups de bâton, basy kiie, *pl.* Tracht Schläge, *f.* — de canon, wystrzał armatny, *m.* Kanonenschuß, *m.*; — de canons, strzelanie, bicie z armat, *n.* Salve, ganze Lage Kanonen, *f.*; à la —, *ad. fam.* na pośpiech, na odbyt, im Fluge, in der Eile.

Voler, *n.* lecieć, latać, fliegen.

Voler, *a.* kraśdź, rabować, stehlen, rauben.

Volereau, *m.* złodzieiek, *m.* kleiner Dieb, *m.*

Volerie, *f.* kradzież, *f.* łowy ptakami, *pl.* Dieberey; Vogelbeitze, *f.*

Volet, *m.* gołębnik, gołębieniec, *m.* okiennica, zasuwka, *f.* drzwiczki, *pl.* Taubenschlag, *m.*; Klappe, *f.*; Fensterladen; Deckel, *m.*

Voleter, *n.* tam i sam latać, flattern.

Voleter, *f. pl.* frandzle u dywdyka, *pl.* Fransen am Fliegennetze, *f. pl.*

Voleur, *m.* — euse, *f.* złodziey, *m.* Dieb, *m.*

Volhinie, *f.* Wołyń, *m.* Wolhinien, *n.*

Volière, *f.* ptaszyniec; gołębnik, *m.* Vogelhaus, *n.*; kleiner Taubenschlag, *m.*

Volige, *f.* deszczka cienka, szeroka, *f.* breites, dünnes Brett, *n.*

Volontaire, *a.* dobrowolny, ochotny, freywillig. — *m.* woluntaryusz, *m.* Freywilliger, Volontär, *m.*

Volonté, *f.* wola, chęć, żądza, *f.* Wille, *m.* Wollen, Verlangen, Belieben, *n.*

Volontiers, *ad.* chętnie, rad, z ochotą, gern, willig.

Volter, *n.* obrócić się, (fechtuiąc), den Leib im Fechten wenden.

Voltigement, *m.* latanie, *n.* Flattern, *n.*

Voltiger, *n.* tam i sam latać, flattern. *T.* skakać, ćwiczyć się w skakaniu na konia; krążyć na koniu, ieździć koło czego, voltiziren; Sprünge machen; zu Pferde herum streifen.

Voltigeur, *m.* po linie chodzący; na konia skakać umieiący, Luftspringer, *m.*; der voltiziren kann.

Volubilité, *f.* obrotność, sręczność, szybkość, *f.* Behendigkeit, Beweglichkeit, *f.* — de langue, gładkomowność, *f.* Geläufigkeit der Zunge, *f.*

Volume,

Volume, *m.* wielkość, *f.* przestwór; tom xiążki, *m.* körperlicher Umfang, *m.*; Größe, *f.*; Band eines Buchs, *m.*

Volumineux, euse, *a.* wielki, gruby, (o xiążkach) groß, aus vielen Bänden bestehend, dick, stark, (von Büchern).

Volupté, *f.* rozkosz, *f.* Wollust, *f.*

Voluptueux, euse, *a.* rozkoszny, wollüstig.

Voluter, *a.* na wrzeciono zwiiać, Garn auf eine Spule winden.

Vomir, *a.* womitować, rzygać, bluć, brechen, sich erbrechen, sich übergeben, speyen. *fig.* wyrzucać, wylewać, ausspeyen, auswerfen, ausstoßen.

Vomissement, *m.* womity, *pl.* rzyganie etc., *n.* Brechen, Erbrechen, Speyen, *n.*

Vomitif, *m.* lékarstwo na womity, *n.* Brechmittel, *n.*

Vomitif, ive, *a.* womity sprawuiący, ein Erbrechen erregend.

Vomitoire, *m. obs. v.* Vomitif.

Vorace, *a.* żarliwy, żarłoczny, obżarty, gefräßig.

Voracité, *f.* żarliwość, *f.* żarłoctwo, obżarstwo, *n.* Gefräßigkeit, *f.*

Votant, *m.* głos, kréskę daiący, Stimmgeber, *m.*

Votation, *f.* kréskowanie, wotowanie, *n.* Stimmgeben, Votiren, *n.*

Vote, *m. T.* głos, *m.* kréska, *f.* Stimme einer öffentlichen Versammlung, *f.*

Voter, *n.* głos, kréskę dadź, wotować, seine Stimme geben, votiren.

Votif, ive, *a.* poślubiony, ślubny, gelobt, ein Gelübde betreffend.

Votre, *pr.* wasz, wasza, wasze, euer, eure, eures.

Vôtre (le, la), *pr.* wasz, wasza, wasze, der, die, das eurige, eure.

Vouer, *a.* poślubić, ślubować; przyobiecać, widmen; geloben; angeloben.

Vouge, *f.* Epieu.

†Vouloir, *a. et n.* chcieć; życzyć; żądać; wymagać; zezwolić; rozkazać; stanowić, wollen; wünschen; mögen, begehren; erfordern; einwilligen; befehlen. en — à qc., miéć chrapkę na kogo, napadać kogo; ściągać co na kogo, an jemanden, zu jemandem wollen, jemandem zu Leibe wollen; jemanden meinen. — dire, znaczyć, sagen wollen, bedeuten. —*m.* wola, chęć, *f.* Wollen, *n.* Wille, *m.*

Voussure, *f.* sklepienie, *n.* obłączystość, *f.* Wölbung, Bogenrundung, *f.*

Voûte, *f.* sklepienie, *n.* sklep, *m.* Gewölbe, *n.*

Voûter, *a.* sklepić, wölben. se, *r. fig.* zgarbić się, skrzywić się, sich krümmen.

Voyage, *m.* podróż, droga, *f.* Reise, *f.*

Voyager, *n.* ieździć, zwiedzić kraie, reisen.

Voyageur, *m.* — euse, *f.* podróżny, *m.* Reisender, *m.*

Voyant, ante, *a.* widząc, sehend. *fam.* iasny, (o kolorach) hellglänzend, (von Farben).

Voye, *v.* Voie.

Voyelle, *f.* samogłoska, *f.* Selbstlaut, Selbstlauter, *m.*

Voyer, *m.* dozorca dróg, *m.* Wegaufseher, *m.*

Voyer, *a.* ługować, einlaugen.

Vrai, aie, *a.* prawdziwy, prawy; istotny; poczciwy, szczéry, wahr; wahr; eigentlich, wahrhaft, recht; rechtschaffen.

Vrai, *m.* prawda, prawdziwość, *f.* Wahre, *n.* Wahrheit, *f.* au —, wprawdzie, w istocie, nach der Wahrheit.

Vraiment, *ad.* prawdziwie, do prawdy, w rzeczy samey, wahrhaftig, wirklich; wahrlich.

Vraisemblable, *a.* podobny do prawdy, pozorny, wahrscheinlich. — *m.* podobieństwo, *n.* pozór, *m.* das Wahrscheinliche.

Vraisemblance, *f.* podobieństwo, *n.* Wahrscheinlichkeit, *f.*

Vréder, *n. fam.* latać, biegać, herum laufen.

Vrillerie, *f.* towary żelazne, stalowe, *pl. m.* Stahl- und Eisenwaare, *f.*

Vrillier, *m.* kowal, co świdry robi, *m.* Bohrschmied, *m.*

Vu, *m. fam.* au - et au su de tout le monde, publicznie, iawnie, öffentlich, vor aller Welt.

Vu, *prp.* względem, maiąc wzgląd, in Betracht, in Ansehung. — que, *c.* gdy, ponieważ, weil, da, da doch.

Vue, *f.* wzrok, *m.* widzenie, patrzenie, *n.* rzut oka, *m.* oczy, *pl n.* widok, prospekt, *m.* Gesicht, Sehen; Ansehen, *n.* Augen, *n. pl.* Blick, *m.*; Aussicht; Ansicht, *f. fig.* cel, zamiar, zamysł; rozsądek, *m.* umiejętność, *f.* Absicht; Einsicht, *f.* à — de pays, bez naymysłu, iak z bicza, na oślep, nur obenhin, ohne Maaßregeln. à — d'oeil, oczywiście, dem Ansehen nach, augenscheinlich.

Vuidanges, Vuide, Vuider, etc. *v.* Vid ....

Vulgaire, *a.* pospolity, podły, powszechny, gemein, niedrig, alltäglich. — *m.* pospólstwo, *n.* gmin, *m.* gemeiner Haufe, Pöbel, *m.*

Vulgairement, *ad.* pospolicie, po prostu, gemein, gemeiniglich.

Vulgate, *f.* wulgata, *f.* (pismo S.) gemeine lateinische Uebersetzung der Bibel, *f.*

Vulnérable, *a.* ranny, *f.* łatwy do zranienia, was verwundet werden kann.

Vulnéraire, *a.* na rany służący, für Wunden dienlich. — *m.* lékarstwo na rany, *n.* Wundmittel, *n.*

W.

Whisk, Whist, *m.* gra pewna w karty, *f.* gewisses Kartenspiel, *n.*

Wildgrave, *m.* Wildgraf, *m.* Wildgraf, *m.*

Wiski, *m.* kariolka o dwóch kołach, zweyräderiges Kabriolet, *n.*

X.

Xavier, *m.* Xawery, *m.* Xavérius, *m* (Nahme).

Xylobalsamum, *m.* balsamowe drzewko, *n.* Balsamholz, *n.*

Xylon, *m.* bawełnik, *m.* Baumwollenstaude, *f.*

Y.

Y.

Y, *ad. et part. rel.* tam, do tego, o tym, o nim, na niego, na nim etc. da, dort, daselbst, dahin, dazu, daran, darauf.

Yacht, *m.* iacht, okręt okryty szybko płynący, *m.* Jacht, *f.* Jachtschiff, *n.*

Yeuse, *f.* więzozoł, *m.* Steineiche, *f.*

Yeux, *m. pl.* oczy, *pl. n.* Augen, *n. pl.* (*v.* Oeil).

Zagaie, *f.* dzirył murzyński, *m.* Art Wurfspieß der Mohren, *n.*

Zain, *a. m.* zupełnie kary kasztanowaty, (koń) ganz schwarz oder ganz kastanienbraun, (von Pferden).

Zani, *m.* błazen, *m.* Pickelhering, *m.*

Zèbre, *m.* zebra, *f.* Zebra, *n.*

Zélateur, *m.* —trice, *f.* gorliwiec, *m.* Eiferer, *m.*

Zèle, *m.* gorliwość, *f.* Eifer, *m.*

Zélé, ée, *a.* gorliwy, eyferig.

Zéphyr, *m.* zefir, wietrzyk łagodny, *m.* Westwind, lieblicher Wind, *m.*

Zéro, *m.* zero, kółko, *n.* Null, *f.*

Zest, *m.* pudrownik, woreczek do pudrowania, *m.* Puderpüster, *m.* — *i.* ba! właśnie! Possen! entre le zist et le —, *fam.* iako, tako, so so, so hin.

Zeste, *m.* przegródka w orzechu; skibka skórki pomarańczowey, cytrynowey, *f.* Sattel einer Nuß, *m.*; Schnittchen einer Pomeranzen- oder Citronenschale, *n.*

Zibeline, *f.* sobol, *m.* Zobel, *m.*; Zobelfell, *n.*

Zigzag, *m.* wężykowatość, *f.* gatunek obcęgów, *pl.* Zickzak, *n.*; Art Zange, *f.*

Zinc, *m.* cynek, *m.* Zink, *m.* (Halbmetall).

Zinzolin, *m. et a.* czerwonawy, fioletowy, röthlich, violet.

fam. afektownis, *m.* affectirter Mensch, *m.*

Zist, *v.* Zest.

Zizanie, *f* kąkol, *m.* Unkraut, *n. fig.* niezgoda, *f.* Uneinigkeit, *f.*

Zodiaque, *m. T.* zwierzyniec, pas niebieski, *m.* Thierkreis, *m.*

Zoile, *m.* ganicial, *m.* Tadler, *m.*

Zône, *f. T.* kray, dział ziemi, *m.* strefa ziemi, *f.* Weltgürtel, Erdstrich, *m.* Zone, *f.*

Zoographie, *f.* opisanie zwierząt *n.* Beschreibung der Thiere, *f.*

Zoolâtrie, *f.* modlenie się do zwierząt, *n.* Anbethung der Thiere, *f.*

Zoophage, *a.* mięsożerny, Fleisch fressend.

Biblioteka Publiczna Zbiory Specjalne

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu
9133/II-III
001-009133-02-0

BANDTKIE

SŁOWNIK

FRANCUSKO

POLSKO-NIEMIECKI

Br. Kr.

53.